DOCUMENTE HUŞENE

VOLUMUL V

întocmit de

COSTIN CLIT

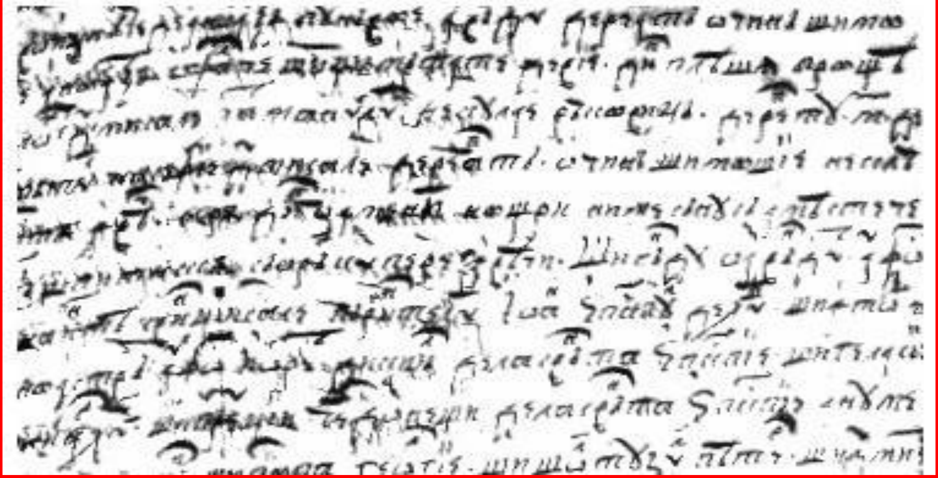

Iași Editura PIM 2023

DOCUMENTE HUȘENE
VOLUMUL V

Coperta I: Sigiliul șoltuzului de Huși, Ioan (3 august 1673);
Coperta IV: Sigiliul Episcopului Ioan de Huși (3 august 1673).

Culegere text: Costin Clit

DOCUMENTE HUȘENE
VOLUMUL V

(1637 - 1829)

VOLUM ÎNTOCMIT
DE
COSTIN CLIT

INTRODUCERE

Volumul al V-lea de ***Documente hușene*** cuprinde 697[1] acte interne dintre anii 1637 și 1829 privitoare la târgul Huși, Episcopia Hușilor și a așezărilor aflate de-a lungul timpului sub jurisdicția ierarhilor ce au ocupat temporar, unii mai mult, alții mai puțin, scaunul episcopal din târgul așezat pe malul pârâului Drăslăvăț.

Documentele din acest tom provin de la Arhivele Naționale din Iași, de la Arhivele Naționale Istorice Centrale, de la Biblioteca Academiei Române, unde a revenit colecția Documente istorice, aflată pentru o perioadă în custodia Arhivelor Naționale Istorice Centrale, de la filiala județeană a Arhivelor Naționale Vaslui și de la Episcopia Hușilor, unde se găsește un important fond de documente din secolele XIX-XX.

Am recurs și la republicarea unor documente editate de Ioan Caproșu în cunoscuta colecție *Documente privitoare la istoria orașului Iași,* volumele I-X, 1999-2007[2], primul volum în colaborare cu Petronel Zahariuc. Unele documente referitoare la târgul Vasluiului identificate mai ales în fondul Documente istorice din Biblioteca Academiei Române au fost publicate de Gheorghe Ghibănescu în cunoscuta colecție *Surete și izvoade*, vol. XV (*Vasluiul studiu și documente*), Iași, Institutul de Arte Grafice „Viața Românească”, 1926.

Am preluat descrierile arheografice ale unor documente din cunoscuta colecție *Catalogul documentelor moldovenești din Arhiva Istorică Centrală a Statului* și Supliment I (în text am folosit abrevierea *CDM*), volumele II-V, la care și-au adus contribuția Gabriela Birceanu, Marcel Ciucă, Cornelia Crivăț, Doina Duca-Tinculescu, Iulia Gheorghian, Constanța Negulescu, Mihai Regleanu, Maria Soveja, Veronica Vasilescu, a căror eforturi sunt benefice truditorilor de pe ogorul muzei Clio.

Aducem mulțumirile noastre celor care ne-au oferit ajutor în descifrarea unor semnături, toponime sau cuvinte mai greu de deslușit, anume prof. univ. dr. Mircea Ciubotaru, prof. univ. dr. Petronel Zahariuc, cercetătorilor Silviu Văcaru, Valentin Constantinov, Lidia Cotovanu și P.C. Filotheu monahul de la Mănăstirea Petru Vodă (pentru transcrierile din limba greacă).

---

[1] Pe lângă cele 679 de documente mai sunt intercalate 18, cele cu numerele: 9a, 31a, 41a, 72a, 111a,

[2] Documentele cu numerele 47, 120, 142, 143, 144, 146, 150, 152, 153, 155, 261, 264, 265, 268.

Mulțumirile noastre se cuvin și preotului Florin Grosu de la biserica Înălțarea Domnului din Huși, secretarul Protopopiatului Huși, pentru ajutorul oferit la tehnoredactarea *Indicelui toponimic* și a *Indicelui de nume*.

Prezentul volum este tipărit cu sprijinul financiar al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Vaslui, implicat tot mai mult în promovarea valorilor culturale locale și susținerea scrierilor istorice.

REZUMATUL DOCUMENTELOR

1. **1637 (7145) februarie în 5.** Vasile Lupu voievod întărește cămărașului Vasile Corlătesc (Corlat) satele Tămășeni de pe Jigălia și Fântânele, unde au fost casele lor.

2. 1647 (7155) februarie 10. Vasile Lupu voievod întărește dania primită de popa Avrintie din Bertești, a treia parte din satul Murgeni, partea din jos.

3. <1650>. Strat, fiul lui Cărăușul, vinde partea sa din Vutcani din păduri, grădini, țarină, fânaț și tot venitul, lui Păcurariu din Ștefeni drept o iapă și un galben.

4. <1650>. Crăstian, fratele lui Panu, zălogește lui Cocială jumătate de bătrân din satul Orzești pentru 100 taleri și de nu-i va putea întoarce banii, să-i rămână ocina.

5. <1650> martie 20, Vaslui. Ionașco șoltuz și pârgarii din Vaslui mărturisesc că Ana și Maria, fetele Dochiei, au vândut lui Cocială partea lor de moșie Orzești, o jumătate de bătrân, cu 15 taleri.

6. 1650 (7158) iulie 7. Împărțeala moșiei din satul Orzăști.

7. **1651 (7159) februarie 12, Iași.** Vasilie voievod întărește uric lui Grigorie mare armaș, ocina din moșiile Căbicești și Bunești, pe apa Crasnei, ținutul Fălciu, cumpărată de la Ionașco și frații lui, nepoții lui Buznea, cu 55 de taleri.

8. 1651 (7159) iulie 8. Măriuța, jupâneasa răposatului Simion Gheuca, mare medelnicer, lasă prin diată lui Toader Palade, satul Băcani, cu vecini, curți, biserică, heleșteu de moară și cu tot venitul.

9. 1652 (7160) februarie 12. Mărturia marilor boieri de la Curtea domnească pentru dania făcută de Ursu aprod Pălădeștilor, anume părțile din Zmeiani, Români, Strâmba și Mânzați, de pe Smila și Tutova.

9a. 1652 (7160) mai 5. Vasile Lupu voievod volnicește pe Vasilie Corlat uricarul și frații săi să-și stăpânească hoatarele moșiilor Horești, Ștefești și Ordești de la ținutul Fălciului.

10. 1653 (7161) iulie 8. Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Bejan Gheuca și Toader Palade pitar pentru satul Băcanii de la ținutul Tutova.

11. 1654 (7162) iunie 10. Gligorie Țapul din Scânteia, Gavril, Sava și Mărica din Petrești, Dămian Șurănescu din Scânteia, Alecsa din Spineni, Vasilie, Dumitru și Gavril Ciulei, Ursul din Scânteia, Ghiorghi, fiul Drăgușanului, Gligorie sin Scânteia, Costantin, ginerele Căpracei din Boțăști, Vasilie, fiul Rusoaiei, Bejan, fiul lui Andronic, Vasilie Bășăn și Mihăilă din Frenciuci (Frenciugi), Istratie, Olentie și Gligorie Butiman din Frenciuci, Onașco, Costantin, fiul lui Păscălici din Dumești, Sohiica, fata Drăgușanului, Onașco, fiul lui Antonii, Onașco, ginerele lui Capcea din Scânteia și alți răzeși vând lui Andoca și soției sale Măricuța partea lor ce se cheamă a Căuceștilor din satul Drăgușeni, ținutul Vaslui, de pe apa Stavnicului.

12. 1654 (7162) iunie 12. Gheorghe Ștefan voievod hotărăște ca Păcurariu să-și stăpânească partea sa de ocină din Vutcani.

13. 1654 (7162) iunie 18, Podoleni. Mărturia fostului spătar Neculai Ureche pentru pricina avută cu Vlad din Bărboși pentru o bucată de loc între Bărboși și Podoleni, ținutul Fălciului.

14. 1654 (7162) iulie 3, Iași. Dănăil, feciorul lui Gheorghie Ciochin dăruiește partea sa de ocină și moșie, un bătrân, partea lui Mogoș, din satul Mohoșești, ținutul Fălciului, lui Darie comisul.

15. 1654 (7162) august 4, Iași. Gheorghe Ștefan voievod judecă pricina dintre Neculai Ureche și Vlad din Bărboși pentru o bucată de loc între Bărboși și Podoleni, ținutul Fălciului.

16. 1657 aprilie 2. Mihăilă, feciorul Ghiciului din Nicoreștii de Jos cu femeia sa Nastasia vând via lor lui Gavril, preotul domnesc din Bârlad, drept 70 de galbeni bani gata.

17. 1658 (7166) martie 2. Gherghe Ghica voievod întărește lui Grigoraș Hăbășescu satul Cojeri, cu câmp, păduri, pomet și vad de moară.

18. 1658 (7166) mai 29, Iași. Gheorghe Ghica voievod scrie lui Bosie hotnog să cerceteze pricina dintre Nistor, Gavril și Iacob din Găgești.

19. 1658 (7166) iulie 14. Gheorghe Ghica voievod dă carte Mănăstirii Sfâna Vineri pentru apărarea hotarelor siliștilor Puntișeni și Bădiceni de la ținutul Tutova.

20. <1658 septembrie 1-1659 august 31> (7167). Gheorghe Ghica judecă pricina dintre Neculai Mislete, Apostol, Bochia și alți răzeși din Hănăseni de pe Elan cu Mitrofan și Ion din Bujoreni pentru o bucată de loc din Hănăseni, dând câștig celor dintâi și punând pe Mitrofan și Ion să plătească „atălămul".

21. 1659 (7167) mai 26. Gheorghe Ghica voievod poruncește fostului căpitan Arapul să cerceteze pricina dintre Chirila cămărașul de jicniță și alții cu Mărica Gavriloae pentru părțile de ocină din Porcești, Măstăcani și Brițcani.

22. <c. 1660> februarie 12. Gligoriță, Bejan, Nenechifor, Strahiniia și toți feciorii lui Ionașco Vitolt din satul Hulpășeni vând partea de moșie lui Toader Bujoranu, vornic de Bârlad.

23. 1660 februarie 14. Ștefăniță Lupu întărește lui Arsănie, căpitan de curte, și fraților lui, a lor dreaptă ocină și moșie din satul Banca, ținutul Fălciului, și părțile din satele Lalova, Beșicani, de la același ținut, Borăști de la gura Horăetii, ținutul Tutova.

24. 1660 (7168) februarie 22, Iași. Pălade jicnicerul vinde fratelui său Gavril Pălade partea ce i se va alege din satul Portărești și partea din satul Cetățue cu vecini.

25. <1660 septembrie 1-1661 august 31> (7169). Mărdari, Neculaiu și Dumitrașcu, feciorii lui Andronic Buzdug vând partea lor de ocină dintr-un bătrân din satul Bursuci de pe Jeravăț, lui Chicuș, Vasâli, Iftimi și Toader din satul Românești.

26. 1661 (7169) mai 2, Iași. Ștefan <Lupu> întărește lui Pătrașco Danolovici, al treile logofăt,partea lui Constantin Bujoran din satul Bujoreni ce se va alege din vatra satului, țarină, cu locuri de fânaț, prisăci și vaduri de moară în apa Bârladului.

26a. 1661 (7169) mai 11. Ștefăniță Lupu voievod, întărește hatmanului <Ilie Șeptelici> stăpânirea asupra unui loc de prisacă la Oțeleni, ținutul Fălciu, ce a fost a lui Horja și livezile ce le-au făcut Simion și Grigore, fiii lui Agapie, nepoții Horjei după ce au fost hotărnicite.

27. 1661 (7169) mai 25. Ștefăniță Lupu voievod poruncește slugilor sale, Burghele, Aleuș și Darie să aleagă hotarul cel bătrân al Podolenilor în urma jalbei marelui logofăt Racoviță Cehan, a cărui bucată de loc din Podoleni era împresurată de Neculai Buhuș marele medelnicer cu o bucată de loc din Bohotin.

28. 1661 (7169) iulie 7. Hotarnica Podolenilor.

29. 1662 (7170) ianuarie 11. Evstratie Dabija voievod dă rămas pe călugării de la Mănăstirea Barnovschi în pâra lor cu călugării de la Mănăstirea Zografu din apropierea târgului Vaslui pentru un vad de moară și mori gata în apa Bârladului.

30. 1662 (7170) ianuarie 12, Iași. Evstratie Dabija voievod restituie lui Durac, fost căpitan, reîntors din pribegie din alte țări străine, satul Ivănești din ținutul Vaslui.

31. 1664 (7173) septembrie 1. Costandin Țaranul, Gavril Nacul, vornic de Bârlad, Vasilie Gură șoltuzul cu 12 pârgari, popa Gavril cel domnesc, popa Chiriiac și Cârstia Gavrița, adeveresc lui Pârvul din Popeni plata datoriei și răscumpărarea părții de ocină din Bahnari.

31a. 1665 septembrie 7, Iași. Evstratie Dabija voievod porncește lui Enachie, hotnogul de Fălciu, să cerceteze pricina dintre Enachie, Ivan din Grozești și Mănăilă pentru niște pomi din rediu.

32. 1666 (7174) aprilie 6, Iași. Gheorghe Duca voievod întărește Mănăstirii Aron Vodă din Iași o baltă de pește numită Hărcetele, hotărâtă de logofătul Cehan Racoviță în timpul domnului Vasile Lupu.

33. 1666 (7174) mai 14, Iași. Gheorghe Duca voievod întărește jupânesei vornicului Strătulat a ei ocină și cumpărătură, partea Nastii și a Parascăi, fetele lui Pojar cel bătrân, din satul Pojoreni de pe Prut, ținutul Fălciului.

34. 1666 (7174) august 20, Iași. Iliaș Alexandru voievod poruncește stolniceilor care vânează pește, pârcălabilor, globnicilor, deșugubinarilor, olăcarilor și podvodarilor să lase în pace bălțile Mănăstirii Aron Vodă din Iași de la Rânzești și Hârcete, pe râul Prut, la ținutul Fălciului.

35. 1667 (7175) februarie 2, Iași. Vasilie, fost căpitan, fiul lui Toader, și cu feciorii săi, Apostolachi și Gavril, vând lui Contăș logofătul al treilea a lor drepte ocini și moșii din Giurgești pe Crasna, ținutul Fălciului, Răucani în gura Borcei, Mărtinești pe valea Borcei, ținutul Vasluiului.

36. 1667 (7175) martie 12. Iliaș Alexandru voievod întărește lui Darie, fost mare spătar stăpânirea peste mai multe sate și părți de ocină și anume satele: Pribești și Hărmănești[1], o parte din satul Popești, ținutul Vaslui, satul Măciucașii de Jos, ținutul Tutova, cu moară pe Bârlad, cu drese de danie de la Gheorghe Ștefan voievod, satul Stârpeni pe Prut, ținutul Fălciu, cu bălți de pește, cumpărat de la Gheorghe Roșca, fost vistier; din ținutul Lăpușna satele: Răducani, cu bălți de pește, Obileni pe Prut cu bălți de pește, cumpărate de la Iordache vistier, satele Cățăleni și Călimănești, pe pârâul Nârnova, cumpărate de la Ștefan, fost armaș, socrul lui Darie, de la fata lui Mândău armaș, Spărieți, jumătate din Stolniceni, părți din Drăgușani pe Tărnușa, Voloceni pe Tărnușa, Perișorul, pe Volocel, Bubuiogi pe Bâc, ținutul Orhei, cu fânațe la Arapca.

37. 1667 (7175) iunie 4. Hotarnica moșiei Fruntișeni, ținutul Tutova.

38. 1667 (7175) iunie 9. Iliaș Alexandru voievod întărește comisului Ștefan Cerchez stăpânirea asupra satului Fruntișăni.

39. 1667 (7175) iunie 15, Iași. Iliaș Alexandru voievod volnicește pe Dabija, fiul lui Scărlet din Zorleni să-și stăpânească cumpărăturile din Banca de la fetele Grozavei și să ia zeciuiala.

40. 1667 (7175) iunie 25. Mărturia sulgerului Ștefan Abăza pentru moșia Popești, scoasă din Făureni, și cumpărată de popa Ninul.

41. 1667 (7175) iulie 15, Iași. Iliaș Alexandru voievod întărește dania lui Istrati, fiul lui Mirăuță și al Catrinei, care dă lui Chirilă, feciorul lui Bojian, partea sa de ocină din bătrânul lui Mănăilă din satul Vutcani, ținutul Fălciu.

41a. 1668 (7176) martie 7. Iliaș Alexandru voievod întărește lui Pascal Corlat, Gheorghe Corlat (Grigori), feciorii lui Corlat uricarul, și altor frați ai lor, Păcurariu, Toader Băltag, stăpânirea asupra satelor Tămășeni de pe Jigălia și Fântânele, și părțile de la dealul Horeștilor, Ordeștii, siliștea de lângă Găgești ce se chiamă Bustești, de la ținutul Fălciului.

42. 1668 (7176) aprilie 26, Iași. Bilușca, soția răposatului Isar vătavul, cu fetele ei, Măricuța, Safta și Tofana, vând lui Todosie Dubău și soției sale Măricuța, a opta parte din satul Carapușceni, ținutul Hotinului, și a treia parte din satul Răduești, ținutul Vasluiului.

43. 1668 (7176) aprilie 26, Iași. Iliaș Alexandru voievod întărește lui Todosie Dubău fost pârcălab stăpânirea peste mai multe părți de moșie în Carapușceani, satul Răduești și satele Vartici și Hăsnășenii.

44. 1668 (7176) mai 28. Iliaș Alexandru voievod miluiește pe vel paharnicul Postolachi cu o bucată din hotarul târgului Vaslui pentru că a dat doi cai în valoare de 100 de lei bătuți.

45. 1668 octombrie 12, Iași. Tudosca, fata lui Marmure uricariul din satul Todirești, vinde lui Apostol Durac, marele medelnicer, a patra parte din satul Ivănești, ținutul Vaslui, în Fundu, cu o vatră de sat, loc de heleșteu, vad de moară, pământuri în țarină, fânaț, locuri de prisăci, din câmp și din pădure, cu 80 de lei bătuți, bani gata.

46. 1669 (7177) ianuarie 25, Iași. Neculai, feciorul Dimei, nepotul lui Pătrașco, vinde lui Statie abăgerul din Iași a sa dreaptă ocină și moșie din satul Armenești, ținutul Vasluiului.

47. 1669 (7177) martie 27, Iași. Ghedeon arhiepiscop și mitropolit al Sucevei, Ioan episcopul Hușilor, Solomon Bârlâdeanu mare logofăt și alți boieri dau mărturie că <Gheorghe> Duca voievod a cumpărat de la Ionașco Căpățână, preotul Neculai de la biserica Sfântul Gheorghe, Andonie Blănarul, Vlasie curelar ș.a. vii în dealul Cetățuiei, plătind bani tuturor vînzătorilor.

48. 1670 (7178) februarie 27, Iași. Gheorghe Duca voievod întărește vornicului Ghiorghiță, fiul lui Iani Scumpul, părțile de moșie cumpărate în Gugești și Blăgești, ținutul Vasluiului.

49. 1670 (7178) martie 2, Iași. Gheorghe Duca voievod întărește vornicului Gheorghe grecul (Ghiorghiță), fiul lui Iani Scumpul, și jupânesei sale Nastasia, părțile de moșie cumpărate în Boțești, ținutul Vasluiului.

50. 1670 (7178) iulie 4, Iași. Gheorghe Duca voievod întărește partea de ocină și moșie din balta Hârcete și din Sărățeni vornicului de poartă Rusul, cumpărată de la Chelsiia, fata Chinejii, nepoata lui Bilan din Sărăţeni.

51. 1671 (7179) iunie 4, Iași. Gheorghe Duca voievod poruncește pârcălabilor de Covurlui să cerceteze pricina dintre Toader Gurea de Bârlad cu Măriuța, jupâneasa lui Andrei, și cu fratele ei, copiii lui Todosie armașul pentru o bucată de loc în Tătarca.

52. 1671 (7180) noiembrie 10, Iași. Anița, fiica lui Costantin Bujoranul, cu fiul său Nicolaie, vând Tudosiicăi Jora a lor dreaptă ocină și moșie o jumătate de bătrân din siliștea Borăști, ținutul Tutova, în gura Horăeții cu 50 de lei bătuți.

53. 1672 (7180) iunie 1, Iași. Lazor Moșuleț și feciorii săi, Pană, Anița și Antimia, dăruiesc comisului Ștefan Cerchez și jupânesii sale partea din satul Tupilați, pe Elan, ținutul Fălciu.

54. <după 1672>[1]. Maria, soția răposatului Apostol Durac, fostul medelnicer, împreună cu fiul său Lozonschi, dă lui Dedul armașul o parte de ocină din satul Alexești și 4 fălci de vie la Huși, pentru o datorie.

55. 1673 (7181) iulie 14. Apostol și Anița, femeia sa, fiica Brumoaei Anghelina din Șișcani, fac danie logofătului Vasilașco partea lor de ocină din satul Gugești.

56. 1674 (7183) decembrie 24, Epureni. Dumitrașco, Alecsandra, Rusanda și Nastasie, feciorii lui Mihăil Roșca vând vornicului Gavril Costachi partea lor de ocină și moșie din balta Hârcete, drept 60 de lei bani de argint.

57. 1675 (7183) martie 19, Iași. Dumitrașco Cantacuzino voevod poruncește lui Stratul din Bârzești să aleagă părțile de moșie din satul Buhăești ale femeii lui Vasilie Ciujdilă, ce la avea danie.

58. 1675 (7183) mai 31, Iași. Dumitrașcu Cantacuzino voievod întărește lui Costantin, Gligori și Gheorghiță, feciorii lui Arsănie căpitan stăpânirea pe părțile lor de ocină, moșie și cumpărături din Fruntișeni, Hulpășeni și Ibănești, ținutul Tutova, Banca, ținutul Fălciu și altele.

59. 1675 (7184) decembrie 29, Iași. Antonie Ruset voievod întărește Mănăstirii Aron Vodă din Iași stăpânirea asupra satului Rânzești și a părții din balta Hârcete de pe Prut, ținutul Fălciului, conform ispisocului de la Vasile Lupu voievod.

60. 1676 (7184) ianuarie 9, Iași. Arion și Stahie, feciorii lui Frățiman. Iacob, feciorul Cucului, Ghiorghie, Ionașco și Rocsanda, feciorii lui Costantin Porunbu dau danie mănăstirii Adam partea lor de ocină și moșie din Răspopi și Liești.

61. 1676 (7184) ianuarie 11. Iuviță, fiul Elisaftei, fata logofătului Prebici, dă danie mănăstirii Adam partea lui de ocină și moșie din Răspopi.

62. 1676 (7184) martie 30, Bârlad. Pavel și Maria, Gliga și Dochița, Simion și Ioana, fata lui Mănăilă și alții dăruiesc comisului Ștefan Cerchez părțile lor de moșie din satul Tupilați, ținutul Fălciu.

63. 1676 (7184) iulie 17, Iași. Antonie Ruset voievod întărește logofătului Neculai Racoviță stăpânirea peste niște părți de ocină din satul Dăncești de la ținutul Vasluiului.

64. 1676 (7185) decembrie 8, Băcani. Bejan, Costantin, Vasilie, feciorii Măricăi, nepoții lui Dragotă din Mânzați, dăruiesc partea lor din satul Mânzați, din bătrânul lui Dragotă, lui Toader Palade, fost vistiernic.

65. 1676 (7185) decembrie 15. Toader și Antemiia, fiica Băluții, sora Mihalcii din Glodeni, vând a lor dreaptă ocină și moșie din Drăgești, ținutul Roman, pârcălabului Stratul.

66. 1677 (7185) februarie 2. Ladie Furcel, fostul vătăman de la Oance, vinde a sa dreaptă ocină și moșie din Sârbi de pe Elan.

67. 1677 (7185) iunie 7, Iași. Antonie Ruset voievod poruncește lui Dima Murgoci, fost cămăraș, să aleagă părțile lui Iorga vameșul din Poiana Mănăstirii, ținutul Vasluiului, cumpărate de la Ioniță, fiul lui Ianache vistier și alții.

68. 1677 (7185) iunie 22. Toma, fost armaș, vinde fraților Cârstea și Andreiu, precum și nepotului lor Toader, nepoții lui Cujbă, partea lor de moșie din satul Sârbi de pe Elan, cumpărată de la Purcariul.

69. 1677 (7186) decembrie 6, Bârlad. Costantin, fiul Savei di Bălănești, împreună cu frații și surorile sale mai mici, fac danie lui Ștefan păharnicul parte de moșie din dealul Holbățului spre Copăceana.

70. 1678 (7186) ianuarie 11. Bălănescu sin Zăgan din satul Streșinești vinde partea sa de ocină și moșie din Streșinești, de pe valea Horăeții, ținutul Tutova, lui Melinte Chihae și fratelui său Dumbravă.

71. 1680 (7188) mai 1. „Izvod” de împărțirea locului de sat de la Fruntișeni, din gura Horăeții, „preacum au înpărțit ficiori(i) lui Costantin Bujoranului, nepoții lui Ionașco armașul și cu altă săminție a lor, Aniț(ei) Corlăto(a)e, și Toader, și Ion, și Costantin și Ștefan”.

72. 1680 (7188) iunie 15, Iași. Topin, feciorul Tărbuțului din Fruntișeni, cu soția sa Paraschiva și fiica lor Ioana dăruiesc marelui vistiernic Vasile Gheuca a lor dreaptă ocină și moșie din satul Hărăgești de pe apa Bârladului, ținutul Tutova.

72a. 1680 (7189) septembrie 12, Iași. Vasile vistiernic adeverește lipsa lui Ostahie, sluga postelnicului Ștefan dintre birnicii satului Tămășeni, ținutul Fălciului.

73. 1685 (7193) martie 20, Huși. Gughiți (Gheorghiți), fiul lui Țărnă, nepotul lui Burdugan, strănepotul Irinii, vinde lui Tănasi Bosie dreapta sa ocină și moșie din Stroești „din giumătate de loc a tree parte” cu vatră de sat, vad de moară, loc de prisacă, din țarină și fânaț, cu tot venitul de 12 ughi.

74. 1685 (7193) aprilie 16. Vasălie cu țiganca sa Nastasăia și fiii lor, Gligorie, Toader, Ion și Gavril se vând lui Ștefan iuzbașa.

75. 1685 (7193) august 20, Iași. Chenan de Bunești dăruiește Mănăstirii Bărboiul un loc de prisacă.

76. 1686 (7194) februarie 5, Iași. Păscălina, soția Nichiului din Drăgești cu feciorii săi Iliaș și Apostol și cu Ioana, soția lui Jian căpitanul, vând lui Iliaș postelnicul, feciorul lui Enache clucerul, partea lor de moșie din satul Gârcini, pe Racova, ținutul Tutova, din săliște, câmp, țarină, pădure și apă.

77. 1686 (7194) mai 1. Mărturie dată lui Iftimie din Călimănești pentru 48 de lei și pentru „dresele de moșie și de țigani” arse în timpul lui Constantin voievod.

78. <1686 septembrie 1-1687 august 31> (7195). Malcoci sirbul vinde partea sa din moșia Sirbi de pe apa Elanului lui Andreiu și Cârstea Cujbă

79. 1686 (7195) decembrie 15. Nastasia, femeia lui Iftimii, fiul popii Avrintie din Bertești, și cu fiul Gheorghe, vând vornicului Gavriliță Costachi partea lor din balta Hârcete cumpărată de socrul său popa Avrintii de la Crețul.

80. 1687 (7195) ianuarie 14, Iași. Ion snă Gangur și femeia lui vinde vistiernicesei Simina Gheuca partea lor de moșie și ocină din Coruești și Vlădești de pe Bogdana, ținutul Tutova.

81. 1687 (7196) decembrie 2, Iași. Constantin <Cantemir> voievod întărește preotului Ignatie din Bârlad stăpânirea asupra părților de moșii cumpărate în Pleșești de pe Pereschiv, ținutul Tutova

82. 1688 (7196) iunie 15. Constantin Cantemir voievod întărește lui Vasile, vornicul de Bârlad, stăpânirea pe moșiile cumpărate la Pardosești, Meseni, Măzărești, Pleșești, Străvraș, Tăbăcești, via din Micnești, pe Pereschiv, ținutul Tutova.

83. 1688 (7196) iunie 25, Iași. Constantin Cantemir voievod poruncește lui Miron Costin logofet să cerceteze pricina dintre Tudosiica Jora și fiul ei Antiohie, Pavel Bujoreanu, fost mare sulger, Lupu Costachi vtori logofet, Chiriiac Bujoranul și fratele lui Toader, fost armaș, strănepoții lui Cârstea Ghenovici mare vornic, cu Ștefan Scărlet armaş și Dabija Scărlet vtori logofet pentru siliștile din hotarul Bujorenilor, pea pa Bârladului, ținutul Tutovei: Fărămești, Iapa (Grijilivi), Mastatici și Negoești.

84. 1689 (7197) iunie 22, Iași. Cârstâna/Crăstina, fata Gramei biv vel stolnic, nepoata lui Orăș biv hatman, jupâneasa lui Statie biv vel clucer, întărește Mănăstirii Bursuci stăpânirea asupra satului Cârlomănești, cu vii și cu tot venitul, date mai înainte.

85. 1689 (7198) septembrie 1. Crăstina/Cârstina, fata Gramei stolnicul, dăruiește lui Ion sin Toadir Păladie un loc de prisacă pe Racova și o siliște pe Vilna.

86. 1689 (7198) noiembrie 30, Iași. Constantin Cantemir voievod poruncește lui Vasilie Costachi vel vornic să cerceteze pricinile dintre Movila Adam și frații săi.

87. 1690 (7198) februarie 27, Șișcani. Nastasia Condroae și fiii săi dă lui Mihăil și jupânesei sale partea de ocină și moșie din Șișcani ce o avea cumpărtură de la Mărdari snă Dănil.

88. 1690 (7198) aprilie 8. Postolache Mucul, fiul popii Ștefan din Spineni, vinde lui Neculai Antiohi vel șetrar a sa dreaptă ocină și moșie din Hilița, pe Vilna, de la ținutul Vasluiului.

89. 1690 (7198) aprilie 22. Toma și Dorothia, fiica lui Dragan, nepoata Albei, împreună cu fiul lor Procopie, vând lui Constantin Cantemir voievod un bătrân din satul Goronești, de pe Elan, ținutul Fălciului, cu prețul de 16 galbeni.

90. 1690 (7198) mai 3, Iași. Constantin Cantemir voievod întărește comisului Ștefan Cerchez și soției sale proprietățile cumpărate sau primite danie din satele Tupilați, Puțeni, dialul Holoboțăului dinspre Copăceana, moșiile Lungeni, Piscani, de pe valea Elanului, ținutul Fălciu, părțile din satele Tomcești, Brădești, Băloșești, Deleni pe Bilahoi (Ghilahoi), ținutul Tutova, Berești, ținutul Covurlui, Bosoiu, Boțoaia, Curălușea, ținutul Vaslui, și un loc de prisacă de la Znamăn, ținutul Iași.

91. 1690 (7198) iunie 12, Băcani. Velicico Costin dă mărturie pentru siliștile Mastatici, Iapa, Negoești și Grijilivi în disputa dintre neamul Scărlăteștilor și al Bujorenilor.

92. 1690 (7198) iulie 3, Iași. Ștefan, fiul popii Ionașco ot Micșinești, nepotul lui Ifrim, strănepotul lui Pătru Micșin, Gavril, fiul lui Bălan, nepotul lui Samoil, și alții, vând domnului Constantin Cantemir partea lor de ocină și moșie din satul Gorunești, de pe apa Elanului, la ținutul Fălciului.

93. 1690 (7198) iulie 11. Ion, soția sa Sofiia și Penteleiu, fratele lui, feciorii Aniței, nepoții Marușcăi, vând domnului Constantin Cantemir a lor dreaptă ocină și moșie din satul Gorunești, pe apa Elanului, ținutul Fălciului.

94. 1690 (7199) septembrie 18, Iași. Savin, fost hotnog, cu soția sa Urâta și surorile Prohira și Avrămia, vând lui Mihăilă, al treilea logofăt, a lor dreaptă ocină și moșie o jumătate de bătrân din satul Grozești de pe Elan, ținutul Fălciu.

95. 1690 (7199) septembrie 20, Iași. Macrina, fiica lui Panoschii din Grozești, cu fiica sa Safta, ginerele Gorie și alți feciori vând lui Mihăil logofătul al treilea a lor dreaptă ocină și moșie a șasea parte din jumătatea de bătrân Panoschii, de pe apa Elanului, de la ținutul Fălciului.

96. <1690 (7199) > septembrie 24. Iosip sin Huiduman dă mărturie lui Coste Adam în fața pârcălabului Lefter pentru o țigancă, Ana, pe care i-a lăsat-o în stăpânire deplină.

97. 1691 (7199) martie 6, Bârlălești. Costantin Vârtej din Sărățeni vinde partea sa de ocină și moșie din balta Hârcete vel vornicului Vasilie Costachi, soției sale Catrina și copiilor.

98. 1691 (7199) martie 29, Bârlad. Alexandru, feciorul lui Costantin Șoitul din Bicani dă lui Ion Bujoranul jumătate de bătrân din moșia Vlădești dinspre Bogdana.

99. 1691 (7199) aprilie 5, Bârlad. Simion, Arhip și Chirila, feciorul lui Rugină, vând niște vii la Nicorești lui Ion Bujoranul.

100. 1691 (7199) mai 26, Iași. Constantin Cantemir voievod întărește lui Mihai/Mihăilă treti logofet părțile de moșie cumpărate în satul Grozești, de pe Elan, ținutul Fălciu.

101. 1691 (7199) iunie 1. Preotul Ignatie și vornicul Vasilie, feciorul popii Gavriil, din târgul Bârlad, fac danie Mitropoliei Moldovei schitișorul de la Pleșești, ținutul Tutova, cu hramul Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril.

102. 1691 (7199) iunie 16, Săseşti. Clucerul Ilieș cumpără de laAnghelița, fata lui Platon, femeia lui Ștefan sin Maftei, din satul Popi (Săsești) un răzor de frunte din apa Bârladului până în Banca, Miftodi sin Ionașco, de la Miftodi sin Ionașco, Ștefan sin Maftei și frații lor cumpără 20 de pași de frunte din apa Bârladului până în baltă la Vaștină și 12 pași din apa Bârladului până la Banca de la Miftodi și Răzmiriță, feciorii lui Ionașco.

103. 1691 (7199) iulie 16. Constantin Cantemir voievod poruncește lui Ștefan Scărlet, fost armaș mare, să aleagă părțile de moșie din Banca și Lalova, ținutul Fălciului, ale lui Vasăle vel vornic, Costandin vel paharnic și a lui Pățcanu cel bătrân.

104. 1691 (7200) noiembrie 25, Iași. Stolnicelul Gavril Oltian din Oltenești dăruiește via din Pleșa de la Huși lui Pavel, nepotul Onciului.

105. 1692 (7200) ianuarie 30, Iași. Constantin Cantemir voievod întărește Mănăstirii Aron Vodă din Iași stăpânirea asupra bălții Hârcete de la Prut, ținutul Fălciu.

106. 1692 (7200) iunie 20. Hotarnica unei bucăți de loc din locul târgului Bârlad, dania lui Antonie către marele stolnic Ștefan.

107. 1692 (7200) iunie 12, Bârlad. Ilie Enachi fost mare clucer și Dabija Scărlet fost al doilea logofăt dau mărturie hotarnică pentru părțile de moșie din Greci (Rotopănești) ale lui Ion și Mihălachi Țopa, nepoții lui Dumitrașco Gheuca,

108. 1692 (7200) iulie 19, Iași. Constantir Cantemir voievod scrie lui Pavăl Bujoranul fost sulger, Dabija logofătul și Păladie postelnicul, să cerceteze pricina dintre postelnicul Gligorașco și clucerul Iliaș, pentru partea de ocină a Robului din Costești.

109. 1692 (7201) decembrie 23, Iași. Constantin Cantemir voievod judecă pricina dintre Chiriiac Corui și Mihăilachi Țopa pentru jumătate din al cincilea bătrân din satul Crețeni de pe Tutova.

110. 1692 (7201) decembrie 24, Iași. Constantin Cantemir voievod judecă pricina dintre Mihăilachi Țopa și Tănas pentru un bătrân din satul Crețeni de pe Tutova.

111. <1693-1708>. Aftenia, vorniceasa lui Golie, fata Măriei, vinde lui Varlaam, episcopul de Huşi, partea de ocină din Căbiceşti pe care tatăl ei Agărici, o cumpărase de la Ganea, cu 5 lei. Partea din Buneşti o dăruieşte, pentru pomenire.

111a. 1693 (7201) martie 21, Iași. Hortolomei, fiul lui Andonie Bortă din satul Botneni, dăruiește lui Vasilie, fiul lui Costandin, o parte din moșia sa rămasă de la părinți, din Botneni, cu loc de prisacă și livadă, unde și-a ținut episcopul de Huși stupii, și din țarină.

112. <1693 mai-1695 decembrie 8/18>. Constantin Duca voievod judecă pricina dintre Ștefan Scărlet, fost mare armaș, Dabija Scărlet, fost al doilea logofăt, cu Bujorănii pentru părțile de ocină din Mastaticii, Negoeștii și Grijilivii.

113. 1693 (7201) mai 25, Iași. Alexandru Ramandi mare vornic, Vasilie Costachi fost mare vornic și Neculai Costin hatman împuternicesc pe Vasilie vornicul de Bârlad să cerceteze pricina lui Alexandru, sluga lui Solomon fost vătaf de aprozi, cu sărdăreasa lui Baianschi pentru un cal tătăresc, pe care l-au luat tătarii.

114. 1693 (7201) iulie 2, Iași. Constantin Duca voievod volnicește pe Ion și Isac, feciorii Gahii, nepoții lui Cozma, să ia a zecea parte de pe moșiile Simeni, ținutul Tutova, Dragomirești și Gârceni, ținutul Vaslui.

115. 1693 (7201) iulie 8, Iași. Constantin Duca voievod scrie șoltuzului și orășenilor din târgul Vaslui să lase în pace fânațul de pe locul Tătarașilor a vel șătrarului Ștefan Milescu.

115a. 1693 (7202) septembrie 8, Huși. Stratulat Agărăci vinde partea sa de moșie din Bunești și Căbicești Episcopului Varlaam al Hușilor.

116. 1693 (7202) septembrie 15, Iași. Constantin Duca voievod întărește Mănăstirii Aron Vodă din Iași stăpânirea asupra bălții Hârcete de la Prut, ținutul Fălciu.

117. 1694 (7202) aprilie 1. Mărturie hotarnică pentru alegerea a 100 de pământuri și cu vad de moară la Brodoc, lângă Vaslui.

118. 1694 (7203) octombrie 5, Huşi. Neculai Grecul şi femeia sa Irina vând episcopului Varlaam partea lor de moşie din Armăşeni pe Crasna cu 10 lei bătuţi.

119. 1694 (7203) decembrie 18, Iași. Constantin Duca voievod volnicește pe Dumitrașco, fiul lui Gavril, vornicul de Bârlad, să sorocească pe Ursul, nepotul popii Toadir, și pe sora popii lui Mihăil, să aducă și să dea seama de zapisele de cumpărătură în Căbești.

120. 1695 (7203) iulie 11, Iași. Mărturia mitropolitului Țării Moldovei și a unor mari boieri privitoare la cumpărarea unor dugheni din Iași de către călugării Mănăstirii Bârnova.

121. 1695 (7203) august 12. Iancul postelnicul, fiul lui Darie fost mare spătar, vinde Episcopului Varlaam al Hușilor o sută de pământuri din partea de jos a moșiei Bunești cu o sută de lei.

122. 1695 (7203) august 20, Brădiceşti. Lazor şi femeia sa Nastasia vând episcopului Varlaam al Huşilor partea lor de moşie din Tălpigeni.

123. <1695 septembrie 1- 1696 august 31> (7204) <f. l. z.>. Nastasia, soția lui Tănase Buciumaș, și feciorii ei, Oprișan, Ioniță și Dumitrașco, dăruiesc și vând lui Ioan Palade jumătate din satul Rumâni de pe apa Similei.

124. 1695 (7204) septembrie 18. Maria, fata lui Frătiţa fost armaş, soţia lui Iane fost uşer, dăruieşte mănăstirii Bradul, zidită de Varlaam episcopul de Huşi, siliştea sa din Căbiceşti, cu loc de heleşteu, vad de moară, locuri de prisăci şi toată ţarina, pentru pomenire.

125. 1695 (7204) octombrie <f. z.>, Huși. Dragomir și Gahia vând lui Varlaam Episcopul Hușilor o falce de vie și un fârtoi de la Ochiu, cu pomăt.

126. 1696 (7205) septembrie 10, Iași. Antioh Cantemir voievod întărește lui Ilie Enache vel stolnic stăpânirea pe vadul de mori de pe apa Bârladului, din sus de târgul Bârlad unde a fost vadul cel vechi.

127. 1696 (7205) decembrie 7. Măricuța, fata Anghelușii, nepoata popii Istratie, dăruiește lui Panait pârcălabul și jupânesei lui, Tofana, partea sa de moșie din Horincea, cu câmp, pădure și bălți.

128. 1697 (7205) februarie 15. Mărica, soția lui David Zabanoschi, bărbierul din Bârlad, cu fiul său Ioniță și cu ginerele său, având o dugheană în mijlocul târgului, dinaintea casei lui Ursu Sava, staroste și lângă casa lui Neculai Cernei, a dat-o zestre ginerelui său Ioniță Țoș iar acesta a vândut-o, cu voia tuturor, lui Costantin, feciorul căpitanului Pantazi (Pendazi) cu 34 de lei, bani gata.

129. 1697 (7205) martie 8. Dumitrașco Ursachi, fost mare sluger, cu soția sa Maria, fata lui Buhuș hatman, fac schimb cu cumnatul Solomon, fost mare șetrar, dându-i satul Todireni cu vecini, din ținutul Fălciu, lângă Huși, ce-l are de la mama sa Maria, fata răposatului Iordache vistier și primesc, în schimb, jumătate din satul Iacobești, din ținutul Suceava, cu jumătate de loc de țarină și de fânaț, pe care îl are de zestre jupâneasa acestuia, Catrina, fata răposatului Ursachi vistiernicul.

130. 1697 (7202) septembrie 12, Huși. Gavril Zgârâiebrânză cu fiul să Zota vând Episcopului Varlaam partea de moșie din Bunești și Căbicești.

131. 1698 (7206) iunie 5, Iași. Antioh Cantemir voievod poruncește lui Vasilie Hușanul aprod, să meargă în satul Gârcini, ținutul Tutova și împreună cu oameni buni, megieși să aleagă dinspre răzeși toate părțile lui Ilie, mare stolnic, după drese și zapise ce le are acesta și să facă mărturie.

132. 1698 (7207) septembrie 13, Bârlad. Gavril Borș cu soția sa Gherghina, fiica lui Dumitru din Pâncești, vând marelui stolnic Ilie Enache a lor ocină și moșie din satul Mânzați.

133. 1699 (7207) februarie 26. Pavăl snă Ionașco Scurtul dăruiește ocina și moșia sa de pe moșul său Mihu din satul Hulpășeni lui Ion Pălade vel sulger și jupânesii sale Nastasâica.

134. 1699 (7208) decembrie 11, Iași. Antioh Cantemir voievod întărește Mănăstirii Aron Vodă din Iași părțile de moșie din Hănăseni și din Știubeiu, de pe apa Elanului, ținutul Fălciu, date danie de clucerul Lupul Prăjescul.

135. <sec. XVIII>. Izvodul moșiilor Adămeștilor.

135a. 1700 (7209) decembrie 6. Ion Bozic și Oprina, cu feciorii lor, dăruiesc a lor dreaptă ocină și moșie din Deleni, partea ce i se alege din Căpșăști, ce o are de la socrul său Sava, din bătrânul Colac.

136. 1701 (7209) februarie 22, Iași. Tănase vornicelui din Scânteia, Axintie din Scânteia și Vasile, fiii Cosințoaei, dăruiesc lui Vasilie pârcălabul de Vaslui, partea lor de moșie de pe Horincea, ținutul Covurlui, din uricul Rohoteștilor, cu vatră de sat, țarină, câmp, pădure, bălți de pește și locuri de prisăci, pentru binele făcut și pentru că soția lui Panait este din neamul lor.

137. 1701 (7209) august 15. Simion Corui, Iacomi Corui și Chiriiac Corui dau mărturie lui Lupașco, feciorul lui Iftimie di Călimănești despre cumpărarea unei părți de moșie de către Iftimie, tatăl său, partea Nichitii și Antoniei, fata lui Pintilii călugărul de la Deleni, părțile din Păcurărești ce urmează să fie alese.

138. 1702 (7211) octombrie 19, Iași. Tănasie Bosie și Ștefan Maftei dau lui Iordache Ruset vistirnicul 32 de pământuri în Mărtinești și primesc în schimb partea din Pântești cumpărată de la feciorii lui Ostahie Buzarnii, precum și a treia parte dintr-un heleșteu.

139. 1702 (7210) octombrie 20. Tofana, văduva răposatului spătar Dediul, vinde lui Tănas, ginerele ei, și Alecsandrei, fiica sa, 40 de pământuri în moșia Alexești și 4 fălci de vie la Huși.

139a. 1703 (7211) februarie 26. Constantin Duca voievod judecă pricina dintre Ioan Bujoranul și Ioan Tălăbir pentru o vie din Tămășeni, ținutul Fălciu, dată danie de Corlat uricarul, bărbatul Aniței, sora lui Ioan Bujoranul.

139b. 1703 (7212) noiembrie 20. Mihai Racoviță voievod judecă pricina dintre Ioan Bujoranul și Ioan Tălăbir pentru o vie din Tămășeni, ținutul Fălciu, dată danie de Corlat uricarul, bărbatul Aniței, sora lui Ioan Bujoranul.

140. 1703 (7212) decembrie 18, Iași. Mihai Racoviță voievod întărește Mănăstirii Aron Vodă din Iași părțile de moșie din Hănăseni și Știubei, făcute danie de Lupul Prăjescul.

141. 1704 (7212) mai 25, Iași. Anița, soția răposatului Velicico Costin, fost vornic mare, dă fratelui său Ion Paladie părțile sale din Băcani, ținutul Tutova, și Orășeni, ținutul Cernăuți, în schimbul unor datorii.

142. 1704 (7213) septembrie 12, Iași. Misail mitropolitul Sucevei, episcopii de Roman, de Rădăuți și de Huși și marii boieri adeveresc scutirea de dări a mănăstrilor moldovenești închinate la Sfântul Mormânt, între care cinci din Iași: Galata, Barnovschi, Sfântul Sava, Cetățuia și Bârnova.

143. 1704 (7213) septembrie 25, Iași. Misail mitropolitul Sucevei, episcopii de Roman, de Rădăuți și de Huși și marii boieri adeveresc scutirea de dări a mănăstirilor Galata, Barnovschi, Sfântul Sava, Cetățuia și Bârnova din Iași și a mănăstioarei Sfântul Gheorghe din Galați, toate închinate Mormânt.

144. 1704 (7213) octombrie 16, Iași. Mărturia marilor boieri privitoare la scutirile acordate de domnie Mănăstirilor Galata, Barnovschi, Sfântul Sava, Cetățuia și Bârnova din Iași și Sfântul Gheorghe din Galați, toate închinate la Sfântul Mormânt.

145. 1704 (7213) noiembrie 29. Ion Abăza, biv postelnic, și Bejan Hudici, vornicul de poartă, raportează domnului Mihai Racoviță felul cum au hotărât moșia dată vel vistiernicului Ion Paladi din hotarul târgului Bârlad.

146. 1706 (7214) martie 1, Iași. Înalții ierarhi ai Țării Moldovei și marii boieri confirmă așezământul domnului prin care se stabilește ca o parte din banii dați cu rupta de mănăstiri să fie destinați întreținerii școlilor.

147. 1707 (7215) iunie 3. Diata lui Crăste și Nastasiei Cujbă.

148. 1707 (7215) iulie 16. Tocmala dintre frații Stratul și Antohi Focșa pentru părțile de moșie din Dănești și Giurcani, date de primul domnului pentru o datorie.

149. 1707 (7216) decembrie 1, Iași. Mihai Racoviță voievod scrie biv vel paharnicului Dabija să cerceteze pricina dintre Ilinca, soția paharnicului Constantin, cu Mănăstirea Solca, pentru niște bălți dela ținutul Fălciu (bălțile de la Luciu).

150. 1707 (7216) decembrie 1, Iași. Mihai Racoviță voievod confirmă preoților, diaconilor și țârcovnicilor de la bisericile din Iași scutirile de dări ale domnilor anteriori.

151. 1711 (7219) ianuarie 11, Iași. Dimitrie Cantemir voievod scrie paharnicului Luca și lui Alixandru, căpitanul de Fălciu, să aleagă și să hotărască părțile de moșie ale Ilincăi, soția răposatului paharnic Constantin, de cele ale Mănăstirii Solca.

152. 1711 (7219) martie 21, Iași. Anisia călugărița, soția răposatului Gurbet fost armaș, dăruiește Mitropoliei Moldovei moșia de la Penișoară, pe Cacaina, pe locul târgului Iași.

153. 1711(7219) aprilie 6, Iași. Dimitrie Cantemir voievod întărește Mitropoliei Moldovei stăpânirea asupra moșiei de la Penișoara, pe Cacaina, dăruită de Anisia călugărița, soția răposatului Gurbet fost armaș.

154. 1712 (7220) martie 10, Iași. Nicolae Alexandru Mavrocordat voievod volnicește pe negutătorul Sandu Adam de a o scoate pe Rubina Iorguliasă și feciorii ei Apostol și Manoilă, din satul Todirești, ținutul Cârligătura, pe care l-au vândut.

155. 1712 (7220) august 15, Iași. Nicolae Alexandru <Mavrocordat> voievod scutește de dări 35 de poslușnici de la Răchiteni, ținutul Suceava, ai Mănăstirii Trei Ierarhi din Iași.

156. 1713 (7221) mai 1. Agahița, giupâneasa răposatului Preda Păladi, fost mare stolnic, vinde vel spătarului Ion Păladie pastea sa de moșie, jumătate de sat de Portărești cu Drujeștii pe Smila, cu case cum au rămas stricate și cu vecini și cu tot heleșteul și vad de moară, drept 330 de lei bătuți.

157. 1714 (7222) iulie 3. Nicolae Mavrocordat voievod poruncește lui Gavril Miclescu și lui Costandin, feciorul Frățiții, să cerceteze pricina dintre Toader Huhule, ginerile lui Aliuș, cu biv medelnicerul Vasile Burghele și Chiriiac pentru moșia din satul Ghibarțu.

158. 1714 (7222) august 29. Nicolae Alexandru Mavrocordat voievod volnicește pe Ion Păladi vel spătar să ia de-a zecea din moșiile răposatului Ștefan Cerchez de pe Elan.

159. 1715 (7223) martie 10. Maria, fata Vărvarii, și o nepoată a Stancăi, vând partea lor de ocină și moșie din Cășoteni.

160. 1715 (7223) mai 28. Sandul dă danie Mănăstirii Pârvești o vie din hotarul Iveștilor, lângă poiana Ivului, ținutul Tutova.

161. 1715 (7223) iunie 2, Iași. Nicolae Alexandru Mavrocordat voievod judecă pricina dintre Ilie Buznea, nepotul lui Pătrașcu Buznea, cu Ianăș, fiul lui Pavăl Găozanul, ginerele lui Lazor Buznea pentru părți de moșii din Telejna, Cășoteni, Nicorești, Bogzești de la ținutul Vasluiului, ce trec și în ținutul Fălciului, și Cornești, ținutul Cârligătura.

162. 1716 (7224) aprilie 20, Iași. Maria, jupâneasa răposatului Ștefan Milescul, și fiul său Frangole, vând vel spătarului Ion Păladi satul Tătărașii, de la ținutul Vasluiului, pe apa Bârladului.

163. 1716 (7224) martie 11, Iași. Mihai Racoviță voievod judecă pricina Adămeștilor pentru niște bani rămași de la Adam cel bătrân la Vasilachi Adam călugărul, fratele lor.

164. 1716 (7224) iunie 21. Gavril Costachi, biv vel clucer, fiul lui Vasile Costachi, biv vel vornic, având multă gâlceavă și calabalâc cu răzeșii de Spineni, se învoiește cu toți curgătorii din Petriman, Tecuci și Bălăban, hotărând care parte din Spineni să stăpânească fiecare parte, iar balta Hârcete fiecare cât are.

165. 1716 (7224) iulie 18. Tofan Potop adeverește că a luat banii pentru 50 de vedre de miere de la jupânul Hasăn din Vaslui.

166. 1717 (7225) aprilie 20. Ștefan Zontie cu soția sa Maria, fata Iurestei, nepoata Merăi din Toderești, vând lui Theodosie Lupan părțile de moșie ale Mariei, dinspre mama ei, din săliște din satele Ivănești, Bozieni, Săcăleani, Gângurești, Gogești, Căcăcești și Plotunești, ținutul Cârligăturii, cu câmp, fânaț, vaduri de mori și locuri de prisăci, cu un cal umblător „prețeluit eftin” 30 de lei și o vacă cu vițel, doi saci mari de pâine, o măscuroaie cu prăsilă și 15 lei bani.

167. 1717 (7225) iunie 24, Iași. Mihai Racoviță voievod volnicește pe Ion, feciorul lui Solomon și pe Chiriiac din Gârceni să ia zeciuiala de pe ocina și moșia lor de la Băcești, ținutul Vaslui, Gârceni și Mijloceni, ținutul Tutova.

167a. 1718 (7226) aprilie 24. Izvodul zapiselor lăsate în țară de Mihai Dzărul de pe moșiile Răspopi, Roșiori și Armășeni, danii, și Totoești, cumpărătură.

168. 1718 (7226) iunie 17. Diata fraților Strătulat și Andreiu în care arată zălogirea fără zapis a părții lor din Cășoteni, de la gura Lohanului, popii Timofti.

169. 1719 (7227) iulie 10. Costandin, fiul răposatului Scărlet biv vel comis, vinde jumătate de sat Bârlești, ținutul Hârlău, cu vad de moară în Bahlui, vecini și tot venitul, ginerelui său Neculai postelnic și soției sale Catrina.

170. <1720>. Izvodul zapiselor de danii și cumpărături ale paharnicului Dabija Scărlet.

171. 1720 (7228) ianuarie 24. Mihai Racoviță voievod scutește preotul de la biserica catolică din Huși pentru doi liudi, goștina de oi, stupi și mascuri.

172. 1720 (7229) octombrie 26. Stamati pârcălabul, fiul lui Gavril vornic glotnii ot Rusi vinde biv el spătarului Ioan Palade părțile sale din Rumâni (Români) și Zmeiani din ținutul Tutova.

173. 1721 (7229) iunie 28. Vasile și Toader, feciorii preotului Ghiorghiță Grecul, fost protopop la biserica domnească din Vaslui, vând lui Ion Păladi biv vel spătar ale lor drepte ocini și moșii din Bicani și Balosinești și alte siliști, de pe apa Smilii, ținutul Tutova.

174. 1721 (7230) decembrie 8, Orzăști. Gligoraș vornic de poartă și Vasile Popa uricar dau mărturie hotarnică pentru moșia Târzii, ținutul Fălciu.

175. 1722 (7230) aprilie 7. Toader Bujoranul dă prin diată moșia Hulpășeni fiului său cel mai mic, Constantin.

176. 1722 (7230) iulie 13, Iași. Mihai Racoviță voievod volnicește pe Toader snă Avram să ia a zecea din siliștile de la Măstăcani, Foltești și Cuca, de la ținutul Covurluiului.

177. 1722 (7231) noiembrie 21. Gheorghe, mitropolitul Sucevii și cu tot Divanul țării hotărnicesc satul Novaci din ținutul Fălciului, al domnului Mihai Racoviță.

178. <1722 septembrie 1-1723> august 31 (7231). Ilie ot Vistierie dă mărturie Ursului ot Vistierie în pricina pentru satele Todirești și Roșiori (Geminii).

179. 1723 (7231) decembrie 5. Popa Brăescu și fiul său Costantin fac danie biv vel stolnicului Gavril Costache un loc de crâșmă în Huși, la gura Tutovei.

180. 1724 (7232) mai 6. Pătrașco Cocoli, fiul Cocolii, nepot lui Isac Cocolii, dăruiește lui Neculai Talpeș partea sa de moșie din Viltotești, jumătate de bătrân din bătrânul Sirbului pentru a fi trecut în pomelnicul cel mare al mănăstirii sale.

180a. 1724 (7232) mai 30. „Precum s-au măsurat hotarul Oțăleniilor ot Fălcii pisti tot și câte funi(i) s-au vinit pe un bătrân în țarini, precum au dat sama răzășii că umblă acest hotar în trii bătrâni, anumi Horja, și Oțăl, și Coșăscul**”.**

181. 1724 (7232) iulie 30, Iași. Mihai Racoviță voievod poruncește lui Ion Bujoran să înapoieze lui Gheorghe Hermeziu, Ștefan portarul și Ilie Portarul, un uric vechi pe care îl aveau de la un preot de la Văratec.

182. 1725 (7233) iulie 15, Iași. Mihai Racoviță voievod poruncește slugilor sale, Gheorghii Hermeziu, biv clucer, preutului Juverdan de la biserica domnească din Vaslui, Frătița Băltag pârcălabul, Gheorghie Talpiș și Ioniță Chiriac să cerceteze pricina dintre Ion Păladi biv vel spătar și călugării Mănăstirea Dobrovăț și Barnovschi din Iași pentru împresurarea moșiei Tătărași.

183. 1725 (7234) decembrie 15. Hotarnica Tătărașilor (Băhnarilor), ținutul Vaslui.

184. 1728 (7236) aprilie 28. Grigore al II-lea Ghica voievod poruncește boierilor și slujitorilor de la ținutul Vasluiului să lase în pace 4 oameni ai Mănăstirii Fâstâci, scutiți de toate dările și angările.

185. 1729 (7237) ianuarie 3. „Socoteala” moșiilor Stoienești, Broșteni și Ivănești avută între strănepoții lui Nistor și neamul Coșescu.

186. 1729 (7238) septembrie 12, Iași. Grigore al II-lea Ghica voievod judecă pricina dintre Sanda Plăcintă, călugărița și nepotul său Vasile cu diaconul Toader Romașcu, armașul Ion Romașcu, Bejan Diiniș, Apostol Penișoară, ultimii acuzați de împresurarea unor părți de moșii: un sat pe Cobâle la Movile, Peremnicovul (Derenice), dvoriștea lui Rosomac și întărește stăpânirea ultimilor pe Păulești și Ciortova, de la ținutul Fălciului.

187. <cca. 1730>. Scrisoare adresată unui medelnicer pentru a transmite informații lui Mustafa aga.

188. 1730 (7238) iulie 20, Fir. Dumitrașcu Racoviță volnicește pe Toader, feciorul Măricăi, nepotul lui Oțăl, se ia zeciuiala de pe moșia Oțeleni de la ținutul Fălciului.

189. 1730 (7238) iulie 27. Răvăș pentru iertarea de zeciuială a lui Simion de la Oțeleni.

190. 1731 (7239) aprilie 20. Hotarnica părților de moșie ale lui Simioan Chiriță și Ștefan banul de la ținutul Fălciului: Chiricea, Ploeștii, Puțănii și Șărbăcanii.

191. 1731 (7240) noiembrie 12. Gavril biv vornic glotnii și Toader Drănaci refac hotarele moșiei Răbâia.

192. 1732 (7240) februarie 26, Iași. Catastiful moșiilor de la ținutul Fălciului pe care le-au „dumnialui răpăosatul Iordache Rusăt, vornicul, de pe socrul dumisale răpăosatul Neculai Racoviță, log(o)fătulu, de moșie și danii și cumpărături”**.**

193. 1732 (7240) februarie 26. Viile de la răposații Neculai Racoviță logofătul și Iordachi Rusăt vornicul.

194. 1735 (7243) mai 20. Constantin Mavrocordat voievod poruncește lui Gavril Miclescu biv vel logofet să aleagă părțile de moșie din Oțeleni ale lui Damiian, Iucșescu, Agapi, pe de o parte, și ale stolnicesei Mărica, jupâneasa lui Iordachi Lupul, pe de altă parte.

195. 1739 (7247) aprilie 10, Iași. Bejan, fiul lui Ștefăniță Scărlet biv vel armaș lasă biv vel spătarului Toader Palade partea sa de moșie din hotarele Iapa și Negoești, de la ținutul Tutovei.

196. 1740 (7248) martie 20, Iași. Grigore al II-lea Ghica voievod dăruiește Mănăstirii Sfinții Arhangheli venitul Pârcălăbiei Târgușorului din vecinătate, de sub Galata.

197. 1740 (7248) iunie 19. Doamna Ana Racoviță dăruiește doi copii de țigan lui Dediul Codreanu.

198. 1740 (7248) iunie 20. Răvașul preotului Neculai ot Porcești către Andrieș (Andrei) Hermeziu pentru banii datorați în urma cumpărării moșiei Babare.

198a. 1741 (7249) ianuarie 2. Însemnare de pe o Evanghelie privitoarea la neamul Romașcu și stăpânirea lor în moșia Lunca Banului.

199. 1741 (7249) februarie 1, Iași. Grigore al II-lea Ghica voievod scrie biv vel stolnicului Ion Bogdan să cerceteze plângerea preotului Vasilie Cociorvă și ai lui din satul Sărățeni, ținutul Fălciu, împotriva lui Costantin Forțul, Alicsandru Nasoe, Vasilie Șchiopu, ce se trag din Nedelco, scos de la pierzare de Constantin Cantemir, căruia i-a dat în schimb partea din bătrânul Frigeni (Frijeni) și jumătatea lor.

199a. <7250 / 1741 septembriue 1-1742 august 31> (7250). Constantin Neculai Mavrocordat voievod confirmă scutirea de bir a mănăstirilor, arhiereilor, preoților și diaconilor din Țara Moldovei.

200. 1741 (7249) iunie 22. Grigore al II-lea Ghica voievod poruncește lui Vasile Sturza biv vel stolnic și Negre Apostol biv vel căpitan să cerceteze pricina dintre Gavril Lambrino vătav de stolnici și cruceriul Scărlătachi pentru moșia vândută de Ilinca Lambrino vornicului Lupul.

200a. 1742 (7250) ianuarie 28, Iași. Constantin Mavrocordat voievod poruncește lui Neculai Jora fost mare medelnicer și lui Negrea Apostol fost mare clucer să cerceteze pricina pentru hoatar la moșiile: Tămășeni, Urdești, Horești, Ștefești, Bustești și o seliște mai jos de Găgești, deoarece răzeștii de aici, adică Ioan Zorilă aprod, Vasile, nepotul lui Pisar, Varlaam Bosna călugăr, Gheorghiță Zbanțu și alții au avut pâră cu Scarlatache Costache clucer, dar la judecata lui Sandu Sturza mare logofăt cele două părți n-au prezentat suficiente dovezi.

201. 1742 (7250) martie 17. Sandul Tamvoia din Roșiești vinde lui Ion Postolachi a sa dreaptă ocină și moșie din Albești, ținutul Fălciu.

202. 1742 (7250) martie 29. Constantin <Mavrocordat> voievod volnicește pe Ioan Postolache să-și stăpânească partea de moșie cumpărată la Albești, ținutul Fălciu.

203. 1742 (7250) iunie 1. Hotarnica moșiei Băsești de la ținutul Fălciului.

204. 1742 (7250) iulie 27. Constantin Mavrocordat voievod cheamă la Divan pe Scărlătache Costache fost mare clucer și pe Ioniță Zorilă aprod, Vasile, nepotul lui Pisar, Varlaam Bosna călugăr și alți răzești din Tămășeni, Urdești, Horești și Ștefești pentru a cerceta neînțelegerea dintre ei privitoare la stăpânirea unor moșii din ținutul Fălciu.

205. 1743 (7251) mai 10. Ruxanda Racoviță dăruiește un sălaș de țigani lui Dediul Codreanu al doilea cămăraș.

206. 1743 (7251) mai 15. Împărțirea Cășotenilor în trei bătrâni.

207. 1743 (7251) iulie 14. Toader și Ion Volcenschi, feciorii Ilincăi, fata Saftei, sora Lupăneștilor, nepoată de fată Dochiței, sora lui Postolachi Durac, vând a lor dreaptă ocină și moșie, partea ce li se va alege din satul Ivănești, ținutul Vasluiului, cu 15 lei, vistiernicului Ștefan Hermezău.

208. 1744 (7252) iulie 18, Iași. Ioan Mavrocordat voievod poruncește lui Iordachi Costachi biv vel jitnicer, Ilie Costachi biv vel armaș și Negre Apostul biv vel căpitan să cerceteze pricina de împresurare dintre Gavril Lambrino paharnic și Scarlatache Costachi biv vel clucer între moșiile Peicani și Găgești de la ținutul Fălciului.

209. 1744 (7252) august 18, Iași. Ioan Nicolae Mavrocordat volnicește pe Tudori și Chirica, fiii Lupului căpitan, nepoții lui Vasilachi vornicul, să-și stăpânească și dijmuiască părțile de moșie din Pardosăști, Măzărești, Pleșești, Meseni, Micnești și Tăbucești, de la ținutul Tutova.

210. 1745 (7253) mai 20. Hotarnica Costeștilor și a siliștei Scânteeștilor dată de paharnicul Dumitrașcu Palade lui Gheorghe, Vasile și Constantin Talpiș, fiii lui Apostol Talpiș de Horăeta.

211. 1745 (7253) iunie 1, Iași. Iftemie Bogzea, feciorul lui Toader Bogzea de Giulești, ținutul Neamț, cu soția și feciorii, și Toader, fiul lui Ștefan Bogzea, și Petrea Bogzea, fiul lui Vasili, toți nepoții lui Istatii, strănepoți Vărvarii, vând lui Andrei Hărmeziu ot vistierie moșia Babare, de la ținutul Vasluiului, din hotarele Rusii, Bărgăoanii și Buciumii.

212. 1745 (7253) iunie 8. Toader Giuncu și neamul său vând lui Andrei Hermeziu a lor dreaptă ocină și moșie „ce să cheamă Rusii, și Buciumii, și Bărgăoanii”, de la ținutul Vasluiului, pe apa Bârladului din jos de târgul Vaslui.

213. 1745 (7254) octombrie 11. Negrea Apostul biv vel căpitan și Ilii Costachi armaș judecă pricina dintre Zaharia logofătul și cumnatul său Grigore, fiul Sandului Vrabie și frații lor ce se trag din Ionașco Vrabie pârcălabul și dintre Ștefan Onceanul și Toadir Cărjă pentru moșia Crăhănești de pe Elan.

214. 1745 (7254) octombrie 12. Izvodul neamurilor lui Ionașco Vrabie vornic „cum au cursu din om în om păn(ă) acmu”.

215. 1745 (7254) octombrie 20. Împărțeala moșiilor de pe Ionașcu Vrabie.

216. 1745 (7254) octombrie 25. Izvod de neamul lui Cârstea Ghenovici vel vornic al Țării de Jos.

217. 1745 (7254) decembrie 24. Ioan Neculaiu Mavrocordat voievod poruncește lui Vasile Sturza biv vel stolnic să cerceteze pricina dintre Gheorghi Beșliagă și Vasile bejenar pentru stăpânirea părții din satul Șărbacani de la ținutul Fălciului.

218. 1746 (7254) iunie 8, Iași. Catrina postelniceasa, fiica lui Ion Sturdzea biv vel vornic, dă mărturie pentru o țigancă, măritată cu un Carp țiganul lui Sandul Sturdzea vel logofet.

219. 1746 (7254) iunie 20. Pavăl Jianul, feciorul lui Maftei, și feciorii săi, Toader și Ion protopopul de Vaslui, văr primar cu Pavel, fiul Dochiței, nepoții popii Ștefan, strănepoții lui Costea Bratul din Poiană, dăruiesc lui Andrei Hermeziu de la Vistierie și jupânesei sale, Năstasia, a treia parte din dreaptă ocina lor din Poiana, în malul Nistrului, ținutul Soroca.

220. 1746 (7254) iulie 13, Iași. Ioan Mavrocordat voievod miluește pe Nastasâiche și Irina, fetele lui Enăchiuță vtori vistiernic, cu partea fratelui lor, Gheorghie, fugit la muscali: viile din Odobești, două dughene în Iași pe Ulița Mare, părțile din Stâlpeni, Tarce, Trifești și Bătrânești, ținutul Romanului, și din Suhuleț, ținutul Vaslui.

221. 1746 (7254) august 25. Ioniță și Toader Sion, fiii lui Andrii Sion din Coșești, fac danie vîtavului lor Andrii Cosma partea lor din satul Corăbănești, de pe apa Ezărului, ținutul Tutova.

222. <1748 septembrie 1-1749 august 31> (7257). Tudosca, jupâneasa lui Toader Huhule, fiica lui Vasile Boțul, nepoata lui Vasile Aliuș, împreună cu fiul său Ioniță, vinde lui Iamandi grecul a lor dreaptă ocină și moșie Ghibarțul, din jos de Tăoști, ținutul Vaslui, precum și partea din Miculești, ținutul Fălciu, pe Crasna, pentru o datorie plătită la un turc.

223. 1750 (7258) ianuarie 12, Iași. Constantin Mihail Cehan Racoviță voievod întărește lui Ioa Dobri, Toader Rusul, Plesnicuță, Lupul Corciovă, Ștefan Nasoi cu tot neamul lor stăpânirea pe jumătate din balta Hârcete, de la Ținutul Fălciului.

224. 1750 (7258) februarie 8. Costantin Mihai Cehan Racoviță voievod poruncește lui Ilie Costache biv vel stolnic, ispravnicul ținutului Fălciu, să măsoare și să stâlpească balta Hârcete de la ținutul Fălciului.

225. 1750 (7258) martie 24. Constantin Mihail Cehan Racoviță voievod volnicește pe vel stolnicul Ilie Costachi să stăpânească jumătate din balta Hârcetile, ținutul Fălciu, partea Spinenilor, pentru banii dați lui Ion Dobri ce se judeca.

226. 1751 (7259) mai 7, Iași. Constantin Mihai Cehan Racoviță voievod întărește vel armașului Dediu Codrianu stăpânirea asupra moșiei Fruntișenii, ce-i era dăruită de domnița Rucsanda.

227. 1751 (7259) iulie 20. Zapise privitoare la moșiile Armășeni, Tăoști, Gănești și Ghibarțul de la ținutul Vasluiului.

228. 1751 (7259) iulie 20. Documentele moșiei Gotești, ținutul Fălciului, de peste Prut.

229. <După 1751 septembrie 1-1752 august 31 (7260)>. Mărturia lui Neofit Pilat călugărul despre neamul Coșăscu.

230. 1751 (7260) septembrie 12. Constantin Mihail Cehan Racoviță voievod poruncește vel armașului Dediul Codreanu să cerceteze împreună cu șătrarul Ioniță Iamandi pricina dintre Ilie Holban și Gligoraș Volcenschi pentru moșia Stroești de la ținutul Cernăuților.

231. 1752 mai 25. Hotarnica Podolenilor de Sus.

232. 1752 (7260) iunie 10. Hotărnicia moșiei Negrilești din ținutul Vaslui de Toader Jora, fost mare stolnic.

233. 1752 (7260) iunie 24. Împărțeala moșiei Sărățeni.

234. 1752 (7260) august <1>. Costantin Cehan Racoviță voievod dăruiește moșia Dealul Mare vel armașului Dediul Codrianu.

235. 1752 (7260) august 29, Iași. Constantin Mihai Cehan Ravoviță voievod poruncește lui Ioniță Miclescul biv vel medelnicer să cerceteze și să judece pricina dintre Costandin Scărlet biv vătaf de stolnicei cu diaconul Ion Moaleș și Ioniță Oajdea pentru o hliză din moșia Arburoae (Mușeteștii), de pe apa Crasnei, ținutul Vaslui.

236. 1753 (7261) martie 24. Împărțirea moșiei Băcești, ținutul Vaslui, între cămărașul Ștefan Bosie și răzeși.

237. 1753 (7261) martie 25. Constantin Mihai Cehan Racoviță voievod întărește împărțeala țiganilor vel vornicului Iordache Cantacuzino și a Mănăstirii Fâstâci, din țiganii orânduiți Mănăstirii Sinai de Mihai Racoviță, tatăl domnului.

238. 1753 aprilie 16, Iași. Constantin Mihai Cehan Racoviță voievod volnicește pe Andrei Țepiu, feciorul lui Gligoraș, să stăpânească partea de moșie din Hodoreni de pe Bârlăzel, ținutul Vaslui

239. 1753 (7261) mai 1. Constantin Mihai Cehan Racoviță voievod miluiește pe Dediul Codrianu mare armaș cu un sălaș de țigani, din țiganii domnești străini, pentru slujbele făcute.

240. 1753 (7261) mai 5. Locuitorii din satele din Rânzești și Cârja mărturisesc sub jurământ stăpânirea asupra bălții Hârcete de către Gavriliță Costachi, răzeșii și Mănăstirea Aron Vodă din Iași.

241. 1754 (7264) iunie 18. Izvodul scrisorilor date stolnicului Ilie Costachi de pe părțile de moșie de pe Crasna, ținutul Fălciu.

242. 1754 iulie 22. Domnița Ruxandra Racoviță dăruiește lui Dediul Codreanu, fost mare armaş, 4 ţigani de la Călieni, pentru că a slujit cu credință pe părinții ei și în casa ei.

243. 1754 (7263) septembrie 3. Trohin, feciorul Ilenii, fata Grozavii, cu nepoții de soră, Tofana, fiica Grozavii, mărturisesc nu au vândut sau dat danie în timpul foametei lui Toader Huhule părțile de moșie din Ghibarțu, Tăoști, Găneşti, ținutul Vaslui, Aliușănii, ținutul Lăpușna și altele.

244. 1754 (7263) octombrie 8. Matei Ghica voievod poruncește lui Ghiorghie Beldiman vel jitnicer, ispravnicul ținutului Vaslui, să cerceteze pricina dintre Climent Scărlet monah, Piticești și Moalișești pentru moșia Mușetești (Arboroaia) de pe Crasna, ținutul Vasluiului.

245. 1755 (7263) mai 20. Cartea de judecată dintre monahul Climent Scărlet cu diaconul Ion Moaleș și Ioniță Oajdea pentru o hliză din moșia Mușeteștii (Arboroae), de pe apa Crasnei, ținutul Vaslui, dată de Ioniță Miclescu medelnicer.

246. 1755 (7263) mai 20. Scrisoarea monahului Climent Scărlet că a dat Piticeștilor hliza lui din Mușătești, ținutul Vaslui, pe Crasna, plătindui-se cinci lei cheltuielile de judecată

247. 1755 (7263) iunie 4. Matei Ghica voievod poruncește biv vel medelnicerului Ioniță Miclescu, judecător de ținutul Vaslui, să aleagă părțile Piticeștilor din Mușetești, de pe Crasna, ținutul Vasluiului.

248. 1755 (7263) iunie 20. Hotarnica moșiei Docani de la ținutul Tutova.

249. 1755 (7264) octombrie 27. Matei Ghica voievod poruncește lui Iordachi Costachi biv vel medelnicer, judecător la ținutul Fălciului, și Simion Cheșcu uricar să aleagă, să hotărască și să stâlpească moșia Pustiul pe Sărata, unde vine gura pârâului Căpățâroasa, de la ținutul Fălciu.

250. 1755 (7264) decembrie 20. Safta, fiica Ilenii, Todosie, fiica lui Vasilachi Vrabie cu Leonti, soțul ei, Sofie, sora Todosii, și feciorii lor, nepoții Nicăi Vrabie și a lui Costandin Vrabie, strănepoți lui Gligori și Ionașcu Vrabie pârcălabul, vând lofofătului Zaharia zet Sandu Vrabie, partea lor de ocină de sat și moșie din Gotești, ținutul Chigheci, peste Prut.

251. 1755 (7264) decembrie 23. Costandin, fiul Aniței, și Costandin, fiul Mării, feciorii Bogatului, nepoții lui Vrabie postelnic vând logofătului Zaharia Vicol a lor dreaptă ocină și moșie din Gotești, ținutul Fălciu, de peste Prut.

252. 1756 (7264) ianuarie 2. Iacov Putneanul, împreună cu un sobor de episcopi și egumeni întăreasc statutul de neatârnare al Mănăstirii Putna, fiind interzisă închinarea ei.

253. 1756 (7264) iunie 17. Preotul Vasili, protopopul din Vaslui, alege și împarte o curățitură din satul Soholeț.

254. 1756 (7264) iulie 2. Constantin Mihai Cehan Racoviță voievod întărește lui Parthenie, egumenul Mănăstirii Secu, stpânirea asupra satului Cozmești, de la gura Jijiei, ținutul Lăpușna, și a părților de sat din Deleni, ținutul Fălciu.

255. 1756 (7264) iulie 25. Hotarnica moşiilor Râşeşti şi Hrubeni ale Episcopiei Huşilor, din poruncă domnească.

256. 1756 (7265) octombrie 25, Iași. Radu Racoviță vel logofăt judecă pricina dintre Măria sin Samson, Constantin și Ștefan Grozăviță, răzeși din Benești, cu frații Gheorghe, Neculai și Lefter Strătilă, Sava monahul și alți răzeși ai lor din Bertești, dovedind că nu era pricină între ei și hotărând ca fiecare parte să-și ție pământurile stăpânite în cele două moșii.

257. 1756 (7265) noiembrie 26. Mărturie de judecată dată de medelnicerul Neculai Savin în pricina dintre diaconul Ion Mo(a)leș, Ioniță Oajdea și Gheorghiță Ghiga cu Piticeștii și monahul Climent Scărlet pentru o hliză din moșia Mușeteștii (Arboroae), de pe apa Crasnei, ținutul Vaslui.

258. 1756 (7265) noiembrie 30. Constantin Racoviță voievod afierosește Mănăstirii Precista din Roman cu locul domnesc din târgul Vaslui.

259. 1757 (7265) ianuarie 28. Mărturia hotarnică a lui Neculai Banul vornic de poartă și Neculai Racoviță biv vel medelnicer de alegerea hotarelor moșiei târgului Vaslui.

260. 1757 ianuarie 28. Foaie hotarnică de alegerea moșiei târgului Vaslui de către biv vel medelnicerul Neculai Racoviță.

261. 1757 (7265) martie 1. Ursa Radomițchioaia și fiii săi vînd lui Inochentie episcop de Huși trei dugheni de pe Ulița Mare din Iași, cu 700 lei.

262. 1757 (7265) iulie 24. Gavril paharnicul sin Neculai vătavul de copii, strănepot lui Prebici, dăruieşte Mănăstiii lui Adam părţile sale de moşie din Oncani, Brăeşti, partea Turcinului, şi Telegi, de la ţinutul Covurluiului.

263. 1757 (7265) august 8. Mărturie hotarnic a Brădeştilor, ţinutul Tutova.

264. 1757 (7266) noiembrie 9, Iaşi. Scarlat Ghica voievod porunceşte lui Simion Cheşcu uricar să stabilească hotarul viei cu livadă de pe locul mănăstirii Socola cumpărate de Inochentie episcopul Huşilor.

265. 1758 (7266) martie 1. Iacov mitropolitul Moldovei dă lui Ioniţă Paladi mare spătar un loc de casă de lîngă Uliţa Măjilor în schimbul a 60 de matce bune de albine.

266. 1758 (7266) mai 23, Iaşi. Scarlat Grigore Ghica voievod întăreşte Mănăstirii Precista din Roman dania făcută de Constantin Racoviţă voievod în târgul Vaslui.

267. 1758 (7266) iunie 12. Scarlat Grigorie voievod întăreşte Mănăstirii Precista din Roman dreptul de a-şi lua venit de a zecea de pe moşia târgului Vaslui.

268. 1758 (7266) iunie 24. Scarlat Grigorie Ghica voievod confirmă mănăstirii Sfîntul Spiridon din Iaşi hrisovul de danie şi de scutiri acordat acesteia pentru spitalul din incinta ei de Costandin Mihail Gehan Racoviţă voievod.

269. 1758 (7266) iulie 8. Scarlat Ghica voievod volniceşte pe ierodiaconul Ioanichie, Toader Hardon şi Pălade Căpăţână să stăpânească ocinile şi moşiile Oance, Dolceşti, ţinutul Covurlui, Chetrosul cu balta Şovârca, Pogăneşti şi Gripeni pe Horăeta, Banca, Lauva, Căghineşti, Beşicani, Fedeşti, Giurcani pe Elan, ţinutul Fălciu, Borăşti în gura Horăeţii, Fruntişeni, ţinutul Tutova.

270. 1758 (7268) august 13. Izvod de zestre dat Nastasăicăi Docan.

271. 1759 (7267) ianuarie 2. Ioan Teodor Callimachi voevod întăreşte Mănăstirii Precista din Roman moşia târgului Vaslui în semnele hotare alese de hotarnicii rânduiţi de Costantin Racoviţă voevod.

272. 1759 (7267) iulie 7. Iacob Putneanul, mitropolitul Moldovei, volniceşte pe Iorest, egumenul şi ctitorul Mănăstirii Adam, după ce a închinat-o Sfintei Mitropolii, ca să stăpânească moşia de la Vadul Roşcăi după retragerea din egumenie.

273. 1759 (7267) iulie 20. Mărturia hotarnică a siliştilor Mastatici, Iapa şi Grijilivi de la ţinutul Tutova.

274. 1759 (7268) noiembrie 10. Grigoraş Agarici şi Ilii Herescu vornici de poartă hotărăsc moşiile Păhneşti, Tinteşti şi Horjăşti de la ţinutul Fălciului.

275. 1759 (7268) decembrie 4, Iaşi. Ioan Theodor Callimachi (Calmaşul) voievod întăreşte Mănăstirii Precista din Roman stăpânirea pe moşia târgului Vaslui în semnele hotare alese de hotarnicii rânduiţi de Constantin Racoviţă.

276. <cca 1760>. „Izvod di părţi di moşii din Tămăşini, şi din Ştefişti, şi din Urdeşti, cari sânt închieti într-un ispisocu a Ducăi vod(ă)” din veleatul 7179.

276a. <1760-1770>[1]. Însemnare de părţile de moşie de ăe Zărul şi Aniţa Gonoae, strămoaşa lui, din Goeşti, Tălpăşăşti, Răspopi, Boţeşti, Roşiori, Armăşeni, Găneşti, Bahne, Mândreşti şi Vetreşti, ţinuturile Fălciu şi Vaslui, şi altele de la ţinuturile Suceava, Dorohoi şi Roman.

277. 1760 aprilie. Alegerea fostului mitropolit al Thesalonicului Gavril <Calimah> ca mitropolit al Ţării Moldovei de către episcopi, marii boieri şi egumenii mănăstirilor moldoveneşti.

278. 1760 (7268) august 2. Arhimandritul Misail egumen şi soborul Mănăstirii Bisericani dă cu schimb moşia Leţcani ieromonahului Dionisie Hudici, ctitorul Schitului Doljeşti, de loa care primeşte jumătate de sat Goşmani

279. 1760 (7268) august 31. Lupul Balş mare vornic, Costantin Canano paharnic, Costantin Cogălniceanu fost mare stolnic şi Petre Cheşco fost mare şetrar, orânduiţi de Ioan Theodor Callimachi voievod, hotărnicesc moşia lui Dumitraşcu Pălade mare vornic, satul Rugăşeşti, ţinutul Suceava, pe Siret, dinspre satul Cândeşti al Mănăstirii Dobrovăţ, danie de la Mihai voievod, şi dinspre satul Sănăuţii.

280. 1760 (7269) noiembrie 2. Ion Drume, Vasile Ţânboi, giuzii Mănăstirii Dobrovăţ, şi Grigoraş Tilincă, giudele vornicului Mihălache Sturza, dau mărturie logofătului Sava Burghele pentru o ţigancă şi fetele sale.

281. 1761 (7269) februarie 6. Antohi Scărlat căpitan dă un loc de dugheană la logodna fiicei sale Catrina cu Gheorghie, situat pe uliţa cea mare din Bârlad.

282. <1761>[1] ianuarie 9. Călugării de la Mănăstirea Doljeşti cer domnului să hotărască în pricina avută cu Parthenie diaconul şi Gavril, feciorul lui Seleon Agapie, strănepoţii lui Mihail Horja, pentru a trei parte din satul Oţeleni, ţinutul Fălciu, dania jupâinesii lui Lupul Costachi jicnicer.

283. <1761-1767>[1] februarie 19. Ieromonahul Dionisie Hudici cere domnului ca Parthenie diaconul și fratele său Gavril, fiii lui Silion Agapie, nepoții lui Lazăr, strănepoții Horjii, care în urma judecății stăpânesc jumătate din bătrânul Horja, pe moșia Oțeleni, ținutul Fălciu, să arăte izvod de neamul lor, al Horjei și al lui Bosie, și cercetându-se și alte documente la fața locului să vină în fața Divanului, cel care va avea dreptul.

284. <1761-1769>. Sulgerul Constantin Jora raportează rezultatul cercetărilor în privința pivniței sparte a lui Vasile Talpeș, Constantin Talpeș și a stupilor lui Gheorghie Roiul de pe Horăaita, ținutul Tutova.

285. 1763 (7271) august 10. Grigorie Ioan Callimah voievod scrie lui Lupu Costache biv vel pah(arnic) și Arghirie biv vel med(elnicer), ispravnicii ținutului Fălciu, să cerceteze plângerea lui Gheorghe Strătilă biv vel căpitan împotriva Mariei Samson pentru împresurarea moșiei Bertești, de pa apa Elanului, ținutul Fălciu.

286. 1763 septembrie 3. Târgoveții din Bârlad dau danie lui Ioniță Cantacuzino hatman un loc de dugheni.

287. 1763 (7272) noiembrie 26. Grigore Ioan Callimachi poruncește lui Costandin Sturdza biv vel medelnicer și Enachi biv vel sulger, ispravnicii ținutului Tutova, să cerceteze pricina dintre Gheorghe Buta și ginerele lui Vasile, din Miclești, ținutul Fălciu, cu Costandin Bujoranul, mazil din Simila, care le-a luat un uric cu împrumut și o moișie, Fruntișeni de pe Horăeta pe care a vândut-o.

288. 1764 (7272) martie 3. Avram și Gheorghi, fiii lui Hrizea, mazili, și Niagoiuț, scriu diaconului Capode pentru vinderea fără învoire a 35 de stânjeni de pământ din moșia lor paharnicului Costache Conache

289. 1764 (7272) mai 6. Ștefan Popăscu vornic de poartă cercetează pricina dintre Ion Bădărău și răzeșii din Bănceni pentru o bucată de loc.

290. 1764 (7272) iunie 12. Grigore al III-lea Alexandru Ghica poruncește lui Lupul Costachi biv vel ban și Enachi biv vel sulger să cerceteze jalba lui Iane, Duca și Tudorei, greci din Trapizon, făcută împotriva lui Vasile Duca căpitan și nepoților săi, Catrina și Toader din Bârlad, pentru averea lui Panaite, bărbatul Catrinei, fratele grecilor din Trapizon.

291. 1764 decemvrie 16. Grigore al III-lea Alexandru Ghica voievod hotărăște vadea de judecată între Neculai Hojloban și Ionichentie, dichiul Mănăstirii Fâstâci, pentru siliștile Bălteni, Olănești și Crâsteiu, de la ținutul Vasluiului.

292. 1765 martie 16. Anaforaua întărită de domnul Grigore al III-lea Alexandru Ghica privitoare la stăpânirea moșiei Tupilați, fosta proprietate a vel comisului Ștefan Cerchez și a soției sale Acsița, disputată de vel logofătul Ștefan Roset, biv vel logofătul Manolachi Costachi și biv vel vornicul Ioan Palade.

293. 1765 martie 25. Grigore al III-lea Alexandru Ghica întărește biv vel logofătul Manolachi Costachi stăpânirea moșiei Tupilați, fosta proprietate a vel comisului Ștefan Cerchez și a soției sale Acsița, cu toate părțile popii Edului.

294. 1765 (7273) mai 20. „ Izvod de zapisile Strășineștilor”.

295. 1765 decembrie 18. Grigore al III Alexandru Ghica voievod poruncește lui Gheorghe Beldiman biv vel stolnic, ispravnic al ținutului Fălciu, și lui Vasile Adam biv vel jicnicer, să aleagă și să hotărnicească părțile de moșie din Cășoteni și Tulești ale lui Costandin Greceanu stolnic și ale mazililor din neamul Agarici.

296. 1766 februarie 4. Grigore al III Alexandru Ghica volnicește pe Ștefan și Neculaiu Mera să ia zeciuiala și să stăpânească satele Todirești, Răcești și Iurcești de la ținutul Vasluiului.

297. 1766 februarie 22. Grigore al III Alexandru Ghica judecă pricina dintre ieromonahul Dionisie Hudeci de la Mănăstirea Doljești cu Parthenie diacon și fratele său Gavril, nepoții lui Mihail Horja, pentru a treia parte din satul Oțeleni, ținutul Fălciu, bătrânul Horja, și hotărăște ca răzeșii să stăpânească jumătate de bătrân și mănăstirea jumătate.

298. 1766 iunie 5, Iași. Grigorie al III Alexandru Ghica dă și întărește lui Ioniță mazil sin Ioan un loc de dugheni din moșia târgului Vaslui.

299. 1766 iunie 13. Grigorie al III Alexandru Ghica volnicește pe Angheluț Agarici, mazil din ținutul Tutova, să stăpânească și să dijmuiască moșia Vârtoapele, de la ținutul Tutova.

300. 1766 iunie 20. Grigorie Alexandru Ghica scrie biv vel stolnicului Ion Cuza, ispravnicul ținutului Vaslui, biv 3 comisului Costandin Grecul, lui Vasile Buhle și Andrunachi Carp, mazili, să aleagă și să hotărască părțile demoșie din Ivănești ale lui Costandin Feștilă ot vistierie și Ștefan Mera.

301. 1766 iunie 28. Hotarnica satului Ivănești, de pe Șacovăț, ținutul Vaslui, părțile lui Costandin Feștilă ot vistierie și a paharnicului Ștefan Mera.

302. 1766 iulie 1. Grigorie al III-lea Alexandru Ghica miluiește pe Ioniță Cuza biv vel stolnic cu un loc de casă din vatra târgului Vaslui.

303. 1766 (7275) septembrie 20. Antiohie Luți, vornic de poartă, alege hotarele moșiilor Floreni și Mihoae de la ținutul Fălciului ale lui Lupu Costachi biv vel ban.

304. 1766 septembrie 22. Hotarnica moșiei Fedești, ținutul Fălciului, partea biv vel paharnicului Iordachi Lambrino.

305. 1766 septembrie 25. Hotarnica moșiei Rânzești de pe Jigălia, ținutul Fălciului.

306. 1766 noiembrie 9. „ Statutul breslei ciubotarilor din orașul Huși”.

307. decembrie. Mărturie sobornicească privitoare la incendiul din 1766 septembrie 24, când i-au ars în bașca din clopotnița Mănăstirii Dancul toate actele lui Manolache Bogdan fost mare paharnic.

308. 1767 (7275) iulie 6. „Izvodu de câtă parte di moșii s-au ales acum la hotărâtu(l) din satul Miceștii, ce sânt într-o despărțâtură a Studenețului la țânutu(l) Tutovii”.

309. 1767 (7275) august 22. Hotarnica moșiei Hulpășeni (Vulpășeni) de la ținutul Tutovei.

310. 1767 (7276) decembrie 14. Tofana, sora lui Vasile Moșiemultă, nepoata Gligorcii ot Stângaci, strănepoata lui Ghindar, dă danie lui Ioniță Hușanul sin Toader Hușanul părțile de moșie din Lucești, Stângacii de Sus, Vlădești, Broșteni, Stoienești și Ivănești.

311. 1768 februarie 20. Iftimie Carp, Ion Litră, Ion Carp, fratele lui Iftimie, popa Nicolae, fiul lui Iftimie, vând hatmanului Ioniță Cantacuzino, stăpânul moșiei Pogonești/Pogănești, trei părți din moșia Troianul, ținutul Fălciului, cu prețul de 120 de lei.

312. <1769 septembrie 1-1770 august 31> (7278). Mărie Sansones dă mărturie și izvod de cheltuială nepoților.

313. <1772 octombrie 14>. Perilipsisul scrisorilor arătate de preotul Ioan Tăbușcă pe părțile din Florinteștii de Sus și Florinteștii de Jos, de la ținutul Tutova.

314. 1774 ianuarie 27. Departamentul de judecăți din Divanul Cnejiei Moldovei judecă și hotărăște ca Zoița, țiganca lui State țigan potcovar să revină paharnicului Constantin Palade după judecata avută cu Gligore șătrar, ginerele Bujoranului, care a vândut-o spătarului Costantin Sturza.

315. 1775 august 21. Grigore al III-lea Alexandru Ghica voievod poruncește lui Iancu Greceanul biv vel paharnic și Petrache Vameș, ispravnicii ținutului Tutova, să cerceteze pricina dintre preotul Panaite Brăescu din Bârlad și spătarul Costandin Sturza pentru un loc de casă.

316. 1775 noiembrie 6. Divanul domnesc judecă pricina dintre Ștefan Gălușcă șătrar cu Luca de la ținutul Vasluiului pentru 20 de știubeie luate de cel din urmă, care i-a luat în schimb 50 de stupi matce de albine.

317. 1776 februarie 22. Grigore al III-lea Alexandru Ghica voievod poruncește Episcopului Inochentie al Hușilor și lui Neculce biv vel medelnicer, ispravnicul ținutului Fălciu, să cerceteze pricina dintre Ion Docan, mazil de Fălciu, ginerele lui Gheorghie Strătilă căpitan, și Ioniță Novac din Cârja pentru moșia Bertești, ținutul Fălciu.

318. 1776 mai 25. Șerban Gândul, Sandu Buzdugan și Ioniță Ciorneiu dau mărturie despre stricăciunile pricinuite de sătenii din Jigoreni pe moșia Ivăneștii, a paharnicului Ștefan Mera, de la ținutul Vasluiului.

319. 1776 iunie 4. Grigore al III-lea Ghica poruncește biv vel spătarului Costandin Sturdza și biv vel medelnicerului Iordache Gheucă să aleagă și să hotărască părțile Catrinei, nepoata Micleștilor, pe care a ținut-o Toader Scărlet, din Ghermănești, Călinești și Beșicani.

320. 1776 (7284) iunie 9. Hotarnica „Sârbilor de la Bădros cé esti lângă Mălăești și Tup(i)lați pe Elan”.

321. 1776 august 1. Mărturie hotarnică a moșiei Crăciunești de pe apa Șacovățului a lui Ionichii ieromonah Cogălniceanu.

322. 1776 septembrie 1. Grigore al III-lea Alexandru Ghica voievod poruncește lui Nenciul biv vel armaș, ispravnicul ținutului Vaslui, să cerceteze și să hotărască un loc de dugheni și a casei cumpărate de Mihalachi Cerchez, vel jicnicer.

323. 1776 septembrie 4. Nenciul armaș înștiințează pe domnul Moldovei despre hotărârea unui loc de dugheni și a casei cumpărate de Mihalachi Cerchez, vel jicnicer, ispravnicul ținutului Vaslui.

324. 1776 septembrie 4. Hotarnica locului de dugheni și a casei lui Mihălachi vel jicnicer, ispravnic al ținutului Vaslui.

325. 1776 septembrie 12. Perilipsisul scrisorilor lui Iordache Bădros pentru moșiile Fâstâci și Carămboae de pe Valea Pogăcenilor.

326. 1776 (7258) octombrie 22. Hotarnica moșiilor Bertești și Benești de pe Elan, ținutul Fălciului.

327. 1777 februarie 16. Ștefan Mera, mazil din ținutul Vasluiului, dă zapis de împărțire a moșiei Ivănești nepoților săi de vară, Ion și Necolai Calmuțche.

328. 1777 februarie 21. Ispravnicii ținutului Vaslui dau mărturie pentru datoriile lui Costandin Piapa Zoglu blănarul și a tovarășului său, Petru.

329. 1777 mai 25. Grigorie al III-lea Alexandru Ghica voievod scrie biv vel paharnicului Costandin Paladi și biv vel jitnicerului Mihalache Cerchez, ispravnicii ținutului Tutova să aleagă și să hotărască locurile de casă din Bârlad ale șetrarului Sandul, ispravnicul ținutului Vaslui.

330. 1777 (7285) martie 21. Răzeșii din Pleșeni dăruiesc un iaz vechi și o bucată de moșie Mănăstirii Mânzați, ținutul Tutova, ctitoria lui Ion Paladi și a jupânesii sale, cu hramul Sfântul Ioan, spre pomenirea lui Neculai Pleșan, strămoșul lor, și a lor.

331. 1777 (7286) septembrie 5. Postolache Budaci, Gligoraș spătar, Ioniță Țuvril și Strătulat, ginerele lui Pătrunzu dau zapis la mâna lui Costantin, fiul preotului Ion Tufă pentru zapisele zălogite la Iorga Burghele vel armaș, răscumpărate de preotul Ion Tufă cu răzeșii, pentru moșiile Murgești, valea Băhnarilor și Șinta.

332. 1778 februarie 18. Costantin Dimitrie Muruz voievod poruncește lui Costandin Greceanu biv vel ban și Grigoraș Costachi paharnic, ispravnicii ținutului Fălciu, să cerceteze pricina dintre Dumitrachi preot, Scarlad diacon cu neamul lor și Ion Pălade pentru împresurarea moșiilor părintești din hotarele Muntenilor, Pițcanilor și Puțănilor.

333. 1778 iunie 6. „Perilipsis de pe scrisorile ce-au arătat Costandin Arhirii și cu alți răzeș(i) a lui pe moșie Ungurenii de la ți(nu)t(ul) Fălciului”.

334. 1778 (7286) iulie 28. Suret de pe diata Todosiicăi Jora de moșiile și țiganii dați fiicei sale Simina Gheuca.

335. 1778 noiembrie 9. Mărturie hotarnică privitoare la alegerea moșiei Polițănii, ținutul Tutova, a sulgerului Antohie Jora.

336. 1779 iunie 5. Vasile Razu vel logofet judecă pricina dintre Șărban, feciorul lui Apostu pitar de la ținutul Neamț, cu Dămian Bărar monah de la Schitul Rusului, pentru o parte de moșie din Tămăoani, ținutul Covurlui.

337. 1779 iunie 9. Irimia căpitan ot Huși hotărăște moșia Cășotenii de sus de la gura Lohanului, ținutul Fălciu, a preotului Miron Beșleagă, Vasile Bușilă și Ioniță Codreanu.

338. 1779 iunie 24. Episcopul Romanului scrie lui Ioanichie, nacealnicul Schitului Fătăciuni, pentru niște cărți luate de răposatul stareț Ionichie de la Schitul Pocrov.

339. 1779 iulie 1. Împărțeală de țigani între Vârnava, egumenul Mănăstirii Sfântul Sava, și sărdăreasa Catrina Sturdza.

340. 1779 septembrie 11. Hotarnica moșiei Banca, ținutul Fălciu.

341. 1779 septembrie 13. Hotarnica moșiei Bozieni de pe Bârlăzel, ținutul Vaslui.

342. 1780 ianuarie 23. Constantin Dimitrie Muruz voievod poruncește biv vel stolnicului Manolachi Conachi, ispravnicul ținutului Tecuci, să cerceteze jalba Catrinei Dediu Codreanu în privința unor țigani fugiți.

343. 1780 februarie 19. Constantin Dimitrie Moruzi voievod scrie Episcopului Inochentie al Hușilor pentru un hrisov al răposatului vornic Costache Conache, care a făcut schimb cu Vasile Razul vel logofet o moșie de pe Jijia din locul Braniștii.

344. 1780 februarie 24. Constantin Dimitrie Muruz voievod poruncește ispravnicilor ținutului Fălciu să aleagă și să hotărască părțile de moșie din Botești, de pe Elan, ale vornicului Lupu Costachi de cele ale lui Neculai Carp, Miron Ciuleti și alți răzeși.

345. 1780 iunie 6. Vasile Razu vel logofet judecă pricina dintre Pavăl Samdagiu, ginerile lui Ilie Portariul, și Iftimi, feciorul lui Pintilii Șchiopul, strănepoți Sărăcuței, fata lui Iurașcu, di la ținutul Vasluiului, cu Andrii Jâpiu și Ioniți Vidră postelnicel pentru niște părți din Hodoreni pe care nu le-a cumpărat Grigoraș Jâpiu, socrul lui Andrii Jâpiu, odată cu părțile lui Costandin și ale Măriei din Mălinești pe Bârlăzel.

346. 1780 iulie 6. Constantin Dimitrie Moruzi voievod poruncește biv vel paharnicului Grigoraș Costachi, biv vel stolnicului Ioradachi, ispravnicii ținutului Fălciu, și vornicului de poartă Ioan Gordul, să aleagă și să hotărască părțile de moșie din Hănăseni și Știubeiu, ținutul Fălciului, ale Mănăstirii Aron Vodă din Iași.

347. 1780 decembrie 26. Constantin Dimitrie Moruzi voievod poruncește lui Costandin Păladi biv vel paharnic și lui Iordachi Canano biv vel medelnicer, ispravnicii ținutului Tutova, să aleagă părțile de moșie din Gra Strâmbii de pe Tutova lui Costandin Gheuca vistiernic, Catrina Sturdza spătăreasa și Mănăstirii Răchitoasa, respectând hotărârea Divanului.

348. 1780 decembrie 28. Vasile Razu vel logofet, Lascarache vel vornic și Neculai Ruset vel vornic judecă pricina dintre Vasăle Plăcintă, ginerile lui Ghiorghie Buta, cu Grigoraş, feciorul lui Toadir Scărlet postelnicel, pentru satul Ghermănești, ce se numea Șiropotești, de la ținutul Fălciului.

349. 1781 februarie 24. Ioan Cantacuzino logofet cumpără 154 de stânjeni din moșia Tămăoani pe Prut, la ținutul Covurluiului.

350. 1781 octombrie 15. Agapii Lepădatul și Toma Călcâiu din satul Priponești, ținutul Tutova, vând postelnicului Gheorghe Cuza trei pogoane de vie loc sterp, moștenirea părintească.

351. 1781 octombrie 20. Cozma Călcâiu și soția sa Catrina vând postelnicului Gheorghe Cuza cinci firte de vie paragină și o firtă de loc sterp de pe moșia Vicoleni, ținutul Tecuci, drept 23 de lei.

352. 1782 februarie 1. Lupu Coroi căpitan, ginerile lui Apostul pitar, și Apostul pitar, nepot lui Gheorghiță pitar, adiveresc vânzarea unui bătrân din moșia Tătăoani/Tămăoanu de pe Prut, ținutul Covurlui, lui Ioan Cantacuzino vel logofet.

353. 1782 aprilie 2. Împărțeala făcută de Matei, Scărlătachi și Todosăica, fiii lui Scărlătachi Costachi și ai Mariei Rusăt.

354. 1782 aprilie 22. Carte de blestem a lui Avramie, patriarhul Ierusalimului și a toată Palestina dată ieromonahului Varnava, egumenul Mănăstirii Sava din Iași pentru a scoate de sub împresurare satele Stroeștii, Codrevița, de la Hârlău, Heciul, Arioneștii și alte siliști de la Soroca, Vetrișoaia și alte siliști de la ținutul Fălciului, Scunpia și Stolniceni, ținutul Iași, Merișăni, ținutul Vaslui.

355. 1782 (7290) mai 28. Împărțirea moșiilor Sârbii de pe Elan și Fâstâcii de pe valea Pogăcenilor de la ținutul Fălciului.

356. 1782 iulie 25. Izvodul de zestre dat de Gheorghe și Maria Tolontan fiicei lor Ancuța.

357. 1783 februarie 2. Hotarnica moșiei Scripțănești (Țifu) de la ținutul Fălciului.

358. 1783 februarie 20. Mărturie hotarnică dată de Vidrașcu Cațichi vornic de poartă și Ioniță Timircan pentru moșiile Horeștii, Urdeștii, Bărsănii, Ștefeștii de la ținutul Fălciului în urmă judecăților aute cu răzeșii de Tămășeni și banul Scărlătachi Costachi.

359. <după 1783 februarie 20>. Izvodul banilor cheltuiți de Vasile Plăcintă, ginerele lui Gheorghe Buta asupra oamenilor din Tămășeni, pentru partea de moșie primită zestre.

360. 1783 martie 9. Împlinirea a 60 de stupi de la Vasile și Ioniță, fii lui Angheluță, vitregul lui Neculai Romașcu, mazil de la ținutul Vasluiului, din cei 100 lăsați de Antonie Mogâlde pentru biserica sa din satul Popești, ținutul Tutova.

361. 1783 martie 20. Hrisovul lui Alexandru Mavrocordat (Deli Bei) prin care arată stăpânirea paharnicului Iordache Lambrino pe o bucată de loc din târgul Fălciului și cu bălți de pește.

362. 1783 aprilie 5. Gavril, Vasile, Toader, Mihai, Radu, Rucsanda și Arherie, din neamul Hamza, fac schimb cu Ioniță Codrianu vamișul, de la care primesc părțile sale de moșii din Bujoreni și Drăgomăneștii de pe pârâul Valea Țarinii, ținutul Fălciu, în schimbul părților din Slivna, Căpățînii și Urecheții, ținutul Covurlui.

363. 1783 mai 6. Alexandru Constandin Mavrocordat poruncește lui Ianache biv vel stolnic, ispravnic de Fălciu, Dimitrache biv căpitan, ispravnic de Codru, Andrei Iancul biv vtori paharnic și Dumitru Zaharie vornic de poartă să cerceteze și să hotărască moșia Vetrișoaia de la ținutul Fălciu, a Mănăstirii Sava din Iași, împresurată de Ioana, strănepoata lui Groza cu un ispisoc de pe moșia Sărata.

364. 1783 iunie 14. Cartea de judecată dintre Ioniță Hușanul cu medelnicerul Ștefan Feștilă și Gheorghie Carp, logofăt ot visterie pentru moșiile Toderești, Ivănești, Iurcești și Răcești, de la ținutul Vasluiului.

365. 1783 septembrie 1. Alexandru Constandin Mavrocordat acordă scutiri de deseatină, goștină și vădrărit Mitropoliei, Episcopiilor, boierilor și jupâneselor văduve, celor care au slujit patria cu osârdie în diverse slujbe,

366. 1783 octombrie 5. Vasile, Mihai, Radu, Toader, Chirica și Gavril Hamza fac schimb cu Ioniță Codrianu vamișul, de la care primesc părțile sale de moșii din Bujoreni și Dragomirești (Drăgomăneștii), ținutul Fălciu, în schimbul părților din Slivna și Căpățini, ținutul Covurlui, unde i-au vândut 177 stânjeni cu 60 de lei și cheltuiala hotărâturii.

367. <după 1783>. Hotarnica moșiei Bursuci, ce se numește Bălăbănești, de pe Jeravăț, ținutul Tutova.

368. 1784 martie 22. Actul de cercetare între răzeșii Rășcani prin care se stabilește cât are să plătească fiecare cheltuiala provenită în urma proceselor pe care le-au avut cu boierii megieși sărdarul Iamandachi și fiii banului Scărlătachi Costache.

369. 1785 martie 25. Neculai Muntianu din Huși își vinde 3 firte de vie de pe Dric marelui vistier Iordachi Balş, drept 30 de lei.

370. 1785 mai 24. Hotarnica moşiilor Dudeștii și Bârlădenii ale hatmanului Iordache Gheuca.

371. 1785 iulie 25. Mărturia hotarnică a Vindereilor.

372. 1785 decembrie 12. Preotul Mihail Strilbițchi, exarhul mitropoliei Iaşului, vinde lui Inache Drăgănel, negustor din Iași, două pogoane de vie cu livadă de pe dealul Bucium.

373. 1786 iunie 7. Mărturia lui Iordachi Lambrino biv vel paharnic în pricina dintre Ștefan Bosna, Manolachi Bogos și alții din satul Tămășeni cu Constantin Donici treti vistiernic pentru moșiile Horești, Ștefești, Urdești, Bârsani, Bustești și Tămășeni de la ținutul Fălciului.

374. <după 1786 iunie 7>. Perilipsisul actelor moșiei Urdești de la ținutul Fălciului arătate de Todosiica, fiica banului Scărlătachi Costachi.

375. 1786 iunie 8. Mihail protopop prezintă mitropolitului rezultatul cercetărilor și susține schimbul propus de Catrina Pleșască, să dea Mitropoliei două dughene din târgul Bârlad și să primească o parte de moșie din hotarul Pleșeștilor.

376. 1786 iunie 12. Alexandru Ioan Mavrocordat voievod volnicește pe Iorest Dan, dichiul Episcopiei Hușilor, să-și stăpânească părțile de moșie din Leoști, de pe valea Crasnei, ținutul Fălciu.

377. 1786 iunie 30. Leon Gheuca, Mitropolitul Moldovei, adeverește schimbul făcut cu Catrina Pleșască, care dă două dughene în târgul Bârladului și primește o jumătate din moșia Pleșăști, ținutul Tutova, pe Pereschiv.

378. 1786 iunie 30. Catrina Pleșască adiverește schimbul făcut cu mitropolitul Leon Gheuca al Moldovei, căruia îi dă două dughene în târgul Bârladului și primește o jumătate din moșia Pleșăști, ținutul Tutova, pe Pereschiv.

379. 1786 iulie 20. Spătăreasa Ileana Caragea dă danie fiicei sale Măriuța, soția medelnicerului Iordache Miclescu, părți din moșia Botești (Raiul) de pe Elan ținutul Fălciu.

380. 1786 iulie 22. Iacov Stamati, episcopul Hușilor dă mărturie privitoare la cercetarea priciniii dintre neamul Bușileștilor cu preotul Costandin Săvăscu, diaconul Neculaiu Săvăscu și alți ail or pentru moșia Ploești de la ținutul Fălciului.

381. 1786 august 5. Alexandru Ioan Mavrocordat voievod poruncește biv vel stolnicilor Gheorghie Costandachi și Mihalachi Cerchez să cerceteze și hotărască părțile de moșie din Spărcoceni și Rânceni ale Catrinei sărdăreasa Dediului de ceilalți răzeși.

382. 1786 august 11. Neculai Larciu adeverește primirea sumei de 30 de lei de la Iordache Miclescu biv vel medelnicer pentru o parte de moșie din Botești.

383. 1786 noiembrie 24. Anaforaua veliților boieri în pricina dintre Ștefan Bosna, Petre Tălăbir, Tacul Zorilă și ai lor cu Todosiica, jupâneasa lui Constantin Donici treti vistiernic, fata banului Scărlătachi Costachi pentru moșiile Horeștii, Ștefești, Bârsanii, Urdeștii, Bustești și Tămășeni, ținutul Fălciu.

384. 1786 decembrie 7. Rezoluția domnului Alexandru Ioan Mavrocordat de pe anaforaua veliților boieri în pricina dintre Ștefan Bosna, Petre Tălăbir, Tacul Zorilă și ai lor cu Todosiica, jupâneasa lui Constantin Donici treti vistiernic, fata banului Scărlătachi Costachi pentru moșiile Horeștii, Ștefești, Bârsanii, Urdeștii, Bustești și Tămășeni, ținutul Fălciu.

385. <după 1786>. Perilipsisul documentelor moșiei Mircești de la ținutul Vasluiului (20 martie 1672-24 iunie 1786).

386. 1787 ianuarie 1. Zapis de învoială între Tudori, blănar grec din târgul Vaslui, și stolnicul Mihalache Cerchez pentru un loc dat pe care și-a construit casă.

387. 1787 mai 11. Alexandru Ioan Ipsilanti poruncește ziua de soroc de la Divan în judecata dintre păhărniceasa Măriuța Miclescu și cu Melinte Mihalcea și răzeșii săi pentru împresurarea părților din moșia Chircești de la ținutul Vasluiului.

388. 1787 iulie 27. Carte de blestem de la mitropolitul Leon Gheuca pentru alegerea părților de moșii Spărcocenii și Răicenii ot ținutul Fălciului ale Catrinei, fata stolnicului Toma Luca, jupâneasa răposatului Dediul Codrianu.

389. 1787 iulie 28. Iancul Greceanu biv vel paharnic și Andrei Mogâldea vornic de poartă aleg și hotărăsc o bucată de loc a lui Iordachi Balș biv vel vistiernic pe care o lipesc la moșia sa Mușata de la ținutul Fălciu.

390. 1787 iulie 30. Alexandru Ioan Ipsilanti poruncește lui Iancu Greceanul biv vel paharnic și Grigoraș Costachi biv vel paharnic să hotărască părțile de moșie ale căminarului Constandin Palade din Bălăbăneștii, Lungeni și Chițcani de la ținutul Fălciului.

391. 1787 iulie 31. Alexandru Ioan Ipsilanti voievod poruncește biv vel paharnicilor Iancul Greceanu și Alecsandru Râșcanu să cerceteze și hotărască părțile de moșie din Spărcoceni, ținutul Fălciului, ale serdăresei Catrina Codreanu.

391a. 1787 (7296) decembrie 20. Țidula Mariei și a lui Gavril Cazimir prin care arată că nu cumpără părțile de moșie din Ivănești pe care le vinde Gheorghie Hușanu.

392. 1790 mai 7. Gavril Conachi vinde o parte de moșie lui Gheorghe, armean din Vaslui, cu 20 de lei.

393. <c. 1790> iunie 12. Diaconul Neculai, Costandin Șchiopul, Ștefan Bobială și alți răzeși cer domnului carte de blestem și cercetarea pricinii lor cu neamurile Corciovă și Plesnicuță pentru partea lor din Sărățeni.

394. 1791 decembrie 11. Neculai Canta spătar, ispravnicul ținutului Fălciu, judecă pricina dintre Todosiica Costachi vistierniceasa și Ștefancu Oatu pentru împresurarea moșiei Bustești de la ținutul Făălciului.

395. 1792 martie 15. Costache Ghica, hatman și pârcălab al Sucevii, numește pe Ghiorghi Scolchiag căpitan la menzilul Docolina, ținutul Fălciului.

396. 1792 iulie 20. Opisul de documente a unor moșii din ținutul Fălciu: Munteni, Pițcani, Puțeni, Bălănești.

397. 1792 octombrie 2. Alexandru Costantin Moruzi voievod poruncește lui Aleco Iancoleo biv vel agă, Iordache Lambrino biv vel paharnic, Gheorghie Costandachi biv vel spătar și Mihălache Cerchez biv vel ban să aleagă părțile de moșie deținute de Costandin Paladi biv vel spătar în moșiile Mânzați, Bănești, Hulpășeni, Bălăceni, Zmeeni și Portărești de la ținutul Tutovei.

398. 1793 ianuarie 2. Ioan Jora scrie egumenului Mănăstirii Râșca pentru niște țigani ai mănăstirii așezați pe moșia Polițeni, ținutul Tutova.

399. <1793> ianuarie 31. Climent de la visterie se plânge domnului Mihai Racoviță împotrivă egumenului Mănăstirii Dobrovăț pentru moara din târgul Vaslui, de pe apa Vasluiului.

400. 1793 februarie 20. Hatmanul Costachi Ghica dă pitarului Ioniță Cerchez 4 sălașe de țigani cumpărate prin sultan mezat de la Matei Canta vistiernic.

401. 1793 martie 1. Mihălache Cerchez schimbă cu Gavril Iamandi un loc de casă în Bârlad.

402. 1793 martie 26. Mihai Suțu voievod stabilește zi de soroc în judecata dintre serdăreasa Catrina, fiica stolnicului Toma Luca, cu paharnicul Grigoraș Costache și alți răzeși pentru părțile de moșie din satele Brecicani, Negrilești, partea din bălțile Gemine, gârlele Prutului, satele Spărcoceni și Rânceni de la ținutul Fălciului.

403. 1793 aprilie 29. Dănilă Ciomaga și Manole Chebac, ruptași din satul Hoceni, dau mărturie pentru stăpânirea stolnicului Toma Luca în Spărcoceni și Rânceni.

404. 1793 aprilie 29. Dima, fiul lui Ion Safer și nepotul lui Vasile Safer, adeverește vânzarea părții de moșie din Spărcoceni de către Vasile Safer vistiernicului Ștefan Luca.

405. 1793 iunie 16. Pitarul Neculai Calmuțchi și ginerele lui Dimitrache sin Manolache Costin dau scrisoare de împărțeală lui Necolai Vârgolici, vechilul Catrinei, pentru moșiile Berești ot Suceava, Popeni ot Hârlău, Doroșcați ot Cârligătura și Ivănești ot Vaslui.

406. 1793 august 10. Jalba Cârstânei, soția decedatului Gheorghe Adam, grec din târgul Vaslui, prin care cere domnului întărirea stăpânirii asupra unui loc de casă.

407. 1793 august 22. Mihail Costandin Suțu voievod întărește Cărstânei, femeia mortului Gheorghie Adam, grec din Vaslui, un loc de casă în târgul Vaslui.

408. 1793 decembrie 4. Ieromanuhul Iorest Dan, dichiul Episcopiei Hușilor, vinde lui Matei Costachi biv vel sulger părțile de moșie din Pogoceni, Aldești, Hârciogani, de pe valea Pogocenilor, Puțănii Seci, Șărbocanii de Sus (Ploeștii), Bogheni și Bârgoani, ținutul Fălciu.

409. 1794 martie 18. Ghiorghi, Costandin și Măriuța, feciorii Chirii, Dobri cu soția Ana, fata Tofanei, Ioan, feciorul lui Andrei sin Tofanei, vând lui Costandin Portase căpitan partea lor de moșia din Osăeci, ținutul Tutova.

410. 1794 mai 2. Mărturia hotarnică a locului de casă a stolnicesei Marie Costăndăchiaoi din târgul Vaslui.

411. 1794 mai <f. z.> Dumitrachi Miclescu stolnic și Ștefan Roset clucer, ispravnicii ținutului Vaslui, înștiințează domnul despre măsurarea locului de casă a stolnicesei Marie Costăndăchiaoi din târgul Vaslui.

412. 1794 mai <f. z.>. Mărturia hotarnică dată de Dumitrachi Miclescu stolnic și Ștefan Roset clucer, ispravnicii ținutului Vaslui, stolnicesei Marie Costăndăchiaoi din târgul Vaslui pentru un loc de casă boierească.

413. 1794 iunie 23. Calciu pitarul dă scrisoare la mâna vătavului Ioniță Țarălungă pentru sămile venitului moșiei Lunca Banului a banului Gavril Conachi pe care o arendase.

414. 1794 iulie 1, Iași. Mihai Suțu voievod miluiește pe Arghirie Cuza căminar cu un loc de case în târgul Vaslui.

415. 1794 iulie 6. Mihai Constandin Suțu voievod poruncește lui Grigoraș Costache biv vel paharnic, Gheorghii Buzdugan biv vel medelnicer, ispravnicii ținutului Fălciu, Costandin Costachi biv vel comis și Ioan Jora postelnic să hotărască părțile de moșie ale lui Grigore sin Toader Scărlet pitar din Călinești și Beșicani, ținuutl Fălciu, împresurate de Stamatinești.

416. 1794 iulie 11. Paharnicul Vasile o înștiințează pe stolniceasa Maria Costandăchioai despre hrisovul dat de domn și cheltuielile suportate.

417. 1794 septembrie 30. Sinet dat lui Toader Jora pitar pentru 200 de lei lei primiți dați Episcopiei Hușilor pentru arenda podului de la Răbâia.

418. 1794 noiembrie 19. Hotarnica moșiei Dodești.

419. 1795 aprilie 23. Constantin Chiricu din satul Tăbârceștii, ținutul Tutova, dă cu bezmăn un loc din târgul Bârladului, lui Ioniță Popa, cu câte 15 lei pe an.

420. 1795 mai 2. Dămian Băraru monahul vinde nepoților săi Manolache Lupașco și Gavrilă Zorilă, partea de moșie din Osieci.

421. 1795 iulie 7. Alexandru Ioan Callimachi voievod poruncește lui Vasile Costache biv vel spătar și Enachi biv vel sărdar, ispravnicii ținutului Fălciu, să aleagă și să stâlpească părțile de moșie din Plopeni din gura Grumezoaiei, Crăciunești pe Elan, Sărățeni, Ungurași, Hulubești, Crețana și Bertești, ale lui Ion Jora, fiul răposatului Antiohie Jora, împresurate de răzeși.

422. 1795 octombrie 9. Isprăvnicia înștiințează pe marele armaș că armășelul și vechilul Mănăstirii Râșca trimiși cu carte de volnicie să-l ridice pe țiganul Drile cu femeia și copiii lui de la Maria Costăndăchioaia din Șerbotești, ținutul Vasluiului, misiune neîndeplinită din cauza plecării stolnicesei la Nicorești.

423. 1796 ianuarie 30. Filip slugerul adeverește prezentarea armășelului la stolniceasa Maria Costăndăchioaia pentru a-l ridica pe țiganul Drile, însă I s-a spus că a venit alt armășel mai înainte și l-a luat ducându-l la spătarul Saule.

424. <1796> mai 24. Efstatii preot, vechilul Mănăstirii Sfântul Spiridon din Iași se plânge domnului pentru venitul moșiei ce o deține Mănăstirea Precista din Roman pe vatra târgului Vaslui.

425. 1796 august 10. Mărturia lui Gavril Butuc despre cercetarea împresurării moșiei Horești, ținutul Fălciu, a Todosiicăi Costache, de către cei din Tămășeni.

426. 1796 septembrie 7. Alexandru Ioan Callimachi voievod rânduiește pe Ioniță Manoli zapciu pentru transportul zaharelei din ținutul Covurlui la schela Galați.

427. 1796 octombrie 14. Ioan Alexandru Calimah voievod poruncește lui Ioan Ursoianul biv treti logofăt să aleagă o parte de moșie deținută de pitarul Iordache Iurașcu la Mogoșești, ținutul Vasluiului.

428. 1796 decembrie 15. Toader Jora pitar adeverește primirea sumei de 150 de lei de la Episcopul Gherasim al Hușilor pentru arenda podului de la Răbâia.

429. 1797 februarie 13. Isprăvnicia ținutului Tutova cercetează pricina de împresurare a părților de moșie din Tăbăcești dintre Enachi Cimbala și Ion Dămian.

430. 1797 februarie 26. Alexandru Ioan Calimah stabilește ziua de judecată în pricina alegerii hotarelor moșiei Mogoșești, ținutul Vaslui, stăpânită de pitarul Iordache Iurașcu.

431. 1797 septembrie 11. Mărturia lui Grigoraș Costachi spătar și Ioan Gafencu biv vel pitar, ispravnicii ținutului Fălciu, în pricina dintre stolniceasa Todsiica Costachi și răzeși pentru moșia Tămășeni.

432. 1798 aprilie 8. Alexandru Ioan Callimachi voievod volnicește un aprod pentru a ridica pe Costandin Coirneiu și alții cu scrisorile lor în judecata ce au cu Mănăstirea Frumoasa pentru Poiana Mănăstirii, ținutul Vaslui.

433. 1798 mai 8. Alexandru Ioan Callimachi poruncește ispravnicilor ținutului Tutova să cerceteze pricina dintre Nechifora, stareța Schitului Fătăciuni, cu Ioniță Macsin, pentru moșia schitului.

434. 1798 septembrie <f. z.>. Hotarnica Frunteșenilor.

435. 1798 octombrie 25. Iordache Roset vel vistiernic poruncește slujbașilor vădrăritului scutirea de vădrărit a 100 vedre de vin din via lui Iftemi Vrabie.

436. 1799 mai 12. Dumitrachi Iacodin, logofăt de taină și hotarnic, alege părțile clironomilor lui Pavăl Sandagiu și a Catrinei Cozmulesă din Iurcești, Todirești și Răcești, de la ținutul Vasluiului, cărora le dă numai în moșia Răcești.

437. 1799 iunie 17. Hotarnica moșiei Tărăbuțani de pe apa Hobâlnei, a căpitanului Manolachi Lupașco.

438. <cca 1800>. Spița neamului Cerchez.

439. <după 1800>. Planul moșiei Bârlad.

440. 1800 ianuarie 28. Hotărâre privitoare la împrumutul făcut de baronul Vasile Herescu de la vătavul Necolai Ducovici și amanetarea a zece pogoane de vie de la Odobești și a moșiilor Bogzești, Brăhășești, Horăiata, Frențești/Frănzești, Murgenii, de la ținutul Fălciului pe Crasna, și o parte din moșia Dumnezei ot Vaslui.

440a. 1800 iulie 19. Isprăvnicia ținutului Tutova însărcinează pe căpitanul Costandin Portasie să cerceteze împresurarea moșiei Brădeștii a Schitului Grăjdenii de către răzeșii Docani, așa cum s-a plâns egumenul Teodosie.

440b. 1800 iulie 22. Gheorghe biv porucic cercetează pricina dintre schitul Grăjdeni și Docani pentru împresurarea moșiei.

441. 1800 iulie 29. Constantin Alexandru Ipsilanti voievod poruncește lui Ștefan Sturdza biv vel ban și lui Gheorghe Talpiș vornic de poartă să aleagă părțile de moșie din Onțăști, ținutul Tutova, ale biv vel banului Iordache Lambrino.

442. 1800 august 12. Constantin Alexandru Ipsilanti voievod poruncește lui Grigoraș Costache biv vel paharnic și Gheorghie Talpiș vornic de poartă să cerceteze hotarele moșiilor Beșicani, Călinești, Banca și Laova, ținutul Fălciului, cumpărate de banul Iordache Lambrino de la Gheorghiță Stamatin și de la Paraschiva, soția mortului Ghiorghiță Sima, partea lui Alexandru Zgărbaci.

443. 1801 ianuarie 15. Măriuța Miclescu dă fiului său Vasile moșiile Mărățăi (Munteni) și Greci.

444. 1801 aprilie 28. Jalba stolnicului Ioan Codreanu pentru moșiile Negrilești, Brițcani și bălțile Gemene.

445. 1801 iulie 15. Catrina, fiica decedatului Ioniță Botezatu, căpitan din târgul Huși, se plânge boierilor caimacami și cere cartea lor către Isprăvnicia ținutului Fălciu pentru a-și scoate de supt împresurare moșia Odobeștii, împresurată de banul Toadir Jora.

446. 1802 aprilie 5. Scrisoare către banul Arghire Cuza pentru o fată de țigancă.

447. 1802 iunie 5. Ieromonahul Atanasie, nacealnicul Schitului Pănășești, dă mărturie pentru vânzarea a o jumătate de bătrân din moșia Docani spătarului Constantin Costache, partea lui și a fraților, fără știrea răzeșilor.

448. 1802 august 4. Divanul scrie biv vel vornicului Gavril Conache să cerceteze pricina hotarelor moșiilor Docolina, Ciolănești, Brumărești, ale spătăresei Safta Bogdan și Idrici și Petricani ale stolnicesei Teodosăica Costachi.

449. 1802 septembrie 8. Hotarnica moșiei Tămășeni.

450. 1802 septembrie 15. Parascheva Moviloaia vinde patru pământuri lui Lupu și Darie, feciorii lui Iliie Odăbaicul cazălul din Jigoreni, ținutul Vaslui.

451. 1803 martie 16. „Anaforaoa iubitorilor de Dumnezău episcopi de pe la scaone i a dumilorsale veliților boeri pentru buna orânduială și statornicie sfintii mitropolii i a sfintilor episcopii, ce s-au făcut cu sfat de opștie din luminată poronca pre înălțat domnului nostru mărie sa Alexandru Costandin Mur(u)z v(oe)v(o)da”.

452. 1803 aprilie 23. Zapisul jidovului Leiba pentru arendarea moșiilor Urlați și Plotonești de la ținutul Fălciului între 23 aprilie 1803 și 23 aprilie 1804.

453. 1803 iunie 16. Chiriac vatatav expune rezultatele cercetării împresurării de megieşi a locurilor cu vaduri de moară ale spătarului Neculai Strătulat, aflate din sus şi din jos de târgul Vaslui.

454. 1803 iulie 6. Toader Chiricuţă şi Lupul zet Chiricuţă încredinţează prin zapisul lor împrumutul de 257 de lei cu dobândă şi amanetează pitarului Sandu Oat părţile de moşii din Alexeşti, Tăbăceşti, 30 de pogoane de vie în podgoria Nicoreşti şi 5 stânjeni din Mesăni.

455. 1803 septembrie 22. Alexandru Constantin Moruzi voievod porunceşte biv vel spătarului Matei Costache şi vornicului de poartă Toader Vârgolici să cerceteze pricina de hotar a moşiei Hrăniceni, ţinutul Fălciu, partea postelnicelului Iftimi Vrabie, dinspre moşiile Cernat şi Hărcete.

456. 1803 octombrie 14. Toader Vârgolici vornic de poartă cercetează şi dă mărturie hotarnică în pricina dintre Iftimie Vrabie postelnicel cu răzeşii din Hrăniceni, Cernat şi din balta Hărcete.

457. 1803 decembrie 16. Alexandru Constantin Moruzi voievod scrie Episcopului Meletie Lefter de Huşi să aducă la Iaşi zapisul prin care Catrina Boiangiţa din Iaşi i-a vândut moşie din Cioreşti, ţinutul Lăpuşna, pentru că Toader, Constandin, Ioniţă şi Năstase Macovei s-au jeluit de vânzarea unei părţi mai mari decât avea.

458. 1804 ianuarie 17. Răzeşii moşiei Ciorăşti, ţinutul Lăpuşna, se plâng domnului în pricina ce o au cu Catrina Boiangiţa din Iaşi, care a vândut Episcopiei de Huşi şi părţile lor de moşie; Porunca adresată vornicului de aprozi ca împreună cu mitropolitul şi veliţii boieri să cerceteze pricina.

459. 1804 februarie 23. Trifan Margine, Vasile Cornea şi alţi răzeşi se plâng domnului în pricina împresurării părţilor lor din moşia Colacul, ţinutul Fălciu, de către Episcopia Huşilor cu părţile cumpărate aici.

460. 1804 februarie 24. Alexandru Constantin Moruzi voievod scrie Episcopului Meletie Lefter de Huşi să cerceteze jalba lui Trifan Margine şi Vasile Cornea pentru împresurarea ,oşiei Colacul de la ţinutul Fălciului.

461. 1804 septembrie 15. Alexandru Constantin Moruzi voievod scrie ispravnicilor ţinutului Vaslui să îndatoreze pe târgoveţi la ajutorul de clacă la facerea iazului şi morii vel logofătului Costachi Ghica.

462. 1804 septembrie 21. Alexandru Constantin Moruzi voievod porunceşte biv vel banului Gavril Iamandi să cerceteze hotarele moşiilor Beşicani, Călineşti, Banca şi Laova, ţinutul Fălciului, ale fiilor răposatului banului Iordache Lambrino de la Gheorghiţă Stamatin şi de la Paraschiva, soţia mortului Ghiorghiţă Sima, partea lui Alexandru Zgărbaci.

463. 1804 decembrie 10. Iordache Carp spătar înştiinţează Visteria despre supărarea cu bie a satelor Vutcani, Albeşti şi Roşieşti de la ţinutul Fălciului de care se plânge spătarul Matei Costachi.

464. 1805 ianuarie 12. Ştefan Chitariul se plânge domnului pentru un loc de dugheni din târgul Bârlad vândut de Vasile blănar lui Ioniţă Popa şi cere dreptul de răscumpărare.

465. 1805 mai 8. Hotarnica moşiei Berteşti de pe Elan, ţinutul Fălciu.

466. 1805 iulie 7. Ştefan Samson şi Todiraşcu Delciu din siliştea Beneşti, ţinutul Fălciu, cer poruncă domnească către ispravnicii ţinutului Fălciu pentru despresurarea părţii de moşie împresurată de răzeştii din Berteşti.

467. 1805 septembrie 12. Alexandru Hrisoverghi scrie domnului pentru dijma de pe partea de moşie dintre Chirceşti şi Micleşti şi diferendul cu păhărniceasa Maria Miclescu, soacra sa.

468. 1805 septembrie 13. Alexandru Constantin Moruzi voievod porunceşte ispravnicilor ţinutului Vaslui rânduirea unui mazil pentru poprirea dijmei de pe partea de moşie dintre Chirceşti şi Micleşti în urma jalbei stolnicului Alexandru Hrisoverghi împotriva socrei sale Maria Miclescu.

469. 1805 decembrie 14. Jalba lui Iordache Negru mazil şi Ioan sin Apostol, nepot lui Ioan Negru, cu răzeşii lor, pentru împresurarea moşiei lor Ciorăştii de la ţinutul Fălciului, urmată de porunca lui Alexandru Constantin Moruzi către Meletie Lefter, Episcopul de Huşi, ca să cerceteze documentele Episcopiei şi de vor avea dreptate să le dea moşia în stăpânire, iar de nu se vor înţelege să-i trimită la Divan împreună cu vechilul Episcopiei.

470. 1805 decembrie 28. Raportul mazililor rânduiţi de isprăvnicia ţinutului Vaslui despre diferendul dintre stolnicul Alexandru Hrisoverghi şi păhărniceasa Maria Miclescu.

471. 1805 decembrie 28. Raportul isprăvniciei ţinutului Vaslui despre diferendul dintre stolnicul Alexandru Hrisoverghi şi păhărniceasa Maria Miclescu.

472. 1806 martie 20. Locsandra, fiica spătarului Mihalache Cerchez, învoieşte pe soţul său sărdarul Ianacache Donici, să dispună de cele două locuri din uliţa târgului Vaslui pe care le-a primit de zestre de la tatăl ei.

473. 1806 martie 28. Contractul încheiat de arhitectul Simion Cazalcun și Matei Costachi pentru construirea ratoșului de la Docolina.

474. 1806 iulie 18. Mărturia hotarnică a moșiei Țuțcani, dată de Iordache postelnic lui Toader Goia, Toader Tătarul și alții.

475. 1807 mai 29. Alexandru Gheorghe Hangerli voievod scrie și face cunoscut Țării că vine ca domn cu oștire otomană împotriva cele rusești ce ocupase Moldova și Țara Românească.

476. 1807 avgust 22. Înțelegerea dintre Ioan Jora și Iacov Papavai zugrav pentru zugrăvirea catapetesmei de la o biserică.

477. 1808 februarie 1. Toader Burne din Bârlad a luat un loc cu bezmen de la epitropii bisericii Sfântul Dumitru.

478. 1808 aprilie 23. Epitropul fiicelor răposatului Costandache Ciornei arendează venitul părților de moșie din Spineni și Poiana Mănăstirii, căminarul Costin Carp.

479. 1808 mai 21. Dumitrachi băcal încredințează primirea de la epitropii bisericii Sfântul Dumitru din Bârlad a unui loc cu plata bezmenului de 52 de lei pol.

480. 1809 februarie 25. Dimitrachi Toma vinde lui Costachi Linovici case în Bârlad, mahalaua de sus cu 600 de lei bani bătuți.

481. 1809 februarie 27. Cartea Divanului către ispravnicii ținutului Fălciu pentru a înputernici stăpânirea stolnicesei Teodosiica Costachi asupra unei livezi în Tămășeni.

482. 1809 martie 9. Iani iconom ot Huși, Ion Nardari Pitar, Naze Sava Mancio vând lui Petcu Hagi o casă lângă velnița lui Pavă Rachierul și casa lui Dacul Sârbul cu 600 de lei.

483. 1809 martie 16. Costachi Luca dă danie banului Arghiri Cuza patru suflete de țigani.

484. 1809 aprilie 23. Răvaș trimis biv vel căminarului Gheorghe Șărban, ispravnicul ținutului Fălciu, în legătură cu niște țigani.

485. 1810 aprilie 27. Lupul Roset medelnicer cere Divanului Cnejiei Moldovei carte de hotărât pentru banul Gavril Iamandi ca să aleagă partea jeluitorului din moșia Lunca Banului în urma judecății cu Episcopia de Huși și răzeși.

486. 1810 iunie 29. Învoiala dintre Panaite Docan postelnicel și răzeșii din Spineni și Drăgomănești pentru hotarele moșiilor.

487. 1810 august 11. Gheorghe Gociu trimite cuconului Iordachi rezultatul cercetării venitului moșiilor Murgeni, Giurcani, Vlădești, Brețcani, Răcariu, Geminile, Murgociu și Hărțăști.

488. 1810 august 12. Hotarnica moșiilor Bertești și Benești de la ținutul Fălciului.

489. 1810 decembrie 11. Perilipsisul scrisorilor arătate de biv vel stolnicul Ioan Codreanul pentru părțile de moșii din Văleni, Stolniceni și Dăncești de pe apa Bârladului, ținuturile Fălciu și Tutova (completat la 28 iunie 1811).

490. 1810 decembrie 23. Perilipsisul documentelor arătate de stolnicul Ioan Codreanul pentru părțile din moșia Sârbi, ținutul Tutova.

491. 1810 decembrie 23. Perilipsisul documentelor arătate de stolnicul Ioan Codreanul pentru părțile din moșia Ciorăști, ținutul Tutova.

492. 1810 decembrie 23. Perilipsisul documentelor arătate de răzeșii moșiilor Dăncești și Sârbi și un suret pentru moșia Ciorăni.

493. 1810 decembrie 23. Perilipsisul documentelor arătate de răzeșii moșiei Belciug, ținutul Fălciu.

494. 1810 iunie 1. Staicu Stanciul încredințează primirea de la epitropii bisericii Sfântul Dumitru din Bârlad a unui loc cu plata bezmenului de 50 de lei.

495. 1811 iunie 6. Ioana, fiica lui Grigoraș Iancul, soția răposatului Costandin Cheorpecul din satul Crețana, vinde lui Andrei Iancu partea de moșie din satul Cârja, în hliza Chilianei, trei stânjeni și trei palme cu 24 de lei și 20 de parale.

496. 1811 iunie 28. Perilipsisul scrisorilor arătate de biv vel stolnicul Ioan Codreanul pentru părțile de moșii din Văleni, Stolniceni și Dăncești de pe apa Bârladului, ținuturile Fălciu și Tutova (completare a celui din 23 decembrie 1810).

497. 1811 iulie 20. Ioan Dimofti încredințează primirea de la epitropii bisericii Sfântul Dumitru din Bârlad a unui loc cu plata bezmenului de 25 de lei.

498. 1811 iulie 26. Petri Mungeul adeverește închirierea a două dughene ce urmau a se ridica pe locul bisericii Sfântul Dumitru din Bârlad cu o chirie anuală de 250 de lei.

499. 1812 aprilie 1. Șătrarul Grigoraș Scărlet cere Divanului Cnejiei Moldovei intervenția pe lângă isprăvnicia ținutului Fălciu pentru cercetarea scrisorilor părții demoșie din Jigălia și Rânzești și a pricinii cu răzeșii de acolo.

500. 1812 iunie 20. Înțelegerea dintre Sandu Bou și fiul său Antohi pentru 2500 de lei, câștigul tovărășiei de vite cu vornicul Costandin Palade, însoțită de făgăduința unei dughene din cele patru pe care le avea în târgul Bârlad.

501. 1812 august 29. Meletie, Episcopul de Huși, scrie Divanului Cnejiei Moldovei pentru fixarea vadelei în priicna avută cu răzeșii de Șcheia și Păulești pentru moșiile Cioricești și Drăgușeni, ținutul Fălciu.

502. 1812 septembrie 15. Hotarnica moșiilor Ciorăni și Puțăni de la ținutul Fălciului.

503. 1813 octombrie 5. Scrisorile moșiei Murgești trimise la Iași și alegerea părții Tufeștilor.

503a.1813 septembrie 6. Scarlat Alexandru Callimachi voievod hotărăște ca Grigoraș Scărlet șetrar să rămână în casa sa din Ghermănești fără a fi supărat de Costache Lambrino, ginerele lui Vasile Potlog stolnic, până la dezbaterea părților de moșii prin judecată.

504. 1813 decembrie 2. Gavril Bănulescu Bodoni, mitropolitul Chișinăului și Hotinului dă carte de blestem înpricina de înpresurare dintre moșiile Cobâlile, ținutul Soroca, a paharnicului Neculai Catargiu, și Cunice, a comisului Teodor Sturdza.

505. 1813 decembrie 28, Iași. Manolache Radu biv vel sărdar adeverește schimbul făcut cu pitarul Enăcache Bănariul, prin care dă satul Lucăcenii, siliștele Boianile și Puțurile, ținutul Iași, din stânga Prutului și primește moșia Luceștii, ținutul Tutova, a treia parte din jumătate din satele Budăeștii și Comăneștii, ținutul Vaslui.

506. 1814 ianuarie 10. Schimbul dintre serdarul Manolachi Radu, care dă moșia Lucăceni din stânga Prutului, și pitarul Ianacachi Bănar care primește moșia Lucești, ținutul Tutova, a treia parte din jumătate de sat din Buhăești și Comănești, ținutul Vaslui, și 5 pogoane de vie la Odobești.

507. 1814 martie 16. Scarlat Callimachi poruncește biv vel comisului Costandin Sturdza și biv vel stolnicului Ioan Costachi să se prezinte la data fixată la judecata cu stolnicul Ioan Codreanu pentru partea sa din Brețcani, Negrilești și bălțile Gemine din stânga Prutului.

508. 1814 mai 9. Raportul către Isprăvnicie în urma cercetării effectuate la fața locului în pricina dintre șetrarul Grigoraș Scărlet și Costache Lambrino pentru tăierea a 5000 de pari ce îngrădea țarina din Stoieșești și a unor curături din Ghermănești

509. 1814 mai 24, Pupezeni. Locuitorii din satul Pupezeni, ținutul Tutova, raportează sosirea și decesul postelnicelului Iordache Zorilă, molipsit de ciumă la Galați, precum și situația lucrurilor sale.

510. 1814 iunie 23. Comisul Constantin Sturza, Ioan și Iordache Costachi, și stolnicul Ioan Codreanu se înțeleg în privința alegerii judecătorilor pentru cercetarea pricinii moșiilor Brițcani, Negrilești, bălțile Gemene și gârlelel de la Prut; cercetarea din 1 iulie 1814.

511. 1814 septembrie 7, Ghermănești. Hotarnica moșiei Ghermanești realizată de Costachi Conachi agă și Ion Jora spătar.

512. 1814 noiembrie 19. Jalba preotului Dimitrie și a răzeșilor din moșia Pojorăni, ținutul Fălciu, pentru prin care cer judecata Divanului în pricina de împresurare cu serdarul Iordache Isar, urmată de amânarea termenului de judecată al Logofeției din 20 decembrie 1814.

513. 1815 mai 1. Sandul sin Marcu, soția sa Frenza și ginerele Pavel încredințează lui Ilie Bogasier un zapis de vânzare a unei dugheni din Huși a ginerelui lor Herșcu.

514. 1815 mai 9. Isprăvnicia Tutovei scrie căpitanului de mazili Coste Tașcă pentru a cerceta jalba egumenului Schitului Grăjdeni împotriva răzeșilor din Docani.

515. 1815 iunie 15. Ioniță sin popa Simeon vinde lui Enachi bogasieru o dugheană în târgul Huși.

516. 1815 iunie 20. Epitropia târgului Bârlad întărește stăpânirea lui Gheorghe Calpacuci din mahalaua de mijloc-târgul Bârlad.

517. 1815 august 15. Documentele moșiei Mărtinești luate de la logofătul Nedelcu.

518. 1815 noiembrie 12. Stati Sârbu, grădinar, încredințează primirea de la epitropii bisericii Sfântul Dumitru din Bârlad a unui loc cu plata bezmenului anual de 36 de lei.

519. 1815 dechemvrie 21. Ierei Dumitru protopop și Manolachi Pivnicer dau mărturie serdarului Iordache Isar pentru moșia Pojoreni de la ținutul Fălciului.

520. 1816 martie 1. Ioniță și Maria vând partea lor ce li se va alege din moșia Stuhuleț, ținutul Fălciu, lui Todirașcu.

521. 1816 aprilie 23. Tocmala încheiată între Marioara G. și Gheorghi Vasăliu pentru darea în arendă a părții de moșie din Sărățeni și Balta Hărcete.

522. 1816 aprilie 27. Epitropia târgului Bârlad întărește stăpânirea lui Vlad Cucanul din mahalaua Podeni, târgul Bârlad.

523. 1816 iunie 5. Ilie Tudori biv vel medelnicer cu frații săi, Neculai și Gligori, fac schimb cu spătarul Mihălachi Racoviță, căruia îi dau moșia Cucorenii de la oculul Turiei, ținutul Iași, în schimbul a 16 pogoane și 3 firte de vie la podgoria Necorești la coasta Lupii, cu cramă, casă, alte heiuri, vase și un han în târgul Bârlad, la ocolul vitelor, lângă hanul lui Ciupercă.

524. 1816 iunie 8. Mărturie de judecată dată de isprăvnicia ținutului Fălciu lui Toader și Vasile Romașcu în pricina cu Pascal Ochiu, Macarie Bugeag și Grigore Popa, pentru părți de moșie din Căpșăști.

525. 1816 iunie 14. Anaforaua mitropolitului Veniamin Costachi și a velițilior boieri privitoare la jalba iconomului Gherasim de la Episcopia Hușilor prin care a cerut alegerea părților de moșie din Oțeleni și Crăsnășeni, de la ținutul Fălciului, fiind cercetate documentele prezentate de episcopul Meletie Lefter; Rezoluția lui Scarlat Alexandru Callimachi voievod.

526. 1816 august 15. Stoica zet Ștefan Hărăbur vinde lui Sava Badiu 5 stânjeni în moșia Sinești.

527. 1816 noiembrie 15. Neculai Rența adeverește epitropilor bisericii Sfântul Dumitru din Bârlad pentru un loc luat cu bezmen

528. 1817 ianuarie 11. Niculai și Grigoraș Tuduri fac schimb de moșii cu biv vel vornicul Theodor Balș, primii dau părțile de moșii din Cucoreni și primesc a patra parte din moșia Ciureștii, părțile din Chimeni și Păcurărești, de la ținutul Tutovii, precum și suma de 13000 de lei.

529. 1817 martie <f. z.>. Alegerea părților din moșia Banca ale lui Lascarache Lambrino.

530. 1817 aprilie 28. Preotul Ilie din Vaslui vinde polcovnicului Toader Donici două case într-o ogradă în Vaslui.

531. 1817 aprilie 29. Iordache Isar serdar se plânge asupra neamului Penișoară pentru pământul din Măldăreni, ținutul Codrului, vândut lui Matei Canta, și părțile primate la ținutul Fălciului la 1809.

532. 1817 mai 15, Iași. Constantin Sturza biv vel agă vinde maiorului Gheorghi Potirachi moșiile Vlădești și Brițcani din oblastia Basarabiei.

533. 1817 mai 21. Lupu Podole căpitan scrie lui Șărban Buhăescu pentru eliberarea unei cărți de judecată pentru Cârlomănești și Cărăpcești

534. 1817 mai 31. Iordache serdar Isar se plânge domnului pentru împresurarea unei bucăți de loc din moșia Pojoreni, ținutul Fălciu, de către neamul Arhire.

535. 1817 iulie 15. Veniamin ieromonah, egumenul Mănăstirii Doljești, ținutul Roman, cere carte domnească către dregătorii ținutului Fălciu pentru alegerea părților de moșie din Oțeleni.

536. 1817 iulie 22. Scarlat Alexandru Callimachi voievod poruncește ispravnicilor ținutului Fălciu să trimită un boier ca să hotărască și să aleagă părțile de moșie ale Mănăstirii Doljești de la Oțeleni.

537. 1817 august 22. Aga Constantin Sturdza scrie stolnicului Ioan Codreanu pentru partea acestuia din moșiile Brițcani, Negrilești și bălțile Gemine de la Prut.

538. 1817 septembrie 20. Spătarul Alexandru Hrisoverghi se plânge de împresurarea moșiei Chircești dinspre moșia Șerbești.

539. 1817 septembrie 27. Scarlat Alexandru Callimachi poruncește lui Teodor Balș vel vornic și Ioan Tăutul biv vel ban să cerceteze pricina dintre spătarul Alexandru Hrisoverghi și Vasile Miclescu pentru împresurarea moșiei Chircești dinspre Șerbești.

540. 1817 noiembrie 19. Isprăvnicia ținutului Tutova însărcinează pe căpitanul Dumitru Silion și isprăvnicelul Vasâlachi Popa cu cercetarea pricinii dintre pitarul Gheorghe Zota și șetrarul Enachi Vârlan cu urmașii diaconului Ichim din Toporăști pentru 161 stânjeni de pământ din moșia Onești.

541. 1817 decembrie 10. Isprăvnicia ținutului Fălciu scrie căpitanului târgului Huși în privința datoriei decedatului Costandin Prohir, blănar, către preotul Mărdari și fiul său Ion, fiind scoasă la vânzare dugheana debitorului de pe ulița blănarilor.

542. 1817 decembrie 24. Alecsandru Calimah postelnic dă mărturie despre cercetarea pricinii moșiei Brădești în urma jalbei ieromonahului Naftanail, egumenul Schitului Grăjdeni, ținutul Tutova.

543. 1818 februarie 10. Medelnicerul Ioniță Burchie scrie cumnatului său Panaite Docan medelnicer în privința vânzării unor moșii de la ținutul Fălciului.

544. 1818 februarie 19. Jalba spătarului Alexandru Hrisoverghi pentru împresurearea moșiei Chircești dinspre Șerbești.

545. 1818 martie 4. Scarlat Alexandru Callimachi voievod poruncește lui Ioan Tăutul biv vel ban să cerceteze împresurarea moșiei Chircești dinspre Șerbești.

546. 1818 aprilie 22. Arhimandritul Iosaf de la Mănăstirea Frumoasa dăruiește țarului Alexandru Pavlovici al Rusiei moșiile Chișinău și Hrusca, precum și o moară.

547. 1818 iulie 6. Anaforaoa velițiilor boeri în pricina dintre sulgerul Costantin Leondari, preotul Grigore Tigheci, diaconul Mihai Tigheci, Vasile Codrianul cu banul Costachi Iamandi, ginerele răposatei stolnicese Theodosiica Costache pentru moșiile moșiile Tămășănii, Fântânilile, Horeștii, Găgeștii, Busteștii, Bârsănii, Cârpeștii și două părți din Ștefești de la ținutul Fălciului.

548. 1818 iulie 24. Rezoluția domnului Scarlat Alexandru Callimachi de pe anaforaoa velițiilor boeri în pricina dintre sulgerul Costantin Leondari, preotul Grigore Tigheci, diaconul Mihai Tigheci, Vasile Codrianul cu banul Costachi Iamandi, ginerele răposatei stolnicese Theodosiica Costache pentru moșiile moșiile Tămășănii, Fântânilile, Horeștii, Găgeștii, Busteștii, Bârsănii, Cârpeștii și două părți din Ștefești de la ținutul Fălciului.

549. 1818 noiembrie 20. Spătarul Petrache Cazimir scrie postelnicului Iftimi Vrabie că baba Catrina, fiica lui Zaharia uricariul, a venit să-și dovedească stăpânirea pe o parte a moșiei unde are și el loc.

550. 1819 ianuarie 8. Gavril Brandabur împrumută de la biv vel spătarul Ioan Jora suma de 200 de lei.

551. 1819 martie 19. Mărturie în pricina dintre preotul Pentelei Plesnicuță, preotul Gheorghi Cociorvă, Vasile Pomană, preotul Neculai Dobrea pentru moșia Gurești, de pe Elan, ținutul Fălciului, cu Ioan iconom, Ilie Vrabie postelnicel (neamul Vrăbiesc).

552. 1819 mai 22. Polcovnicul Ion Grecu cere alegerea părților de moșie din Răduești, ținutul Vaslui, primite zestre de la Costandin Cuza, socrul său, făcute schimb cu spătarul Arghire Cuza.

553. 1819 mai 24. Scarlat Alexandru Callimachi, domnul Moldovei, poruncește lui Neculai Paris biv vel jicnicer, să aleagă partea de moșie din Răduești, a polcovnicului Ioan Grecu.

554. 1819 mai 27. Zapisul de chezășie cu dughenile și hanul jidovesc a lui Eni hagi Dima din Bârlad.

555. 1819 iulie 30. Donciul zet preotului Tudorachi adeverește epitropilor bisericii Sfântul Dumitru din Bârlad pentru un loc luat cu bezmen.

556. 1819 octombrie 28. Savin Stăncuț vinde lui Mihai Venetic partea sa din Tăbăcești.

557. 1819 noiembrie 14. Încredințare dată lui Iordachi Munteanu de fii săi pentru opt locuri de hliză de pe mama lor Elena, împresurate de serdarul Iordachi Isar, situate la Hurdugi, Oțeleni, Lunca Banului, Căpotești.

558. 1820 mai 1. Grigoraș Muste scrie lui Veniamin, egumenul Mănăstirii Doljești, despre vânzarea părții postelnicelului Grigoraș Pară, răzeș din Oțeleni, din moșia Horja, ținutul Fălciu.

559. 1820 iunie 1. Diman Dobrovici adeverește pentru un loc al bisericii Sfântul Dimitrie din Bârlad pe care l-a luat cu bezmen.

560. <1820> iulie 23. Preotul Gavril Avram scrie pentru mutarea preotului Gavril din Vârlezi și a celui din Oancea la Măcișeni.

561. 1820 decembrie 30. Hrisoverghi ban scrie lui Veniamin, egumenul Mănăstirii Doljești, anunțându-l că vine să hotărască moșia Oțeleni, ținutul Fălciu, și să trimită vechil cu dovezile ce are pentru părțile mănăstirii.

562. 1821 <f. l. z.>. Adeverință pentru 70 de oi cumpărate de la Nicolai Hagiu din Vaslui.

563. 1821 februarie 1. Partea de moșie a lui Spiridon Dămian din Tăbăcești.

564. 1821 <f. l. z.>. Gheorghe Penișoară și nepotul său din Grumezoaia se împrumută cu zece lei de la jupân Ioniță.

565. 1821 martie. Socoteala vornicului Neculai Dimache pentru banii puși în menzil după sinetul casei.

566. 1822 februarie 20. Sofronie, fiul clucerului Pavel, încredințează sipetele cu lucrurile depuse în timpul revoluției de la 1821 la biserica Stratenia.

567. 1822 mai 24. Teșcherea (chitanță) dată de un negustor turc spătarului Ioan Jora prin care adeverește primirea sumei de 1400 de lei, parte din datoria de 3207 lei și 96 de bani.

568. 1822 iunie 17. Izvodul lucrurilor găsite în casele Sotir, luate de vornicul Iancu Ralet.

569. 1822 iulie 4. Sinetul banilor împrumutați de la serdarul Toader Ioan pentru nevoia ridicării ienicerilor din târgul Bârlad.

570. 1822 octombrie 7. Izvod de lucrurile bisăricești ce s-au adus de către dum(nealu)i baronul Giunt.

571. 1822 decembrie 27. „Socotiala cu d(umnealu)i hat(manul) Costache Cerchez pentru banii ce au luoat și au dat, precum și de banii ce are a da în socotiala menzilului”.

572. 1823 ianuarie 24. Anica, soția răposatului polcovnic Toader Ciohodar, dăruiește Mănăstirii Neamțului o casă din târgul Vaslui, pe moșia hatmanului Alecu Ghica, cu toate heiurile și livada.

573. 1823 martie 2. Învoiala dintre Maria Pară cu fii săi și vornicul de poartă Vasile Oltenescu pentru suma de 425 de lei, cu amanetarea a 40 de stânjeni din moșia Oltenești, partea de sus a Agariceștilor.

574. 1823 noiembrie 21. Balș intervine pe lângă Safta Cuza pentru 20 stoguri de fân ale negușătorului Vârtan Antonaș, conform înțelegerii încheiată de acesta cu răposatul Gheorghe Cuza, fiul Zoiței.

575. 1823 decembrie 31. Înțelegerea dintre răzeșii din moșia Porcișeni cu căminarul Iordachi Narghilemu pentru „orânda satului” de băutură, sare și alte lucruri.

576. 1824 ianuarie 10, Iași. Scrisoare adresată de Alecu Sturdza spătar lui Elenco Panu.

577. 1824 februarie 5. Marcu și Șlier cumpără o velniță situată lângă râpa Răeștilor de lângă târgul Huși.

578. 1824 martie 15. Veniamin Costachi, Mitropolitul Moldovei, și episcopi de Roman și Huși sunt invitați de către domnul Ioniță Sandu Sturdza la Divan.

579. 1824 martie 17. Epitropia târgului Bârlad întărește lui Tănasi Ciobotar stăpânirea pe 55 de stânjeni din mahalaua Podeni.

580. 1824 martie 20. Toadir sân Neculachi Stegar, din satul Bogești, se tocmește cu Gheorghi Popa, calfă de pietrari, ca să lucreze meșteșugul pietrăriei la mănăstirea ce se construiește în satul Polițani a lui Ioan Jora biv vel postelnic.

581. 1824 martie 28. Logofeția cea mare scrie clironomilor decedatului Caranfil blănar să prezinte documentele moșiilor Luceni și Straoani, ținutul Iași, pe care Anastasia Hurmuzache, soția lui Anastasie Panu, vrea să le vândă.

582. 1824 martie 29. Jalba lui Ioan Codreanu pentru moșiile Brițcani, Negrilești și bălțile Gemine de la ținutul Greceni.

583. 1824 aprilie 17. Ioasaf, dichiul Mănăstirii Doljești se plânge domnului de împresurarea părții de moșie din Oțeleni, ținutul Fălciu. Jalbă însoțită de porunca domnului Ioan Sandu Sturdza voievod din 24 aprilie 1824 către ispravnicii ținutului Fălciu.

584. 1824 aprilie 24. Veniamin Costachi, Mitropolitul Moldovei, recomandă spre cercetarea stareţului Mănăstirilor Neamț și Secu a jalobei monahului Macarie de la Orgoești.

585. 1824 aprilie 24. Vornicul Iordachi Costachi confirmă primirea cărții domnești și își anunță prezența la Iași pentru punere la cale.

586. 1824 aprilie 29. Socoteala banilor ce reveneau spătarului Ioan Codreanu de pe a noua parte din moșia Brițcani făcut de Constantin Catargiu vel logofăt.

587. 1824 aprilie 29. Ioniță Sandu Sturdza poruncește biv vel vornicului Șerban Negel în privința banilor ce urma să-i ia spătarul Ioan Codreanu de pe partea sa de moșie din Brițcani vândută de aga Constantin Sturdza maiorului Gheorghi Potirachi împreună cu moșia Vlădești.

588. 1824 iunie 10. Izvod de stânjenii neamului Gâsculesc din moșia Leoști, de pe strămoșul lor Ghervasie Gâscă, ce se împart cu neamul Bădărău.

589. 1824 iunie 24. Ieromonahul Iosif de la Mănăstirea Fâstâci, ținutul Vaslui, cere statornicirea până la sfârșitul vieții la Mănăstirea Neamțului.

590. 1824 octombrie 31. Mitropolitul Veniamin Costache intervine pentru reprimirea monahului Auxentie care părăsise mănăstirea cu tipograful Antonie și viețuise la schitul Orgoești, apoi în Iași la un preot.

591. <c. 1825>. Însemnarea stânjenilor din moșia Stuhuleț, ținutul Fălciu, baștina Catrinei Buzne, fiica Mariei Negel.

592. 1825 ianuarie 12. Epitropia târgului Bârlad întărește comisului Gheorghe Iamandi 10 stânjeni de pământ partea cumpărată de răpăosatul său părinte banul Costache Iamandi la 23 mai 1816 din moșia târgului.

593. 1825 ianuarie 13. Epitropia târgului Bârlad întărește comisului Gheorghe Iamandi locul ce-l are în mahalaua Căcăina de Sus.

594. 825 iunie 5. Isprăvnicia ținutului Fălciu poruncește lui Neculai Stegar din Grumezoaia să meargă la tatăl lui Vasile Hărnagi pentru ai cere să dea banii pe opt stânjeni de pământ vânduți lui Gavril Stălinescu sau să iscălească zapisul de vânzare.

595. 1825 septembrie 29. Isprăvnica ținutului Tutova dă clironomilor lui Eni hagi Dima (Niacșolo) din Bârlad hârtiile și sineturile, iar dughenile au rămas ale paharnicului Sion, ginerele stolnicesei Ecaterina (Catrina) Mitre.

596. 1825 noembrie 25. Ioan Jora post. și isprăvnicia ținutului Tutova primesc act de volnicie pentru împlinirea datoriei și pagubelor celor din neamul Manolesc și Tăivănesc din satul Căuești către postelnicelul Alexandru Portasă pentru împresurarea moșiei Căuești sub nume de Osăeci, ținutul Tutova.

597. 1825 decembrie 15. Mărturie dată lui Andrei Bușilă căpitan pentru cercetarea moșiilor Ploeștii și Șărbăcani, alăture cu Pogăcenii, de la ținutul Fălciului.

598. 1826 ianuarie 17. Adeverința ieromonahului Silvestru pentru Ioan, frate la schitul Borosești, ținutul Vasluiului.

599. 1826 aprilie 4. Învoiala dintre locuitorii satului Porcișeni și căminarul Enache Negruț pentru pășunatul vitelor și altele.

600. 1826 mai 22. Învoiala dintre Gheorghe, Ion și Neculai Romașcu cu Dumitrachi Darie și soția sa Zamfira, fiica Ilenii, pentru a-și trage părțile de moșii din Popeștii, Borceștii, Botoiu, Voineștii, Vinderei și Bobeștii, ținutul Tutovii.

601. 1826 septembrie 2. Vistieria Moldovei scrie isprăvniciei ținutului Fălciu în privința jalbei și a birnicilor din satul Stănilești.

602. 1826 octombrie 2. Anaforaua boierilor în pricina vânzării moșiei Pogăceni de la ținutul Fălciului; Rezoluția domnului Ioniță Sandu Sturza din 29 octombrie 1826.

603. 1826 octombrie 18. Visteria scrie episcopului Sofronie Miclescu al Hușilor că au fost scutite de dări 16 slugi din Huși și 9 din satele Crețești, Bunești și Broșteni, ținutul Fălciu, pentru slujba Episcopiei.

604. 1826 noiembrie 2. Meletie, Episcopul de Roman, face cunoscut episcopului de Huși rezultatul cercetărilor despre preotul Dimitrie Rusu, venit din Bucovina, cu scrisoare de iertare, și despre îndrăzneala preotului Ioan din Dumești de a scrie peste hotare și minciună, pentru care propune canonisirea.

605. 1826 noiembrie 13. Marele vistiernic face cunoscut Episcopului Sofronie Miclescu transmiterea către diacul Vistieriei a numărului oamenilor scutiți.

606. 1826 noiembrie 18. Marele vistiernic scrie lui Sofronie Episcop de Huși care este numărul oamenilor scutiți de dări, 16 fiind în slujba Episcopiei Huși, 12 pentru moșiile Corni și Broșteni și 29 ciocli. Se solicită ajutorul Episcopiei pentru cei care trebuie să facă serviciul de călărași.

607. 1826 decembrie 8. Răvaș adresat comisului Ilie Cerchez pentru a împlini 644 de lei de la spătarul Răducanu Cazimir.

608. 1826 decembrie 8. Ioan Sandu Sturdza voievod poruncește dregătorilor ținutului Fălciu să interzică locuitorilor să ia lemne din pădurile Episcopiei de Huși.

609. 1826 decembrie 19. Notiță despre primirea la 15 iunie 1774 a documentelor împrumutate de Episcopul Inochentie de la Pălade.

610. 1827 februarie 1. Băneasa Safta Duca se obligă să restituie suma de 8450 de lei căminăresei Zoița Cuza împrumutată de soțul ei, care a garantat cu casele din mahalaua Căcăina de Sus, târgul Bârlad.

611. 1827 februarie 13. Anaforaua veliților boieri privitoare la cercetarea chiriei caselor de la biserica Tălpălari din Iași, metohul Episcopiei Hușilor, ce trebuia plătită de Consulatul rusesc, însoțită de porunca domnului Ioniță Sandu Sturdza.

612. 1827 martie 28. Grigore și Ioana Botezatu, cu fiul lor Ioan, vând lui Ieremia Arhip casa din mahalaua Răești, târgul Huși, lângă podul Tăbăcarilor.

613. 1827 aprilie 6. Vasile Hilip din satul Grăjdeni se împrumută de la postelnicul Ioan Jora cu suma de zece lei.

614. 1827 aprilie 23. Contractul încheiat între Ilinca Romașcu și Ioniță Romașcu pentru arendarea părții de moșie Botoiu, ținutul Tutovii.

615. 1827 aprilie 27. Sofronie Miclescu, Episcopul Hușilor, Alecsandru Roset agă și Dimitrachi Iamandi agă raportează Logofeției Țării de Jos cercetarea întreprinsă în pricina dintre căminarul Gheorghi Iconomul și banul Neculai Dimitriu pentru moșia Vetrișoaia, ținutul Fălciu, a Mănăstirii Sfântul Sava din Iași; Căminarul Gheorghi Iconomul avea arendată și moșia Siminești a vornicului Dimitrie Ralet.

616. 1827 iunie 24. Mitropolitul Veniamin Costache scrie arhimandritului Dometian, stareţul Mănăstirilor Neamţul şi Secul, pentru primirea ieromonahului Nicanor, slovean, şi a ierodiaconului Inochentie de la schitul Orgoeşti.

617. 1827 iulie 21. Talasie monahul de la schitul Pârveşti solicită revenirea la Mănăstirea Slatina, metania sa.

618. 1827 iunie 8. Ispravnicul ţinutului Tutova rânduieşte pe Ioniţă Jăverdian polcov. şi pe Ioniţă Negruţ polcov. Să cerceteze pricina dintre Gavril Dodan, ginerele sulgerului Sandu Bălăban şi postelnicelul Ioan Popa pentru părţile de moşii din Căbeşti, Frumuşălu şi alte locuri.

619. 1827 iulie 30. Meletie, Episcopul Romanului, numeşte pe stolnicul Ioan Angheluţă ca epitrop al bisericii Sfinţii Voievozi din Bârlad.

620. 1827 septembrie 6. Sofronie Miclescu renunţă la bisericaTălpălari din Iaşi, metohul Episcopiei Huşilor, şi la casa închiriată de Consulatul rusesc, datorită datoriilor acumulate.

621. 1827 noiembrie 22. Fraţii Huzum şi Lupul vând preotului Costandin, feciorul Măriuţii, nepotul lui Tănzai Ologul, 12 stânjeni de pământ, partea lor din moşia Beneşti.

622. <după 1827 decembrie 27>. Iconomul Iani din Huşi se plânge domnului de asupririle suferite pe moşia Vicoleni, ţinutul Fălciu, arendată de la Mănăstirea Agapia.

623. <1828>. Locuitorii satului Dolheşti, ţinutul Fălciu, cer Divanului Cnejiei Moldovei alăturarea la plata birului şi havalelelor cu un sat mai mare din cauza sărăciei.

624. <1828>. Locuitorii satului Sărăţeni, ţinutul Fălciu, se adresează visteriei Cnejiei Moldovei în problema a patru birnici.

625. 1828 ianuarie 22. Răzeşii de moşia „Vrăghiiască" se plâng domnului de împresurarea ce suferă din partea paharnicului Petrachi Cârjă, aflat cu locuinţa în satul Cârja, şi cer hotarnici.

626. 1828 ianuarie 25. Ioan Sandu Studrza voievod porunceşte lui Gheorghii Liga biv vel paharnic şi Fotachi Fulger vornic de poartă să cerceteze împresurarea ce suferă răzeşii de moşia „Vrăghiiască" din partea paharnicului Petrachi Cârjă, aflat cu locuinţa în satul Cârja.

627. 1828 februarie 5. Adresa prin care se cere impunerea la bir a lui Costandin Croitoru, sluga spătarului Alecu Roset, proprietarul moşiei Simineşti, ţinutul Fălciu, şi înlocuirea cu Ion Teletin.

628. <ante 10 martie 1828>. Jalba locuitorilor din satele Albeşti şi Corni, ţinutul Fălciu, prin care se plâng marelui vistiernic de beilicurile la care sunt supuşi şi cer statutul de scutelnici.

629. 1828 martie 12. Ioan Sandu Sturdza voievod scrie lui Meletie Lefter, episcopul Romanului, pentru datoria din timpul păstoriei sale de la Huşi provenită din închirierea Consulatului rus a casei de la biserica Tălăpălari din Iaşi, fostul metoh al Episcopiei Huşilor.

630. 1828 martie 13. Ioan Sandu Sturdza voievod hotărşte desfacerea episcopului Sofronie Miclescu de biserica Tălpălari din Iaşi, metohul Episcopiei Huşilor, precum şi de sinetul de 600 de galbeni, datorie pe care a încredinţat-o lui Meletie Lefter, episcopul Romanului.

631. 1828 martie 17. Meletie Lefter, episcopul Romanului, cere Marii Logofeţii păsuire şi termen pentru a putea arăta dovezile privitoare la casele închiriate şi datoria Consulatului rusesc.

632. 1828 martie 27. Ioan Sandu Sturza voievod scuteşte pe ieromonahul Costandin Cocu din târgul Bârlad de banii vădrăritului şi îi permite să aducă 20 de oameni străini.

633. 1828 aprilie 13. Vistieria scrie isprăvniciei ţinutului Fălciu în privinţa strângerii cărţilor şi hrisoavelor priviligheților.

634. 1828 mai 10. Marturia a cinci neguţători dată supusului austriac Pavăl Lazarovici în pricina avută cu paharnicul Gavril Miloş pentru două calfe şi 600 de ocă de făină.

635. 1828 mai 20. Comisia îndestulării oştilor împărăteşti se adresează pe un ton ultimativ Isprăvniciei ţinutului Fălciu în vederea trimiterii catagrafiei cerute în două rânduri.

636. 1828 mai 29. Vornicul Costache Conache şi postelnicul Canta, membrii Epitropiei casei răposatului Şerban Negel se adresează Vistieriei Moldovei în privinţa pagubelor pricinuite de oştile ruse în trecerea prin târgul Fălciu şi pentru acordarea fânului necesar vitelor de pe moşia Mălăeşti.

637. 1828 iunie 6. Vistieria Moldovei scrie Isprăvniciei ţinutului Fălciu pentru păşunatul boilor locuitorilor care transportau zaharelele la magazale şi lagărul din satul Hagi Căpcean.

638. 1828 iunie 10. Comisia îndestulării oştilor împărăteşti scrie Isprăvniciei ţinutului Fălciu despre trimiterea unui cântar la magazia de la Fălciu şi desemnarea unui cantaragiu.

639. 1828 iunie 11. Visteria Cnejiei Moldovei scrie Isprăvniciei ţinutului Fălciu despre supunerea locuitorilor la împlinirea zilelelor boierescului.

640. 1828 iunie 11. Comisia îndestulării oştilor împărăteşti scrie Isprăvniciei ținutului Fălciu pentru tocmirea unui canataragiu la magazia din Fălciu.

641. 1828 iunie 12. Jalba spătarului Costandin Matheu către Visteria Cnejiei Moldovei pentru restul banilor ce îi are de luat pe scutelnicii aşezați pe moşia Urlați de la ținutul Fălciului.

642. <1828 iunie 12>. Jalba spătarului Costandin Matheu către Isprăvnicia ținutului Fălciu pentru restul banilor ce îi are de luat pe scutelnicii aşezați pe moşia Urlați de la ținutul Fălciului.

643. 1828 iunie 20. Comisia veniturilor mănăstireşti scrie Isprăvniciei ținutului Fălciu în pricina banilor ce urmau a fi luați de la arendaşii unor moşii greco-monastireşti.

644. 1828 iunie 30. Visteria Cnejiei Moldovei intervine pe lângă Isprăvnicia ținutului Fălciu pentru cercetarea jalbei birnicilor din satul Şuletea.

645. 1828 iulie 4. Comisia îndestulării oştilor împărăteşti scrie Isprăvniciei ținutului Fălciu în pricina dintre suditul austriac Pavel Lazarovici şi paharnicul Gavril Miloş.

646. 1828 iulie 6. Vornicul Ioan Miclescu se plânge de împresurarea moşiei Chirceşti de spătarul Săndulachi Miclescu.

647. 1828 iulie 7. Vistieria Cnejiei Moldovei face cunuoscută Isprăvniciei ținutului Fălciu obligația jăluitorilor de a alătura la jalbele înaintate numai copii de pe documente.

648. 1828 iulie 17. Vornicul Ioan Miclescu se plânge de împresuraarea moşiei Chirceşti de spătarul Săndulachi Miclescu.

649. 1828 iulie 28. Marea Logofeție a Cnejiei Moldovei scrie spătarului Grigore Cuza să cerceteze jalba vornicului Ioan Miclescu pentru împresurarea moşiei Chirceşti.

650. 1828 iulie 29. Vistieria scrie Isprăvniciei ținutului Fălciu pentru supărările pricinuite de vătafii vornicului Neculai Costachi pe moşia Bârlăleşti.

651. 1828 iulie 30. Vistieria Cnejiei Moldovei scrie Isprăvniciei ținutului Fălciu pentru oamenii vistiernicului Costachi Canta şi a paharnicului Dimitrachi Canta din Corni Unguri care nu şi-au îndeplinit obligația cositului fânului.

652. 1828 august. Jalba locuitorilor satului Simineşti, ținutul Fălciu, către Visteria Cnejiei Moldovei.

653. 1828 august 4. Visteria Cnejiei Moldovei cere Isprăvniciei ținutului Fălciu trimiterea la Departamentul Criminal a jidovului care a batjocorit o fată de creştin.

654. <ante 1828 august 18>. Locuitorii satelor Stănileşti, Petrimăneşti şi Râşeşti, ținutul Fălciului, se plâng Vistieriei de lipsa pâinii şi abuzurile zapciilor.

655. 1828 august 18. Visteria Cnejiei Moldovei se adresează isprăvniciei ținutului Fălciu cu privire la jalba locuitorilor din unele sate – Stănileşti, Petrimăneşti şi Râşeşti -, pentru transportul zaharelii.

656. 1828 august 18. Visteria scrie Isprăvniciei ținutului Fălciu să nu se implice în împlinirea datoriilor particulare ale locuitorilor.

657. 1828 septembrie 5. Visteria Cnejiei Moldovei scrie Isprăvniciei ținutului Fălciu să cerceteze jalba lui Neculai Ungurianu din Huşi pentru scutire de dajde şi supărirle provocate de creditori.

658. 1828 septembrie 5. Visteria Cnejiei Moldovei scrie isprăvniciei ținutului Fălciu să cerceteze jalba lui Neculai Ungurianu din Huşi pentru scutire de dajde şi supărirle provocate de creditori.

659. 1828 septembrie 27. Veniamin Costache, Mitropolitul Moldovei scrie staretului Mănăstirilor Neamțul şi Secul despre hirotonisirea lui Maftei ca ierodiacon pentru schitul Orgoeşti.

660. 1828 octombrie. Locuitorii satul Corni, ocolul Podoleni, ținutul Fălciu, se plâng Visteriei Cnejiei Moldovei pentru impunerea obligațiilor în orz şi saci.

661. 1828 octombrie 5. Comisia Îndestulării Oştilor intervine pe lângă isprăvnicia ținutului Fălciu pentru neîndeplinirea obligației dării porțiilor de carne şi holercă de către târgoveții din Fălciu.

662. 1828 octombrie 18. Comisia ocârmuitoare a averilor bisericeşti scrie Isprăvniciei ținutului Fălciu în privința plății câştiului de către orândatarii moşiilor închinate.

663. <1828 octombrie 18>. Jalba locuitorilor din satul Roşieşti, ținutul Fălciu, adresată Vistieriei Cnejiei Moldovei.

664. 1828 octombrie 18. Vistieria Cnejiei Moldovei cere Isprăvniciei ținutului Fălciu să cerceteze jalba locuitorilor din Roşieşti şi să-i supună pe toți la dări, banii poştelor şi havalele, cu excepția a patru slugi ale stăpânului moşiei.

665. <ante 1828 octombrie 23. >. Jalba locuitorilor din satul Corni Unguri, ținutul Fălciu, pentru datorie către paharnicul Dimitrachi Cocri din târgul Huşi.

666. 1828 octombrie 23. Visteria Cnejiei Moldovei scrie isprăvniciei ținutului Fălciu să cerceteze presupusa datorie a locuitorilor din Corni Unguri către paharnicul Dumitrachi Cocri din târgul Huși.

667. 1828 octombrie 23. Vistieria Cnejiei Moldovei scrie Isprăvniciei ținutului Fălciu despre zahareaua și sacii pentru magazaoa Brăilei ce li se cer locuitorilor din satul Corni, ocolul Podoleni.

668. <ante 1828 octombrie 27>. Ioniță Vasilie din satul Deleni, ținutul Fălciu, se plânge Visteriei Moldovei de pricinile cu Sava și Ilie Foce, dar și de bătaia suferită de la postelnicul Ioan Cuza, ispravnicul ținutului.

669. <1828 octombrie 27>. Birnicii satului Râșești, ținutul Fălciu, se plâng Vistieriei Cnejiei Moldovei de abuzurile boierului Alecu Ruset.

670. 1828 octombrie 27. Visteria Cnejiei Moldovei se adresează postelnicului Ioan Cuza, ispravnicul ținutului Fălciu, pentru bătaia aplicată lui Ioniță Vasiliu din satul Deleni.

671. 1828 decembrie 11. Locuitorii satul Cozmești ce roagă Visteriei pentru anularea poruncii pregătirii unui grajd pentru 45 de cai și adăpost pentru cvartiruirea a 15 oameni.

672. 1828 decembrie 11. Visteria Cnejiei Moldovei se adresează Isprăvniciei ținutului Fălciu pentru cercetarea jalbei lui Tudor Costandin din satul Tămășeni.

673. 1828 decembrie 30. Visteria Cnejiei Moldovei scrie Isprăvniciei ținutului Fălciu să cerceteze jalba birnicilor din satul Ghermănești.

674. 1829 ianuarie 8. Învoirea Mitropolitului Veniamin Costachi pentru tunderea ierodiaconului Teofilact, hirotonisit de Episcopul Sofronie Miclescu al Hușului.

675. 1829 martie 11. Episcopul Sofronie Miclescu al Hușului scrie lui Matvei Liovevici Minciaki, vicepreședinte al Divanului din Iași, în privința datoriei Agenției „chesaro-crăești” în urma închirierii casei de la biserica Tălpălari, „astăzi arsă”.

676. 1829 martie 29. Ștefan Tiucă (Tucă), fiul Vasâlcăi, nepotul lui Lupu Perdon, vinde părintelui Ioan Tăbușăcă 5 stânjeni din moșia Florinteștii de Jos de la ținutul Tutova, din analogul codrului.

677. <ante 1829 septembrie 17 >. Feodor Iakovlevici Mirkovici intervine pentru alcătuirea unor „izvoade” (vidomostii) cu toți boierii din Țara Românească și Moldova.

678. 1829 septembrie 17. Divanul Obșteștii Adunări a Cnejiei Moldaviei intervine pe lângă Isprăvnicia ținutului Fălciu pentru alcătuirea unor „izvoade” (vidomostii) cu toți boierii din Țara Românească și Moldova.

679. 1829 < după septembrie 17>. Vidomostie de toți boerii din ținutul Fălciu, de la marile logofet până la postelnic.

DOCUMENTE

1 — 1637 (7145) februarie în 5

Din anul 7145 fevr(uarie) în 5, copii di pi ispisocul sârbăscu di la domn(ul) Vasili vodă, încredințat di judecătorie Tutovii, prin cari au întărit lui Vasili Corlătesc, camaraș, un sat, anumi Tămășănii pi pârăul Jigălii și sat(ul) Fântânili, undi au fost casili lor.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 579/21, f. 2, nr. 1. Rezumat în copia unui jurnal al judecătoriei ținutului Fălciu din aprilie 1833.

2 — 1647 (7155) februarie 10

Suret.

† Ио Васьлие в(ое)в(о)д, Б(о)жїю милостию, госп(о)д(а)р Земле Молдовскои. Scriem domnie me că au vinit înnainte porții domnii mele popa Avrintie den Bertești și au arătat un zapis di la popa Măndolec, făcut di târgu di Fălciiu și cu pecete(a) târgului, cum i-au dăruit a tree(a) parte din parte(a) di gios din sat din Murgeni, ci să va alege din bătrâni, pentru sufletul soacră-sa, Gafiei, sora lui Crucianu și a lui Bălanu, și pentru sufletul preotesăi lui, Anei, și a fetii sale a Ioanei și a altor ficiori ai săi. Deci, domnie me dacă am văzut și au dat el de bună voe sa acia parte di ocină cari mai sus scrie, de nimeni nevoit, nici asuprit, pentru sufletul acelor morți, domnie me încă i-am făcut carte(a) domnii mele, să fie tare și puternic cu carte(a) domniei mele a-ș(i) ține acia parte de ocină cu tot vinitul ci să va alege ace(a) a trie parte di ocinădin parte(a) di gios, să-i fie lui driaptă ocină și moșie în veci, și ficiorilor lui și nimine să nu cuteze ai țâne și ai opri înainte(a) cărții domniei mele.
Лет ҂з҃рне <7155> фев(рꙋарїе) і҃ <10>.
Инак да не бътет[1].
Locul peceții gospod.
Roșca i Neanul i Bârsan i Ionașco i Pilipovschie vornic uci.

Biblioteca Națională a României, Fond Documente istorice sec. XV-XIX, nr. 775 (XXXII/2). Suret.

---

[1] Conform textului.

3 — <1650>

Copie

Zapisul lui Strat cu care vinde lui Păcurar partea sa din Vâtcani.

Adică eu Stratul sin Cărăușul scriu și mărturisesc cu acest zapis al meu cum că eu am vândut de a me(a) bună voe parte(a) me(a) din Vâtcani ce mi s-a veni de cumpărături din păduri și din grădini și din țarină și din fânaț și din tot venitul lui Păcurariu ot Ștefeni pe o iapă și un galbân dinnainte(a) a oameni buni, anume Șanca ot Mălăești și Neculai sin Șanca ot tam, și Galatie ot Bătrâna și Criste ot Mălăești și Ionașco Mândru și Toma ot Fălciiu și Trif ot tam și Oprin tij, și Ionașco sin Popa ot Fălciiu. Deci noi văzind tocmindu-se le-am făcut mărturie și am pus și degitile si se știe.

Iscăliți:
Șanca, Nicolae, Galatie, Cârste, Ionașco, Toma, Trifu, Marin, Ionașco Popa.

No. 430

Divanul judecătorescu a Prințipatului Moldavvii

Poslăduindu-să din cuvânt în cuvânt copia aceasta cu originalul și fiind întocmai, după ceriria ci au făcut d(umnealui) Papadopulu s-au încredințat cu iscăliturile și peciatea divanului în Iaș(i).

1832 mart(ie) 19
<urmează iscăliturile>

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 530/1. Difolio, copie din 19 martie 1832.

4. **<1650>**

Eu Crăstiian, fratele Panului, scriu și mărturisescu cu cestu al mieu, cum am luat de la giupănul Cocială o sută taleri și am pus zălog partea noastră de ocină giumătate de bătrăn den sat den Ordzăști pănă vom însăma dumisali banii, iar de nu-i vom putea însăma banii ca-s(ă) hie acea ocină pieitoare pentr-acei bani. Și (î)ntr-acestă tocmală a noastră au fostu Focșea den Ordzăști, și Todos de-acolea, și Sima, și Măciuc(ă) de-acolea, și alți mulți oameni buni și bătrâni. Și eu Danul diiacul am scris această scrisoare să-s(e) știe.

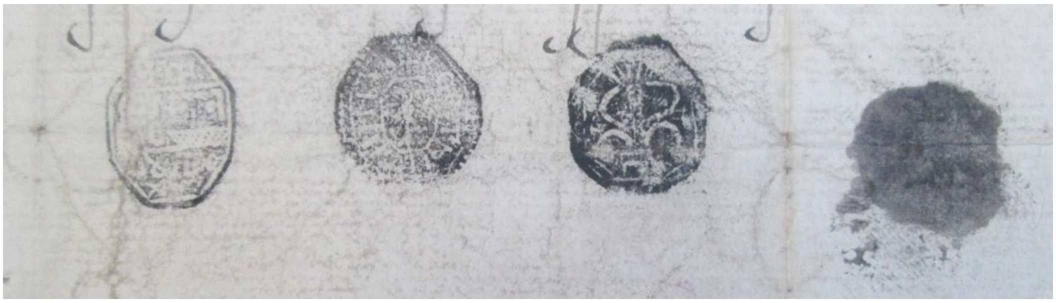

Arhivele Naționale Iași, Fond Episcopia Roman, IV/10. Original, filigran, 3 sigilii inelare în fum.

EDIȚII: CDM, II, p. 417, nr. 2152 (rezumat).

5 **<1650> martie 20, Vaslui**

† Ionașco șoltuz i prăgari ot Vasluiu. Adecă au venit înnaintea noastră și înnaintea a mulți oamini buni ceaste doao surori, anume Anna și Mărie, featele Dochii, fata lu(i)[1] (I)[1]on Vintilă, de nime nevoite, ni(ci)[1] înpresurate, ce de bună voia lor ș-au văndut a (s)a[1] ocină, partea măne-sa Dochiei, f(a)[1]ta lui Vintilă, pol bătrân din Ordzești, și o au vândut lui Cocială dereptu cincisprădzeace taleri bani gata, dentre mulți oamini și bătrâni, anume Onilă neguțător den Vasluiu, și Cioban, și dennaintea popie cel domnescu, și dennaintea Gligorcii, feciorul ai Cozmoae, și dennaintea lui Vasilie diiaconul, și dennaintea a mulți oamini buni den trăg. Toți acești oamini căț(i) mai sus săntu scriș(i) au fost într-acea tocmală. Deci, noi cu tot tr(ăg)[1]ul și cu preutul cel domnescu (v)[1]ădzăndu bună tocmală și deplină pl(ată)[1], cum mai sus scrie, cinspră(dz)[1]eace ta(le)ri; deci am pus peceatea orașului pre acest zapis să să știe c-au scris Gligorcea diac. De-acmu înnainte să nu-

s(e) mai părească Anna și Mărie nice de oamini celor de ceastă ocină nice odănaoară în veaci preste ces(t) zapis.

Пис ꙋ Баслꙋи март(їє) с҃д <24>.

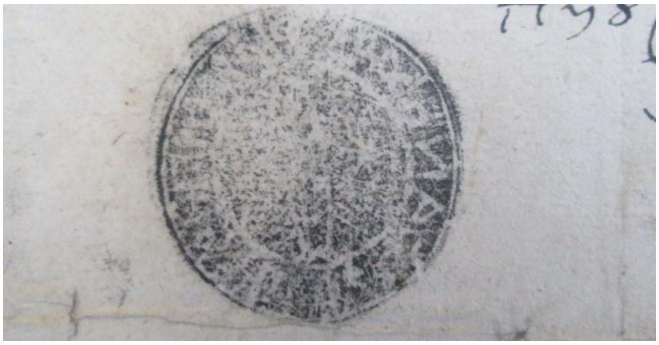

Arhivele Naționale Iași, Fond Episcopia Roman, IV/7, original, difolio, rupt, sigiliu în fum.

EDIȚII: CDM, II, p. 410, nr. 2109 (rezumat).

---

[1] Îndoit, șters.

---

6 1650 (7158) iulie 7

Suret de pe un zapis vechiu din zâlile răpoosatului Vasâle vodă, cari suret l-am scos din cuvânt în cuvânt de pe acel zapis.

Cum s-au pârât, adică Frățiian cu Cărăcaș înainte(a) lui Vasâle vodă pentru o moșii din sat din Orzăști și au rămas Frățiian pe Cărăcaș din tot sfatul mării sale ca să cheme Frățiian oameni buni și megieș(i) și pe slugi domnești de pe înpregiur, și să înpartă locul satului în cinci părți pe moș(i) în cinci bătrâni. Deci au chemat Frățiian mulți oameni buni și bătrâni de pen pregiur și slugi domnéști, anume Praja din satul Povicештii, și Samoil din satul Știubeienii, și Pavăl Popița din Părtănoș, și popa Andronachi ot tam, și Moisa ot tam, și Mărdari ot tam, și Ciupercă din Răspopi, și Gheorghi din Vâlcănicești, și mulți oameni buni din megieș(i) au venit di au înpărțit acel loc în cinci bătrâni. Și mai având eu dat pre nepoți cine cât i s-a veni, și precum au aflat acești oameni buni și bătrâni, ei au ales parte întâiu a Mării ce-au vândut lui Cocială șapte pământuri deosăbi și li-au stâlpit deosăbi despre locul cestoralanți nepoț(i). Așijdere li-am împărțit noi cu sufletile noastre și cestoralanți nepoți căruia câte pământuri i s-au venit să-s(e) știi. Încă pentru mai mare credință noi ni-am pus și pecețile ca să-s(e) știi.

Л(ѣ)т(ѻ) ҂зрни <7158> иꙋли(є> з҃ <7>.

15 pământuri Dumitrașcu cu frati-său Terciul, nepoți Fetiții.
14 pământuri Bapucu, tij nepot Fetiții.
7 pământuri Ana și Mărie, tij nepoți Fetiții.
7 pământuri lui Costin, tij nepot Fetiții.
15 pământuri lui Colari, tij nepot Fetiții.
15 pământuri (…)[1], nepotu(l) lui Sămii, numele au fost ștersu.
5 pământuri (…)[2]dar a cui nu s-au cunoscut, fi(i)nd numele ștersu.
5 pământuri (…)[3], nepotul Sămii.
5 pământuri (…)[4], tij nepotul Sămii.
5 pământuri Grigori, tij nepot Sămii.

5 pământuri Neculaiu, nepot Sămii.
5 pământu(ri) (…)[5] tij nepot Sămii.
8 pământuri Onică i Costandin, ficiorii lui Avrămil, nepoți Sămii.
10 pământuri Frățiian, nepot Sămii.
7 pământuri Buzde, nepot lui Ivan.
7 pământuri Truchin, nepot lui Ivan.
7 pământuri Nădăbaicu și Crăste, nepoți lui Ivan.

7 pământuri, tij un nepot a lui Ivan, ce nu i s-au putut cunoaști numele fiind piste tot ruptă hârtie cât au fost numele lui.

15 pământuri Grozava, nepoată lui Ivan.
7 p(o)l pământuri Frățiian, nepot lui Ivan.
3 p(o)l pământuri Neculaiu, nepot lui Ivan.
3 p(o)l pământuri Panaite, nepot lui Ivan și cu ceia frați a lui.
12 pământuri Orze și cu oamenii săi, nepoți Călinii.
12 pământuri Măteiu cu oamenii săi, nepoți Călinii.
12 pământuri Mafteiu cu oamenii săi, nepoți Călinii.
6 pământuri Toma, nepot Călinii, cu oamenii săi.
6 pământuri Nistre, nepot Călinii.
12 pământuri nepotul Călinii, dar numele nu s-au cunoscut fiind hârtiia strâcată.
15 pământuri Ion Scahie, nepot lui Toader.
15 pământuri Anghelina, nepoata lui Toader.
15 pământuri Crețul, nepot lui Toader.
15 pământuri Pavăl, nepot lui Toadir.

Acest suret l-am scos eu de pe înpărțala vechi și undi n-am pututu dezlega numeli acelor ce trag părți de pe înpărțala aceasta am lăsat loc deșchis ca când să vor afla ciné au fost li să vor puni și numele și pentru ca să-s(e) știi de când s-au scos suret și de cini s-au scris i s-au pus velet și am iscălit.**҂аѱѳѳ <1779> ап(рилїие> ѳі <19>.**

<ss>Neculaiu Dedilescu.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 579 / 1. Suret din 19 aprilie 1779.

[1, 2, 3, 4, 5] Loc gol.

7 — 1651 (7159) februarie 12, Iași

Suret de la Vasilie voevod, л(ѣ)т(о) ҂зр(н)ѳ <7159 / 1651> феврар **<12>.** .

Adecă au venit înnainte(a) noastră și înnainte(a) al(or) noștri bo(i)eri moldovenești mari și mici, Ionașco și cu alți frați ai lui, anume Dumitrașco, și Gavril, și Mihalce, nipoți lui Stoian, fratele Buznii, de a lor bună voe di nime siliți, nic asupriți, au văndut a lor dreaptă ocină și moșii din Căbicești și din Bunești, jumătate dintr-un bătrăn dintru amăndoao satele căt să va alege den tot hotarul, ce-i pe Crasna, la ținutul Fălciiului, cu loc de hălășteu, și cu bălți de pește, cu iazeră, și din cănpă, și din țarină, cu loc de prisac(ă), și cu fănață, și cu tot venitul, acelea ei le-au văndut credinciosul bo(i)eriului nostru Grigorie vel armașă drept cincidzăcișicinci de taleri bani buni, și i-au plătit loră toți deplină acei bani, 55 taleri buni, în mănule acelor mai sus scriș(i) ce au văndut înnainti(a) noastră și înnainte(a) bo(i)erilor noștri. Pentru acéia ca să fie și de la domnii(a) mea dre(a)ptă ocină și cunpărătură, și uric de întăritură, cu tot venitul nerușuit nici odănăoar(ă) în veci, și altul ca să nu-s(e) mai amestece peste carte(a) domni meale.

S-au tălmăcit de Evloghie dascal ot școala slovenească.

Л(ѣ)т(о) ҂зсѯа <7261/1753> март(їе) иі <18>.

Arhivele Naționale Iași, Fond Episcopia Hușilor, XII/11. Traducere din 18 martie 1753 de Evloghie dascăl; Originalul slav este rupt la îndoituri și ros de carii, cu sigiliu timbrat, pe verso lipit alt document.

EDIȚII: CDM, II, p. 419, nr. 2170 (rezumat).

8 **1651 (7159) iulie 8**

Copie

Adică eu Măriuța, giupâniasa răpousatului Sămion Gheuca, ci au fost med(elni)cer mari, Dumnezău să-l pominiască, scriu și mărturisăsc însumi pre mini, cu acest zapis al meu și di a me(a) bună voi(e), di nimine înbietă, nici rugată, nici nevoită, ci di a me(a) bună voi(e) i-am dat și i-am dăruit tot satul meu Băcanii, ci mi-au rămas di giupânul meu, făcut di(n)preună cu cu dum(nea)l(ui), și cu vecini cu tot și cu curțile noastre și cu bisărică în sat și cu heleșteu și cu moară ci esti în mijlocul satului, și cu tot venitul ci esti din hotarul, c(e)-i acest sat ci mai sus scrii Băcanii întri Zmeiani și întri Hulpășăni, și cu orice cu tot pre mâna dumisale lui Toad(e)r Paladi sân Paladi vist(ie)rnic, Dumnezău să-l pominiască, ca să fii drept sufletul meu și a giupânului meu, Dumnezău să-l (i)erti.

Iar dum(nea)l(ui) Toderașc(u) să aibă al griji și a socoti până ci voi fi vie și șăde cu mine în curți, iar după săvârșire(a) me(a), dum(nea)l(ui) să aibă a comânda și a pune țiar[1]caunii giupânesicum să puni și altor giupânesi. Însă din bucatile meli ci voi ave(a) eu să mă grijască și să aibă a-mi da pentru sufletul meu cui voi lăsa eu cu limbă de moarti acelora să de(a). Să n-aibă nimine nici o triabă, nici a să sfădi, iar după ci mă voi săvârși eu, cine să va ispiti din nepoții giupânului meu sau dintr-alți ai mei oameni cinevaș sau din sămânțile noastri fie cinevaș și va vr(e)a să pârască să strâci această danie și darovanie ci am dăruit eu di voe me(a), ci mai sus scrii ca să-i fie dumisale driaptă danii în veci, iar cini să vor ispiti din nepoții noștri sau din ruda noastră sau fii cinevaș dintru sămânție noastră, el să fie ne(i)ertat și de Domnul Dumnezău ci au făcut ceriul și pământul și blăstămat di 318 oteți și o vecinicie ca să fii cu Arie la un loc.

Și când am dat eu și am dăruit acest sat al meu ci mai sus scrii dinaintea a mulți oamini buni bătrâni și tineri și dinainte a neguțitori de târg de Bârlad și dinainte a multe slugi domnești de la țar(ă) și-nainte(a) Grasului șoltuzului, cu doisprezăci pârgari, și dinainte(a) Dabijii, vor(ni)c(ul) de târg de Bârlad, și dinainte(a) popi(i) lui Gavril de la bisărica ce(a) domnească ot tam, și dinainte(a) popi(i) lui Chiriiac ot tam, și dinainte(a) popi(i) lu(i) Iorașcu din Cociuba, și dinainte(a) dumisale lui Scarlat, și dinainte(s), și dinainte(a) Iopului, brat Scarlet, și denainte(a) Dingăi, bătrânul târgului, și dinainte(a) lui Sămion Cearna, ci au fost șoltuz, și dinainte(a) lui Toad(e)r Davidescul, ci au fost șoltuz, și dinainte(a) Ursului Vântul, și dinainte(a) lui Hilafie, ficiorul Vântului, și dinainte(a) lui Micro, și dinainte(a) Cârstii, ci au fost șoltuz, și dinainte(a) Neculei Cuciuc, și dinainte(a) lui Ifrim, ci au fost vameș la Bârlad, și dinainte(a) lui Ionașc Prichip, și dinainte(a) Crâstii zăt Vântul, și dinainte(a) lui Costandin Goian, și a ficiorului Neculei, Gavril și Eni, și dinainte(a) lui Hilip Ciudin, și dinainte(a) a mulți oamini buni și bătrâni târgoveți de târgul Bârladului, și dinainte(a) a slugi domnești din sat din Zmeiani, și dinainte(a) lui Ifrim ot tam, și a ficioril(o)r lui Drăgan, Postolache și Ionășcuțe ot tam, și dinainte(a) lui Dumitrașc Buciumaș ot, și denainte(a) Năzacului brat Ursului, și denainte(a) ficiorilor Arsănio(a)ei, anumi Năstacul și Vasâle brat ego, și denainte(a) lui Costandin Bujore(a)nul, și denainte(a) lui Bucioc, ficiorul Crețului de Susăni, și dinainte(a) lui Ionașcu Șălariul ot tam, și dinainte(a) a oamini din sat de la mini, anumi Năstacul și Irimiia și Ionașcu Giurcan, și denainte(a) a mulți oamini buni, slujit(ori) domnești di pren pregiur ci s-au prilejit de au fost la această danie a me(a), ci i-am dăruit ca să-i fie dum(isa)le driaptă ocină și moșii de dăruire în veci, neclătită, nimene să n-aibă nicio tr(e)abă a să amesteca înainte(a) acestui zapis al meu, nici denăoară în veci.

Aşâjdire(a) şi eu, vii fi vie, de voi vre(a) să întorc, să fiu procletă, şi să n-aibu loc în pământ. Şi pentru credinţa am zis să pui pecete(a) oraşului şi toată mărturiile să-ş(i) pui peceţile şi mărturiile şi iscăliturile într-acest zapis ca să fii de credinţi dumis(ale) şi cuconaşil(o)r dumisale în veci cum mai sus scriim. Şi pentru credinţa mi-am pus şi eu pecete(a) ca să fii de credinţi.

V(ă) le(a)t 7159 iul(i)e 8

Dahnici.

Şi eu Ionaşcu Zupcul, martur.

L(O)C P(E)C(ETE)

Eu popa Istrati duhovovnicul dumis(ale), scriu şi mărturisăsc cum că mi-au mărturisit dum(nea)ei la ispovedanie.

Eu Măricuţa, giupâniasa med(elni)cer(ului) Gheucăi.

Dabija vorn(i)c.

Eu popa Gavril g(os)pod, iscal.

Eu Drăghici aprod, mart(o)r.

Neculce.

Scărlet.

Nacul.

Dinga.

Iorul, Sămion Cerne, Toad(e)r Davidescul, Ursul, Hilohie, Micro, Hriste, Necula, Ionaşco, Pricopi, Gavril, Ifrim, Postolachi, Ionăşcuţi, Dumitraşcu, Căzacul, Năstacul, Bucioc.

Arhivele Naţionale Iaşi, Colecţia Documente, 512/26. Copie.

EDIŢII: Nicolae Iorga, *Studii şi documente cu privire la istoria românilor,* XVI, p. 190-191, nr. 32, incomplet.

---

[1] Ţar (sic) în ediţia lui Nicolae Iorga.

---

9 **1652 (7160) februarie 12**

Се оубо ми, Георгие Стефан великїи лог(о)ф(е)т, и Гика вел дворник Долнѣи Земли, и Георгие хетман паркалаб Сꙋчавдки, и Тома вел дворник Вышнѣи Земли, Кѡстантин Чѡголѫ вел спътар, и Алеѯандрꙋ вел чеашник, и Иордакие вел вистиꙗрник, и Григорие вел комис, и Матеꙗш Стꙋрзѣ вел мед(елничер), и Солѡмон вел клꙋчар, и Дꙋмитрашко вел питар, и Раковиц Чехан втори лог(о)ф(е)т, и Статїе втори вистиїꙗрник, и Пръжъскꙋл клꙋчар, и Некꙋлаи, и Илїе Арап, и Вас(и)лїе, и Строескꙋл дворници глотнїи, и иних болѣари от двор г(о)сп(о)д(и)нъ его м(и)л(о)ст(о). Scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoară a noastră cum au venit înnaintea noastră toţ(i) Pălădieştii, ficiorii lu(i) Păladie, ce-au fost vistiiarnic, şi ne-au arătat un zapis de la Ursu[1], ce-au fost aprod, ficiorul Irinei, nepot Varvarei, strenepotul Telei, ce-au fost stolnic, scriindu într-acela zapis cum el de bună voia sa, de nime nevoit, nici asuprit, ş-au dat a sa direaptă ocină şi moşie, cu limbă de moarte dinnaintea dohovnicului său şi dinnaintea a mulţi oameni buni, ce să va aleage partea lui toată din giumătate de sat de Zmiiani, ce iaste pre Smila în ţinutul Tutovei, şi cu giumătate de hăleşteu, şi cu mori, şi cu tot venitul. Aşijdere din sat din Români ce să va aleage partea lui din tot satul, şi din câmpu, şi din pădure, şi din fânaţ, şi din tot venitul, despre apus din gura Geriului; Şi iarăş din sat din Strâmba, ce iaste pre apa Tutuvei. Aşijdere ce să va aleagi partea lui din vatra satului, şi din câmpu, şi din ţ(a)r(i)nă, şi din fânaţ, şi din hăleşteu, şi cu loc de prisac(ă), şi cu tot venitul, ce va fi partea lui şi de moşie, şi de cumpărătură.

Așijdere au dat și au dăruit cu un loc de prisac(ă) de la sat de la Mănzaț(i), care loc i-au fost și lui dare și dăruire de la Avram Măndzatul. Aiastea părți de ocină și cu loc de priseci ce mai sus scriu, toate le-au dat și le-au dăruit cărora mai sus scriu Pălădieștilor și cuconilor lor, pentru sufletul lui și a părinților săi. Pentru acéia și noi deaca am vădzut aceale zapise și scrisori cu mare mărturie de la mulți oamini buni, și ficiori de boiari, și de la dohovnicul lui, scriindu cu mare blăstăm cum altul nime din frați(i) lui sau din surorili sali, sau din nepoț(i), ca să n-aibă nime a să amesteca la aceale părți de ocine ce mai sus scrie, ce să fie toate pre mâna Pălădieștilor, și a ficiorilor lor, cum mai sus scrie, făcutuli-am și de la noi această scrisoare ca să le fie de credință, și am iscălit cu mănule noastre. Și eu, Dumitrașco, am scris, знатис.

Оу Іс, л(ѣ)т(о) ҂зрѯ҃ <7160/1652> м(ѣ)с(ѧ)ца фев(рѹарїе) вї҃ <12> днъ.
Ѧз, Гиорги Щ(еф)ан вел лог(о)ф(е)т, искал.
Гика вел ворник, искал.
Ѧлеѯандрѹ вел чаш(ник).
Ѧз, Костантин Чоголеа вел спътар, искал.
Ѧз, Тома вел дворник.
Ѧз, Георгие вел хатман искал.
Ѧз, Глигорие вел комис, искал.
Ѧз, Солѡмон вел клѹчꙗрѹ, искал.
Ѧз, Дѹмитрашко вел питар.

<Pe verso-ul filei a doua>: Ispisoc dé la Ursul ot Zmieni și di la Strămba și din sat din Măn(zați), din tot satul din gura Gerului; Zmeianii / 7160 fev(ruarie) 12; Aceasta să atingi di ~~jumătate~~ di Zme(ie)ni, precum ~~și din jumătate~~ din trupu(l) Români.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 179/17. Original, difolio.

EDIȚII: Gheorghe Gibănescu, *Surete și izvoade*, XXI, p. 82-83, nr. 68.

---

[1] Gheorghe Gibănescu, *Surete și izvoade*, XXI, p. 72-74, nr. 62 (cu data 8 februarie 1651).

9a **1652 (7160) mai 5**

8. 7160 maiu 5 Carte domnului Vasilie v(oe)v(o)d.

† Ио Василїе в(ое)вод, Божею милости(ю), г(ос)под(а)р Земли Молдавскои. Dat-am carte domniei mele slugii noastre lui Vasilie Corlat uricariul și fraților săi, ca să fie tari și puternici cu carte domniei mele a ține și opri tot hotarul Horeștilor, și a Ștefeștilor, și a Ordeștilor, ce sânt la țân(u)t(ul) Fălciiului, pre unde s-au apucat din veci, și pre unde sânt stâlpite și hotărâte cu pietri din zilili celi bătrâne, să n-aibă a lăsa pre nime să are sau să cosască. Iar pe cine vor găsi arând fără știre lor, să aibă a-i scoate.

Și nimeni să nu cuteză a ține sau a opri peste carte domniei mele.
И нак не бѹдет.
Са(а)м г(ос)п(о)д(и)нъ реч.
Locul peceții g(o)spod.
Вел лог(о)ф(е)т прочи.
De mini s-au posleduit.
Toader Moțoc ot Divan <m.p.>.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCCCXXV/57. Copie. Perilipsis, nr. 8.

10 1653 (7161) iulie 8

† **Нои Васълие в(ое)в(о)д, Б(о)ж(ї)ю милост(ию), г(ос)под(а)р Землии Молдо(в)скои.** Adică au pârât de fați înainti(a) domnii mele Bejan Gheuca pre bo(i)erinul nostru Toad(e)r Palade pit(a)r, pentru sat, anume Băcanii, ci-s țân(u)t(ul) Tutovii, zâcând Bejan Gheuca că acel sat au fost a unchiului lor a lui Sămion Gheuca, iar bo(i)erinul nostru Palade pit(a)r au dat samă înainte(a) domnii mele că acel sat care mai sus este scris Băcanii este lui dăruit de Măricuța, giupâniasa lui Sămion Gheucăi, precum ni-au arătat și zapis făcut de la mâna ei. Și dintre mulți oamini buni mărturii, precum până au fost ea vie de câtâva vre(me) au fost dat acel sat lui Palade pitar, și acel sat este făcut lor lui Sămion Gheucăi din preună cu giupâniasa lui Măricuța, și când au fost la moarte(a) Gheucăi au lăsat Gheuca cu limbă de moarte ace(a) giumătate de sat de Băcani, care au fost parte(a) Gheucăi, să fie dată giupânesăi sale Măricuții, precum să nu aibă nime din ruda lui a să amesteca, nici cu o triabă la ace(a) giumătate de sat, ci să fie volnică Măricuța să facă ci-i va fi voe cu tot satul. Și au avut și cărți de rămas de la domnie me(a), precum s-au pârât cu ruda lui după moarte(a) giupânului său, iar pentru scrisorile care au fost avându Măricuța de la giupânul său și ace(a) mărturie de pâră au dat samă Palade pit(a)r precum au fost într-un săcriu a ei și l-au fost dat la un neguțitoriu în târgul Bârladului la Costandin Goian, și acel săcriu l-au fost pecetluit Scărlet și cu Bejan Gheuca ca să ste(a) pân(ă) va mergi Palade pit(a)r să caute ci va fi într-acel săcriu. Iar Bejan Gheuca fiind dregător acolo la Bârlad, el n-au așteptat pre Paladie, ci au mersu de au luat săcriu(l) în tărie lui și au scos acele scrisori de li-au luat. Pentru acest lucru am socotit domnie me(a) cu tot sfatul nostru și i-am giudecat după lege(a) țării, ca să miargă Bejan Gheuca să-ș(i) de(a) credința pre S(fân)ta Evanghelii la svânta bisărică, precum n-au luat el acel(e) scrisori dintru acel săcriiu. Și dacă va giura precum i s-au socotit giudeț lui, el să ție giumătate de sat, carisat esti scris mai sus, iar dacă nu va giura Bejan Gheucapre după giudeț precum i s-au ales giudețulsă ții tot satul bo(i)erinul nostru, carile mai sus este scris Toader Palade pit(a)r, cu tot venitul, precum îi spune și dresăle de danie de la mâna giupânesăi, cu blăstăm scrie. **И ин да съ не ѹмишает. Сам г(ос)под(инъ) велиал.**

În Iaș(i) velet 7161 iuli(e) 8.

L(O)C P(ECETEA) G(OS)POD.
Eu Gheorghii Ștefan vel log(o)f(e)t, iscal.
Tironu.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 512/31. Copie.

EDIȚII: Nicolae Iorga, *Studii și documente cu privire la istoria românilor,* XVI, p. 192, nr. 37, incomplet.

---

11 1654 (7162) iunie 10

† Adecă eu, Gligorie Țapul ot Scântée, și Gavril, și Sava, și sora noastră Mărica ot Petrești, și Dămiian Șurinescul ot Scântée, și Alecsa ot Spinéni, și Vasilie, și Dumitru, și Gavril Ciulei, și Ursul ot Scântée, și Ghiorghii snă Vasilie Drăgușanului, și Gligorie ot Scântée, și Costantin zăt Căpracei ot Boțăști, și Vasilie snă Ruso(a)e, și Bejan snă Andronic, și Vasilie Beșăn, și Mihăil(ă) ot Frénciuci, și Istratie, și Olentie, și Gligorie Butiman ot Frénciuci, și Onașco, și Costantin snă Păscălici ot Dumești, și Sohiica, fata Drăgușanului, și Onașco snă Antonii, și Onașco zăt Capcea ot Scântée, și Ionașco snă Bozăianului, și Vlasie zăt Focșăi ot Scântée, scriem și mărturisim cu această scrisoare a noastră de nimerile nenevoiţ(i), nici asupriţ(i), ce de a no(astră) voe bună am vândut a noastră dreaptă ocină și moșie a treia parte din sat din Drăgușéni, paartia din gios caaré să chiam(ă)

paartea Căuceștilor, în ținutul Vasluiului, pre apa Stavnicului, și înntr-aiastă ocină sintu patru bătrâni și am tocmit cu dum(n)ialui cu Andoca de bătrân câte patruzăci de lei. Aiasta am vândut dumisaal(e) Andocăi și giupâneasăi dumisale Măricuțăi, și ne-am dat banii toț(i) deplin la mâna noastră și peste tocmaala noastră ce ne-am tocmit ne-au mai dat cîte 8 lei de bătrân ca de să va afla cineva de ruda noastră sau de răzéși(i) noștri ca să n-aibă tr(e)abă cu dum(n)ialui, ce să-ș(i) înntrébe cu noi, că noi ne-am vândut toată partea noastră din hotaar în hotar și toată moșiia cu tot vinitul. Și în tocmala noastră au fostu (po)pa (?) Simion din Mogășăști, și popa Vasilie di(n) Petrești, și popa Onășița din Negriști, și Gligorie Hăgă ot Căpotești, și Simion, și Istratie ot Frénciuci, și Cerchej, și Apostol ot Drăgușăni, și mulți oamini buni, să-s(e) știe.

В(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрѯв <7162 / 1654> иꙋн(їе) ї <10>.

† Popa Vasi(li)e.
† Popa Simion.
† Giligori.
† Popa Onășița.

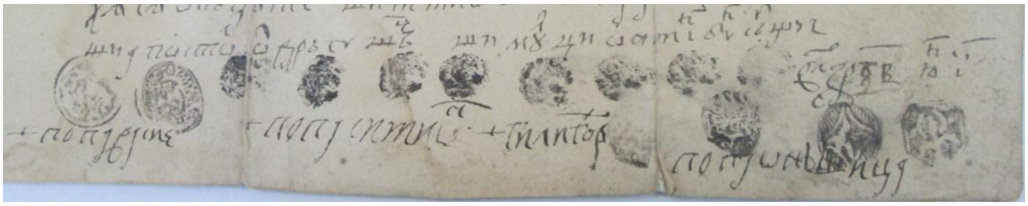

<Pe verso-ul filei a doua>: **҂зрѯв <7162 / 1654> иꙋн(їе) ї <10>** / Zapis a lui Grigoraș ot Scântei și de la alți răzăș(i) mulți ce au vândut toat(ă) parte(a) lor din sat Drăgușăn(i), ce si chiam(ă) part(ea) Căuceștilor.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 459/30. Original, difolio.

12 **1654 (7162) iunie 12**

Copii

† **Нои Георгии Стефан в(ое)в(о)д, Б(о)жї(ю) мил(ос)тии, г(ос)п(о)д(а)ри Зем(ли) Молдавскои.** Adică s-au pârât di fați înnainte(a) noastră Păcurariu Ștefeni cu Chirița și cu Ionașco și cu Strătilat și cu alți răzăși a lor pentru parte(a) di ocină din Vâtcani din bătrânul lui Ion din doo părți a treia parte ci au fost danii lui Stavăr vornic, zicând Chirița și Ionașco cu alț(i) frаț(i) a lor cum ace(a) parte de ocină este moșiia lor și au vrut să o întoarcă di la Păcurar, iar Păcurar au arătat zapis de danii di la Gligori din Bancovici, iar lui au fost cumpărătură di la Stavăr vornicul. Deci am socotit domniia me(a) de vreme ci nu ș-au întorsu ei ocina când o au vândut Stavăr, acmu daniia lui Gligore nu să poate întoarce, deci ca să aibă aș(i) ține Păcurariu ace(a) parte de ocină din Vâtcani cu tot venitul pe dresă ci au arătat di danii di la Moisă v(oie)vod și di cumpărătură lui Gligorii de la Stavăr vornicul și di această pâră să nu să mai pârască. И нак не бꙋдет.

U Iaș let 7162 iuni(e) 12
L(o)c(ul) p(e)ce(ții).

<Pe aceiași pagină scris cu creionul>: 1528 iulie 12.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 530/2. Copie, difolio.

13 1654 (7162) iunie 18, Podoleni

† Adecă eu, Niculae Ureache ce-(a)m fost spătar, mărturisescu cu această scriso(a)re a mea pentru o pâr(ă) ce-am avut cu Vlad de Bărboş(i) înnaintea lui Vas(i)lie vod(ă), când au fost Gavrilaş log(o)f(ă)t mar(e), pentru o bucată de loc ce-(a)u dzis Vlad că iaste de hotarul Bărboşilor. Deci, au trimis logofătul pre Iachim Tăț(e)scul de-au ales acea bucată de loc dispre hotarul Podoleanilor cătră hotarul Bărboşilor şi au pus stâlpi. Deci, noao ne-(a)u părut că ni-i cu strâmbul şi ne-(a)m întrebat iar şi de izno(a)v(ă) înnaintea lui Vas(i)lie vodă când au fost Toderaşco logofeat mari; deci, au trimis Vas(i)lie vodă carte la Poponeț iuzbaşea să strângă oameni buni şi să leapede acei stâlpi de unde i-au pus Iachim Tățescul. Deci, au mărsu Poponeț şet(rar) i-au lepădat dup(ă) aceea Vlad nu ş-au ținut de leage, ci-au mărsu iar şi de izno(a)v(ă) la măriia sa la Gheorghe la Ştefan vodă de ne-(a)m pârât iar şi de faț(ă) pentru acea bucată de loc. Deci, măriia sa au ales şi au trimis pre d(u)mni(a)lui pré Neaniul ce-au fost vornic de au strânsu mulți oameni buni di pre înpregiur megiiaş(i) ca să socote(a)scă pentru acea bucată de loc cu direptul de ci hotar iaste. Deci, nu s-au aflat nici unii dintru dânşi(i) să ştie cu adevărat de cea bucată de loc de ce hotar iaste, ce-(a)u grăit cu toții să ne înpăcăm şi să înpărțim acel loc în doao. Deci, noi vădzându cuvinteli lor, noi de bun(ă) voia no(a)stră ne-(a)m tocmit şi ne-(a)m înpăcat, şi am înpărțit acea bucată de loc în dooa şi s-au pus seamen. Deci, ca să aibă a ține Vlad partea din gios dispre Bărboş(i) precum s-au ales, iar noi să avem a tine partea din sus dispre hotarul Podoleanilor. Aşea ne-(a)m tocmit de bun(ă) voia no(a)stră di înnaintea dum(i)sale Neaniului vornicul, şi dinaintea acestor megeeaş(i), a tuturor carii au fost la cest hotar, iar carele dintru noi nu să va tine de această tocmal(ă) şi va mai scorni pâr(ă) să aibă a da porței 24 boi, şi pre mai mari credință pusumi-(a)m pecétea şi iscălitura să să ştie.

Ꙋ Подолѣни иꙋн(їє) иі҃ <18>.
Л(ѣ)т(о) ҂зрѯв <7162/1654>.
Аз Николаи Ꙋреке, искал.
Аз Ненꙋл дворник, искаал.
+ Oameni buni ce-(a)u fost strânşi di megeiaş(i) la ceastă tocmal(ă).
+ Poponeț ce-(a)u fost iuzbaş(ă).
+ Ionaşco ot Ghermăneşti.
+ Vas(i)lie Cogălniceanul.
+ Ursu ot Horjeşti.
+ Ştefan Pagul iuzbaş(ă).
+ Iorga ot Horjeşti.
+ Frătii hot(nog).
+ To(a)der Lupşe ot Suleani.
+ Vas(i)lie Faur.
+ Dănăil ot Horjeşti.
+ Toderiț(ă) ot Brăteani.
+ Melintie ot tam.
+ Costantin ot Novaci.
+ Ion Bărgău ot Suleani.
+ Ştefan ot Păhneşti.
+ Ghiorghiț s(i)n Mierea.
+ Ştefan ot Oneşti.
+ Ionaşco ot Ciorăşti.
+ Ştefan ot Păhneşti.
+ Ionaşco ot Ciorăşti.
+ Macovei ot tam.
+ Ambrohie ot Bohotin.

+ Vas(i)lie ot Mogoșești.
+ Ghervasie ot Ciorăști.
+ Ștefan ot Ghermănești.
+ Petrea ot Bărboși.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DCXXIII/66. Original.

---

14 **1654 (7162) iulie 3, Iași**

† Adec(ă) eu Dănăil, ficiorul lui Ghiorghie Ciochin, scriem și mărturisescu cu cestu zapis al mieu, cum eu de bună voe a mea, de nime nevoit, nici înpresurat, am dat și am dăruit a mea dreaptă ocin(ă) și moșie din sat din Mogoșești, ce iaste în ținutul Fălciiului, dentru tot satul un bătrân, partea lui Mogoș, fratile lui Ghiorghie Ciochin, acéia parte o am dat și o am dăruit dumisali lui Darie comisului mari, denaintea dumisali Grumazei armașului celui mari, și denaintea Frăției căpiitanul, și denaintea dumisali lui Gligorașco Ghica comisul, și denaintea lui Bejan Gheucăi vornicul de gloată, și denaintea Roșcăi vornicul, și denaintea lui Costantin vornicul, și denaintea a mulți boiari den curtea mărie(i) sali lui vod(ă). Deci, noi încă dac(ă) am văzut de bună voia lui dăruindu, ne-am pus iscăliturili și pecețili ca-s(ă) fii dumisali de cridință.

Ꙋ Ꙗс, въл(ѣ)т(о) ҂зрѯв <7162/1654> м(ѣ)с(ѧ)ца иꙋл(їє) г҃ <3> дьни.
Аз, Грꙋмез вил армаș, искал.
Аз, Глигорашко Гика фт(о)ри ком(и)с, искаал.
Аз, Фрътица къпитан, искал.
Аз, Дꙋмирашко Рошка дворник.
Аз, Бежан Геꙋка ворник глотнии.
Аз Костандин в(о)рн(и)к, искал.

<Pe verso>: 7164 iulie 3. + Zapis pe un bătrân ot Mog(o)șéști ot Fălciiu; Mogășăștii.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DCXXIII/69. Original.

---

15 **1654 (7162) august 4, Iași**

† Ио Георги Стефан в(ое)водъ б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Adecă au venit înnaintea noastră și înnainti(a) alor noștri moldovenești boiari mari și mici cestu om, anume Vlad și făméia lui Marica, nepoți și stren(e)poți Micului Bărbosul, și s-au pârât de fați înnaintea noastră de câteva ori cu boiarinul nostru cu Neculai Ureache ce-au fost spătar pentru o bucată de hotar dinntre sat, dintre Bărboși și între Podoleani, ce sintu la ținutul Fălciiului, pentru care hotar s-au mai pârât în câteva rânduri, și Vas(i)lie vodă cându au fost Gavrilaș logof(ă)t mare, și atunci au trimis hotarnic pre Iachim Tețăscul de li-au socotit și li-au hotărât și au pus stlăpi despre Podoleani și s-au aflat că-i acea bucată de loc din hotarul Bărboșilor. După acéia Neculai Ureache spătariul nu s-au ținut de acéia hotărâtură, ce de iznoav(ă) au grăit lui Vasilie voevoda cându au fost Toderașco log(o)f(ă)t mare, și iarăș(i) au făcut carte la Poponeț iuzbaș să strâce acéia stlăpitură și să-i leapede. Acmu ei de iznoav(ă) s-au pârât înnaintea domniei méle de câtiva ori cum mai sus scriem. Deci, domniia mea am ales pre boiarinul nostru pre Neaniul, ce au fost vornic, și l-am trimis acolea la acel loc ca să strângă oameni buni megiași și să socotească dintr-a cui hotar iaste acea bucată de loc. Deci, boiarinul nostru ce mai sus scriem au mărsu acolo și au strânsu oameni buni, anume Poponeț iuzbași, și Ștefan Pagul iuzbaș, și Ionașco de Ghermănești, și Vas(i)lie Cogălniceanul, și Ursu de Horjăști, și Iorga de acolea, și Fretei hotnogul, și Toader Lupșe de Suleani, și Vas(i)lie Faurul, și Dănăil de Horjești, și Toderiț(ă) de Brăteani, și Melentie de acol(o), și

Costantin de Novaci, și Ion Băzgău, și Ștefan de Pâhnești, și Gheorghiț(ă) snă Mirea, și Ștefan de Onești, și Ionașco de Ciorăști, și Macovei de acol(o), și Ambrohie de Buhotin, și Vas(i)lie de Mogoșești, și Gheorvasie de Ciorăști, și Ștefan din Gheormănești, și alți oameni buni. Într-acéia au socotit și s-au tocmit și s-au înpăcat ei dinnaintea acelor oameni buni și au înpărțit acea bucată de loc în doao, și s-au pus și stlăpi despre Podoleani din poian(ă) din sus de grădinile Bărboșilor ce-s pre valea Lucanilor, de acol(o) dereptu preste gura vei(i) Măceșului în culmea dealului în capul dumbrăvei pre culmea văi(i) Lupului, și de acolea în direptul locului alăturea cu valea Lupului în țărmurile Prutului dereptul vadul Ciorăștilor, de acolea în gios pre Prut păn(ă) din gios de gura gârlei, păn(ă) în hotarul Drăceanilor în direptul locului preste balta Igogoe, în sus spre apus pănnă în stlăpul Petrei păn(ă) unde să adună cu hotarul Folfăeștilor în hotar Bătreni. Atât iasti tot hotarul Bărboșilor. Pentru acéia, de acmu înnainte ca să le hie și de la domniia mea direaptă dare și uric și și ocin(ă) cu tot venitul, și de aceasta păr(ă) să nu-s(e) mai pârăscă niciodată în veaci, iar carele dintru dinșii va mai scorni pâr(ă) să hie de gloabă 24 boi porței domnii meali. Инак не бꙋдет и ин да с(ѧ) не ꙋмишает.

† Са(а)м г(о)сп(о)динъ велѧл.
Ꙋ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зр҃ѯв <7162/1654> м(ѣ)с(ѧ)ца ав(гꙋст) д҃ <4> д(ь)ни.
Раковице Чехан вел лог(о)ф(е)т.
† Дꙋмитрашко <писал>.

<Pe fila a doua>: Trei rânduri și jumătate în limba slavă.

<Pe verso-ul filei a doua>: 7162 av(gus)t 4. Zapis pe Bărboși și pe Luncani; și precum s-au hotărât Bărboși despre Podoleani; No. 9. 7162 avgust 4. Hrisov al domnului Gheorghie Stefan v(oie)v(o)d.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DCXXIII/66. Original, difolio, sigiliu căzut.

---

16 **1657 aprilie 2, Nicorești de Jos**

† Adecă eu Mihăilă, feciorul Ghiciului de Nicureștii de Gios, și cu feméia mea cu Nastasiia, scriem și mărturisim pre noi amândoi cum am avut o vie a noastră în sat în Nicoreștii de Gios, făcut(ă) de noi din pădure mereae. Deci noi de bună voia noastră, de nime siliți, nici înpresurați, ce de bună voia noastră am vândut viia noastră preotului celui domnescu de trâg de Brălad, anum(e) preotul Gavril și preotései molitfei sal(e), și cuconilor săi, ca să fie a lor cumpărătură și moșie direaptă, neclătit în véci, și o am vândut preotului cum mai sus scrie derept șéptezeci de gal(beni) tot bani gata. Și în tocmala noastră au fost de fațe pre(otul)[1] (Pa)[2]vel de Nicorești, și (...)[3]esitul Ionașcu de acolea, și Laza(r)[4] ot tam, și Ștefan, feciorul Irimiei, și Aventie ot tam, și Simion Star ot tam, și Ion, fecioriul lui Mihăil, și au fost de faț(ă) și Costantin, frate-miu, și Stratul Craveci ot tam, și Lupul ot tam, și Stratul Fochi, și Gligorie, frate-mieu, și tot satul cu tânăr cu bătrân, iar nime din nepoții sau din frații miei să nu mai aibă a înto(a)rce în véci. Și pentru credința noi am pus pecețil(e) și dégetel(e) ca-s(ă) hie preotului de credințe.

Пис Никорещи Ниж Въ дни Георгие Стефан воевода.
† Въ л(ѣ)т(о) ҂зр҃ѯе <7165> ап(рилїе) в҃ <2> дни.
† Ѧз Павел, искал.
† Єꙋ попа Ионнаш, искал.
† И писал сам поп(а) Павел съ свои рꙋка.

<Pe fila a doua, fără dată și incomplet>: † Adecă eu Leahul și cu féméia mea Dobra și cu toți ficiorii noștri scriem și mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi de bună voia noastră, de nimene siliți, nici nevoiți, am vândut o vie a noastră din Necoreștii de Sus, a noastră direaptă moșie de la părinții noștri, și o am vândut preutului cel domnescu, anume Gavril din Bârlad și preutésăi molitfii sale și cuconilor lor, ca-s(ă) fie a lor direaptă moșie și cumpărătură neclătit în véci, și o am

vândut dereptu treizăci de galbeni, bani gata, și o iapă și un bou, di(re)pt 16 galbeni. Și în tocmala noastră au fost de faț(ă) (popa)[5] Pavăl di Nico(reșt)[6], și popa Ionașco ot tam, și Andreiu Mutul ot tam, și Ștefan, ficiorul Iri(miei) ot tam, și Ștefan, ginerele Lupului, și Chiriac snă Lupul, și Lupul, ficiorul lui Lazar, și Istratie, ficiorul Cărsătei di Nicoreștii di Sus, și Ionașco, ficiorul lui Gherman ot tam, iar nime dintru ficiorii miei sau din nepoții miei sau din frații miei, să nu mai aibă a întoarce întru véci de véci.

<Pe verso-ul filei a doua>: † Zapis(ul) lui Mihă(i)l(ă), ficior ungurululu, vândut o vie Nicoreștii de Gios.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 144/22. Original, difolio, rupt.

[1, 2, 3, 4, 5, 6] Rupt.

---

17 **1658 (7166) martie 2**

Din 7166, mart(ie) în 2, în original ispisocul domnului Ghiorghii Ghica vodă întăritor lui Grigoraș Hăbășăscul pi sat(ul) Cojării, cu câmp, cu păduri, cu pomăt și cu vad de moară.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 579/21, f. 2, nr. 3. Rezumat în copia unui jurnal al judecătoriei ținutului Fălciu din aprilie 1833.

---

18 **1658 (7166) mai 29, Iași**

† Ио Гиоргие Гика воевода б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)под(а)ръ Земли Молдавскои. Scriem domniia mea la sluga noastră la Bosie hotnogul. Dămu-ți știre că au venit înnaintea noastră cești oameni Nistor și Gavril și Dămienească din Iaș(i) de s-au pârât de faț(ă) pentru parte de ocină din sat din Găgești cu Iacob de acolea, dzicând Iacob că au cumpărat acea parte de ocină de la Dămienească, și au știut toți răzășii lor cându au cumpărat acea ocin(ă), iar Nistor și Gavril și alți frați au lor au dzis că n-au știut ei nemică de acea cumpărătur(ă) când o au cumpărat acea parte de ocin(ă). Pentr-acéia deaca vei vedea cartea domnii meali iar tu să strângi oameni buni și să întrebi, și să iai sa(ma) foarte pe dereptate de vor hi știut ei cându au vândut aceale rude a lui Gavril și a lui Nistor, și vor hi întrebat, iar Iacob să-ș(i) ție cumpărătura, iar de vor hi știut nemic iar Nistor și Gavril cu frații lor să întoarcă lui Iacov tot ce va hi dat pre acea ocină. Așijdere un uric ce iaste la Iacob a lui Gavril și a lui Nistor să-l dea iarăș pre mâna lor. **Тое пишем.**

† Саам г(ос)п(о)д(и)нъ велѣл.
Ѹ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂з҃р҃ѯ҃ѕ <7166/1658> **маи к҃ѳ** <29>.
Раковиц вел лог(о)ф(ъ)т.
Молдован.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, LXXII/56. Original, sigiliu rotund.

---

19 **1658 (7166) iulie 14**

† Нои Георги Гика воевода б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)даръ Земли Молдавскои. Dat-am cartea domniei mele rugătorilor noștri egumănului și a tot săborul de la Sv(â)ntaa Vineri ce iaste aicea în târgu în Iași și pre cine vor trimite să fie taare și puternic cu cartea domnii mili a ține și a apăra hotarăle unor siliști a sv(i)ntii mănăstiri, anume Puntéșenii de la ținutul Tutovei și siliștea Bădicénilor ce iaste iarăș într-acela ținut. Pentru aceia să aibă a le ținé și să le apere să nu intre nime acolo într-acelé hotară să are sau să cosască, iar cine va fi intrat acolo de va fi arat și va fi cosit să aibă a le lua de a zécea din tot vinitul. Iar cui va părea vreo strâmbătaate să vie aicea să stea de față și nime să nu cutéze a ține sau a opri preste cartea domnii mele.

† Саам г(о)сп(о)динъ велѣл.

ѹ Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрѯѕ <7176> **м(ѣсѧ)цаа иѹл(їє) дї** <14>.

Ио Георги Гика воевода.

<Pe verso>: Două rezumate în limba greacă.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DCXXIII/71. Original.

---

20 **<1658 septembrie 1-1659 august 31> (7167)**

Copie

Carte di la Gheorghii Ghica v(oie)vod din let 7167.

Adecă s-au pârât de fați înnaintea divanului domniei meli Necula Misleti și Apostol și Bochiia și Damiian și Gavrilaș și alți răzăși din sat din Hănășéni di pi Elan, cu Mitrofan și cu Ion din Bujorăni, pentru o bucată de loc ci au avut ei pâră și la Vasâli v(oie)vod. Ș(i)-au fost mersu acolo hotarnic Grigorii Vrabie și n-au fost socotit să aliagă pre dreptati și precum le sânt drésăle, ci au fost luat o bucată de loc din hotarul Hănășénilor dispre apus piste Elan, ș(i)-au fost dat ace(a) bucată de loc satului Buj(o)rénilor și-au pus și stâlpi.

După aceia de iznoavă au venit de s-au pârât. Deci domniia me(a) am învățat pe boeriul nostru credincios și cinstit Racoviți Cihan, mareli log(o)f(ă)t, de au triimes acolo pre sluga no(a)stră pre Enachi Penișoară ca să socotească, ș(i)-au strâns oameni buni megieș(i) de pin pregiur de acolo, anumi popa Avrentie și Gâdeiu din Benești și Racovanul din Gănești și Ignat de Lungeni și Merăuț(ă) din Botești, și Tănacul de Murgeni și Nedelco de acolo, Lepădat din Rânzăști, Ionașco di Golăești. Așa au aflat cu oameni buni, cum acea bucată de loc este din hotarul Hănășénilor, precum spune și drésul lor Buj(o)rénilor, să fie numai pâră în gura pârăului Țarinii. Deci domniia me(a) am învățat să lepede stâlpii carii au pus Grigorii Vrabie hotarnicul, căci n-au hotărât cu dreptul, ci să pue stâlpii precum sânt dresăli în Gura Țarinii în pârău, ș(i)-au rămas Mitrofan și Ion din Buj(o)réni dinaintea divan(u)lui domnii meli și din toată legea țării, ș(i)-au plătit și atalămul iar răzășii din Hănășéni, Necula și Apostol și Bochiia cu alt (...)[1] ai lor s-au îndreptat și ș(i)-au pus ferâia ca să aibă ei a ține ace(a) bucată de loc ci este din hotarul Hănășénilor piste Elan dispre apus până unde au țin(u)t și mai denainte vremi, și de această pâră să nu-s(e) mai pârască nici odinioară în veci.

De mine s-au posläduit cu condica cea veche de la sfânta mitropolie și este întocmai.

(1)814 no(i)em(brie) 23

<ss> Vasile Tăutul.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DLXIV/71. Copie din 23 noiembrie 1814.

---

[1] Loc gol.

---

21 **1659 (7167) mai 26, Iași**

† Ио Георги Гика в(о)евода б(о)жїю м(и)л(о)стїю г(о)сп(о)даръ земли молдавскои. Scriem domniia mea la sluga noastră la Alexa Arapul ce-au fost căpitan. Dămu-ț(i) știre că domnii méli s-au jăluit sluga noastră Chirila cămărașul de jicniță și cu unchii săi Neculai, și Tănasie, și Ionașco, și frate-său Gligorcea, și alți frat(i) a lor, pre Mărica Gavriloae, dzicând ei că au fost ea măritată după fratele lor, după Gavril, avut-au și ficiori înpreună, și au fost șăzind la Brițcani, că ocinile nu li-au fost înpărțite frățăște. Deci întru viața lor s-au prilejit de au vândut Gavril cu dânsa o parte de ocină a ei din Porcești boiariului nostru Tomii, ce-au fost vornic, dirept 45 de galbeni, care bani dzic că au fost rămas el dintru slujbă, și banii aceia iarăș s-au fost cheltuit pre trébele și hrana casăi lor, înpreună ce li-au trebuit, și altă parte de ocină iarăș s-au vândut a lui Gavril la Măstăcan(i), apoi când s-au prilejit schimbare(a) lui Vasilie vodă, Ștefan vodă au prinsu pre Gavril și i-au făcut samă, și li-au p(i)erit și ficiorii lor, după acéia au plătit și niști jacuri cari li s-au aflat și de față unele la dânsa. Pentr-acéia au dat-o platnică și au dat ea hainele lui (Ga)[1]vril și unéltele casăi de au plătit, apoi li-a vândut și ocina fraților lui Gavril din Brițcani derept o sută de galbeni neavând ea treabă, căci bucatele acei casă toate le-au luat ea cu frații ei și au făcut ce au știut, iară frații și nepoții lui Gavril nemică n-au luat și le piére și ocina vândută de dânsa. Pentr-acéia dacă vei vedea cartea domnii méle, iară tu să socotești cu oameni buni foarte pe direptate carii vor ști bucatele și hrana lor dintr-acéle bucate ce-au fost la acea casă, câte au luat frații ei, și câte au luat ea de la oamenii din Poiană și de pre aiurea, câte rămășiță au fost, pre a cu-i mână sint toate să le cerci, iară cari le va tăgădui Gavriloae sau frații ei, să giure ea cu frații ei sau cu doi oameni buni, și câte să vor ști și veți alege, de toate să faci izvod și pâinea câtă va fi fost. Așijdere și casă ce va fi făcut înpreună cu Gavril, iarăș să le prețu(i)ești cum vor arăta oameni(i) buni cu sufletele lor. Deci dacă le veț(i) strânge toate la un preț să socotești precum va fi fost comâldul bărbatului ei, să-i scoateți și ei comâld, și prețul ocinii 45 de galbeni ce s-au vândut la Porcești. Deci apoi ce va mai rămâné să le înpărțiț(i) în doao, deci o parte va lua Gavriloae și o parte frații și nepoții lui Gavril, însă să giure Gavriloae cu frații ei sau cu doi oameni cum câte unélte și bani dintr-acéle jacuri nu s-au aflat, n-au vinit pre mâna ei, nici știe nimică, atuncea să vor socoti de unde s-au plătit, iară de nu va giura să dea seamă, căci dzic frații lui Gavril că au oprit jacurile și au plătit cu bucatele casăi. Așijdere de să va afla că iaste vândută de Gavril ocina de de Măstăcăn acolo în vândzare să iasă și ocina ei de la Porcești, iară cu ocina di Brițcani să nu aibă treabă Gavriloae. Alta să socotești cu oameni buni câte părți de ocină vor avea ficiorii Onciului, să le înparți pre câț(i) frați vor fi, să-ș(i) ție cineși parte. Deci atuncea de n-ar avea de unde lua Gavriloae parte din bucate, are lua numai partea de ocină a lui Gavril, bărbatul ei, de are, scoate la vânzare. Deci pre cât i-ar fi prețul, iarăș frații lui Gavril i-ar întoarce banii cum să vând ocinele acolo, iar cu ocina altor frați să nu aibă nici (o)[1] triabă. Deci de nu-i veț(i) putea tocmi (ac)[1]lo cu oameni buni, precum vei afla, de toat(e)[1] să faci izvod, câte bucate au fost și cine ce-au luat și o scrisoare mărturie de la tine și de la acei oameni, să ne dai știre foarte pre amăruntul să cerci acesta lucru. Тое пишем.

Ȣ Іас, л(ѣ)т(о) ҂з͡рѯз <7167 / 1659> маи к͡ѕ <26>.
† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ.
Иѡ Гиѡрги Гика воевода.

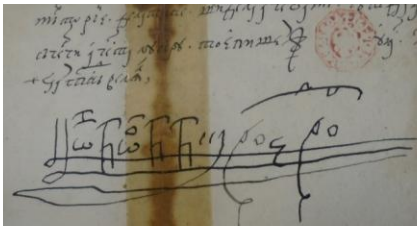

<Pe verso-ul filei a doua>: † Carte(a) Chirilii ce s-au pârâtu cu Mărica Gavriloai; Nicoară Du(…) ot Ba(…).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 587/67. Original, sigiliu mic octogonal.

---

[1] rupt.

22 <c. 1660> februarie 12

Adecă iau Glig(o)riță și cu frații miei, cu B(e)[2]jan și Nenechifor și sor(a) me(a) Strahiniia, și toți ficiorii lui Ionașco Vitoltu de în sat ot Hulpășennii, scriiam și mărturisim cu cestu adevărat zapis al nostru de nemene siliți nici înpresuraţ(i), nici asupriți, ce noi de bună voia no(a)stră am vândut o dzî a no(a)stră ce ne-(a)u fostu nouă moșiia a no(a)stră den în (...) den gios, și 2 dzâle ce ne-(a)u fostu cumpărătur(ă), parte(a) lehului cumpărat(ă) de tată(l) nostru, precum mai sus scrie, și o dat dumiisal(e) lui Toader Bujorannului, vornicului ot Bârladu și om datu dereptu doi boi de negoțu. Deci pentru acestu adevărat zapis precum mai sus scrie din sămenție no(a)stră carii s-or râdica cu dumne(a)lui să n-aibă tre(a)bă, numai cu mine să-ș(i) întrebe, iar dumne(a)lui să-ș(i) țiia moșiia car(e) ne-(a) făcut plat(ă) pe dânsă precum ne-(a)u fostu to(c)mal(a). Și la ace(a)stă to(c)mal(ă) s-au prilejit mulți o(a)menni bun(i) și bătrâni și tenner(i), anume Corlat uricar, eu Maren ot Băcani, eu braat ego Gavril, eu Ion sen Căzăce(scu)[3] și Gligorie Bole, (eu)[4]brat ego Neculaiu și brat ego U(rsul)[5]. Și pentru mai amre credința ne-(a)m pus pecețâle ca-s(ă) f(i)e[6] de mare credință.

Și eu Gavril dieconul am scris zapisul.

м(ѣ)с(ѧца) фе(в)р(ȣарїе) вї҃ <12> дни.

† Gligorie Mutul.
† Bethean.
† Nechifor.
† Strahienie.
† Maren.
† Gavril.
† Ion.
† Gligorie Bole.
† Neculaiu.
† Ursul.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 519/4. Original, rupt.

[1, 2, 3, 4, 5, 6] Rupt.

23 1660 februarie 14

Di pi alt suret.

Suret de la Ștefan v(oie)v(o)d din let 7168 fevr(uarie) 14.

Dat-am și am întărit slugii noastre lui Arsănie, căp(i)t(an) de curte, și fraților lui, ficiorii lui Dumitrașco Grozi(i), ginerilui Petrii celui bătrân, și Petrii, ficiorul lui Nohit, și ficiorii Gheornii, și Procope, toți nepoț(i) și ~~strănepoți~~ gineri Petrii celui bătrân, ficiorul lui Macovei, pre a lor dri(a)ptă ocină și moșie din ispisoc de întăritură ce au arătat nouă de la Gheorghii Ștefan v(oie)v(o)d din tot satul Banca de la ținu(tul) Fălciiului, a patra parte și dintr-altă parte giumătate, și giumătate de sat din Lalova dintr-acelaș(i) țin(ut), și dintru acea giumătate a patra parte, și giumătate de sat de Beșicani pe apa Bârladului, la țin(utul) Fălciiului, și din satul Borăștii din giumătate de sat a opta parte, ce este acel sat în gura Horăetii în țin(utul) Tutovii, care acea parte au fost cumpărătură moșilor lor lui Macoveiu, pentru aceia ca să fie lor și de la domniia mea drepte ocine și moșii și uric și întăritură slugilor noastre celor de mai sus scriș(i), lui Arsăne căp(i)t(an) și fraților lui, ficiorii lui Dumitrașco Grozii, ginerele lui Petrii celui bătrân, și Petrii, ficiorul lui Nohit, și ficiorii Ghiurnii și Procope, toți gineri și nepoți lui Petrii celui bătrân, ficiorii lui Macovei; Pentru aceia acelora să le fie cu tot venitul, iar hotarul acelor sate și părți de ocină să fi(e) lor după hotarul cel vechiu pe undi au umblatdin veac, iar de către satul Ghirmăneștii lovește în două movile la drumul cel mare, iar de acolo în apa Bârladului, și de acolo drept la Strâmtură, și de acolo de la movilă drept la pădure la capul Holmului între Protarce, iară Necolo Găurma și Procope să n-aibă a stăpâni într-acele părți de ocină, de vreme că sânt cumpărătură osăbit lui Dumitrașco și Grozii și Petrii și lui Neofit ce ca să fie lor dri(a)ptă ocină și întăritură cu tot vinitul și altul ca să nu să amestece.

S-au tălmăcit de Evloghie dascal.

Let 1765 no(i)emvr(ie) 11.

<Pe verso>: N. 217 / Banca / Pol sat (...) / Anul 7168 / 1660 / fevr(uarie) 14 / No. 68 / Banca, Lalova, Călinești, Beșicanii, Borăștii.

BibliotecaAcademiei Române, Documente istorice, MCDLVIII / 68. Suret.

EDIȚII: Nicolae Iorga, *Studii și documente*, VI, p. 23, nr. 39 (rezumat).

24 1660 (7168) februarie 22

† Adec(ă) eu, Păladii jicnicear, scriem și mărturisim cu cestu zapis am mieu, cum am vândut dumisale fratelui nostru lui Gavril Păladii, ce-au fostu sulgear, partea mea ce să va aleage din sat din Portărești direptu o sută de lei și cincidzăci de oi. Așijdirilea am tocmit cu dumnealui pentru o price ce am avut cu Bejan Gheuca, să aibă a o aședza dumnealui dispre Bejan și ce iaste să i să dea, să aibă a-i da dumnealui fratele nostru Gavril că așea am tocmit. Așijdirilea, iar i-am vândut dumisale fratelui nostru lu(i) Gavril partea mea ce iaste în sat în Cetățue cu vecini cu tot, direptu doauă sute de lei, pentru acéia ca să aibă a-i fi dumisali direapte ocine și moșii neclătite. Și la tocmala noastră cându i-am vândut s-au tămplat dumnealui Saulea cămănariul cel mare, și dumneaei Mama, și dumnealui cumnatul Costantin ot Reani și alți oameni buni. Și pentru credința ne-am pus pecețile și iscăliturile ca să-s(e) știi. Și eu Gligori diiacul ot jicniț am scris zapisul.

Ꙋ І҃с, вълет ҂зрѯ҃и <7168 / 1660> **фев(рꙋарїє) к҃в** <22>.

Пъладе жик(никер)ꙋл, искал.

(…).

(…).

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CXXXIX/89. Original, sigiliu mic octogonal.

25 <1660 septembrie 1-1661 august 31> (7169)

Zapisu(l) lui Andronic Buzdug

†Adică eu Mărdari și Neculaiu și Dumitrașcu, feciorii lui Andronic Buzdug di sat din Sălivestri, scrim și mărturisâm cu acest zapis al nostru cum că di bună voe noastră de nimene nenevoiți neaspriți, ci cu a noastră bună voi am vândut a noastră dreaptă ocină și moșii un bătrân ci esti în sat în Bursuci pre Jaravățu în ținutul Tutovii, ace(a) parte di ocină am vândut-o ficiorilor lui Bălăban, anume lui Chicuș și lui Vasâlii și lui Iftimii și lui Gligorii și lui Toader din sat din Românești, drept cinsprăzăci merți de grâu, merța câti șăsăsprăzăci pătrănii buni că era fo(a)miti și zăci lei bani gata și patru boi dinainte(a) izbașii Chilian și dinainte(a) lui Toderachi din Vicoleni și dinainte(a) lui Ionașc, ficiorul lui Căpățină di Vicoleni și dinainte(a) lui Gligorii Bâgului din Negoești și dinainte(a) lui Dumitrașc și Chiriiac, ficiori Bâgului, și dinainte(a) lui Costantin, ce-au fost popă, și lui Dumitrașc Dodului și a mulți oamini buni. Aceasta scrim și mărturisâm și pentru mai mari credința ni-am pus și degitele. Și eu To(a)dir Adivăr diiacul am scris să să știi.

Л(ѣ)т(ѡ)҂зрѯ҃ѳ <7169>.

Chilian (…).

Toderachi.
Ionașcu.
Gligori Bâgul.
Dumitraș.
Dodul.
Gavrilaș.
Chirica.
Costantin.
Dumi.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 513/12.

---

26 **1661 (7169) mai 2, Iași**

† Ио Стефан в(ое)в(о)д, сън апоконина Басилїе, Б(о)жїю м(и)л(о)стїею, г(ос)п(о)д(а)ръ Земли Молдовскои. Adecă au vinit înnaintea noastră și înnaintea alor noștri moldovenești boiari a mari și mici boiarinul nostru Pătrașco Danolovici, log(o)fătul al triile, ș(i)-au arătat înnaintea noastră un zapis de mărturie făcut dinaintea a mulți boiari mari și ficiori de boiari, scriindu și mărturisindu într-acel zapis cum au vinit înnaintea lor Costantin Bujan[1], ficiorul Anghelinii, <nepot>[2] C(â)rstii, (ce)[3]-au fost v(ornic) mare, și cu mare jalobă (au)[4] jăluit înnaintea lor cum au fost rămas la (mari datorii)[5] (di)[6]ntr-o goștină de (m)[7]ascuri de la (țin(utul) Tecuciului)[8] două sute de lei și l-au fost rânduit (prin)[9] mâna (lefegiilor să de(a) într-o)[10] (s)ăptămână (ci el)[11]. De(...)[11] (...)[13] Bujoran(u) n-au avut de unde lua bani (...)[14] ș(i)-a(u) scos în vânzare toată partea (de moșii din)[15] Bujorăni, ci est(e) la țânutul Bâ(rla)dulu(i), (și au întrebat pe toți)[16] frații lui și nepoți și pre toată ruda lui să-i de(a) acei bani să-ș(i) scoat(ă) capu(l) din nevoe și nici un(ul)[17] n-a(u) vrut (să-i de(a) banii)[18] (...) să-i cumpere moșiia ce o au vândut boiarinului nostru lui (P)ătrașco log(o)fătului al triilea, direptu acei bani ce scrii mai sus două sute de lei toț(i) bani gata de s-au plătit de paguba acei slujbe denaintea lor. Direpta acéia și domniia mea deacă am văzut acel adivărat zapis făcut de (mă)rturie denaintea a mulți boiari și ficiori (de) boiari și înt(r)e dânșii tocmală și deplin plată, domniia mea încă am daat și am întărit boiarinului no(st)ru lui Pătrașco, al triilea log(o)făt, cu toată partea lui Costantin Bujoran din saat din Bujoreni care să va alege (di)n vatra satului și din țarină, cu pământuri și cu locuri de fânaț, și în pădure locuri de fânaț și cu locuri de prisăci cu pomet și cu vaduri de moară într-apa Bârladului și în tot hotarul cu tot vinitul ca să-i (fii)[18]lui direaptă ocină și cu(m)păr(ă)tură, și uric de întăritură neclătit și nerușiit nici odănăoară în veci. Și altul să nu să amestece.

Прѧд сим(ь) листом г(ос)п(о)дс(т)в(а) ми.
† Саам г(ос)п(о)динъ велѣл.
Оу Ꙗсох, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂з҃рѯѳ <7169> **м(ѣсѧ)ца маи в҃** <2> **д(ь)н(и).**
Раковицъ Чехан вел лог(офет).
† Тирон пис(ал).

<La sfârșitul suretului>: Acest suret cetindu-se înainte(a) noastră s-au aflat asemine și întocma după carte g(os)p(o)d de întăritură, și am adeverit și noi cu al noastră iscălitură. **҂аѱ҃пг** <1783> **маи г҃і** <13> / **Кост(ан)дин вел лог(о)ф(е)т.**

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDLVIII / 70. Original; cu un suret din 13 mai 1783

---

[1] Bujoranu în suret.
[2] Rupt; conform suretului.
[3] Ilizibil; conform suretului.

[4] Conform suretului.
[5, 6] Deteriorat; conform suretului.
[7] Deteriorat; în suret spațiu gol.
[8, 9, 10, 11] Deteriorat; conform suretului.
[12, 13] Deteriorat; spațiu gol în suret.
[14] Deteriorat; spațiu gol în suret.
[15, 16, 17, 18] Deteriorat; completat după suret.
[18] Rupt; completat după suret.

26a **1661 (7169) mai 11**

Ispisoc lui Ștefan Vasâle v(oe)vod. / 7169 <1661> mai 11.

Iar dumisale hat(manul) ai ales un loc de prisacă ce au fost a Horjii cu livezili cari li-au făcut Simion și frate-său Grigori, ficiorii lui Agapie, nepoții Horjii, și pân(ă) în pârâul Burghelii de la țin(tirim) în sus. Și în sus matca pârâului pân(ă) unde să înpreună cu pârâul Bujorului și poiana Bujorului pân(ă) în zare(a) dialului, unde să înpreună cu hotar(ul) Delenilor și pân(ă) în pârâu(l) Oțălenilor, de la coada e(a)zului Coșăscului, ci l-au ezât Adam sulgeriul, și în sus undi să înpreună cu hotariul Lohanu(lui). Iar pentru Râmnicea (...)[1].

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Doljești, XIII/2a. Extras.

EDIȚII: CDM, III, p. 157-158, nr, 676 (rezumat)

---

[1] Așa se încheie copia ispisocului.

27 **1661 (7169) mai 25**

7169 <1661> maiu 25. Carti de la domn(ul) Stefan Vasilie v(oie)vod, scrisă cătră slugili măriei sale Burghele și Aleuș, pentru că s-au jăluit credincios boeriul domniei sale, dum(nealui) Racoviț(ă) Cehan marile logof(ă)t asupra boeriului Neculai Buhuș med(elni)cer(ul) cel mare, zicându că înpresoară o bucată de loc din hotarul Podolenilor cu o bucată de loc din Bohotin ci esti pre hotarul Braniștii, care bucată de loc au dăruit-o părintile domniei sali Vasilii v(oie)vod lui Dumitru Buhuș a tatăl lui Neculaiu Buhuș, și acmu îi înpresoară cu bucata ace(a) de loc o bucată de loc din mare hotarul satului Podolenilor.

Deci domnie sa au ales pre boeriul pre Darie ce-au fost spat(ar) și îi rânduești ca înpreună mergându să strângă oameni buni și bătrâni și din sus și din gios megieș(i) di pinpregiur, și să socotiască foarte cu dreptate, nimărui să nu facă fățării, să m(e)argă cu brazda în cap pe unde au fost hotarul cel bătrân a Podolenilor din v(e)ac, și să aliagă în dreptate și să însămnezi, și precum vor alegi și vor afla, să fac(ă) o scrisoare și să de(a) știre.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CMLII/4 (Dosar Rosetti I), nr.1, din „*Perilipsis di pi scrisori ce-au arătat vechilul Sf(in)tei Măn(ă)stiri Fâstâcii*”.

28 **1661 (7169) iulie 7**

Copie di pi mărturie scoasă asămine.

7169 iuli(e) 7. Milostive și luminate doamne, să fii măriia dum. sănătos. Facem știre măriei tale ca domn(u)lui milostiv, că au venit la noi cinstită carte(a) măriei tali ca să strângim oameni buni megieș(i) dinpregiur care vor ști hotarul Podolenilor pre unde au fost din v(e)ac. Deci noi după învățătura măriei tale am strâns mulți oameni buni, anumi Chirila cel bătrân de Răspopi, și Petre

Călinescu de Ghermănești care țin minte de la Aron vodă, și au luat brazda în cap și au purces de la prisaca ci să chiamă Hemeiusul, care au fost a lui Andrii hat(manul), de la prisacă cam în sus pe supt margini și treci în curmeziș piste valea Bohotinului pre o vâlce(a) ci să chiamă Romilul[1] drept la dial prin dumbravă până într-un drum, și de acole drumul p(r)in dumbravă spre răsărit păn(ă) dă în drumul bătut ci să chiamă drumul Mrejilor, și de aceia drumul Mrejilor la vali piste o limbă de pădure ci să chiamă Șorpa[2], și de acole drept la vale drumul în dreptul locului în capul Marmurii din sus, și de acole drept spre amiazize zare(a) dealului în gios până în capul Marmurii din gios, și de acole drept la vali spre Jijiia păn(ă) în unghiul lui Tălhari în țărmurile Jijiii, și de acole în gios păn(ă) în Rădunde, și de acole tot Jijiia în gios păn(ă) să înpreună cu hotarul Nemțănilor. Și când s-au socotit au fost și alți mulți megieș(i), anumi Aleuș, și Burghele, și Frăteiu hotnogul, și Ștefan Moș de Ghermănești, și Ionașcu chihai de acolo, și Lazor, ginerile Burghelii, și Toma vat(a)v de vânători, și Neculaiu de Răspopi, și Vasilii Călmățuian, și Costandin de Pribești, și alț(i) mulți oameni buni. Și precum am aflat cu acești oameni buni, am însămnat locul. Aceasta facem știri măriei tale, să fie măriia dum. sănătos.

Robul măriei tale.
Pecete.
Pecete, Aleuș; Pecete, Burghele; Pecete, Neculai; Pecete, Frătei.
Chiril; Toma, Ștef(a)n Moș; Petre Călinescu; Chihaia.

<Pe verso>: 7169/1661 iulie 7/ Copie / Hotarnica ce au arătat vechilu(l) m(ă)n(ă)st(irii) Fâstâcii pe Podoleni în care arată rânduitul hotarnic că i-au arătat oamenii că hotaru(l) au umblat din vechi de la prisaca Hemeiosu din sus peste valea Bohotin la dial și (…) la vale și la dial pân(ă) în capu(l) Marmurii în sus și muchia dialului în gios până în capătu(l) Marmurii din gios și de acolo la vale peste șes și în Jijia și în gios până în hotaru(l) Nemțenilor.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CMLII/4 (Dosar Rosetti I), nr.2, din „*Perilipsis di pi scrisori ce-au arătat vechilul Sf(in)tei Măn(ă)stiri Fâstâcii*”.

EDIȚII: Radu Rosetti, *Cronica Bohotinului*, Extras din „Analele Academiei Române”, Seria II, Tom XXVIII, Memoriile Secțiunii Istorice, 1905, p. 66, nr. XXXIX

---

[1] „Rominul” în *Cronica Bohotinului*.
[2] Șurpa.

29 **1662 (7170) ianuarie 11**

Suret de pe ispisoc vechiu pe sârbie de la Eustratie Dabija v(oie)vod scris în Iaș(i) de Apostol, din л(ѣ)то ҂зро҃ <7170> ген(аріє) аі҃ <11>.

Io Eustratie Dabija v(oie)vod, cu mila lui Dumnezeu domnu țării Moldovei. Precum e față înnaintea noastră și înnaintea tuturor bo(i)erilor noștri a Moldovei a mari și mici, s-au giudecat părinții și rugătorii noștri călugării de la sfânta măn(ă)stire ce să numește Zografu, ce este aproape lângă târgul Vasluiului, cu rugătorii noștri călugării de la sfânta măn(ă)stire ce o au făcut Barnovschi v(oie)vod din mijlocul târgului Iașului, unde este hramul Adormirea Prea Sfintei de D(u)mnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Mariei, pentru un vad de mori și cu mori gata în apa Bârladului din gios de târgul Vasluiului, în hotaru(l) târgului Vasluiului, așe zicând înnaintea noastră rugătorii noștri călugării de la Sfânta Măn(ă)stire Zografu, cu mare umilință precum că acei călugări le-au făcut lor mare asuprire cu un uric de la Barnovschi v(oie)vod, în care uric era(u) scrise morile acele(a) fără știrea lor, că acelé mori mai înnainté au fost a Băiseanului uricariu, driaptă danie de la Ieremia v(oie)vod și de întăritură de la Simeon, și de la Costandin, și de la Radul, și de la Gașpar, și de la Alexandru v(oie)vod, iar ficiorii a Băiseanului uricariu au vândut morile acelea răpoosatului Vasilei v(oie)vod drept una sută galbeni ungurești de aur, și au arătat și zapis de cumpărătură de la dânșii, iar Vasilie v(oie)vod au dat și au miluit din nou zidită a sa sfântă măn(ă)stirea Zografu cu acelé mori, ca să-i fie spre a sa pomenire și pentru mântuirea sufletului. Drept aceia domniia mea și cu tot Sfatul a bo(i)erilor noștri a Moldovei a mari și mici, i-am giudecat pe dânșii cu dreptate și după légea țării, și văzind că acelé mori cu mare asuprire sânt scrise într-acel uric de la Barnovschi v(oie)vod de vreme că morile alese de la ficiorii Băiseanului nu le-au cumpărat Barnovschi v(oie)vod și nici călugării de la măn(ă)stirea lui Barnovschi v(oie)vod, n-au putut să zică într-acel chip, și am poroncit domniia mea cinstit și credincios bo(i)eriului domniei mele vel log(o)f(ă)t(ului) ca să scoată dintr-acel uric acelé mori, cum și dintr-alté ispisoace ce le-ar ave(a) călugării de la Sfânta Măn(ă)stire Barnovschii, pentru că și mai de demultă vreme și altă dată în zilelé lui Moisi v(oie)vod sau mai giudecat călugării de la Barnovschi de față cu ficiorii Băisanului, și iarăș au rămas călugării cu acel uric. Deci și domniia me(a) văzind atâtea dirése de la acei domni ce au fost mai înnainte de noi, pentru aceia și noi acmu pe urmă le-am dat morilé acelé și călugării au rămas denaintea noastră din toată legea țării, iar călugării de la Sfânta Măn(ă)stire Zografu s-au îndreptat denaintea noastră și ș(i)-au pus și fierăia 12 zloți în visteriia domnii mele. Drept acelé de mai sus zise mori să fie și de la domniia me(a) driaptă ocină și moșiie și uric și întăritură cu tot venitul nestrămutat nici odinioară în véci, iar călugării de la Barnovschi să nu aibă a mai trage la giudecată pentru această pricină, nici a dezbate nici odinioară în vécii vécilor și altul să nu să amestice.

Însuș domnu(l) au poroncit.

În cel adevărat este iscălit însuș cu mâna sa.

Io Eustratie Dabija v(oie)vod.

L.P. G(os)pod.

De pe sârbie pe limba moldoveniască am tălmăcit la anul 1803, iuliie 4. / Polc(o)v(nic) Debrici ot Mitrop(olie).

<Pe verso-ul filei a doua>: Eustratie Dabija v(oie)vod din л(ѣ)то ҂зро҃ <7170> ген(арїе) аі҃ <11>, vad de mori și mori gata în apa Bârladului în hotarul târgului Vasluiului; Vasluiu / 7170 / 1662, gen(a)r 11 / No. 7.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDLXXIX / 6. Suret, difolio.

EDIȚII: Gheorghe Ghibănescu, *Surete și izvoade*, XV, p. 87-88, nr. XCIII.

---

30 1662 (7170) ianuarie 12, Iași

† Ио Євстратие Дабижи воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Молдавскои. Adecă domniia mea m-am milostivitu și am (i)ertatu pre slugaa noastră pre Duraac, ce-au fostu căpitaan, caarele au fostu pribegitu printr-alte țări striini, de scrăba și de urgiia lui Ghiorghie Ghicaa vod(ă), și, după acela lucru, iar Ghica vod(ă) i-au luatu un saatu anume Ivăneștii, ce sintu la ținutul Vasluiului, și l-au fostu daatu dumisali lui Gligorie, păharnicul maari. Acmu daacă au vinitu în ț(a)ră și au plecatu capul la domniia mea, și văzându și noi că n-au fostu nemărui nici cu o greșaală, de caare lucru el au slujit la domnu(l) ce au fostu giuraatu cu dreptaate, am luatu saatul cu o prisacă ce au fostu de la dumn(ea)lui Gligorie păharnicul, și l-am daatu slugii noastre lui Duraac, cu tot vinitul, ca să-i fie lui driaptă ocină și moșie, precum i-au fostu și mai denainte vréme. Iar de va arăta Gligorie, păharnicul, cândva vre-ntr-o vréme, nescai drése pre acel saatu, ca să nu fie nici de o credință. **И ин да сеи не ѹмишает.**

Ѹ Ꙗс, в(ъ)л(ѣ)тѹл ҂зро҃ <7170 / 1662> **ген(арїе) ві҃** <12>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Иѡ Истратие Дабижѣ воевод <m.p.>.

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Fond Achiziții Noi, MMDCLXXX/2. Original, pecete roșie mică, cu totul ruptă.

EDIȚII: Nicolae Iorga, *Studii și documente*, VI, p. 83, nr. 42; CDM, III, p. 172-173, nr. 754.

---

31 **1664 (7173) septembrie 1**

Adecă eu, Costandin Țaranul, i Gavril Nacul, vornic de Bârlad, i Vasilie Gură șoituzul[1] cu 12 pârgari, și popa Gavriil cel domnesc, și popa Chiriiac, și Cârstia Gavrița, scriem și mărturisimu cu acest adevărat zapis al nostru, că au venit înnaint(ea) noastră Pârvul din Popeni de ș(i)-au întrebat feciorul Cepoiului pentru o part(e) de ocină din Bahnari, a tr(e)ia parte din partea lui Ventilă, s-au fost sculat Dimitrașco, feciorul lui Ventilă, de i-au fost vândut când foametea. După aceia dacă au fost vândut au obligit Pârvul și i-au întorsu banii înnapoi patru galbini, bani gata, și patruzăci de mierțe de grâu, și patruzăci de mierțe de orz, ș(i)-au luat acea a tr(e)ia parte di ocină pentru cât s-au aflat dumn(ea)lui frat(e) mai aproape, iar cumnații lui n-au vrut să întoarcă. Pentru aceia noi am văzut deplin plată ce-i făcut dumn(i)salii de la noi acest zapis, ca să-ș(i) facă și dresi domnești. Pentru credința am pus pecetea orașului și noi toți am iscălit să-s(e) știi.
҂з҃рог <7173 / 1664> септ(ембріє) а҃ <1>

<Pe verso>: є҃ <5>: Pe Bahnari; Let 7173 săpt(em)v(rie) 1 / No. 17.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CCCCLX/67. Copie.

---

[1] șoltuzul de Bârlad.

31a **1665 septembrie 7, Iași**

† Иѡ Євстратїє Даб(и)жа воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Молдавскои. Scriem domnia mea la sluga noastră la E(n)[1]achie hotnogul de Fălciiu. D(ă[1])mu-ți știre că s-au pârât de faț(ă) înnaintia domnii (m[1])éle Ivan din Grozăști cu M(â[1])rzacul, pentru nești pomeț ce au la margi(ne)[1] la réd(i)u, dzicându Ivan cum (ac[1])ei pomeț sintu a lui de pre popa Macov(ei[1]), și i-au fostu pus Macovei acei pomi într-amândoaoă locurili. Iar Mârz(ac[1]) (a[1])u dat sam(ă) cum într-un loc sintu frățești, iar într-un loc dzici că n-ari triabă (Mârza)[1]cul.

Pentr-acéia deaca vei vedea cartia domnii méle, iar tu s(ă[1]) (st[1])rângi oamini buni megiaș(i) și din sus și din gios și să soco(tești[1]) foarte pre driptaate de vréme ce va giura Ivan (…)[1]vână cu oamini buni, și vor gi(ura[1]) cum n-au avut triabă la acei (po[1])mi (…)[1] au vândut Mârzacu l(or[1]), să răbdi Mârzacul să n-aibă triabă la pomi, iară de nu vor giura nici (…)[1] într-acesta chip, să-și ție Mârzacul pomiții.

Și precum veți (af[1])la cu oamini buni mai cu driptul, să faceț(i)și o mărturie să ne (d[1])ați știri.

Ѹ Ꙗс, л(ѣто) ҂з҃род <7174 / 1665> сеп(темврїє) з҃ <7>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 698/9. Original, rupt.

---

[1] Rupt.

32 — 1666 (7174) aprilie 6, Iași

Copie

† **Ио Дѹка в(ое)в(о)д, Б(о)жии м(и)лостию, г(ос)подар Земли Молдовскои.** Iată domnie me(a) dăm și întărim rugătorilor noștri călugărilor de la sfânta mănăstire ce este în țarina târgului Iașului, unde este hramul Sfântului Ierarh făcător de minuni a lui H(risto)s Nicolae, o baltă de pește ci să cheamă Hârcetile, pe apa Prutului, ci-i în ținutul Fălciiului, din uric ce-au avut ei de danie și de miluire de la Aron vodă și de întăritură de la Stefan vodă Tomșa, și așijdere alte drese de la alți mai denainte domni, și un dres de la Vasile vodă[1] când au fost trimis pe răposatul Racoviț(ă) Cehan, ce-au fost logofăt, și-au hotărât ace(a) baltă de pește de mai sus zisă Hârcetele, pentru care au avut pâră călugării cu feciorii lui Costachi sulger și cu alți oameni pentru ace(a) baltă de pește. Drept aceia să aibă călugării a ține într-ace(a) baltă de pește de mai sus zisă Hârcetile pe unde le-au hotărât Racoviț(ă) log(o)făt și au pus și stâlpu din Vlaicu, unde au pus un stâlpu de lemnu în apă; iar de acolo drept în gios piste Curale spre apus, și de acole iarăș în gios la capul stuhului unde au pus un stâlpu despre apus, iar de acolo în capul stuhului drept la Craiște Rătunzelul spre apus, iar de acolo drept în gârla lui Vrabie în Prut. Atâta este hotarul mănăstiresc din balta Hârcete pe unde au ales și au însemnat răposatul Racoviț(ă) Cehan log(ofăt) în zilele lui Vasile v(oie)vod din hotarul satului Rânzeștii să fie cei mai de sus zise Sfintei Mănăstiri Aron vodă, unde este hramul arhierarhului făcător de minuni a lui H(risto)s Nicolae dreaptă ocină și întăritură cu tot venitul și nimine să nu să amestice.

7174 apr(ilie) 6
Scris în Iaș(i).

Duca v(oie)vod.
L. P. g(os)pod
(...) Tiron.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CCLX/41. Copie; Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Aron Vodă, II/93 bis. Rezumat; Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 407/8, f. 1v.-2. Copie;

---

[1] A se vedea în DRH, A. Moldova, XXVI, p. 351-354, nr. 414.

---

33 — 1666 (7174) mai 14

† **Ио Дѹка воевод(о)д, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)подаръ Земли Молдовскои.** Adecă domniia mea am dat și am întărit pre (a)ceastă giupânias(ă) (...)[1] ce au fostu a lui Strătulat vornicul cu a ei driaptă ocină și danie și cumpărătură din ispisoc de întăritur(ă) de la răpoosatul Radul vodă, toată partea Nastii, fétii lui Pojar celui bătrân, caare parte o au dăruit Nastea, ce mai sus scriem, fata lui Pojar, lui Strătulat vornicul. Așijderea și partea Părascăi iar fată lui Pojar, câtă să va alége, din sat din Pojoréni, ce sântu pe Prut în ținutul Fălciiului, care parte iaste cumpărătur(ă) iar lui Strătulat vornicul de la Părasca, fata lui Pojar, ce mai sus scriem, drept 20 de taleri de argintu. Pentr-aceia să-i fie și de la domniia mea driaptă ocină și danie și cumpărătur(ă) giupânései lui Strătulat din vatra saatului și din câmpu și din pădure și din tot locul (cu tot)[2] venitul (uric)[3]c și în(tări)[4]ră neclătit nici odănăoară în véci. И ин да се не ѹмишает.

† Сaам г(ос)п(о)д(и)нъ велѧл.
Оу Їсох, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрѯд <7174> м(ѣсѧ)ца маи д҃і <14>.
Бѹхѹш вел лог(о)ф(е)т ѹчи, искал.

<Pe verso-ul documentului original>: 7174 mai 14 / Duca v(oie)vod / Giumătate danie și parte(a) Nastii, și ceelantă giumătate parte(a) Parascăi cumpărătură; N. 4 / 7174 mai 14 / Hrisovul d(omnu)lui Duca întăritoriu stăpânirei jupânesei, anume ... ce au fost a lui Strătulat, pe to(a)tă partea Nastei, fetei lui Pojar celui Bătrân, precum și pe to(a)tă partea Parascăi, iar fată a lui Pojar, pe care au cumpărat-o de dânsa.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, XV/19. Original, cu o copie de Vasile Danu.

---

[1] Spațiu gol.
[2, 3, 4] Rupt.

34

1666 (7174) august 20, Iași

Copie

† **Ио Илиеш Алеѯандрꙋ в(ое)вода, Б(о)жии м(и)л(о)стии, господар Землии Молдовскои**. Scriem domniia mea la toți stolniceii carii umblați de vânați pește de treaba domniei méle. Dămu-vă știre, dacă veț(i) vedea cartea domnii méle, voi să lăsaț(i) în pace, nimică să nu vânaț(i) pește din bălțile sfintei mănăstiri de la Aron Vodă, carile sânt pe Prut la sat la Rânzești și la balta ci să chiamă Hârcetile pre cât să vine partea mănăstirii, nici năvodul carile va hi a sfintei mănăstiri să nu luaț(i), nici podvoadă din Rânzești să nu faciți. Așijderea și alți oameni cât hotar va hi a satului Rânzeștilor în Prut să n-aibă treabă a vâna nime fără știrea dregătoriului de acolo, alta și de lucru de braniște încă să fie în pace acel sat ce mai sus scrie Rânzăștii ce-s la Fălciiu. Pentru aceia și voi pârcălabi, și globnici și deșugubinari, și olăcari și podvodari, nimé întru nimică să nu învăluiț(i), că cine va trage să facă val, va hi de mare certare.

U Ias 7174 av(gu)st 20
Ilieș v(oie)voda.
L. P. g(osp)od.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CCLX/42. Copie.

35

1667 (7175) februarie 2, Iași

† Adecă eu Vasilie de Crăsnășeani, ce-am fost căpitan, feciorul lui Toader, și feciorii mei, Apostolachi și Gavril, scriem și mărturisim cu cest zapis al nostru, de nime nevoiț(i), nici asupriț(i), ce de a noastră bună voe, am vândut a noastră direaptă ocină și moșie din sat din Giurgești, pre Crasna, în ținutul Fălciiului, și av(...)[1] între ținuturi, care ocină, tot satul, să înnparte în trei bătrâni. Deci partea noastră iaste giumătate de bătrân, ac(ei)[2]a am vândut dumisale lui Contăș logofătul al treile(a), dirept douăzăci și cinci de lei bătuț(i), din tot locul, cu tot venitul.

Așijderea și altă parte de ocină din sat din Răucani, în gura văei Borcei, în ținutul Vasluiului, cât să va alége partea noastră caré am cumpărat de la Burghélea, aceasta iarăș am vândut dumisale lui Contăș logofătul, dirept doisprăzéce lei bătuț(i), din tot locul, cu tot venitul.

Așijderea și altă parte de ocină și de moșie din sat din Mărtinești, iarăș pre valea Borcei, în ținutul Vasluiului, care parte de ocină iaste alias(ă) și stâlpită din pârâul văei Borcei spre răsărit pân(ă) în muchea dialului, unde să înnpreună cu cela locde la Giurgești, din tot locul, cu tot vinitul, și aceasta am vândut dumisaal(e) lui Contăș logofătul al treile(a) direptu douăzăci și cinci de lei bătuț(i), și ni-au plătit deplin acéștia ban(i) câț(i) mai sus am scris pre aceaste părți de ocină, ca să-i fie dumisaal(e) logofătului acéste părți de ocină direaptă ocine și cumpărături din tot locul, cu tot vinitul.

Și acesta zapis l-am făcut denaintia dumilorsale boiarilor celor mari, Nicolai Buhuș vel log(o)f(ă)t, Solomon Bârlădianul vel dvornic Nij(e), i Miron Costin vel dvornic Viș(i), i Nicolaiu Racoviț(ă) hatman i parcalab Suceavschii, i Stamatie vel postelnic, i Toderașco Iordachi vel spătar, i Apostolachi vel ceașnic, i Ursachi vel vistiarnic, i Gligorașco Hăbășescul vel stolnic, i Lupașco Buhuș vel șătrar, i Enachi vtori spătar, i Ion Răcoviț(ă) v(tori)[1] ceașnic. Și pentru credința pusu-ni-am (pece)[1]țile și dégeteli și dumnăalor boiarii cești mari au iscălit, și eu Strătulat am scris ca să-s(e) știe.

Оу Iисwх, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрое <7175 / 1667> м(ѣ)с(ѧ)цаа фев(роуарїе) в҃ <2> д(ь)ни.
Басили.
Апостолаки.
† Гаврил.

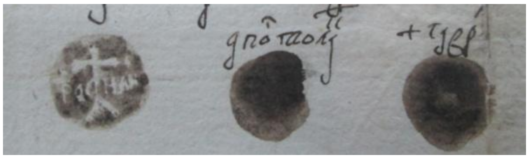

Аз, Николаи Боухоуш вел лог(о)ф(ът), искал <m.p.>.
Соломон Бърлъдеан вел ворник <m.p.>.
Мирон Костин вел вор(ник), искал <m.p.>.
Аз Никwлаи Раковиц хетман <m.p.>.
Стаматїе вел постелник, искал <m.p.>.
Аз, Тодер(а)ш(к)w вел спътар, искал <m.p.>.
(…)
Аз Глигори Хъб(ъ)ш(е)ск(оу) вел стол(ник) <m.p.>.
Аз, Лоупоул вел шътрар, искал <m.p.>.
Аз, Енаки фтори спът(а)р, искал <m.p.>.
Аз, Ион Раковиц втори чѩш(ни)к <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 459/50. Original, difolio.

---

[1] Rupt.
[2] Ilizibil.

36 **1667 (7175) martie 12**

Suret de pe ispisoc vechiu pe sârbie de la Iliiaș Alexandru v(oe)vod, scris de Tiron în Iaș(i), din leat **҂зрое** <7175 / 1667> **март(їе) ві҃** <12>.

Înștiințare facem prin această cartea noastră tuturor cât(i) vor căuta asupra ei sau o vor auzi citindu-se, precum pre acest adevărat și credincios boeriul nostru Dariie biv vel spat(a)r l-am miluitul cu osăbită a noastră milă de i-am dat și i-am întărit în țara noastră a Moldovei drèptè ocinilè lui și moșii și cumpărături ce le-au avut pe drepți banii săi, satul anumè Pribeștii în țin(u)t(ul) Vasluiului, ce-i este lui driaptă ocină și cumpărătură din dires ce l-au avut de la însumi domniia mea, și cu tot venitul, și altă partè din sat Popeștii, ce este despărțită și stâlpită, și-i este driaptă cumpărătură de la fiii a lui Ifrim Roșca anumè Părasca și soru-sa Mariia și cu fratelè lor Nicola. Cum și satul Măciucașii din gios, ce-i în țin(u)t(ul) Tutovei și cu moara în Bârlad, și cu tot venitul din dreptè dirèsile sale ce le-au avut de daniie și de miluirè de la Gheorghie Ștefan v(oie)vod.

Așijderea și tot satul Stărpenii de pe Prut în țin(u)t(ul) Fălciiului, cu bălți de pește și cu tot venitul, ce-i este dreaptă cumpărătură de la Gheorghie Roșca biv vist(iernic) din dirès de întăritură de la Vasilie v(oie)vod, cum și Răducanii ce sânt în țin(u)t(ul) Lăpușnii cu bălți de pește și cu tot venitul.

Așijderea și satul Obilènii pe Prut cu bălți de pește ce-i în țin(u)t(ul) Lăpușnii și cu tot venitul, cari acest sat îi este lui driaptă ocină și cumpărătură de la Iordachi biv vist(iernic) și de la giupâneasa lui Alexandra, cum și Cățălenii și Călimăneștii ce sânt în țin(u)t(ul) Lăpușnii pe părăul Nârnovii, cari au fost drepte ocini și cumpărături lui Ștefan biv armaș, socrul mai sus numitului boeriului nostru Dariie biv spat(a)r, de la fata lui Mândâu armaș anume – lips(ă) -, cu tot venitul.

Așijderea și tot satul Spăriiații din țin(u)t(ul) Lăpușnii din dires ce l-au avut Ștefan biv armaș, socrul boeriului nostru lui Darie spat(a)r, de danie și de miluire de la Vasilie v(oie)vod, cum și o giumătate de sat din Stolniceni din țin(u)t(ul) Lăpușnii dintr-al său drept dires de întăritură de la Vasilie v(oie)vod, ce-i este lui driaptă ocină și cumpărătură de la Mihalcea Tăban și de la giupâneasa lui Mariia, fata lui Ionașcu Stroici, nepoata lui Stroici log(o)f(ă)t, cu tot venitul, cum și niști părți de ocine din Drăgușeni pe Tărnușa, cari părți sânt despărțitè și stâlpite, ce-i sânt danie, și altè părți cumpărătură, cu tot venitul. Și satul Volocenii, tij în țin(u)t(ul) Lăpușnii pe Tărnușa, la obârșia Tărnușii, cu moară și cu tot venitul ce i-au fost driaptă ocină și danie de la Vărvara Gavriloae, fata lui Gheorghie diiac, și de la unchiul ei, Dumitru comis, și de la soru-sa Anghelina, cum și satul Perișorul pe Volocel în țin(u)t(ul) Lăpușnii, ce-i este lui driaptă ocină și cumpărătură de la Ivașcu Cărjău și de la Sava cămăraș și de la alți veri a lor, toț(i) nepoți a lui Orăș hatmanul, din uric ce l-au avut moșul lor Orăș hatmanul, de la – lips(ă) – v(oie)vod, cum și tot satul Bubuiogii pe Bâc în țin(u)t(ul) Orheiului și altè părți de pinpregiurul hotarului, și cu fânațe la Arapca pe Bâc, și cu tot venitul, ce-i este lui driaptă ocină și cumpărătură de la Iane biv sulegeri, din dires de întăritură ce l-au avut de la Vasilie v(oie)vod.

Drept aceia satele acestea și părțile de ocine și de cumpărături și de danii, cu bălți de pește, și cu mori, și cu vaduri de mori, și cu fânațe, să-i fie mai sus numitului boeriului nostru lui Darie biv vel spat(a)r dreaptă ocină și moșii, și cumpărături, și danii, și fiilor lui, și nepoților, strănepoților, prèstrănepoților, și la tot niamul lui cine i să alege mai de aproapè nestrămutat nici odinioară în vècii vècilor. Iar hotarăle acestor sate și părților celorlor de ocină de cumpărături și de danii, desprè toate părțilè să fie dup(ă) vechiul hotar păn(ă) unde s-au apucat din veac. Și spre aceasta este credința a însumi domnii mèle de mai sus numit Iliiaș Alexandru v(oie)vod, și credința a tuturor boerilor noștri a Moldovei, a mari și mici, și spre mai mare tăriia și întăritură tuturor acestor de mai sus scrise, am poroncit cinst(it) și credincios boeriului nostru pan Solomon Bărlădeanul vel log(o)f(ă)t să scrie și către adevărată cartea noastră această pecetea noastră să lege.

În ispisocul cel adevărat este iscălit însuș cu mâna sa.

Io Iliiaș Alexandru v(oie)vod.

De pe sârbie pe limba moldoveniască am tălmăcit la anul 1804 oct(om)v(rie) 8.

<ss> Polc(o)v(nic) Pav(e)l Debrici Mitro(polie).

<Pe verso-ul filei a doua>: Iliiaș Alexandru v(oie)vod din leat ҂зро҃є <7175 / 1667> март(їє) в҃і <12> întărește lui Darie biv vel spat(a)r Pribeștii și partea de Popești în țin(u)t(ul) Vasluiului, Măciucașii în țin(u)t(ul) Tutovei, Stărpenii în țin(u)t(ul) Fălciiului, Răducanii, Obilenii, Cățălenii, Călimăneștii, Spărieții, pol sat Stolnicenii, părți din Drăgușeni, Volocenii, Perișorul, acestea în țin(u)t(ul) Lăpușnei și Bubuiogii pe Bâc în țin(u)t(ul) Orheiului.

Arhivele Naționale Iași, Fond Episcopia Hușilor, LXV/1. Traducere de Pavel Debrici, polcovnic la Mitropolie, din 1804 octombrie 8; Idem, Manuscrisul nr. 628, f. 490-491v.

EDIȚII: L. T. Boga, *Documente din sec. XVII*, în „Revista Societății Istorico - Arheologice Bisericești din Chișinău”, XX, 1930, p. 158-160; Idem, *Documente basarabene*, 1930, XI, p. 24-26; *Catalogul Documentelor Moldovenești*, III, p. 313-314, nr. 1450 (rezumat).

---

[1] Acesta din urmă apare numai în Manuscrisul nr. 628.

37 **1667 (7175) iunie 4**

Copie scoas(ă) de pe altă copie de pe hotarnica Fruntișănilor i alte bucăți.

Milostive și luminate do(a)mne să fie mărie dumitali sănătos. Dau știre mării dumitali că mi-au venit cinstită carte(a) mării dumitali la noi să mergim să alegim și să stâlpim satul Fruntișănii despre târgul Bârladului, apoi dacă om stâlpi acela loc să alegim alt hotar ce este danie comisului Ștefan de la Duca v(oie)vod și de la măriia dumitali. Noi dacă am văzut cinstită carte(a) mării dumitali ni-am sărit și am strânsu preoți și bo(i)eri de curte(a) mării dumitale și orășăni bătrâni, și oameni bătrâni și tineri, și acești oameni au socotit de au ales doi oameni bătrâni și li-am pus brazda în cap și au mersu înnainte pre undi au ținut Mafteiu Roșca am ales și am stâlpit. Apoi deosăbi iarăș am socotit de am stâlpit precum îi spune zapisul de danie de la Duca v(oie)vod și de la mărie ta și sămnili acum de undi s-au început a să stâlpi și a să alegi daniia comisului ce este de la măriia ta despre hotarul târgului Bârladului și despre hotarul Fruntișănilor deosăbi de aceli locuri din vale(a) Trestienii de la podul lui Clifaș în gios pe Trestiiana până în hotarul Cetățuii undi este o movilă și lângă movilă este o vâlce(a) ce să chiaamă Dumbrăvița, din vâlce(a) la dial treci piste drumul ce mergi la târgul Bârladului în sus spre odăile Vinteștilor, pre lângă odăile lor despre răsărit și în sus pără în hotarul Popenilor, pără în obârșie Vârlezului, undi este un păr din gios de drumul târgului Fălciiului, și de acole în gios iar spre odăile Vinteștilor în gios pre muche(a) dialului în zare(a) dialului despre răsărit, și de acole la vale în vale(a) Balumireștilor și treci pin vale pi din gios de un iazu bătrânu ce-au fost acole și e la dial pără într-un păr; și de acole cu sămne prin copaci pre la capitili unor pământuri ce vin despre odăile Vinteștilor în sus și în gios; și de acole la dial pără undi s-au pus sămne, și de acole iar înspre vale pe diasupra Brehnăi mai la vale de zare(a) dialului spre matca Breh(nii) păr(ă) iar la podul lui Clefaș, iar de acole în sus să începi hotarul Fruntișănilor de la podul lui Clefaș în sus alăture cu aceste sămne ce s-au hotărât lui Ștefan Cerchezul comisul, despre hotarul târgului Bârladului și despre hotarul Fruntișanilor și a Popenilor, iar hotarul Fruntișanilor s-au ales deosăbi de acela hotar ce-i alăture cu daniia comisului până undi au început a să hotărî din drumul cel mare din obârșiia Iabâlnii și cine au umblat de au stâlpit, anumi încă însuș, au fost preutul Gavrilă de la bisărica domniască din târgul Bârladului, și preotul Chiriiac iar din târgu, și Bogdan, ce-au fost comisu, și Crăste Gavriliț(ă), și Sămion Cerne, și Gavril, vorn(i)c(ul), din târgul Bârladului, și Miha(i), și Proca, și Toma, staroste, și Niscoară, căp(i)t(anul) de Covurluiu, și alții mulți. Am ales și am stâlpit cu acești bo(i)eri și oameni de țară după poronca mării dumitali, am făcut dumisale comisului Ștefan această mărturie de la noi și de la acești oameni buni, și i-am dat să hie de credință la măriia dumitali, iar măriia ta vei face cum a hi mila mării dumitali, să fie mărie dumitali sănătos. Și s-au pus și pecete(a) orașului să să știe.

7175 iuni(e) 4

Pecete.

Mai mic robul mării dumitale

Bejan Gheuca, ce-au fost pit(ar) mare.

Asămine cu cea adivărată copii iscălită de log(o)f(ă)t(ul) Iordachi Cant(a).

Ioan Storza, spat(ar).

Asămine cu ce(a) adivărată copie iscălită de dum(nealui) spat(arul) Ioan Sturza de pe altă copiiiscălită de dum(nealui) log(ofă)t(ul) Iordachi Cant(a).

1814 iulie 14

<ss> Iordachi Lozonschi, pah(arnic).

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDLVIII/77a. Copie din 14 iulie 1814 de pe altă copie, difolio; Cu o transcriere în grafie latină la Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDLVIII/77+b; Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/31. Suret de pe suret.

38 **1667 (7175) iunie 9**

Л(ѣ)т(о) ҂з҃роє <7175 / 1667> иꙋн(їє) ѳ҃ <9>. Suret di pre ispisocu(l) de la Ilie Alexandru v(oie)voda.

Adică au vinit înnainte(a) noastră și înnainte(a) a lor noștri moldovinești bo(i)eri, a mari și și a mici, bo(i)eriul nostru Ștefan Cerchezul comisul, și au cerșut la noi hotarnic să-i aliagă și să-i stâlpiască hotarul satului său al Frunteșănilor dispre hotarul târgului Bârladului, și iarăș să-i mai aliagă și alt hotar ci esti lui danii de la Duca v(oie)vod și di la domnie me(a). Deci domnie me(a) și înpreună cu tot sfatul nostru am ales pe bo(i)eriul nostru Bejan Gheocca, ci-au fostu pit(a)r mari și l-am triimes acolo di-au strânsu preoți și bo(i)eri și orășăni din târgu din Bârladu, și oameni buni de țară di p(r)in pregiuru megieși, anumi Gavril, preutul domnesc din Bârlad, și preutul Chiriiac, iarăș din Bârlad, și Gheorghii Bogdan, ci-au fost comis, și Crâste Gavriliță din Bârlad, și Simion Cerne de acolo, și Gavril vor(ni)c di Bârlad, și Mihai, și Proca, și Toma starosti, și Necoară căp(i)t(an) de Covurluiu, și alți oameni buni, și au ales aceli hotară și li-au stăpânit cum au fost pi dreptati; Mers-au doi oameni bătrâni cu brazda în cap pre undi au ținut Roșca cel bătrân hotarul Frunteșanilor, și precum scrie zapisul cel di danii și di miluire de la Duca v(oie)vod și di la domnie mea. Hotarul să începi întâiu danie dispre hotarul târgului Bârladului și dispre hotarul Frunteșanilor din vale(a) Trestienii până în hotarul Cetățuii, de la podul lui Clefaș în gios pi Trestiiana până în hotarul Cetățuii, unde esti o movilă și lângă movilă o vâlce(a) ci să chiamă Dumbrăvița, și din vâlce(a) la dial treci preste drumul ci mergi la târgu la Bârlad în sus spre odăile Vinteștilor, pe lângă odăile lor dispre răsărit, și în sus până în hotarul Popenilor până în obârșâ(i)e Vârlezului, unde esti un păr din gios de un iazu bătrân ci-au fost acole, și ia dialul până într-un păr, și de acole cu sămni prin copaci pre la capitile unor pământuri ci vin dispre odăile Vinteștilor în sus și în gios, și de acole la dial, până unde s-au pus sămni, și de acole iarăș spre vali pi diasupra Brehnii până iar la podul lui Clifaș, iar de acole în sus să începi hotarul Frunteșanilor, de la podul lui Clifaș în sus alăture cu ceste sămni ci s-au hotărât dispre hotarul târgului Bârladului și dispre hotarul Frunteșanilor și a Popenilor, iar hotarul Frunteșanilor s-au ales diosăbi di acela hotar ci este alăture cu danie comisului, până unde au început a să hotărî, din drumul cel mari din obârșâ(i)e Iabălnii precum ni-au arătat și scrisoare mărturie de la hotarnic iscălită și pecetluită cu pecete(a) târgului Bârladului. Crezut-am și domnie me(a) și de la noi încă am dat și am întărit bo(i)eriului nostru lui Ștefan comisul, așa precum mai sus scrie în sămni, ca să-i fie și di la noi domnie me(a) ocină și moșâi, și danii, și miluire, lui și giupânesăi lui, și cuconilor, și nepoților, și strănepoților, și uricu, și întăritură, și nerușăet nici odinioară în veci.
1791 oc(tom)v(rie) s-au scos suretul acesta.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/32. Suret de pe suret.

39 **1667 (7175) iunie 15, Iași**

† Ио Илиꙗш Алеѯандрꙋ в(оє)вода, Б(о)ж(їю) м(и)л(ос)т(ию), г(ос)п(о)д(а)ръ Земли Молдавской. Dat-am cartea domnii măle Dabijei, ficiorul lui Scărlet din Zorileani, să hie tare și putearnic cu cartea dumnii măli a ține și a opri ale lor direapte cumpărături ce-au cumpărat de la Cucona și de la soru-sa Anghelina, fételi Grozavei, nepoatel(e) lui Ionașco Scutariul, și de la vărul lor Niculai, ficiorul Nastasăii, și cu ficiorii lor cu toț(i) și cu frați(i) lor din Banca, pre zapis ce are din mâna lor. Și să aibă a lua de-a dzeacea din tot vinitul ce-a hi pre aceali părți de ocină precum le scr(ie) și zapisul, iară cini să va ținea de aceali cumpărături să fie de faț(ă) să-ş(i) întrăbe și să-ş(i) aducă și direaseli. **И нак не бꙋдет.**

† Сам г(ос)п(о)д(и)нъ велꙗл.

Ꙋ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрое <7175 / 1667> **иꙋн(їе) єі** <15>.

Сѡлѡмѡн Бърлъден вел лог(о)ф(е)т ꙋч(и) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 246/39. Original, sigiliu rotund.

---

40 **1667 (7175) iunie 25**

Suret scos di pi o scrisoari ci să află la mini pentru moșie Popeștii.

Popeștii sântu scoș(i) din Făureni[1] și i-au cumpărat popa Ninul di la Vișan și di la frati-său Costandi(n) a patra parti și au dat 160 sloți tătărăști.

Tij au mai cumpărat di la alt Costandin, nepot lui Vladu, a patra parti, au dat iar 160 sloți tătărăști. Popa Ninul au avut numai doi ficiori, anumi cel mari Vlasăi și cel micu Costandin Răspopul, iar Vlasăi ș-au vândut parte(a) lui Cerbului în 50 sloți tătărăști, și di la neamul Cerbului au răscumpăratu nepoții lui Costandin Răspopului cu 40 di lei, cari au fost și Gheorghii a Floarii fați și știi de ace(a) răscumpărari.

҂зрѯє <7175 / 1667> **и(ꙋ)н(їе) кє** <25>.

Ștefan Abăza su(l)ger.

Această copii scoțindu-să întocmai di pi ce(a) adivărată s-au încredințat și di către mini.

1833 apr(ilie) 8

<ss> Ioan Mucu vel căp(i)t(an).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 590 / 30, copie din 8 aprilie 1833.

---

[1] Probabil Făureni, ținutul Tutova (Coroeștii de Sus).

---

41 **1667 (7175) iulie 15, Iași**

† Ио Илиаш Ализандрꙋ воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)даръ Земли Молдавскои. Adecă au vinit înnaintia noastră și înnaintia alor noștri moldovenești boiari a mari și a mici, Istratie, feciorul lui Mirăuță și a Catrinei, de a lui bună voe, de nime nevoit, nici asuprit, și au mărturisit el singur înnaintea noastră, neavând el cuconi de trupul lui, dat-au și au dăruit danie a lui direaptă ocină și moșie din bătrânul lui Mănnăilă din a treia parte a patra parte din sat din Vâtcani la ținutul Fălciiului, din dial, și din valea, și din câmpu, cu fânaț, și din vii, și din tot locul, cu tot vinitul. Aceasta o au dat danie și o au dăruit Chirilei, ficiorul lui Bojiian, pentru sufletul lui și a părinților lui, ca să-i hie ocină direaptă și moșâie în veaci. Deci și domniia mea văzind de a lui bună voe danie, și m(ărtur)[1]isind el singur înnaintea noastră cu mare blăstăm cum nime din oamenii lui aceasta danie să (nu aibă nicio)[1] puteare a înntoarce, de la noi înncă am d(at)[1] (ş)[1]i am înntărit Chirilei ca să-i hie și de la noi d(i)r(aptă ocină și moș)[1]ie, ș(i)[1] (d)[1]anie, și fecior(ilor)[1] (lui și nepoți)[1]lor și strănepoților (lu)[1]i, cu tot vinitul, și uri(c)[1], (și în)[1]ntăr(itură)[1] (neclătit și neru)[2]șei(t)[1] (nici o)[1]dănăoară în veaci. **И ин да с(ѧ) не ꙋмишает.**

† Саам г(ос)п(о)д(и)нъ велꙗл.

Оу Ꙗсѡх, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрое <7175 / 1667> **иꙋл(їе) єі** <15> **д(ь)ни.**

† Стратꙋл <писал>.
Ѧз Солѡмѡн Бърл(ъ)де(а)н, искал <m.p.>.

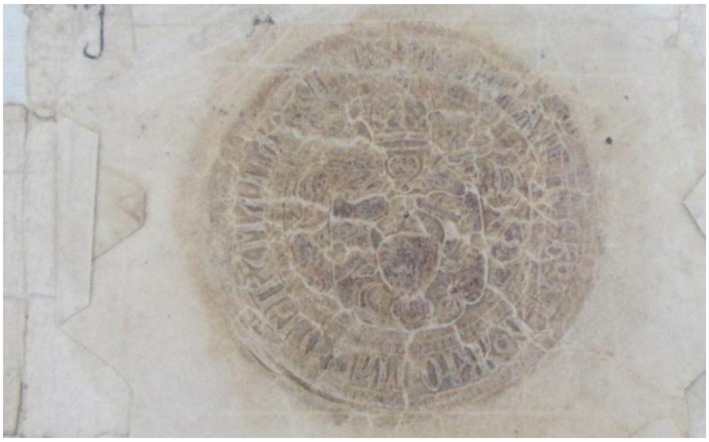

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 459/54. Original, difolio; ibidem, Colecția Documente, 530/3. Copie, difolio.

41a **1668 (7176) martie 7**

† **Нѡ Илїаш Ѧлександрꙋ вѡевѡда, Б(о)ж(їю) м(и)л(о)стїєю, г(о)сп(о)даръ Земли Мѡлдавскѡи**. Adecă domniia mea dăm și-ntărim slugilor noastre, lui Pascal Corlat, și frăține-său, lui Gligorie, ficiori lui Corlat uricariul, ș-altor frați a lor, lui Păcurar, și lui Toader Băltag, pre a lor drépte ocine și moșii, din ispisoaci de întăritură de la Radul vodă, și de la Miron Barnovschii vodă, și de la Vasilie vodă, un sat pre nume Tămășénii, pre pârâul Jigăliei, în ținutul Fălciiului, cari sat l-au cumpărat strămoșul lor Pătru și frate-său Vlaicul, de la Toader păharnicul, și de la Negrilă păharnicul, din drésâli Gorbăneștilor, și satul Fântânélile, unde a[1]u fostu casăle moșilor săi, și la dealul Horeștilor, <și[2]> Urdeștii, <și[2]> o săliște pre din gios de Găgești, și altă săliște la sfârșitul Piscului, ci acmu să chiiamă Busteștii, tot într-acelaș ținut a Fălciiului.

Și așijdiri dăm și-ntărim lor din ispisoc de cumpărătură de la Ion vod(ă), din giumătate din a treia parte doaă părți din partea din gios din sat din Ștefeștii cei bătrâni, la ținutul Fălciiului, cari părți de ocină le-au cumpărat strămoși(i) lor Drăgan Stoișea (…)[1] Micul, și de la frate-său Ioan Perșé, și Iacob, ficiori lui Iachim Tâmpa, nepoții lui Ion Căpa(…)[1] drept șeaptedzăci zloți bătuți.

Drept acéia acésté sate și părți de ocină, ca s(ă) hie slugilor noastre lui Pascal Corlat, și frăține-său lui Gligorie, ficiori lui Vasilie Corlat uricariul, și altor frați a lor, lui Păcurar, și lui Baltag, și de la domniia mea drépti ocine și moșii, și uric, și-ntăritură, cu tot venitul neclătite și nerușuite nici dănăoar(ă) în véci. **И ин дастꙋ (?) не ѵмишает прѧд сим листѡм г(ос)п(о)два ми.**

Ѵ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зроѕ <7176/1668> март(їе) з҃ <7> д(ь)ни.
Са(а)м г(ос)п(о)динѵ велѧл.
Ѧз, Сѡлѡмѡн Бърлъдѣн вел л(о)гѡф(е)т, искал <m.p.>.
† Гръждеан пис<сал>.

Arhivele Naționale Vaslui, *Colecția Documente*, 527. Original, difolio (32x21,4), sigiliu timbrat (5 cm diametru) având în scut capul de bour cu stea în șase colțuri între coarne, în părți crai nou și soarele, în partea superioară a scutului, în dreapta și în stânga, câte o rozetă formată din patru buline, timbrat de o coroană închisă terminată în glob cricifer; lambrechini bogați; sub văleatul ҂з͡род; în exergă, între două cercuri perlate, legenda: **Іѡ Илїаш воевода, Б(о)ж(їю) м(и)ло(стїю), го(с)п(ода)р(ъ) З(е)мл(и) Мѡлдавс)ко(и**>. Cu o copie pe verso de la începutul secolului al XIX-lea, însemnarea tergală: „1703”, semnătură indescifrabilă însoțită de sigiliu în tuș negru; Biblioteca Academiei Române, *Documente istorice*, MCCCCXXV/58. Copie.

EDIȚII: *Tezaur arhivistic vasluian. Catalog de documente (1399-1877),* întocmit de Grigore Găneț și Costică-Ioan Gârneață, București, 1986, p. 47, nr. 96; Costin Clit, *Câteva documente inedite despre satul Tămășeni de la fostul ținut al Fălciului*, în „Academia bârlădeană”, Anul XXVIII, nr. 1 (90), Trimestrul 1, 2023, p. 11, nr. 1.

---

[1] Rupt.

[2] Rupt; completat după copie.

---

42 **1668 (7176) aprilie 26, Iași**

† Adec(ă) eu, Bilușca, giupâneasa răpousatului Isar, ce-au fost vătav, și cu cuconii miei, Măricuța și Safta și Tofana, scriem și mărturisim cu cest zapis al nostru după săvrășeniia giupânu-mieu, tâmplatu-mi-s-au de am căzut la lipsă mare și fiindu-mi cucoaneli de căsătorit, neavându ce faci socotit-am și am scos vânzătoare a opta parte den tot satul den Carapușcéni ce sintu pre Drabiști în ținutul Hotinului, care parte de ocină iaste mie de moșie de la părintele mieu Murguleț Erimiia, acéia parte de ocină o am vândut nepotu-mieu lui Todosie Dubău, ce-au fost pârcălab, și giupânései sale Măricuței, derept șésezăci de taleri, și mi-au plătit toți banii deplin.

Așijderele fiindu-ne ocinele înnpreună în Păușești și în seliști în Ceteréni pre Bahluiu și în Hăsnășéni și-n Vartici, ce sint acéste sate în ținutul Cârligăturei, fost-am cumpărat înpreună cu giupânu(l) mieu Isar vătav o parte de ocină și de cumpărătur(ă) ce-au avut Stanca, fata Pârvului pitar într-aceste siliști. Deci fiind ea căzută la robie, ne-au vândut noauă de s-au răscumpărat den tătar(i), și într-aceasta cumpărătur(ă) de la Stanca nepotu-mieu Todosie Dubău n-avea treabă, ce mi-au întorsu patruzeci de lei pre giumătate de acea parte ca să ție într-acea parte de ocină înnpreună cu mine precum ținem și în moșie într-acéle seliști tot în doaă.

Așijderili iarăși de a mea bună voe am vândut nepotu-mieu lui Todosie Dubău a treia parte din giumătate de sat den Răduești în ținutul Vasluiului, care ocină iaste mie de moșie de pre maică-mea Candachiia, fata lui Toader Dragotă vornic, acéia încă am vândut nepotu-mieu lui Todosie Dubău și giupânései sali dereptu patruzeci de taleri bătuți. Și iarăși pentru o zălojitur(ă) ce-au fost pus unchiu-mieu Epatie Murguleț, partea den Costina cu vecini la părinteli mieu Erimiia

Murguleț derept 29 lei. Deci acea zălojitur(ă) frații noștri și surorile méle la înpărțala ocinilor părintelui mieu Erimiei Murguleț, ei au pus acea parte în partea mea și a nepotu-mieu lui Todosie Dubău, după acea unchiu(l) nostru Epatie Murguleț au dăruit acea parte nepotu-mieu lui Todosie Dubău și lui Dumitrașco frăține-său ca să-i plătească ei datorii ce va avea pre urmă. Văzindu și noi cum li o au dăruit lor mi-au întorsu banii patrusprăzéce lei și giumătate nepotu-mieu Dubău, și ne-am tocmit și i-am vândut de a mea bună voe acéste toate câte mai sus scrie.

Și la aceasta tocmal(ă) s-au tâmplat mulți boiari și feciori de boiari, anume Dumitrașco Nacul vtori log(o)f(ă)t, și Ghiorghii biv log(o)f(ă)t, și Gligorașco Ghianghea biv vel comis, și Andreian păharnic, și Ștefan Petricéico biv sulgér, și Gavril Brăescul biv vornic, și Andronic biv comis, și Vasilie Mălai, și Ionașco Balșe biv pârcălab, și Ilie Moțoc, și Ionașco Nacul biv postelnic, și dumnealor Dumitrașco Roșca, și Silion, și Ghiorghii vornicii de poartă, și Leca, și Simion Roșca, și Ioniț, frate-său, și Gligorașco Roșca, și Manole ot Toderești, și alți mulți oameni buni. Mai pre mari credință pus-am peceți și acești boiari și oameni buni au iscălit. Și eu Poiană am scris să-s(e) știi.

† Пис оу Ӏꙗс, в(ъ) л(ѣ)то ҂зро҃ѕ <7176> ап(рилїе) иі҃ <18>.

Și eu Hagi Panaite încă m-am tâmplat la aceasta tocmală.

Билꙋшка вътъвое.

Аз Дꙋмитрашко вт(ори) л(о)г(о)ф(ът), искал.

(...).

Аз Щефан Петричико бив сꙋлџер, искал.

(...).

Аз Глигорашко Генге комис, искал.

Аз Ионашко Балш, искал.

Аз Василие, искал.

Аз Рꙋгин бив шътрар, искал, мам тъмплат.

Андрıан челашник, искал.

Аз Гаврил Бръескꙋлбив вор(ник), искал.

Аз Гиоргие бив лог(о)ф(ъ)т вилꙋ(...), искал.

Аз (...), искал.

Аз (...), вор(ник) искал.

Аз (...), искал.

Аз Димитрашко Рошка двор(ник).

Тоадер ветреш ворник.

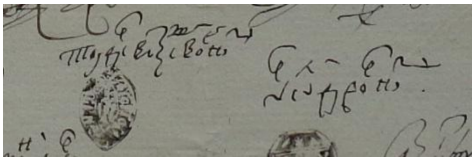

Ꙋрсꙋл дворник.

Роман двор(ник).
Аз (...), **искал.**
Аз василие питар, искал.
Аз Гиоргие сто(ни)к, искал.
(...)
Ионашко искал.
Аз Мирон (...).
Аз Щтефан Бръескꙋл, искал.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CXXXVIII/82. Original.

43 1668 (7176) aprilie 26, Iași

† **Ио Илиаш Алеѯандрꙋ воевода, Б(о)жїю м(и)л(ос)тїю, г(ос)п(о)д(а)ръ Земли Молдавскои**. Adec(ă) au venit înnaintea noastră și a boiarilor noștri a mari și a mici sluga noastră Todosâi Dubău, ce-au fost pârcălab, și au arătat un zapis de la mătușe sa Bilușca, fata Erimiei Murguleț, giupâneasa lui Isar vătav, cu coconii ei Măricuța și Safta și Tofana, scriind și mărturisind cum după săvrășeniia giupânu-său lui Isar vătav, fiindu ea la mari lipsă și cocoanele ei de căsătorit neavând ce faci într-alt chip au scos ocine la vânzare a opta parte din sat den Carapușcéni pre Drabiște în ținutul Hotinului, care ocină au fost ei de moșie de la părintele său Eremiia Murguleț, acéa parte de ocină au vândut ea cu feciorii ei nepotu-său lui Todosie Dubău pârcălab și giupânései sali Măricuței, dereptu șésezeci de taleri buni.

Așișderi sluga noastră Todosie Dubău pârcălab au mai arătat alt zapis de la mătușe sa Solomiia, fata iar Erimiei Murguleț, giupâneasa lui Arsenie Dobrenchie cu coconii ei Gavril și Alexandra, cum i-au vândut a patra parte de sat iar din Carapușcéni, care ocină au fost de moșie a giupânu-său lui Arsenie Dobrenchi și răscumpărătură de Arsenie Dobrenchi, toate părțili unchiu-său Lupului Cârpitul, cându au fost vândute lui Ghiorghie hatman și altora, acéa a patra parte de sat au vândut ea nepotu-său lui Todosie Dubău dereptu o sută și doauăzeci de lei bătuți, căci avându Todosie Dubău și el ocină într-acela sat de pre înmé-sa Nastasiia, fata Erimiei Murguleț, iarăș a patra parte de sat înpreună cu mătușe-sa Bilușca, care parte au fost iar cumpărătur(ă) de la Arsenie Dobrenchi, ginereli Eremiei Murguleț, pentru o sută de lei ce-au luat Arsenie Dobrenchi de la socru-său Erimiia Murguleț și au stătut acea parte de sat pieitoare și apoi la înpărțala ocinilor Erimiei Murguleț s-au vinit acea a patra parte de sat de Carapușcéni în partea Bilușcăi și a Nastasiei, fétele Erimiei lui Murguleț.

Deci cu cea a opta parte ce-au avut Todosie Dubău de pre înme-sa Nastasiia și cu a opta parte de sat ce-au cumpărat el de la mătușe-sa Bilușca, și cu cea a patra parte de sat tot den Carapușcéni ce-au cumpărat el de la mătușe-sa Solomiia, să vine să ție sluga noastră Todosie Dubău den tot satul giumătate de sat de Carapușcéni.

Așijderi într-acela zapis de la Bilușca, giupâneasa lui Isar vătav, scriindu cum ea de bună voia ei și cu coconii ei Măricuța și Safta și Tofana s-au tocmit iarăși cu nepotu-său Todosie Dubău, fiindu ocinile înpreună în sat în Păușești și în siliști în Ceteréni pre Bahluiu și în Hăsnășéni și în Vartici, ce sintu acéste sate în ținutul Cârligăturei, avându ea o parte de ocină într-acéle siliști înpreună cu giupânu-său Isar vătav cumpărătur(ă) lor de la Stanca, fata Pârvului pitar, ce-au fost roab(ă), și într-acea parte de ocină de la Stanca neavându treabă Todosie Dubău, au întorsu Todosie Dubău patruzeci de lei pre giumătate de parte ce să va vini într-acéle sate întru mâna mătușe-sa Bilușcăi și a feciorilor ei, ca să ție ei într-acea parte de ocină într-acele sate precum țin și în moșie tot în doauă.

Așijdere giupâneasa Bilușca și cu feciorii ei au mai vândut a treia parte den giumătate de sat de Răduești în ținutul Vasluiului, care ocină au fost ei de moșie de pre maică-sa Candachiia, fata lui

Toader Dragotă vornic, acéa parte de ocină au vândut iar nepotu-său lui Todosie Dubău dereptu patruzeci de taleri.

Și așijderi pentru o parte de ocin(ă) den Costina cu vecini, caré au fost pus zălog unchiul lor Epatie Murguleț la frate-său Erimiia Murguleț, derept 29 lei. Déci acea zălujitură alți frați a lor, feciorii Erimiei Murguleț, la înpărțala ocinilor au pus acea parte din Costina cu vecini în partea giupânései Bilușcăi înpreună cu nepotu-său Todosie Dubău, dup(ă) acea unchiul lor Epatie Murguleț le-au dăruit acea parte nepoților săi lui Todosie Dubău și Dumitrașco, frate-său, ca să-i plătească ei datoriili ce va avea pre urmă. Apoi văzindu și ea giupâneasa Bilușca cum au dăruit lor Epatie Murguleț unchiu-său, s-au tocmit de-au întorsu Todosie Dubău 14 lei pol întru mânule mătușe-sa Bilușcăi și a feciorilor, pentru acea parte de ocină den Costina cu vecini, ce-au fost a lui Epatie Murguleț.

Așijderi sluga noastră Todosie Dubău pârcălab au arătat alt zapis de la Măriia, făméia lui Ghiorghie Căzan, ce-au fost fecior Solomiei, nepot lui Dragotă bătrânul, și cu feciorii ei Toader și Odochița, cum au vândut ei a lor direaptă ocină și moșie den sat din Vartici și din Hăsnășeni cât să va alége părțile lor într-acele sate de pre moșul lor Dragotă, acéle părți au vândut slugei noastre lui Todosie Dubău pârcălab derept doauăzeci de lei bani și doi boi și au plătit tot diplin.

Deci și domniia mea văzindu de a lor bună voe tocmală și deplin plată pre zapise ce ne-au arătat de la câț(i)va boiari și de la oameni buni scriind într-acela chip pre tocmală ce-au avut au plătit deplin denaintea lor, de la domniia mea încă am dat și am întărit cu acéle părți de ocină dentr-acéle sate anume precum mai sus scrie, ca să hie și de domniia mea slugei noastre lui (Todosie Dubău și giupânesei)[1] sale Măricuței și feciorilor săi direaptă ocină și cumpărătur(ă) și uric cu tot vinitul n(eclătit)[1].

Сам г(о)сп(о)динъ казал.
Оу Ꙗсох, в(ъ) л(ѣ)то ҂з҃роѕ<7176> **април(їє) кѕ҃** <26>.
(...)[1]
† Поианъ <**писал**>.

---

[1] Aplicat sigiliul.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CXXXVIII/85. Original, sigiliu timbrat.

---

44 **1668 (7176) mai 28, Iași**

Suret de pe ispisocu vechiu pe sârbie de la Iliiaș Alexandru v(oie)v(o)d, domn Țării Mold(o)v(e)i, scris de Mihuleț în Iaș(i) din leat **҂з҃роѕ** <7176> **маиîn ки҃** <28>.

Fiind că acest cinstit și credincios bo(i)eriul nostru Postolachi vel pah(arnic) au slujit domniei méle și țării noastre cu credință și cu dreptaté, a căruia văzind domniia mea cea cu dreptaté și cu credință cătră noi slujbă l-am miluit cu osăbită a noastră milă de i-am dat și l-am miluit cu o bucată de loc de pământ din hotarul târgului nostru a Vasluiului, din hotarul ce l-au hotărât Ilie Sturdza vel sto(l)n(i)c, Gavriliță biv sărd(a)r, Nacul biv stoln(i)c și Cărăcaș biv posteln(i)c, ce mai este pân(ă) la apa Vasluiului, și pea pa Vasluiului în sus pân(ă) la hotarul Greciului, pentru că bo(i)eriul nostru mai sus numitul ne-au dat și doi cai buni prețuiț(i) drept una sută lei bătuți, cari cai i-am dat în trebuința noastră și a țării în mâna lui Balt(a)gi bașe. Drept aceia acest de mai sus numit loc de pământ din hotarul târgului nostru Vasluiul ce este pân(ă) la apa Vasluiului și pe apa Vasluiului în sus pân(ă) la hotarul Greciului, să fie mai sus numitului bo(i)eriului nostru Postolachi vel pah(arnic) driaptă danie și miluire, și fiilor lui, și nime să nu să ispitiasc(ă) a strica această daniia noastră și miluire, ci mai vârtos să-i de(a) și să-i întăriasc(ă). Iar cine s-ar ispiti a strica această daniia noastră, unul ca acela să fie neiertat de Domnul D(u)mnezeu și de Pre(a)curată a sa Maică, și să fie proclet și de trei ori blăstămat de cei 318 sfinți părinți de la Nicheia și să aibă parté cu Iuda și cu de trei ori blăstămatul Ariie întru nesfârșiții vécii, amin.

Însuș(i) domnul au poroncit.

În ispisocul în cel adevărat este iscălit însuș(i) cu mâna sa.

Io Iliiaș Alexandru v(oie)vod.

L.P. G(os)pod.

I de pe sârbie pe limba mold(o)v(enească) am tălmăcit la anul 1810 iuli(e) 5. Cliucer P(a)v(e)l Debri.

<Pe verso>: Iliaș Alexandru v(oie)vod din leat ҂зроѕ<7176>маиîn ки <28> dă danie și miluiré lui Postolachi vel pah(arnic) o bucată de loc din hotarul târgului Vasluiului.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 513/31. Suret din 5 iulie 1810, difolio.

---

45 **1668 octombrie 12, Iași**

Adecă eu, Tudoscaa, fata lui Marmuri uricariul, din saat din Todirești, scriu și mărturisescu cu cestu adivărat zapis, pricum eu de nime silită nici asuprită, ci de a mea bună voe, am vândut a mea direaptă ocină și cumpărătură den saat din Ivănești, ce sântu la țânutul Vasluiului, în Fundu, dintr-acela saat eu am vândut a patra parte din tot satul, care parte de ocină au fost direaptă ocină și cumpărătură părintelui mieu lui Marmure uricariul de la Vas(i)lie Huhulea, cu vatră de saat, și cu loc de hălășteu, cu vad de moară, și cu pământuri în țarină, și cu fânaț, și cu locuri de prisăci, și den în câmpu, și din pădure, și din tot locul, cu tot vinitul, acéia eu o am vândut dumisali lui Apostol Durac, marile medelnicér, direptu optudzeci de lei bătuți, tuți bani gata, și dumnealui medelnicériul mi s-au făcut plata deplin la mâna mea de aceia carii mai sus scriem 80 de lei bătuți; și acesta zapis eu l-am făcut denaintea a mulți boiari de la curtea măriei sale lui vod(ă), anumi Sandul Buhuș maril(e) pitariu, și Lupașco șetrariul cel mare, și Dumitrașco Roșca, și Roman, și Ghiorghiț, și Ursul, vornicii de poartă, și Iordachie armașul, și Mihălachie căpitanul, și mulți ficiori de boiari s-au prilejit într-aceasta tocmală. Și pentru mai mare credință noi toți de(n)preună cu acești boiari am pus peceț(ile), și unii au și iscălit ca să fie dumisal(e) direaptă ocină și cumpărătură, cu tot vinitul, neclătită în véci, și să aibă dumnealui a-ș(i) face și dirése domnești de pre acestu (a)divărat zapis al mieu. Și eu Tiron diiacul am scris să-s(e) știe.

Оу Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зроз <7177 / 1668> ок(томврїє) ві <12>.

Аз, Сандꙋл Бꙋхꙋш вел пит(ар) искал <m.p.>.

† Тꙋдоска фата лꙋи Мармꙋри ꙋ(ри)кар <m.p.>.

Аз, Лꙋпꙋ вел шътрар искал <m.p.>.

Аз, Дꙋмитрашко Рошка двор(ник) <m.p.>.

Аз, Георге дворник искал <m.p.>.

† Роман дворник глотнїи <m.p.>.

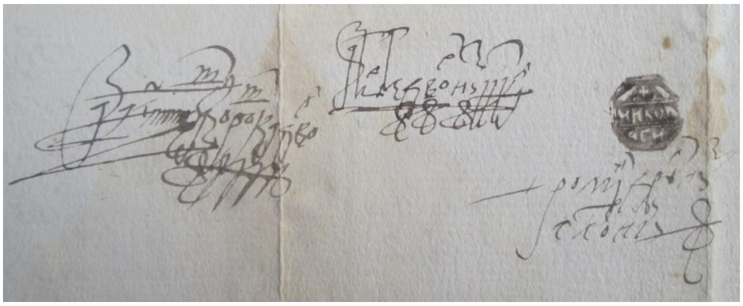

Аз, Иордаки армаш искал <m.p.>.
† Михълакиє къпитанꙋл <m.p.>.

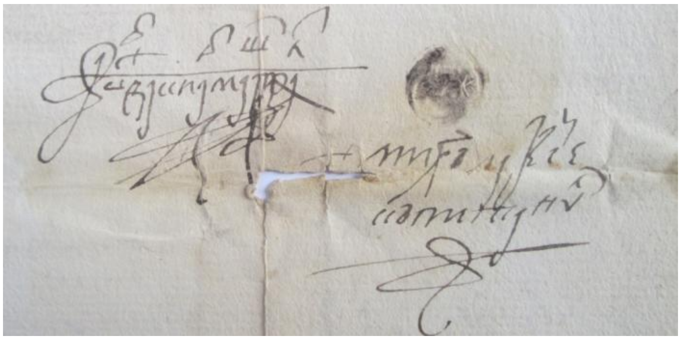

(...).

<Pe versoul filei a doua>: Zapis di cumpărtur(ă) la saat la Ivănești pre a patra parte de cumpărătură di la Tudosca, fata lui Marmure uricariul.

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Fond Achiziții Noi, MMDCLXXX/3. Original, difolio, rupt la îndoituri, pătat, desprinsă 1/3 din f. 2-a, două sigilii inelare în tuș, pe verso.

EDIȚII: Nicolae Iorga, *Studii și documente*, VI, p. 88, nr. 61 (rezumat); *CDM*, III, p. 362-261, nr. 1694 (rezumat).

---

46 **1669 (7177) ianuarie 25, Iași**

† Adecă eu, Neculai, ficiorul Dimei, nepotul lui Pătrașco, scriu și mărturisăscu cu cest zapis al mieu, cum eu de bună voia mea, de nime nevoit, nice asuprit, am vândut a mea driaptă ocină și moșie, toată partea mea câtă să va alége, din sat din Armenești, din partea lui Ionașco B(i)lici, toată din câmpu, și din ț(a)rină, și din pădure, și din fânaț, și din tot locul, cu tot vinitul. Acéia o am vândut dumisale lui Statie abăgeariul din târgu din Iași, și giupâneasăi dumisale, drepti șeasprădzeace lei bătuț(i), și ni-au plătit dumnialui acești bani toț(i) deplin 16 lei. Pentr-acéia ca să-i fie dumisali și giupâneasăi dumisali și cuconilor dumilorsale driaptă ocină și moșie în veaci.

Și la aceasta tocmală s-au prilejit Simion de Olășei, și Ghiorghiț sn(ă) Michiu, și Toader sn(ă) Bujoranul, și Costachie snă Roman, și Mihai, ficiorul lui Corlat uricariul, și alții mulți s-au tâmplat la ceastă tocmală, și di pre acestu zapis ce am făcut la mâna dumisali, să aibă a-ș(i) face dumnialui și dreas domnești. Și pentru credința noi singuri am pusu dégetul, și acești boiari toți au iscălit. Și eu Pascal, ficiorul lui Corlat, uricariul am scris acestu adevărat zapis, să să știe.

Оу Iас, л(ѣ)т(о) ҂з͡рѻз <7177/1669> ген(арїє) к͡є <25>.
Gheorghios Ognosturinkas[1] <m.p.>.
† Neculai.
Аз, Михаю снъ Корлат, искал.
† Costachie.
† Simion.

<Pe verso-ul filei a doua>: Ot Armenești; 7177 / 1669 ghenar 25 / No. 7.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 409/33. Original, difolio.

---

[1] Semnătură în limba greacă; Probabil o derivatie de la agnostos, necunoscut, neștiut.

47 1669 (7177) martie 27, Iași

† Се оубо мы, Гидиѡн архїепїскѡп и митрополит Сꙋчаавскии, и Їѡан єпискѡп Хꙋшскии, и Сѡлѡмѡн Бърлъдꙗнꙋл вел лог(о)фет, и Мирон Костѫн вел дворник Долнѣи Земли, и Глигораш Хъбъшескꙋл вел дворник Горнѣи Земли, и Некꙋла Раковиц(и) гїетман и паркалаб Сꙋчавскии, и Стаматїе вел постеленик, и Гаврилицѫ Костакїе вел спътар, и Лꙋпашко Бꙋхꙋш вел чашник, и Ꙋрсакїе вел вистїꙗрник, и Илїе Срꙋрѕѣ вел стѡлник, и Їѡн Раковиц(ъ) вел комис, и Глигораш Гїꙗнгїꙗ вел меделничѣр, и Контъш третии лог(о)фет, и Скрърлет постелник, и Апостѡл Катарџиѵл постелник, и Гиѡргицъ, и Пътръшкан, и Ириминчѣ, и Рꙋсꙋл дворничи глотнии. Scriem și mărturisim cu cest adevărat zapis al nostru cum au vinit înnaintea noastră Ionașco Căpățină vătavul de târg de aicea de Iaș(i), dintr-a lui bunăvoie, de nime silit, nice asuprit și au vîndut a lui dreaptă ocină și moșie, doao falci de vie ce au avut la Cetățuie. Acélea au vîndut măriei saale domno-nostru, Ducăi vodă, drept șeaptedzeci de lei bătuț(i).

Așijderea au vinit popa Neculai de la besérică de la S(ven)ti Gheorghie, iar dintr-a lui bunăvoie, și au vîndut doao falci și zéce prăjini de vie de la Cetățuie și o vie tânără, iar ce-au avut acolo, iar măriei saale domnu-nostru, Ducăi vodă, drept optdzeci de lei bătuți.

Așijdirilea au vinit Andonie Blănariul dintr-a lui bunăvoie și au vândut o falce și giumătaate de vie cu livadă, ce-au avut la Cetățue, iar măriei saale lui vodă, drept cincidzeci de lei bătuți.

Așijderea, Vlasie culărariul de aicea, de Iași, au vîndut giumătaate de falce și dzéce prăjini, iar de la Cetățuie măriei saale lui vodă, drept doaodzeci și cinci de lei bătuți.

Așijderea, Budzoaie de târg de Iași au vîndut o falce de vie numai fără dzéce prăjini la Cetățuie, iar măriei saale lui vodă, drept 20 de lei bătuți.

Așijderea, au vinit Misail egumenul de la sv(î)ntaa mănăstire de la Bârnova și cu toți călugării de acolo, dintr-a lor bună voie, și au văndut doao falci și giumătate de vie și 20 de prăjini ce au avut svîntaa mănăstire Bârnova, la Cetățuie, însă doao vii deusebi și altă vie iar deusebi. Și acéstea le-au vîndut iar măriei saale domnu-nostru, Ducăi vodă, drept optdzeci de lei bătuți.

Așijderea, au vinit Capezan șelariul, dintr-a lui bună voie și au vîndut a lui dreaptă ocină și moșie, o falce și dzéce prăjini de vie ce-au avut la Cetățuie, iar măriei saale domnu-nostru, Ducăi vodă, drept patruzdeci și cinci de lei bătuți.

Așijdirea, Constantin de aicea, de Iaș(i), au vîndut o vie ce au avut la Cetățuie, o falce și dzéce prăjini, iar măriei saale lui vodă, drept patrudzeci de lei bătuți.

Așijderea, Pântelei de aicea, de Iaș(i), au vîndut o falce și un fârtai, iar la Cetățuie, măriei sale domnu nostru, Ducăi vodă, drept patrudzeci și șease de lei bătuți; și iarăși ...[1] sora lui Pântelei au vîndut 22 de prăjini de vie, într-acela loc, măriei saale lui vodă, drept 12 lei bătuți.

Așijdirilea, au vinit Bârsan dintr-a lui voie și au vândut o vie ce au avut la Cetățuie, o falce și un fârtai și dzéce prăjini, iar măriei saale lui vodă, drept cincidzeci de lei bătuți.

Așijdirea, Costachie au vîndut o falce făr(ă) dzéce prăjini de vie, drept 27 de lei, iar măriei saale lui vodă.

Așijdirea, Frăsina au vîndut iar o falce făr(ă) dzéce prăjini la Cetățuie măriei saale lui vodă, drept 27 de lei bătuți.

Așijdirea, au vinit înnaintea noastră Băltag hotnogul și au vîndut o falce de vie ce au avut, iar măriei saale lui vodă, drept patrudzeci de lei bătuți.

Așijdirea, Neculai au vîndut o falce și dzéce prăjini de vie iar măriei saale lui vodă, drept treidzeci de lei bătuți.

Și așijdirea au vinit Grămuleț, din toată voia lui, și au vîndut patrudzeci de prăjini de vie iar măriei saale domnu nostru, Ducăi vodă, drept 15 lei bătuți.

Și au făcut măriia sa domnu nostru, Duca vodă, plata tot deplin tuturor, precum mai sus scrie.

Deci noi, dacă am văzut c-au vândut aceşte oameni toţi din bună voia lor şi măriia s(a) vodă le-au făcut plata deplin, denaintea noastră, şi le-au dat tot bani gata, pre cît mai sus scriem, noi de la noi am făcut măriei saal(e) domnu nostru, Ducăi vodă, acest adevărat zapis ca să-i hie măriei saale acéste vii ce mai sus scriu toat(e) drépt(e) ocine şi moşii şi cumpărături, neclă(n)tite în véci. Şi pentru mai mare credinţă, iscălit-am cu toţii.

Şi eu, Andrei Mihuleţ uricar, am scris.

Оѵ Ꙗсѡх, в(ъ)л(ѣ)тꙋл ҂з҃рѻз м(ѣ)с(ѧ)ца март(їѧ) к҃з д(ь)ны.

† **Гедеѡн митрополит Сꙋчаавскии** <m.p.>[2].
† **Їѡан епископ Хѵшскиї** <m.p.>[3].
Аз, Соломон Бърлъден вел л(о)гоф(е)т, искал <m.p.>.
Мїрон Костън вел вор(ник) <m.p.>.
Аз, Глигораш Хъб(ъ)шкѵ вел ворн(и)к, искал <m.p.>.
Аз, Никѡлаи Раковици хетман, искал <m.p.>.
Σταματιε ποδτελυηκος <m.p.>.
Аз, Гаврил Костаке вел спът(ар), искаал <m.p.>.
Аз, Оѵрсоѵл вел вист(ѧрник), искал <m.p.>.
Аз, Или(е) Стѵѕѣ вел столник, искал <m.p.>.
Аз, Иѡн Раковице вел кѡмис, искал <m.p.>.
† **Аз, Басилие вт(орыи) лѡг(о)ф(е)тѵ, искал** <m.p.>.
† **Аз, Скърлет Шербꙋ пѡст(елник), искал** <m.p.>.
Аз, Пътръшкан ворник иск(а)л <m.p.>.
Кѡнтъш лѡг(о)ф(е)т <m.p.>.
Аз, Иримичѣ ворник, иск(а)л <m.p.>.
Аз, Апостол Катарџиѵл постелник, искал <m.p.>.
† Rusul vornic <m.p.>[4]. Roman vornic <m.p.>[4].

<Pe verso-ul filei a doua, scris de mîini diferite în secolul XVIII>: 1) Vii la Cetăţuie; 2) No. 30; 7177 <1669> mart(ie) 27.

După, Ioan Caproşu, *Documente privitoare la istoria oraşului Iaşi,* volumul II, *Acte interne (1661-1690),* Iaşi, „Editura „Dosoftei", 2000, p. 210-212, nr. 241.

Arhivele Naţionale Iaşi, Mănăstirea Sf. Sava – Iaşi, XVII724. Original, hîrtie difolio (44,5 x 30,5 cm.), filigran, cerneală neagră, două sigilii inelare octogonale, în cerneală, neclare, şi alte două în fum: al Mitropoliei Ţării Moldovei (2,9 cm.), avîndu-l în centru pe Sfântul Gheorghe călare ucigînd balaurul, iar în exergă, legenda: † **Печат С(вѧ)т(о)го Геѡргїа Митрополиї Сꙋкчавскої** († Pecetea Sfîntului Gheorghe a Mitropoliei Sucevei), şi cel al Episcopiei de Huşi (3,7 cm.) avîndu-i în centru pe Sfinţii Petru şi Pavel, în picioare, iar în exergă, legenda: † **Печать С(вѧ)т(о)ои Еп(и)скопїи Хꙋошскои** († Pecetea Sfintei Episcopii de Huşi).

ALTE EDIŢII: CDM, III, p. 376-377, nr. 1766 (rezumat).

---

[1] Loc liber în original.
[2] Sigiliul Mitropoliei.
[3] Sigiliul Episcopiei.
[4] Sigiliul inelar octogonal.

48 1670 (7178) februarie 27, Iași

† Ио Дѹка воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавской. Adecă au vinit înnaintea noastră și înnaintea alor noștri moldovenești boiari a mari și a mici boiariul nostru Ghiorghiță vornicul de poartă și ni-au arătat un zapis de mărturie făcut denaintea a mulți boiari și oameni buni, anume Cehan armașul cel mare, și Gav(ri)[1]l armașul, și Dumitrașco Roșca vornicul de poartă, și Rusul vornicul de poartă, și Irimicea vornicul, și Ursul (vo)rnicul, și Buta vornicul, și Onofreiu vornicul, și Strătulat uricariul, și Pânteleiu vătavul de fuștaș(i), (...)[1], și Golăe vătavul, scriind și mărturisind într-acel zapis cum au vinit înnaintea lor Pănteleiu, fecioru lu(i) Dumi(tru)[1] din sat din Gugești de a lui bună voe, de nime nevoit, nici asuprit, și au vândut a lui direaptă ocină și moșie d(in)[1] (s)[1]at din Gugești la ținutul Vasluiului un bătrân, partea tătâne-său lui Dumitru Cupcea, care parte de ocină au per(it)[1] doi boi lui Iani Scumpul, tatăl boiariului nostru lui Ghiorghiț(ă) vornicul în zilele Radului vodă pentru cislă țărănească, partea lui Dumitru Cupcei, și acei doi boi s-au fost prețuit direptu 20 de lei, și acmu au mai dat boiariul nostru Ghiorghiț(ă) 25 de lei bani gata pre mâna lui Pănteleiu, care fac cu boii ce au perit atuncea, și cu acești 25 de lei ce-au dat acmu sintu bani dați 45 de lei bătuți pre acel bătrân partea lui Dumitru, feciorul Cupcei, și au plătit deplin întru mâna lui Pănteleiu, feciorul lui Dumitru Cupcea.

Și așijderea ne-au mai arătat și altu zapis făcut denaintea a mulți oameni buni toți sătenii din sat din Potropopești, anume Ștefan vornicul, și Pănteleiu, și Danciul, și Ghiorghi, și Irimiia, și Costantin, și Apostol, și Onaca vătămanul, și Gligorie Tufeș din Dăncești, și Vasilie Dop, și Toderiță, feciorul popei din Mircești, și popa Vasilie, scriind și mărturisind într-acel zapis cum Nechita din Dăncești, feciorul lui Nichifor de Gugești, de a lui bună voe, de nime nevoit, nici asuprit, s-au rugat vornicului Gheorghiț(ă) de au dat bani pentru dânsul la treaba oștii, ce s-au vinit partea lui zéce lei bătuți, și el au dat vornicului Ghiorghiț(ă) pentru aceștia bani toată partea lui câtă să va alége din sat din Gugești și din Blăgești, și cu mare blăstăm scrie cum nime din frații lui sau din oamenii lui să nu întoarcă că nime n-au vrut să dea bani la nevoia lui la oaste în treaba în(păr)ătească.

Așijderea ne-au mai arătat și alt zapis făcut denaintea a mulți oameni buni, anume Dumitrașco Păscălibul, (ș)[1]i Căzacul de acolo, și Ion de acolo, și Bosi(e) de acolo, și popa de acolo, și Dămiian de acolo, și Nechita Ra(...)[1]a de acolo, și Baraghin de acolo, și P(ăn)[1]tea de Miclești, și Coiliț de acolo, și popa de acolo, și Dumitrașco Burghelea, scriind și mărturisind într-acel zapis cum Anna, făméia Chirilei, feciorul lui Ghervasie, nepotul lui Lupeias din sat din Gugești de bună voia ei, de nime nevoită, nici asuprită, au vândut a lor direaptă ocină și moșie din sat din Gugești din bătrânul Lupeias a treia parte, aceasta au vândut boiariului nostru lui Ghiorghiță vornicul direptu 20 de galbini și i-au plătit deplin, și scrie cu mare blăstăm cum nime din frații lor sau din oamenii lor să nu mai întoarcă aceasta vânzare.

Deci și noi văzind acést zapis cu pecețile acelor oameni a tuturor pecetluit crezut-am, și de la domniia mea încă dăm și întărim boiariului nostru lui Ghiorghiță vornicul pre toate părțile câte mai sus scriem din sat din Gugești ca să-i hie și de la domniia mea ocină și cumpărătură și uric și întăritur(ă) în véci.

Саам г(ос)п(о)д(и)нъ велял.
Ѹ Ꙗсох, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зроі <7178 / 1670> фев(рѹарїе) кз <27> дни.

† Бърлъдѣанѹл вел л(о)гоф(е)т ис(ка)ах.
† Стрътѹлат Рѹцин(ъ) <писал>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 459/70. Original.

---

[1] Rupt.

49 1670 (7178) martie 2, Iași

† Ио Дȣка воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Adecă au vinit înnain(tea) noastră și înnaintea alor noștri moldovenești boiari a mari și a mici boiarinul nostru Ghiorghie Grecul vornicul de poartă și ne-au ad(us) înnaintea noastră nești zapise făcute di mărturie denaintea a mulți boiari și oameni buni și vornici de curte, anume Pătr(ășcan), și Erimiicea, și Roman, și Ursul, și Rusul, toți vornicii de gloată, și Strătulat, și Poiană, și Mihuleț, uricarii, și fiii Căzacului den saat din Gugești, scriindu și mărturisindu într-acel zapis cum au vinit înnaintea lor Dumitran, ficiorul (lui) Simion din Solești, și Albul cu frații lui, ficiorii lui Andriiu, nepoții lui Simion, și Costantin cu frații lui, ficiorii popei Ghiorghie, nepoții lui Simion, și Vas(i)lie cu frații lui, ficiorii lui Toderașco, nepoții lui Simion, și Gavril cu frații lui, ficiorii lui Dumbrav(ă), nepoții lui Simion, și Stratul, nepot lui Simion, de nime siliț(i), nici asupriți, ce de a lor bună voe au vândut a lor direaptă ocină di(n) moșie și din cumpărătură ce-au avut ei despre moșul lor popa Gonță 22 di pământuri în ț(a)rină la saat la Boțești (ce) sântu la țânutul Vasluiului, și cu vatră de sat, și cu loc di hălăștiu, și cu fânaț, și din câmpu, și din pădure, și din tot locul cu tot (v)[1]enitul; aceasta ei o au vândut boiarinului nostru lui Ghiorghie Grecul vornicul di poartă și giupâneasii sale Nastasiei, direptu doadzeci (și c)[1]inci de lei bătuți toți bani gata.

Așijdirea și Gligorașco, ficiorul lui Simion den Solești, au daat și a(u)[1] dăruit toată (part)[1]ea c(âtă)[1] să va alége dintr-acéli pământuri ci mai sus scriem, și din tot locul, cu tot vinitul, și acéia au daat iar boiarinului nos(tr)[1]u (lui Ghiorghie Grecul vornicul di poartă și giupâneasii)[1] sali Nastasiei și (...)[1] daanie din sat din Boțești.

Așijdirea ni-au arătat ș(i) alt zapis făcut di mărturie dinaintea a mulți oameni (...)[1], anume Dumitrașco Roșca, și Ghiorghiț(ă), și Buta, și Ursul, și Erimicea, vornicii de gloată, și Str(ătulat)[1] (u)ricariul, și (...)[1], și Gligorașco din Solești, și Costantin, și Albul, toți de-acolo, scrii(nd)[1] și mărturisindu în(...)[1] (...)[1](Col)[1]ivă din Solești, și Teclaa cu nepotu-său Toader, ficiorii lui Toader din Solești (...)[1] (l)[1]or parte ocină din saat din Boțești (...) Buzenco den a triia parte de saat (...)[1], și den vatra satului, și cu fânaț, și din tot locul cu tot vinitul, aceasta ei (...)[1] (Gheor)[1]ghie Grecul vornicul și giupânésii sali Nastasii dereptu optulei bătuț(i) bani ga(ta)[1] (...)[1]

(Așijdirea ni-au arătat și alt zapis făcut di)[1] (măr)[1]turii denaintea al mulți oameni buni și bătrâni megiiaș(i) din pregiur, anum(e) popa (...)[1] (...)[1]ești, și Căzacul de-acolo, și Chirila Colivă din Solești, și Gligora(șco din Solești)[1](...)[1] scriindu și mărturisindu într-acel zapis cum au vinit înnaintea lor B(...)[1] (...)[1], și Vărvara, fata lui Roman, și giniri-său Bilașco, de nimi siliț(i), nici asupr(iți)[1] (...)[1] au vându(t)[1] (...)[1] di Boțești a triia cu vatră de saat și (...)[1] ț(a)rină și (...)[1] cu locuri de fânaț, și din câmpu, și den pădure, și din tot locul cu tot vinit(ul)[1](...)[1] să va alége, aceasta (...)[1] iară boiarinului nostru lui Ghiorghie Grecul vornicul și giupâneasii sali Nastasiei dereptu doisprădzeaci lei bătuț(i) (...)[1].

Așijdere ne-au arătat ș-altu zapis făcut di mărturie dentre mulți oameni buni megiiaș(i) den pregiur, anume Chi(rila)[1] (...) Coliv(ă) din Solești, și Gligorașco Grosul, și Albul, și Todirașco de-acolo, și Andriiu din Gugești, și Dămiian, și Do(p)[1] (...)[1], (ș)i Ion Opincă de-acolea, și altu Ion din trăg den Huș(i), și Ionașco Sorea și Giurgea tot den Huș(i), scriindu și mărturisindu într-acel zapis cum au vinit înnaintea lor Dumitrașco, ficiorul lui Buciumaș și Andriiu, ficiorul lui Gligorie Buciumaș din saat din Solești, de nime siliți nici asupriți, ce de a lor bună voe au vândut a lor direaptă ocină și moșie douădzeci de pământuri (di)[1]n ț(a)rină (...)[1] (c)u vatră de saat, și cu locuri de fânațe, și din câmpu, și din pădure, și din tot locul cu tot vinitul din saat din Boțești, ca(re)[1] parte au fostu (...) său a lui Bucium celui bătrân, acéia o au vândut iară boiarenului nostru lui Ghiorghie Grecul vornicului și giupânésii sali Nastasiei direpti douădzeci de lei bătuți toți bani gata.

Și iar ne-au arătat și altu zapis făcut de mărturie denaintea a mulți oameni buni și bătrâni megiiaș(i) de pren pregiur, anume popa Ionașco, și Dumitrașco ce-au fostu pârcălab, și Gligorașco din Solești, și Mărdarie pârcălabul, și Toderașco de Solești, și Căzacul din Gugești, și Ion, și Bosie, și Dămiian, și Vas(i)lie Sfrediiaș ce-au fost căpitan, și Vas(i)lie căpitanul, scriindu și mărturisindu într-acel zapis cum au vinit înnaintea lor Dumitran din Solești, de nime silit nici asuprit, ce de a lui bună voe au vândut a lui direaptă ocină și cumpărătură a triia parte den partea popei Gonții din saat din Boțești 25 pământuri cu vatră de saat, și cu pământuri în ț(a)rină, și cu locuri de fânaț, și din tot locul, cu tot vinitul, aceasta el o au vândut boearinului nostru carile mai sus iaste scris, Ghiorghie Grecul v(orni)[1]cul și giupânésii sal(e) Nastasiei direptu doisprădzeace galbeni bani gataa.

Pentr-acéia și domniia mea dea(că)[1] (am)[1] văzut acéle adivărati zapise făcute de mărturie de la mâna vânzătorilor și cu pe(ce)ți și iscălite de-acei (boi)[1]ari și megiași, și oameni buni din pregiur, domniia mea încă am daat și am întărit boiarenulu nostru c(a)re mai sus iaste scris Ghiorghie Grecul vornicul de poartă și giupânésii sale Nastasiei cu toate părțili acéle de ocină carile mai sus sântu scrise den saat din Boțești, ce-s la țânutul Vasluiului, ca să fie lor și de la noi direaptă ocin(ă) și cumpărătură și daanie cu tot vinitul, și uric și întăritură, neclătit nici rușiit în véci. **И ин да се ꙋмишаєт прѣд сим листом нашим.**

Саам г(ос)п(о)динъ велѧл.
Ꙋ Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрои <7178 / 1670> м(ѣ)с(ѧ)ца март(ї)є в҃ <2> дн(и).
Тирон иск(аа)х.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 459/71, original.

---

[1] Rupt.

50 1670 (7178) iulie 4, Iași

† Ио Дꙋка воєвода, Б(о)ж(їю) м(и)л(ос)т(ии), г(ос)п(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Adecă au vinit înnaintea noastră și-naintea alor noștri moldovenești boieri a mari și a mici, boiarinul nostru Rusul, vornicul de poartă, și ni-au arătat un zapis de cumpărătură și de mărturie de la mulți oamini buni, anume Păcurariu de Floreni, și de la Necula de acolo, și de la Postolachi de Sărățeni, și Chirica de acolo, și Roman și Gavril de acolo, cum au vinit înnaintea lor Chelsiia, fata Chinejii, nepoata lui Bilan de Sărățeni, de nime nevoită, nici asuprită, ce de a ei bună voe ș-au vândut a ei driaptă ocină și moșie toată partea ei din baltă din Hârcete, partea lui Bilan giumătate, și din partea ei din sat din Sărățeni, din tot locul, câtu-i olatul locului, partea mâne-sa Chinijeii, fetii lui Bilan, iarăș(i) giumătate, drept treizăci de lei bătuți și doi boi și o iapă cu mânzu, de au grijit pre îmă-sa Chinejia la moartea ei. Iar mai de demult aces(t)[1]e părți de ocină ce scriu mai sus din Hârcete au fost zălojite la Vasilie (C)[2]orlat, ce-au fost uricariu, drept doisprăzece taleri bătuți, iar acmu s-au sculat boiarinul nostru Rusul vornicul de i-au plătit tot deplin acei bani cari mai sus scriem 30 de lei bătuți și doi boi și o iapă cu mânzu, ș-au dat ș-acei 12 taliri bătuți lui Corlat uricariul întru mânule Chelsii, fetii Chinejii, nepoatii lui Bilan. Pentr-aceia și domniia mea dac(ă) am văzut de a lor bună voe tocmală și plată deplin am dat și am întărit boiarinului nostru ce scrie mai sus, Rusului, vornicul de poartă, ca să-i fie și de la domniia mea driaptă ocină și moșie, și uric, și-ntăritură, cu tot vinitul. **И ин да сѧне ꙋмишаєт прѧд сим(ь) листом г(ос)п(о)д(ст)ви ми.**

Сам г(ос)п(о)динъ велѧл.
Ꙋ Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрои <7178> иꙋл(їє) д҃ <4> дни.
† Бърлъдѣнꙋ во<рник>[3]<…>[4].
† Паскал снъ Корлат <писал>.

<Pe verso-ul filei a doua>: Mărturie Chinejii cu ispisoc. / 7178 iul(i)e 5.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 513/42. Original, difolio, sigiliu,rupt.

[1, 2, 3, 4] Rupt.

---

51 **1671 (7179) iunie 4, Iași**

† **Иѡ Дꙋка воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)даръ Земли Молдавской**. Scriem domniia mea la slugile noastre la pârcălabii de Cohurlui. Dămu-v(ă) știre c-au pârât de faț(ă) la domniia mea Toader Gurea de Bârlad pe Măriuța, giupâniasa lui Andrei, și pe frate-său, ce sânt ficiori lui Todosie vameșul, dzicând că le țin o bucată de loc din hotarul Tătărcii, și vie cu înpresurătură, iar Măriuța și frate-său, ficiorii lui Todosie, scos-au un zapis de cumpărătură de la mâna lui Trif, ficiorul lui Avram de Tătarca, și denaintia a mulți oameni buni scriind cum Trif au vândut giumătate de bătrân din locul Tătărcii, lângă Vorniceani(i) lui Todosie vameșul și cu o vie de-acolea drept 30 de galbeni. Și dintr-acea vréme ce iaste făcut zapisul de 26 de ani au ținut Todosie vameșul cât au fost viu, șiapte ani, și pe urma lui au ținut ficiorii cu giupâniasa lui, maica lor.

Iar aceste de la o vréme încoace au început a să acolisi cu nește zapise bătrâne, dzicând că iaste a lui moșiia acéia Tătarca, și acela Trif să nu fie avut triabă.

Pentr-acesta lucru iată că vă dăm știre să mérgeți acolo și să strângeți oameni buni de penpregiurul acelui loc și târgoveți din Bârlad, și doar s-ar afla oameni, și de carii au fostu la tocmala lor când au cumpărat Todosie acel loc, și să întrebați să adeveriți bine, acela Trif de moșie de Tătarca au fostu au vreun cumpărătoriu, au în ce chip au vândut, și Todosie vameșul dacă au cumpărat, ținut-au în viiața lui și pre urma lui giupâniasa lui cu ficioriiș.

De toate pre amănuntul și pe dreptate, făr(ă) suflete vătămate, precum veți afla și de rândul zapisului, iaste cumpărătur(ă) driaptă, au în ce chip să ne faceți știre, cu o scrisoari să ne dați știre.

Сам г(о)сп(о)динъ велѣл.
ꙋ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂з҃роѳ <7179> **юн(їє) д҃** <4>.
Бел лѡг(о)ф(е)т ꙋчи.
† михꙋл <**писал**>.

<Pe verso-ul filei a doua>: Tătarca; ҂зрѳ͠ <7179> юн(їє) д͠ <4>; Din let 7179/1671 iunie 4; No. 5; Carte lui Duca vodă către pârcălabii de Gălaț(i) ca să cerceteză de la cine au cumpărat Todosă vameș moșia Tătarca; O însemnare în limba greacă.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DLXXXIX/80. Original, difolio, sigiliu rotund.

52 **1671 (7180) noiembrie 10, Iași**

† Adecă eu Anița, fata lui Costantin Bujoranul, și cu fiiul mieu Neculaiu, scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru, cum noi de bună voia noastră, de nime nevoiți, nici asupriți, ce de a noastră bună voe am vândut a no(a)stră driaptă ocină și cumpărătură giumătate de bătrân din săliștea Boräștii, ce sânt în ținutul Tutovei, în gura Horăeții, iar noauă ni-au fost cumpărătură de la Toader Ciohodariul, iar lui i-au fost cumpărătură de la Andreiu și de la frate-său Toader, și de la Costantin din sat din Bujoréni din ținutul Bârladului, nepoț(i) Zaharii și Bălaia din sat din Borăști, din ținutul Tutovei, nepoții Bilarei. Aceasta giumătate de bătrân ce scrie mai sus cu tot vinitul ce va hi pre acel loc, l-am vândut dumisale Tudosiicăi îni Joroae, și cuconilor dumisale drept cincizeci de lei bătuți, și ni-au plătit dumneaei acești bani toți deplin întru mânule noastre 50 de lei iar un ispisoc și zapis și o carte de pâră ce-au fost pre acel loc li-am dat pre mânule dumisali pentr-acéia ca să-i fie dumisale diriaptă ocină și cumpărătură în veci. Și aceasta tocmală s-au făcut dinaintea dumisale lui Vas(i)lie Gheucăi, logofetului al triilea, și Ștefan Cerchezul, comisul, și Ursul și Durașco, vornicii de de gloată, și Stratulat uricariul, și Păvălașco uricariul, și mulți boiari de curte. Și eu pentru credința mi-am pus inelul și fiiul mieu au iscălit, și eu Enachi sin Stratul am scris zapisul să-s(e) știe.
ꙋ Ꙗс в(ъ) лѣт(о) ҂зрп͠ <7180> ное(м)в(рїє) і͠ <10>
Аз Некꙋла Костанд(и)н, искал.
Щтефан комис.
Аз Басилие лог(о)ф(е)т.
Ꙋрсꙋл ворник.
Аз Дꙋрашко ворник глотнии, искал.
Аз Стрътꙋлат ꙋрикар, искал.

<Pe fila a doua>: Adecă eu Anița, fata lui Costantin.
<Pe verso-ul filei a doua>: De la Anița, fata lui Costantin Bujoranului, și de la fiu-său Neculaiu, precum au vândut giumătati de bătrân Todosicăi Joro(a)e; No. 11 / ҂зрп͠ **<7180> ноєм(врїє) і͠ <10> /** 7180 no(i)em(brie) 10; Zapis de la Anița Budacina pe giumătate de bătrân de Borăști.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDLVIII/84. Original, difolio.

53 1672 (7180) iunie 1, Iași

† Adecă eu, Lazor Moșuleț, și cu ficiorii miei, Pană, și Anița, și Anthimiia, scriem și mărturism cu acestu zapis al nostru, cum noi de bună voia noastră, de nime nevoiț(i), nice asupriț(i), am dat și am dăruit de la noi dumisale giupânului Ștefan comisul și giupâniasăi dumisale, și cuconilor dumilorsale, toată partia noastră câtă avém în sat în Tupilaț(i), ce iaste pre apa Elanului, în ținutul Fălciiului, caré ne iaste noao driaptă moșie de pre moșul nostru, Ion Moș.

Iară dumnealui ca să aibă de grijia noastră, și de a face dumnialui sat pre acel loc, să him și noi acolia, să ne sprejenim pre lângă dumnialui, și cându om vrea să eșim de acolo, să nu avem oprélişte nice noi, nice ficiori(i), să dzică că sintem vecini, ce să him în pace.

Iar de la noi să hie dumisale acel loc danie în véci, neclătit, și să aibă dumnialui a-ș(i) face și dres domnescu di pre acest zapis al nostru, ca să-i fie dumisale întăritură.

Și aceasta danie s-au dat denaintia dumisale lui lui Gavril Costachi vornicul cel mare de Ț(a)ra de Sus, și denaintia dumisale lui Ion Racoviță comisul cel mare, și a dumisale lui Vasilie Gheuca logofătul al treile, și Roșca, și Durașco, și Abăza, vornicii de poartă, și Strătulat uricariul, și Pavăl uricariul, și mulți boiari de curtia domnului.

Iar cine s-a ispiti să strice aceasta a noastră danie, să fie neertat de Dumnedzău, și de Preacinstita a lui Maică, și să fie afurisit de 318 oteț(i).

Iar pentru mai mare credința, noi ni-am pus dégetele, și dumnialor acești bo(ie)ri toți au iscălit. Și eu Pascal Corlat uricariul, am scris să s(e) știe.

ꙋ Ꙗс, лѣт(о) ҂зрп <7180/1672> юни(е) а <1>.
† Lazor; † Pană; † Anița; † Anthiniia.
Аз, Гаврил Костаке вел вор(ник), искал <m.p>.
Ион Раковице вел комис, искал <m.p>.
Аз, Василїе лѡг(о)ф(е)т <m.p>.
Аз, Дꙋмитрашкꙋ Рошка двор(нїк) <m.p>.
Абъза Корою ворнек глот(нїи) <m.p>.
Аз, Дꙋрашко дворник, искал <m.p>.
† Și eu Costantin armașul încă m-am prilejit la aiastă danie ș-am iscălitsă să știe.
Аз, Костаантин армаш искаал <m.p>.
Аз, Стрътꙋлат ꙋрикар, искаал <m.p>.
Аз, Паскал ꙋрикар, искал <m.p>.

<Pe verso-ul filei a doua>: Zapisul lui Moșuleț pentru toate părțile lui din sat din Tupilaț(i) de pre apa Elanului, la ținutul Fălciiului și a ginere lui Moșuleț a(...); ~~7180 iuni(e) 20~~; scris.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 694/9. Original, difolio.

---

54 <după 1672>[1]

† Adecă eu, Mariia, giupâne(a)sa răpousatului Apostol Durac, ce au fostu medelnicer, și cu fiiu(l) meu Lozenschiie, scriem și mărturisim cu acestu adevărat zapis al nostru, precum după mo(a)rte(a) giupânu-meu Apostol Durac s-au aflat o datoriie dere(a)ptă, cari datoriie au fostu luat dumnealui 150 ug(hi) di la dumnealui Dedul, ce-au fost armaș mari mainte de răsco(a)li. După aceia ni s-au prilejit de am de am fust în Țara Leșasca, și s-au prilejit mo(a)rte(a) giupânu-meu, de au murit acol(o) în Țara Leșască, și după mo(a)rte(a) dumisali dac(ă) am vinit ai(ci)[2] în țara, iar dumnealui Dedul, armașul, ni-au cerșut acești bani, cari mai sus scriie(m)[3], și ni-au arătat și un zapis de la mâna giupânului meu. Neavând noi de unde da bani dumisaali, i-am dat o parte de ocin(ă) din sat din Alexești, care ni-au fostu și noauă cumpărătur(ă) derept 60 ug(hi), 40 de pământuri, și o am

dat-o dumisali derept 60 ug(hi), și i-am mai dat dumisaali 4 fălci de viie la Huș(i), carii ne sintu și nouă cumpărături derept 60 ug(hi), și le-am dat dumisaali derept 60 ug(hi), și am plinit dumisaali pre scriso(a)re ce au avut dumnealui de la giupânu-meu 150 ug(hi). Și la ceastă tocmal(ă) s-aau prilejit dumnealui Buhuș hatman, și Petre căp(i)tanul, și Pătrașco pitariul, și vătaș(i) cei hătmănești, Cârsti, mulți oameni buni, și denainte (am) dat și zapis pre aceste moșii domnești, să-i fie dumisaali adevăr(ate). P(e)ntru credința au și iscălit cu de credințe.

Мариѧ Дѹрак.
Бѹхѹш хатман, искал.
Аз Пътрашко питар, искал.
…
…
Петре къпит(ан).

<Pe verso>: 7164 no(i)em(brie) 10 / No. 22; 1655 / 10 XI (grafie latină).

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CDLI/12. Original.

---

[1] Apostol Durac împreună cu Mihalcea Hâncu se ridică în iarna dintre anii 1671-1672 împotriva domnului după care se refugiază în Polonia. Există ipoteza decesului său înainte de 24 februarie 1676 (a se vedea Mihai-Bogdan Atanasiu, *Din lumea cronicarului Ion Neculce Studiu prosopografic*, Iași, Editura Unversității „Alexandru Ioan Cuza”, 2015, p. 369-371)

[2, 3] Rupt.

55 **1673 (7181) iulie 14**

Un zapis de la Apostol și cu femeia sa Anița, fata Brumo(a)e Anghelini den sat den Șișcani, scriindu și mărtorisându cum de nimi nevoiț(i), nici asupriț(i), ce de-a no(a)stră bun(ă) voe au dat danie o parte de ocin(ă) den sat den Gugești, ce s(ă) va alege parti lui Apostol și a femeii lui, Aniței. Aceasta parti au dat danie dumisali log(o)f(e)t(ului) Vasilașco, să-i fie dumisali dr(e)apt(ă) ocin(ă) și moșie și danie, în veci neclătit cu tot vinitul ce să va alege pe această parti, den câmpu, și den pădure. Și cându am făcut acestu zapis s-au prilejit mulți o(a)men(i) buni bătrâni, anumi Ghiorghi den Crăești, și Solomon den Mărtureni căpitanul și Dumitrașco Scânteié de coli, și eu vătavul Păpăluț și alții mulțî cari mai gios s-au iscălit. Și Ionașco diiacul au scris zapisul.
Лѣт(о) ҂зрпа <7181/1673> **юл(їе) дї** <14>.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCCXXXI,16b. Regest.

56. **1674 (7183) decembrie 24, Epureni**

† Adică eu Dumitrașco și eu Alecsandra și eu Rusanda și eu Nastasie, ficiorii lui Mihăil Roșcăi, scriem și mărturisim cu acestu adevărat zapis al nostru la mâna dumisali vornicului Gavril Costachi precum noi de nimi siliți, nici asupriți, nici nevoiți, ci noi de bună voe am vândut a noastre dir(e)aptă ocină și moșiie toată parte noastre care avem în baltă în Hârceti, am vândut dumisali vornicului Gavril Costachi ca să fie dumisali ocină și moșie și cuconilor dumisali și nepoților dumisali, și cine va alegi milostivul Dumnézău den sămânța dumisali. Și am vândut dirept șăs(ă)zăci lei bani de argint, iar den surorile méle care nu s-au prilejit aice când am făcut acestu zapis noi de bună voe ni-am învoit căriia nu-i va plăce ca să aibă a lua dentr-alte moșii pe unde avem. Și la tocmala noastre s-au prilejit dumnealui vornicul Rusul și Toader O(a)ie și Paraschiva den Cojări, I(o)asaf, egumănul de la Florești și Ursul ot Brăițăni, Pătrășcan, și pentru mai mare credința ni-am pus și pecețile ca să-s(e) știe.

† ꙋ Єпꙋрени в(ъ)л(ѣ)т(о) ҂зрп҃г <7183> м(ѣ)с(ѧ)ца дек(емврїє> кд҃ <24>.
† Иеромонах Иоасаф егꙋмен от с<фън>та монастир(е) от Флорещи.
Рꙋсꙋл ворник.
Пътрашкан.
Ꙋрсꙋл.
Параскива.

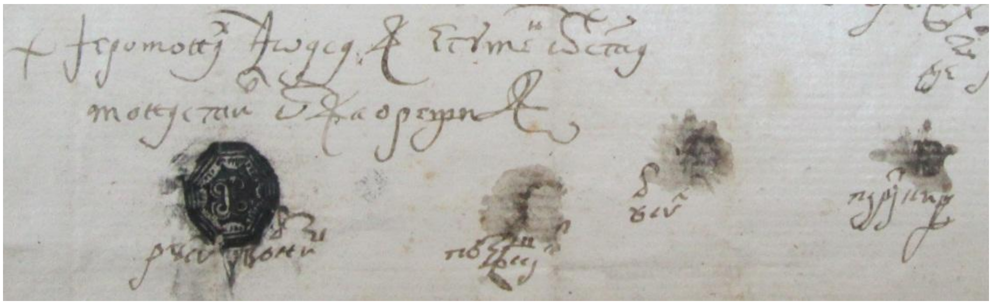

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 514/5. Original, difolio.

---

57 — 1675 (7183) martie 19, Iași

† Ио Дꙋмитрашко Катакозьно воевода, Божїю мил(о)стию, г(ос)п(о)даръ З(емли) Молдавскои. Scriem domnia mea la sluga noastră la Stratul de Bârzăști. Dămu-ți știre[1], dămu-ți știre deaca vei vedea cartea domniei méle, iar tu să mergi la sat la Buhăești, și să alegi neşte părți de moșie aceștii fămei a lui Valisile[2] Ciujdilă din satu din Buhăești, care părți sântu ei danie de la Dumitrașco și de la mătușă-sa Tofana, acéstea să le alegi din vatra satului, și din câmpu, și din țarină, și d(i)[3]n (fâ)[3]nață, și din poeni, și apă și din pădure, și din totu locul cu tot vinitul, și de la m(ă)nastire, și să le sămnezi cu oameni buni, și pe cum le vei sămna și le vei alege să faci o mărturie de la tine și de la acei oameni buni, să ne dai știre.
Син пишъм.
ꙋ Іӕс, л(ѣ)т(о) ҂зрп҃г <7183> март(їє) і҃ѳ <19>.
Саам г(ос)п(о)динъ велѡл.

<Pe verso>: O cart(e) g(os)p(o)d de poroncă să aliagă părțile lui Dumitraș(co) și Tofana ce sânt danii lui Vasâle Ciujdi din Buhăești[4], di und(e) mărturii nu-s(e) află.

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Colecția Documente moldovenești, LVIII/1. Original.

---

[1] Repetiția conform documentului.
[2] Vasilie.
[3] Rupt.
[4] Despre nemul Ciujde a se vedea Mircea Ciubotaru, *Comuna Vulturești*, I, *Studiu de istorie socială. Onomastică*, Iași, Casa Editorială *Demiurg*, 2003, p. 56; a se vedea și spița Ciujde.

---

58 — 1675 (7183) mai 31, Iași

† Ио Дꙋмитрашко Катакозоно воевода, Б(о)ж(їю) м(и)л(ос)т(їю), г(ос)п(о)даръ Земли Молдавскои. Dat-am cartea domnii meale lui Costantin, și lui Gligori, și lui Ghiorghiți, ficiorii lui Arsănie căpitan (…)[1], nepoții lui Ionașco armașul, să fie mari și putearnici cu cartea domnii meale a-ș(i) ține a lor dreapte ocine și moșii sau cumpărături ce or hi avându din sat din Frunteșeani, și din Hulpășeani, și din Ibănești, ce sint la ținutul Tutovei, și din Banca de la ținutul Fălciiului, și pre aiurea la alte locuri pe unde or hi mai avându, precum or ști oameni buni c-au ținut și părinții lor. Iară cini va ara s-au va cosi pe părțili lor ce li s-a vini, să aibă a-și lua de-a dzecea din păne și din fânaț, și din tot locul ce va hi cu tot venitul, iară cui va părea ceva cu strămbul să vie aici să stea de fați și să-și aducă și direasele cine ce va avea, ca să-ș(i) întreabe înnaintea domnii meale. Într-alt chip să nu hie.

† Сам г(ос)п(о)д(и)нъ велѣл.
Ȣ Іас, л(ѣ)т(о) ҂зрпг <7183 / 1675> **маи ла** <31>
Некȣла(и) Ръковиц(ъ) вел лог(о)ф(е)т ȣчи.

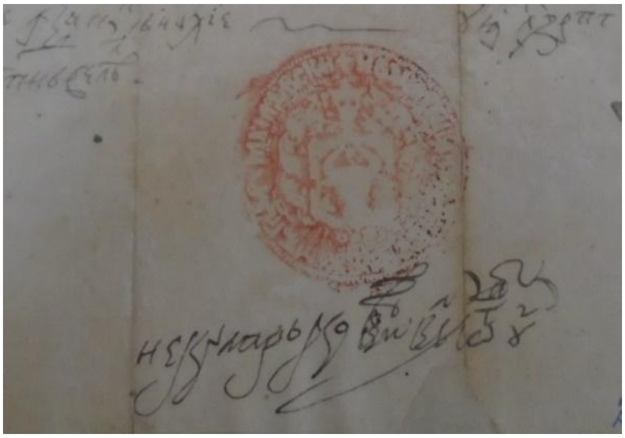

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 246/46. Original, sigiliu mare rotund.

---

[1] O intervenție cu altă cerneală; era căpitan de curte la 14 februarie 1660.

---

59 1675 (7184) decembrie 29, Iași

Copie

† Ио Антохие Росет в(ое)вода, Б(о)жию м(и)л(о)стии, г(ос)подар Земли Молдовской. Iată domniia mea dăm și întărim Sfintei Mănăstiri Aron Vodă, unde este hramul Sfântului și făcătoriului de minuni a lui H(risto)s Nicolae, pe a sa dreaptă ocină satul Rânzeștii și cu parte din balta anume Hârcetile, din ispisoc de pâră de la Vasile vodă ci s-au pârât în multe rânduri de faț(ă) cu Antiohie sin Costachi biv sulger, i Păcurar, i Chira, i Cazacul ot Sărățeni, i Costandin, i Vasile Bănuțul, i Gheorghie ot Murgeni, i Buculéiu, i Mihăilă, începându-să hotarul acelui sat Rânzeștii despre răsărit de acel ezer pînă unde (...)[1]după gura bălții, iar despre apus asemene vine hotarul după gura acei bălți Hârcetile până aproape de giumătate de baltă la un loc ci să cheamă Vlaicul, vine hotarul satului lor Rânzeștii pe îmbe părțile bălții Hârcetile din uric de danie și de miluire de la Aron vodă și de întăritură de la Stefan Tomșa vodă. Așijderea și alte drese di la alți de mai înainte domni, și nevrând să facă călugărilor parte într-ace(a) baltă Hârcetile, iar Vasile vodă i-au giudecat pe dânșii după legea țării, și așa au aflat cum să aibă a ține călugării de la sfânta mănăstire într-acel iezer Hârcetile până unde vine lor hotarul acelui mănăstiresc sat Rânzeștii, și au trimis acolo al său bo(i)er Racoviț(ă) Cehan, biv в҃ <2> log(o)f(ăt), să socotească cu oameni buni și să facă călugărilor parte dintr-ace(a) baltă Hârcetile pe unde vine hotarul lor a satului Rânzeștii. Întru aceia Racoviț(ă) log(o)f(ă)t au mersu acolo și au strânsu multe slugi domnești și oameni buni de prin pregiurul acelui loc, și au hotărât lor după dreptate și au stâlpit din Vlaicu, unde au pus un stâlpu de lemn în apă, iar de acolo drept în gios piste Curale despre apus, iar de acolo iarăș(i) în gios la capul stuhului, unde au pus un stâlpu despre apus, iar de acolo din capul stuhului drept la margine(a) Rătunzelului despre apus, iar de acolo drept în gârla lui Vrabie în Prut. Atâta este hotarul mănăstiri din balta Hârcete pe unde au ales și au însemnat cel de sus scris bo(i)er Racoviț(ă) log(o)f(ă)t din hotarul satului Rânzeștii, și au rămas Antiohii Costachi, și Păcurar, și Chirica, și Cazacul, și Costandin, și Vasile Bănuțul, și Gheorghie ot Mireni[2], și Buculéiu, și Mihăilă și ceielalți răzăși din toată legea, și acel uric de la Miron Barnovschii v(oie)voda s-au aflat nedrept, iar rugătorii noștri călugări s-au îndreptat.

Drept aceia și de la domniia mea dat-am și am întărit Sfintei Mănăstiri Aron V(oie)vod să aibă a ține într-ace(a) baltă Hârceata în semnile cum mai sus scriem și să fie lor uric și întăritură cu tot venitul neclintit nici odinioară în veci.

U Ias 7184 dec(em)v(rie) 29

Antonie v(oie)voda.

L. P. g(os)pod.

Strătulat.

<Pe aceeași pagină>: Această tălmăcire s-au cercetat și s-au deortosit de mini (...) în Iași la 1820 iulii 9.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CCLX/43. Copie din 9 iulie 1820.

---

[1] Spațiu gol; a se vedea *DRH*, A. Moldova, XXVI, p. 351-354, nr. 414.

[2] Murgeni.

---

60 1676 (7184) ianuarie 9, Iași

† Adecă iau, Arion, și cu frate-mieu Stahie, ficiorii lui Frățiman, și cu Iacob, ficiorul Tofani(i), și eu Costantin, ficiorul Cucului, și eu Ghiorghie cu frate-mieu Ionașco și cu soru-noastră Rocsanda, ficiorii lui Costantin Porunbu, nepoții lui Boiștan, strenepoți lui Ion Bogdan ot Cavadineț, scriem și mărturism cu cestu adevărat zapis al nostru, de nime siliți, nici asupriți, ce de a noastră bună voe, ne-am învoit cu ai noștri oameni și ne-(a)m îndurat și am dat danie a noastră dreaptă ocină și moșie din săliște den Răspopi și den Liești, toată parte moșului nostru lui Boiștan, giumătate de bătrân den băt(r)ânul lui Neagoe, cât să va alege den otar în hotar, am dat danie svintei mănăstiri a lui Adam, ce iaste în Codrul Ghenghei, unde-i hramul Prepodobna P(a)raschiva Maica noastră, am dat loc den vatra satului, și den țarină, și den fâneță, și den izvoară, și den dumbravă, și den tot locul, cu tot vinitul, cât să va alege parte moșului nostru lui Boiștan, gimătate de bătrân. Să fie pomană la sfânta mănăstiri pentru sufletelé moșilor noștri, ș-a părințâlor noștri, și a noastre.

Iară den frații noștri, sau den nepoții noștri sau fiecine dentr-a noastră sămânță, de vor tânji ei, vor ține pentr-alte locuri, că mai are moșii înpreună, că așe am grăit cu dânșii. Iară într-acestalea ce am dat noi sventei mănăstiri, nime den sămenție noastră ca s(ă) nu mai aibă treabă acolo, nice rod den rodul nostru. Iar cine să va ispiti den oamenii noștri a face vrun val peste cuvântul nostru sventei mănăstiri, să fie afurisit și plăstămat[1] de 12 Apostoli și de 4 Ivangheliști, și de trii sute și optuspri(ze)ce oteți ce au fostu în Nechei, să aibă pârâș pe Prepodobna Paraschiva, înnainte(a) înfricatului giudeț.

Și-(n)tr-această tocmală a noastră a fostu de față Bejul ot Rogineni, și Nechifor ot tam, și Ioniță sân Bejul ot tam, și Vasilache zet Bejul ot tam, și Bosie ot Grăpeni, și Ioviță ot Toncani, și Iladie (?)[2] călugărul ot mănăstire Stratului, și Ifrosin călugărul[2] ot tam, și denainte a mu(l)ți oameni buni și bătrâni s-au făcut acestu zapis.

Și pentru mai mare credința ne-am pus și degetele să fie de mare credință, să aibă a face și dires domnescu.

Ѵ Ꙗс, лет ҂зрпд <7184> **генар ѳ** <9> **д(ь)ни.**

Și eu Ștefan, ficior lui Ioniță Hăbășescul, am scris acest zapis.

Bejul; Nechifor; Ioniță; Vasilache; Bosie; Ioviță; Arion; Stahie; Iacob; Costantin; Ghiorghie; Ionașco; Rocsanda.

Аз, Щтефан Хъ(бъ)шескꙋл, искал <m.p.>.

Ermonah Isaie.

Ermonah Ifrosân.

† Și eu Vasâli Ganea m-am prilejit la această tocmal(ă).

Аз, Васили, искал <m.p.>.

(…).

Zapisul ot Răspopi.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 871/13. Original, difolio, pătat.

---

[1] blăstămat.

[2] pătat.

61 1676 (7184) ianuarie 11

† Eu, Iuviț(ă) snă Elisafta, fata lui Prébici logofătului, scriu și mărturisescu cu cest zapis al meu, precum eu am dat a me dreapt(ă) ocină și moșie din sat din Răspopi, parte(a) maicéi meli Elisaftei dintr-un bătrân a treia parte o am dat danie sventei mănăstiri a lui Adam, ce iaste în Codrii în Codrii[1], unde iaste hramul Prepodobnii Paraschevei, de nime silită și nevoită, și de a me bună voe o am dat din vatra satului, și din țarină, și loc de grână, și loc de fân, și din tot locul cu tot vinitul, să fie pomană sv(e)ntei mănăstiri pentru sufletul părinților mei, să fie poman(ă) în véci.

Iar cine va fi dentru semențee părinților mei, nime ca să nu cutedză a lua de la sv(â)nta mănăstiri, iar cini să va ispiti să o e, să fie treclét și proclét, și să-i fie petrécere cu Arie.

Și într-aceast(ă) tocmală s-au prilejit Varlam călugărul dé acolea, și Evloghie de Pobrata, și Sava călugărul de Agapie, și Sevestian ot tam, și Măteiu ot Iași, și Nechita de acolea de mănăstire, și Todăr ot tam, și Eremie diiac, și Ștefan diiacul de Orheiu și mulți oameni buni și bătrâni.

Și pentru mai mare credința ne-(a)m pus și pecețili.

Iuviți; Mătei; Toader; Sevestian.

Аз, Мардар(є) иг…

Аз, В(а)рлам.

Сава.

Аз, Щефан.

Аз, Нєкита, искал.

Аз, Єрєми(а), искал.

Аз, Кости снъ Игнат, искал.

В(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрп҃д <7184/1676> **ген(арїє) а҃і** <11> **д(ь)ни.**

† Zapisul ot Răspopi.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 871/14. Original.

---

[1] Repetiția, conform documentului.

62 1676 (7184) martie 30, Bârlad

† Adecă eu, Pavăl, cu feméea mea, cu Mărie, și frate-meu Gliga, cu feméea sa, cu Dochița, și cumnatu-nostru cu Simion, și cu feméea lui, cu Io(a)na, fata lui Minăil(ă)[1], și Irimie, și femée lui

Avrămie, fata lui Minăilă[2], și Ghiorghiț(ă) cu femée lui cu Vărvara, fata lui Minăil(ă)[1], scriem și mărturisim singuri, de bună voe noastră, de nime siliți, nici asupriți, ce de bună voe noastră, am dăruit al nostru direaptă moșie ce am avut noi de la moșii noștri și de la strămoșii noștri, ce avem la sat la Tupilați, om dăruit dumisali păharnicului Ștefan, și moșie iaste în ținutul Fălciiului.

Care moșie ni-i noao de pre părinteli nostru de pre Mănăil(ă), și aceasta moșie om dăruit dumisali ca s(ă) fie a dumisali direaptă ocin(ă) și moșie în véci de v(e)ac neclătit.

Și într-aceasta tocmal(ă) s-au prilejit Ștefan Scărlet postelnicul, și Antohie, și șoltuzul de Bârlad cu 12 pârgari, și Gavril, ce-au fostu vornic de Bârlad, și Gavril Vântul, și Pendazi, și alți orășéni toți.

Și păntru credința s-au pus și pecéte(a) orașului, și dumnealor acești boeri au iscălit. Și eu Vas(i)lie Gâlcă vornicul de Bârladu am scris zapisul ca să s(e) știe.

Ѿт Бьрлад, март(їе) л҃ <30>. **В(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрпд҃** <7184/1676>.

† Pavăl; Mărie; † Gliga; Dochița; † Simion; Io(a)na.

Аз, Щефан Скърлет постѧлник <m.p.>.

Аз, Василїе Гълкъ вор(ни)к, искал <m.p.>.

Палдазе <m.p.>.

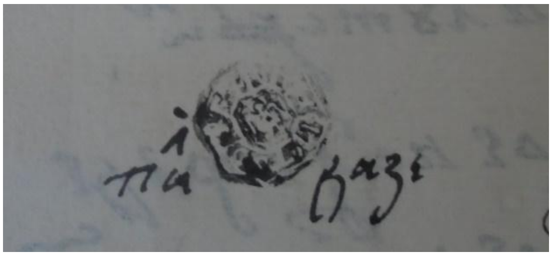

Аз, Гаврил Вынтѹл, искал <m.p.>.

Гаврил ворник <m.p.>.

Irimie; Avrămie; † Ghiorghiți; Vârvara.

<Pe verso-ul filei a doua>: † ~~Zapisol~~ ~~Top~~ilaților; Zapisul lui Pavâl și a Mării și a Gligăi pi Tupilați; 7184 mart(ie) 30; No. 8; Scris.

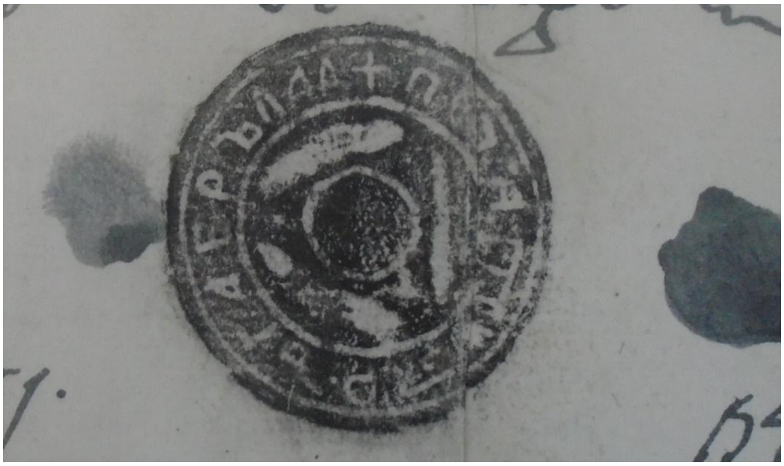

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 694/10. Original, difolio, două sigilii, unul rotund, al doilea mic și octogonal.

---

[1] Tăiat din nume literele „hă” și suprascris „nă” (Mănăilă).

63 **1676 (7184) iulie 17, Iași**

† **Ио Антоние Рѹсет воевода, Бож(ї)ю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)дарь З(е)мли Молдовској.** Dat-am cartea domniei méli la credincios boiarinul nostru dumisaali Neculai Racoviț(ă) log(o)f(ă)tul spre aceia ca să fie tari și puternic cu cartea domniei méli a ținé și a opri niști părți de ocină din saat din Dăncești, din ținutul Vasluiului, careli are dumnealui boiarenul nostru ce mai sus scrie danie de la Macrina, fămeia lui Tănasie vătavul, și de la Angheniia, sora lui Tănasi, și de la ficiorii Anghenii de la Gligorașco, și de la Ștefan și Toader și Măriia și Grozava, care părți au fost cumpărat Tănasie vătavul de la Anna, fata lui Taalpă din Dăncești și de la toată sămenția, toată paartea cât să alégi dintr-acela saat. Așijderea toată paartea Lupului și a surori-sa Catrinei, ficiorii Sirbului, iar și ce-au fost vândut lui Tănasie vătavul. Aceste părți să aibă a le opri și a le ține boiarenul nostru Neculai Racoviț(ă) log(o)f(ă)t cu tot venitul și să aibă a lua de a zécea din pâine, și din fânaț, și din tot venitul pre unde s-or alégi acele părți ce mai sus scrie, iar cui va părea strânbu să vie de faț(ă) și să-și aducă și dirésă ce or hi avândŭ. **Тое пишем.**

Ѹ Іас, л(ѣ)т(о) ҂зрпд <7184> **иѹл(їе) зї** <17>.

Сам г(ос)п(о)динъ велил.

Бел лог(офет).

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, XLV/19. Original, sigiliu imprimat în chinovar.

---

64 **1676 (7185) decembrie 8, Băcani**

Adecă noi, Bejan, și Costantin, și Vasilie, s(â)n(o)ve Măriicăi, nepoții lui Dragotă din Mânzați, scriem și mărturisim cu acestu adev(ă)rat zapis al nostru, cum di nimi sâluiț(i), nici asupriți, ci di a noastră bun(ă) voe am dat și am dăruit a noastră driaptă ocină și moșie din satu din Mânzați, ce să va alégi partea noastră din bătrânul lui Dragotă, cari acesta loc l-am dat dumisali lui Toader Păladie, ce-au fostu visti(e)rnic, și giupânésăi dum(i)sali, și cuconilor dum(i)sali, și din câmpu, și din pădure, și din tot locul, și cu tot venitul, ca să-i fie danie în véci. Și când am dat noi acestu loc fost-au popa Gavril o(t) Bârlad, și Vas(i)lie snă eg(o), și Neculai căpitanul ot Zmeiani, și Ionășcu brat eg(o) ot tam, și Toadir și Ion, s(â)n(o)ve Bujoranul ot Hulpășéni, și Gligoraș aprodul snă Bucioc din Suséni, și Apostol Galan, și alții mulți oamini buni cari mai gios sântu scriși în iscălituri, și ș(i)-au pus degiteli. Pentru credința și noi n(e)-am pus digitul, și toți câți mai sus sânt scriși.

Ѹ Бакани, л(ѣ)т(о) ҂зрпе <7185/1676> **дек(емврїе) з** <7>.

† Bejan.

† Costantin.

† Toadir sin Vasile.

Аз Василїи син попа <m.p.>.

† **Аз поп(а) Гаврил, искал** <m.p.>.

Аз Апостѹл Галан, искаал <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 514/12. Original, difolio.

65 **1676 (7185) decembrie 15**

No. 41

Adică eu Toader și cu soțu(l) mieu cu Antemiia, fata Băluții, sora Mihalcii din Glodeni, scriem și mărturisim cu acestu zapis al mieu, cum de nime silit, nici asuprit, ce de a noastră bună vo(i)e am vândut al noastră driaptă ocină și moșie din sat din Drăgești ce să va alege toată parte(a) noastră, din țarină, și din tot locul cu tot venitul.

Și tocmala noastră ne iaste de pământu câte un zlot, iar dumnialui mi-au dat trei zloț(i) pe trei pământuri înainté până s-a înplini locul, iară de s-a alege locul să aibă ai da și ceia bani și în tocmala noastră s-au prelejit Ionașco căpitanul ot Vaslui, și Gheorghiță jăcniceriul și Ion Scântei ot Cățălești, și Bănta de la Niamțu, și eu Ipifanie am scris zapisul, și pentru mai mare credința ni-am pus degetile și am și iscălit să-s(e) știe.

Și această moșie s-au vândut dumisale Stratului pârcălabului ffcioru lui Iorașco să să știe.

Ionașco.
Toader vornicul.
Ion Scântei.
Simion Bănta.
Și eu Gheorghiță jăcniceriul m-am tâmplat la această tocmală.

7185/1676 decemv(rie) 15.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 449/41, f. 17. Copie.

---

66 **1677 (7185) februarie 2**

† Adecă eu, Ladie Furcel, caril(e) am fostu văt(ă)man la O(a)nce, de nime siliți, nici asupriți, am vândut a me(a) dreaptă ocin(ă) și moșie din Sirbi, de p(e) Elan, cât s-ar alege parte(a) mea, am vândut-o dumisal(e) giupânului Cârstii Cujbă, mi-au dat o iap(ă) bun(ă) și doi galbin(i) ban(i). Și la tocmala no(a)stră au fostu Ion Sălceanul, To(a)der Sălceanul și Ștefan Banul și Necula Jepul, acește și alții s-au tâmplat, și toț(i) au iscălit ca-s(ă) să criază.

Л(ѣ)т(о)҂зрпе <7185 / 1677> фев(рꙋарїє) в҃ <2>.
Ladie Furcel.
To(a)der Sălcean.
Ștefan Banul.
Necula Jepu.

<Pe verso>: Zapis pentru Sirbi de la Ladie Furcel. / N. 30. / <ss> T(a)nasi Mog(â)lde / No. 1.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 606/1. Original.

---

67 **1677 (7185) iunie 7, Iași**

† **Ио Антоние Рꙋсетꙋ воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Молдовскои.** Scriem domniia me(a) la sluga no(a)stră la Dima Murgoci ce au fostu cămăraș. Dămu-ți știré daca vei vede(a) cartea domnii mele, iară tu să trâmiț(i) oameni buni bătrâni megiiaș(i) din pregiur și să mergi la Poiana Mănăstirei ce iaste pre Șacovățu în ț(i)nutul Vasluiului și să alegi giumătate de poiană ce iaste partea Schinenilor, stâlpită mai de mult despre Gârbești, ce iaste cumpărătură Iorgăi vameșului de la Ioniță, ficiorul lui Ianachie visternicul, patrusprăzece delnițe,

iară lui Ianachie visternicul i-au fostu cumpărătură de la Dumitraşco, ficioriul lui Lăbuşco de Spineni. Şi aşişdiri iară din Poiana Mănăstirii ce să va alege partea Lipitoreştilor, şi aşijderea un loc de prisacă cu zece fălci de fânu de la Tănasie Mirlici tot din Poiana M(ă)năstirii, şi aşijdirilea iară de la Tănasie, ficiorul lui Mierlici, şesesprăzăce delniţe de fân, cu loc de aratu şi cu dooa lucuri şi giumătati de prisăci, şi aşijidirilea de la Ariton, ficiorul lui Todosie, nepotul lui Andronic de Poenari, trei delniţe şi giumătati, iară tot dintr-această poiană, şi aşijdirilea iarăş trei delniţe şi giumătati de la Isac, ficioriul Turcului de Spineni tot dintr-aceia poiană, şi aşijdirilea iarăş de la Gligorie, ficioriul Sofronii şi cu văru-său Vasilie, ficioriul Lupei de Spineni, şi dé la toţi fraţii lui, verii Albului, ginerii lui Gherma, strănepoţii Togoşei, ce să va alege partea lor iarăş din Poiana Mănăstirii, care părţi de poiană sintu cumpărături Iorgăi vameşului de la aceşti oameni ce mai sus scriem.

Deci să socoteşti cu oaméni buni şi-s(ă) alegi toate aceste cumpărături ce mai sus scriem pre zapise ce ne-au arătatu Iorga vameşul de la acei vânzători, şi precum vei alege mai sus direptul, aşe să faci o mărturie încredinţată de la tine şi dé la acei oaméni buni să ne dai ştiré. **Тоє п(и)шем.**

Ѹ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрпе <7185> **иѹн(їе) з҃** <7>.
Сам г(о)сп(о)динъ велѣл.
Мирон вел лог(офет).

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CXL/159, Original, difolio, sigiliu rotund imprimat în chinovar.

---

68 **1677 (7185) iunie 22**

† Adecă eu Toma, ce-au fost armaş, scriu şi mărturisescu cu cestu adevărat zapis al mieu, precum am vândut, de nime nesilit, nici asuprit, ce de a me(a) bun(ă) voe, am vându(t) o moşie a me(a) ce este pre Elan, la satu la Sârbi, care moşie am fost şi eu cumpăratu de la un răzeş al nostru, anume Purcariul, această moşie cari mai sus scrie o am vândutu dumilorsale Cârstei şi frăţine-seu lui Andreiu, şi nepotoloi dumilorsali lui Toader, nepoţii lui Cojbă, şi negoţul ni-au fost un cal şi doi boi, ş(i)-am preţuit calul şi boii dreptu patrudzéci şi cinci de taleri bani buni. Deci eu vădzindu că-mi fac dumne(a)lor deplin plată, o am dat şi eu pre câtu mai sus scrie ca-s(ă) le hie dumilorsali driaptă ocină şi moşie, şi cuconilor dumilorsali, şi nipoţilor dumilorsale, şi totor sămânţa dumilorsale să lé fie moşie în veci, şi-i şi stâlpită, alias(ă), această moşie, şi această moşie din sat din Sirbi înblă în doa(u)ă, să înparte şi no(u)ă nevândut parte(a) de gios; Şi cându o am vândut pre toată sămânţa me(a) am întrebat şi nu mi-o au plătit nime. Şi cându am făcut acestu zapis s-au prilejit mulţi o(a)meni buni din sus şi din gios, anume preutol Ion de Popeşti, şi Ion Sălcean ot tam, şi Toader ot tam, şi Ghiorghie vornicul ot Roşieci, şi Chiriiac ot Lieşti, şi Ştefan, nipotol Armaşului, şi Negreiu bratu lui Pisar ot Pogăceni, cât mai sus scriem, vădzindu că fac deplin plat(a), pentru mai mare ne-(a)m pos şi iscăliturile, să-s(e) ştie. Şi eu Pricopie am scris.

Ме(сѧ)ц(а) иѹни(е) кв҃ <17> **҂зрпе** <7185/1677>
Аз Попа Ион.
Тома армаш.
Ion Sălcean.
Toader Sălcean.
Ghiorghie vornic.
Chiriiac.
Ştefan, nepot Armaşului.
Negrei brat Pisar.
Marin, s-au tamplat.

<Pe verso-ul filei a doua>: Zapisul pentru Sârbi ot Elan; Sârbii, Fâstâcii; <ss> Tănasi Mogâldi.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 514/14. Original, difolio.

---

69 **1677 (7186) decembrie 6, Bârlad**

† Adec(ă) Costantin, ficiorul Savei de Băl(ă)nești, scriem și mărturisâm cu cestu zapis al mieu și cu al fraț(ilor) mici ce-s asupra me(a), anume Hortolomii, și Vas(â)lii, și trei surori a mel(e), anume Loghina și Vasâlca și Stratica. Eu Costantin scriu fiindu asupra me(a) acești frați mici și nefiindu-i putându-i țâni ca-s(ă) nu ne (în)striinăz(e) din părințâi părințâlor noștri să ne ducim p(r)in țări streini, eu am dăruit o moșâi ce avem de la părințâi noștri Sava de Bălănești, ce-au fo(s)t (cum)părat di la Edul, parti(a) Todires(ei) în în[1] de(a)lul Holbățului despre so(a)ri răsare, din vale(a) Elanului spri Copăceana păr(ă) în locul târgului. Acea moșie o dăruim d(u)misali lui Ștefan păharnicul pintru multu bini ci ne-(a)u făcut di ne-(a)u ocrotit de nu ne-(a)m (în)streinat pentr-alte țări streini, ce să-i fie dumisali moșie în veci și peste acestu zapis să-și fac(ă) d(u)m(nea)lui și d(r)es(e) domnești, iară din frațâi mei cinii a râdica a pârî pre mini să gâlcevază, iar pre dumne(a)lui Ștefan păharnicul să-i de(a) paci să-și țâ(i)e moșâ(i)e, căci eu amu ocrotit toți frațâi mei că era(u) mici. Și la această danie s-au prilejit Lazor Moșuliț, și Sâmion brat Sava, și Vas(i)lii a Negruși și Necola a Grozavei ot Tupilați. Și această danie s-au făcut în târgu în Bârlad denainte(a) vornicilor de Bârlad, anume Păladii și Pendază și Ghiorma și Acanii șoltuzului cu doispre(ze)ci pârgari. Și pentru credința ne-(a)m pus digitili și acești bo(i)eri au iscălit și s-au pus și pecete(a) orașului a Bârladului. Și eu Gâlcă am scris să-s(e) știe.

ȣ Бърлад, лет ҂зрпѕ <7186/1677> дек(емвріе> ѕ <6>

Костантин.
† Хортол(о)меи.
† Вас(и)лие.
† Логина.
† Васълка.
† Стратика.
† Лазор.
† Съмон.
† Вас(и)лие.
† Некола.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 386/30. Original, difolio.

---

[1] Repetiția conform documentului.

---

70. **1678 (7186) ianuarie 11**

† Suret de pe un zapes vec(hi) fiind rupt.

† Adec(ă) eu, Bălănescul sin Zăgan, din sat din Streșinești, scriu eu sin(gur)[1] pre men(e) cu cest adevărat zapes al meu, cum am venit nesilit de nime, și nenevoit, și neînpresurat, ce de a me bun(ă) vo(i)e, de-(a)m vândut a me dere(a)pt(ă) ocin(ă) și moșie ce am avut în sat în Streșinești, aceasta la ținutul Tutovii, pe vale(a) Hor(ă)eții, parte(a) de sus ce iaste din parte(a) Anușcăi, al triil(ea) par(te)[1], 15 pământur(i) din țarin(ă), și trii stănjen(i) din iaz, și din fâneț, și pădure, cu tot vinitul locului ce-s(e) va alege, parte(a) Bălănescului, aceasta am vândut lui Melinte chihae și

frăține-său, lui Dumbrav(ă), și fămeilor lor, cu siliște din sat, dereptu 12 lei bătuț(i), ca-s(ă) le hie derept ocin(ă) și moșie lor și feciorilor lor, și nepoților lor, și strănepoților lor, și tuturor înprăștieților(r). Iar cine să va alege din sămânța lor să le hie moșie în veci neruș(uit) denainte a mulți o(a)meni buni și bătrâni, megieș(i) din din sus și din gios, cine s-au prelejit la aceast(ă) tocmal(ă), anume scriem sin Scrălete (?) din Costești, și Nechifor Costan, și Ion, și Andonie di Streșinești, și alți oameni buni; Cine au fost din noi acești o(a)meni bun(i) care mai sus scrie, de(a)c-am văzut tocmal(a) bun(ă) de la Bălănescul și plat(a) deplin de la Melinte și[1] de la frate-său Dumbrav(ă), noi le-(a)m făcut zapes cu credi(n)ț(ă) ca s(ă)-și fac(ă) și dires(e) domnești. Și pre mai mai (ma)re credința n(e)-am pus și degetul, să-s(e) știe.

Въ лет ҂зрпѕ҃ <7186/1678> ген(арїе) аі҃ <11>.
Bălănescul.
Nechifor.
Costan.
Scrălet.
Ion.
Andonie.
Și eu popa Dehămat am scris.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 246/48. Suret.

---

[1] Rupt.

71 **1680 (7188) mai 1**

+ Izvod de înpărțari locului de la sat de la Frunteșin(i) din gura Horăeții preacum au înpărțit ficiori(i) lui Costantin Bujoranului, nepoții lui Ionașco armașul și cu altă săminție a lor, Aniț(ei) Corlăto(a)e, și Toader, și Ion, și Costantin și Ștefan.

Лет ҂зрпи҃ <7188/1680> маю а҃ <1>

(…)[1] stânjin(i), parte(a) Aniții din parte(a) din gios.
(…)[1] stâ(n)ji(ni), (tij)[1] parte(a) Aniții din parte(a) (…)[1] cumpărătur(i) din parte(a) de gios.
+ 46 stânjin(i), au cumpărat Anița parte(a) Trincului din giumătate de bătrân a patra parte din parte(a) den gios.
+ 23 stânjin(i), tij a cumpărat Anița din parte(a) lui Parpalie de la ficior lui de la Potrachi și de la soru-s(a) Tofana.
+ 11 p(o)l stânjin(i), tij a mai cumpărat Anița din parte(a) lui Bilașco.
(…)[1] din parte(a) din gios.
94 de stânjin(i) toat(ă) parte(a) Aniței din parte(a) din sus.
+ Parte(a) lui Toader Bujoran(u)lui ce i s-au vinit din sus și din gios.
(…)[1] stânjin(i), parte(a) lui de moșie din parte(a) din gios (…)[1].
(…)[1] stânjin(i), tij parte(a) lui Gio(…)lal[2] ca(re s-au)[2] cumpărat Toader de la Stratul și de la alți frați a lui.
+ 23 p(o)l stânjini, tij ce-au cumpărat din parte(a) lui Parpalie.
+ 11 p(o)l stânjin(i), tij a mai cumpărat din parte(a) lui Bilașco.
+ 94 stânjin(i) din parte(a) din sus, moșie draptă 184 fac pe tot.
+ Parte(a) lui Ion Bujoranul câtă parte are.
+ 10 stânjin(i), parte(a) lui din parte(a) din gios, moșie drapt(ă).
+ 11 p(o)l stânjin(i), tij au cumpărat de la Ghilășceas.
+ 94 stânjin(i), din parte(a) din sus, moșie drapt(ă) 115 p(o)l.

+ Parte(a) lui Costantin și a lui Ștefan tij dintr-acești bătrâni din parte(a) lui Ionașco armașul din Frunteșen(i) ot Horăiata.

+ 30 stânjin(i), parte(a) amânduror fraților din parte(a) de gios.

+ 30 stânjin(i), parte(a) lui Costantin care este cumpărătur(ă) de la Ana din parte(a) din gios.

+ 11 p(o)l stânjin(i), tij cumpărătur(ă) di(n) pa(rtea)[1] lui Bilașco care s-au înpărțit 4 (?) parte, tij din parte(a) de gios.

+ 56 stânjin(i), tij parte(a) lui Costantin care este de cumpărătur(ă) din parte(a) din sus.

+ 56 stânjin(i), tij parte(a) amânduror fraților care este moșie drapt(ă) tij din parte(a) din sus.

180 p(o)l stân(jeni) fac.

+ 56 stân(jeni), parte(a) Todoscăi, fat(a) armașului, din parte(a) din sus.

+ 30 stân(jeni), tij parte(a) ei din parte(a) din gios.

86 stân(jeni) fac.

+ 224 stânjini, parte(a) lui Ghiorghie Țiul, cari parte este din parte(a) din sus a treia parte, însă să-ș(i) scoț dres(e)le.

+ 45 stânj(eni), parte(a) lui Ion snă Clipice din parte(a) lui Parpalie ce-s(e) înparte Cu(j)bei (?).

+ Și 12 lei ce-au de la părintele lor de la Costantin Bujoranul precum or ține să-s(e) știe.

+ 2 pog(oa)ne la sat la Fedești s-au socotit să-s(e) facă trei părți, o parte a Aniți(i), o parte lui Toader Bujoranul, o parte lui Ion.

+ 2 pogo(a)n(e) la Necorești tij s-au socotit să-s(e) înparți în trei părți, o parte Aniței, o parte Toader, o parte Ion.

+ Și un vecin ce le iaste înpreun(ă), încă s-au socotit să-l înparțe Toadir cu Ion amândoi, carile l-au scos Toader din Piscan(i) cu o cirtă de dajde.

Și la est hotărât au fost hotarnici Abă(za)[1] vornicul și Necula Buta, și au strânsu mulți oamen(i) bun(i) megieș(i) di pen pregiur, anume Stratul de Băcan(i), și Ștefan de Banca, și Pascal di Zmien(i), și Gorma de Stoișești, și Toderachi de acolo, și Marin de Băcan(i), și Ion sân Clipice ot Costeștii.

Și pentru credința ș-au pus acești o(a)men(i) bun(i) toț(i) degiteli și iscăliturile.

Ꙗбъза ворник(ꙋ)л.
Stratul.
Marin.
Ștefan.
Ion.
Pascal.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 794/6, original.

---

[1] rupt
[2] ilizibil.

---

72 **1680 (7188) iunie 15, Iași**

† Adecă eu, Topin, ficiorul Tărbuțului din Frunteși(ni), și cu fãmeia mea Paraschiva, și cu fata noastră Ioana, scriem și mărturisim cu acestu zapis al nostru cum noi de a noastră bună voe, de nime nevoiț(i), nice asupriț(i), am dat ș-am dăruit a noastră driaptă ocin(ă) și moșie ce avém noi în sat în Hărăgești, ce iaste pre apa Bârladului, în ținutul Tutovei, dumisale Vasilie Gheuca vistearnicul cel mare, și giupâneasăi dumisale, și cuconilor dumilorsale, cât să va alege partea noastră dintr-acel sat din bătrânul Popeștilor, parte(a) Săvii, din câmpu, și din țarină, și cu locuri de fânaț, și din păduri, cu locuri de prisăci, și dintr-apé cu vaduri de moar(ă), și din tot locul, cu tot vinitul, acéia o am dăruit dumisale ce scrie mai sus Vasilie Gheucăi vistearnic, ca să-i hie dumisali driaptă ocin(ă) și

moșie în veaci, și de pre acestu zapis al nostru ca să dumnialui a-ș(i) face și dres domnescu. Și la tocmala ace(a)sta și daniia s-au făcut denaintea lui Abăza vornicul, și Boroda vornicul, și Luchian, și Arsănie diiac de cămar(ă), și Silion ot Călimănești și mulți oamini buni, și pentru credința noi ni-am pus dégetele, și dumnialor acești boiari toț(i) am iscălit.

Și eu Pascal, ficiorul lui Corlat uricariul, am scris să-s(e) știe.

ꙋ Ꙗс, л(ѣ)т(ѻ) ҂зрпи҃ <7188/1680> иꙋни(є) еі҃ <15>.
† Topin.
† Paraschiva.
† Ioana.
Ꙗбъза ворник.
Ꙗрсъниє.
† Silion.
Ꙗз тр(и)фꙋл Борода вор(ник).

<Pe verso-ul filei a doua>: + ot Hărăgești din bătrânul Popiștilor / 7188/1688 iuni(e) 15

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDXCVI/19. Original, difolio.

72a **1680 (7189) septembrie 12, Iași**

† Ostahie, slug(a) post(el)nicului Ștefan de ținutul Fălciiului, s-au căutat în Vist(ie)rie la tabla hârtiilor la sat la Tămășeni și nu s-au aflat. Deci să n-aibă val nici la o rânduială cât au eșit pe tabla hârtiilor despre sătenii de acolo și ce-i vor fi luat, să-i vârtejască înnapoi.

Ѵ Ꙗс, л(ѣ)т(ѻ) ҂зрпѳ҃ <7189/1680> септ(емврїє) ві҃ <12>.
Василїє вист(иерник) <m.p.>.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDLVIII/51. Original.

EDIȚII: Costin Clit, *Câteva documente inedite despre satul Tămășeni de la fostul ținut al Fălciului*, în „Academia bârlădeană”, Anul XXVIII, nr. 1 (90), Trimestrul 1, 2023, p. 11, nr. 2.

---

73 **1685 (7193) martie 20, Huși**

Adecă eu Gughiți, feciorulu lui Țărnă, nepotul lui Burdugan, strenepotul Irinii, scr(i)u (și) mă(r)turisăscu cu adevărat zapis al miu, precum am vândut nesilit și nenevoit, de neme nesilit, precum am vândut dre(a)ptă ocină și moșii dumisale lui Tănasi Bosi(e) și giupânesei dumisale, și cuconilor dumisale, și nepoților, și nestr(ăne)poților dumisali, în veci de veci să fii ocină și moșii din sat din Stroești, din giumătate de loc a tree parte din tot hotari(u)lu Stroeștelor, cu vatră de sat, și vad de mo(a)ră, cu loc de prisacă, cu pomeți, și di(n) țarină, și din fâneți, și din tot vinitili acestui loc 12 ugh(i), să fii ocină și moșii. Și la această tocmală mulți o(a)meni buni s-au prilejit, Ștefan de Bodești, Onil de Crăsnășeni, Necula Aprodulu ot, Neculaiu, sluga Milescul(u)i, Vasili de Tătărăni, Iurașcu ot, Vasili de Gugești, Iosep de Crăsnășeni, Gughiți Begulu de Fâscani.

Eu Simion am scrisu zapisil în târgu în casă la Adrâru Beneter. Deci noi văzâ(n)du to(c)mala bună între dâ(n)șii și făcându-i plată deplin, ne-(a)m pus și pecețile.

ꙋ Хꙋш, л(ѣ)т(ѻ) ҂зрчг҃ <7193 / 1685> март(їє) к҃ <20>.
Gughiți Țărnă.
Ștefan.
Onil.
Necula.
Vaseli.
Iurașcu.

Vasili.
Iosep.
Ghi(or)ghiți.
(…).
† Velet 20 de zile ali mar(tie).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 685/133. Original, difolio, rupt, retaurat.

---

74 **1685 (7193) aprilie 16**

Adecă eu, Vasălie țaganul, ficiorul lui Gligorie țăganului, scriu și mărturisăscu cu cestu adevărat zapis al meu la mâna dumisal(e) lui Ștefan hotnogul, precum m-am vândut dumisali, eu Vasălie și cu țăganca me Nastasăe, și cu ficiorii miei Gligorie, To(a)der, Ion, Gavril, neavându stăpăn, ne-(a)mu vândut de bună vo(i)e no(a)stră ca să fim neşte țăgani a dumisali lui Ștefan iuzbașăi, și a giupănesăi dumisali, și a cuconilor dumisali, în veci, noi și ficiorii noștri, și nepoți, și strănepoți, și rod de rodul nostru, ne-(a)mu vândut dereptu 25 de lei. Și în tocmal(a) no(a)stră și cându s-au făcut zapisul s-au făcut dennainte dumisali lui Vasălie Bolat părcălabul, și dennainte a mulți oamin(i) buni orășeni de Huși, și megieși de prenpregiur, anume Nica ot Huși, Apostul de acolo, Istratie Dubău, Iachim Cogălniceanul, și dennainte dumisal(e) vornicului Tănaasăe, și Ghiorghiț Trele, și a lui Chinan ot Cioricești. Și noi acește cari mai sus scriem tămplăndu-ne la acea tocmal(ă), vădzăndu tocmal(a) bună întru dănșăi, și dându-și banii dennainte no(a)stră, ne-(a)mu și peceță(le) ca să fiide mare credință. Și zapisul l-am scris eu Andor, slug(a) log(ofătului) Răcoviț(ă).
Ѧз Басъли Болат.
И(а)ким Когълничеанꙋл.
Лет ҂зрчг <7193/1685> ап(рилїє) ѕї <16> дьн(и).
(...).
+ Tănaas vor(nicul).
+ Nica.
+ Apostul.
+ Istratie.
+ Chinan.
Ghiorghițe Trelet.

<Pe verso-ul filei a doua>: Acești țigan(i) sint din Țara Muntiniască a părcălabului Şărban, ce-au dat-o di zăstri fiică-sa Velicăi ce au luat-o căpitanul Stoian, robi, și acu îi stăpânești Mănăstire(a) Pobrata.

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Fond Documente moldovenești, CXIII/9.

---

75 **1685 (7193) august 20, Iași**

Adecă eu, Chénan de Bunești, scriu și mărturisesc cu cist zapis al meu precum m-am dat sfentei mănăstiri lui Bărboiu și le-am dat un loc de prisacă, care loc iaste dreaptă ocină și moșie a me, ca să fie sfentei mănăstiri acel loc de prisacă dreaptă ocină și moșie în veci. Căci eu am dat de bună voia me, nici din ficiori sau nepoți să n-aibă treabă a să amesteca la acela loc de prisacă, că este al meu. Și pentru credința me-am pus și pecete. Și eu pop(a) Calistru am scris zapisul ca să fie de credi(n)țe.
Ꙋ Ꙗс, л(ѣ)т ҂зрчг <7193 / 1685> ав(гꙋст) к҃ <20>.

Arhivele Naționale Iași, Fond Episcopia Hușilor, XII/19. Original, filigran, rupt puțin la îndoituri, lipit, pătat.

EDIȚII: *CDM*, IV, p. 210, nr. 911 (rezumat).

76 **1686 (7194) februarie 5, Iași**

† Adică eu Păscălina, fimeia Nichiului din Drăgești și cu ficiorii mei, anume Iliiaș și Apostol și Ioana fimeia lui Jiian căpitanului, scriem și mărturisim cu acestu adivărat zapis al nostru, cum noi di nime siliț(i), nici asupriț(i), ci di a noastră bun(ă) voe, am vândut a noastră driaptă ocin(ă) și moșie, ce avem noi di la moșii noștri și di la părinții noștri în sat în Gârcin(i), ce sântu în Racova, în ținutul Tutovii, cât să va alegi parte(a) noastră din parte(a) lui Toadir Răciului din săliști și din câmpu și din țarin(i) și din păduri și din p(...)ap, și din tot locul cu tot vinitul. Aceia parte am vândut-o noi dumisali lui Iliiaș postelnicului, ficiorul dumisali lui Enache cruceriului, drept doaozăci di lei bătuț(i) și ni-au dat dumnialui banii diplin în mânul(a) noastră. Dici văzind noi că ne faci dumnialui plat(a) diplin am făcut și noi acestu zapis ca s(ă) fie dumisali driaptă ocin(ă) și moșie și cumpăr(ă)tur(ă) în veci.

Și tocmala noastră fost-au dumnialui Tudosie Dubău vel log(o)făt și dumnialui Velișcu hatmanul, și dumnialui Lupașco aga și dumnialui Baenschi sărdariul și dumnialui Vasilăche log(o)fătul al treil(ea) și Ilieș și Ghețău, ficiorii Mierăi di Todirești și alți oameni buni megieși și bo(i)eri di curti. Pentru credința ni-am pus și degit(e)li în loc de peceț(i), și dumnialor acești bo(i)eri ce sântu scriș(i) mai sus au iscălit să fie dumisali di mari credință.

Іас, л(ѣ)т(о) ҂зрчд҇ <7194> фєв(рꙋарїє> є҇ <5>
+ Păscălina, femeia Nechiului.
+ Iliiaș ficior Nichiului.
+ Apostol, ficior Nic(hi)ului.
+ Ioana, fată Nic(hi)ului.
Tudos(ie) Dubău vel log(o)f(e)t, iscal.
Velicico Costin hatman, martur.
Lupașco Bogdan aga, martur.
Vasilie log(o)f(e)t, martur, iscal.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Răchitoasa, III/8. Original, difolio, rupt puțin la îndoituri, pătat, lipsă 1 / 3 din f. 2-1; idem, Manuscrisul nr. 575, f. 105 (f. d.). Copie.

EDIȚII: CDM, IV, p. 223, nr. 974.

77 **1686 (7194) mai 1**

Adecă eu, Neculai biv vtori comis, i Dabije biv vtori sulger, i Oprișan Gheuca biv sulgér, Ilie Zbiera biv vornic ot Botășeni, i Abăza Corui biv vornic glotnii, Ilieș Cehan biv văt(av) za păhărnicei, i Gavril snă Gligoraș Gheuca ot Ruși, i Vas(i)le Dorobăț ot Tulești, Iacomii Corui, i Iordachi snă Abăza Corui, Ștefan snă Mihalcea ot Tăt(ă)rănii (?), i Veniamin, egumenul Sf(â)nta Mănăstire Răchitoas(a), i Vas(i)le potropopul ot Rădeani, i popa Lupul ot Mărișești snă popa Lupul ot Călimăneaști, i Toderașco ot Rădeani, i Pavăl snă Ștefan ot Mărișești. Facem știre noi, cu sufletele noastre, într-această mărturie a no(a)stră, pentru 48 lei, a lui Iftimie de Călimăneaști, cum în dzileli mării sali lui Costantin (voie)vod tâmplându-s(e) Iftimiie în Iaș(i), i s-au aprins casa ce-au avut în Călimăneaști, ș-au ars cu totul ce-au avut. Într-acéia vrémi nu avea fiméie, că s(e) săvârșis(e), și ni s-au jeluit noo cum i-au ars și dresili ce-au avut de moșie și de țigani, carili ni-au

spus nouă și li-am scris într-această mărturie a noastră, un uric de la Ștefan (voie)vod cel bun, carili scrie de părțile țiganilor a Avrămeștilor și a trie parte de sat din Mesăhăneaști de moșie; și iarăș a triia parte de sat de Mesăhăneaști, cumpărătură de la Isac aprod, cé le iaste cumpărătură de la frații lor Cozma Mojlă căm(ă)rașul, ce iaste în ținutul Romanului; și o mărturie de la Nicoar(ă) armașul de Bălăneaști și de la oameni buni, când au hotărât Mesăhăneaștii; și o carte de la Vas(i)le (voie)vod, când s-au pârât cu Ștefan Știucă, iarăș pentru Mesăhăneaști, și l-au rămas și l-au dat platnic; și un ispisoc de la Vas(i)le (voie)vod carili au fost de la strămoșul lor Toader Jora, staroste de Putna, scriind într-însul giumătate de sat de Sumăni pre apa Jeravățului, și sat întreg Jorăștii tij pre apa Jeravățului, și giumătate de sat de Hărmăneaști, și giumătate de sat de Comăneaști, tij pre acea apă Jeravăț; și un ispisoc de pâră și rămas de la Duca (voie)vod, giumătate de sat de Vicoleni din parte(a) din sus dispre Sumănești, tij pre Jeravăț; și un ispisoc de la Costantin Movila (voie)vod, carile scrie din a trie parte din sat de Șendreaști pe Pereschiv, de la strămoșul lor Ion (...)[1]; și cu niște zapise de cumpărătură alese a lui Iftimie, făr(ă) de alț(i) frați(i), cu feméia lui Grozava, cumpărate, doi bătrâni și giumătate ce-au cumpărat de la Ionașco popa din Găneaști, și de la socrul lui, și de la nepoții lui din sat din Negrileaști pe Pereschiv, ce iaste între Lițcani îi între Gropeni, și iar giumătate de bătrân dintr-acelaș(i) sat, ce-au cumpărat de la Rusea din Putredeni, și de la nepoții lui Cărstiian și Albul, și de la alte semințîi a lui, care să chiamă parte(a) Bejeneaștilor, alias(ă) și stâlpită, și a triia parte din sat din Păcurăreaști, ce-au cumpărat de la Ștefan zét Cocolea, și lui Ștefan îi iaste cumpărătură de la nepoții Michitii, bătrânul Michitii, din giumătate de bătrân a șesea parte tij de acolo, parte(a) lui Dumitrașco și a surorii sale Antonii, care iaste pe Pereschiu; și un zapis de la Maftoae, și un zapis de la Eașe de la Fetelea, a ei a triia parte din moșie, și din cumpărături, din sat din Tămășeni, ce iaste pre Tutova, și alte direas(e) ce n-au putut să ție minte să ne spu(i)e, și cărți de rămas, și catastife de slujbe, și zapise de datorii, și socoteale de neguțitori, și alte toate au topit atuncea când i-au trimis D(u)mnezău acel foc; și un ispisoc de la Ghica (voie)vod, carili scrie schimbătu cu țigancé domnéști după țiganii lor și a lor după țiganicé domnéști, și încă mai rămâné doao țigancé a lui după țigani domnéști. Pentru acéia ori cé giudeț s-ar tâmpla să ias(ă) ca-s(ă) aibă credință, și noi toț(i) ne-om iscăli mai gios, să-s(e) criaz(ă).
Лѣт ҂зрчд <7194/1686> маи а҃ <1>.
Аз, иереи Мих(а)лаке писах.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DCXLI/136. Original.

---

[1] Spațiu gol.

---

78 **<1686 septembrie 1-1687 august 31> (7195)**

Adecă eu, Malcoci sirbul, făcut-am zapisul meu la dumisal(e) giupânului Andreiu Cujbă și Câr(s)tei lui Cujbă, precum le-am vândut a me(a) dre(a)ptă moșii la Sirbi pe Elan, cât(ă) parte am avut toat(ă) de la so(a)cră-me(a) Gotculeas(ă), toat(ă) am vândut-o dreptu 12 lei bătuț(i), ca-s(ă) le fie dre(a)ptă moșie dumilorsale. Și la tocmala no(a)stră au fostu frate-meu Marcu sirbul, (și)[1] pentru să-s(e) crează am pus degitile.
Л(ѣ)т(о) ҂зрче <7195 / 1686 septembrie 1-1687 august 31>.
Malcoci sirbul.
Marcu sirbul.

<Pe verso>: Zapis de la Malcoci sirbul pentru Sirbi.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 514/35. Original.

---

[1] Rupt.

79 1686 (7195) decembrie 15

† Adică eu, Nastasiia, fâméia lui Iftimii, ficiorul popii lui Avrintie din Bertești, și cu ficiorul meu cu Ghiorghiț, scriem și mărturisim cu cistu zapis al nostru cum noi di nimi siliți, nici asupriți, ce di a noastră bună voi(e) am năzuit la dumn(ea)lui vornicul Gavriliț(ă) ș-am vândutu dumisali a noastră driaptă ocin(ă) și moșie partia noastră din baltă di la Hârceate, car(e) parti au cunpărat-o socru-miu popa Avrintii di la Crețul cu totu venitul din totu locul ce-s(e) va alégi ca să-i hie dumisali driaptă ocină și moșii, di nimi niclătită, nici rășluită în veaci, și dumisali, și cuconilor dumisali, și nipoților, și strinipoților dumisali, și ca-s(ă) aibă dumn(ea)lui a-ș(i) faci și dreas domnești pri zapisul nostru, iar cini s-ar circa dintru rudili noastri a mai înblaria cu niscar amestecătur(ă) pintru această moșie, alis cumnatu-miu Strătil(ă), să n-aibă nici o triabă, căci el înncă au vândut lui Gavril cluceariului altă parte din Lățiști, ci ni-au fostu iarăși di(n)preună di la socru-miu, și noi n-am luat nimic dintr-acea plată di la Lățăști, numai ce-au luat Strătil(ă) singur.

Pintru acéia și noi am vândutu dumisali vornicului Gavriliț(ă) această parti a noastră din baltă di la Hârceate, cari parti ni-au fost noauă cumpărătur(ă) di socru-miu popa de la Crițul di Sărățăni, partea ce-s(ă) va alégi, ș-am vândut-o dumisali vornicului driptu (...)[1]. Dici și noi avându învoiri anum(e) și plată diplin am făcut dumisali zapis dinaintea atâția megiéș(i) ca-s(ă) hii dumisali ocin(ă) și moșii în véci, di nim(e) niclătită, nici rășluită.

Și la tocmala noas(tră) și când am scris zapisul s-au prilijit dumn(ea)lor Cârstia Cujbă, și Iancul Lata căpitanul di Hănțăști, și Vas(i)lii Țopa armaș, și Caisin, ficiorul Chiricăi di Sărățeani, și Anbrohii Jigălie, și Chirica, ficiorul Ninicăi di Murgiani, și alți boiari și migiéși ce s-au iscălit mai gios.

Și pintru mai mari cridința noastră ni-am pus dégitili ș-am is(că)lit ca-s(e) știi.

Въ лѧт(о) ҂зрче <7195/1686> дик(емврїе> еі <15>
Аз, Кърсте Кѹжбъ, искал <m.p.>.
Настасиѧ.
Гиоргии.
Аз, Ианкѹл, искал <m.p.>.
Аз, Вас(и)лие Цопа, искал <m.p.>.
Аз, Тоадер Шоитѹл <m.p.>.
Анброхии.
Кирика син Ниница.
Каисин.
Панфилии.

<Pe fila a doua>: Zapisul di partea Crețului din Sărățăni di pe partea lui din baltă di la Hârceati.

<Pe verso-ul filei a doua>: Pi balta Hârceti / 7195 dec(em)v(rie) 15.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 342/4. Original, difolio.

---

[1] Spațiu gol.

80 1687 (7195) ianuarie 14, Iași

† Adec(ă) eu, Ion snă Gangur cu femeia mea, scriu și mărturisăscu cu acestu adevărat zapis al mieu, pe cum eu, de nime silit, nici asuprit, ce de bună voia mea, am vândut eu a mea driaptă ocină și moșiie din siliște din Coruești și din si(li)ște din Vlădești, ce sântu pe apa Bogdanii, dumisal(e) Siminii visternicisăi Gheucăi din bătrânul Făbiianeștilor toată parte(a) Mierlii, a tuturor

fraților, ce să va alege parte(a) no(a)stră, am vândut-o dumisal(e) din gura amândoo siliști în dzece bani bit, iară alți fraț(i) ca să nu mai aibă a dodei pe dumneiai, că i-am vândut tot locul cu tot vinitul, cu vatră de sat, și cu vad de mo(a)ră, și cu (a)vaș de fân, și cu câmpu de țarină, și cu livezi de pomi, și cu săpături, și cu pădure, și cu tot vinitul, ca să-i hiie dumisal(e) driaptă ocină și moșiie, cuconilor dumisal(e), și nepoților, și strănepoților dumisal(e) în veci.

Așijderea și e(u)[1] ș(i) Ioniț(ă) snă Ciurlin cu femeia mea[1], iară-și am vândut dumisal(e) din parte(a) lui Zăgan a treia parte ce să va alege parte(a) me din siliște(a) Corueștilor, și din Vlădești, și din bătrânul (...)[1] scoată part(ea) mea, ce-s(e) va alége part(ea) mea, i-am vândut dumisal(e) în (...)[1] lei bani băt(uți), tot locul, cu tot vinitul, cu vatră de sat, și cu vad de mo(a)ră, și cu avaș de fân, și cu câmpu de țarină, și cu livezi de pomi, și cu săpături, și cu pădurė, și cu tot vinitul, ca să-i hie dumisal(e) driaptă ocină și moșiie, cuconilor dumisal(e), și nepoților, și strănepoților dumisal(e), ocină și moșiie în veci.

Și la tocmal(a) no(a)stră s-au prilejât Andoniie Țiul ot Coruești, și Lupan snă Costachi, și Vasâlachi snă Lavric, și Ion Chel(a)riul, și Arseniie Cehan ot Coruești, și Ioniț(ă) snă Neco(a)ră, și Goriie snă Toderiț(ă), și denainte(a) a mulți oameni buni și bătrâni, și pentru credință am pus și degetele ca să-s(e) ști(e).

Пис, в(ъ) lєt ҂з҃рчє <7195/1687> ген(арїє) д҃ї <14> д(ь)ни.
Ion snă Gangur.
Ioniț(ă) snă Ciurlin.
Andoniie.
Vasâlachie.
Ion Chelariul.
Arsenie Cehan.
Ioniț(ă) snă Neco(a)r(ă).
Gorie.
<ss> Lupan Costache.
Аз (...), искал.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 458/67. Original, rupt.

---

[1] Spațiu gol.
[2] Rupt.

---

81 **1687 (7196) decembrie 2, Iași**

† **Ио Костандин воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)подаръ Земли Молдовской.** Adec(ă) au vinit înnainte(a) domnii meli și înnainte(a) alor noștri moldoveneaști bo(i)eri a mari și a mici rugătoriul nostru preutul Ignatie din târgu din Bârladu, de la besearica domnii meli, și ne-(a)u arătat un zapis de cumpărătur(ă) de la Nasta, fata lui Toader de Iugani, făcut denainte a mulți oameni buni, scriindu și mărturisându precum au vândut a ei dreaptă ocin(ă) și cumpărătur(ă) din sat din Pleșăști, ce sântu pre apa Pereschivului, la ținutul Tutovei, drept 8 lei bătuți, preutului Ignat, din tot locul, cu tot vinitul, cât i s-a alégi din bătrânul lui Văscan.

Așijdirile ne-(a)u mai arătat și altu zapis de zălojitură de la Ilie, și de la Sălvăstru, și de la Ion, și de la Ștefan, ficiorii lui Nedelcul, făcut denainte a mulți oameni buni, scriindu și mărturisând precum ș-au zălojit a lor dreaptă ocin(ă) din sat din Pleșeaști, dreptu 15 lei bătuți la preutul Ignat, cu dzi ca de n-or da banii să fie dre(a)ptă ocin(ă) și moșie în veaci preutului Ignat, toat(ă) parti(a) lor cât să va alegi din parte(a) lui Văscan, și nescoțindu zălojitura la dzi i-au dat și zapisul cel bătrân, carel(e) să-ncheai într-aceste zapis(e), un bătrân întreg careli să chiam(ă) bătrânul Văscanului.

Așijdirili ne-(a)u mai arătat și alte zapis(e) d(e)[1] (cum)părătur(ă) din bătrânul Băcleaștilor, care zapis ne-(a)u arătat întâiu, anum(e) de la Iftodie Șchiopul ciobotarul, ficiorul Cucoanei, nepo(a)ta lui Dzam, și de la fiiu-său Ștefan, făcut denainte a mulți oameni, scriindu și mărturisând precum au vându a sa dre(a)ptă ocin(ă) din sat din Pleșeaști, parte(a) mane-sa Cucoanei, drept 6 lei bătuți, preutului lui Ignat, din tot locul, cu tot vinitul, cât i s-a vinisă lui.

Așijdirili ne-(a)u mai arătat un zapis de cumpărătur(ă) de la Vartolomei, și de la frate-său Iftimie, și de la surorile lor, de la Sorica, și de la Vasilca, ficiorii lui Toader Dinteli, făcut înnainte a mulți oameni buni, scriindu și mărturisându precum au vândut a lor dre(a)ptă ocin(ă) și moșie din sat din Pleșeaști, drept 8 lei bătuți, preutului Ignat, cu vadu de moar(ă), și cu o păragin(ă) de vie ce iaste cu pomeți, care au fost zălojit(ă) de tatăl lor Toader Dintele la preutul Ignat mainainte vreame, însă în tot locul, cu tot vinitul, cât li s-a vini parte(a) lor.

Așijdirili ne-(a)u mai arătat un zapis de cumpărătur(ă) de la Sava, ficiorul Melintiei, fata îi Dobeșoae, făcut înnainte a mulți oameni buni, scriindu și mărturisindu precum au vândut a lui dre(a)ptă ocin(ă) și moșie din sat din Pleșești preutului Ignat dreptu 2 lei bătuți, toat(ă) parte(a) lui cât i s-a vini în tot locul cu tot vinitul.

Așijdirili ne-(a)u mai arătat un zapis de cumpărătur(ă) de la Andronic, ficiorul Stratiei, fata Portasie ai Dobeșoae, (fă)[1]cut înnainte a mulți oameni buni, scriindu și mărturisindu precum au vândut a sa dre(a)ptă ocin(ă) și moșii din sa(t)[1] (din)[1] Pleșeaști preutului Ignat dreptu 2 lei bătuți, în tot lo(cu)[1]l, cu tot vinitul, cât să va aleagi part(a)[1] (sa)[1].

Așijdirili ne-(a)u mai arătat un zapis de cumpărătur(ă) de la Samoilă, ficiorul Samfirei, nepotul lui Echim, făcut înnainte a mulți oameni buni, scriindu și mărturisându precum au vândut a sa dre(a)ptă ocin(ă) și moșie din sat din Pleșeaști preutului Ignat drept 6 lei bătuți, parte(a) lui cât i să va aleagi în tot locul, cu tot vinitul.

Așijdirile ne-(a)u mai arătat un zapis de cumpărătur(ă) de la Alecsandra, fata Țonțăi, nepoata lui Dzam, făcut înnainte a mulți oameni buni, scriindu și mărturisindu precum au vândut a ei dre(a)ptă ocin(ă) și moșie din sat din Pleșești preutului Ignat drept 6 lei bătuți, parte(a) mane-sa Antoniei, în tot locul, cu tot vinitul, cât i s-a vini parte(a) mane-sa.

Așijdirili ne-(a)u mai arătat un zapis de cumpărătur(ă) de la Alba, fata Peatrei, nepoata Lucăi, făcut denainte a mulți oameni, scriindu și mărturisindu precum au vândut a ei dre(a)ptă ocin(ă) și moșii din sat din Pleșeaști preutului lui Ignat, dreptu 6 lei bătuți, parte(a) eai, în tot locul, cu tot vinitul, câtă i să va aleagi.

Care aceste zapisă toate câti să scriu mai sus să-ncheai în bătrânul Băcleștilor, cu parte(a) preutului Ignat, ce are de pre tată-său Hilohie Băcle, însă făr(ă) câți răzeași sântu nevânduți preutului Ignat din bătrânul Băcleștilor, carii nu-s scriș(i) într-acestu ispisoc cu aceste zapis(e). Deci carii să vor răspunde dintr-ace(a) moșie și rudenii și or ave(a) dres(e), vor (ți)[1]ne cu părintele înpreună cât li s-a vini. Pentru aceia și domniia me(a) văzându aceste adivărate (z)[1]apisă și cu atâte mărturii da(t)[1]u-i-am și i-am întărit cu această adivărată carte a domnii meli ca să-i fie uric de întăritur(ă) în veaci neclătit.

Оу Ѩс, л(ѣ)т(о) ҂зрчѕ҃ <7196/1687> **дек(емврїе) в҃** <2>.
Тȣдωс Дȣбъȣ вел лог(о)ф(ъ)т.
Василие Рȣцин диıакȣл.

<Nota de la copia modernă>: ~~Transeris~~ Copiat de pe originalul, ce este scris frumos pe o coală mare de hârtie veglată și lucie. Ispisocul acesta îmi este dăruit de către d-l Alexandru Pogonatul, magistrat pensionar din Bârlad. / Satul Pleșești este, cum am văzut, acel de pe pârâul Pereschiv, din județul Tutova, spre deosebire de acel de pe Simila, unde-i născut poetul A. Vlahuță. / Preutului Ignat, de la Biserica Domnească din Bârlad, era răzăș, cum vedem din satul Pleșești de pe Pereschiv, fecior lui Hilohie Băde.

Muzeul Național al Literaturii Române Iași, nr. inv.1976. Original, sigiliu căzut, rupt; Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 816/13, copie modernă-transcriere în grafie latină.

EDIȚII: Costin Clit, *Documente din arhiva Muzeului Național al Literaturii Române din Iași* (I), în „Prutul”. Revistă de cultură, Huși, Serie nouă, Anul IX (XVIII), Nr. 1 (63)/2019, p. 178-180, nr. 4.

---

[1] rupt.

82 **1688 (7196) iunie 15**

Suret scos asemine de pe ispisocul mării sale lui Costandin vodă, care ispisoc esti din let 7196/1688 iuni(e) 15.

Adică au venit înnainte(a) noastră și înnainte(a) bo(ierilor) noștri moldovenești a mari și a mici sluga noastră Vasilie vornicul de Bârlad, și ni-au arătat niște zapise de ocină și de cumpărătură, ce aré cumpărate de dânsul și de părinții lui, de popa Gavril, ce-au fost preot domnescu la biserică în târgul Bârlad, și cu multe mărturii încredințate, scriind și mărturisând precum au venit Tiron, ficiorul lui Neștiut din Pardosăști și nepotul său Postolachi, ficiorul lui Stratulat, și cu fimeia lui Guța, și cu soru-sa Negriia, și cu feciorii săi, Tudosă și Ștefan și Stratiia, și ficiorii lui Toader, nepoții lui Tiron, anume Neștiut, și Costandin, și Gavril, și Ionaș, ficiorii lui Balotă din Odobești, iarăș(i) nepoții lui Tiron din Pardosești, și cu ficiorii lor, Ionaș și Apostol, ficiorii lui Gavril, și de a lor vo(i)e, de nimene siliț(i), nici asupriț(i), au vândut a lor driaptă ocină și moșie giumătate de sat din Pardosăști, ci este la țânutul Tutovii, pe apa Pereschivului.

Așijdere, iarăș(i) au mai venit Toader cu fimeiia lui Sofroniia, fata lui Vicol, și cu ficiorul lor, și au vândut parte(a) lor de ocină și de moșie din Pardosăști și din Meseni de pe tatăl său Vicol și parte mâni-sa, din tot locul, cu tot venitul ci să va alegi, drept 14 lei bani de argint bani gata, iarăș(i) pe apa Pereschivului, la țânutul Tutovii.

Așijdere, iarăș(i) au mai venit Albotă din sat din Pardosești și iarăș(i) au vândut și el toată parte(a) sa de de ocină din sat din Pardosăști, din tot locul, cu tot venitul, drept 4 ughi, 12 potronici bani de argint bani gata de la țânutul Tutovii, pe apa Pereschivului.

Și au mai vândut tot acești de mai sus din trii locuri, adică din Măzărești, i din Pleșăști, și din Străvaș, ci să va alege părțile lor de ocini și moșii cu piscul lui (...) cu ispisocul lui Bogdan tij pe apa Pereschivului, la țân(u)t(ul) Tutovii, din vatra satului, și din câmpu, și din țarini, și din tot locul cu tot venitul, drept 50 lei bani de argint.

Așijdere, au mai venit Nistor, ficiorul Ciocârlii, anume Ifrim, și iarăș(i) au vândut a sa driaptă ocină parte(a) părinților săi din sat din Meseni, și cu vad de moară, și cu săpături în Dumbrăveni, și la piatră, și cu tot venitul ce să va alege, drept 16 bani de argint, iarăș(i) pe apa Pereschevului, la țân(u)t(ul) Tutovii.

Așijdere, au mai venit Macsăn, ficiorul lui Ionașcul Boziian, nepotul lui Doboș, și cu fimeia lui Ana, și cu ficiorii lor, Tudosca și Ioana, și Costandin, și iarăș(i) au vândut a lor driaptă ocină și moșie, parte(a) părinților săi și partea mătușii sale Ștefaniei, iarăș(i) din sat din Meseni, cu vad de moară și cu săpături la Dumbrăveni, și la piatră, și din tot locul, cu tot venitul ci să va alege, drept 10 lei bani de argint, ci este iarăș(i) pe apa Pereschivului, la țânut(ul) Tutovii.

Așijdere, au mai venit Tănasăe, ficiorul Irimii Porcei și cu frate-său Calistrat, cu soru-sa Varvara, și au vândut a lor driaptă ocină și moșie din sat din Meseni, parte(a) părinților lor, a Irimii și a mamii lor, ci să va alege din tot locul, cu tot venitul, drept 10 lei bani de argint, iarăș(i) pe apa Pereschevului, la țân(u)t(ul) Tutovii.

Așijdere, au mai venit Pătrașcul Spaimă călugărul din Iugani, și cu ficiorii săi, Gheorghiță, și Ștefan, și Vasili, și fata lui Anca, și iarăș(i) au vândut parte(a) lor de ocină și de moșie din sat din

Meseni, pe apa Pereschevului, la țân(u)t(ul) Tutovii, ci să va alege din tot locul, cu tot venitul, drept 7 lei bani gata.

Așijdere, și Aftana, fimeia lui Costandin, ficiorul Porcei din Iugani, și cu ficiorii ei, Vasilie și Toader, au vândut parte(a) lor de ocină și de moșie, iarăș(i) din sat din Meseni, câtă să va alege, din heleșteu, și din vad de moară, și din tot locul, cu tot venitul, iarăș pe apa Pereschevului, la țân(u)t(ul) Tutovii, drept 7 lei bani gata.

Iarăș(i) au mai venit Sava, ficiorul Mistrititului, din sat din Meseni, și au vândut și el parte(a) lui de ocină și de moșie iarăș(i) din sat din Meseni, dintr-un bătrân a 5 parté, drept 5 lei bani gata, cât să va alege din tot locul, cu tot venitul.

Așijdere, au mai venit ficiorul Badiului din Triponești de la Pereschiv și cu fimeia sa Ana, și cu ficiorii săi, Păvălașcu și Măriuța, și cu Iancul sân Tănasie, ficiorul lui Rogodan, nepot (Boagei)[1] din Meseni, și cu Andrei, ficiorul Boaghei, și cu Strătulat, nepotul Boaghei, și cu Anbrohie, ficiorul lui Rogodan, nepotul Boaghei, și cu toț(i) nepoții Boaghei, și iarăș(i) au vândut toată parte(a) lor de ocină și de moșie ce-au avut di pe moșul lor Drăgan Boaghea din sat din Meseni, giumătate de bătrân ci să va alege. Și au vândut ei alt bătrân întreg partea din sus, iarăș(i) di pe moșul lor Drăgan Boaghea, tot din Meseni, ce-au fost cumpărătură de la Ion Scroboneț, drept 40 lei bani gata, (din) vatra satului, și cu vad de moară, și cu câmp din țarină[1] (?), și cu (...)[1] de (...)[1], și cu locuri de prisăci, și cu pomeț(i), și cu săpături, și din tot locul, cu tot venitul ci să va alege, cie ste iarăș(i) pe apa Pereschevului, la țânut(u)l Tutovii, și (...)[2].

Așijdere, au mai venit fata lui Toader Porcei din Iugani și au vândut și ea toată partea ei de ocină și de moșie din sat din Meseni (...)[2] venitul, câtă să va aelge.

Așijdere, au mai venit Anghelina, fata lui Andronic din Pardosăști cu ficiorii săi, și iarăș(i) au vândut a lor driaptă ocină (și moșie)[2] din sat din Tăbăcești, anume Fărcușe, parte(a) doi frați, cu vad de moară, și cu pământuri de arat, și cu locuri de cosit, cu pomeț(i), și cu tot venitul ci să va alege, drept 12 lei bani de argint, iarăș(i) pe apa Peresche(v)ului, la țânutul Tutovii.

Așijdere, au mai venit Gheorghie și cu fimeia lui Aftamiia, și cu ficiorii lor, Irimiia, și Pricopie, și Tudora, și Gavril, cumnatul său, și cu fimeia lui Ștefaniia, și cu ficiorii lor Ștefan și Măriia, și Saloca, sora Ștefănii, au vândut și ei toată partea sa de ocină și de moșie, iarăș(i) din sat din Tăbăcești, parte(a) Tudoschii, a fetii lui Panoschi, și viia din Micnești, câtă să va alege parte(a) lor din tot locul, cu tot venitul, drept (...)[3] lei bani gata, iarăș(i) pe apa Pereschevului, la țân(u)t(ul) Tutovii.

Așijdere, iarăș(i) au mai venit Toader și cu fimeia lui Sofroniia, și cu ficiorii lor, și iarăș(i) au mai vândut și parte(a) lor de ocină din Tăbăcești, ci să va alege din tot locul, cu tot venitul, drept 4 lei bani de argint, partea soacră-se, Măricăi, fata lui Filip din Pardosăști, iarăș(i) pe apa Pereschevului, la țânutul Tutovii.

Așijdere, au mai venit Vasilii Zghera cimpoeșul și cu fimeia lui Alba, ficiorul Irimii, nepot Petrii lui Chișotco, și cu ficiorii lor, Ion și Vasilachi, și iarăș(i) au vândut partea lor de ocină și de moșie din sat din Măzărești, dintr-un bătrân giumătate din bătrân, cu vad de moară, cu heleșteu, și la țarină, și la câmpu, și din tot locul, cu tot venitul cât să va alege, drept 10 lei bani de argint, iarăș(i) pe apa Pereschevului, la țânutul Tutovii.

Așijdere, au mai venit Macsin, feciorul Niagului din Măzărești, și iarăș(i) au vândut și el toată partea sa de ocină și de moșie, câtă să va alege din sat din Măzărești, din tot locul, cu tot venitul, drept 9 ughi, 12 potronici, bani de argint, pe apa Pereschevului, la țân(u)t(ul) Tutovii.

Așijdere, au mai venit Vasili, și el încă au vândut toată parte(a sa de ocină și de moșie din sat din Măzărești, drept 8 lei bătuț(i) bani gata, și iarăș(i) pe apa Pereschevului, la țân(u)t(ul) Tutovii, din tot locul, cu tot venitul, cât să va alegi.

Așijdere, au mai venit Dumitrașcu, ficiorul lui Gheorghiță a Canghii, și cu soru-sa Tofana, și iarăș(i) au mai vândut și ei toată partea lor de ocină și de moșie din Măzărești, și din satul

Micneşti, şi din Tăbăceşti, şi din tot locul, cu tot venitul, cât să va alege, drept 20 lei bani gata, iarăş(i) pe apa Pereschevului, la ţânutul Tutovii.

Aşijdire, au mai venit Gheorghi din Iugani, şi iarăş(i) au vândut parte(a) sade ocină şi moşie din sat din Pleşeşti, partea lui Simion Şurelor din Cârlomăneşti, din tot locul, cu tot venitul, cât să va alege, drept 7 lei bătuţ(i) bani gata, iarăş(i) pe apa Pereschevului, la ţân(u)t(ul) Tutovii.

Aşijdere, au mai venit Loghina, fata lui Dumitraşcul Brumă, şi iarăş(i) au vândut ale sale drepte ocini şi moşii din sat din Pleşeşti doauă părţi, adică a tătâni-său şi a mâni-sa, drept 2 lei bani gata, din tot locul, cu tot venitul, iarăş(i) pe apa Pereschevului, la ţânut(ul) Tutovii.

Aşijdere, au mai venit Acseniia, fata lui Vasile, ficior lui Dragoş, şi iarăş(i) au vândut toată partea lor de ocină şi de moşie iarăş(i) din sat din Pleşeşti, drept 5 lei bătuţ(i) bani gata, din tot locul, cu tot venitul, cât să va alege.

Aşijdere, au mai venit iarăş(i) Tiron, ficiorul lui Neştiut din Pardosăşti, şi cu nepotul său Postolachi, ficior lui Strătulat, cu fimeia lui Guţa, şi cu soru-sa Negraia, şi cu ficiorii ei, Tudosie şi Ştefan, şi Stratiia, şi ficiorii lui Toader, nepoţii lui Tiron, anume Neştiut, i Costandin, şi Gavril şi Ionaş, ficiorii lui Balotă din Odobeşti, iarăş(i) nepoţi lui Tiron din Pardosăşti, şi cu ficiorii lor, Ionaş şi Apostol, ficiorii lui Gavril, şi iarăş(i) de a lor bună vo(i)e au vândut toate părţile lor de ocină şi de moşie din sat din Orgeşti, pe apa Zeletinului, şi Şărbăneştii pe apa Berheciului, ce să vor alege părţile lor de ocină, din tot locul, cu tot venitul, drept 21 lei bătuţ(i) bani gata, ce sânt la ţânut(ul) Tecuciului.

Aşijdere, iarăş au mai venit Acseniia şi cu ficiorul ei, fata lui Drăgan din Iugani, şi iarăş(i) au vândut toată partea lor de ocină şi şi de moşie din sat din Orgeşti, din tot locul, cu tot venitul, cât să va alege, şi iarăş(i) pe apa Zeletinului, la ţânutul Tecuciului, drept 4 lei bani gata.

Aşijdere, au mai venit Ştefan, ficiorul Stratiei, a fetii lui Necoară a lui Ciorecnegru din sat din Costeşti, şi iarăş(i) au vândut toată partea sa de ocină şi de moşie din sat din Orgeşti, partea tătâni-său lui Necoară, câtă să va alege din tot locul, cu tot venitul, drept 10 lei bani gata, iarăş(i) pe apa Zăletinului, la ţânutul Tecuciului.

Aşijdere, iarăş(i) au mai venit Paraschiva şi Dochiia, fetile Oargăi din Orgeşti, şi iarăş(i) au vândut toată partea lor de ocină şi de moşie din sat din Orgeşti ce să va alegi dintr-un bătrân, cu săpături, şi din tot locul, cu tot venitul, drept un bou preţăluit 10, şi drept 8 ug(hi), bani de argint bani gata, iarăş(i) pe apa Zeletinului, la ţânutul Tecuciului.

Aşijdere, au mai venit Ialina Bărboae, şi iarăş(i) de ei bună vo(i)e au dat şi au dăruit toată partea sa de moşie şi de cumpărătură, părţi din trii sate, adică din sat din Orgeşti, pe apa Zeletinului, la ţânutul Tecuciului, cum şi din satul Bogeştii şi Şerbăneştii tot la acel ţânut, pe apa Berheciului, din tot locul, cu tot venitul, cât să va alege.

Aşijdere, au mai venit Gheorghi şi cu fimeia lui Aftiniia, şi cu ficiorii lor, Irimiia, şi Pricopie, şi Tudora, şi cumnatul său Gavril, şi cu fimeia lui Ştefăniia, şi cu ficiorii lor, Ştefan, şi Măriia, şi Aftiniia, şi Salomca, sora Ştefăniei, fata Prohiroaei, şi cu alte săminţii de a lor, şi iarăş(i) au vândut şi ei toată partea lor de ocină şi de moşie din sat din Boghiceşti, parte(a) lui Porhirie, iarăş(i) ci este pe apa Zilitinului. Aşişdere, au vândut ei şi partea de ocină ce au la sat la Şerbăneşti, pe apa Berheciului, iarăş(i) la ţânutul Tecuciului, drept 9 lei bătuţ(i) bani gata, din tot locul, cu tot venitul, cât să va alege.

Aşijdere, au mai venit Simina, fata Albii al Drăgănesii din Boghiceşti, şi iarăş(i) au vândut toată partea sa de ocină şi de moşie din sat din Boghiceşti, din tot locul, cu tot venitul, partea mâni-sa Albii, drept 5 lei bani gata, şi iarăş(i) pe apa Zeletinului, la ţânutul Tecuciului.

Aşijdere, au mai vândut Dorin, ficiorul lui Simeon Boaghei din Bogeşti, şi cu soru-sa Mărica, şi iarăş(i) au vândut parte(a) lor de ocină şi de moşie din sat din Bogeşti, partea tătâni-său Boaghei, a lui Simeon, drept 14 lei bani de argint bani gata, din tot locul, cu tot venitul, cât să va alege.

Așijdere, au mai venit Simeon cu frate-său Grigore, și cu surorile lor, Cărstâna și Doichița, și iarăș(i) ai au vândut partea lor din sat din Bogești, din tot locul, cu tot venitul, cât să va alege partea mumei lor a Doichiții și a Măricăi, drept (...)[3] lei bani gata, iarăș(i) pe apa Zeletinului, la țânutul Tecuciului.

Așijdere, iarăș(i) au mai venit (...)[3], fata Miräului din Șărbănești, și au vândut a ei driaptă ocină și moșie o vie la Șărbănești ot Tecuci, drept 7 ug(hi).

Așijdere, iarăș(i) au mai venit Dumitru, ficiorul lui Obreje din Șerbănești, și au vândut iarăș(i) driaptă ocina sa o vie iarăș(i) din satul Șărbăneștii, drept (...) galbăn bani de argint.

Și iarăș au mai venit Dumitrașcul, ficiorul lui Păcurariu, nepot Romășcesei din Tomești, și au vândut a lui driaptă ocină și moșie un vad de moară în apa Tecuciului la siliștea Tomeștilor, drept 34 lei bani gata și cu tot venitul.

Așijdere, ni-au mai arătat Vasilii vor(ni)c(ul) de Bârlad și o mărturie de ales de la toț(i) răzășii din Nicorești pentru pământuri de ocină ce au cumpărat el, și cu tot venitul, în țarina lui Vasile, tot la Nicorești, scriind și mărturisind precum au cumpărat el un pământ de la Toderașcul călugărul în colțul vii lui din sus despre Joroae drept un leu bătut, și altu pământ de la Frumosul (?) din Necorești de sus mai pe din gios, iarăș(i) drept un leu, și alt pământ (...)[2] cu celelalte pământuri, și alt pământ de la Nicolae, ficiorul lui Istrati den Necoreștii de sus, mai pe din gios de celelalte pământuri, iarăș(i) drept un leu. Și doauă pământuri drept doi lei, de la ficiorii Ștefănesii, de la Nicolae și de la Arhirie den Necoreștii din gios. Și alt pământu de la fata popii Roșcăi, iarăș(i) din Necoreștii din gios, iarăș(i) drept un leu. Și alt pământu iarăș(i) drept un leu de al Apostol, ficiorul Mutului din Nicoreștii din gios.

Deci și domniia me văzând zapisă și cu multe mărturii încredințate, domniia me încă am crezut și am dat și am întărit slugii noastre lui Vasilii vor(ni)c(ul) de Bârlad pe toate pe aceste părț(i) de ocine ce mai sus să pominescu, ca să-i fie lui drepte ocini și moșii în veci cu tot venitul, și fimeii lui, și ficiorilor lui, și uric, și întăritură neclătit nici odinioară în veci, și altul nimé ca să nu să amestece piste acestu adivărat zapis.

Gospodin velial.

7196/1688 iunie 15.

Locul peceții g(os)pod.

Tudose Dubău vel log(o)f(e)t.

Toader Beldeman.

Acest suret l-am tălmăcit eu Ștefan Pătrianul diiacul de divan, asemine di pi cel adivărat. La velet 1780 ghenarie 1.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 598/1. Suret, rupt.

---

[1] Ilizibil.

[2] Rupt.

[3] Spațiu gol.

---

83 **1688 (7196) iunie 25, Iași**

† Ио Костандин воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земле Молдовскои. Scriem domniia mea la cinstit și credincios boiarenul nostru dumne(a)lui Miron Costin log(o)f(e)t. Facem știre dumitale că s-aau pârât de faț(ă) înnaintea domnii méle și a tot Sfatul nostru dumne(a)ei Tudosiica Joroae și fiiul ei, dumne(a)lui Antiohie, ce-(a)u fost cămăraș, și rudele dumilorsali: Pavel Bujoranul, ce-(a)u fost sulger mare, și Lupul Costachii vtori sulger, și Chiriiac Bujoranul, și frate-său Toader Bujoranul, ce-au fost armaș, strenepoții Cârstii Ghionovici, ce-(a)u fost vornicu mare, cu boiarenul nostru dumne(a)lui Ștefan Scărlet vel armaș, și cu fratele dumisale Dabijia vtori log(o)f(e)t, ficiorii lui Scârlet de Zoriléni pentru niște săliște ce sint în hotarul Bujorénilor, pe apa Bârladului, la ținutul Tutovei.

De care săliște să apucă Ștefan Scărlet armaș și fratele dumisale Dabijia log(o)f(e)t(u)l, dzicând dumne(a)lor precum au cumpărături acolo de la părintele lor Scărlet de Zorileni, precum ne arătară și direasăle lor, ce au ei de la vândzători ce au cumpărat tatăl lor din văl(e)tul ҂зрнв҃ <7152 / 1643 septembrie 1- 1644 august 31>, carele arată din Fărămești, din Movila Epii, pân(ă) în Gura Epii, și prest(e) câmpu până într-aapa Bârladului, și cu vad de moar(ă) într-aapa Bârladului.

Și iarăși ne arătară și alt zapis de la tatăl lor Scăărlet, pe a patra parte din Valea Epii, adeverindu și cu un uric de la Irimiia vod(ă), cum să chiamă aceia săliște Iapa.

Și ne mai arătar(ă) doă zapisi precum au cumpărat tatăl lor, Scărlet, dintr-o săliște ce să chiam(ă) Mastaticii, iarăși acolo într-același hotar, ce aceste doă zapisă nu avură vălet.

Și iară mai arătară și altu zapis precum au cumpărat tatăl lor toată săliștea Negoeștilor de la fata lui Prebici log(o)f(e)t(u)l.

Iar strenepoții Cârstii vornicul așia au dat saamă, precum au cumpărătură ei acolo de la moșul lor de la Cârstia Ghione vornicul doă părți din Grij(i)livi, ce s-au fost chemându mai de mult Iapa. Așia arată dirésăle nepoților Cârstii vornicul.

Și iarăș mai scoasără trii dirésă ce au ei iarăș(i) cumpărătur(ă) de la Cârstia vornicul, pre săliștea Mastatacilor, cu vad de moar(ă) într-a apa Bârladului.

Și iarăș ne mai arătară nepoții Cârstii vornicul doă zapisă pre giumătaate de sat de Negoești, cumpărat din v(ă)l(eatu)l ҂зрзі҃ <7117 / 1608 septembrie 1-1609 august 1644>, tot acolo într-aceleași hotar. Carele aceste toate sint lor cumpărătură, precum mai sus însămniadză, de la moșul lor Cârstia vornicul.

Și așia dându ei saamă c-au apucat ținndu-le aceste ocine de la moșii și de la părinții lor, știindu că toate acestea ocine sintu a Cârstii vornicul(u)i. Iar de aceste cumpărături a lui Scărlet de Zoriléni nemic ei n-au știut, nice părinții lor, să hie cumpărat sau să hie mai avut altucine amestec într-a aceli hotar(e).

Iar ficiorii lui Scărlet de Zoriléni deadiră saam(ă) c-au mai ținut acolo într-aceli hotar(e), care lucru apucându-să tare nepoții Cârstii vornicul(u)i, cum Scărlăteștii acolo cu dânșii n-au ținut, nice cu știre părinților săi nu iaste, că nime nici într-un zapis nu sint iscăliți, și lăsind pre oameni c-au ținut tot și au avut și mori acolo făcute de răpăusatul Gavril Costachi vornicul, carele le-au ținut atâta vremé, și de au avut moșiea acolo, căce nu l-au poprit, pentru care lucru avură jalobă și prepus mare nepoții Cârstii vornicul, precum acele cumpărături a Scărlăteștilor nu sint direpte și sintu făcute pe ascunsu.

Pentru acesta lucru iată că te aliasăm domniia mea pre dum(ne)ata boiaren mare și de cinste credincios să faci dumn(e)ata ostenial(ă) să mergi acolo la aceli săliște ce mai sus scriem și s(ă) strângi oameni buni de prenpregiur, megiași din sus și din gios, și să socotești dumn(ea)ta acele săliște, ce-i zic Grij(i)livii, tot o săliște sint cu Iapa și cu Făr(ă)meștii, a cineși pre numele său, și ținut-au Scărlet de Zoriléni într-acele săliște dacă au cumpărat cu nepoții Cârstii vornicul, au n-au ținut. Ce de să va dovedi cu bună dovad(ă) c-au ținut cu nepoții Cârstii vornicul, dumn(e)ata să cauți zapisăle lor, că ce-s cumpărături mai vechi, iar cât ar a rămânea să alegi dumn(ea)ta Scărlăteștilor. Iar de vor dovedi nepoții Cârstii vornicul, cum n-au ținut Scărlăteștii cu dânșii într-a aceli hotară, nici cu părinții lor, ce ș-au ținut zapisăle ascunse nevrându să-ș(i) ivască cumpărăturile acestea pănă s-au trecut bătrânii Bujoreanelor, ce le-au ținut tăinuite de 40 și mai bine de ani, foarte să le ei dumn(ea)ta sama pre amănuntul, căce aicia iaste și prepus. Și precum vii afla dumn(ea)ta mai cu dreptul cu oameni buni, așia să faci dumn(ea)ta o mărturie încredințată, aă avem știre. Aceasta facem știre dumitale zdravie.

Ȣ Іас, л(ѣ)т(о) ҂зрчѕ҃ <7196> иȣни(е) ке҃ <11>

Саам г(о)сп(о)д(и)нь велѣл.

Тȣдѡс Дȣбъȣ вел лог(о)ф(е)т, искал <m.p.>.

† **Глигори <писал>.**

<Pe verso-ul filei a doua>: Carte de la Costandin vod(ă) la Miron log(o)f(e)t să hotărasc(ă) Buj(o)renii. 7196 iuni 25.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDLVIII/100. Original, difiolio, sigiliu rotund, rupt și lipit la fila a doua.

84 1689 (7197) iunie 22, Iași

† Adec(ă) eu Cârstăna, fata Gramei biv vel stolnic, nepoata lui Orăș, biv hatman, giupâniasa dumisali răpăosatului Statie biv vel clucer, scriem și întărim Svânta Măn(ă)stiri Bursucii cu (a)ce(a)stă scrisoare a me(a), pe cum dedis un sat, anumi Cârlomăneștii, cu vii, cu tot vinitul. Deci gândisăm să-l luăm de la Bursuci să-l dăm la Svântag(o)ra la 20 de măn(ă)stiri, unde-i dat(ă) și Triisvetiteli iar pe urmă mă socotiiu de vreme ce au fostu atâta poman(ă) și bogdaproste și s-au hrănit ace(a)sta svântă măn(ă)stiri de atunce pân(ă) acmu socotiiu să nu-m(i) tréc pomana că tot este o sfântă măn(ă)stire și acolo și tot va hi poman(ă); și pentru sufletul părinților și al nostru, ce să li fie de la noi acestu zapis înnoire și așezari Svintii Măn(ă)stiri Bursucilor și egumănului și a tot săborul svintii măn(ă)stiri carii vor hi la acea svântă măn(ă)stiri ca s(ă) le fie lor și svintii măn(ă)stiri deriaptă ocin(ă) și moșie și danie și înnoeri de la noi, și ca să fie volnici pe acestu zapis de înnoeri ce le-(a)m făcut eu a-și face și ispisoace d(o)mnești de la acești carii sint acmu, iar cini s-ar ispiti ori hie din cini macar din călugării de la Svântag(o)ra de la cele 20 de măn(ă)stiri ca să n-aibă tr(e)ab(ă) a strâcare danie me(a) ce-(a)m dat acelaș sat cari mai sus scrie la svânta măn(ă)stiri la Bursuci, iar cini va strâca în sâlă să fie[1] (...)[2] și treclet și procle(t)[3] (și)[4] afurisit și negru ca Areie și le(pădat)[5] de trii suti și optusprăzeci oteți **съ не же въ Никии.** Și pentru mai mare cred(in)[6]ța mi-em pus și pecete încredințată cu numeli meu în loc de iscălitur(ă), și carii s-au prilejit din bo(i)eri mari și mici au iscălit ca-s(ă) fie de mare credințe.

ꙋ Ꙗс, л(ѣ)т(ѡ) ҂зрчз <7197> иꙋн(їє> кв <22>

Și eu G(r)igorii vătav am scris zapisu(l).

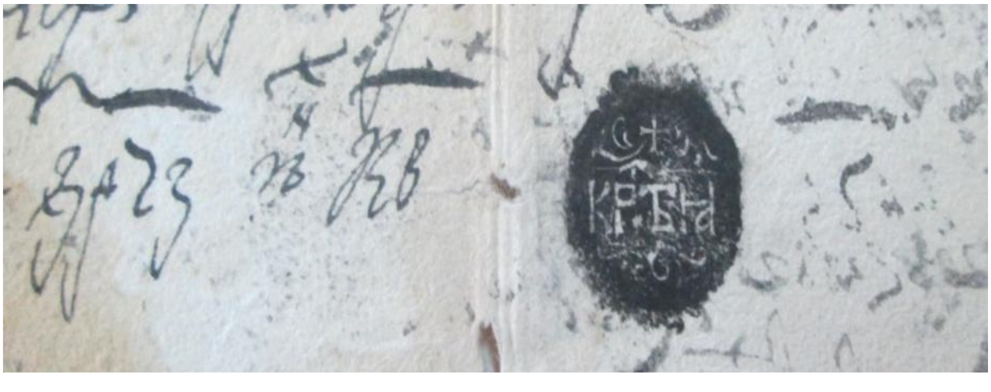

<Pe verso>: Daniia Cârlomănești ce sânt dați M(ănă)st(irii) Bursucii.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCXCVII/15. Original, sigiliu mic ocotognal, rupt.

[1, 3, 4, 5, 6] Rupt.

[2] Deteriorat.

85 1689 (7198) septembrie 1

Adec(ă) eu, Cărstâna, fata Gramii stolnicul, nepoata lui Orăș hatmanul, giupâniasa răpăusatului Statie, ce-au fost clucear mar(e), scriu și mărt(u)risăsc cu acista zapis al miu pricum am dat și am dăruit nește locuri de prisăci pre apa Racovii, în ținutul Vasluiului, cu pomiți și cu locur(i) de fân, pricum spun și zapis(e)le carili ne sânt de cumpărătură de la Caraiane și cu femiia lui Tudora, fata lui Toader Bârlădianul, ci-au fost șoltuzu în târgu în Vaslui, și de la Mihăilac Comornicul, ficiorul lui Vanghilie de târgu de Vaslui. Așijdiria și o săliști pri Vilna, în ținutul Vasluiului, cu loc de prisac(ă) și cu loc de fânaț și di arat, și loc de casă cu pomeți. Acéstia li-am dat dumisali lui Ion s(i)n Toadir Păladie postelnicul al doilia, ca să-i fie dum(i)sali și cuconilor deriaptă ocină și moșie niclătită în véci. Și cându am dăruit s-au tâmplat dumnealui Preda Păladie biv vel căm(i)nar, și Toader Bujoranul din Hulpășeani, și Ion Bujoranul ot tam, și alți oamin(i) bun(i) carii mai gios sânt iscăliț(i). Pentru credința mi-am pus pecetia să-s(e) știe.

В(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрчи <7198/1689> сеп(темврїе) а҃ <1>.

Moșia de pre Vilna iaste cumpărătură de la Lungul armașul.

Cărstina.

Преда, Пъладие към(инар), искал.
Аз, Тоадер Бꙋжоран, ис(кал).
Аз, Ион Бꙋжоранꙋл, искал.

<Pe verso>: † Zapisul Stănoaei de pi prisăcile di la Vaslui; S-au dat la dum(nealui) banu(l) Arghirii Cuza; Vasluiu/ 7198 (1690) sept(embrie) 1/ No. 9.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDLXXIX/7. Original.

EDIȚII: Gh. Ghibănescu, *Vasluiul. Studiu și documente*, Iași, Institutul de Arte Grafice „Viața Românească”, 1926 (*Surete și izvoade,* vol. XV) p. 115, nr. CXX.

---

86 1689 (7198) noiembrie 30, Iași

† Ио Костандин воевода, Б(о)ж(їю) м(и)л(о)стїю, г(ос)подаръ Земле Молдавскои. Scriem domnia mea la cinstit și credincios boiarinul nostru dumne(a)lui Vas(i)lie Costachi vel vornic. Facem știre dumitali c-au făcut jalobă la domniia mea sluga noastră Movila Adam pe frate-său Adam călugărul și pe Dabijea, dzicându Movila cum după moartea päri(ților)[1] (s)[2]ăi au rămas tot ce-au fostu pre mâna lui Adam călugărul, (ș)[2]i au fostu rămas și niște bani câțiva.

Și au luat Adam o slujbă făr(ă) știrea lor și au păgubit dintr-acea slujbă șeapte sute și cincidzăci de lei, care bani au fostu a tuturor frațil(o)[2]r și, și mai rămâindu bani făr(ă) aceia, au înblat neguțitorindu și i-au pus la loc, și dintr-acei bani, lui și lui Coste nu (i[2])-au d(a)[2]t nici un (…)[3]. Acmu dzice Adam cum el au dat partea Movilii și a lui Coste la frate-său Dabijea, și Dabijea au pus mâna pe bani și și tăgăduiaști și nu va să li dea nemică, ce dzice că i-au ținut și au (chel)[2]tuit cu dânșii, și ei au avut bucate și cu ce să cheltui. Ce aceia cheltuial(ă) nu s(e) ține în saam(ă) c-au cheltuit din cas(ă) din mijlo(a)ce, că ei da(j)[2]de n-au avut.

Pentru acesta dacă vei vedea cartea (domnii)[2] (me)[2]li, iară dumn(ea)ta să-i chemi pre toț(i) frații de față și (…)ia[4] sama foarte cu mari dreptati, și s(ă) întrebi pe Adam că(l)[2]ugărul câți bani au rămas de toț(i) de la părinții lor și câț(i) bani au la Dabijea partea Movilii ș-a lui Coste, și de va hi dat d(ep)[2]lin și cu direptaati ce le iaste părțili lor și va dovedi Adam p(e)[2] (Da)[2]bijea cum adevărat i-au dat banii părțili lor la dânsul și el i-au tăgăduit, numai să-i plinești dumn(ea)ta toț(i) banii părțili Movilii și a lui Coste de la Dabijea; Iară de să (v)[2]a îndirepta Dabijea cum nu i-au d(at) nici un ban pe mâna lui și vor rămânea asupra lui Adam, să le plinești dumn(ea)ta părțili de la Adam, însă cu credință să hie pe câț(i) bani au rămas, și pe cum vii (socoti)[5] dumn(e)ata mai cu dreptul, așea să-i așădzi acolo.

Așijderea, să mai jălui Movila pe Coste, dzicându Movila cum au arat el cătăva pâine cu călugărașii lui, și Coste au vândut pâinea și au luat ba(n)[2]ii în doauă cu Movila și Coste dajde n-au dat, nici ciobotele căpitănii[6] (?), nici la alte cheltuiali. Socotești dumn(e)ata de va hi așea, să ia Coste a (…)[7]ea ban(i).

Așijderea, să mai jălui Movila pe Coste dzicându cum au (…)[2] de o pivniță făcut amândoi, și l-au scos Movila cu că(lugăra)șii[2] până acas(ă), și Coste l-au luat tot. Și au și o cas(ă) făcută de de(n)preun(ă) în Codrul Gheanghii și o ține numai Coste. Deci, iarăș(i) să socotești dumn(e)ata de va hi așea să înparță lemnul în în doauă, iar pentru cas(ă), ori să șadză pe rându într-însa, ori să fac(ă) amândoi și altă cas(ă) acolo, și și s(ă) le iai dumn(eata)[2] (sa)[2]ma și pentru alte ce vor mai avea ei între dânșii pentru toate, și să-i (…)[2] și precum îi vii așădza să li dai și o mărturi(e) la mâna cui s-a vini. Să avem știre.

(Оу Ꙗ)[2]с, л(ѣ)т(о) ҂зрчи <7198 / 1689> ноє(м)в(рїє) л҃ <30>.
† Саам г(ос)п(о)динъ велел.

Biblioteca Națională a României, Fond Documente istorice sec. XV-XIX, nr. 459 (XV/14). Original, sigiliu mic octogonal aplicat; cu o transcriere în grafie latină.

---

[1] Rupt; în varianta transcrisă găsim „părinților lor".
[2] Rupt.
[3] Rupt; în varianta transcrisă găsim „nu i-au dat nimic".
[4] Rupt; în varianta transcrisă găsim „și să dea".
[5] Rupt; după varianta transcrisă.
[6] Rupt; în varianta transcrisă găsim „căpitanului".
[7] Rupt; în varianta transcrisă găsim „toți banii".

---

87 **1690 (7198) februarie 27, Șișcani**

† Adecă eu, Nastasie Condrooe și cu fii mei, scriem și mărturisim cu cest adevărat zapis al nostru, de nime sâlit, nice asuprit, ce de a me(a) bună voe am dat a me(a) direaptă ocin(ă) și moșie ce ce am avut cumpărătur(ă) de la Mărdari snă Dănil o(t) Șișcani, din țarin(ă), și din fânaț, și cu vad de moară, și din tot locul cu tot vinitul cât s-a alege parte(a) lui Mărdari, ace(a)stă moșii cari mai sus scrie o am dat dumisali agă lui Mihăil, și giupânesăi dumisali Sandei, și ficiorilor dumilorsali, și nepoților ca să li hie danie în veci nec(l)ătit.

Și cându am făcut acest zapis au fost Mănăil, preutul de Șișcani, și Arhirie o(t) Șișcani, și Vasili Săferi o(t) Rănceni, Istratie snă Vraabie o(t) Ciorăști, Ion Buzinco o(t) Șișcani, Ion Ghibanul o(t) Deleni, și am dat și zapisu(l) cel de cumpărătură de la Mărdar(i).

Și am scris eu Timoftie snă Vreme căpitan. Și pentru mai mari credința am și iscălit ca să fie de credințe.
Ȣ Шишкани, велѣт ҂зрчи <7198 / 1690> фев(рȣарїє) кз҃ <27>.
Аз, Тимофт(и), искал <m.p.>.
Nastasii Condroi.
Gaftona.
Архирие искал <m.p.>.
† Єреи Мънъилъ от Шишкан(и).
Vasil(i) Săferi.
Аз, Истратие, искал <m.p.>.

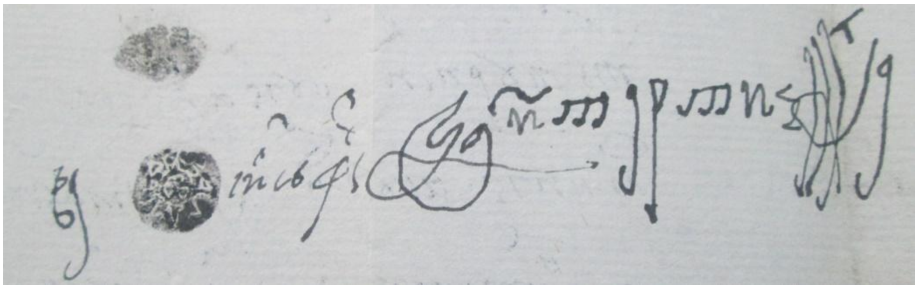

<Pe verso>: Zapis ot Nastasiia Condroae pi parte(a) lui Mărdari ot Șișcani. / N. 21/ 7198 fevr(uarie) 27.

Biblioteca Academiei R, Colecția Documente, CCXXX/132. Original.

88 **1690 (7198) aprilie 8**

† Adecă-te iau, Postolache Mucul, ficior popii lui Ștefan de Spineni, neputul Zăharcii, scriu și mărtu(ri)săsc cu cestu adevărat zapis al meu, de nime silit, nici asuprit, ce de a me bună voe, am vândut a me dr(e)aptă ocină și moşie den sat de Haleța, pe apa Vilnei, den ținutul Vasluiului, cu vad de mo(a)ră, și cu loc de cărșmă, și cu loc den țarină, și cu oașuri de fân, și cu loc den păduri, parte ce si va alege den Haleța, cu tot vinitul, cari ne iaste și noă cumpărătură de la Fătul Tălmăzanul. Și eu încă amă vândut dumisali lui Neculai Antiohi vel șetrar și giupânesii dumisali, și cuconilor dumisali, și nepoților dumisali, dreptu treidzăci de lei bani gata, ca să le fie dumilosali dr(e)aptă ocină și moșie în veci.

Și la această tocmală a no(a)st(r)ă s-au tămplat Ionașco clucerul, și Ipate călugărul ot Mogoșești, și Gavril Cobucealu ot tam, To(a)der Cumpănă ot Borăști, și Gafița, giupân(e)asa răposatului Ursului ot Petrești, și Merăuță Terle ot Hilimănești, Apostul Potorac ot Crăciunești. Și moșie bătrână de si va afla a no(a)stră de la moșii noștri, încă om vândut-o și câte cumpărături, câte or mai hi. Și iau T(o)ader Loghin postelnecul am scris zapisul și am și iscălit. Și pentru mai mari credința ne-(a)m pus și degetile.

† Лет ҂зрчи <7198/1690> ап(рилїє) и <8>.
Postolache Mucul ot Spineni.
То(а)дер Логин пос(телник), искал <m.p.>.
Аз, Ионашкȣ ... клȣчер, искал<m.p.>.
† Merăuță Terle.
† Apostul Potorac.
† Vasili, nepot egumăn(u)lui ot Gălata.
† Gavril Căbucealu.
Ipatii călugăr.
Аз, Нѣстасъ, искал, мартȣр <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: † Zapis de cumpărătură pre Halița la Vilna.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 698/15. Original, difolio.

89 **1690 (7198) aprilie 22**

† Adec(ă) eu, Toma cu soțul meu Dorothia, fata lui Dragan, nepoata Albii, cu fiiu(l) nostru Procopie, scriem și mărturisim cu cest adevarat zapisul nostru, de nime siliți, nici asupriț(i), ce de a

no(a)stră bună voia am vândut a no(a)stra der(e)apta ocina și moșia ce am avut în ținutul Fălciiului pe apa Elanului, în sat în Goronești, din trei bătrini un bătrin, ce est(e) parte(a) Albăi, din tot locul, cu tot vănitul, din vatra satului, dân țarina, și dân făniță, și dân tot vănitul, aceasta ocina și moșiia der(e)apta a no(a)stra, am vândut măriei sale lui Costantin vod(ă) derăpt 16 galbeni, și plata deplin la mâna no(a)stra făcutu-ni-au, și aceasta moșia din apa Elanului spre apus pâna apa Bojorului și în gios în hotarul Itolteștilor și în sus pâna în hotarul Hurduzeiilor, și dă-n apa Elanului spre raserit întocma cu locul Itolteștilor, dăn tot locul a tria parte.

Și acesta zapis s-au făcut denainte preuți și a omănăș(i) buni, anume denainte egumen(ului) Ghedeon ot Săliștenii, și pop(a) Macarie, și Prăcopie, și dascalu(lu)i Ion tij ot tam, și dănainte(a) lui Gliginco ot Grumăzoaia, și denainte(a) lui Teofilat tij ot tam, și Nicula Țurchi, și Groze ot Seliștenii, și denainte(a) lui Mihalachii snă Enachi ot Hurdugi, și pă(n)tru mai mare credința ni-am și iscalit.

Și acesta zapis s-au scris la mănăstire la Seliștenii.

҂зрчи <7198 / 1690> ап(рилїе) кв <22>
Toma.
Dorothiia.
Procotealea.
Аз, ермонах Гедеон егѹмен, искал.
Ermonah Macarie ot Sălișteni.
Monah Prăcopie.
† Nicula Țurchi.
Groze.
Tohilat.
† Ion dascal.
Аз, Глицънко искал.
Mihalachii.
Аз Глигънко, искал.

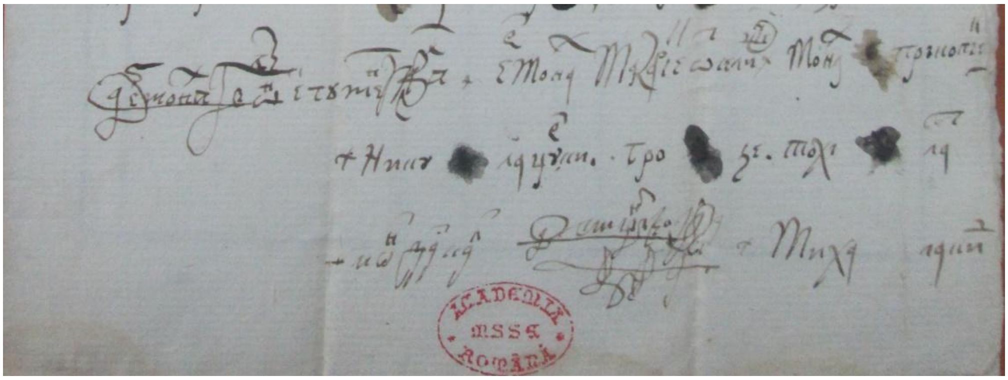

<Pe verso>: † Zapis a Goroneștilor de la Toma cu fămiia lui Dorothii, nepoat(a) Albei, un bătrân întreg. / 7198 av(gus)t 22 / Goronești / N. 2 / 7198 april(ie) 22.

Biblioteca Academiei Române, Colecția Documente, CCXXXII/702. Original.

90 1690 (7198) mai 3, Iași

† **Ио Костан(тин) воевода, Б(о)ж(їю) м(и)л(о)ст(їю), г(ос)п(о)даръ Земли Молдавскои.** Adecă au vinit înnainte domniei meali și înnaintea alor noștri moldovenești boiari a mari și a mici cinstit și credincios boiarinul nostru, dumnalui Ștefan Cerchez comisul cel mare și cu giupâniasa

dumisali Acsuța, și ni-au arătat înnaintea noastră câteva zapis(e) încredințate de cumpărături și de danii făcute denaintia a boiari de curte și altor oameni buni de credință pre câteva sălești și părți de ocini.

Un zapis de la Lazor Moșulețu și cu ficiorii lui Pană și Anița, și Aftiniia, scriind și mărturisind cum ei de a lor bun(ă) voe, de nime siliți, nici nevoiți, au dat danie toată partea lor cât să va aleage în sat în Tupilați, ce sint pre apa Elanului, în ținutul Fălciiului, dumisali comisului Ștefan și giup(â)neasăi dumisali, care parte de ocin(ă) li-au fost lor de pre moșul lor Ion Moș, din câmpu și din țarin(ă), și din tot locul cu tot vinitul, ca să li fie dumilorsali driaptă ocin(ă) în veaci.

Și alt zapis de la Grozava și cu ficiorii ei Necula și Arhirie, scriind și mărturisind cum de a lor bun(ă) voe, de nime siliți, nici asupriți, ce de a lor bun(ă) voe au dat ș-au dăruit dumisali comisului toată parte lor cât să va aleage din sat din Tupilați dintre despărțiturili Elanului, din tot locul, cu tot vinitul.

Și alt zapis de la Pavăl cu făméia lui cu Măriia și cu frate-său Glinga, și de la făméia sa Dochița, și cu cumnatul său Sămion și cu făméia lui cu Ioana, fata lui Măn(ă)il, și de la Irimiia cu făméia lui cu Avrămiia, fata lui Mănăil, și Ghiorghiț(ă) cu făméia lui cu Vărvara, fata lui Mănăil, scriind și mărturisind cum de a lor bun(ă) voe, de nime siliți, nici asupriți, au dat ș-au dăruit toate părțili ce au de pre moșul lor dumisali lui Ștefan comisul, părțili iarăș din Tupilați, din vatra satului și din cânpu, și din țarin(ă), și din tot locul, cu tot vinitul.

Și alt zapis de la Năstasie și de la făméia lui Cârstina, scriind și mărturisind cum de a lor bun(ă) voe au dat danie dumisali comisului toată parte lor cât să va alege în sat în Tupilați, din vatra satului și din cânpu, și din țarin(ă), și din tot locul, cu tot vinitul.

Și alt zapis de la Trofana, fata Petrei, nepoata Furceleștilor, și de la fata ei Agafiia, scriind și mărturisind cum de a lor bun(ă) voe au dat danie dumisali comisului toată parte lor cât să va aleage de ocin(ă) și de cumpărătur(ă) din hotarul satului Tupilaților, din apa Elanului spre apus până în locul Pogăceanilor, cu vad de moar(ă) într-apa Elanului, și cu loc de țarin(ă), și din tot locul, cu tot vinitul.

Și alt zapis de la Ștefana, fata Anei, sora Edoae pr(eo)[1]teasăi din sat din Piscani, de pre Elan, și cu frate-său Vas(i)lie, scriind și mărturisind cum de a lor bun(ă) voe au vândut dumisali comisului Ștefan și giup(â)neasăi dumisali toată parte lor de pre îma lor Ana, din hotarul satului Tupilaților, până într-apa Elanului despre răsărit, din tot locul, cu tot vinitul, cît să va aleage din bătrânul Ștefanei gium(ă)tate în 12 lei.

Și alt zapis de la Costantin, ficiorul Savei de Băl(ă)nești și cu frații lui Hortolomei, și Vas(i)lie, și cu surorili lor Loghina, și Vasâlca, și Stratica, scriind și mărturisind cum de a lor bun(ă) voe au dat dani(e) dumisali comisului toată parte lor de moșie din dialul Holobățului despre soare răsare, din valea Elanului spre Copăciana până în locul târgului, care acea parte de ocin(ă) au fost cumpărătur(ă) părinților săi Savei de la Edul, partea Todereas(ăi), cât să va aleage din tot locul, cu tot vinitul.

Și alt zapis la Anghelina și de la soru-sa Trofana, feateli Edului, scriind și mărturisind cum de a lor bun(ă) voe au vândut dumisali comisului a lor driaptă ocin(ă) și moșie de la Edul, ce iaste pre apa Elanului despre soare răsare, cu vad de moar(ă) în Elan, și cu loc de țarin(ă), și cu fânață, și cu tot vinitul acelui loc cât să va aleage partea Edului drept 6 lei bani gata.

Și alt zapis de la Ilie, ficiorul Alecxandrei, nepoata popei Edului, scriind cum de a lui bun(ă) voe au vândut a lui driaptă ocin(ă) și moșie cât să va aleage parte de la părinții lui, ce iaste pre apa Elanului despre soare răsare, între hotarul Bălăneștilor și a Crăciuneștilor, iar dumisali comisului drept (...)[2] lei bani gata, cu vad de moar(ă) în Elan, și cu loc de țarin(ă), și din tot locul, cu tot vinitul.

Și alt zapis de la Dumitrașco, ficior Dochii de Ghilțeni, scriind cum de a lui bun(ă) voe au vândut a lui driaptă ocin(ă) și moșie toată parte lui cât să va aleage de unde să chiamă moara popei Edului de pe Elan, în dialul despre soare apune până în locul Tupilaților, partea de pre înmă-sa

Dochița, cu vad de moar(ă) și cu 19 pământuri în țarin(ă), și cu tot vinitul, iar au vândut dumisali comisului drept 12 ughi bani gata.

Și alt zapis de la Anăsiia, fata Mihului, și de la Ștefaniia, fata Anăsii, și de la Dochiia, fata Edului, scriind cum de a lor bună voe au vândut a lord dr(e)aptă ocin(ă) și moșie din Lungeani, din locul Tupilaților, până într-apa Elanului, despre soare apune, cu vad de moar(ă) și cu loc de țarin(ă), și din tot locul, cu tot vinitul, iarăș au vândut dumisale comisului Ștefan drept (…)[2] lei bani gata.

Și alt zapis de la Solomon, ficior Anăsii de Puțeani, scriind cum de bun(ă) voia lui au vândut a lui driaptă ocin(ă) și moșie 19 pământuri din sat din Lungeani, și din vad de moar(ă) într-apa Elanului ce iaste de pre mo(a)ș-sa Mărica Edo(a)e preutiasa, iarăș au vândut dumisali comisului drept 12 lei bani gata.

Și alt zapis de la Ștefana, fata Anei, sora Edoae preuteasăi, din sat din Piscani, și de la frate-său Vas(i)lie, scriind și mărturisind cum de a lor bun(ă) voe au vândut a lor driaptă ocin(ă) și moșie, toată partea lor din Piscani, din ținutul Fălciiului, pre apa Elanului, cu vad de moar(ă) în Elan, și din vatra satului, și din țarin(ă), și cu locuri de fânață, și din păduri cu săp(ă)turi, și cu locuri de prisăci, și cu pomeți, și din tot locul, cu tot vinitul, iarăș au vândut comisului drept 30 lei bani gata.

Și alt zapis de la Anăsiia, fata popei Edului, scriind cum de a ei bun(ă) voe au dat ș-au dăruit dumisali comisului Ștefan toată partea ei cât să va alege din sat din Puțeanii, cei cu ap(ă), din vatra satului, și din câmpu, și din țarin(ă), și din tot locul, cu tot vinitul, și din pădure, și din pomăt, și din heleștée, ca să-i hie dumisali comisului driaptă ocin(ă) în veaci.

Și alt zapis de la Neculai, ficiorul lui Toader Coțman, scriind cum de a lui bun(ă) voe, au vândut a lui driaptă ocin(ă) și moșie, un bătrân din sat din Tomcești, de țânutul Tutovei, pre Bogdana, iar dumisali comisului Ștefan drept (…)[2] lei bani gata, (di)[1]n tot locul, cu tot vinitul, care moșie i-au fost lui de la moșul lui Pet(r)[1]ea Coțman.

Și alt zapis de la Toader (ș)[1]i de l(a) frate-său Ghiorghiț, ficiorii Furnicăi, scriind cum de a lor b(u)[1]n(ă) voe au vândut a lor driaptă ocin(ă) și moșie ci-au avut de la moșii și strămoșii lor, gium(ă)tate de (b)[1]ătrân, iar din sat din Tomcești, drept șespră(ze)[1]ci lei bani gata și un cal drept șeasdzăci de lei, carii fac 76 lei, ci-au dat dumnalui Ștefan comisul de i-au scos de la pierdzare pentru un furtușag ci-au fost fă(c)[1]ut Chiricăi, ficiorul a lui Andonie de (No)[1]ruești. Și iarăș i-au mai dat ei și o vie cu pivniță gata, tot într-acel sat în Tomcești.

Și alt zapis de la Sămdzana, fata Macarii, și de la nepotu-său Toader, ficiorul lui Precop, frateli Sămdzan(ei)[1], scriind cum di-a lor bun(ă) voe au vândut a lor driaptă ocin(ă) și moșie cât să va alege parte lor din sat din Br(ă)[1]dești, ce sint iar la ținutul Tutovei, din vatra satului, (cu)[1] pomeți, și din țarin(ă), și din câmp, și din pădure, și din tot locul, cu tot vinitul, iar dumi(s)[1]ali comisului drept treidzăci și doi de lei bani gata.

Și alt zapis de la Nechifor, ficiorul Chir(i)[1]lei de la Băloșești, și de la fãméia lui Anghelușa, fata lui Vas(i)lie de Băsăști, scriind cum de a lor bun(ă) voe au vândut a lor a lor driaptă ocin(ă) și moșie, o vie ce iaste în dial la Băloșești despre apus, cu pivniță gata, cu pomeți în vie, drept (…)[2] lei bani gata.

Și alt zapis de la Ghiorghiți și de la fãméia lui Gafiia, și de la fételi lor Măriia, și Urâta, și de la frate-său Țugulea, scriind cum de a lor bună voe i-au dat ș-au dăruit dumisali a lor driaptă ocin(ă) și moșie un loc de prisacă în Deleani pre Bilahoiu, cu pomeți, ca să-i hie dumisali driaptă ocin(ă).

Și alt zapis de la Orăș și de la Romașco, și de la Năstasca, și Măricuța, ficiori Mihului și a Anghelițăi, scriind cum de a lor bun(ă) voe au vândut a lor driaptă ocin(ă) și moșie, patru părți din sat din Berești, de la ținutul Covurluiului, din obârșiia Chineajei, dumisali comisului, care lor li-au fost de pre îma lor Anghelița de la moșul lor Maftei Roșca, din tot locul, cu tot vinitul, drept o sută și patrudzăci și optu de lei bani gata.

Și alt zapis de la Toader, ficiorul Hilinei, și de la fãméia lui Sofroniia, și cu ficiorii lor Chirica și Antiohie, și Floarea, și Simina din sat din Urdești, scriind cum de a lor bună voe au dat danie dumisali comisului Ștefan toată partea lor de ocin(ă) și de moșie din sat din Puțeanii cei săci, cât să va alége partea îmei lor Hilinii, din vatra satului, și din câmpu, și din țarin(ă), cu locul de fânață, și din pădure, cu locuri de prisăci și dintr-apă, și din tot locul, cu tot vinitul, care acesta sat iarăș iaste la ținutul Fălciiului, ca să-i hie dumisali driaptă ocin(ă) în veaci.

Și alt zapis de la Ignat Gorciul și de la fãméia lui Todosca, fata lui Bosoiu, și de la ficiorii lor, Ursul și Cozma, și Măriia, și Tudora, și Neguța, scriind cum de a lor bună voe au dat danie dumisali comisului un loc de prisacă cu pomeți ce iaste în Bosoiu, la ținutul Vasluiului, ca să-i fie dumisali în veaci danie.

Și alt zapis de la Ion, ficiorul lui Albotă, și de la fãméia lui Lăzana, scriind cum de a lor bun(ă) voe au vândut dumisali comisului un loc de prisacă ce-i la Boțoaia, iar în ținutul Vasluiului, drept dzeace lei bătuți bani gata.

Și alt zapis de la Lazor M(o)[1]șuleț, și de la ficiorii lui Pană, și de la ginere-său Tudosie, scriind cum de a lor bun(ă) voe, au dat danie dumisali comisului un loc de prisacă de la Curălușea, iar în ținutul Vasluiului, însă și p(ent)[1]ru o iapă ci-au fost dator Tudosie, ginerili lui Lazor, dum(is)[1]ali comisului, ca să-i hie dumisali ocin(ă) (în)[1] veaci.

Și alt zapis de la Fote, scriind cum de a lui bun(ă) voe, (au)[1] vândut a lui driaptă ocin(ă) și cumpăr(ă)tur(ă) un loc de prisacă ce iaste de la Znamăn în vale, (ce)[1] iaste în ținutul Iașilor, dreptu 24 lei bătuți, care acel loc de prisacă i-au fost lui Fote cumpăr(ă)tur(ă) de la popa Gligorie și de la p(reu)[1]tiasa lui Măriia de aicea de târgu de Iași, de la besear(ică)[1] de la Sv(e)tii Theodor.

Deci și domniia mea dac-am văzut aceale încredințate zapis(e) făcute denaintea a boiari ș-a altor oameni buni de credință, am credzut ș-am dat și de la domniia mea, ș-am înntă(ri)[1]t boiarinului nostru ce mai sus scriem, Ștefan comisul și giupâneasăi dumisali Acsițăi, cu toate acél(e)[1] ce mai sus să scriu părți de ocin(ă), ca să-i fie și de la domniia mea drépte ocini și moșii, cu (tot)[1] vinitul, uric și întăritur(ă). Și alt nime să n-aibă a s(e) amesteca.

Оу Іѡ҃с, л(ѣ)т(о) ҂з҃рчи <7198/1690> маи г҃ <3>.
Тѹдѡс Дѹбъѹ вел лѡг(о)ф(ъ)т, искал.
† Вас(и)лїе Нꙗгѹл ѹр(и)кар.

<La sfârșitul copiei>: Acest suret fiind de pe cel adivărat uric a moșii meli Tupilații, cari era în scrisorile moșiilor răposat(u)lui frățini-meu, priimindu-l acum de la dumi(sale) cumnata Casandra, am iscălit.
1809 maiu 15
<ss> Negel spat(ar).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 698/16. Original; ibidem, Colecția Documente, 386/36. Copie.

---

[1] Rupt.
[2] Spațiu gol.

91 **1690 (7198) iunie 12, Băcani**

† Velicicu Costin vel vornic, facem știre cu ceastă scrisoari a noastră cum după porunca mării sali domnu(ui) nostru Ion Cost(ant)in[1] voevod, am luat sama între dumn(ea)lor Scărlăteștii și întri dumnialor Bujorăneștii pentru niște sâliști ce ave(au) dumni(a)lor gâlceav(ă) între sine, zicând unii de alții cum le înpresur făr(ă) paci. Socotit-am dară pre zapisile lor și cărora cum să cade a ține sâliște Mastatacii ce sint di ceasta parte di apa Bârladului de către gura Horăeții, aflatu-s-au într-un uric de la măriia sa Irimie Moghila voevoda către (…)[2]ste părți și a patra parte de Mastatici, cumpărătur(i) lui Tudor Chiriiachi vel căm(i)nar, ~~moșul Scărlăteștilor~~, de la Aneine (!), nepoata lui

Gherman postelnicul, iar ficiorii lui Chiriiachi au vândut lui Gheni pârcălabul și femeia Ghenii au vândut lui Scărlit, ~~fiindu săminție unii altora~~, iar a patra parti au cumpărat Scărlet de la Irina, giupâniasa Ghenii, și s-au plinit giumătati di sat.

Iar dumnialor Bujorenii au scos un zapis ce au cumpărat moșul lor Vas(i)lie, ginerili Cârstii vornicul de la Nicoară Ipăta (?) a (p)[3]atra parti și iar un zapis ce au fost cumpărat moșul lor Cârste vornicul din a cince(a) parti 2 părți, și iar al triili zapis în caril(e) scrie cum au cumpărat a cince(a) parti (…)[4] de la fetili lui Frim, zis Tirnii, socotitu-s-au că nici ace(a) giumătati de sat nu cuprinde, numai țiindu-să Bujorenii di acel loc am socotit să ție gium(ă)taati de sat Scărlăteștii cât le cuprinde zapisele, iar ce treci să ție Bujorenii. Gâlcevit-au Bujorenii să întoarcă cu bani Scărlăteștilor ce am socotit că nu încape, căci s-au aflat mulți megieși mărturisind cum au ținut Scărlit odae acolo în viiața Buj(o)renilor bătrâni, cum să cunoaște și acmu sâliște și iarăș(i) când au făcut acel uric Chiriiachi căm(i)nariul este scris și Cârste vornicul în uric. Deci s-au ales să ție această sâliște Mastaticii în doauă și fiind ~~alt hrisov~~ cu alte cumpărături sâliști întregi a lui Chiriiachi și a lui Scărlit înpreunate ~~mai pre urmă~~.

Iar pentru sâliște Negoeștii, cari este din Bârlad spre Buj(o)reni, adu-s-au Buj(o)renii 2 zapis(e) de cumpărătur(a) Cârstii vornicul car(e)le încheie giumătati de sat, iar Scărlăteștii au adus un zapis vândută toat(ă) sâliște(a) Negoeștii di la fata (…)[5], fata lui Prebici log(o)fătul. Buj(o)renii au dat saam(ă) că n-au avut Prebici acolo moșie, numai i-au fostu închinat răzeșii. Am giudecat să afle oameni să giure cum n-au avut Prebici acolo moșie, să caute Scărlăteștii vânzătorul, iar acoli să di(a) paci, iar neputând giura așí(a), am giudecat să li întoarcă Buj(o)renii banii Scărlăteștilor și-s(ă) ție ei căci di-au și cumpărat să fie întrebat de Buj(o)reni fiind ei acolo moșeni și au cumpărat făr(ă) știre(a) lor. Deci Buj(o)renii vor întoarce însă a trie bani(i) de cum scrie zapisul s-au râdicat căci pun a triia ban(i) mai mult și Scărlăteștii să n-aibă.

Iar pentru o sâliște ce-s(e) chiam(ă) Grijilivii cari cum socotim i-au fostu înpărțindu în 2 părți precum află din zapis bătrâni, scriind Grijilivii de la Fărâmă și Grijilivii de la Iapa află să, iar în uricul cel de la Irimie vod(ă) cum au vândut (…)[6] lui Tudor Chiriiachi din sâliște(a) ce-s(ă) chiam(ă) Iapa deasupra fântânii a patra parti ce socotim din tot locul Grijilivilor a opta parti, aceia să o ție Scărleteștii pentru iar aceli pricini ce și Mastaticii făcând Chiriiachi uric de la domnie și Cârsti vornicul este în uric, să nu fie tăcut atunce Cârste vornicul, și iar să află de mărturisăscu cum au arat acolo Ștefan și Dabiji, ficiorii lui Scărlet, și încă și băta(i)e mari au avut cu Hor(…)[7]ițenii. Deci să s(e) ții Scărlăteștii moșie (…)[8] 2 bătrâni ce-au au cumpărat Scărl(et)[9] de la nepoții Făr(â)meștilor, zic Buj(o)renii că n-au acei oameni moșie, am socotit să giure Buj(o)renii cum n-au acei oamini moșie sărind Scărlăteștii, iar nevrând să giuri să fie volnici a le întoarce banii radicand cu suflete(le) lor Scărlăteștii căci bani au dat fiind lucru mai de curându și au fostu să întrebe pre Buj(o)reni fiind din a lor sâliște și precum am socotit am și iscălit.

Ꙋ Бъкани, л(ѣ)т(о) ҂зрчи <7198> иꙋн(їє> вї <12>
Аз Беличко Костин ворник, искал.
Și e-am pus zî în zeci săptămâni să de(a) banii, iar nidând să nu mai aibă a înto(a)rci.

<Pe prima pagină>: cari parte cumpărătur(ă) de la ficiorii lui Ursu, nepoții Pitrii.
<Pe verso-ul filei a doua>: 7198, iuni(e) 12, Mărturie Mastatici.

ANI, Colecția Documente, 514/37. Difolio; Rezumat și câteva fragmente la Nicolae Iorga, *Studii și documente*, XVI, p. 197, nr. 52.

---

[1] Constantin Cantemir.
[2] Îndoit, ilizibil.
[3] Rupt.
[4, 5, 6] Spațiu gol.
[7, 8, 9] Rupt.

92 1690 (7198) iulie 3, Iaşi

† Adec(ă) eu, Ştefan, ficiorul popei lui Ionaşco de Micşeneşti, nepot lui Ifrim, strenepot lui Pătru Mi(c)şin, şi eu Gavril, ficior lui Bălan, nepot lui Samoil, iar de Micşăneşti, şi Ghiorghii, ficior lui Costantin Voiniag deaco(n), toţ(i) nepoţi şi strenepoţi lui Pătru Mi(c)şin, scriem şi mărturisim cu acest adevărat zapis al nostru, cum noi de bun(ă) voia noastră ni-am vorovit cu toţi fraţii noştri şi răzéşii ş(i)-am vândut a noastră driaptă ocin(ă) şi moşie ce avém la sat la Goruneşti în ţinutul Fălciiului pre apa Elanului, din bătrânul moşului nostru lui Pătru Mi(c)şin, ce-s(e) înparte în trei părţi, doao părţi ce ni s(e) vin noao dintr-acel bătrân, li-am vândut mării sali domnului nostru Io Costandin voevoda, domnul ţărăi Moldovei, dreptu (...)[1] lei bani gata, din vatra satului, şi din câmpu, şi din ţarin(ă), şi din fânaţ, şi dintr-apă din doao vaduri de moar(ă) într-apa Elanului, şi din tot locul, cu tot vinitul acelor părţi a noastre care să scriu mai sus, însă înntr-acestu sat în Guruneşti sintu în tot satul trei bătrâni, ce noi am vândut mării sali acéli doao părţi din bătrânul nostru din Pătru Mi(c)şân, ca să-i hie mării sali driaptă ocin(ă) şi cumpăr(ă)tur(ă), şi fiilor mării sali, şi nepoţilor, şi a toată săminţiia mării sali în véci.

Şi aciasta tocmal(ă) şi zapis s-au făcut denaintia dumilorsali boiarilor celor mari şi a mici carii mai gios toţ(i) s-au iscălit, văzind dumn(e)alor de bun(ă) voe tocmal(ă) şi plată deplin(ă) făcându-ni măriia sa întru mânuli noastre. Şi noi încă pentru mai mari credinţa am iscălit şi ni-am pus peceţili.

ꙋ Ꙗс, л(ѣ)т ҂зрчи <7198 / 1690> иꙋли(є) г <3>
Ꙗ(з) Щтифан Попа, вънѕътор.
† Гаврил снъ Бълан.
Гиωргиц снъ Костантин Воиꙗаг <m.p.>
Васили Костаке вил вор(ник), искал <m.p.>
Аз, Беличко Костин вел вор(ник), искал <m.p.>
Лꙋпꙋл Богдан хатман искал <m.p.>
Аз, Алеѯандрꙋ вел пωст(елник) <m.p.>
Аз, Андроник Черкез в(є)л спъта(р) <m.p.>
Антиωхие в(є)л армаш <m.p.>
Аз, Панаиωти в(є)л сꙋлџар <m.p.>
Аз, Дѣдиꙋл м(є)д(елничер) <m.p.>
Ко(с)таки Гаврил аг(ъ) <m.p.>
Некꙋлаи г лωг(о)ф(є)т.
† Вас(и)лїє Ниаг(ꙋ)л ꙋрикар.

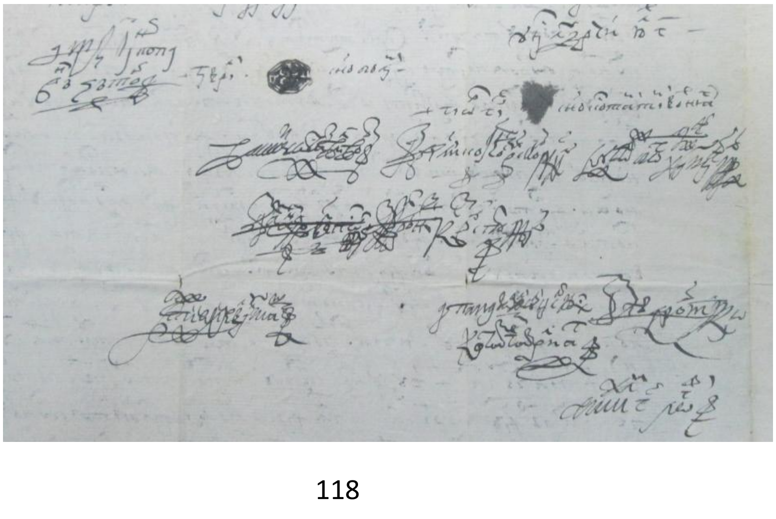

<Pe verso-ul filei a doua>: Zapis de la Ștefan popa și di la răziși(i) lui ot Goruniști л(ѣ)т ҂зрчи҃ <7198 / 1690> dintr-un bătrân ce-s(e) înparti în 3 părți, 2 părți au vândut; N. 1 / 7198 iuli(e) 3 / Goroneștii.

Biblioteca Academiei Române, Colecția Documente, CCXXXII/701. Original.

---

[1] Spațiu gol.

93 **1690 (7198) iulie 11**

† Adec(ă) eu, Ion cu soțul miu Sofiia, și cu frate-miu Penteleiu, ficiorii Aniței, nepoți Mărușcăi, scriem și mărturisim co cesto adevărat zapis al nostro de de[1] neme siliț(i) neci asopriț(i), ce de a no(a)stră bon(ă) voe ne-(a)m învoit și am vândut a no(a)stră dere(a)ptă ocin(ă) și moșie ce am avot în țenotol Fălceiului, pe apa Elanoloi, în sat în Goronești, den trei bătrân(i) un bătrân, den tot locol a treia parte, parte(a) Mărușcăi, aceasta ocin(ă) o am vândot mării sali lui Costantin voi(e)vod, din tot locol, cu tot vinitol derepto do(u)ăzeci de galben(i), și plată deplin la mâna no(a)stră făcoto-ne-(a)u. Și acesta zapis s-au făcut denaint(ea) a boiare și a preuți și oamen(i) boni dinainte(a) domisal(e) loi Cârsti Gan(ea) vornicol de po(a)rtă, și dinainte(a) egomănol(ui) Ghidioan ot Sălișten(i), și denainte(a) loi Gliginco ot Grumăzoai(a), și denainte(a) Grozei ot Sălișteni, și denainte(a) loi Costantin Mârzacol ot Căpșește, și pentro mai mare credința ne-(a)m pos și iscăliturile.

Л(ѣ)т ҂зрчи҃ <7198 / 1690> иѹли(є) аі҃ <11>
Ion.
Sofiia.
Pănteleiu.
Аз Кърсти вор(ник), искал.
Аз Гидион, искал.
Costantin Mârzac.
Groze.
Eu Ghiorghiți Treli am scris zapisul.
Аз Глицънко.

<Pe versoul filei a doua>: † Adec(ă) eu, Ion cu soțol miu Sofiia, și cu nepot(ul) miu. / N. 3 / 7198 iuli(e) 11 / Goroneștii.

Biblioteca Academiei Române, Colecția Documente, CCXXXII/703. Original, difolio.

---

[1] Repetiția conform documentului.

94 **1690 (7199) septembrie 18, Iași**

† Adecă eu, Savin, ce-am fost hotnog, și cu feméia mea Urâta, și cu surorile méle Prohira și Avrămiia, și cu toți ficiorii noștri, scriim și mărturisim cu acest adevărat zapis al nostru, cum noi de nime siliți, nici asupriți, ce de bună voia noastră am vândut a noastră diriaptă ocină și moșii din saat din Grozăști di pe Elan în ținutul Fălciiului, din trei bătrâni ce să înparte satul, dintr-un bătrân gium(ă)tate de bătrân din bătrânul lui Ivan, care iaste a noastră diriaptă moșie, acea parte toată am vândut noi dumisale lui Mihăil log(o)fătul al treil(ea), drept triizăci de lei, cu câmpu de țarină, și fânațe, cu loc de hăleșteu, cu vad de moar(ă), și cu tot vinitul din tot locul, și ne-au făcut dumnealui

plată deplin cu bani gata; deci ca să-i fii dumisale diriaptă ocină cumpărătură și moșie în véci, și giupâneasăi dumisali și cuconilor și nepoților și strănepoților și a toată sămințiia dumilorsale.

Și de pe acestu zapis al nostru să aibă dumnealui a-ș(i) face și dirése și întărituri domnești, și acest zapis cu bună tocmală și deplin plată s-au făcut denaintea dumilorsale boiarilor celor mari, carii mai gios au iscălit. Și noi pentru mai mare credința ne-am pus pecețile, și eu Dumitrașco uricariul am scris zapisul să-s(e) știe.

ȣ Іас, л(ѣ)т ҂зрчѳ <7199 / 1690> сеп(темврїє) иі҃ <18>
† Savin.
† Urâta.
† Prohira.
Тȣдос(їи) Дȣбъ(ȣ) вел лог(о)ф(ет), искал <m.p.>.
Аз Величко Костин вел вор(ник), искал <m.p.>.
Аз, Алеѯандрȣ вел пост(елник), искал <m.p.>.
Иордаки Рȣсет вел вист(ѣрник) <m.p.>.
Ко(с)таки Гаврил аг(ъ) <m.p.>.
† Щтефан Черкез вел комис <m.p.>.
Аз, Костандин Рілат фтори комис, искал <m.p.>.
Darie brat Savin, martor.

<Pe verso>: Zapis ot Savin sin (...)[1] ot Grozăști (...)[1]. ҂зрчѳ <7199 / 1690> сеп(темврїє) иі҃ <18>.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CCXXXIII/831. Original.

EDIȚII: Gheorghe Ghibănescu, *Surete și izvoade*, VII, p.143, nr. CXVIII.

---

[1] Șters; ilizibil.

---

95 1690 (7199) septembrie 20, Iași

Adecă eu, Macrina, fata lui Panoschii din Grozăști, și cu fiica mea Safta, și cu ginerili mieu Gorie, și cu alți ficiori ai miei, scriem și mărturisim noi cu acestu adevărat zapis al nostru, precum să-s(e) știe că noi de nime sâliți, nici asupriți, ce de a noastră bun(ă) voe am vândut a noastră dre(a)ptă ocin(ă) și moșie din gium(ă)tate de bătrân a șease parte din bătrânul lui Panoțschii den sat den Grozești, de pre apa Elanului, ce iaste la ținutul Fălciiului, o am vândut dumisali lui Mihăil logofătul al treile(a) dereptu șes(e) leai (...)[1] bani gata, den vatra satului, și din câmpu, și țarin(ă), și din fânați, și din vaduri de moar(ă), și din tot locul și venitul, ce s-ar alege (...)[2] gium(ă)tate di bătrân a șeas(a) parte o am vândut dumisali, și ne-(a)u făcut dumnealui plat(a) deplin la mânuli noastre ca să-i fie dumisali dreaptă ocin(ă) și moșie în veci și giupânesii dumisali, și cuconilor, și nepoților, și a toat(ă) sămințiі(a) dumisali.

Și acestu zapis l-am făcut denainte(a) dumilorsali boiarilor celor mari și a mici, carii mai gios vor iscăli, și noi pentru credința mai gios ne-am pus degetili ca-s(ă) fie de credință.

Оу Іаас Л(ѣ)т(о) ҂зрчѳ <7199 / 1690> съп(темврїє) к҃ <20>.
† Macrina.
† Safta.
† Gorie zet Macrina.
Тȣдос(їє) Дȣбъ(ȣ) вел л(о)г(о)ф(е)т, искал.
Аз Величко Костин вел вор(ник), искал.
Александрȣ вел пос(телник), искал.

Аз, Иѡн Кос(тин) (?) сердар.
Иордаки Рꙋсет вел вист(ѣрник) <m.p.>.
Костаки Гаврил аг(ъ) <m.p.>.
Аз, Пътрашко Костин в(е)л към(инар), искал <m.p.>.
Панаиѡти вел сꙋлџар.
Щефан вел комис.
Ион Пъл(а)ди втори пост(е)л(ник).

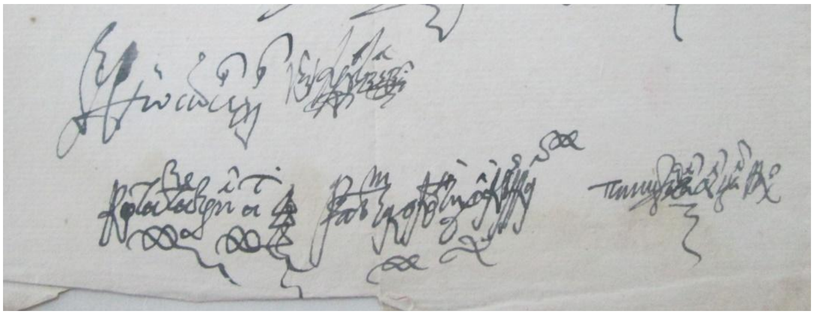

<Pe verso>: N. 11 / 7199 sept(embrie) 20 / Zapis ot Gori(e) ot Grozăști. **Л(ѣт(о) ҂зрчѳ** <7199 / 1690>.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CCXXXIII/835. Original.

EDIȚII: Gheorghe Ghibănescu, *Surete și izvoade*, VII, p. 142-143, nr. CXVII.

---

[1] Șters.
[2] Rupt.

---

96 **<1690 (7199) > septembrie 24**

† Adec(ă) eu, Iosip sin Huidiuman, scriu și mărturisescu cu cest adevărat zapis al meu, ca s(ă) fie de bun(ă) credințe la mâna dumisali lui Coste Adam, precum am avut o țigancă înpreun(ă) cu dumnialor, anume Ana, pe caré au scos-o dumnialui Coste de trei fometi, și ni-am gâlcevit de câteva ori pre la boiari. Cându-i acmu am socotit de vréme ce-au scos-o dumnialui din foameți, cari hi fost murit, am lăsat și eu să fie a dumisali deplin acea țigancă, și ni-am aședzat denaintea dumisali pârcălabului Lefter și a mulți oameni buni ca se numai avem nici o gâlceavă, nici din frații mei sau din rudeli méli nime ca s(ă) nu mai aibă a mai scorni păr(ă) sau gâlceav(ă).

Și pentru credința am și iscălit. Și eu Potolie am scris zapisul să să știe.
В(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зри <7108 / 1599[1]> **сеп(темвріє) к҃д** <24>.
Аз, Иосип Хꙋидꙋман, искал <m.p.>.
Аз, Лефтер бив сꙋлџер <m.p.>.
Аз, Нифон пър(кълаб), искал <m.p.>.
Постолакїє, искал <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: Zapisul lui Iusăp săn Huiduman pintru Ana țiganca.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 698/14. Original, difolio.

---

[1] Văleatul greșit; Lefter pârcălabul este atestat documentar la 15 noiembrie 1687 (CDM, IV, p. 251, nr. 1118).

97 1691 (7199) martie 6, Bârlălești

† Adecă eu Costantin Vârtej, ginerile lui Bălan din Sărățéni, scriu și mărturisăscu cu acest adevărat zapis al mieu, precum eu de nime silit, nici asuprit, ce de a mea bun(ă) voe am vândut a mea driaptă ocină și moşie, partea mea din baltă de la Hârcéte, care-m(i) este mie dată de la socru-mieu Bălan de Sărățéni. Aceasta am vândut dumisali lui Vasilie Costachii vel vornic, și giupânesâi dumisali Catrinii și cuconilor dumilorsali dreptu zéce lei și dumnealui mi-au făcut plată deplin, pentr-acéia ca să le fie dumilorsali driaptă ocin(ă) și moşie în veci, și cuconilor dumilorsali. Și la aceasta tocmal(ă) și vânzare s-au tâmplat dumnealui Costantin vel păharnic, și dumnealui Lupul Costachii vel medelniceriu, și dumnealui Pavăl Bujoranul biv vel sulgériu, și dumnealui Toader Bujoranul, armaș, și preutul Ion Galbănul, și preotul Gheorghie ot Bârlălești, și Andoni Albul ot Sărățéni, și Costantin Turcea, și mulți oameni și bătrâni. Și pentru mai mare credința mi-am pus dégetul și dumnealor boiarii au iscălit, ca să-s(e) știe.

Ȣ Бърлълещи л(ѣ)т(о) ҂зрчѳ҃ <7199> март(їє) ѕ҃ <6>
† Костантин Бъртеж <m.p.>.
Лȣпȣл Костакии меделничер <m.p.>.
Павъл Бȣж(оранȣл) б(и)в сȣл(џ)иар, искал <m.p.>.
† Єреи Георгие <m.p.>.
Аз То(а)д(е)р Бȣжоранȣл армаш<m.p.>.
† Андони Албȣл <m.p.>.
† Єреи Иоан Галбънȣл от Бърлълешти <m.p.>.
† Костантин Тȣрчѣ <m.p.>.

<Pe verso>: Zapis de la Costantin Vărtej pi parti(a) lui din Hârciti; 7199 mart(ie) 6.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CCV/34. Original.

98 1691 (7199) martie 29, Bârlad

† Adec(ă) eu, Alexandro, ficiorul lui Costantin Șoitul din ~~Hulpășeni~~ Bicani, mărturisăscu acum pre mine cu acestu adivărat zapis al miu, cum eu de nime sâlitu, nici asupritu, și de a me(a) bună voe am dat și am dăruitu dumisali lui Ion Bujoranul giumătati di bătrân di moșie din sat din Vlădești dispri Bogdana toată partea tătâne-miu lui Costantin Șoitul, pentru aceia ca să-i fie dum(i)sali direaptă danie și moșie din din tot locul cu tot vinitul niclătită în veci.

Iar frați(i) miei să nu aibă a gâlcivi pri dumnialui pentru căci ei au vândut părțile meli de moșii di pre aiurili di unde am avut înpreună, anumi di la Bicani, și di la Coruești și di la Ivășcani. Și cându am făcut acestu zapis fost-au dinaintea dumisali lui Alexandro Chiriecil vameșul din Bârlad și Dum(i)trașco Cârste din Bârlad și Dum(i)trașco Covăsâți din Bârlad. Și Ion diiacul de cămar(ă) am scris zapisul să-s(e) știe.

Бърлад, л(ѣ)т(о) ҂зрчѳ҃ <7199> **март(їє>** **кѳ҃** <29>.
† Алеѯандро Шоитȣл.
† Алеѯандрȣ Кириечел ва(меш).
Аз Дȣмитрашȣ, искал.
† Дȣмитрашо Ковъсъци дин Бърлад.
† Și eu Ion diiacul am scris zapisul.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 515/4. Original, difolio.

99 **1691 (7199) aprilie 5, Bârlad**

Adecă eu Simion, și Arhip, și Chirila, ficiorul lui Rugin(ă), scriem și mărturisim cu acest adevărat zapis al nostru de nime siliț(i), nice asupriț(i), ce de a n(o)astră bună voe, am vândut o vie dumisali giupânului Ion Buj(o)ranul, care vie iaste de pe socru(l) nostru, anume Condratu, doauă pogoane, și așijderea un pogon de la Chirila, ficiorul lui Rugin(ă), și ni-au dat dumn(e)alui plată diplin cincisprăzeaci lei bătuți, ca să-i fie dumisal(e) driaptă ocin(ă) și moșie dumisal(e), și cuconilor dumisal(e), și nepoților, și strănepoților dumisal(e) în veaci. Și la această tocmal(ă) s-au prilejit mulți boiari și oameni buni, anume dumn(e)alui Ștefan (Scăr)[1]let biv vel armaș, și dumn(e)alui (Da)[1]bijea ftori log(o)fet, și Preda vel armaș, și Pricopie de Necorești, și Ștefan, nepotul lu(i)[1] Chiria(c)[1], și alți oameni buni răzéși și megiéși. Și pentru credința am și iscălit ca să-s(e) știe.

Ꙋ Бърлад, Л(ѣ)т(о) ҂зрчѳ <7199> ап(рилїе) є҃ <5>.
Архип снъ Щтефан <m.p.>.
Симион Негрꙋл <m.p.>.
Aceste vii sint la Necorești de Gios.
Кирила Рꙋџин(ъ) <m.p.>.
Щтефан Скърлет бив вел армаш, искал <m.p.>.
Преда Пълад(е) <m.p.>.
Аз, Дабижа Скърлет бив лог(о)ф(ет), искал <m.p.>.
Опришан сꙋлџер, искал <m.p.>.
(...) искал, мартꙋр <m.p.>.
Pricopié.
Аз (...)<m.p.>.
Ștefan.
Прѣкопи, искал, март(ꙋр).
Și eu Gheorghii Grecul de Horuiata am scris să știe.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 515/5. Original.

---

[1] Rupt.

100 **1691 (7199) mai 26**

† **Ио Костантин воевода, Б(о)жїи м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)дарю Земле Молдовской.** Adecă au vinit înnaintea noastră și înnaintea alor noștri moldovenești boiari, a mari și a mici, credincios boiarinul nostru dumnialui Mihai logofătul al treile(a) și ni-au arătat înnaintea noastră încredințate zapisă de danii și de cumpărături ce el și e ș(i)-au cumpărat pre ai săi drepți bani un zapis de danie de la Ștefan, ficiorul lui Dumitru Panovschie, și de la feméia lui Luchiiana, și de la ficiorii lor, scriind cum de a lor bună voe, de nime siliț(i), nici asupriț(i), s-au învoit și au dat danie nepotului său dumisali lui Mihai logofătul al treile(a), a lor driaptă ocină și moșie un iaz întreg, cu vad de moară într-amândoi țărmuri, ce iaste în sat în Grozăști, pe apa Elanului, în ținutul Fălciiului, învoindu-să cu frații săi, cu ficiorii Lohănășiții și cu ficiorii lui Ivan, de li-au dat lor ale sale părți ce-au avut depreună cu dânșii într-alte iazuri; și altu zapis iarăși de la Ștefan Panovschie, scriind cum de a lor bună voe au dat dan(ie) (a) sa driaptă ocină și moșie toată partea lui dintr-același sat din Grozăști iarăși dumisali lui Mihai logofătul dintr-un bătrân a cincia parte, cu loc de țarină și de fânaț, și din tot locul cu tot vinitul.

Și alt zapis de la Macrina, fata lui Panovschie și de la hiică-sa Safta, și de la ginere-său Gligorie, și de la alți ficiori a ei, scriindu cum de a lor bună voe au vândut a lor driaptă ocină și moșie din sat din Grozăști din giumătate de bătrân a șeasia parte din bătrânul lui Panovschie, dumisali lui Mihai logofătul, drept șeasă lei bătuț(i) bani gata, din vatra satului, și din câmpu, și din ț(a)rină, și din fânaț, și din vaduri de moară, și din tot locul, cu tot vinitul, cât să va aleage acea a șeasia parte din gium(ă)tate de bătrân, făcându-le dumnialui plată deplin.

Și alt (zapi)s de la Savin, ce-au fost hotnog, și de la femé(ia) lui Urâta, și de la surorili lui, Prohira și Avrămiia, și cu toț(i) ficiorii lor, scriindu cum de a lor bună voe au vândut a lor driaptă ocină și moșie dintr-acel sat din Grozăști, dumisali lui Mihai logofătul, din trei bătrâni ce să înparte satul au vândut giumătate de bătrân din bătrânul lui Ivan, drept treizăci de lei bătuț(i) bani gata, din câmpu, și din ț(a)rină, și din fânaț, și din vaduri de moară, și cu loc de hăleșteu, și din tot locul cu tot vinitul.

Și alt zapis de la Vasâli, ficiorul lui Tudosie Timotiu, scriindu cum de a lui bună voe au dat danie dumisali lui Mihai logofătul a lor driaptă ocină și cumpărătură din bătrânul lui Lohănaș, a triia parte, iarăș dintr-același sat din Grozăști, din ținutul Fălciiului, ce iaste pre apa Elanului, care parte au fost cumpărătură surorii sale Axiniei, și cumnatului său, lui Strătulat de la Lohănaș, pre zapis bătrân ce ni-au arătat aceae parte de ocină au dat danie dumisali logofătului pentru mult bine ce i-au făcut dumnialui, din vatra satului, și den câmpu, și din țarină, și dintr-apă, cu vad de moară, și din tot locul, cu tot vinitul.

Deci noi dac(ă) am văzut aceale adivărate zapisă de bună credință făcute denaintea a boiari mari de curte și altor oameni buni de frunte, crezut-am și am dat și de la domniia mea și am întărit boiarinului nostru cari sus scriem, dumisali lui Mihai logofătul al treile(a) și giupâneasii dumisali Sandii cu toate acealea ce mai sus sântu scrisă, părți de ocină din sat din Grozăști, din ținutul Fălciiului, pre apa Elanului, de danii și de cumpărături, ca să le hie și de la noi dreapte ocine și moșii în veaci, cu tot vinitul, și cuconilor dumilosale, și nepoț(i)lor, și strănepoților, și a toată sămințiia dumisali, cine să va aleage mai aproape (...) i uric și întăritură neclătit și nerușeit, nice dănăoar(ă) în veaci, și alt nime să n-aibă a să amesteca.

Оу Іа҇с в(ъ) лѣт(о) ҂зр҇чѳ <7199 / 1690> **маю к҇ѕ** <26>.

Тꙋдос(їє) Дꙋбъ(ꙋ) вел лог(о)ф(є)т, искал.

<Pe verso-ul filei a doua>: N. 9 / 7199 mai 26 / Ispisoc de la măriia sa Io Costandin voevod de cumpărături și de danii de la Grozești pe Elan.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CCXXXIII/854. Original, difolio, sigiliu căzut, rupt.

---

101 **1691 (7199) iunie 1**

Schitul Pleșeștii în ținutul Tutovii și cu moșie

Scrisoare de la preotul Ignatie și de la Vasilie vornicul, ficiorul popii lui Gavriil din târg din Bârlad, făcând știre pentru a lor pomană, un schitișor ce este la Pleșești pe Perescheu[1],în ținutul Tutovii, unde este hramul Sfântului Arhanghel Mihail și Gavril, care schit este pre a lor dreaptă ocină și moșie, zidit și făcut din temelie lui, cu toată cheltuiala lor, au socotit pentru mai bună stare și folosul acei sfinte biserici și, pentru nerăsipa și uitare(a) pomenii lor, l-au închinat sfintei mitr(opolii) cu vii, cu locul hotarălui, cât să vor alege părțile lor despre alți răzăși, însă locul întâi să-l aleagă părțile lor despre răzăși, giumătate să fie a sfintei biserici, iar giumătate de loc va rămâne sămințîi lor, ce să va alege mai pre urmă, cu cât să vor îndura, ace(a) sfântă biserică pomana lor au închinat-o sfintei mitropolii supt ascultare(a) mitropolii pentru multe pricini să fie supt umbra și sprijineala sfintei mitropolii, însă și ei să nu fie lipsiți de la ace(a) sfântă biserică pomana lor, pentru vreodată de s-ar întâmpla vreun socotitori acei sfintei biserici a fi om rău strâcători și râsipitori, pe unul ca acela să nu-l lasă ei sau sămințîe lor a răsâpi pomana lor, ce să deie știre sfinții sale părintelui mitropolitului și să aibă socotitoriul acela, oricând s-ar întâmpla samă, să nu fie răsipitori;

și ei, cu părinții lor și cu seminție lor să nu fie lipsiți de la pomelnicul acei sfinte biserici și de la sfânta mitropolie nici odinioară. Și acea socoteală au făcut-o înainte(a) dumilorsale bo(i)erilor celor mari și mici, carii mai gios sau și iscălit.

҂з҃рчѳ <7199/1691> иѹние а҃ <1>.

Acest suret s-au dat la mâna dum(i)sale pit(a)r(ului) Sandul Oatul de pe ce(a) adevărată danie de la mitropolie, pentru ca să-l știe că schitul Pleșeștii cu moșie ce cuprinde într-aceast(ă) danie iaste afierosire la sfânta mitrop(o)lie din niamul dum(i)sale pit(a)r(ului) Sandul Oat, și având și dumi(sale) înpresurari la moșie dum(i)sale Tăbăceștii ca să-ș(i) îndreptez(e) hotarăle moșie(i) dum(i)sale Tăbăceștii, i s-au dat de la noi acest suret încredințat cu a noastră iscălitură.

1800 mai 13

<ss> Iacov mitropolit Mold(o)vii.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 246/57. Suret din 13 mai 1800.

EDIȚII: Ieromonah Marcu-Marian Petcu, *Mănăstiri și schituri ortodoxe din Moldova astăzi disparate,* Biblioteca Națională a României, 2010, p. 227.

---

[1] Pereschiv.

---

102 **1691 (7199) iunie 16, Săsești**

† Adecă eu, Anghelița, fata lui Platon, femeia lui Ștefan sin Maftei, din sat din Popi, unde le dzicu acmu Săs(ă)știi, scriem și mărturisâm cu acest adevărat zapis al mieu, de nime silită, nici asuprită, ce de bună voe me, am vândut un răzor în frunte, doisprădzăci paș(i), dintr-apa Bârladului pără în Banca, dumisale cliuceriului Ilieș (...)[1], ca să-i hie dumisale driaptă ocină și moșie cu tot vinitul, cu vad de moar(ă) în Bârlad, și cu parte din vatra satu(lu)i și din tot locul, cu tot vinitul.

Și cându am vândutu dumisale această moșie, s-au prilejit mulți oameni buni.

Așijderile, adecă eu Miftodi sin Ionașco și cu frate-mieu, și eu Ștefan sin Maftei, și cu frate-mieu[1], scriem și mărturisim cu acestu adevărat zapis al nostru, de nime siliți, nici asupriți, ce de a noastră bună, voe am vândutu doaădzăci de paș(i) în frunte din apa Bârladului până în baltă din Vlaștină și dzecé paș(i) în frunte la movilă, iar din Vlaștină acest locu l-am vândutu dumisale cliuceriului Ilieș drept (...)[1] lei, cu tot vinitul, dintr-apa Bârladului, și din siliște satului, și din câmpu, cu tot vinitul.

Așijdere, și eu Miftodi, și cu frate-mieu Răzmiriț(ă) sin Ionașco, am vândutu doisprеci paș(i) în frunte, care loc este cumpărătură tătâne-nostru lui Ionașco de la Mardari, dintr-apa Bârladului pără în Ban(c)a, am vândutu dumisale cliuceriului Ilieș (...)[1], cu tot vinitul dintr-apa Bârladului, și din câmpu, și din siliște satului.

Și noi acești vânzători am vândutu dumisale cu părane pe unde or lovi hlizăl(e), ci tot vinitul ce va hi pe aceste răzoare.

Și cându am făcut acest zapis s-au prilejit dumnealui cliuceriul Gheorghiț de Strezăști, și Poian(ă) de Mărcești, și alți oameni carii sintu mai gios iscăliț(i).

Ѹ Сѫсѫщии л(ѣ)т(о) ҂з҃рчѳ <7199 / 1691> иѹни(е) ѕі҃ <16>.

Miftodi; Răzmiriț(ă); Ștefan; Anghilița; Poian(ă).

† Și eu, Gheorghi biv clucear Stredzăscul, m-am prilejit.

Și eu, Toderaș sin Gheorghiț cliuceriul, am zcris zapisul.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CCLXXX/31. Original.

---

[1] Spațiu gol.

103 1691 (7199) iulie 16

† Нои Костандин воивод(а), Божъи милости, г(осподаръ) прен (?) Зъмле Молдавскои. Scriem domniia me la credincios boiarinul nostru dumne(a)lui Ștefan Scărlet, ci au fost armaș mari. Facim știri dum(nea)tale, dacă vei vede(a) carte(a) domnii meli, iar dumne(a)ta să ti scoli să mergi la satul Banca și la Lalova, ci-s la ținutul Fălciiului, și să strângi o(a)mini buni megiiaș(i) și pre toți răzășii de acolo, și să li iei sama foa(r)ti pi mari dreptati și pe dresă celi ci ar hi având, și să alegi toati părțile di ocine a dumnelorsali boiarinilor noștri cinstiți și credincioși, Vasăli vel vornic, și Constandin vel păharnic, și parte(a) lui Pățcanu celui bătrân încă să o alegiți câtă i să cuvini, și cui câtă i s-ar vini pe dresă ci or hi având să li stălpe(a)scă tuturora pi osăbi, să să știi cini ș și u(n)di-și țăni partea. Și precum vei alegi și stălpi să dai și mărturii încredințată di dumne(a)ta, și di la acei o(a)mini buni să avem știri. **Тое пиш(е)м.**

Let 7199/1691 iuli(e) 16.

Iscălit vel logofăt.

Locul peceții.

Giud(ecătoria) ținut(ului) Tutovii.

Copiia aceasta poslăduindu-s(e) din cuvânt în cuvântu și fiind întocmai cu originalni(c)u(l) înscris din let 7199/1691 se încredinț(e)ază de către acestu tribunal pe formă și punirea și a peceții.

<ss>.

<ss>.

D(irector) <ss>.

R(egistrator) <ss> M. Dimitriu.

No. 5514.

1842 (?) bo(i)emv(rie) 10.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 101/17. Copie, sigiliul judecătoriei ținutului Tutova.

---

104 1691 (7200) noiembrie 25, Iași

Adecă eu, Gavril de Oltenești stolnicel, scriu și mărturisăscu cu acest adevărat zapis al mieu, cum di nime silit, nici nevoit, ce de a mea bună voe, am dat și am dăruit o vie de la Huși, caré iaste în Pleaș(a), cu pomeți într-amândoaă capiteli, caré iaste și mie cumpăr(ă)tură de la Pavăl, nepotul Onciului. Aceasta vie o am dăruit dumisali lui Andronic de visterie ca să-i fie dumisali driaptă ocin(ă), și giupâneasăi dumisali, și cuconilor dumisali în veaci. Și eu pentru credința mi-am pus dégetul.

Ȣ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зс҃ <7200/1691> ное(м)в(рїе) ке҃ <25>.

Gavril Oltian.

Иѡн Раковиц чѧш(ник) <m.p.>.

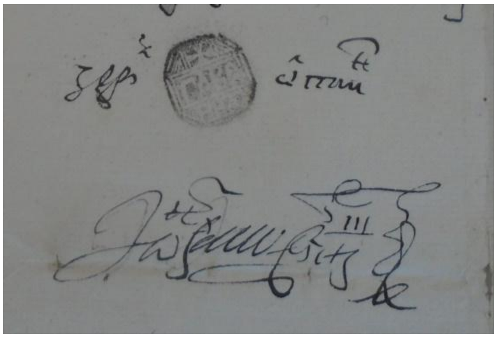

<Pe verso-ul filei a doua>: Zapis de la Gavril Oltian pentru viia di la Huș(i) di danii. **Л(ѣ)т(о) ҂зс҃** <7200/1691> **ное(м)в(рїє) кє҃** <25> / 7200 noemvri(e) 25; No. 2.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 704/21. Original, difolio, sigiliu mic octogonal.

---

105 1692 (7200) ianuarie 30, Iași

† Ио Костандин воевод(а), Б(о)ж(їю) мил(ос)т(їю), г(ос)п(о)даръ Земле Молдавскои. Adecă domniia mea dăm și-ntărim rug(ă)torilor noștri, egumenului și a tot săborul, călugării de la sv(â)nta măn(ă)stire a răpăosatului Aron vod(ă) ce este în țarina târgului Iașii, unde este hramul Sv(â)ntului Erarha și de mari minuni făcătoriu a lui H(risto)s Nicolai cu o baltă cu pește ce să chiam(ă) Hârcetele, pe apa Prutului, ce este în ținutul Fălciiului din uric de danie și de miluire ce au ei de la răpăosatul Aron vod(ă), și de întărituri de la Ștefan vod(ă) Tomșea, și de la Radul vod(ă), și de la Miron Barnovschi vod(ă), și de la Vasilie vod(ă), și de la Duc(a) vod(ă), și de la Antonie Ruset vod(ă), care baltă de pește scrie în dresul de la Vasilie vod(ă) cum au triimis pe Răcoviți Cehan, ce-au fost logofăt al doilea, de au strânsu mulți oamini buni ș(i)-au socotit cu bună dreptate și-au hotărât acea baltă cu (pe)ști despre alte părți a altor răzeș(i) de pinpregiur, și au pus stâlpi din Vlaicul. Pus-au întâiu un stâlp de lemnu într-ap(ă), di-acolo înnprotiv(ă) dreptu peste valea Curélii despre apus, di-acolo la vale la capul stuhului s-au pus altu stâlp iar de cătră apus, de acolo dreptu pre margini Rătunzelul de cătră apus, de acolo dreptu în Vrabiia, gârla din Prut, care este hotarul măn(ă)stirii din balta Hârcetii pe unde lor le-au ales și le-au hotărâtu Răcoviț(ă) Cehan, log(o)fătul, din hotarul satului Rânzăștilor. Deci pre acele semne și hotar(e) ce-au ales atuncia acel credincios boieriu Răcoviț(ă) Cehan, log(o)fătul, cu oamini buni, așea să aibă a ține călug(ă)rii de la acea sv(â)ntă măn(ă)stiri ce mai sus să zici a lui Aron vodă, și ca să le fie și de la domniia mea driaptă ocin(ă) și moșie cu totu vinitul și uric și-ntăritur(ă) neclătitu și nerușiitu nici dănăoar(ă) în veci, și altu niime să n-aibă a să amesteca.

Ѹ Іас л(ѣ)то ҂зс҃ <7200> **ген(арїє) л҃** <30>.

Ио Кост(а)ндин воивода.

<Pe aceeași filă o însemnare (?) în limba greacă; alte însemnări în limba greacă pe verso>.

<Pe verso-ul filei a doua>: S-au scris la condică. / Alte mici însemnări în limba greacă.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, LXVII/22. Original octogonală, sigiliu; idem, CCLX/44. Copie; Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 407/8, f. 3. Copie.

---

[1] Rupt.

106 1692 (7200) iunie 20

Suret întocma scos di pe hotarnica unii bucăți de loc din locul târgului Bârladului ci esti dată danie lui Ștefan marile stol(ni)c de domnul Andonie v(oie)v(o)d (cari locu să află acum supt stăpânire(a) Mănăstirii Grăjdenilor).

Din let ҂зс҃ <7200 / 1692> иѹнии(є) к҃ <20>.

Milostive și luminate doamne să fie mărie dumitale sănătos.

Adică noi robii mării tale, Dabija biv 2 log(o)f(ă)t, și Vasâlie biv vor(ni)c de Bârlad, facim știre mării tale că ne vini poroncă cu cinstită carte(a) mării tale, scriind să mergim și să strângim oameni buni megieș(i) de p(r)inpregiur să hotărâm și să alegim o bucată de loc din locul târgului Bârladului, cari esti danie dată de la răpoosatul Antonie v(oie)vod, dumn(ealui) Ștefan marile stol(ni)c. Deci noi după poronca mării tale am strânsu oameni buni di p(r)inpregiur, megieși, și bătrâni și tineri. Am mersu socotindu cu bună socotială în dreptate; căutat-am și dresul de la Antonie v(oie)v(o)d, și am început a stâlpi locul din semni în semni purcegând întâiu din obârșâie văii Dumbrăviții ceii mari, pus-am o piiatră din sus di drumul cel mari ci vini de la Grăjdeni și treci la Bârlad, și-n coada văii Dumbrăviții mari s-au pus sămnu cruce într-un copaciu, și de acolo am purces piste drumul cel mari în gios pre un hat până în vâlceaoa Dumbrăviții ceii mici, și am pus în vâlce(a) al doile(a) piiatră di lature drumului ci mergi în Trestiiana, și de acole am purces tot pre hatu pe margine(a) unor pământuri pără la capitile unor pământuri ci vin de la movili Pascului în gios, și am pus al triile(a) piiatră în capitile pământurilor, și de acole am purces alăture cu aceli pământuri pe din vali di movili, și am pus a patra piiatră între drumul cel mari ci vini de la Grăjdeni și treci la Bârlad, și-ntre drumul ci vini din gura Trestienii și treci piste drumul cel mari, și ia în sus pi din dial di Odae Cimbalii, și de acole tot pe drum în sus s-au pus al cincile(a) piiatră în muche(a) unii vâlceli, undi să cotești drumul lângă niști tufe, undi-i săpătura Gherghi(u)lui, și de acole am purces tot pe drum în sus, și s-au pus al șasăle(a) piiatră lângă drum din dial di Odae Cimbalii, undi vini un drum di-a curmeziș, și de acole am purces tot pe drum în sus și am pus al șaptile(a) piiatră din dial di Odae Pascului din vale de drum, și de acole am purces tot drum în sus, și s-au pus al optule(a) hotar în movila săpată ci esti în tufe diasupra dialului mari până în margini(a) tufilor din sus di drumul ci vine di-acurmeziș di la Frunteșani și treci la Bârlad, și s-au pus semnu cruci într-un copaciu în margine(a) unii săpături, și de acole am purces la vali pe drumul ci vine de la Frunteșani, și am pus al noaule(a) hotar între drumuri în coada Balumireștilor în coasta dispre apus în capitile unor pământuri ci vin dispre odăile Vinteștilor, alăture cu tufile.

Deci noi dinpreună cu toți megieșii și și orășeni(i) am stâlpit pre cum mai sus scrie, și am făcut aciastă încredințată mărturie la mărie sa. Tâmplatu-s-au într-această alegiri di parte de locu, anumi preutul Ignat di la bisărica domniască din târg din Bârlad, și dumn(ealui) Ioan Paladi postelnicul, și dum(nea)l(ui) Abăza Ioan postelnicul, și Vasâlie Gâlcă vor(ni)c di poartă, și Hârste din Bârlad, și Dumitrașc(u) ot tam, și Gavril Mandre ot tam, și Pascul ot tam, și Cimbala ot tam, și Cole Boul ot tam, și Toad(e)r căpitanul de me(n)zil, și Lupul, ficior Stratul(u)i Vântul ot tam, și Ivan zet Vântul ot tam, și Vasâlie Gherghiul ot Podeni, și Istratie Gonga ot tam, și alți oameni buni bătrâni și tiniri s-au tâmplat la acest locu ci s-au ales danie dum(nealui) lui Ștefan vel stol(ni)c, ci ari danie de la răpoosatul Antonie v(oie)v(o)d. Și așa am ales și am stâlpit cu toți dinpreună cari scriu mai sus, și pentru credința am iscălit și au pus șoltuzul cu 12 pârgari pecete(a) orașului Bârladului ca să fie de credință.

Pecete(a) târg(ului) Bârl(a)d.

S-au prescris la let 1795 mart(ie).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/28. Suret din martie 1795.

107 **1692 (7200) iunie 12, Bârlad**

Copie

Ilie Enachi, ci au fost clucer mari, și Dabija Scărlet, ci au fost log(o)f(ă)t al doile, facim știri și mărturisăm cu această scrisoari și mărturie a noastră, precum au venit la noi Ioan Țopa și cu frati-său Mihălachi Țopa, ficiorii lui Ionașc(u) Țopii, ci au fost armaș, nepoți lui Dumitrașc(o) Gheucăi, ci au fost stolnic mari, cu cinstită carte(a) mării sali domnului nostru Costandin vodă, scriind la noi să mergim la satul Grecii, ci sânt la ținutul Tutovii, pri apa Bogdănii, ci s-au chemat mai înnainte vremi Rotopăneștii, și să strângem oamini buni și bătrâni, răzăși și megieși, di pin pregiurul aceéi moșii și să alegem toate părțili lor de moșie ci au cumpărati de moșul lor Dumitrașco Gheuca stol(ni)c și să alegim di o parti despre alți răzăși.

Deci, noi după poronca mării sale am mers la sat la Greci unde este moșie lor, și am strânsu oameni buni și bătrâni megieși de pen pregiurul aceéi moșii, și pre toți răzășii, și am socotit și am luat sama pre amăruntul și cu mari dreptate pre zapisă ci ne-au arătat Ion și Mihălachi Țopa de cumpărături de la moșul lor Dumitrașco Gheuca și li-am ales toate părțili lor precum am aflat drept din câte cinci părți, cum au fost mai de mult stâlpit acel sat. Și li-am ales treizăci și noaă de pământuri în frunte și pământul câte de doaăzăci li cinci de pași, și li-am ales den sus denspre Cernați, unde este iar moșie lor, și li-am stâlpit despre alți răzăși a lor și despre alte hotară de să știu ales(e) di am pus și stâlpi. Pus-am un stâlpu în vârvul dialului Bogdănii despre apus despre Sămila, unde să hotărăsc Grecii cu Hulpășănii lângă ruptură den sus, și am pus alt stâlpu de la aceala înnainte drept spre răsărit preste apa Bogdănii dincolo supt costișă din deal de drumul cel mari; și am pus alt stâlpu de la acela înnainte drept în vârvul dealului Bogdănii despre răsărit, și am pus alt stâlpu de la acela înnainte spre răsărit can gios în vârvul dialului în dumbravă în podiș; și am pus alt stâlpu de la acela înnainte spre răsărit cam gios în în dumbravă în vale în coada văii Epii în capul piscului ci vini pintre vâlcele și în sus pe vârvul piscului pe drum păr(ă) în hotarul Cernaților cu vatră de sat și cu vaduri de moară într-apa Bogdănii, și cu locuri de prisăci, și cu săpături, și din câmp, și din păduri, și din tot locul, cu tot venitul cât va fi. Și ca să aibă a-ș(i) faci și dres domnesc de pre mărturie noastră.

Și pentru parte(a) lui Costandin, ficiorul Grecului den Grici și den Hulpești, și parte(a) lui Ilie, ficiorul Radului, și partea lui Bălan, ficiorul Catrinii, sânt și acesti părți tot a lui Ion, și lui Mihălachi Țopii cumpărati de moșul lor Dumitrașco Gheuca. Și li-am luat de la dânșii și li-am dat în parte(a) răzășilor ca să fii Țopeștii răbdători de aceste părți, pentru căci nu s-au putut ști câte pământuri s-or veni în parte(a) acestor oameni. Și scoțindu Ion și Mihălachi dresăle și zapisăle ci au avut ei de cumpărătură de la moșul lor Dumitrașco Gheuca de pe alt loc când l-am stâlpit răsărituli-s-au un zapis pre rumânie de la Ion Focea uricariul și de la fimeia lui Mărica, fata lui Țuțărman, nepoată lui Toader Tazlău de pe drepti părți din cinci ci sânt în Greci, ce-au avut Focea și cu fimeia lui Mărica den înpărțire den ispisocu(l) de la Radul vodă.

Deci, când s-a ivi acel zapis pre rumânie de la Foce și de la fimeia lui ci scrie pe acele doaă părți că li-au vândut ei lui Dumitrașco Gheucăi, moșul lor, în triizăci și șasă de galbini ca să nu să ție în samă, și să aibă a lua Ion și Mihălachi Țopa acel zapis, care zapis l-am văzut și noi cu ochii noștri, și le-(a)m cetit și ispisocul cel pe sârbie de la Radul vodă ci scrie pe aceli doaă părți, încă este în mânuli lui Ion și a lui Mihălachi.

Și precum (am) aflat și ales drept, am făcut și această mărturie de la noi la mânule lui Ion și a Mihălachi Țopii, ca să li fii de credință înainte(a) mării sali. Și pentru credință am iscălit înpreună și cu alți bo(i)eri și oameni buni megieși ci s-au prilejât acolo cu noi. Și eu Ștefan Păduri diiacul am scris mărturie să-s(e) știi.

În Bărlad, лєт ҂з҃с <7200/1692> иѹн(їє) ві҃ <12>.

Iscăliți.

Enache biv clucer; Dabija Scărlit biv в҃ log(o)f(ă)t; Gheorghie Apostu biv vel med(elni)ce(r); Oprișan biv vel sulge(r); Pavăl biv sulger; Șerbu Gheuca post(elnic); Ștefan (…)[1]; Chiriiac Bujoran, martur; (…)[1] vor(ni)c; Erei Grejdian; Toader Bujoran armaș; erimonah Veniamin egumen; Popa Ignat; Vasăle vor(ni)c; Gavril Pascu armaș; Vasălie biv armaș, m-am întâmplat; Negruți, m-am întâmplat.

Asemene de pe cea adevărată hotarnică îndreptându-se pe unde s-au găsit oareșcare greșale în slove.

҂аѡе҃ <1805> иȣлие кг҃ <23>.

Costandin (…) vel sardariu <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 101/18. Copie din 23 iulie 1805.

---

[1] Spațiu gol.

108 **1692 (7200) iulie 19, Iași**

† Ио Костандин вое(вода)[1], Б(о)жи(ю) м(и)л(о)ст(їю), г(ос)п(о)даръ Земле Молдавскои. Scriem domniia mea la boiarii noștri, dumn(ea)lui Pavăl Bujoranul, ce-au fostu sulger, și la dumn(ea)lui Dabija log(o)fătul, și la dumn(ea)lui Păladie postelnicul. Dămu-v(ă) știre dumilorvoastre că domnii meli s-au jăluit boiarinul nostru Gligorașco postelnicul, pre dumn(ea)lui Iliiaș cliuceriul, zicând Gligorașco cum ține el o parti di ocină a Robului di Costești, care dintr-aci(a) parte de ocină ce-au fostu partea a doi fraț(i), au fostu zălogită la Dumitrașco Gheuca, vornicul, pentru un cal, iar altă parte altui frati au vândut-o lui Steriian aprodul, și partia ce i-au fostu zălogită la Gheuca au răscumpărat-o Vas(i)lie pitariul de la Bejan Gheuca, ficiorul lui Dumitrașco Gheuca, și i-au dat și ispisocul și zapisâli ce-au fostu de la ficiorii Robului pentru acea parte de ocină, iar ceialantă parte ce-au fostu vândută lui Steriian au răscumpărat-o Talpeș și cu Ștefan Cornea de la Steriian. Acmu Iliiaș cliuceriul au mărsu cu o carti a domnii meli acolo la du(mneavoastră)[2], scriind pe cum au avut păr(ă) de (...)[3] (dom)[4]niia mea cu Gligorașco și să-i stâlpiț(i) moșiia, și pe acea poroncă aț(i) mărsu d(e)[5] (ați)[6] stâlpit, și n-aț(i) stâlpit locul acela, ce aț(i) stâlpit altu loc asupra casii lui Gligorașco, de cari lucru ei păr(ă) niciodată amândoi de faț(ă) n-au avut, ce poate să hie făcută la carte cu greșal(ă).

Pentru acesta lucru dumne(a)voastră să socotiți di să va afla cum adivărat au fost cumpărat acele doauă părți de ocină dumn(ea)lui Vas(i)lii, pitarul, și au luat ispisocul și zapisăli numai să ție Gligorașco postelnicul, moșiia aceia și Iliiaș să-l las(e) foarti în bună paci, iar Iliiaș să-ș(i) întrebe cu Gheuculeștii. Și pe cum viț(i) afla mai cu dreptul să faceț(i) o mărturi(e) cu credință și cu iscăliturile dumilorvoastre, să avem știre domniia mea. Aceasta scriem dumilorvoastre.

ȣ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зс҃ <7200> иȣл(їе) ѳі҃ <19>.

Сам г(о)сп(од)инъ велели.

Вел лог(о)ф(ъ)т ȣчи.

<Pe verso>: Carte pintru ce țini Ilieș clucerul o parti di ocin(ă) a Robului di Costești.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CCLXVIII/10. Original, sigiliu rotund, rupt.

[1, 2, 3, 4, 5, 6] Rupt.

109 1692 (7201) decembrie 23, Iași

† Ио Костандин воевода, Б(о)ж(їю) м(и)л(о)ст(їю), г(о)сп(о)дарю Земли Молдавскои. Adecă s-au pârât de faț(ă) înainte(a) domni(i) méli și a tot Sfatul nostru, Chiriiac Corui cu Mihăilachi Țopa, ginirili lui Pavăl, ficiorul Ilinții îi Bojoae, pentru giumătate din-al cincile(a) bătrân de sat din Crețeani de pe apa Tutovei, dzicând Chiriiac Corui cum au cumpărat strămoș(ul) său Păntelei ace(a) giumătate de bătrân de la Ifrim, tatăl lui Alexandru, fratele lui Cucoșăl, pre bucatele fămei(i) sali, Ilénii.

Iar Alexandru, ficiorul lui (I)frim s-a sculat pe urma tătâne-său lui Ifrim și au vândut și el acea giumătate de bătrân lui Pavăl, ficior Ilinții Bojoae, socrului Mihăilachi Țopa, și au ținut Mihăilachi ace(a) giumătate de bătrân câtva samă de vréme. Și el ne-(a)u arătat și un zapis de mărturie de la Uréchie vornicul cel mari și de la Vrabie dregătoriul de Bârlad, iar Țopa deade sam(ă) cum este acel zapis făcut rău și cu merșteșug asupra lui Ifrim, tatăl lui Alexandru, de care lucru Chiriiac Curui ne-(a) adus cât(e)va dreas(e) de pe aceli vrémi, cu mare încredințari de la cât(i)va bo(i)eri mari și nu cu iscălituri, ce numai cu peceți.

Deci, domniia me înpreună cu tot Sfatul nostru am socotit de vréme ce s-au încredințat zapisul lui Uréchii vornicul și a lui Vrabie dregătoriul de Bârlad cu alte zapisă de pe la alții bo(i)eri mari, ce-au fostu făcând cu peceti și făr(ă) iscălituri, credzut-am domniia mea și am dat rămas pe Mihăilachi Țopa ca s(ă) de(a) bună paci lui Chiriiac Corui, să-și ție acea giumătate de bătrân din bătrânul lui Ifrim din tot locul cu tot vinitul ce s(e) va alege pe acea giumătate din al cinceli bătrân. Și de acmu aceasta pâră să nu s(e) mai pârască peste carte(a) domnii méli. **Тое пишим.**

Ѹ Іас Л(ѣ)т(о) ҂зса <7201 / 1692> **дек(емврїє) кг** <23>.

† Саам г(ос)п(о)д(и)нъ велел.

Вел лог(о)ф(е)т Ѹч(и).

<Pe verso>: 7201 decemv(rie) 23 / No. 100 / Crețeni; **҂зса** <7201 / 1692> **декемв(рїє)** 23.

Biblioteca Națională a României, Fond Documente istorice sec. XV-XIX, nr. 693 (XXVIII/5). Original, sigiliu rotund.

---

110 1692 (7201) decembrie 24, Iași

† Ио Костандин воевода, Б(о)ж(їю) м(и)л(о)ст(їю), г(о)сп(о)дарю Земли Молдавскои. Adecă s-au pârât de faț(ă) înnainte(a) domnii meli și înnainti(a) Sfatului nostru sluga noastră Mihăilachie Țopa, ginirili lui Pavăl, ficiorul Ilinții Bojoae, cu Tănas, ficiorul lui Alexandru, nepot lui Ifrim, pentru al cincile bătrân de sat de Crețeani, ce sânt pe apa Tutovei, dzicând Mihăilachi, cum ce-au fost vândut Alexandru, ficiorul lui Ifrim, acél bătrân lui Pavăl, socrul lui Mihăilachi; Și s-au aflat c-au vândut rău Alexandru, ficiorul lui Ifrim, tatăl lui Tănas, căci a luat Păladie vornicul de Bârlad giumătate dintr-acel bătrân cu giudeț, iar giumătati de bătrân au luat sămințiia lui Păntelei pentru căci au fostu cumpărat Păntelei această giumătate de bătrân de la Ifrim, tatăl lui Alexandru, moșul lui Tănas.

Deci, aflându-s(e) c-au vândut rău Alexandru, ficiorul lui Ifrim, tatăl lui Tănas, acel bătrân lui Pavăl, socrul lui Mihăilachi Țopei și luând cu giudéț acel bătrân de la mâna lui Mihăilachi, ginirili lui Pavăl, Păladi vornicul și cu seminție lui Păntelei, dat-am rămas pe Tănas, ficiorul lui Alexandru, nepotul lui Ifrim, ca s(ă) de(a) lui Mihăilachie de aiur(i)lea moșii, pământu pentru pământu, să fie cât s-a socoti că faci parti(a) lui bătrân a lui Alexandru din Crețeani. Și această pâr(ă) să nu s(e) mai pârască peste carte(a) domnii méle, nici dăn(ă)oar(ă) în véci. **Тое пишим, и нак не бѹдѣт.**

Оу Іас Л(ѣ)т(о) ҂зса <7201 / 1692> **дек(емврїє) кд** <24>.

Бєл л(ѻ)г(ѻ)ф(є)т ѹч(и).

<Pe verso>: Carté de la Costantin vod(ă) pentru un bătrân a lui Alicsandru, ficioru(l) lui Ifrim din Crețeani, ce l-au luatu Păladie și cu (a)lde (?) Căpățân(ă) și să-l plăt(e)ască Tănasăe sân Alicsandru Țopi(i). / 7201 dec(em)v(rie) 24 / Crețănii.

Biblioteca Națională a României, Fond Documente istorice sec. XV-XIX, nr. 694 (XXVIII/6). Original, sigiliu rotund.

---

111 <1693-1708>

† **Аз єѹ**, Aftăniia vornicească lui Golie, scriu şi mărturis(e)scu cu acestu adevărat zapis al mieu, la mănă svinţii sale păréntélui Varlaam ep(i)sc(o)pu(l) de Huş(i), precum avându eu o cumpărăture ce-au cumpărat din Căbiceşti tată-mieu de la Ganea pentru 5[1] lei. Eu încă am vândut păréntélui pentru atătăi ca să fie păréntélui ocină şi moşie în veaci.

Aşijdere, pentru parte ce ar hi de pe tatăl mieu din sat din Bunăşti am datu danie svintéi mănăstiri ca să scrie părănţii noştri la pomănică. Să fie ocină şi moşie svinţii sale în veaci, iare cini s-ar scula din rudeniia no(a)stră sau din ficiori sau din năpoţii noştri să înto(a)rcă, să fie de noi neiartaţi şi de Dumn(e)dzău. Şi pentru mai mare credinţe am pus şi degetul, şi la tocmala no(a)stra s-au tâmplat mulţi oamen(i) buni.

Eu Aftenie.

<Pe verso>: Zapisul îi Golăei ot Căbicești de la Aftenie, fata Mariei, parte din Căbicești și din Bunești.

Arhivele Naționale Iași, Fond Episcopia Hușilor, XII/133. Original, difolio, pătat; Datat după Varlaam episcop de Huşi şi Golăi vornicul (Tanoviceanu); ibidem, XII/68, nr. 2 și 8, fără dată (rezumat); idem, Manuscrisul nr. 546, f. 100 (cu data 1668 (7176).

ALTE EDIŢII: CDM, IV, p. 363, nr. 1634; Costin Clit, *Mănăstirea Brădicești*, p. 255-256, nr. 24.

---

[1] Neclar; Completat după copie.

111a 1693 (7201) martie 21, Iași

† Adec(ă) eu, Hortolomei, ficiorul lui Andonie Bortă din sat din Botneani, de la Fundul Crasnii, scriu și mărturisăscu cu cestu adevărat zapis al mieu la mâna dumisale lui Vas(i)lie, ficiorul lui Costandin, precum am dat danie o parte de moșie a mea de la părinții miei, din sat din Botneani, un loc de prisac(ă) și cu livadă cu pomăt, unde ș-au ținut părinteli din Huș(i) stupi, și în țarină cât s-a vini partea mea, și în tot locul, cu tot vinitul, ce s-a aleagi partea mea din sat din Botneani, ca să-i hie de la mine driaptă danie, și ficiorilor dumisale, și nepoților, și a toată semințiia dumisali, ca să-i hie driaptă moșie și danie de la mini în veci, nerușiită.

Și acestu zapis l-am făcut denainte dumisali lui Mihai treti log(o)făt, și denaintea dumisali lui Ghiorghiță comisului, și denaintea lui Toader Dzărul, și alți oameni buni s-au prilejit.

Și pentru mai mare credința mi-am pus dégetul să hie de credință.

ѹ Іа҃с, л(ѣ)т(ѻ) ҂зса҃ <7201/1693> **март(їє) ка҃** <21>.

Hortolomei.

Și eu Niculai diiacul, am scris zapisul să s(e) știe.

Ghiorghi comis, martur.

Михаи г҃ лог(о)ф(ъ)т <m.p.>.
Toader Dzărul, martur.
Gli(go)rașco sin potropop, martur.

<Pe verso-ul filei a doua>: ҂зса҃ марті(їє) ка҃. Hortolomei sin Andoni Bortă; De Dolhești să Botneani.

Arhivele Naționale Iași, Fond Episcopia Hușilor, XXIV/10. Original, difolio, filigran, rupt puțin la îndoituri; Ibidem, XXIV/183, nr. 14, fără lună și zi.

EDIȚII: CDM, IV, p. 347, nr. 1553 (rezumat).

---

112 **<1693 mai-1695 decembrie 8/18>**

Copii

† Нои Констандин воеводъ, Божи(ю) милосте(їю), грежиливо З(ем)ли Молдацкиеи. Facem știri cu această carti a no(a)stră pentru multi pâri ci au avut credincioși bo(i)erii noștri, dum(i)s(ale) Ștefan Scărlet, ci au fost armaș mari, și a fratilui său Dabija, ci au fost logofăt al doile(a), ficiorii lui Scărlet, cu Bujorănii, pentru niști părți di ocini, anumi sâliște(a) Mastaticii, pe apa Bârladului pe despre apus de către Gura Horăeții, și pentru sâliște(a) Negoeștii, și pentru sâliște(a) Grij(i)livii, având Scărlăteștii zapisă de cumpărături ci au cumpărat părintili lor Scărlet în vremili mai înainti și mai pre urmă și dum(nea)lor. Deci domniia me(a) am triimăs pe al nostru cinstit și credincioas bo(i)erul dumn(ea)lui Velișco Costandin vornic(ul) cel mari, ca să li socote(a)scă drepatate(a) acelor ocini. Deci, mergând dumi(sale) vornic(ul) acolo și socotind cu bună dreptati aflător dintr-un uric di la Irimiia Movila vodă către alti părți și a patra parte din Mastatici cumpărătura lui Tudor Chiriiachi, ci au fost căminar mari, di la Anisâiia, nepoata lui Ghermanu po(s)t(elni)cul, iar ficiori(i) lui Chiriiachi au vândut Ghinii pârcălabul, iar giupâniasa Ghinii au vândut lui Scărlet, părintili lui Ștefanu armaș și a Dabijii logofătul, iar a patra parti iar au cumpărat părintili lor Scărlet di la Irina, giupine(a)sa Ghinii, carili parti i-au fost cumpărătură di la ficiorii lui Ursul, nepoți, ci să făcu giumătati de Mastataci.

Iar Bujorănii au scos un zapis ci au cumpărat mușul lor Vasâli, gine(re) Crăstii vornicul, di la Neco(a)ră spat(a)r a patra parti, și alt zapis ci au cumpărat mușul lor Crăste (vor)nicul din a cince(a) parti două părți, și al triile(a) zapis ci au cumpărat di la fata lui Ifrim vist(i)ernic. Socotitu-s-au că nici giumătati di sat nu cuprindi, numai țiindu-să Bujorenii di acel loc s-au socotit să ții giumătati di sat Scărlăteștii cât le cuprindu zapisăli, iar cer ce mai mult să ții Bujorănii, gâlcevit-au Bujorenii să întoarcă banii Scărlăteștilor ci s-au socotit că nu încap să înto(a)rcă căci s-au aflat mulți megieși di au mărturisât cum au ținut Scărlet odaia acolo în viiața Bujorănilor celor bătrâni, precum să cunoaști și acmu sâliște și când au făcut Chiriiachi căminarul acel uric esti scris și Crăstea vornicul în uric.

Deci, așa s-au socotit să ții sâliște(a) Mastaticii în două, giumătati Scărlăteștii, fiind cu alti cumpărături a lui Chiriiachi și a lui Scărlet, sâliști întregi înpreunati. Iar pentru sâliște(a) Negoeștii cari esti din Bârlad spre Bujorăni, scos-au Bujorănii două zapisă di cumpărături Crâstii vornicul cari li închii giumătati di sat, iară Scărlăteștii Ștefan armașul și Dabija logofătul au scos un zapis vândută toată sâliște(a) Negoeștii di la Ilinca, fata lui Previciu logofătul. Bujorănii au dat samă că n-au avut Previciu moșii acolo, numai ar fi închinat răzășii. Judecatu-s-au să cauti Bujorănii oamini să giuri cum n-au avut Previciu logofăt moșii acolo să răbdi Scărlăteștii să cauti vânzătorul. Bujorănii, oamini n-au aflat să giuri, socotitu-s-au să înto(a)rcă Bujorănii bani Scărlăteștilor și să ții ei, căci când au cumpărat să fi întrebat di Bujorăni hiind răzăși vechi însă a triia bani, di cum scri(e) zapisul. Căci zapisul s-au socotit a spuni mai multu a triia bani (?).

Iar pentru sâliște(a) Grijilivii cari s-au socotit că umblă în doi bătrâni precum să adiverezi din zapis bătrânii, scriindu Grijilivii di la Fărămia și Grijilivii di la Iapa, aflatu-s-au iară înscrisul di la Irimiia vodă cum au vândut lui Toadir din sâliște(a) ci să che(a)mă Iapa diasupra fântânii a patra parti ci s-au socotit din tot locul Grijilivilor, a opta parti să ții Scărlăteștii pentru aceli pricini făcând Chiriiachi uric di la domnii. Crâste vorrnicul, moșul Bujorănilor, esti scris într-acel uric, să nu hi tăcut atunce. Și întru sat s-au aflat cu Ștefan armașul și cu Dabija logofătul, au arătat pre acel locu și încă și bătai mari au avut cu Horiețănii. Deci, s-au socotit să-ș(i) ții Scărlăteștii moșiia, iar pentru doi bătrâni cu au cumpărat Scărlet di la nepoții Fărămeștilor zis-au Bujorănii că n-au avut acei oamini moșii. Socotitu-s-au să giuri Bujorănii cum n-au avut acei oamini moșii să răbdi Scărlăteștii, iar nevrând să giuri să hii volnici Bujorănii a înto(a)rci banii Scărlăteștilor cât or râdica Scă(r)lăteș(t)ii cu sufletili lor că au dat fiind loru mai di curând, ș(i)-au fost să hi întrebat pre Bujorăni fiind dintru a lor siliști, și Bujorănii n-au vrut să giuri ci au zis că or înto(a)rci banii. Pusuli-s-au zi în trii săptămâni, ori să de(a) banii, ori să hii lipsâț(i) dintr-aceli părți di ocină di carili s-au socotit să înto(a)rcă banii, și ei banii la zi n-au dat. Așteptar(ă) Scărlăteștii Ștefan armașul și Dabiza[1] logofătul după zi ci li s-au pus doi ani ca să li înto(a)rcă Bujorănii banii și ei banii nu l(e)-au mai întorsu. Pentru aceia domniia me(a) înpreună cu sfatul domnii meli văzind dre(a)ptă socotială a dum(i)s(ale) vornicului Velisco cu megieșii dinpreună ci s-au întâmplat, socotit-am și am giudecat și am dat rămași pi Bujorăni să lips(e)ască dintr-aceli părți di ocină di vremi că atâta li s-au făcut în rânduială și ei banii n-au dat și acesti ce li ține Scărlăteștii după dreptati(a) ci s-au făcut precum.

Deci ca să li fii di la domniia me(a) drepti ocini și moșii dumilorsali și neponilor[2] și toată sămințiia cari s-a alegi mai apro(a)pi și uric și întăritură neclătit și nerăișuit nici odinio(a)ră în veci, iar Bujorănii au rămas ca să nu mai fii volnici di acum a mai înto(a)rci banii nici să mai aibă di acum tre(a)bă cu aceli părți ci s-au aflat cumpărati di Scărlătești și această să nu să mai pârască nici odinăoară în veci.

Locul peceții.
Tudosăi Dubău logof(ă)t mari[3].
Vasâli N(i)ag(u)li uricar.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 517/12. Copie.

---

[1] Dabija.

[2] nepoților.

[3] Tudosie Dubău a fost numit logofăt mare de Constantin Duca (mai 1693-8/18 decembrie 1695).

---

113 **1693 (7201) mai 25, Iași**

† Alexandru Ramandi vel vornic, i Vas(i)lie Costachi biv vel vornic, i Neculai Costin hatmanul, scriem la Vas(i)lie vornicul de Bârlad. Îț(i) facem știri că-s(e) jelui Alexandru, sluga fratilui nostru lui Solomon biv vătav de aprozi pe dumneaei sărdăroae lui Bai(a)nschi, zicându cum i-au fostu dat un cal Alexandru sărdariului de l-au dat unor tătar(i) pentru o gâlceav(ă) ce-au avut, și apoi i-au dat sărdariul un cal tătărăscu și l-au aflat tătarâi și i-au luat calul lui Alexandru și este Alexandru făr(ă) cal, și pân(ă) au fost viu d(u)mnealui sărdariul au tot zis că-i va da cal, și nu i-au mai dat.

Pentru aceia iat(ă) că-ț(i) scriem să-i socotești de să va adiveri lucrul cum i-au luat tătarâi calul car(e)le i l-au fost dat sărdariul să-i faci plinal(ă) de un cal de la dumneaei sărdăroae și să așezi acolo aceasta lucru. Aceasta îț(i) scriem.

Ȣ Іѡс, л(ѣ)т(о) ҂зса <7201> маи кє <25>.
Алеѯандрȣ Раманди.
Василие Костаки.
Некȣлаи Костин хатман.

<Pe verso-ul filei a doua>: O vacă cu vițăl în (...)al(...)[1] ș-au dat și bani doi lei băt(uți), ș-au fost și Gavril Buhnilea de faț(ă). Iunie 6. / Martur Gavril (...)ban și To(a)dir.

Arhivele Naționale Iași, Fond Achiziții Noi, MMDCIX / 9. Original.

EDIȚII: *Colecția Achiziții Noi. Indice cronologic*, II (1686-1760), volum întocmit de Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, Mirela Comănescu, Laura Niculescu, București, 2008, p. 24, nr. 261 (rezumat).

---

[1] Rupt.

---

114 **1693 (7201) iulie 2, Iași**

† Иѡ Костантин Дꙋка воевода, Б(о)ж(ї)ю м(и)л(о)ст(ї)ю, г(ос)п(о)дарю З(е)мли Молд(авско)[1]ю. Dat-am carte domnii meli lui Ion și lui Isac, ficiorii Gahii, nepoții Cozmei, să fie volnici cu carte domnii meli a lua de-a dzece de pre moșie ce va hi parte lor de la Simeni de la ținutul Tutovei, și de la Dragomirești, ș(i)[1] de la Gârcini, să fie volnici a lua din țarini, și din fânaț, și din cân(pu)[1], și din tot locul, cu tot vinitul. Și nime să nu ste înpotriva (că)[1]rții domnii meli, iar de va ave ciniva strânbătaate dintru răzeși, să v(ie)[1] față și să-ș(i) aduc(ă) și diresăle. **Тои пишем.**

(Ꙋ)[1] Іѧс, л(ѣто) ꙁса͠ <7201> иꙋл(ие) в͠ <2>.

Бел логоф(ет) ꙋч(и).

<Pe verso>: Am găsât la popa Ion ce căuta moșie la Cristești. 1815 iuli(e) 21.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 613/2. Original, rupt, sigiliu rotund.

---

[1] Rupt.

---

115 **1693 (7201) iulie 8, Iași**

†Ио Констандин Дꙋка воевода, Б(о)жи(ю) мил(ос)т(ї)ю, г(ос)п(о)дари З(ем)ли Молдавскои. Scriem domniia mea la șoltuzul și la toți orășénii de târgu de Vasluiu. Vă facim știri că aicea la domniia mea s-au jăluit boiarinul nostru dumnalui Ștefan Miliscul vel șătrari pre voi, zicându precum aț(i) mărsu și aț(i) potcit fânațul ce iast(e) pe locul dumisaali și nu v-aț(i) căutat unde iasti locul (tâ)[1]rgului, acolo să aviți tr(ea)[2]b(ă). Pintru acéia iată că-ți scriem să căutați să vă puniți potce pe locul târgului, iar cu locul dumisaali (...) viți trage, ce să-l lăsaați în paci. Aceasta vă scriem.

Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зса҃ <7201> иꙋли(є) и҃ <8>.
Вѣлици болєро ꙋчи.

<Pe verso>: Cart(e) di la Costantin Duca vod(ă) de oprit târgoveț(i) să cosască pe locul Tăt(ă)rașilor. 7201 iuli(e) 8.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 417 / 18. Original, sigiliu rotund, rupt.

[1, 2] Rupt.

115a **1693 (7202) septembrie 8, Huși**

† Adec(ă) eu, Strătulat Agărăci, scriu și mărturisescu cu acest adevărat zapis al mieu, de nime silit, nici asuprit, ce de a me bună voe, am vândut a me dre(a)ptă ocină și moșie sfinții sali părintelui Varlaam episcopul de Huși, din sat din Bunești și din Căbicești, ce mi s-a alége parti (mea)[1] din cămpu, și din pădure, și din tot locul, și vinitul, (ca să)[1] fie sv(i)nții sali dre(a)ptă ocină și moșie în véci, și ca să aibă sv(i)nție sa a-și face și ispisoc domnescu.

Și la această tocmală și vănzare s-au tămplat mulți oameni buni megieși și boeri, anume dumnealui Costantin Pilat păharnicul de Huși, și Zah(a)rie vornic de Huși, și Iordachie bulibași ot Huși, și preutul Costantin Burgheli ot Huși, și Chenan de Bunești, și mulți oameni buni megieși. Și de mai mare credință (mi-am pus)[1] și iscălitura.
ꙋ Хꙋш, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зсв҃ <7202/1693> сєп(тємврїє) и҃ <8>.
† Стрътꙋлат Ꙗгъръчи, искал <m.p.>.
Chenan.
To(a)dere.

Arhivele Naționale Iași, Fond Episcopia Hușilor, XII/23. Original, difolio, filigran, rupt, restaurant.

ALTE EDIȚII: Melchisedec Ștefănescu, *Chronica Hușilor și a Episcopiei cu aseminea numire*, p. 155 (fără dată); Costin Clit, *Mănăstirea Brădicești*, p. 253, nr. 20; CDM, IV, p. 357, nr. 1599 (rezumat).

---

[1] Rupt.

116 **1693 (7202) septembrie 15, Iași**

Copie

† **Ио Констандин Дꙋка в(оє)вод, Б(о)жии м(и)л(о)стїю, г(ос)подар Земли Молдавской.** Adecă domniia me(a) dăm și întărim rugătorilor noștri, egumenului și a tot soborul de la sfânta mănăstire a răposatului Aron vodă, ci este în țarina târgului Iașilor, unde este hramul Sfântului și de mari minuni făcător a lui H(risto)s Nicolae, cu o baltă de pește ci să chiiamă Hârcetile, pe apa Prutului, ci este în ținutul Fălciiului, din uric de danie și de miluire ce-au avut ei de la răposatul Aron v(oie)voda și de întăritură de la Ștefan v(oie)vod Tomșa, și de la Radul vodă și de la Miron Barnovschii vodă, și de la Vasile vodă, și de la părintele domniei méle măriia sa răposatul Duca vodă, și de la Anton vodă, care baltă de pește scrie în dresul de la Vasile vodă cum au trimis pe Racoviț(ă) Cehan, ce-au fost logofăt al doile(a), de au strânsu mulți oameni buni și au socotit cu bună dreptate, și au hotărât ace(a) baltă cu pește despre alți răzeși, și au pus stâlpi din Vlaicul. Pus-au un stâlpu de lemn într-apă, de acolo drept în gios dispre Curale dispre apus, de acolo iarăș(i) la vale în gios la capul stuhului unde au pus alt stâlpu dispre apus, de acole drept pe marginea

Rătunzelului de către apus, de acolo drept în Vrabie, gârla din Prut până unde este hotarul mănăstirii și a bălții Hârcetile, pe unde au ales și au însemnat Racoviți Cehan, log(o)f(ăt), hotarul Rânzeştil(o)r cu mulți oameni buni. Deci așa ca să aibă a ține călugării de la ace(a) sfântă mănăstire ce mai sus să zice a lui Aron vodă, și ca să le fie și de la domnie me(a) dreaptă ocină și moșie în veci cu tot venitul, și uric și întăritură neclintit și nerușuit nici odinioară.

U Ias 7202 sept(em)v(rie) 15.
Costandin v(oie)voda.
L. P. g(ospod)ă.
Vasile Neagul.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CCLX/45. Copie; Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 407 / 8, f. 3v. Copie.

117 **1694 (7202) aprilie 1**

Di pi ce adivărată hotarnică a moşâi Brodocul ot țin(utul) Vasluiului.

Copie.

Milostive și luminate do(a)mni, să fii mărie ta sănătos. Facem știri mării tali cu această mărturii a no(a)stră, că viind cinstită carte a mării tali, scriind la noi ca să mergim la târg la Vasluiu și să alegim o parte de loc ocină o sută de pământuri, cari ai miluit și ai dăruit mărie ta pe ci(n)stit și credincios bo(i)eriul mării tali, dum(nea)l(ui) Panaitachi marile postelnic, pentru și dum(nea)l(ui) slujând țării și mării tali cu dreptati.

Pentru aceia mărie ta te-(a)i milostivit și l-ai miluit și l-ai dăruit cu ace sută de pământuri, și cu loc de fânaț, și cu loc de păduri, pre lângă un vad de moară ci au avut dum(nea)l(ui) cumpărătură de la Gheorghe și de la Pascal, feciorii lui Pavăl Grecul, nepoții lui popii lui Gheorghie celui domnesc de Vasluiu, cari acel vad de moară din locul târgului ci au fost și lui danie de la alți răposați domni.

Deci, noi iată că dacă am văzut cinstită carte(a) mării tali scriind într-acesta chip, am mersu la târg(ul) Vasluiului și am strâns oameni buni și bătrâni megieși di pinpregiur și târgoveți din târg, anumi Panaite pârcălab, și Stanciul bulucbaș, și Tudos din Bălteni, și Andronic, sluga lui Abăza cluceriul, și Andriu, ficiorul popii lui Gligorașco, și Toader, șoltuzul din Vasluiu, și Ion Băhnariu, și Hacico arman, și Ivan arman, și Gligori arman, și Bogdan și Vartic arman.

Și am mers de am măsurat locul cu funi(a), și am ales în dial despre apus la margine(a) hotarului despre Bălteni șaptezăci de pământuri, și în dialul Bârladului despre răsărit și din sus, undi să înpreună hotarul cu a călugăril(o)r de la Sf(e)t(i) Savva, triizăci de pământuri, și s-au ales aceste triizăci de pământuri din Vale(a) lui Bejan în gios păr(ă) în movila ce(a) mare, și s-au stâlpit acesti triizăci de pământuri cu patru stâlpi de piiatră, doi stâlpi din movila ce(a) mari la dial spre răsărit, iar doi stâlpi pe Vale(a) lui Bejan, undi să înpreună hotarul târgului cu hotarul călugărilor de la Sfeti Savva; Și hotarul acestor părți de loc să începi dintr-o gârlă ci să chiamă Bârladul vechiu, gârla în gios alăture cu vadul morii pe despre răsărit, pân(ă) unde dă în Bârlad(ul) cel mari, și despre apus întru un stâlp din gios de vadul morii, și din stâlp drept spre apus într-alt stâlp lângă drumul Dumbrăvenilor, și de acole drept la dial drumul într-alt stâlpu în vârful dialului lângă drum, și dintr-acel stâlpu tot spre apus pisti vâlceao Rușilor într-un stâlp în piscul vâlcelii, și de acole tot spre apus într-o vâlce ci să chiamă Pășco(a)e iarăș stâlpu în matca vâlcelii în sus pân(ă) într-un stâlp, undi să înpreună cu hotarul Băltenilor, și să into(a)rce spre răsărit pe dispre Bălteni pân(ă) în dialul Bârladului într-o movilă ci să chiamă Movila lui Găoază, și esti stâlp în păduri, și de acolo la vale și în sus pisti Rădiu și pisti luncă pân(ă) intră apa Bârladului; Și acesti părți s-au stâlpit cu loc de țarină, și cu loc de păduri dispre apus, și cu loc de fânaț, po(i)enile din luncă dispre apus și dispre răsărit, doao po(i)eni între Bârladul vechi și între Bârladul mari, ci să chiamă Poiana Comisociolui[1], și cu vad de moară într-apa Bârladului.

Și noi acești oamini buni cari mai sus ne scriem, pentru mai mari credința ni-am pus pecețâle și iscăliturile pentru ca să-ş(i) facă dum(nea)l(ui) dresă domnești di pre mărturie no(a)stră.

Let 7202 <1694> apr(ilie) 1

Robii mării tali Apostul Talpeş vornic de po(a)rtă.

Stanciul bulu(c)baş.

Panaite pârcălab.

Stan aprod.

<Pe verso-ul filei a doua>: Copii di pi hotarnica Brodocului; Vasluiu / 7202/1694 apr(ilie) 1; No. 11; Citit și transcris Cons. Chitic.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDLXXIX/9. Suret, difolio.

EDIȚII: Gh. Ghibănescu, *Vasluiul. Studiu și documente*, p. 104-105, nr. CX.

---

[1] Comisului la Gheorghe Ghibănescu.

---

118 **1694 (7203) octombrie 5, Huşi**

† Adec(ă) eu, Neculai Grecul şi cu femee Irina, făcut-am adevărat zapisul nostru la măna svinţii sali Varla(a)m episcopul de Huşi, pe cum noi de bună voe noastră am văndut dr(e)ap(tă)[1] ocin(ă) ce am (a)vut di la socru-meu Artenii Huhule la sat la Armăşeni ce-i pe apa Crasni(i), cu loc de iaz, şi din cămpu, şi din pădur(i), şi din fănaţ, şi cu tot venitul, cât să va alege parte noastră, am văndut-o svinţii sa(le)[1] drept dzeci lei bătuţ(i).

Şi cănd ni-au făcut svinţie sa plata (au fost faţă)[2] Toderaşcu Sturdze (pah)[2]arnic din Huş(i), şi dumne(a)lui Andronachi căm(ă)raşul, şi mulţi oamen(i) bun(i) megieş(i). Deci noi toţi v(ăz)[1]ind că-i învoial(ă) şi făcăndu şi svinţie sa părintili deplin plat(a), noi încă ni-am pus iscălituril(e) ca să fie de b(u)nă credinţă.

Ȣ Хȣш, л(ѣ)т(о) ҂зсвг <7203/1694> ок(томвріє) и <8>.

Аз, Некȣлаи Грекȣл, искал[1].

Аз, Андронаки км(ъраш), искал.

Апост(о)л столничел.

(...)[1] бив вътъман, искал.

Ион В(ъ)р(на)в (къпитан)[3], искал.

Постолаки Кошескȣл.

<Pe verso>: † Zapis de Armăşeni.

<Pe verso-ul copiei>: Copie zapisului de moşiia Armăşăni de la ţăn(u)t Vasluiului pe Crasna. / 7203 oct(om)v(rie) 5; 13 paş(i), 2 stănjăni; N° 10. 7203/1694 octombrie 5.

Arhivele Naționale Iași, Fond Episcopia Hușilor, XXIX /3. Original, filigran, rupt şi lipit, deteriorat; Ibidem, XXIX/3d. Copie.

ALTE EDIŢII: CDM, IV, p. 374, nr. 1684 (rezumat); Costin Clit, *Mănăstirea Brădicești*, p. 256-257, nr. 26 (copia).

---

[1] Rupt.

[2] Rupt; completat după copie.

[3] După copie.

119 **1694 (7203) decembrie 18, Iași**

† Ио Констандин Дꙋка воєвода, Б(о)жи(ю) мил(о)ст(ию), г(ос)п(о)даръ Зимли Молдавскои. Dat-am carte(a) domnii méle lui Dumitrașco, ficiorul lui Gavril vornicul de Bârlad, ca s(ă) hie volnic a chema ș(i)-a soroci pre Ursul, nepotul popii lui Toadir, ca-s(ă) m(e)argă la vornicii de Bârlad, să dea sam(ă) de nește zapis(e) den Căbești care i-au datu Gavril vornicul, ban(i) de-(a)u cumpăratu moșie la Căbești și zapisâli nu i-au mai datu. Deci numai să aduc(ă) zapisâli să li dea pre mâna lui Dumitrașco so-și dezbată moșie ce-au cumpăratu. Așijderili să mai sorocească și pre sora popii lui Mihăil să aducă și ea dresâli ce sintu de cumpărătur(ă) lui Gavril vornicul, tot din Căbești înainte(a) vornicilor de Bârlad ca să li ia sama și precum vor giudeca să fac(ă) și mărturie la mâna cui s-ar vini ca de s-or mai trage la divan să avem știre.

Ꙋ Іѧс Л(ѣ)т ҂зсг <7203>**дик(ємбріє) иі**<18> .

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Achiziții Noi, MMDCCLXXV/7. Original, sigiliu mijlociu, în chinovar.

EDIȚII: CDM, Supliment, p. 323, nr. 1032 (rezumat); *Colecția Achiziții Noi. Indice cronologic*, II, p. 28, nr. 299 (rezumat).

120 **1695 (7203) iulie 11, Iași**

† Се ꙋбо ми, Сава архиепископ и митрополитꙋ Сꙋчавски, и Мисаил епископ Романски, и Лаврентиє епископ Радавскии, и Варлаам епископ Хꙋшскии, и Тꙋдосіє Дꙋбъꙋ вел лог(о)ф(є)т, и Василіє Костаки вел ворник Долнїи Земли, и Митрѧ Апостол вел ворник Вишнеи Землї, и Некꙋлаи Костин хатман, и Иорга вел постѧлник, и Васили̇є Катакозѵно вел спътарю, и Антїѡхїє Жора вел пъхарник, и Дꙋмитрашко Мавродин вел вистѧрник, и Дꙋмитрашко Кꙋзѣ вел столник, и Щефан Черкезꙋ вел комис, и Щефан вел меделничар, и Щтефан Милескꙋл вел клꙋчѧрю, и Гїоргии Апостол съpдариꙋл, и Дꙋмитрашко Ꙋрсаки сꙋлџѧрю, и Сандꙋл Крꙋпенскїє вел житнїчѧр, и Дабижа Скърлет вел питарю, и Апостол армаш, и Гаврил ага, и Иѡн Пъладїє втори лог(о)фет, и Соломон Костаке втори постѧлник, и Пътрашко Костин г҃ лог(о)ф(є)т, и Щтефан Пилат, и Дꙋмитрашко Гꙋцꙋл, и Васили Гълкъ, и Алекса, vornicii de poartă mării sale lui vodă. Facem șt(i)re cu astă adevărată mărturie a noastră pentr-un sat Rădeștii, de la ținutul Tutovei, cu vécini, cât au fost partea răpoasatului domnu Dabijei vod(ă) într-acel satu; fost-au dat răpoasatul Dabijea vod(ă) acea parte de ocină sv(i)ntei măn(ă)stiri Bîrnova ce este în Codrul Iaşilor, hiind ctitoriu la acea sv(î)ntă măn(ă)stire. Iar după săvârşeniia Dabijei vodă, socotind egumănul de la acea sv(â)ntă măn(ă)stire împreun(ă) cu măriia sa doamna Dafina a răpăosatului Dabijei vod(ă) că de puţin folos iaste acea ocin(ă) sv(i)ntei mănăstiri, au vîndut acea parte de ocin(ă) din Rădăeşti cu vecini dumisale lui Vas(i)lie Gheuca ce-au fostu vistiérnic mare şi cu banii ce-au luat de la Gheuca vistiérnicul ...[1] au cumpăratu nişte dughéne aicea în tîrgu în Iaşi de la ...[1], care dughéne sint pe Uliţa ...[1]. Deci într-aceasta chip mărturisind măriia sa doamna Anastasiia a răposatului domnu Ducăi vod(ă), fiica mării sale doamnei Dahinei, am făcut de la noi această încredinţată mărturie la mîna dumisale Siminei v<i>[2]stiérnicései Gheucăi vistiérnicul şi a cuconilor dumilorsale să le hie de mare credinţă macar că să scrie acea parte de ocin(ă) în drésăle mănăstirii Bîrnovei; iar să s(e) ştie pe cum le-au vîndut călugării cu voia mării sale doamnei Dafinei ş-au cumpărat pre acei bani acéle dughéne în Iaşi, socotind să le hie mai de folos sv(i)ntei măn(ă)stiri.

Şi pentru credinţa, cu toţii am iscălit şi măriia sa doamna Anastasiia deosăbit au făcut dumisale vistiérnicésăi zapis de la mâna mării sale să hie de credinţă.

ꙋ ІАс, л(ѣ)т(о) ҂зсг҃ юлие аі҃.
Савва митрополит Сꙋчавскии <m.p.>.
Тꙋдос(їе) Дꙋбъꙋ вел лог(о)ф(е)т искал <m.p.>.
Василе Костаки вел вор(ник) <m.p.>.
Николаи Костын хатман <m.p.>.
Антохїе Жора вел пъх(арник) <m.p.>.
Соломон Костаке втори пост(елник) <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, scris în prima jumătate a sec. XIX>: 7203<1695> iuli(e) 13. No. 3.

După, Ioan Caproşu, *Documente privitoare la istoria oraşului Iaşi,* volumul III, *Acte interne (1691-1725),* Iaşi, „Editura „Dosoftei", 2000, p. 79-80, nr. 99.

Arhivele Naţionale Iaşi, Colecţia Documente, CDLVIII/59. Original, hîrtie difolio, filigran, cerneală neagră, rupt la îndoituri, restaurat.

---

[1] Lăsat spaţiu liber în original.
[2] Rupt.

121 **1695 (7203) august 12**

† Iată, eu Iancul postélnicul, ficiorul lui Darie, ce au fost spătar mare, am dat această scrisoare a noastră la mănule sf(i)nţii sale părintelui Varlaam ep(i)sc(o)pul de Huşi, ca se fie sf(i)nţii sale de mare credinţă, precum am vândut de a noastră bună voe o moşie de sat di Buneşti, partea den gios, o sută de pământuri, şi am luat ban(i) 100 lei, bani buni.

Pentru care lucru şi pentru mai mare credinţa are sf(i)nţia şi zapisili acelui loc precum iasti stâlpit şi ales de cei trecuţi şi răuposaţi domni, Stefan voevod, întru carile să pomeneaşte şi răpăosatul Barnovschii vod(ă). Pentru acesta lucru iată şi noi am dat această scrisoare a no(a)stră precum s-au dzis mai sus, ca să fie sf(i)nţii sale di mare credinţă, şi să-i rămăe moşie în veaci sf(i)ntei mănăstiri, şi nime din fraţii noştri sau din ficiori sau din rudele noastre să nu aibă a să amesteca la unele ca acestea carile s-au făcut înnaintea a oameni buni carii să vor iscăli mai gios. Pentru care lucru şi noi pentru credinţa am iscălit.

† **августаі҃** <12> ҂зсг҃ <7203/1695> .
Аз, Іанкꙋл Дарие бив пос(телник), искал.

Аз, Костантин (Д)ар(и)е[1].
+ Θεοφανις **иеромо(нах) исписах**[2].

<Pe verso>: Zapis de Bunești **҂зсг҃ ав(гȣст) аі҃**; Zapisul Iancului post(elnic) pentru moșăia Buneștii; 7203/1695 august 12.

Arhivele Naționale Iași, Fond Episcopia Hușilor, XII/25. Original, difolio, filigran, rupt, pătat; Idem, Manuscrisul nr. 546, f. 2.

EDIȚII: Melchisedec Ștefănescu, *Chronica Hușilor și a Episcopiei cu aseminea numire*, p. 155 (rezumat); Costin Clit, *Mănăstirea Brădicești*, p. 257, nr. 27; *CDM*, IV, p. 386, nr. 1741 (rezumat).

---

[1] Rupt.

[2] „+ Theofanis ieromonah a scris”.

---

122 1695 (7203) august 20, Brădiceşti

† Adică eu, Lazor şi cu femeia me Nastasiia, scriemu şi mărturisim cu cestu adevărat zapis al nostru, precum noi de nime nevoiţi, nici asupriţi, ce de bună voia no(a)stră am văndut dere(a)ptă ocină şi moşie a no(a)stră den sat den Tălpigeni, ce s-a alege parte noastră, am văndutu-o svinţii sal(e) părinte(lui) Vărlaam ep(i)sc(o)pului de Huş(i), denainte lui Calistrat ier(o)monah, şi denainte lui Ion Aleuş.

Şi eu popa Alecsi am scris zapisul şi pentru credinţa ne-am pus degetel(e) şi iscălituril(e) ca să fie de mari credinţă.

Ѵ Бръдичещ, в(ъ) л(ѣто) ҂зсг҃ <7203/1695> **ав(гȣст) к҃ днь** <20>.
Lazor.
Nastasiia.
Ion Aleuş.

<Pe verso>: 7203 avg(us)t 20; Za(pi)s Tălpigeni; 7203 / 1695 aug(ust) 20.

Arhivele Naționale Iași, Fond Episcopia Hușilor, XXII/3. Original, difolio, degete; idem, Manuscrisul nr. 546, f. 123, nr. 155 (are numai văleatul);

ALTE EDIŢII: Melchisedec Ştefănescu, *Chronica Huşilor*, p.155 (menţiune); CDM, IV, p. 386, nr. 1743 (rezumat); Costin Clit, *Mănăstirea Brădicești*, p. 257-258, nr. 28.

---

123 <1695 septembrie 1- 1696 august 31> (7204) <f. l. z>

Adică eu, Nastasâe, fimie lui Tănas Buciumaș, și cu ficiorii mii Oprișan, Ioniți, Dumitrașco, scriem și mărturisâm cu acest adivărat zapis al nostru, de nime sâliț(i), nici asupriț(i), ci de a noastră bună voe, am dat și am dăruit a noastră driaptă ocină și moșie, giumătate de sat de Rumâni, pe cum arată ispisoacile de în părțile fraților, partea din sus giumătate de sat, ci-i pe Simila despre soare apuni, di să hotărăști cu Băcanii din gios, la țâ(nu)tu(l) Tutovii, cu tot venitul, cu heleștiu, care heleșteu l-au fost dăruit Tănasăi Buciumaș bărbatului mieu păr(ă) era viu dum(i)s(ale).

Deci și eu am dat dumisali cum scrii mai sus, dumisali lui Ioan Palade biv **в҃** <2> log(o)f(e)t și giupânesăi dum(i)s(ale) și cuconilor dum(i)s(ale), însă dintr-această giumătati de sat o parte am dăruit dum(i)s(ale), iar o parté fiin(d) dumi(sale) și mie nevo(i)e o am vândut dumisale drept cincizăci lei bani, și mi-au dat acești bani toț(i) deplin.

Așijdere, am mai dăruit dum(i)s(ale) din giumătate de apă den Zmeiani, ci să înpreuni în apa Sâmilii cu hotarul Rumânilor, o parti care esti iar a noastră, care să înpreună în heleștiu(l) Rumânilor, ci am datu dum(i)s(ale) de acmu ca să fie dum(nea)l(ui) trii părți din apa din heleștiul din sus din a Rumânilor, iar o parte ci rămâni este a altor răzăș(i) de Zmeiani, pe cum arată ispisoacile așa să fie dum(nea)l(ui).

Deci, de acmu ca să aibă a țâne dum(nea)l(ui) giumătate de sat de Români de pe cum scrie mai sus, cu tot venitul și să aibă a-ș(i) face dum(nea)l(ui) și dresă domnești. Și al această tocmală tâmplatu-s-au bo(i)eri și megieș(i) de pen pregiur, care mai gios ș-au pus pecețile și iscăliturile și noi încă ni-am pus degitile ca să fie di credinți.

7204 <1695 septembrie 1- 1696 august 31>
Nastasâia Buciumaș.
Oprișan.
Ioniți.
Dumitrașco.
Eu Negru, iscal.
Erei Gavril, ma(r)t(o)r.
Eu Gavril iscal ot Rus(i).
Erei Ștefan, ma(r)t(o)r.
Eu Vasâli vel stol(ni)c, iscal.
Eu Ion Buj(o)ran, iscal.
Ion diiacul, iscal.
Toad(e)r Buj(o)ran vor(ni)c de poartă, iscal.
Gheorghii Apo(s)t(u) biv sărd(a)r, iscal.
Chiriiac, iscal.
Eni Apostolache căp(i)t(a)n.
Gavril Pascal sulgir.
Ilie vel stol(ni)c, iscal, mart(o)r.
Erodiacon Toad(e)r pis zapis.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 512/29. Copie.

---

124 **1695 (7204) septembrie 18**

După bună vrearea celui de sus domnului nostru I(iu)s H(risto)s carile au vărsat mila sa spre mulţi dinceputul lumii, învăţindu-i toati lucrările céle bune. Acela putérnic D(umne)dzău iară au binevrut şi acmu mai pre urmă cu mijlocul sfinţii sale iubitorului de D(umne)dzău ş(i)-a părintelui nostru celui sufletescu Varlaam ep(i)sc(o)pul de Huş(i), carile cu darul lui fiind înbrăcat, iată s-au înplut de dumnedzăiasca râvnă şi au binevrut a zidi case şi bisérică lui Dumnedzău, întru lauda Sf(i)ntei Troiţă şi întru numele Prea Sf(i)ntei Născătoarei lui Dumnedzău pururea Ficioare Mariia, care case s-au numit sărbătoarei Buna Vestirea a Maicăi Domnului I(i)s(us). Pentru acéia iată şi eu Maria, fata Frătiţăi, ce au fost armaş, giupăneasa dumisale lui Iane ce-au fost uşar, vădzind acéle plăcute lui Dumnedzău şi oamenilor bune lucruri, şi după cum iaste obicéiul oamenilor în lumea aceasta trecătoare a întări şi a dărui pre une(le) case ca aceste ce sint noaă zidite, iată şi eu dară am binevrut cu a mea bună voe, iară nu de nevoe, ce mai mult având şi eu răvnă spre acea sf(â)ntă case, pentru ca să mă găsăscu şi eu cu părinţii mei scrise la oltarul sf(i)ntei biserici aceştiia întru pomenirea cea veacinică, iată am dat şi am dăruit a mea de la părinţii miei dreaptă moşie săliştea caré să numeaşte Căbicéştii, cu toate viniturile carile să află înpregiur, loc de hăleşteu, vad de moară, pométe, locuri de priseci şi cu toată ţarina şi moşiia săliştii aceşteia.

Acéstea toate li-am dat şi li-am dăruit sf(i)ntei m(ă)n(ă)stiri Bradului, să fie dreaptă moşie şi de la mine în véci danie sf(i)ntei bisérici caré s-au grăit mai sus. Iară cine s-ar ispiti den unchii sau din fii sau den nepoţi sau din fiecaré rudă a mea a strica aceste date de mine, să fie neertaţi de mine şi de D(umne)dzău şi să aibă pără înnaintea lui D(umne)dzău cu stăpâna casei aceştia cu Maica Domnului nostru. Şi s-au dat acéstea înnaintea a mulţi boiari şi oameni buni şi să aibă voe di pe acesta zapis să facă şi uric domnescu. Şi pentru credinţa am iscălit noi şi cei mai sus grăiţi boiari şi oameni buni.

сеп(темвріє) иі <18> ҂зсд <7204/1695> .
Marie.
† Theofan ieromonah istoriografos am scris zapisul acesta. Zograf.

<Pe verso-ul filei a doua>: 7204 săptă(mvrie) 18 / † Zapis de Căbicești.

Arhivele Naţionale Iaşi, Fond Episcopia Huşilor, XII/26, Original, filigran, rupt la îndoituri, deteriorat, pătat, deget în tuş; Ibidem, XII/21, nr. 10, fără dată (rezumat); Idem, Manuscrisul nr. 546, f. 102v.-103, nr. 125.

ALTE EDIŢII: Melchisedec Ştefănescu, *Chronica Huşilor și a Episcopiei cu aseminea numire*, p. 155 (menţiune); CDM, IV, p. 389, nr. 1754 (rezumat); Costin Clit, *Mănăstirea Brădicești*, p. 258-259, nr. 29.

---

125 **1695 (7204) octombrie <f. z.>, Huși**

† Adic(ă) eu, Dragomir și cu femie me Gahie, scriem și mărturism cu acest adevărat zapis al nostru, precum noi singuri de nime siliți, nici asupriți, ce de a no(a)stră bună voe, am vândut a no(a)stră drepte ocini și moșie, o vie de la Ochiu, o falce și un fărtaiu, ce este pentre șătrariu Ioniți și pentre Luncănița, cu pomăt, cu tot locul, păn(ă) în drum pănă (în) stejar, am vândut-o svinții sali părintelui Varlaam episcopului de Huși, să-i fie svinții sali drepte ocini și moșie în véci.

Și la această tocmală s-au trănplat mulți ogrădzeni, preuți și megieși, anumi preutul Ioan Galbănul, și preutul Costantin Burgheli, Măteiu ogrăzan, și Mihai ai Dumitro(a)e ogrăzin, Ion Bunda ogrăzin, și alții carii s-au iscălit mai gios. Și pentru mai mari credința am și iscălit.

ȣ Хȣш, в(ъ) л(ѣ)т(ѡ) ҂зсд 7204/1695> (ѡ)к(томвріє).
Dragomir.
Gafie.
† Erei Costantin iscal.
† Erei Ioan Galbănul iscal.
† Az, erei Miron iscal.

Arhivele Naționale Iași, Fond Episcopia Hușilor, XI/6. Original, rupt.

ALTE EDIȚII: CDM, IV, p. 391, nr. 1766 (rezumat); Costin Clit, *Mănăstirea Brădicești*, p. 259, nr. 30.

---

126 **1696 (7205) septembrie 10, Iași**

† Ио Антиох Костандин воевода, Б(о)жию мил(о)ст(їю), г(о)сподаръ Земли Молдавскои. Adec(ă) domniia mea am dat ș-am întărit, ș-am miluit, pe credincios boiarenul nostru, dumnealui Ilie Enache vel stolnic cu a lui dre(a)ptă ocin(ă) și moșie, un vad de mori ce iaste într-apa Bârladului, den sus de târgul Bârladului, unde au fostu vadul cil bătrân a târgului Bârladul, care

acest vad de mori au fost drept domnescu, ș-au miluit ș-au dat răpousatul domnu Ghica vod(ă) cu acestu vad de mori pre răpousatul Ilie Șeptelici ce-au fost vornic mari, și dumneaei Anna, giupâneasa lui Ilie Șeptelici vornicul, înpreun(ă) cu ficiorii ei, Gligorașco comisul, și Dumitrașco, și cu alți ficiori a ei, au vândut acestu vad de mori răpousatului Enache, ce-au fostu clucer mare, părintelui dumisali lui Ilie vel stolnic, derept (...)[1] lei băt(uți), bani gata, precum ne-(a)u arătat dumnealui Ilie stolnicul și ispisoc de dare și miluire de la Ghica vod(ă) pre Șeptelici vornicul, și ne-(a)u arătat și zapis de la Anna, giupâneasa lui Șeptilici vornic și de la ficiorii ei, precum di a ei bun(ă) voe l-au vândut, și ne-(a)u arătat și ispisoc de la răpousatul Iliiaș Alesandru vod(ă) și de la răpousatul Duca vod(ă), și de la răpousatul Ștefan Pătru vod(ă), de dare și de miluire, părintelui dumisali lui Enache cluciriul cu acestu vad de mori ce mai sus scriu.

Pentru acéia și domniia mea dăm și miluim și întărim pre al nostru credincios boiaren, dumnealui Ilie vel stolnic cu acest vad de mori vechiu din sus de târgul Bârladului, ca să fie dumisali și de la domniia mea dre(a)ptă dare și miluiri și moșie în veci, precum au dat ș-au întărit, ș-au miluit și alți răpousaț(i) domni ce-au fost mainte de noi pre părinteli dumisal(e) Enache clucir, dăm și de la domniia me(a) ca să-i fie dumisali lui Ilie stolnicul dre(a)ptă ocin(ă) și moșie și giupânesii dumisali și cuconilor și nepoților, ș-a toat(ă) sămințiii dumisali, și uric și întăritur(ă) neclătit și nerușiit în veci. **И нак бꙋдит.**

Ꙋ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зсє҃ <7205/1696> **съп(тємврїє) і҃** <10>.

Ио Антиох Константин воевода <m.p.>.

Михаи г҃ <3> **лог(о)ф(є)т.**

<Pe verso-ul filei a treia>: **҂зсє҃** <7205/1696> **съпт(ємврїє) і҃** <10>; Carte g(os)pod de întăritură de la Antiohi Cost(a)nd(in) v(oie)voda; Întăritur(ă) ot Ion Antioh voevoda pintru vadul morilor de la târgul Bârladul. **҂зсє҃**; un rezumat în limba greacă.

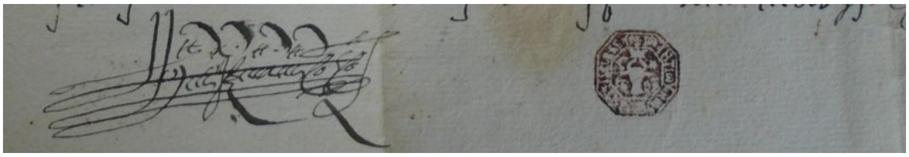

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 794/8. Original, difolio, sigiliu mic octogonal.

---

[1] Spațiu gol.

---

127 **1696 (7205) decembrie 7**

† Adecă éu, Măricuța, fata Anghelușii, nepo(a)ta popii lui Istratie, scriu și mărturisăscu cu acestu adevărat zapis al miu, precum am dat parte me de moși(e) ce mi s-a veni de la Horince, din câmpu, și din pădure, și den bălți, și din tot locul ce a hi într-acel hotar, i-am dat dumisali pârcălabului Panaite și giupânesii dumisale Tofanii, și cuconilor dumisale, și nepoților dumisale, ca să le hie dre(a)ptă ocină și moșie în veci de veci.

Iar cine s-ar afla din ficiorii mii sau din nepoții mii, sau din verii mei sau din rudele mele, ca să s(e) ispite(a)scă piste danie ce am dăruit eu parte me de moșie din Horince, să hie afurisiți și trecleți și procleți și suptu blăstămul a trei sute și optusprece oteți ce au fostu la Nichie, carii s-ară ispiti să strice danie me de moșie ce am dăruit, care mai sus să scrie de la Horince.

Și pentru credinț(ă), eu Măricuța mi-am pus și pecete ca să hie de mare credințe, și ficiorii mii, Neculaiu, ș-au pus iscălitura ca să s(e) cre(a)z(ă).

Л(ѣ)т(о) ҂зсє҃ <7205/1696> **д(є)к(ємврїє) з҃** <7>.

Măricuța, fata Anghelușii.
Eu, Neculai (...).

<Pe verso-ul filei>: 7205 (1697) dec(em)v(rie) 4; Horincea.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mitropolia Moldovei, IV/2. Original, difolio (32,5 x 22,5 cm.), filigran; ibidem, IV/1, nr. 2. Copie.

EDIȚII: CDM, IV, p. 417, nr. 1881 (rezumat).

128 1697 (7205) februarie 15

† Adecă eu, Mărica, femée lui David Zabanoschi bărbierului din Bârlad, și cu fiiu(l) meu Ioniță, și cu ginere-meu Ioniți Țoș, scriem și mărturisim cu cestu adevărat zapis al nostru, precum avându noi o dugheană în mijlocul târgului denainte(a) casăi Ursului Savei, starostei din vali, peste drum și lângă cas(a) Neculei a Cernei, și apoi, noi acea dugheană, voindu-mă eu cu fiiu-meu Ioniți om dat-o noi zéstre ginere-meu lui Ioniți Țoș și fiică-mea Sandei.

Apoi ginere-meu Ioniți, agiungându-l neputința să ție aceli dugheană, căci nu era șezător aicea, iarăș né-au întrebat pe noi și iarăș ne-am vorovit cu toții și au vândut dughéana acée ginerili nostru Ioniță Țoș dumisali lui Costantin, ficiorul căpi(ta)[1]nului Pendazi, însă cu voe noastră, dereptu treidzăci și patru de lei bani gata, că plata ne-au făcut dumnealui deplin ca s(ă) fie a dumisali direaptă ocin(ă) și moșie, și cuconilor dumisali, și a nepoților dumisali, și a strenepoților dumisali în véci de veac neclătit.

Și la tocmala s-au prilejit dumnealui Toderașco și Neculai Gâlcă diregătorii de Bârlad, și dumnealui Todosie căpitanul de mazili de Bârlad, și dumnealui Spanciul bulucbașă de otmeni de Bârlad, și dumnealui Alicsandru Chiriecel pârcălabul de Tutova, și dumnealui Nica vamășul, și mulți orășéni bătrâni, anum(e) dumnealui Gavril Mandrea, și Ursul Cimbala staroste de săponari, și Gavril Sav(a) și Vas(â)lache Praj(a) și alți orășéni toți.

Și pentru credința s-au pus și pécetea orașului și noi dégeteli, și dumnealor boeri carii mai sus scrim au iscălit ca să-s(e) știe.

В(ъ) лѣт(о) ҂зсє҃ <7205 / 1697> м(ѣ)с(ѧ)ца фев(рꙋарїє) є҃і <15> д(ь)ни.
Mărica.
Ion Zabanoschi.
Neculai Gâlcă vornic m-am prilijit.
Az, Toderaș(co) vornic m-am prilejit.
Ion Țoș.
† Θεοδόσιος (Theodosios-Teodosie)
Νίκα Βάμεσης (Nica vameșul)
Ursul Cinbali starosteli.
† Gavril Mandrea.
† Gavril Sava.
Vas(i)le Prajia.
† Și eu, Pranali cămănar, m-am prilejit.
† Chiriicel păr(călab).
Erei Grăjdian.
Și eu Gavril Velișcu am scris zapisul să-s(e) știe.

<Pe verso-ul filei a doua>: Mărica Zabanoscoi pentru o dughean(ă) ce-au vândut lui Costant(in) Pantaz(i).

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Colecția Documente moldovenești, XX/1. Original, difolio, filigran, rupt la îndoituri, sgiliu mijlociu al târgului Bârlad.

EDIȚII: *CDM*, IV, p. 419, nr. 1896 (rezumat).

---

[1] Rupt.

129 **1697 (7205) martie 8**

Suret di pe zapisul lui Dumitrașco Ursachi biv vel sluger, ce-au făcut schimbătură cu Solomon biv v(e)l șet(rar).

Adică eu, Dumitrașco Ursachi biv vel sluger, și cu femeia mea Marie, fata lui Buhuș hat(manul), scriim și mărturisâm cu acest zapis al méu, cum noi de bună vo(i)e noastră ni-am tocmit și ni-am învoit și am făcut schimbătură cu dum(nealui) cumnatul Solomon, biv vel șet(rar), și i-am dat dum(nealui) un sat întreg cu vecin(i), Todirinii, ce sânt la țânut(ul) Fălciiului, lângă Huș(i), cari sat îmi esti mii di moșii di pré maică-me(a) Marie, fata răpoosatului Iordachi vist(iernicul), iar dum(nealui) Solomon, șet(rarul), mi-au dat mie giumătat(e) di sat di Iacobești, cu vecin(i), ce esti la țânut(ul) Sucevii, cu giumătate di loc din vatra satului și cu vad di moară într-apa Sucevii și cu giumătat(e) di locu din țarină și din fânaț și din tot locul și din tot vinitul, cari sat este dumisali di moșii di pré giupâneasa dumisali Catrina, fata răpoosatului Ursachi, vist(i)ernicul.

Pentru aceia ace(a) moșii, satul Todirenii, ce esti la țânut(ul) Fălciiului, să fii dum(nealui) driaptă ocină și moșii, și giupânesii dum(isale), și cuconilor dum(isale), și di pré acest adivărat zapis al nostru să aibă dum(nealui) aș f(ace)[1] și (...)[2] domnescu. Și într-această tocmală a noastră (s-au)[3] (întâ)[4]mplat dum(nealui) Ilii Cant(acuzino) biv vel comi(s), și dum(nealui) cumnatul (nos)tru Ion Balș vel med(elnicer), și dum(nealui) Neculai Bașotă biv (vel) (medelnicer), și dum(nealui) Ion Sturzea biv vel jitni(cer), și dum(nealui) Ion Buhuș biv com(is), și pentru mai mari crédința ai iscălit și acești boieri, toț(i) au iscălit câț(i) mai sus sânt pominiț(i), pentru să fii de credință.

л(ѣ)т(о) ҂зсє҃ <7205> март(їє) и҃ <8>

<ss> Ion Bogdan vel log(o)f(ă)t.

<ss>.

<ss>.

<Pe verso-ul celei de-a doua file>: **лѣт(о) ҂зсє҃ <7205> март(їє) и҃ <8>**. Un suret de pi zapisul lui Dumitrașco Ursachi, biv vel sulger, ce-au făcut o schimbătur(ă) cu Solomon, biv v(e)l șat(rar).

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Fond Achiziții Noi, MMDCCCXIII/59. Copie, difolio, rupt.

EDIȚII: CDM, IV, p. 420, nr. 1901 (rezumat); *Colecția Achiziții Noi. Indice cronologic, nr. 25*, vol. II, p.37, nr. 410 (rezumat).

[1, 2, 3, 4] Rupt.

130 **1697 (7202) septembrie 12, Huși**

† Adec(ă) eu, Gavril Zg(â)rie Brânză și cu ficiorul meu Zota, scriem și mărturisim cu acest adevărat zapis al nostru, de nimi siliți, nici asupriți, ce de a no(a)stră bună voe, am vândut a me dre(a)ptă ocină și moșie din sat din Bunești (și din)[1] Căbicești sv(i)nții sali părintelui Varlaam

ep(i)sc(o)pului de Huș(i), parte me toat(ă) ce mi s-a alége din cănpu și din pădure, și din tot locul și vinitul, ca să-i fie sv(i)nții sali dre(a)ptă[2] ocină și moșie în véci, și ca să aibă sv(i)nție sa a-și face și ispisoc domnescu.

Și la această tocmală și vănzari s-au tănplat mulți o(a)meni buni megieși și boeri, anume dumnealui Costantin Pilat păharnicul de Huși, și Zah(a)rie vornic de Huși, și Iordachie bulibași de Huși, și preutul Costantin Burgheli ot Huși, și mulți oameni buni megieși și de mai mari credință am și iscălit.

Ꙋ Хꙋши, в(ъ) л(ѣ)т(ѻ) ҂зсв҃ <7202/1693> сеп(темврїе) ві҃ <12>.
Și Chenan de Bunești s-au tănplat.
Gavril.
Zota.
Toader.
Стрътꙋлат Агъръчи, искал.
(Che)nan (?)[3].

<Pe verso>: 7202 săptă(mvrie) 12; N° 28; 7202/1693 sept(embrie) 12.

Arhivele Naționale Iași, Fond Episcopia Hușilor, XII/22. Original, difolio, deteriorat, degete în tuș; Ibidem, XII/68, nr. 9, fără dată (rezumat); Ibidem, XII/21, nr. 3, fără dată (mențiune).

ALTE EDIȚII: Costin Clit, *Mănăstirea Brădicești*, p. 253, nr. 20; CDM, IV, p. 357, nr. 1601 (rezumat).

---

[1] Rupt.
[2] Cuvântul se repetă în text.
[3] Ilizibil din cauza amprentei digitale.

131 **1698 (7206) iunie 5, Iași**

† **Ио Антиох Костантин воевода, Б(о)ж(ию) м(и)л(о)ст(їю), г(ос)п(о)дарю Земли Молдавскои.** Scriem domnia me la Vasilie Hușanul aprod[1]. Îț(i) facim șt(i)ri dac(ă) vei vedea carte(a) domnii miali, iar tu să te scoli să miargi la sat la Gârcini ce-s la ținutul Tutovii și-s strângi oameni buni megiași de penpregiur și s(ă) socotești cu mar(e) dreptat(e) și cu oamini buni pe dres și zapisă ce va ave(a) credincios boerinul nostru dumnealui Ilie vel s(tol)nic, și să-i alégi toate părțili ce i s-ar vini dumisali osăbi(t) despre alți răzeși, și cum l-ai socoti și-i alégi cu mari dreptate să le stâlpești și mărturie să faci de la tini și de la oameni buni să aivă șt(i)ri, să-i faci și dres. **Тое пишем.**
Ꙋ Ꙗс, л(ѣ)т(ѻ) ҂зсѕ҃ <7206> иꙋни(е) е҃ <5>
Вел л(ѻ)г(ѻ)ф(е)т.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Răchitoasa, IX / 9. Original, filigran, rupt la îndoituri, pătat, sigiliu mijlociu în chinovar; idem, Manuscrisul nr.575, f. 105. Copie.

EDIȚII: CDM, IV, p. 440, nr. 1997.

---

[1] Adăugat cu altă cerneală.

132 **1698 (7207) septembrie 13, Bârlad**

† Adec(ă) eu, Gavril Borșu și cu femeiia mea Gherghina, fata lui Dumitru din Pâncești, scriem și mărturisim cu acestu adevăratu zapis al nostru de nime siliți, nici asupriți, ce de a noastră

bun(ă) voe am vândut a noastră driaptă ocin(ă) și momoșie[1], ce avem la sat la Mânzați dum(i)sali lui Ilie Enache marelui stolnic, dreptu (...)[2] lei, cari și noauă ne esti cumpărătur(ă) de la Hilip, ficior Sorii de Coruești, înpreună cu câtă parti avem noi de moșie în sat în Mânzați, cu locuri de prisăci în păduri și din vatra satului cu loc de țarin(ă) și cu loc fâniați și cu-n loc de prisac(ă) în păduri despre apus din partea lui Hilip și cu totu locul, cu tot vinitul ce s-ar afla, precum mai sus scrie, în sat în Mânzați. Și când am vândut dum(i)sale s-au tâmplatu dumnialor boierii carii mai gios s-au iscălitu. Pentr-aceia de acmu înainti săi hie dum(i)sale driaptă ocin(ă) și moșie dumisal(e) și cuconilor dum(i)sal(e), și noi încăș ne-am pus dégetelesă-s(e) știe.

Ѹ Бърлад, л(ѣ)т(о) ҂зсз҃ <7207/1698> съп(темврїє) гі҃ <13>
† Eu Gavril Borșu.
† Gherghina, fămeiia lui Borș.
Аз Дабиж Скърлет вел клѹчер, искал.
Gheorghi Ap(o)stul biv sardar.
Sandul Crupenschi vel jit(nicer).
Щтефан Силион бив вел клѹчер, искал.

<Pe verso-ul filei a doua>: Zapisul de la Gavril Borș ot Mânzați. / 7207 sept(em)v(rie).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 515/36. Original, difolio.

EDIȚII: Antonovici, *Documente bârlădene*, III, p.149, nr. CLX (rezumat).

---

[1] Conform textului.
[2] Spațiu gol.

---

133 **1699 (7207) februarie 26**

† Adecă eu, Pavăl snă Ionnașco Scurtul, scriem și mărturisescu cu cest adevăratu zapis al mieu, dé nime silitu, nici asuprit, ce de a me(a) bună voi(e), am datu și am dăruit a me(a) driaptă ocin(ă) și moșii cari iaste di pi moșu-meu Mihul din satu din Hulpășeani, câtă să va alege, acei am dăruit-o dumisaali lui Ion Păladii mareli sulger și giupânesii dumisali Nastasâicăi și cuconilor dumilorsali, din vatra satului, și din iaz din sus, și din țarin(i), și din câmpu, și din păduri, și cu loc de fânaț, și din tot locul cu tot vinitul.

Și cându s-aau făcut acest zapis au fost dumn(ea)lui Mih(ă)lachi Răcoviț(ă) vel spătar și Toader Bujoranul ce-au fost vornic și alți bo(i)eri și megieași cari mai gios au iscălit și pe acest zapis al nostru ca-s(ă) aibă dumn(ea)lui a-ș(i) face și dreas domnesc. Și pentru credința ne-am pus și noi degetul ca să-s(e) criază.

Л(ѣ)т(о) ҂зсз҃ <7207 / 1699> ф(е)в(рѹарїє) кѕ҃ <26>
Pavăl snă Ionnașco.
Мих(ъ)лаке Ръковиц(ъ) вел спътар <m.p.>
Кѹжбъ за пост(елничи) <m.p.>
† Васили.
Галириѧ.
Аз, Тоадер Бѹжоран <m.p.>
Аз, Гиоргицъ Бъичанѹл искал <m.p.>
Димитрашко Къвъсьн <m.p.>

<Pe verso-ul filei a doua>: † Zapisul pe Hulpășeni v(o)l(os)t Tutova, pe apa Smilii, di la Pavăl sân Ionașco Scurtul. / 7207 fev(ruarie) 26 / No. 14 / Slugerul Ion și soția sa Nastasia / Aice se află și Mihai Racoviță v(oie)v(o)d subscris când încă era spat(ar).

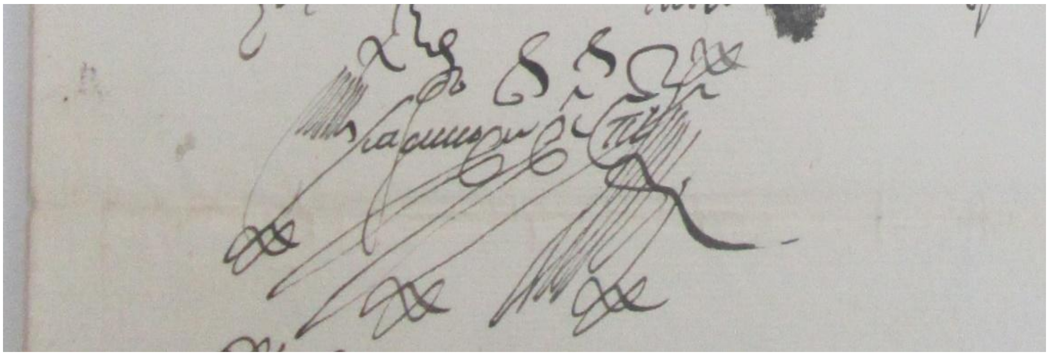

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 606/2. Original, difolio.

EDIȚII: Preotul Ioan Antonovici, *Documente bârlădene,* volumul III, Bârlad, Tipografia și Legătoria de cărți Const. D. Lupașcu,1915, p. 134, nr. CXXX (rezumat).

---

134 **1699 (7208) decembrie 11, Iași**

Copie

† Ио Антиохии Костандин в(оє)вода, Б(о)жи(ю) м(и)л(о)стїи, г(ос)подар Земли Молдавскои. Adecă au venit înnaintea noastră și înnainte(a) alor noștri moldovenești boieri a mari și a mici rugătoriul nostru Ionichii și cu tot soborul de la sfânta mănăstire de la Aron vodă, ci este în țarina târgului Iașilor, unde este hramul Sfântului și de ciudese[1] făcător a lui H(risto)s Nicolae, și ne arătară un zapis de la Lupul Prăjăscul, ce-au fost clucer, pe cum au dat danie sfintei mănăstiri lui Aron vodă giumătate dintr-un bătrân din sat din Hănăseni și din Științeu.

Așijdere au mai dat Lupul Prăjăscul cluceriul iarăș(i) dintr-acelaș sat, giumătate dintr-un bătrân sfintei mănăstiri ce mai sus scriem, care moșii sânt la țin(ut)ul Fălciiului pe Elan, care moșii au fost și Prăjăscului, giumătate de bătrân danie de la Stavăr ce-au fost vornic, și giumătate cumpărătură de la Măgdălina, fata Ganii, nepoata Roabii de Hănăseni, pe care moșii ne arată și dres de întăritură de la răposatul Vasile vodă și mărturie încredințată cu iscălituri a boieri ce-au fost pe acele vremi, precum au fost dat și au fost vândut Lupului Prăjescului aceste ocine Stavăr vornicul și fata lui Anghelina și cu Măgdălina, fata Ganii, nepoată Roabii, cu vatră de sat, cu loc de fânaț, cu țarină, cu vad de moară în apa Elanului, care pe ce(a) giumătate ce-au cumpărat Prăjăscul de la Măgdălina au fost dat un cal bun și do(u)ăzeci de taleri.

Pentru aceia și domnie me(a) dacă am văzut aceste zapise și drese încredințate, crezut-am și am dat și de la domnie me(a) și am întărit sfintei mănăstiri lui Aron vodă, ca să-i fie aceste ocini ci mai sus să pomenesc, drepte ocini și moșii, cu tot venitul, cu uric de întăritură neclătit și nerușeite în veci, și nime să n-aibă a să mai amesteca peste această carte a domniei méle. Aceasta scriem. Într-alt chip să nu hie.

U Ias let 7208 dec(em)v(rie) 11
L. P. g(os)podă.

Gheorghiț Hermeziu, pisal.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CCLX / 50. Copie.

---

[1] minuni.

135. **<sec. XVIII>**

Izvod de moșiile Adameștilo(r) ce sint în 4 părți să s(e) fac(ă) parti pi 4 frați, anume Adam cel bătrân.

1 frate ~~Alesandru~~ Vasile, cel mai mare, car(e) să tragi șet(rarul) Gavril Stamatin.

1 frate Dabija cari au avut (3)[1] ficiori, anumi Gavriliț(ă) Adam i Ion capit(an) i Gligoraș capit(an).

1 frate Movila, cari să trage niamul Adămeștilor.

1 frate Costi Adam, car(e) car(e)[2] să tragi păh(arnicul) Ia(n)cul Grecean cu niamul lui Costi.

Vadul Roșcăi la ținut(ul) Tecuciului, cu (...) roat(e) di moare și cu pod.
Pleșeștii, moșii întreg(ă) la ținut(ul) Covurluiului pe Mânjina.
Clini, în ținut(ul) Covurliului, tot pi Mânjina, cu vii.
Fărțăcu, alăture cu Clini, tot Mânjin(a).
Măcișeni, cu sat în ținut(ul) Covurluiul(u)i, tot pe Mânjina, și se hotărăscu cu Peleștii.
La Puțeni, în ținut(ul) Covurluiului.
Răspopii, tot în ținut(ul) Covurluiului.
Cucota, tot în ținut(ul) Covurluiului.
Ghinghești, tot în ținut(ul) Covurluiului.
Brăeștii, tot în ținut(ul) Covurluiului.
Oncanii, tot în ținut(ul) Covurluiului.
Gorneștii, la ținut(ul) Covurluiului, pi vale(a) Puțenilor.
Pârleștii, alăture cu Gorneștii.
2 părți di moșii Mândrești, tot alăture.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DCCX/22. Original, difolio.

---

[1] Rupt.
[2] Repetiția, conform documentului.

135v **1700 (7209) decembrie 6**

Adică eu, Ion Bozic și cu femei me Oprina, și cu ficiorii mii, scrim și mărturisim cu acestu zapis al miu, di nimi silit nici asuprit, ci de a me bună voi, am dăruit a me dre(ap)t(ă) ocină și moșii din sat din Deleni, ce si va alegi parte me din parte Căpșăștilor, cari moșii îmi este mii de pe femei me di la socru-meu Sava din bătrânul lui Colac.

Și cândî am dat eu această dumisale lui, cu Ștefan Luca spatar, dinainte a mulți răzeși al mii au fostu faț(ă) cât(i) s-au aflat în (s)[1]at în Bărboși la biserică în dzio de Sfeti Neculai, (și)[1] am dat du(mi)sale din vatra satului, și țarină, și din câ(m)p, și den păduri, ș(i)[1] din tot locul, cu tot vinitul, ce să va alegi parte me denainte lui A(n)drii sin Costinesi, și denainte lui Vârlan, și denainte lui Trohin sin Poroschi, și denainte Lupun[2] sin Dumitrachi Timotin. Și după acestu zap(i)s al miu să aibă du(mnea)l(u)i a faci zap(i)s domnesc. Și pentru mai mari credința ne-am pus și pecețile.

Și eu Ion Racleș am scris cu zisa lor zap(i)s(ul).
Л(ѣ)т(о) ҂зсѳ <7209 / 1700> дек(емврїе) ѕ <6>.
Ion Bozic.
Vârlan.
Trohin sin Poroschi.
Lup(u) Timotin.
Ion Timotin.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 14/52. Original, rupt.

---

[1] Rupt.
[2] Lupul.

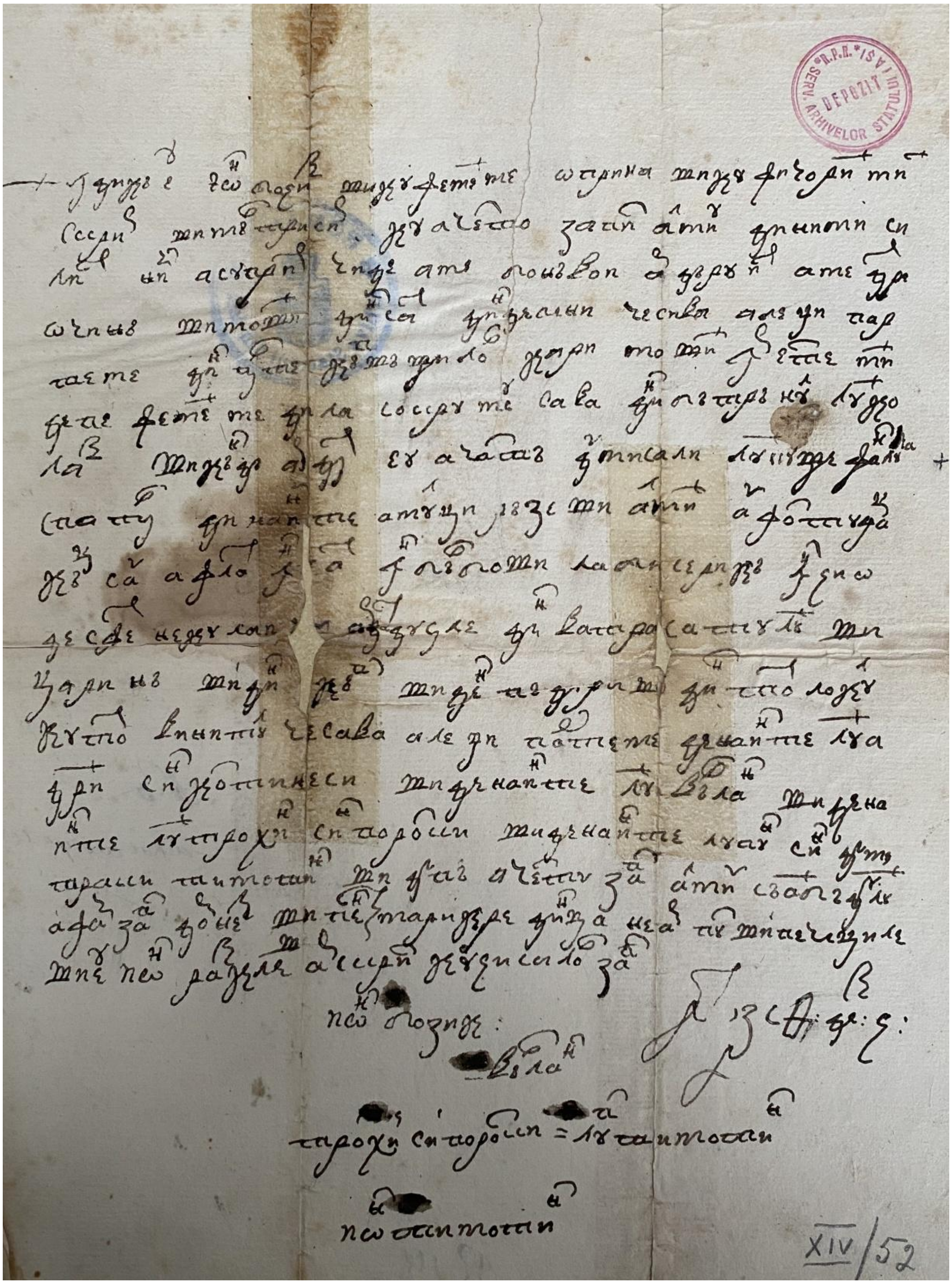

R.P.R. * SERV. ARHIVELOR STATULUI IAȘI * DEPOZIT

XIV/52

---

6 decembrie 1700

136 1701 (7209) februarie 22, Iași

Adic(ă) eu, Tănas(e) vornicelul din Scântiae, și eu Acsintie ot tam, eu Vas(i)lii ai Cosințoae, facim știri cu această adivărată scrisoari a noastră la mâna dumisale lui Panaite pârcălabului de Vasluiu, precum să s(e) știe cum noi de nime siliț(i), nice asupriț(i), ce de a noastră bună voe, am dat și am dăruit a noastră diriaptă ocină și moșie ce avem noi pe Horincia la ținutul Covurluiului, cât să va alé(ge) partia noastră din uricul Rohoteștilor, din vatră din sat, și din țarină, și din câmpu, și din pădure, și cu bălți cu péște, și cu locuri de prisăci, și din tot locul, cu tot vinitul cât să vă alége partia noastră. Căci și fãméia dumisali pârcălabului iaste din sămințiia noastră, și pentru mult bini ce ni-au făcut dumn(ea)lui noaă, pentru acéia i-am dat și i-am dăruit și noi acea moșie a noastră.

Deci de acmu ca să-i hie driaptă ocină și moșie dumisali și giupâniasii dumisali, și cuconilor și nepoților dumilorsale în véci. Iar altu nime dintr-a noastră săminție, din rudinii sau din ficiorii noștri, sau din nepoții noștri sau dintr-altă săminție, nime să n-aibă a strâca această a noastră driaptă danie. Iar de s-ar scula cineva, ori din ficiorii noștrii, ori din nepoții noștri, ori dintr-alta săminție a noastră ca s(ă) strâci această adivărată danie a noastră, să hie afurisit și trecliat și procliat, și neertat de Domnul nostru I(i)sus H(risto)s și de 318 sfinți părinți ce-au fost în cetatia cea mare a Nichii.

Ș-acesta zapis al nostru s-au făcut denainte a mulți oameni buni carii mai gios ș-au pus dégitili să s(e) știe, ~~și noi~~ pentru mai mari credința ni-am pus dégitili ca s(ă) să știe.

Ѵ Iа҇с, л(ѣ)т(о) ҂зсѳ҃ <7209/1701> фев(руарїе) кв҃ <22>.
† Tănas vornic ot Scântiae.
† Acsintie ot tam.
† Vas(i)lie snă Cosințoae.
† Chiriac Burnaz, martur.
† Toader Țugulia ot Scântiae, martur.
Az, Costantin diiac, încă m-am tâmp(l)at.
Și eu Simachi niguțitoriul, m-am prilejit și sint martur.
Az, Neculai Cerchez diiac, încă m-am tâmplat mar(tur).
Az, Ionașco Anghel, sint martur și am iscălit. Iscal.

<Pe verso-ul filei a doua>: 7209/1701 fev(ruarie) 22; No. 3: Horincea.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mitropolia Moldovei, IV/3. Original, difolio (30,5 x 21 cm.), filigran; idem, Manuscrisul nr. 536, f. 5v-6.

EDIȚII: CDM, V, p. 7, nr. 17 (rezumat).

---

137 1701 (7209) august 15

† Adică eu, Simion Corui, și Iacomi Corui, și Chiriiac Corui, facem știri și mărturisim cu ceastă scrisoari a no(a)stră la mâna lui Lupașco, ficiorul lui Iftimie di Călimănești, precum știm noi și mărturisim cu suflitili noastri, c-au cumpărat tată-său Iftimie o moșie, partea Nichitii, ș-a Antoniei, fata lui Pintiliiu călugărul ot Dilini. Aciaste părți de ocină câte s-a aligi părțile acestor (o)[1]ameni din sat din Păcurărești, ș(i)[1] din câmpu, și din pădure, și cu săpături, câti să va aligi direpte părțile acestor oameni.

Această moșie au cu(mp)[1]ărat(o)[1] Iftimie di Călimăniști ca să-i fie (de ve)[1]ci (...)[1] și ficiorilor (...)[1]. (Și)[1] cându am mărturisit ș-am fă(c)[1]ut această mărturie, s-au f(ă)[1]cut dinainte(a) dumisale Lupul Bogdan, ce-au fost hatman, și dinainte dumisali sărdariului Ghiorghiț ș-a altor boeri carii mai gios s-au iscălit.

Și noi pentru mai mari credința am iscălit.
Л(ѣ)т(о) ҂зсѳ҃ <7209/1711> ав(гꙋст) еі҃ <15>.
† Simion Corui.
† Chiriiac Corui.
Az, Iacomie (?) Corui, martor.
Лꙋпꙋл Богдан хатман, искал <m.p.>.
Гиωрги Апостꙋл бив сердар <m.p.>.
(…)[2].
† Păladi v(…).
(…)[2]
(…)[2] μάρτυρος.
Az, ereu Lupul, martur.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 603/4. Original, rupt.

---

[1] Rupt.
[2] În limba greacă.

138 1702 (7211) octombrie 19, Iași

† Adec(ă) eu Tănasie Bosie și cu cumnatu(l) mieu Ștefan Maftei mărturisim cu acest adevărat zapis al nostru să hie de bun(ă) credință la mâna dumisali vistiernicului Iordache Ruset, pe cum cumpărând dumnialui o part(e) de ocin(ă) din hotarul nostru de la Pântești, de la ficiorii lui Ostahie Buzarnii și a treia part(e) din heleșteu, noi am socotit ș(i)-am venit la dumnialui vistiernicul ș(i)-am căzut cu rugăminte de ni-au dat dumnialui acea cumpărătur(ă) din hotarul nostru de la Pântești, și din ocin(ă) la cânpu, și din heleșteu, și noi am dat dumnia(lui) altă part(e) de ocin(ă) din hotar de la Mărtinești, treizăci și doauă de pământuri, din cari part(e) au fost cumpărat Contăș logofătul de la un frate al nostru pân(ă) în pârăul Mărtineștilor, care au cumpă(rat) dumnialui vistiernicul Iordachi acea parte de la Contășo(a)e, iar partea noastră despre apus din pârăulu Mărtineștii pân(ă) dialul Bălțaților era nevândută. Deci noi rugându-ni dumisali, au priimit dumnialui această parte a noastră din Mărtinești și ni-au dat noauă acea cumpăr(ă)tur(ă) de la Pântești din hotarul nostru, pentru aceiia ca-s(ă) hie dumisal(e) vistiernicului și giupânesei dumisali și cuconilor dumilorsali acea parte de ocin(ă) din Mărtinești driaptă ocin(ă) și moșie în veci.

Și aciasta socotial(ă) și zapis s-au tâmplat boieri mari de curte și ficiori de boieri, și carii s-au tâmplat toți s-au iscălit și noi ni-am pus dégeteli.

Și eu Vasili Niag(u)l uricar am scris.

Ꙋ Іас, л(ѣ)т(о) ҂зсаі҃ <7211/1702> ок(томвріе) ѳі҃ <19>.

† Тънасие Босие.
Аз, Нек(ꙋ)лаи Доники вел лог(офет), искал.
† Щтефан Мафтеи.
(…) вел ворник, искал.
Лꙋпꙋл вист(иерник), искал.
Дꙋмитрашк(ꙋ) вел сꙋлцѣр, искал.
Аз, Георге ворник глотнїи, мартꙋр.
Бежан Хꙋдечи ворник гло(т)н(їи), искал.
Талпеш ворник гло(т)н(їи), мартор.
Аз, Радꙋл в҃ <2> пъх(арник), искал.
Постолаки Кошескꙋл.

139 1702 (7210) octombrie 20

Adecă eu Tofana spătăroaia răpăosatului Dediului, ce-au fostu spă(ta)[1]r, făcut-am zapisul mieu la mâna giniri-mieu lui Tănas, și a fiicii meli Alecsandrii, precum li-am dat o moșie la Alecsăști, 40 de păm(ân)turi în frunte, și patru fălci de vii la Huși, care ni-au fost și noauă cunpărătură cu zapis de la dumneaei Mariia, giupâniasa răpăosatului Apostul Duracu, ce-au fost medelniceriu, și de la fi(ul)[2] (s)[3]ău Lozonschi, drept o sută și cinzăci de galbini, precum scrie zapisul cel de cunpărătură. Deci eu li-am dat-o lor ca-s(ă) fie volnici cu aceli moșii să-s(e) hrăniască sau ce ar vre(a) și pre zapisul mieu să-ș(i) fac(ă) dres(e) domnești, iar din siminție noastră nime să n-aibă triabă. Pentru credința mi-am pus și pecetea ca-s(ă) fie de mare credință și li-am dat și zapisul cel de cunpărătur(ă).

Л(ѣ)т(о) ҂зсі҃ <7210> окт(омврїє) к҃ <20>.

Tofana spăt(ăreasa).

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CCCCLI / 36. Original, sigiliu mic octogonal.

[1, 2, 3] Rupt.

139a 1703 (7211) februarie 26

18. 7211 <1703> fevr(uarie) 26. Carte domnului Costantin Duca v(oe)vod de giudecata ce au avut Ioan Tălăbir călărașul cu Ioan Bujoranu pentru niște vii ce sânt la țân(u)t(ul) Fălciiului la Tămășăni.

Io Costandin Duca v(oe)voda, Bojeiu milostiu g(os)podar Zemli Moldavoscoi. Adică s-au pârât de față înnainte domniei meli și a tot Sfatul nostru, Ioan Tălăbir călărașul și cu boeriul nostru Ioan Bujoranul pentru niști vii ce sânt la țân(u)t(ul) Fălciiului la Tămășăni, care vii au fost a lui Corlat uricariul ce-au ținut pe Anița, sora lui Ioan Bujoranul, de care vii arată Ioan Tălăbir un zapis de danie de la Corlat uricariul și o mărturie de la câțiva oameni, cum îi sânt date lui danie, iară Ioan Bujoranu arată iar alt zapis de la Corlat cu slova lui, care zapis l-au făcut Corlat la dispărțala lor pentru bucate și zăstre ce-au prăpădit Corlat a Aniții, i-au dat moșii și acele vii. Iar Ioan Tălăbir zisă cum i-au dat Corlat Aniții 2 talgeri de argint, care au tras 353 dramuri, cu niște cupe și cu o lingură și un inel de aur, au tras 12 un pol vinetici pentru acele vii.

Și când au cerșut Corlat zapisul acela ce-au fost făcut Aniții mai (îna)inte l-au tăgăduit, ș-au mers Anița de au și giurat la sfânta bisărică cum nu-i zapisul la dânsa.

Deci într-alt chip nu s-au putut crede, ce s-au pus zi lui Ioan Bujoranu să m(e)argă după Paști într-o săptămână în sfânta bisărică să-ș(i) de credința cum nu știe el nimica de aceli, nici de zapis, și giurând să ție Ioan Bujoranu viile și un vas de vin care l-au pecetluit să-l ia Bujoranul, iar negiurând să ție Ioan Tălăbir viile și vinul, și această pără să nu să nu să mai pârască piste carte domniei meli, și să i să ia și zapisul și mărturie de la mâna lui Ioan Tălăbir, dacă a giura Ioan Bujoranul. Aceasta scriem.

Locul peceții g(os)pod.

Vel log(o)f(e)t procit.

De mini s-au posleduit.

Toader Moțoc ot Divan <m.p.>.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCCCXXV/67. Suret.

EDIȚII: Costin Clit, *Câteva documente inedite despre satul Tămășeni de la fostul ținut al Fălciului*, în „Academia bârlădeană”, Anul XXVIII, nr. 1 (90), Trimestrul 1, 2023, p. 12, nr. 3.

139b **1703 (7212) noiembrie 20**

No. 17. 7212 <1703> no(ie)mv(rie) 20. Suret de pe o carte g(os)pod de stăpânit de la mărie sa Ioan Mihaiu Racoviță v(oe)vod pe o vie și o parte de ocină din Tămășăni.

De vremi ce s-au pârât de față înnainte domniei mele și a tot Sfatul nostru, Ioan Bujoranul cu Ioan Tălăbir, zicând Tălăbir că au avut o vie danie de la Corlat uricariu în Tămășăni în dial despre răsărit, și ni-au arătat și zapisul de la Corlat uricariul de danie cum i-au dat lui acea vie, fiindu-i sămințíi.

Iar Ioan Bujoranul încă ni-au arătat alt zapis de la Corlat uricariul, făcut mai dinnainte de cătră zapesul lui Ioan Tălăbir, scriind cum pentru multe bucate și moșii ce au prăpădit Corlat a fimeii sale Aniții, sora lui Ioan Bujoranul, au dat Corlat alte moșii unde au avut din Turbătești și din Văcotești, de la Cârligătură, și din Tămășăni o parte de ocină stâlpită și cu ace vie, care pe urmă au dat și lui Tălăbir, și neavând Corlat cu ce plăti aceli bucate și moșii ce au prăpădit el.

Și eșind ei și la Divan la Constantin Duca vodă, trăgând iar la această pâră, și aflându-să zapisul Bujoranului mai dinnainte făcut, iar a lui Tălăbir mai pe urmă, și zicând Tălăbir că au plătit Corlat cu niște odoară, iar Bujoranul au fost dat samă atunce că nu știia nimică, și l-au dat Divanul să giure Ion Bujoranul cum că nu știe nimică de acele odoară care au zis Tălăbir că au dat Corlat pentru aceli ce au prăpădit și au giurat Bujoranul, precum ni-au arătat și mărturii de la credincios boeriul nostru dum(nea)lui Lupu Costachi biv vel spat(a)r și de la preotul de acolo, și de la alți oameni buni, și ni-au arătat și carte de rămas de la Costantin Duca vodă cum l-au rămas pe Tălăbir să nu mai aibă triabă cu ace vii, căci au fost dat Corlat rău lui Tălăbir. Și pentru un vas de vin încă l-au dat lui Ioan Bujoranul pentru cheltuiala lui ce au cheltuit purtându-l pe la Divan.

Pentru aceia și domnie me înpreună cu tot Sfatul nostru am socotit și am giudecat și ~~am văzut~~ văzând și carte de rămas și mărturie încredințată de la acel boeriu mare și de la oameni buni, precum au giurat Ioanu Bujoranul, l-am dat și domnie me rămas pe Ioan Tălăbir, ca să nu mai aibă triabă cu ace vie, căci s-au aflat că au dat Corlat rău, și s-au luat și zapisul și mărturie lui Tălăbir și s-au dat la mâna lui Ioan Bujoranul, deci să-ș(i) ție Ioan Bujoranul via, iar Tălăbir să nu mai aibă triabă cu vie în veci, iar de s-ar mai scula Tălăbir să mai tragă pâră, să fie de cercetare. Aceasta scriem.

Locul peceții g(os)pod.
Vel log(o)f(e)t procit.
Și am făcut eu Lupul Hermeziu diac de Divan suretul acesta la let 1779 april(ie) 25.
De mini s-au posleduit.
Toader Moțoc ot Divan <m.p.>.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCCCXXV/66. Suret de pe suretul din 25 aprilie 1779.

EDIȚII: Costin Clit, *Câteva documente inedite despre satul Tămășeni de la fostul ținut al Fălciului*, în „Academia bârlădeană”, Anul XXVIII, nr. 1 (90), Trimestrul 1, 2023, p. 12, nr. 4.

140 1703 (7212) decembrie 18, Iași

Copie

† **Ио Михаи Раковиц(ъ) в(оє)вода б(о)жии м(и)л(о)стїю, г(ос)под(а)р Земли Молдавскои.** Adecă au venit înnaintea noastră și înnaintea alor noștri moldovenești boieri a mari și a mici rugătoriul nostru Ioanichii egumenul și cu tot soborul de la mănăstire(a) răposatului Aron vodă ci este în țarina târgului Iașilor, unde este hramul Sfântului Nicolae, și ne arătară un ispisoc de întăritură de la Anteohi vodă spre a lor drepte ocini și moșii, pre giumătate dintr-un bătrân din sat din Hănăseni și din Știubei, ci le este danie cu zapis de la Lupul Prăjăscul, ce au fost clucer, iar Lupului Prăjăscul i-au fost danie de la Stavăr, ce-au fost vornic. Osebit de acest giumătate de bătrân încă le-au mai dat Lupul Prăjăscul, biv vlucer, iarăș(i) giumătate dintr-un bătrân tot dintr-aceleaș(i) sat din Hănăseni, care i-au fost cumpărătură Lupului Prăjăscul de la Măgdălina, fata Ganii, nepoata Roabii de Hănăseni, care aceste moșii sânt în ținutul Fălciiului, pe apa Elanului, cu vatră de sat, cu loc de fânaț, cu țarină și vad de moară în apa Elanului, pre care moșie când au cumpărat Lupul Prăjăscul au fost dat un cal bun și 20 taleri bani gata Măgdălinii, fetii Ganii, nepoatii Roabii, precum au rugătorii noștri călugării de la sf(â)nta mănăstire a lui Aron vodă și direse de întăritură de la răposatul Vasile vodă și mărturie de la boierii cei mari di pe acele vremi de la Lupul Prăjăscul dat la mâna lor când le-au danie acéste moșii.

Pentru aceia și domniia me(a) dacă am văzut direse adevărate, crezut-am și am întărit și de la domniia mea sfintei mănăstirii lui Aron vodă ca să le fie și de la domnie me(a) aceste ocini și moșii ce mai sus scriem, giumătate de dintr-un bătrân din sat din Hănăseni și din Știubeeii, ci le este danie de la Lupul Prăjăscul, care i-au fost și lui danie de la Stavăr vornicul și de la fata lui Anghelina. Așijdere și altă parte, giumătate dintr-un bătrân tot dintr-acelaș(i) sat din Hănăseni, ce le-au dat iarăș(i) Lupul Prăjăscul danie, ce i-au fost cumpărătură de la Măgdălina, fata Ganii, nepoată Roabii, cu vatră de sat, cu loc de fânaț, cu țarină și cu vad de moară, să le fie drepte ocini și moșii cu tot venitul neclătit și nerușeit și uric de întăritură, și altul nime să n-aibă a să amesteca piste această carte a domnii méle. Aceasta scriem.

U Ias velet 7212 dec(em)v(rie) 18
Noi Mihai Racoviț(ă) v(oie)voda.
L. P. g(os)pod.
Axintie.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CCLX/ 51. Copie.

---

141 1704 (7212) mai 25, Iași

† Adec(ă) eu, Anița giupâniasa răpusatului Velicico Costân, ce-au fostu vornic mari, scriu și mărturisăscu cu acestu adevărat zapis al miieu, pe cum, luându d(u)mnialui vornecul neşte bani de la d(u)mnialui frate-mieu Ion Palad(ie), și dup(ă) nunta dumisali și-au luat d(u)mnialor sama, care m-am tânplat și eu faț(ă), și s-au aflat dator să-i de(a) dumisali frăține-mieu 250 lei. Osăbi(t) de acești bani, au dat dumnialui la mini neşte brățări de aur să i le țin, și li-am pus zălog pentru tr(e)aba me(a) și s-au istovit. Deci, dup(ă) mo(a)rte(a) dumisali vornecului, alți datornici ce-au fostu, au luat ce-au găsit, iar dumnialui m-au așteptat rugându-m(ă) când oi ave(a) i-oi da, ce neavându bani să-i dau, ne-am socotit în de noi frățești pentru sat pentru Băcani, dându părinteli nostru satul Băcani cu cas(ele) gata fratelui nostru celui mai mari, lui Enachi, iar la alti moșii să nu-s(e) amesteci, cé sintu despre maică no(a)stră, ce-s(ă) fiie a no(a)stre amândurora, precum scriie diiata părintelui nostru, iar Băcani, cu cas(e) cu tot să fiie a fratelui nostru cum scriie mai sus. Deci, tânplându-si mo(a)rte(a) fratelui nostru, lui Enachi, au dat giudecata să înpărțim satul Băcani, câți frați au rămas, pe frate, parte; o parte să ia dumnialui, și o parte să eu eu, și o parte să ia Costandin. Deci, fiindu Costandin

frati mai mic, au socotit, casăle încă să fiie a lui, iar casili din Iaș(i) să fiie a dumisali, a frăține-mieu, a lui Ion Pălad(e), ce mai sus scriu, rămâind frate(le) mai mari; că și aceste în diiata părintelui nostru scriie, să fie a fratelui nostru a lui Enachi. Ce acmu, murindu frateli nostru Enachi, așe au socotit judecata, casăli de la Băcani să fiie a lui Costandin, fiind frate mai mic, iar casăli din Iaș(i) să fiie a dumisali, cum mai sus am scris, căci că aceste să trag de pe maică no(a)stră, nu încapi Costandin, iar locul satului, a Băcanilor să-l înpărțim în trei părți. Deci, parte(a) me(a), a treia parte din tot satul, din vatra satului și din hăl(e)șteu și din tot locul, am dat-o dumisali pentru acei bani ca-s(ă) fiie a dumisali, iar frate-mieu Costandin să nu aibă nice o triab(ă) cu parti(a) me(a), ce-s(ă) fiie a frăține-mieu lui Ion Pălad(e). Și, pentru parte(a) din sat din Orășeni, ce-i la ținutul Cernăuțului, așijderi ce-i parte(a) me(a), cum scriie diiata părintelui nostru, încă am dat-o dumisali, pentru acei bani ce mai sus scriem. Și când am făcut acestu zapis, s-au tânplat mulți boeri, cari mai gios iscălim, și eu singur(ă) mi-am pus pecete(a) și iscălitura ca-s(ă) fiie de crédință.

Ꙋ І҃с, л(ѣ)т(о) ҂зс҃ві <7212> маи ке҃ <25>.
Анница.
Лꙋпꙋл Богдан вел ворник.
Преда Палади, искал.
Ион Абъза пост(елник).
Și am scris și zapisul.

<Pe verso-ul filei a doua>: † Zapisul surori-me(a) Aniții pintru parti dinu Băcani, din Orășeni, pentru ce mi-au fost datoari; 7212, mai 25 / Băcan(i).

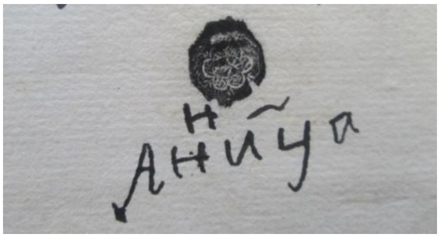

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente. Original, difolio, sigiliu mic.

EDIȚII: Nicolae Iorga, *Studii și documente*, XVI, p. 204-205, nr. 71 (textul documentului); Preotul Iacov Antonovici, *Documente bârlădene,* volumul III, *Acte de proprietate de ale moșiilor Pălădești însoțite de o condicuță și un catastiv cu un hrisov în facsimil și patru hărți,* Bârlad, Tipografia și legătoria de cărți Const. D. Lupașcu, p. 70-72, nr. LII (text după original).

142 **1704 (7213) septembrie 12, Iași**

Se ubo mi, Misail arhiepiscopă i mitropolit Suceavschii, i Lavrintie episcop Romanschii, i Ghedeon episcop Radovschii, i Varlaam episcop Hușchii, i Antioh Jora vel logofăt, i Ion Buhuși biv vel logofăt, i Iordachii Ruset vel dvornic Dolnei Zămli, i Lupul Bogdan vel dvornic Vișnei Zămli, i Pavăl Ciocărlan biv vel vornic, i Lupul Costachi hatman i părcălab Suceavschii, i Neculai Costin biv vel hatman, i Manolachi Ruset vel postelnic, i Panaiote biv vel postelnic, i Dumitrașco Cuza biv vel spatar, i Savin vel ban, i Dumitrii Mavrodim vel păharnic, i Ilie Cantacuzino biv vel ceașnic, i Ion Paladie vel vist(iernic), i Gheorghie Apostol biv vel visternic, i Dumitrașco Racoviță vel comis, i Ilie Catargiul biv vel comis, i Ștefan Silion vel medelnicer, i Dediul biv vel medelnicer, i Darie Donici vel cliucer, i Ion Sturza sărdar, i Neculai Iani vel sulger, i Pavăl Rugină vel jignicer, i Ștefan Luca ftorii visternic, i Constantin Costachi tretei logofăt i ini boleri ot dvor ego milosti gospodarschii. Facem știre cu aceasta scrisoare a noastră tuturor cui se cade a ști: de vreme ce sfântul și de viață dătătoriu Mormântul domnului nostru lui I(su)s Hristos este maica tuturor sfintelor biserici, n-au vrut dar Dumnezeu cu alt mijloc să facă chivernisala Sfintei Biserici, fără căt cu milosteniea pravoslavnicilor creștini, pentru că și Sfinții Apostoli străngea milostenie, și încă de prin multe cetăți și sate au așezat orănduită milostenie[1] ca să meargă la Sf(ântul) Sion, carii și Sfântul și fericitul Pavăl au numit-o blagoslovenie.

Și după aceia, moșii și strămoșii noștri și toți pravoslavnicii creștini, și mai ales de aceşti prefericiți și samodrăjăți împărați și luminați domni și cinstiți boeri, cu multe feliuri de daruri, și cu csenodohii, adecă: case de primire streinilor, și cu alte mari milostenii au cinstit și au slujit aceștii blagoslovitei Mitropoliei, care este maica tuturor bisericilor creştineşti.

Iar în vremile ceste de apoi, lipsindu acei pravoslavnici împărați carii erau sprijinitori și ajutători aceștei sfintei cetăți, acmu dară, într-aceste vremi, cu vrerea dumnezeiască și coronindu-să luminați și pravoslavnici domni într-a noastră Țară a Moldovei, așijderile și mulți din cinstiți boieri cu danii, cu bani și cu multe feliuri de lucruri au miluit, și cu mijlocul aceștia milostenii pururea se înblănzescu acele fără credință neamuri, și se biruescu vicleșugurile ereticilor, și să păzește casa Dumnezeului lui Iacob întreagă, cu toată plinirea ei, cum și pînă acmu se află, și este cunoscută biserica lui Hristos.

Acmu dară de la o samă de vreme, văzându Dumnedzeu a o samă de oameni păcate, tămplatu-s-au oşti în multe vremi în părțile aceste, căt cu greu au fost a se chivernisi lăcuitorii acestui pămînt din moșiile lor, și așa au venit la mare slăbăciune; așijderile și mănăstirile a Sfântului Mormânt, carile se află într-acest pământ într-acestași chip depreună au slăbit, căt se află la cumpănă, și milosteniea care mergea din țara noastră la Sfântul Mormânt să lipsască.

Și așa fiindu, miluit-au Dumnedzeu de au venit aicea sufletescu părintele nostru, prefericitul chir Dosiftei patriarhul a Sfintei Cetăți Ierusalimului, și aflănd mănăstirile a Sfânt(ului) Mormânt întru mare neputință, pentru căci căte bucate și lucruri ce au avut se află în datorie ca aceea căt nu-i în putință să se chivirnisască; și iarăși căte mănăstiri se află neîndatorite încă se lipsescu de bucate și lucruri ce au avut ale lor, pentru căci au vândut din bucate ce au avut și au dat în nevoile țării.

Vrut-au dară sfințiea sa patriarhul ca să le îndrepteză și să le așeze după putință aceste sfinte mănăstiri a Sfântului Mormânt, iar pentru mănăstirile ce sunt la munte: Bistrița, Pobrata și Tazlăul, carile s-au aflat lucrurile ce au avut și dobitoacele lor mai multe decât cându s-au închinat la sfinția sa patriarhul, și plătindu datoriile și nevoile care au avut, după aceeași iară le-au lăsat sfințiea sa supt stăpânirea luminatului și milostivului nostru domnu Mihai Racoviță voievod, ca să aibă toată chivernisala lor din poronca măriei sale lui vodă, precum au fost și mai înainte vreme, de vreme ce părinții a Sfântului Mormânt carii au fost egumeni pe la acele sfinte mănăstiri de la munte, neputăndu chivirnisi pentru multe pricini a locului, s-au lăsat.

Iară cele 5 mănăstiri ce sunt aice, în Iași, și o mănăstioară ce este la Galați, le-au oprit sfințiea sa părintele patriarhul ca să se afle supt stăpănirea Sfântului Mormânt, precum au fost și mai nainte vreme, adecă: Galata, Barnovschi, Sfeti Sava, Cetățuea, Bărnova, și Sfeti Gheorghie la Galați, carile macar că datorie nu au, iar încăși în mare lipsă se află, de vreme ce ș-au vândut bucatele și au dat la nevoile țărei și a vremelor carii sunt adeverite întru toți.

Pentru aceia, rugăndu-să prefericitul părintele nostru, patriarhul, milostivului și luminatului nostru domnu Mihai Racoviță voievod, cum cu Sfatul și cu socoteala preosfințitului mitropolitul și cu toți episcopii a țărei noastre Moldovei, împreună și cu toți boerii, cum cei cu boerie așa și mazilii boeri carii sunt la țeară, ca să păzim cinstea care au avut strămoșii noștri cătră Sfântul Mormânt și să aflăm mijloc ca să le îndreptăm și să le așezăm; și de vreme că pofta sfinției sale socotind că este cu cale și cu bună socoteală, măriea sa vodă cu dragoste au priimit, înpreună și cu noi cu toți, adecă cu noi, smeritul mitropolitul Țărei Moldovei, și cu toți episcopii, așijderea și cu toți boerii, și cu acei cu boerie și cu acei boeri mazili carii sunt la țară, socotit-am și am așezat și adeverit precum se cade și precum place lui Dumnezeu și cu dreptate, ca să aibă sfintele mănăstiri a Sfântului Mormântu ceva și ușurare la toate tămplările vremilor, ori despre înpărăție, ori despre domnie, doară miluindu Dumnezeu să poată veni iarăși la statul lor cel dintăi. Socotitu-s-au dară și s-au așezat pentru aceste pomenite șese mănăstiri, care s-au ales a Sfăntului Mormânt: domniea niciodată bani împrumut să nu ceie de la egumeni, nici mulți, nici puțini, macar la ce nevoe ar sosi pămîntul nostru, și mănăstirile aceste și egumenii acestor șese mănăstiri să aibă pace.

A doua: de vreme ce mănăstirile sunt acmu la mare slăbăciune, și înnoindu-le sfinția sa și aducăndu-le la oarecare așezare, să nu aibă a da mai multă dare la Visterie atuncea, fără cât s-au așezat acmu: 40 ughi Galata, 40 ughi Barnovschii, 6 ughi Sfetii Sava, 16 ughi Cetățuea, 50 ughi Bărnova și 12 ughi Sfetii Gheorghie ot Galați, câte într-un an; și aceasta să fie pentru ca de s-ar și mai înmulți venitul mănăstirilor, și bucatele lor să nu aibă a lua mai mult la Visterie, fără căt precum s-au așezat, că luăndu-se mai mult va aduce mare pagubă Sfăntului Mormânt și spre noi greu păcat; ce numai venitul ce ar fi să mergă la Sfăntul Mormânt, pentru cinstea țărei noastre și pentru vecinică pomenire a noastră, și a părinților, și a moșilor, și a strămoșilor noștri.

A treia: iarăși pentru pomenitele mănăstiri și pentru oamenii carii sunt vecini a sfintelor mănăstiri, să-i aibă pururea fiind vecini, ori într-un sat, ori în multe sate, fieștecare mănăstire de aceste: 56 oameni Galata, 41 oameni Cetățuia și cu Hlincea, 9 oameni Bărnova, 43 de oameni, Barnovschii la Șipote, 18 oameni tij Barnovschii la Volcinețu, 77 oameni tij Barnovschi la Toporouți, 3 oameni Sfeti Gheorghie ot Galați, 9 oameni Sfetii Sava. Aflat-am și pentru aceasta cu cale și cu bună socoteală acești oameni acestor pomenite 6 mănăstiri să dea Visteriei de om căte 2 ughi pol într-un an, însă acești bani să-i dea de patru ori, pe șferturi, și mănăstirile iară să dea pe șferturi.

Așijderea, aceste sfinte mănăstiri avănd cățva vecini fugiți prin multe locuri, deci cînd vor veni vreunii de aceia, să aibă egumenii a-i aduce la Visterie și să le iea pecetluituri, și după aceea să se așeză la satele lor și să aibă a da și aceia, ca și ceialalți oameni, căte 2 ughi pol pre an.

Și osebi de aceste, începănd unii a face rău obicei de lua goștină de oi de la aceste sfinte mănăstiri a Sfăntului Mormânt, de care lucru de acmu înainte nici într-un chip această să nu mai fie, ce să fie bucatele sfintelor mănăstiri în pace de goștini și de altele, precum arată cinstite cărți a răpăosaților domni și iarăși, aceste sfinte mănăstiri carile sănt pomenite mai sus să aibă a lua de la acești pomeniți oameni a mănăstirilor, fără de nici o înpotrivire, desătină de stupi, și goștină de mascuri, și goștină de oi.

Așijderea într-aceste pomenite sate a sfintelor mănăstiri, nici un fel de globnici sau judecători să nu între: nici vornici, nici părcălabi, nici alți oameni domnești, nici boerești, și nici să-i judece, nici să-i globiască, fără numai egumenu lor să le fie cercători și judecători, să certe pre cei vinovați; osăbit, de se va întămpla vro moarte de om sau furtișag care se cuvine a se căuta cu Divanul domnescu, precum iarăși artă cărțile acelor de mai nainte domni luminați.

Așijderea, iarăși, dintr-aceste pomenite sate, cai de olac sau podvozi sau alte angării ce ar fi pre altă țară, nime să n-aibă a lua, nici a supăra, ce fie satele mănăstirilor în pace de toate de aceste.

Urmănd și noi așezături și adeverinței luminatului domnului nostru fiind cu cale, și mai vărtos s-au făcut cu socoteala și cu sfatul nostru, aflat-am cu cale pentru ceste mănăstiri care se scriu în cinstit uricul măriei sale domnnului nostru, aceste numai să dea și mănăstirile și oamenii mănăstirilor, iară nu mai mult decăt oamenii mănăstirei, căte doi ughi pol de om într-un an, și de înprumutare, și de goștină și de desetină să fie pururea de toate în pace și niciodată, în veci, altă dare să nu aibă, nici mai multu, nici mai puțin. Și oamenii mănăstirilor mai mult de 2 ughi pol să nu dea; și toate judecățile oamenilor mănăstirești să fie de la egumeni, iar altu nime să nu se amestece: nici vornici, nici părcălabi, nici podvodarii, nici solarii, nici cai de olac; de aceste de toate să fie în pace în toate vremile.

Și încă cu toată voea noastră poftim cum că acest uric cinstit a măriei sale lui vodă să fie deplin întărit și iarăși această scrisoare a noastră să aibă adverință de acmu și pănă în veci, nici arhierei carii ne aflăm acmu, nici alții carii ar fi după altă vreme, așijderea și noi, boerii carii suntem într-aceasta fericită domnie a măriei sale lui vodă cu boerie și boerii mazili de țară, nici din neamul nostru, nici din feciorii noştri, nici din feciorii feciorilor noştri, se n-aibă a strica, nici să afle pricină din tămplările vrmilor ca să clătiască a noastră așezare, ca să nu se strice mănăstirile a Sfântului Mormânt; și va veni pe urmă rușine, și păcat și blăstăm spre țara noastră și spre noi toți, căci și noi această dată în multă greutate și datorii ne aflăm, iară încăși pentru chivernisala sfintelor mănăstiri așa am legat. Iară cari din boerii ori ar vre să lepede sau să clătiască ori mult ori puțin, și iarăși oarecare arhierei sau boeri după aceste vremi ar sfătui pe alți domni pentru acest uric a mănăstirilor a Sf(ântului) Mormânt, și pentru acceastă plecată scrisoare a noastră, oricine s-ar ispiti a clăti sau a strica macar cine a hi: sau arhierei, sau boeri, sau din neamul nostru sau din feciorii noştrii, ca niște vrăjmași Sfântului Mormânt și întru tot necreștin și fără frica lui Dumnezeu, să fie neiertați și afurisiți de Tatăl, și de Fiiul, și de Duhul Sfânt, și blăstămați de 318 purtători de Dumnezeu părinți ce au fost în Nicheia, și îngerul lui Dumnezeu să-i gonească pe unii ca aceia în toate zilele vieții lor și tot prilejul lor să fie ars în foc, și în cea mai desăvârşit să fie anaftema, și trupește și sufletește, și partea lor să fie cu aciea ce au răstignit pre Domnul nostru Isus Hristos în vecinică muncă. Amin.

Pisal Acsintie, u Iaș, veleato 7213 <1704> septemvrie 12.

După, Ioan Caproșu, *Documente privitoare la istoria orașului Iași,* volumul III, *Acte interne (1691-1725)*, p. 233-217, nr. 275; preluat după Teodor Codrescu, *Uricarul*, vol. II, ediția a II-a, Iași, 1875, p. 106-114. Text după original, pergament bine păstrat, iscălit „de arhiereii și de boierii ce se află trecuți la începutul acestei cărți[2]”, cu următoarea mențiune a editorului: „celelalte hrisoave atingătoare de acestu obiect le trecem în scurtare: un hrisov de la Ion Mihai Racoviță voievod din leatul 7213 <1704> luna sept(embrie) 21, scris de Acsintie pe hărtie; un testament de la Dimitrie Cantemir voievod, din anul 7219 <1710> decembrie 26 zile, de Acsintie uricariul; un altul de la Constantin Neculai Mavrocordat al II-le voievod, din anul 7241 <1733> luna iunie în 11 zile și un altul de la Scarlat Ghica voievod, din anul 7265 <1757> iulie în 6, adăugitoriu că aceste șese monastiri să aibă a scuti: Galata, 800 de stupi, Barnovschi 600 de stupi, Cetățuea 500 stupi, Sf. Sava 300 stupi, Bârnova 200 stupi, Sf. Gheorghie din Galați 400 stupi; pre aceste bucate să nu dea nici un ban, și această milă s-au făcut pentru ceară, ca să se dea de lumini la Sf. Mormânt”[3].

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, LIII/23 (copie autentificată de „Arhivele Române” în 1862, cu lista completă a semnăturilor boierilor de la sfîrșitul actului dar cu unele abateri fonetice[2]).

ALTE EDIȚII: V. A. Urechia, *Inventarul documentelor care prin vreo lature se referă la Miron Costin și familia lui,* în Miron Costin, *Opere complete,* ediție V. A. Urechia, Tomul I, București, 1886, p. 170-171, nr. 209 (extras după documentul De la Arhivele Statului Iași, nr. 32 (40); N. Iorga, *Documente privitoare la istoria românilor* (colecția Hurmuzaki), vol. XIV_1, *Documente grecești privitoare la istoria românilor,* Partea I (1320-1716), p. 360-362, nr. CDVI (text după Codrescu).

---

[1] Cuvînt scris între rînduri (nota copistului din 1862 – v. descrierea arheografică).

[2] Lista lor, în copia din 1862 (v. descrierea arheografică): „Misail mitropolitul Sucevei, Lavrentie episcopul Romanului, Ghedon episcopul Radovi (sic!), Varlaam episcopu Hușului, Antioh Jora vel logofăt, Ion Buhuș fost mare logofăt, Iordachi Ruset mare vornic, Lupul Bogdan mare vornic, Pavel Ciocârlan fost mare vornic, Lupul Costache hatman, Nicolae Costin hatman, Manolache Roset mare postelnic, Panait mare postelnic, Dumitrașco Cozea mare spătar, † Savin mare ban, Dumitru Mavrodin mare paharnic, Ilie Cantacuzino mare paharnic, † Ion Paladi mare vistiernic, Dumitrașco Racoviță mare comis, Ilie Catargiu mare comis, Ștefan Silion mare medelnicer, Dedul mare medelnicer, Darie Donici mare clucer, Ioan Sturzea serdar, Nicolae Iane mare clucer, Pavel Rugină mare jicnicer, Ștefan Luca al doilea vistier, Costandni Costache”.

[3] Din această înșiruire lipsește pergamentul românesc din 7213<1704> octombrie 16, de la Mihai Racoviță voievod (v. mai departe, nr. 278), ce se afla la Arhivele Statului Iași (*Îndrumător în Arhivele Statului Iași,* Iași, 1947, p. 34).

---

143 1704 (7213) septembrie 25, Iași

Се ȣбо ми Мисаил архїепискѡпȣ <и>[1] митрополит Сȣчавскїи, Лаврентїе епископ Романскїи, и Гедеон епископ Радовскїи, И Варлаам епископ Хȣшскїи, Антїохїе Жора вел логоф(ет), Бȣхȣш Ион бив вел логоф(ет), Иордакїе Рос(е)т вел вор(ни)к Долнїи Земли, и Лȣпȣл Богдан <вел ворник>[2] Вишнїи Земли, и Лȣпȣл Костаки хат(ман), Манолаки Рос(е)т пост(елник), и Савин вел бан, и Димитрие Мавродин вел п(а)хар(ник), и Илїе Кантакȣзино бив вел чашник, и Ион Паладе вел вист(ѧрник), и Георгїе Апостол бив вел вист(иерник), и Димитрашко Раковицъ вел комис, и Илїе Катарцїїȣл бив вел комис, и Щефан Силиоан вел медел(ничар), и Дарїе Доничи вел ключар, и Иѡн Стȣрза вел сер(дар), и Николаки Єне вел сȣлцер, и Павел Рȣцинъ вел жит(ни)чер, и Дȣмитрашко вел армаш, и Щтефан Лȣка втори вист(ѧрник), и Константин Костаки г҃ логоф(ет). Facem știre cu această scrisoare a noastră tuturor cui să cade a ști: de vreme ce Sf(â)ntul şi de viață dătătoriul Mormânt a Domnului nostru I(isu)s H(risto)s iaste maica tuturor sf(i)ntelor biserici, n-au vrut dar Dumnezeu cu alt mijloc să facă chivernisală Sfintei Biserici, fără cât cu milostenié pravoslavnicilor creştini, pentru că Sfi(n)ții Apostoli strânge milostenie și încă de prin multe cetăți și sate au așăzat orânduită milostenie ca să margă la Sf(â)n(tul) Sion, care și Sf(â)ntul şi fericitul Pavel au numit-o blagoslovenie.

Și după aceea, moșii și strămoșii noștrii și toț(i) pravoslavnicii creştini, și mai ales de acești preafericiți și samordejiți împărați și luminați domni și cinstiț(i) boieri, cu multe feliuri de daruri și cu xenodohii, adică: case de primiire-a streinilor, și cu alte mari milostenii au cinstit și au slujit aceștii blagosłovitei Mitropolii, care iaste maică tuturor bisericilor creştineşti.

Iar în vremile ceste de apoi, lipsind acei pravoslavnici împărați carii era sprijinitori și agiutători aceștii sfintei cetăți, acmu dar într-aceste vremi, cu vrérea dumnezeiască coronându-să luminați și pravoslavnici domni într-a noastră Țară a Moldovii, așijderea și mulți din cinstiți boieri cu danii, cu bani și cu multe feliuri de lucruri au miluit, și cu mijlocul aceștii milostenii pururea să îmblânzesc acéle fără credință neamuri şi să biruiesc vicleşugurile ereticilor și să păzește casa Dumnzeului <lui>[1] Iacov întreagă cu toată plinirea ei, cum și până acmu să află și iaste cunoscută biserica lui H(risto)s.

Acmu dar de la o samă de vreme văzind D(u)mnezeu a o samă de oameni păcate tâmnplatu-s-au oștiri în multe vremi în părțile aceste, cât cu greu au fost a să chiverniisi locuitorii acestui pământ din moșiile lor, și așa au venit la mare slăbăciune; așijderea și monastirile Sfântului Mormânt, carele să află într-acest pământ, într-acestași chip denpreună au slăbit, cât să află la cumpănă, și milosteniia care merge din țara noastră la Sfântul Mormânt să lipsască.

Şi așa fiind, miluit-au D(u)mnezeu de au venit aicea sufletescul părintele nostru, preafericitul chir Dosoftei patriiarhul Sfintei Cetăți a Ierusalimului, și aflând monastirile Sfântului Mormânt întru mare neputință, pentru căci câte bucate şi lucruri ce-au avut să află în datorie ca aceia cât nu-i în putință să să chivernisască; și iarăși, câte monastiri să află neîndatorite încă să lipsesc de bucatele lor, pentru căci au vândut din bucate ce-au avut și au dat în nevoile țării.

Vrut-au dar sfinția sa ca să le îndrepteze și să le așeze după putință aceste sf(i)nte monastiri a Sf(â)ntului Mormânt, iară pentru monastirile ce sânt la munte: Bistrița, Pobrata și Tazlăul, carele s-au aflat lucruri ce-au avut şi dobitoacele lor mai mult decât când s-au închinat la sfinția sa patriarhul, și plătind datoriile și nevoile carele au avut, după aceea iar le-au lăsat sfinția sa supt stăpînirea luminatului și milostivului nostru domn Mihai Racoviță vod(ă), ca să aibă toată chivernisala lor din porunca mării sale lui vodă, precum au fost și mai înainte vreme, de vreme ce părinții Sf(â)ntului Mormânt care au fost igumeni pe la aceste sfinte monastiri de la munte neputînd chivernisi pentru multe pricini a locului, s-au lăsat.

Iar cele 5 monastiri ce sânt aicea, în Iași, iar o monastirioară ce iaste la Galați, le-au oprit sfinţiia sa părintele patriarhul ca să să afle supt stăpânirea Sfântului Mormânt, precum au fost și mai înnainte vreme, adică: Galata, Barnovschi, Sfeti Sava, Cetățuia, Bârnova și Sf(â)ntul Gheorghie la Galați, carele măcar că datorie nu au, iar încăşi în mare lipsă să află, de vreme ce ș-au vîndut bucatele și au dat la nevoile țării și a vremilor, carele sânt adevărate întru tot.

Pentru aceea, rugându-să preafericitul părintele nostru, patriarhul, milostivului și luminatului nostru domn Mihai Racoviță v(oie)v(o)d cum cu sfatul și cu socoteala preasfințitului mitropolit și cu toți episcopii a țării noastre a Moldaviei, împreună și cu toți boierii, cum cei cu boierie aşa și mazilii boieri care sânt la țară, ca să păzim cinstea carea au avut strămoșii noştri cătră Sfântul Mormânt și să aflăm mijloc ca să le îndreptăm și să le așăzăm; și de vreme că pofta sfi(n)ții sale socotind că este cu celé și cu bună socoteală, măriia sa vodă cu dragoste au priimit înpreună și cu noi cu toți, adică cu noi, smeritul mitropolit a Țării Moldoviei, și cu toți episcopii, așijderea și cu toți boierii și cu acei cu boierie și cu acei boieri mazili care s(â)nt la țară, socotit-am și am aşăzat și am adeverit precum să cade și precum place lui Dumnezeu și cu dreptate ca să aibă sf(i)ntele monastiri a Sf(â)ntului Mormânt cevaș uşurare la toate tâmplările vremilor, ori de pre împărăție, ori de pre domnie, doar miluind Dumnezeul să poată veni iarăși la statul lor cel dintâi. Socotitu-s-au dar și s-au aşăzat pentru aceste pomenite monastiri şasă, care s-au ales a Sfântului Mormânt: domniia niciodată bani împrumut să nu ceară de la egumeni, nici mulți, nici puțini, macar la ce nevoie ar sosi pământul nostru și monastirile aceste și igumenii acestor şase monastiri să aibă pace.

A doaă: de vreme ce monastirile sânt acmu la multă slăbăciune și înnoindu-le sfinția sa și aducându-le la oarece așăzare, să nu aibă a da mai multă dare la Vistierie atuncea, fără cât s-au așăzat acmu: 40 ug(hi) Galata, 40 ug(hi) Barnovschi, 6 ug(hi) Sfeti Savva, 16 ug(hi) Cetățuia, și 8 ug(hi) Bârnova și 12 Gheorghie ot Galați, câte într-un an; și aceasta să fie pentru că de s-ar și mai înmulți venitul monastirilor și bucatelor să nu aibă a lua mai mult de la visterie, fără cât precum s-au așăzat, că luându-să mai mult va aduce mare pagubă Sfântului Mormânt și spre noi greu pacat; numai venitul ce ar fi să margă la Sfântul Mormânt pentru cinstea țării noastre și pentru vecinică pomenire a noastră și a părinților și a moșilor și a strămoșilor noștri.

A treia: pentru iarăşi pomenitele monastiri şi pentru oamenii care sânt vecini sfintelor monastiri, să aibă pururea fiind vecini ori într-un sat, ori în multe sate, fieştecare monastire de aceste: 56 oameni Galata, 41 oameni Cetățuia și cu Hlincea, 9 oameni Bârnova, 43 oameni Barnovschi, la Șipote, 18 oameni tij Barnovschie, la Volcinețu, 77 oameni tij Barnovschie, la Toporăuți, 3 oameni Sfântul Gheorghie ot Galați, 9 oameni Sfântul Savva. Aflat-am și pentru aceasta cu cale și cu bună socoteală acești oameni acestor pomenite șase monastiri să dea Vistieriei de om cîte 2 ug(hi) pol într-un an, însă acești să-i de de patru ori pe şferturi și monastirile iar să dei pe şferturi.

Așijderea, aceste sfinte monastiri având câțva vecini fugiți prin multe locuri, deci când vor veni vr-unii de aceia, să aibă igumenul a-i aduce la Vistierie și să le ia pecetluiturile și după acéea să-i așeze la satele lor și să aibă a da și acéia, ca și ceialalți oameni, câte 2 ug(hi) pol pre an.

Osăbit de aceste, începând unii a face rău obicei, de lua goştina de oi de la aceste sfinte monastiri a Sfântului Mormânt, de care lucru de acmu înnainte nici într-un chip aceasta să nu mai fie, ci să fie bucatele sfintelor monăstiri în pace de goştină și de alte, precum arată cinstitele cărți a răposaților domni și iarăși, aceste sfinte monastiri carele sânt pomenite mai sus să aibă a lua de la acești oameni a monastirilor, fără de nici o împotrivire, desetină de stupi, și goştină de mascuri și goștină de oi.

Aşijderea, într-aceste pomenite sate a sfintelor monastiri nici un feli de globnici sau giudecătoriu să nu între: nici vornicii, nici pârcălabi, nici alți oameni domnești, nici boierești și nici să giudece, nici să-i globască, fără numai igumenii lor să le fie cercători și judecători, să certe pre cei vinovați; osăbit, de să va întâmpla vro greșală mare, cum moarte de om sau furtuşag, care să cuvine a să căuta cu Divanul domnesc, precum iarăși arată cărțile celor mai denainte domni.

Aşijderea, iarăşi, dintr-aceste pomenite sate, cai de olac sau podvozi sau alte angarii ce ar fi pre altă țară niminea să n-aibă a lua, nici a supăra, ci să fie satele monastirilor în pace de toate aceste.

Urmând și noi aşezăturii și adeverinții luminatului domnului nostru fiind cu cale și mai vârtos s-au făcut cu socoteala și cu sfatul nostru, aflat-am cu cale pentru aceste monastiri, care să scriu în cinstit uricul mării sale domnului nostru, acéste numai să dei și monastirile și oamenii monastirilor, iar nu mai mult decât oamenii monastiri, câte 2 ug(hi) pol de om într-un an, și de împrumutare, și de goştină, și de desetină să fie pururea de toate în pace și niciodată, în veci, altă dare să nu aibă, nici mai mult, nici mai puțin. Şi oamenii monastirilor mai mult de 2 ug(hi) pol să nu dea: și toate judecățile oamenilor monastireşti să fie de la igumeni, iar altul niminea să nu să amestece: nici vornic, nici parcalab, nici podvodar, nici cai de olac; de aceste de toate să fie în pace în toate vremile.

Și încă cu toată voia noastră poftitu cum că acest uric a mării sale lui vodă să fie deplin întărit și iarăşi această scrisoare a noastră să aibă adeverință de acmu și până în veci, nici arhierei care ne aflăm acmu, nici alții care ar fi de pă altă vreme, aşijdere și noi, boierii care sântem într-această fericită domnie a măriei sale lui vodă cu boierie și boieri mazili de țară, nici din neamul nostru, nici din feciorii noştri, nici din fiii feciorilor noştri să n-aibă a strica nici să afle pricini din tâmplările vremilor ca să clătească a noastră aşăzare, ca să nu să strice monastirile Sfântului Mormânt; și va veni pe umă ruşine și păcat și blăstăm spre țara noastră și spre noi spre toți, căci și noi, această dată, în multă greutate și datorie aflăm, iar încă și pentru chivernisala sfinteler monastiri aşa am legat. Iar carii din boieri ar vrea să lepede sau să plătească, ori mult ori puțin, și iarăşi ori care arhiereu ori boieri după aceste vremi ar sfătui pe alți domni pentru acest uric a monastirilor Sfântului Mormânt și pentru această plecată scrisoare a noastră, oricine s-ar ispiti a clăti sau a strica macar cine ar fi: sau arhiereu, sau boieriu, sau din neamul nostru sau din feciorii noştri, ca nişte vrajmaşi a Sfântului Mormânt și pentru această plecată scrisoare a noastră, oricine s-ar ispiti a clăti sau a strica macar cine a fi: sau arhiereu, sau boieriu, sau din neamul nostru sau din feciorii noştri, ca nişte vrajmaşi a Sfântului Mormânt și întru toți necreştini și fără frica lui Dumnezeu, să fie neiertați și afurisiți de Tatăl și de Fiiul și de Duhul Sfint și blestemați de 318 purtători de Dumnezeu Părinți ce-au fost în Nicheia, și îngerul lui Dumnezeu să-i gonească pe unii ca aceia în toate zilele vieții lor și tot prilejul lor să fie ars în foc și în cea mai desăvârșit să fie anathema și trupeşte și sufleteşte și partea lor să fie cu aceia ce au răstignit pe Domnul nostru I(isu)s H(risto)s în vecinică muncă. Amin.

Ꙋ Іс҃, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зсгі҃ септ(емврїе) ке҃.
<Писал Аꙁинтїе>[1].
Мисаил митрополит Сꙋчевскїи.
Лаврентїе епископ Романскїи.
Гедеѡн епископ Радовскїи.
Варлаам епископ Хꙋшскїи.
Антохїе Жора вел лѡг(о)ф(е)т.
Бꙋхꙋш Иѡн бив лѡг(о)ф(е)т.
Їордаки Рѡс(е)т вел ворник Долнїи Земли.
Лꙋпꙋл Богдан вел ворник Вишнїи Земли.
Лꙋпꙋл Костаки хатман.
Николаки Кѡстаки бив хатман.
Манолаки Рѡс(е)т вел п(о)ст(елник).
Панагїѡти бив вел пѡст(елник).
Савин вел бан.
Димитрїе Мавродин вел пах(а)р(ник).
Илїе Кантакꙋзино бив вел чашник.

Їоан Паладе вел вист(ѧрник).
Геѡргїе Апостꙋ бив вел вист(ѧрник).
Дꙋмитрашко Раковицъ вел комис.
Щтефан Силиѡан вел медел(ни)ч(е)р.
Дарїе Диничи вел клꙋчер.
Ион Стꙋрза серд(а)р.
Николаки Єни вел сꙋлџер.
Павел Рꙋџин(ъ) вел жит(ни)чер.
Дꙋмитрашко вел армаш.
Щтефан Лꙋка втори вист(ѧрник).
Кѡстандин Кѡстаки г҃ лѡг(о)ф(е)т.
Їордаки Канта г҃ спат(ар).

Precum au tocmit și au aşăzat și au legat într-acest testament acești sfinți arhierei și cinstiți dum(nea)lor boieri, de la mic pân-la mare, am întărit și noi ca să fie neclătit. Iar care s-ar amesteca să-l strice ori cât de cât de puțin, acesta blestemat să fie în capul aceluia ca unui prestupnic și să rămâie în urgie dumnezeiască, să urmeze și să moştenească viermii cei neadormiți cu casa lui cu toată ca un necredincios și fără de lege. Aceasta am însămnat.

Dosithei, cu mila lui Dumnezeu, patriarh Ierusalimului.

După, Ioan Caproșu, *Documente privitoare la istoria orașului Iași,* volumul III, *Acte interne (1691-1725)*, p. 237-241, nr. 276.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Soveja, XIII/1. Copie din prima jumătate a secolului XIX.

ALTE EDITII: *CDM*, V. p. 93-94, nr. 365 (rezumat dezvoltat).

---

[1] Omis în copie.

[2] Întregit după *Uricarul*, II, ediția a II-a, p. 114, și Corneliu Istrati, *Condica Mavrocordat*, III, p. 337. 337.

144 **1704 (7213) octombrie 16, Iași**

Съ ꙋбо ми, Мисаил архїепископ <и> митрополит Сꙋчавскїи, и Лаврентїе епископ Романскїи, и Гедеон епископ Радовскїи, и Варлаам епископ Хꙋшскїи, Антохи Жора вел логоф(е)т, Ион Бꙋхꙋш бив вел логоф(е)т, и Иѡрдаке Рꙋсет вел ворник Долниеи Земли, и Лꙋпꙋл Богдан вел ворник Вишнїи Земли, и Лꙋпꙋл Костаке хатман и пъркълаб Сꙋчавскїи, и Неколаи Костин бив хатман, и Манолаки Рꙋсет вел постелник, и Панаиѡте бив вел постелник, и Савин вел бан, и Димитрїе Мавродин вел пъхарник, и Илїе Кантакꙋзино бив вел пъхарник, и Ион Пълади вел вист(ѧрник), и Георгїе Апостол бив вел вист(иерник), и Димитрашко Раковицъ вел комис, и Илїе Катарџїꙋл бив вел комис, и Щефан Силиоан вел меделничар, и Дарїе Доничи вел клꙋчар, и Ион Стꙋрза вел сърдар, и Николаи Ѩне вел сꙋлџер, и Павел Рꙋџинъ вел житничер, и Дꙋмитраке вел армаш, и Щтефан Лꙋка втори вист(ѧрник), и Констандин Костаки трети логоф(е)т, и ини болѣри от двор его милости господарскїи. Facem știre cu această scrisoare a noastră tuturor cui să cade a ști: de vreme ce Sfântul și de viață dătător Mormântul Domnului nostru Isus Hristos este maica tuturor sfintelor bisărici, n-au vrut Dumnezău cu alt mijloc să facă chivernisală Sfintei Bisărici, fără cât cu milostenie pravoslavnicilor creștini, pentru că și Sfinții Apostoli strânge milostenie, și încă din prea multe cetăți și sate au așăzat orânduită milostenie ca să margă la Sfântul Sion, care și Sfântul și fericitul Pavel au numit-o blagoslovenie.

Şi după acée, moşii şi strămoşii noştri şi toţi pravoslavnicii creştini, şi mai ales de aceştie prefericiţii şi samoderjăţi înpăraţi şi luminaţi domni şi cinstiţi boiari, cu multe feliuri de daruri şi cu xenodohii, adică: casă de priimire streinilor, şi cu alte multe milostenii au cinstit şi au slujit aceştii blagoslovite Mitropolie, care este maica tuturor bisăricilor creştineşti.

Iar în vremile aceste de apoi, lipsind acii pravoslavnici înpăraţi carii era sprijinitori şi agiutători aceştii sfinte cetăţi, acmu dară, într-aceste vremi, cu vrere dumnezăiască, corunindu-să luminaţi şi pravoslavnici domni într-a noastră ţară a Moldovii, aşijdire şi mulţi din cinstiţi boiari cu danii, cu bani şi cu multe feliuri de lucruri au miluit şi cu mijlocul aceştie milostenie purure să înblânzăsc acele făr - de credinţă neamuri şi să biruiesc vicleşugurile eriticilor şi să păzeşti casa Dumnedzăului lui Iacov întreagă, cu toată plinirea ei, cum şi până acum să află şi este cunoscută biserica lui H(ristos).

Acmu dară, de la o samă de vreme, văzând Dumnezău a o samă de oameni păcate, tâmplatu-s-au oşti de multe ori în părţile aceste, cât cu greu au fost a să chivernisi lăcuitorii acestui pământ din moşiele lor, şi aşa au vinit la mare slăbăciune; aşijdire şi mănăstirile a Sfântului Mormânt, carile să află într-acest pământ, într-acesta chip dinpreună au slăbit, cât să află la cumpână, şi milostenie care merge la Sfântul Mormânt din ţara noastră să lipsască.

Şi aşa fiind, miluit-au Dumnezău de au vinit aicea sufletesc părintile nostu, prefericitul chir Dosoftei patriarhul a sfintii cetăţi Ierusalimului, şi aflând mănăstirile a Sfântului Mormânt întru mare neputinţă, pentru căci bucate şi lucruri ce-au avut să află în datorii ca acele cât nu-i cu putinţă ca să să chivirnisască; şi iarăşi, câte mănăstiri să află neîndatorite încă să lipsăsc de bucatile lor, pentru căci au vândut din bucate ce-au avut şi au dat în nevoile ţării.

Vrut-au dară sfinţie sa ca să le îndrepteză şi să le aşeză după putinţă acete sf(i)nte mănăstiri a Sfântului Mormânt, iar pentru mănăstirile ce sânt la munte: Bistriţă, Pobrata şi Tazlăul, carile s-au aflat lucrurile ce-au avut şi dobitoacile lor mai multe decât când s-au închinat la sfinţie sa patriarhul, şi plătindu datoriele şi nevoite carile au avut, după acée iarăşi le-au lăsat sfinţie sa supt stăpînirea luminatului şi milostivului nostru domn Mihai Racoviţă voievod, ca să aibă toată chivernisala lor din poronca mării sale lui vodă, precum au fost şi mai înainte vreme, de vreme ce părinţii a Sfântului Mormânt carii au fost egumen pe la aceste sfinte mănăstiri de la munte neputind chivirnisi pentru multe pricini a locului, s-au lăsat.

Iar de acele 5 mănăstiri ce sânt aici, în Iaşi, şi o mănăstioară ce este la Gălaţi, le-au oprit sfinţie sa părintile patriarhul ca să să ţie supt stăpânire Sfântului Mormânt, precum au fost şi mai înainte vreme, adică: Galata, Barnovschie, Sfetii Sava, Cetăţue, Bârnova şi Sfetii Gheorghie la Gălaţi, carile măcar că datorii n-au, iară încăşi în mare lipsă să află, din vreme ce ş-au vândut bucatile şi au dat la nevoile ţării şi a vremilor carile sânt adiverite întru toţi.

Pentru acée, rugându-să preafericitul părintele nostru, patriarhul, milostivului şi luminatului nostru domn Mihai Racoviţă voievod, cum cu sfatul şi cu socoteala preosfinţitului mitropolitului şi a toţi episcopii a ţării noastre Moldovii, împreună şi cu toţi boiarii, cum cii cu boirie aşa şi mazilii boiari carii sânt la ţară, ca să păzim cinste carii au avut strămoşii noştri către Sfântul Mormânt şi să aflăm mijloc ca să le îndreptăm şi să le aşăzăm; şi din vreme că pohta sfinţii sale socotind că este cu cale şi cu bună socoteală, mărie sa vodă cu dragoste au priimit, înpreună cu noi cu toţi, adică ca noi, smeritul mitropolitul Ţării Moldovii şi cu toţi episcopii, aşijdire şi cu toţi boiarii, şi cu acii cu boierie şi cu acii boieri mazili carii sânt la ţară, socotit-am şi a aşăzat şi am adiverit care cum să cade şi precum place lui Dumnezeu şi cu dreptate, ca să aibă sf(i)ntile mănăstiri a Sf(â)ntului Mormânt ceva şi uşurare la toate întâmplările vremilor, ori dispre Înpărăţie, ori dispre domnie, doară miluind Dumnezău să poată vini iară la statul lor cel dintăi. Socotitu-s-au dară şi s-au aşăzat pentru aceste pomenite şasă mănăstiri care s-au ales a Sfântului Mormânt, domnie niciodată bani înprumut să nu ceaie de la egumeni, nici mulţi, nici puţini, măcar la ce nevoie ar sosi pământul nostru; şi mănăstirile aceste şi egumenii acestor 6 mănăstiri să aibă pace.

A doao: de vreme ce mănăstirile sânt acum la multă slăbăciuni, și înnoindu-le sfinție sa și aducîndu-le la oarice aşăzare, să nu aibă a da mai mult dare la Vistierie atunce, fără cât s-au aşăzat acum: 40 de ughi Galata, 40 ughi Barnovschie, 6 ughi Sfetii Sava, 16 ughi Cetățuie, 8 ughi Bârnova și 12 ughi Sfetii Gheorghie la Gălați, câte într-un an. Și acesta să fie pentru ca și de s-ar mai înmulți vinitul mănăstirilor și bucatile lor, să nu mai aibă a lua mai mult la Visterie, fără decât precum s-au aşăzat, că luându-să mai mult, va aduce mare pagubă Sfântului Mormânt și va fi greu păcat; ce numai ce ar fi să margă la Sfântul Mormânt, pentru cinste țării noastre și pentru cea vecinica pomenire noastră și a părinților noştri.

A trie: iarăși pentru pomenitile mănăstiri și pentru oaminii carii sânt vecini a sfintelor mănăstiri să aibă pururea, fiind vecini ori într-un sat, ori în multe sate, fieștecare mănăstire de acestea: 56 de oameni Gălata, 41 de oamini Cetățuie și cu Hlince, 9 oamini Bârnova, 43 oamini Barnovschie, la Şipote, 18 oamini tij Barnovschie, la Volcineți, 77 liudi tij Barnovschie, la Toporăuți, 3 oamini Sfeti Ghorghie ot Galați, 9 oamini Sfeti Sava. Aflat-am şi pentru aceasta cu cale și cu bună socoteală, acești oamini acestor 6 mănăstiri pomenite să de Visteriii de om câte 2 ughi pol într-un an, însă acești bani să-i de de patru ori, pe ciferturi, și mānăstirile iar să de pe ciferturi.

Aşijdire, aceste sfinte mănăstiri, având câțiva vecini fugiți prin multe locuri, deci când vor vini vrunii de acie, să aibă egumenii a-i aduce la Visteric și să le ia pecetluituri și după aceie să-i așeză la satile lor și să aibă a da și acie, ca și cielalți oamini, cîte doi ughi pol de om pi an.

Și osăbit de aceste, începînd unii a face rău obicei, de lua goştina de oi de la aceste sfinte mănăstiri a Sfântului Mormânt, de care lucru de acmu înainte nici într-un chip aceasta să nu mai fie, ca să fie bucatile sfintelor mănăstiri în pace de gorştină și de altile, precum arată cinstitile cărți a răpoosaților domni. Şi iarăși, aceste sfinte mănăstiri carile sânt pomenite mai sus să aibă a lua de la acești pomeniți oamini a mănăstirilor, fără de nici o împotrivire, disetina de stupi și gorştină de mascuri și gorștină de oi.

Așijdire, într-aceste pomenite sate a sfintelor mănăstiri, nici un fel de globnici sau giudecători să nu între: nici vornici, nici pârcălabi, nici alți oameni domnești, nici boirești, nici să-i giudece, nici să-i globască, fără numai egumenii lor să le fie cercători și giudecători, să certe pre cii vinovați; osăbit, de să va întâmpla vro greșală mare, cum moarte de om sau furtuşag, care să cuvine a să căuta cu Divanul domnesc, precum iarăși arată cărțile acelor mai denainte domni.

Aşijdire, iarăşi, dintr-aceste pomenite sate, cai de olac sau podvozi sau alte angării ce ar fi pre altă țară nimi să n-aibă a lua sau a supăra, ce să fie satile mănăstirilor în pace de toate aceste.

Urmând și noi aşăzământurii și adiverinții luminatului domnului nostru, fiind cu cale, și mai vârtos s-au făcut cu socoteala și cu sfatul nostru, aflat-am cu cale pentru aceste sfinte mănăstiri, care se scriu în cinstit uricul mării sale domnului nostru, aceste numai să de mănăstirile și omenii mănăstirilor, iar nu mai mult decât oamenii mănăstirilor, câte doi ughi pol de om într-un an, și de înprumutare, și de gorștină și de disetină să fie purure de toate în pace și niciodată, în veci, altă dare să nu aibă, nici mai mult, nici mai puțin. Și oamenii mănăstirilor mai mult de 2 ughi pol să nu de; și toate giudecățile oamenilor mănăstirești să fie de la egumeni, iar altul nime să nu amestice: nici vornicii, nici părcălabi, nici podvodari, nici cai de olac, nici solarii, de toate aceste să fie în pace în toate vremile.

Și încă, cu toată voie noastră pohtim cum că acest cinstit uric a mării sale lui vodă să fie diplin întărit și iarăşi această serisoare a noastră să aibă adiverință de acmu și până în veci, nici arhiereii carei ne aflăm acum, nici alții carii vor fi după altă vreme, așijdire și noi, boiarii carei sântem într-această fericită domnie a măriii sale lui vodă cu boirie și boiarii mazili de țară, nici din neamul nostru, nici din ficiorii noștri, nici ficiorii ficiorilor noștri să n-aibă a strica, nici să afli pricini din tâmplările vremilor ca să clătească a noastră așăzare, ca să nu să strice mănăstirile a Sfântului Mormânt, și va vini pe urmă ruşine și păcat și blăstăm spre țara noastră și spre noi spre toți, căci și noi, în această dată, în multe datorii și greutăți ne aflăm, iar încă și pentru chivirnisala sfintelor mănăstiri aşa am legat. Iar carii din boiari or vre să lepidi sau să clătească, ori mult, ori puțân, și iarăși oaricarii din arhierei sau boiari, după aceste vremi, ar sfătui pre alți domni, pentru acest uric a mănăstirilor a sfântului Mormânt și pentru această plăcută scrisoare a noastră, oricine s-ar ispiti a clăti sau ar strica, măcar cine ar fi: sau aehierei, sau boiari, sau din neamul nostru, sau din fiii noștri, ca niște vrăjmași Sfântului Mormânt și întru tot necreştini și făr-de frica lui Dumnezeu, să fie nciertați și afurisiți de Tată și de Fiiul și de Duhul Sfânt și blăstămat de 318 purtători de Dumnezău Părinți ce-au fost la Nicheie, și îngerul lui Dumnezău să-i gonească pe unii ca acie în toate zilile vieții lor și tot prilejul lor să fie ars în foc, și în cea mai săvârşit sa fie anaftima, și trupești și sufleteşte, și parte lor să fie cu acie ce-au răstignit pre domnul nostru Isus Hristos, în vecinica muncă. Amin.

Ȣ Ꙗ҃с, лет(о) ҂з︮сгі︯ октомвріє ѕі҃.

Писал Аѯентїє Ȣрикар.

Misail mitropolit; Lavrentie episcop Romanului; Ghedeon episcop Radaoțchie; Varlaam episcop Huşii; Antohi Jora vel logofăt, i Ion Buhuş biv vel logofăt, i Iordache Ruset biv vel vistiernic și cu toți boiarii sânt iscăliți, câți sânt scrişi mai sus.

După Ioan Caproșu, *Documente privitoare la istoria orașului Iași,* volumul III, *Acte interne (1691-1725*), Iași, Editura „Dosoftei", 2000, p. 245-248 , nr. 279

Biblioteca Academiei Române, Manuscris românesc nr. 237, f. 506 r. -511 r. Copie din 1742.

EDIȚII: Iorga, *Studii și documente*, VI, p. 416-417, nr. 1605 (extrase); Dumitru Stănescu, *Viața religioasă la români*, p. 185-193 (acceași copie); Istrati, *Condica Mavrocordat*, III, p. 331-337, nr. 1554 (aceeași copie).

---

145 **1704 (7213) noiembrie 29**

M(i)l(o)stive luminati doamne să fii măriia dumitale s(ă)n(ă)tos. Facem știre doamne mării dumitali că după luminată porunca mării tale care ni-ai poroncit mărie ta să mérgem să alégem o bucată de loc de a târgului Bârladului care te-ai m(i)l(o)stivit măriia ta de ai dat dumisale lui Ion Păladi, marele vistiernic. Deci noi am mersu cum ne scrie cinstită cartea mării tale înpreun(ă) cu oameni buni și bătrâni, și cu preuți și cu orășeni din Bârlad, șoltuzul cu alți târgoveț(i), și am început a stâlpi din malul apii Bârladului din gios de gura Smilii și din gios de un iaz ce-s(e) chiamă a lui Gavril Covrig, ce-au fost vornic în Bârlad, și am pus stâlpu de piatră, și de acolo pe șes într-o movilă, lângă drumul cel mare din gios de pod(ul) ce iaste peste Smila, lângă o crâșmă, s-au pus iarăș stâlpu de piatră, și de acolo spre apus dirept la dial și în costișe despre Sohoduiaș s-au pus stâlpu de piatră, și de acolo dirept la vale peste Sohoduiaș și la dial spre Saca și în muchia dialului s-au pus stâlpu de piatră, și di-acolo dirept la vale și în matca Săcii din dial de drum s-au pus iarăș stâlpu de piatră, și de acolo dirept la dial spre apus în vârvul dealului și lângă drumul ce vine din Tutova la târgu s-au pus iar(ă)și stâl(pu)[1] de piatră, și di-acolo dirept la vale și peste valea țarinii în marginea crân(gului)[2] s-au pus stâlpu de piatră, și di-acolo drept la dial pin crângu și pin prisaca ce-s(e) zice a Geucăi s-au pus buor domnesc într-un nuc, și di-acolo drept la dial în muchia dialului lângă drumul ce merge pe mijlocul crângului într-un păr s-au pus iarăș buor domnesc, și di-acolo la vale în fundul văi(i) Înpuțitii în matcă s-au pus iarăș stâlpu de piatră și derept la dial pen crângu, și pen groapa lui Epure într-un stejar din dial de groap(ă) iarăș s-au pus buor domnesc, și di-acolo peste crângu și în marginea crângului despre Tutova s-au pus stâlpu de piatră, și di-acolo dirept la vale, și la dial în vârvul coastii ce-i mari, unde să tâlnește cu hotarul cu hotarul Bilțiganilor s-au pus iarăș stâlpu de piatră, și di-acolo în sus pe dial într-un stejar s-au pus buor domnesc, și di-acolo la vale în matca vâlceli(i) și în gura văi(i) Călugăriții s-au pus stâlpu de piatră, și drept la dial pe pisc într-un stejar s-au pus buor domnesc, și di-acolo tot la dial și lângă drum unde să tâlnește hotarul cu a Năvărniților s-au pus stâlpu de piatră, și de-acolo drept în piscul Corbului s-au pus iarăş stâlpu de piatră; Şi de-acolo la vale pe pisc și peste pârăul Crânganilor, în gura unii vâlcele s-au pus iarăş stâlpu de piatră, şi di-acolo pe vâlcea la deal pen tufe și-n capul tufelor s-au pus iarăş stâlpu de piatră, şi di-acolo direptu la deal pe drum în sus pen capul hotarului Năvărniților și lângă hotarul Crețianilor s-au pus iarăş stâlpu de piatră, și di-acolo pe drumul ce vine de la besiarica Năvărniților şi tréce la Periieni peste drumul cel mare ce vine de la Tutova de trece la târgu iar s-au pus stâlpu de piatră lângă drum, și di-acolola vale tot pe drum(ul) ce merge la Periieni în marginia dumbrăvii s-au pus buor domnesc, și di-acolo tot la vale și în sus pe drum spre Periieni și în matca văii lui Antonichi s-au pus stâlpu de piatră, și de acolo tot pe drum la dial pen dumbrav(ă) într-un stejar s-au pus buor domnesc. Și di-acolo tot pen drumbrav(ă)[3] la dial pe drum și marginea poenii Periienilor s-au pus stâlpu de piatră, și di-acolo pe marginea poenii în sus până unde să tâlnesc hotarăle cu a Roşcanilor s-au pus iarăş stâlpu de piatră, și de acolo pe marginea poenii spre răs(ă)rit din vale s-au pus iarăş stâlpu de piatră, și di-acolo la vale și în capul unii săcătur(i) drept Odaia Boului s-au pus iarăş stâlpu de piatră, și de-acolo la vale în matca văi(i) Periienilor din sus de odaia Năstacului s-au pus iarăş stâlpu de piatră, și di-acolo drept la dial vârvul dialului despre Saca s-au pus iarăș stâlpu de piatră, și di-acolo la vale spre răsărit și peste Saca și în piscul ce iaste între Săci s-au pus iarăș stâlpu de piatră, și di-acolo la vale în matca Săcii cei mici și în capul hotarului Băcanilor s-au aflat o groapă hotar, și di-acolo la dial și în costiș(ă) într-un pisc s-au pus buor domnesc, și di-acolo drept și în vârvul dialului și pen capul hotarului Drujeștilor și în marginea hotarului din gios s-au pus stâlpu de piatră într-o moviliț(ă). Și de-acolo drept la vale și peste Sohoduiaş și la dial în vârvul dialului despre Smila s-au aflat stâlpu vechiu a Drujeștilor, și di-acolo la vale în costiș(ă) iar s-au aflat alt stâlpu de piatră a Drujeștilor, și di-acolo drept la vale și piste apa Smilii despre răs(ă)rit den dial de drum s-au pus altu stâlpu de piatră, și di-acolo dreptu la dial spre răsărit și în vârvul dialului între doauă movilițe s-au pus stâlpu de piatră, și di-acolo drept la vale spre apa Bârladului lângă drumul cel mare ce vine de la Iaş(i) la Bârlad s-au pus iar stâlpu de piatră, și di-acolo drept la țermurele Bârladului s-au aflat stâlpu de piatră vechiu a Drujeștilor, și de acolo pe malul apii Bârladului în gios până în gura Smilii, și din gios de gura Smilii, în piatra caré s-au pus stâlpu în capul hotarului dintâiu.

Deci așia s-au socotit și s-au încheiat acest hotar înpregiur și s-au stâlpit cu acești oamen(i) buni cari s-au tâmplat și înpreu(nă) cu orășenii de târgu de Bârlad, șoltuzul cu târgoveț(i) bătrân(i), și pentru credința cine s-au tâmplat au și iscălit și târgoveții au pus pecetea târgului ca-s(ă) fie de mare credințe.

Și, dup(ă) poronca mării tale, cu această încredințată mărturie facem știre mării tale să fii măriia ta s(ă)n(ă)tos.

ꙋ Бърлад, л(ѣ)т(о) ҂зсгі <7213> ное(м)в(ріє) кѳ <29>.
† Попа Игнат, ис(ал).
Попа Ион син Антоники, ис(ал).
Тоадер преꙋт от Сꙋсѧни.
Robii mării tali.
Ион Абъза, бив пост(елник).
Бежан Хꙋдич, ворник гло(т)н(и), искал.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 342/5. Original, difolio, sigiliul târgului Bârlad.

EDIȚII: Nicolae Iorga, *Studii și documente*, XVI, p. 205-207, nr. 75; Preotul Ioan Antonovici, *Documente bârlădene*, vol. III, p. 17-18, nr. XII.

[1, 2] Rupt.
[3] Conform textului.

---

146 **1706 (7214) martie 1, Iași**

† Се оубѡ мы, Мисаил архїеп(и)скопъ и митрополит Сꙋчавскии, и Лаврентїе еп(и)ск(о)пъ Романскии, и Гедеѡн еп(и)ск(о)пъ Радовскии, и Варлаам еп(и)ск(о)пъ Хꙋшскии, и Кѡзмоз митрѡполитꙋл Лаѡдикїас[1], и Їон Бꙋхꙋш бив лѡг(о)ф(е)тꙋ, и Некꙋлаи Кѡстин вел ворник Долнеи Земли, и Їордаки Рꙋсът бив вел ворник, и Лꙋпꙋл Кѡстаке вел ворник Вишнеи Земли, и Павъл Чокърлан бив вел ворник, и Антиѡхии Жора хатман и пъркълаб Сꙋчавскии, и Маꙁꙋт вел пѡстелник, и Панаютаке бив вел пѡстелник, и Їон Некꙋлчѧ вел спътар, и Дꙋмитрашко Кꙋзѧ бив вел спътар, и Савин вел бан, и Дабиж(а) вел пахарник, и [и] Гаврил Миклескꙋл бив вел пъхарник, и Дꙋмитрии Маврод(и)н[1], бив вел чашник, и Їлие Катакꙋз(и)но вел вистерник, и Гїѡргїе Апостѡл бив вел вистерник, и Лꙋпꙋл Тиж(е) бив вел вистерник, и Їон Стꙋрѕѣ вел стѡлник, и Георгїе вел комис, и Илїе Катарџиꙋл бив вел комис, и Їон Пѡгѡр вел меделничѧр, и Щефан Силиѡан бив вел меделничѧр, и Павъл Ꙋрсꙋлец вел клꙋчѧр, и Кърстѣ сърдар, и Гаврил Кѡстак(е) вел сꙋ<л>џѧр и Павъл Рꙋџни вел жикничѧр, и Викол вел шетрар, и Некꙋлаи Клꙋчѧрескꙋл фтори лѡг(о)ф(е)т, и [и] Вас(и)лїе Чаꙋр ага, и Кѡстантин Чаꙋр фтори постѧлник, и Вас(и)лїе Рꙋге фтори пъхарник, и Щефан Лꙋка фтори вистерник, и Василїе Плешка г҃ лѡг(о)ф(е)тꙋ, Кѡстантин Кѡстак(е) бив г҃ лѡг(о)ф(е)тꙋ și cu toți, de la boiari țărâi, de la mare pân-la mic, și cu toți mazili. Facem șt(i)ré cu această scrisoare a noastră tuturor cui să cade a ști. Dzice d(u)mn(e)dzăiescul apostol: „ca fii luminii să umblați, că roada D(u)hului iaste întru toată bunătate(a) și dreptate(a) și adevărnul adeverindu ce iaste bine plăcut Domnului”. Și iarăș(i) dzice să cauté pré Domnul, ca doar(ă) l-ar simți pre dânsul și l-ar afla, că nu iaste departe de fieștécarile de noi. Și toți carii sintu iubitori de dreptate și cu bună nevoință nevoindu-s(ă), céle dorite dobândiră, iară célé pemintești pământului le lăsari, și cătră céle cerești, cu fapte bune să lipiră, précum adévereadză Sfinta Scriptură dzicîndu: „Deșteptă-té cela ce dormi și te scoal(ă) din morți și te va lumina H(risto)s”. Deci, înblați ca cei înțălepți, răscumpărîmdu vremea, că dzilel(e) réle sintu. Pentru aceea, și singur Domnul nostru I(isu)s H(risto)s grăiașté la sf(â)nta E(van)ghiilie: „Veniți toți b(lago)sl(o)viții Părintelui mieu, de moșteniți înpărăție cériului, carea iaste gătită de la începutul lumii, pentru că unii s-au ostănit cu m(i)l(o)stenii și cu îndurări, iar alții cu rugăciuni și cu posturi, încă și alții mulți goane și munci au răbdat, ca să înpărățască cu H(risto)s”. Asémenea și noi, robii stăpânului nostru, lui I(su)s H(risto)s, pravoslavnicii creștini, înpreun(ă) cu luminatul și milostivul nostru domnu, măriia s(a) Io Antioh Costantin voievoda, cu m(i)la și cu darul lui D(u)mn(e)dzău, stăpânitor și oblăduitor țării noastre a Moldovei, bin(e) am voit

de la Domnul. Deci, aducându-ne aminte că mulți peminteni céle cerești au câștigat, précum dzice Sfânta Scriptur(ă) îndemnându: „cercați întâiu înpărățiia ceriului și acéste toate vă s-or adaogi voao”.

Deci dar luat-am și noi aminte pentru sf(i)ntéle m(ă)n(ă)st(i)ri, pentru toate câte să află în ț(a)ra noastră, cum célé moldovenești ce sintu suptu ascultarea ț(ă)râi, așea și măn(ă)stiril(e) caril(e) sintu închinate la Sveta Gora, și la Sinai, și la alté sf(i)nte locuri ce le stăpânescu călu<gă>[3]ri <greci. Şi>[3] aflându-s(ă) la maré neputință, și slăbiciuné și la maré pustietate: una, de nevoile țărâi și a vremilor caril(e) sintu adeverite întru toți; doa, de oști și de prădzi și de tâlhari ce s-au întâmplat pré această săracă de țară, den zavistia diiavolului și pentru păcatele noastré, și așea au [au] sosit la o cumpănă mare, cât să le părăsască părinții călugări, să le las(e) pustii și să s(ă) ducă de unde au venit căci m(i)l(o)stenie de tutindérea au lipsit, că domniile au slăbit și noi, boiarii, cu toată ț(a)ra am sărăcit.

Deci, vădzindu luminatul nostru domnu această răsipă a a sf(i)ntélor m(ă)n(ă)stiri, s-au umilit măriia s(a), cu toată inimă și cu toată osârdie a mării sal(e) și au socotit ca să le așadzăm la o calé după putință și să le tocmim cu rupta, m(ă)n(ă)st(i)ril(e) toate, ca să nu s(ă) stângă de tot pomana părinților, și a moșiior și a strămoșilor noștrii. Deci, și noi, vădzindu m(i)la și bun(a) socoteal(ă) a mării sale spré sfintéle măn(ă)stiri, cu dragoste am priimit cu toții și am aședzat sf(i)ntél(e) măn(ă)stiri toate cu rupta, o mie și trei sute și doodzăci ughi într-un an. Însă pentru acești bani, dup(ă) ce s-au aședzat la ruptă, s-au învoit eguménii, ei în de ei, cu tot săborul, de s-au înpărțit cu bani și au luat m(ă)n(ă)st(i)ril(e) moldovenești asupra lor şepte suté și doodzăci de galbeni într-un an, care fac câte 180 ugh(i) la un cifretu. Iar m(ă)n(ă)st(i)ril(e) cél(e) grecești, caril(e) sintru închinate, ș(i)-au luat asupra lor şasé sute de galbeni într-un an, cari fac la cifertu cîte 150 ungh(i). Și așea ș-au ales să-ş(i) poarte banii săi. Şi s-au cisluit egumeni ei în de sine, cineș(i) pe prilejul său, cum au știut mai dreptu, precum arată izvo(a)dél(e) lor, de înbe părțil(e), ce s-au dat în Visterie cu pecéte domnească, și de bani și de măn(ă)stir(i), tot anumé. Iar de s-ar fi asuprit vréo măn(ă)stire cu bani, sau din tâmplările vrémilor ari cădea la sărăcie și altél(e) poate să s(ă) mai înprilejădză, ori din parte moldovenilor, ori din parte grécilor, să aibă cineș(i) cu săborul său a le tocmi la cislă cu dreptate ori fiéștecându.

Iară nicé moldovéni călugări să nu s(e) amestéce de acmu înnainte la rupta în banii cu măn(a)stiril(e) grecéşti, nici călugări grécii în banii măn(ă)stirilor noldovénești, ce să-și trag(a) cineș(i) banii săi, cum s-au învoit.

Însă și aceasta să s(ă) știe: că dintr-acești bani, al tuturor măn(ă)stirilor ce s-au legat la ruptă, au socotit măriia s(a) vod(ă) cu toți, cu noi, ca să margă la visterie țărâi 1200 ung(hi), iară 120 ug(hi) să aibă a mérgé la şcoal(ă) pre tot anul, din an în an, cari s-au socotit pentru învățătura și folosul peminténilor Țărâi Moldovei, a ficiori de boiari și mai vârtos și a célor săraci, cin(e) ari vrea să margă la învățătur(ă), pentru poménirea a noastră vécinică.

Aşijdérea, și aceasta să s(ă) știe: acéști bani ce s-au aședzat măn(ă)stirile la ruptă, altul nimé să n-aibă voie a-i strângé, nici din boiari, nici dintr-alții, făr(ă) cât sfinția s(a) părintéle mitropolitul cându a sosi vrémea cifertului, să aibă sfinția sa a da poroncă episcopilor, cineş(i) de la eparhie a sa, să strângă banii, cum strângu și de la préoți; și să-i trimată la părintél(e), și părintél(e) să-i dea la Visterie.

Iară mănăstiril(e) céle grecești ce sintu închinate, pe cin(e) ş-or alégé ei și-l vor arăta, acela să aibă a li strângé banii lor, și să-i trimați iarăș(i) la părintéle, ca să-i dea la Visterie.

Și dându-ş(i) bani ruptei toate m(ă)n(ă)st(i)ril(e), alta nimic peste an să nu dea, nici înprumutarea, nici altă daré, nici maré, nici mică. Și aceasta să fie, ca de s-ar și mai înmulți vinitul m(ă)n(ă)stirilor și bucatéle lor, să n-aibă a să lua mai multu la Vistierie, făr(ă) cât précum scriem mai sus, măcari la ce nevoie ar sosi pământul nostru, pentru ca să margă ceva m(i)l(o)stenie de agiutorință și acol(o) unde sintu închinate. Iar caril(e) sintu de țar(ă) să s(e) dreag(ă); că sintu unél(e) răsipite și cădzute, și chiliile arsă și de nicăiuri n-au nici un agiutor.

Deci, precum ș-au vărsat singur Domnul nostru I(su)s H(risto)s preacinstit sângele său pentru noi, de ne-au răscumpărat din blăstămul légii, așea ni s(ă) cade și noao, tuturor peminte<ni>[4]lor, să vărsăm și noi toată vârtute(a) noastră pentru sfintél(e) m(ă)n(ă)st(i)ri, întru caril(e) să slăvește Sfînta Troiță și să rădicăm greul ţ(ă)râi noastre la cât ari sosi, iar tocmal(ă) aceasta să nu s(ă) strice, pentru cinstea țărâi noastré și peatru vecinică poménirea acelor de mainte răpăosați și luminați domni și cinstiți boiari carii au zidit sfintel(e) măn(ă)stiri și mai vârtos pentru și a mării sale domnului nostru, milostivul Io Antioh vodă, vecinică poméniré, și pentru sufletél(e) a răpăosați părinții, și moșii și strămoșii n(o)ștri, al tuturora. Că, luîndu-să mai multu peste ruptoaré, va aducé mare pagubă sf(i)ntelor măn(ă)stiri și spre noi și spre arhierei noștri greu păcat.

Şi osebit de aceasta, începându unii a face obiceiu rău, de lua gorştini de oi de la sf(i)ntéle m(ă)n(ă)st(i)ri, și banii steagului și altél(e) asémene, acestora dând pricini pentru domnie noaoă, de car(e), de acmu înnainte, nicé într-un chip aceasta să nu mai fie, măcar și-n urma mării sal(e) domnului nostru, cini ari hi domnu, să lipsască acéle obiceie rălé și să fie bucatele măn(ă)stir(i)lor pururea în pacé și de gorștini și de desétini, precum arată cărțile acélor luminați de mainte domni.

Şi, osăbit de aceasta, au poftit părinții ca să li înnoiască măriia s(a) vodă) testamenturil(e) cel(e) véchi, ce au de la domnii cei bătrâni, ca să-ș(i) goştinească pe poslușnicii lor și să-i desetinească.

Deci, fiindu ț(a)ra la maré slăbiciune în ceastă dată, nu s-au putut să se) întărească. Iară nice testamenturil(e) nu le-au călcat măriia s(a), ce numai fiindu la acéste vrémi cumplite iarăș(i) s-au milostivit mă<r>[3]iia sa, domnul nostru, și au făcut m(i)lă de obște tuturor mănăstirilor pentru ciobani lor, ce vor avea la oi, să aibă a da gorştin(i) de oi din dzăci un leu la gorștinari domnești, păn(ă) cându ar da Dumn(e)dzău să vié și țara ceva la vârtute și la statul său, ori în dzilel(e) mării sal(e), ori în dzilel(e) altor luminați domn<i. Şi at>[3]uncea să aibă a să întări oricin(e) ar hi domnu, ş<i>[3] în urma mării sal(e), lui vod(ă), ca să aibă a gorștini și a desétini, précum le vor scrie testementuri<le>[3].

Pentru acesté dară, pentru toate câte s-au scris în cinstit uricul mării sal(e) domnului nostru, urmându și noi aședzături și adeverinții mării sal(e), fiindu cu cale și bun(ă) socoteal(ă), car(e) s-au făcut și cu sfatul nostru, întărim și noi și făg(ă)duim ca să fie precum s-au legat. Şi încă cu toat(ă) voia noastră poftim cum că acest cinstit a mării sal(e), lui vod(ă), să fie deplin întărit. Şi iarăș(i), această scrisoar(e) noastră să aibă adeverință de acmu și pân(ă) în ve(a)c, nici arhiereii carii ne aflăm acmu, nici alții cari ar fi dup(ă) altă vrémé, așijdéri, și noi, boiari cari sintem într-această fericită domnie a mării sal(e) lui vod(ă), cu boierie, și boiari mazil(i) de țar(ă), nici din neamul nostru, nici din feciori(i) noștri, nici feciori ficiorilor noștri să n-aibă a strica, nici să afle pricin(ă) din tâmplăril(e) vrémilor ca să clătească a noastră aședzaré ca să nu s(e) strici iarăș(i) sf(i)ntél(e) mănăstiri și va veni pe urmă rușine și păcat cu osândă spré ţ(a)ra noastră și spre noi, spré toți, căci și noi în ceastă dată în multe datorii și greutăți ne aflăm. Iară încă și pentru chivernisal(a) sf(i)ntélor măn(ă)stiri așea amlegat. Iar părinții călugării pentru această m(i)lă ce le-au arătat măriia s(a) domnul nostru, car(e) mai sus scriem, să aibă a-i face mării sal(e) pamente din an în ani, ce va trécé cîte 3 liturghii de măn(ă)stiri, a doa dzi dup(ă) Duminic(a) Thomei: luni, marți și miercuri, și în viața mării sal(e) și în urmă pân(ă) cându vor sta sf(i)ntél(e) măn(ă)stiri. Iară carii dintru călugări ce vor fi petrécători la sf(i)ntèl(e) măn(ă)stir(i) ar da uitării să rămaie suptu blăstămul caril(e) scrie mai gios.

Iar carii din boiari ari vrea să lepede sau să clătească, ori multu, ori puțin, și iarăș(i) orécari din arhierei sau boiari dup(ă) acéste vrémi ari sfătui pe alți domni pentru acest uric a sf(i)ntelor măn(ă)stiri și pentru această plecat(ă) scrisoar(e) a noastră ori cin(e) s-ar ispiti sau a strica, măcar cin(e) ar hi, sau arhierei, sau boiari, sau din neamul nostru, sau din feciori(i) noștri, ca niște vrăjmaş(i) sf(i)ntelor măn(ă)stir(i) și făr(ă) frica lui Dumn(e)dzău, să fie neiertați și afurisiți de Tatăl, și de Fiiul și de Duhul Sfântu și blăstămat de 318 Părinți den cetate Nichéia și îngerul lui Dumn(e)dzău să-i gonească în toate dzilel(e) vieții lor, parte să aibă cu Iulianu prestâpnic și cu trecletul Arié și în viața lor să dobândească cutremurul lui Cain și sugrumarea Iudii vândzătoriul de H(risto)s și în vecinic(a) muncă. Amin.

Писал Аꙁинтїє ꙋрикар, в(ъ) л(ѣ)тѡ ҂зсдї҃ март(їє) а҃ .
† Мисаил митр(о)полит Сꙋчакскїи <m.p.>.
† Лаврентїє еп(и)ск(о)пъ Рѡмански <m.p.>.
† Гедеѡн єписк(о)пъ Рад(о)вски <m.p.>.
† Варлаам єписк(о)пъ Хꙋшскии <m.p.>.
† Аз, Иѡн Бꙋхꙋш логѡф(є)т, искал <m.p.>.
† Никѡлаи Кѡстин в(є)л вѡрник <m.p.>.
† Аз, Иѡрдаки Кант(а) <m.p.>.
Лꙋпꙋл Костаки вел ворник искал <m.p.>.
Аз, Павъл Чокърлан вел ворник, искал <m.p.>.
Аз, Антиѡхїє Жора хатман <m.p.>.
Иѡн Некꙋлче вел спътар искал <m.p.>.
Аз, Дꙋмитрашко Кꙋз(ѧ) бив вел спътар <m.p.>.
Савин вел бан искал <m.p.>.
Дабиж(а) вел пъх(арник) искал <m.p.>.
Гаврил бив вел пъх(арник) искал <m.p.>.
Дꙋмитрїи бив вел пъх(арник) <m.p.>.
Аз, Ꙗне Кантакꙋзин(о) бив вист(ѧрник) <m.p.>.
Аз, Їон Стꙋрѕѣ вел столник <m.p.>.
Лꙋпꙋл бив вист(ѧрник) <m.p.>.
† Аз, Їлїє Кантакꙋзино бив вел комис<m.p.>.
Георгїє вел комис искал <m.p.>.
Аз, Пътрашко Башотъ бив столник, искал <m.p.>.
† Їѡн Балш бив столник <m.p.>.
† Їѡн Пѡгор вел мед(елничар) <m.p.>.
Павъл вел клꙋчар <m.p.>.
Аз, Щефан мед(елничар) бив вел клꙋ(чар) <m.p.>.
Аз, Щефан Силиѡн бив мед(елничар) <m.p.>.
Дарие Донич бив вел мед(елничар) <m.p.>.
Аз, Некꙋлаи в҃ лѡг(о)ф(є)т, искал <m.p.>.
Гаврил Кѡстаки вел сꙋлџер <m.p.>.
Гаврил Рꙋџин(ъ) вел жик(ничар) <m.p.>.
† Викол вел шетрар <m.p.>.
Щефан Лꙋка втори вист(ѧрник) <m.p.>.
Костантин Чаꙋр в҃ пост(елник) искал<m.p.>.
Кѡстантин Костаки бив г҃ лѡг(о)ф(є)т <m.p.>.
Аз Кѡстантин ...[6] <m.p.>.
† Мисаил митр(о)полит Сꙋч(а)кскїи[7] <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, scris de aceeași mână>: † Testamentu de la toți boiari cei mari din țar(ă); <urmat de încercări de pană>.

După Ioan Caproșu, *Documente privitoare la istoria orașului Iași,* volumul III, *Acte interne (1691-1725)*, p. 271-276, nr. 300.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, XXX/4. Original, hârtie difolio, cerneală neagră (unele cuvinte, cu cerneală roșie, iar majuscule inițială – un desen – și cu cerneală verde), un sigiliu inelar în cerneală neagră cu legenda chirilică orizontală: † Vicol; o iscălitură anulată.

---

[1] De la и Кѡзмѻз până aici, tăiat cu mai multe linii.
[2] Șters în original
[3] Rupt.
[4] Omis.
[5] Sigiliu inelar.
[6] Neclar.
[7] Imitația primei semnături (vezi mai sus).

---

147 **1707 (7215) iunie 3**

Suret scos asămine di pi diiata lui Crăste Cujbă și a soții lui Nastasăia.
҂зсєі҃ <7215> иȣн(їє> г҃ <3>

Adecă eu Crăste Cujbă și cu soțul meu Nastasăia fiind și noi pără acum în numărul viilor și fiind slabi neputincioși și așteptându-ni din ceas în ceas sfârșitul vieții de pe această lume, am făcut această scrisoare fiilor mei lui Savin și fiicilor meli Sinicăi și Salomei pentru puțâni moșâi și țâgani ci avem, le-am împărțit ca să să știi cini unde a țâne ca să nu fii gâlceavă pe urmă după sfârșitu(l) nostru.

Deci fiiului nostru i-am dat toată parte(a) noastră de moșâi de la Elan din Sârbi i den Carămboai, cari moșii este cumpărată precum o alege zapisăle, anumi de la cini s-au cumpărat, și i-am mai dat și toată parte(a) me(a) din Bujorăni, cari moșii este de la strămoșii noștri câtă să va alegi parte(a), ceia parte de Prut și di iasta parte de Prut cari să cheamă Vladomira, care ace(a) moșii este este în țân(u)t(ul) Eșilor pe apa Prutului, și din țâgani i-am dat pe ficiorii Ionigăi, nepot Andreicăi țâganu, anumi Toadir țâganu, și pe Ioniți țiganu, ficiorii Ionigăi și cu ficiorii lor, anumi Costandin și Sandu și Doichița, ficiorii lui Toadir țâganu, și i-am mai dat și un ficior a Todosăii, fetii Ionigăi, anumi Trohin.

Iar fiicii mele Sânicăi i-am dat din moșâi să țâi la Rusănești, parte(a) noastră câtă să va alegi, care ace(a) moșii este în țânutu(l) Eșilor, pi apa Prutului, și din țâgani i-am dat pe Mărica țâganca cu ficiorii ei, anumi Rusu, Ion și pe Nastasâia țâganca, fata Ionigăi.

Iar fiicei mele Solomei(i) i-am dat moșii parte(a) me(a) din Potropești, câtă să va alegi toată și din țâgani i-am dat pe Todosâia țâganca, fata Ionigăi cu ficiorii ei, câți ficiori i s-or veni în parte(a) ei, pentru că ace(a) țâgancă o țâni un țâganu a dumis(ali) a lui Ștefan Lucăi vi(s)t(ier), ci câți ficiori i s-or veni în parte(a) țâgancei să fii a Solomei, însă un ficior aceii țâgance, anumi Trohin, cari și mai sus s-au pomenit, l-am dat fiiului meu lui Savin, și pentru un țâgan, anumi Marin, ficioru(l) Măricăi, carile este fugit de multă vreme când l-ar găsî să fii a lui Savin.

Iar de vor zici ceva fiicele meli asupra lui Savin pentru căci i-am dat mai mult din moșii și din țâgani să nu le să țâi în samă, ci numai să-ș(i) țâi părțile lor cât le-am dat pe cum însămnează mai sus, și cini ar ave(a) a călca scrisoare(a) noastră să fii ne(i)ertat de Domnu(l) Hristos și de noi și această scrisoare s-au făcut dinainte(a) a preuți și a megiaș(i), anumi preutu(l) Juverdeanu și preutul Gheuca, și preutu(l) Toadir ot Mălăești, și Ștefan diiacon sân preutului Juverdianu și Toadir Sălceanu și Petre Sălceanu și Ștefan Cărăimanu și dascălu(l) Grigori și alți oameni buni câți sânt iscăliți aice.

Crăste Cujbă, iscal.
Și soțu(l) meu Nastasăia.
Az popa Juverdean, martur.
Și eu preut Toadir din Mălăești, martur.

Az Ștefan diiacon sân Juverdeanu, mart(or).
Toadir Sălceanu.
Și eu Grigori Juverdeanu, iscal, m-am întâmplat.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 531/3. Suret, difolio.

148 **1707 (7215) iulie 16**

Copii

Adec(ă) eu, Strat(u)l Focșa, scriu și mărturisăsc cu acestu adivărat zapis al meu precum tâmplându-mi-s(e) de am căzut datoru mării sali lui vodă cu niști bani și am dat o moșii lui vodă de m-am plătit, și aci(a) moșii ni-au fost frățască. Deci noi ni-am tocmit cu fratele meu Antohi pentru parti(a) lui ci i s-au vinit din Dănești, parti aliasă unsprăzici pământuri câti de 30 paș(i), deci i-am dat eu unsprăzăci pământuri, însă câti de 30 paș(i) din Giurcani în tot locu(l) în frunte și de cumpărătură, care mi-au dat și zapis, și cându ni-am așăzat au fost toți frații. Și pentru credință ni-am iscălit.

An 7215 iuli(e) 16 z(i)le

Strat Focșa
Costandin.

De la a Gricenilor pământiasc(ă) isprăv(ni)cii.

Această copii înpreună cu zapis(ul) cel adivărat arătându-s(e) la această isprăv(ni)cii și după cercetare(a) făcut(ă) cunoscându-s(e) că est(e) întocma și asămeni cuprindere de mai sus, s-au încredințat și di către această ispră(vni)cii.

1818 iuli(e) 4

<ss> Iordachi Thodori sulger.

Această copie fiind întocmai de pe ce adivărată copie posląduindu-să din cuvânt în cuvânt s-au adeverit.

1828 apr(ilie) 24

<ss> Costandin (...).

<În partea de sus a documentului>: Gh. Ghibănescu.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 407/15. Copie din 24 aprilie 1828, difolio.

149 **1707 (7216) decembrie 1, Iași**

† **Ио Михаи Раковицъ воевода б(о)ж(їю) м(и)л(ос)т(їю), Земли Молдавскои.** Scriem domnii(a) me(a) la credincios boieriul nostru dumn(ea)lui Dabiji(i), biv vel păharnic. Facim știre dum(i)tali dac(ă) vii vedi(a) carte(a) domnii meli, iar dumn(ea)ta să te scoli și să mergi la Fălcii undi sintu niște bălți[2] a dumisali Ilincă, păhărnicesăi răposatului Costantin păharnicul, cari bălți să hotărăscu cu n(ișt)[1]e (bă)[1]lți a svintei Măn(ă)stiri Solcăi, cari baltă este dată d(e)[1] (răpo)[1] satul Ștefan Tomși vod(ă) și mergându dumn(ea)ta aco(lo)[1] (să strângi)[1] (o)[1]ameni bătrâni de loc de-acolo carii vor hi știindu pe unde a(r)[1] (fi)[1] înnblându această călugărească, cându au dat-o Tomșe vodă acei svinte m(ă)n(ă)stiri și foarti cu mari dreptate și cu frica lui Dumn(e)zău, și precum or mărturisi oameni bun(i), dumn(ea)ta să hotărăști și să bați stâlpi den semni în semni, să-s(e) știe cari pe unde a

țâni, să nu mai fie prici(nă) între dânșii. Și precum vii alege dumn(ea)ta să faci și o scrisoari de la m(â)na dum(i)tali să avem știre. Aceasta scriem dumitali.

ꙋ Іас, л(ѣ)т(о) ҂зсѕі <7216> **дек(емврїе> а҃** <1>
Бел лог(о)ф(ет)ꙋ ꙋчи въ дива(н)[1].

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, LXVII/213. Original, sigiliu imprimat în chinovar.

---

[1] Rupt.
[2] Luciu.

150 **1707 (7216) decembrie 1, Iași**

„Câți cu D(u)hul lui Dumn(e)dzău să poartă, aceștea sintu fii lui Dumn(e)dzău”, dzice dumn(e)dzăiescul apostol, căruia urmădzu alergând. Carii sint iubitori de dreptate și cu bun(ă) voință nevoindu-s(ă), céle dorite câşliguri, iar céle pămentești pământului lăsare și cătră céle fericite și cătră céle cerești cu fapte bune să le portu. Și acéle fericite, glas de bucurie audzind, veniți bl(a)gosloviți Pārintelui mieu de moșteniți împărățiia ceriului, caré est(e) gătată voaă de la începutul lumii, pentru că unii s-au ostenitu cu milostenii și cu îndurări alții cu rugăciuni și cu posturi a s(e) mântui de păcate; încăș(i) și alții mulți munci au răbdat ca s(ă) împărățască cu H(r)e(sto)s.

Aséminea și eu, robul stăpânului mieu I(su)s H(risto)s, bun creștinul și iubitoriul a Dumn(e)dzău, Io Mihai Racoviți voievoda, cu mila și cu darul lui Dumn(e)dzău, domnu și stăpânitoriu a toată Ţ(a)ra Moldovei, bine am voit de la Domnul, dându-ne noaă cu bun(ă) voire, cu curată și luminoasă inimă domniei noastre, ca s(ă) proslăvim pre Dumn(e)dzău Cel ce m-au proslăvit și pre scaunul stăpânirei cu mărire m-au înnălțatu-mă. Și aducîndu-m(i) aminte că mulți păcătoși céle cerești au câşligat, precum și dumn(e)dzăiasca Scriptur(ă) mărturisăște, dzicând să facă feeștecareli negutătorie pără iaste târgul. Drept acéea, și noi am râhnit celora ce au fostu mai înnainte de noi, de care și dinpreun(ă) cu preosv(i)nțitul părinteli nostru chir Misail mitropolitul ț(ă)râi, și cu précuvioș(i) episcopii ț(ă)râi și cu tot Svatul boiarilor domniei noastre, a mari ş(i) a mici, domniia mea m-am milostivit ş(i) am întărit rugătorilor noștri, tuturor preuților, și diaconilor și țârcovnicilor carii sint pre la toate besérical(e) în târgul Iașilor și petrecând într-acest târgu, până când Dumn(e)dzău mă va cruța cu viiață și cu stăp(â)nire ei, ca sa aibă de la domniia mea slobodzănie ca să nu dea nici dajde împăr(ă)teasc(ă), nici domnească, nici vlădicească, nici colaci vlădicești, nici desétin(ă) de stupi, nici pogoane de vii, nici dejmă de pâne, nici gorștin(ă) de oi, nici de mascuri, nici să ne lucrédză noaă nici un fél de lucru: nici la curte, nici la mori, nici cu târgul, nici mitropolitului, nici podvodzi să nu-i duc(ă), nici cai lor de olac nime să nu-i ia, nici boi sau alte bucate a lor pentru darea altor oameni, nici pentru alte, cât de mari sau mici, angherii, val să n-aibă.

Aşijderile, în casăle lor, făr(ă) de voia lor, nime să n-aibă a găzdălui, nici boiar(i), nici sluj(i)tor(i), nici curten(i), nici sol(i), nici altu nime, ori ce fél de limbă are fi, pentru căci sint ei la orașul și la bésericile unde iaste scaunul domniei noastre, a Moldovei, și slujescu în bésericile lui Dumn(e)dzău dzua și noaptea, și roag(ă) pre milostivul Dumn(e)dzău pentru pravoslavnicii domni cei pristăviți, și pentru cei vii ce domnesc țara aceasta și pentru toți pravoslavnicii creştini. Și ei n-au altă agonisită, sau meşterşug, sau negutătorie, ce numai să hrănesc din sv(â)nta besérec(ă). Pentru acéea, și ei să fie dători să pomenească pre domniia noastră, și pre răpoasați părinții domniei noastre și pre toți pravoslavnicii creştini la sv(i)ntele taine și la dumn(e)zăiasca leturghie, pentru întărirea și paza ț(ă)râi aceștiia pentru că le-am făcut nemișcată, neschimbată, ca să le fie stătătoare pân-ce voi fi domniia mea în viiaț(á), macar de s-ar tâmpla să ias(ă) și văcărit sau fumărit, ei să nu dea.

Iar după a noastră viiață și domnie, pre care va alége Domnul Dumn(e)dzău a fi domnu biruitor țărâi aceștiia, au din rudéniia domniei noastre au macar și din streini, cu glasul nostru cel de rugă cătră dânsul, poftim ca, ori fieștecarele bl(a)gocis[s]tiv domu are agiunge în vréme stăpânirii sale, să nu s(e) îndoiască cu firea ca s(ă) strâce această tocmal(ă) a noastră și poman(ă), ce mai sus am dzis, ce așea urmați pofta noastră, precum și noi a altor răpoasați pravoslavnici domni, ca și Domnul Dumn(e)dzău, ce iaste în Troiți slăvit, pre acel bl(a)gocistiv domnu să-l cinstească și să-l miluiască într-a sa stăpâneri cu lin(ă) pace și în cela vec ce va să fie, la răpaos véșnic sufletul lui să fie. Iar carii n-are cinsti, nici va întări sau nu va înnoi m(i)la aceasta, unora ca acestora pârâş să le fie sv(i)ntele hramuri, de pre la sv(i)ntele beséreci, la carile slujesc ei înnainte Domnului nostru I(sus) H(risto)s, la a doa venire, în dzua acéea a înfricoșatei giudecăți, și să nu-i lungeasc(ă) Dumn(e)dzău viiața întru a lor cinste, procléți, anaftima, afurisiți să fie de totțiitoriul Dumn(e)dzău, să fie și de 318 Sv(i)nți Părinți ce au fost la soborul de la Nechiia și de alt(e) sv(i)nte săboar(e), ale lor trupuri netopite să stea și înflate ca dobele, în véci de véci. Iar și într-a lor viiață să dobândească bubele lui Ghieze, și cutremurul lui Caen și făr(ă) de zăbav(ă) să-i înghiţă pământul de vii, ca pre Dathan și Aviron, ale lor sălașuri să fie la un loc cu vândzătoriul de Dumn(e)dziu Iuda, și cu afurisitul Arié, și cu cei necredincioș(i) jidovi, carii au răstignit pre Domnul H(risto)s.

Întărim cartea aceasta împreun(ă) cu préosv(i)nțitul părinte chiriu Misail mitropolitul Sucevei și a toată Țara Moldovei, și preaiubitorii de Dumn(e)dzău Lavrentie episcopul Romanului, și Ghidioan episcopul de Radauți, și Varlaam episcopul de Huş(i) și cu toți sv(e)tnicii și credincioșii boiari cei mari a Divanului domniei mele. Să s(e) știe.

Ꙋ Іѡ҃с, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зс҃ѕі дек(емврїє) а҃ д(ь)ни.
Иѡ Михаи Раковиц(ъ) воевод(а) <m.p.>.

După, Ioan Caproșu, *Documente privitoare la istoria orașului Iași,* III, p. 293-294, nr. 325.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CLXXXI/63. Original, hûrtie (51,2 × 35,6 cm), filigran, cemeală cafenic (primul rând și unele cuvinte din text în cerneală roșie, iar majuscula inițială ca ornamente vegetale și zoomorfe în verde și roșu), sigiliu domnesc inelar, octogonal, în cemeală roșie.

ALTE EDIȚII: *Creșterea colecțiunilor*, XXVIII-XXX (1919), p. 250 (rezumat); Gh. Ghibănescu, *Academia Română și documentele ce vorbesc de Iași*, în „Ioan Neculce“, fascicola 8 (1930), p. 216 (rezumat după precedentul).

151 1711 (7219) ianuarie 11, Iași

† Димитрие Кантимир воевода б(о)ж(ї)ю м(и)л(о)ст(їю), г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Scriem la boierii noştri la Adam Luca păharnicul și la Alixandru căpitanul di Fălciiu. Facem ştire dacă veți cartea noastră, iară dumn(e)avoastră să vă sculați și-s(ă) mergeți la bălțile di la Luciul ce sintu la ținutul (...)[1] și-s(ă) strângiți oameni din sus și din gios și-s(ă) hotărâți bălțile di la Luciul ce vor hi direpte a păhărnicésăi lui Costantin din(s)pre bălțile călugărilor di Solca, căci acéle bălți sint di danie lui Costantin păharnicul di la răpăusatul Antonie vodă, și avându gâlceavă cu călugării di Solca s-au făcut și carte di afurisănie asupra acelora ce vor şti direptu cum au îmblat hotarul și bălțile di la Luciul și n-or mărturisi. Pentru acéia să căutați să hotărâți bălțili păhărnicésăi dinspre bălțile călugărilor di Solca pe cum veți afla cu direptate și le și stâlpiți prin pregiur și hotarul la cânpu și pe cum v(e)ți a(li)[2]gi veți stâlpi. Să faceți și o mărturie di la dumn(e)avoastră și de la alți oameni buni ce-s(ă) vor tâmpla la hotărât ca să avem ştire.

Ꙋ Іѡ҃с, л(ѣ)т(о) ҂зс҃ѳї <7219> **ген(арїе>** **ѳ҃** <9>
В(е)л лог(о)ф(ет) ꙋчи.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, LXVII/214. Original, sigiliu imprimat în chinovar.

---

[1] Spațiu gol; Fălciu.
[2] Rupt.

152 1711 (7219) martie 21, Iași

† Adecă eu, Anisie călugăriț(a), carea am fostu fămeía lui Gurbet ce-au fostu armaș, scriu și mărturisăscu, cu acestu adevărat zapis al mieu la cinstită mână sfinții sal(e) părintelui chir Ghedeon mitropolitul, précum să s(e) știe pentru o moșié ce iaste la Penișoar(ă) de pre Căcaina în locul târgului, aicea, la Iași, carea ne-au fostu și noaă de danie și de miluiré cu ispisoc de la Alexandru beizade, sână răpăosatului Antonie Rusăt vod(ă). Deci, după moarte soțului mieu, lui Gurbet, neavându noi ficiori din păcatéle noastre, am socotit de bunăvoie a mea de am închinat și am dat această moșie la sfânta Mitropolie de Iași, mai vârtos pentru sufletul mării sale lui Alexandru beizade și a părinților mării sali, și pentru sufletul soțului mieu lui Gurbet, și pentru sufletul mieu; și drésăl(e) de miluiré ce am pré această moșie de la Alexandru beizade și cărți de-ntăritur(ă) de la răpăosatul Cantimir vodă Bătrînul și de la Constantin Duca vod(ă) încă le-am dat la sfânta Mitropolie.

Pentru acéea, de acmu înainte acestu loc tot, cu tot vinitul, ce scriem mai sus, la Penișoar(ă), de pré Căcaina, să fie sfintei mitropolii dreaptă ocin(ă) și moșie în véci stătătoare și să aibă sfinție sa mitropolitul a-ș(i) face și ispisoc domnescu di-ntăritur(ă) de pré acestu adevăratu zapis al mieu; așijdér(ea) și niște drésă ce am avut pré această moșie și s-au răsărit, deci ori fieşte cîndu s-ari afla vro într-o vrémé la cineva să aibă a să lua și s(e) dea la sfânta mitropolie.

Iar cin(e) s-ar ispiti a să amesteca, ori din seminție noastră sau macar și dintr-alții ca să surpe această danie a mea, să fie treclet și blăstămat de Dumnedzău, și Maica Précistă, și de 12 Apostoli vărhovnici și să fie legat și afurisit de 318 Ot(e)ți din cetate Nichei, parte să aibă cu Iuda și cu trecletul Arié și în vécinica muncă.

Și la ceastă danie s-au tâmplat sfinție sa părintele Pahomie episcopul de Roman, și părintele Calistru episcopul de Rădăuț(i), și denainte a boiari mari și mici, cari s-au iscălit mai gios.

Și eu, pentru credința, mi-am pus degetul, ca să s(e) știe.

Și eu, Axintie uricariul, am sacris zapisul, ca să s(e) știe.

Оу Іас, л(ѣ)т(о) ҂зсѳ҃і мартꙋ к҃а.
Аз, Анисиѣ, искал <m.p.>.
† Пахомїє єпископ искал <m.p.>.
† Калистрꙋ єпископ Радовскїи <m.p.>.
† Сава єпископ Хꙋшскїи <m.p.>.
Никѡлаи Костин вел лѡг(о)ф(є)т <m.p.>.
Лꙋпꙋл Костаки вел ворник искал <m.p.>.
Антиохїє Жора хатман <m.p.>.
Иѡн Некꙋлче вел спатар искал <m.p.>.
† Кѡнстантин Костаки вел комис <m.p.>.
† Илиє Катарџиꙋл вист(ѣрник) <m.p.>.
Белдиман г҃ лог(о)ф(є)т <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, scris de mâini diferite în a doua jumătate a secolului XVIII>: 1) Penișoara. 7219/1711 mart(ie) 21; 2) Zapisul Curbetoaie.

După, Ioan Caproșu, *Documente privitoare la istoria orașului Iași,* III, p. 365-366, nr. 413.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mitropolia Moldovei I/7. Original, hîrtie difolio (31,5x21,5 cm.), filigram, cerneală neagră.

Idem, Manuscrisul nr. 535, f. 7 v. - 8 r. (copie din 1844).

ALTE EDIȚII: Melchisedec, *Chronica Romanului și a Episcopiei de Roman,* partea a I (1392-1714), București, 1874, p. 333 (menț.); CDM, V, p. 273, nr. 1021 (rezumat dezvoltat și descriere arheografică.

153 **1711 (7219) aprilie 6, Iași**

† Димитрїє Кантемир воевода, Б(о)ж(їє)ю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)ръ Земли Мωлдовскои. Adecă au venit denainte noastră și denainte alor noștri moldovenești boiari, a mari și a mici, cinstit rugătoriul nostru, sfinția sa părintele chir Ghedeon arhiepiscop i mitropolit Suceavschi, și ne-au arătat un zapis încredințat, de la Anisie călugărița, care au fost fămeia lui Gurbet ce-au fost armaș, iscălit de sfinția sa părintele chir Pahomie episcopul ot Roman, și chir Calistru episcopul ot Rădăuți, și chir Sava episcopul ot Huși, și dumnealui Neculai Costin vel log(o)făt, și Lupul Costache vel vornic Dolnei Zemli, și Antiohie Jora hatman i pârcălab Suceavschi, și Ion Neculcea vel spatar, și Ilie Catargiu vel visternic și Constantin Costache vel comis, scriindu Anisie călugărița într-un acel zapis a ei pentru o moșie ce iaste la Penișoară, de pré Căcaina, în locul târgului, aicea, la Iași, carea și lor au fostu de danie și de miluire cu ispisoc de la Alexandru beizade, feciorul răpăusatului Antonie Ruset voievoda.

Și după moarte soțului său, lui Gurbet armașul, neavându ei feciori din trupul lor, au socotit, de a ei bunăvoie, de au închinat și au dat danie această moșie la sfânta Mitropolie din Iași, mai vârtos pentru sufletul lui Alexandru beizade, și a părinților lui, și pentru sufletul soțului ei, lui Gurbet armașul, și a ei. Și au dat și dirésăle aceștii moșii ce-au avut de danie și de miluire de la Alexandru beizade, și cărțile di-ntăritură de la răpăosat și luminat părintele nostru, Io Constantin Cantemir voievoda, și de la domnii sa sa Costantin Duca vodă, la sfânta Mitropolie, ca să-i fie moșie în véci. Așijdere și pentru niște dresă ce au mai avut pre această moșie și s-au răsărit, deci cându s-ari afla vo-ntr-o vreme la cineva, să nu se ție în samă, ce să aibă a să lua și să s(e) dea la sfânta Mitropolie.

Pentru acéea, și noi, deacă am văzdut acel zapis cu blăstăm legat, și de a ei bunăvoie danie, iar noi întru acéea, așijderile și de la noi am dat și am întărit sfintei Mitropolii pré această moșié ce scriem mai sus, ce iaste la Penișoară, de pré Căcaina, în locul târgului Iașilor, ca să fie sfintei Mitropolii și de la noi dreaptă ocină și moșie, și miluire și danie, și uric din-ntăritură, cu tot venitul, de pe tot locul și cu tot hotarul stătător, în véci.

Și altul nimé să n-aibă a să amesteca прѣд сим листом г(о)сп(о)дства мы.

Въ настолиѣм градѣ Ꙗсох, (въ) л(ѣ)т(о) ҂зсѳі҃ ап(рилїе) ѕ҃.
Димитрїє К(антемир) воевода <m.p.>.
Белдиман г҃ лωг(о)ф(е)т <m.p.>.
† Ꙗзинтїє ѹрикар <писал>.

<Pe verso-ul filei a doua, scris de mâini diferite în a doua jumătate a secolului XVIII>: 1) Pentru Penișoar(ă), de pe Căcaina; 2) 7219 <1711> april(ie) 6. No. 6; 3) 7219/1711 april(ie) 6. No. 8.

După, Ioan Caproșu, *Documente privitoare la istoria orașului Iași,* III, p. 367-368, nr. 416.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mitropolia Moldovei I/8. Original, hîrtie difolio (44x30,3 cm.), filigran, cerneală neagră (inițiala numelui domnului și cea de după intitulația actului (A) și invocația simbolică, în cerneală roșie, iar semnătura domnului presărată cu granule aurii), sigiliu inelar octogonal în cerneală roșie având capul de bour cu o sabie și un buzdugan pe părți, deasupra o coroană cu soarele și luna nouă de o parte și de alta, iar în exergă, legenda cu majuscule latine, parțial lizibilă: IOAN ... MOL.

Idem, Manuscrisul nr. 535 (copie din 1844).

ALTE EDIȚII: C. Aricescu, *Indice de documentele aflate în Arhiva Statului și nepublicate încă*, în „Revista Istorică a Arhivelor României”, Broşura II, p. 30, nr. 1612 (rezumat); CDM, V, p. 274, nr. 1023 (rezumat dezvoltat și descriere arheografică) și p. 275 (foto).

154 **1712 (7220) martie 10, Iași**

† **Ио Николае Алеѯандрꙋ воевода, Б(о)ж(ї)ю мил(о)ст(ї)ю, г(о)сп(о)даръ Земли Молдавской**. Dat-am carte(a) domniei meli Sandului Adam neguțitoriul, ca să fie volnic cu carte(a) domniei meli a scoate pe Rubina Iorguliasă și pe ficior(ul) ei Apostol și Manoilă, din sat den Toderești, de la ținutul Cârligăturii, și cu tot ce vor avea ei să-i scoață să-s(e) mute de acolo aiurili, căci ei au vândut acel sat Sandului neguțitoriul de atâția an(i) și din sat n-au mai (i)eșit. Deci acmu fiindu și primăvară, să aibă ai scoate cu totul de acol(o) și să aibă Sandul neguțitoriul a stăpâni acel sat cu tot venitul precum îi scriu zapisăli vânzătorilor și ispisocu(l) de-ntăritură de la domiia mea, și ca să aibă a lua și de a zéce din pâine, și din fân, și din tot locul tot venitul de la toți, cin(e) ce hrană ari face pre acel hotar, precum este obicei, iar Rubina cu ficiorii ei să n-aibă de acmu înainte nice o triabă la sat la Toderești, căci ei au vândut și peste vânzare s-au hrănit pre acel hotar vr(e)o 4 ani. Și nimé să nu cutéze a sta înprotiva cărții domniei méle. Aceasta scriem.

ꙋ Іѧс, л(ѣ)то ҂зск <7220> март(їе) і҃ <10>.

Б(е)л лог(о)ф(е)т.

<Pe verso-ul filei a doua>: Carte g(os)pod a lui Neculai Alixandru vodă de volnicii. / No. 20, 7220, mart(ie) 10.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 455/4. Original, difolio, sigiliu oval.

155 **1712 (7220) august 15, Iași**

† **Ио Николае Алеѯандрꙋ воевода, Б(о)жї(ею) м(и)лостїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Землии Мѡлдовской**. Adecă domnie mea bine vrându, cu a noastră bună vrére și cu inimă curată, de în tot sufletul nostru, şi den vrémé că toată stăpînire și toată puterea de la unul adevărat stăpânitor şi ţiitor Dumn(e)dzău iaste, după cum mărturisește Sfânta Scriptură, aceste iarăș(i) la Dumn(e)dzău ca la un început și sfârşit lucrurilor celor bune a rădzăma să cuvine. Pentru acéea şi noaă dintr-una și singură mila Sfinţii Sale dându-ni-să stepenul domnii Ţ(ă)rii Moldovei, socotit-am dară că datorie avem întâi pentru toate să purtăm de grijă carea ne-ar învrédnici Dumn(e)dzău să tocmim céle cé ar fi spré folosul sfintelor m(ă)n(ă)stiri. Deci, cu îndemnarea lui Dumn(e)dzău şi bl(a)goslovenie a patru a Ţ(ă)rii Moldovei sfinţi arhierei: chir Ghedeon arhiepiscop şi mitropolit Moldavscoi, și chir Pahomie episcopul de Roman, și chir Calistru episcopul de Rădăuți și chir Sava episcopul de Huși, și cu vrére a tot Sfatul nostru luat-am aminte și am socotit pentru sfânta m(ă)n(ă)st(i)re din târgu din Iași ce numéșté Trii Sfetitéle, unde iaste hramul Preacuvioasa maica noastă Parascheva, unde sântu aședzate și moștiile Sfinții Sale, făcutu-i-am dară și noi acestu testementu, dintru cât ne-au fostu putinţa noastră la céste vremi cumplite, ca să aibă a ține 35 de oameni cu tocmală la sat a Răchiténi, carele iaste la ținutul Sucévii, pe apa Sirétului, precum au şi sfintele m(ă)n(ă)stiri a Ierusalimului, Însă macară că acei oameni sintu aședzaţi pe an câte 2 ug(hi) p(o)l de om s-au făcut pentru agiutorul Sfântului Mormântu; iară acești oameni a sfintei m(ă)n(ă)st(i)ri Trii Sfetitele și a Sfântului trup Precuvioasei maicii noastre Paraschevei pentru greul țărâi s-au aședzat mai multu, câté trii ug(hi) de om într-un an, fiind sfânta m(ă)n(ă)st(i)re la slăbiciune și neavând nici sate cu alți vecini pe cum au

fostu de alté date. Și acești bani să aibă a-i da pe 4 ciferturi, câte 15 pot(ronici) la un cifertu, carii sintu scriși la izvod cu pecéte domnii méle; iară altă nemic mai multu să nu dea macară cé greu ar fi asupra țărâi, nici mai multu, nici mai puțin, făr(ă) cât rupta lor carea scrie mai sus, nici bucatele pentru alții să nu li să trag(ă), nici cu țara să nu-i amestice nime, nici boiarii carii vor ieși la ținut cu scrisoarea, nici alți sluj(i)tori ce vor îmbla pe catastiv din Visterie, nime să nu-i scrie nici să-i puie la izvodul lor: nici la ruptă, nici iliș, nici sulgiu, nici pecetluituri, nici hârtii, nici fumărit, nici braniște, nici cai de olac, nici la podvodzi, nici la conace și nici la o angherie să nu dea, cé précum sintu aședzați oamenii pré la satele a sfântulu Ierusalim așea să fie şi acei 35 de oameni a sfintei mănăstiri Trii Sfétitelé.

Așidjerile, pre cini Dumn(e)dzău va alege a fi domn în urma noastră aicea în țară, ori de s-ar tâmpla din ficiorii noștri; ori dintr-altu neam strein, poftim pentru această puțină milă ce-am făcut sfintei m(ă)n(ă)stiri carea să numéşte mai sus, Trii Sfétitéle, să nu-i strâce, ce mai vârtos să o întărească ca să-i rămâie vécinica pomenire și sfântul trup a Sfintei maicei noastre Paraschevei de agiutor.

Aceasta scriem.
Оу Iꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зск҃ мес(ѧ)ца ав(гꙋст) єі҃ <15>, **втораг(о) г(о)сп(о)дства.**
Иѡ Николае вѡевода <m.p.>.
Басилїє Попа ꙋрикар <**писал**>.

<Pe verso, scris de mâini diferite în a doua jumătate a secolului XVIII>: 1) Fărcășenii <și cu litere grecești>; 2) N<r> 9; 7220 <1712> av(gust) 15; 3) No. 5. Pentru poslușnicii de la Răchiténi.

După, Ioan Caproșu, *Documente privitoare la istoria orașului Iași,* VI, p. 378-379, nr. 430.

Institutul de Istorie „A. D. Xenopol" – Iași, sub data. Copie după original, hârtie difolio, sigiliu domnesc inelar, octogonal aplicat în cerneală.

Arhivele Naționale Iași, Manuscrisul nr. 579, f. 155v. (rezumat din prima jumătate a secolului XIX).

ALTE EDIȚII: *CDM*, V, p. 297, nr. 1114 (rezumat după Manuscrisul nr. 579).

---

156 **1713 (7221) mai 1, Iași**

† Adecă eu Agahița giup(â)neasa răpăosatului Préda Păladii ce-au fostu stolnic mari, scriu și mărturisăscu cu acest adevărat zapis al mieu, precum să-s(e) știe că de nim(e) silită, nici asuprită, ce de a mea bună voia, am vândut a noastră driaptă ocină și moșie, giumătate de sat de Portăréști cu Drujeștii de pe Smila, cu case de cum au rămas stricate și cu vecini din câți s-or afla, însă făr(ă) cei (i)ertați ce vor avea scrisori de (i)ertaré de la dumnealui stolnicul, și cu tot hăleșteul întreg, și cu vad de moară, căci mai denainte vreme fost-au gium(ă)tate de hăleșteu a lui Gheorghie Bogdan șetrariul, cum și gium(ă)tate de sat de Portărești cu Drujeștii, și apoi s-au învoit de au luat Bogdan parte(a) noastră gium(ă)tate de hăleșteu din Zmeiani, și ni-au dat parte(a) sadin hăleșteu de la Portăréști, precum arată zapisul lui din văleat **҂зрои҃** <7178>.

Deci aceste toate cum scriem mai sus gium(ă)tate de sat de Portărești cu Drujeștii cu cas(e) și cu vecini și cu tot hăl(e)șteul și cu vad de moar(ă), și din siliște, și din țarină, și dintr-apă, și din pădure, și din tot hotarul cu tot venitul, am vândut noi dumisal(e) fratelui nostru lui Ion Păladie vel spătar, drept trii sute și treizéci de lei bătuți. Și dumnealui ne-au făcut plată deplin la mâna noastră, pentru acée ca să-i fie dumisali driaptă ocină și moșie, și fiilor și nepoților dumisali în veci, și să-ș(i) facă dumnealui și ispisoc domnescu de pre acestu adevărat zapis al nostru, căci i-am dat și drésăli celi vechi aceștii moșii. Și această vânzaré s-au făcut denainte a mulți boieri mari și a mici, carii mai gios s-au iscălit, înpreun(ă) cu noi vânzătorii, carii pentru mai mare credință mi-am pus pecete.

Și eu Axintie Uricariul am scris acest zapis ca-s să știe.
ȣ Ꙗс, л(ѣ)то ҂з҃ска <7221/1713> маи а҃ <1>
† Агахица столничѧс.
Антиохие Жор(а) в(є)л лог(о)ф(є)т <m.p.>.
Аз, Илие Катарцȣ вел ворник <m.p.>.
Аз, Дабиж(а) Скърлет бив вел сат(рар) <m.p.>.
Стȣрѕѣ ворник <m.p.>.
Мирѡн Дари(є) вел серд(а)р, искал <m.p.>.
Иордаки Кантакȣзин, м-ам тъмплат.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 516/29. Original, difolio.

EDIȚII: Preotul Iacov Antonovici, *Documente bârlădene*, III, p. 44-45, nr. XXXII.

---

157 **1714 (7222) iulie 3**

Suret di pe o carti g(os)pod de l(a) Neculaiu vod(ă) din velet 7222 <1714>iul(ie) 3.

Scriem domnie mea la cinstit și credincios bo(i)eriul nostru Gavril Miclesc(u) i la Costandin, ficior Frățiții. Facem știre că aice la domnie me au jăluit Toader Huhule, ginerile lui Aliuș, pe Vasăle Bărghele[1] biv med(e)l(nicer) și pe Chiriiac, zâcând Huhule c-au avut moșie în sat în Ghibarțu, și apoi s-au sculat un moș a fămeii lui, Aliuș, și au cumpărat câteva părți de loc dintr-acel sat de la Anghelina și de la feciorii lui Lazăr căp(i)t(an) părțile tut(u)ror fraților, și ș-au înpărțât bătrânii lor și i-au și stâlpit, care zisă că sânt și semni pus(e), și alesă dintr-acel sat din Ghibarțu cât i s-au venit, ș-au mai rămas mult loc tot din Ghibarțu; Iar Vasăle Burghele și Chiriiac s-au sculat și au mersu și au luat de a zece di pe acel loc stâlpit a Huhulii, care scoasă și Chiriiac un ispisoc de la Vasâle vodă scriind iar pre acel Ghibarțu, scriind cum că au vândut Sora răpărița pe multe locuri, și au vândut și în Ghibarțu; care Huhule așa dedi samă că moșii strămoșii lui ș-au ales parte(a) lor din sus, iar Ghibarțul sălește au rămas din gios și cu hotar cât nu s-au venit moșilor Huhulii.

Deci pentru acesta lucru nu să putură credi nici pre unii, ce viindu-vă carte(a) domnii mele iar dum(nea)v(oastră) să triimiteț(i) și să chemaț(i) oameni buni bătrâni din sus și din gios și să luaț(i) sama foarte pe dreptate, și precum or mărturisi oameni(i) bătrâni pentru acel Ghibarțu, cât or ști, și de a fi așe cum au zis Huhule, să fie parte(a) moșilor lui, lui Aliuș, stâlpit și ales dintr-acel sat din Ghibarțu, și (dacă) au mersu Burgheleștii ș-au luat de a zece di pi locul lui să aibă a întoarce cât a hi luat Burgheleștii, și să-i de(a) paci locului lui, și să-ș(i) ție în parte(a) de gios în Ghibarțu, iar în stâlpitura lui să nu mai intre, și precum a fi mai cu drept, precum veț(i) afla, să aveți a face și mărturie ca să-s(e) știe cine de unde ș-or ține părțile. Aceasta scriem. Și să căutaț(i) de n-or fi stâlpit, să le stâlpiț(i).

Grigore, nepot lui Ion, am scos suretul acesta fiind carte vechi și c-am fărmat(ă).
Б(є)лт(о) ҂а҃ѱѯи <1768> ап(рилїє) з҃і <17>

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 409/75. Suret din 17 aprilie 1768.

---

[1] Burghele.

158 **1714 (7222) august 29, Iași**

† **Ио Николае Алеѯандрȣ воевода, Б(о)ж(їю) м(и)л(о)стию, г(ос)подар З(е)м(ли) Молдавскои.** Dat-am cartea domnii meale cinstit și credincios boiariul nostru, dumn(ea)lui Ion Păladi vel spătar, și pri cini va trimite dumn(ea)lui să fie volnic a mergi la niști moșii ce sint la Elan, la ținutul Fălciiului, ali dumisale comisoa(i)e răpăosatului Cercheaz, cari moșii li-au dat dum(i)sale lui vel spătar, și-s(ă) aibă a lua d(e)-a dzeace din pâini, din fânață, din grădini, din prisăci, și din toate ce s-ar afla pe aceale moșii după obiceai. Și nime să nu cuteadză înprotiva cărții g(o)s(po)d, iar di-ar avea ciniva a răspunde, să vie la divan față.

ȣ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зскв҃ <7222 / 1714> **ав(гȣст) к҃ѳ** <29>

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 386/31. Original.

---

159 **1715 (7223) martie 10**

† Adecă eu, Marie, (f)[1]ata Vărvarii Miră(...)ățoae, nepoată Stancăi, fată lui Gli(go)[1]raș (...)[2], scriem și mărturis(esc)[3] cu cu acest adevărat (za)[1]pis al nostru, (cu)m[3] de nime silit(e), nici asuprit(e), ce de a no(a)stră bun(ă) (voia)[1] am vânduta noastră dria(ptă)[1] (o)[1]cină și moșie din sat din Căș(ot)[1]eni, cari esti cu parti Bumbești(lor)[1] (...)[1] parti Cășotenilor de gios, o (am)[1] vândut-o lui Toader, f(ecior)[1] preutului Timoftie Vremi, drept dzece lei b(a)[3]ni gata, (parte)[2]a Mariei, fata (Vă)[1]r(varii)[1], și făcându-ne (du)[2]mnialui plata deplin (...)[2] am (...)[1], fiindu-ni sat, (dr)[1]iaptă ocină și moșie (...)[1], cu (loc)[1] din p(...)[1], din (fâ)[1]neț(i), din vadu(ri)[1] (de)[1] (m)[1]oar(ă), din (...)[1] prisăci, loc de (...), tot l(ocul)[1](...) tot v(enitul)[1] pământului.

Și cându am vân(du)[1]t noi aciastă parti s-au tâmplat mulți (...)[1] oameni buni, a(n)[1]ume dumnialui Toader Lambrino maril(e) medelnicer, și Gavril Oltenescul p(i)vnicer de Huș(i), An(d)[1]ron(ic)[2] (?) de Căș(o)teni, Gligori Gavrița, (Dumitru)[1]tru snă Coț(o)fan(ă), Andr(ei)[1] Gața, și alții cari mai gios s-au iscă(lit)[1]. (Și) pentru credința n(i-am)[1] (pus)[1] și degitili

Л(ѣ)то ҂зскг҃ <7223/1715> **март і҃** <10>.

† Ștefan soțu (Maria)[1]a, fata Vărvari(i).
Măr(ia)[1].
Toad(e)r Lamb(rino)[1] (ve)[1]l med(elnicer).
Gavril Olt(enescu) pivnicer ot (Huși).
Andronic (ot) Cășoteni (?).
Дȣмитрȣ снъ Коцоф(а)нъ къпитанȣлȣи, искал.
Andrei.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 230/27. Original, deteriorat, restaurat.

---

[1] Rupt.
[2] Rupt, ilizibil.
[3] Șters, ilizibil.

---

160 **1715 (7223) mai 28**

† Adică eu, Sandul, scriu și mărturisăscu cu acestu adevărat zapis al meu, precum am dat eu o vie, ce am avut eu danie de la Vasilii snă Ticul și di la femeia lui Aftinie, ca(re) vie este la ținutul Tutovei, pe hotarul Iveștilor, lângă poe(a)na Ivului, și o am dat vie cu pomi cu to(t) sfint(ei)[1] măn(ă)stir(i) de la Pârvești, care este hramul Sfeti Neculai, pentru sufletul lui Vasilii și a femei(i) lui Aftinii, și al nostru, și să fie driaptă danii și moșie sfintăi măn(ă)stiri, pe cum ne-au fostu și noaa danii de la Vasilii, și de la fimee lui Aftinie, și cine va ra[2] or(ân)dui Dum(ne)zău din preuț(i) să aibă

a o lucra, și pe dinșii ai pomin(i) la sfântul jirtvălnic în rându(l) cu morți(i) și pe noi cu vii. Iar cine ar v(r)e(a) a ispiti să strâce danii no(a)stră, să fie în blăstămul lui Dumnăzău, și a tuturor sfinților, și a celor șepte sobo(a)ră și 318 ot(e)ț din Enichee[3], și aibă cu tre(cle)tul lu(i) Cain, și desăvârșit anathema, și partea lui cu spurcatul Arie. Și această danii s-au dat dinainte(a) popei lui Ion, și denainte(a) popei lui Gavril, și denainte(a) lu(i) Timoftii snă popii lu(i) Șuverde(a)n, și Ștefan Buzdugan, și Ion Ghilasie.

Л(ѣ)т(о) ҂з҃скг <7223 / 1715> маи к҃и <28>
† Sandul snă Ticul.
† Ștefan.
Ѥреи Иѡн.
† Ion Ghilasii.
Vasili Talpeș martur.
Timofti martur.
Și eu popa Șuverdian am scris zapis(ul) și am <ss>.
<Pe verso-ul filei a doua>: Zapis ot Ivești pe o vie.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 577 / 6. Original, difolio.

---

[1] Rupt.
[2] Conform textului.
[3] Nichee.

---

161 **1715 (7223) iunie 2, Iași**

† Ио Никѹлаи Ѧлеѯандрѹ в(о)евод, Бож(ї)ю мил(о)ст(ї)ю, г(ос)п(о)даръ Земли Молдавскои. Adică au avut o pâră de fați la Divan înainte(a) domnii meli și a tot sfatul nostru Ilii Buzni(a), nepot lui Pătrașcul Buzni(a), cu Ianăș, ficior lui Pavăl Găozanul, ginerili lui Lazor Buzni, pentru niști părți de moșii ci-au cumpărat Pătrașco Buzni(a) de la unchiul său Lazor Buzni(a), precum ne arată și zapis Ilii Buzni(a) de cumpărătură, anume parte(a) lui Lazor din Telejina ci să va alegi, cari moșii sânt la țin(u)t(ul) Vasluiului.

Așișdiria și pentru 2 părți iar de moșii ci să chiiamă Cășoteni și Nicoreștii, ce sânt în gura Crasnii la ți(nu)t(ul) iar a Vasluiului și trec și piste apa Crasnii la Fălciiu.

Așijdere(a) și pentru alt(ă) parte de moșii din Cornești ce sânt la ți(nu)t(ul) Cârligăturii. Pentru aceste părți de moșii ce scriu mai sus s-au sculat Ianăș și au vândut o parte de moșii din Bogzești lui Vas(i)li Hușanul, dând samă Ianăș că au vândut Pătrașcul Buzni(a) moșului Ilie niște moșii ce li-au fost înpreun(ă) cu moșul lui Ianăș, Lazor Buzni(a).

Deci domniia me(a) luându-le sama di amăruntul am aflat că au vândut moșii lor înpreun(ă) și Ianăș, neavând cu ce dovedi pe Ilii că au vândut Pătrașcul Buzni(a), singur s-au dat Ianăș rămas înainte(a) Divanului ca să răbde și să n-aibă triabă într-acesti părți de moșii ce mai sus scriu ca să aibă a le ține Ilii Buzni(a) înpreun(ă) și cu frații lui, nepoții lui Pătrașcul Buzni(a), pe zapisă și pe diresă ci ni-au arătat Ilii Buzni(a). Și această pâră să nu să mai pârască nici odânâoară în veci. **И нак не бѹдем.**

Din Iaș(i) let 7223 iuni(e) 2.
Втораг спат(а)ри.
1794 apr(ilie) 16. / Locu(l) peceții.
Вил лог(офъ)т на ѹчил.
Copiia aceasta s-au scos di mini Ilii Buzni(a), nepot lui Ilii Buzni(a), celui bătrân.
Statii diiac.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 429/7. Copie din 16 aprilie 1794.

162

1716 (7224) aprilie 20, Iași

† Adecă eu, Mariia giupâneasa a răposatului Ștefan Milescul, ce-au fost sărdar, și cu fiiul mieu Frangole, scriem și mărturisâm cu acestu adevărat zapis al nostru, de nime siliți, nice asupriți, ce de a noastră bună voia, am vândut a noastră diriaptă ocină și moșie un sat întreg, anumé Tătărașii, la ținutul Vasluiului, pe apa Bârladului, cu vecini, și din vatra satului, și din câmpu, și dintr-apă, și cu vaduri de moară într-apa Bârladului, și din pădure, cu locuri de prisăci, și cu tot venitul, și cu tot hotarul, și de danie, și de cumpărătură, précum răspundu drésăli ciali vechi acestui sat.

Deci acesta sat cu tot venitul l-am vândut noi de a noastră bună voia dumisal(i) lui Ion Păladi vel spătar, și giupânesăi dumisali Nastasii drept (...)[1] lei bătuți, fiindu-né dumne(a)lui și rudă de pre giupâneasa dumisali, și ne-au dat dumnealui banii deplin care scriem mai sus, și i-am dat dumisali și zapisul și ispisoacéli ce am avut pre acesta sat.

Deci de acmu înnainte ca să-i fie dumisali direaptă ocină și moșie, și giupânesăi dumisali, și cuconilor dumilorsali în veaci stătătoare, și să aibă dumne(a)lui a-ș(i) face și ispisoc domnescu dintăritură de pre acest adevărat zapis al nostru, ca să li fie moșie în veaci. Așijderili și pentru pietrili morilor de acolo fiind luate de alții, unde li-ar afla să aibă dumne(a)lui a le lua cu toată volniciia.

Și acest zapis și vânzare am făcut denainte dumilorsaali boiarilor celor mari și a mici, și a ficiori de boiari, carii s-au iscălit mai gios, și noi pentru adevărată credința ni-am pus pecéte și ni-am iscăllit, și eu Axintie uricariul am scris acest zapis, ca să-s(e) știe.

Ꙋ Іс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зскд҃ <7224 / 1716> ап(рилїє) к҃ <20>.
† Мариѧ Милеска съ(р)дъро(а)є.
† Франголи син Милескꙋл, исъкал.
† Гедеѡн митрополит Молдовлахии.
† Калистрꙋ єписк(о)п Рад(о)ски.
Костантин Бꙋчꙋм пост.
† Илиє Катарџиꙋ вел лог(о)ф(ъ)т.
Лꙋпꙋл Костаки вел ворн(и)к, искаал.
Дꙋмитрашко Р(а)ковиц хат(ман).
Гаврил Микл(ескꙋ) вел вор(ник).
Дариє Донич вел вор(ник).
Щ(е)фан Катарџиꙋл бив вел клꙋч(ер).
Костантин Збиер(е) бив шет(рар).
Лꙋпꙋл г҃ <3> лог(офът).

<Pe verso-ul filei a doua>: Zapis de vânzarea Tătărașilor. 7224 apr(ilie) 20 / N. 6.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 460/19. Original, difolio, sigiliu.

EDIȚII: Gh. Ghibănescu, *Vasluiul, studiu și documente*, p. 127-128, nr.CXXXIII (cu data 7224 (1761) aprilie 20).

---

[1] Spațiu gol.

163

1716 (7224) martie 11, Iași

† **Ио Михаи Раковиц(ъ) воевода, Б(о)ж(їю) м(и)л(ос)т(їю), г(ос)подаръ Земли Молдавскои**. Facim știre cu această carté a domnii méle pentru multă pâră ce-au fostu avut frații Adăméștilor pentru niști bani ce li-au fostu rămas încă de la văleatul ҂зрчи <7198 / 1689

septembrie 1-1690 august 31> de la tatul lor Adam cél bătrân la fratele loru cel mai mare Adam călugărul. Și atunce i-au fostu socotit și i-au fostu giudecat răpăosatul Vas(i)lii Costachi vel vornic, care vădzu și socotiala acélui boiarin cé iasti numit mai sus Vas(i)lii vel vornic cu izvod iscălit de dânsul.

Iară acmu iarăș s-au sculat de iznoav(ă) la pâră Gavril, ficiorul Dabijii, asupra log(o)féteasăi lui Costi log(o)f(ă)tul și asupra ficiorilor Movilei scornind multi pricini cu méșterșuguri asupra lor, de care lucru vădzind domnie mea așé i-am dat domnie mea de iznoav(ă) să lé ia sama cinsti(t)[1] părintele și rugătorul nostru sfinție sa chir Ghedeon mitropolitul și la cinstiț(i) și crédincioși boiarii noștri dumnealor Ilie Catargiul vel log(o)f(ă)t și Gavril Micléscul vel vornic.

Și așé luându-li sama după cum adevériaz(ă) izvodul răpoosatului Vas(i)lii vornicul, au aflat dumnealor să dea ficiorii Dabijăi 20 lei și un cal log(o)fétésăi lui Costi log(o)f(ă)tului și 20 de lei ficiorilor Movilii. Iară pentru 100 de lei din 600 de lei, ce-au fostu la Vas(i)lachi Adam călu(g)[1]ărul, fratile cestoralalți dând sam(ă) el că i-au dat toț(i) la Dabijea. Au giurat Dabijea că i-au dat numai 500 de lei și au rămas acea suma de lei asupra lui Vas(i)lachi Adam călugărul să dea 50 de lei lui Coste log(o)f(ă)tului și 50 de lei ficiorilor Movilii după cum adeveréști izvodul.

Care pentru această socotială au fostu mai făcut Coste log(o)f(ă)tul cartea de la Antiohii vod(ă) să poprească moșiia de la Măcéșéni, parte(a) Dabijii pentru 40 de lei și partea lui Vas(i)lachi Adam călugărul pentru 100 de lei și ei n-au vrut să mai dea banii.

De cari lucru vădzind domnie mea după acéli socotéli véchi ce-au avut și acmu iarăș au aflat tot pe acea socoteală, iarăș i-am dat domnie mea și pe ficiorii Dabijii rămași pentru cei 40 de lei și un cal și pe nepopul[2] lui Vas(i)lachi Adam călugărul pentru cea sută de lei, adec(ă) 20 lei și un cal să dea ficiorii Dabijii log(o)f(e)t(e)săi lui Costi log(o)f(ă)tul și 20 de lei ficiorilor Movilii și nepotul(u)i lui Vas(i)lachi Adam călugărul, 50 di lei să dea log(o)f(e)t(e)săi lui Costi și 50 di lei ficiorilor Movilii. Iară nedând iată că li s-au pus dzi de astădzi mart(ie) 11 dzi păn(ă) în doao luni de n-or da banii să aibă log(o)f(e)t(e)asa lui Costi a stăpâni moșiia de la Măcéșani, parti Dabijii, și pentru 50 de lei pi din parti lui Vas(i)lachi Adam călugărul și ficiorii Movilii iarăș să stăpâniască cât li s-ar vini pentru 50 de lei din parti lui Vas(i)lachi Adam călugărul.

Și așé li s-au curmat toată giudecata, și de acmu nainti ori de ar mai scoati ficiorii Dabijii niscai scrisor(i) să mai p(o)arti pâră cu acești numiți mai sus ori log(o)f(e)tiasa lui Costi log(o)f(ă)tului și ficiorii Movilii asupra ficiorilor Dabijii, toati să s(e) rumpă, să nu să mai creadză, nici să mai scorniască altă pâră peste această cartéa domnii méle. Aceasta scriem.

Ȣ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зс[1]кд <7224 / 1716> **март(їе) аї** <11>.

Илие Катарцину вел лог(о)ф(е)т учи.

<Pe verso-ul filei a doua>: Cărțil(e) Adămeștilor; 1716.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MDXLIX/12. Original, difolio, sigiliu rotund, rupt.

---

[1] Rupt.

[2] nepotul.

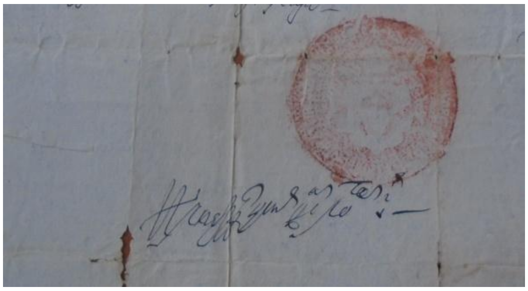

Gavriil Costachi, biv vel clucear, făcut-am scrisoarea mea la m(â)na tuturor nepoților lui Petriman și tuturor nepoților lui Tecuci și a lui Bălăban, précum având eu moșie cu dânșii și danie bătrânul Ghibanului la săliști la Spineni, ce este la ținutul Fălciiului, și mai avându eu danii o parte din bătrânul lui Tecuci și altă parte din bătrânu(l) lui Petriman, și fiind eu răziș dinpreun(ă) cu dânșii la acea sâliște la Spineni și având multă gâlceav(ă) și-ntrébari cu dânșii, fost-au scos nește scrisori nepoții lui Petriman pe cum să hie plătit moșul lor Petriman o moarte de om și la acea moarte de om să nu hie dat nime alții, făr(ă) cât să hie dat Tecuci 2 țapi. Iară eu m-am sculat ș(i)-am adus de la cini am avut danii ș(i)-am și cumpărat acea moșie, anumi pe Ion, nepot Ghibanului, și pe Mihai Țucă, ficior lui Vas(i)lie, iar nepot Gibanului, și vénind acești oameni și văzind aceli scrisori pentru acea moarte de om, ei d(...) că nu știu nimic de acea moarte de om, ș(i)-au zis nepoților lui Petriman (să) giuri pe cum s-au făcut acea moarte de om, ~~ș(i) au zis~~ și pe cum n-au întorsu moșul lor Ghibanul moșului lor lui Petriman ce i s-ar hi făcut parte la acea moarti de om pe bătrân și giurând ei să lipsască di moșii și să întoarcă și daniile și părțilé ce mi-eu vândut mie, ce nepoții lui Petriman n-au vrut să giuri. Iar Ion, nepot Ghibanului au giurat precum nici știe, nici au auzit de acea moarte de om să-s(e) hie făcut și așea giurând Ion cu nepotu(l) său Mihai Țuchia i-au priimit nepoții lui Petriman să-ș(i) hie fraț(i), cum au fostu moșii lor și părinții lor la acea moșie, iară aceli scrisori ce s-au fost făcut pentru acea moarti de om să nu-s(e) ție în sam(ă) dispre parte(a) Ghibanului, căci s-au așăzat ei înde ei și rămâind acea moșie a Ghibanului asupra mea, m-am învoit și m-am așăzat cu nepoții lui Petriman, și cu nepoții lui Tecuci, și cu nepoții lui Bălăban, și me-(a)u dat mie să ții și să stăpânesc acea moșie din Ruptură în sus pân(ă) la buoru, și la câmpu pân(ă) în zarea dialului précum înblă moșie, și cu izvoarălé din Mâțana, iar la păduri mi-eu dat să stăpânesc izvoarălé din păduri, fântâna Florii, iară de la izvoară drumul cel maré vechiu ce mergi drept la dial pân(ă) în Licicov, însă pentru trei vii ce vin în parte(a) mea pe locul mieu, o vie a lui Pavăl Dumbravă, și una a Irimiei, și alta a lui Nistor, să aibă a le stăpâni ei și ficiorii lor pân(ă) cându le vor pute(a) ține, iar după ce s-or strica viile să nu hie volnici a le mai faci, nici altă vie să nu hie volnici a mai faci pe locul mieu. Iar eu li-am dat lor izvoarălé celi de afară de la Spineni, și iar toate daniile și cumpărăturile ce am avut eu din Spineni, acele li-am dat eu lor să le stăpâniască ei din gura drumului în gios și la câmpu și la păduri, și eu să stăpânesc în sus și din câmpu și din păduri pe cum scriu semnile, și le-(a)m mai dat și parte(a) mea din Sărățéni din sus, parte(a) lui Țigănaș, care este cumpărătură de răposat părintele mieu, dumnealui Vas(i)lie Costachi, ce-au fost vornic maré. Și așea ne-(a)m învoit și ne-(a)m așăzat cu toți răzeșii miei ca să ca să stăpânesc eu în sus și ei în gios, însă în uscat, iar în balta Hârcetii, să stăpâniască cini pe câtă parti va avea; ce de s-ar mai scula cineva din răzéșii miei ca să-m(i) facă vr(e)o gâlceavă s-au vr(e)un calabalâc, să aibă a da sam(ă) și a le tragi gâlcevilé carii s-au tâmplat față de am făcut această tocmal(ă) și așăzătur(ă) cu dânșii, iară ei să n-aibă dispre mini nici o nevoi(e), nici să poci zici eu sau ficiorii miei cuiva dintru dânșii să-i trag la vécinătate, că ei îm(i) sintu drepți răzeș(i), iar nu vecini.

Iar de s-ar mai scorni vr(e)o gâlceavă piste această tocmal(ă) și așăzătura noastră și la ce giudețu ar mergi să fii rămas și de rușini căci s-au făcut cu învoiala tuturora. Și când s-au făcut această tocmal(ă), s-au făcut denainte(a) fratelui mieu Toader Costachi postelnic, și denainte(a) dumisali Costantin Frătița, pârcălab ot Fălcii, și denainte(a) preutului Apostol Cociorvă ot Bârlălești, și denainte(a) preutului Miron, preut domnesc ot Fălciiu, și denainte(a) dumisali Oprica pârcălab, și denainte(a) lui Vas(i)lie Tălmaci, vornicel ot Vadul lui Cârji, și denainte(a) lui Mihălachi Bârsă, vornic ot Rânzăști, și denainte(a) lui Ion Ghimpul, nepot Ghibanului, și denainte(a) lui Mihai Țucă, nepot Ghibanului, și alți oameni buni bătrâni carii s-au tâmplat față, și cu crédința am iscălit ca-s(ă) să criază.

Л(ѣ)то ҂зскд҃ <7224> иȣи(їие) ка҃ <21>.

Гаврил Костаки бив вел клȣч(р).

Însă pentru parte(a) lui Bălăban ot Spineni stăpânesc nepoții lui Petriman.
Тоадер Костаки.
Ион Гимпꙋл, непот Гибанꙋлꙋи.
Михаи Цꙋки, непот Гибанꙋлꙋи.
(…)[1]
Ѥреи[2] Апостꙋл Кочорвъ, мартꙋр.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DLXIV / 143. Original.

---

[1] Alte trei iscălituri, una în limba greacă.
[2] Deteriorat, îndoit.

165 **1716 (7224) iulie 18**

Precum am luat ban(i) pe m(i)ere pe 50 de vedre de m(i)ere, să a(i)bă a da de la giupânâl Hasăn de Vaslui să a(i)bă da miare la vreme(a) mi(e)rii, iară nedân(d) m(i)ere(a) la vreme câtă che(l)tuială și plinală să-și ia to(a)tă despre mine, ș(i) pe(n)tru credința am ș(i) iscălit.
Лет ҂зскд҃ <7224> иꙋл(їиѥ) иі҃ <18>.
Аз Тофан Потоп, и(ска)л.

<Pe aceeași pagină, în partea de sus>: Archiva Caradja.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCXCV/72. Original.

166 **1717 (7225) aprilie 20**

† Ad(e)că eu, Ștefan Zontie și cu soțul meu Măriea, fata Iuristii, nepoat(a) Merăi de Toderești, scriu și mărturis(es)cu cu acestu adevărat zapis al meu, precum noi de nime nevoiți, nici asupriț(i), ce de a noastră bună voe, a(m) vândut eu (…) o(a)rece moșii, eu Măriea de pre maică-mea Iuresta, cu neamul meu cât orecei m-am sculat și le-am scos la vânzari, și am mărsu întâiu la neamul miu, car(e) sânt tot dintr-u(n) bătrân pe cum să-m(i) întoar(că) și să țâi ei, și n-au vrut să cumpere, apoi eu am vrut să vându (l)a strein, iar dumn(ea)lui Theodosie Lupan s-au sculat și ne-am tocmit binișor frățește între toți frații și i-am dat toate părțili méle ce să vor alége din sălești din Ivănești, și din Boziiani, și din Săcăleani, și din Gângurești, și din Cogești, și din Căcăcești, și din Plotunești, ce sântu la Cârligătur(a), acéste părți a méle dintr-acea sălești ce-s(ă) pomenescu mai sus anume le-am dat dreptu un cal înblător care s-au prețeluit pe eftin dreptu treizăci de lei și o vac(ă) cu vițel de me-am luat într-ales și doi saci mari de pâni și o măscuro(a)ei cu prăsălă, și cinsprăzéci lei bani. Pentru aceea de-acmu (î)nainte ca-s(ă) fii de la noi drépte ocine și moșii în véci de véci, precum le-or înbla hotarăle acelor locuri, cu câmpu, și cu fânaț, și cu vaduri de mor(i), și cu locur(i) de prisăci, și să aibă a-ș(i) faci și dres ispisocu, să-i fii și dumisal(e) și cuconilor și nepoților și a tot neamul. Eu de astăzi (î)nainte treabă să nu mai aibu, și când am vândut denaintea fraților pe cum s-au socotit dreptu, și pentru credința me-am pus și dégeteli și frați și alții streini, ne-am rugat de-au iscălit și ș-au pus dégeteli să-s(e) știi.
Лет ҂зскд҃ ҂зске҃ <7225 / 1717> ап(рилїѥ) к҃ <20>.
† Ștefan Zontie.
† Măriea, fata Iuristii.
† Costantin vornicul.
† Catrina Cărbuno(a)ei, rud(ă) no(u)ă.
† Neculai Lupan.
(…).

Gligorașco Cărbune, martur.
Ion Mir(a) iscal (?)
† Ion Băisan armaș iscal.

<Pe verso-ul filei a doua>: † Zapisul lui Ștefan Zontie și a soțul său pe Ivănești și pe Boziiani și pe alte moșii ce-au vândut ei monah(ului) Lupan. / 7226 apr(ilie) 20 / No. 4.

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Fond Achiziții Noi, MMCDLXXX III/5. Original, difolio, filigran, rupt puțin la îndoituri, pătat.

EDIȚII: *CDM*, V, p. 396, nr. 1465.

167 **1717 (7225) iunie 24, Iași**

† Іωи Михаи Раковицъ в(оє)вод(а), **Божїю милостїю, господар(ъ) Земли Молдавскои.** Dat-am carte domniei mele lui Ion, ficiorul lui Solomon, și lui Chiriiac de Gârcini, să fie volnici a-ș(i) lua de a zăce di pe a lor driaptă ocină și moșié ce au la Băcești de la țânutul Vasluiului, și de la Gârcini, ce sânt la țân(u)t(ul) Tutovii, și de la Mijloceni ot ținutul Tutovii, din pâine, și din fân, și din grădini, și din stupii, și din tot locul, cu tot venitul. Și cât fânaț ar fi pe moșiia lor de la aceste siliști, să aibă a-l popri să nu-l de nimăruia să cosască.

Iar cine ar intra cu di-a sâla să cosască, i să va lua tot fânul domnesc, iar cine ar ave ceva a răspunde, să vie să stea față la Divan. Și nime să nu stea înprotiva cărții g(os)p(o)d.

U Ias, let 7225/1717 iuni(e) 24.
Vel spat(ar), netemplându-să vel logofăt.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MDII/240. Copie.

167a **1718 (7226) aprilie 24**

Copie

7226 <1718> aprilie 24

Izvod de zapisă de moșii ce am lăsat în țară să s(e) știe, anume de Răspopi, de Roșiori, de Armășeni de danie, de Totoești de cumpărătură, carile le am cumpărate eu partea a unui frate a socru-mieu și a unui văr primare a socru-mieu, anume nepotul lui (...) Toader Hotcă, care am și diresă pe dânsâle în țară, să s(e) știe, carele aceste zapisă și dresă sint în mâna Mariei lui Ștefan Temelie med(elni)ce(r), sint date într-un săcriiu.
7226 <1718> aprilie 24

1	Un ispisoc de Răspopi de partea de sus și de partea de gios, care sint zapisă de cumpărătură.
2	Cărți de la Divan de la Antiohie v(oe)vod, când m-am pârât cu popa Calistrat și cu popa Tofan, diiacon din Răspopi, una cu inelul cel mic, una cu pecete de Divan
2	Zapisă de Roșiori, cumpărătură în 35 lei de la nepoții lui Bosiiac <Bosiioc>, și zapisul este la nepotul mieu Vasile Cogălnicean(u).
1	Ispisoc de la Giurgești, carile au fost la log(o)f(e)t(ul) Mihăilă și l-am luat.
1	Zapis de Mândrești, de unde am șăzut Manolache com(i)s.
1	Carte de Cășoteni de un bătrân.
1	Zap(i)s de Totoești de partea lui Andrei ce s-ar alege de la Efrem, socru-mieu. Acest zapis este la socru-mieu.

1	O carte de la Neculai v(oe)v(o)d pe giumătate de sat de Bereşti, din parte de sus, de la nepotul lui Toader, de la Hotcă, care aceste sint cumpărătură cu bani.
1	Carte de la Mihai voi(evod) (...)[1] şi este carte făcută ori să-mi de(a) bani, ori să-mi de(a) moşiile.
2	Mărturii, una de la popa Toader, una de la Neculai grecul, cumnatul lui Pilat, care me-au stricat nişte stâlpări din Totoeşti cu plugul şi s-au însămnat hatul la logofătul Necolai, şi am cheltuit şi eu cu hotărâtura 6 lei ş-un zlot, şi este şi carte de la Mihai vodă, care scrie mai sus.
1	Carte de la Mihai vodă şi un izvod de la părintele mitropolit(u)l pe ce me-au luat socru-mieu din casă. Şi pe aceste este şi carte de la părintele, cum ne-au giudecat părintele să-mi de(a) înnapoi ce me-au luat. Şi pe aceste este şi carte de Divan de la Mihai v(oe)v(o)dă pe giudecata părintelui să-mi întoarcă înnapoi ce me-au luat; şi o carte legată de la părintele pentru o căruţă de doi cai ce me-au luat când au fost în Ţara Muntenească.
2	Zapisă pe 2 buţi de vin, una la Toader Botezatul, nepotul Savii armanul papucariului în cizmărie, una la Sandul, ficiorul Savii, şi tocmala me-au fost câte 26 bani vadra.

Mihai Dzărul.

<Pe verso-ul filei a doua>:
Răsplochi i Totoeştii.
123 pământuri.
7226/1718 april(ie) 24. N° 3.

Dumitru Braşovanu din s(a)t Vineli (?)

Stâ(n)j(eni)	Pal(me)	Par(mace)
310	4	6
508	2	5 #
202	7	2
1021	6	5 #
340	4	7 Analoghisiţi.

Fac părţile din câmpul Oţălenilor.

Arhivele Naţionale Iaşi, Fond Mănăstirea Doljeşti, XIII/3. Copie, difolio.

---

[1] Spaţiu gol.

---

168 **1718 (7226) iunie 17**

† Précum au mărs eu Strătulat şi cu fraté-méu Andreiu la popa Timoftii, fiindu-né nevoi de bani n(e)-au dat bani pe 7 pământuri, 35 as(pri), din parti no(a)stră dintr-un bătrân din Căşoteani din gura Lohanului. Şi când n(e)-au dat acești bani popa Timoftii, noi i-am pus zălog aceste 7 pământuri pentru acei bani, când om ave(a) banii atunci să-i dăm. Şi noi n-am dat cu banii la casa lui şi i-am dat banii şi n-au vrut să-i e, şi au dzis că nu i-a luat. Şi au fost şi Oltenescu faţ(ă) când i-am dat banii.

Deci, noi aşe am făcut această diiată a no(a)stră şi mărturisim cu sufletili no(a)stre, am făcutu la mâna ficiorilor noştri precum noi aceasti 7 pământuri l-am zălogit făr(ă) zapis. Noi zapis la mâna lui nu i-am făcut zapis, ca de-(a)r dzici el că am făcut zapis, noi n-am făcut, ce de-(a)r merge la vro giudecată, noi aşe mărturisim cu sufletili no(a)stre. Ci noi avem şi delniţe de fân unde şedi el şi s(e) hrăneşti pe moşii no(a)stră de 20 ani, şi cas(ă) ş-au făcut iar pe moşie no(a)stră, şi noi némic n-am dzis, căci să hrăneşté el pe ace moşii. Şi pentru crédinţa n(e)-am şi iscălit.

л(є)т ҂з҃скѕ <7226 / 1718 > иѹн(їє) з҃і <17>.

Eu Strătulat.
Eu Andreiu brat Strătulat.
Eu am scris diiata ceasta. <ss>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 230/88. Original.

169 **1719 (7227) iulie 10**

N° 7
Copie

Adică eu Costandin, ficiorul răposatului Scărlet, ce-au fost comis mare, scriu și mărturisăsc cu acestu adivărat zapis al meu, de nime sâlit, nici îndemnat, de bună voea me(a) am vândut a mea direaptă ocină și moșie, giumătate din sat Bârlești, partea din gios, ci este în țânutul Hârlăului, cu vad de moară în Bahluiu, și cu vecini ce s-ar afla în partea me(a), și cu tot venitul, d(umi)sale ginerilui nostru lui Neculai post(elnic), și giupânesâi d(umi)sale Catrinei, ci-mi este nepoată de vară primare, care moșie îmi este de la maică-mea Safta, fata răposatului Bugoși, ce-au fost stolnic mare. Deci d(umnea)lor fiindu-ne rude mai de aproape, d(umi)lorsale am vândut drept patru sute lei, pentru aceia făcându-mi plată deplin întru mânule mele gineri-mieu Neculai post(elnic) și nepoată-me(a) Catrina, datu-le-am și eu acestu zapis al mieu ca să le fie moșie acea giumătate de sat de Bârlești, cu vad de moară, și cu vecini, și cu tot venitul de pre tot hotarul, d(umi)lorsale și ficiorilor și nepoțâlor și strănepoțâlor în veaci. Și în tocmala noastră s-au tâmplat mulți bo(i)eri mari și mici din curtea mării sale lui vodă, carii mai gios s-au iscălit, și câte direase am avut pre ace(a) giumătate de sat de Bârlești toate le-am dat în mânule ginerilui nostru lui Necolai și nepoatei mele Catrinei, iar de s-or mai afla vr(e)un zapis la mânule cuiva din rudile noastre, ori de la mine făcut, ori din ceale mai vechi, să nu să ță(i)e în samă, ce și acelea să să dea lui Necolai și nepoatei mele Catrinei, că nime altul nu ari nici o treabă la partea mea de moșie, și pe acest zapis al mieu să aibă a-și face și dires de întăritură de la măriea sa vodă. Și pentru credința am iscălit însumi cu mâna mea.

Leat ҂з҃скз <7227> иѹл(їє) і҃ <10>
Iscălit Costandin Scărlet.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCCLII/4. Copie.

170 **<1720>**

Izvod de zapis(e) de moși(i) de cunpărătur(ă), de danie, ce au (a)vut dumn(e)alui Dabij(a) Scărlet păh(arnic), și s-au luat suret de pe zapis(e).

Un ispisoc de la Vasilie vodă de la leat **҂з҃рни <7158>** иѹл(їє) ѳ҃ **<9**>, pe un bătrân de moșie din sat din Bălițăști, part(ea) lui Ifrim, ce i-au fost și lui Ifrim driaptă cunpărătură de la Focșea și de la ficiorii lui, și cu vad de moară în apa Studinețului, cu loc de prisacă, unde au fost prisaca lui Ifrim, și cu pomăt cu loc de fânață, cu tot locul cât ar hi acelui bătrân, car(e) acel bătrân l-au fost vândut lui Bejan Gheuca pitariul, drept 35 ug(hi).

Altă parte iar(ă)ș din Bălițăști, iar parte(a) lui Ifrim și cu a fămeii lui, dintr-un bătrân a treia parte, iar ș(i)-au vândut lui Bejan Gheuca, pitar(ul), drept 15 ug(hi).

Alt zapis de la leat **҂зсє҃ <7205> ѻк(томврїє) ки҃ <28>** de la Merăuță și de la Costantin, ficiorii popii de Voinești, scri(i)nd cum au dat danie toate părțili lor din sat din Tominești, ce sint iar pe Iazăr, li-au dat dumisale păharnicului Dabijăi.

Un zapis de la Vasilie, ficiorul Zaharii Turcului, nipotul lui Ciolpan, pe toată parte lui din sat, din Buncești, lui Scărlet la leat **҂зрмѕ҃ <7146>.**

Un zapis de la Merăuță, ficiorul popii de Voinești, anumi au vândut toată parte lui din Voinești, Dabijăi păh(arnic) la leat **҂зсѕ҃ <7206>.**

Un zapis de un loc de prisac(ă) de la Toader Bolea care l-au vândut iar lui Scărlet.

Un zapis de la Strătulat și de la Postolache și de la soru-sa Anița, féméia lui Vasilie Țigan, ficiorul lui To(a)der Negrul din Albești, au dat danie to(a)te părțile lor din Obârșeni și din Tominești, car(e) acea moșie a fost driaptă a lor de la maica lor Țonța, fata Neaniului de Obârșeni, li-au dat dum(i)sal(e) păh(arnicului) Dabij(a) la leat **҂зсѕ҃ <7206>.**

Un zapis a lui Ionașco vornic ot Mărișăști, de danie în sat în Tominești, care acea moșie iaste de la maică-sa Mălintiana, fata lui Gligor(e), ficiorului Bolii celui bătrân și frate lui Toader Bolii, au dat Dabij(ii), păh(arnic), la leat **҂зрпѕ҃ <7186>.**

Un zapis a lui Ionașco și de la frate-său Petrea, de la soru-sa Mărica, ficiorii Că(…) ot Băncești ot Iazăr, au vândut toate părți(le) lor lui Scărlet, leat văleat ace(s)t zapis n-au (a)vut.

Un ispisoc de la Vasilie vodă pe sârbie tij ot Bălițăști de la leat **҂зрн҃ <7150>.**

Un zapis de la Sora, fata Crețului, și cu ficiorul ei Sprindon[1] ot Tominiști, au vândut toată parte lor din sat din Tominești dintr-un bătrân ce-au avut ea cu soru-sa Agahiia, giumătate de bătrân, au vândut-o lui Scărlet la leat **҂зрнг҃ <7153>.**

Un zapis de la Petra de Tominești, au dat danie lui Scărlet o parte din sat din Tominiști ș(i) altă parte din sat din Băncești pentru căci au plătit Scărlet pe Ion, ficiorul ei, de o șugubină la leat **҂зрмд҃ <7144>.**

Un zapis de la Ion Curmeiu, ficiorul Tudorii, fata Neaniului de Obârșeni, și cu fămeia lui Alixandra, au dat danie toată parte lor din sat din Obârșen(i) și din Tominiști, car(e) și lor li-au fost driaptă ocină de pe maică-sa Tudora, au dat-o dum(i)sali crucériului Dabijăi la leat **҂зсд҃ <7204>.**

Un zapis de la Ursul de Zmeiani de un loc de prisacă de la Strânba și văle(a)t n-au avut acest zapis.

Un zapis a Petriccăi, ce-au fost armaș, ficiorul (Teclii), nepotul Alexii, au vândut a sa driaptă ocină din sat din Tominiști, parte Alixii câtă s-ar alége, au vândut-o lui Scărlet la leat **҂зрм҃ <7140>.**

Un zapis de la Andreiu și de la frate-său Pent(e)leiu, ficiorii lui Iftime, au vândut toate părți(le) lor din Tominiști și din Obârșeni și din Gârdești, car(e) acel(e) părți de ocini li-au fost și lor de pe tatul lor Iftinie, au vândut Dabij(ei), păh(arnic), le leat **҂зсѕ҃ <7206>.**

Un zapis de la dumn(e)alui Vasilie Costachi vel vornic Dolnii Zemle, pentru un om de pe Iazăr, anume Dănilă, tânplându-s(e) de au făcut o moarte de om au fost dat o moșie parte și a lui și a tuturor fraților lui pe Iazăr la Băncești, și fiind răzéș Dabijea, păharnicul, i-au dat dumisali vornicului banii și au lu(at) zapisul la leat **҂зсз҃ <7207>.**

Un zapis de la Sofroniia, fata Țugului de Déleni, fămeia lui Ion, ficiorul lui Bejan din Fundul Iazărului, și cu ficiorii lui, anume Postul și Ștefan, au vândut toată parte lor dintr-un bătrân și din cu(m)părătura ce-au avut socru-său Bejan, a cincea parte, parte soțului ei lui Ion, ficiorul lui Bejan din sat din Obârșeni ce iaste Fundul Iazărului, această parte au vândut-o dumisali păh(arnicului) Dabijăi la leat **҂зрчѳ҃ <7199>.**

Un zapis de la Bârsan, ce-au fost vornic, pe giumătate de sat de Băncești, car(e) și lui Bârsan i-au fost cunpărătură de la Zanfira, giupâniasa lui Dumitrașco Chiriiachi, și de la ficiorul ei Toader au vândut lui Scărlet la leat **҂зрмв҃ <7142>.**

Un zapis ot Banca și a Mastaticilor și a Pițiganilor și a Călineștilor.

Un zapis a Cuconii și a surori-sa Anghelinul, fetili Grozavii, nepo(a)tili lui Ionașco Cotar, și cu vărul lor Nicolaiu, ficiorul Nastasii, și cu ficiorii lui și cu toți frații lor din Banca, și-au[2] dat to(a)t(ă) parte lor ce-au avut ei din 2 siliști din siliște(a) Călineștilor, a patra parte, un bătrân tot ce este parte lor și din siliște Beșicanii iarăș un bătrân tot cu vad de mori în apa Bârladului și tot locul până unde au ținut moșia lor. Așișdere au mai vândut și Ionașco, ficiorul lui Simion, din Banca și cu soru-sa Salomie și cu toți ficiorii lor, au vândut tot parte lor ce-au avut ei de la tată-seu Simion dintr-un bă(trân) siliștile din Călinești un bătrân și giumătate, și din Beșicani dintr-un bătrân au vândut 2 părți iar ce-au fostu parte tătâne-său lui Simion (...) în muche (...).

<Pe verso-ul filei a doua>: Suret pe câteva zap(i)să de câteva părți de moșie.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 499/105. Suret.

---

[1] Spiridon.

[2] Transcriere incertă; rupt.

---

171 **1720 (7228) ianuarie 24**

(Въ) л(ѣ)т(о) ҂зсл҃ <7230> ген(арїе) кд҃ <24> дни.

ѕі҃ Alt(ă) cart(e). De la Mihaiu vod(ă) л(ѣ)т(о) ҂зски҃ **<7228>** ное(мврїе) дї҃ **<14>** un preut ce va f(i) la biserica unguriască ce este la Huș(i) să aibă a s(e) scuti 2 liudi și goștina de oi și și stup(i) și mascur(i).

Biblioteca Academiei Române, Manuscris românesc, 237, f. 464v. Rezumat.

---

172 **1720 (7229) octombrie 26**

Adică eu, Stamati pârcălabul, ficior lui Gavril vor(ni)c glotnii ot Rus(i), precum de nime sâlit, nici asuprit, ci de a me(a) bună voe, am vândut a no(a)stră driaptă ocină și moșie ci avem driaptă părințască, giumătate sat de Români, ce-i pe apa Sâmilii din gios de Băcani ot Tutova, care umblă această pol sat pe cinci bătrâni. Deci trii bătrâni sânt, anume Acsănie, moașii noastră, și Sohiica, sor(ă) moașii, și Măricuța Fulgeroae tij sori. Dintr-acești trii bătrâni am vândut pol care este partea părinților mii, iar pol dintr-acești trii bătrâni rămân a lui Ioan Ciorneiu diiacul, ci au făcut pe vară-me(a) Ancuța, fata unchiu-mieu lui Pascal căp(i)t(an). Și am mai vândut un bătrân a Căzacului tij frate moași(i) me(le), care acest bătrân este cumpărat chiar de tatăl mieu, care cuprind piste tot vândut de mine doi bătrâni pol pe cum alegi mai sus. Iar un bătrân pol rămâni a lui Ciorneiu, care n-am eu triabă, și un bătrân au fost a Ursului, frate moși-me, care acesta s-au dat danie Ursului părintelui dum(i)s(ale) spat(a)r(ului), și cu acești să plinesc tuț(i) cinci bătrâni pe pol sat cu un bătrân pol ci rămâni a lui Ciorneiu, care nici l-am vândut, nici am triabă. Osăbit de acești, încă am mai vândut pol sat de Zmeiani ci înpărțim cu Buciumășăștii, ce țân Buciumășăștii pol, și noi pol din apa Sâmilii dispre răsărit, ci treci peste apa Bogdănii, tij partea noastră ci-s(e) înparti ca și Românii pe cinci bătrâni. Și iarăș(i) am vândut așe doi bătrâni pol part(ea) noastră și un bătrân pol iar rămâni a lui Ciorneiu și un bătrân iar rămâni a dum(i)s(ale) spat(a)r(ului) de la Ursul danie pe cum scrie mai sus. Tij, iarăș(i) am mai vândut din parti(a) Buciumășiștilor partea Chiesăne, sora lui Tănas(ă) Buciumaș, care ne este danie că tot un niam am fost, însă această parte a Chiesăne toat(ă) ne este danie, numai ni-am învoit cu fimeia lui Tănasă Buciumaș cu Nastasâia și cu ficiorii ei, cum dintr-această parte să le las pol lor să nu o vându toată, și li-am lăsat, iar pol din parte(a) Chielisăe am vândut-o.

Deci acesti părți pe cum mai sus scriu anumi și de Rumâni și de Zmeiani li-am vândut dum(i)s(ale) lui Ioan Palade biv vel spat(a)r, și cuconilor și nepoților dum(i)s(ale) drept (...)[1] lei bătuț(i) din tot locul cu tot venitul. Osăbit de aceste(a) ce scriu mai sus vândute, am și dăruit dum(i)s(ale) a patra parté din heleștiu din Zmeiani de pe apa Bogdănii care este chiar a părinților mii, iar trii părți din heleștiu sânt a hatmanului Bogdan, doaă părți de la Ursul, care să răspundi mai sus danie, iar o parti ce au cumpărat hatmanu(l) Bogdan de la vărul mieu de la Gavril armașul, ficiorul lui Pascal căp(i)t(an). Deci de acum înnainte nimene să nu aibă triabă, că li-am vândut de a me(a) bună voe dum(i)s(ale), precum scrie mai sus, iar pentru frații mii încă să să știi, pentru că n-au triabă într-aceste moșii, pentru că au fost datoriu tatăl nostru gineri-său, cumnatul nostru, lui Vasâli căp(i)t(a)n ot Ștefănești și li-am fost dat noi acesti moșii după ci au murit tatăl nostru, nepotului nostru lui Andrieș, ficior(u)lui Vasâle pentru ace(a) datorie și au priimit-o, și apoi pe urmă am răscumpărat-o numai eu di la nepot(ul) nostru di la Andrieș cu voia tuturor fraților, care am și zapis de la mâna lor, și ei n-au nicio triabă. Și eu am vândut dum(i)s(ale) pe cum mai sus scrie, și pentru credința am iscălit, și alți oamini buni megieș(i) și moșăni care s-au tâmplat și să fie dum(i)s(ale) de credinți.

7229/1720 oc(tom)v(rie) 26

Stamati pârcălabul.
Nastasâe Buciumășoae.
Oprișan sân Nastasâi Buciumășoae.
Ion biv diiacon sân Buciumășoae, iscal.
Eu Grigori Negru, iscal.
Eu Toad(e)r Buj(o)ran biv vor(ni)c, iscal.
Pavăl, iscalu.
Eu Ștefan Dămiian, am scris.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 512/30. Copie.

EDIȚII: Preotul Ioan Antonovici, *Documente bârlădene*, III, p. 74-75, nr. LIV.

---

[1] Spațiu gol.

---

173 **1721 (7229) iunie 28**

† Adec(ă) noi Vas(i)le și Toadir, ficiorii popii lui Ghiorghiț(ă) Grécul, ce-au fost potropop la bis(e)rica g(o)s(p)od la Vaslui și a Grozavi(i), fitii Ancuții Scântiloaia, scriem și mărturisâm cu acest adivărat zapis al nostru, cum di nimea siliț(i), nici asupriț(i) ci di a noastră bun(ă) voia am vândut a no(a)stră dreapti ocini și moșii din sat din Bicani și din Balosinești și dintr-alt(e) siliști ce-s mai în sus pe apa Smilii, în ținutul Tutovii, părțili noastri ci ni sint di pi maica noastră Grozava, fata lui Dumitrașco Scăntei și a Ancuții, părțili noastri pi izvodu(l) ce-au hot(ă)rât hotarnicii, iscălit de hotarnici și di alți migieși, și văzind c-au vândut și alți frați, am vândut și noi dumisali Ion Păl(a)di b(i)v vel spăt(ar) ca-s(ă) fie dumisali dript(i) ocini și moșii în veci, și cuconilor dumisali, și dumn(e)alor ni-au făcut plat(a) diplin. Și pintru cridința am și iscălit.

Л(ѣ)т(о) ҂зскѳ <7229/1721> **иꙋн(їє) ки** <28>.
Аз, Васил(є) син Грозавии, искал. <m.p.>.
Аз, Тоад(єр) Бꙋжꙋран, искал.
Și eu Vasile (?) m-am tâmplat la cest zapis ș-am f(o)st și hotarnic acilui loc.

<Pe verso-ul filei a doua>: Câtă spăt(arul) Ion Paladi din Bicani, din Balosănești și dintr-alti sâliști ci-s mai în sus pi apa Sămilii.

<Pe verso-ul filei a doua>: 7229/1721 iunii 28 / N. 38 /

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 598/3. Original.

174 1721 (7230) decembrie 8, Orzăști

† M(i)l(o)stive și luminate doamne, să fii mărie ta s(ă)n(ă)tos. Facem ştire mării tale că ne vini luminată carte(a) mării tali cu dumnealui Iorga Burghélea, ce-au fostu armaș mare, în care carti ne scrii mărie ta ca să ne sculăm și să mérgim la sat la Târzii ce iasti pe apa Lohanului, de la ținutul Fălciiului, și să-i alégim toate părțile de moșii, și de cumpărături, și de danii, ce-ar avea la sat la Târzii de către alți răzeași și despré dumnealui Toadir păharnicul.

Deci, noi pe poronca mării tali a(m) mărsu acolo întâi la dumnealui armașul Burghealea, și ș-au scos dumnealui toati zapisăli câti au avut și am făcut izvod de toati, tot anume careli de la cini au fostu. Și de acolo am purcés cu toții acolo la Terzii la dumnealui Toader păharnicul și i-am dzis dumisali să-ş(i) scoață și dumnealui zapisăli ce-ar avea să facim izvod și să le luăm sama. Dumnealui îndată ni-au răspunsu că nu i-s zapisăli acasă, cé sintu la Iaș(i) și ș-au pus dzi pân(ă) în patru dzili că le va aduci.

Noi mărie ta vădzind că nu i-s zapisăli, am socotit mărie ta să mérgim cu oamini buni să măsurăm tot locul să s(e) știe cât iasti și să-l alegim de către alti hotară. Și am luat doi răzéși, anum(e) Vas(i)lache, ginerili Vărvarii, și pe altu Vas(i)lii, nepotul lui Șearpe, că numai pe acéşti i-am aflat și am purces înpreună cu dumnealui armașul și cu Cărăcaș și Manta, frații dum(i)sali armașului, și ni-am dus la capul hotarului din gios ce să hotărăscu Târzii cu hotarul Păhnii, și cu Coticearii dispre Crasna.

Și am început a măsura cu o funie de 24 de pași, și pasul cât de 6 palme de a lui Vas(i)lii uricarului, în sus pe muchia dealului pân(ă) în capul hotarului de sus într-o moviliță unde să înpreună hotarul Târziilor cu hotarul Pietrileaștilor dispre Lohan și cu a Stoleaștilor dispré Crasna, și am aflat pă(nă) acolo 47 de funi(i) și 10 pași. Și de acolea din movilă am purcés drept la vali piste niște pământuri ce-au intrat cu acéli pământuri în hotarul Târziilor cu hotarul Pietrileaștilor pân(ă) în vali unde au dat samă că au fost o piatră și n-am aflat-o, dând sama că o fii scos oamenii dum(i)sale lui Toadir păharnicului, și neaflându-să acea piatră ni-am dus în gios la o piatră mare de hotar unde să înpreună hotarul Târziilor cu hotarul Păhnii, și am început a măsura, și am aflat 34 de funi(i) și 16 pași pân(ă) acolo unde au dat sama Burghealeaștii că au fostu piatra, și acolea socotind noi unde om puni piatra s-au mai adaos și alt răzéș, anumi Tofan, ginerili lui Șarpe și alți doi mégiéși, anumi Andrei, nepotul popii lui Timoftii, și Toader Modrudzu, și au mai nemerit și un copil cu oile păharnicului Toader, anumi Andrei, ce-au fost plugar la plugul păharnicului, și au dat sama că au dat cu plugul arându din piatră, și îndată ni-am dus cu toții și cu copilul și am afla(t) piatra stricată de plug și îndată dă di sama Tofan răzéşul că au auzit de un răzéș bătrân că au fost piatră di la vali de movilă, și aflând-o străcată am pus altă piatră. Și de acolea am purcés drept la locul cél piatră unde au zis că au fost, ș-am pus piatră într-un hat înprotiva cei străcate. Și de acolea am purcés dreptu peste apa Lohanului și la dial p(r)in vâlcea pân(ă) înprotiva unui păr, unde am aflat o piatră și iarăș am măsurat și acolo de a curmeziș, iarăș dintr-altă piatră maré de hotar ce-am aflat-o într-un piscu, unde să hotărăscu Târzii cu hotarul Păhnii din gios, și am aflat 30 de funi(i) și am pus altă piatră mai mare lângă vâlcea din gios și suptu păr.

Și așea s-au închéiat tot hotarul Târziilor de către alte hotară, și așea istovind mărie ta de măsurându și apucându-s(e) dumenalui Toader păharnicul că marți sara dac(ă) eor fi zapisăle, ni-am întorsu și ni-am dus la dumnealui armașul să ședem până la dziua care ș-au pus dumnealui dzi că va aduci zapisăli, cé noi măria ta marți sara n-am putut mérge, ploând toată dziua, miarcuri fiind Stăt[1] Nicolae și având praznic și dumnealui Toader păharnicul și dumnealui armașul, fiind și sărbătoare n-am mărsu, iar gioi pân(ă) în dziuă ni-am dus la dumnealui cu toții și nu l-am aflat, dând sam(ă) că de noapte au purces la Fălciiu. Noi vădzind mărie ta că n-au vrut vrut să ste nici întâi la măsuratu satului, nici acmu mai pe urmă ca să luăm sama zapisălor să li aligem, n-am avut cum alége, ce am făcut această mărturii, iară mărie ta vii giudeca cu(m)[1] a fi m(i)la mării tali. Aceasta facem știre mării tale. Să fii mărie ta s(ă)n(ă)tos.

ꙋ Орзъщ, л(ѣ)то ҂зсл҃ <7230/1721> дик(емврїе) и҃ <8>.

† Robii mării tali.
Gligoraș vornic glotnii.
Vasilache Popa ur(i)car, hotarnic.

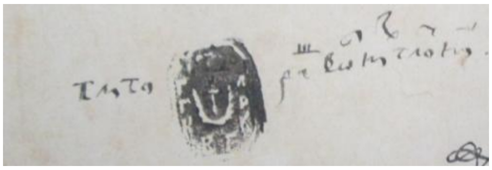

<Pe verso-ul filei a doua>: **Лет ҂зсл҃** <7230/1721> **дек(ем)в(рїе) и҃** <8>. No. 13. Mărturiia Cocoranului și a lui Vasâli uricariu pentru aligeri(a) moșii Târzii, ce-au făcut Iorgăi Burghilii.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 230/29. Original, difolio, sigiliu mic octogonal.

---

[1] Sveti/Sfântul.

175 **1722 (7230) aprilie 7**

Adecă eu, Toader Bujoranul, dat-am diiata me la mâna lui fiiu meu lui Costantin precum[1] i-am dat lui moșii[1] satul Hulpășenii, cu moara, cu loc de fânaț, cu locuri de priseci, cu tot vinitul. Această moșie am dat-o lui Costantin că au fost la tot greul meu și m-au ținut, iar din toati fetel(e) mel(e) și din nepoți și din toat(ă) ruda me, nime să nu s(e) amestece la aceasta moșie, că am dat-o lui Costantin pentru că e(sti)[1] ficior[1] mai mic și me-(a)u fost la tot greul meu. Iar surorilor li s-or da dintr-alti moșii iar aici nici să n-aibă tre(a)bă.

Iar cine s-ar ispiti din fetel(e) mel(e) și din nepoții mei să strice această[1] diiată, unii ca acée să fie blăstămaț(i), afurisiți de Domnul H(ristos) și di Maica Sfenții Sal(e) Precurata Ficioară, și de 318 ot(e)ți carii au fost în săbor la Nichei, heriul, lemnul să putrede(a)scă și trupuril(e) acelora ce s-ar ispiti să strice această diiată să ste în véci. Această scrie.

В(ъ) лѣт(о) ҂зсл҃ <7230 / 1722> **април(їе) з҃** <7>.
Аз, Тоадер Бꙋжоранꙋл, искал <m.p.>.
Și eu preutul Ene am scris diiata.

<Pe f.1 în grafie latină>: N. Bălănescu.
<Pe verso>: 7230/1722 apr(ilie) 7.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 458/60. Original, rupt.

---

[1] Rupt.

176 **1722 (7230) iulie 13, Iași**

† Ио Михаи Раковици в(ое)вода, Б(о)ж(їю) м(и)л(о)стию, г(ос)подаръ Земли Молдавскои. Dat-am cartea domnii mili lui Toader snă Avram căpitanului, și pi cini ar triimité, să fie volnicu cu cartea domnii meli a mergi la săliști la Măstăcani, și la săliști la Foltești, și la săliști la Cuca, car(e) snăt[1] la ținutul Covorluiului, și să aibă a-ș(i) lua di a zăci din tot locul, cu tot vinitul, or(i) din păni, or(i) din fânaț, or(i) din grădin(i) cu legume(e), or(i) din prisăci cu stupi, ori din bălți cu pești, ori din câté și-ar afla pe aceli părți di moșii a lui Toadir Avram, din toate să-ș(i) ia pe obiceiu, iar cine ar ave(a) ceva a răspunde, să-ș(i) ia drésăli să viie di faț(ă) și nim(e) să ni stea înpot(ri)v(a)[2] cărții domnii mile.

Оу Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зсл҃ <7230/1722> **иȣл(їе) гі҃** <13>.

Вел лог(о)ф(е)т ȣчи.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 328/20. Original, sigiliu oval; cu o transcriere în grafie latină.

---

[1] sânt.

[2] rupt.

---

177 **1722 (7231) noiembrie 21**

Се ȣбо м(ы), Георгие архиепископ и митрополит Сȣчавскии, Илие Катарџл вел логофът, и Дарие Доничи вел ворник де Цара де Џиос, и Щтефан Рȣсът вел ворник де Цара де Сȣс, и Дȣмитрашкȣ Раковицъ хатман и пъркълабȣ Сȣчавскии, и Костандин Костаки вел спътари, и Сандȣл Стȣрза вел банȣ, и Костантин Рȣсът вел пъхарник, Иордаки Кантакозино вел вистерник, и Гаврил Костаки вел столник, и Тоадер Пълади вел комис, Иордаки Костаки вел клȣчерю, и Костантин Балшȣ вел шътрарю, и Басиле Стȣрза втори логофът, и Лȣпȣл Геȣка г҃ логофът, и Тоадерȣ Кȣжбъ, и Глигорашкȣ Кȣкоранȣл, и Георгицъ, и Ꙟнгелаки, ворничеи де поартъ. Facem știre cu această scrisoare a noastră pentru satul domnului nostru Mihai Racoviță voevod, anume Novacii de la ținutul Fălciiului, care sat este a măriei sale domnului nostru de la mătușa măriei sale Nastasiia, fata Ducăi comisului pe care au ținut-o Panhilie stolnicul și rămâindu săracă giupuniasa Ducăi comisului maica mătușii măriei sale Anastasiei i-au fost înpresurându locul și hotarul satului Novacii Hușăl(u)ii și jăluind lui Vasilie vodă giupâniasa Ducăi comisului, au trimis Vasilie vodă pe bo(i)erii măriei sale Chicuș șătrariul cel mare, și pi Strătulat sulgeriul ca să-i aliagă hotarul satului Novacilor despre hușăni. Și așă au mersu acei bo(i)eri cu oameni buni înpreună și cu sfinție sa episcopul de Huși, și i-au hotărât satul Novacii despre hușăni și despre alte hotară, precum ni-au arătat mărie sa și mărturiia acelor bo(i)eri mari hotarnici ce au fost hotărât scriindu din în sămne în sămne. Iară după ce au hotărât satul s-au sculat hușănii ș-au jăluit iară lui Vasilie vodă, precum li să înpresură hotarul despre alte hotară și n-au unde să să hrăniască. Apoi Vasilie vodă iarăș(i) pe jaloba lor de iznoavă au socotit ș-au trămis pe credincios bo(i)eriul măriei sale Toma Cantacozino vornicul cel mare, ca-s(ă) m(e)argă acolo să hotărască iară cu oameni buni și să fie dinpreună cu dânșii și giupâniasa Ducăi comisului cu oamenii săi. Iară ei n-au vrut să-i de(a) știre să vie și ea acolo să fie de față la hotărât cu dânșii, ce au mersu ei numai cu oamenii lor de au arătat hotarul vornicului Tomii pe unde au vrut ei, și au stricat și sămnile, stâlpii cei de piatră, carili au fost puși de acei boieri mari ce au fost hotarnici, a satului Novacilor și-au făcut multă strâmbătate giupânesii Ducăi comisului, apoi ea de iznoavă au jăluit măriei sale lui Vasilie vodă, pe cum i-au stricat sămnile hotarului satului Novacilor și n-au vrut să o cheme (și)[1] pe ea la acel hotărât, c(ăci)[2] (c)u Toma vornicul. Pentru aceia văzind și Vasilie vodă că i-au făcut mare strâmbătate acei giupânesă și au umblat hușănii cu meșteșug i-au făcut ispisoc să aibă a-ș(i) stăpâni satul Novacii pe unde i-au hotărât Chicuș, șătrariul cel mare, și Strătulat sulgeriul, ș-au dat rămaș(i) pe hușăni să nu li să ție în samă hotărâtura Tomii vornicului, arătându-ne mărie sa și ispisoc de la Vasilie vodă de rămas pe ispisocul ce li-au fost făcut Vasilie vodă hușănilor pe hotărâtura Tomii vornicului.

Deci tâmplându-să domnul nostru Mihai vodă la Țarigrad cu mazilie și fiind aice în țară domnu mărie sa Neculai vodă, s-au rugat dumnealui Iamandi capichihaia lui Neculai vodă ca să-i de(a) o bucată de loc din hotarul domnescu a târgului Hușilor și i-au dat. Deci cine au fost acei hotarnici n-au căutat să fie întrebat pe unde au fost hotarul Novacilor, ce au intrat în hotarul satului măriei sale cu acel ispisoc ce au fost rămas la mânule hușănilor pe hotărâtura Tomii. Deci viind și mărie sa domnul nostru Mihai vodă cu domniia aice în țară, arătând dumnealui Iamandi capichihaia daniia măriei sale lui Neculai vodă ce i-au fost dat, i-au fost făcut și mărie sa pe neștiință (is)[3]pisoc de întăritură pe daniia lui Neculai vodă, dară ac(mu)[4] cercându-ș(i) mărie sa vodă drésăle moșii și aflând că i-au stricat hotarul satului măriei sale ș-au umblat cu strâmbătate acel hotarnic de la Neculai vodă, au socotit mărie sa și-au trimis pe bo(i)eriul măriei sale Săverin cluceriul și pe sluga măriei sale Vasilie Popa uricariul, ca să m(e)argă acolo să strângă oameni buni megieși de pinpregiur și târgoveți de Huși și li-au dat și hotărâtura ce au avut mărie sa de la Chicuș șătrariul și de la Strătulat sulgeriul, ca-s(ă) m(e)argă cu acei oameni buni și pe unde ar scrie acea mărturie ș-ar afla stricate hotarăle să le înnoiască și să puie și pietrile la loc. Și așă ni-au arătat mărie sa domnul nostru mărturia de la bo(i)eriul măriei sale Săverin cluceriul și de la Vasilie uricariul, scriindu că mergând acolo au strânsu oameni buni de pinpregiur megieș(i) și târgoveți de Huș(i), anume Ion bulubașa de Huș(i), și Ștefan Căsul, ce-au fost șoltuz în Huș(i), și Ion Horeico de acolo, șat(rarul) Ion Arion, iară din Huș(i) și Gavril Obrejă, om bătrânu de la Vasilie vodă, și Timuș vornicul di Cârligați, și Gavril Margine, om bătrân, carile acesta au mărturisit când eu ezit Iamandi capichihaia iazul au fost ezătură veche ce să numești iazul lui Balhcău în hotărâtura când au hotărât Chicuș șătrariul, și Hortolomei vornicul de Poncești, și Toader Panhilie vornicul de Cozmești, și Sandul vornicul de Ghermănești, și Pricopie Oțăt de acolo, și Toderașcu pivniceriul de Huș(i), și Vasilie Ureche vornicul de Duda, și Miron vornicul de Scoposăni și Gavril Ugle de acolo, și Lefter ot Cozmești, și Gligorașco vornicul de Podoleni, și Ion Romașco armașul, și Istratie D(u)mnezeu, și Andrei Câșlianul, vornicul lui Iamandi din Epureni, și Pătrașco Pravilă, vieriu(l) domnescu, și Vasilie Muntianul vornicul de Novaci.

Și așa cu toți cu acești oameni buni, înpreună și cu fiii dum(i)sale lui Iamandi capichihaia cu amândoi, au mersu în capul hotarului din muche(a) Crasnii din fundul Călugăriții, ce să hotărăsc Novacii cu parte(a) lui Iamandi capichihaiia, și au luat apa Călugăriții în gios până în apa Lohanului, și acolo au pus piatră în capul piscului și au scos piatra lui Iamandi (ce intrase)[5] în hotarul Novacilor, și de acol(e)[6] au trecut apa Lohanului în gios pe costișă până la un stejaru mare și (acolo)[7] au pus piatră și au făcut și bour în stejaru, și de acole costișa la dial până în muche(a) dialului Lohanului unde au aflat o piatră vechi de hotarul Novacilor, și au pus și altă piatră alăture și au scos piatra lui Iamandi, ce o pusăs(e) mai gios, și de acole la vale pen pădure până în fântâna Bălțaților, și de acole în gios pe vale tot pi hotărâtura lui Chicuș șătrariului până la fântâna lui

Dragomir Păcurariului, și din fântâna lui Dragomir iară pe vale în gios până la iazul lui Balcău, și acole din gios de iazu au pus piatră, și-au făcut și bouru lângă o salcee, unde scrie hotărâtura lui Chicuș șătrariului, și de acole în gios pe costișă tot pi sămnile cele vechi până la locul săc, și acolo au pus piatră, și de acole în gios până la capul Dumbrăvii, lângă drum, unde scrie că au pus piatră și n-au aflat-o, și au pus altă piatră supt un stejaru mare și-au făcut și bour, și de acole în gios până diasupra ulmilor, u(nd)[8]e au aflat o piatră vechi de hotarul Novacilor, și de acole în gios muche(a) dialului până diasupra fântânii Coimăndii, iar au aflat hotar vechi a Novacilor precum scrie hotărâtura lui Chicuș șătrariului, și de acole drept la vale până în mijlocul șăsului (în Vale(a) lui Ivan, iarăș la o piatră)[9] vechi de hotar(ul) (Novacilor, și de)[10] acole la dial (pţnă la o moviliță unde)[11] scrie hotărâtura ce(a) vechi, și de acole în gios tot muche(a) dialului până la ruptura cea mică, și acole au pus piatră, și de acole tot la vale până în Valea lui Dod, unde scrie că au fost piatră și n-au aflat-o și au pus altă piatră lângă drum, și de acole mergi la dial pe costișă până în drumul târgului Hușilor, unde scrie că au fost piatră și n-au aflat-o și au pus altă piatră, și de acole au mersu tot pi hotarul cel vechiu până la movila lui Novac, și de acolo în gios tot pi hotărâtura cea vechi până la capul piscului din sus de Singeri, unde scrie că au fost piatră și nu s-au aflat, și au pus altă piatră, și de acole în gios pi șăsul Prutului și la mijlocul șăsului au pus altă piatră, și de acolo tot drept pi șăs până la capul luncii Pogăneștilor, și în malul Prutețului vechiu au pus altă piatră înprotiva unui plop mare și cu bălțile Luciul și Pietricelele.

Și așă au încheiat tot hotarul Novacilor pi hotărâtura lui Chicuș șătrariului și a lui Strătulat sulgeriului despre moșiia târgului Hușilor și a lui Iamandi capichihaii. Și s-au scos toate p(i)etrile câte s-au aflat a lui Iamandi capichihaii în hotarul Novacilor și au trimis mărie sa vodă de li-au luat și ispisocul acel făcut cu meșteșug de la mânule hușănilor.

Deci văzind și noi ace(a) mărturiie încredințată de la acei oameni buni și hotarnici carii au fost (d)e au îndreptat hotarăle cele vechi, ce au fost hotărât Chicuș șătrariul și Strătulat sulgeriul, a satului măriei sale domnului nostru Mihai vodă a Novacilor, am făcut și de la noi această mărturiie a noastră ca să-i fie măriei sale driaptă ocină și moșiie, din câmp și din pădure și din bălți cu pește, și din t(ot)[12] locul, cu tot venitul în veci. Și noi pentru mai mare credința ni-am iscălit să să știe.

Оу Іас, велет҂зсла <7231/1722> ноем(врїе) л҃ <30>
<ss> (…)
Copiia din cea adevărată hotarnică am scris.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 455/2. Copie; Arhivele Naționale Iași, Fond Episcopia Hușilor, LI / 5-6. Copie și dublet.

EDIȚII: Larisa Svetlicinâi, Demir Dragnev și Eugenia Bociarov, *Moldova în epoca feudalismului,* volumul VIII, *Documente moldovenenști din secolul al XVIII-lea (1711-1750). Cărți domnești și zapise,* Chișinău, 1998, p. 68-72, nr. 40 (după original); Costin Clit, *Documente hușene*, III, p.103-104, nr. 92.

[1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10,11, 12] Rupt.

---

178 **<1722 septembrie 1-1723> august 31 (7231)**

† Adică eu Ilie di vistirie, făcut-am scriisoari mi(a) la mâna dum(i)sali fratilé nostru Ursul di vistirie precum să-s(e) știe, fiind noi migieș(i) di aproap(e) și scoțindu Ghenadi călug(ă)rul, carii în mirinie i-au fost numil(e) Ghiorghiț Carpu, niști părți di ocini și di moșie din gium(ă)tate di sat din Todirești, cari aci(a) gium(ă)tate di sat să-nparte pi patru bătrâni. Dici doi bătrâni au fo(st) a lui Ghiorghiț Carpu. Așijdir(e) și din Roșiori, carii mai dinainti s-au chemat Geminii, carii unblă satul în patru bătrâni. Deci dintr-un bătrân carii să-nparte pi trii fraț(i), a trie parti di bătrân ci rămâne parti

lui Ghiorghiț, carii să-nparte cu soru-sa Agafie gium(ă)tate dintr-această a trie parte di bătrân, parti(a) lui Ghiorghiț Carpu, iar am cumpărat-o noi. Așijdiri și dintr-al patruli bătrân carii să-nparti pi doi fraț(i), Misail și Bilțu. Dici din gium(ă)tati de bătrân parte(a) lui Misail ci este înpărțitoari cu vi(...) gium(ă)tati, iar ne-au vândut nouă, carii și lui Ghiorghiț Carpu i-au fost cump(ă)r(ă)tur(ă) di la Gligorii, ficiorul Rudinii, carii toate acesti părți ci mai sus scriu, doi bătrân(i) din Todiriști și din Roșiori din a trie parti di bătrân gium(ă)tate, partilui Ghiorghiț, și din gium(ă)tate di bătrân gium(ă)tat(i) parti lui Gligorii, ficiorul Rudinii, acisti părți mai sus scriu învoindu-n(e) amândoi le-(a)m cumpărat drept patruzici și trii di lei bătuț(i), însă să-s(e) știe și aceasta dup(ă) ci-s(e) va măsura locul cii doi bătrân(i) din Todiriști și părțil(e) din Roșior(i) pricum scriu zapisul ci i s-ar vini dum(i)sal(e) parti din Roșior(i), atâta să-i aibu eu ai da dum(i)sal(e) din bătrânul miu ci mi s(e) vini în Toderești să-și lip(e)ască lângă bătrânul dum(i)sale și mie încă ci mi-(a)r mai rămâne în Todiriști. Dici bătrânul miu să-s(e) aleag(ă) di o parti dispri hotarul miu și cu altă parti ci mai am vichi di moșie, iar dumni(a)lui la Roșior să n-aibă a-s(e) mistica, și zapisul cil di vânzar(e) di la Ghiorghiț Carpu călug(ă)rul și alti zapis(e) și ispisoaci vichi pi acii doi bătrân(i) din Todiriști toati la mine le-am proprit. Pintru aceasta am făcut această scriisoar(e) la mâna dum(i)sal(e), ca-s(ă) aibu a ține și a stăpân(i), și pri urmă fii dum(i)sal(e) în vici, iar dup(ă) ci ne-a da mâna și-om măsura locul ni-om faci alti scriisori la mână cât i s-a vini dintr-acesti cumpărătur(i) să ție dumni(a)lui tot în Todiriști. Și pentru cridința am și iscălit.

Л(ѣ)то ҂зсла <7231>.
Ilii ot vist(ierie).

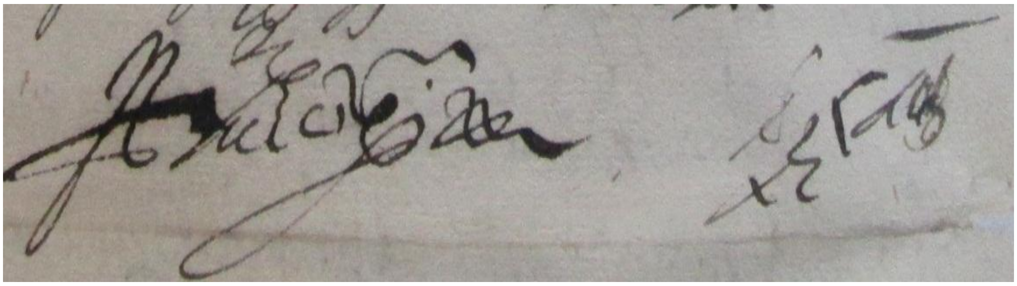

<Pe verso>: Zapisul lui Ilii ot vist(ierie) / 7231, No. 25; Scrisoare ce au dat Ursului de visterii Ilii de visterii pentru pricina ce-au avut între dânșii pentru sat(ul) Todiriștii.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 455/3. Original.

179 1723 (7231) decembrie 5

† Adică eu popa Brăescul, ficiorul lui Ion Solomon din Huși, și cu fiiu-miu Costantin, facim știri cu acest adivărat zapis al nostru precum di nimi siliți, nici asupriți, ci de a noastră bună vo(i)e, am dat danie loc di o crâșmă și cu cât ar ține ograda crâșmii din Huși, ci sint la gura Tutovii, am dat dum(i)sali giupânului Gavril Costac(he) biv stolnic, și giupânesâi dum(i)sali, și cuconilor dum(i)sale, ca să-ş(i) facă dumn(ea)l(o)r crâșmă undi iar fi voia dum(i)sali, pintru căci m-am învoit cu toți frații mei, ş(i)-am dat dum(i)sali. Și din neamul meu cini ar strica daniia mea să fie afurisit pintru căci di bună voia me(a) am dat; și când s-a făcut acest zapis s-au tâmplat mulți boieri și ficiori de boieri și egumini și preuți carii mai gios s-au iscălit, și noi pintru credința am iscălit.

Л(ѣ)т(о) ҂зсла <7231/1723> дек(емврїе) є҃ <5>
† Eu preutul Brăescul.
† Costantin Brăescul.
(...) лог(о)ф(ъ)т, мартѹр.

Гаврил (...) ег(ꙋмен), м-ам тъмплат.
Аз Апостꙋл бив къп(и)т(ан), мартꙋр.

<Pe verso>: Zapis de danie di la popa Brăescul pe un loc di crâșmă la Huș(i) la gura Tutovi(i); No. 79 / 7231 / 1723 / dec(embrie) 5.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDXCVI/27. Original.

---

180 **1724 (7232) mai 6**

† Adecă eu Pătrașco Cocoli, ficiorul Cocolii, nepot lui Isac Cocolii de Viltotești, scriu și mărturisăscu cu acestu adevărat zapis al meu, de nime silit, nici asuprit, ce de a me(a) bun(ă) voe, am dat și am dăruit a me(a) dr(e)aptă ocin(ă) și moșii ce am la sat la Viltotești o gium(ă)tate de bătrân din bătrânul Sirbului, care bătrân să înparte în doauă cu Toader Ciupag și să vine parte(a) me(a) o sută și noauăzăci de stânjeni la câmpu în frunte(a) locului și în siliște(a) satului pe gium(ă)tate de bătrân cinsprăzece stânjini și doauă livezi de pomi, una de(a)supra șipotului și una între fântân(a) care esti și pe despre apus de râpă și pe despre răsărit, și o delniță de fân care esti curățât de mâna me(a) în fundul văii din vale de Vangiul, și cu pădure și cu loc de prisacă, și cu tot vinitul locului, această moșie am dat-o danii lui Neculaiu Talpeș pentru sufletul meu și a tătâne-meu, și dumne(a)lui încă să aibă a mă scrii la pomelnicul cel mar(e) înpreun(ă) cu titorii la mănăstire(a) dumilorsal(e), și la moarte(a) me(a) să mă grijască și s(ă)-mi de(a) și un sărindar, iar nescriindu-mă la pomelnic și nedându-mi sărindar și negrijindu-mă să aibă a da sam(ă) de sufletul meu înnainte(a) milostivului Dumn(e)zău.

Și acestu zapis l-am făcut denainte(a) a mulți o(a)meni buni și bă(trâ)[1]ni, anume Petre Sălceanul, și a Cozmiții de Văleni, și Gligoraș Zbanțu răzeș, și a lui Gavril Sălceanului, și a ginere-meu Procăi, carel(e) me-(a)u ținut o fată, însă ginere-meu i-am dat moșie zestre și pomi în Băsăști și el încă au priimit așe, iar cari s-ar ispiti din nepoții mei sau din răzeși să strice danie mea să fii trecl(et)[1] și și proclet și afurisit și neertați de Dumn(e)zău și de mini și de trei sute și optsprăzece oteț, să fii legat, și eu pentru mai mare credința me-(a)m pus degetul în loc de iscălitură.

В(ъ) лет ҂з҃слв <7232 / 1724> маи ѕ҃ <6>
Аз петре Сълчанꙋл.
Pătrașco Cocoli.
† Gligoraș Zbanțu.
Cozmița mar(tor).
† Proca zet Pătrașco.

† Și eu preutul Ghiorghiț li-am întrebat mai pre urmă pe Pătrașco și așe au mărturisit cătră mini cum i-au dat daniie aciastă moșie ce scrie mai sus lui Neculaiu Talpéș.

† Popa Ghiorghiț martur.
† Și eu Gavril Sălceanul am scris zapisul cu zisa lui Pătrașco Cocolii.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 577/8. Original, rupt.

---

[1] Rupt.

180a **1724 (7232) mai 30**

† Precum s-au măsurat hotarul Oțăleniilor ot Fălcii pisti tot și câte funi(i) s-au vinit pe un bătrân în țarini, precum au dat sama răzășii că umblă acest hotar în trii bătrâni, anumi Horja, și Oțăl, și Coșăscul, să s(e) știi.

Лет ҂з҃слв <7232 / 1724> маи л҃ <30> .

60	funii, câte 30 stânjini funiia, și 25 stânjini, stânjinul câte 8 palmi, s-au aflat din capul hotarului din gios și unde să înpreună cu hotarul Șișcanilor di la piatră ce s-au aflat hotar vechi în sus pe drum pe lângă pârâul satului și pe un dial din mijloc până supt margine câte un rând de pământuri.
37	funii s-au aflat pe dial dispre Șișcani până supt dumbravă dispre răsărit iar câte un rând de pământuri.
18	funii s-au aflat din capul săliștii în sus pi piscul dispre apus până supt margini la țintirim și până în pârâul satului și până în vâlce, undi să înpreună cu hotarul Delenilor.
5	funii în sâliști în vatra satului. Așă s-au închiet tot hotarul acei sâliști, pe ce s-au venit la câmpu, loc de țarini și în sâliști, iar locuri di prisăci și și licvez(i) și poeni de fânaț s-au dat hatmanului din tot locul a triia parte ce s-au venit parte bătrânului Horjii, ce s-au dat dumisale hatmanului să s(e) știi.
20	funii și 8 stânjini s-au venit pe măsurătoari dintâi din celi 60 funii din coada iazului a lui Oțăl pe vale în gios câte un rând de pământuri până la fântâna Tălgiroae, și s-au pus pietri din sus și din gios și s-au făcut boor într-un păr și s-au mai pus o piatră în costișă la obrațile pământurilor.
12	funii, 10 stânjini, s-au venit în rândul pământurilor din dial dinspre hotarul Șișcanilor pe supt dumbravă și s-au pus pietri și în țarini, undi s-au venit funi(i)le și supt dumbravă lângă drumul hotarului unde intră în dumbravă, și s-au făcut boor într-un stejar, și s-au mai pus o piatră la capul dumbrăvii într-un pisc lângă o groapă, undi vine o văgăună cu pădure di la dial și din sus, cari piatră caută la piatra din coada iazului lui Oțăl.
6	funii s-au venit di la sâliști în sus până într-un piscu înpotriva, iar a pietrii din coada iazului lui Oțăl și până în pârâu(l) satului și până într-o vale dispre hotarul Delenilor, și s-au piatră în piscu, cari caută iar la piatra din iazul lui Oțăl.
50	stânjini în săliști în vatra satului din sus, cari s-au lipit lângă celi 60 funii din sus dispre apus și s-au pus piatră și în săliști lângă drum.
	Un loc de prisacă ce au fost a Horjii în piscul dispre apus lângă țintirim din dial și cu pomeți, care i-au pus Simion și Gregore, frate-său, ficiorii lui Agapie, și codru în sus până în muche dialului undi să înpreună cu hotarul Delenilor, și poiana lui Bujor până în pârâu(l) lui Bujor, și pârâul în sus, și codru pânî să înpreună cu hotarul Lohanului, iar di la țintirim să pogoară pe margini până în pârâu(l) Burghelii și pârâul în sus până unde să înpreună cu pârâul Bujorului.

Iscăliț(i).
Grigori biv vel vornic.
Grigori Cucoran vor(ni)c glotnii.

<Pe fila 1v.>:

2	19
F(unii)	Stâ(njeni)
10	8

50 stânjini în sălişte pân(ă) în hotar(ul) Delenilor.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Doljești, XIII/2b. Copie.

---

181 **1724 (7232) iulie 30, Iași**

† Иѡ Михаи Раковици в(оє)в(о)д, <Б(о)ж(їю) м(и)л(ос)т(їю), г(ос)п(о)даръ> Зъмли Молдавскои. Scriem domnie me la sluga noastră Ion Bujoran. Facim știre că ni să jăluiră domnii meli Gheorghe Hermeziu și Ștefan Portariul și Ilii Portariul, zicând că au avut niști dresă la un preot la Varatic de la Sfântul Necolai de moșii de la moșii lor, și într-aceli dresă au fost și un uric[1] de cumpărătură pe a trie parte de sat de Bozieni, de la ținutul Vasluiul(u)i, pe Bârlăzăl, și nu știu ce fel de meșteșug ai făcut și ai luat acel uric care scrie pe Vasâle comisul.

Deci să cauți să dai uricul acela, să nu-l oprești sau de ai ceva-i a răspunde, să te scoli să vii aice cu uric cu tot, că nedând uricul, nici îi vine cu dânsul aice să dai samă, oi triimite un om domnescude te va aduci și-i da și cibote.

Și carte(a) aceasta de la mâna lor să nu o iai. Aceasta scriem.

U Ias, let 7232/1724 iuli(e) 30.

Locul peceții.

Vel log(o)f(e)t uci.

Copie asemenea îi întocma de pe cel adivărat. 1825 mart(ie) 10.

Ioan Stamate pitar în Iași.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mitropolia Moldovei, VII/3b. Copie.

---

[1] Uric de la Constantin Movilă voievod din 7117 (1609) mai 31; a se vedea ibidem, VII/3a.

---

182 **1725 (7233) iulie 15, Iași**

† **Ио Михаи Раковиц(ъ) в(о)евода, Б(о)ж(їю) м(и)л(ос)т(їю), г(ос)п(о)даръ Земли Молдавскои**. Scriem domnie mea la sluga noastră Ghiorghii Hermeziu biv cluce(r) și la rugătorul nostru préutul nostru Juverdan de la bisérica domniasc(ă) din târgu din Vasluiu, și la Frătița Băltag pârcălabul, și la Ghiorghie Talpiș, și la Ioniță Chiriiac. Vă facim șt(i)re dac(ă) viț(i) védia carte(a) domnii méle, să vă sculaț(i) să mérgiț(i) la săli(ș)té la Tătăraș, ce iast(e) la ținutul Vasluiului, și să strângeț(i) oamini bătrâni și răzăș(i) di pinprégiur, și să luaț(i) sama foarti cu bun(ă) dreptate pe drese și zapise ci va arăta crédincios și cinstit boiarinul nostru, dumnealui Ion Păladi biv vel spătar pré sâliște Tătărașii, pentru căci jelui dumnealui spătarul că i să înpresură o bucată de loc de Tătăraș de către călugării de Dobrovățu, că mai în trecută vreme au dat sam(ă) spătarul că când era egumăn la Dobrovățu, Gribincia, au fostu vinit la domnie mea di ni s-au fostu rugat ca să-i dăm o bucată de loc domnescu din locul târgului Vasluiului danii mănăstirii fiind și moșiia Lipovățului aproapi de Vasluiu, și domnie mea i-am dat o bucată de loc g(ospo)d din locul târgului ci s-ar adeveri că iaste chiar loc domnescu, iară nu loc boiarescu, ce el n-au căutat să-ș(i) fie hotărât acea part(e) di hotarul târgului g(ospo)d, ce s-au sculat egumănul Gribincia, fiindu Tătărașii dum(i)sale spătarului aproapi acolo; și au intrat cu hotarul în hotarul dumisale în Tătăraș și i-au strâcat hotarăle de i-au luat câtva loc, care domnie mea nu i-am dat din din locurile boiarilor să ia, ce i-am dat din locul g(ospo)d din carile nu iast(e) dat nemărui.

Deci iată că vă scriem să căutaț(i) să luaț(i) sama foart(e) cu bun(ă) dreptati, și de va fi așea cum jălui dumnealui ș(i) i-a fi luat di(n) hotarul dumisale a Tătărașilor, și a fi strâcat hotarăle dumisali pe drése și zapise, cum or fi scriind să luaț(i) hotarăle aceale cé li-au pus pe moșiia dumisale pe a Tătărașilor, și să le puneț(i) iară pe unde vi-ț(i) adeveri că au fost hotarul dumisale mai denainte vréme, și pe unde i-ar hi strâcat hotarul să le înnoiț(i) și să faceț(i) și mărturii din semne în semne, să o daț(i) la mânule dumisale. Osăbit de aceasta mai jelui dumnealui și pe călugării de la Barnovschii că iară are pricină și cu dânșii pentru satul Tătărașii a dum(i)sale, care zisă dumnălui că să înpreună cu satul lor cu Dobârcinii dispre soari răsare. Iarăș să luaț(i) sama și acolo cu bun(ă) dreptat(e), și pe unde veț(i) afla că au fost hotarăl(e) céle véchi a dumisale și li-ar fi stăpânit, să puneț(i) alti hotară, să le îndreptaț(i) și dispre céia part(e), și iarăș să fa(ce)ț(i) mărturii din semne în semne, să o daț(i) la dumnălui să o aduc(ă) aici ca să le fac și la domn(i)e mea întăritur(ă). Aceasta scriem.

ȣ Ꙗс, л(ѣ)т(ѡ) ҂зслг <7233 / 1725> иȣл(їє> єі <15>.
Вел л(ѡ)г(ѡ)ф(ът) ȣчи.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 577/9. Original, difolio, sigiliu oval.

---

183 **1725 (7234) decembrie 15**

De pe cea adevărată hotarnică a moșii Tătărașii sau Băhnarii ot ță(nu)t(ul) Vasluiului.

† Milostive și luminate do(a)mne să fii măriia ta sănătos. Facem știre mării tale că mai în trecute zile am fost jăluit mării tale d(um)n(ealui) Ioan Păladi biv vel stol(ni)c[1] pentru un sat a dum(i)sale Tătărași, ce este aice la Vasluiu, zâcând că mai în trecută vreme într-această domnii a mării tale, până era vol[2] Gribincea, egumenul de Dobrovăț, au cerut la măriia ta de i-ai dat danii o bâcată de loc Mănăstirii Dobrovățului din locul târgului Vasluiului, iar nu din locuri boerești, și cu acea danii să fii înpresurată o bucată de loc despre păduri, din locul Tătărașilor a dum(i)sali spat(arului) Păladi.

Deci pi jaloba dum(i)sali spăt(arului) ne-(a)i poroncit mărie ta cu luminată carte(a) mării tale să venim aice la Tătărași să luăm sama cum a fi mai cu dreptate pe dresă și pe zapisă ce va arăta dum(nea)l(ui) spat(arul) să hotărâm satu(l) Tătărașii despre locul târgului Vasluiului și a satului Muntenilor, care este a Mănăstirii lui Barnoschi vodă și a Mănăstirii Zugravilor. Deci pe poronca mării tale am venit aice și am dat știre și călugărilor și de la Dobrovăț și de la Barnoschi ca să vii să socotim, și am așteptat o lună de zile să vii călugării și nici unul n-au mai venit.

Deci văzând măriia ta că numai veni nimi nici despre o parte am strânsu oameni buni și bătrâni megieși târgoveți de Vasluiu și di la țară, și am purces a hotărî satul Tătăraș(i) p(r)in pregiur despre alte hotară pe cum au arătat sămne(le) din dresă dinnaninti de la răposatul Ilieș vodă și pre mărturiia de la Ilii Sturza biv vel stolnic, și Gavril Costachi biv sărdar, și Costandin Cărăcaș jignicer, și pe priciperea megieșilor aflat-am că să începe hotarul Tătărașilor din Cetățui la vale până în fântâna Cornii p(r)in păduri s-au pus stâlpu di la vale de fântână în margine(a) pădurii în poiana lui Sânbotin, și de acole la vale peste șăs în grindul călugăriții, și de acole iarăș peste șăs până la podul hat(manului) și piste Bârlad și piste șăs până în drumul cel mari într-o moviliți, undi au descălecat sfânta, și de acole peste șăs spre răsărit piste apa Vasluiului, pi Vasluiul ce(l) bătrân, până în obârșiia Topililor, și acole s-au pus stâlpu, și de acole la deal în capul piscului Bustii s-au pus stâlpu, și de acole pe drumușor pe valea Bustii pe din gios de odaia ce să pomenești că au fost a lui Pătrașcu diiaconul în dealul viilor în zare s-au pus stâlpu, și de acole la vale până în gura viilor spre răsărit pe deasupra pomilor Nechitii într-un piscu s-au pus stâlpu, și de acole pe mar(gi)ne(a) pădurii spre răsărit pe culme(a) dealului până în zari în pravelă s-au pus stâlpu, și de acole în sus p(r)in rădiu culmea dealului până în drumul Nebunului[3], și de acole pe drum p(r)in rădiu până în obârșiia văii Băhnariului[4] spre răsărit în dealul din mijloc în capul po(i)enii din sus s-au pus stâlpu, și de acole la vale undi s-au făcut sămni în doi stejeri, și de acole iar la vale până în matca văi(i) Dodeștilor, și de acole la deal zarea dealului în drumul Hușilor s-au pus stâlpu, și de acole pe drumul Hușilor la vale pe din sus de prisaca lui Trohin până în matca văi(i) Orzăștilor, și de acole la deal spre răsărit pe la o fântână un rând de pământuri s-au pus stâlpu în costeșă, și de acole pe costișă în gios pe hotarul Țării până în matca Orzăștilor în izvoară s-au pus stâlpu în malul pârăului despre apus, și de acole pe costișă până în obârșiia văi(i) Ulmului și s-au pus stâlpu, și de acole în gios pe culme(a) dealului până în movila lui Ciuteș[5], și de acole la vale pe piciorul dealului până în matca văi(i) Dodeștilor, și de acole la deal spre apus pe hotarul Țării până în dealul din mijloc, și de acole la vale până în valea Mânjeștilor, și de acole la dealul Dobârcenilor. Aice la acest loc dede samă Ioan Stegariu de la Vasluiu că în anul trecut (au împresurat) călugării de la Barnoschi o bucată de loc din hotarul Tătărașilor și au luat și dejmă călugării, iar noi căutând pe sămnul dresălor dum(i)sali spat(arului) care să pomenesc mai sus, adevărat să află înpresurat despre călugări, că am aflat peste valea

Dobârcenilor în costișea despre apus și un stâlpu vechiu pus de acei boeri ci scriu mai sus că au hotărât la Ilieș vodă, și am așăzat și noi stâlpu la loc, și încă tot au mai mărturisât Ion Stegariu de zisă că tot pe acolo este hotarul că i s-au tâmplat de au cumpărat nu odată ci în câteva rânduri di la Mihtescu[6] și de la călugăr(i), și acolo ace(a) bucată de loc tot în parte(a) Tătărașilor s-au dejmuit, și de aice la deal în capul dumbrăvii din gios în drumul Mânjăștilor și aco(lea) s-au pus stâlpu, și de acole pe drum la vale p(r)in obârșie Văi(i) Negre pe drumul ce merge la moara lui Cuz(a) în răspintinea drumurilor s-au pus stâlpu, și de acole la vale, p(r)in dumbravă până în matca văi(i) Muntenilor s-au pus stâlpu, și de acole la deal p(r)in dumbravă pe undi-i un rând de pământuri s-au pus stâlpu, și de acole în gios pentre rândurile pământurilor până în râpa ce mari și acole un stâlpu în malul râpii din sus, și de acole în gios pe muchea dealului până în matca văi(i) Muntenilor până unde să pomenescu grădinile, acole s-au pus stâlpu în malul pârâului din sus, și de acole pe pârâul grădinelor până în apa Bârladului, și de acole pe țărmurile Bârladului despre apus până unde să pomenescu morile Băisanului, și de acole pen luncă în gios până în vladnic în capul poenii lui Rânduneci din gios, acolo s-au pusu stâlpu, și de acole pen vladnicu înspre apus și peste drumul ce(l) mari s-au aflat un stâlpu vechiu în costișă despre apus, și de acole la deal până în muchea dealului în capu(l) călugărilor de Zugravi, și acole s-au pus stâlpu în muche(a) dealului în capu(l) pământurilor, și de acole pe muche(a) dealului în sus până în movila[7] lui vod(ă), și de acole tot în sus până în drumul lui Toad(e)r, și acole s-au pus stâlpu, și de acole pe drum pen dumbravă până în prihodiști, și acolo s-au pus stâlpu, și de acolo pen prihodiști și pen vale(a) Lipovățului și la deal pen codru până în zarea dealului în drumul Bogdanii, și de acole s-au aflat bour într-un stejar, și de acole pe muche(a) dealului în sus până în Movila lui Săcară, și acolo s-au aflat bour într-un fag, și de acolo tot pe drum până în fântâna prunelor, și acolo s-au aflat bour într-un fag vechiu, și de acolo până în runcu pe Dealul Temofteiului am făcut sămnu într-un copaciu, și de acolo pe dealul Racovei pân(ă) deasupra Grajdiurilor, și acolo s-au făcut sămnu într-un ștejar, și de acolo tot pe dealul Racovei până în Cetățui, undi s-au pus amândoi stâlpi, unul ci vini despre dealul Racovii și unul ce caută spre fântâna Cornii.

Deci noi așa am aflat și am socotit cu mari dreptate înpreună cu toți megieșii și târgoveți(i) care s-au întâmplat, și pe adevărate dresă și mărturii a dum(i)sali Păladi spăt(ar), iar afară de cum scriu dresâli nu ne-am atinsu nici la un loc, iar pentru o bucată de loc ce te-(a)i milostivit mărie ta de s-au fost dat din locul târgului Mănăstirii Dobrovățului, am aflat că au înpresurat călugării o bucată de loc din Tătărașii dum(i)sali despre pădure, de unde să zeci dealul Timofteiului a Racovii, dar noi acolo nimică nu ne-am atinsu, ce am lăsat sămnele călugărilor pe loc. Și așa am aflat cu bună dreptate toată socoteala acești moșii Tătărașii, și înștiințăm mării tale ce a fi mila mării tale. Să fii mărie ta sănătosu.

Лєт ҂зслд <7234 / 1725 > дєк(єм)в(рїє) єі <15>

Robul mării tale Gheorghe Hermezău biv cluce(r)[8].

Robii mării tali ot tâ(r)gul Va(slui) i rugătoriul mării tali erei Ștefan, biserica g(os)pod din Vasluiu.

Robul mării tali hotarnic.
Ion Stegariu.
Frățița Druncuț.
Andonie sân Croitoriții.
Sandul sân Burdujii.
Costandin Droică.
Ion Guriți.
Tofan Băhnar.
Ion sân Mat(e)i Burghelii ot Orzăști.

<Pe verso>: Suret scos de pe suretul hotarnicii Băhnarilor. / Vasluiu / 7234 / 1726 / decemv(rie) 15 / Citit și transcris Const. Litic.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDLXXIX/16. Suret de pe suret.

---

[1] spătar, la Gheorghe Ghibănescu, *Vasluiul. Studiu și documente,* Iași, Institutul de Arte Grafice „Viața Românească”, 1926, p. 130.

[2] viu, la Gheorghe Ghibănescu.

[3] Lipsește la Ghibănescu.

[4] Butnariul la Ghibănescu.

[5] morile lui Ciutaș la Ghibănescu.

[6] Miclescu la Ghibănescu.

[7] morile la Ghibănescu.

[8] Lipsesc mai multe nume.

---

184 **1728 (7236) aprilie 28**

† Ио Григории Гика в(ое)в(о)да, Б(о)ж(їю) м(и)л(ос)т(їю), г(о)сп(о)даръ Землѣ Молдавскои. Scriem domniia me la boiari și la toț(i) sluj(i)tori carii viți îmbla ori cu ce fil di slujbe a domnii meali la ținutul Vasluiului. Facem știre tuturor pentru doi argați, și un cioban, și (u)[1]n văcar, ce v-ar[2] ave(a) Sfânta Măn(ă)stire Fâstâcii oamini fără de bani în vistirie, făr(ă) de nici o gâlceav(ă) ca să fii de poslușanii Sfintei mănăstiri. Iată că din cărți de milă ce-au avut măn(ă)stire(a) și de la alți domni di aceștii 4 oamini poslușnici, domniia me încă m-am milostivit și i-am (i)ertat acei 4 oamini ca să fii în scutial(ă) de toati dăril(e) și angăriili, nimărui nimic să nu de(a), numai ei să fie de poslușanii măn(ă)stirii, fiind o mănăstiri scăpată și niavând nici țigani, nici vecini; Pentru acie, dumnevoastră bo(i)eri și voi sluj(i)tor(i) vădzind carti(a) domnii mele, toț(i) să daț(i) pace acestor oamini, întru nimic să nu-i învăluiț(i), măcar ori ce greu și nevoi ari éa și pe altă țară, dară acești 4 oamini nici odat(ă) nici un ban să nu de(a), că cine s-ar ispiti a le faci mai multu val pesti carti(a) domnii mili, unii ca acie vor fi de mare cirtare de la domnie mi(a). Aceasta scriem.

Л(ѣ)т(о) ҂зсл҃ѕ <7236/1728> ап(рилїе) к҃и <28>.
Ио Григорие Гика воевода.

<Pe verso-ul filei a doua>: Ionnichie Botezatul.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DCXXIII/162. Original, difolio, sigiliu mic octogonal, rupt.

---

[1] Rupt.

[2] vor.

---

185 **1729 (7237) ianuarie 3**

Copie

Precum ni-am socotitu frățește pentru moșiile ce am avutu în pricina noi Ivăneștii, strănepoții lui Nistor, cu niamul nostru a Coșestilor, și ni-am făcutu părți tuturor precum vom ține prin siliște.

7237 <1729> ghenar 3

Pamanturi	Pașși	220 Pământuri Stoeneștii

107		S-au venit Coșescului și lui Andrii Sionu cumpărătură și moșie batrână, ce se înparte în giumătate.
17	6 ½	Osebitu lui Andrii Sionu cumparatură di la Nechiul și di la Rucsanda, nepoata Oanii /124 pamânt, 6 ½ pași facu partia lui Doroșu cu 11 pământuri, 14 pașși ci au cumpăratu di la Sionu, ce au fost vândutu Arhilie și Anița, fetile lui Doroșu.
17	6 ½	Partia lui Doroșu cu 11 pământuri, 14 pașși, ce au cumpăratu di la Sionu, ce-au fost vândutu Arhilie și Anița, fetile lui Doroșu.
17	6 ½	Partia lui Mihailă, nepotu lui Vasile, strănepotu Oanii, ce se trage Ioan Onichi.
9	(...)[1]	A Ibușanilor cari s-au luatu pentru partia lui Cost. Coșescu, neagiungându lui din Ivănești și din Coșești, precum îi scrie zapisul și se lipsesc Hușanii de totu din Coșești.
52		Partea Teclii, fetei Oanii celui bătrân, se înparte cu toții cine se trage din Nistor ot Ivănești.
		Broștenii. 152 pământuri peste totu.
67		Partia Coșescului și a lui Sionu cumparatură ci se-nparte în două.
25	4	Moșie bătrână tij în partea Cosescului cu Sionu în două.
8	8	Osebitu lui Andrii Sionu o cumparatură di la Michiul și di la Rusanda, nepoată Onii, 100 pământuri, 12 pași.
8	8	Partia fetilor lui Doroșu cu 5 pamant(uri), 13 pași, ce au rascumparatu ei de la Sionu, partea Arhilei și Aniței, fetele lui Doroșu[3].
8	8	Partia fetelor lui Doroșu cu 5 pământuri, 10 pași ce au resumparat ei di la Sionu partea Arhilii și Aniții, fetile lui Doroșu.
9		A Hușenilor partia lui Costantin Cosescu cari nu au agiunsu lui din Ivănești și din Coșești, cum îi scrie zapisul.
8	8	Partia lui Mihail, nepotu(l) O(ani)[1]i ce se tragi Ioan Onichi.
25	12	Partea Teclei Nistoroae se-ș(i) înpartă cu toți Oanii (?) Nistoru / 51 pământuri, 8 pași.
Ivăneștii, partia de giosu, 41 pământuri s-au vândutu de Postolachi Cosescu in pol sat Lupului vel vornicu și s-au datu răzașilor ce li s-au vinit din partia de sus.		
Pământ(uri)	Pașși	
56		Partia din sus (...) Ivăneștii s-au datu cu Coșeștii în două și s-au vinit 8 pământuri pe o parti, 16 ½ pământuri ni-au datu Coșeștii în partia de sus pentru partia de giosu tuturor feciorilor lui Nistor și a Oanii, 11 ½pământuri s-au datu tij de Cosescu în partea de sus Hușenii, pentru partia lui Costantin Dancul și s-au plinit 56 pământuri precum arata soma de sus, și s-au lipsitu Coșeștii de totu din partia Ivanestilor de sus
10		S-au mai datu Hușenilor din Vladești din partia osebit a lui Sionu de s-au plinit peste tot din toate hotarale 39 pământuri, 16 pași, partia lui Costantin Zancași.

Văzind noi strambatatia la hotarat(ul) lui Postolachi Coșescu ni-am tocmit noi in de noi și ni-am facut părți drepte se ținem așa precum arata izvoadili, pentru ca la tocmala no(a)stra au radecatu (?) cu sufletile lor doi oamini bătrâni cu manile pe ico(a)nă, anumi Chiriacu Naciul și Darie diaconu(l), precum s-au fostu înparțit ma inainte aceste siliște pe trei părți, feciorii lui Gh. Oana cel bătrân și am lăsatu și ni-am învoit și de acum înainte gâlceava între noi se numai fie, și pentru credința am iscălitu și-am pus și degetile toți razașii cari s-au tamplatu.

---

[3] Însemnat numai în Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 844/11, f. 4.

Subscriși / Toader Strajescu, Zota Cucoș, Andrii Sionu, Ioan Galușcă, Gheorghi Ion Paval.

Aceasta copie fiind tocmai de pe ce(a) adiverita înparțala și invoe(a)lă iscalita de Strajescu și alți răzași s-au incredințatu și cu a no(a)stră iscălitura.

1817 noiembri(e) 20.

Subscris Ioan Jora.

Hotarnica de față a cărei original se păstr(e)ază de casa Mirciasca s-au poslăduitu de subscrisul și s-au găsitu întocma din cuvântu în cuvântu și spre (...)nita se adiverești de subscrisul.

1872 august 2.

<ss> Emanuel E. Vincler.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 844/5. Copie în grafie latină din 2 august 1872 de pe o copie din 20 noiembrie 1817; Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 844/11, f. 4-4v., copie în grafie latină.

---

[1] Rupt.

---

186 **1729 (7238) septembrie 12, Iași**

Noi Grigorie Ghica vo(i)evod boji(iu) milostiv g(os)p(o)d(a)r Zămli Moldavscoi. Adică s-au pârât de faț(ă) la divan înainte(a) domnii meli și înainte(a) a lor noștri moldovinești bo(i)eri a mari și mici, Sanda călugărița Plăcintoae și nepot lui Vasili, cu Toad(e)r Romașcu diacon, și cu frate-său Ion Romașcu armașul, și cu Bejan Diianiș, și cu Apostol Penișoară, toate sămințiile lui Gavril Sprânceană pah(a)r(nicul), și a lui Lotie Pojar și a lui Toad(e)r Sprânceană și a lui Mihăilă Harvat și a fratelui său, lui Toad(e)r, zicând Sanda călugărița și cu nepotul său Vasile precum le înpresoară acești mai sus numiți niști părți de ocină ci au avut ea dintr-un uric ci ari de la Ștefan v(oie)v(o)d din let 6942 <1433 septembrie 1-1434 august 31>, cari sânt acmu 296 ani de când esti uricul, cari sate sânt scrisă anumi în uric, sat pi Cobâle la Movile, parte(a) lui Costin, și, piste Prut pe Peremnicovul[1] și dvoriștea lui Rosomacin[2], iar nu scrie la cari țin(ut) sânt acesti sati. Iar Toad(e)r Romașcu diaconul și cu fratele său Ioan Romașcu, și Bejan Diiniș și Apostol Penișoară au arătat un uric di la Iancul v(oie)v(o)d, numai fiind slovile strâcate la veliat nu s-au cunoscut velet(ul), în cari uric scrie precum au dat danie lui Gavril Sprânceană pah(a)r(nicul), și lui Lotie Pojar și lui Toad(e)r Sprânceană, și lui Mihăilă Harvat și frăține-său lui Toad(e)r, o bucată de loc cu fânaț piste Prut di cătră răsărit ci să chiamă Ciortova, cari loc au fost domnescu, din ocolul târgului Hușil(o)r, carile scrie uricul în sămni. Și iarăș au mai arătat și alt uric de la Petrul v(oie)v(o)d din let 7052 <1543 septembrie 1-1544 august 31>, cari sânt acum 186 ani de când esti uricul, în carile scrie că au dat și au întărit lui Mihăilă Arvat și frațil(o)r săi la țin(utul) Fălciiului, cari au fost cumpărat de la Anghelina călugărița, fata Draghii, a fetii lui Herman pârcălabul, și cu nepot(ul) ei de sor(ă). Iar nici un nume de sat ci sânt scrisă în uricul Sandii călugăriții cu a nepot(u)lui său lui Vasili nu sânt scrisă într-acest uric acestor săminții ci s-au scris mai sus, nici alti cărți de întăritură sau de rămas de la alți domni mai dincoaci n-au mai avut călugărița.

Deci domnie și dinpreună cu tot sfatul nostru am giudecat socotind că esti o vremi de dimult și numai au altă dovadă am văzut că să acolisăști fără di cali din moșiile a acestor oamini di mai sus scriș(i). Deci am dat rămasă pi Sanda călugărița și pe nepotul ei pe Vasili din toată lege(a) țării să le de(a) paci să-ș(i) stăpâniască moșiile cu paci, iar călugărița să-ș(i) cerci satile ei cii scriu în uric să-ș(i) dizbată moșiile, iar lui Toad(e)r Romașcu diaconul și frățini-său lui Ion Romașcu, și lui Bejan Diiniș, și Apostu lui Penișoară și de la domnie me(a) am dat și am întărit cu a lor drepti ocine și moșii din dresă ci au di la Iancul v(oie)v(o)d și de la Petrul v(oie)v(o)d di (î)ntărituri pe sat pe Păulești, ce s-au pomenit mai sus; Și ace(a) bucată de loc cu fânaț ci să chiamă Ciortova ci au danie di la Iancul v(oie)v(o)d din ocolul târgului Hușil(o)r, precum să începi hotarul din țărmurile Prutului pe lângă Hindilii pe dânsul, și de acole piste un grind, și de acole drept spre răsărit până în obârșie Brebenici pe diasupra ezărului Bâtlanii, și de acolo drept spre răsărit până undi să tâmpină cu hotar(ul) Broșcășănilor, și de acolo drept la vali în gios pără în țărmurile Prutului, așa s-au încheet tot hotarul acei bucăți de loc ce s-au scris mai sus, anumi Ciortova, ca să le fie și de la domnie me(a) drepti ocine și moșii cu tot venitul și copiilor și nepoților și-a toate sămințiile lor ci or alegi mai di aproapi.

Și această pâră să nu să pârască nici odinioară în veci piste carte(a) domnii meli. Aceasta scriem.

U Ias let 7238 săpt(embrie) 12
Locul peceții go(spo)d.
Ilie Catargiu vel log(o)f(e)t.
Dimitrie Muste.

<Pe verso-ul filei a doua>: Suret de pe ispisocul domn(u)lui Grigorie Ghica v(oie)v(o)d. / 7238 săpt(em)v(rie) 12.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 40/22. Difolio, copie.

---

[1] Probabil, lectură greșită pentru „Derenice”.
[2] „a lui Rosomac”.

---

187 **<cca. 1730>**

Dumn(ea)ta med(elnicere) pentru acéli ce ț-am scris în carte ca să le dzici dumisali lui Mustafa ag(a), să i li dzici, îns(ă) să rânduești cuvinteli dumitali precum vei socoti că va fi mai bine și mai cu cali, așia să i le dzici, ca să n(u)-l mânii, ci în chip ca să-i arăți să cunoască ce s(e) cadi a faci să pliniască poronca stăpânilor.

Iar pentru dumn(ea)ta măcar că ț-am scris (...)[1] să vii (...)[1] mai să arăți (...)[1] n-ai pentru ce mai și do(...)[1] să socotești să nu-l tulburi ca să nu s(e) facă zăticnială trebii noastre. Și iar cercându-l cu voroava, îl vei cunoaști spre ce parte să abate și să ni scrii. Iar de vei socoti că nu să va tulbura și n-ai nici o triab(ă), să te scoli să vii, îns(ă) tot să ni m(ai)[1] scrii.

Pentru tescherea nivoiaști (...)[1] să s(e) scoată și să trimiț(i) (pe)[1]ntru Neculai post(elnic) (...)[1]

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 613/6. Original, rupt, restaurat.

---

[1] Rupt.

---

188 **1730 (7238) iulie 20, Fir**

Adec(ă) eu, Dumitrașcu Racoviț(ă), dat-am răvașul nostru cestui om din Oțăleni, anume Toadir, ficiorul Măricăi, nepotul lui Oțăl, ca să fié volnic cu răvașul nostru a merge ș-a lua de a zece de pe moșiia noastră de la Oțăleni, ori grâu, ori orzu, or(i) mălai săcar(ă) (...)[1] să aibe cu răvașul meu a merge și a lua și de la o moar(ă) ca(...)[1] (...)[1] giumătate de vad al nostru și de acolo să aibă a lua ori de pe unde să s(e) de[1] a zecea, am scris[2]. Și pentru credința am pus și iscălitura.

ꙋ Фир, лет ҂зсли҃ <7238/1730> юл(їє) к҃ <20>
Дꙋмитрашкꙋ Раковицъ <m.p.>.

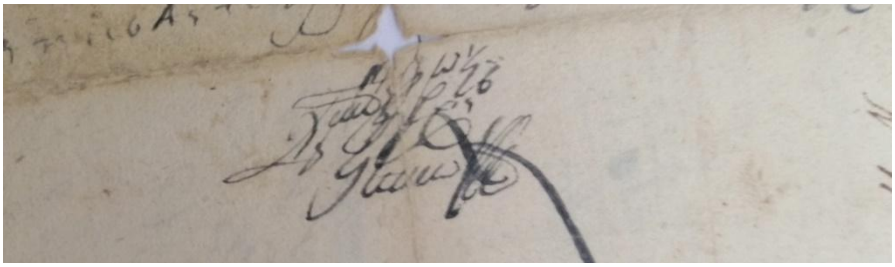

Iar pentru în Fundătură pe(…)[2] de mi-i plăti, iară fânul din an trecut[2] (?) vei da cât ai mâncat.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Doljești, XIII/4. Original, rupt.

---

[1] Rupt.
[2] Ilizibil.

---

189 **1730 (7238) iulie 27**

† Simioane. Agachi a vinit aice la mini, și eu pe gura ta ț-am fostu. Făcu-i un răvaș pentru Oțeleni ca s(ă)-ți învoiască să nu te zeciuiască, să ni lasă a trie parte, însă pe gura ta am făcut. Dar acmu am înțeles că tu nimic măşenai și înbli răi, ce s(ă) știi că ce-i fi luat, tot vii să dai înnapoi, și stai de nu te mai amesteca nici în unele, nici în pomi, nici în pâne, c-apoi să nu bănuești, ca să-ți fac știri. Aceasta-ți scriu.
Лет ҂зслѳ <7239/1731> **юл(їє)** **кз** <27>

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Doljești, XIII/4. Original.

---

190 **1731 (7239) aprilie 20**

Facem știre cu această mărturiie hotarnică că din luminată porunca prea înălțatului domnului nostru Ioan Grigorie Ghica v(oie)vod fiind noi orânduiți prin luminată carte(a) mării sale lui (vo)[1]dă ce ne-au adus Simioan Chiriță și cu Ștefan banul, ca să mergem la niști părți de moșie ce sânt la țin(utul) Fălciiului, anumé Chiricea, i Ploeștii, i Puțănii, i Șărbăcanii, întru cari ni (se)[1] poruncéște să le alegim, să le hotărâm cu p(i)etri din dâmbi de părți. Deci, mergând la numitele moșii, strângând pe toți răzeșii și înpregiurașii, anumé pe Simioanu (Chiri)[1]cea din Idrici, i pe Ștefan banul din Puțăni, i pe Ștefan Băzgul din Ploești, pe Petru (Sălceanul)[2], i pe Gheorghie Bodescul din Băsăști, i pe Ștefan P(oiană)[1] ot tam, i pe Gligoraș Șălariul ot tam, i pe Gavril ot tam, i pe Grigoraș Zbanțu din Viltotești, i pe Ionașcu Zbanțu ot tam, i pe Trohin Băzgul din Cărpești; Și mergând noi toți la fața locului și scoțându-ne toți toaté scrisorile și dovezile, așa s-au găsât, cum că acestu hotar Chiricea este scos tot din Șărbăcani din vechi i din moșii Băneștilor și a Chiricéștilor, și să începe din capul Rădiului Boghiului în sus, parte(a) despre apus, și mergi alături cu Boghenii i cu Pe(t)[1]recanii, și cu helești în apa Idriciului, până să întâlnești cu Du(me)[1]eștii lui Coste Flndii, și di acole merge înspre răsărit cu Dumeștii înspre răsărit păn(ă) în zare(a) dialului de către fundul vii Puțenil(o)r, și acole (...)[1], și di acole mergi în gios zare(a) tot alăture cu Ploeștii i cu Puțănii, până în capul tufilor Șărbăcanilor, și s-au pus piatră; Și scoțându-și o hotarnică Si(mi)oan Chirice de la răposatul Antohie Jora vel log(ofăt) și de la Ilie vel clucer, întru cari ne arată din velet **҂зсзі** **<7217/1709>** **ав(гꙋст)** **к** **<20>**, fiind hotarnice dum(nea)lor tot pe acești părți de moșiie, și arată că acestu hotar Chirice i Ploeștii umblă în doi bătrâni, anumé pe Darii și pe Obreji, și din Darii trag Chiriceștii și din Obrejie trag Băneștii, și să înpart acesti moșii drept în doao, Chiriceștii și cu

(Bă)[1]neștii, iar din Puțăni a patra parté, cum și Ploeștii, mergu în sus păn(ă) să lovești cu hotarul Vătcanilor, și înspre răsărit păn(ă) în zare, și din gios păn(ă) la Rădiul Briazului, unde este casăle lui Ștefanu Băzgu și livezile lui, adică 117 stânjeni curmezisul moșii, puindu-să și p(i)etri la câte patru cornurili, și scoțindu-ni o diiată Ștefan B(anul) di la un Nicodim monah, întru care cere moșii din Șărbăcani, a patra parte dintr-un bătrân. Deci, făcând noi fun(i)e di 20 stânjeni, și stănj(enul) di 8 palmé, și măsurând capul moșii despre răsărit pără în zare pe drumul Brăilii nou, păn(ă) în hotarul Pelmeșenii, și s-au găsât noao zeci funi(i), unsprezeci stă(n)j(eni), cinci palme, și măsurând și capul moșii despre apus din hotarul Pelmeșenii și a Ghilțenilor pe drum(ul) Brăilii vechiu, alăture cu Băsăștii, păn(ă) în capul Rădiului Boghiului, unde s-au pus piatră și s-au găsât optzeci și șapté funi(i) i cinsprezăci stănj(in)i, patru palmé, și s-au găsât trii bătrâni, anumé Onaca, și Tomșa, și Arsănie, și s-au venit de bătrânu câte triizeci de funi(i) și trii stănjăni, cinci palmé și trii degeti. Și scoțindu-ne altă diiată, tot di la acestu Nicodim monah, (…)[1] și giumătate mai mică, întru cari scrii ca să nu să ții în samă diiata banului, că după tocmala ce-au avut cu banu(l), fiind om sterpu, ca să-l ție păn(ă) la moartea lui, și după moarti(a) lui să-l grijască, nu l-au ținut, nici l-au grijit, și murind el la un nepot a lui Sin Dodie dintru care trage moșie Dodeștii, și cu Nicodin monah tot din Arsăni, și mai (i)eșind patru oameni de au mărturisât, anumé Ștefan Poiană, i Gheorghie Bodescul, i Petre Sălcinul, i Grigoraș Zbanțu, oameni de credință (…)[1] au fostu fați la moarte(a) acestui călugăr, și așa au mărturisât, ca să nu aibă a cere moșii banul din Șărbăcani și nu i s-au dat, cum și Ștefan banul n-au mai adaos a cere moșie din Șărbăcani; Dându-să și mărturiia încredințată la tustrele mâinile, puind și herăia una sută lei și una sută de stupi, cari să va scula iar la pâră și la gâlceavă, între Chiricești și între Bănești fiind bună învoire în minte(a) noastră, și înnainte(a) acestor mai de sus arătați oameni cari s-or puni numele și mai gios degetile. Și pentru mai mari încredințari am iscălit .

Дин вилет ҂зслѳ҃ <7239/1731> април(їє) к҃ <20>.
Apostul Talpiș vornic di po(a)rtă.
(…)
Eu Ștefan Poian(ă).
Eu Gheorghi Bodescul.
Eu Pitri Sălceanul.
Și am eu Enachi acesti hotarnici sen Corlat uricariul.
Eu, Simion Chirici.
Eu Ion Roiul.
Eu, Gavril.
Eu, Gligoraș Șelar.
Eu, Gligoraș Zba(n)țu.
Eu, Iona(ș)cu Zbanțu.
Eu, Trohin Băzgul.
Eu, Ștefan Bozgor.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 613/5.

---

[1] Document deteriorat; Noi ne-am folost de o copie xerox; Ilizibil.
[2] Ilizibil, aproape un rând.

---

191 **1731 (7240) noiembrie 12**

Copie

Prin porunca mării sale lui vodă tâmplându-ne de am hotărât Răbâia, au venit la noi de ni-au spus Ursul și Toader, ficiorii Bulircăi, nepoți Irimii Chir(i)lii, și Iftimii Ioa(n)iți, nepotul Mării, din satul din Merești, de la țin(utul) Fălciiului pe Prut, ci să hotărăști cu Răbâe lui Toader Jora, și din sus să hotărăști cu Ghermăneștii, zicând acești oameni cum s-au sculat nu știu cini și li-au stric(a)t un hotar despre Prut, și să tem să nu s(e) înpresoari moșie fiind stricat hotarul.

Deci, umblând pe urma acelui hotar s-au aflat Andrii Podariul de au spus cum că făcând Mustaf(a) aga o moară de vânt, au mers turcul în silă și au scos hotarul și l-au pus supt talpa morii.

Deci am strâns oamini buni răzăș(i) di pi înpregiur, pe Costandin Cogălnician, și pe Andrii Cogălnician, și Postolachi Bicher răzăș(i) din Todirceni, și Lefter, isprav(ni)c podului, i Toader Sămișalu, și Andrii Podaru și alții, și ni-am dus acolo unde au dat samă că au fost hotaru(l). Și am săpat în locul hotarului și am găsit cărbuni de faci sămnile hotarului și cenuș(ă), și am găsit și piatra aceia ci au fost hotar înherată, și am pus la loc înpreună cu atâța oameni de mai sus numiți, și am dat aciastă mărturii a no(a)stră să le fii de credință la mâna lor.

Let 7240 noemvr(ie) 12.

Gavril biv vor(ni)c glotnii.

Toader Drănaci.

Aciastă copii s-au scos din mărturie ce adivărată din scrisorile sfintei Episcopii Hușii și esti întocma.

(1)812 iuni 17.

Iani iconomu ot Huși.

<Pe verso-ul filei a doua>: Vasile Rusul din satu din Cremenciuc, țin(u)t(ul) Sorocii, pentru niști scrisori din moșiile de la Răbâia; Copie adeverită de pe hotarnica Râșeștilor a Episcopiei Hușului; Tot aceasta de la N^o 8 este copie; Anul 7240 iulie în 12.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 423/61. Copie din 17 iunie 1812.

---

192 **1732 (7240) februarie 26, Iași**

Catastiv de toate moșiile ce-au avut dumnialui răpăosatul Iordache Rusăt vornicul, de pe socrul dumisale răpăosatul Neculai Racoviță log(o)fătulu, de moșie și danii și cumpărături. Așijderea ș(i)-a vornicului ce-au cumpărat cu bani și alte danii carili s-or însămna toate pe amăruntul.

Оу Іас, л(ѣ)т(о) ҂зс҃м <7240> фев(рүарїе) к҃е <25>

Fălciiul

1 satu întreg Stăneleștii pe Prut cu un ispisoc de la Barnovschii vodă danie lui Ionașcu Cehan pitariul din л(ѣ)т(о> ҂зрл҃е <7135>.

2 ispisoace de la Alixandru vodă și de la Vas(i)lie vodă, întărituri lui Cehan pe Stănilești din л(ѣ)т(о) ҂зрл҃и <7138> și ҂зрм҃и <7148>.

1 carte de la Bejan Hudici vornicul și Axinte uricariul și Tănas Bosie precum au hotărât Stănileștii și Măicanii din gios de tot din semne în semne din л(ѣ)т(о) ҂зсѕ҃і <7216>.

3 sate Tinteștii, Horjăștii, Pâhneștii pe Crasna din sus de Huși, ispisoc de la Antiohi vodă precum s-au hotărât aceste trii siliște din л(ѣ)т(о) ҂зс҃е <7205>.

1 mărt(u)rie de la bo(i)érii cei mari tij pe acestea din л(ѣ)т(о) ҂зс҃е <7205>.

5 zapisă cumpărături vornicului Iordache din Pâhnești, carii sintu anume puși mai gios tot în hotărâtura de sus pomenită.

- Ursul de Zlătărești л(ѣ)т(о) ҂зс҃е <7205>.
- Pricopi pe 1 bătrân Cârjă л(ѣ)т(о) ҂зс҃е <7205>.

- Chirila snă Brahăș și Siriian tij л(ѣ)т(о) ҂зсє <7205>.
- Toadir din bătrânul lui Galation л(ѣ)т(о) ҂зси <7208>.
- Gaftona, fémeia lui Pricopi л(ѣ)т(о) ҂зскв **<7222>.**

2 părți din giumătate de bătrân din Crețana pân(ă) să va alege partea lui Pricopi snă Lazor și Agaftai din Cavadinești cu partea nepotu-său lui Costantin de pe moșu-său Sacotă au vândut Pricopi lui Racoviță log(o)f(ă)t(ul) drept 20 lei și l-au scos și de la o nevo(i)e mare, din л(ѣ)т(о) ҂зрпѳ <7189>.

1 bătrân întreg de la Streșinești la Cărhana, și din bătrânul Bobușenilor din gios câtă să va alegea partea lui Dămiian cu ficiorii lui Tănas, și Costantin, și Gavril, și Marcu cu fémeia sa Nastasiia, sora lui Dămiian, și ficiorii lor, Alixandru și Axiniia, și Ilieci cu fémeia lui Tudora, sor(ă) lui Dămiian, cu ficiorul lor Gavril și Oprina, și Vas(i)lie, brat Dămiian, cu ficiorii lui Gavril și Mărica, și Pravăț cu fémeia lui Mărica, fata Nastasii, sor(ă) lui Dămiian, și Gligori snă Grozav, nepot Dămiian, cumpărătură log(o)f(ă)t(ului) Răcoviță, 100 lei, din л(ѣ)т(о) ҂зрѯє <7165>.

Toată partea din Bobușeni a lui Dămiian, mai sus pomenitul, cu toți frații și nepoții lui, și ficiorii lui, cum scrie mai sus, danie log(o)f(ă)t(u)lui Răcoviță din л(ѣ)т(о> ҂зроѕ **<7176>.**

Toată partea Urâtii, fémeia lui Enache, nora popii lui Ștefan din Roșiori, ce să va alegi parte(a) soțului ei lui Enachi din Roșiori lângă Măgdășeni pe Crasna, danie lui Ion Răcoviță păh(arnicul), din л(ѣ)т(о) ҂зрчи <7198>.

85 de pământuri, pământul câte 30 pași, cumpărătură vornicului Iordachi, 80 taleri, din Roșiori di pe Crasna, de la Andrii snă Dumitru, nepot lui Necoară, strănepot Negrii, care acest loc l-au ales Coșăscul cu alți răzeși, din л(ѣ)т(о) ҂зрли <7138>.

1 zapis de la Toader pe 18 pământuri tij din Roșiori din partea din gios, cumpărătură vornicului Iordachi din л(ѣ)т(о) ҂зсзі <7217>.

1 zapis de la Vas(i)lie Boțul pe 14 pământuri pol din Crăsnășeni, cumpărătură vornicului Iordachi din л(ѣ)т(о) ҂зсгі <7213>.

1 satu întreg Verdeșenii de la Codrul Chigeciului, cumpărătură log(o)f(ă)t(u)lui Răcoviță 80 lei de la Ramandi ușeriul, care și lui i-au fost danie de la unchiu-său Chirița post(elnic) din л(ѣ)т(о) ҂зроѳ <7179>.

1 zapis pe 1 loc de prisacă de pe Lohan de la Ion Niagul din sat din Budești, danie lui Andrii Răcoviță din л(ѣ)т(о) ҂зрчг <7193>.

1 zapis de la Marcu cu fămeia lui Chirana de toată partea lor ce să va alege din sat din Piscani pe valea Elanului, danie lui Andrii Răcoviță din л(ѣ)т(о) ҂зрч <7190>.

1 zapis a Albului snă Costachi ot Căpșăști cu ficiorii lui, Tofan și Gligori, de toată partea lor din sat din Munteni din hliza Căpșăștilor ce să chiamă Punga, ce să hotărăște cu Beréștenii și cu Muntenii, cu loc de bălți și de țarină și de fânață, cumpărătură vornicului Iordachi, drept 20 taleri, din л(ѣ)т(о) ҂зсѕі <7216>.

1 zapis a lui Gavrilaș snă Savin Boziian cu ficiorii lui, Simion și Pavăl, toată partea lor.

1 satu întreg Băloșenii ce este pe Prut pe din sus de gura Chigeciului și pre din gios de Greci, ce-s(ă) chiamă acmu Bubuioți, cumpărătură log(o)f(ă)t)(ului) Neculai Răcoviță, drept 70 lei de la Ioniță și Toader, frate-său, ficiorii lui Bantăș, nepoții lui Salce ușeriul, din л(ѣ)т(о) ҂зроѕ <7176>, și iarăș au mai vândut acești Băntășăști mai sus numiți a triia parte din sat din Greci, ce sintu pe Prut la Chigeciu, tij de pe moșu-său Salce, iarăș log(o)f(ă)t(ului) Neculai Răcoviță au vândut tot un zapis cu Băloșenii.

192 pământuri, câte 30 pași pământul, din satu din Dănilești de pe Prut ce să chiamă acum Hânsarii, la podul lui Deli Ghiorghie, din vatra satului, cu tot venitul din gârla Prutului, cu vadu de moară și de podu și cu bălți, și merge acel hotaru pân(ă) în apa Prutului, și să înpreună cu locul Pășcanilor, cumpărătură vornicului Iordache de la Frățița armașul, și de la nepoată-sa Mariia ușeroaie, giupâniasa lui Naneș, 60 lei, și lor li-au fost danie de la un moș a lor Luca Bandovici, din л(ѣ)т(о> ҂зсгі <7213>.

Toată partea din Strahiciia lângă Hânsari a lui Fenie cu ficiorii lui, cumpărătură vornicului Iordachi 15 lei din л(ѣ)т(о) ҂зсиї **<7218>.**

3 bătrâni din satu din Șcheișoara ce este pe Sărata, cumpărătură lui Neculai Răcoviță, 50 lei, de la Toader Clinciu, ficior Agafii, nepot lui Ion Dridul, și de la Arteni cu-n bătrân pol cumpărat mai denainte de la Artenie din л(ѣ)т(о) ҂зроѳ <7179>.

Pol satu Bălăneștii pe Bujoru și o parte a lui Pavăl Agărici ce-i spune dresul că este de unde au șăzut Giurcu, s-au aflat o carte a Ducăi vodă din л(ѣ)т(о) ҂зрпи <7188>, scriind la Rusul vornicul să m(e)argă să socotiască cu oameni buni înpregiurași pentru acea giumătate de satu Bălăneștii a lui Neculai și Ion Răcovițăști să le aliagă și să le stâlp(e)ască despre alți răzeși, iar de alte scrisori n-am dat.

1 zapis sirbăscu de la Ștefan și frate-său Apostol cum au vândut 1 vadu de moară cu pietre în sat în Brăteți drept 25 de taleri lui Ionașcu Cehan vornicul și nu scrie la ce ținut, numai s-au aflatu cu alte dresă a Fălciiului din л(ѣ)т(о) ҂зрлд <7134>.

1 diiată a Nastasii, giupânesâi lui Ionașcu Cehan, iscălită de toți bo(i)érii cei mari, cum s-au dat cu toate moșiile sale lui Neculai Racoviță log(o)f(ă)t, дин л(ѣ)т(о) ҂зрѯг **<7163>.**

1 satu întreg Șopârlénii, cumpărătură lui Neculai Racoviță, 120 lei, de la Badiul și fămeia lui Mariia, și ficiorii lui, și de la Costantin snă Crăciun Ciupeș și de la Nazariia Mihăileas(ă), fata Căzacului, nepoată Frăii, din л(ѣ)т(о) ҂зров **<7163>.**

Biblioteca Academiei Române, Colecția Documente istorice, MCCCXXXIII/1. Fragment.

193 **1732 (7240) februarie 26**

Viile ce sintu de cumpărătură și danie de la răpăosatul Neculai Racoviță și de pe răpăosatul Iordachi Rusăt vornicul.

Л(ѣ)т(о) ҂зсм <7240> февр(ꙋарїе) ке <25>.

De pe log(o)f(ă)t(ul) Racoviță.

Huși

648 lei fac bani dani (?) pe toate viile de la Huși di la Dric și de la Pleș(a), cumpărături fără danii.

Biblioteca Academiei Române, Colecția Documente istorice, MCCCXXXIII/6; Fragment din „Catastiv de toate moșiile ce-au avut dumnialui răpăosatul Iordache Rusăt, vornicul, de pe socrul dumisale răpăosatul Neculai Racoviță, log(o)fătulu, de moșie și danii și cumpărături. Așijderea ș(i)-a vornicului ce-au cumpărat cu bani și alte danii carili s-or însămna toate pe amăruntul” (25 februarie 1732), f. 39.

194 **1735 (7243) mai 20**

Copie.

† Їѡ Костандин Некꙋлаи в(ое)в(о)д(а), Б(о)ж(ї)ю м(и)л(о)ст(ї)в, г(о)сподар(ъ) Зъмли Молдавскои. Scriem domnie me la credincios boeriul nostru, dum(nea)l(u)i Gavril Miclescu biv vel log(o)f(e)t. Îți facim știri că aice la domnie me venire cu jălobă răzășii de Oțăleni din țânut Fălciiului, anumi Damiian, și Iucșescu și cu alți de ai lor, și Agăpi și jăluiră pe dum(nea)ei Mărica, giupâniasa lui Iordachi Lupul, zicând că într-un bătrân ce i s-au ales dum(i)sali din Oțăleni li s-au luat și părțile lor, iar dum(nea)ei Mărica fiind față au arătat o mărturie a dumi(sale) hotarnică, dintru cari să adeveriază că acel sat um(b)lă în trei bătrâni, și ai hotărât dum(neata) un bătrân să țâi dum(nea)ei singură după scrisori ce au avut, numai di vremi răzășii aceștie jăluesc că părțile lor au intrat în bătrânul dum(i)sali Măricăi.

Iată că-ț(i) scrim să cauți dum(neata) să li scoț(i) părțile lor dintr-acei doi bătrâni ce au mai rămas ca să n-aibă strâmbătate nici o parte, și cum a fi cu cali caută de-i așază ca să numai vii să ne jăluiască, sau de este altă pricină să ne înștiințăz(i), aceasta scrim.

Di să vor îndrepta că au ei moșii să le alegi și partia lor din cei bătrâni ce au rămas răzășilor, iar bătrânul Măricăi stolnicesâi precum le-(a)i ales dum(neata), așa să rămâi.

Let 7243 <1735> mai 20.

<Notă pe fila 1, la sfârşitul documentului>: Ispisoc de la Ștefan Vasili v(oe)vod din velet 7169 <1661> mai 11 ce scrii că din patru bătrâni di Oțăleni, Bosie căpit(an) au cumpărat giumătate de bătrân de la Ștefan, ficiorul Horjii.

<Pe fila 1v.>:

Însămnări.

Moșie Șișcani la Măn(ăs)tire(a) Tulbure pe pârâu Larga este danie de log(o)f(ă)t(ul) Mihăilă și alți răzăș(i) di Șișcani, stăpânește Arhire.

Necolai din niamul lui Oțăl sin Similache are o scrisoare pentru îndreptare bătrânului Horja cu Agapieștii.

La stol(nicul) Costandin Manole să află scrisori pe iazul lui Adam sulger, ce-i zic Coșăscu.

Ștefan a Aniții și Croitor i Gulăian sau Gulie un loc de prisacă a lui Strătulat.

<Pe fila 1v.>: O schiță de plan:

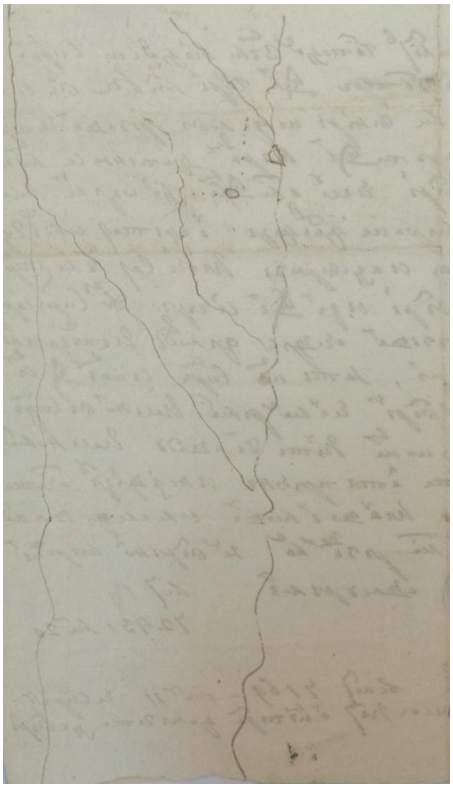

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Doljești, XIII/5. Copie.

195 **1739 (7247) aprilie 10, Iași**

Adică eu Bejan, ficior lui Ștefăniț(ă) Scărlet biv vel armaș, scriu și mărturisăsc cu acest adivărat zapis al mieu la mâna dum(i)s(ale) nepotului mieu Toad(e)r Palade biv vel spat(a)r, ca să să știe că întâmplându-mi-să patimă despre fimie me(a) di m-am dispărțit și dându-mă giudecata ca să dau fimei 20 lei și doi boi și o vacă și o iapă, aflându-mă eu la lipsă și la neputinți, sprijânindu-mi în casa dum(i)s(ale) nepotului Palade, despre carile avându toată hrana și îmbrăcăminte(a) me(a) de câțiva ani, rugatu-m-am dum(i)s(ale) de m-au plătit și de acesti mai sus arătate ci le-au orânduit giudecata să dau fimei mele și cu toate aceste(a) fiind și acum în vrâstă de bătrâneți și socotind că după viați avem a plini și obștiasca datorie, și din vremi(a) ci am avut mult bine și folos despre dum(nea)l(ui). Și cunoscându-l cu milă asupra me(a), neavând eu alt loc de sprijânială și odihna bătrânețâlor mele, fiind frații și nepoții mei neputincioși ca și mine, am socotit sângur pre mine de nime sâlit nici asuprit și cu niști părți de moșie ci mi-au rămas de le părinți, m-am lăsat pre mâna dum(i)s(ale) ca și în viiața me(a) toată hrana, și îmbrăcăminte(a) me(a) să fie de la dum(nea)l(ui). Așijdere și la moarte(a) me(a) să mă grijască dum(nea)l(ui) precum a socoti că mi să cade, însă moșiile sânt aceste(a), partea me(a) ci li-au rămas despre alți frați ai mii din hotarul ci să numești Iapa, carile au hotărât-o Velicico hatmanu din movila (I)epii în sus păr(ă) în Gura Horăeții, ci să cuprinde acest hotar, giumătate este partea me(a), iar giumătate esti a veril(o)r mii, ficiorii Dabijii. Așijdere și din hotarul Negoeștil(o)r ci este din iasta parté de Bârlad, din mamină în gios, păr(ă) în hotarul Buj(o)rănil(o)r, ci cuprinde acest hotar, iarăș(i) giumătate este a me(a), iar giumătate esti a veril(o)r noștri, ficiorii Dabijii. Acesti moșii ci-s părțile mele li-am dat dum(i)s(ale) nepotului mieu Toad(e)r Palade ca să fie de la mine drepti ocini și și moșie, și fiilor dum(i)s(ale) și pe zapisul mieu să-ș(i) facă și ispisoc domnesc, și să să știi și aceasta că noi am fost cinci frați și trii surori, și pe fratele cel mai pe Ioniți, căsătorindu-l părinții i-au dat parte(a) de moșie la Ghermănești la Fălciiu. Așijdere și pe sora Tudorica, mărităndu-o părinții i-au dat zăstre ei ci s-au căzut, iar pe doaă surori, anume Marie și Catrina, li-am măritat noi frații, și Marii i-am dat moșie Vălenii, ci esti la țânu(tul) Fălciiului, iar dat Catrinii i-am dat partea în Săheinești la ținu(tul) Tutovii. Iar patru frați ci am mai rămas, unul Enachi, carile este la Moscu, până au fost aice în țară au vândut o parté de moșie din Zorleni, partea Isăroae, și au mai luat o moșie Răzina și o pivniți cu loc de casă din târgu din Bârlad. Iar fratile meu Antiohii și cu Ștefan au luat giumătati de parté de moșie din Zorleni și giumătati de parté de Bilăceni, ci sânt la ținu(tul) Tutovii, iar partea mea aceasta ci mai sus am arătat, care o am dat dum(i)s(ale) nepotului Toad(e)r. Și pentru credinți am iscălit și eu și alți bo(i)eri mari care au și iscălit.

U Ias let 7247 apr(ilie) 10

Bejan Scărlet iscalu.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 512 / 32. Copie.

EDIȚII: Nicolae Iorga, *Studii și documente cu privire la istoria românilor*, XVI, p. 210-211, nr. 88, incomplet.

---

196 **1740 (7248) martie 20, Iași**

† Иѡ Григоріе Гика воевода, **Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сподаръ Земли Молдавской**. Înștiințare facem cu această carte a domnii méle tuturor cui să cadé a ști. De vreme ce decâtu toate bunătățili cu care să îndatorești totu omul în lume trăind, nu s-au cunoscutu altă mai de folos sufletilor ominești decâtu milostenie și mai vârtos întărirea cătră svintili biserici, că aceasta nu

numai în petrecire(a) vieții omului prin rugile ce să slujăscu pre acei nevoitori îi agiutorează, ce și după moarte ușurare sufletilor dobândescu și pre pământu nemuritoriu numé îi arată. Aceste sufletești folos(u)ri și noi din totu cugetul nostru iubindu purure a le urma poftindu cu câtu Dumnezău ni-au luminatu cunoștința pricepirii și ni-au datu mâna, n-am contenitu cu cercetare(a) milii noastre, atâta pre alte m(ă)năstiri, câtu și cătră aceste două m(ă)n(ă)stiri ce mai gios arătămu, milă și dreptate făcându-le.

Pentru care întâmplându-să în domniia noastră întâi de am descălecatu târgușoru(l) ce iaste suptu Gălata, cu aședzare a trii iarmaroacé pre anu, cum sintu orânduité, am fostu făcutu ispravnicu asupra târgușorului pe a noastră slugă, anumé Lupul Poruțchie, ce-au fostu căpitan mare, carele de noi au fostu râdicatu și miluitu, dăruindu-i și pârcălăbie târgușorului cu totu vinitul obicinuitu, și os(ă)bitu l-am fostu mai miluitu și cu o sumă de stângini de locu în frunte din dughenili în fața uliții a târgușorului. Însă locul acestui târgușor fiind între hotarăli acestor 2 m(ă)n(ă)stiri, a Gălății din sus și a lui Свєтє Архангєли din gios, care locu m(ă)n(ă)stirescu călcându-să de gloata strânsurii iarmaroacilor și socotindu d(o)mniia mea că iaste cu strânbătate m(ă)n(ă)stirilor, am fostu orânduitu pe Lupul Poruțchie din vinitul pârcălăbii să di(a) pe anu câte o sută di lei m(ă)n(ă)stirii lui Свєтє Архангєлꙋ, făcându și cu M(ă)n(ă)stire(a) Gălata altă os(ă)bită milă, de i-am dăruitu toată mortasipie târgușorului, cum arată testaminturili d(o)mnii méle, și până acum așe s-au urmat.

Dară acum întînplându-să moarte lui Poruțchie și nerămâindu-i copii și din vreme că el toată agonisita lui din mila noastră au fostu făcutu și dintr-a sa agonisită încă până au fostu în viiață au fostu cumpăratu o moșie, Bârzăștii, la Vasluiu, și s-au apucatu di au rădicatu și biserică di lemnu și grăbindu-l moarte, n-au apucatu a o isprăvi cu celi ce s-au cădzutu de podoaba ei, atâta dinlontru, câtu și din afară, nici a o îndzestra cu bucate de chivirnisala ei, precum au fostu gândul lui. Numai la moarte(a) sa au orânduitu cu diiată o samă di bani și o samă di bucate, atâta pentru isprăvire(a) bisericii, câtu și pentru chivirnisala ei, cum arată în diiată anumé și cu aceste toate au lăsatu Poruțchie cuvântu, până era cu viiață, gătindu-să această biserică să-s(e) închine la a noastră m(ă)n(ă)stire Свєтє Архангєли.

Pentru care și Chiriiacu, frateli Lupului Poruțchie, într-acestașu chipu au mărturisitu, că și frati-său așe au orânduitu și cu voia lor iaste să-s(e) închine această biserică la m(ă)n(ă)stire mai sus numită. Și la aceasta, de vreme că Poruțchie au fostu a noastră slugă și toată agonisita lui din mila noastră făcută, și socotind și domniia mea că iaste lucru cu cale și pentru mai bunu folosul sufletului său, iată că cu toate aceste ce s-au orânduitu de singur Poruțchie cu diiata sa asupra bisericii, o am închinat-o și domniia mea ca să fie metoh la a noastră sfântă m(ă)n(ă)stire Сфєтє Архангєли și la mare M(ă)n(ă)stire Sinae. Și am orânduitu și ispravnicu ca să-s(e) isprăvască totu lucrul bisericii, dându-să cu toată purtar(e)a di griji în sama rugătoriului nostru Filaretu, egumenul di Свєтє Архангєли.

Și din vreme că m(ă)n(ă)stire(a) Свєтє Архангєли totu ave(a) să ia câte o sută di lei pe anu din vinitul pârcălăbii a târgușorului și pârcălăbie fiind dăruită de noi miluire Lupului Poruțchie, și biserica lui Poruțchie închinându-să la Свєтє Архангєли, acum dară și totu vinitul pârcălăbii și acei o sută di stânjini di locu în frunte la ulița cea mare din dughenili târgușorului, din osăbită mila noastră li-am datu totu la m(ă)n(ă)stire Свєтє Архангєли, unde s-au închinatu și biserica lui Poruțchie, și di acum înnainte la fieștecare iarmarocu egumenul să pue omul său asupra pârcălăbii să o cerce și-s(ă) o strângă, totu vinitul pe obiceiul cum s-au urmatu a să lua și până acum, și chirie din dughenili ce vor fi pe acei 100 di stânjini, totu egumenul să-l ia. Iară și egumenii di Свєтє Архангєл ce or fi după vremi, să aibă datorie a purta grije și a scrie numili acelui mortu la sfântul pomelnic ca să-s(e) pominiască la toate svintili leturghii peste anu nelipsitu și pre tot anu la dz(i)ua (…)[1] să i să facă osăbită paminte și pomenire pentru sufletul lui.

Însă și pentru viili de la (…)[1] pogoane ce-au fostu a lui Poruțchie și sintu orânduite la diiata lui bisericei sale mai sus pomenité.

Domniia mea am făcutu os(ă)bită milă cu această biserică di i-am (i)ertatu pogonăritul acelor vii și vedritul pe vinul ce va iași dintr-însele, nici un ban să nu de(a), să fie acei bani pentru ceară și untudelemnu, și tămâ(i)e la sfânta biserică.

Și iarăș den vremé că pârcălăbie târgușorului s-au datu în sama egumenului de **Свєтє Архангел**, am socotitu d(o)mniia mea și am datu și pe oamenii din târgușor suptu ascultare(a) egumenului, și pentru mai bună stare(a) lor și folosul m(ă)n(ă)stirii am făcutu și mare milă cu dânșii di i-am aședzatu într-această tocmală, ca fieșticând să aibă ei a da de om numai câte doi galbini într-un anu, și acești bani să-i dea, 1 ughi la vremea hârtiilor și dzece p(o)t(ronici) să de la Sveti Ghiorghie, și dzece p(o)t(ronici) la Sveti Dimitrie, însă și ei să aibă datorie a purta de grije hăleșteului de la Frumoasa întru toată trebuința lui să nu-s(e) surpe. Care hăleșteu cu totu peștili și cu mori, cu tot vinitul, este datu sfintii m(ă)n(ă)stiri, cum arată testamentul ce iaste la m(ă)n(ă)stire, și ori la ce le va poronci egumenul să asculte de dânsul.

Dreptu aceia dară pe toate aceste mile mai sus arătate am întăritu cu acestu domnescu al nostru hrisovu ca-s(ă) ste(a) în veci neclătitu și nestrămutate. Așijdire și după a noastră viiață și domnie pre cine Dumn(e)zău va alege și va milui cu domnie aceștii țără, ori din fiii noștri sau dintr-alt niam, poftim ca-s(ă) nu strice a noastră danie, precum nici noi n-am stricatu daniili și miluirili altor luminați domni ce-au fostu mainte di noi, ce mai vârtos să aibă a da și a întări, și a milui, pentru a sa vecinica pominiré. Și întru aceasta iaste credința însumi d(o)mnii méle, Io Grigorie Ghica voevoda, și credința a preiubiți fiilor d(o)mnii méle, Scarlatu și Mateiu, și credința a cinstiți și credincioși boiarii d(o)mnii méle ai divanului, d(u)mnialor Costandin Rusătu vel vornicu de Țara de Gios, Iordache Rusătu vel vornicu de Țara de Sus, Costache Razul hatman i percălabu Suceavschii, i Grigorie vel post(elnic), i Toader Costache vel spataru, i Toader Pălade vel vist(iernic), i Aristarho vel banu, i Radul Răcoviță vel pah(arnic), i Manolache Costache vel stolnic, i Grigorie Costache vel comis. Și am poroncitu d(o)mniia mea și cinstitului și credincios boiariul nostru, dumisali Sandului Sturdze vel logofătu ca să lege și a noastră domniască pecete, să puie pe acestu al nostru domnescu hrisov. Și s-ai scris în târgu în Iași.

Оу Іс, въ летѡ ҂зсми <7248 / 1740> март(їє) к҃ <20> дьнии.
Ио Григорие Гика воевода.
Димитрие Стꙋрза г҃ лог(о)ф(є)т прочитии.
Симион Кешко писахꙋ.

<Pe verso-ul filei a doua>: **҂зсми** <7248/1740> **март(їє) к҃** <20> / 7248 mart(ie) 20; Trecută la condică, Și un rezumat în limba greacă.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DCXXIII/178. Original, sigiliu rotund.

EDIȚII: Ioan Caproșu, *Documente privitoare la istoria orașului Iași*, volumul IV, *Acte interne (1726-1740)*, Iași, Editura „Dosoftei”, 2001, p., 281-283, nr. 385; *Condica lui Constantin*

Mavrocordat, Ediție cu introducere, note, indici și glosar alcătuită de Corneliu Istrati, Iași, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, 2008, vol. II, p. 667-670, nr. 1471.

---

[1] Spațiu gol.

197 **1740 (7248) iunie 19**

Г(о)спожд(а) Анна.

† Cu această cart(e) arătăm precum am dat și am miluit pe sluga noastră Dediul Codreanul, carele s-au aflat lângă noi slujindu-ne cu dreptate din copilărie lui. Deci și noi pentru slujba lui și aflându-se și la mazilie domnului nostru în Țareagrad l-am miluit cu doi copii de țigan, un făt și o fată ca de 15 ani pe (…)[1] ficiorul (…)[1] lui și pe (…)[1] fata lui (…)[1] din țiganii răposatii maicii noastre Roxandii spătăro(a)e ca să-i fie slugii noastre robi și niamului lui neclătiți, pentru care am data ceastă carte a noastră de daniie, și nime din niamul nostr(u) să nu strice pomana ce am făcut cu dânsul, précum aratăm mai sus.

Л(ѣ)т(о) ҂зс҃ми <7248/1740> иѹни(є) ѳ҃і <19> дни.

Анна доамна.

<Pe verso>: 7248 /1740 iunie 19 / Danie doamnii Anii pentru 2 sufleti de țigani ci dă Dediului Codrian.

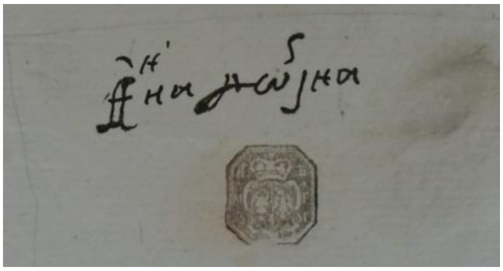

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 794/22. Original, pecete mică octogonală; ibidem, 794/23 (copie).

---

[1] Spațiu gol.

198 **1740 (7248) iunie 20**

Dumn(e)ata logofet Andrieș Hermeziu, cu sănătat(e) mă închin dumital(e). Alta n-am mai multu către dumn(e)ata, decât pentru niști ban(i) ce ai mai rămas dat di pe moșiie ce ai cumpărat di la Babare[1], poi dumn(e)ata pricină ca să mă iscălescu și eu. Despre min(e) pricin(ă) nu esti, că noi cu ace moșie n-avem tr(e)ab(ă), că maica no(a)stră i-au dat-o lui. Nouă n(e)-au dat într-alti locur(i) cu aceasta. Și se fii dumn(e)ata senătos, măcar că eu m-am iscălit într-acestu răvaș și popa Neculai.

Лєт ҂зс҃ми <7248/1740> иѹн(їє) к҃ <20>.

Ștefan Porcescul <m. p.>.

† Erei popa Neculaei ot Porcești.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 230/38. Original.

---

[1] Secuia, comuna Muntenii de Jos, trup al moșiei Târzii, incluzând siliștile Bârgăoani, Buciumi și Ruși.

198a **1741 (7249) ianuarie 2**

Să s(e) știi di pe cini tragi parte de moșii ~~Miron~~ Luncii Banului. Miron Beșleag(ă) și Zoschie, sora lui Miron, trag moșii di pe Safta, fata Malahii, ce au ținutu Ștefan ban pe ~~Malahii~~ Safta, iar Malahie au fostu fată lui Romașcu, moșul Romășteștilor.

Лєт ҂ꙁсмѳ <7249> гєн(арїє> в҃ <2>.

Cari acestu izvod de niamuri s-au găsit scris de Necula Beșl(e)aga pe o *Ivanghelii* ce au fostu în beserica Cășotenilor.

Mihai Burghele căp(i)t(an) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 517/2.

199 **1741 (7249) februarie 1, Iași**

† **Іѡ Григоріє Гика воєвод(а), Б(о)ж(ї)ю м(и)л(о)ст(ї)ю, г(о)сп(о)даръ З(е)мли Молдавскои**. Scriem domniia mea la credincios boieriul nostru dumn(ea)lui Ion Bogdan biv vel stolnic. Facim știre dum(i)tal(e) că aici la domniia mea au dat jalubă rugătoriul nostru preutul Vas(i)lie Cociorvă și cu alți frați și răzeș(i) ai lui din Sărățeni ot ținutul Fălciiului pe Costantin Forțul, și pe Alicsandru Nasoe, și pe Vas(i)lie Șchiopul, și pe alții ce să tragu din Nedelco, zicând aceștie că având ei o moșie înpreună cu acel Nedelco, anume Friginii, acolo la Fălciiu, și în trecuții ani ar fi căzut un ficior acelui Nedilco la p(i)erzare și l-au scos di la p(i)erzare răpoosatul Cantimiru vodă bătrânul încă în bo(i)erie și i-ar fi dat acel Nedilco și parte(a) acestora giumătati di bătrân din Frigini lui Cantimir vodă, și pe urmă ar fi datu răpoosatul Antiohie vodă parte(a) lui Nedilco din Sărățeni ca să o stăpâniască ei pentru parte(a) lor din Frigeni, precum au arătat și carte(a) lui Antiohi vodă, și acum zisără că să scoală acești nepoț(i) a lui Nedilco și stăpânescu cu dânșii în Sărățeni și li-ar fi cu strânbătati. Pentru care iată că-ț(i) scriem dum(i)tal(e) să chemi pe toț(i) față și să l(e) ei sama cu dreptati și de a fi așe precum vii afla mai cu dreptate din scrisori și din mărturii a oamini bătrâni și cum s-a dovedi să dai o mărturie la mâna cui s-a cădi(a) cari s-ar tragi la divan să avem știre.

Ꙋ Іас, л(ѣ)т(о) ҂ꙁсмѳ <7249> фив(руарїє> в҃ <2>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 517 / 3. Original, sigiliu rotund.

199a **<7250 / 1741 septembriue 1-1742 august 31> (7250**

Ioan Constantin Necolai voivodu, din mila lui D(u)mnedzău d(o)mn Țării Moldovii. În știință dăm tuturor cui i să cade a ști, de vrème că cèle sufletești sânt mai de folos, acèlea după dereptate să cade mai mult a să cinsti. Sf(i)ntele mănăstiri și bèsèrici fiind d(u)mnedzăești lăcașuri, ceata preoțască din d(um)nezăiască rânduială celor sf(i)nte sânt slujitori carii învață pre oameni tainile credinței și pentru mântuirea lor sânt rugători și mijlocitori la țară pravoslavnică, supt oblăduirea a d(o)mni creștini, prin putèrea d(o)mnilor a să păzi cu a lor cădzuta cinste nu iaste peste putință, ca fiind apărați de lumeștile supărări să aibă purtarea de grijă numai de orânduiala slujbelor și folosurile sufletelor omenești. Și unele ca acèste sufletești lucruri, atâta sf(i)ntele mănăstiri cât și oamenii besericești, nu numai preoții, ci încă și sf(i)nții arhierei cu dăjdi fiind supărați, (dac-am văzut d(o)mnia mea ne-au părut un lucru prea necuviincios și mai vârtos nedrept că să dă o pricină de zătignire slujbei d(u)mnedzăești, care iaste păgubitoare de sufletescul folos al obștii). Și aceasta cu dreptate aflând și răposatul fericitul întru pomenire părintele nostru Necolae Alicsandru voevod dajdea arhiereilor și a tuturor preoților cu hrisov i-au fost ertat, precum și d(o)mniia mia la întâia d(o)mnie, asèmenea i-am fost miluit și cu hrisov le-am întărit de supărarea dăjdi(i) a fi mântuiți. Și acmu dar, din mila lui D(u)mnezău fiind noi rânduiț(i) și cu a doao d(o)mnie la oblăduirea scaunului Țărâi Moldovii, și aflând sf(i)ntele mănăstiri, cum și ceata bes(e)ricească întru aceeași supărare, întâiu așa am cercetat și ca un lucru ce-i mai de folos și plăcut lui D(u)mnedzău, după evlavie ce am avut, am socotit înpreună cu sf(i)nție sa părintele mitropolitul țărâi, prea cinstit și duhovnicescu părinte și cu dumnealor mari boiari noștri. Și găsând cu cale, am hotărât și cu hrisov am râdicat dăjdile atât sf(i)ntelor mănăstiri cât și sf(i)nții arhierei și toți preoții și diiaconii ca să petreacă nesupărați, ci dară de acmu înnainte ceata bisericească având numai de grijă sf(i)ntelor besèrici, să aibă a urma porunca sf(i)ntei pravili și curați și fără prihană să petreacă și cu tot fèliul de învățături înpodobiți luminând vredniciia lor precum să cade, pentru că curați să cade a fi cei ce să apropie de cèle prea curate, egumenii mănăstirilor să poarte grijă de iconomiia lor, de sporiul mănăstirilor, de podoaba besèricii, călugări cine vor fi, afară din mănăstire să nu șadză, a să călugări cineva iară fără de știrea sf(i)nții sale părintelui mitropolitului să nu fie volnic, ci unul ca acela să vie la sf(i)nțiia sa părintele mitropolitul și sf(i)nțiia ne va face știre noao ca să poruncim întâiu să să scoață de la biru și apoi să să călugărească. Preoții să aibă datorie a mèrge la sf(i)nțiia sa părintele mitropolitul ca și ceialalți dentru alte eparhii la sf(i)nțiile lor episcopi, ca să le dea sorocu până în 40 de zile sau cum vor socoti fieștecăruia după putința lui să învèțe înțălesul tainii beserecești, care înțăles să cade a-l ști tot cinul preoțăsc. Și cei ce vor vrea să să preoțască, iarăș întâiu să meargă la sf(i)nțiia sa părintele mitropolitul și la sf(i)nții arhierei să să ispitească și întâiu să să facă țârcovnic și poddiiacon, și diiacon, apoi având râvnă de preoție să să facă și preot, și carii să vor sili cu învățătura făcându-să preoți iscusiți și cu totul vrèdnici, unii ca aceia vor avea și mai multă milă, iară cari nu vor urma poruncii sf(i)ntei pravili sau sf(i)nților arhierei și nu vor învăța înțălesul până la sorocul ce li s-a da, să vor pedepsi cu bisèrica. Aceasta facem știre.

Лѣтъ ҂зсн <7250 / 1741 septembriue 1-1742 august 31>.

<Pe verso-ul filei a doua>: A Mănăstirii Râșcăi. Scutială pentru dajde.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Râșca, XXIV/1. Original, foaie volantă tipărită, difolio, sigiliu mic inelar, octogonal, aplicat în cerneală roșie; idem, Colecția Foi volante, nr. 36. Original, tipărit, hârtie difolio (34 x 23,5 cm.), cerneală neagră, sigiliu domnesc inelar, octogonal (2,2 x 2 cm), aplicat în cerneală roșie, având capul de bour și acvila în scut.

EDIȚII: Melchisedec, *Cronica Romanului,* II, p. 26 (text cu erori); Ioan Caproșu, *Documente privitoare la istoria orașului Iași*, volumul V, Acte interne (1741-1755), Iași, Editura „Dosoftei”, 2001, p. 35-35, nr. 47 (cu unele diferențe).

200 **1741 (7249) iunie 22**

† Ио Григориє Гика в(оє)вода, Божию м(и)л(о)стїю, г(о)сподаръ Зъмли Молдавскои. Scriem domniia mi la cridincioși boerii noștri dumn(e)alor, Vasilie Sturdza biv vil stolnicu i Negri Apostol biv vil căp(i)t(a)n. Facim știri că aici la domniia mi s-au jeluit boi(a)rin(ul) nostru Gavril

Lambrino biv văt(av) di stolnicii pintru dumn(e)alui cruceriul Scărlătachi, dzăcăndu că părintile său Lupul vornicul au cumpărat o moșii de la maica lui Gavril Lambrino de cățiva ani, car(e) pri cătă moșii au cumpărat dzăs Gavril că arată izvodul maică-sa anumi căti funei i-au văndut și pri căț(i) scrii izvodul priimiști și Gavril ca să-i di(a) cruciriului Scărlătachi dar dumn(e)alui să întindi a lua mai mult. Pintru cari vădzăndu carti domnii mele să căutați să-i luați sama și după cum s-a cădi cu driptati să giudicați și să îndriptați pintru moșiia aciia la cale ce să cadi și să dați și mărturii pi cum viți alegi. Aceasta scriem.

Л(ѣ)т(о) ҂зсмѳ <7249> иꙋн(їє) кв <22>.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, LXXII/116. Original, sigiliu mic octogonal.

200a. **1742 (7250) ianuarie 28, Iași**

† Ио Костандин Николаи в(оє)вод(а), Б(о)ж(їю) мил(о)ст(їю), г(ос)п(о)даръ Земли Молдавскои. Scriim domnii(a) me la credincios boeriul nostru dum(nealui) Neculai Jora biv vil med(elnicer) și la boi(e)riul nostru Negrea Apostol biv vil căpit(an). Facim știri că aici s-au pârât di faț(ă) Ion Zorilă aprodul, ficiorul lui Vasile Șchiopul din Tămășini, și Vasili, nipotul lui Pisar, și Varlaam Bosna călugărul, și Ghiorghiț Zbanțu diiaconul, și Costantin, ficiorul lui Darie, nipotul lui Tălăbir, și Ion Diliu, cu boi(e)riul nostru Scarlatachi Costachi clucir, pintru niști moșii, anumé Tămășini, și Urdiștii, și Horiștii, și Știfiștii, ș-altă sâliști din gios di Găgéști, și Bustiștii, ci sântu acisti moșii la ținutul Fălciiului, jăluind aciști oamini precum că sânt și ii moșini di baștină la la acisti sâliști la toati.

Aș(a) au apucat de la moșii și de la părinții lor, și tot pi acil pământu au trăit părinții și moșii lor, și au avut vii și livézi di pomi, cari sântu faț(ă), și ar fi și stăpânit părinții lor, și pi cii străini ci (ci ș-au făcut[1]) hrană pi acili locuri i-au (și dejmuit[1]) încă pi când trăia răposatul Lupul Costache vor(nic), tatul clucer(u)lui Scarlatachi, fiind vânduti la dum(nealui) răpăosatul Lupul vor(nic) toati părțile ci au avut Tătar Iorga gilipul la acisti sâliști. S-au fost și hotărât locurile acisti toati pi când trăii(a) Lupul vor(nic) și pi oaminii aciștii din părțili lor nu i-au scos, iar acmu Scarlatachi clucir va să-i scoat(ă) din moșii.

Pintru cari pricină domnia mea i-am orânduit la cinstit și cridincios boi(e)riul nostru dum(nealui) Sandul Sturdzea vil log(o)f(et). Și stând di faț(ă) cu Scarlatachi cluci(r), arătat-au clucir(ul) Scarlatachi câtiva scrisori di cumpărăturili și danii ce-au avut într-acisti sâliști Tătar Iorga, și di niști părți ci-au cumpărat osăbit și vornicu(l) Lupul.

Întri cari scrisori s-au aflat și un izvod scris cu slova Bișleagăi di hotărâtură di la Buta vor(nic) di poartă și di la Talpiș, și di la Corni, scriind că s-au tras unili dintr-acisti sâliști cu funea și s-au alis părțil(e) vornicului Lupuluipi zapisi ce-au avut di cumpărăturili și daniili lui Tătar Iorga.

Cari izvod nifiind iscălit cu alti iscălituri făr(ă) numai cât iaste scris cu slova Bișleagăi și numili hotarnicilor încă sânt scrisi cu slova Bișliag(ăi), și nifiind nici marturii di la hotarnici cu care să întimiiază pi izvodul acila nu l-au putut crédi, nici alt(ă) lumină în scrisorili clucir(u)lui Scarlatachi ca să aliagă în câți bătrâni au înblat acisti sâliști, din cari să s(e) poat(ă) lămuri câtă moșii cuprind scrisorili clucir(u)lui, și câtă moșii rămâni răzășască nu s-au aflat.

Dar cu toati acisti, Scarlatachi clucir au zis că di ar și mai rămâni niscari moșii afară din zapisâli dum(nealui), încăș aciști o(a)mini de mai sus numiț(i) nici dicum ei acolo moșăni nu sântu, și nici au stăpânit, nici au dijmuit pi cii străini, făr(ă) cât ei că n-ar fi dat dijmă. La aceasta nici Scarlatachi n-au tăgăduit, numai zisă că pintru dijma lor a nu li să luoa să cădi să li s(e) fac(ă) hatârul acista, fiind ii slugi și oamini di cas(a) Lupului vor(nic).

Și întribând dumn(ealui) vil log(o)f(e)t și pi aciști oamini di mai sus numiț(i) din cini să trag și ci dovad(ă) au că sântu moșéni. Și ii au răspunsu că au apucat din părinții lor răspunzându-s(e) că să trag din Ionatî, cari că acil (I)onat s-a afla într-un ispisoc a lui Ilieş Alixandru vod(ă) răspunzând că acil (I)onat și cu Drăgan Stoiș au fost str(ămoși)[1] lui Corlat uricar, însă numai dispri parti moșii din Ştifiștii cii vechi răspundi pi Ionat strămoș Corlătiștilor, iar nu și dispri alti moșii ci au avut ei dispri alț(i) moș(i) di către altă parti cari li-ți videa și dumn(ea)voastră.

Însuș aceasta o au răspunsu aciști oamini numai cu gura lor că să tragi din Ionatu, iar vrio scrisoari sau orici fil di simni di dovad(ă) că ar fi fost și ii moșin(i) ori în Tămășini, ori într-alti sâliști n-au arătat, numai cuvânt cu gura lor zicând că sânt moșini, ș-au stăpânit și au înprisurat di clucir, ci dumn(ealui) vil logo(fe)t așa au socotit că măcar di nu pot aciști oamini a să îndripta, niavând nici scrisori, nici alti semni di îndreptat, și măcar că ispisocul lui Ilii(a)ş Alixandru vod(ă) pi niamul lui Ionat îl arat(ă) moșan numai în Ştifiștii cii vichi, dar încăș di vrimi ce-au zis oamini(i) aciști că au trăit tot pi acil pământu și fiind prepus că poati s-ar fi amisticat neamurili și or fi încăput moșini într-alti sâliști ci arat(ă) drisul lui Scarlatachi că au fost a Corlăteștilor dispri alți moș(i) a lor.

La aceasta dar au alis dum(nealui) vil log(o)f(e)t cu giudecata ca să s(e) circi stăpânirea acestor moșini ci nu au stăpânit, și di s-a dovidi cu megieși bătrâni cum că or fi stăpânit, or fi dijmuit și părinții acistor oamini sau ei înpreună cu vornicul Lupul pi când era în stare sa, numai din stăpânir(e) să fii oamini(i) aciștii îndréptaț(i) di vrémi că altă lumină di îndreptar(e) la dânșii nu isti.

Pintru aceasta iată v-am orânduit dumn(ea)voastră ca să mergiț(i) acolo la acili moșii să circaț(i) pricina și să chemați faț(ă) și slugil(e) cili bătrâni ci-au fost di casa vornicului Lupul, pi Beşliaga, și pi Plăcintă, și pi Chicihiț(ă), și pi Niculai și pi alți megiiș(i) bătrâni și răziș(i) din sus și din gios, și s(ă) chimaț(i) și pi Ghiorghii Buta, și să-ș(i) aducă și scrisorili ci zisăr(ă) că ari Buta di pâră ci s-au pârât cu Tălăbir, și s(ă) luaț(i) sam(a) foarti pri amănuntul și pi scrisori și pi mărturiili oaminilor casăi vornicului Lupului și a altor migiiș(i), cari cum a ști cu sufletul său să mărturisască aciști oamini sau părinții lor știutu-s-au moșini acolo și stăpânit-au, dijmuit-au în vremea ci trăis(ă) vornicul Lupul în starea sa. Şi mai încoaci fost-au stăpânitori acist niam di oamini la acili moșii au n-au fost. Întribați și pi Bișliaga cum știi pentru acist izvod di hotărâtur(ă) ci s-au aflat cu slova (lui)[1]. Iată și carti di blăstăm di la svinții sa părintili mitropolit s-au făcut și asupra clucir(u)lui Scarlatache[1] di va tăgădui niscar scrisori să nu li arăti toati și asupra oaminilor casii vornicului Lupul carii cum or fi știind și ar fi văzut și ar fi apucat, și n-ar mărturisi adivărul, și asupra a toț(i) moșini(i) bătrâni carii cum or ști și n-or mărturisi, ci cu toati acisti cum viț(i) afla adiverul din mărturii megiișilor, să faciți o mărturii încridințat(ă) la mâna cui s-a căd(ea) și să o triciț(i) și la protocol. Aceasta scriim.

(...) л(ѣ)т(о) ҂з͡сн <7250/1742> гин(аріє) к͡и <28>.

Проч вел лог(о)ф(е)т.

<Pe fila 1 în grafie latină>: No 10. N. Bălănescu; 7250 ghen(arie) 28.

Arhivele Naționale Vaslui, Colecția A. Ursăcescu, 57. Original, difolio (32,3 x 22,4 cm.), rupt la îndoituri, sigiliu ocotogonal în chinovar (1,9 x 1,7 cm.) având în scut oval capul de bour cu stea între coarne și acvila cruciate, în flancuri luna și soarele, timbrul o coroană închisă terminate cu glob crucifer, lambrechini; în părți inițialele domnului: Їѡ – К / <М> - ВВ. Ocopie pe verso; Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCCCXXV/68. Copie

EDIȚII: *Tezaur arhivistic vasluian/ Catalog de documente (1399-1877)*, Catalog întocmit de Grigore Gâneț, Costică-Ioan Gârneață, București, 1986, p. 70, nr. 183 (rezumat și descriere pe care le-am preluat).

---

[1] Rupt; Completat după copie.

201 — 1742 (7250) martie 17

† Adică eu, Sandul Tamvoia, făcut-am zapis(ul) meu la mâna lui Ion Postolachi, precum să s(e) ştii că i-am vândut a me driapt(ă) ocin(ă) şi moşii din Albişti ot ţânutul Fălciiu, din bătrân(ul) lui Corozăl ci să va aligi parti mi dintr-alţî fraţ(i), di a mea bun(ă) voia, di nimi sâlit, nici asuprit, drept doisprăzici lei ban(i) noi, ca să-i fii lui driapt(ă) ocin(ă) şi moşia în vici, şi cu voe fimii mil(e), şi cu voia copiilor mii, şi am spus şi rizeşilor mii tuturor ca s(ă) ştii, di mi-or da ei acii bani să nu o vânzu, şi ei n-au vrut să-mi de nici unul acii ban(i), şi eu am vândut. Şi am vândut-o dinainti a mulţi o(a)min(i) bun(i) din sus şi din gios, bătrân(i) şi tineri, anumi eu Ignat vornic, şi eu David Roman moşan, şi eu Ghiorghiţ(ă) Rarul, şi eu Ion Bujoran, şi eu Gavril Hapcăş chilar, şi eu Iftin(e) Laptiş, eu Marin slog(ă) boeriasc(ă). Şi pintru mai bun(ă) cridinţă am şi iscălit ca să s(e) criaz(ă) în veci.
Лит ҂зсн <7250/1742> **март(їє) зі** <17>.
Eu, Sandul Tamvăia ot Roşieci
Eu, Ignat vornic.
Şi eu, David Roman moşan.
Şi eu, Ghiorghiţ(ă) Rarul.
Şi eu, Ion Bujoran.
Şi eu, Gavril Hapcăş.
Şi eu Iftin(e) Laptiş.
Şi eu, Marin slog.
Şi eu, Gligoraş Postolachi.
Şi aici am scris eu cu zâsa acistor o(a)min(i) di mai sus puş(i). <ss> Antoh(i) Luţ(a).

<Pe verso-ul filei a doua>: **Лет ҂зсн** <7250/1742> **март(їє) зі** <17>; No 1. Zapisul Sandului Tamvoia ci-l dă la mâna lui Ion Postolachi că au vândut parti(a) lui câtă să va alegi din Albeşti; 7250 mart(ie) 17.

Arhivele Naţionale Iaşi, Colecţia Documente, 230/32. Original.

202 — 1742 (7250) martie 29

† Milostivi şi lum(i)nat(e) doamni, să fii măriia ta s(ă)năto(s). Mă rog mării tali ca unui domnu milostiv, să fii mil(a) mării tali. Cumpărând eu o moşii di la Albeşti în ţânutul Fălciiului di la un om di la Sandul Tamvoaia cu zapis şi năzuim la mila mării tali ca s(ă) mi s(e) fac(ă) carté pe zapis să o stăpânescu şi să-m(i) eu dejma di pe ace moşiia ce-a fi mila mării tali.
Robul mării tali Ion Postolachi ot Fălciiu.

† Ио Кос(тантин) в(оево)д(а), Б(о)ж(їю) м(и)л(о)ст(їю), г(о)с(по)д(аръ) З(емли) Молд(ав)скои. Să fie volnic a-ş(i) stăpâni moşie lui pi zapis ci ari şi să-ş(i) e vinitul moşii pi obiciiu, iar cini a rave a răspundi să vie faţ(ă) la divan.
Л(ѣ)т(о) ҂зсн <7250/1742> **март(їє) кѳ** <29>.
Проч г҃ лог(о)ф(ъ)т.

<Pe prima pagină>: **Лет ҂зсн** <7250/1742> **март(їє>** **кѳ** <29>. No. 2. Car(tea) domnului Costand(in) v(oiev)od ci dă lui Ioan Postolachi ca să-ş(i) stăpâniască parti di moşiie ci au cumpărat di la Sandul; 7250/1742 mart(ie) 29.

Arhivele Naţionale Iaşi, Colecţia Documente, 230/31. Original, sigiliu.

203 **1742 (7250) iunie 1**

Suret di pi copie hotarnicii Băsăștilor din let ҂зсн <7250 / 1742 iunie 1> iscălită de preaosfnțiia sa părintele mitropolitul, aflându-se atunce episcop la Huși.

Milostive și luminate doamne, să fii mărie ta sănătos.

Fac știre mării tale că viind răzășii de Băsăști de la țin(utul) Fălciiului cu o luminată carte (a) mării tale, care ne poroncești mărie ta ca să mergem la acest sat pomenit mai sus la Băsăști, să le alegem loc(ul) despre boierii răzăși, care au căzut cu cumpărături vechi și mai nouă între dânșii, și după obiceiul hotărârii, purcegând din capătul hotarului din sus și dispre apus, din hotarul Petricanilor, trăgând în gios pără în hotarul Cărpeștilor, pe culme(a) dealului despre apus, s-au aflat 1361 de stânjăni, și stânjănul de opt palme, trăgându-se și la mijloc, iar din hotarul Petricanilor mergând cu trasul funiei în gios pe o vâlce(a) ci-i zic vâlceoa Boții, iar pără în hotarul Cărpeștilor s-au aflat 1715 stânj(eni), mai lățându-se locul la mijloc, și trăgându-se și capătul dispre răsărit, iarăș din sus, purcegând în gios din hotarul Șărbăcanilor, trăgându-se cu funie pe dâlma dialului în gios pe drumul Brăilii pe hotar pără în hotarul Gheltăilor, și acolo mai îngustându-se locul s-au aflat 1240 stânjăni, și scoțind dumn(ea)lui clucer(ul) Scarlatachi un uric de la bătrânul Ștefan v(oie)vod și un ispisoc de întăritură de la Radul v(oie)vod scriind pe giumătate sat de Băsăști, cari acea giumătate de sat au fost a lui Urechi vor(nic), și de la Urechi au căzut la Ursachi vi(s)t., fiind neales, și acum le-au cumpărat dum(nea)lui de la Vasâli Ursachi călugărul; Și întrebând și răzășii pentru aceasta au ceva a răspunde, n-au tăgăduit, zicând că așa au auzit și ei, cum că iaste această parte de moșâi a lui Urechi vor(ni)c, cari am văzut și o mărturie de la bătrânul lor, și într-această mărturie sânt și acum o samă dintre dânșii de tră(i)escu, și tot așa mărturisescu cum că acea parte din sat este a lui Urechi vor(ni)c. Pentru aceia și eu i-am stâlpit cu locul dum(i)s(a)le parte(a) din sus, care i s-au venit pe culme(a) dealului despre apus pe deasupra satului 680 de stânj(eni) pol, și stânjănul de opt palme, și la mijloc 852 stânj(eni), și în capătul despre răsărit la câmpu 620 de stâ(n)j(eni) mai îngustându-se locul, și pe această hotărâtură i s-au pus și pietri în patru locuri. O piatră s-au pus în capul hotarului dispri apus, undi să înpreună hotarul Băsăștilor cu hotarul Vălenilor, o piatră s-au pus lângă drum(ul) ci mergi pe deasupra satului despre apus drept gura unii vâlceli cu peri ce vine gura vâlcelii dispre răsărit de piiatră, o piatră s-au pus în vâlceoa Boții, iar altă piiatră s-au pus în drumul Brăilii despre răsărit. Osebit de aceasta, iarăș s-au mai aflat două zapise la dum(nea)lui Iordache Costachi, un zapis de la Vasili Ciopad și fămeia lui Ioana din velet ҂зсдї <7214 / 1705 septembrie 1-1706 august 31> pe parte(a) lor din Băsăști ce ar fi având; alt zapis de la Tofana, fata lui Avrintie Refei din velet ҂зсєї <7215 / 1706 septembrie 1-1707 august 31>, iarăș pe parte(a) ei ce s-ar alegi, care acesti două părți au cuprinsu în frunti 50 stânj(eni) din hotar în hotar numai în capul despre răsărit la câmp, mai mai îngustându-se locul au cuprinsu 48 stâ(n)j(eni), și această parte s-au lipit pe din gios de clucer(ul) Scarlatachi alăturea, și pe din sus de parte(a) răzășilor, cari i s-au dat voe dum(i)s(ale) să o și stâlpească; și au rămas la răzăș(i) din parte(a) lui Iordache în gios păr în hotarul Cârpeștilor pe deal despre apus pe diasupra satului 630 de stâ(n)j(eni) și giumătate, și s-au pus piatră undi să înpreună hotarul Băsăștilor cu a Cârpeștilor și la mijloc, iar din hotarul lui Iordache în gios pără undi să înpreună iar cu a Cârpeștilor 850 stâ(n)j(eni), care iar s-au pus piiatră, și la câmp despre răsărit iarăș(i) din parte(a) lui Iordache în gios până în hotarul Ghilțenilor, le-au rămas 578 stâ(n)j(eni), acol(e) piatră nu s-au pus, că s-au aflat piaitră pusă. Iar pentru cumpărăturile ce-au avut dum(nea)lui Necolaiu Jora biv vel med(elnice)r a mai lungi pricinile ce-au fost a giudecăţii le-am lăsat, căci lămurindu-se zapisele dum(i)sa(le), foarte un lucru puțin rămăsese să stăpânească dum(nea)lui. Pentru aceia și dum(nea)lui sângur de voe dum(i)s(a)le toate le-au lăsat și le-au dat toate zapisile în mâna lor, și încă i-au dat banii dum(isa)le după poronca mării tale, pe cât s-au aflat părțile acelor oameni care i-au vândut dum(i)s(a)le, iar alți bani ce-au dat dumn(ea)lui mai mult pisti părțile acelora ci i-au vândut dum(i)s(a)le, iarăş după luminată porunca mării tale i s-au dat voi dum(i)s(a)le să-şi ei banii înapoi de la vânzători, cari s-au făcut şi izvod curat pe acei bani.

Pisti cât li s-au venit lor părţile acum la hotărâtură ce dum(nea)lui de acum înainte aice la Băsăşti moşinaş n-au rămas, nici cât de puţin, noi de aicea atâta am încheiat, iar mai cercând cineva divanul mării tale, mărie ta vei giudeca cum a fi mila mării tale, şi să fii mărie ta sănătos.

Лет ҂зсн҃ <7250 / 1742> иѹни а҃ <1>.

Robul mării tale

Această copie ce s-au scos di pi cea adevărată hotarnică cercetându-se şi de către noi şi fiind întocma am încredinţat şi cu a noastră iscălitură.

Veniamin episcop Huşului.

Iordachi Lambrino ban.

1794 iuni(e) 18

Întocma cu ce-a adevărată. Apr(ilie) 4, 1818.

<ss>

De mini s-au poslăduit din cuvânt în cuvânt şi este întocma.

1818 apr(ilie) 4

<ss> Ioan Pavlu.

<Pe verso-ul filei a doua>: 7250 iuni(e) 1 / Hotarnica Băsăştil(o)r în copii, încredinţată de log(o)f(ă)t.

Arhivele Naţionale Iaşi, Fond Eforia Şcoalelor din Moldova, I / 37. Suret de pe copie.

---

204 **1742 (7250) iulie 27**

† Ио Костандин Николае в(ое)вода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Молдавскои. Scriem domniia me la boiariul nostru dumn(e)alui Scărlătache Costache biv vel clucer. Facem ştire pentru aceşti oameni, anume Ioniţă Zorilă aprodul, şi Vasilie nepotul lui Pisariu, şi Varlam Bosna călugărul, şi Gheorghiţă Zbanţu diiaconul, şi Costantin, ficiorul lui Darie, nepotul lui Tălăbir, şi Ion Deleu, care-i jăluindu-s(e) domnii méle mai astă iarnă că sint moşineani la Tămăşăni şi la Urdéşti, şi la Horeşti, şi la Şteféşti şi la altă silişte din gios de Găgeşti şi la Busteşti, ce sint acesti moşii la ţinutul Fălciiului, şi dumn(ea)ta vii să-i scoţi din moşiie.

Domniia me i-am rânduit cu carte(a) noastră la dumn(ea)lui stolnicul Neculai Jora şi Negre Aposto(l) căpitan ca să ste să le ia sama cu dumn(ea)ta. De la care iată văzdut-am mărturiia lor în ce chip au luat sama.

Dară oamenii aceştie jăluiră că nu sint mulţămiţi cu acia socotială a stolnicului Jorăi şi a Negrii căp(i)t(an) dzicând că nu li s-au cercat pricinile cu amănuntul. Şi den scrisorile ce-ai arătat dumn(ea)ta n-ari fi toati zapisele adevărate, ce sint unele şi réle, ş-au poftit Divan(ul) să s(e) caute giudecata lor aice.

Pentru care din vréme că pe dumn(ea)ta nu ti-au apucat aice ca să staţi faţe, apucând de ţ(i)-ai luat dzua bună ş-ai purces, domniia mea încă a te întoarce fiind vréme lucrului n-am îngăduit.

Numai iată că punem soroc la 14 zile a lui oct(omvrie) să vă aflaţi faţă la Divan şi pentru aceia dară vădzind carte(a) domnii méle să cauţi să-ţ(i) iai toate zapisele şi ispisoacele ce vei hi având pe moşiile mai sus numite şi la dzua însămnată negreşit să te afli cu toată dovada aice faţ(ă), cum şi răzeşii aceştie aceiaş(i) poroncă au să-ş(i) caute dovadă ce-ar mai ave(a) şi la soroc să s(e) afle şi ei faţă.

Şi cât pentru dzăciuiala acelor moşii dejma ce s-ari strange estimpu, la strânsul dejmii să fie şi din răzeşii aceştia să vadză ce s-au strânsu, şi să ste la un loc până să va hotărî giudecata. Şi să te supui la la acesti mai sus arătate. Aceasta-ţ(i) scriem.

В(ъ) л(ѣ)то ҂зсн <7250/1742> **юли(е) кз** <27>.
Прωчи вел лωг(о)ф(е)т.

<Pe fila 1>: No 11. N. Bălănescu.
<Pe verso>: 7250 iul(ie) 27; N. 15. 7250 iuli(e) 27.

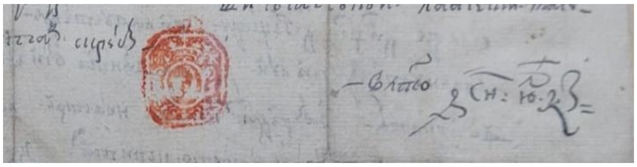

Arhivele Naționale Vaslui, Colecția A. Ursăcescu, 58. Original (28,7 x 20,2 cm.), filigran, sigiliu octogonal în chinovar.

EDIȚII: *Tezaur arhivistic vasluian/ Catalog de documente (1399-1877)*, Catalog întocmit de Grigore Găneț, Costică-Ioan Gârneață, p. 70, nr. 184 (rezumat și descriere pe care le-am preluat).

205 **1743 (7251) mai 10**

† Cu adevărata scrisoarea noastră, voit-am cu toată inima de am dăruitu Deadiului Codreanului **в** <2> cam(ă)raș un sălaș de țigan(i), anume Ștefan[1] țigan, feciorul lui Stângă[1] țigan, și cu țiganca lui, anumi Tofana, fata (…)[1] țigan, și acești țigani sântu den țigănia noastră de la Căliian den ținutul Tecuciului den țara Moldovei, care țigani îi avem noi de danie de la dumneaei răposata giupâneasa (…)[2] spătăroae, moașa noastră, să aibă ai stăpâni el și fii lui cu bună pace și nestrămutați de către noi și de către tot neamul nostru, și să-i fie robi ohabnici în veaci; pentru că aflându-se dentru mică vârstă cu dreaptă și credincioasă slujbă în casa prealuminaților noștri domni, atât în streinătate, cât și în pământul nostru, și întru toată curgerea vremii aflându-se către noi cu slujbă, voit-am de l-am miluitu cu acest sălaș de țigani să-i fie de chiverniseală și de slujba casei lui. Întărim scrisoarea aceasta cu pecetea și cu iscăliturile noastre pentru mai buna întemeiare.
Маи ї <10>. **҂зсна** <7251/1743>
Г. Костаки бив вил комис.
Roxandra doamna[3].

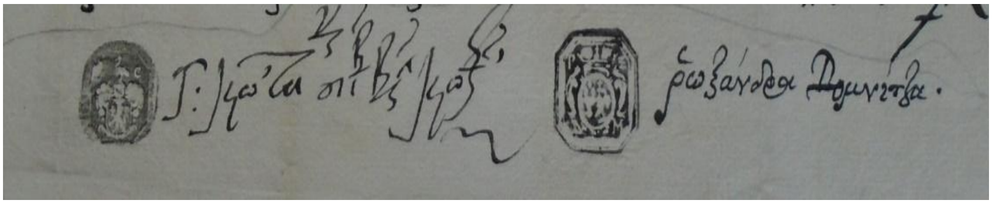

<Pe verso-ul filei a doua>: A domniții Roxandii pentru un sălaș de țigani Stângă.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 794/24. Original, difolio, două sigilii mici octogonale.

---

[1] Altă cerneală.
[2] Spațiu gol.
[3] În limba greacă.

206. 1743 (7251) mai 15

Cășotinii din jos precum să înpart în trii bătrâni, precum arată anumi în jos părțili și bătrânii.

л(ѣ)то ҂зсна҃ <7251/1743> маи еі҃ <15>.

Un bătrân Vas(i)li Buzne ci esti vândut lui Grigoraș Agărăci.

Un bătrân Bejan Buzne, frate lui Vas(i)li Buzne, cari acest Bejan Buzne au avut 8 ficiori, anumi Toadir, i Andrii, i Acsana, i Rocsanda, i Oprina, i Andrii teslariu, i Pătrașco și Stanca. Și s-au înpărțit bătrânul în opt părți pi acești opt ficiori.

Ce părți s-au vândut dintr-acest bătrân.

O parti a lui Pătrașco Buzne îi vândută di giniri-său Costandin lui Toadir Vremi, socrul lui Vas(i)li Codrean.

Parte(a) Stancăi, sora lui Pătrașco Buzne, cari s-au înpărțit în șasă părți pi șasă ficiori ce au avut, anum(e) Vas(i)li Vrabiè, i Nastasiia Giurchioaia, i Anița Mărculeasă, i Strătulat Agărăci, i Gavrilă, i Varvara. Și Varvara au avut doi ficiori, anumi Ghiorghie, și Mărie, și Mărie ș-au vândut parte(a) sa lui Toadir Vremi, socrul lui Vas(i)li Codrean.

Un bătrân Lazor Buzne, frate cu Vas(i)li Buzne, și cu Bejan Buzne, și acest bătrân l-au vândut iarăș Costandin zăt lui Pătrașco Buzne lui Toadir Vremi, socrul lui Vasili Codrean.

Această înpărțială esti scoasă de pri.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 230/33.

207. 1743 (7251) iulie 14

† Adecă eu, Toader Volcenschii înpreună cu frati-meu Ion, ficiorii Ilincăi, fetii Saftii, sora Lupănéștilor, népoată de fată Dochiței, surorii lui Postolachi Duracu, scriem și mărturisimu cu acestu adevărat zapis al nostru, precum noi de nimé săliț(i), nici asupriț(i), ce de a noastră bun(ă) voia, am vândutu a noastră driapt(ă) ocină și moșie ce să va alege parte(a) noastră din satu din Ivănești ce iaste la ținutul Vasluiului de pe maică noastră Ilinca, dumisali vist(i)ernicului Ștefan Hermezău drept cinsprăzéci lei bani gata și ni-au făcut dumn(e)alui plată diplin întru mânuri(le) noastre ca să-i fie dum(i)sali și cuconilor dum(i)sali driaptă ocin(ă) și moșie în veci și să fie volnic dumn(e)alui aș faci și dres domnescu dintăritur(ă). Și la această vănzari a noastră s-au tânplatu mulți boiari și oameni buni carii mai jos s-au și iscălit și noi pentru credința am iscălit.

л(ѣ)т ҂зсна҃ <7251 / 1743> иꙋл(їе) ді҃ <14>.

ToaderVolcenschii.

Ion Volcenschi.

Alexandru ot vist(erie) am scris zapisul cu zisa lor.

<Alte trei iscălituri>.

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Achiziții Noi, MMDCLXXX / 6. Original.

EDIȚII: Nicolae Iorga, *Studii și documente*, VI, p. 99-100, nr. 136 (rezumat); *Colecția Achiziții noi. Indice cronologic Nr. 25,* vol. II (1686-1760), întocmit de Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, Mirela Comănescu, Laura Niculescu, București, 2008, p. 185, nr. 2040 (rezumat).

208 1744 (7252) iulie 18, Iași

† **Ιω Ιоан Некꙋлае воевода, Бож(ї)ю м(и)л(ос)тїю, г(ос)п(о)даръ З(е)мл(и) Молдавской.** Scriem domniia mea la credincioși boiarii noștri dumnialor Iordachi Costachi biv vil jit(nicer), i Ilie

Costachi biv vel armaș, i Negre Apostul biv vel căp(itan). Facem ştire dum(neavoastră) că aice la d(omniia) mea au datu jalubă boiariul nostru Gavril Lambrino păh(arnic) pe dum(nea)lui Scarlatachi Costachi biv vel cluce(r), dzicând Gavril Lambrino pah(arnic) precum are o moșie, anume Peicanii, la ținutul (…)[1], care moșie să hotărăşti cu o moșie a dum(i)sal(e) cluce(rului) Scarlatachi, anume Găgeștii, ce este pe din sus, care ace(a) moșie Găgeștii ar fi cumpărătură dumisal(e) cluce(rului) Scărlătachi di la Ilinca păh(ărniceasa), maica lui Gavril Lambrino păh(arnic), cu zapis, satu întregu și pe izvodu(l) de funi(i) ce i-au datu anume, și și Scărlălachi[2] cluce(r) nu-ş(i) ia funi(i)l(e) pe izvod ce i-au datu, ce s-ar întindi di mai ia o bucată di loc și din Peicani, făcând-o tot de Găgiști. Pentru care iată că vă scriem dum(neavoastră) să mergiț(i) la acel(e) moșii să chemecați[3] și pe Scărlătachi clucer și-s(ă) strângiț(i) și oamini buni și bătrâni megieș(i) di pinpregiur și-s(ă) luaț(i) sama cu bună dreptate pe scrisori și pe mărturii a oamini bătrâni și precum viț(i) afla și-ț(i) cunoaști dreptati, să îndreptaț(i) hotarăl(e) acelor moșii după cum să cade cu dreptate și-a(ă) daț(i) și mărturie în semne la cari parte să cade. Așijdire mai jălui Gavril Lambrino păh(arnic) dzicând că ar fi făcut schimbu părintele său Costandin păh(arnic) cu un Todirașco cu o parti di moșie din Găgiști dându-i o o parte din Peicani, care ace(a) parte din Găgiști ce-au fostu luatu schimbu di la acel Todirașco au vândut-o mai dinainte maică-sa Ilinca păh(ărniceasa) și acum dzisă că să scoală un ficior acelui Todirașco și-s(e) liapădă de ace(a) schimbătură a tătâne-său, și-s(e) întindi să-ș(i) ia parti(a) din Peicani. Deci și pentru aceasta încă să luaț(i) sama și din vreme c-au făcut schimbătură părinții cu zapisă precum veț(i) afla și-ți cunoaști dreptati, să-i giudecaț(i) și iarăș să daț(i) mărturie.

Ѹ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зсн҃в <7252/1744> иꙋл(їе) и҃і <18>.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, LXV/183a, original, pecete rotundă.

---

[1] Spațiu gol.

[2] Conform textului.

[3] chemați.

---

209 **1744 (7252) august 18, Iași**

† Ио Иоан Некꙋлае воевода, Бож(ї)ю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ З(е)мли Молдавскои. Dat-am carte(a) d(o)mnii meli lui Tudori și Chiricăi, ficiorii Lupului căp(itan), nepoții lui Vas(i)lachi vornicul, să fie volnici cu carte(a) d(o)mnii meli a-ș(i) stăpâni și a-ș(i) dijmui niști părți di moșie ce dzisăsă că au la Pardosăști, și la Mădzărești, și la Pleșești, și la Meseni, și la Micnești, și la Tăbucești, ce sint la ținutul Tutovii, pe care părți di moșie dzisăsă că au și diresă. Drept aceia să-ș(i) ia di a dzece din țarini, din fânață, din prisăci cu stupi și din grădini cu legume, și din tot locul, cu tot vinitul moșii după obice(i). Așijdire și pentru oaminii ce-ar și di pe moșie lor, să aibă a le faci slujbă după obiceiu, iar cine va ave(a) a răspunde să m(e)argă la diregătoriul ținutului cu scrisori ce-or ave(a) și mărturie la care p(ar)[1]te să cadi și nime să nu ste(a) înpotriv(ă) piste carte(a) d(o)mnii meli.

Ѹ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зсн҃в <7252/1744> авгꙋ(с)т и҃і <18>.

Вел лог(о)ф(е)тꙋ.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 517/9. Original, sigiliu rotund, rupt.

---

[1] Rupt.

210 **1745 (7253) mai 20**

Suret di pi hotarnica ci-au dat pah(arnicului) Dimitrașc(u) Paladi Tălpișăștilor di(n) let 7253 / 1745 maiu 20.

Din luminată poronca preînălțatului stăpânului nostru mărie sa Ioan Nicolai v(oe)v(o)d, ni-au adus o luminată carte carte a mării sale Gheorghi Talpiș și frati-său Vasâli, și Costandin, ficiorii lui Apostol Talpiș di Horăeta, întru cari ni poronceşti mărie sa să mergim la sat la Costești ci esti la ținut(ul) Tutovii pi vale(a) Horăeții să-i alegim părțile lui di cumpărături ci ar ave(a) la acest sat numit mai sus la Costești, cari după poroncă mergând am strânsu toți răzășii și socotind toate cumpărăturile lor po zapise ci-au arătat, fiind toți răzășii față, s-au aflat cumpărăturile lor 35 pământuri, și pământul câti 24 paş(i), și pasul di 6 palmi, și mai având a lua de la dum(nealo)r Toader Jora biv vel șat(rar) și de la fratile dumisali Costand(i)n a lua Tălpișăștii 35 pământuri, osăbit de așăzământul ci-au fost avut întâiu la Eși înainte(a) bo(i)erilor celor mari cu scrisori unii la mâna altora, s-au așăzat și înainte(a) noastră și au dat dumi(sal)i Toader Jora șet(rar) și fratile dum(i)s(ale) Costand(i)n un zapis din let 7193/1685 fevr(uarie) 1, de la Pascul, ficior lui Vasâli Corlat uricariu, în cari cuprindi 8 pământuri, 10 pași, aceștie i-au dat din Corlătești dispre răsărit, și mai rămâind 27 pământuri să mai de(a) dumn(ealo)r Tălpișîștilor, li-au dat din Costești și li-au dat plinit ace(a) socotială ci-au avut a schimbului, și puindu-s(e) acesti 27 pământuri lângă 35 a Tălpișăștilor, s-au făcut toată parte(a) Tălpișăștilor în Costești 62 pământuri; cari stând am hotărât cu voe și a dum(i)l(o)rsali Jorăștilor și a răzășilor, li s-au dat 57 pământuri din 4 rânduri ci mergu din apa Horăeții spre răsărit rândul al triile(a), rămâind pi din gios de dânșii un rând ci s-au dat în partea dum(nealo)r Jorăștilor, cari după cum am arătat au cuprinsu acel rând din apa Horăeții spre răsărit pără în zare(a) dialului 57 pământuri după cum s-au arătat mai sus, iar pentru 5 pământuri ci mai rămâni să mai ei, acele(a) li s-au dat osăbit la o vali ci-i zic Albie, carile s-au pus și pietri, și la aceli 57 pământuri și la aceli 5 pământuri din Albie; Și mergând și la săliște(a) Scânteeștilor am socotit baștina ci au și cumpărături, și s-au aflat cu baștină, cu cumpărături ci li-am socotit di pi zapisăle lor 33 di pământuri, iarăș fiind toți răzășii faț(ă), și stând a le alegi părțile lor începând întâiu din din capul hotarului dispre apus alăture pi din sus di locul ci s-au dat lui Costand(i)n Gând(u), ginirile lui Pascal căpitan, li s-au dat patru pământuri din Bârjovana, și din capul acestora spre răsărit pără în pârăul Horăeții li s-au dat 6 pământuri, și din capul acestora din pârău spre răsărit pi costișă 10 pământuri, și din capul acestora spre răsărit în pământurile ce li mergi pi dial 6 pământuri, 12 pași, și li s-au dat și din Albiie 6 pământuri, și așa s-au închiet soma baștinii și a cumpărăturilor cari piste tot locul li s-au pus și pietri și din sus și din jos, dispărțind părțile lor pi din sus dispre răzăș(i) și pi din gios dispre parti(a) lui Costand(i)n Gându, pentru două părți dii costișì ci intră în iazul lui Cărăbăț la malul dispre răsărit, acesti 27 pământuri ci au dat Jorăștii Tălpișăștilor n-au triabă la iazul lui Cărăbăț, căci și aceste pământuri să închei dispre apus în apa Horăeții, și vrând a faci heleștiu pi locul Costeștilor au și aceste(a) în malul dispre răsărit acole undi sânt, iar nu în iazul lui Cărăbăț. Zapisăle lor ci au pi acesti două părți din Costești și din Scântiești aice în mărturie nu li-am pus, ci ca să să poată înțălegi li-am dat osăbit izvod di toate anumi și în cari cât cuprindi, iscălind și izvod(ul) înpreună cu mărturie aciasta ci am dat-o la mâna lor aciasta.

Arhivele Naționale Iași, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/38. Suret.

211 **1745 (7253) iunie 1, Iași**

† Adécă éu, Iftémié Bogzé, ficiorul lui To(a)der Bogze dé Giulești, dé ținutul Niamțului, ce-au fost pârcălab, népot lui Istatii, strănépot Vărvarii dé acolo, și cu fămeia lui, Dochița, și cu

ficiorii miei, Ioniță, și Costantinu. Așijdere și éu To(a)der, ficior lui Ștefan Bogze, și éu Pétrea, ficiorul lui Vasili Bogzé, toți népoți lui Istatii, și strănepoți Vărvarii, carilé dé mai sus sint numiți, dé nimé siliți, nici asupriți, ce de-a no(a)stră bună voia am vândut a no(a)stră driaptă ocină și moșiia cé avem la ținutul Vasluiului pé apa Vasluiului, undé să numești acmu Babare, care avem noi aceștiia cu toții parté de moșiia den trii hotară ce să chiamă Rusii[2], și Băргăoanii și Buciumii, ce sint tot într-un hotaru deaolaltă cu triteli siliștilé și din trustéli hotarălé avem noi parté pé bătrânul nostru giumătat(e) de sat, care și nouă acesté părți de moșiia né iasti dé la strămoșul nostru Călnău spătariul cumpărături și danii ce-au avut și el dé la Bogdanu vodă, după cum ne arată părțilé no(a)stré dé moșie. Aceasta și în uricul ce iasti dé la Bogdan vodă și în ispisocul ce avem dé Vasili vodă.

Deci noi acesti părți dé moșiia ce-i mai sus numit(ă) am vândut dumisali Andrei Hărmezău ot vist(ierie) și giupânesii dumisali Nastasii drept optuzăci lei bani, și ni-au făcut plată toți banii în mânulé no(a)stré, și să-i fie dumisali, și fiilor și népoților dumisali driaptă ocină și moșie în veci. Și după această driaptă scriso(a)ri dé vânzari ce-am dat noi să aibă dumnialui a-și faci și alti drésă și întărituri domnești. Și la această tocmală a no(a)stră s-au tânplat mulți bo(i)eri și oameni buni carii mai gios s-au iscălit. Și pentru credința și noi carii am știut carté ni-am iscălit, alții ș-au pus dégetilé mai gios ca să s(e) criază.

ȣ Іс, л(ѣ)т(о) ҂зсн͠г <7253/1745> иȣн(їє) а͠ <1>.
† **Аз, Ифтимїѧ Богзѣ пъркълаб искал, ам въндȣт.**
† Soțul nostru Dochița.
† Eu Ioniț(ă) sin Bogzii.
† Erii Vatut, fecioro lui To(a)dir Vătut.
† V(a)sili sin Poiană.
Nicolai.
† Vasiili sin pop (...).
Toader Bogzé.
Și eu Ștefan Porciscul, martur.
Și eu Lupul Porciscul, martur.
Erei Ion.
Pavăl diiacon G(l)igorii sin Alisardă.
Gavril Pilat vor(nic) glotnii.
† Și eu ierei Ion protopop ot Vasluiu m-am tănplat.
† Și am scris cu voe lor și cu zisa tuturor eu (...) post. <m. p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 230/35. Original, difolio.

---

[1] Secuia, comuna Muntenii de Jos, trup al moșiei Târzii, incluzând siliștile Bârgăoani, Buciumi și Ruși.

212 1745 (7253) iunie 8

† Adecă eu, Toader Giuncul, și eu Nicolaiu sin lui Ion, și eu Darie, și eu Gavrilă, și eu Vas(i)lie sin lui Gligorie, și eu Vas(i)lie sin lui Toader Juncul, și eu Sandul Juncul, dinpreună cu tot neamul nostru, ficiorii lui Vas(i)lie Giuncul, nepoții lui Toader Giuncul, strănepoții Vărvarii, scriem și mărturisim cu acest adevărat zapis al nostru, de nime siliț(i), nici asupriț(i), ce de a no(a)stră bună voe am vândut al noastră dreaptă ocină și moșie ce este la ținutul Vasluiului pe apa Bârladului, din gios de târgul Vasluiului, ce să cheamă Rusii, și Buciumii, și Bărgăoanii, însă dintr-aceste trii hotară, pe giumătate de hotar ni să vine parte(a) noastră, car(e) această moșie ni să tragi dinspre strămoașe noastră Vărvara, fata Alecsii, nepoata lui Călnău al spătariului, și am vândut-o neamului nostru, dumisale lui Andreiu Hermeziul drept o sută de lei noi, și bani(i) ne-au dat toț(i) deplin. Și la

această tocmală s-au tânplat mulți oameni buni și tineri din răsășii satului. Și pentru adevărată credință ne-am scris și numele mai gios puind și degitile ca s(ă) fie de bună credință.

Л(ѣ)то ҂зсн҃г <7253/1745> иѹн(їє) и҃ <8>.

Eu, Toader Giuncul.
Eu, Necolaiu Giuncul.
Eu, Darie Giuncul.
Eu, Gavrilă Giuncul.
Eu, Vas(i)lie sin Gligorie Giuncul.
Eu, Vas(i)lie sin lui Toader Giuncul.
Eu, Sandul brat ego.
Și eu Știfan Porciscul, martur.
Și eu Lupul Porciscul, martur.
Erei Ion zetă Alisandrie <m. p.>.
Pavăl diiacon G(l)igori sin Alisandri.
E(u), Vasili sin popii lui Miron. <m. p.>.
Gavril Pilat vor(niv) glotnii <m. p.>.
Și eu ierei Ion protopop ot Vasluiu, m-am tânplat <m. p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 230/36. Original, difolio.

---

213 **1745 (7254) octombrie 11**

† Facem știre cu această carti a noastră pricum ni-au adus luminat(ă) carti(a) mării sale domnului nostru Ioan Nicolai v(oie)v(o)d, Zaharie log(o)f(ă)țăl și cu cumnatul său Grigor(e) sân Sandului Vrabie și cu popa Toadir și cu alți frați ai lor ce să trag din Ionașco Vrabie părcălab, întru car(e) ne poroncéști măriia sa vod(ă) ca să-i giudecăm cu Ștefan Onceanul și cu Toadir Crăjă <Cârjă> pentru o moșie, anumi Crăhăniștii, car(e) est(e) pi Elan la ținutul Fălciiului. Dici pi poronca mării sal(e) lui vod(ă), am adus di faț(ă) pi Știfan Onceanul și pi Toadir Cârjă și pi alți răzeș(i) di pin înpregiur, și stând a li lua sama am zis să-ș(i) scoată scrisor(i) sau martor(i) cine ci au pi această moșie, iar Onceanul întâiu au dat samă că el scrisor(i) n-are nimecă, căci lui i-au dat acea moșie un Pavăl Grebincea și i-au zis să o stăpâniască el că n-ar(e) stăpân, și niavând nici zapis, nici alt(ă) dovad(ă) ca să-s(e) îndreptează cu pricina Gribincii, au dat samă într-alt chip, pricum că el într-acea moșie Crăhăniștii n-ar(e) nimică triabă făr(ă) d(e)cât au apucat stăpânind di pi socru-său Fone, și Foni au fost ginir(e) lui Ionașco Colții, și și după Colța tragi moșie, dar nu din Crăhăniști, ce el au apucat stăpânind dintr-o hliză ce să numéște Bărtuleștii a patra parti din Bărtuliști, și alăturea cu Bărtuliștii est(e) hliza Cruitoriului, și într-acea hliză a Cruitoriului au apucat și ei c-au stăpânit și Vrăbieștii înpreună cu Cărjă, ș-au dzis că acea hliză a Vrăbieștilor nu merge până în Prut, pricum mergu și alti hliză, ci numai până în balta Crăhana, iar Cărjă încă au dat samă că nici el scrisor(i) n-ar(e), nici marturi, nici știe el mai mult dicât Onceanul, iar Zaharii și cu frați(i) lui au scos ș-au arătat scrisor(i) pi moșii Crăhăniștii;

Întâiu un zapis pi sârbie de la Dumitru sân Toporo(a)e ot Crăhănești, scriind pricum au luat ficior di suflet pi Ionașco Vrabie din mijlocul poporului și i-au dat danie toat(ă) part(ea) di moșie din Crăhăniști; Ș-au mai arătat și alt zapis scriind precum Toma Barta, și Crăciun, fratili lui, și Dumitru tij, și Toadir, și Crastafan, și Pitra, făméia Andreicăi, au vândut lui Ionașco Vrabie toat(ă) parte(a) lor di moșie din Crăhăniști drept 27 talir(i) ban(i) di argint, car(e) parti lor li-au fost di la Beane; Ș-au mai arătat Vrăbieștii și alt zapis tot pi sârbie tot di la Dumitru sân Toporo(a)e și înpreună cu sora sa Sora, și cu Toadir ot Crăhănești, pricum i-au vândut lui Ionașco Vrabie toat(ă) moșie lor din Crăhăniști drept 100 di talir(i) ban(i) di argint, din apa Prutului până péste Elan cu bălți cu iazur(i) și cu vadur(i) di moară car(e) au fost a lor hotar cum au ținut și alți oamin(i).

Și pi acésti zapisă au arătat și ispisoc di întăritură di la Stefan Tomșa vod(ă) din l(ea)t ҂зрла <7131/1623> мaрт(їє) кв <22>, și toat(e) scriind tot din apa Prutului până în Elan, cu bălț(i) și cu iazur(i), și cu vadur(i) di moară, și cu tot vinitul, și macar c-au arătat și Onceanul 2 cărți domniști, una di la Duca vod(ă) l(ea)t ҂зроѳ <7179/1670 septembrie 1-1671 august 31>, și alt di la Mihai vod(ă) scriind la un boer la țară să-i judici pé giupâniasa Măricuța Vrăbioae cu un Pășcan pentru Brizen(i) și pentru alti moșii, iar di Bărtuliști sau di hliza Cruitoriului pi cum au dat samă ei nimică nu scrie și nici o lumină di îndre(p)tar(e) n-au avut, iar Vrăbieștii după scrisoril(e) ce-au arătat au dat samă că hlizil(e) Crăhăniștilor sânt și stâlpit(e) ci pi(e)tre, și mergând și noi acolo am aflat în hotarul Crăhăniștilor trii hliză, pi din gios pi lângă hotarul Brizinilor s-au aflat o hliză ci o țân acum Boțăștii, măcar că toți răzișii stau pricină Boțăștilor că o țân rău Boțăștii, și altă hliză Avrămiștilor și a trie hliză a lui Țărișoară ș-a Alecului, iar Bărtuliști sau hliza Cruitoriului precum cir ei, noi nicăieri n-am aflat nici alti pi(e)tri sau sămni di hotară pi und(e) aräta ei n-am aflat, la car(e) niavând nici un chip di dovadă, am giudecat să-ș(i) afli Onceanul și cu Cârjă 2 oamin(i) martur(i) să ia cu suflitile lor și pi und(e) or arăta acii martur(i) c-au apucat hliza Bărtuliștii și a Cruitoriului, pi acolo să li-s(ă) de a lor, ș-au zis că nu pot să-ș(i) afli nici un martur și s-au lăsat di jud(e)cat(ă) dinaint(ea) noastră. Iar Vrăbieștii îndreptându-s(e) cu scrisor(ile) ci s-au arătat mai sus și cu dovidir(e) di stăpânir(e) li s-au hotărât locul pi poroncă, cum li arat(ă) hotarnica ci li s-au dat, și li s-au dat și această carti de judecată ca să-ș(i) stăpâniască moșie cu pace. Aceasta facem știre.

Л(ѣ)т(о) ҂зснд <7254/1745> **ок(томврїє) аі** <11>.
Негрѣа Апостꙋл б(и)в вил къп(и)т(ан).
Илии Костаки ар(маш).

<Pe verso-ul filei a doua>: + Zapis di judicată cu Onceanul i vu Cărjă pentru Hră(niceni). Moșiia Crăhăniștii ot Fălciiu din Prut pesti Elan.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 794/25. Original, difolio.

214 **1745 (7254) octombrie 12**

Izvod di niamurili lui Ionașco Vrabii vor(nicul) cum au cursu din om în om păn(ă) acmu Ași ca să-s(e) înparță și cu părțili di moșii cum arat(ă) în gios.
Л(ѣ)т(о) ҂зснд <7254/1745> **ок(томврїє) ві** <12>.

Ionașco Vrabii au fost în viață la let҂зрла <7131/1622 septembrie 1-1623 august 31> ot Tomși vod(ă) și au avut și 2 ficiori, anumi Gligori și Vasilii.

Deci Gligori au avut 3 fiuciori, anumi:
Sprăncean.
Chirica.
Nica.
Dici din Sprăncean au rămas numai Ion Sprăncean, făr(ă) ficiori.
Iar Chirica Vrabii au murit făr(ă) ficiori.
Iar din Nica au rămas Vasilachi și Sofii și Io(a)na, și au rămas ficior(i), anumi:
Tudosii.
Costantin.
Catrina.
Marii, copii săraci, și copii Sofii și a Ioanii.
Iar din Drăguna, sora lui Ionașco Vrabii, esti Pascal, Mării și aldi Ion, și popa Ioniț(ă) să brat ego Iordach(e) și aldi Potic.
Iar Vasili au făcut 5 feti și 3 fii. Au făcut ficiori, anumi:

+ Safta.
+ Urâta, și
+ Ștefana. Deci din Safta acmu sânt 3 frați, anumi: Ștefan Bogatul să brat ego Neculaiu și Costantin și Mării, muma lui Costantin și a Ilenii, și Chirica, tatul altui Costantin și a lui To(a)dir, ficior Aniții Cergăriț ot Crăngu.

Iar din Urâta esti baba Sanda, făr(ă) di ficiori, și Ana și Iftimi Roșca din cari sint acmu:
Andrieș.
Ghiorghiț(ă) diacon.
Iar din Ana esti:
Iovul.
Popa To(a)dir.
Lupul.

Iar din Ștefana pi cari au ținut-o Hilimon ot Covurluiu și au făcut numai pi Sandul Vrabii, și Sandul Vrabii au făcut 3 ficiori, anumi:
+ Gligori și
+ Sanda, pi cari o țâne Zaharie log(o)f(ă)t ot Iaș(i) și are fete și fiț(i).
+ Marii, cu mama lor Catrina, pi carie au ținut-o Badiul ot Crăngu și i-au rămas 2 cop(ii).

Илии Костаки ар(маш).
Негрѣа Апостꙋл бив вил къп(и)т(ан).

<Pe verso>: Pe cum să înpart toati niamurile Vrăbieștilor cu moșiili lor.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 794/26. Original.

215 1745 (7254) octombrie 20

† Precum să înparti niamul lui Ionașcu Vrabie cu părțil(e) lor di moșie așa și cu cheltuiala hotarălor de petri și cu toat(ă) cheltuiala hotărâtului cum arată în gios.
Лит ҂зснд <7254/1745> **ок(томврїє) к** <20>.

Ionașcu Vrabie au (a)vut doi ficior(i), anumi:
Gligori Vrabie și
Vasile. Deci Gligori să înparti în trei părți, o parti o e singur Ion Sprănceană, nepot de fiiu lui Gligor(i) Vrabie, o parte o ia singură Safta, fata Ilenii, iar a triia parti o eu copii lui Vas(i)lache și copii Sofii și Ioanii. Acesti părți toati li-au plătit numai Zaharie cu cumnatu-său Gligor(e) cu învoire(a) tuturor fraților, car(e) aceste părți vin din tot locul în giumătati.

Iar pe Vasil(e) Vrabie îl înpart iar în trii părți pi trii ficiori ce-au avut, anume:
Safta și
Urâta și
Ștefana. Dici pe parti(a) Saftii mergu întâiu acest niam (?), anumi:
Ștefan Bogatul să brat ego.
Costantin și
Neculaiu și
Mărie, muma lui Costantin ș-a Ilenii Blăriț ot Bârlad, și alt Costantin și Toadir cu surorili lor, toț(i) ficiorii Chiricăi ș-a Aniții Cergăriț, strănepoții mai sus numitii Saftii, fetil(e) lui Vas(i)li Vrabie.

Ia(r) la doua parti mirgu baba Sanda cu nipoții săi Iovul și popa To(a)dir și Lupul și Ghiorghiț(ă) diiaconul să brat ego Andrieș, toț(i) nepoț(i) Urâtii.

Iar la a treia parti mirgu Gligor(e) cu cumnatu-său Zaharie, ficiorii Sandului Vrabie, nepot Știfanii, la cari s-au făcut cheltuiala numai a p(i)etrilor hotar 40 lei.

Илии Кѻстаки ар(маш).

<Pe verso>: Pe cum să înpart niamurili.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 794/27. Original.

---

216 **1745 (7254) octombrie 25**

† Izvod de niamul Cârstii Ghenovici vel vor(nic) de Țara de Gios, cine să tragi dintr-însul la vréme(a) aceasta, după cum au aflat (...)naril ot vist(ierie), întrebând pe o samă din rudéniile sale. **Лєт ҂зснд <7254 / 1745> ѻкт(ѻмврїє) кє <25>.**

Cartea vel vor(nicului) de Țara de Gios pi cini au ținut și cum i-au fost numile n-am putut adiveri, fiind vréme de demult, cari acest Cârste vor(nic) au fost pi vréme(a) lui Vasili vod(ă) și au avut numai trii féti, pe Anghelina, pe Schiva, și pe Anghelușa.

Pe Anghelina au ținutu-o Vasili vel post(elnic), fratele (...)[1] doamn(ei)[1] lui Vasile vod(ă), și au făcut cinci ficiori, pe Necula, pi Postolachi, pe Crăciun, pe Dumitrașco și pi Parvana, și trii féte, anume Ilința, Tudosiica și Moașa (...)[1] Porcii.

Cine să tragi din niamul acelor 5 ficiori a lui Vas(i)li vel post(elnic) și a soțului său Anghelinii, nepoții de fată Cârstii vel vor(nic).

Necula, ficiorul cel mai mare, au ținut pe Zlata, fata lui Apostol Cehan, ce au fost frate cu Iftodi Cihan, moșul lui Mihai, (...)[2] (n)[2]ă(s)cut pe Chiriiac Bujoranul, și Chiriiac Bu(joranul) (...)[3].

....

... Constantin Tudori neguțitoriul, iar Toader Bujoranu și Lupul Bujoranul sint sterpi. Sint, și altul n-au fr(...)[4].

Dumitrașco, ficior al patrule(a), au făcut pe Cârstea Cușbă, și Cârste Cușbă au făcut pe Savin, pe Sinica și pi Salomie.

Savin au ținut o fată a Cojăscului, și au făcut numai o fată ce o ține feciorul lui Talpiș, care acest ficior a lui Talpiș mai are un frate ce-l chiamă Gheorghi Talpeș ispravnicul dum(nealui) Toader Pălad(e) vel vist(iernic) de la Băcani. Pe Sinica, sora lui Savin au ținutu un grec și au rămas copii dintr-înșii, iar pe Salomie au ținutu-o Gligori Bădros și sint ficiori.

Iar Parvana, ficior al cincile(a), au murit holtei.

Din niamul Ilinții, a Tudosiicăi și a (...)[1] Moașii Porcii, fétele lui Vasili vel post(elnic) și a soțului său a Angel(inii)[2], ci sint nepoate de fată Cârstii vel vor(nic) (...)[3].

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MDXLIX/15. Original, rupt, incomplet.

EDIȚII: Costin Clit, *Câteva documente inedite privitoare la istoria așezărilor din județul Vaslui*, în „Acta Moldaviae Meridionalis”, XXXIX, 2018, p. 153, nr. 10 (publicat neglijent, fără fontul slavon, deși l-am transmis și am fost asigurat de editori că va fi folosit); republicat în „Cronica Episcopiei Hușilor (2017-2020)” – Supliment al revistei Horeb -, Huși, Editura Horeb, 2021, p. 423, nr. 10.

---

[1] Spațiu gol.

[2] Rupt.

[3] Rupt; lipsă partea de jos a documentului.

[4] Lipit, ilizibil.

217 **1745 (7254) decembrie 24**

Copii

Ио Иоан Некѹлаю в(ое)вода бо)жи(ю) милост(ию), господ(а)р(ъ) Земле Молдовскои. Scriim domnie me la credincios bo(i)eriul nostru, dum(ital)i Vasăli Sturdza biv vel stol(ni)c. Facim știre că domnii mele s-au jăluit Gheorghii Beşliaga, zâcând că are a patra parte di sat de Șărbăcani, ci sânt la țân(u)t(ul) Fălciiului, de pe socrul său Ștefan banul iar lui Ștefan banul i-au fost danie de la Nicodim călugăr, precum vii vede(a) dum. și deiata lui Nicodim ci au dat la mâna lui Ștefan banul, pe cari scrisoare dedi samă Beşliagă că ș-au stăpânit moșie cu paci di 40 și mai bini di ani, iar acmu di vro 2 ani încoace s-au rădicat cu gâlceavă asupra lui un Vasăli bejinar, ci să răspunde că este strănepot acelui Nicodim călugăr, di zâci că diiata este rea pe îndimnare și zâse unui Ștefan Boclean, ș-au pus mâna pe vinitul acii a patra parte di sat și ia (?) zăciuiala locului, pentru care să-l chemei dum. di fați pe acel Vasăli și acel Boclean, și să ei sama, și di va fi diiata încredințată bună, după cum s-a căde(a) cu dreptate să giudici și să hotărăşti pricina cu carte di giudecată, și aflându-să că n-are acel Vasăli triabă la ace(a) a patra parte, să socotești dum. și pentru venit(ul) moșii, și ci-i găsî cu cali și cu dreptate că este să întoarcă, să-i poroncești să dii și să înplinești, iar di nu să vor odihni cu giudecata, dumi. să pui soroc și să-i triimeți să vii aice. Aceasta scriem.

L(ea)t 7254 <1745> dec(em)v(rie) 24.

Locul peceții gospod.

Vel log(o)f(ă)t.

Logofițiia ce mari.

Fiind asemine di pe ce(a) adivărată, s-au încredințat. 1820 oct(om)v(rie) 19.

<ss>

Posleduindu-să de mini din cuvânt în cuvânt este asemine de pe ce(a)adivărată.

Chirica Stamate stol(ni)c.

1820 oct(ombrie) 12.

<Pe verso-ul filei a doua>: Cart(ea) lui Neculaiu vod(ă), copii, poroncitoari lu Vasili Sturza stolnic. 7254 <1745> decemvr(ie) 24; N. 3 / Trecut.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 613/8. Copie din 12 octombrie 1820, încredințată la 19 octombrie 1820.

218 **1746 (7254) iunie 8, Iași**

† Adecă eu, Catrina postelniceasa, fiica răpăosatului Ion Sturdzea, ce au fost vornic mare, mărturisăscu cu acest adevărat zapis al mieu pentru o țigancă a me, anume Anița, fata lui Ion țiganul, pre care țigancă o ține Carp, țiganul dumisale fratelui meu, bade Sandul Sturdze vel log(o)f(e)t.

Deci m-am tocmit cu dumnealui bade Sandul și i-am vândut acea țigancă cu parte ei ce i s-a vini din copii, drept (...)[1] lei, și mi-au făcut plată deplin în mânule mele. Pentru aceia de acmu înnainte să stăpânească dumn(ea)lui pe Carp țiganul, înpreună cu țiganca lui, Anița, fata lui Ion țiganul, să-i fie sălașul întreg.

Și pentru credința am iscălit ș-am pus și pecete, și s-au iscălit și alți boeri carii s-au întâmplat.

S-au scris în Iaș. **Л(ѣ)т(о) ҂зснд <7254/1746> иѹни(е) к҃ <20> д(ь)ны.**

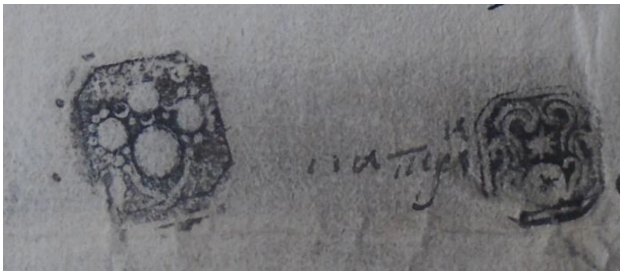

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CMXLI/ 13. Original.

---

[1] Spațiu gol.

219 **1746 (7254) iunie 20**

† Adică eu, Pavăl Jiianul, ficiorul lui Maftii, înpreună cu ficiorii mii, Toadir, și eu Ion potropopul de la Vaslui, văr primari lui Pavăl, ficior Dochiții, nepoții popii lui Ștefan, strănipoț(i) lui Costi Bratul de la Poiană, de nime săliț(i), nici asupriț(i), ci de al noastră bunăvoe, am dat și am dăruit al noastră driapt(ă) ocină și moșie ci avim în țănutul Sorocii, în malul Nistrului, anumi Poiana, din tot satul a trie parti, cari și nouă această parti di moșie ne esti de la strămoșul Costi Bratul. Dici, această parti de moșiie di mai sus numită am dăruit-o ș-am dat-o danie dum(i)sali lui Andrii Hirmiziu de visterie și giup(â)nisăi dum(nealui) Nastasăi și cuconilor dum(nealui), pentru că având și noi multă faciri de bini de la dumn(e)alui. Dici, să-i fie dum(nea)lor driapt(ă) ocină și moșie în vici, și toati scrisorili și cărț(i) di giud(e)căț(i) ce-am ave(a) li-am dat toati la mâna dum(i)sali ca să aibă dum(nealui) a-ș(i) faci și alti dresă și întărituri domnești. Și la această danie a noastră s-au tâmplat mulț(i) bo(i)eri și oamini buni cari mai gios s-au iscălit. Și pentru credința am iscălit și noi.
Л(ѣ)т(о) ҂зснд <7254/1746> иꙋни(є) к҃ <20>.
† Eu ierei Ion ot Glodeni, protopop ot Vasluiu, am dat ș-am dăruit.
† Și eu Pavăl Jiian am dat ș-am dăruit.
Ion Gorovei vel șăt(rar) <m.p.>.
(...).
Gavril ot vist(erie), martur <m.p.>.
Vasăli Tănas ot vist(erie) <m.p.>.
(...).
Toadir Scorțăscul ot vist(erie), martur <m.p.>.
(...).
(...).

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Fond Achiziții Noi, CXLVII/16. Original.

EDIȚII: *Colecția Achiziții Noi Indice cronologic, nr. 25*, vol. II (1686-1760), p. 200, nr. 2212 (rezumat).

220 **1746 (7254) iulie 13, Iași**

† **Иѡ Иѡан Некѡлае в(ое)вода, Бож(ї)ю мил(о)ст(ї)ю, г(о)спѡдар(ъ) Зъмли Молдавскои.** Facem știre cu această carte a domnii mele tuturor cui să cadi a ști pentru copilile lui Enăchiuță biv в҃ vist(iernic), Nastasâiche și Irina, care frații acestor copile, anume unul Costandin și altul Lupul, hainindu-să la vreme muscalilor, când au venitu felmășalu de au călcat pământul Moldovii, s-au dus

și ei cu muscali(i), și moșiile lor ca unor haini li s-au luat pre sama domnească de domniia sa Grigore vodă. Iar parte din moșie acestor doă copile și a unor frate a lor, Gheorghiie, ce-au fost rămas aice s-au lăsat în stăpânire lor.

Dar acmu la veletul 7254 /1745 septembrie 1-1746 august 31 s-au sculat și acest Gheorghie, fratele copilelor și au lipsât și el den țară, ducându-s(e) iarăși la muscali.

Pentru care domniia mea încăș după dreptate ce-am avut, am luat pre sama domniască toată parte lui de moșii ce am dovedit că este adevărată parte acelui Gheorghiie, anumi (…)[1] pogoane de viee de la Odobești și doă dugheni de lângă Sfântul Neculai, în fața uleții mari, și parte lui den sat din Stâlpeni, și parte de la un Chete ce să va alege, și parte lui din Tarce tij ce să va alege, și parte den Trifești, și parte din Bătrânești ot țâ(nu)t Romanului, și parte den Suhulețu den țâ(nu)t Vasluiului.

Și de vreme că iarăș ne-am înștiințat domniia me pentru stare acestor doă copili, Nastasâica și Irina, că au rămas de părinți sărace și necăsătorite, și fără nici o chivernisală de sprejăniale lor.

Iată dar că m-am milostivit domniia me asupra lor, și ca din osăbită mila noastră, le-am dat și le-am miluit pre dânsăle cu parte fratelui lor, Gheorghiie, ce s-au luat în sama g(os)pod aceste moșii mai sus pomenite, ca să fie lor de la domniia me drepte ocine și moșii, și să le stăpânescă cu tot venitul. Și de s-ar și tâmpla să mai vie vreodată acel Gheorghiie, încăș să nu fiie volnic a trage moșiile aceste den mânule surorilor lui.

Poftim domniia me și pre alți luminați domni ce-or hi în urma noastră ca să întăriască pentru a lor vecinica pomenire. Aceasta scriem.

U Ias, velet <7254/1746> iuli(e) 13.
Ion Neculai v(oe)v(o)d(a).
Loc(ul) pec(eții).
Procit Neculai Buzd(u)gan г҃ log(o)f(e)t.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DXC/18. Copie.

---

[1] Spațiu gol.

---

221 **1746 (7254) august 25**

Copie

Adică eu, Ioniț(ă) Sion sin lui Andrii Sion din Coșăști, dinpreună cu fratile meu Toader, făcut-am zapisul nostru, precum de nimine siliț(i), nici asupriț(i), ci de a noastră bună voi(e), ni-am îndurat și am dat danii giumătate de sat de Corobănești, ci este pe apa Ezărului, în țân(u)t(ul) Tutovii, și am mai dat danii și a patra parte tot din acest sat de Corobănești, dumisale vatavului Andrii Cosma, și giupânesii dumisale, și cuconil(o)r dumisale, ca să le fie dumilorsale driaptă ocină și moșie în veci, den câmp, den țarină, den fânaț, cu vad de moară, cu locuri de prisăci, den pomăț, den tot locu(l), cu tot venitul, cari aceste părți de moșii ce scriu mai sus au fost și părințil(o)r noștri danii și zăstre, precum arată și zapisile cele vechi, anumi carile am dat noi în mâinile dumisale vatavului Andrii Cosma. Deci, după cum scrii mai sus, am dat și am dăruit acesti părți de moșie dum(i)sale, căci și noi am cunoscut mult bine de la dum(nea)lui, ci dum(nea)lui să-ș(i) facă și dresă domnești de pe zapisul nostru ca să să stăpâniască în veci. Și la făcut(ul) acestui zapis s-au întâmplat bo(i)eri și oameni de frunti, cari mai gios sânt iscăliț(i), și pentru credință am iscălit.

Iscălit/Ioniț(ă) Sion/Eu Toader Sion/Și eu Pavăl Ghelcu m-am întâmplat la făcutul acestui zapis / Vasâli cap(i)t(an) / Costantin Izmană / Ioan cap(i)t(a)n / Dumitrașc(u) / Mihai Ciornei.

Let 7254/1746 avgust 25.

De la giudecătorie țin(u)t(u)l(u)i Tutovii.

Copie aceasta posleduindu-să din cuvânt în cuvânt și fiind întocmai cu ci(a) adivărată, după cerire(a) ce prin jalbă au făcut s-au încredințat.

1833 mai 30
Enacachi Dragoș cam(ina)r.
Pascal Gane stol(ni)c.
L.P.
D. stol(ni)c Iacomi.
Registrator Grigori Hristu.

Copie aceasta de pe copie ce esti întărită de giudecătorie țin(u)t(u)lui Tutova și să află la mine, fiind întocmai să adeveriază cu a me iscălitură.

1834 ghenar 22
Chiril arhimandrit.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 432/6. Copie de pe copia din 30 mai 1833.

222 <1748 septembrie 1-1749 august 31> (7257)

Suret di pe zapis(ul) Tudoscăi Huhuloai din ҂зснз <7257/1748 septembrie 1-1749 august 31>.

Adecă eu, Tudosca, giupâneasa lui Toader Huhule, fata lui V(a)săli a Boțului, nepoată lui Vasăli Aliuș, înpreună cu fiiul mieu, Ioniță, făcut-am zapisul nostru la mâna dumisali nepotului meu, Iamandi grec, precum noi de nimi sâlițî, nici asupriț(i), ce de a noastră bună voi(e) i-am vândut dumi(sale) a noastră driaptă ocină și moșii ce avem de la moșul nostru Aliuș, anumi Ghibarțul, ci estela ță(nu)t(ul) Vasluiului, din gios de Tăoști, care acel loc să hotărăște și din sus și din gios cu locul popii lui Tofan, dup(ă) cum au umblat din vechiu. Și tocmală am avut cu dum(nealui) nepotul Iamandiiu câte 9 potronici pământ(ul).

Așijdere, și cu vatră de heleștiu, și cu loc de fânaț, și cu locuri de prisăci, și cu toati aceste toată ace hlizi de loc, am vândut-o dumisali, și dum(nealui) ne-au dat treizăci de lii, care fac patruzăci (pă)mâ(n)turi, care măsurându acel loc, și de vor treci mai mult de aceste patruzăci de pământuri să ne mai de(a) dum(nealui) bani tot cu această tocmală, iar de n-a agiungé, să-i dăm de aiurea de unde iar plăcea să-i plinim aceli 40 de pământuri.

Așijdere, am mai vându dumi(sale) toată parte(a) noastră ce avem la Miculești de cumpărătură și de baștină, de l(a) țân(u)t(ul) Fălciiului, pe apa Crasnii, drept 20 lii, care acești bani ce scriu într-acesta zapis, toț(i) i-au dat dum(nealui) de ni-au plătit de la un turcu de o dat(o)rii.

Pentru aceia și noi am dat aceast(ă) scrisoaré la mâna dumi(sale) pe aceste moșii ce scriu mai sus, ca să-i fii dumi(sale) și cuconilor dumi(sale) moșii în veci, și să-ș(i) fac(ă) dum(nealui) și dres(e) domnești pe aceast(ă) hliză de moșii. Și zapisă vechi ce am avut să le dăm în mâna dumi(sale).

Și la această tocmală s-au tâmplat și alți boierănaș(i) megieș(i) carii sânt iscăliț(i).

Tudosca Huhulo(a)i, iscal.
Ioniță Huhule, iscălit.
Gavril Bănar.
Toader grec.
Erei Enachi zăt Huhuloai.
Mih(ă)lachi Zmăul.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 230/37. Suret.

223 1750 (7258) ianuarie 12, Iași

† **Ио Костандин Михаил Чехан Рак(о)виц в(ое)вода, Бож(їю) милостїю, г(о)сп(о)дар З(е)мли Молдовскои**. Adică domniia me(a) dăm și întărim slugilor noastri, lui Ioan Dobrii și lui Toader Rusul, Plesnicuță și Lupului Cociorvă, și lui Ștefan Nasoi și altor fraț(i) a lor, pi giumătate di baltă Hârcetee în ținutul Fălciiului din carte di giudecată ci ni-au arătat di la cinstit și credincios bo(i)eriul nostru dum(nea)lui Iordache Cantacozono vel log(ă)f(ă)t, din velet 70258[1], ghenari 2, fiind rânduit din poronca noastră să ia sama, întru cari scrii că au stătut di faț(ă) la giudecată înnainti(a) dum(i)sali, Ion Dobri cu niamul său, cu dum(nea)lor Scărlătachi Costachi biv vel clucer, și Iordache Costandin bi(v) vel jic(nicer), pentru balta Hârcete; și luându-le sama într-acestaș chip s-au aflat, precum arată mai gios: balta Hârcete au fost a Mărinei și a Stanei, surori-sa, zăstri di la tatul lor, Dragomir banul, giumătati di baltă a unei surori și giumătati di baltă a altiia. Din Marina sânt dum(nea)lor Scărlătachi clucer, Iordachi jic(nicer), cu niamul du(mi)lorsali, iar din Stana esti Ioan Dobri și Toader Rus, și Lupul Cociorvă, și Ștefan Nasoii și alți fraț(i) ai lor, carili s-au dovedit cu un ispisoc di la Ștefan vodă cel bun, din velet 7011, și dovezi și dintri alti ispisoaci, și li-au hotărât giudecata giumătati di baltă, parte(a) Stanii să o stăpâniască Ioan Dobri și Toader Rus cu niamul lor, iar giumătate di baltă parte(a) Marinii să o stăpâniască acești bo(i)eri numiț(i) mai sus cu niamul dum(i)lorsale Gavrilițăști, și s-au mulțămitu ei, și ei priimindu-să așa sa ții.

Deci după izbrănire (sic!) aceștii giudecăț(i) ieșit-au di faț(ă) și Antim, egumenul di la Mănăstire(a) lui Aron vodă ș(i)-au cerut și el giudecată pentru balta Hârcete cu acești răzăș(i), arătând un ispisoc de la Vasilie vodă din veleat 7150, în care scrii că li-au întărit pri ace(a) baltă pi daniia lui Aron vodă, ctitorul carile au făcut mănăstire(a), și di la alți domni întăritură, și ispisocul lui Vasâli vod(ă) cari scriu și balta Hârcete pi di amândouă părțili bălții pân(ă) aproape de giumătate di baltă la un loc ci să chiamă Vlaicu, să o stăpâniască călugării di la Aron vod(ă) până undi mergi hotarul satului Rânzăștii, arătând după cu scrii daniia lor di la Aron vod(ă); s-au cetit daniia di la Aron vod(ă) și ispisocul de întăritură di la Ștefan vod(ă) din velet 7131 și s-au dovedit că n-au călugării triabă cu balta Hârcete, că nu s-au aflat scriind în ispisoc(ul) lui Aron vod(ă) pi balta Hârcete, nici întăritură di la Ștefan Tomșa vod(ă), ci scriu pi alti bălți, anume pre Rătundul și Cârligatul și Cârligățălul și Vlaicul și Bălhacuri, și di acolo la gârla lui Vrabii pi pun[2] cel mari în țărmurili Prutului. Și într-acest chip scrii daniia ce dintâi a lui Aron vod(ă) și întăritura lui Ștefan Tomșa vod(ă), dar di Hârcete nu pominesc. Iar pentru acel ispisoc di la Vasâli vodă și di la alți domni întăritură pi ispisocul lui lui Vasâli vod(ă) întru cari pomenesc și di balta Hârcete s-au cunoscut că s-au scris cu meșteșug și balta Hârcete, de vremi ci Hârcete în daniia lui Aron vod(ă), ctitorul mănăstirii, nu scrii, nici daniia lui Aron vod(ă), nici întru ispisocul din întăritură Tomșii vod(ă). Și s-au dovedit și din ispisocul lui Ștefan vod(ă) Gheorghi din velet 7163 ci s-au aflat în mâinile Gavrilițăștilor, cari scrii ~~cu meșteșug~~ că giudecată s-au mai cercatu și la domniia sa această pricină a Hercetii, și s-au dovedit că sânt scrisă cu înșălăciuni aceli ispisoaci di la Vasâli vod(ă) și di la alți domni întăritură pi ispisocul lui Vasâli vod(ă), de vremi că s-au citit și înnainte(a) acelui domnu daniia lui Aron vod(ă) ce(a) dintâiu și întăritura Tomșii vod(ă), și nu s-au aflat scris balta Hârcete, ci scrisă numai bălțili ci s-au zis mai sus anumi, și s-au dat rămaș(i) pre călugării să de(a) paci Hârcetii că n-au triabă cu această, ci mănăstire(a) să ții numai bălțili ci scriu în daniia lui Aron vod(ă) și mai mult să nu să (în)tindă.

Precum și acum aducându-ne dum(nea)lui vel log(fă)t înnainte(a) noastră aceli ispisoaci a Mănăstirii lui Aron vod(ă) mai sus scrisă di s-au citit fiind și alți bo(i)eri faț(ă), nu s-au aflat scriind balta Hârcete în daniia lui Aron vod(ă), nici în ispisocul de întăritură di la Ștefan Tomșa vod(ă); și dup(ă) driapt(ă) giudecată și domnniia me(a) înpreună cu tot sfatul nostru am dat rămași pre călugării di Aron vod(ă) că n-au triabă cu Hârcete, să de(a) pace Hârcetii, ci să-ș(i) stăpâniască ei bălțili ci li scriu în daniia lui Aron vod(ă), Rătundul și Cârligatu și Vlaicul și Bărhacul, iar Ioan

Dobri și Toader Rus și Lupul Cociorvă și Ștefan Nasoi și alți fraț(i) a lor, și dum(nea)lor numiții bo(i)eri mai sus scriș(i) îndreptându-s(e), di la domniia me(a) me(a) încă li-am dat și li-am întărit cu această carti a domnii meli ca să li fii lor driapt(ă) ocină și moșii și ispisoc de întărit, cu tot venitul bălții în veci.

Și spre aceasta esti credința domnii mele di mai sus numitul noi Costandin Mihaiu Cehan Racoviț(ă) voi(e)vod și credința a cinstiț(i) și credincioș(i) bo(i)erilor noștri, dum(nea)lor Iordachi Cantacozino vel log(o)f(ă)t, Costachi Razul vel vornic di Țara di Gios, Ioan Bogdan vel vor(nic) di Țara di Sus, Toader Păladi hat(man) i pârcălab Suceavschii, Iordachii vel post(elnic), Aristarho Hrisosculieo, vel spat(ar), Mihălachi Sturdza vel pah(arnic), Radul Racoviț(ă) vel vist(iernic), Dumitrașcu Calmașul vel ban, Costandin Sturdza vel armaș, Lascarache vel comis, și credința a tuturor bo(i)erilor mari și mici; și s-au scris cartea aceasta în scaunul domnii meli în oraș(ul) Eșului în anul dintâiu di Tănas Petrachi, biv cămăraș di izvod uricariu.

7258 ghenari 12
(Locul) P(eceții).
Noi Costandin v(oie)vod.
Iordachi Cant(acuzino), vel log(o)f(ă)t.
Întocma după cel adivărat.
<ss>
<Pe verso-ul filei a doua>: Un rezumat în limba greacă.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Aron Vodă, II/16. Copie, difolio.

---

[1] 7258
[2] plopul.

---

224 **1750 (7258) februarie 8**

† Иѡ Костандин Михаил Чехан Ракѡвицъ в(ое)вода, Б(о)ж(їю) м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)дар(ъ) Земли Молдавскои. Credincios boiariului nostru, dumnealui Ilie Costache biv vel stol(nic), isprav(nic) de țânutul Fălciiului. Îț(i) facem știre că giudecata ci s-au făcut pentru balta Hârcete între dumnalor niamul Gavrilițăștilor, cu Ion Dobre și Plesnicute cu niamul lor, hotărându-s(e) giumătate de Hârcete să o ție niamul Gavrilițăscu, ce să trag din Marina, și giumătate de baltă să o ție Dobre cu niamul cu niamul lor ce să trag din Stana, sora Marinii, pre largu o vei înțălége din carte(a) domnii mele ce-au luat Dobre cu niamul lor. La care spuindu-ne acmu dumnalui vel logof(e)t că s-au jăluit la dumnealui dumnialor boerii niamul Gavrilițăștilor ce sânt stăpâni pre giumătate de baltă de Hârcete, că este netocmire și gâlceavă pentru păscuitul aceștii bălți cu Ion Dobre cu frații săi.

Iată că-ț(i) scriem, luând carte(a) domnii mele să te scoli să mergi acolo. Și fiind adunați și toți răzeșii, aceasta să poate izbrăni prea pe lesne. Măsură dumn(e)ata țărmure bălții Hârcetii cu stânjenul, și unde va veni giumătate de baltă pune stâlpu bolovan de piatră și într-un țărmure și într-altul. Și de vor vre a să pune și la apă pari semne, poț(i) să o faci și aceasta.

Însă știm că și dumn(e)ata ai parte înpreună cu ceialalț(i) răzeși ce sinteț(i) din Stana la giumătate de baltă. Dară de strâmbătate să te ferești, că de vii face dumn(e)ata, n-om suferi noi, ci drept să măsuri și să hotărăști ca să rămâneț(i) amândoao părțile mulțămite, că de vor veni răzeșii să ne de jalobă că li s-au făcut înpresurare cu hotărniciia dum(ne)atale, atunce vom trimite hotarnec om domnescu de aice. Și cercând hotărâre(a) și dovedindu-se c-ai părtinit și n-ai tăet balta drept în giumătati, vei plăti și triapădul omului g(o)s(po)d și toată cheltuiala răzeșilor, și-ț(i) va fi și cu rușine, fiind boeriu mare, dacă n-ai hotărât drept. Aceasta-ț(i) scriem și să dai mărturie precum vei hotărî.

҂зсни҃ <7258/1750> фев(рꙋарїе) и҃ <8>.
Вел лог(офет) прочи.

<La sfârșitul documentului pe f. 1, în grafie latină>: N. Bălănescu.
<Pe verso-ul filei a doua>: 7258 fevr(uarie) 8.

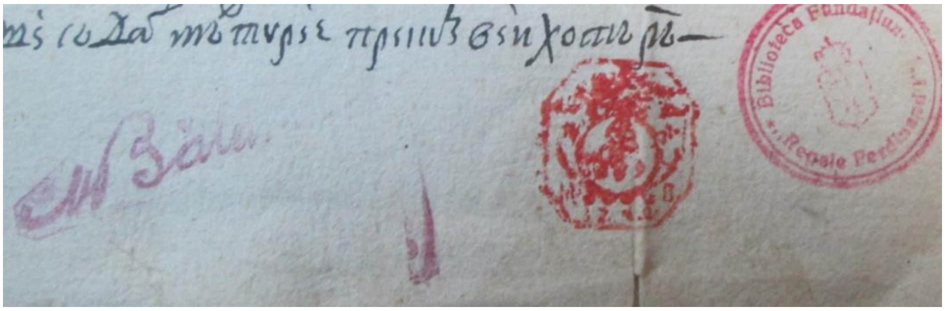

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 458/61. Original, difolio, sigiliu mic octogonal; ibidem, 606 / 6. Copie.

---

225 **1750 (7258) martie 24**

† Ио Костандин Михаил Чехан Рак(о)вицъ в(ое)вода, Б(о)ж(їю) м(и)л(о)ст(їю), г(ос)п(о)даръ Землии Молдовской. Dat-am carte(a) domnii meli credincios bo(i)eriului nostru dum(i)sali Ilie Costachi biv vel stol(nic), să fie volnic cu carte(a) domnii meli a ține și a stăpâni giumătate din giumătate din balta Hârcetile ce este la ținutul Fălciiului, parte(a) Spinenilor, după zapis ce ne-au arătat di la Ion Dobri mazilul, pentru 58 lei ce i-au dat dumn(e)alui lui Ion Dobri la cheltuiala ce au făcut Dobri cu giudicata acei bălți, făcând și ispisoc di la domnie me(a) pe gium(ă)tat(e) de baltă parte(a) Sărițenilor și a Spinenilor, făcând cheltuială 110 lei. Pentru aceia să aibă dum(nealui) Ilie Costachi a stăpâni ace(a) giumătate din giumătat(e) de balta Hârcetile, parte(a) Spinenilor, păr(ă) când îș(i) vor alegi Spinenii părțili lor și-i vor întoarce dum(i)sali din cheltuială cât îi va agiungi parte la acei cincizéci și cinci lei, iar atunce alegându-ș(i) Spinenii părțili lor dintr-această gium(ă)tate din gium(ă)tate de baltă, și întorcând parte din cheltuiala ce-au dat dum(nealui) îș(i) vor lua cu giudicată fieșticari cât i să va alegi parte(a) lui, cum și dumn(e)alui stol(nicul) Ilie Costachi, iar păr(ă) atunce să ții și să stăpâniască dum(nealui) stol(nicul) Ilie toată ace(a) parte a Spinenilor, țiindu-o la un loc de zălog și nimi să nu stea înprotiva cărții domnii meli.
Март(їе) кд҃ <24> ҂зрни҃ <7258>.
Вел лог(офет) проц.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 517/14. Original, difolio, sigiliu mic octogonal.

---

226. **1751 (7259) mai 7, Iași**

҂зсн҃ѳ <7259/1751> маи з҃ <7>. Suret scos di pe hrisovul de la Cost(a)nd(i)n Racov(i)ț(ă) pentru Fruntișani.

Нои Ко(ста)нд(и)н Михаю Чехан Раков(и)ц(ъ) в(ое)в(о)д(ъ), Божи(ю) мил(о)ст(їю), г(ос)подар(ъ) Землии Молд(а)вской. Adică au vinit înnainte(a) domnii meli ți înnainte(a) tuturor bo(i)erilor noștri, a mari și a mici, credincios credincios bo(i)eriul domnii meli Dediul Codrian vel armaș și ni-au arătat o scrisoari di mărturie di la pre iubita sora noastră domnița Rucsanda, întru cari scrie ș-adiverești pentru moșie Frunteșanii, de la țin(utul) Tutovii, ce au fost a răposatii moașii noastre spătăresăi Rucsandii, cari moșie esti aproape di târgul Bârladului, cum că în viiață fiind încă răpoosata spat(ărească), au fost făgăduit aciastă moșie ca să o de(a) mai sus numitului bo(i)eriului nostru Dediul Codrian vel armaș, și însuș(i) dumn(e)aei știind și auzindu cuvântul spătăresăi când i-au făgăduit aciastă moșie, și di vremi că răpoosata spatariasa au lăsatu toată clironomie câtu au avut moșâi și altile asupra dumn(eaei), și pentru ca să-s(e) săvârșască cuvântul ce au făgăduit răpoosata, n-au suferit a-i lăsa cuvântul la strămutari de aciastă rânduită milă ce au făcut, și ca o adivărată clironoamă i-au întărit dumn(ealui) vel armaș cu scrisoare(a) dumn(eaei) ca după cum i-au dat și i-au lăsat răpoosata spătăriasa, să aibă a țâne și a stăpâni aciastă moșâi cu bună paci, neavând dinspre nimi nici o supărari, dându-i și ispisoc de la Alexandru v(oie)v(o)d, ficiorul Radului v(oie)v(o)d, și alte scrisori ci-au fost pe aciastă moșie, ca să-i fie moșie stătătoari și nestrămutată în veci. Însă și aciasta adiverești cu scrisoare(a) dumn(eaei) că di s-ar găsi vreodinăoară niscaiva cărți sau zapise pentru aciastă moșie, ori la a cui mână ar fi, nici decum să nu să ție în samă, că sânt furati. De vremi ci spătăresăi i s-au întâmplat săvârșire(a) în streinătate și nime din niamul său nu s-au întâmplat la răpoosare(a) ei, și dar pentru ca să-s(e) ție și să păzască nestrămutat danie răpoosatii spătăresăi, au hotărât preiubita sora noastră, domnița Rucsanda, prin scrisoare(a) dum(neaei) ce-au dat la mâna lui vel armaș și cu blăstăm ca oricine din niam sau dintr-alții streini s-ar ispiti vrând ca să strâci și să e danie aciasta ce au lăsat-o și au dat-o răpoosata spătăriasa prin cuvântul său, să rămâi supt blăstăm. Drept aceia dar și domnie me, dacă am văzut ace(a) scrisoari de bună încredințari cu însuș(i) iscălitura și pecetea pre iubitii surorii noastre domniții Rucsandii, de la domnie me încă-ș am dat și am întărit de mai sus numit credincios bo(i)eriului domnii meli, Dediul Codrian vel armaș, pe ace(a) di mai sus zisă moșii, satul Frunteșanii, în țin(u)t(u)l Tutovii, ci esti aproapi de târgul Bârladul(u)i, ca să-i fie și di la domnie mea driaptă ocină și moșie, și uric și întăritură, cu totu hotarul, și cu tot vinitul, neclătit, nestrămutat nici odinăoari în veci.

Și spre aciasta esti credința domnii meli de mai sus numit, Noi Costand(i)n Mihail Racoviță v(oie)vod, și credința a cinstiți și credincioși bo(i)erii cei mari a divanului domnii meli, dum(nealo)r Iordachi Cantacuzino vel log(o)f(ă)t, i Radul Racoviț(ă) vel vor(ni)c di Țara di Gios, i Ioan Bogdan vel vor(ni)c di Țara di Sus, i Costache Razu hatm(an) i părcălabu(l) Sucevii, i Antiohie vel post(elnic), i Aristarhu vel spat(ar), i Dumitrașc Călmaș vel ban, i Toader Păladi vel vist(iernic), i Cost(a)nd(i)n Păladi vel pah(arnic), i Mihălache Ros(e)t vel stol(ni)c, i Lăscărache vel comis, și credința tuturor bo(i)erilor, celor mari și mici. Și s-au scris hrisovul acesta în scaunul domnii meli, în Eși, întru al doile(a) anu a domnii meli di Gheorghie Vrabii log(o)f(ă)t za taină.

Numile și pecete(a).

1794 no(i)emv(rie). S-au scos suretul acesta.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/33. Suret din noiembrie 1794.

EDIȚII: Preotul Ioan Antonovici, *Frații Gheorghie și Neculai Roșca-Codrianu,* p. 10, nr. VII (incomplet).

227 **1751 (7259) iulie 20**

Catastih de moșiile dumisale Ștefan Bosie căm(ă)raș.

Лєт(о) ҂зснѳ҃ <7259/1751> иѹли(є) к҃ <20>.

Satu întrég Armășénii la Vasluiu.

҂зслѳ҃ <7239/1731> иѹли(є) ѕ҃ <6>. Un zapis de la Toadir Huhule înpreună cu fămeiia lui Tudosca și cu ficiorii lui, Chiriiac și Ioniț, la mâna dumisali lui Neculai Hrisoverghi vel șăt(rar), precum din bună voiia lor au vândut a lor dreaptă ocină și moșiie, anume satu(l) întrég Armășénii de Tăoști, ce iaste la ținutul Vasluiului, cu giumătate de hăleșteu, și cu săliști, cu tot locul, cu tot vinitul, din câmpu, din țarină și de fânați. Așijdere i-am mai vândut dum(nealui) 5 pământuri din sat din Tăoști, iarăși de la acel țin(u)t al Vasluiului, și pământul câte de 20 pași, și pasul câte 6 palmi. Aceste părți s-au vândut dum(nealui) șăt(rarului) Hrisoverghi drépt 75 lei bătuți. Și în zapisul acesta sint iscăliți vânzătorii, și:

Gavril Miclescul biv vel log(o)f(ă)t.
Costandin Rus(e)t vor(nic).
Ion Neculce vor(nic).
Sturdzea hat(man).
Mih(a)lachi Sturdzea cluce(r).
Ion Bașot(ă).
Vasili Buzilă biv cam(a)raș.
Toadir Cantacuzino med(elnicer).
Neculai Jora в҃ <2> log(o)f(ă)t.
Ștefan Rus(e)t в҃ <2> post(elnic).
Ion Sturdzea г҃ <3> log(o)f(ă)t.
Vasili cam(a)raș de izvoadi.
Și vornicii dé poartă.

Ștefan Bosiie cam(a)raș, fiind nepot de văr prémar Huhulii și trăgându-s(e) moșie aceasta de pe neamul lui cu giudecata divan(u)lui s-au dat rămas pe dum(nealui) Neculai Hrisoverghi șăt(rar) și i-au întorsu toți banii Ștefan Bosie dumisali șăt(rarului) Hrisoverghi, și au lipsit moșiia aceasta de supt stăpânire(a) șăt(rarului) Hrisoverghi, și s-au dat la stăpânire(a) lui Ștefan Bosie.

Tot ținutul Vasluiului.

Un zapis făr(ă) de vălet de la Antimiia și cu vară-sa Anghelina, și cu ficiorii lui Dumitru Fulgăi, și cu ficiorii lui Lazor căp(i)t(an), scriu și mărturiséscu și cu zapisul lor, cum c-au vândut lui Ionașcu Aliuș a lor părți de ocină și moșie, a triia parte din sat din Tăoști din parte(a) Armășénilor; iarăș(i) au mai vândut tot acești oameni carii scriu mai sus a triia parte de loc din parte(a) Armășénilor din Ghibarțu, drept 6 taleri bătuți. Acést zapis s-au făcut dinainte(a) popii Stratului, și dinainte(a) Mitrului, și dinainte(a) lui Gligori Gurișanul, și dinainte(a) lui Vasile și lui Ioniți Șoropul, și dinainte(a) a mulți oameni buni.

҂зсмг҃ <7243/1735> иꙋни(є) є҃ <5>. Un ispisoc de la Costandin Neculai vo(i)evod. Facem știri cu această carte a domnii méle pentru multă pâră ce-au avut de fați înnainte(a) domnii méle și a tot sfatul nostru, Toader sin Huhulii, nepot lui Gligori, strănepot lui Dumitru, și Ion Bosie, văr prémar Huhulii, iar nepot lui Gligori, strănepot lui Dumitru, cu Toader Gianta aprod, nepot de fată lui Toader Boțul, jăluindu domnii méli Toader Huhule și cu văru-său Ion Bosie, zâcându précum au avut niște părțină de ocină la satu la Tăoști i la Ghibarțu și la Gănești în ținutul Vasluiului, carili le sint lor date daniie de la strămoșii lor Cozma și Varvara, și li-au stăpânit strămoșii, moșii și părinții lor și ei tot cu paci păr(ă) acmu, iar acmu să scoală Toaderu Geanta, nepotul Boțului, și să faci și el moșan cu dânșii, și ei moșan nu-l știu. Deci domnie mea am orânduit cu giudecată la cinst(it) și credincios bo(i)eriul domnii méle, dumnialui Iordachi Cantacuzino vel vor(nic); La cari stându față cu Gianta au arătat Toader Gianta un surét de pe un ispisoc de la răpoosatul Ștefan vod(ă) din let ҂за҃ <7001/1492 septembrie 1-1493 august 31>, scriind pe aceste săliște de mai sus numite, și dzicându cum iaste și el din Boțul, ș-ar avea și el treabă la aceli părți de ocină; ș-au mai arătat Gianta și-un zapis de la Toaderu, ficiorul Boțului, și de la soru-sa Anghelina, scriindu précum au vândut ei parte(a) tătâni-său, a popii Boțului, ce să va alegi din Ghibarțu, lui Dumitrașcu Burghéle în 8 lei; și mai un zapis de la Vasili Burghéle, scriind precum au vândut el Gentii acea parte de cumpărătură din Ghibarțu a popii Boțului, și cu acel zapis să faci Gianta moșan cu dânșii; iar Toader Huhule și cu văru-său Ion Bosie au arătat un ispisoc de la răpoosatul Vasili vodă din vălet ҂зрмд <7144/1636> маи ді <14>[4], scriindu precum s-au pârât de fați popa Strătulatu și frate-său Gheorghiie, ficiorii Anghelinii Șăptilicioai, și Gligorii, ficiorii lui Dumitru, și Macoveiu, nepoți Cozmii, și a Vărvarii, cu Gheorghiie Goga, și cu ficiorii Fătului, și cu Petriman, și cu popa Boțul, trăgându să ia ei aceli părți de ocină de mai sus numite; iar popa Strătulat, și Gheorghiie, și Gligoriie sin Dumitru, și Macoveiu, strămoșii lui Toader Huhulii și a lui Ion Bosiie, au fost arătat un ispisoc de la răpoosatul Miron Barnovschi vodă și un zapis de la Cozma și de la Varvara, scriindu și mărturisindu précum acel Cozmă și cu Varvara, fiind aceste părți de moșii de mai sus numite drépte ocini a lor, și ei de bună voia li-au dat acelor de mai sus numiți, popii lui Strătulat, și frăține-său lui Gheorghiie, ficiorii Șăptilicioai, și lui Grigoriie sin Dumitru, și lui Macoveiu, nepoți Cozmii și Varvarii, pentru sufletele lor și a părinților lor. Pentru aceea i-au dat rămaș(i) pe acei de mai sus numiți, pe Gheorghiie Goga, și pe ficiorii Fătului, și pe Petriman, și pe popa Boțul, ca-s(ă) dea paci acelor părți de moșii de mai sus numite, căci ei n-au avut nici o treabă la aceli moșii, ș-au aflat cu dreptate ca-s(ă) ție aceli părți de moșii popa Strătulat și frate-său Gheorghiie, ficiorii Șăptilicioai, și Gligori săn Dumitru, și cu Macoveiu, nepoți Cozmii și Vărvarii, din cari să trag Huhule și cu Bosiie, fiind a lor drépte ocini, daniie de la strămoșii lor Cozma și Vărvara, cari și dum(nealui) vel vor(nicul) luându-le sama foarte cu amăruntul tuturor scrisorilor, și cu ispisocul răpoosatului Vasili vodă s-au aflat aceste părți de moșii de mai sus scris(e) drépte a lui Toader Huhule și a lui Ion Bosiie, fiindu date lor daniie de la strămoșii lor, précum arată ispisocul lui Vasili vodă cel de pâră, iar Toader Gianta, nepotul Boțului, luându-i sama dum(nealui) vel vor(nicul) din cé niam să tragi, și el au dat samă că să tragi dintr-un Ivul Mândrul, și după cum au dat samă Gianta și s-au spus el din niam în niam, au făcut și izvod anumé și s-au aflat și el din Boțul, cari acel Boțul s-au aflat lipsit din moșie de la giudecata răpoosatului Vasile vodă, că n-au avut nici o treabă el la aceli moșii, căci aceli moșii au fost a Cozmii și a Vărvarii, și li-au dat daniie nepoților lor, niamului Huhulii și a lui Bosiie; Și arătându dum(nealui) vel vor(nicul) și domnii méli précum s-au dovedit cu ispisocul lui Vasili vodă, am socotit și domnie mea că îmblă Gianta făr(ă) de cali și pe ispisocul răpoosatului Vasili vodă am dat și domniia mea rămas pe Toader Gianta cu driaptă giudecată din toată lege(a) țărâi să dea paci acestor moșii, să nu-s(e) mai acolisască făr(ă) de cali, căci el fiind din niamul Boțului n-au avut nici o treabă la aceli moșii, și s-au luat și ispisocul de la mâna Gentii și s-au dat la mâna Huhulii și a lui Ion Bosiie. Și pentru aceia cumpărătură ce-au cumpărat Gianta de la Burghéle din sat din Ghibarțu de pe Boțul încă s-au aflat că i-au vândut rău, că n-au avut nici o treabă și s-au socotit să dea Burghéle Gentii banii înnapoi, și s-au rupt și zapisul și ce-a fi luat Gianta de a zéce de pe acea moșiie să întoarcă tot înnapoi Huhulii și lui Bosiie, că așa li s-au hotărât giudecata cu dreptate. Iar Toader Huhule și cu Ion Bosiie să aibă a ține și a stăpâni aceli părți de moșii de mai sus numite ca a lor drepte ocini și moșii, și nimea alții să nu-s(e) mai amesteci, și de această pâră să nu-s(e) mai pârască nici odănăoară în veci piste această carte a domnii méle.

Iordachi Cant(a)cozino vel vor(nic)
Fiind vel log(o)f(ă)t la Iași.

҂зсме <7245/1736> дек(емврїе) а <1>. Alt ispisoc de la Grigori Ghica v(oie)v(o)da.

Facem știri cu această carte a domnii méli pentru multă pâră ce-au avut de fați mai înnainte la alți domni, iar acmu și înnainte(a) domniei méle și a tot sfatul nostru sluga noastră Ștefan Bosiie de vist(ierie) și Toader Huhule, nepot lui Gligori, strănepoți lui Dumitru, și Ion Bosiie, văr prémar Huhulii, iar nepot lui Gligori, strănepot lui Dumitru, cu Toader Gianta aprodul, nepot de fată lui Toaderu Boțu, și cu alți frați ai lui, jăluindu domnii méle Ștefan Bosie, și Ion Bosiie, și Toader Huhule, iar pentru moșiile aceste, anume satul Tăoștii, Ghibarțu i Gănéștii, ce sint în ținutul

---

[4] DRH, A. Moldova, XXIII, p. 480, nr. 418.

Vasluiului, de cari părți de moșii arată și ispisocul de mai sus scris c-au dat rămas pe Gentești, pe nepoții Boțului, ca-s(ă) fiie lipsiți moșiile aceste, dar după toată giudecata Genteștii nu s-au odihnit și de iznoavă s-au sculat și au dat jalobă și la domniia sa Grigori vodă, zâcând că la giudecata ce-au avut dintâi li s-au întunecat dreptate(a), și domniia sa li-au scris o carte la svinție sa chir Theofil, episcopul de Huși ca să-s(e) chemi pe Bosiești și pe Huhule de fați și să mai ia sama cé au a mai răspundi pentru aceste moșii de mai sus numite; Și iată acmu au arătat Ștefan Bosiie, și Ion Bosiie, și Toader Huhule, și mărturie svinții sali episcopului, scriindu că după carte(a) noastră au chemat fați pe Bosiești și pe Huhule și au mai luat sama Genteștilor, zâcându-le ca să-și scoați uricile, drésile ce-au de fați să răspunză, și ei nici un feliu de scrisoari n-au mai arătat, cé numai cu gura răspundea(u) că au moșii într-aceste săliști de mai sus numite, iar Bosieștii și Huhule cu drésele ce-au arătat și la giudecata domnii sali Costandin vodă, iarăș(i) s-au îndreptat ca să-ș(i) stăpânească moșiia cu paci, și niște marturi ce-au adus Genteștii la svinție sa episcopul, scrii mărturiia svinții sali că n-au putut alegi din gura lor nici un adevăr, spuindu niște vorbi răsuflate, dar Genteștii nici cu aceasta nu s-au lăsat, ce s-au tras la divan, carii venindu numai unul dintre Gentești, anumé Ștefan Gianta, și jăluindu-să domnii sali că la giudecățile ce-au avut mai înnainte li s-au întunecat dreptate(a). Domniia sa au orânduit la cinstiți și credincioș(i), domnealor Sandul Sturdzea vel log(o)f(ă)t și Iordachi Cantacozino vel vor(nic) ca să le mai ia sama cé strâmbătate au avut întâi și cu cé dovadă au a mai răspundi; și stându acești bo(i)eri de li-au și mai luat sama giudecății lor dintâi, n-au aflat nici o pricină de greșală asupra giudecății lor dintâi, și nici Ștefan Gianta alți marturi dovednici sau alte drés(e) n-au mai arătat, ce numai atâta răspundé, că li s-au strâm(băta)te; Cari arătându-ne acești bo(i)eri că n-au Genteștii nici o parte de moșie la acele săliști di mai sus numite și să acolisăscu făr(ă) de cali, au poroncitu domniia sa de i s-au datu lui Ștefan Gianta și o certari la scara domniască, și iarăș(i) s-au dat rămaș(i) pe Gentești ca-s(ă) dea paci acestor răzăș(i), iar răzășii aceștiia, Bosiieștii și Huhule, să aibă a-ș(i) stăpâni aceli moșii de mai sus numite, Găneștii, Tăoștii și Ghibarțul, cu bună paci.

Sandul Sturdzea vel log(o)f(ă)t.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCXI/6 (manuscris în grafie chirilică), f. 30-34. Copie.

---

228 **1751 (7259) iulie 20**

Catastih de moșiile dumisale Ștefan Bosie căm(ă)raș.

Лет(о) ҂зсн҃ѳ <7259/1751> иꙋли(е) к҃ <20>.

Ținutul Fălciiului

Л(ѣ)т(о) ҂зрı҃ї <7118/1609> **окт(омврїе) є҃** <5>. Un ispisoc de la Costand(in) Movila (voie)vod, iscălit de Stroici vel log(o)f(ă)t (…)[5] adică au venit înnainte(a) noastră și înnainte(a) ai noștri bo(i)eri.

Л(ѣ)т(о) ҂зсн҃г <7253/1745> иꙋли(е) з҃ <7>. O carte de la Ion Neculai vod(ă) la dum(nealui) Ilie Costache b(i)v vel arm(aș) i Negre Apostul b(i)v vel căp(i)t(an). Facem știre dum(neavoastră) că domnii mele au dat jalobă slugile noastre Lupul Verga armaș și Zaharie diiacul de cămară și cu alți fraț(i) ai lor, pentru niște moșii ce zâsă (e)i că au peste Prut la țânutul Fălciiului, anume Goteștii și Godeneștii cu gârla Bălace, care zâsără că le sint de pe strămoșul lor Vrabie post., precum le scrie ispisocul ce au de la Costandin vod(ă) Movila, și s-ar fi înpresurându de către răzășii de prinprejur, și au arătat de față la divan și pe dum(nealui) Manolache Costache vel vor(nic) cum și dum(nealui) li-ar fi făcându înpresurare, la care dum(nealui) vor(nicul) Manolache au răspunsu înnainte(a) Divanului că dumn(ea)lui nici un amestec la aceste moșii nu are, și cerșind ei de la domniia me dreptate, să li-s(e) dezbată moșiile de către toți răzășii lor și să li să hot(ă)rască de către înble părțile. Iat(ă) că vă scriem dum(neavoastră), văzând carte(a) domnii mele să vă sculaț(i) să mergeți la aceste moșii și-s(ă) strângeți pe toți răzășii și megieșii de pinprejur cu scrisori ce vor fi avându, și să luați sama foarte cu amăruntul cu bună dreptate pe scrisori, cine ce a f(i) având și pe mărturiile a oameni bătrâni carele cum a ști și a mărturisi după carte de blăstăm, și dovedindu-să că sint drepte moșii a lor, precum viț(i) afla cu dreptate că au înblat hot(a)răre[6] de vacu, pe acolo să le înnoiți cu dreptate, puind p(i)etre hotară și să dați și mărturie în sămne ca să li să facă și de la domniia me întăritură. Aceasta scriem.

---

[5] Spațiu gol.

Л(ѣ)т(ѻ)҂зс҃нд <7254/1745> ѻкт(ѻмврїє) і҃ <10>. Carte(a) dum(nealor) bo(i)erilor hotarnici, anume Ilie Costachi biv vel armaș i Negre Apostul biv vel căp((i)t(an) i Gavrilaș vor(nic). Ni-au adus o luminată carte a mării tale, Grigorie sin Sandu Vrabie, și cu cumnatu-său Zaharie diiacul, și cu Iovul, și popa Toader, și cu Ghiorgheț diiaconul și cu alte niamuri ai lor, ce să trag din Vrabie post., întru care ne poruncește mărie sa ca să mergem la satul Goteștii, care sat iaste aice la țânutul Fălciiului, peste Prut, despre răsărit, care merge cu hotarul din malul Prutului înspre răsărit și peste Larga păr(ă) în dialul Mohorâților, iar pe din sus alăture să hotărăște cu moșie Vitolții și pe din gios cu hliza Cărjenilor; și măsurându-să locul Goteștilor în lat din hliza Cărjeștilor în sus pe un troian păn(ă) în râpa Zmăului, unde să înpreună cu hotarul Vitolților; s-au aflat 2446 stânjeni, și stânjinul de 8 palmi, și trăgându-să pe mijloc, purcegând iar din hliza Cărjeștilor păr(ă) în movila Spărhociului, iar unde să întâlnește cu hotarul Vitolților s-au aflat 2434 stânj(eni), și purcegându pe margine(a) hotar(u)lui pe din sus despre răsărit în drept peste Larga și pe costișe dreptu la răsărit pe din sus de un izvor ce curge în Larga și tot în drept înspre răsărit alăture cu hotarul Vitolților păr(ă) în dialul Mohorâților într-o movilă mică, și purcegând din mov(i)liț(ă) drept pe dialu și pe drumul cel mare ce merge pe muche(a) dialului Mohorâților și în gios păr(ă) în hliza Cărjeștilor s-au aflat 2426 stânjini, și pi din sus pe margini(a) hot(a)rului unde să înpreună cu Viltoții s-au pus trii p(i)etri, o piatră s-au pus la râpa Zmăului, și la mijloc s-au pus hotar în movila Spărciog(u)lui, și alt(ă) piatră s-au pus în movilița ce s-au arătat mai sus că iaste în capul hotarului în dialul Mohorâților în parte(a) de sus; și pi din gios pe margine(a) hotar(u)lui unde să (în)tâlnești, unde să întâlnește[7] cu hliza lui Hărjăi, iar s-au pus trii p(i)etre, una în dialul Mohorâților lângă drumul cel mare, și altă piatră s-au pus la mijloc înpotriva p(i)etrii ce s-au pus în movila Spărciog(u)lui, și altă piatră s-au pus în Troian, de unde s-au început hotarul a să trage întâi. Și așe s-au încheeiat tot hotarul Goteștilor înpregiur, însă den gârla Balacii asupra Prutului înspre apus păr(ă) la malul Prutului nu s-au putut să să măsoare locul pe malul Prutului, fiind gârle și bălți cu pește, dar noi așe am socotit tot pe acea măsură ce-au (i)eșit la cânpu să stăpâniască și în bălți păr(ă) în malul Prutului, ori bălți cu pește, ori gârla, ori fânață, ori ce-a fi pe acel loc, toate.

Mai puind pricină Vasile Capră și Cărjeștii cum că s-ar fi înpresurat o parte de loc din hotar(u)l lor și macar că la trasul locului au fost și ei fați și atunce nimecă n-au zâs, iar mai în urmă zâce că ar fi auzit din oameni că li s-au înpresurat o bucată de loc a lor, am zâs să aducă și acei marturi a lor să ia cu sufletele lor, și pe unde or da samă, pe acolo să să pu(i)e p(i)etri și pe neme n-au găsit. Am zâs să ia și ei cu sufletele lor, și nici așe n-au priimit, iar Vrăbieștii au adus o babă ca la optzăce de ani și au luat cu sufletul ei cum i-au spus tată-său și i-au arătat în malul Balacii despre răsărit unde să chiamă Petreșul la Malul Galbăn, în capul malului de sus în gura vâlcelii ce este acole, și văzând și ei că au luat cu sufletul ei, au lăsat să rămâ(i)e acole hotarul acesta.

---

[6] Hotarele.

[7] Repetiția, conform documentului.

Ilie Costache arm(aș).
Negre Apost(ul) căp(itan).
Gavrilaș vor(nic).

л(ѣ)т(ѻ) ҂зснд҃ <7254/1746> фев(рѹарїє) и҃ <8>. Un ispisoc de la mărie sa Ion Necolai (voie)vod cu iscălitura dum(nealui) Sandul Sturza vel log(o)f(ă)t. Facem știre dum. cu această carte a domnii mele precum au venit înainte(a) domnii mele sluga noastră Zaharie deiacul de cămară, și cumnatul său Grigorie Vrabie, și Iovul, și Gheorgheță diaconul, și alți frați ai lor ce s-au răspunsu toți din Ionașco Vrabie părcălabul, și Lupul Veiga biv **г҃ <3**> arm(aș), și ier(o)monah Necodim, și Huluba, și popa Ștefan, și cu alți frați ai lor ce s-au răspunsu din Ilie Vrabie post(elnic), toți nepoții și strănepoții bătrânului Vrabie, și au jăluit înnainte(a) domnii mele precum că au un sat, anume Goteștii peste Prut, la ținutul Fălciului, de pe strămoș(ul) lor Vrabie, arătând și un ispisoc de la răpoosatul Costand(i)n Movila vodă pe această moșiie din velet **҂зрнї҃** <7118/1609 septembrie 1-1610 august 31>, și zâcând că au înpresurare de către răzășii de pinprejur, au cerșut de la domnie mea hotarnici. Deci, domniia mea li-am orânduit hotarnici cu carte domnească pe credincioși bo(i)erii dum. Ilie Costachi biv vel armaș și Negre Apostol biv vel căp(i)t(an), carii pe poruncă mergând acolo și strângând de faț(ă) pe toț(i) răzășii și megieșii de pinprejur au hotărât satul Gotéștii înpregiur precum ni-au arătat și hotarnica ce li-au făcut; și altă carte de mărturie după cum au au aflat, și s-au dovedit din megieșii locului că s-au stăpânit acel sat tot de niamul Vrăbieștilor, dar după hotărâtura ce-au făcut de iznoavă au venit aice iarăși toț(i) răzăși(i) de mai sus numiț(i) și au cerșut giudecată pentru acest sat născând pricină între dânșii, vrând a lepăda unii pe alții dintr-aceast(ă) moșie, adecă neamul lui Ilie Vrabie pe niamul lui Ionașcu Vrabie, cum și niamul lui Ionașcu Vrabie pe niamul lui Ilie Vrabie, fieștecarii trăgând toată moșie fieș supt stăpânire(a) sa, arătând că numai unii au stăpânitu, iar alții n-au stăpânit. Și pentru aceasta domniia mea i-am orânduit la cinst(it) și credincios bo(i)eriul nostru, dum(nealui) Sandul Sturdzea vel log(o)f(ă)t; și stând de faț(ă) înnainte(a) dumisale și luându-le sama, alte scrisori mai nouă la dânșii nu s-au aflat pe aceast(ă) moșie, fără numai acel ispisoc de la Costandin Movila vodă, scriind că satul Goteștii au fost cumpărătură lui Vrabie post(elnic), și Tomii, și lui Crăciunaș, și lui Crăji, în 500 de taleri de la Mogâlde vornic. Deci, din Toma și din Crăciunaș, așea au dat samă că dintr-acel niam, nimea nu s-au aflat să răspundă, precum și bo(i)erii hotarnici, nimică nu însămniază cum să să fie răspunsu cineva din niamul acestor oameni, fără numai din Cărăjău s-au aflat niam stăpânitor pe o parte de loc, pe cari i-au și hotărât bo(i)erii hotarnici cu hliza lor pe din jos de Vrăbiești, iar alt loc al satului Goteștii l-au dat în stăpânire(a) Vrăbieștilor, precum pe largu arată mărturiile bo(i)erilor hotarnici. Dar acum fiind acea pricină între dânșii, căci la ispisoc(ul) satului arată pe un Vrabie post(elnic), nepominind de Ilie Vrabie sau de Ionașc(u) Vrabie, din cari să răspund ei, și aflându-să la dânșii și un izvod vechiu de niamurile lor în care scriind că Ilie Vrabie au fost ficior lui Vrabie celui bătrân din Gotești și apucând ei din bătrânii lor că Ionașcu Vrabie au fost frate cu Ilie Vrabie, s-au cunoscut ei că sint tot de un niam și s-au așăzat în de sine să ție acea moșie înpreună frățăște în giumătate, numai la mărturie bo(i)erilor arătândcă s-au dovedit cu stăpânire(a) pe aceast(ă) moșie numai niamul lui Ionașcu Vrabie. Iar pe Vârgoléști îi lepăda că n-au stăpânit, dar și Vergoléștii faț(ă) la hotărât n-au fost. Și pentru aceasta, mai stând ei față înnainte(a) dum(nealui) vel log(o)f(ă)t și cercând dum(nealui) pre amăruntul scrisoril(o)r lor, socotindu ca-s(ă) nu facă vreo greșală a să da moșie la mână streină, și așea s-au dovedit și din scrisori, din mărturiile lor, ce singuri ei au mărturisit niamul lui Ionașcu Vrabie, că acel Vrabie post(elnic) ce scrie la ispisoc(ul) Goteștilor iaste tot acel Ilie Vrabie, ce-au fost și vor(nic) de poartă, și macar că Ionașcu Vrabie la ispisoc(ul) Goteștilor nu-l poménește, dar Vergoléștii au mărturisit că Ionașcu au fost frate cu Ilie Vrabie. Deci, parte(a) ce să tragu din Ilie Vrabie având la mânule lor ispisoc(ul) satului și cealaltă parte ce să trag din Ionașcu Vrabie având stăpânire pe acea moșie, s-au aflat bună așăzare(a) lor, numai fiind și alte pricini între dânșii, trăgând fieștecarii parte a tine parte(a) cea din gios a satului, ferindu-să de parte(a) cea din sus, s-au așăzat și aceasta înnainte(a) dumisale vel log(o)f(ă)t(ului), ca să ție ei cu toții peste tot acea moșie în jumătate frățăște, și venitul ce să va strânge de pe tot locul, să-l împartă în giumătate, o parte să ia niamul lui Ionașcu Vrabie și o parte niamul lui Ilie Vrabie. Așijdere și pentru cheltuiala hotărâtului și alte cheltuele ce s-au mai făcut pentru aceast(ă) moșie, pre câtă cheltuială s-au aflat bună, cu giudecata dum(nealui) vel log(o)f(ă)t s-au dat să o plătiască iarăș în giumătate pe cum țân și la moșie. Iar pentru niamul din Crăciunaș și din Toma, ce-i arată ispisoc(ul) a fi și ei părtași la moșie, pe urmă de s-or afla cineva să dovediască că să trag dintr-acel niam vor intra și ei în moșie pe părțile lor. Și așea s-au încheiat toate pricinile lor, priimindu-să și o parte și alta, pre care moșie li-am întărit și de la domniia mea ca să le fie lor driaptă ocină stăpânitoare în veci. Iar hotarul acestui sat a Goteștilor ca să-l ție ei după hotărâtura acelor bo(i)eri hotarnici, ce arată la mărturie lor că este de să încépe din malul Prutului spré răsărit și peste Larga până în dialul Mohorâților, acesta iaste lungul locului, iar latul în curmezâș s-au aflat 2446 stânjăni, și stânjănul de 8 palme, la capătul moșii despré Prut, din hliza Cărjăștilor în sus p(r)in Troian păn(ă) în râpa Zmăului, în hotarul Vitolților, și iarăș(i) 2434 stănjăni s-au aflat la mijlocul locului, din hliza Cărjăștilor păn(ă) în movila Spărcociului, și iarăș(i) 2426 stănjăni s-au aflat la fundul locului, dintr-o moviliță din parte(a) de sus păn(ă) în hliza Cărjăștilor, ce este drumul cel mari hotar, ce mergi din dialul Mohorâților, și s-au stâlpit cu 6 p(i)etri, 3 pe din jos despré Cărjăști, și 3 pe din sus despré Vitolți. Deci, ca să le fie lor de la domnie mea cu tot venitul locului, și altul nime să nu să amestice piste aceast(ă) carte a domnii méle.

Л(ѣ)т(о)҂ѕснд **<7254/1746>** **фев(рꙋаріє)** **кг** **<23>**. Un zapis.

Adecă, noi cari mai gios ni-am iscălit și ne-am pus degitile, anume Lupul Veiga **г** **<3>** armaș, și cu frati-meu Gheorghiță vătav de căl(ă)raș(i) de Țarigrad, și Tofana, fata surorii noastre Săminii, și Neculaiu sân Catrinii, surorii noastre, și cu nepoții noștri, Ion și Pascal, ficiorii Lucăi, și Ilie, nepot de sor(ă) lui Ion Lucăi, toți nepoții Tofanii ș-ai Aniții, strănepoții Măricuții, ce-au fost fată lui Ilie Vrabie post(elnic), și iarăș cu rudile noastre, preutul Neculaiu, ce sânt cu numile de călugărie Nicodim, și cu Stratul Fulga, copil din cas(ă), și Arsăni Cârlan, copil în cas(ă), și Postolachi Dodiț(ă), și eu preutul Ștefan, nepot lui Neculaiu, și eu Nastasie cu ficiorul meu Dumitrașcu, și eu Enachi Huluba, și cu frati-meu Sandul, copii în cas(ă) toți nepoții și strănepoții Anii, surorii Măricuții, fetile lui Vrabie post(elnic), préstrănepoții aceluiaș(i) Vrabie post(elnic); Scriem și mărturisâm înșine pre noi cu acest adevărat zapis al nostru precum să-s(e) știe că având noi o moșie peste Prut despré răsărit la țânut(ul) Fălciiului, anumé Goteștii, care fiindu-ne nouă de pe strămoșul nostru Vrabie poste(lnic), am avut multă pâră cu aceste rude a noastre, anume cu Grigorie Vrabie, și cu cumnatul dumisale Zaharie diiacul, ficiorii Sandului Vrabie, și cu alți frați ai lor, strănepoții lui Ionașcu Vrabie părcălabul. Deci, după pâra și judecata ce am avut, socotindu-ne noi și apucând și din părinții noștri că sintem tot dintr-un niam și nu putém să ne mai înpingem unii pe alții dintru această moșie, ne-am învoit și ni-am așăzat dinainte(a) giudecății să ținém în giumătate aceast(ă) moșie; Adecă giumătate de sat să ținem noi niamul ce ne tragem din Ilie Vrabie post(elnic), și giumătate de sat să ție dumnialor rudile noastre, niamul ce să trage din Ionașcu Vrabie părcălabul, cari moșie din sus să hotărăști cu satul Vitolții și din gios cu hliza Cărjăștilor, și la hotărâtul locului au venit latul moșii 2446 stănjăni, și stănjănul de 8 palme, iar lungul moșii este din apa Prutului păr(ă) în drumul Mohorâților. Deci, pe așăzare(a) ce s-au făcut între noi, ni-am dat și zapisă unii la mâna altora, la care și mărie sa domnul nostru Ioan Nicolaiu voevoda ni-au dat și ni-au întărit câte cu un ispisoc la fieștecare parte întocma scris, în cari toate, și giudecata noastră pre largu o arată. Deci, cu toate aceste(a) socotitu-ni-am noi cu toate rudile noastre și am scos aceast(ă) moșie giumătate de sat de Gotești, ce s-au ales parte(a) noastră, la vânzare și ni-am întrebat toate rudile noastre, cei mai de aproape după această moșie, și nime nu s-au aflat ca să o cumpere, făr(ă) decât s-au aflat dumnialor Gligorii Vrabie și Zaharie și ni-am tocmit cu dumn(e)alor și-am vândut-o dumilorsale aceast(ă) giumătate de sat de Gotești, parte(a) noastră, drept 165 lei, ș(i)-un cal drept 15 lei bani gata, și făcându-ne dumnialor plată deplin întru mânule noastre li-am dat dum(nealo)r și ispisoc(ul) satului cel vechiu de la Costandin Movila vodă și alte scrisori și zapisă și ispisoace de pârăși de învoială ce-am avut pe aceast(ă) giumătate de sat denainte a toate rudile noastre ș-altor bo(i)eri, carii s-au tâmplat ca să fie driaptă ocină și moșie, și cumpărătură, și din câmpu, și din bălți cu péște, și din vaduri de moară, și din tot locul, cu tot venitul, dumilorsale și giupânesălor dumilorsale, și cuconilor dumilorsale, și a nepoți, și a strănepoți, stătătoriu în veci. Și pe acest zapis al nostru să aibă a-și face și alt ispisoc domnescu, și pentru mai mare credința ni-am iscălit cu toții, și carii n-am știut carte, ni-am pus degitile ca să-s(e) știe, însă să-s(e) știe și aceasta, că ori carii din frații noștri s-ar scula cu vreo pricină pentru aceast(ă) moșie, unii ca acie cu noi să aibă a-și întreba, căci noi părțile tuturor fraților am vândut. Aceasta.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCXI/12 (manuscris în grafie chirilică), f. 58-65v.

---

229 <După 1751 septembrie 1-1752 august 31 (7260)>[8]

Ce-au dat samă Neofit Pilat călugărul pentru niamul său din care trag(e)[1] moșie cu alte niamuri a lui de pe Coșăști.

† Moșul cel bătrân Ionașco Coșăscul.

† Din Ionașco au eșit ficior Mirăuță.

† Din Mirăuță (au)[1] eșit patru frați, ficiorii lui Mirăuț(ă), anume:

T(oa)der, și
Costantin, și
Dumitrașco, și
Vasili.

† Din Toadir să trage ~~Hili~~p Postolachi cu surorili lui din cari sint Hilițăștii.

† Din Costantin nu poate ști cine să tragi.

† Din Dumitrașco esti Anița, fata lui (...)[2], pe care au ținut-o Postolachi Bujoranul, și au făcut Bujoranul cu Anița 2 feti, anume Păscălina și Nastasiia.

- Din Păscălina au eșit Oprica căp(itan) și Lupa, ce-au ținut-o Tănasii Porușnicul, și alte trei surori: Micuța, i Rucsanda și Buna.

- Din Nastasiia au eșit ficiorii lui Ștefan Pilat, care Ștefan au ținut pe Nastasiia.

Iar din Vasili iarăș nu poati ști cini esti.

La dzisăli lui arată și această dovadă.

҂зсл҃ѕ <7236/1728> маи к҃ <20>. O mărturie de la monah Macarie ce l-au chemat din mirenie Manolache, ce-au fost vor(nic) de poartă, scriind că pe carte de blăstăm ce-au făcut Oprica, căpi(tan) cu verii lui, ficiorii lui Pilat, pentru îndreptarea niamului lor, au mărturisit că Anița, ce-au ținut-o Postolachi Bujoranul, esti fată driaptă lui Dumitrașco sin lui Mirăuță Coșăscul, și Anița au făcut pe Păscălina, muma Opricăi căpi(tan), și pe Nastasiia, sor(ă) Păscălinii, mumă ficiorilor lui Pilat, în cari mărturie sint iscăliț(i) și acește: Andrei Manolachi vor(nic) ot Turbătești, Petrișor sin Chiriaac, răzeș din Coșăști, Pahomi(e), egumen ot Fâstâci, Trohin sin Stroe, răzeș ot Coșăști. Și au scris Iosif, monah ot Fâstâci, cu dzisa lui monah Macarie.

҂зсм҃ѕ <7243/1735> маи к҃ <20>. Tofana, fată lui Toadir Coșăscul, sor(ă) lui Postolachi Coșăscul, iarăș mărturiséște cu sufletul ei pe carte de blăstăm că știe din părinții ei că ficiorii lui Pilat vor(nic) îi sint niam din Dumitrașco Coșăscul, scrisă această mărturie de potropopul Lupașco ot biserica g(ospo)d.

---

[8] Datat după ultima dată din document.

O mărturie de (la)[1] Ștefan Găluşcă și de la Toader Sion, în cari mărturisăscu ei că singuri (p)[1]ărinții lor le spunea că au Pilăteștii moșie înpreună cu dânșii, și priimind părinții lor de lua dijmă au rămas priimiț(i) și de dânșii.

҂зсн҃ <7250/1741 septembrie 1-1742 august 31>. Carti di la măriia sa Costantin Neculai vod(ă) să stăpâniască și să dejmuiască în părțile de moșii ce au.

҂зснв҃ <7252/1743 septembrie 1-1744 august 31>. De la Ion vod(ă) asăminea carte.

҂зсни҃ <7258/1749 septembrie 1-1750 august 31>. De la măriia s(a)[1] Costantin Mihai vod(ă) aseminea carti.

҂зсѯ҃ <7260/1751 septembrie 1-1752 august 31>. Carti de giudecată a mării sale Costantin Mihai vod(ă) iscălită de dumnealui vel (o)g(o)f(e)t, ce s-au giudecat cu Hilițăștii și s-au îndreptat Pilăteștii că sint și ei din niamul Coșăscului și s-au hotărât să stăpâniască la toati moșiile înpreună cu dânș(ii).

<În partea de sus a documentului pe fila 1 în grafie latină>: C. Ms. 1502/964.

<Pe fila 1v. În grafie chirilică însemnarea>: Fără let; a opisului.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MDXLIX/22. Original, rupt.

---

[1] Rupt.
[2] Șters.

---

230 1751 (7260) septembrie 12

† **Ио Костандин Михаил Чехан Раковиц в(ое)в(о)д(а), Б(о)жи(ю) м(и)л(о)ст(їю), г(о)сп(о)даръ Земли М(о)лдавскои.** Scriem domniia mea la boeriul nostru Dediul Codrianu vel armaș, s(ă)n(ă)tate. Îț(i) facim știre dum(neatale) că aici la domniia mea au dat jalobă Ilie Holban, mazil din ținutul Cernăuților, pentru o moșie ce ari la acel ținut, anumi Stroeștii, cari zisă că să hotăreaşti cu Gligoraș Volcenschi, mazil de acolo, cari moșie s-au hotărât de dum(nealui) Vas(i)lachi Crupenschi staroste mai în trecute zile, și acum acel Gligoraș Volcenschi niodihnindu-s(e) cu hotărârea lui Vas(i)lachi Crupenschi, iarăș ne-au jăluit și ș-au luat carte la șăt(rarul) Ioniț(ă) Iamandi ca-s(ă) margă de iznoav(ă) să mai ia sama și dum(nealui) în ce chip s-au hotărât, pentru care iată că scriem dum(neatale) să te scoli să mergi și dum(neata) acolo și dinpreună cu șăt(rarul) Ioniț(ă) Iamandi să luaț(i) sama de iznoavă, și fiind cu greșală hotărârea acea dintâi să îndreptaț(i) dumnavoastră, iar di a fi dreapt(ă) hotărârea dumn(ealui) starostilui Vas(i)lachi Crupenschi, să daț(i) mărturie în scris la mâna cui s-a căde și de vremi că a fi umblat rău acel Gligoraș Volcenschi, să-i pliniț(i) toată cheltuiala lui Ilie Holban și dijma ce s-a afla că au luat rău. Aceasta scriem.

Л(ѣ)т(о) ҂зсѯ҃ <7260/1751> сеп(темврїє) ві҃ <12>.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DCCXXXVII/195. Original, difolio, sigiliu mic octogonal.

---

231 1752 mai 25

Așăjdire și pentru hotarul Podolenilor de Sus tij s-au cercat de de hotarnici carile s-au numit mai sus și pe unde li-au arătat oameni(i) bătrâni, anumi Ștefan Rus din Poicești, ș(i) Apostol sân Sterian ot Bohotin, și Grigoraș sân Lupul Hotnog ot Scoposăni, ce este acum vor(nic) la Podoleni; sămnile celi vechi pi acolo s-au înnoit începându-să hotarul întâi în prăvalul apii din codrul despre Crasna pi din sus de Cetățui, di acolo pin codrul la vale pin Poiana Unguroaicii tot pin prăvalul apii păn(ă) la un stâlpu di piatră mare bătrân, ce este pus lângă drum în capul po(i)enii Lungii, și fiind stâlpul mare, aici hotarnicii n-au mai pus alt stâlpu, di acolo tot înspre răsărit pin poeană pin prăvalul apii la alt stâlpu de piiatră ce este în piscul Rojogului, și au mai pus și hotarnicii alt stâlpu de piatră nou lângă acel vechi și au făcut și une boure pin ștejări, di acole di la buor piste rediul Rojogului la vale pin dumbravă și în Poiana Maii s-au făcut iar un boor într-un ștejar lângă drum în capul po(i)enii din sus, di acolo piste drum și piste o văiugă drept la dial înspre răsărit pi marginea po(i)enii la un stâlpu bătrân ce este la capul pământurilor supt păduri în zarea dealului dinspre Bohotin, și s-au pus ș-alt stâlpu nou lângă acel vechi, de acolo spre amiazăzî cum caută stâlpul cel bătrân tot zarea Volocăi pin poiană pînă în Poeana Ursului drept Gura Bohotinului să potrivești unde să înpreună cu hotarul Mănăstirii Niamțului și iarăș s-au făcut sămni boori la drumul Ursului unde să pogoară spre Jăjăe la vale în zarea dealului, di acole în gios pre amiazăzî pi deasupra Volocii lui Gârlan din gios într-un pisc gol ce-i zâc pravila din piscu, drept la vale spre răsărit pin dumbravă la doi stâlpi de piatră vechi, unul asămine cu pământul tot la un loc lângă drum(ul) cel mare de acole cum caută stâlpii la vale și piste șăs piste balta lui Paliș drept în gura Jăjăi unde cade Jăjăe în apa Prutului.

҂зскѳ <7229/1752> маи 25.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CMLII/5.

232 **1752 (7260) iunie 10**

Copie

Milostive și luminate doamne să fii mărie ta sănătos

Facem știre mării tale că după luminată carte(a) mării tale întru care ne poruncești mărie ta ca să mergem la sat la Negrilești ci esti alăturea cu satul Boțoae, și la sat la Bulați, ci esti alăturea cu Negrileștii pe din sus despre apus pe Rebricioara în ținutul Vasluiului, și să alegim niște părți de moșie ci-au cumpărat Frangoli biv vel vamiș de pe la răzăș(i) în tecuții ani; și acum li-au dat danie Frangoli, ficiorul lui Pandeli, nepot lui Frangoli vameșu(l) pre fericitului patriiarh chir Selevestru al Antiofiei.

Și după poruncă am mers la aceste moșii înpreună cu sfinție sa părintile Macarie protosinghel și am strâns oameni buni megieș(i), Chirila Mușulețu armaș și Vasili Anddrișco aprod și Grigore Sârbul din Boțoae și Ioniță Făremă (?), ginerele lui Grigori Sârbu și alții, și luând noi sama zapisilor întâi pentru satul Negrileștii s-au aflat cumpărat de Frangole vameșu(l) cu patru zapisă și cu 11 zapisă vechi ce li-au dat vânzătorii la mâna lui Frangole vameșu(l). Care zapisă socotindu-să închei satul Negrileștii tot vândut și stăpânit de Frangole vameșu(l) și de ficiorul Pa(n)dele și arată la zapisă că au umblat satul într-un bătrân și esti tot satul vândut. Și mai arată un zapis de la un Grigore și Costandin și Iliana, ficior(i) lui Bejan chihae. Scrie că au vândut ei lui Frangole vameșu(l) o fântână cât ține izvorul ci esti la sat la Cârlești, ci-au avut și ei cumpărătură de la Aftinie și fiica sa Acsana drept 4 lei, care fântână nu i-au pus pricină Cârleștii. Iar pentru satul Negrilești au arătat Chirila Moșulețu armaș un ispisoc de la Ștefan vodă den velet **҂зѯ <7060>**, scriind pe Negrilești și pe alte moșii și zicând el că acel ispisoc l-ar fi luat el de la niște rude a lor acum de trei patru ani, dar preutu(l) Alecsandru din Glodeni și cu răzeșii de Glodeni au zis că este a lor uricu(l) și scrie și pe Glodeni, și li-ar fi perit lor; și acum de când au căzut acel uric la mâna s-au întins Chirila și au dejmuit și în Negrilești.

Dar pe când stăpâne(a) Fra(n)gole tot satul Negrilești și ficiorul său Pandele, dau samă oamenii că Chirila nu să amesteca în Negrilești, nici au arătat acel uric până acum și zapisăle de cumpărături a lui Frangole vameșu(l) încheind tot satul Negrilești vândut, și fiind iscăliți în zapisi bo(i)eri mari și au și stăpânit, fiind și hotărât satul Negrileștii cu o parte din sat din Bulați ci-au cumpărat Frangole vameșul cu patru zapisă.

S-au căutat și hotarul și s-au aflat pe muche(a) dialului despere Boțoae hotară vechi și s-au hotărât și cu pietri hotară nouă muche(a) de(a)lului p(r)in pădure dispre Cârlești pe dial de unde au fost casăle și besărica lui Frangole vameșu(l), tot muche(a) dialului în gios p(r)in pădure la o piatră hotar ce s-au pus într-o po(i)eniță. De acolo la vale tot muche(a) dialului altă piiatră hotar vechi ce s-au găsit într-o po(i)eniță, de acolo iarăș tot muche(a) dialului înspre apus la altă piiatră ce s-au pus afară din pădure lângă o arii vechi. De acolo tot muche(a) dealului în holmul cel mari, deasupra s-au pus două pietri alăture, una bati în capăt pe muche(a) dialului de disparti Negrileștii din gios la câmp și Cârleștii din sus la vale, iar alta bati din holmu la vali tot muche(a) dialului pe deasupra râpilor la altă piatră ce s-au pus într-un dâmbu, care bate în Răbricioara de ia o bucată de loc din Bolaț(i), ce au fost aliasă în parte(a) de sus de s-au lipit de Negrilești, și pe din gios s-au pus altă piatră unde au dat samă Gligori Sârbu ca fost hotar vechi și s-au pus piatră hotar. Și din piatră la dial pe hârtop pe costișă dispre răsărit s-au făcut bour într-un păr, și de acolo la dial p(r)in virtop la o piatră hotar ce s-au pus în muche(a) dialului dispre Negrilești unde s-au lipit parte din Bolați lângă Negrilești și de acolo tot muche(a) dialului în gios la altă piatră ce s-au pus în muche(a) dialului la Roichițoae lângă rădiul Bolaților și a Hilimoneștilor, de acolo tot muche(a) dialului în gios până la altă piatră ce s-au pus în dial despri Cotârlești. De acolo în gios la un hotar vechiu unde să hotărăsc Negrileștii despre răsărit și Cotârleștii despre apus și despre ameazezi cu Oncești. De acolo culme(a) dialului pe podiș la altă piatră hotar vechi di lature drumului celui mare despre răsărit și bati la vale pe podiș înspre răsărit până la altă piatră hotar vechi unde s-au pus și altă piatră alăture de bate pe podiș în gios înspre amiazizi la altă piatră hotar vechiu ce s-au găsit în capul unui nimaș de laturea unui drum vechiu părăsit unde s-au pus piatră hotar alăture unde să hotărăsc din sus Negrileștii și din gios Chioae, moșie dum(i)sali Radului Racoviță vel vist(iernic). De acolo pe nimaș la vale înspre răsărit piste niște râpi și pe costișă la dial pe nimaș s-au pus și altă piatră hotar pe nimaș în coada Chioaii, de acoolo tot podișul pe nimaș la o piatră vechi hotar ce s-a ce s-au mai găsit pe nămaș aproapi de un drum și s-au pus și altă piatră mai la vali din dial de drum și lângă ace(a) piatră s-au mai pus și altă piatră alăturea de bate în gios pe podiș până la o vâlce(a) ce să pogoară la vale în pârău, și pisti pârău în mal s-au pus și altă piatră hotar. De acolo la drial înspre răsărit pe costișă la o piatră vechi hotar ce s-au mai găsit într-un dâmbu diasupra fântânii Ducăi și s-au mai pus și altă piatră hotar. De acolo la dial pe costișă la altă piatră hotar vechi ce s-au mai găsit supt un stejar cu bour în margine(a) pădurii unde s-au pus și altă piatră hotar. De acolo p(r)in pădure la o piatră hotar veche, de acolo să hotărăsc în sus Negrileștii despre apus și Boțoaia despre răsărit, iar den gios să hotărăsc cu Chioae, moșie dum(i)s(ale) Radului Racoviță vel vist(iernic).

Așa s-au închiet tot hotarul acestui sat Negrileștii și cu o parte din Bulați, cumpărăturile lui Frangoli vameșul, pe unde au arătat acești oameni că au stăpânit Frangoli vameșul și ficiorul lui Frangoli, Pandeli. Și precum s-au hotărât am dat și de la noi aciastă mărturie hotarnică în sămne, iar pentru Chirila Moșulețu ce arată acum acel uric vechiu i-am dat zi să vie la divan și mărie ta vei giudeca precum va fi mila mării tale.

҂зсѯ҃ <7260> иꙋни(є) ї҃ <10>
Robii mării tali.
Toader Jora biv vel stol(ni)c.
Facem
Lupu martur.
Ioniți Fărâmă călăraș.
Antiohi călăraș martur.
Gligori Sârbu martur.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Frumoasa, II/1. Copie.

233 **1752 (7260) iunie 24**

† Izvod de stânjini ce s-au aflat la moșiia Sărățénii când s-au ales partea lui Ion Dobri ș-a lui Costantin Chirița de s-au hlizit deosăbi pi din sus.
Л(ѣ)т(о) ҂зсѯ <7260/1752> юн(їє) кд <24>.

828 stânjini capul locului la răsărit despre câmpu și s-au vinit lui Ion Dobri și lui Costantin Chirița 122 de stânjini bez 36 stânjini ce s-au dat la partea răzeșilor pintru scurtarea locului ce esti pi din gios, însă acești 36 stânjini mergu numai 304 stânjini pi lungul locului unde s-au deosăbit cu două pietre ș-au rămas a răzișilor, însă cu acei 36 stânjini ce mergu numai până und(e) s-au arătat mai sus.

863 stânjini pi mijlocul locului pi matca pârâului Sărății și s-au vinit 179 stânjini lui Ion Dobri și lui Costantin Chirița, ș-au rămas 683 stânjini, 2 palmi, a răzeșilor.

1011 stânjini capul locului la apus pe dial și s-au vinit 192 stânjin(i), 6 palmi, partea lui Ion Dobri ș-a lui Costantin Chirița, ș-au rămas 818 stânjini a răzeșilor. Acesti măsurături s-au vinit în curmezișul locului, iar lungul locului pi din gios s-au aflat 1370 stânjini cu câmpu, cu pădure, iară marginea locului pi din sus s-au aflat 1984 stânjini și s-au dat 1370 stânjin(i) în hliza lui Ion Dobri ș-a lui Costantin potrivindu locul diopotrivă cu a răzeșilor iară 374 stânji(ni) ce trec la dial de hliza lui Ion Dobri și 240 stânjini ce mai tric iar pisti dial un colțu de loc di păduri au rămas a tuturor răzișilor cum și Ion Dobri pi cât i s-a vini pa(r)ti lui ș-a lui Costantin, și stânjinul este de optu palme. Să să știe.

Илии Костаки стол(ни)к.
Щтефан Попъскꙋл вор(ник) глот(нии).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 794/30. Original, difolio.

---

234 **1752 (7260) august <1>**

Let ҂зрѯ <7260 / 1752> абг(ꙋст). Suret scos di pe hrisovul i uric(ul) de la Costandin Mihaiu Cehan Racoviță v(oie)vod pentru moșăe Dialul Mari.

† **Ио Костандин Чехан Раковицъ в(ое)в(о)д(а), Бож(їю) мил(о)ст(їю), г(ос)п(о)д(а)р з(є)мл(и) молдавскои.** Facim știre cu acest testament a domnii meli că datorie având domnii și stăpânitorii purure a cerceta pre aleseli drepti slugi, și a cunoaști a fiișticăru(i)e măsura slujbii sali și cei ci să află în slujbă credincioasă ai milui și ai dărui cu stăpânești căzutu mili, precum videm că și cei mai înainte di noi luminați domni pre drepti slugile sali i-au miluit și i-au dăruit cu moșâi și țigani și alte mile domnești precum aeve arată hrisoavele lor, cu cât mai vârtos credincios boeriul domnii meli dum(nea)l(ui) Dediul Codrian vel armaș, din copilărie lui slujind la luminată casa a preînălțat părintelui domnii meli, și acum slujind și domnii meli cu driaptă și cunoscută slujbă, am socotit domnie me(a) și din osăbită mila noastră l-am miluit cu o bucată de loc din hotarul târgului Bârladului; La cari am orânduit domnie me(a) și boeri hotarnici pe dum(nea)l(ui) Toader Jora stol(ni)c, și Costandin Coruiu pah(arnic), și Ștefan Popăscul vor(ni)c de poartă, ca să-l măsoare și să-l aliagă și să-l stâlpiască; De la cari văzum și mărturie hotarnică, scriind că mergând acolo au chemat di față înpregiurași și pre târgoveții di Bârlad, anumi pe Athanasie egumenul de Grăjdeni, și pe preutul Costandin din Frunteșani, și pe preutul Vârlan din Podeni, și pe preutul Lupul de la Sfeti Dimitrie, și Toader Boul căp(i)t(an), și Vasălie Pizdan[1] vor(ni)c, și pe Stavro Pantazi, și Dumitrașcu staroste, și Gavril Tudori, și Ștefan Obreją, Samoil vor(ni)c(ul) din Zorleni, și Lupul Țică, Iordachi

dascălul, Costandin Cimbala, și Nicolița Cimbala, și alți târgoveți și oameni bătrâni și tineri, cari sânt iscăliți la mărturie hotarnică; Și așa arată în mărturie lor, că întâiu au cercat și au adiverit hotarăle ce sânt alăture cu loc(u)l domnesc a târgului, și pre urmă au făcut o funie di doauăzăci de stânjăni, și stânjănul de optu palme, și au purces a măsura locul, începând din apa Bârladului undi au pus piiatră hotar, și au purces margine(a) locului pe din gios spre răsărit drept piste o movilă ci esti din sus di târgul Bârladului alăture cu locul domnesc ce mai rămâni pe din gios, și de acole drept la gura Văii Viilor ci mergi la Dialul Mari, undi să pogoară drumul Fălciiului, și iarăș au pus o piiatră hotar, și de acole au mersu iarăș la dial pre matca văii până la puțul Cimbalii pre râpa Cimbalii, și iar matca râpii Cimbalii la dial până în coada râpii, undi au pus altă piiatră hotar, și dintr-aciastă piiatră iarăș la dial pe din gios de undi au fost casa Lupului Codrian cel bătrân, părintile dum(nea)l(ui) Dediul vel armaș, și tot alături cu loc(ul) domnesc la dial până undi să tâlnești cu locul Mănăstirii Grăjdenilor, ce au fost iarăș loc domnescu a târgului, și iarăș au pus altă piiatră hotar în zare(a) dialului lângă drumul ci mergi p(r)in capul locului Mănăstirii Grăjdenilor, și prin capul locului acestuia pe zare(a) Dialului Mari ci mergi în sus și în gios, cari aciastă piiatră esti în colțul locului acestuia din gios și dispre răsărit, și de acole au mersu dia curmezăș pe zare(a) dialului în sus prin capul locului mănăstirii până în movila găunoasă, unde au pus altă piiatră drept în movilă, și de la aciastă piiatră iar în sus p(r)in dumbravă prin capul locului Frunteșănilor, moșâi iarăș a dumn(ealui) Dediul vel armaș, și au mersu tot sus până în drumul Fălciiului, și iar au pus altă piiatră hotar în margine(a) drumului, și dintr-aciastă piiatră au mersu pe drumul Fălciiului cam chezâș spre răsărit alăture cu locul Frunteșănilor până în fundul văii Vârlezului, undi să tâlnești locul acesta cu locul Zorlenilor și cu locul Popenilor, undi au pus altă piiatră hotar, lângă drumul Fălciiului și în fundul văii Vârlezului, cari aciastă piiatră esti în colțul locului acestu(i)e din sus și dispre răsărit pre dial, și dintru aciastă piiatră din colțul locului din sus și până în piiatra ci esti în colțul locului din gios, ci vini capul locului acestu(i)e dispre răsărit s-au măsurat di-a curmezâș(ul) și s-au aflat 1740 stânjăni, și dintru aciastă piiatră din colțul locului din sus mergi locul acesta la vale spre apus, pre matca văii Vârlezului alăture cu moșâe Zorlenii spre apa Bârladului și în gura văii Vârlezului lângă drumul cel mari, undi esti și un puțu, iarăș am pus altă piiatră hotar, și dintru aciastă piiatră mergi drept piste drumul cel mari până în apa Bârladului, și acolo au pus altă piiatră hotar lângă malul Bârladului, cari aciastă piiatră vini în colțul locului acestu(i)e din sus și dispre apus, și dintru aciastă aciastă piiatră au măsurat di-a curmezâș capul locului dispre apus pe malul Bârladului până în piiatra ce au pus întâiu iar lângă malul Bârladului din gios în drumul movilii; Și s-au aflat 764 stânjăni mai îngustându-să locul acesta di la vali ca să rămâi și târgul(u)i locu slobodu di pășune(a) vitilor, și iarăș au măsurat locul acesta p(r)in mijlocul locului di-a curmezâș, și s-au aflat 1120 stânjăni din gura Vârlezului până în gura Văii Viilor la mijlocul locului, și așa s-au încheet acest loc din giur înpregiur după sămnile ci arată anumi. L-am dat și am miluit pe credincios boeriul domnii meli dumne(a)lui Dediul vel armaș, ca să-i fie de la domnie me(a) driaptă ocină, danii, miluiri și uric și întăritură, cu toate hotarăle și cu toate viniturile, neclătită și nestrămutată, și poftim și pe alți luminați domni ce Dumnezău va rândui pe urma noastră, cum noi n-am strâcat miluirile altor domni ce au fost mai înainte di noi, așa și domnie lor să întăriască danie aciasta pentru a lor pominire vecinică. Aciasta facim știre.

La let 1793 noemvr(ie) s-au prescris suretul acesta.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/36. Suret.

EDIȚII: Preotul Ioan Antonovici, *Frații Gheorghie și Neculai Roșca-Codrianu,* p. 11-13, nr. VIII.

---

[1] Pirdan la Preotul Ioan Antonovici.

235 **1752 (7260) august 29, Iași**

† **Ιѡ Костандин Михаил Чехан Раковиц(ъ) воевода, Бож(ї)ю м(и)л(о)ст(їю), г(о)сп(о)даръ З(є)мл(и) Молдавскои.** Scriem domniia mea la boiariul nostru Ioniță Miclescul biv vel med(elnicer). Facem știre dum(itale) că aice la d(o)mniia mea au datu jalubă boiariul nostru Costandin Scărletu biv văt(af) de stolnicei pe Ion Moaleș diiacon și pe cumnatul lui Ioniță Oajdea, dzicându Costandin văt(av)u că are o parte de moșie în Arburoae, ce este acolo în ținutul Vasluiului, pe apa Crasnii, ce dzisă că este danie unchiu-său lui Toader Lambrino med(elnicer), cu zapis di la un Piticu, dară zapisul dzisă că s-au răsăritu. Dară niamul lui Pitic dzisă că nu tăgădu(i)esc și-i dau voe să-ș(i) stăpâniască ace parte di danie di la acel Pitic, numai acest Ion Moaleș diiacon și cu cumnatu-său Ioniță îl poprescu din moșie.

Pentru care iată că-ț(i) scriem dum(itale) să-l chemi pe acel diiacon și pe cumnatu-său Ioniță față și pe niamul lui Pitic, și s(ă) le ei sama cu dreptate să să dovediască înnainte(a) dumital(e), și di ari driaptă danie, netăgăduită de niamu, măcar di s-au răsăritu zapisul, precum vii afla și s-a dovedi acolo, și-I cunoaști dreptate să-i giudeci și s(ă) dai mărturie la care parte s-a căde, ca di s-ar mai tragi la Divan, să avem știre.

Ꙋ Іас, л(ѣ)т(о) ҂зсѯ <7260/1752> авгꙋстꙋ кѳ <29>.

(Иордаки) Кант(акꙋзино) вел лог(офет).

<Pe verso>: Л(ѣ)т(о) ҂зсѯ <7260/1752> авг(ꙋ)стꙋ кѳ <29>. / N° 2 / No. 1 Carti(a) domnului Costand(i)n Mihaiu Cehan vod(ă), ci scrii cătră Ioniți Miclescul med(elnicer) ca să înfățoșaze pe Costand(in) Scărlet i pe diiacon(ul) Mo(a)leș pintru Mușătiști. / 7260/1752 avgust 29.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 230/39. Original, sigiliu octogonal.

EDIȚII: Gh. Ghibănescu, *Surete și izvoade,* Iași, Viața Românească, 1930, XXIX, p. 40-41, nr. 44; reprodus de Preot Ioan P. Popa Iconom Stavrofor, *Zapisele Mânjeștilor*, Bacău, Editura Rovimed Publishers, 2014, p. 289.

---

236 **1753 (7261) martie 24**

Catastih de moșiile dumisale Ștefan Bosie căm(ă)raș.

Лет(о) ҂зснѳ <7259/1751> иꙋли(є) к <20>.

Ținutul Vasluiul
Satul Băceștii pe Bârlăzăl.
Zapisă și scrisori ce să află pre acest sat.

҂зрнє <7155/1647> фев(рꙋарїє) к <20>. Zapis de la ier(o)monah(ul) Isaiia ot Păngărați, ce-au fost popă în Țibănești, scriind c-au vândut a lui drepti cumpărături, doao părți, însă partea Urâtii ș-a Onosiei, fetile Cocolii, din a patra parte de sat de Băcești, acesti 2 părți li-au vândut Doroftiei Donesă din Mărmureni drept 8 taler(i) bătuț(i) de argint, din câmpu, și din vatra satului, și din vad de moară, și loc de prisacă, și din tot locul.

Zapis făr(ă) v(e)let. De la Păntelei și Jora, feciorii lui Gligore de Gârcini, nepoții Telii, scriind c-au vândut Doroftiei Donesă partea lor de ocină din sat din Băcești, giumătate de bătrân, drept 35 de lei, din câmpu, și din păduri, și din vad de moar(ă), și din tot locul.

Zapis fără v(e)let de la Sora și de la Titea, fetile lui Sănin din Gârcini, scriind c-au vândut Lontiiasă(i) din Hodoréni, a lor driaptă ocină și moșie din sat din Băcești, ce s-ar alegi partea lor din câmpu, din pădure, și din poiană, și din prisacă, și din vad de moară, drept 5 lii bătuți.

Tij, alt zapis fără v(e)let de la Gligore, feciorul Dumitrei, nepot Cocolii, scriind c-au vândut Doroftiei Donesă, toată partea lui de ocină din sat din Băcești, din a patra parte a șeptea parte, din câmpu, din pădure, cu loc de prisacă, și din vad de moară, și din vatra satului, drept 5 lei galbini p(o)l.

Zapis, tij făr(ă) v(e)let, de la Gavril, feciorul Măriei, nepotul Chirilii, cum au luat doi galbini pentru parte(a) lui de ocină ce-au avut în Băcești. Așijderea și Ursul scrie tot la acest zapis c-au luat 50 de potronici pe partea lui din Băcești, și arată zapisul că câtă este partea lui Gavril, atâta esti și partea Ursului, dar nu arată la cine au vândut.

Zapis, tij făr(ă) v(e)let, de la popa Filip din sat din Drăgeşti ot ținutul Romanului, scriind că ș-au zălojit partea lui de moșie din sat din Băcești la Ursul di Iancul din Mărmureni, drept trii galbeni.

Zapis, tij făr(ă) v(e)let, de la Toader sin Drăgălinii, nepoata Cocolii ot Băcești, scriind că ș-au pus zălog partea lui de ocină din sat din Băcești la Donesă pentru 2 oi ce i-au prăpădit Donesă.

҂зс҃ <7200/1692> март(їє) кѳ҃ <29>. Zapis de la Dodiț(ă), ginerile lui Simion din Băcești ot ținutul Vasluiului, scriind c-au dat danie toată partea lui de ocină din sat din Băcești, cât să va alegi partea lui ce are de pre bătrânul lui, de pre Telea, lui Panaiotache vel sluger, pentru să-l rază dintr-o cislă ce-i era asupră.

҂зса҃ <7201/1693> ген(арїє) ѕ҃ <6>. Zapis înpotriva acestor zapisă mai sus însămnate, scriind cum Toader și Lupul, feciorii Alecsandrii, și Ștefan și Tofana, feciorii Nașcului, și Marta, fămeiia lui Simeon, feciorului Leontiasă, cu fata ei Doroftiia, și Sanda, fata lui Bejan sin Leontiiasă, toț(i) nepoții Leontiiasă, și Axiniia, fata Leontiiasă, au vândut lui Panaite vel sluger, a lor driaptă ocină și moșie din sat din Băcești, ce-au avut de pe moașa lor Leontiias(a). Așijderea, și alte părți de cumpărătură ce-au avut în Băcești, o parte de la Sora și de la Titea, fetile lui Sănin, și altă parte de la Maftei, și altă parte de la Miron și frate-său Ștefan, și nepotul lor Toader, feciorul Dumitrii, sor(ă) lui Miron și lui Ștefan, iarăș li-au vândut lui Panaiot vel sluger, care cu moșie de baștină ce-au avut și cumpărăturili ce scriu mai sus, arată că să cuprinde un bătrân și gium(ă)tate din giumătate de sat de Băcești, și tot satul Băceștii să înparte în patru bătrâni, și dintr-acești 4 bătrâni din tot satul Băcești au vândut acest bătrân și giumătate. Așijderea, și Marta, făméia lui Simion, feciorul Leontiias(ăi), nepoata Donesă, încă-ș au vândut lui Panaite vel slugger o parte de ocină din Băcești, ce i-au fost și ei cumpărătură de la Păntelei și Jorea, feciorii lui Gligori, nepoții Telii, din a patra parte din tot satul, părțili lor, acestor doi frați. Așijderea și altă parte ce-au avut iarăș cumpărătură de la Urâta și Anisiia, fetili Colii, ce-au cumpărat și eli de la Isaiia, ce-au fost popă în Țibănești, iarăș din a patra parte de sat, părțile lor, și altă parte a lui Gavril, feciorul Mării, nepot popii Chirilii, și altă parte ce-au avut cumpărătură de la Ursul, și Ursului i-au fost cumpărătură de la popa Chirila. Așijderea și altă parte ce-au avut cumpărătură de la Gligore, feciorul Dumitrii, nepot Colii, din a patra parte de sat a șepte(a) parte din Băcești, și iarăș altă parte ce-au cumpărat de la Ursul diiacul din Mărmureni. Toate aceste părți iarăș câte scriu mai sus de cumpărătură, esti gium(ă)tate de bătrân din gium(ă)tate de sat, care să înparte tot satul în patru bătrâni, care noi toț(i) nepoții Leontiesă(i), carii mai sus sintem scris, anumi și eu Marta, și soru-mea Urâta, și frate-meu Ifrim, nepoții îi Donesă de Mărmureni, am vândut ale noastri drepti ocini și moșii și cumpărături, cari mai sus scriu, un bătrân și gium(ă)tate din gium(ă)tate de sat. Așijderea și cumpărăturile cu zapis ce-am vândut esti gium(ă)tate de bătrân din gium(ă)tate de sat, care să înparte satul tot în patru bătrâni, care toată vânzarea noastră ce-am vândut moșii drepte și cumpărăturile fac tocma gium(ă)tate de sat de Băcești. Adecă, doi bătrâni, și aceasta gium(ă)tate de sat am vândut-o dumisali lui Panaite vel sluger drept (…)[9] lei bătuț(i), din vatra satului, și din câmpu, și din pădure, și dintr-apa Bârlăzălului, cu vad de moară, și cu un heleșteu, ce-au fost ezit de Lungul armașul pe locul nostru a moașă-i noastri Liontias(a), după cum arată cărțile de rămas și de pâră, ce-au avut moșii noștri cu Lungul armașul.

---

[9] Spațiu gol.

Așijderea și cartea lui Vasile și a lui Dodiț(ă), ce sint dat danie mai înnainte vrémi iarăș dumisali lui Panaite vel sluger, sint tot dintr-acești doi bătrâni din gium(ă)tate de sat, ce-am vândut noi dumisale slugeriului; pentru aceia nime din sămențiile sau din frații sau feciorii noștri nici o triabă să n-aibă, nici să-s(e) amestice la această parte din gium(ă)tate de sat, ce numai sângur dumnealui slugeriul să o ție și să stăpâniască în véci.

҂зрчг <7193/1685> маи кг <23>. Zapis de la Vasili, ficiorul Leonties(ăi), și de la Gheorghie, ginerile Năşculesă, scriind c-au dăruit lui Panaiotache ușeriului celui mare, a lor driaptă moșie din gium(ă)tate de sat de Băcești, a triia parte de moșie, care și mai înnainte i-au fost dăruit ei această parti di moșie, dar din pricina răscoalilor răsărindu-să zapisul ce-i făcusă lui Panaiotache pe daniia moșii, pe urmă i-au înnoit daniia cu zapisul acesta.

Scrisori de pricina unii mori și a unii cas(e).

Carte de mărturie de la Iurașco de Hodoreni ș(i) Neaniul de Sohăleți, scriind cătră vel log(o)f(ă)t(ul) Racoviț(ă) într-acesta chip. Dăm știre dumitali că au venit Nanușca și cu toț(i) frații săi cu carte(a) mării sale lui vod(ă), scriind la noi pentru o moară ce-au făcut Lungul armașul pre locul Băceștilor. Deci, noi am strânsu oamini buni și bătrâni din sus și din gios megiieș(i), și am socotit dinpreună cu dânșii, ace(a) moară pre locul Băceștilor esti, ce acești megiieși au mărturisit toț(i) că moara este pe locul Băceștilor, și Lungul nici o triabă n-are, că nici au arătat dresă, nici la noi au venit să grăiască cu noi, ce ace(a) moară ce-au făcut Lungul au stricat livezili Nașcului și a toț(i) frații săi cu drumul și cu apa, că drumul l-au mutat prin livezi pe undi n-au mai fost. Deci, noi am aflat cu sufletele noastre și cu acești oameni buni și bătrâni precum scriem dumitali, iar dumn(e)ata vei giudeca precum ti-a milostivi Dumn(e)dzău.

҂зрѯз <7167/1659> март(їє) ѕ <6>. Carte de la Gheorghie Ghica (voie)vod, precum s-au pârât de faț(ă) feciorii Leontiasă de Hodoreni cu Lungul, ce-au fost armaș, pentru o moară și doao cas(e) ce ș-au fost făcut Lungul pe hotarul Băceștilor și n-au avut el nici o triabă acolo, de care nici Lungul n-au tăgăduit cum că ar avea el vreo triabă pre hotarul Băceștilor, undi ș-au pus el moara și aceli casă, ș-au rămas Lungul din toată legea țărăi, să-și mute moara și casăle de acolo, că n-au avut nici o triabă, iar feciorii Leontiasă s-au îndreptat și ș-au pus și fieräia 12 taleri după obiceiul țărăi.

҂зрѯз <7167/1659> март(їє) ѕ <6>. Zapisul Lungului armașul făcut la mâna feciorilor Leontias înpotriva pârăi ce-au avut, scriind că n-are nici o triabă acolo undi ș-au făcut moara și casăle, fiind de hotarul Băceștilor, și s-au apucat cu soroc păr(ă) de primăvară să-ș(i) rădice de acolo moara și casăle, iar de s-ar rădica și ar mai scorni pricină, să fie di hatalmu cu 12 boi.

҂зро <7170/1660> иȣли(є) ѳ <9>. Evstratie Dabiji (voie)vod întăréște giudecata feciorilor Leontiasă, pentru ace(a) moară și cas(ă), de vrémi ce în urma giudecății de mai sus arătat(ă) și a zapisului, s-au fost rădicat și feciorii Lungului armașului cu pâră asupra feciorilor Leontiiasă, cu un zapis mincinos ce scriia c-ar fi cumpărat acel vad de moară, și dovedindu-să că înblă feciorii Lungului făr(ă) de isprav(ă), li s-au întărit feciorilor Leontiiasă giudecata.

Alte zapisă.

҂зрпз <7187/1679> март(їє) з <7>. Zapis de la Pavăl, feciorul Mării de Gârcini, scriind c-au vândut partea lui di moșie din Băcești de la ținutul Vasluiului, din a patra parte din partea Bălăniască ce să va alegi partea lui, au vândut lui Ionașco căpitanului, drept 16 lei bătuți.

҂зрое <7175/1667> иȣни(є) зі <17>. Zapis de la Trufanda și de la făméia lui Alecsandra, fata Albului de Dumești, scriind c-au vândut lui Ionașco, căpitanului de Dumbrăveni, a patra parte de sat de Băcești, ce esti din partea Surdeliască, drept 1 bou, și 1 vacă, și 28 merță de grâu, prățăluite cu oameni marturi ce sint scriș(i) în zapis, drept 30 de lei.

҂зс҃ <7200/1692> март(їє) гі҃ <13>. Zapis de la Ionașco, ce-au fost căp(i)t(an), scriind c-au vândut lui Panaiotache vel sluger din a patra parte de sat de Băcești a triia parte, ci să chiamă parte Surdeliască, care i-au fost și lui cumpărătură de la Trufanda și de la făméia lui Alecsandra, fata Albului de Dumești, ș-au vândut-o drept (…)[10] lei, din vatra satului, și din câmpu, și din pădure, și cu vad de moară în apa Bârlăzălului.

҂зс҃ <7200/1692> фев(рȣарїє) кг҃ <23>. Zapis de la Dodiță zet Simion sin Leontiesă din Băcești, scriind c-au dat ș-au dăruit danie un loc de prisacă lui Panaiot vel sluger din sat din Băcești, care loc de prisacă i-au fost și lui driaptă ocină și moșie de la socru-său Simion sin Leontiiasă, și au lăsat cuvânt cu blăstăm în zapis, nime din sămințiia fămei(i) lui, cumnaț(i) sau alții, sau dintra-lui săminție să n-aibă a-i strica daniia ce-au dat.

҂зсв҃ <7202/1693> дек(ємврїє) а҃ <1>. Zapis de la Vasile sin lui Temelie, nepot lui Toadir Marmure ot Mărmureni, scriind c-au dat ș-au dăruit lui Panaiotache vel post(elnic), a lui driaptă ocină și moșie din sat Băcești, însă din bătrânul Scăntieștilor cât i s-ar veni partea lui toată, ce alegi mai pe urmă, a șepte parte, aceasta au dăruit-o ș-au dat-o pentru un bine ce i-au făcut Panaiotache de i-au scos pe un ginere a lui, anume Pătrașco sin Lupului ot Tălpălăești de la curtenie.

҂зсв҃ <7202/1694> ген(арїє) г҃ <3>. Zapis de la Avram și frații lui, Gărbovăț și Chiriiac, și Marco, și sora lor Măriia, feciorii Anghenii, fata lui Marmure din Mărmureni, scriind c-au vândut a lor driaptă ocină și moșie din sat din Băcești ot ținutul Vasluiului, dintr-a patra parte de sat a șesea parte din bătrânul lui Marmure, ce s-a alegi și din moșie, și din cumpărătură, din vatra satului, și din câmpu, și din vad de moară, și din po(i)eni cu fân, și din livez(i) cu pomi, și din tot locul, drept (…)[11] lei bătuți.

҂зсв҃ <7202/1694> ген(арїє) к҃ <20>. Zapis de la Vasili, feciorul lui Temelie, nepotul lui Toader Marmure, și cu gineri-său Pătrașco, feciorul Lupului de Tălpălăești, scriind c-au dat ș-au dăruit a lui driaptă ocină și moșie din sat din Băcești dum(i)sali lui Panaiotache marele postelnic, pentru un bine ce i-au făcut de i-au scos pre gineri-său Pătrașco de la curtenie, însă de a șesea parte a triia parte din bătrânul Scăntieștilor, partea lui din tot locul cu tot venitul.

҂зсв҃ <7202/1694> фев(рȣарїє) ві҃ <12>. Zapis, tij de la Vasile Temelie și de la fămeia lui Măriia și cu feciorii lor, scriind c-au dat ș-au dăruit a lor driaptă ocină și moșie din sat din Băcești lui Panaiot marile postelnic, pentru un bine ce li-au făcut, care părți de ocină au fost a nepoților lui de frate, a lui Domulachii, feciorul lui Toader Temelie, și a lui Gavriliț(ă), feciorul lui Pascal Temelie, din bătrânul Scăntieștilor, și s-au învoit cu nepoții lui, făcând schimbu cu dânșii de li-au dat lor niște părți de ocină din sat din Ungureni de pre Răcătău, și din sat din Mărmurenii de Gios, și el au luat de la dânșii acesti părți cât s-ar alegi partea lor din Băcești, din bătrânul Scăntieștilor, din tot locul, cu tot venitul, dintr-aceste doao părți.

҂зсв҃ <7202/1694> фев(рȣарїє) аі҃ <11>. Zapis de la Ion, feciorul lui Gavril, și vară-sa Urâta, fata lui Savin, și Angheniia, fata lui Gheorghiiaș, nepoții Irinii, strănepoții lui Toad(e)r Marmure, din sat din Băcești, scriind c-au vândut lui Panaiotache marile postelnic, a lor driaptă ocină și moșie din sat din Băcești, parte(a) Irinii, fata lui Toader Marmure, câtă parte s-ar alegi din bătrânul Scăntieștilor, aceasta au vândut-o drept (…)[12] lei din tot locul, cu tot venitul.

҂зсє҃ <7205/1697> ав(гȣст) в҃ <2>. Zapis de la Gligoraș Blănariul, feciorul lui Vasile, nepotul lui Marmure, scriind c-au vândut a lui driaptă ocină și moșie, partea lui și a surorii sali Măriuții, care parte au rămas a nepoatii sali Saftii, și s-au tocmit să-i dea nepoată-sa moșie într-alt loc, unde au moșie dinpreună, ș-au vândut această parte a tatului lor, a lui Vasile, toată partea lui din bătrânul lui Marmure, a șesea parte din sat din Băcești, și negăsindu-s(e) alții din niamul lor cumpărători, au vândut-o lui Panaitachi post(elnic), drept trii bouleți tineri, din tot locul, cu tot venitul, care boi și i-au ales din ciriada dumisali.

---

[10] Spațiu gol.

[11] Spațiu gol.

[12] Spațiu gol.

҂зрмв҃ <7142/1634> иꙋли(е) ѕ҃ <6>. Un zapis vechiu de la Miron și frate-său Ștefan și Toader, feciorul surorii lor, Dumitrei, scriind c-au vândut a lor driaptă ocină și moșie, cât să va alegi partea lor din sat din Băcești, din câmpu, din pădure și din vatra satului și din vad de moară, și din tot locul, cu tot venitul. Au vândut lui Lontie Turcul, drept 20 ughi roșie.

҂зснг҃ <7253/1745> ав(гꙋст) а҃ <1>. Zapisul lui Vasili Dabija post(elnic) și a frățini-său lui Toader, scriind c-au vândut dumisale căm(ă)rașului Ștefan Bosie a lor driaptă ocină și moșie ce au la satul Băceștii, în ținutul Vasluiului, pe apa Bărlăzălului, drept 75 de lei, cari această moșie și lor li esti cumpărătură de la moșul lor Toader log(o)f(ă)t ot vist(erie, ce-au cumpărat-o și el de la Panaite post(elnic), cu vad de moară în apa Bărlăzălului, și cu loc de prisacă și de fânaț, cum arată hotarnica lui Toader Cuzea post(elnic).

Tot satul acesta, păr(ă) aicia, macar că scrisorile arăta loc a fi mai multu, cu dovăzi după scrisori, dar după giudicata ce-am avut, neputându-s(e) hotărî, au rămas la învoială și într-acestu chip ni-am învoit și s-au hotărât:

Gium(ă)tate de sat să ia Bosiie din toat(ă) moșiia, și din gium(ă)tate din parte(a) răzășilor să ia iar Bosiie șepte funi(i), și funi(a) de douăzăci de stănjini, iar ceialaltă moșie rămâni a răzășilor. Într-acestu chip priimindu cu toții, s-au dat și scrisori unii la mâna altora.

Л(ѣ)т(о) ҂зсѯа҃ <7261/1753> март(їе) кд҃ <24>.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCXI/5, manuscris în grafie chirilică, f. 20-27.

237

1753 (7261) martie 25

† Ио Костандин Михаил Чехан Раковиц воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стию, г(о)сп(о)даръ Земле Молдавскои. Facem știre cu această carte a domnii méle tuturor cui să cade a ști pentru niște țigani ce-au avut înpărțitori cinstit și credincios boiariul nostru dumnealui Iordachie Cantacuzino vel log(o)f(ă)t cu M(ă)n(ă)stirea Fâstâcii din țigani(i) ce-au orânduit preaînălțatu(l) părintele nostru Sf(i)ntei Mănăstiri Sinai și sint în sama metohului său M(ă)n(ă)stirea Fâstâcii, pentru care țigani fiind trebuință ca să să înpartă pe obiceiu, domniia mea am rânduit pe credincios boiariul nostru dumnealui Vasilie Buhăescul biv vel med(elnicer) înpreună cu rugătoriul nostru molitfa sa Simeon, egumenul de S(fe)ti Arhanghel, fiind vechil den partea M(ă)n(ă)stirii Fâstâcilor, ca să cerceteză de rândul acelor țigani, fiind de față și Nicolae, giudele cel bătrân, căruia i-au fost în samă țiganii ș(i)-au avut toată știința țiganilor despre înbe părțile, și precum vor afla și s-a cădea cu dreptul să înpartă acei țigani pe obicei. Ce dar, acel boiariu înpreună cu vechilul M(ă)n(ă)stirii Fâstâcilor de mai sus numiți, având lângă dânșii și pe Nicolae giudele și alți țigani bătrâni, au făcut cercetare acelor țigani ce-au fost de înpărțală și i-au înpărțit precum s-au căzut, arătându-ne și acéle scrisori de înpărțală ce s-au dat și la o parte și la alta cu iscălitura lui Simeon, egumenul de S(fe)ti Arhanghel, vechilul M(ă)n(ă)stirii Fâstâcilor, și a dumisale Vasilie Buhăescul med(elnicer), scriind la acea înpărțală că un Ion Ciogolea, țigan a M(ă)n(ă)stirii Fâstâcilor, au ținut pe Mărica, fata lui Caracaș Ugle, sor(ă) lui Ghiuță, giudele a dumisale vel log(o)f(ă)t, și au făcut înpreună șepte feciori, 4 feți, trii fete, anume Călin, și Ion, și Ghinea, și Filip, și Craiia, și Zamfira, și Maranda, den care s-au dat în partea Mănăstirii Fâstâcilor pe Călin și Ion și Craiia și giumătate den Maranda și Mărica, muma lor, iar în partea dumisale vel l(o)g(o)făt(ului) s-au dat pe Ghinea cu fămeia lui, fată lui Vamă, ce-au fost țigancă a m(ă)n(ă)stirii, și în locul ei s-au luat în partea m(ă)n(ă)stirii pe Mărica, muma lor, ce-au fost a dumisale vel l(o)g(o)f(ă)t(ului), și Filip, brat Ghinea, cu fămeia lui Asprița, nepoata lui Nicolae giudele, care fiind țigancă a m(ă)n(ă)stirii, în locul aceștiia au dat vel l(o)g(o)f(ă)t(ul) pe Văsiica țiganca, fata lui Toader Zlătariul, țigan a dumisale, cumpărat de la Luca vist(iernic), pe care o ține Nicolai giudele, ce-i numit mai sus, și Zamfira, sor(a) lor, ce o ține Ilie, țigan a dumisale vel l(o)g(o)f(ă)t(ului), și giumătate den Maranda, sor(a) lor, ce o ține Cirimuș, țigan a dumisale vel l(o)g(o)f(ă)t(ului). Așijderea, Novac, țigan a m(ă)n(ă)stirii au ținut pe Rusca, nepoată Uglii, a dumisale vel l(o)g(o)f(ă)t(ului), și au făcut doi feciori, anume Burcă și Ion Gâlcă, den care pe Burcă cu toți feciorii lui s-au dat în partea m(ă)n(ă)stirii, iar Ion Gâlcă, brat lui, s-au dat în partea dumisale vel l(o)g(o)f(ă)t(ului) cu toți feciorii lui, anume Cirimuș, și Mițu, brat lui, care ține pe Vârvara, sor(ă) lui Nicolae giude, ce-i scris mai sus, și în locul Vârvarii au dat dumnealui vel l(o)g(o)f(ă)t(ul) pe Năramza, sor(ă) Mogâldii, giudele dumisale, pe care o ține Ion sin Lupul, țigan a m(ă)n(ă)stirii. Și iarăș Gheorghiță sin Ciogolea, țigan a m(ă)n(ă)stirii, au ținut pe Gafița, nepoată Dracii, țigancă a dumisale vel l(o)g(o)f(ă)t(ului), și au făcut doi feți și doao féte, anume Ion Gogoniciu, și Tănasie, și Mălanca, și Iustina, den care s-au venit câte doao suflete pe parte, și pe Ion Gogonici, și Mălanca, sor(ă) lui, s-au dat în parte(a) m(ă)n(ă)stirii, iar partea dumisale vel l(o)g(o)f(ă)t(ului) s-au dat pe Gănasie, brat Ion Gogonici, și pe Iustina, sor(a) lor, însă Tănasie țiind pe Nazariia, fată lui Poiană, ce-au fost vechiu giude a pre înălțat(ului) părintelui nostru, au dat dumnealui vel l(o)g(o)f(ă)t(ul) în locul Nazariei pe Mariia, țigancă a dumisale ce o ține Păntelei, țigan a m(ă)n(ă)stirii, și iarăș Gheorghiță sin Hotin, țigan a dumisale vel l(o)g(o)f(ă)t(ului) au ținut pe Măriuța, fată lui Poiană, giudele tot acel mai sus numit, și au făcut doi feciori și o fată, anume Pulalai și Bunea și sor(a) lor, și Pulalaiu s-au dat în partea dumisale vel l(o)g(o)f(ă)t(ului), țiind țiganca dumisale anume (...)[1], fata lui Fendil Ugliască, iar Bunea, brat Pulalai, s-au venit în partea m(ă)n(ă)stirii țiind pe (...)[1], fata lui Nicolae Pârțar, țigan a m(ă)n(ă)stirii, dar iar s-au dat și pe acesta vel l(o)g(o)f(ă)t(ului) pentru că în locul acestuia au dat vel l(o)g(o)f(ă)t(ul) pe Păntelei, fecior Cocăi țigan, cu fămeia sa (...)[1], fată lui Vasile Căldărariul, țigan a dumisale, iar sora lui Pulalaiu și a Bunii, anume (...)[1], pe giumătate fiind a dumisale vel l(o)g(o)f(ă)t(ului) și pe giumătate a m(ă)n(ă)stirii s-au dat să fie întriagă a m(ă)n(ă)stirii pentru giumătate den Maranda, ce iaste p omenită la alt condeiu mai sus, și au rămas Măranda întriagă a dumisale vel l(o)g(o)f(ă)t(ului), țiind-o țigan a dumisale.

Drept aceia și domniia mea pe înpărțala ce s-au făcut am întărit și de la domniia mea ca să-ș(i) stăpâniască fieștecare partea sa de țigan ce li s-au venit la parte, și toți acei mai sus scriș(i) țigani ce s-au venit în partea dumisale vel l(o)g(o)f(ă)t(ului), să-i fie drepți robi în véci a dumisale cu tot rodul lor ce s-ar naște dentru dânșii și uric stătătoriu în véci, și altul nime să nu să amestece peste această carte a domnii méle.

В(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зсѯа <7261 / 1753> **март(іє) кє** <25>.
Ио Костандин воевода.
(...) **проч вел мед(елничер).**

<Pe verso>: Ispisoc de la mării(a) sa Costantin vod(ă) Racoviț(ă) de înpărțal(a) țigan(i)lor m(...) cu al mării sale Mihai vod(ă), țigan(i) ce i-au dat Măn(ă)stirii Sinai. **҂зсѯа <7261 / 1753>;** Ra(...), Țăni, Cerimuș, M(...), Ciogole, Hotin, Bune, Fendil. / 7261 / 1753 mart(ie) 25; Scris la condic(a) Măn(ăstirii) Fâstâci; No. 18 / C. A.

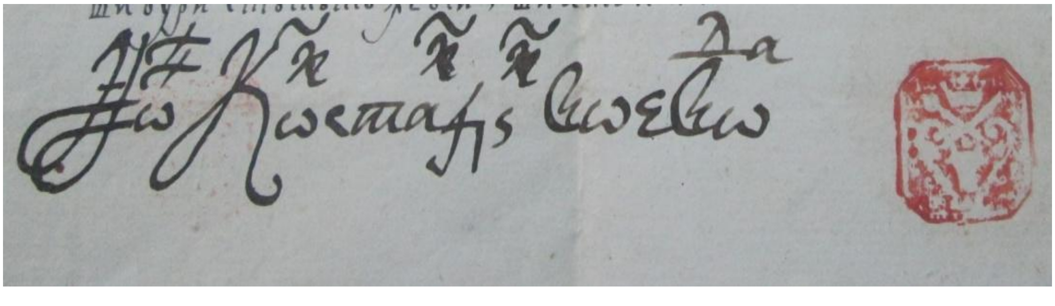

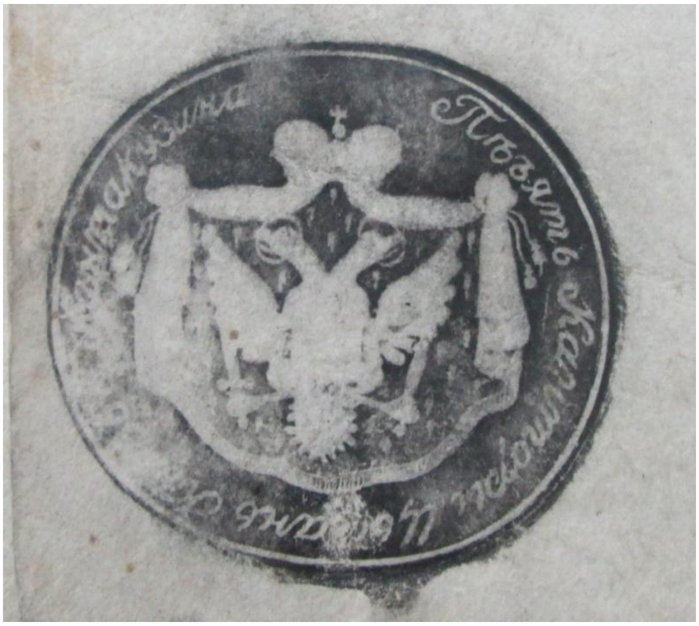

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MDLXV/14. Original, sigiliu mic octogonal; pe verso alt sigiliu.

---

[1] Spațiu gol.

---

238 **1753 aprilie 16, Iași**

† Ꙇѡ Костандин Михаил Чехан Раковицъ воевода, Бож(ї)ю м(и)л(о)ст(иѭ), г(о)сп(о)даръ З(є)мл(и) Молдавскои. Den vremea ce-au jăluitu domnii mel(e) Andreiu Gepiu, ficior lui Gligoraș Țepiu, dzicând Andrii Țepiu că tată-său Gligoraș Țepiu au cumpăratu o parte de moșie din Mălinești cu zapis di la Costandin și femeia lui Mărie, cu parte Irinii, fetii lui Iurașco di pi Bârlădzel ot ținutul Vasluiului, și aflându-să acum ace parte de moșie vândută mai dinainte la And(ron[1])ic căm(ă)raș au luat-o ficiorii lui Andronic și ginerii lui, și ei rămâind păgubaș(i) de banii ce-au datu pe moșie. Și avându acel vândzător parte de moșie și în Hodoreni, cerșind dreptate ca să nu fie păgubaș, le dămu d(o)mniia mea volnicie ca să aibă ei a stăpâni parte de moșie din Hodoreni(i) acelui vândzător, ce este totu la Vasluiu pe Bârlădzel, și să-ș(i) ia di a dzece din țarini, din fâneță, din prisăci di stupi și din grădini cu legumi, și din totu locul cu totu venitul di pe ace parte a vândzătorilor pe zapisul lor. Iar (n)[1]iamul vândzătorilor de or ave a răspunde ca să întoarcă banii, trecând (...)[1] să ste față la Divan cu cumpărătorii, și nim(e)[1] să nu ste înpotrivă piste carte d(o)mnii méle.

Ȣ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зсѯ҃а <7261 / 1753> **април(їе) ѕ҃і** <16>.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CCCCLXVIII/102. Original, sigiliu mic octogonal, rupt.

---

[1] Rupt.

---

239 **1753 (7261) mai 1**

† Нои Костандин Михаил Чехан Рак(о)виц(ъ) в(ое)в(о)да, Б(о)ж(їю) м(и)л(о)ст(їю), г(о)сп(о)д(а)ръ Зъмли Молдавскои. Facem știre cu această carte a domnii méle tuturor cui să cade a ști că de vréme ce credincios boiariul nostru dumnealui Dediul Codrianul vel armaș slujind părințăștii casăi noastre din copilăriia lui cu dreptate și cu credință și astăzi slujind și domnii méle, iată că din osăbită mila noastră i-am dat și l-am miluit den țiganii cei domnești streini cu un sălaș de țigani, anume Ilie țiganul bucătari cu țiganca lui Paraschiva și cu doi copii feți, anume (…)[1] și (…)[1] și doao féti, anume (…)[1] și (…)[1]. Drept acéia de acum înainte să-i fie acești țigani drepți robi în véci cu tot rodul ce să va naște dentu dânșii, și uric de întăritură și de miluire neclătit nerușăit nice odănăoară în véci, și poftim domniia mea și pe alți luminați domni ce Dumn(e)zău va rândui pe urma noastră ca să nu strice daniia și miluirea noastră, precum nice noi n-am stricat daniile și miluirele altor luminați domni, ce mai vârtos să de(a) și să întăriască și să miluiască pentru a lor vecinica pomenire. Aceasta facem știre.

Л(ѣ)т(о) ҂зсѯа <7261/1753> маи а҃ <1>.

Нои Костандин воевода.

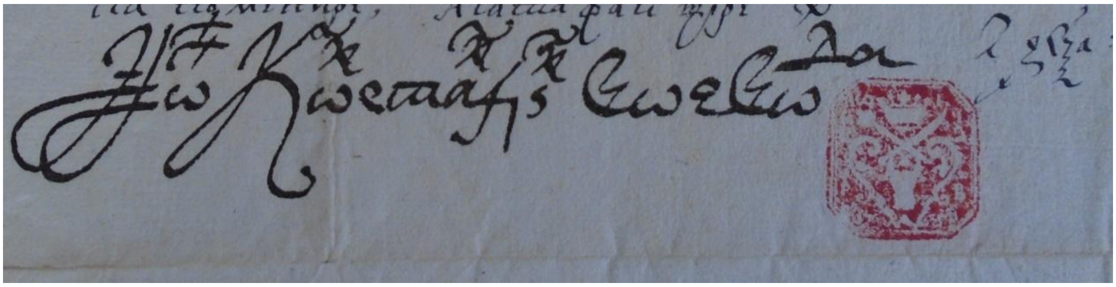

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 794/31. Original, difolio, sigiliu mic octogonal.

240 **1753 (7261) mai 5**

Copie

Milostive și luminate doamne, să fii măriia ta sănătos. Viind arhiepiscopul de la Andru, chir Gherasim, ne-au întrebat și ne-au pus la giurământ pentru bălțile din țin(utul) Fălciiului, anume Hârcetea, precum am știut noi și am apucat de la părinții noștri. Și noi știm de la moscalii dintâi, așa am apucat că au ținut dumn(ea)lui Gavriliți cel bătrân cu răzeșii giumătate de baltă, și mănăstire(a) de la Aron giumătate, iar de baltă așa știm și așa mărturisim cu frica lui D(u)mnezeu și cu sufletile noastre, iar măriia ta îi face cum a fi mila mării tale ca un domn milostiv, și pentru credința mai gios ne-am și iscălit.

7261 mai 5

Din satul Rânzeștii	Din satul Cârje
Eu, erei Ioan.	Erei Toader.
Eu, vornicul Profir.	Erei Gheorghe și noi sătenii, anume:
Eu, Gherasim.	Sandul Anton.
Eu, Vicol.	Lefter.
Eu, Ștefan.	Iovvul.
Eu, Apostol.	Ion Săcuiun.
Eu, Căue.	Gheorghe Chihaia.
Eu, Costandin.	Ștefan Oc(h)eanul.
Eu, Chi(o)sa.	Gheorghiț(ă).
Eu, Mănăică.	Iordachi Putic.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CCLX/46. Copie; Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 407/8, f. 4. Copie din 6 mai 1808.

241 **1754 (7264) iunie 18**

† Scrisori ce-am dat dumisal(e) stolnicului Ilie Costachi di niști părți di moșie de la Fălciu pe Crasna.

҂зсѯв <7262/1754> юн(їє) иі <18>.

л(ѣ)т(ѡ) ҂зсі <7210/1702> април(їє) ві <12>.	Zapis di la Ioniț(ă), ficior lui Gligorie Cârcotă din Roșieci, ni(a)mul lui Echimu, precum au vândut a sa parti din sat din Roșiori din tot locul, cu tot vinitul, lui Mihai Dzăru drept 20 lei cu 7 mărt(u)rii.
л(ѣ)т(ѡ) ҂зсаі <7211/1703> юл(їє) к <20>.	Zapis de la Ioniț(ă), ficior lui Tănas Pitriul, și cu văru-său Alicsandru Niculai, c-au vândut parti lor din Roșiori, cu tot vinitul, lui Mihai Dzărul, drept 15 lei, ci esti pe apa Crasnii cu 5 mărturii.
л(ѣ)т(ѡ) ҂зсаі <7211/1702> ок(томврїє) кє <25>.	Zapis de la Ioniţ(ă), precum au vândut ½ parti frățâni-său lui Toadir, ce esti la Roșiori, lui Mihai Dzărul, drept 6 lii bătuț(i), avându danie de la frat(e)-său Toader.
л(ѣ)т(ѡ) ҂зсм <7240/1732> юн(їє) кє <25>.	Carti di la mărie sa Gligori vodă de luat di a dzece(a) lui Mihai Dzăru din sat din Roșiori pe zapisă ce are de la Isac, nipot lui Bosâioc și di la Ioniț(ă), ficior lui Căciulă.
л(ѣ)т(ѡ) ҂зсаі <7211/1703> юл(їє) к <20>.	Zapis di la Ioniț(ă) sîn Petrului Tănas și cu văru-său Alicsandru, ficior Niculii, nepoții lui Bosâioc, precum au dat daniia lui Mihai Dzăru armașul parti lor din sat din Armășeni de la ținut(ul) Fălciului, pe Crasna, cu tot vinitul, cu 5 mărturii, iscălit(i), cum scriu pi largu cu zapisăle.
съпт(ємврїє) ві <12>.	Răvaș di la dum(nealui) Știfăniț(ă) Ruset la Mihai Dzăru să arăti livezâli din Armășeni car(e) accum sânt, fiind om di acolo.
Ilii Costachi stol(ni)c <m.p.>.	1 surit di izvodu iscălit di min(e) tij i-am dat pe urmă.
	Un izvodu di numili Lupului țigan și a țigancii cu numile n(e)amurilor s-au dat tij.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Doljești, V/15. Original, difolio.

242 **1754 iulie 22**

† De vreme ce stăpânii cei ce cunoscu pre slugile sale cu dreaptă și credincioasă slujbă, datorie netăgăduită au a-i milui și a-i dărui cu céle ce să îndură dintru ale sale stăpânești daruri, socotit-am dar și noi pentru sluga noastră Dédiul Codreanul biv vel armaș carele din vârsta copilării

lui au slujit în casa prealuminaților domni părinții noștri cu multă osteneală și cu bună dreptate, precum și și acum nelipsit să află tot în casa noastră cu acéiaș dreaptă și credincioasă slujbă, de l-am dăruit și l-am miluit cu doi copii și doao copile de țigani, anume Stan sin Mihăilă țig(an) și Toaderu sin Covrig și Catrina și Anița din țigăniia noastră de la Căliiani, ca să-i fie de acum de acum înnainte ai dumisale vécinici robi, ca o danie bună și dreaptă ce din bună voia noastră ni-am dăruit, întărindu-i cartea aceasta cu înșine iscălitura și pecetea noastră.

Иꙋлие кв҃ <22> **дни ҂аѱнд҃** <1754>.

<ss> Roxandra domnița Racoviță.

<Pe verso-ul filei a doua>: A domniții Roxandi pentru țigan(ul) Stan și cielanți.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 794/34. Original, difolio, sigiliu mic octogonal; ibidem, 794/35. Suret; cu data 12 iunie 1780

---

[1] În limba greacă.

---

243 **1754 (7263) septembrie 3**

Adică eu, Trohin, ficiorul Ilinii, fata Grozavii, înpriună cu nipoții mii di sor(ă), ficiorii Tofanii, a fitii Grozavii, scriem și mărturisim cu această adevărată scriso(a)ri a no(a)stră înnainti(a) lui Dumnădzău și înnainti(a) giudicățâi, undi și s-ar întâmpla pricum știmu cu suflitili noastri pintu niști părți di moșii ci avim înpriună cu Toadir Huhuli, ginirile Boțului, ci au ținut fata lui Aliuș, cari acili părți di moșii ni sintu și noouă di pi moși noastră Grozava, fata lui Aliuș. Cari acist(e) moșii sintu la ținutul Vasluiului, anumi Ghibarțul, și Tăoștii, și Găniștii, parti dispri apus, și Aliușinii, la ținut(ul) Lăpușnii, și alti părți di moșii di pi aiuri, ci sintu di moși noastră Grozava.

Și tânplându-mă di am vinit și eu aici, mi-au spus nipoții mii pricum că avându eu pricină cu Toadir Huhuli pintru acist(e) părță di moșii, dzâcându Huhuli pricum că i-am vând eu parti lui di moșii din toati hotarăli și parti(a) sororilor mii la vrimi(a) fo(a)miții, dzicându că mi-au dat pâni, dar mii pâni nu mi-au dat, nici eu moșiile nu i-am vândut, nici zapis pi moșii nu i-am făcut, iar di ar arăta ficiorii Huhulii vr(e)un zapis di la mini sau di la sororili mili, să nu să ții în samă că noi zapis n-am făcut, nici moșiili n-am vândut, nici danii nu li-am dat.

Ași știm și mărturisim cu suflitili noastri și pintru mai cridința ni-am pus și digitili.

Лет ҂зсѯг҃ <7263/1754> **съпт(ємврїє) г҃** <3>.

Eu, Trohin sin Ilinii, nipot Grozavii.

Eu, Andriiu sin Tofani.

Eu, Sava Turbatul am scris cu dzisa lor.

Eu, Sava Negre, m-am tă(m)platu.

Eu, Ioanichi Fulga monah.

Eu, To(a)dir Plopu, m-am tă(m)plat față.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 230/40. Original, difolio, sigiliu rotund aplicat; Ibidem, 230/41. Copie.

---

244 **1754 (7263) octombrie 8**

† Ио Матии Гика в(оє)вода, Бож(ї)ю м(и)л(о)ст(ї)ю, г(ос)п(о)даре Земле Молдавскои. Scriem domniae mea la (...)[1] credincios boeriul domnii meli, dum(nealui) Ghiorghie Beldiman vel jit(nicer), is(pravnic) Vasluiului. Îț(i) facem domnie mea înști(i)nț(a)re că ni-au dat jalobă rugătoriul nostru Climentu Scărlet monah asupra unui Ion Moaleșu diiaconul și asupra lui Ioniță Oajde de la Crasna din ținutul Vasluiului, zicându că are el o moșie a lui alăture cu o moșie a lor, anume

Moșeteștei, pe apa Crasnii, la ținutul Vasluiului, care moșie zisă că-i este dată de unchiu-său Toader Lambrino mid(elnicer), și unchiu-său i-au fost[2] dată danie de la un Pitic, cu zapis pentru facire de bine ce au făcut acelui Pitic. Și unchiu-său cât au trăit, au stăpânit moșie dinpreună și cu jăluitoriul acesta și au luat și dejmă di pe moșie, și osăbit de dijmă au arat el cu plugul lui pe ace moșie. Și acești răzeși de mai sus numiți nimică n-au zis, dară acmu s-au sculat acestu diiacon și cu acestu Ioniță Oajde, și nu-l priimescu ca să-și stăpâniască el ace parte de la Chitic, de care zisă că și zapis are.

Și osebit de zapis acei Piticeşti ce au dat ei ace moșie, sintu fați și ei nu tăgăduescu că nu au dat ei ace parte de moșie și încă îi zic ei să ș(i)-o stăpâniască.

Pentru care iată că-ți scriem dum(neatale), viindu carte(a) domnii mele, să chemi pe acei oameni de mai sus numiți de fați înnainte(a) dum(neatale) și să le ei sama cu amăruntul după scrisori și mărturii a oameni bătrâni, și de să va dovedi că esti driaptă danie dată de la acel Pitic și cu acel zapis până acmu au stăpânit și acmu nu-l lasă să-și stăpâniască moșie, să-i faceț(i) dreptate să-ș(i) stăpâniască el de vreme că și acei de au dat-o mărturisescu că-i driaptă danie dată de la dânșii, iar de s-a dovedi că nu esti danii bună, iarăși să-i giudeci și să-i odihnești cum a fi mai cu dreptate să nu ne mai vie jalobă, hotărându cu carte de giudecată. Aceasta scriem.

Лєт ҂зсѯ҃г <7263/1754> **ѡкт(омврїє) и҃** <8>.

<Pe verso>: **Лєт ҂зсѯ҃г ѡкт(ом)в(рїє) и҃**; No. 6. Carti domnului Mateiu Ghica v(oe)vod(a) ci scrii către Ghiorghi Bildiman jic(ni)ce(r) ca să ia sama întri Climint Scărlet i întri Piticiști i Molișiști pentru Muș(e)tiști; 7263/1755 oct(om)v(rie) 8.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 419/105. Original, sigiliu rotund, rupt puțin.

---

[1] Spațiu gol.
[2] Rupt.

---

245 **1755 (7263) mai 20**

† Facem știre cu această carti di giudicat(ă) precum au vinit monah(ul) Climent Scărlit cu luminat(ă) carte a preînățat(ului) domnului nostru Mateiu Ghica voevod, pentru că are o hliză de loc di moșii di la Moșătești, ce s(e) ch(e)amă acmu Arboro(a)e, ce este în ținutul Vasluiului pe apa Crasnii. Care această hliz(ă) de moșie di la Moșătești, parte(a) pi din sus au fostu dată danie di un Dum(i)trașcu Pitic răposatului To(a)der Lanbrino med(elnicer) pentru o facire de bine ce au făcut acelui Dum(i)trașcu Pitic. Și în câtă vreme au trăit To(a)der Lanbrino med(elnicer), unior(i) au arat pe ace hliz(ă) di loc, alte or(i) au arat pe aiure, iar șăzând pe ace moșii Moșăt(e)știi un diiacon, anume Ion Mo(a)leș și cu cumnată-său Ion(i)ță O(a)jdi ar hi început a înpresur(a) hliza ce este pi din sus și To(a)der med(elnicer) n-au știut nim(i)că. Dară fiind To(a)der med(elnicer) bolnav și luându

pe nepot(ul) său Costantin Scărlit, care este acmu călugăr, di l-au făcut clinorom pé ale sal(e), l-au trim(i)su la ace hliz(ă) di loc di la Moşăteştii să pu(i)e plugul să are. Ş-au mersu di au arat şi acel diacon Mo(a)leş şi cu Ion(i)ţi O(a)jde n-au dzâs nimică.

Iară dacă au murit To(a)d(e)r med(elnicer) ii n-au vrut să mai las(e) pe monah(ul) Climent Scărlit să-ş(i) stăp(â)n(e)ască moşie.

Deci, aducându pe acel diiacon Mo(a)leş şi pe Ion(i)ţă O(a)jde faţă şi luându-l(e) sama, au scos Ion diiaconul Mo(a)leş un zapis, care acel zapis scrii şi arată parte(a) di gios di Muşăteşti, iară parte(a) de sus s-au dovedit că fără di cale şi fără dreptat(e) au înpresurat-o, dară dzâcând Mo(a)leş diiaconul şi cu Ion(i)ţă O(a)jde cum că nu ştiu pentru ace hliză di loc să fie fost a lui Pitic sau c-ar hi dat-o danii lui To(a)der med(elnicer).

Şi fiind şi n(e)amul acelui Pitic faţă, anum(e) Neculaiu Petic şi Ursachi Pitic, dederă samă că scrisor(ile) ce au avut li-au arsu casa şi li-au arsu şi scrisor(i)li ce au avut. Dară dede samă Ursachi Pitic că înblându el di au strâns nişti bani, câ(n)d au mersu pi la Moşăt(e)şti la Mo(a)lieş cel bătrân, unchiu(l) lui Ion diiaconul, şi spuindu-s(e) Ursachi că este ficiorul lui Pitic, iar moşn(e)agul Mo(a)leş au purces ţin(ân)d(u)-să di dârlogul calului lui Ursachi Pitic şi i-au arătat hotarul aceii hlizi di moşie di la Moş(e)teşti ce mergi pi di în sus arătând(u)i şi fântâna moşu-său, lui Pitic, dară tăgăduind Ion diiaconul şi cu Ion(i)ţă O(a)jde că nu ştiu nici de unel(e) di aceste. Iară Ursachi Pitic au răd(i)cat cu sufletul lui cum că cu adevărat după arătatul acelui moşn(e)ag ştie hotarul aceii hlize de loc, dar eu n-am lăsat pe Ion diiaconul şi pe Ion(i)ţă O(a)jde cu atâta cunoscând că înblă să înece ace hliză di loc ce este pi di în sus di a lor.

Şi nefiind scrisor(i) nice la Piticeşti, nice la Mo(a)leş li-am dzâs să m(e)argă în sfânta bisărică să giur(e) cum că ace hliz(ă) di loc nu este a Pit(i)ceştilor, nice îi ştiu moş(i)naş(i) şi să răm(âi)e Pit(i)ceşti lipsiţi di în moşii, şi Pit(i)ceşti încă au priimitu aşe, dară Ion diiaconul şi şi cu Ion(i)ţă O(a)jde n-au priim(i)t să giure şi la urmă ii sânguri au mărturisit că nemergând Piticeşti(i) niciodată să stăp(â)n(e)ască, au stăpânit ii şi ace hlizi di loc, dară di acmu să m(e)argă Piticeştii să-ş(i) stăp(â)n(e)ască moşie şi lăsându-s(e) ii di această hlize di loc au rămas să stăp(â)n(e)ască Climentu, că s-au dovedit că ace hlizi de loc este a Piticeştilor, fiind zărăşti casăi lui Pitic şi fântână până acmu, şi răm(â)ind această hlize de loc di acmu ca să o stăp(â)n(e)ască părint(e)le Clim(e)ntu;

Dară n(e)amul Pit(i)ceştilor nu l-au îngăduit pe Climent ca să rămâi stăpânitor pe ace moşii, dzâcând cum că moşul lor Dum(i)traşcu n-au dat-o danii lui To(a)der Lanbrino, numai la ace vreme ar hi giuruit-o acel Pi(tice)sc ace hliză de loc lui To(a)der Lanbrino pentru ca să-i facă un bine, să-i râdice birul di la vistierie şi la alte nevoi ce or mai hi să-l folos(e)ască, şi şădzând Piticesc(u) în satul lui To(a)der Lanbrino numai o săptămână, ar hi trim(i)su To(a)der Lanbrino ca să-i e carul cu boii să-l trim(i)tă în podvo(a)dă să-i aducă şindilă; pint(ru) că fiind de curând vinit la acel boeriu şi vrând ca să e carul la podvo(a)dă şi birul nerâd(i)cându-i di la visterie ş-au luat bejen(i)e şi s-au mutat în Crasna şi au rămas moş(i)e nedată danie, nice zapis nu i-au făcut, nice a stăp(â)ni To(a)d(e)r Lanbrino n-au stăpân(i)t.

Şi întrebându-l pe Climentu monah ce dovadă are asupra acei hlize de loc cum că este dată danii lui To(a)der Lanbrino şi zapisul cel de danie unde este, el au dat samă cum că zapis n-are, dară a aduce dovadă o(a)meni care au sluj(i)t la casa unchiu-său, lui To(a)der Lanbrino, de or mărturis(i) cum că acei o(a)men(i) ştiu că au stăp(â)nit To(a)d(e)r Lanbrino; Şi aşteptându o săptăm(â)nă şi mai bine ca să aducă vreo dovadă şi n-au adus, dară Pit(i)cesti s-au dus di au adus pi un Budan, om bătrân, fiind om de casa lui To(a)der Lanbrino.

Şi l-am întrebat, stie ca să fie stăp(â)nit To(a)der Lanbrino ace hlizi de loc. El au dat samă cum că el au slujit triizăci di ani la casa lui To(a)der Lanbrino şi pân(ă) ce au murit To(a)d(e)r Lanbrino, tot la dumn(e)alui au slujit, fiind argat pe lângă casă şi nu ştie ca să fie stăp(â)nit To(a)d(e)r Lanbrino ace hliză de loc. Şi avându acel Budan ţarină pe ace hlizi de loc, au vin(i)t un moşn(e)ag să e de a dzăce, răspundzându-s(e) că este n(e)am Pit(i)ceştilor, iară Budan au (în)trebat pe To(a)d(e)r Lanbrino, are vreo tr(e)ab(ă) cu ace moşii ca s(ă) nu de(a) de a dză(c)i moşn(e)agului, iar To(a)d(e)r Lanbrino i-au dzâs lui Budan să-ș(i) de(a) dijma, că el cu moșii n-are nice o tr(e)ab(ă). Și acestu Budan au răd(i)cat cu cu sufletul lui cum că aceste ce le mărtur(i)sește el sânt adev(ă)rate.

Aș(i)jdere, au mai adus Pit(i)cesti pe o mătuș(ă) a lor, făme(i)e bătrân(ă), fată acelui Dum(i)trașcu Pit(ice)scu și încă au răd(i)cat cu sufletul ii cum că știi că nu este ace hlizi de loc dată danie nemărui.

Vădzând Clim(e)ntu monah pe acești o(a)m(e)ni bătrân(i) și răd(i)când cu sufletul lor într-acestu chip și el zapis de danii n-are și nice altă dovad(ă), el singur s-au lăsat de bună voe ca să fii lipsit di ace hlize de loc.

Eu încă vădzându că nu arată Climentu nice o dovadă asupra aceștii hlize de loc, am dat această carte de giudecată la mâna Piticeștilor ca să aibă în drepta(t)e.

<ss> Ion Micle(s)cu biv vel mid(elnicer).

҂зсѯ҃г <7263/1755> маю к҃ <20>.

<Pe verso-ul filei a doua>: лєт ҂зсѯ҃г <7263/1755> маю к҃ <20>. / No. 2 / Carti(a) med(elni)cer(ului) Ioniță Miclesc(u) pentru giudecata ci au căutat întri Climent Scărlit monah i întri diiacon(ul) Moléș și alții. / 7263/1755 mai 20.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 230/43, f. 1-2.

EDIȚII: Gh. Ghibănescu, *Surete și izvoade,* XXIX, p. 72-75, nr. 63; reprodus de Preot Ioan P. Popa Iconom Stavrofor, *Zapisele Mânjeștilor*, Bacău, Editura Rovimed Publishers, 2014, p. 290-293.

---

246 **1755 (7263) mai 20**

† Dat-am această însămnat(ă) a me la mâna lui Neculai Pitic și a lui Ursach(i), frățini-său, precum să s(e) știe că unblând eu pentru o hliz(ă) de moșie de la Mușătești din ținutul Vasluiului, pe apa Crasnii, cari ace(a) hliz(ă) de moșie aș fi știut că ar fi fostu dat danie de Dumitrașco Pitic, moșul acestora mai sus numiț(i), unchiu(lui) meu lui Toader med(elnicerul). Car(e) această hliză o înpresura Ion Moaleș diiacon, și aducând eu pe acestu diiacon di faț(ă) înnainte(a) dumisali Ion Miclescul biv vel med(elnicer) și au rămas de s-au cunoscut din zapisul lui Moaleș că rău înpresura el ace(a) hliz(ă) de moșie, dar fiind și neamul Piticeștilor faț(ă), nu m-au îngăduit să stăpânescu eu ace(a) hliz(ă) de moșie și ș-au adus marturi de toate părțili și au dovedit că n-au fostu dată unchiu(lui) meu, lui Toader med(elnicer) nici au stăpânit, niciodat(ă) și neavând eu nici zapis și nici o dovad(ă), au rămas moșie a Piticeștilor. Și rămâind moșie a lor au rămas să-mi de(a) cheltuiala ce am cheltuit eu la Eș în două rânduri și s-au socotit și s-au făcut chiltuiala me cinci lii, și au priimit și așe ei ca s(ă) nu fiu păgubaș de cheltuială și de osteneală, și le-(a)m dat și cărțili g(o)s(po)d careli le făcusem de giudecat(ă) cu Moaleș. Și pentru credința am iscălit.

лєт ҂зсѯ҃г <7263/1755> маи к҃ <20> д(ни).

Monah Climent Scărlet <m. p.>.

<Pe verso>: лєт ҂зсѯ҃г <7263/1755> маи к҃ <20>. / No 3 / Scrisoare(a) lui Climent Scărlet monah ci o dă la mâna Piticiștilor pentru o hliză di moșiie ce ș-au luat iarăș la stăpânire(a) lor. / 7263 / 1755 mai 20.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 230/44. Original.

EDIȚII: Gh. Ghibănescu, *Surete și izvoade,* XXIX, p. 76-77, nr. 65.

247 1755 (7263) iunie 4

† Ио Матею Гика в(ое)вода, Божїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Зимли Молдавскои. Scriem domniia mea la cridincios boi(e)riul domnii mili, dum(nealui) Ioniț(ă) Miclescul biv vil med(elnicer), giudecătoriul di ță(n)ut(ul) Vasluiului. Îț(i) facim domnie mea în știri că aici ne-au dat jalob(ă) Niculaiu Pitic, și Ursachi Pitic și alți frați ai lor, zicând că având éi o hliz(ă) di moșii din baștin(ă), anumi Moșet(e)ști, parti(a) din sus, ci esti pi apa Crasnii la ță(n)ut(ul) Vasluiului. Pintru cari moșii zis(e) că au avutu giudicat(ă) cu Climent Scărletu călugăriul, trăgând aci(a) hliz(ă) di loc la stăpâniri(a) lor, și cu Ion Moaleș diiacon, și Ioniț(ă) Oajdi, înnainte(a) dum(itale), după cum s-au văzut și carte di giudecat(ă).

Di cari cerșind di la domnie me ca să li s(e) hotărască aci(a) hliz(ă) di locu di cătră alți riziș(i), iată că te-am rânduit pe dum(neata) hotarnic acolo, pintru cari iat(ă) că-ț(i) scriem dum(itale), luând carte(a) domnii mili, să te scoli și să mergi la aci(a) moșii di mai sus numit(ă) și să (s)trângi pi toț(i) răzișii și înprigiurașii ci s(e) hotărăscu pi înprigiur(ul) acii moșii din sus și din gios. Și așa fiind cu toțâi di faț(ă) să li eu sama foarti cu amărunt(ul) și cu bun(ă) dreptati din scrisor(i), cini ci va arăta, și din mărturii hotarnici, iar nifiind scrisori sau hotarnici vichi și din mărturii a oameni buni di aré di cridință cari vor fi știind din vechiu hotarăli acii moșii; și pi cât(ă) parti di moșii să va dovidi că esti driapt(ă) a Piticiștilor să o aligiț(i) și să o stâlpiț(i) cu bolovan(i) di piiatră, dând și mărturii hotarnic(ă) în semni, în cari mărturii să té iscăliști dum(neata) și toț(i) câți să vor întâmpla (la) aci(a) hot(ă)rare. Și pe cât(e) p(i)etri vii puni, să ei cât(e) 2 ugh(i) di piatră, însă 1 ugh(i) să fii pintru osteniala dum(itale), iară un ugh(i) să-l trimiț(i) aici la vist(e)rii să să di(a) lui vt(o)rii log(o)f(ă)t vist(ierie) bo(i)erii sale. Aceasta scriim.

Лет ҂зсѯг <7263/1755> иѹни(е) д҃ <4>.

Бел л(о)гоф(е)т.

<Pe verso-ul filei a doua>: **Л(ѣ)т(о) ҂зсѯг** <7263/1755> **иѹн(їе) д҃** <4>. / No. 4 / Carti(a) domnului Matiiu Ghica vo(i)evod ce scriie către mid(elnicerul) Ioniță Miclescul ca să aleagă părțili Piticiștilor din Mușătiștii. / 7263/1755 iuli(e) 4.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 230/42. Original, difolio, sigiliu rotund.

Gh. Ghibănescu, *Surete și izvoade,* XXIX, p. 77-78, nr. 67; reprodus de Preot Ioan P. Popa Iconom Stavrofor, *Zapisele Mânjeștilor*, Bacău, Editura Rovimed Publishers, 2014, p. 297-298.

Copie di pe copie

Hotarul Docanil(o)r trăgându-să în frunte din hotarul Ciuşneştil(o)r s-au găsit 90 de funii, funie de 20 de stânjăni, stânjănul de opt palme, cu 19 săpături, săpătura de 20 stânjăni, şi mergi frunte(a) acestui loc despre apus până în zare(a) Tristienii, unde să întâlneşte cu moşie Bursucani.

Şi trăgându-să şi la mijloc pe vale(a) Docanelor din hotarul Brădeştil(o)r de la trii copaci însămnaţi până în hotarul Bărzăeştil(o)r şi cu vatra satului s-au găsit 64 de funii.

Şi trăgându-să la capăt despre răsărit din hotarul Răsăpii păn(ă) în hotarul Brădeştil(o)r unde este şi un stejar cu bour, s-au găsit pe acolo 28 de funii, şi acest hotar loveşte şi agiunge cu capătu(l) în Rediul Turcului în vale(a) Răsăpii.

1800 de stânjăni au cuprins hotarul acesta în frunte despre apus, iar la mijloc 1280, iar capăt(ul) despre răsărit au venit 560 de stânjăni şi dându-să pe patru bătrâni, vini de tot bătrânul în frunte câte:

450 de stânjăni, iar la mijloc vini 320 stânjăni, iar la capăt vini câte 140 stânjăni.

Cum să număsc aceşti bătrâni.

Bătrânul Bode ce să înparte în trii părţi, o parte Ion Muntianu cu niamul lui, o parte Niculai, nepot Bodei, şi cu Loghin, şi cu Iftemi Spănachi, şi cu niamurile lor, o parte Ion Ciuşche, şi Tudura, şi cu alte niamuri a lor.

Bătrânul Micro ce au fost vândut Gheucăi vist(ie)r(nicu)lui şi l-au răscumpărat Vasili Fele, şi cu Samoilă, şi Lupul Cumpănici, şi Gavril sân Zoiţii, fiind vândut de moşii lor au dat bani pe acel bătrân de l-au răscumpărat aceşti patru oameni.

Bătrânul Banului tij s-au fost vândut Gheucăi vist(ie)r(nicu)lui de Gheorghii, şi frati-său Lupul, şi Gavril, şi Nastasie, ficiorii lui Toader Banului, şi l-au răscumpărat Lupul Cumpănici şi Niculai Banul, strănepoţi Banului.

Bătrânul Nica tij ce au fost vândut Gheucăi vist(ie)r(nicu)lui, şi l-au răscumpărat Ion Muntianu şi cu Iftemi Spănachi, şi să dă în doauă părţi acest bătrân.

Părţile dumi(sa)le stol(ni)c(u)lui Lupu Costachi ce s-au ales din hotarul Docanilor, carele li-au cumpărat dumi(nea)lui de la răzăşii acestui loc, după cum arată zapisăle lor anume, alegându-să de fieştece bătrân cât i s-au venit partea dumi(sa)le pe zapisă de cumpărătură ce au avut şi i s-au dat dumi(sa)le aceste părţi în parte(a) de gios.

225 stînjăni în frunte.

160 stânjăni la mijloc.

70 stânjăni la capăt, pol bătrân din bătrânul Nica ce l-au cumpărat dum(nea)lui de la Iftemi Spănachi după cum arată zapi(se)le lui.

225 stânjăni în frunte despre apus.

160 stânjăni la mijloc.

70 stânjăni la capăt despre răsărit, pol bătrân din bătrânul Micro, ce s-au ales pe zapisă ce are dum(nea)lui pe cumpărătură de la Măriuţa, fata Banului, şi de la ficiorii ei.

225 stânjăni în frunte despre apus.

160 stânjăni la mijloc.

70 stânjăni la capăt tij un zapis ce au vândut ace(a)sta Măriuţa şi cu nepotu-său Gavril sân Zoiţii o giumătate de bătrân din bătrânul Banului.

675 stânjăni în frunte.

480 stânjăni la mijloc.

210 stânjăni la capăt.

Și după cum s-au ales și s-au hotărât aceste părți a dumi(sa)le și a răzășil(o)r într-acest hotara Docanel(o)r s-au făcut această hotarnică la mâna dumi(sa)le stol(ni)c(u)lui și s-au dat și la mâna răzășilor însămnare pe părțile lor ce li-au rămas într-acest hotar.

7263 <1755> iuni(e) 20

Iscălit hotarnic Ioan Crucerescu post(el)n(ic).

Poslăduindu-să cu ce(a) adevărată este întocmai.

1818 iuni(e) 19

Iscălit Costandin Leondari sulgeri.

Isprăvnicie Tutuvii

Aceasta fiind copie hotarnicii părților din moșie Docanii a dumi(sa)le vornic(u)lui Costantin Costachi, încredințată de dum(nea)lui sulgeriu(l) Leondari s-au încredințat și de cătră noi.

1820 iuli(e) 29

Iscălit Ioan Iamandi ban.

Departamentul Pricinilor Streine

După poslăduire(a) ce s-au făcut copiei aceștie este întocmai scoasă di pe altă copie adeverită de răp(o)s(atul) slugger Costandin Leondari și încredințată de isprăv(ni)ci(a) țin(u)tului Tutuvii supt adevărată iscălitura dum(i)s(ale) spat(a)r(u)lui Ioan Iamandi / fiind atonce ban și isprav(ni)c acelui țânut / pentru aceeia s-au încredințat puindu-să și pecete(a).

<ss> Eși. 4 oc(tom)v(rie) 1828

<ss>
<ss> Manolachi (…) agă.
<ss>
Poslăduit <ss> Ioan Ple(…).

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Colecția Documente moldovenenști, XLII/21. Copie de pe copie, sigiliul Departamentului Pricinilor Străine.

249 — 1755 (7264) octombrie 27

† Ио Матеи Гика в(ое)вод(а), Бож(їю) милост(їю), г(ос)п(о)д(а)р Зъмле Молдавской. Scriem domniia mea la credincios bo(i)eriul nostru dum(nealui) Iordachi Costachi biv vel med(elnicer) giud(e)cător de țânut(ul) Fălciiului i la sluga noastră Sămion Cheșcu uricar. Vă facem domniia mea înști(ința)ré că domnii méle au dat jalobă Donos Furcoiu, și Ursul Chiratcu, și

Costantin Baligă, și cu alțî fraț(i) și niamur(i) a lor, zâcând că au o moșiie la țânut(ul) Fălciiului, anumé Pustiiul pe Sărata, pe undi vine gura părăului Căpățâroasăi, cari moșiie li să tragi de la strămoșii lor Buda și Groză cu ispisocu de daniie și de miluiré de la Stefan vod(ă) din velet ҂заі <7011/1502> сьп(темврїе) гі <13>[1], și acum cerșând dreptat(e) ca să li-s(e) aliagă ace part(e) de moșiie de mai sus numită de către alti părți de moșiie. Iat(ă) că v-am rânduit, luând cart(ea) domnii méli să vă sculaț(i) și să mergeț(i) acolo la ace(a) mai sus numită moșiie și să strângeț(i) pe toț(i) răzășii ce să hotărăscu înpregiur din sus și din gios, și să luaț(i) sama după dres și scrisori cin(e) ci-ar arăta și după mărturii hotarnice vechi pe und(e) au înblat hotarăle de veci, iar nefiind hotarnice vechi după mărturiia a oamen(i) bătrâni pe und(e) or fi apucat stăpânirea acei moșii, și așa fiind cu toțâi adunaț(i) după cum viț(i) adeveri starea locului cu dreptat(e) să hotărâț(i) și să stâlpiț(i) cu p(i)etri bolovan de înbe părțî și după alegirea și hotărârea ce viț(i) face să daț(i) și mărturiia hotarnică în sămni, în cari mărturiie să iscăliț(i) pe toț(i) câț(i) s-or tâmpla la hotărâré, și pe câte p(i)etri veț(i) pune să luaț(i) câti doi galben(i) de piatră, însă un galbăn vinit bo(i)erii lui vt(ori) log(o)f(ă)t, cari să-i trimiteț(i) aici și un galbăn ostenial(a) hotarnicilor. Aciast(a) scriem.

Лет ҂зсѯд <7264/1755> ок(томврїе) кз <27>.

Бел л(о)г(о)ф(е)т.

<Pe verso-ul filei a doua>: Carte de hotărât; Повеление для размежевания/ Poruncă pentru hotărnicire.

Biblioteca Academiei Române. Documente istorice, MCCCCXXIV/179. Original, difolio, sigiliu rotund.

---

[1] *DRH*, A. Moldova, III, p. 517-518, nr. 291.

---

250 1755 (7264) decembrie 20

Л(ѣ)т(о) ҂зсѯд <7264/1755> дек(емврїе) к <20>.

Un zapis.

Adică eu, Safta, fata Ilénii, și eu Todosie, fata lui Vasilachi Vrabie, înpreună cu soțul meu Leonti, și iar Sofie, sora Todosii, înpreună cu ficiorii noștri, carii mai gios s-au iscălit, toț(i) nepoții Nicăi Vrabie și a lui Costandin Vrabie, și toț(i) strănepoții lui Gligori și a lui Ionașcu Vrabie părcălabul, făcut-am zapisul nostru la mâna dumisale log(o)f(ă)t(ului) Zaharii zăt Sandului Vrabie, precum noi de nime săliț(i), nici asupriți, ce de al noastră bună vo(i)e am vândut al noastră driaptă ocină și moșie, cari am avut în sat în Gotești, ce iaste pe Prut, la țânutul Chigéciului, din giumătate de sat, giumătate di ispisoc de la Costandin vodă, și din izvod de înpărțală de niamurile noastre ce avem de la bo(i)erii hotarnici și dintr-alte drésuri ce sint la mâna dumisale, osăbit de giumătate de sat ce iaste altă cumpărătură, după cum arată zapisul Vărgoleștilor, și osăbit de alte părți; Aceasta o am vândut dum(nealui) Zaharii drept 100 lei, și din câmpu, și din bălți cu pește, și din gârle, și din vaduri de moară, și din tot locul, cu tot venitul, căci că am întrebat pe toț(i) frații noștri ca să o cumpere, și nimea nu ni-au plătit-o ca dumn(ea)lui driaptă ocină și moșie dumisale, și giupânesii dum(nealui), Sandii, și cuconilor dum(nealui), în veci. Și acest zapis l-am făcut înnainte(a) dumisale giupânului Iordachi Costachi med(elnicer), giudecător fiind dum(nealui) țânutului Fălciiului, și înnainte(a) a mulți oameni buni și răzăș(i), carii mai gios sau și iscălit și ș-au pus degitile sale, și noi încă ni-am pus pecețile noastre, ca ori carii din frații noștri ar avea ceva a răspunde, cu noi să-ș(i) întrebi aceasta.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCXI/12, manuscris în grafie chirilică (după Catastihul cămărașului Ștefan Bosie), f. 66-66v.

251 **1755 (7264) decembrie 23**

Л(ѣ)т(о) ҂зсѯ҃д <7264/1755> дек(емврïе> к҃г <23>.
Un zapis.

Adecă eu, Costandin, feciorul Aniţăi, şi iar altu Costandin, ficiorul Mării, dinpreună cu rudeniile noastre, feciorii Bogatului, nepoţii lui Vrabie post(elnic), făcut-am zapisul nostru la mâna dum(nealui) log(o)f(ă)t(ul) Zaharii, precum de a no(a)stră bună vo(i)e am vândut a no(a)stră driaptă ocină şi moşie din sat din Goteşti, ce iaste peste Prut, la ţânutul Fălciiului, din giumătate de giumătate, a trie parte, din ispisocul moşii ce avem de la strămoşul nostru Vrabie post(elnic), şi din izvodulde înpărţală ce avem de la bo(i)erii hotarnici, care arată pre largu, aceasta o am vândut dum(nealui) mai susului numit Zaharie log(o)f(ăt), fiind ruda noastră, ca-s(ă) cuprinză dum(nealui) tot satul întreg, după cum arat(ă) şi scrisorile ce are la mână, şi după tocmala ce-am avut cu dum(nealui), ni-au dat şi plata deplin în mânule noastre patru zăce şi cinci lei; şi i-am dat şi noi acestu zapis, ca să-i fie driaptă ocină şi moşie şi cumpărătură, şi giupânesăi dumisale, şi cuconilor, stătătoare în veci. Deci, oricarele din fraţii şi răzăşii noştri ce sint cu noi la aceast(ă) parte, cu noi să-şi întrebe, şi noi să-i împăcăm pe toţi, ori cu bani, ori cu moşie, căci noi am vândut toat(ă) aceast(ă) parte, după cum scrie mai sus. Şi pentru credinţa am iscălit şi ni-am pus şi degetele, ca să fie de mare credinţă.

Л(ѣ)т(о) ҂зсѯ҃д <7264> дек(емврïе> к҃г <23>.
Costand(in) Vrabie.
Costand(i)n sin Mării. Vânzători.
Badel mart(or).
<La f. 68>: **҂зсѯ҃д <7264/1756> гин(арïе> а҃ <1>.**
Adică eu Zaharie Vicol.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCXI/12, manuscris în grafie chirilică (după Catastihul cămăraşului Ştefan Bosie), f. 67-67v.

---

252 **1756 (7264) ianuarie 2**

Copie.

Iacov cu mila lui D(u)mnezeu arhiepiscop şi mitropolit a toată Moldova.

În ştiinţă să fie tuturor cui să cade a şti. De vréme ce Sf(â)nta Mănăstire Putna, zidirea răposatului întru fericire domnu Stefan voevod cel Bun, dinceput s-au cinstit a să numi cia mai întâi cap între alte domneşti mănăstiri de ţară şi s-au păzit, şi s-au chivernisit în starea sa, neavând altă supunire, precum şi ctitorii săi au aşezat-o a fi în volnicia sa sângură stăpânitoare tuturor lucrurilor ei, nefăcându-o metoc nicăeri.

Care de la zidirea aceştii mănăstiri au trecut vréme de ani, şi tot aşa s-au păzit în rânduiala aşăzământului său, şi acum învechindu-să zidirea ei şi întâmplându-să de s-au şi surpat, atâta turnurile şi zidiurile, cât şi biserica au crăpat, agiungând aproape ca să să râsâpască, şi Noi fiind (…)[1] (Dumne)[1]zeu, ne-am îndemnat a ne face Noi ctitori, şi toate le-am înnoit ca de izno(a)vă făcându-le.

Dar cu toate acestea fiind la ştiinţa noastră că din oarecare pricini până acum în doao rânduri s-au purtat cuvinte a să da această mănăstire metoh mitropoliei ţării şi aceasta fiind o pricină de râsâpire şi pustiirea mănăstirei, precum vedem şi pe alte mănăstiri ce au fost închinate la ce stare au venit. Măcar că şi în vrémea mitropoliei noastre prin îndemnarea unora şi altora, am fost şi Noi îndemnaţi a o primi metoh Mitropoliei, pentru oarecare chivernisală şi folos, ce noi socotind a fi un lucru foarte necuvios și mai vârtos nedrept, nu numai că n-am suferit și n-am primit, ferindu-ne de acea nedreptate, ce încă cu volniciia Mitropoliei, după datoriia păstoriei noastre, ca un păzitoriu și apărătoriu lucrurilor bisericești ci să află întru această creștinească țară, și cu puterea ctitoriei noastre, de vréme că Noi ce am câștigat cu osteneala și strădaniia noastră din copilărie și până acmu, a noastră dreaptă agonisită toată am pus-o la înnoirea aceștii Sf(i)nte Mănăstiri.

Am adunat sobor de arhierei și igumeni, și cu bisericesc sfat de obștie am pus la cale starea aceștii Sf(i)nte Mănăstiri după dreptatea ce s-au căzut. De vréme că pe această Sf(â)ntă Mănăstire ctitorii săi cei vechi n-au închinat-o nicăiri, așezându-o să fie slobodă în volniciia sa sângură stăpânitoare lucrurilor ei, asămine și noi cești mai de pe urmă ctitori cu puterea și volniciia ctitoriei am oprit și am apărat a nu fi închinată nicăiri, așăzând să fie tot slobodă și sângură stăpână pe rânduiala celor vechi ctitori, cu care s-au păzit până acmu, și pentru ca să fie apărată această Sf(ântă) Mănăstire de această supunere și nedreptate, și acum și într-altă vréme viitoare, hotărâm (…)[1] s-au făcut, ca nimenea să nu fie volnic a o supune mitoh pe această Sf(â)ntă Mănăstire, nici la Mitropoliia țării, nici la alte locuri streine, ce cât va trăi și va fi Sf(â)ntă Mănăstire, să fie slobodă în volniciia sa sângură stăpânitoare lucrurilor ei și ascultătoare de Mitropoliia țării, dupe cum au fost dinceput pe așăzarea ctitorilor.

Iară cine s-ar ispiti și s-ar volnici a-i face nedreptate ca să o strămute la supunere să o facă mitoh, ori mitropoliții ce vor fi după vremi de o vor pofti ca s-o tragă să o ia mitoh, ori alți stăpânitori de vor da-o și o vor închina ori la ce loc, făcând acea nedreptate peste rânduiala ctitorilor ei, ori dintr-alte obraze, carii vor fi îndemnători și sfătuitori spre strămutare aceștii Sf(i)nte Mănăstiri, măcar oricine ar fi atât din partea bisericească, cât și politicească, pre unii ca aciia cu toții înpreună ca dintr-o gură îi legăm și îi blăstămăm, și într-acesta chip zicem: Să fie blestămați de D(o)mnul D(u)mnezeu atot puternicul și de a sa Preacurată Maică și pururea Fecioară Mariia, de slăviții 12 Apostoli, și de acelea a toată lumea sf(i)nte șapte soboară, și de toți Sfinții, fierul, pietrile, lémnile și toată firea neputrezitoare să putrezască și să să râsâpască, iar trupurile acelora să stea întregi, să aibă parte cu Iuda vânzătoriul de H(risto)s lu cu procletul Arié și cu alți eretici, să-i înghită pământul de vii ca pre Dathan și Aviron, să-i lovască cutremurul lui Cain, și bubile lui Ghiezi, copii lor să rămâe săraci și fămeile lor văduve, și toată averea lor să fie întru fericire și casâle lor întru râsâpire, în toată viața lor procopsală să nu aibă și ertare să nu afle.

Așijderea și de smereniile noastre carii mai gios sântem iscăliți, cu puterea ce avem dată de la D(o)mnul D(u)mnezeu, pre unii ca aciia, orice obraz ar fi îi afurisim, și-i blăstămăm, și-i legăm supt tot blestămul ce scrie mai sus, ca pre niște strămutători de lucrurile (…)[1] fericiții ctitori, carii cu multă cheltuială și osteneală au zidit acest sf(â)nt lăcaș. Iară carii ar urma și ar păzi așăzarea și orânduiala aceasta, stând înprotiva celor înprotivnici, să fie ertați și blagosloviți și acmu și în veci nesfârșiți. Amin.

Leat 7264 <1756> ianuarie 2.
(L.P.) Iacov mitropolit Moldaviei.
(L.P.) Io(a)nichie episcop Romanschi.
(L.P.) Dosithei episcop Radovschi.
(L.P.) Inochentie episcop Hușului.
(L.P.) Niconos egumen Niamțului.
(L.P.) Parthenie egumen Secului.
(L.P.) Antonie egumen Agapiei.
(L.P.) Ioil arhimandrit i egumen Bisericani.
(L.P.) Savva egumen ot Pangra[2].
Ieromonah Ioann proegumen ot Moldovița.
(L.P.) Chiprian egumen Homorului.
(L.P.) Ghedeoan egumen Voroneț.
Ermonah Athanasie stareț Slatinii.

(L.P.) Orest igumen de Bistriță.
(L.P.) Misail egumen Vizantiei.
Ieromonah Silvestru.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCCXLVI/13. Copie.

---

[1] Rupt.
[2] Pângărați.

---

253 **1756 (7264) iunie 17**

Din po(ru)nca svinții sal(e) epis(cop), părintelui de Roman, viind la min(e) diiaconul Gavral[1] de Soholeț cu cinstit(ă) carte(a) svinți(i) sal(e) părintelui Io(a)nichie, episcopului de Roman, pentru o curățitură părințască ca se o (îm)partu pe frați, și mergân(d) acolo a(m) stră(n)su o(a)meni buni și mazil(i) megieș(i) și am măsurat curățitura și am găsit acolo 52 de prăjin(i) într-ace(a) curățitură și am lăsat la dianonul[2] 16 prăjin(i) din jos și am dat preutului Iorgăi 36 de prăjin(i) și au ertat și ceelalți frați ca se fie a preutului cât ar curăți și diiaconului iară 16 prăjin(i) unde sint nuci și i-am și hotărât și am pus și semne anumi dintr-u(n) măr a preutului Iorgăi din val(e) mérgând la d(e)al p(r)intre livezi, anume într-u(n) pădureți din d(e)al și l(e)-am dat și această scris(o)ar(e) la mâna lor. Și această scriso(a)r(e) s-au făcut cu voe lor ca se numai fie gâlceav(ă) între dânși(i), și s-au făcut înnainte(a) noastră ca-s(ă) cr(e)ază și n(e)-am și (i)scălit.
Лет ҂зсѯд <7264 / 1756> **иꙋн(їє) зі** <17>.
Єреи Басили протпоп от Басльꙋю.
(…) m-ămu tânplat.
Eu, Gligoraș Conoro m-am tâmplat.
Eu, Mihăilă brat lor m-am tâmplat.
Eu, Măriuța sor(ă) lor m-am tâmplat.
Și pintru un măr domnesc a diiaconului au rămas în livada preutului.
E(u), Gavril diiacon.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DCCXXXVIII / 26. Original.

---

[1] Gavril.
[2] diaconul.

---

254 **1756 (7264) iulie 2**

† Ио Костандин Михаи Чехан Раковиц(ъ) в(оє)вода, Б(о)жїеи м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)дар Земли Молдавской. Dat-am carte domnii mele rugătoriului nostru, lui Parthenie igumenul și cu tot săborul de la Sfânta Mănăstire Săcul, să fie volneci cu carte domnii mele a stăpâni moșiile sfintii mănăstiri, satul Cozmeștii din gura Jijii ot ținutul Lăpușnii și părțile din satul Delenii pe Elan ot ținutul Fălciiului, să le stăpâniască cu tot vinitul lor și cu toată slujba oamenilor carei sint șezători cu casă pe moșiile aceste.

Adecă tot omul casnec să aibă a lucra lucrul mănăstirescu după cum iaste obiceiul hotărât cu testamenturi domnești. Oricărora nu le va da mâna să lucreze, să de bani pentru lucru câte 20 parale de gospodar, și să-ș(i) de și dejma din stupi și din fânațuri, și din toate sămănăturile țarinilor și a grădinilor pe obiceiu, și așe să fie plătiți și mântuiț(i) dinspre lucrul mănăstirescu.

Așijdere, să ia vinitul mănăstirii și din bălțile cu pește ce sint pe aceste moșii, cât și de moldovenii și jidovii carei au crâșme cu băutură, însă de bute de vin câte un leu și de poloboc pe giumătate de leu, și din vii, și din pomeț pe cum dau ș-alți lăcuitori carei lăcuescu pe moșii mănăstirești.

Iară cine ar ave ceva a răspunde să vie la Divan cu dovedzi ce vor ave, și cum poruncim așe să să urmedze. Într-alt chip să nu fie.

҂зсѯд҃ <7264 / 1756> юли(е) в҃ <2>.

Прочи вел лѡг(о)ф(е)т.

<Pe verso-ul filei a doua>: Carte domnească de la Costantin Mihail Cihan Racoviță v(oe)v(o)d pe satul Cozmeștii din gura Jijii ot țin(u)t(ul) Lăpușnii și părțile din satul Delenii ot țin(u)t(ul) Fălciiului. Лѣт ҂зсѯд҃ <7264 / 1756> юли(е) в҃ <2>; No. ⸸4205.

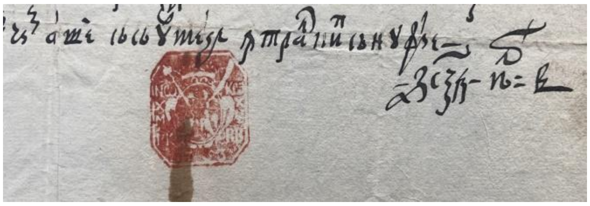

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Neamț, CII/100. Original, difolio, sigiliu mic octogonal; Cu o copie.

255 **1756 (7264) iulie 25**

Copii adivărată di pe hotarnica Râșeștilor a Sfintii Episcopii Hușului.

Pre înălțate doamne.

Înștiințăm pi mărie ta că din luminată poronca mării tale am mersu la moșiia Sfintii Episcopii Hușilor, anumi Râșești și Hrubeni, ce sânt tot într-un hotar la țin(u)t(ul) Fălciiului pi apa Prutului, ca să le alegem și să le hotărâm pe scrisori ci va avea sfânta episcopii, și după stăpânire și după mărturii oamenilor bătrâni cari cum or ști și or mărturisi, de vreme ci-au jăluit sfinție sa episcopul de Huș(i) chir Inochentie că diresile episcopii pe moșii cele mai multi s-au prăpădit la vremi de nepace, numai arătându-ne sfinție sa un uric di la Irimie Movila vodi din velet 7100 <1591 septembrie 1-1598 august 31>, în cari uric scrii că aceste sate anumi Râșești și Hrubeni sânt date danii di la însus mărie sa.

Dar hotarnică nu ne-au arătat ca să închee hotaru(l) din giuru înpregiur acestor moșii, numai ce ni-au arătat o hotarnică din velet 7263 <1754 septembrie 1-1754 august 31> de la dum(nea)l(ui) Ilie Costachi biv vel stol(ni)c și di la dum(nea)l(ui) Grigoraș Razul biv vel pit(ar), i de la ier(o)monah(ul) Grigorie egumin ot Bursuci, la cari hotărât am fost și noi fați, în cari hotarnic(ă) arată că să hotărăști satul Hrubeni pi din gios cu Suleni(i) dumisali Lupului Costache vătă(v) za pah. Și așa mergând cu toții la o piatri hotar ci disparti între Hrubeni și între Suleni, cari piatră esti lângă drumul cel mari, și de acolo am purces în sus pe drumul cel mari până în hotarul dumisali Toderașco Jora biv vel stol(ni)c, undi să hotărăști capul moșii Râșeștilor parte di sus, la cari hotărât fiind și dum(nea)l(ui) Todirașco Jora fați s-au întrebat di ari niscaiva scrisori sau hotarnic(ă) pi acea moșii a dumisali, dintru cari am pute să îndreptăm pe undi să hotărăști Râșești(i) episcopii cu moșie dumisale. Dumn(e)alui au răspunsu că nu ari nici scrisori, nici hotarnică, și nefiind vreo luminare nici de o parte, nici de alta, s-au aflat un preut Ioan Pravilă ot Cozmești, om bătrân ca di 65 ani di au mărturisit că fiind el pus di la câț(i)va episcopi dijmaș la acele moșii Hrubenii și Râșești despre parte episcopii, pre a cărue mărturii și dum(isa)li stol(ni)c(ul) Todirașco Jora au zis că a fi priimit, fiind că acest preot i-au fost și dohovnic și au și șăzut pe aceia moșie a dum(isa)le când iera și satul.

Și așa pe mărturia acestui preot am purces a puni pietri hotari dispărțind Râșeștii episcopii de către moșie dum(i)sale stol(ni)c(ului) Todirașcu Jora. Și am pus piatri hotar alăture cu drumul cel mari dispre răsărit pi din sus di o movilă mică, și de acole la vale pe podiș spre răsărit pe di gios de niști arii cu gropi într-un piscu am pus stâlp hotar, și de acole malul Prutețului în gios pân(ă) în apa Prutului, cari să numești cotul Cărăușilor, numai esti tot din hotar(ul) Râșăștilor, și de acole apa Prutului în gios pân(ă) în gura Prutețului, unde să numești Purce, și de acolo malul Prutețului în gios pân(ă) la mijlocul Prutețiului în gios unde am găsit o pia(t)ri hotar pusi di d(umnea)l(ui) stol(ni)c(ul) Ilie Costachi, cari hotărăști între Suleni și între Hrubeni(i) episcopii, și de acolea drept pă șăsul spre apus s-au mai găsit 2 pietri hotari până supt dial, pusi tot de dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) Ilie Costachi, și diasupra în dial alăture cu drumul cel mari di vale de drum în piatra ci esti pusi iarăș de dumn(e)alui stol(ni)c(ul) Ilie, de undi am început a hotărî și așa am închiet tot hotar(ul) acestor 2 moșii a episcopii, Hrubeni și Râșești.

Asijdere ni-au mai arătat sfinție sa episcopul că mai ari episcopia 3 coturi ce să numescu Pruteți pisti apa Prutului dispre Lăpușna, pe unde au umblat Prutul di vechi, și mutându-si Prutul au rupt din moșie Râșeștilor di s-au făcut acele coturi, și mergând acolo am cunoscut că adivărat sânt rupti acele coturi din moșie Râșeștilor, și am dat malul despre Fălciiu ca să-l stăpâniască episcopie, iar malul dispre Lăpușna să să stăpâniască de către alții răzeși ci vor fi având moșie, și înștiințăm pe mărie ta precum am ales și am hotărât. Să fii mărie ta sănătos.

Velet 7264 <1756> iuli(e) 25.
Plecați robii mării tali.
Mihalachi Cehan biv vel med(elnicer).
Agărici vor(ni)c glotnic.
Erei Ioan Pravilă ot Cozmești, martur.
Costa(n)tin Cotâc ot Râșești.

<Pe fila 2>: Copii hotarnica Râșeștilor. 7264 iuli(e) 25; 7240; No. 89.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 423/74. Copie; idem, Fond Episcopia Hușilor, LI / 9, Copie din 5 iunie 1816.

EDIȚII: Melchisedec, *Chronica Hușilor*, p. 245 (mențiune); Gheorghe Ghibănescu, *Surete și izvoade (Drăcenii, Râșești, Răbâia, Leușeni și Ghermănești) (Fălciu)*, vol. XVII, p. 34-36; Costin Clit, *Documente hușene,* III, p. 159-160, nr. 167.

---

256 **1756 (7265) octombrie 25, Iași**

† Facem știre cu această carte di giudecată, că din poron(ca) mării sali pre înălțatu(lui) domn(u)lui nostru Ion Scarlatu Ghica voevod s-au giudecatu de față înnainte(a) mea acești mazili, anume Ghiorghie Strătilă și frații lui Neculai și Lefter, Strătileștii, și Sava monah, ginerel(e) Ghilușii

și alți frați moșeni din satu din Bertești di pe Elan ot ținutul Fălciiului, cu Mărie, fata lui Samson, și nepotul ei de sor(ă) Costantin, și Ștefan Grozăviță, și alți frați ai lor ce s-au răspunsu și ei moșeni în Benești, acolo pe Elan, di pe moșul lor Ologul, arătându ei și niști mărturii de la niști oamini de acolo cum au ei moșie în Benești di pe acel Ologul și li-ar înpresura Strătileștii parte(a) lor de moșie, și după jaluba lor sorocindu eu pe Strătilești cu carte g(os)p(o)d și neviind ei pe soroc la divan s-au adus pe Strătilești cu omu g(os)p(o)d și aducându-i aice au stătut cu toții față la giudecată înnainte(a) me(a); și luându-se sama, această femeie Mărie, fată lui Samson, și cu nepotul său Costantin, și cu Ștefan Grozăviț(ă)[1], altă n-au arătat fără numai niști mărturii di la niști oamini, scriind că au și ei moșie în Benești di pe moșul lor Ologul, dară Strătileștii au răspunsu zicând că ei n-au moșiia în Benești, ce au ei moșiia în satu în Bertești, ș-au arătat ei și scrisori vechi, anume 2 cărți domnești dé la răpoosatul Vasilie vodă, una din văletu ҂зрнв҃ <7152>[2], alta din valet ҂зрнг҃ <7153>[3], care scriu cum s-au pârât di față preutul Arvinte, pentru un iazu a lui ce-au făcut pe hotarul lui la Bertești, cu un Talpă și cu alți răzeș(i) a lui din Hănăseni, zicându ei că le înniacă o moară a lui din Hănăseni, și trimițindu acolo pe un Dumitru uricarul și pe un Ionașco Flori de Sirbi de la carii și mărturie au arătatu, scriindu c-au mersu acolo ș-au srânsu vro sută de oamini ș-au cercatu ș-au măsuratu și apa, și așe au aflatu că nu li înniacă vadul cel bătrânu nici altu iazu mai gios. Au adus Strătileștii și pe un Ifrimu Gâdeiiu om ca de 60 de ani, carili au mărturisitu cu sufletul lui înnainte că cându au ezit Strătileștii iazul lor cel vechiu a morii au mersu un Arteni om de 100 de ani de le-(a)u arătat iazul lor și au săpatu și s-au găsit și tărașii și stratul morii lor și n-au intrat ei într-alt hotar, și osăbit că Strătilești au datu samă că ei moșie au în Bertești, iar în Benești n-au moșie, cum scrisorili lor vechi le arată Bertești, iar nu Benești, cum și oamenii aceștie încă au datu samă precum ei au moșie în Benești, iar în Bertești cu Strătileștii n-au moșie. Și pentru aceasta după mărturie lor așe i-am giudecatu, Strătileștii să-ș(i) stăpâniască moșie lor Berteștii, cu iazu cu moară cu bună paci după scrisorili lor pe hotarul vechi și mai multu să nu-s(e) întindă, iar această femeie Mărie cu nepotul său Costantin, și cu Ștefan Grozăviță, și cu alți frați ai lor să-ș(i) caute ei moșie lor Beneștii acolo pe Elan după mărturiili lor, iar di Berteștii Strătilieștilor să nu-s(e) mai acolisască, că s-au datu ei rămaș cu driaptă giudecată din toată legi(a) țării. Aceasta înștiințăm.

Ѹ Іѡ҃с, л(ѣ)т(о) ҂зсѯе҃ <7265 / 1756> окт(омврїе) ке҃ <25>.
Р(а)д(ѹ) Р(ѫ)к(ови)ц вел лог(о)ф(е)т.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DLXIV/182. Original.

---

[1] Rupt.

[2] A se vedea documentele din 10 decembrie 1643 și de după 10 decembrie 1643; în *DRH*, A. Moldova, XXVII, p.194-196, nr. 214 și 215.

[3] A se vedea documentul din 28 octombrie 1644; în *DRH*, A. Moldova, XXVII, p. 426-427, nr. 446.

---

257 **1756 (7265) noiembrie 26**

† Din luminat(ă) poronca domnului nostru Ion Costantin Cehan Racoviț(ă) voevod cum rădicându-s(e) Moleș diiaconul, și Ioniț(ă) Oajde și Gheorghiț(ă) Ghigă aprod asupra Chiticeștilor, zicând că n-au apucat să aibă Piticeștii moșii la satul Mușăteștii, și lu(â)ndu-le sama cu amurontul, și-au adus Piticeștii martor precum au stăpânit o parti di l(o)c din Mușătești, parti(a) din sus. Iar Moleș diiaconul au arătat un zapis de la un Ignat, făcut la mâna lui Stefan, hiiastrul său, precum i-au dat danie toat(e) părțili lui de moșie, și din Mușătești parti din gios, iar din parti de sus nimic nu scrii.

Și l-am hotărât și noi de vremi că zic Moleșăștii că n-au apucat pi Pitic stăpânind nici o dat(ă), să giuri Moleș diiaconul, și Ghiorghiț(ă) Ghig(ă), și să lipsască pi Piteceștii din moșie; și ei au zis că n-or giura și s-au dat rămaș(i) Moleșăștii. Iar Piticeștii să-ș(i) stăpănască moșie cu paci.

Așijdere, mai sculându-să și Climent Scărlet monah cu luminat(ă) carti(a) mării sali domnului nostru Ioan Costantin Răcovoț(ă) voevod, întru cari au jăluit Climent Scărlet că acea parte de moșie ar fi dat-o un Dumitrașcu Pitic danii lui Toader Lambrino păh(arnic) danie, dar nearătân(d) Climent nici zapis nici alt(ă) dovadă, au rămas de giudecat(ă) și Climent Scărlet, și-au întorsu Pitic 5 lei ce-au cheltuit. Și pintru aceasta i-am mai dat și de la noi lui Pitic această mărturie de giudecată.

Лет ҂зсѯє <7265/1756> но(ием)в(рїє) кѕ <26> (?) д(ни).
<ss> Neculai Savin med(elnicer).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 230/43, f. 2-2v.; scris de altă mână.

Gh. Ghibănescu, *Surete și izvoade,* XXIX, p. 75-76, nr. 64; reprodus de Preot Ioan P. Popa Iconom Stavrofor, *Zapisele Mânjeștilor*, Bacău, Editura Rovimed Publishers, 2014, p. 294.

---

258 1756 (7265) noiembrie 30

† Ио Костандин Михаил Чихан Раковиц в(ое)вода, **божю м(и)л(о)стїю, г(о)сподаръ Земли Молдавскои**. Multe căi și multe mijloace ni-au arătat marele și pre înaltul Dumnăzău către mântuințe și către viața cea de sus și vecinică, prin care lesne călătorind lucrătorii faptelor celor bune, să fac moșteni înpărății ceriurilor și măcară că să pot arăta și a să cunoaște la toate obștile și pintr-alti mijlo(a)ce de fapte bune, iară mai ales pliroforie și mai întărită încredințare să véde la toți a fi evlavie și cuceriia lor către sfintele și dumnezăeaștile lăcașuri unde pururea și totdiauna să laudă și să proslăvește numele marelui și preînaltului Dumnăzeu și decât toate bunătățile alegând neștine din tot sufletul și dintr toată inema dragoste și iubire de Dumnăzău să véde și să cunoaște că călătoréște pre cale(a) cea cu adevărat înpărătiască și-i duce de sosăscu către sânurile lui Avram, care și mulțimea de păcate acopere și necurățiile céle sufletești șterge, pentru că urmaze poroncii lui Dumnăzău cei dintâiu și mai mari și între toate poroncile este să iubești pre Domnul Dumnăzăul tău din tot sufletul tău. și din toată inima ta, și din tot cugetul tău. Pentru acéia cei ce să nevoescu să dobândiască moștenire(a) cea de sus, datori sânt a alerga către iubire de Dumnăzău, cu întărirea și întemiere(a) afierosârilor, și daniile ce să aduc și să închină la dumnăzăieștile casă, pentru că aceste foarte cu credință și cu dragoste sânt priimite înainte(a) a tot țâitoriului Dumnăzău, fiind ca o roadă a dragostii cei către Dumnăzău, prin care multă răsplătire spre cei ce o lucriaze la Dumnăzău arvonește ca unii ce iubăscu podoaba casăi lui și locul lăcașului măririi. Drept acéia dară și eu, robu(l) Marelui și preînălțatului Dumnăzău Ио Костандин Михаил Цихан Раковиц в(ое)вод, de vréme ce din proniia cea de sus, ni s-au încredințat părintescul și domnescul scaon al pravoslavnicii țărăi acéștiia din dumnăzăiasca râvnă îndemnându-ne și tot gândul și cugetul nostru fiind pornit și înfipt cu multă evlavie și cuceriie a proslăvi pri cel ce m-au proslăvit pre mine Dumnăzău de m-au înălțat la stepena cea înaltă și proslăvită a domnii, am luat pre Dumnăzău într-agiutoriu și din toată virtute(a) cu toată inema și cu tot sufletul cât ni-au fost putința, nevoindu-ne am dat ș-am înnoit ș-am întărit sf(i)ntelor și dumnăzăieștilor mănăstiri afierosirile și obiceiurile ce li-au avut bine așăzate și întemiate cu hrisoave domnești de la cei mai dinainte fericiți și luminați domni vechi, după cum aeve arată domneștile noastre hrisoave; Iară după toate altele, ajutându-ne milostivul Dumnăzău de am început ș-am săvârșit și domniia mea din temei o sfântă mănăstire în târgul Romanului, unde să cinstește și să prăznuiaște hramul Adormire(a) pre(a) sf(i)ntei și pre(a) curatii și blagoslovitii slăvitii de Dumnăzeu Născătoarei și pururea Fecioară Marie, căzutuni-s-au a o înntări cu din domneștile noastre afierosâri pentru bună podoaba sa și pentru chivernisala și stare(a) părinților călugări ce vor fi rugători către Dumnăzău la această sf(â)ntă mănăstire. Și dreptu aceasta dară, iată că din bună voința domnii méle și din dragosti ce am și avut către această sf(â)ntă mănăstire, o am întărit cu tot locul cât s-au găsit dreptu domnescu la târgul Vasluiului, afierosându-l ca de acum înnainte să fie driaptă ocină și moșiie sf(i)ntii noastre mănăstiri Adormire(a) Precestii, la

care trimis-am domniia mea și boiari hotarnici de au măsurat locul cât s-au găsât, carii au dat mărturie scriind pe larg semnele. Dreptu aceasta, dară tot locul acesta în toate semnele ce scriu hotarnicii ca să fie sf(i)ntii noastre noastre mănăstiri moșiie stătătoare și uric de miluire și de întăritură nestrămutat în ve(a)cu. Și spre aceasta estecredința domnii méle de mai sus zis Ио Костандин Михаил Цихан Раковице воевода și credința a cinstiți și credincioși boiarii domnii méle cii mari ai divanului, dumnealor Radul Racoviță biv vel logofăt, i Ion Bogdan vel log(o)f(ă)t, i Manolache Costache vel vor(nic) de Țara de gios, i Iordache Balșe vel vor(nic) de Țara de sus, i Dumitrașco Păladi vel vist(iernic), i Vasilie Razul hat(man) i pârcălab Sucevii, i Antohie Genet vel post(elnic), i Vasilie Rosăt vel spat(a)r, i Ioniț Cantacuzino vel ban, Costantin Sturze vel pah(arnic), i Iordache Costache vel stolnic, i Iordache Bălăsache vel cămănar, i Iordache Hrisosculeo vel comis, și credința tuturor boiarilor mari și mici. Scrisu-s-au de Tanasie Petrache logof(ă)t за таинъ.

În Iași, в(ъ) л(ѣ)тѡ ҂зсѯє <7265/1756> ноем(врїє) л҃ <30>.
Ио Костандин воевода.
Иоан Богдан вел лог(о)ф(ъ)т прочи.
Щтефан Бѹхъескѹл г҃ лог(о)ф(ъ)т прочитох.
<Pe verso-ul filei a doua>: Ispisoc de moșie Vasluiul; Ioniță Sârbul.

Biblioteca Academiei Române, Colecția Documente, MCDXCII/1. Original, difolio, rupt, sigiliu mic octogonal.

EDIȚII: Gh. Ghibănescu, *Vasluiul*, p.140-141, nr. CXLII.

---

259 **1757 (7265) ianuarie 28**

Din luminat(ă) poronca domnului nostru Ioan Costantin Mihail Cehan Racoviț(ă) voevod.

Întru care né poroncești măriia ta ca să mergem în târgul Vasluiului și să-l hotărâm cu stâlpi din giur înpregiur cât este dreptu loc domnesc afară din vatra târgului și să-l și măsurăm în lungu și în curmeziș. Deci dar după luminat(ă) poronca mării tale mers-am la târgul cari să nomești mai sus Vasluiul și-am strânsu târgoveții cei mai bătrâni carii au știut hotarul cum au înblat, și s-au pus și semni după cum arată foae ce s-au făcut din hotar în hotar, care semni din gios să hotărăscu cu Bahnarii dum(i)sale Ioniț(ă) Palade biv vel spat(ar), iar pi din sus să hotărăscu cu Grecii, moșie dum(i)sale Radul Racoviț(ă) biv vel log(o)făt, ș(i)-au (i)eșit și la măsurat în frunti(a) locului dinspre apus pe Racova 194 funii, și fun(i)e de 20 stânjăn(i), care fac 3880 stânjăn(i), și s-au măsurat și la mijlocul locului alăture cu târgul pe dispre apus pi apa Bârladului și pe Dele(a) în sus, și s-au aflat 130 fun(ii), cari fac 2600 stânjăni, și sau mai măsurat și pe apa Vasluiul pe dispre răsărit din hotarul Băhnarilor pân(ă) în hotarul Grecilor din sus, și s-au aflat 57 fun(ii) cari fac 1140 de stânjăn(i), și s-au măsurat și lungul locului și s-au aflat din codrul Racovii pân(ă) deasupra Băhnarilor în drumul Nebunului, ce mergi p(r)in păduri pe deasupra Băhnarilor, 498 fun(ii), și fun(i)e de 20 stânjăn(i), care fac 9960 stânjăn(i), ș(i) atâta-i tot hotarul târgului Vasluiului, și cu plecat(a) noastră scrisoari de mărturie facem știri mării tale și să fii măriia ta sănătos.

Л(ѣ)т(о) ҂зсѯє <7265 / 1757> ген(арїє) ки҃ <28>.
Plecaț(i) robii mării tale.
Neculai Banul vornic de poartă[1].
Neculai Racoviț biv vel medelnicer[1].

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDLXXIX / 61.
EDIȚII: Gheorghe Ghibănescu, *Vasluiul*, p. 137, nr. CXL.

---

[1] Completat după Gheorghe Ghibănescu.

Foai anumi după cum s-au hotărât târgul Vasluiului afară din vatra târgului care esti drept loc g(os)p(o)d la velet ҂зсѯе <7265 /1757> гин(арїє) ки <28>.

Începându-să hotarul dintâi din gios de târgu, în șăsul Vasluiul(i), dintr-o moviliț(ă) ce să numești Movila Sfintii, unde este și hotarul Băhnarilor a dum(nealui) spăt(arului) Ioniți Pălade, și de acole spre apus piste lunca Bârladului dându-ș(i) co(a)sti tot cu acel hotar a Băhnarilor pân(ă) unde dă Racova în Bârlad, unde să numești podul hatmanul(u)i Miclescul(u)i, și de acole tot spré apus pisti lunca Racovii pân(ă) în grindul Călugăriții și în capul grindul(u)i din sus s-au făcut bour, și de acole tot spré apus la dial p(r)in codru pân(ă) în fântâna Cornii în costiși, și de acole dreptu la dial p(r)in codru tot spré apus pân(ă) înspre dialul unde să numești Cetățue, unde s-au făcut și buor și stâlpu de piatră, și de acole zare(a) dialului în sus pân(ă) în drumul Poșcilor, și de acole tot zare(a) dialul(u)i în sus p(r)in codru pân(ă) în pârăul Ghilcarilor unde să hotărăști cu moșie Mănăstirii Floreștii, și de acole purcede pârăul Ghilcarilor la vale spre răsărit pân(ă) unde dă pârăul în apa Racovii, unde s-au făcut și boor, și de acole apa Racovii în gios pân(ă) în gura văii Popii, ce să numești Hopul piste apa Racovii dispre răsărit unde s-au făcut și boor, și de acole la dial spre răsărit, lovind în cheziș pân(ă) în ruptura drumului, și din ruptură tot spre răsărit alăture cu drumul pi din sus de drum pân(ă) în coada Văii Hoșculețului, unde este stâlpu de piatră hotar a dum(nealui) Dumitrașco Păladi vel vist(iernic), unde s-au pus și boor, și de acole la vale tot spre răsărit p(r)intr-o poiană ce să chiamă Dumbrăvenii, unde s-au făcut boor, și de acole la vale tot spre răsărit piste șăsul Bârladul(u)i pân(ă) în malul apa Bârladul(u)i, unde este iarăș(i) hotar stâlpu de piatră a dum(i)sali Dumitrașco Păladi vel vist(iernic), și de acole tot spre răsărit piste apa Bârladul(u)i și dreptu la dial p(r)intr-o ruptură unde s-au pus stâlpu în zare(a) dialul(u)i, și de acole zare(a) dialul(u)i în sus pe dispre apa Bârladul(u)i pân(ă) din sus de Rediul lui Vodă undi este iarăș(i) o ruptură și stâlpu de piatră a răposatul(u)i întru fericir(ea) mării sale Mihaiu vodă, și de acole la vali iarăș(i) spre răsărit pisti vale(a) Delii unde au fost unde au fost un ezărcan în matca Delii și dreptu la dial tot spre răsărit pân(ă) în muche(a) dialul(u)i dispre apa Vasluiul(u)i unde este un stâlpu de piatră deasupra unor vezuini în hotar, este a dum(nealui) Radul Racoviț(ă) biv vil log(o)f(ă)t, și de acole la vali tot spre răsărit pân(ă) în șisul Vasluiul(u)i piste apa Vaslulu(u)i undi au fost boor într-un păr, și de acole pesti șisul Vasluiul(u)i și dreptu la dial dându-și co(a)sti cu moșie dum(nealui) Radul(u)i Racoviț(ă) vil log(o)f(ă)t, și tot spre răsărit pân(ă) în zare(a) dialul(u)i Bustii, unde esti stâlpu hotar iarăși a dum(nealui) Radul(u)i Racoviț(ă) vil log(o)f(ă)t, și de acole la vali tot spre răsărit pisti vale(a) Bustei, undi s-au pus stâlpu de piatră, și de acoli la dial spre răsărit p(r)in dumbravă și p(r)in poiana lui Foico și tot la dial spre răsărit pân(ă) în zare(a) dialul(u)i în drumul Nebunul(u)i undi să hotărești cu Băhnarii și s-au pus boor, și de acole zare(a) dialul(u)i în gios pe drumul Nebunului p(r)in păduri pân(ă) în fundul Văișoarelor unde s-au făcut și boor, și de acole la vali pe zare(a) dialul(u)i Văișoarelor spre apus pân(ă) la Corniu unde este hotar a dum(nealui) Ioniț(ă) Păladi biv vil spăt(ar), și de acole tot la vali spre apus piste gura văii Bostii, din gios de fontâna Rămilor, lângă drumul cel mari, din vali de drum unde iarăș(i) e hotar stâlpu de piatră iarăș(i) a dum(nealui) spăt(arului) Ioniți Păladi, și de acole pisti șăsul Vaslulu(u)i tot spre apus can chezis pân(ă) iarăș(i) în moviila Sfintei de unde s-au început hotarul dintâi, și atâta-i tot hotarul târgul(u)i Vasluiul din giur înpregiur.

Vatra târgului după cum s-au lăsat să-s(e) știe. Începându-să semnili dintâi din vadul ce esti după ezătura ce(a) vini din gios din sus de casa Chirilii căp(itan) și apa Vasluiul(u)i în gios pân(ă) în podul ce treci drumul cel mari pisti apa Vasluiul(u)i din gios di târgu, și de acole apa Bârladului în sus pân(ă) undi dă pâr(ă)ul Delii în apa Bârladul(u)i și p(ă)r(ă)ul la dial sprè răsărit pân(ă) în gura văi Deli(i), și de acole pi o buză di pisc la dial tot spré răsărit p(r)intr-o moviliț(ă) ce esti deasupra în pisc din sus de rupturile drumul(u)i celui mari, și de acole tot spre răsărit alăture cu drumul ce merge p(r)in Vasl(u)i pi din sus de drum și la vali piste podiș pân(ă) în țintirimul Zogravii pi din sus di țintirim pân(ă) iarăș(i) în vadul Vasluiul(u)i, de unde s-au început dintâi, și atâta-i tot hotarul ce-au rămas, adică vatra târgul(u)i.

<ss> Neculai Racoviți biv vel med(elnicer).

<La sfârșit>: Hotarnica veche a târgului Vasluiului ce-i făcut(ă) de hotarnici.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDLXXIX / 62. Original.

EDIȚII: Gheorghe Ghibănescu, *Vasluiul*, p. 137-139, nr. CXLI.

---

261 1757 (7265) martie 1

Adică eu, Ursa Radomițchioaie, dimpreun(ă) cu fiii mei: Mihălachie, Toader, Ioan, Ecaterina și Costantin făcut-am adevărată scrisoare noastră aceasta la mîna sfinții sali părint(e)lui chiar Inochenti episcopu de Huș(i) și la a fraților sfinții sali precum să s(e) știe că, de nimini siliț(i), nici asupriț(i), le-am vîndut dreaptă ocină noastră, trei dughini cu locul lor și căsili din dos(u)l dughinilor cu tot locul lor, care dughine și casă sint pi Ulița Mare, între dughinili Besericii Ungurești și între locul dum(nealui) ban(u)lui Filip Catargiul; și lungul locului acestui(a) cu dughinile și cu casăli să începi din podul Uliții Mari la vale pîn(ă) în locul iezoviților, iar latul să începi din țintirimul Besericii Ungurești pîn(ă) în locul dum(nealui) Catargiului; și acist(e) dughini și casă cu totă locul lor, dup(ă) cum arată mai sus, le-am vândut sfinții sali mai sus numitului părint(e) și fraților sfinții sali drept șepti suti lei.

Deci să le fie de acmu vecinică ocină, și nimine din neamul nostru să nu să mai amistice nici să aibă treabă cu aciste dughine și casă, căci noi pre toati rudenii ce-am avut i-am întrebat și nimini nu s-au aflat ca să de aciști bani. Și scrisori vechi ci am avut pi acist loc cu casă , toati le-am dat la mîna sfinții sali.

Și, pintru mai buna credință, ne-am iscălit.

L(ea)t 7265<1757> mart(ie)1.

Eum Ursa[1]; eu, Mihalachi Radomițchi[1]; eu, Ion[1]; eu, Toader[1]; eu, Catrina[1].

Fr(at)er Joseph ...[2] <m.p.>[3].

Pater Adalb(ert) Szymanowski …[2] <m.p.>[3].

După Ioan Caproșu, *Documente privitoare la istoria orașului Iași*, VI, *Acte interne (1756-1770)* p. 69, nr. 78.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Sfântul Sava-Iași, XIV/9. Original, hîrtie difolio (22,3x 33,5 cm), filigran, cerneală neagră, șase amprente digitale.

---

[1] Amprentă digital.

[2] Neclar.

[3] Cu caractere latine.

---

262 1757 (7265) iulie 24

Copie.

Adică eu Gavril păharnicul sin Neculai vătavul de copii, strănepot lui Prebici logofătul, scriu și mărturisec cu acest zapis al meu, de nimeni nesilit, nici asuprit, ce de a mea bună voie m-am îndurat de am dat danie Sfintei mănăstiri lui Adam, ci să prăznuește hramul Adormirei Precistei, ce este la ținutul Covurluiului în Codrul Ghenghii, parte de moșie un bătrân a moșului nostru Constantin Prebici logofătul, care este și scrisoare dovezi și carte gospod de volnicie, ca să-și stăpânească neamurile Prebiceștilor moșie un bătrân în Oncani în ținutul Covurluilui pe valea Sohuluiului; așijdere i-am mai dat [loc gol] de moșie din Brăești în sus parte Turcinului, cu izvor cu apă, cu loc de prisacă; așijdere i-am dat o parte de moșie din ținutul Covurluiului ce se numește Telegii, ce se hotărește cu moșie Rădeștilor; aceste toate m-am îndurat și le-am dat daanie Sfintei monăstiri ce este mai (sus) numită, pentru sufletele moșilor și a părinților noștri și pentru sufletele noastre.

Gavril paharnic sin Neculai vătavul de copii, strănepot lui Prebici.
Erei Stratul și alții iscăliți.
7265 iuli(e) 24.

Fiind întocmai cu cel adevărat s-au încredințat.
819 nov(embrie) 28. Rădești.
(Semnat) Negre agă.

ROMÂNIA
ARHIVA STATULUI DIN IAȘI.

Această copie fiind din cuvânt în cuvânt întocmai cu actul scris cu litere cirilice, prezintat odată cu aceasta, se legalizează conform cererei făcute de D-l N. Docan prin petițiunea înregistrată la No. 32 /1910.

Șeful Arhivei G. Ionescu <m.p.>.
Ajutor C. A. Cortez <m.p.>.
No. 104.
1910 martie 15.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DLXIV/184. Copie în grafie latină, difolio.

---

263 **1757 (7265) august 8**

Scrisoarea Brădeștil(o)r. Hotarnica Brădeștilor.

Satul Brădeștii, ce este la ținut(ul) Tutovei, pe Valea Brădeștil(o)r, ce să hotărăște din gios cu Docanii și din sus cu Grăjdenii în marginea poenii Gârligilor[1], și despre răsărit iarăș pân(ă) la un loc cu Docanii, iară de la un loc cu moșia Bălăneștii și cu hotarul Vindereil(o)r; șî despre apus iarăș până la un loc cu moșia Docanii și cu hotarul Șușneștii și cu hotarul Ciortolomului, ce este a Mănăstirii Grăjdenil(o)r, trăgându-se în frunte despre hotarul Docanil(o)r de gios de costișă, din marginea dumbrăvii, despre apus, de unde sânt trii st(...) pără în hotarul Docanil(o)r spre răsărit în drumul ce vine din sus pân(ă) în capătul viei a ficiorului Munteanului pe la un ulm și pe la un stejar ce este pe din sus cu gardul acei vii, în care s-au făcut și sămn în stejar, s-au găsit 460 фѯ stânj(eni), stânjănul de 8 palme, și s-au făcut și groapă să se pue peatră despre apus în marginea dumbrăvii la acii trii stejari în capătul hotarului din gios și în matca văii iară s-au pus peatră la o vâlce ce-i în gura Gociului, și în capătul despre răsărit de laturea drumului ce vine din sus, p(r)in capătul vii Munteanului, iarăș s-au făcut groapă să se pue peatră, și trăgându-se și la mijloc tot dintr-acel drum ce vine pe deal din sus, iarăș din hotarul Docanilor la vale spre apus alăture cu o vâlce mai pe din sus, ce-i zic vale(a) Meiuari, care este și un izvor în capăt în costijă, ce-i zic fântâna Gociului, și mergând pără în hotarul Ciortolomului, s-au găsit 1180 ҂арп stânj(eni), și s-au pus și peatră lângă marginea drumului, unde intră drumul în Rediul Ciortolomului, și despre răsărit iarăș s-au făcut groapă să se pue peatră de către hotarul Docanil(o)r.

Și trăgându-se și la capăt din sus, unde se hotărește cu Grăjdenii în marginea poenii Cârligilor p(r)in pădure, pân(ă) în drumul Vendereilor, care merge la beser(i)că, s-au găsit 440 ȣм stân(jeni), și s-au pus peatră în pădure de laturea poenii Cârligil(o)r la un carpăn, și s-au făcut și semne p(r)in copaci p(r)in pădure, și s-au mai pus și altă piatră în pădure din gios în marginea drumului Vindereil(o)r, ce merge la bes(e)rică.

Și așa s-au închiet tot hotarul Brădeștilor și s-au stâlpit cu piatră de către alte hotară, după cum arată mai sus. Care acest hotar Brădeștii din ce pricină să lățeşte atât de mult la mijloc, fiind că moșia Docanii trece cu amândouă capetele despre Brădești pe dinainte, și cu capătu(l) despre apus și cu capătul despre răsărit, și cât merge capătul moșii Docanil(o)r nu lasă pe Brădești să se lățască nici de o parte, iară după; iar după ce sfârșește moșia Docanii, se mai lățăște acest hotar, se sue despre apus la deal pără în hotarul Șușneștil(o)r și a Ciortolomului, iar despre răsărit să sue de să lovește cu moșia Bălăneștii și a Vindereil(o)r, unde este și un bour vechiu într-un stejar, și au pus de l-au mai înnoit.

Și fiind într-acest hotar cinci bătrâni după cum au dat samă răzășii, să vine Mănăstirii Grăjdenii trii bătrâni pol pe scrisoarea ce-au arătat egumenul Aftanasie, un zapis de doi bătrâni din velet 7202 <1693> decem(vrie) 4, ce au cumpărat comisul Cerchez de la Chiriac Chibosul partea lui și a femeii lui dintr-acel sat Brădeștii. Și iarăș au mai arătat alt zapis din velet 7188 <1688> iulie 20, cum au cumpărat Cerchezul comisul de la Semzana, fată mare și nepotul său Toader, feciorul lui Precopie, fratele lui Semzaniciu, partea lor ce să alege, care deteră samă răzășii că partea lor este giumătate de bătrân; Și mai avea mănăstirea să ea iarăș un bătrân a lui adaos, care n-au tăgăduit răzășii că nu-i vândut acel adaos, și așa știu și ei că un bătrân are p(e) el adaos, și se vine mănăstirii se ție dintr-acest hotar trii bătrâni pol. Și rămân și răzășii toți ca un bătrân pol; Dar învoindu-se cu egumenul Aftanasie, așa s-au tocmit și s-au așăzat se ție mănăstirea giumătate de sat și răzășii toți giumătate de sat.

Înse în ce feliu ei se despice acest hotar pe lungu cum merge matca văei Brădeștilor, din hotarul Docanil(o)r din gios până în hotarul Grăjdenilor în marginea poenii Cârligilor și partea despre apus se ție mănăstirea cu loc de câmp, cu poeni, și cu câte levezi vor fi pe partea aceasta, tot să fie a mănăstirii; Și răzășii încă se ție parte(a) de către răsărit iarăș până în matca văei, și câte levezi vor fi a mănăstirii pe această parte a răzășilor, să le stăpânească răzășii.

Și așa s-au învoit și s-au așăzat și o parte și alta de aice înnainte într-acest chip să stăpânească și la acești doi bătrâni pol ce sânt răzășii, un bătrân Ghibarțul ce se trag dintr-însul pe partea lui Lupul Naste zăt lui, și Lupul Țaul zăt lui, și Ioan Ghervasie zăt lui, și Vasile Gociul zătul Ghervasie, și Ioan Crețan zăt lui, și Astanei zăt lui, și Stefan Bejan zăt lui, și aceștia merg la o giumătate din bătrân din bătrânul lui Ghibarță; iară ce(a)laltă giumătate să o stăpânească Ioan Ghibarță, curat Ghibarță cu neamul lui, un bătrân ci-i zic Roman se-l stăpânească Roman și cu Doroftei brat Roman, și cu Sandu brat lui, și cu Eftinia brat lui, cu neamurile lor; iar pentru giumătate de bătrân nefiind nimene, s-au socotit si se stăpânească cu toți răzășii pără când ar eși cineva si se dovedească că este răzăș, și dovedindu-se a merge la aceasta parte. Dar cum s-au numit aceasta giumătate de bătrân n-au știut răzășii se dei sama. Aceasta.

7265 <1757> avgust 8.

Athanasios Grajdeneaos.

Lutre Naste; Dostasie Tacre; Vasile Gociul; Ioan Bogoslov; iar giumătate s-au găsit baba Gafia se stăpânească din partea Zemzenii giumătate de bătrân.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCXLIX/54, f. 1-2. Copie,

---

[1] Cârligilor.

264

1757 (7266) noiembrie 9, Iași

Їѡ Скарлатȣ Гика воєвода, Бож(їє)ю м(и)л(о)ст(їю), г(о)сп(о)даръ Земли Молдавскои. Scriem domniia mea la ...[1] Simion Cheșcu uricariul. Îți facem știre că aice ne-au spus d(o)mnii méle cinstit părintili și rugătoriul nostru sfinție sa chiar Inochentie Episcopul Hușilor, dzicând precum și-au cumpărat o vie cu livadă de pomi aice la ținutul Ieșului, pe locul M(ă)n(ă)stirii Socolii, și va să-și hotărască câtu ține la locul viii și a livedzii dispre alti vii a altora.

Dreptu aceea, iată că-ți poroncim să mergi la ace vie cu livadă și s(ă) strângi pe toți răzeșii ș(i) oamini buni megieși di pinpregiuru, să luaț(i) sama pe zapisă ce vor arăta și precum viți afla mai cu dreptate să-i hotărîți locul câtu ține ace vie cu livadă de pomi și s(ă) îl stîlpiți cu pietre hotară după cum să cade cu dreptate. Și precum viți hotărî și-ți stâlpi să dați și mărturie hotarnică în semne iscălită de toți cîți s-or întînpla la hotărît, ca să-i dăm sfinției sali ș(i) ispisoc de întăritură de la d(o)mniia mea.

Ȣ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зсѯѕ ѳ.
Вел лог(о)ф(е)т.

< Pe verso, scris în prima jumătate a sec. XIX>; Cart(e) g(os)pod di la dom(nu)l Scarlat Ghica v(oie)vod din 7266 <1757> noiembrie 9 pe(n)tru o vii cu livadă cumpărat(ă) la Socola de vlădica de Huș(i), moșul socrii mele.

După Ioan Caproșu, *Documente privitoare la istoria orașului Iași*, VI, p. 110-111, nr. 125.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, XXXVII/39. Original, hârtie difolio (31,4x 19,4 cm), filigran, cerneală neagră, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în cerneală roșie, imprimat neregulat, avînd capul de bour în centrul unui scut oval timbrat de o coroană închisă mărginită de buzdugan și sabie, cu legenda în exergă. Scarlat Ghica voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei).

---

[1] Loc liber în original.

265

1758 (7266) martie 1

Iacov, cu mila lui Dumnezeu, arhiepiscop și mitropolit a toată Moldova.

† Facem știre cu acestu adevărat zapis al mitropoliei noastre tuturor cui să cade a ști că avînd sfânta Mitropolie un loc de cas(ă) care iaste pe lîngă Ulița Măjilor, luat cu schimbătură de la Sandul Alevra, ficiorul lui Tomii Alevra și șăzînd locul acesta pustiu, neaducînd nici un folos sfintii Mitropolii, și văzând și nici că nu iaste vrun loc ca acela, de pivniță sau de dugheană de la care să aibă vrun folos sau venit sfînta Mitropolie, fiind slab<ă> în toate, și mai vîrtos lipsită de stupi, pentru folosul și oarecare venit pe tot anul ce ar fi să aibă sfînta Mitropolie, din bun cugetul nostru am socotit și am făcut schimbu cu al nostru cinstit și iubit fiiu sufletescu dumnealui Ioniță Paladi vel spatar; dum(nealui) au dat 60 de matce bune și noi i-am dat tot locul acela, după cum arată hotarnica a răposatului Gavril Pilat vornic de poartă, ce iaste din vălet 7250<1742> iuli 12, care loc dum(nealui) spat(arul) și giupăneasa dum(nealui) și coconii dum(nealui) să aibă a-l stăpîni de acum înainte cu pace și fără nici o pricină, să-i fie dum(nealui) dreaptă ocină și moșie stătătoare în veci. Și dând dum(nea)lui deplin acești stupi de mai sus arătați la sfânta Mitropolie, i s-au dat dum(nealui) și zapisile ceale vechi a locului acestuia, pre care să aibă dum(nealui) a-ș face și testament g(ospo)d.

Dreptu aceaiași dar, cînd s-au făcut această schimbătură, întîmplatu-s-au iubiții noștri frați episcopii țărăi, și dumnealor fii noștri sufletești, cinstiți boerii cei mari față, carii mai gios s-au iscălit. Și, pentru adevărată credința, am dat acestu adevărat zapis al mitropolii noastre la mîna dum(nealui) spat(arului) și înșine ne-am iscălit puind și pecetea sfintii Mitropolii.

V(ă)let 7266 <1758> mart 18 dni.

Iacov mitropolit Moldaviei, Ionichie episcop Romanului; Inochentie episcop Hușului.

Radu Racoviț vel logăfăt, martur; Lupul Balș vel vornic, martur; Vasile Razul hatman; Ion Cantacuzino ban, martur; Ion Sturza hatman; Costandin Balș biv vel vornic; Filip Catargiul vel spatar, martur[1].

După Ioan Caproșu, *Documente privitoare la istoria orașului Iași*, VI, p. 121-122, nr. 139.

ALTE EDIȚII: Gh. Ghibănescu, *Documente comunicate de* ..., în „Ioan Neculce”, An I, fascicola 1 (1921), p. 112-113, nr. XLVII. Original (după idem, Manuscris Surete, XLII, f. 92), cu data de zi imprimată greșit în regest:19; „Ioan Neculce”, An I, fascicola 1 (1921), p. 169, nr. 11(rezumat după original).

---

[1] Urmează mențiunea lui Ghibănescu: „Locul peceții Mitropoliei: Pecetia Mitropoliei Soceavei. Iacov mitropolit. 1752. Sf. Gheorghe călare omorînd balaurul”.

266 **1758 (7266) mai 23, Iași**

† Cu mila lui Dumn(e)zău Иѡ Scarlat Grigori Ghica vo(i)evoda d(o)mnu Țări(i) Moldov(e)i. Facem știre cu acest hrisov al domnii méle pentru sf(â)nta mănăstiré din târgul Romanului, unde să cinstești și să prăznu(i)ește hramul Adormirei prea sfintei și prea curatei și blagoslovitei slăvitei de Dumnăzău Născătoarei și pururea Fecioarei Marii, de unde viind părinții călugări ni-au arătat hrisov de la domniia sa Costandin Racoviță v(oie)v(o)d, întru caréle scrie că după ce-au zidit această sfântă m(ă)n(ă)stiri și au săvârșit-o din temeliie, datu-i-au și i-au afierosit și tot locul ce s-au aflat drept domnescu la târgul Vasluiului pentru buna stare și podoaba sf(i)ntei m(ă)n(ă)stiri și pentru chivernis(e)ala și starea părinților călugări ce vor fi acolo rugători cătră Dumnăzău, la care loc au trimis domniia sa Costandin vodă și bo(i)er hotarnic de au măsurat locul cât s-au găsit g(ospo)d, care au dat mărturiie scriind pré largu toate semnile. Drept acéia dar după hrisovul domnii sale Costandin Racoviță v(oie)v(o)d, domniia mea încă dăm și întărim pe tot locul acesta în toate semnile ce scriu hotarnicii ca să fie sf(i)ntei m(ă)n(ă)stiri și de la domnie mea moșie stătătoaré și hrisov de miluire și de întăritură cu tot venitul ei neclătit nerușiit stătător în veci. Și spré aceasta credința domnii méle Иѡ Scarlat Grigori Ghica v(oie)v(o)d, și credința a prea iubiți fiilor domnii méle Alixandru v(oie)v(o)d, și Mihai v(oie)v(o)d, și Neculai v(oie)v(o)d, și Grigorii v(oie)v(o)d, și Gheorghi v(oie)v(o)d, și credința a cinstiț(i) și credincioș(i) boiarii (domniei) méle cei mari ai divanului, dumnealor Ion Bogdan vel log(o)făt, i Lupul Balșu vel vor(nic) de Țara de Gios, i Vasile Ruset vel vor(nic) de Țara de Sus, i Vasile Razul hat(man) i pârcălab Sucevschii, i Aristarhu Hrisosculeo vel vist(iernic), i Alixandru vel post(elnic), i Filip Catargiul vel spat(ar), i Costandin Sturdza vel ban, i Enachi vel căm(i)nar, i Neculai Ruset vel pah(arnic), i Vasile Costache vel stol(nic), i Costachi Muruz vel com(is), și credința a tuturor bo(i)erilor mari și mici.

В(ъ) лет ҂зсѯѕ <7266/1758> маи кг <23>

Иѡ Скарлат Гика воевода.

Ион Богдан вел лог(о)ф(ъ)т проч.

М(а)нолаке Богд(а)н г <3> лог(о)ф(ъ)т прочтох.

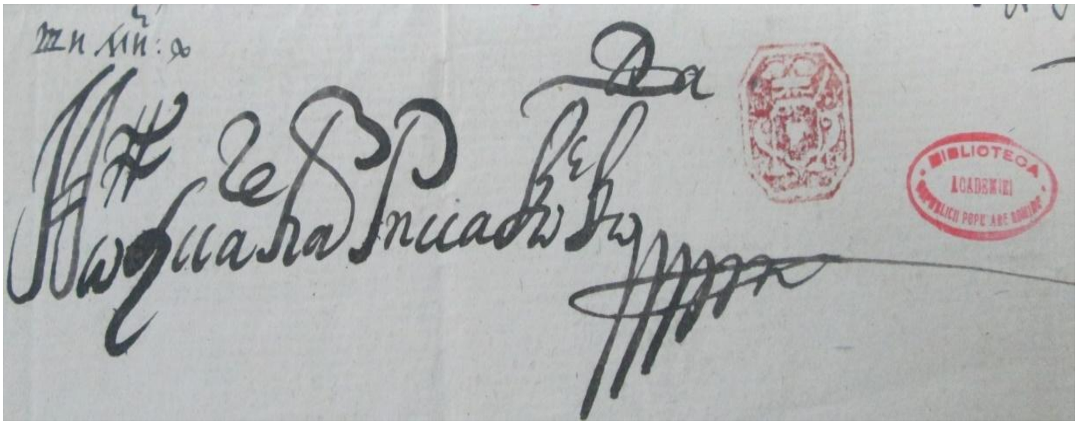

<Pe verso-ul filei a doua>: Vasluiu / 7266 . 1758 / mai 23 / No. / Ispisoc iarăș de la mărie sa Scarlat v(oie)v(o)d a M(ă)n(ă)stirii Pricistii den Roman de târgul Vasluiului.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDXCII/2. Original, difolio, sigiliu mic octogonal.

EDIȚII: Gheorghe Ghibănescu, *Vasluiul*, p. 142, nr. CXLIII.

---

267 **1758 (7266) iunie 12**

† Ио Скарлат Григоріє Гика в(ое)вода, Бож(їю) мил(о)ст(їю), г(о)сподаръ Зъмли Молдавскои. Dat-am cartea domniei mele rugătoriului nostru Nicolae, egumenul de la mănăstire(a) Précista din târgul Romanului, să fie volnic cu cartea domniei mele și ori pe cine ar trimite (c)[1]u această carte a domniei mele la târgul Vasluiului, să aibă a lua tot venitul de pe hotarul târgului domnescu după obiceiu, însă din pâini, și din fânațe, și din prisăci cu stupi, însă din 50 de stupi un stup, iar fiind mai mulți s-au mai puțini de 50 să ia de stup câte o para, și din grădini cu legume, și din levezi cu pomi, și din in, și din cănepi, și din tot hotarul cu tot venitul după obiceiu, de vréme ce acel hotar al târgului Vasluiului este miluirea de la domnie sa Costandin vod(ă) Racoviț(ă) mănăstirii sale Précista din târgu din Roman. Pentru acéia și domnie mea încă aséminea m-am milostivit ș-am întărit stăpânirea Sfintei Mănăstiri Précista cu osăbit hrisovul domniei mele pe acel hotar al târgului Vasluiului, și măcar că anul trecut după jaloba târgoveților de Vasluiu s-au fost dat partea domniei mele la mâna lor ca să-s(e) aperé de către călugări, numai acum arătându-ne călugării hrisov și de la domnie sa Costandin vod(ă) Racoviț(ă) am întărit și domnie mea stăpânirea mănăstirii ca să aibă a stăpâni hotarul târgului Vasluiului ca dreaptă moșie sa, și nimenea să nu-s(e) pui înprotiva cărții domniei mele. Aceasta poroncim.

Лет ҂зсѯѕ <7266/1758> **иоуни(е)** вї <12>.
Проч вел лог(о)ф(е)т.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDLXXIX/64. Original, sigiliu mic octogonal.

EDIȚII: Gheorghe Ghibănescu, *Vasluiul*, p. 143, nr. CXLIV (cu veleatul 7266 iunie 12 (1458).

---

[1] Rupt.

268 1758 (7266) iunie 24

Cu mila lui Dumnădzău, Io Scarlat Grigorie Ghica voievod, domn Ţării Moldaviei. Multe chipuri şi multe mijloace ne-au arătat marele şi preaînaltul D(u)mnedzău, către sufleteasca mântuinţă şi către viaţa cea de sus şi vécinică pré care lesne călătorind lucrătorii faptelor celor bune să facă moşéni împărăţii ceriurilor şi măcară că să pot arăta şi a cunoaşte la toate obştiile şi printr-alte mijloace de bune fapte, iară mai aleasă pliroforie şi mai întărită încredinţare se véde la toţi a fi evlaviia cea către dmndzăieştil(e) lăcaşuri şi buna râvnă a folosului de obşte, prin carile pururea şi totdeauna să laudă şi să proslăveşte numile marelui şi preaînălţatului Dmnedzău şi decât toate alte bunătăţ(i) alegând neştine din tot sufletul şi den toată inema a iubi pre Dumndzău şi a chivernisi folos străinilor slabi şi neputincioşi să véde şi să cunoaşte că călătoreşte pre calea cea cu adevărat împărătească, carile îi duce de agiunge către sinurile lui Avraam şi acopere mulţimea păcatelor şi ştérge necurăţâile sufletelor, pentru că urmeadză poroncii lui D(u)mnedzău cei dintâi şi mai mare între toate poruncile: să iubeşti pre Domnul D(u)mnedzăul tău din tot sufletul tău şi din toată inima ta şi din tot cugetul tău şi pre vecinul tău ca însuţi pre tine, în care poroncă cuprinde ca pre cei streini a priimi pre cei goli a-i înbrăca, pre cei bolnavi a-i cerceta. Pentru aceea, cei ce să nevoiescu să dobândească moştenirea cea de sus datori sântu a sârgui spre săvârşirea aceştii d(u)mn(edzăieşti poronci cu întărirea şi întemeiarea afierosirilor şi daniilor ce să aduc şi să închină la d(u)mn(e)dzăieştile casă, şi la spitalii carii sînt pentru sprejineala şi agiutorinţa neputincioşilor, pentru acestea foarte cu credinţă şi cu dragoste sântu primite înnainte a tot ţiitoriului Dumnedzău, ca o roadă a dragostei cei adevărate ce arvonéşte răsplătirea vécinilor bunătăţ(i). Drept acéea şi eu, robul marelui şi preînaltului D(u)mn(e)dzău, Io Scarlat Grigorie Ghica v(oie)vod, din proniia cea de sus miluindu-ne şi încredinţându-ne cu părinţăscul domnescu scaon al pravoslavnicii ţării aceştiia ne-am îndemnat cu râvnă d(u)mn(e)dzăiască den bunăvoinţa a gândului şi a cugetului nostru a proslăvi pre cel ce m-au proslăvit pre mine D(u)mn(e)dzău ce m-au înnălţat la steapena cea înaltă şi slăvită a domnii, şi am socotit de lipsa unui lucru ce iaste plăcut tuturor şi prea trebuincios ţării aceştiia, la acest oraş şi scaon domnescu, ce s-au trecut cu vedére a să căuta şi a să întări, adică a fi spitale pentru hrana, chiverniseala, căutarea şi odihna săracilor şi a mulţi bolnavi şi neputincioşi, ce să întîmplă la mulţi streini şi de loc, ticăloşi, şi totdeauna.

Pentru care lucru, viind înnaintea nostră cucernicul între ieromonaş(i) Iosaf egumentul de la sf(â)nta mănăstire a Sf(â)ntului marelui ierarhu şi de minuni făcătoriului Spiridon, ce acmu de nou iaste zidită din temelie în târgul Iaşii, ne-au arătat un hrisov de danie şi de miluire de la domniia sa Constandin Mihail Cehan Racoviţă voievod, întru care scrie, pentru această sf(â)ntă mănăstire, că dentru întâi s-au închinat şi s-au afierosit să fie pentru trebuinţa spitaliei, unde cu sfatul de obşte s-au miluit această numită mănăstire, dându-i-să danie, dăruindu-să şi afierosindu-i-să moşiia domnească tot hotarul locului târgului Ocnii, şi cu tot dealul unde să scoate sarea, cu toată dijma din toate, atâta din sarea ce să scoate din deal cum şi din târgu şi din câmpu; însă când s-ar tâmpla să fie ocna vândută, spitaliia să aibă a lua de la cei ce vor cumpăra ocna din toată soma cumpărăturii din dzéce bani unul, iar cînd va fi<în>[1] credinţă, să aibă spitaliia omul său acolo să ia din dzéce drobi de sare sau steţii unul, cum şi din ţarini şi din fânaţ, ce vor fi pre locul târgului, din toate să ia dijmă pre obiceiu încă şi din chirie ce s-ar căde din bezmăn şi din dughenile ce sântu în târgu încă să aibă a lua, fiindcă pentru cheltuiala şi mare trebuinţă a spitalii să să afle totdeauna stătătoare şi nestrămutată cheltuiala săracilor de bolnavi, ce să cade după orânduială, nu s-au putut găsi într-alt chip cu toată alegirea de statornicie mai cu cale şi mai cu bună orânduială, fără numai acestu venit, ce i s-au hotărît să ia de pe moşiia Ocnii.

Şi începîndu-să a lua vinitul acest hotărît mai sus, întâi să să cheltuiască să să facă trebuincioasăle casă, şi zidiul împregiurul mănăstirii până să va isprăvi; şi apoi domniia împreună cu tot Sfatul după cum a găsi atuncea cu cale, de câti paturi de bolnavi ar putea râdica acest venit, a poronci și așădzământul purtării de grijă cum și în ce chip să s(e) urmédză, atîta pentru cei bolnavi cât și pentru cei ce vor fi de trebuință pentru căutare lor un hrisov ca acesta, așea de o trebuință mare ca aceasta ce să cade a fi în țara aceasta, și la acestu oraș și scaon domnescu, vădzându-l domniia me, ne-am îndemnat cu bunăvoința sufletului, sfătuindu-ne și cu al noștri cinstiți și duhovnicești părinți: sfințiie sa chir Iacov mitropolitul țărâi, și chir Ioanichie ep(i)s(copul) Romanului, și chir Dosithei ep(i)s(copul) Rădăuților, și chir Inochentie ep(i)s(copul) Hușâlor și cu cinstiț(i) și credincioși boiarii cei mari a Sfatului nostru, și am dat și am afierosit, și de la domniia me, această danie ce iaste hotărâtă mai sus să fie a spitalii la această sfântă mănăstire din Iaș(i) tot locul domnescu cât iaste a târgului Ocnii, cu tot dealul, cu tot venitul di pe sare și din câmpu, și din țarini, și din bezmăn și chirie ce ar ieși de pre tot locul acesta; și acest lucru și de mare folos patrii s-au socotit și s-au hotărât ca să fie în epitropiia breslii neguț(i)torilor din Iași; și cel orânduit ce s-a socotit spre aceasta să poarte de grijă pentru toate veniturile și cheltuialele cu frica lui D(u)mn(e)dzău și din an în an să aibă datorie dum(nealui) vel log(o)făt, i dumnealui vel post(elnic), i d(u)mn(ealui) vel spat(ar) i dumn(ealui) vel vist(iernic) să margă a trie dzi după dzua praznicului Sfântului Spiridon acolo, la mănăstire, să caute sama epitropilor ce vor fi după vremi și de venituri și de cheltuielile anului.

Pentru aceasta, pohtim și pre alți luminați domni ce vor fi în urma noastră miluiț(i) de D(u)mn(e)dzău cu domniia aceștii țări să nu strice această milă ce am făcut cu această sf(â)ntă mănăstire și cu spitalie de acolo pentru folosul de obște a neputincioșilor bolnavi, după cum și noi n-am stricat milele ce am vădzut făcute de alți luminați domni, ce le-am înnoit și nestrămutat le-am păzit, așea și domniia lor, găsind acest hrisov al nostru, mai vârtos să întărească și să adeverească mai adăogând fieștecare cât îl va îndura bunătate sa, că întărind această facire de bine cu adăogire în veci vor ave înnainte ochilor vădzută pomenire în viiața aceasta și în cea vecinică pre stăpânul H(risto)s blând și milostiv și-nsutit răsplătitor și pre rugătorii aceștii casă fierbinți mijlocitori, întru sfintele rugăciuni al jărtvii cei fără de singe, pentru ca să fie stăpânirea lor pacinică și neclătită de bântuiél(i) potrivnice.

Și spre aceasta iaste credința domnii méli însumi, Io Scarlat Grigorie Ghica v(oie)v(o)d, și credința preaiubiț(i) fiilor domnii meli: Alexandru v(oie)v(o)d, Mihai v(oie)v(o)d, Nicolai v(oie)v(o)d, Grigorie v(oie)v(o)d, Ștefan v(oie)v(o)d, și credința a presfințiților arhierei de mai sus numiți al domnii meli pre cinstiț(i) d(u)hovniceșști și credința a cinstiților și credincioș(i) boiari domnii mele cei mari, dumnealor: Ion Bogdan vel log(ofăt), Lupul Balșă vel vor(nic) Țărâi de Gios, Vasilie Ruset vel vornic Țării de Sus, Vasilie Razul hat(man), i pârcălab Sucevii, Alexandru vel post(elnic), Ion Paladi vel vist(iernic), Filip Catargiul vel spat(a)r, Costantin Sturze vel ban, Nicolai Ruset vel pah(arnic), Ianachii vel cămănar, Vasil(e) Costache vel stol(nic), Costachi Moruz vel comis.

Și s-au scris cu mâna lui Ioniț(ă) Gram(a) sân Pavel căm(ă)raș, în anul 7266 <1758> iun(ie) 24.

Ї҆ѡ Скарлат Григоре Гика воевода, Бож(ї҆ею) м(и)л(о)стї҆ю, г(о)сп(о)дар(ъ).
Ї҆ѡ Скарлат Гика вѡевѡда m.p.
Ꙗнакаки г҃ лог(о)ф(е)т прѡчитѡх.

<Pe verso, scris de mâini diferite în aceeași vreme>: 1) Pentru Ocnă; 2) Pentru locul de la Ocnă; 3) Pentru Ocnă.

<Scris de mâini diferite în prima jumătate a sec. XIX>: 1) De la Scarlat vodă; 2) Hrisov pentru Târgul Ocnii; 3) *7265* (sic!) iuni 24. Scarlat Grigorie Ghica v(oie)vod întăritor daniilor lui Costachi Mihail Țehan Racoviță v(oie)vod. No. 5.

După Ioan Caproșu, *Documente privitoare la istoria orașului Iași*, VI, p. 140-142, nr. 161.

Arhivele Naționale Iași, Fond Spiridonie, LXXVII/3. Original, hârtie, filigran, cerneală cafenie (intitulația, unele majuscule din text și monograma, cu cerneală roșie), sigiliu domnesc inelar, octagonal, (2,4x2 cm.), aplicat în cerneală roșie, incomplete imprimat, cu capul de bour în centru, cu slovele pe margini: Їѡ Ск. Гк. вв. Și anul cu cifre arabe dedesupt: Їѡ Ск. Гр. Гк. вв.; semnătura domnului, cu firicele de aur mărginită de două acvile pe două ramuri desenate în cerneală roșie.

ALTE EDIȚII: Gh. Ghibănescu, *Documente comunicate de* ..., în „Ioan Neculce”, fascicola 9 (1931), p. 162-164, nr. CXXVII (original, cu unele abateri); Acad. V. Rășcanu, Prof. dr. Gh. Năstase, dr. Șt. Bârsan, Gh. Băileanu, *Istoricul spitalului orășenesc clinic adulți în cadrul evolutive al fostelor așezăminte Sf. Spiridon*, București, Editura Medicală, vol. I, p. 33-35 (text după Ghibănescu).

---

[1] Omis.

---

269 **1758 (7266) iulie 8**

† Ио Скарлат Григори Гика в(ое)вода, Бож(їю) мил(о)ст(їю), г(о)сподаръ Земли Молдавскои. Dat-am cart(ea) domni(i) mel(e) rug(ă)toriului nostru (i)ero(d)iacon(ului) Ionichiie și lui Toader Hardon și lui Pălade Căpățâ(nă)[1], ca să fie volnici cu cart(ea) domni(i) mel(e) a țâne și a stăpâni a lo(r)[2] drepté ocin(i) și moși(i), părți ce zisără că au, anumé Oance la ținut(ul) Covurluiului, și Chetrosul, cu balta Șovârca, și Pogănești și Gripeni pe Hor(ăeta)[3] și Banca, la țânut(ul) Fălciiului, și Lauva, și Căghineștii, și Beșicanii, tot la Fălcii, și Boräștii în gura Horăețâi ot Tutova, și Dolceștii ot Covurlui, și Frunte(ș)[4]ănii ot Tut(o)va pe Horaiata, unde iaste iazul Buducițâi, și Fedeștii l(a)[5] (Fă)[6]lcii, pe zapisă ce au, și Giurcanii d(e)[7] pe Elanu. Drept aceia după (za)[8]pisă și scrisori ce vor fi având pe părțâle lor, să aibă a lua de a zăce din țarin(i) cu pâni și d(in)[9] fânață și din prisăci cu stupi, însă din cinzăci unul, iar fiind mai puțâni să ia câté o para de stup, și din bălțî cu pești, și din podgor(ii) și din livez(i) cu pomi și din suhătur(i) și din grădin(i) cu legumi, și din tot locul cu tot vinit(ul) moșii după obiceiu, și nimé să nu stea înpotriv(a) cărțâi domnii mele, iar carii ar avea mai mult a răspund(e) să-ș(i) ia dres și scrisori ci-ar avea și să viie de faț(ă) la divan.

Лет ҂зсѯѕ <7266> иꙋл(їе) и҃ <8> дни.

В(ел) лог(о)ф(е)т.

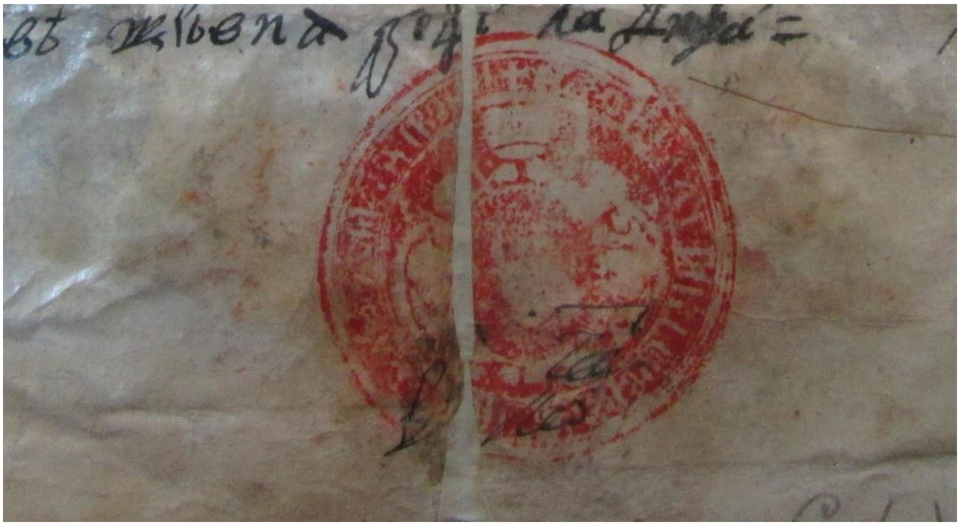

<Pe verso-ul filei a doua>: Diiacon Ionichie strămoș lui Chichiț(ă) i Alecsi tij strămoș lu(i) Chichiț(ă); Mă rog dumitale arhon șătrariu fă-m(i) bine cu cinci lii și e această carte la dumn(e)ata și pentru binele aceasta ț(i)-oi pune un condac la o pușcă cum li-i poft(i).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 158 / 66. Original, rupt, recondiționat, sigiliu rotund.

[1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9] Rupt.

[3] Șters.

270 **1758 (7268) august 13**

+ Isvod de ce amu dat zestre fiicăi mele Nastasăica să-s(e) știe anune cum arat(ă). л(ѣ)т(о) ҂зсѯѕ <7266/1758> ав(гꙋс)вт гі <13>.
+ 1 inelu de auru cu diiamantu.
+ 1 păreche sărjii de auru cu lumi (?)
+ 5 șăruri de mărgăritariu.
+ 1 tămăbar de canavaț cu alemii de jder.
+ 1 ghiorde de atălaz cu flori.
+ 1 roch(i)e de atălaz iară cu flori.
+ 1 roch(i)e de cutne.
+ 1 păreche paftale de arăgintu cu cola(n) de dramea[1].
+ 2 perne de părete.
+ 2 perne cu rățăle[2] marii.
+ 4 perne mici iară cu rățăle.
+ 1 sfeșnic de alamă cu mucării[3].
+ 2 tingiri cu căpace.
+ 1 lighe(a)nu cu ibricu.
+ 6 tăhane de aramă spoite.
+ 2 blide de cos(i)toriu.
+ 4 boi.
+ 2 vacii cu vițăi.
+ 18 oi.
+ 2 pogoane de vii la Rădeștii.
+ 1 țăgancă, anume Măriuța.
+ 1 covoru.
+ 1 cerăgă.
+ 1 scoarăț(ă).
+ 2 levicere.
+ 258 p(o)l de stănjăni de moșie din Răs(i)penii di pe Jărav(e)ță.

Iară alte care i-amu pusu în izvod de zestre care aratu anume le-am prețăluit băneștei și amu dat încă 238 de stânjini de moșie i cu un iazu de moar(ă) în Răs(i)peni care aratu pe rându.

л(ѣ)т(о) ҂зсѯи <7268/1759> но(ие)м(врїе) в <2>.

Lei	ban	
8	-	un obelu.
2	60	o ladă mare.
1	60	un săcrieșu mai mic.
12	-	un covoru.
30	2	cai de căruț(ă).

8 -	o părechе de hamuri.
4 -	o cocie.
+5 -	40 de coț(i) de bobou câte 5 par. cotu(l)
+4 p(o)l	pe 3 rățăle de perne, câti 90 ba. rățăoa.
+1 90	t(i)j au cheltuit ginerele la tre(a)ba mea.
70 lei fac.	

+ Pentru această zăstre care nu i-amu dat fiicii mele care arat anume care i le-amu preț(ă)luit bănești și neavându zăstre să-i dau sau ban(i), i-amu dat 238 p(o)l de stănjăn(i) de moșie și c-unu iazu de moar(ă) și cu p(i)etrele morii afară dinu 238 p(o)l de-stănji(ni) de moșie ce i-amu dat zestre tootu în hotarul Răspenilor pea pa Jeravăț(u)lui și e-amu dat și zapis(e)le moșii.

Cu voe mea și a ficiorilor mei care anume s-au pus cu condeiu lor științdu carti.

Л(ѣ)т(о) ҂зсѯи <7268/1759> но(ие)м(врїє) в҃ <2>.

Ut Todosăica Doc(ă)ne(a)s(a).
Eu, Ion Docan am iscălit cu voi.
Eu, To(a)der Docan brat ego am iscălit cu voe me.

<Pe verso>Acesta este izvod de zestre (grafie chirilică); Neculai Docan, N° 164 (grafie latină).

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DLXIV/185. Original.

---

[1] alică (bilă, mărgea metalică).
[2] cu rățăle = cu dantelă.
[3] mucarnițe = tije de stins și curățat mucurile de lumînări.

271 1759 (7267) ianuarie 2

Cu mila lui D(u)mn(ă)zău, Io Ioan Theodoru v(oe)voda, d(o)mn Țărăi Moldovii. Facem știre cu acestu hrisov a domni(ei) mele pentru sf(â)nta mănăstiré din târgul Romanului, unde să cinstești și să prăznuești hramul Adormirii Pre Sf(i)ntii și Pre(a)curatii și blagoslovitii, slăvitii de Dumnezău Născătoare și pururе Fecio(a)rii Marii, de unde viind părințăi călugăr(i), ni-au arătat hrisoave și de la alți luminați domni ce-au fostu mai înnainte de noi, întru care scriu că după ce au zâdit această sf(â)ntă mănăstire și au săvârșit-o din temeliie, datu-i-au și i-au afierosât și tot locul ce s-au aflat dreptu domnescu la târgul Vasluiului pentru buna stare și podo(a)ba sf(i)ntii mănăstiri și pentru chivernisala și stare(a) părințâlor călugări ce vor fi acolo rugători cătră Dumn(e)zău, la care loc au trimes domnie sa Costandin vod(ă) Racoviță și boeri hotarnici de au măsurat locul câtu s-au găsât domnescu, carii au dat mărturie scriind pre largu toate sămnile. Drept aceia dar după hrisoave domnești ci ni-au arătat domnie me încă dăm și întărim pe tot locul acesta în toate sămnile ce scriu hotarnicile ca să fie sf(i)ntii mănăstiri și de la domnie me moșie stătătoare și hrisov de miluire și de întăritură cu tot vinitul ei neclătit nerușiit, stătători în veci.

Și spre aceasta credința domnii mele Io Ioan Theodor v(oe)voda și credința a preiubiț(i) fiilor domnii mele Grigorie v(oe)voda și Alecsandru v(oe)voda și credin(ța) a cinstiți credincioș(i) boerii domnii mele cei mari ai divanului, dumnialor Manolache Costache vel log(o)f(ă)t, Ioniță Sturza vel vornic de Țara de Jos, Vasile Ruset vel vornic de Țara de Sus, Ștefan Ruset hat(man) i părcălab Sucevii, i Mihălache vel pos(telnic), i Ioniță Cantacoz(i)no vel spat(ar), i Andronache vel ban, Ioniță vel pah(arnic), Costandin Cogălnicean(u) vel stolnic, și credința a tuturor boerilor domnii mele mari și mici.

В(ъ) л(ѣ)тю ҂зсѯз <7267 / 1759> генаррїє в҃ <2>.

Ио Иоан воевода.
Димитрашко г҃ лог(о)ф(ъ)т прочтои.

S-au trecut la condică.

<Pe verso>: Ispisoc di la mărie sa Ion Theodor v(oe)vod pe târgul Vasluiului; Vasluiu, 7267 / 1759 ghenar 3 / No. 29.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDXCII/3. Original, sigiliu mic octogonal.

EDIȚII: Gh. Ghibănescu, *Vasluiul*, p. 143-144, nr. CXLV.

---

272 **1759 (7267) iulie 7**

Iacov, cu mila lui Dumnezeu arhiepiscop și mitropolit a toată Moldova.

† De vréme ce cuviosul întru monași chir Iorest, igumenul și ctitorul Sfintei Mănăstiri Adam, fiindu că măn(ă)stirea au închinat-o la Sfânta Mitropolie și au făcut-o metoh, când să va întâmpla ca s(ă) nu-i trebuiască igumeniia aceștii măn(ă)stiri și a vrea el să s(e) pue alt igumen în locul lui și el să s(e) prostească de igumenie, să șad(ă) ca să să odihnească ca un bătrân, ca să-i fie pentru chivernisala vieției lui, să aibă a stăpâni moșiia de la Vadul Roșcăi cu mori, cu pod cu tot, fiindu-i și moșiia dup(ă) părinții săi.

Iar dup(ă) săvârșirea vieții lui să fie moșiia cu mori, cu pod cu tot, iar a măn(ă)stirii lui Adam / adec(ă) / a metohului Sfintei Mitropolii.

Dreptu acéia poftim și pe alți frați mitropoliți ce vor fi după vremi în urma noastră să nu supere pe Iorestu mai mult pentru această moșie, căci că la așăzarea când au închinat măn(ă)stirea și au făcut-o metoh Mitropolii, așă ne-au fostu voroava, ce dar pentru a lui odihnă și de către noi încredințare i-am întărit și noi cu această scrisoare a noastră, ca să fie lui Iorestu de credință.

В(ъ)лет ҂зсѯз <7267 / 1759> **їȣлїє з҃ д(ъ)н(и)** <7>.
Їаков митрωпωлит Мωлдавиеи <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: Carte di la părinte Iacov mitropolitul, ce scrie pentru Vadul Roșcăi și di la Vadul Roșca; Vadul Roșcăi; μέσα [σ]το κατάστιχον του σκορτζέσκουλου /în catastiful Scorţescului; 2 κυλά μαλάει / 2 kg de mălai ; κυλό μίλει μαλάει / 1 kg de mălai de moară (?); 2 κυλά σ[ι]τάρι[1] / 2 kg de grâu.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MDXLIX/17. Original, difolio.

---

[1] Transcrierea și traducerea aparțin doamnei Lidia Cotovei, cărei îi mulțumim și pe această cale.

---

273 **1759 (7267) iulie 20**

Copie

Facim știri cu această mărturie că din poronca luminatului preânălțat domnul nostru mărie sa Ioan Deodor[1] am mers la sâliște Mastatici și Iapa și Grijâlivi, ci sânt la țin(u)t(ul) Tutovii, pe apa Bârlad(u)lui dispre apus din gura Hărăeții în gios, cari acesti trii sâliști fiind tot de a rândul alăture una cu alta și având a le înpărți Scărlăteștii cu d(umnea)l(ui) Lupul Bujoranul med(elni)cer pe scrisori ci au de cumpărătură. Pentru care pricină și mai înainte la venire(a) măriei sale lui vodă

(…)[2], din poronca dum(i)l(o)rsale căimăcamil(o)r am mers la acesti sâliști să le hotărâm și să alegim părțile și de pe alte hotară, li-am îndreptat și le-am tras cu funie de le-am ales unde să înpreună una cu alta făcându-le pe fiișticari sâliști câte 4 bătrâni precum arată în scrisori; Și după cum s-au măsurat pe șăs pe drumul cel mari s-au ales latul fiiștticărie sâliști 33 funii, cu funie de 25 stânj(i)ni, stânjănul de 8 palmi, cari să cuprind o sâliști 825 atânj(i)ni, începând a tragi întâi Mastaticii din hotarul Borăștil(o)r ci esti în gura Horăeții din dreptul unii movili ci este de la vale de drum în gios pără unde s-au plinit 33 funii și s-au făcut sămn o groapă den vale de drum, și din Mastatici din groapa ci s-au făcut sămn în gios s-au tras Iapa, iarăș(i) 33 funii și s-au făcut sămn iarăș(i) în groapă de la vale de drum din gios de gura Văii (I)epii, și din groapa aceia în gios s-au tras Grij(i)livii iarăș 33 funii și iarăș s-au făcut sămn în groapă de la vale de drum undi să cotești Bârlad(ul) spre apus de să apropie de dial. Și de acolo mai rămâind o bucată de loc în gios 23 funii până într-un izvor cu oale ci să numești fântâna vor(ni)ces(ei) Pălădoai, au zis Bujoranul că ace(a) bucată de loc esti altă sâliști de loca dum(i)sale ci să numești Băcsăneștii, iar căp(i)t(a)n(ul) Antohi Scărlet n-au priimit zâcând că Băcsăneștii sint piste Bârlad dispre răsărit, și ace(a) bucată de loc di(a)ca cuprinde altă moșie din gios sau de piste dial dispre Sămila a rămân(e) tot acelor trei moșii, a Grij(i)livil(o)r și a (I)epii și a Mastaticil(o)r, că până acolo în fântână au apucat stăpânire(a) acelor trei sâliști. Iar Băcsăneștii nu s-au pomenit până acum și nefiind cei cu moșiile din gios să-s(e) dovidiască au rămas ace(a) bucată de loc pân(ă) s-a dovedi.

Și vrând să le facim înpărțiri pe sâliști după cum mai sus arăt că s-au măsurat pără la ace(a) bucată de loc cu pricină, Bujoranul n-au vrut să arăte scrisorile, nici n-au șăzut la socotială să-s(e) facă înpărțiri(a), și s-au dus după cum mai pe larg arată în mărturie ci s-au făcut atunce(a).

Acum după poronca g(os)pod de iznoavă am mers la aceli sâliști înpreună cu dum(nea)l(ui) Antohi Scărlet biv vel căp(i)t(a)n, și cu dum(nea)l(ui) med(elni)cer(ul) Lupul Bujoranul, și după poroncă ș-au scos scrisorile amândouă părțile.

Și căutând întâi scrisorile Mastaticilor au scos dum(nea)l(ui) căp(i)t(anul) Antohi Scărlet un ispisoc de la Costand(i)n Cantimir vod(ă) din vilet 7200, ghen(a)r 28, ci esti făcut pe hotărâtura lui Velișcu biv vel vor(ni)c, întru cari arată cumpărăturile Scărlăteștil(o)r din Mastatici, anumi doi bătrâni pol sat și doi bătrâni iarăș(i) pol sat, parte(a) Bujorănil(o)r, cum asămine arată și în hotarnica vor(ni)c(ului) Velișcu ci au arătat Buj(o)răni(i), și pe ace(a) înpărțiri li-am ales și noi și li-am hotărât, puind o piatră din sus dispre Borăști din vale de drumîn malul unii gârli în drumul movilii ci esti mai gios de altă movilă mai mari din gura Horăeții și dintr-ace(a) piatră dispre Borăști în gios 15 funii până s-au ales parte(a) Bujoranului doi bătrâni pol sat de Mastatici și s-au pus piatră și la mijlocul Mastaticilor, iarăș(i) la vale de drum în șăs, și din piatră în gios iarăș(i) doi bătrâni pol sat, 15 funii pol păr(ă) în hotarul (I)epii, parte(a) Scărlăteștil(o)r, și iarăș(i) s-au pus piiatră și dispre sâliște(a) (I)epii tot de la vale de drum.

Așâjdire și din sâliște(a) Iapa, iarăș(i) arată tot într-acel ispisoc ci să numești mai sus de la Costandin v(oie)v(o)d pi hotărâtura vor(ni)c(ului) Velișcu, parte(a) Scărlăteștil(o)r trii bătrâni cum arată anumi și zapisul de la cine au cumpărat și li s-au ales Scărlăteștil(o)r și acești trii bătrâni din Iapa, alăture cu Mastatici pe din gios de piiatra Mastaticil(o)r în gios 24 funii, 18 stânj(i)ni și 5 palmi, și iarăș(i) s-au pus piiatră de la vale di drum din gios de gura văii (I)epii și din piatra aceia sau mai măsurat în gios 8 funii, 5 stânj(i)ni, 2 palmi, al patrăle(a) bătrân de s-au încheet sâliști(a) (I)epii patru bătrâni pără în hotarul Grijilivil(o)r, și iar s-au pus piiatră tot de la vale de drum. Și pentru acest bătrân a patra din sâliște(a) (I)epii din parte(a) Scărlăteștil(o)r în gios păr(ă) în Grijiliv(i) ni-au adus dum(nea)l(ui) cap(i)t(anul) Antoh(i) un răvaș de la egumenul de Răchitoasa întru care scrie că acel a patra bătrân din Iapa este a mănăstirii și sânt zapisăle de cumpărătură la s(fân)t(a) mănăstire. Dar noi nevăzând zapisul n-am putut să-l numim că este a mănăstirii, numai l-am stâlpit de o parte păr(ă) ș-or dovedi scrisorile egumenului de Răchitoasa cu Buj(o)ranul și a cui a rămâne, acela a stăpâni acii bătrâni din Iapa. Și dintr-ace(a) piatră din margine hotarului în giur s-au mai măsurat 33 funii Grejalivii, satul întreg, partea Buj(o)ranului, cu cine ar mai fi răzăș, până unde să arată cotul Bârladului di dial, și s-au pus și acolo piatră din vale de drum, și din piatra aceia mai rămân acele 23 funii până în fântâna vornicesăi Pălădoae. Pricina ce să numești mai sus, însă pentru acesti doauă sâliști, Iapa și Grijilivii, hotarnica vornicului Velișcu le amestică de le cuprindu în opt bătrâni și le numești tot Grijilivi. Dar zapisăli Scărlăteștil(o)r arată că Iapa esti sâliști deosăbită în patru bătrâni, și îi scriu cumpărăturile tot din sâliști(a) (I)epii și acum pe undi i s-au ales parte(a) de la movilă la vale și până în gura Văii (I)epii, cum și Buj(o)rănilor cumpărături, arată tot din sâliște(a) Grijălivilor. Iar pentru vadul morii ci esti din gios de mamină și l-au vândut Scărlăteștii răpoosatului vist(ie)r(nic) Palade, zâci Buj(o)ran c-ar ave(a) parte într-acel vad cu cumpărăturile Grij(i)livilor, dar nu să vin să aibă Grijălivii parte într-acel vad pentru că Grijălivii dacă vor ave(a) vad de moară trebui(e) să fie în drept(ul) locului lor drept Buj(o)ran, iar vadul acel din gios de mamină este malul dispre răsărit tot a Scărlăteștilor de Negoești, și malui dispre apus iar a Scărlăteștil(o)r de Iapa. Numai acel al patrăle(a) bătrân din Iapa a Răchitoasăi a cui s-a dovidi că este încapi cu o fărâmiți de parte în vadul morii, iar cele părți sânt toate a Scărlăteștil(o)r.

Pentru aceia după cum s-au ales părțile și s-au stâlpit cu p(i)etre am dat această mărturie la mâna Scărlăteștil(o)r să le fie de credinți.

Veliat 7267 iuli(e) 20

Costandin Core в҃ <2> pah(arnic).
Gheorghi biv vel căp(i)t(an), mart(or).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 512/28. Copie.

EDIȚII: Nicolae Iorga, *Studii și documente cu privire la istoria românilor*, XVI, p. 212, nr. 92 (regest).

---

[1] Ioan Teodor Callimachi (Calmașul).

[2] Spațiu gol.

274 **1759 (7268) noiembrie 10**

† Facem știré cu această mărturiie că viindu-né luminată cartea mării sale d(o)mnului nostru Ио Ioan Theodor voevod, poroncindu-né să mergem la satul dum(i)sali Ștefăniț(ă) Rusăt vel log(o)f(ă)t și să strângem oameni buni megieș(i) de pin prégiur, și după scrisori ce va avea dum(nealui) și după cum vor ști acei oameni hotarăle se hotarâm. Deci noi după poroncă mergând la satul Păhneștii i Horjăștii i Tinteștii ce sint tot într-un hotar, care moșii le aré dum(nealui) de la părintelé dum(nealui) Iordachi Roset, strâns-am oameni megieș(i) de pinpregiur și carii au șezut pe acele moșii de s-au hrănit; și întrebând noi ca să ne arăți hotarăle acestor moșii pe undé știu că au înblat hotarul și pe unde știu că au stăpânit dum(nealui) răpoosatul vist(iernic) Iordachi Rusăt și mergând înnaintea dum. Mihălachi Cehan biv vel med(elnicer), carele mai mult de 50 de ani au șezut pe aceli moșii, și Gavril Baciul, și Cărstea Baciul, și Darie Hirță, și Onosiie Zota, oameni bătrâni; Și am început a hotărî din capul moșiilor din sus din Lohan din fântâna ce-i zic Ciomleuca, și mergând tot Lohanul în sus păn(ă) în lacul cel mare lângă drum, de acolo tot în sus pe matca Lohanului pân(ă) în capul unui rediu, și pe dinsul pe margine(a) rădiului despre răsărit păn(ă) în capul rădiului din sus unde s-au pus hotar o piatră vechi lângă un stejar și în stejar bour, care hotar desparté moșiia Păhneștii de Podoleni. De acolo drept spre răsărit în margine(a) po(i)enii, iarăș s-au găsit un bour vechi într-un stejar, de acolea drept la vale în fântâna po(i)enii, de acolo tot valea Arsurii în gios păn(ă) în hotarul Tinteștilor, unde am pus noi piatră hotar în piscul dialului, de acolo tot zare(a) dialului păn(ă) în movila lui Toderiță, și de acolo tot muche(a) dialului în gios pe undé să sevărșești zare(a) dialului, și tot pe podiș în gios pe din dial de drumul cel mare s-au pus piatră lângă un stejar, și de acolea drept în capul Cucoarăi unde să înpreună Tinteștii cu moșiia Sulenii, și de acolo să întoarcé spre apus alăturea cu Sulenii până în zare(a) dialului Coloniții, undé s-au pus piatră

hotar lângă drumul cel mare din gios, de acolea drept la vale și trécând pisté valea Tinteștilor s-au pus piatră într-un pisc, de acolo tot spre apus trecând pisté vale(a) Pâhneștilor pe din sus de undé au fost casilé jic(nicerului) Lupului în costișe s-au pus piatră, de acolo drept la dial pe un drum săpat și în vârful dialului s-au pus piatră, de acolo drept la vale în capul pomilor izbașii, undé s-au pus piatră, de acolo drept la dial și pesté codru în matca Lohanului în fântâna Ciomleuca, de undé am început a hotărî, și s-au pus și piatră lângă fântână; Și atâta esti tot hotarul acestor trii moșii, Păhneștii, Tinteștii și Horjăștii, și întrebând noi pe toț(i) răzășii și megieșii de pin prégiur au ceva a răspundé la acesti moșii de mai sus arătaté, și nimeni nu s-au răspuns că au vreun amestec la acesté moșii în Horjăști și în Tintești, iar în satul Păhneștii au dat sam(ă) acești oameni, anum(e) Onosii Carp, și Ștefan Zota și cu niamul lor, zicând că au și ei moșiie de baștină în Păhnești; și întrébându-i cu ce dovad(ă) cer să fiie moșeni în Păhnești, ei ni-au arătat că moșii și părinții lor au trăit tot pe acea moșiie, cum și ei tră(i)esc și nimeni nu li-au luat dejmă păn(ă) acmu, și ni-au mai arătat și o mărturiie din v(e)let ҂зсд҃ <7204/1695 septembrie 1-1696 august 32> de la med(elnicerul) Ștefan Frătița și de la Lupul Hotnogul, de la alții, în care mărturiie arată că Păhneștii au înblat tot satul în 4 părți și arată și bătrânii, anum(e) Roman, Brahăș, Cărjă, Galation, și cercând noi scrisorilé dum(nealui) Ștefăniț(ă) Rusăt cu amăruntul, am găsit că trii bătrân(i) întregi, anumi pe Roman, și pe Brahăș, și pe Cărjă, îi cuprind scrisorilé dum(i)sali, și din Galation zăci pământuri. Acești trii bătrâni și giumătate cuprind scrisorilé dum(i)sali, însă cu ispisocul lui Antiohii v(oie)v(o)d ce hotărăști o bucată de loc din Păhnești alăturea cu Horjăștii, și acestea zăci pământuri le-am lăsat răzășilor de mai sus arătaț(i), li-am hotărât în capul moșii Păhneștilor din sus despré valea Arsurii cât o cuprindé acele zeci pământuri de 30 de paș(i), și pasul de 6 palmé, și după cum am aflat cu dreptati am hotărât și am dat această mărturiie dum(nealui) Ștefăniț(ă) Rusăt vel log(o)f(ă)t, iscălită de noi și de alții carii s-au întâmplat la această hotărâré.

В(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зсѯи҃ <7268/1759> ное(м)(врїе) і҃ <10>.
Инокентие еписк(о)п Хѹш(ѹ)лѹи.
Мих(ъ)лаки Чехан вел мед(илниче)р.
Васили Бѹхъескѹ бив вел пах(арник).
Глигораш Агърьчи. Vornici de poart(ă), hotarnici.
Илии Херескѹл от вист(ерие).

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCCXX/4. Original.

---

275 1759 (7268) decembrie 4, Iași

Cu mila lui Dumnezău Noi Ioan Theodor voevoda, domn Țării Moldovii. Facem știre cu acest ispisoc a domnii mele tuturor cui să cade a ști, că viind înnainte(a) domnii mele cinstit părintele și rugătoriul nostru sfinție sa chir Ioanichie, Episcop Romanului, și ni-au arătat întâi un hrisov de danie și de miluire de la domnie sa Constandin vod(ă) Racoviță, scriindu că au dat danie și afierosire locul cât este drept domnescu la târgul Vasluiului, afară de vatra târgului, care locu s-au și hotărât și după ace(a) danie și miluire ni-au arătat și alt hrisov de întăritură și de la domnie sa Scarlat Ghica vodă. Și din poronca domniască fiindu rânduiți hotarnici dumnialui Nicolai Racoviță biv vel med(elnicer), Nicolai Banul vornicul de poartă ca să hotărască și să aliagă tot locul cât va fi g(os)p(o)d prin pregiurul târgului și să-l de(a) la stăpânire mănăstirii domnii sale Costandin vod(ă) Racoviță în târgu în Roman, unde să cinstești și să prăznuești hramul Adormire(a) Precistii, care numiți hotarnici mergându la acest numit loc, într-acesta chip au aflat și au hotărât. Începându-să hotarul dintâiu din gios de târgu în șesul Vasluiului dintr-o moviliță ce-s(e) numește Movila Sfintii, unde este și hotarul Băhnarilor a dum(nealui) spat(arului) Ioniți Palad(e), și de acole spre apus piste lunca Bârladului dându-ș(i) coaste tot cu acel hotar a Băhnarilor până unde dă Racova în Bârlad, unde să numește podul hatmanului Miclescului, și de acole tot spre apus piste lunca Racovii până în grindul Călugăriţii şi în capul grindului din sus s-au făcut buor, şi de acole tot spre apus la dial pin codru până în fântâna Cornii cani (!) în costişe, şi de acole drept la dial pin codru tot spre apus pân(ă) în zare(a) dialului, unde să numeşte Cetăţuia, unde s-au făcut şi buor şi stâlpu de piiatră, şi de acole zare(a) dialului în sus până în drumul Puşcilor, şi de (acole marginea drumului în sus pin codru)[1] până în pârâul Bilcarilor, unde să hotărăşti cu moşie Mănăstirii Floreştii, şi de acole purcede pârăul Bilcarilor la vale spre răs(ă)rit până unde dă pârăul în apa Racovii unde s-au aflat şi buor, şi de acole apa Racovii în gios până în gura Văii Popii, ce-s(e) numeşte Hopul piste apa Racovii, dispre răsărit unde s-au găsit şi buor, şi de acole la dial spre răs(ă)rit lovindu cam chezịş pân(ă) în ruptura drumului, şi din ruptură tot spre răs(ă)rit alăture cu codrul pe din sus de drum până în coada Văi(i) Huşculeţul, unde este stâlpu de piiatră hotar a dum(nealui) Dumitraşco Palad(e) biv vel vist(iernic), unde s-au pus şi buor, şi de acole la vale tot spre răs(ă)rit pintr-o poiană ce-s(e) chiamă Dumbrăvenii, unde au făcut şi buor, şi-d(e) acole la vale tot spre răs(ă)rit pin şesul Bârladului până în malul apii Bârladului, unde este iarăş hotar stâlpu de piiatră a dumisale Dumitraşco Palad(e) vist(iernic), şi de acole tot spre răs(ă)rit piste apa Bârladului şi drept la dial pintr-o rupture, unde s-au pus şi stâlpu în zare(a) dialului, şi de acole zare(a) dialului în sus pe despre apa Bârladului pe din sus de Rădiul lui Vodă, unde este iarăş o rupture şi stâlpu de piiatră a răposatului Mihai Racoviţă vod(ă), şi de acole la vale iarăş spre răs(ă)rit piste vale(a) Delii, unde au fost un ezurcan în matca Delii, şi drept la dial tot spre răsărit până în muche(a) dialului despre apa Vasluiului, unde este un stâlpu de piatră diasupra unor vezu(i)ni, care hotar este a dum(nealui) Radul Racoviţă biv vel log(o)f(e)t, şi de acole la vale tot spre răs(ă)rit până în şesul Vasluiului, unde au fost buor într-un păr, şi de acole piste şesul Vasluiului şi drept la dial dându-ş(i) coaste cu moşie dum(nealui) Radului Racoviţă biv vel log(o)f(e)t, şi tot spre răs(ă)rit până în zare(a) dialului Bustii, unde este stâlpu hotar, iarăş a dum(nealui) Radul Racoviţă biv vel log(o)f(e)t, şi de acole la vale tot spre răs(ă)rit piste vale(a) Bustii, unde s-au pus şi stâlpu de piiatră, şi de acole la dial spre răs(ă)rit pin dumbravă şi pin Poiana lui Făico, şi tot la dial spre răs(ă)rit pân(ă) în zare(a) dialului în drumul Nebunului, unde să hotărăşti cu Băhnarii şi s-au pus buor, şi de acole zare(a) dialului în gios pe drumul Nebunului pin pădure până în fundul văi(i) Şoaricilor, unde s-au făcut şi buor, şi de acole la vale pe zare(a) dialului Viişoarilor spre apus pân(ă) la Cornu, unde este hotarul iar a dum(nealui) Ion Pălad(e) biv vel vist(iernic), şi de acole tot la vale spre apus piste gura văii Bustii, din gios de fântâna Râpilor, lângă drumul cel mai din vale de drum, unde iarăş este hotar stâlpu de piiatră iarăş a dum(nealui) Ioniţi Palad(e) biv vel vist(iernic), şi de acole piste şesul Vasluiului tot spre apus cani chezịş pân(ă) iarăş în Movila Sfintii, unde s-au început hotarul dintâiu, şi atâta este tot hotarul târgului Vasluiului din giur înpregiur. Şi după toate aceste semne de mai sus arătate, bo(i)erii de mai sus arătaţi hotarnici strângându şi pe alţi târgoveţi bătrâni răzăş(i), au căutat şi au aflat toate semnile vechi şi s-au hotărât după cum arată mai sus în semne, şi au făcut şi funie de 20 stănj(eni), şi măsurând în frunte(a) locului despre apus pe Racova, au cuprins 194 de funi(i), iar stănj(eni) fac 3880, şi s-au măsurat şi mijlocul locului alăture cu târgul pe drespe[2] apus pe apa Bârladului şi pe Dele în sus şi s-au aflat 130 de funii care fac 2600 stănj(eni), şi măs(u)rându-s(e) şi pe apa Vasluiului pe despre răsărit din hotarul Băhnarilor până în hotarul Grecilor din sus, s-au aflat 57 funii, care fac 1340 de stănj(eni), şi s-au măsurat şi lungul locului şi s-au aflat din codrul Racovii până diasupra Băhnarilor în drumul Nebunului, ce merge pin pădure pe diasupra Băhnarilor 498 funii, care fac stănjini 9960, şi atâta cuprinde tot hotarul prin pregiu(ru)l târgului Vasluiului loc g(os)p(o)d, ce este dat şi afierosit de domnie sa Constandin vod(ă) Racoviţă mănăstirii sale Precistii din Roman. Pentru care dacă am văzut domnie me această danie şi miluiri întărită şi cu alt hr(isov)[1] de la domnie sa Scarlat Ghica vod(ă), asămine şi domnie me dăm şi întărim stăpânire(a) Sfintii Mănăstiri Precistii[1] din Roman pe toate semnele şi hotarăle cum arată mai sus, să-i fie şi de la domnie driaptă danie şi afierosire, să stăpâniască în veci de nimia neclătit şi neruşuit. Şi poftim domnie me şi pre alţi luminaţi domni ce vor fi în urma noastră cu domnie aceştii ţări, au din fii şi niamul nostru sau dintr-alt niam să nu-s(e) strice această danie şi miluire, ce mai vârtos să aibă a da și a întări pentru a lor cinste și vecinică pomenire. Și spre aceasta este credința a însumi domnii meli Io Ioan Theodor v(oie)vod, și credința a pre iubiți fiilor domnii mele (…)[3] v(oie)vod și (…)[3] v(oie)vod, și credința a tut(u)ror bo(i)erilor domnii meli a mari și mici. Și s-au scris hrisovul acesta în scaunul domnii meli în orașul Eșilor la anii.

В(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зсѯи҃ <7268/1759> дек(ємвріє) д҃ <4>.
Ио Иоан воевода.
Проч (…) вел лог(о)ф(е)т.
S-au scris de Ioan pisar.

<Pe verso-ul filei a doua>: Hrisov și hotarnică pe locul târgului Vasluiului înnoit de măriia sa Io Ioan Theodor voevod.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDXCII/4. Original, difolio, sigiliu mic octogonal.

EDIȚII: Gh. Ghibănescu, *Vasluiul*, p. 144-147, nr. CXLVI.

---

[1] Rupt; completat după Gheorghe Ghibănescu, *op. cit.*, p. 145.
[2] despre.
[3] Loc gol.

---

276 **<cca 1760>**

Izvod di părți di moșii din Tămășini, și din Ștefiști, și din Urdești, cari sânt închieti într-un ispisocu a Ducăi vod(ă) de la vălit ҂зроѳ҃ <7179 / 1670 septembrie 1-1671 august 31>.

1. Zapis di la Gavril sin lui Păcurar, nipot lui Corlat uricariului de danie lui Tătar Iorga a trie parti din sat din Știfiști, și a trie parti din sat din Horiști, și a trie parti din sat din Tămășini.

1. Zapis di la Ionașco sin lui Băltag și di la soru-sa Avrama cum au vândut iar lui Tătar Iorga un bătrân din trii bătrâni ci sint di Horiști, și din Știfiști, și din Tămășini.

1. Zapis de la Gorgul, și Tofan, și Dămiian, și Chirila, și Ignat, și Dănăilă, și Cozma, și Samoilă și alți fraţ(i) a lor, nipoții Faurului, cum să răspundu în uricul cil bătrân, parti moșului lor lui Faur din Urdești di a trie parte doauă părți.

<Marginal>: 1540 stânj(eni) s-au tras drumul Brăilii; 1845 stânj(eni).

1. Zapis di la Toadir, și di la fimie lui Antimie, și di la frații lui Iftodi și Tănasie, cum au vândut iar lui Tătar Iorga din a trie parti o parti din Bârseni.

Tot în acist zapis un zapis di la Păcurar și Moisăi, și ficiorii lui Vrime, și a Măricăi și surorile ei, fétili Bălaii, nepoat(ă) lui Bârsă, din a triia parti o parti din Bărsănești.

1. Zapis di la Dămiian ci au vândut lui Tătar Iorga trii pământur(i) în frunti în sat la Horiști.

Alti zapis(e) ci nu sint scoas(e) în ispisocul acista.

1. Zapis di la Grozav, și di la frati-său Tănasie, și di la alt frati a lor Costantin, ficiorii lui Ghiorghi din Știfini, di giumătati di bătrân din Urdiști din parti di sus, cari și lor li-au fostu cumpărătur(ă) di tată-său Ghiorghi.

1. Zapis di la Prohirie di Șirbăcani, ficiorul Tomșii, iar giumătati di bătrân din Urdiști, cari li-au fost și lor cumpărătur(ă) di la Toadir Urdi.

1. Zapis di la Sofronie, fata lui Nuor, parti lui cât s-a alige din sat din Tămășini.

1. Zapis di la Pascal, și Mihaiu, și Toadir, ficiorii lui Corlat, uricariului, pi a trie parti din sat din Știfiști, și a trie parti di Urdiști, și a trie parti din Găgești, cu vad di moar(ă) în Elan, și din Bustiști, toat(ă) parti lor cât să va aligi, car(a) arat(ă) într-acistu zapis, cum și uricili cili vichi li-au dat în mâna lui Tătar Iorgăi.

1. Zapis di la Mirăuț(ă) și di la frati-său Costantin, și di la sora lor Safta, ficiorii lui Sămiz, un bătrân p(o)l din Urdiști din parti di gios.

Tot într-acil zapis scrie c-au mai dăruit iar lui Tătar Iorga tot aciștie giumătati di bătrân din Urdiști cari au fostu danie tatului lor lui Sămiz di la Dămiian, fratili lui Coruiu.

~~Alt zapis di cumpărătur(ă) ci au cumpărat dum(nealui) Lupul vornicul di la (…).~~

1. Di la Avrinti, ficiorul Ghinii Dămienise, nipot lui Toadir Tamvoe cât să va aligi parti lui din Bărseni, și a frățini-său lui Costan(i)n și a surori-sa Soloncăi de Bărseni.

~~1. Zapis di la Grigori sin Costandin nipot Nichitii di pi Pinciști, pricum au au dat giumătati din parti lui din Pinciști și giumătati iar din parti lui din Urdiști și giumătati iar din parti lui din Tămășini, li au dat danie Butii vornicului și Buta vornicul li au dat Lupului vornicului.~~

~~1. Zapis de la Cărsti, ficior Costinii, pe un bătrân p(o)l din Urdești, cari l au fost vândut lui Sămit, iar Cărstii încă i au fost cumpărătură di la Miclăuș, nipot Manciului, și pi urmă l au vândut Sămit, Tătar Iorgăi.~~

Zapis di cumpărătur(ă) di la Costantin păh(arnicul) pe 2 părți din Urdești din zapis(ul) l(u)i Tătar Iorga, cari l-au fost dat lui Gavriliț(ă) vornicul cu o parti ce-au fost cumpărat Gavriliț(ă) de la Băltag tij di Urdești.

Gium(ă)tati di parti lui Gligori sin Costandin ot Urdești.
Giumătati di bătrân tij di Urdești di la Prohiri și di la alții.
A tri(a) parti di sat di Urdiști di la Pascal și alți ficiori a lui Corlat.
Un bătrân di Urdiști din parti di gios di la Mirăuți și di la alții.
Giumătati di bătrân tij di la Mirăuț tij di Urdiști.
A trii parti din sat din Științi di la Gavril sin Păcurar și di la alții.
A trie parti dintr-un bătrân tij din Științi di la Ionașco sân Băltag și di la alții.
A trie parte di sat di Științi di la Pascal sin Corlat și di la alții.
A trie parti di sat din Bărseni di la Toadi(r) și di la fime(ia) lui Antimie.
A trie parti di sat tij din Bărsini di la Păcurar și Moisăiu sin Vasili și a Măricăi.

Izvod funii s-au găsit găsit la Tăm(ă)ș(eni).

5 fun(ii), 14 stănjăni, 5 palmi, s-au aflat în cânpu dispri răs(ă)rit în parti(a) di sus în hliza ci scurt(ă) dispri Cărpiști.

28 di funi(i) s-au t(r)as pi muchi(a) dialului din parti(a) scurtă în gios pi drum pi diasupra Gârzului pân(ă) în hotarul Mănăstirii Floriștilor di hotarul[1] (…)[1], dar răzeșii di Tăm(ă)și(ni) dau sam(ă) că mănăstiri(a) la câmpu n-ari, ci numai spri apus la păduri și au rămas să-s(e) circi pi scrisori.

5 fun(i), 4 stânjăni, parti călugăriască din gios.
23 fun(ii), 9 stânjăn(i), 6 palmi, în frunti dispri răs(ă)rit.
25 funi(i), 6 stânjini, hotarul Horiștilor din (…) în gios pe mijloc.
18 fun(ii) hotarul Știinților din Horiști în gios pi mijloc.
31 fun(ii) hotarul Urdiștilor din Științi în gios.
16 fun(ii) hotarul Bărsenilor din Urdiști în gios.

Izvod de zapisă de Tămășăn(i), Urdești, Ștefești și Horești.
<Urmează un izvod în limba greacă>.

Tămășinii.

+ A trie parti di sat di la Păcurar și di la alții.
+ A trie parti di sat di la Ionașco, ficiorul lui Băltag, și di la alții.

+ Parti Sofronii câtă s-a aligi iar din Tămășini.

Giumătati din parte(a) lui Gligori sin Costantin, nipot Nichitii di Pincișți, cât să va aligi iar din Tămășini.

Horiștii.

A trie parti di sat di Horiști tij di la Gavril sin Păcurar și di la alții.
A trie parti di sat di Horiști tij di la Gavril sin Păcurar și di la alții.
A trie parti di sat tij di Horiști di la Ionașco sin Băltag și di la alții.
60 di paș(i) în frunti tij di Horiști di la Dămiian și di la alții.

Urdiști.

Doauă părți dintr-o a trie parti di sat din Urdiști di la Gorgul și di la alții.
Giumătati di bătrân di Urdiști di la Grozav și di la alții din parti di sus.
Parti(a) lui Avrinti cât s-a alige tij din Bărsini.
<ss> (...) vist.

Acest izvod să-s(e) întoarcă pe ceia parte fiindu den (...) arătare părților cât cuprind în fieștecari săliște.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 422/64.

---

[1] Rupt.

276a **<1760-1770>[1]**

Însămnar(e) de părțil(e) di moșii di pe Dzărul și di pi strămoaș(a) lui Anița Gonoae di pi Goești i Tălpălăști ci s-au scos din anafuraoa di giudecat(ă) cu porunca dum(nealor) boerilor.

Părțil(e) di moșii di pi Dzărul sint acestea, însă:

La Răspopi, i la Bățăști, i la Roșior(i)i, la Armășen(i), i la Gănești la Bahni, i la Mândriști la vadu Horjâi, i la Vitrești, ci-s la Fălciiu i la Vasluiu. Gium(ă)tati li-au dat giudicata, part(ea) lui Mihai Dzărul să fie a lui Hudici grijindu-l pe Mihai, iar gium(ă)tati li-au dat Aniții i lui Hudici, și Hudici au dat part(ea) lui surori-sa să le caut(e), și acmu încă le dă și parte(a) lui Mihai Dzărul, niputând el să l(e) cauté, ci or dizbate.

Parte din moșii di pi Goești ci sint scrisori la Osmechești ci ar afla le-au dat iar surori-sa să l(e) caute ci s-a aligi.

Parte ci s-a aligi din Tălpeluești la Vaslui au lăsat-o giudecata lui Hudici, car(e) nici tată-său, nici moș(ul) său, cu ochii n-au văzut-o.

Part(ea) din Pârstiști[2] pi Dolina di pi tată său Hudici s-au dat pentru pominir(e) la măn(ăs)t(i)rea di călugări schitului di la Poiană ot Suceavă pentru suflitili morților.

A doasprici parti din sat Curdărin(i)[3] la Dorohoiu și cu a patra parti din 13 pol jărăbii din Sepotini di pi strămoașa lor Gonoae ci au dizbătut-o Hudici cu mult(ă) chelt(u)ială și giudecăț(i), car(e) se înpart pi 3 fité a Zărului, și parti Ilincăi se înpărță în 3 părți, cât s-a vini.

A opta parti și cu gium(ă)tati a doadzeci și patru di parti din Doljăști la Roman di pi Goești, iarăș la 3 fiti a Zărului, și parti Poroțchioae esti schimbat(ă) cu unchiu său Goe di Poroțchie cu Poroțchioae, și au rămas s-o scoat(ă) di la ficior Goi, Chiriac Poroțchie și iar n-au scos-o, ci încă la giudicat(ă) rămâind să e Poroțchi caseli i (…) ca să li di(a) la Mădici și di la Ghirghioae i s-au dat 150 lii și s-au luat anafuraoa di la dânsul.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Doljești, VII/36. Original.

---

[1] Datarea după inventar.
[2] Pârtești.
[3] Cordăreni.

---

277 **1760 aprilie**

† Sfintele și duhovniceștile pravile hotărăscŭ și aiavea arată ca să nu rămăe vre o eparhie cu îndelungă necăutare a păstorii și lipsită de paza cea duhovnicească și ocărmuirea arhierească, ca nu cumva turma lui Hristos cu îndelungata necărmuire aĭ acei eparhiĭ și nepurtarea de grijă arhierească să rămăe stinghirită de împotrivnicile înbolditurі a vrăjmașilorŭ celorŭ nevăzuțĭ și lunecată spre cumpăna primejdii ceĭ sufleteștĭ. Pentru aceaia darŭ și oblăduitoriĭ cei credincioșĭ de pretutindenea nu cu puțină purtare de grijă să osărduescu ca să nu rămăe pravoslavnicile eparhiĭ ce săntŭ suptŭ ocărmuirea lorŭ stingherite și lipsite de duhovniceasca căutare și oblăduire, cariĭ, văzăndŭ că iaste de mare și trebuinčosu darulŭ alŭ arhierii cătră aceĭ ce să laudă cu numele creștinescŭ, că prinŭ darulŭ arhierescŭ să săvârșescŭ toate tainile ceale dumnezești a sfinteĭ Bisăricĭ aĭ luĭ Hristos și a tuturorŭ creștinilorŭ celorŭ credinčoși și celorŭ ce săntŭ vădițĭ moștenitorĭ lui luĭ Dumnezăŭ, până-și așază purtători de grijă și adevăratŭ păstoriŭ duhovnicescu și arhiereŭ la pravoslavnica eparhie ce arŭ fi ajunsŭ a rămânea văduvindŭ, urmăndŭ asămine după dumnezăeștile pravile. Deci, de vremea că și ačastă sfântă Mitropolie a Moldovlahieĭ aŭ rămasŭ văduvindŭ de arhierească căutare și duhovniceasca ocărmuire de arhiereu eĭ chirŭ Iacovŭ, după paretisisŭ ce aŭ făcutŭ nesilitŭ și de a sa bună vrerea și voia luĭ, după cumŭ să vede aicea, în ceia fața pecetluită, ačasta cu alŭ luĭ bună vrerea alŭ luĭ paretisisŭ și prè-credinčosulŭ și iubitoriulŭde Hs. alŭ nostru Domnu și eghemonŭ a toată Moldovlahiia chiriosŭ Ioanisŭ Theodoru Voevodas, ca unŭ următoriŭ și foarte păzitoriŭ a sfintelorŭ pravelĭ și a canoanelorŭ și poruncilorŭ celorŭ bisearicești, care, de la Dumnezăŭ fiindŭ rânduitŭ și cu domneasca otcărmuire aĭ aceștiĭ de Dumnezăŭ păzite țări, nu puțină silință aŭ pusŭ ca să nu rămăe ačastă sfântă Mitropolie cu îndelungata nepurtare de grijă, cu nepăstorie și lipsită de păstoriia arhierească și de ocărmuirea duhovničască. Și așa, adunăndŭ pre toțĭ iubitorii de Dumnezăŭ episcopĭ ce să află suptŭ ačastă sfântă Mitropolie și împreună cu dănșiĭ și pre toțĭ velițiĭ și cinstițiĭ boerĭ aĭ Înnălțimeĭ Mării Sale și prè-cuvioșiĭ egumenĭ cccce are la sfintele mănăstirĭ și cu totŭ clirosulŭ bisearicescu și mirenescŭ, datu-se-aŭ lorŭ voe ca după canoane să facă psifisŭ, adică alegire, și să aleagă obrazŭ vrednicŭ, cinstitŭ și trebuinčosu ca să priimească ačastă purtare de grijă și ocărmuire arhierească a aceștii de Dumnezăŭ păzite țărĭ, și darŭ, trei obrază arhiereștĭ de cinste socotițĭ și arătațĭ fiindŭ, s-au ales vrednicŭ și mai iscusitŭ prea-sfințitulŭ Mitropolitŭ proinŭ Thesalonichisŭ, cliriosŭ Gavriilŭ, ca unŭ cucernicŭ, cinstitŭ și cu sfințirea încuviințatŭ și foarte împodobitŭ și bine învățatŭ ceale dumnezăeștĭ și biseariceștĭ, după cumŭ s-aŭ arătatŭ și la acea de mai înnainte eparhie a lui, Thesalonichisŭ; pre carele întru acest chip toți mărturisindu-lŭ cătră blagocestiva Mării Sale și de către prea-sfințitulŭ chirŭ Iacovŭ ce aŭ fostŭ Mitropolitŭ Moldovlahiei, s-au alesŭ de toțĭ, și așa s-aŭ învrednicitŭ de aŭ luatŭ prinŭ luminată măna a Înnălțimei Măriei Sale păstorescululŭ toiagŭ a preasfinteĭ Mitropoliĭ aceștiia, făcându-să alegere de obștie după bisearicesculŭ așăzămăntŭ și canonicească orănduială și hotărăre leğuita metathesisŭ, adecă mutare, și s-aŭ pusŭ Mitropolitŭ adevăratŭ și leğiuitŭ alŭ eparhieĭ aceștiia. Ce darŭ spre acea de a pururea adeverirea s-aŭ făcut și s-aŭ scrisŭ pomenirea ačastă bisieričască întru ačastă sfântă condică a prea sfinteĭ Mitropolieĭ aceștiia a Moldovlahiei. 1760, ecŭ (*sic*) luna luĭ Aprilie.

Ioanichie, episcopŭ romanschii.
Dositheŭ, episcopŭ Radauțului.
Inochentie, episcopŭ Hușului.

După N. Iorga, *Condica de hirotonii a Mitropoliei Moldovei publicată după original*, p. 10-11, nr. V (text românesc, cu multe abateri fonetice).

Arhiva Mitropoliei Moldovei-Iași. Condica de hirotonii a Mitropoliei Moldovei, sub data. Text grecesc și original românesc.

ALTE EDIȚII: Ioan Caproșu, *Documente privitoare la istoria orașului Iași*, VI, *Acte interne (1756-1770)*, p. 235-237, nr. 273.

278 **1760 (7268) august 2**

Gavriil mitropolit Moldaviei <m.p.>.

† Misail arhimandrit, iegumen, dinpreună cu toți frații, săborul Sfintii Mănăstiri Biserican(i), de la ținutul Ne(a)mțului, facem înștiințare cu această adevărată scriso(a)re no(a)stră la mâna cuviosului întru H(risto)s frate, ierămonah chir Deonise Hudeci, să s(e) știe că den mila lui Dumnăzău și cu agiutorul a cinstiților blagorodnici boeri zidindu-să bisărică de pe(a)tră, lăcaș de rugă dumnăzăescu, a petrece părinți călugări la siliște Doljeștilor, ce este peste Siret în ținutul Romanului, lâ(n)gă care avându și Sfânt(a) Mănăstire Bisericanii o moșie, anume Lețcanii pe Siret, pre din sus, alăture cu hotarul Doljeștilor, dată danie de răposata monahie Magadalina, fiica lui Ion Ciolpan, nepo(a)ta Ghenghii logofătului, și de la nepoții săi.

Deci fiindu această moșie Lețcanii a Sfentii Mănăstiri Besăricanelor alăture cu hotarul Doljeștilor pre din sus, unde este făcut schitul, și fiindu această moșie Lețcanii necăutată nedezbătută de noi părinții Mănăstirii Bisericanii, fiindu-ne și peste mână, dar văzind noi că să face un dumnăzăescu lăcaș ca acesta lângă această moșie, am poftit pre fratele Deonis Hudeci, ostenitorul acestui sfântu lăcaș, ca să facem schimbu, fiindu în co(a)stele mănăstirii, și priimindu-se și fratele la aceasta, am luat blagoslovenie de la stăpânul nostru, preosfinție sa mitropolit(ul) țărâi, chiriu chir Gavril, ca să s(e) fac(ă) învoe(a)lă și schimbu mănăstire cu mănăstire, fiindu și mai înspre buna pomenire a purure fericițâlor ctitori și cu odihna părinților sfintelor mănăstiri.

Și după ace(a)sta viindu fratele la noi la sfânta mănăstire în Bisericani ca să fac(ă) tocmal(ă) și învoe(a)lă cu schimbu de țigani sau cum s-a pute(a), iară noi cu tot săborul așe am ales că este mai de folosul mănăstirii și a fericiților ctitori ca să ne de(a) e(a)răș moșie drept moșie, și de ne va da și mai puțin loc, numai mai aproape, noi ne vom mulțumi, că mai mult folos ne va aduce, fiind că moșie no(a)stră ne este depărtată și nu ne-au dat mâna a o căuta și a o dezbate.

Și aflându noi că are sfântul schit al Doljeștilor o giumătate de sat de Goșmani, la ținutul Ne(a)mțului, dat danie de molitfa sa, monah(ul) Iorestu Alcazi, care moșie fiindu apro(a)pe de mănăstire și de alte moșii de unde ne este hrana, am poftit ca să ne de pe ace giumătate de sat, că este și mai de bună pomenire ctitorilor, înpărtășindu-să cu pomenire într-amândoă mănăstirile, și s-au priimitu și fratele.

Și cunoscându noi că tocmala și schimbul nostru acesta este după lege și pravil(ă), învoindu-să mănăstire cu mănăstire, drept acee de astăzi înnainte am dat moșie Lățcanii de pe Siret cu tot venitul ei să fie înspre hrana și chivirnisala acestui dumnăzăescu lăcaș di la Doljești, și esti date și scrisorile vechi ca să le fie în veci. Iară fratele Deonis Hudeci ne-(a)u dat aice giumătate de sat de Goșmani de la ținutul Ne(a)mțului, denpreună cu zapisul ctitorului Iorest Alcazi și cu scrisorile vechi, ca să rămâe și Goșmanii Bisăricanilor moșie stă(tă)to(a)re în veci.

Însă înspre mai bună pomenire amânduror părților fericiților ctitori am făcut și această tocmal(ă) ca să scrie și în pomelnicul ctitorilor de la Doljeștii pe răposata monahie Magdalina cu ne(a)mul ei și în tot anul să-i slujas(ă) c-un părăstas mare în sâmbăta ce va fi înnainte(a) Bunei

Vestiri a Pre Sfintei de Dumnăzău Născătoare după obiceiul sfintelor mănăstiri, ca să s(e) înpărtășască înpreună cu ctitorii și acei sfinte mănăstiri.

Așijdere și Sfânta Mănăstire Bisericanii să scrie în pomelnicul ctitoriloor pe Iorestu Alcazi cu tot ne(a)mul său, să s(e) înpărtășască și el întru pomenirile ctitorilor Bisăricanilor.

Deci de pe zapisul acesta să aibă a-ș(i) face frații de la Schitul Doljeștilor și dres domnescu ca să o stăpâne(a)scă cu tot venitul în palt și cheltue(a)l(a) ce ar face cu hotărâtul și dezbătutul acei moșii a schitului să fie cheltue(a)la și osten(e)ala, iar carile s-ar ispiti să fac(ă) v(re)o strâmbătate sau asupre(a)lă schitului sau micșurându-i hotarul, să fie de la Domnul Dumnăzău blăstămați și neprecopsiț(i) în veci, și de noi neertaț(i).

Și pent(r)u mai mare credința am pus pecete sfintei mănăstiri și ne-(a)m iscălitși noi, și poftim și pre alții să întăre(a)sc(ă).

Лет ҂зсѯи <7268/1759> ав(гѹст) в҃ <2>.
Misail arhimandrit iegum(en) de Bis(e)ricani <m.p.>.
Ierămon(a)h Savva proin egumen am scris și zapisul.
Daniil ermonah.
Ieromonah Sofronie.
E(r)monah Varlam.
Ermonah Ghedeoan.
Ermonah Antonie.
Дѡсиѳеѹ еп(и)скѡп Радаѹцѹлѹи <m.p.>.
Їѡникие епискѡп Ром(а)нѹлѹи <m.p.>.
Їнокентие епискѡп Хѹшѹлѹи <m.p.>.
Иѡан Бѡгдан вел лѡгофет <m.p.>.
Д(ѹмитрашкѹ) П(а)л(а)ди вил вѡрник <m.p.>.
Їѡан Канта бив вел вист(їерник) <m.p.>.
Алеѯандрѹ Некѹлке вел пах(арник) <m.p.>.
Василе Бѹхъескѹ бив вел пах(арник) <m.p.>.
Енаке Бѹза бив вел столник <m.p.>.

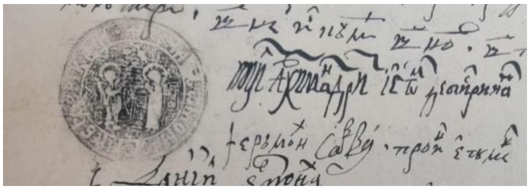

<Pe verso-ul filei a doua>: Iarăș schimbătură Doljăștii cu Beserecanii.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Doljești, V/19. Original, difolio.

---

279 **1760 (7268) august 31**

Suret di pe hotarnica satului Rugășeștii din velet ҂зсѯи <7268/1760> авг(ѹс)т ла҃ <31> iscălită de dum(nealor) Lupul Balș biv vel vor(nic) și de Costantin Canono biv vel pah(arnic), și de Costantin Cogălniceanul biv vel stol(ni)c, și de Petre Cheșcu biv vel șet(rar).

Din luminată poronca pre înălțatului domnului nostru Ioan Theodor voevod fiind orânduițî ca-s(ă) mergim să alegim și să hotărâm moșie dum(nealui) Dumitrașcu Palade vel vor(nic), ce are la țân(utul) Sucevei, pe apa Săretiului, anume satul Rugășeștii, care să hotărăști pe din gios cu satul Căndeștii a Mănăstirei Dobrovățului, ci este data danie de mărie sa Mihaiu vod(ă), și pi din sus cu satul Sănăuțăi, am mers la moșie de mai sus numită, și strângându-să după obiceiu răz(e)și și alțî oameni di pinpregiur, între care fiind și svințâe sa părintele Dosofteiu, Episcopul de Răd(ă)uțî, fiind vechil dispre parte(a) Mănăstirei Dobrovățului, și cerșindu atâta la dum(nealui) vor(nicul) Palalde, cât și la ciilanțî răz(e)și di pinpregiur la toțî ca să ne arăte fiiștecare cine ce scrisori ar ave(a) sau hotarnice vechi de la alțî răzăși a moșiilor de mai sus arătate, altă lumină sau dovad(ă) încredințată n-am aflat, neavând să arăte fără numai mărturii țărănești a săteni și a celor ce l(o)cu(i)esc pe moșiile acele; Iar la dum(nealui) vor(nicul) Palade aflat-am o scrisoare hotarnică din velet ҂ЗСЛВ <7232/1723 septembrie 1-1724 august 31>, în care arată că au fost rânduițî din poronca domniei Stroiciu spat(ar), și Sandul Albotă cluceriul, și Dumitrașcu Gafincu uricariul, ca-s(ă) hotărască această moșie Rugăşăștii, și sânt iscăliți într-această scrisoare înpreună și cu Toader Tăutul, și Vasăle Tăutul, și Sandul Ciomărtan, și Gavril Ciorneiu. Și măsurând acești mai sus arătațî moșie aceasta pe lungul hotarului, adec(ă) din capul hotarului din gios despre Căndești păn în capul hotarului din sus dispre Sănăuțî, arată c-au aflat 54 de odgo(a)ne și 18 stănjăni, și odgonul de 43 stănjăni, iar curmezâșul moșiei n-au măsurat fiind sămnele știute din apa Săretiului păn(ă) în culme(a) de(a)lului în dumbravă, dar dup(ă) măsurătoare(a) ce au făcut fiind o(a)recare pricin(ă) într-alte hotar(e) a Bălileștilor și a Grămeștilor, n-au apucat a pune pietri și au rămas nestâlpite, numai că măsurătoare(a) acee cu care păr(ă) la o vreme au fost odihniț(i) de înbe părțăle iar dup(ă) ce s-au dat moșie Căndeștii danie la Măn(ă)stire(a) Dobrovățul și au intrat la altă stăpâniri s-au scornit pricin(ă) pentru hotar. La care moșie mergând și noi acum și văzând că de la alțî din răz(e)și nici o lumen(ă) n-am putut afla, am purces iarăș pe hotarnica vechi a celor mai sus arătaț(i) hotarnici, și fiind că și svințâe sa episcopul de Rădăuțî din parte(a) Căndeștilor neavând alt(ă) dovad(ă) pintru hotar, au pus blestăm asupra megieșilor și a altor oameni traitor de acolo care or ști adivărul pe unde să disparte Căndeștii de Rugășăști, și dup(ă) acel blestăm aflându-să câțâva oameni bătrâni au dat mărturie cu sufletile lor precum au știut și au apucat primind și blăstăm asupra lor, care mărturii căutându-să și cu măsurătoare(a) locului, s-au cunoscut a fi bună și dre(a)ptă, și nefiind altă pricin(ă) înprotivă precum am cunoscut și am găsât cu dreptate, atâta cu cunoștința no(a)stră și cu ace(a) veche măsurăto(a)re și cu a oamenilor mărturii, am stâlpit și am pus sămne hotar moșii înpregiur începându-s(e) hotarul dintâi în capul moșii din gios unde să desparti Rugășeștii de Căndești și s-au pus pie(a)tră în șes în malul unii vâlcele lângă drum, și de acolo în crumezâș piste șes și drept piste Molniț(a) al(ă)ture cu i(a)zul ce să numești a lui Brah pe din gios, și iarăș(i) lângă drumul cel mare piste drum s-au pus pii(a)tră, și de acolo înnainte măcar că s-au cunoscut a fi hotarul moșiilor acestora părăul ce să che(a)m(ă) a lui Vețco, precum și mulțî din oameni ce s-au tâmplat faț(ă) au mărturisât, dar dum(nealui) vor(nicul) pentru ca-s(ă) nu fie pricin(ă) la mijloc din sângur vo(i)e dum(nealui) au tras hotarul mai sus de părău și au mai lăsat un rând de pământuri și iarăș s-au pus stâlp de piiatră în coștisă, și iarăș supt dumbrav(ă) piste o scursură ce să ch(ea)m(ă) Curhliac s-au pus altă pie(a)tră supt un ștejar, și s-au făcut și boor în ștejarul acela, și de acolo drept la de(a)l pe margine(a) unui pomăt pintre cas(e) și piste părăul lui Vețco în dumbrav(ă) s-au pus pie(a)tră între doi ștejari, și drept la de(a)l în culme(a) de(a)lului s-au pus alt(ă) pie(a)tră pe culme(a) de(a)lului unde să înpreun(ă) cu hotarul Derscăi, și de acole să into(a)rce hotarul în sus pe culme(a) de(a)lului pin Lo(a)zăle Negri păn(ă) într-o movil(ă) ci isti în dumbrav(ă), și tot culme(a) de(a)lului în sus și piste Părăul Negru, păn(ă) în mijlocul po(i)enii unde să înpreun(ă) cu hotarul Vlădenilor, și s-au pus pie(a)tră în mij(lo)cul po(i)enii, și drept piste poe(a)nă păn(ă) în Molneț(a), și Molneța în sus păn(ă) în hotarul Sănăuțălor într-un drum vechiu s-au pus pie(a)tră, și de acolo drept la vale piste Racovăț pe unde au fost mai înnainte pod vechiu, și de acolo tot Racovățul în sus păn(ă) în capul Dubovi(i) din sus, unde să înpreună hotarul Grecilor, în dreptul unui ștejar s-au pus pie(a)tră lângă drum. Și așe s-au închiet tot hotarul aceștii moșii Rugășeștii, și după cum amu cunoscutu cu dreptate am făcut această scriso(a)re hotarnică ca să fie de credință.

Lupul Balș vel vornec; Costantin Canano pah(arnic); Costantin Cogălniceanu biv vel stolnic; Petre Cheșco biv vel șătrar.

Suret asămine de pe cel adevărat.
<urmează cinci iscălituri>.

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Fond Achiziții Noi, MMDCXXVII/5. Suret; ibidem, MMDCXXVII/7, nr. 60 (rezumat).

EDIȚII: *Colecția Achiziții Noi. Indice cronologic, nr. 25*, vol. II (1686-1760), p. 266, nr. 2965 (rezumat).

---

280 **1760 (7269) noiembrie 2**

† Adică eu Ion Drume, giude a Măn(ăstirii) Dubrovățului, și înpreună cu Vasilie Țânboi, tij giude a Măn(ăstirii) Dubrăvățului, și Grigoraș Tilincă, giude a dum(nealui) vor(nicului) Mihălache Sturzăi, făcut-am scrisoare(a) noastră la mâna dumisale log(ofă)t(ului) Savii Burghele, ginirili Ilenii, ce-au ținut-o Costandin Căpotici, și este fiică (…)[1] Durac, precum să să știe că având dumn(e)alui țigani de zăstre de la soacra dumisale, carii fiind înprăștieți, am găsit noi pi o țigancă, anume Măriuța înpreună cu trei copii, fete, anume Vasâlca, mai mare, și Dochița, și Catrina, mai mici, care știind-o că este cu adevărat a dumisale, trăgându-să din țiganii neamului Durășceștilor, i-am arătat-o dum(i)sale și mărturisâm cu sufletele noastre precum că este dreaptă a dumisale dintr-acei țigani după cum și noi ne-am adeverit din scrisori și din înpărțăle carile am văzut la mâna dum(nealui). Și pentru credința am dat această scrisoare la mâna dumn(ealui) ca or(i)cându s-ar întânpla a tragi cineva pe această țigancă noi să avem a da samă și să fim răspunzători la toate pricinile, însă ne-am apucat ca să-i mai găsim și pe alți țigani ce să trag din neamul țiganilor Durășceștii, și ne-am pus degitele.
но(ием)в(рїє) в҃ <2> л(ѣ)т(о) ҂зсѯѳ <7269/1760>.
Eu Ion Drume giude.
Eu VasileȚinboiul tij giude.
Eu Grigoraș Tilincă giude.

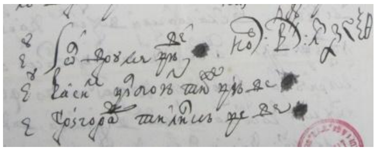

<Pe verso-ul filei a doua>: Pentru țâgani zapes a trei giuzi.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 428/62. Original, difolio.

---

[1] Spațiu gol.

---

281 **1761 (7269) februarie 6**

No 1

La logodna fiicii mele Catrina, cu dumnialui Gheorghie, i-am dat și eu loc de dughiană în târgu în Bârlad, care loc l-am scos cu giudecată de la Toader Țăfărdat pe ulița ce(a) mare, ce merge spre pod, lângă altă dughiană a nepotului Vasilie, aceasta este din apus, care iaste tocmită cu Cerbul jâdov 10 lei pe anu, și într-acestu anu ce merge am apucat de am dat-o lui, negușitor să-ș(i) ia acei

10 lei. Iar de acole să fie data fiicii mele să-i fie moșie în veci dumilorsale și fiilor dumilorsale în veci. Și pentru credința am iscălit.

7269 fevruari(e) 6

Antohi Scărlat căpitan!

Însă și aceasta să să știe ce-am dat Cerbului jâdov și giupânului Ghinii locul cu acestu feliu de tocmală, să de(a) câte 10 lei pe anu, iar când n-ar trebui locul să-i întorcu cheltuiala casăi ce-au făcut să-mi iau locul cu casa cu tot, și de acum de la Sfetii Gheorghie pără iar la Sfetii Gheorghie am luat banii care am rânduit să-i de(a) la o datorie.

Antohie Scărlat căpitan.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 360/20. Copie din condică, f. 17.

---

282 **<după 1761>[1] ianuarie 9**

Pre înălțati doamni.

Jiluluim mării tal(e) că viind răpoosat Lupul Costachi jic(nicer) la Schitul Doljiștii cu alți boer(i) când să zidie biserica, l-am rugat toț(i) călugării să intre mijlocitor cătră dum(nealui) spat(arul) Ilie Costachi să ne scoat(ă) o bucăți di loc ci ave dum(nealui) spăt(arul) tocma lângă schitu, fiind că ni da pricină di supărari, și di n-a vri(a) spăt(arul) s-o di(a) di pominiri dum(i)sal(e), să o plătim cum am socoti.

Iar jic(nicerul) Lupul ni-au zis că a circa și dum(nealui), dar poat(e) să nu isprăvasc(ă), ci dumn(ea)lui va da danie la măn(ă)st(i)re din moșiili sal(e) a trie parti di sat di Oțăleni la Fălcii, hotărât c-o facim schimbu dum(nealui) spăt(arul). Și tâmplându-s(e) dum(nealui) jic(nicerul) moarti cu primijdie, jupân(e)asa dumisal(e) știind pricina au dat zapis pi moșie afirosire bisericii, iscălind di preosfințâtu(l) mitropolit și di boeri mari mar(i), n(e)amu dum(i)sal(e), dar scrisorili nu-m(i) didis(e), fiind la țar(ă) și înprăștiet(e) p(r)in scrisorile sal(e).

Deci sculându-s(e) niști răzeș(i) din Oțălini di au tras pi jic(nicer) la giudicat(ă) pisti câtiva giudecăț(i) ci avuses(e) strămoși(i) lor cu strămoși(i) ctitor(i)lor, și părinții lor cu moși(i) ctitorilor, și ei singur(i) jicniciro(a)e, și i-au dat tot rămaș. Au găsit vrimi ca acie și cerând giudicat(ă) jicniciro(a)e, au dat o sam(ă) din scrisori în mâna unii slugi a sal(e), și ișind la giudicat(ă) și nifiind ci a răspunde i-au luat gium(ă)tati din bătrân cu un ispisoc făcut din vânzare di un nipot a lui, Mihail Horji și a unui Ghiorghi Horji, și li-au dat anafura volnicindu-i că și baștina lor ci or dovidi s-o e din cie gium(ă)tati di bătrân.

Și jic(nicereasa) dând scrisor(i)li ce-au găsit la măn(ăs)t(i)ri, acmu au vinit un Parthen(e), ci zic că-i diiacon, și și un Gavril, ficior lui Semion Agapie, ca să e și cielalt(ă) moșie cu gura lor și cu mărt(u)rii mincinoas(ă).

Și eșind Adam vel logof(e)t și scoțând eu giudicata ce-au avut Racoviț(ă) Cihan cu strămoșul lor Lazor, ci au fost nipot vânzător lui Mihăil Horjii, lui Ghiorghie Horjii, la zil(e)li mării sal(e) Ilieș vodă, i-am luat rămaș(i), poroncindu-l(e) dum(nealui) vel log(o)f(e)t să di(a) anafuraoa înnapoi, căci la aci(a) giudicat(ă) nu s-au vădzut carti di giudicat(ă). Și ei nesupuindu-s(e) giudecății, mi-au dzis dum(nealui) vel log(o)f(e)t să m(e)argă la curti înnainti a toț(i) boerii să s(e) circi giudicata, și ei înblă șuvâind ca niști acolisitori milostivi doamni.

Lazor, nipot lui Mihăil Horjii, au avut giudicat(ă) la domnie mării sal(e) Ilieș vodă, iar Sămion Agapie cu frati-său Grigore au avut giudicat(ă) la domnie mării sal(e) Mihai vodă la mitropolitu(l) țării și la toț(i) boerii, și mai pe urmă și la Divan(ul) mării sal(e) Mihai vodă, și moșie au hotărât-o răposat(ul) Gavril Miclesc(ul), ce-au fost vornic mare și pe urmă și logof(e)t mare, și i-au dat rămaș(i). Mai pe urmă la mărie sa Ioan Theodor vodă au avut giudicat(ă), și acist Gavril, cumnatu cu jic(nicerul), și tot rămaș(i) s-au dat. Și pisti atâti scrisori nu să mai odihnesc, puind și (…) și alti. Ne rugăm doamni mării tal(e) di dris să e un sfârșit cum a fi mila mării tal(e).

Smeriț(i) rugători mării tal(e) călugării di la Schitul Doljiștii ot Romanu.

<Pe verso-ul filei a doua>: Vat(amane) de ap(rozi) să-i scoț(i) la veliții boeri ca s(ă) cerceteză și s(ă) facă anafora.

ген(арїе) ѳ҃ <9>

Прочи.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Doljești, V/68. Original, difolio.

---

[1] Datarea după inventar.

---

283 **<1761-1767>[1] februarie 19**

Pre înălțati doamni.

fev(ruarie) 19[1]

Jeluesc bunătății mării tal(e) pentru giudicata ce am avut înnainti mării tal(e) cu Parthenie diiacon și cu frati-său Gavril, ficiorii lui Simion Agapie, strănepoții lui Lazor, că la giudecata ce-au avut ast(ă) iarnă cu sluga Zmărandii jic(nicereasa) pentru a trie parti de satu Oțăleni, di la Fălcii, nefiindu-i toat(e) scrisorile la mână și neștiind și ce-a răspundi, au luat numiții răzeș(i) gium(ă)tat(e) din bătrânul Horjii cu ispisocul di la mărie sa Știfan Vas(i)lie vodă, și aducând și alt(e) dovezi să mai ia și din cielalt(ă) gium(ă)tati din bătrân(ul) Horjii baștina lor.

Acmu viind răzeși(i) ca să dovidiască să mai ia încă 3 părți din ci(a) gium(ă)tati di băt(r)ân și să lasă parti(a) Răcovițăștilor a cinci(a) parti din bătrânu(l) Horjii, și trăgându-mă ei la giudecat(ă), ce-au socotit au strâgat la feriast(a) mării tal(e) cerându-s(e) la Divan cu anafuraoa di anu și eșind înnaint(ea) mării tal(e), și neaflându-s(e) aci(a) cart(e) ci li s-au luat la giudicata din zâlili mării sal(e) Mihai vodă, ai hotărât mărie ta să ție răzeși(i) aci(a) gium(ă)tat(e) de bătrân după ispisoc di la Ștefan Vas(i)lie vodă, iar di oi găsi eu cart(ea) acie și fiind după cum scriu giudicățil(e) re(a), să aibu a-mi căuta drept(atea) cu dânșii, și nădăjduind că și cart(ea) acie s-a găsi și alt(e) dovezi asupra lor și sint odihnit giudecății și dreptății mării tal(e) cum s-au hotărât pi scrisorili ci s-au aflat.

Numai mă rog mării tal(e) să fie poronca mării tal(e) să di(a) înnaint(ea) unui boeru izvodu iscălit di n(e)amul lor și a Horjii și a lui Bosie căp(i)t(an) din care zâc că să tragu, căci ispisoc cumpărătura lui Bosie nu s-au aflat la alt(e) giudicăț(i) într-o sut(ă) de an(i) nici la moșii, nici strămoșii lor, care au avut giudecăț(i) cu Racovițăștii și este prepus să nu-l fi luat di undiva acmu di curând, căci în 5-6 rândur(i) di oamin(i) n-au eșit la giudecat(ă) cu Racovițăștii, și hat(manul) Dumitrașco la giudecat(ă) au arătat scrisori di au închiet bun hotar Horjii și i-au și gonit de acolo, și să fie porunca mării tal(e) să mi să fac(ă) luminat(ă) cart(ea) marii tal(e) la un boer megieș să circi și cu răzășii lor acolo, și găsind și carte(a) acie și cu mărturie ci va trimit(e) boeru(l) cu răzeșii din Oțălini și alți migieș(i) de or ave(a) vro dript(ate) or circa giudicat(a), iar di s-or îndript(a) a lor, or stăpâni cu dreptat(e). Căci eu mărie ta strein moșii … ce-am luat, care nici cu ochii nu s-au văzut di călugări, nu pot să știu ci or răspundi pân(ă) ne-(a)m circa, iar răzeși(i) să stăpâniasc(ă) pân(ă) ni-or cunoaști dript(atea) și cum a f(i) mila mării tal(e).

Smerit rugător mării tal(e).

Ier(o)monah Dionisie Hudici <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: Mergi la dum(nealui) hat(manul); **фев(рꙋарїе) ѳ҃ї** <19>.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Doljești, V/70. Original, difolio.

---

[1] Datarea după inventar.
[2] Altă mână.

---

284 **<mai 1761-18 martie 1764>**

Din luminat(ă) carti(a) priînălțatul(ui) domnu mărie sa Ioan Grigorie voevod ci ni-au adus Costantin Talpiş di pi Horăiata ot ținut(ul) Tutov(a) întru carii ni să poroncești pi(n)tru pricinili a 2 pivniți ci s-au spart, una a lui Vasili Talpiş și alta a lui Costantin Talpiş, și li s-ar hi făcut câtiva pagubi în vinaț și într-alti ce au avut ei prin pivnițili lor. Deci luând noi luminata carti mării sali am strânsu pi toț(i) înpregiuraș(i) și li s-au dat strânsoari, ori tâlharii spărgătorii pivniților să-i afli, or(i) pagubili să plătiască di vrimi că pripusurile păg(u)bașilor sânt asupra înprigiurașilor și rămâind pricina ca să îmbli înprigiuraș(ii) să afli tâlhar(ii) au tricut câtva vremi, apoi s-au aflat un Ghiorghie a Niniții și un Ioniț(ă) sin Iordachi Muréiu și un Lupul sân lui Ghicol vând vin într-un read(iu). Deci aducându-s(e) faț(ă) pi Ghiorghie și pi Ioniț(ă) am întrebat întâi pe Ghiorghie și el au tăg(ă)duit, apoi întrebând și pi Ioniț(ă) , au prinsu a spuni că într-o zi au mărsu Ghiorghie la cas(a) lui Ioniț(ă) și l-au înghiiat la chivniț(ă) și i-au cerut și o tidvă să-i de(a), și având și Ghiorghie a (lui) 2 urcio(a)r(e) au purcis la chivniț(ă) și apropiindu-s(e) de chivniț(ă) au zis Ghiorghie lui Ioniț(ă) șizi tu aici de păzești că eu m-oi duci, că eu m-oi duci[1]di oi lua vin și ducându-s(e) Ghiorghie la chivniț(ă) au vinit la Ioniț(ă) cu vasâli plini și întorcându-se înnapoi au intrat în read(iu) u(n)d(e) li-s și casâli lor acolo și lăsând Ghiorghie tidva lui Ioniț(ă) lângă un copaci, s-au dus cu ulcioarăli acas(ă). Iar Ioniț(ă) s-au dus di au chimat pi Lupul lui Ghicol di acas(ă) luând ș(i) o cohiț(ă) cu dânși(i) au mărsu la tidva cu vinul și bând ei vinul din tidvă au mai pus și în cohiț(ă) vin și purcegând ei biț(i) cu cohița amân(doi) s-au s-au (în)tâlnit cu fimiie lui Ghiorghie Roiul și i-au dat și ei de au băut. De car(e) spuind(u)-ne Ioniț(ă) toate acesti, fiind Ghiorghie Niniț(u) faț(ă) nu s-au tăgăduit, și întrebându-l eu din ci chivniț(ă) au luat vinul el așa au dat sam(ă) că au luat din chivnița lui Vasili Talpiş, dar dobândind Ghiorghie mânie pi Ioniț(ă) au spus Ghiorghie Nenițu cum că și f(e)m(ei)a lui Ioniț(ă), Io(a)na Mărăias cu o sor(ă) a lui Ghiorghie, Dahina, au mâncat 2 stup(i) a lui Ghiorghie Roiul.

Deci vezând și eu pricum că să dovidisc unul pri altul tâlhar(i) di vin și di stup(i), i-am dat pi mâna păgubașilor, a lui Vasili Talpiş și a lui Costantin Talpiş și a Roiului ca să(-i) e și să-i ducă la dum(nealui) ispravnicul ținutului să li-s(e) pliniasc(ă) pagubili pi ciuboti lor pin tacsa ci ei. Am dat și eu aceast(ă) scrisoare (...)[2] mâna lui Vasili Talpiş și a lui Costantin și a Roiului ca să li f(...)[3] (...)[4].

Costantin Jora sulgir.

<Pe verso-ul filei a doua>: Gheorghii Nenițu / Ioniț(ă) căp(i)tan, cumnat lui. No. 12; Mărturie de la Jora.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 531/6. Original, rupt 1/4 din fila a doua.

---

[1] Repetiția, conform textului.
[2, 3, 4] Rupt.

---

285 **1763 (7271) august 10**

† Ио Григоріє Иоан в(оє)вода, Бож(їю) мил(о)ст(їю), г(ос)подар Земли Молдавскои. Credincioș(i) boiarii domnii mel(e) dum(nealui) Lupul Costachi biv vel pah(arnic) i dum(nealui) Arghirie biv ve(l) med(elnicer), isprav(nici) de ținutul Fălciiului. Vă facem știre că aicea la domniia mea au dat jalobă boiariul nostru Ghiorghie Strătilă biv vel căp(i)t(an) asupra unii Mariia, fata lui

Samson, cum că avându el o moșie, anume Berteștii, ce este pe apa Elan(u)lui, la ținutul Fălciiului, ș-acea Mariia fără de nicio dreptate iar fi înpresurând moșiia aceasta, și în trecutul an s-ar fi întinsu de ar fi luat și dejmă de pre acea moșie, cum și de către alți oameni ce le zic Oiaștii, iarăș s-ar fi înpresurând acea moșie Berteștii de care cerșindu-ș(i) dreptate la domniia mea ca să i s(e) hotărască moșiia de către aciia ce să înpresoar(ă). Iată că vă scriem dum(neavoastră) văzind carte(a) domnii meli să vă sculaț(i) și să mergeț(i) la acea moșie Berteștii și să strângeț(i) pre toț(i) răzéșii și înprégiurașii din toate laturili, și să stați(i) a lua sama foarte cu amăruntul și cu bună dreptate, atâta pe scrisori, cât și pe mărturii a bătrân(i) și să trageț(i) locul cu funea, și pe unde veț(i) afla sămnile și hotarăle aceștii moșii că au înblat din vechi să o și hotărâț(i) stâlpindu-o și cu p(i)etri hotar, și după hotărârea ce viț(i) face să daț(i) și mărturii hotarnică iscălită de dum(neavoastră) și de toț(i) răzéșii și alții ce să vor întâmpla la hotărât, care mărturie hotarnică să o trimiteț(i) aicea la vt(ori) log(o)f(ă)t ca să o ducă la dum(nealui) vel log(o)f(ă)t să o cercetéză și apoi vt(ori) log(o)f(ă)t să o trimit(ă) la condică, urmând după hotărârea ce s-au făcut de către domniia mea, iar care nu s-ar odihni cu hotărârea dum(neavoastră) să le daț(i) zi de soroc să vie la divan. Aceasta scriem.

В(ъ) Л(ѣ)т(о) ҂зсоа <7271/1763> **ав(гꙋст) ї҃** <10>.

Проч в(е)л ло)(о)ф(е)т.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DLXIV/191. Original, sigiliu oval.

---

286 **1763 septembrie 3**

Adică noi, târgoveții de Bârlad, cari mai gios ne-am iscălit, făcut-am scrisoari noastră la cinstit mâna dum(nealui) cuconului Ion(i)ță Cantacuz(i)no hat(man), precum să să știe că noi de bună voe noastră, de nimi sâliți, nici asupriți, am dat danie dum(i)sale un loc de dughini în târgul Bârladului, adic(ă) în fața uliții, drum(ul) cel mari a Țarigradului, alături pi dispri soari răsari și dispri apus să hotărăști cu loc(ul) Pascului, însă fața locului șapte stânjâni, și lungul doisprezeci stânjini, carii să fie dum(nealui) danie în vici niclătit și nistrămutat, și să-ș(i) fac(ă) și dughini pi acel loc.

Și pentru credința ne-am pus degitile.

҂зсов <7272/1763> **съп(темврїе) г҃** <3>.

Ion Călămah.
Vasâle Ghizdan.
Ion Sava.
Vidră Sava.
Știfan Vrabie.

Vasâli Bulichi.
Niculiță Cinbala.
Ion(i)ță Amagdig (?)
Lupul Boda star(o)st(e).
Virga.
Gheorghi Azenicăi.

Eu, Dumitrachi Brandiiacu, am scris cu zâsa tergoviților.

Τό παρόν γράμμα ἔγινε ἔμπροσθέν μου μέ οἰκεῖα βουλῆ, καί θελήση αὐτῶν < Scrisoarea de faţă s-a făcut în faţa mea, de bună voie şi cu vrerea acestora>.

Ἰωάνν(ης) Σλουτζ(άρης) μάρτυς : <Iane sluger, martor >.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCCXLVI/16. Original.

---

287 **1763 (7272) noiembrie 26**

† Нои Григорїе Иоан в(ое)вод(а), Бож(їю) м(и)л(о)ст(їю), г(ос)п(о)дар Земле Молдавскои. Credincioși bo(i)erii domniei méle, dum(neata) Costandin Sturza biv vel med(elnicer) i dum(neata)

---

[1] Transcrierea și traducerea aparțin doamnei Lidia Cotovei, cărei îi mulțumim și pe această cale.

Enachi biv vel sulgeriu, isprav(nici) de ținutul Tutovei. Facem știre că domniei méle au dat jalobă Gheorghie Buta și Vasile zăt lui din Miclești ot Fălciiu, asupra unui Costandin Bujoranul, mazil din Simila, di la ținut(ul) Tutovei, zicând jăluitorii acéștie că mai în anii trecuți fiind ei trăitori la ținutul Covurluiului și fiind toate scrisorile de moșiile ce au ei la mâna lor, au mers acél Costandin Bujoranul și au cerșut la dânșii uricul care iaste făcut peste toate moșiile, fiind că și el iaste răzăș cu jăluitorii într-une(le) moșii, zicând că va să-și dezbată părțile lui de moșie pe unde are și arată într-acel uric, zicând că după ce-și va dezbate părțile lui îl va da iar la mâna jăluitorilor, și ei fiind oameni săraci n-au putut ca să meargă cu uricul și l-au dat socotind că-l va da iarăși la mâna lor după cum zicea, și luând uricul de la jăluitori nu-l mai dă, și nu numai că intră cu stăpânirea și în care moșie n-are el treabă fiind uricul la dânsul, ci încă zisăsă că le-au și vândut o moșie de la acel ținut, anume Fruntășanii pe Horăiata, în care moșie zisără jăluitorii că el nici răzăș nu iaste acolo, nici are treabă, pe care moșie zisără jăluitorii că au dreasă și scrisori și acmu la mâna lor osăbit de uric(ul) ci l-au dat acelui Costandin Bujoranul, și să plânsără că au strâmbătate despre dânsul, atâta că le-au vândut moșie, cât și că uricul nu le mai dă. De care cerșindu-și dreptatea de la domnie mea iată că vă scriem să aduceți și pe acel Costandin Bujoranul de față înnaintea dum(neavoastră) și să cercetați pricina aceasta cu amăruntul, și de să va dovedi că iaste uricul drept a jăluitorilor și-l ține el numai în tărie lui, să-l luați di la dânsul și să-l dați la mâna jăluitorilor, cum pentru numita moșie ce zisără că au vândut-o el, de s-a dovedi că iaste dreaptă a jăluitorilor și el au vândut-o rău și fără cale, iarăși să o dați la stăpânirea jăluitorilor, iar fiind pricina într-alt chip tot să-i giudecați și să-i așăzați dup(ă) cum a fi mai cu dréptate, iar neodihnindu-să vreo parte cu giudecata și așăzarea ce le veț(i) face dum(neavoastră) acolo, să le dați zi de soroc și dinpreună cu mărturie dum(neavoastră) să-i trimeteți la divan. Aceasta scriem.

Лет ҂зсов <7272/1763> **ноем(врїе) кѕ** <26>.

Проч вел лог(о)ф(е)т.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 794/37. Original, sigiliu oval.

288 **1764 (7272) martie 3**

† Moș diiacone Capode (?), săn(ă)tati. Aici venindu diiaconul To(a)der și ne spus(e) că ai vândut 35 de stânjini de moșie la dumnealui pah(arnicul) Costache Conache din moșie no(a)stră, zâcându cum că sântem noi cu tal(eri) 7 dator(i). Molitfa ta cându ne-ai înprumutat și ne-ai dat ban(i) noao; Ești om bătrân, minciun(i) de ce să vorbești. Adevăr(u)lul îl știm și să-l vorbim. Sântu 8 ani de cându ai venit aici la noi, întâi de ne-ai spus că avem și noi moșie părintească și nu o căutăm și o mănâncă alțâi. Ț-am răspunsu cum că știm că avem moșie și nu ne-au dat mâna ca să o căutăm pân(ă) acum.

Mol(i)tăfa te-ai rugat să te facem vechil pe moșie, că multu, puțân, ce v(e)i lua du pă moșie, ne vii da și să va cunoaște că este moșie cu stăpân, că mie nu-m(i) trebuește să vă viclenescu cu nimic. Și așa ț-am dat moșie să o cauț(i).

Mai încoace ai venit zâcând cum că s-au făcut o biserică acole pe moșie ca să ne îndrum(i) să-i dăm ceva din moșie, ș-am și dat ce ne-am îndurat. De cându ț-am dat moșie ca să o cauț(i), noao o jumătat(e) de ban nu ne-ai dat di pe moșie, nici macar un fuior de in sau de cânipă, și de cât o s(ă) ai venit aici la Focșan(i) di pe un bogasâr, ai rămas un zlot să-m(i) dai. Cându ai venit cu To(a)der ț-am dat ban(i) 700, cându ai venit cu popa, ban(i) 700, negoț ț-au dat ban(i) 700, car(e) fac tal(eri) 2, ban(i) 30 dator tu no(u)a. Așteptându ca să ne aduci banii, și tu ne-ai vândut și moșie, afar(ă) din tal(eri) 3, ce i-ai luat astă var(ă) dijma di pe ostean și f(or)pile tale sântu a te da o domnie pe uliță dac(ă)-ți eram noi dator(i).

Di ce nu-ț(i) cerei datorie, ci te îndatorei la noi, ci-ț(i) las(ă) minciunile și ne lasă moșie lămurit, pe cum au fostu, să fie suptu stăpânire cui am dat, să o caute cu pace cu pace, că apoi ce-i căuta vei găsî, aceasta. Fii sănătos.

мартїє г҃ <3>.

҂зсоб <7272/1764>

Avram mazâl sin Hrizea.

Gheorghie mazâl sin Hrizea.

Niagoiuț <m.p.>.

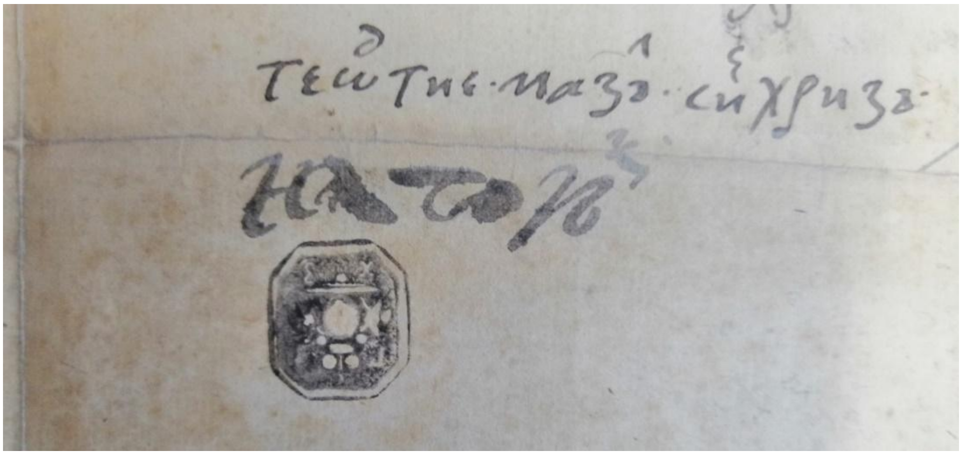

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 615/12. Original, difolio, sigiliu mic octogonal.

---

289 **1764 (7272) mai 6**

Copie

Precum ni-au chemat Ion Bădărău di-am mărsu di-am văzut o bucată de loc pentru care are pricină cu răzășii de Bănceni, zâcând răzășii de Bănceni că este ace bucată de loc din hotarul lor din Bănceni, iar Ion Bădărău zâci că-i din hotarul lui, Hriasca, fiind ace bucată de loc a unii Vasâlca, fata Vârgolițo(a)ia, ș-au fost luoată un Pârvu post(elnic) cu giudecată de la ace(a) Vasâlca. Și de la acel Pârvu post(elnic) au cumpărat-o tatul lui Ion Bădărău, anumi Antohi armașul, moșâie Hriasca.

Și cu ace bucată de loc a Vasâlcăi ș-ar fi stăpânit-o tată-său și el până acmu. Și arată Ion Bădărău cum moșie Băncenii sânt hotărâți stol(ni)c(ul) Ilii Frige Vacă, și la ace hotărâre nu s-au tinsu răzășii de Bănceni pe ace bucată de loc. Și mai arată Bădărău că ace bucată de loc să hotărăște pe din gios cu hotarul Mihalcii.

Deci nefiind dovadă, nici scrisori, să arăti, li-am zâs să margă să caute hotarnica stol(ni)c(ului) Ilii, ce este la Mănăstirea Răchitoasa să să îndreptezi și s(ă) caute și scrisorile Mihalcii și stăpânire lui. Și di n-a fi însămnând hotarnica și ce bucată de loc, cum și scrisorile Mihalcii de vor arăta că să hotărăște cu ace bucată de loc sau de Hriasca de vor arăta acele scrisori așa, atunce să cunoaște că-i moșie a lui Ion Bădărău, iar nearătând scrisorile, atunce lățind (?) răzășii de Bănceni cu sufletul lor cum știu éi adivărat că-i de hotarul lor de Bănceni și nu lăcomăsc, vor ține éi.

Noi așe am socotit ș-am făcut această însămnare la mâna lui Ion Bădărău.

7272/1764 mai 8.

Ștefan Popăscu vor(ni)c de poartă.

Această copii poslăduindu-s(e) de mini cu ce adivărată scrisoare cari s-au găsit la preutul Gheorghe zăt popa Mihaiu ot Ciocani, și fiind întocma s-au încredințat de către mini.

1821 ghen(a)r 11.

Costachi Cerchez comis <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: 7272 mai 6; No. 116; Relativ la Bănceni, fără importanță.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 613/10. Copie.

---

290 **1764 (7272) iunie 12**

Ио Григорие Алиѯандрȣ Гика в(ое)вода, Бож(ї)и мил(о)ст(ию), г(ос)п(о)дар Землии Молдавскои. Cinstiți și credincioș(i) boiarii domnii méle, dum(eavoastră) Lupul Costachi biv vel ban i Enache biv vel sulger, ispravnici ținutului Tutovii. Vă facem știre că aicea la domniia mea au datu jalobă acești oamen(i), anume Iane, și Duca, și Tudorei, greci, oameni streini de la Trapizon, asupra lui Vasili Duca căp(i)t(a)n, de acolo din târgu din Bârladu, și asupra unii nepoate a lui, anume Catrina și a fratelui ei Toader, tot de acolo din Bârlad, zicând că având ei un frate, anume Panaite, caril(e) fiind om cu prilej cu sirmaia și cu casă întreagă și cu dughian(ă), și cu bucate, și cu de tot féliul de aleșveriș, și fiind el însuratu de ținea pe acea Catrină, nepoata lui Vasil(e) Duca, și neavând copii făcuț(i) dinpreună, și în anul trecut întâmplândui-s(e) acelui Panaite, frate a lor într-o cale în Țara Turcească de l-au ucis niști tâlhar(i), dar acel Vasile Duca dinpreună și cu nepoții lui Catrina și Toader, îndată au pus mâna pe toate rămășiturile lui Panaite, n-au așteptat ca să ia cele ce să cădea după hotărârea pravilii, ce mai având ei un frate a lor, anume Axintie, acolo la Bârlad, atuncea au mersu acolo la unul ce era frate mortului și li-au zis ca să stea rămășituril(e) mortului să nu să atingă nimen(i) până nu să vor strângi cu toți frații, dar ei pe dânsul întru nimic nu l-au socotit ca pe un frate, nici l-au lăsat să să atingă de nimic a mortului, și ei toate rămășituril(e) mortului li-au înprăștiiat, li-au mistuit, li-au făcut ce li-au fost voia, și acmu cu toți frații viind de unde au fost duși, șe-au cerșut dreptate(a) la domniia mea ca să-ș(i) poată afla rămășiturili fratelui lor. Iată că i-am orânduit acolo la dum(neavoastră), de care scriem dum(neavoastră), văzind cartea domnii méle să aduci atâta pe Vasile Duca de fațe, câtu și pe feméia mortului Catrina, și pe fratel(e) ei Toader, și să stai a le lua sama și a cerceta pricina aceasta foarte cu amăruntul și cu bună dreptate în frica lui Dumn(e)zeu și fără de hatâr, și aflând toate rămășituril(e) lui Panaite nemistuind nimic macar câtu de puțin, atuncea să faceț(i) dum(neavoastră) parte și femeii lui după hotărârea sfintii pravile, mai mult să nu să amestece, însă de nu-ț(i) putea dum(neavoastră) ca să dovediț(i) rămășituril(e) lui Panaite într-alt chip și ar mistui cineva oricâtu de puțin, atuncea să puneț(i) dum(neavoastră) să facă și giurământu și s-s(e) cet(e)ască și cartea de blăstăm ce s-au făcut mai înaint(e) pentru această pricin(ă) de la preaosfințiia sa părintele mitropolit întru auzul tuturor, și așa să giudecați dum(neavoastră) și să-i așezați ca să rămâ(i)e jăluitorii odihniți, hotărând pricina prin carte de giudecată, iar de nu s-ar odihni vreo parte să le daț(i) zi de soroc să vie la divan și cu divan(ul) domnii meli să va căuta pricina lor. Aceasta scriem.

Л(ѣ)т(о) ҂зсов <7272 / 1764> **иѹн(їє) ві** <12>.

Проч вил лог(о)ф(ъ)т.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDXCVI/134. Original, difolio, sigiliu mic octogonal.

291 1764 decemvrie 16

† Нωи Григори Алиѯандрȣ Гика в(ое)в(о)да, Бωж(їю) мил(о)ст(їю), гωсподар(ъ) Зъмли Молдавскои. Facim știri cu această carti a domnii meli, că di faț(ă) s-au pârât înnainte domnii meli și a boeril(o)r nostri a Moldavii, Neculaiu Hojloban din satul Hârtop, ținut(ul) Răutului, cu cuvioșiia sa Ionichenti, dichiu Mănăstirii Fâstâcii, pentru trii sâliști di sati, anumi Bălteni, și Olănești i Crâsteiu, în ținut(ul) Vasluiu.

Pentru care ne-(a)u arătat Hojloban câtéva scrisori, anumi carte domnului Mihai Racoviți v(oe)vod pi o a triia parti din sat Băltenii dată lui Pavăl Buiceale, al doili, carti(a) domnului Neculaiu vodă pentru moșia Băltenii i Olăneștii cu Crâsteiu, înpreună cu alti scrisori doviditoari că s-au înprésurat Băltenii pentru un loc de prisacă cu hotarnica lui Ant(i)oh(e) Jora vel log(o)f(e)t, ci arată a tuturor moșiil(o)r soma funiil(o)r, după cari au zis Neculaiu vodă că aceste moșii sântu a lui dati zăstri di socru-său Ion Parthe(ne) din târgul Soroca.

S-a(u ce)[1]rutu și la dichiu să arîti scrisorili cu cari stăpânescu acesti moșii, și au dat răspuns că scrisorili cari să ceru sânt la Sfântul Sânai, adică daniia lui Mihai Racoviț(ă) voievod pi acisti hotară i o hotarnică ci au hotărâtu Duca v(oi)vod moșiia Delenii di pisti Bârlad spri răsăritu ci cuprindi și moșiia Băltinii, iar nu și Crâstoiu. Și au arătatu și dou(ă) hotarnici, una di la Săvirin cluceru și Vasâli Popa uricaru și alta a părințil(o)r di la Sânaiu, cându s-au luoatu în stăpâniri, din cari dovidindu-să cu pricină că rău au dat domnul Mihai Racoviți v(oe)vod acéste moșii danii, fiind răscumpărați di datorii și sloboziți di vecinătati.

Domniia me și înpreună cu tot Sfatul nostru am hotărâtu să lipsască cu stăpânire pi moșii, dar dichiu(l) au cerutu ca să i să lasă vade să-ș(i) aducă scrisorili, cari i s-au și pus vade di șasă luni spri aduciri danii, ca să s(e) cercetezi di au avut-o cumpărată în urmă s-au dată danii sau cu vriun schimbu, cari nifiind asămine dovez(i) la dichiu i să va faci lui Necolaiu Hojloban osăbită carti di stăpâniri.

Și spre a fi știuti că așa s-au hotărâtu acesti pricini, am datu lui Neculaiu această carti pentru știința vadelii ci s-au hotărâtu. Aceasta facim di știri.

1764 dec(em)vr(ie) 16.

Loc peciți gospod.

Ur(i)ginalul acistii cărți l-am primitu la mini di la polc(o)v(nicelui) Ghiorghi Bostan din sat Vâtcanii, ținutul Fălciiului, înpriună cu o copii di pi un izvod noruit pentru șaisprizăci hotară di moșii, și aducând pi cel adivărat izvod înpriună cu carti(a) domnului Mihaiu Racoviți v(oe)vod și alti scrisori ci vor fi atingătoari di moșiia Băltenii, Crâstoiu și Olăneștii, am ai răspundi cu prudinți. Urmezi a me iscălitură.

1838 apr(ilie) 20.

Ioasaf arhimandrit.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 30/24. Copie din 20 aprilie 1838.

---

[1] Rupt.

---

292 **1765 martie 16**

Copie

Ио Григори Алеѯандрꙋ Гика в(ое)вод, Бож(їю) ми(лостию), г(ос)подар З(емлии) Молдавскои. După cercetare(a) și giudecata preo(s)finții sali părintelui mitropolitului și a dum(ilo)rsali veliților bo(i)eri poruncim domnie me(a) ca toate așa să-s(e) urmeză și ispisocul acel domnesc ci l-au poprit d(umnea)lui vor(ni)c(ul) încă să-s(e) de(a) dum(i)s(a)li vel log(o)f(ă)t(ului), iar cărie părți iar pâre că nu să odihnește cu giudecata aceasta să iasă la Divanu înnainte(a) domniei meli, și am întărit și cu a domnii meli pecete.

а҃ѱѯе <1765> март(їе) ѕі҃ <16>

Проч г҃ <3> лог(о)ф(ъ)т

L(oc) P(ecete) G(os)p(o)d.

Pre înălțate doamne!

Din luminată porunca înălțimii tali prin țidulă ce-am fost rânduiți am luat sama între d(u)m(nea)lui Ștefan Rosăt vel log(o)f(ă)t, și între d(u)m(nea)lui Manolachi Costachi biv vel log(o)f(ă)t, și între dum(nea)lui Păladi biv vel vor(ni)c, pentru un sat Tupilații, di pe apa Elanului de la țin(u)t(ul) Fălcii(u)lui, și cercetând pricina acestui sat Tupilații din scrisori ce-am văzut la fiiștece parte, așa am aflat: Satul Tupilații au fost a unui Ștefan Cerchez vel com(i)s ș(i)-a giupânesăi sali Acsița de cumpărătură precum s-au văzut zapisăle vechi, ci li-au arătat acum fiiștece parte; Și Ștefan Cerchez vel com(i)s cu giupâniasa sa botezind o fii(că) a vor(ni)c(ului) Iordachi Rosăt, părinte lui dum(i)s(a)li vel log(o)f(ă)t(ul), puindu-i și numele Acsița, i-au dat danie și i-au dăruit satul Tupilații, precum le adeverește zapisul cel din velet **зси҃ <7208>** de însuși Ștefan Cerchez vel com(i)s și de giupâniasa sa, iscălit și cu pecețile lor, și cât(i)va bo(i)eri mari iscăliți marturi, încă și spat(arul) Ioan Paladi, părintele d(u)m(i)s(a)li vor(ni)c(ului) Ioan Paladi să află iscălit, cu care zapis de danie d(u)m(nea)lui vel log(o)f(ă)t(ul) au cerșut dreptate să stăpâniască satul Tupilații, fiind că să află la stăpânire(a) dum(i)s(a)li log(o)f(ă)t(ului) Manolachi. Și întâi întrebând pe d(u)m(nea)lui log(o)f(ă)t(ul) Manolachi să arăti scrisori dovezi cu ce stăpânește satul Tupilații, și d(u)m(nea)lui log(o)f(ă)t(ul) Manolachi aceasta au arătat că-i este dat de zăstre de la Pălădești și scrisorile sânt la d(u)m(nea)lui vor(ni)c(ul) Ioan Paladi, să răspunză d(u)m(nea)lui pentru moșie. Deci viind și dum(nea)lui vor(ni)c(ul) Ioan Paladi cu scrisorile, au arătat un zapis din velet **зскд҃ <7224>** a Acsâții giupâneasăi com(i)s(u)lui Cerchez, ci adeverește pentru ocini moșii ce-au avut danie și cumpărături dinpreună cu com(i)s(ul) Cerchez cu zapisă anumi ce sânt legate în ispisocul domnesc de la Costandin Cantimir v(oie)vod, afară din celi ce-au dat ș(i)-au dăruit mai înnainte cu bo(i)eru(l) său, cum și satul Tupilații, finii lor Acsâții, fiicii vor(ni)c(ului) Iordachi Rosăt, ce s-au arătat mai sus. Atunce și ea după moarte(a) bo(i)er(u)lui său au dat ș(i)-au dăruit vărului ei dum(i)s(a)li Ion Păladi, vel spat(ar), părintelui dum(isa)li vor(ni)c(ului) Ion Păladi, vadurile de mori din Tupilați și părți de moșie ce-au avut de danie și de cumpărătură de la popa Edul și de la niamurile lui, și arată Acsița comisoai(a) într-ace(a) diiată ca în vaduri de moară să n-aibă triabă vor(ni)c(ul) Iordachi Rosăt. Și această danie a comisoa(i)ei Cerchezoae fiind numai numele și pecete(a) ei, iar alții nimi din bo(i)eri iscăliți marturi, nu s-au socotit a fi bună, de vremi că după 16 ani au făcut-o mai în urmă și pe urma daniei ce-i adevărati ce s-au văzut la dum(nea)lui vel log(o)f(ă)t(ul), în cari zapisul lor de danie nu pomenește de vaduri de mori că n-ar fi dat sau părțile popei Edului și a niamurilor lui, ci numai ce să vedi că au dat satul Tupilații, și lipsând vadurile morilor și părțile de moșii a popii

Edului ş(i)-a niamurilor lui, mai nu rămâni moșie Tupilații, și diiata Cerchezoaei ce-au făcut-o numai ea neurmând după danie dintâi ce scrii c-au dat danie satul Tupilații, au rămas a nu să ține în samă văzindu-să nedriaptă. Și dum(nea)lui vor(ni)c(ul) Ion Păladi văzind că rămâni din giudecată după dreptate(a) ci să vedi a ave(a) au răspunsu că va da scrisorile și să giudece dum(nea)lui log(o)f(ă)t(ul) Manolachi că a dum(i)s(a)li este moșie, și mai pe urmă și dum(nea)lui log(o)f(ă)t(ul) Manolachi au răspunsu că n-ari a să giudeca că ace(a) moșii au fostu de zăstre și de (i)esă ră ş(i)-a căuta ce-a ave(a) cu socrii, și dovedindu-să pricina într-acesta chip, dat-au dum(nea)lor log(o)f(ă)t(ul) Manolachi i vor(ni)c(ul) Ion Păladi și zapisăle de părțile de la moșie a popii Edului și niamului popii Edului la mâna dum(i)s(a)li vel log(o)f(ă)t(ului).

Și după danie numitului Cerchez ş(i)-a comisoaei ce-a adevărată, dovedindu-să că satul Tupilații au rămas driaptă moșii a dum(isa)li vel log(o)f(ă)t(ului) di pe părintele dum(i)s(a)li (...)[1] și de vremi că în zapisăle vechi scriu și cu vaduri de moară și danie adeverește satul Tupilații, noi la aceasta pre înălțate doamne așa au dat cunoștința noastră în frica lui D(u)mnezău, că după danie com(i)s(ului) Cerchez și a Cerchezoaei, după dreptate găsim să stăpâniască dum(nea)lui vel log(o)f(ă)t(ul) satul Tupilații, tot hotarul cu tot venitul, cum scriu și zapisăle vechi și ispisocul g(o)s(p)(o)d ce nu l-au dat cu zapisăle dum(nea)lor log(o)f(ă)t(ul) Manolachi și vor(ni)c(ul) Ion Păladi, socotim dacă va fi porunca mării tali să-l de(a) și ispisocul la dum(nea)lui vel log(o)f(ă)t(ului) că la mâna dum(i)s(a)li să cadi a fi. Și înștiințăm pe mărie ta, iar ce(a) desăvârșit(ă) hotărâre rămâne la preînaltă și lesne cunoscătoare înțălepciune(a) mării tali.

ѧѱѯ҃є <1765> март(їє) г҃і <13>
Al înălțimii tali cătră Dumnezău ferbinte rugător,
Gavriil, mitropolit Moldovii.
Plecați slugile mării tali,
Ioan Sturz(a) vel vor(ni)c.
Lup(u) Balș vel vor(ni)c.
Vasâli Ros(ă)t, hat(man).
Vasâli Razul, hat(man).

Acestu suret fiind asămine de pe cea adevărată anafora a moșii Tupilaților mei, cari era în scrisorili moșiilor răposat(u)lui frățini-meu, priimindu-o acum de la dum(neae)i cumnata Căsandra, am iscălit.

1809 maiu 5

<ss> Negel spat(ar).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 386/32. Suret din 5 mai 1809, difolio.

---

[1] Spațiu gol.

---

293 **1765 martie 25**

Copie

Cu mila lui D(u)mnezău, Noi Grigorii Alexandru Ghica v(oie)vod, domnul țării Moldovvii

Facem știre cu acest hrisov a domniei meli tuturor cu-i să cad(e) a ști pentru multă pâră și giudecată ce au avut la divanu(l) domniei meli cinstiți și credincioși bo(i)erii domniei meli, dum(nea)lui Ștefan Răsăt vel log(o)f(ă)t, cu dum(nea)lui Manolachi Costachi biv vel log(o)f(ă)t, i dum(nea)lui Ioan Paladi biv vel vor(ni)c pentru un sat întreg, anumi Tupilații, di pe apa Elanului, de la ținutu(l) Fălcii(u)lui, cari sat au fost dintru început a lui răposatul Ștefan Cerchez, ce-au fost vel com(i)s, și a fimeii sali Acsița. Pentru care pricină întâi am orânduit domnie me(a) cu giudecata la preosfințit părinteli și rugătoriul nostru chir Gavriil, mitropolit(ul) țării, și la cinstiți și credincioși bo(i)erii domniei meli, dum(nea)lor Ioan Sturza biv vor(ni)c, i Lupul Balș vel vor(ni)c, Vasili Rusăt hat(man), i Vasili Razul hat(man), ca să giudece cu dreptati, și după cum vor găsi cu cali să înștiințăză pe domnie me(a) cu anafora, care numiți bo(i)eri înpreună cu părintele mitropolitul, făcând cercetari pricinii aceștie, ni-au înștiințat cu anaforaoa dum(ilo)rsali care s-au întărit și cu pecete(a) domniei meli, scriind într-acesta chip, cum că acel sat Tupilații ce s-au arătat mai sus, au fost a unui Ștefan Cerchez, ce-au fost vel com(i)s, și a fimeii sali Acsița, cumpărătură cu zapisă care s-au văzut la giudecată, și acel Ștefan Cerchez com(i)s, înpreună cu femeiia lui, botezind pe o fiică a răposatului Iordachi Rusăt vor(ni)c, părintele dum(i)s(a)li vel log(o)f(ă)t(ului), puindu-i și numile Acsița, atunce la botez i-au dat danie și au dăruit finii sali acel sat întreg Tupilații, precum au arătat dum(nea)lui vel log(o)f(ă)t(ul) și zapisul acel di danie din let зси҃ **<7208>** cu iscăliturile și pecețile lui Ștefan Cerchez, com(i)s, și a soțului său Acsâța, și este încredințat zapisul di danie și cu iscăliturile a câtiva bo(i)eri mari marturi, ce-au fost la acea vremi, în care zapis este iscălit și răposatu(l) Ioan Paladi vor(ni)c, părintele dum(i)s(a)li vor(ni)c(ului) Ioniți Păladi, și socrul dum(i)s(a)li log(o)f(ă)t(ul) Manolachi, și cu acest zapis de danie ce s-au arătat mai sus, acum au cerut dum(nea)lui vel log(o)f(ă)t(ul) acel sat Tupilații în stăpânire(a) dum(i)s(a)li, zicând precum că l-ar fi stăpânind satul acela dum(nea)lui Manolachi Costachi log(o)f(ă)t, asupra cărie pricini întrebându-să pe dum(nea)lui log(o)f(ă)t(ul) Manolachi cu ce stăpânești acel sat Tupilații și di are scrisori pe dânsul să le arăti. Iar dum(nea)lui au dat samă că satul acesta îl are dat de zăstre di la socrii dum(isa)li Pălădeștii și cum că scrisorile satului să află la dum(nea)lui vor(ni)c(ul) Ioniți Păladi și dum(nea)lui să răspundă. Deci fiind fați și dum(nea)lui vor(ni)c(ul) și întrebându-l, iar dum(nea)lui au arătat un zapis din let зскд҃ **<7224>**, cu 16 ani făcut în urma zapisului ce-au arătat dum(nea)lui vel log(o)f(ă)t(ul), întru care zapis să află iscălit numai sângură Acsița, giupâniasa lui Ștefan Cerchez com(i)s, și scrii într-acest zapis pentru moșiile ce-au avut di danie și di cumpărătură, înpreună cu bo(i)eriul său Ștefan Cerchez com(i)s, cu zapisă, cari moșii sânt toati legati într-un ispisoc ce are de la răposatul Costandin Cantimir vodă, afară din moșiile ce li-au dat și au dăruit înpreună cu bo(i)eriul său Ștefan Cerchez com(i)s, cum și satul acesta Tupilații ce l-au dăruit fiicii răposat(u)lui Iordachi Rusăt, vor(ni)c, când au botezat-o. Aceli moșii au rămas să fii bini date la locurile pe unde li-au dat, iar alte moșii cari s-ar fi pomenind în ispisocu(l) lui Costandin vodă Cantimir, acele moșii li-au dăruit răposat(u)lui Ion Paladi, spat(ar), părintelui dum(i)s(a)li vor(ni)c(ului) Păladi. Și scrii într-acest zapis ce-au arătat dum(nea)lui de la Acsița cum că vadurile celi di mori din satul Tupilații și părțile ce-au avut di cumpărătură într-acel sat de la un popa Edul și de la niamurile lui să n-aibă triabă vor(ni)c(ul) Iordachi, ci să le stăpâniască spat(arul) Păladi, care scrisoare al Acsiți(i) comisoai, nefiind făcută nici cu un temeiu sau încredințată cu iscălitură de arhiereu sau de vr(e)un bo(i)er mari, cu numai cu pecete(a) ei, sau socotit a nu fi adevărată și de ținut în samă fiind făcută și mai în urma scrisorii ci-au arătat dum(nea)lui vel log(o)f(ă)t(ul) cu 16 ani, și mai vârtos că nici pomenește în scrisoare(a) ce-au arătat dum(nea)lui vel log(o)f(ă)t(ul) pentru vadurile celi de moară și pentru cărțile popii Edului și a niamului lui cum că li-au poprit com(i)s(ul) Cerchez și nu li-au dat danie fimei sale Acsâții când au dat danie moșie atunce la botez; Și cu aceste pricini cunoscându-să diiata ci au arătat-o dum(nea)lui vor(ni)c(ul) Paladi că nu este driaptă și cum că cu greșală s-au stăpânit de părintele dum(i)s(a)le și de dum(nea)lui log(o)f(ă)t(ul) Manolachi aceli vaduri di moară și aceli părți a popii Edului dintr-acel sat Tupilații, sângur dum(nea)lui vor(ni)c(ul) Păladi au cunoscut aeve strâmbătate(a) ci o făcusă, și s-au lăsat răspunzind că va da și scrisorile ce are asupra aceștii pricini, rămâind bună stăpânire dum(isa)li vel log(o)f(ă)t(ului) asupra moșii aceștie, precum și dum(nea)lui log(o)f(ă)t(ul) Manolachi cunoscând(a) dreptate dum(i)s(a)le vel log(o)f(ă)t(ului) iarăș(i) au răspunsu că s-au lăsat de a mai cerca giudecata cu dum(nea)lui log(o)f(ă)t(ul) Ștefăniți pentru moșie aceasta, ci îș(i) va cerca dreptate cu socrii dum(i)s(a)li având moșie aceasta de zăstre. După cari răspunsuri a dum(i)s(a)li log(o)f(ă)t(ului) Manolachi și a dum(i)s(a)li vor(ni)c(ului) Ion Paladi, sânguri dum(nea)lor cu mâna dum(ilo)rsali au dat toati scrisorile și zapisăle ce au fost la mâna dum(ilo)rsali pe aceli părți dintr-ace(a) moșii Tupilații ci s-au numit a popei Edului și a niamului lui, cari scrisori li-au dat la mâna dum(i)s(a)li log(o)f(ă)t(ului) Ștefăniți.

Și într-acesta chip dovedindu-să pricina au hotărât giudecata numiții bo(i)eri înpreună cu preosfințâ(i)e sa părintele mitropolitul, ca să stăpâniască dum(nea)lui vel log(o)f(ă)t(ul) tot satul Tupilații cu părțile popii Edului și a niamului lui și cu toati vadurile ce vor fi într-ace(a) moșii cu paci.

Drept aceia, dar iată și de la domnie me(a) am dat și am întărit cu acest hrisov a domniei meli stăpânire(a) dum(i)s(a)li vel log(o)f(ă)t(ului) pe acest sat Tupilații cu toate părțile popii Edului și a niamului lui dintr-acest sat și cu toate vadurile de moară ce vor fi, ca să-l stăpâniască cu pace în veci, și să-i fii de la domnie me(a) hrisov și întăritură neclătit și nerușuit stătător (!) în veci, nimi altul să nu să amestice. Iar cât pentru acel hrisov a răposatului Costandin Cantimir vod(ă) ce să aflâ la mâna dum(i)s(a)li vor(ni)c(ului) Paladi în care pomenește și pentru acest sat Tupilații cu părțile popii Edului și a niamului său, și pentru niște vaduri de moară dintr-acest sat, cari după dreptati dovedindu-să că n-ari triabă dum(nea)lui vor(ni)c(ul) Paladi cu această moșii era să-s(e) ia de la mâna dum(i)s(a)le vor(ni)c(ul) și să-s(e) dea la mâna dum(i)s(a)li vel log(o)f(ă)t(ului), dar zicând dum(nea)lui vor(ni)c(ul) că nu poate să-l de(a) fiind scrisă într-acel ispisoc și alte moșii, cu această pricină au rămas de nu s-au luat de la mâna dum(i)s(a)li vor(ni)c(ul) acil ispisoc, dar oricând îl va scoati dum(nea)lui sau fii dum(i)s(a)li și va ceri acest sat Tupilații sau aceli părți a popii Edului și a niamului său, sau aceli vaduri de moară, să nu să ții în samă, căci au rămas răsuflat dovedindu-să că moșie este driaptă a dum(i)s(ali) vel log(o)f(ă)t(ului), și pentru această pâră să nu să mai pârască.

Лет аѱѯ҃є <1765> март(їє) к҃є <25>

Нои Григори Гика в(оєво)д.

L(ocul) p(eceții) g(ospo)d.

Ioan Ghindă log(o)f(e)t di taină pătșii.

Acest suret fiind asămini de pe cel adivărat hrisov a moșii meli Tupilații care era în scrisorili moșiilor răposat(u)lui frățâni-meu priimindu-l acum hrisovu(l) de la d(u)m(neae)i cumnata am iscălit.

1809 maiu 15

<ss> Negel, spat(ar).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 386/33. Suret din 5 mai 1809, difolio.

---

294 **1765 (7273) mai 20**

Izvod de zapisile Străşineştilor după cum arată mai gios, să-s(e) știi.

Л(ѣ)т(о) ҂зсо҃г <7273 / 1765> маю к҃ <20>.

1. 1 zapis de la Apostol Talpeș și de la Ștefan Corne ce li-au întosu bani moșul Antohi(e) Jora log(ofătul) fiind(u)-le și lor cunpărătură de la Steriian aprodul și sânt ales(e) pe dialul Albii 15 pământuri dreptu optusprizăci lei, 9 pot(ronici).

Л(ѣ)т(о) ҂зрч҃ѳ <7199 / 1690> съп(темврїє) в҃ <2>.

EDIȚII: *CDM*, IV, p. 287, nr. 1273 (rezumat).

2. 1 zapis de la Ion Abăza post(elnicul) ci au vândut moșului Antohii Jori(i) log(ofătul), fiindu-i și lui date danii de la Ion Olan și de la frati-său cât să va alege part(ea) acest(o)r doi frați din Străşinești dreptu 1 cal bun.

Л(ѣ)т(о) ҂зсд҃ї <7214 / 1706> маю а҃ <1>.

. EDIȚII: *CDM*, V, p. 139, nr. 534 (rezumat).

3. 1 zapis de Strășinești de la Strătulat Bliojul dat danii strămoși-mea Todosiicăi Joro(a)i și fiiului dum(i)sali moșului Jorăi parte(a) lui ci i s-a alegi din tot locul de la л(ѣ)т(о) ҂зрп҃ <7180 / 1671> съп(тємврїє) єі҃ <15>.

EDIȚII: *CDM*, III, p. 444, nr. 2125 (rezumat).

4. 1 zapis de Strășinești de la To(a)der Bliojul sân Anii, nepot lui Vasil(e) Bliojul, ce-au vândut moșului Antohii Jora, fiind armaș, 15 pământuri dreptu 11 lei pol.
Л(ѣ)т(о) ҂зрчѳ҃ <7199 / 1691> маю к҃ <20>.

EDIȚII: *CDM*, IV, p. 307, nr. 1306 (rezumat).

5. 1 zapis de Strășinești de la Nohit Șișman și frati-său Neculai sin lui Gligori Șișman, nepoți lui Miron Șișman, au dat danii toată parte(a) lor din Strășinești, Todosiicăi Jorii și fiiului dum(i)sal(e) cât i să v(a) alegi.
В(ъ) лєт ҂зроѳ҃ <7179 / 1671> иꙋн(їє) і҃ <10>.

EDIȚII: *CDM*, III, p. 437, nr. 2078 (rezumat).

6. 1 zapis de Strășinești de la Andonii sin Irinii, nepot lui Zăgan și Tiții, și au vândut toată pa(r)ti(a) ce au avut di pi maică-sa Irina, ce sânt (a)lesi 30 pământuri, dreptu 30 lei, au vândut-o armașului Antohii Jora.
Вєлєт҂зрчѳ҃ <7199 / 1691> маи иі҃ <18>.

EDIȚII: *CDM*, IV, p. 307, nr. 1364 (rezumat).

7. 1 zapis de Străș(ne)ști de la Vasi(l)e și cu femeia lui Săverica, și cu toț(i) copii lor, și au vândut part(ea) lui din parte(a) lui Zăgan, au vândut lui Dumbrav(ă) dreptu 20 lei.
Вєлєт҂зрѯѳ҃ <7169 / 1661> маи кѕ҃ <26>.

EDIȚII: *CDM*, III, p. 159, nr. 682 (rezumat).

8. 1 zapis de Strășinești de la Ion și de la frati-său Pavăl Grozav, feciorii lui Dumbravă, ce au vândut armașul(ui) Antohi Jora 33 pământuri dreptu 30 lei, carii li-ar fost și lor cumpărături de la tatăl lor și de la Vasil(e) Scurtul și de la Bălănescul, după cum arată și în celalant condeiu mai sus.
Вєлєт҂зрчѳ҃ <7199 / 1691> маю кд҃ <24>.

EDIȚII: *CDM*, IV, p. 307, nr. 1367 (rezumat).

9. 1 zapis de Strășinești de la Stratina, fata lui Dumitrașcu, ficiorul lui Melinte, și au dat danii 33 de pământuri moșului Antohii Jora log(ofătul).

Л(ѣ)т(о) ҂зсѳі҃ <7219 / 1706> маю ді҃ <14>.

EDIȚII: *CDM*, V, p. 277, nr. 1029 (rezumat).

1 zapis mai tij de la Stratina i cu fata ei, nepoată lui Melintii, de la velet ҂зсді҃ <7214 / 1706> иꙋн(їє) гі҃ <13>, deci dintru aceste 2 zapis(e) pe carii o alegi boeri(i) cei mari că de treabă pe acealo să va lua și moșii.

EDIȚII: *CDM*, V, p. 144, nr. 556 (rezumat).

10. 1 zapis de Strășinești de la Ghiorghi sin Zmultul, și cu Tica, și Marușca, și Mărie, surorile Zmultului, au vândut moșului Antohi Jora armaș 80 pământur(i) dreptu 80 lei ban(i) la velet ҂зрчѳ <7199 / 1691> иꙋн(їе) кѳ <29>.

EDIȚII: *CDM*, IV, p. 311, nr. 1384 (rezumat).

11. 1 zapis de Strășinești de la Statii, feciorul lui Onașcu, nepot lui Gămălii, au vândut toată parte(a) lui cât i să va alegi Todosăicăi Joro(a)i dreptu 20 lei ban(i), de la velet ҂зрпз <7187 / 1679> маи аі <11>.

EDIȚII: *CDM*, IV, p. 101, nr. 370 (rezumat).

12. 1 zapis de Strășinești de la Ghiorghiț sin Todorii, nepot lui Cioară, și c(u) femeia sa, și cu toț(i) feciorii lui, au dat danii moșului Antohi Jora, toată parte(a) lui ce să va alegi din Strășinești. Așijdere au mai dat danii parte(a) lui ce-au avut la Corlitești di pe părinții lui la velet.
Лет ҂зрпи <7188 / 1706> но(емв)р(їе) є <5>.

EDIȚII: *CDM*, IV, p. 113, nr. 435 (rezumat).

13. 1 zapis de Strășinești de la Parfenii, și cu soru-sa Marie, și cu frati-său Dănăilă, și cu soro-lor Merăoara, și cu sora lor Ioana, și cu frati-său Toma, feciorul Alicsandrii, a fetii Tiții, nepoț(i) Tiții, au vândut moșului Antohii Jora armaș 30 de pământuri dreptu 30 lei ban(i) bun(i), parti(a) îmii lor Alicsandrii la velet ҂зрчѳ <7199 / 1691> маю кє <25>.

EDIȚII: *CDM*, IV, p. 307, nr. 1369 (rezumat).

14. 1 zapis de Strășinești de la Potorac sin lui Parpalii, au vândut Todsiicoi Joro(a)i o parti de sat de Strășinești, ce au avut și ii danii de la Iacov sin Buzii aceast(ă) par(te) câtă si va ale(ge) din tot locul, dreptu 15 lei ban(i) la velet ҂зрпз <7187 / 1679> ав(гꙋст) кѳ <29>.

EDIȚII: *CDM*, IV, p. 110, nr. 414 (rezumat).

15. 1 zapis de Strășinești de la Ștefan vătămanul și cu feciorii lui, anumé Gligorii, și Moisii, și Vasi(l)i, și cu fetili lui, Anița și Iftinie, au vândut moșului Antohi Jora când era cruceriu 4 pământuri și 4 paș(i) pol cari scriu acest zapis arătat că sunt toate cu vad di moară în Horăiat(a).
Лет ҂зс <7200 / 1706> маю к <20>.
.
EDIȚII: *CDM*, IV, p. 329-330, nr. 1471 (rezumat).

<ss> Manolache Jora biv vel jic(nicer).
Să nu să schimbe l-am încredințat / (1)814 săpt(embrie) 20.

<ss> Ioan Jora spătar.

Arhivele Naționale Iași, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/19.

295 **1765 decembrie 18**

† Ιω Григорїє Алеѯандрꙋ Гика в(оє)вода, Божїю мил(о)ст(ию), г(ос)подарѣ Зє(м)ли Молдавскои. Credincioș(i) bo(i)erii domnii meli, dumn(e)alor Gheorghii Beldimanu biv vel stol(nic) is(pravnic) de ți(nu)t(ul) Fălciiului i Vasili Adamu biv vel jit(ni)ce(r). Vă facem știré că după pâra și giudecata ce-au avut la Divan înainte(a) domnii meli și a tot Sfatul nostru, dum(nealui) stol(nicul) Costandinu Greceanu cu mazilii Agăricești ce sintu trăitor(i) la Fălciiu pentru satul Cășoteni i Tuleștii de la acel țin(ut) și pent(r)u părțile ce ș-au vândut de voia lor Agăriceștii dintr-aceli moșii, cum și căp(i)t(anul) Gavril, după zapesăle lor și după dreptate s-au hotărât giudecata să-ș(i) stăpâniască dum(nealui) stol(nicul) moșiile ce-au cumpărat, numai fiindu că nu s-au ales părțile pân(ă) acum a fiișticăruia să s(e) știé fieșticare câtă parti ari și cât i-a faci part(ea) de moșié. Să ia și banii deplinu ce i s-ar mai faci sau să de(a) înapoi ce-ar fi luat mai mult. Și pentru ca să nu să facă hatâr sau cât de puțin strâmbătate nici la o parte, s-au făcut și carte de blăstăm.

Pentru aceia, iată că v-am orânduit pe dum(neavoastră) să mergiți la aceli moșii, fiindu față și Agăriceștii. Să faceți cercetare cu amăruntul, să alegeți părțile a fieșticăruia cât s-a dovedi că ari și cu oameni bătrâni să socotiți cu drept cât preț i-a faci parte, să-i de(a) stol(nicul) deplin, iar cari a fi luat bani mai mult decât va ave(a) parte de moșié, să înpliniț(i) stol(nicului) înapoi, urmând după hotărârea cărții di la Divan. Și așa cât or fi lămuriti moșiile stol(nicului) trebuindu a să hotărî, să le și stâlpiți cu pietri hotară și cu boori. Să dați hotarnici în semni, să s(e) întăriască cu ispisocu g(os)p(o)d, și precum viți alegi părțile tuturora de moșii și că ș-or lua toți banii ș-or da zapisă că anumi câtă parte de moșié au avutu ș-au luatu deplin banii di la stol(nic) să s(e) iscălească în zapisă. În caré zapisă să vă iscăliți și dum(neavoastră) și deosăbit să dați și mărturiia dum(neavoastră) la mâna dum(nealui) stol(nicului). Să avem știré cum au luat izbărnirea și sfârșitu toati pricine. Aceasta scriem.

а҃ѱ҃ѯ҃є <1765> **дек(емврїє) ӥ҃і** <18> **д(ни).**
Проч вил лог(о)ф(е)т.

<Pe verso-ul filei a doua>: 1765 decemv(rie) 18 / **Лет а҃ѱ҃ѯ҃є** <1765> / No. 12. / Carti(a) domnului Grigorii Alecsxandru Ghica voi(e)vod scrisă cătră stoln(i)c(ul) Gheorghii Beldiman i cătră Vasâli Adam jit(ni)cer ca să aliagă părțili Agăriceștilor i a altora, a fiișticăruia dioparti.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 230/45. Original, difolio, sigiliu mic octogonal.

---

296 **1766 februarie 4**

† Ιω Григорие Алеѯандрꙋ Гика в(оє)вода, Бож(ї)ю мил(ос)тв(їю), г(о)сподарѣ Зє(м)ли Молдавскои. Dat-am carte(a) domnii meli lui Ștefan Mera și frăține-său Neculaiu Mera să aibă a-ș stăpâni giumătate de satu de Ivănești ot Vasluiu, ce-s doi bătrâni, un bătrân ce-l au de baștină cu ispisocu de la Ștefan Tomșe vodă din văle(a)tu(l) 7131 (1623) apr(ilie) 9 și un bătrân de cumpărătură de la Alexandra, fata Merăi, cu zapis 7162 (1653) sept(embrie) 6; Deci după scrisori ce-au arătat volnici să fie di pe tot hotarul acelui pol satu a-ș lua dejma de a zece din țarini din toati sămănăturile din fâneți, din prisăci cu stupi, din pomeți și dintr-altile din toati pe obiceiu, numai din grădini cu legumi, cu legumi ce-or fi de hrana casălor acelor ce-or faci legumi să nu li ia, cum și totu căsăriul ce-or fi șezându pe moșiia lor să aibă ale lucre zilile pe anu de boerescu obicinuiti după testamentu și după ponturi ce s-au datu cătră ispravnici de țin(ut), să-i supuie să urmeză să lucreză zilile obicinuiti pe anu stăpânului moșiilor, de la carii n-ar vre să li ia de casă, bani pe anu venitul locului. Așijderia, să aibă aș stăpâni Ștefan Mera i Neculaiu Mera i Toader i Porta(ri)u (?), Portăreștii i Gheorghi, ginerili lui Ilii Portariu și cu alți frați și răzeș(i) ai lor, satul Todireștii i Răceștii, Iurceștii ot Vaslui, ce-i totu un hotaru, după scrisori g(os)p(o)du vechi ce-au arătatu. Pentru aceia di pi totu hotariul moșiilor volnici să fie aș lua dejma și totu venitul moșii, asemene(a), pe obiceiu, cum și lucrul zililor pe anu, de la carii or fi șăzându pe moșiia lor și n-or fi moșinași, să aibă a le lucra de boerescu zilile obicinuiti după ponturi. Pentru care poruncimu domniia me dum(nealor) is(pravnicilor) de țin(ut) de s-ar și arăta vreunii înprotivitori să-i supui să urmezi la toati cum s-au arătatu mai sus înplinindu și venitul moșii, păr(ă) la cel puținu, iar avându cineva mai multu a răspundi să-ș ia scrisor(ile) ce-ar aviia să ste(a) de față la divan. Aceasta poruncimu.

҂аѱѯ҃ѕ <1766> февр(ꙋаріє) д҃ <4> дни.

Проч вил лог(о)ф(ъ)т.

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Achiziții Noi, MMDCLXXX/ 1. Original, sigiliu octogonal.

297 **1766 februarie 22**

† **Ио Григоріє Алеѯандрꙋ Гика в(ое)вод(ъ), Бож(ї)ю м(и)л(ос)тїю, г(ос)п(о)даръ З(е)мл(и) Молдавскои.** Facem înștiințare printr-această carte a domniei méle precum s-au giudecat de faț(ă) la Divan răgătoriul nostru ieromonah Dionisie Hudeci de la Măn(ă)stirea Sfintei Troiță din Doljăști ot Roman, cu Parthenie diacon și frate-său Gavriil, feciorii lui Simeon Agapie, strănepoții lui Lazar, ce-au fost nepoț(i) lui Mihail Horjii, pentru a treia parte din satul Oțălénii la Fălciiu, ce este bătrânul Horjii, jăluind numiții răzeș(i) precum că le-ar fi înpresurând Hudeci cu partea sa ce are în Oțălen(i) și baștina lor, cum și cumpărătura ce au avut strămoșul lor Bosie căp(i)t(an), arătând o anafora din let 1764 dec(embrie) 18, întărită și de domnie mea, ce au avut giudecat cu Antohie, vechilul Zmărandii jic(nicereasa), zicând răzeșii că în bătrânul Horjii au și ei baștină și cumpărătură giumătate de bătrân de pi strămoșul lor Bosie căp(i)t(an), ce au fost cumpărat de la un Ștefan Horja.

Și având și răposatul Dumitrașco Racoviț(ă) hat(man) părți de moșie în Oțălén(i), la domnie sa Mihaiu vod(ă) Racoviț(ă) au luat hotarnici de ș-au hotărât părțile sale și i-au hotărât a treia parte din satul Oțălénii tot bătrânul Horjii. Și cu acea hotărâtură ce s-au făcut, fiind și tatăl lor Simeon Agapie de faț(ă) li-ar fi înpresurat și baștina lor din bătrânul Horjii, cum și acea giumătate de bătrân ce au cumpărat-o strămoșul său Bosie căp(i)t(an) de la acel Ștefan Horja, arătând și un ispisoc de la domnie sa Ștefan Vasilie vod(ă) din let 7169 <1661> mai 11, întăritură lui Bosie căp(i)tan) și femeii sale Tudorii giumătate din bătrânul Horjii, care ispisoc s-au aflat iscălit de (...)[1] Racoviță vel log(o)f(e)t.

Și la giudecata ce-au avut tatăl lor cu hat(manul) Racoviț(ă) li s-au luat și o carte g(os)p(o)d ce o avea de la Moisăi Moghila vod(ă), în care carte arăta cumpărătura acéștii giumătăț(i) den bătrân Horjii.

Deci s-au întrebat pe Dionisie Hudeci cu ce trage la stăpânirea sa acea a treia parti din Oțăleni, bătrânul Horjii. El au răspuns precum că bătrânul Horjii îl are dat danie Măn(ă)stirii Sfintei Troiță de la Smaranda jic(nereasa, giupâneasa Lupului Costache jic(nicer), ca să-l facă schimbu cu o bucată de loc lângă măn(ă)stiré, și acea danie și scrisori ce i-au dat jic(nicereasa) trage la stăpânirea măn(ă)stirii tot bătrânul Horjii, după cum l-au stăpânit și răposații Racovițăști, arătând dovez(i) o carte de la domnie sa Moisăiu Moghila vod(ă) din let ҂зрл҃ѳ <7139 / 1630> ноем(врїє) к҃ <20>, precum ar fi avut giudecat(ă) Lazor, strămoșul tatălui lor, și cu frate-său Gheorghie, nepoții lui Mihăilă Horjii, cu Racoviț(ă), și i-au dovedit Racoviț(ă) cu zapisăle ce avea date la Petrea Cehan, tatăl lui Racoviț(ă), dând rămaș pe Lazor și pe Gheorghie, nepoții lui Mihăilă Horjii, și au rămas să stăpânească Racoviț(ă) partea lui Mihăilă Horjii pentru treizăci și trei de taler(i), și partea lui Gheorghie Horjii drept pentru 3 galbeni, 7 pot(ronici), și 5 taler(i) ban(i) de argint.

Și după cum arată și altă carte iarăș de la Moisăiu Moghila vod(ă). ap(rilie) 24, de stăpânit partea lui Mihăilă și a lui Gheorghie Horjii, puindu-le și zi, că de ar da banii curând să-și ia moșie, și altă carti de la Duca vod(ă) de stăpânit. Și au mai arătat Hudeci și un ispisoc de pâră și de sămnele hotarâlor Oțălénilor de la domnie sa Mihai vod(ă) din let din let ҂зсл҃в <7232 / 1724> юн(їє) є҃ї <15>, și mărturie mitropolitul(ui) și a veliților boeri ce au avut giudecat(ă) Agăpieștii, strănepoții lui Lazar, și pe scrisori ce au arătat hat(manul) Dumitrașco, arată această a treia parte din satul Oțălénilor, bătrânul Horjii, tot a hatmanului Dumitrașcu. Iar pe Simeon și pe frate-său Grigorie, feciorii lui Agapie, i-au dat rămaș ca pe niște acolisitori, luându-le și o carti ce avea de la Vasile vod(ă), cunoscând-o Divanul că este făcută cu vicleșug.

Și stând a le lua sama, socotit-am să nu cum va fi întors acel Ștefan Horja lui Racoviț(ă) pe acea giumătate din bătrânul Horjii din partea lui Mihăilă și a lui Gheorghie Horjii, fiind că în cartea lui Moisăi vod(ă) li să da voe ca de vor întoarce banii lui Racoviț(ă) curând, să-ș(i) ia partea moșului lor Mihăilă și a lui Gheorghie Horja la stăpânirea lor, și aflându-să și ispisocul lui Ștefan Vasilie vod(ă) iscălit de (…)[1] Racoviț(ă) vel log(o)f(e)t; Pentru acéia domnie mea cu tot Sfatul așa am giudecat.

Numiții răzeș(i) Parthenie diaconul și cu frati-său Gavriil, feciorii lui Simeon Agapie, să-ș(i) ție acea giumătate de bătrân din bătrânul Horjii, cumpărătura lui Bosie căp(i)t(a)n după ispisocul lui Ștefan Vasilie vod(ă) și după sémnele hotarnicii de la Mihaiu vod(ă), cum și Măn(ă)stirea Doljeștii iarăș să fie ceialaltă parte de bătrân din bătrânul Horjii, carele să vine câte a șesa parti de sat, cu tot venitul, după scrisoare de danie ce are măn(ă)stirea. Iar pentru baștina ce au arătat numiții răzeș(i) în bătrânul Horjii, la aceasta neavând nicio dovadă, nu li s-au dat credință, și pentru acea carte de la Moisăiu vod(ă) ce arată răzeșii că li s-au luat ce scrie și în anaforaoa dum(nealor) veliților boeri că ar fi văzut-o la vechilul Smarandei când s-au giudecat, iar în ispisocul lui Mihai vod(ă) arată că acea cartè ce s-au luat de la Simeon Agapie, au fost de la Vasilie vod(ă). Deci aflând Hudeci acea carti la jicniceroai Smaranda, și aflându-să făcută cartea cu viclenié, atunce să-ș(i) caute Hudeci dreptatea ce i s-a cădea și pentru această giumătate de bătrân ce s-au dat răzeșilor, și după cum hotărâm printr-această carte a domniei méle, la toate așe să s(e) urméze. Aceasta poruncim.

Și pentru aceast(ă) pricin(ă) s-au dat asămine carti a domniei mele la mâna răzășilor celoralanți.

Лет ҂аѱѯѕ <1766> фев(рꙋарїє) к҃в <22>
† Иѡ Григорїє Гика в(оєво)дъ <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Doljești, XIII/6. Original, difolio.

---

[1] Spațiu gol.

---

298 **1766 iunie 5**

Cu mila lui D(u)mnezău Ио Григорие Алеѯандрꙋ Гика воевода, domnul țărăi Moldovii. Facem știre cu acestu hrisovu a domnii méle tuturor cui să cadi a ști, că iată domniia mea m-am milostivit și dintru a noastră deosăbită milă am miluit pe sluga noastră Ioniț(ă) mazil, ficiorul lui

Ioan b(i)v icicioh(o)dar cu o bucată de loc din drept locul domnescu din hotar(ul) târgului Vasluiului lui[1], unde ș-au făcut el și dughéne, la care după jaloba lui de cererea acestui loc n-am putut domniia mea da credințe cum că este drept loc domnescu fără de vreo pricin(ă), păn(ă) n-am scris cartea domnii méle la al nostru credincios boia dumn(ealui) Ioniț(ă) Cuza biv vel stol(nic) ce-l avem domniia mea la aceast(ă) vréme isprav(nic) și dregător ținutului aceluia al Vasluiului, ca să cercetéze și să ne înștiințeze pe domniia mea pentru acest loc; de la care numit boiar acmu văzum domniia mea și carte, scriind că după poronca domnii méle au cercetat și cu adevărat s-au aflat loc domnescu fără de nicio pricin(ă), și măsurându-să, au cuprinsu lungul locului unsprăzece stânjin(i)și giumătate, și curmezișul cinsprăzece stânjin(i) domnești. Deci acestu loc așa după cum s-au măsurat și s-au cercetat de numitul mai sus boiar, l-am dat domniia mea danie și miluire slugii noastre zisului mai sus Ioniță mazil, ficiorul lui Ioan iciciohodar, întărindu-i stăpânirea ca să-i fie dr(e)apt(ă) ocin(ă) și moșie, și uric și întăritură, cu tot hotar(ul) și cu tot vinit(ul), atâta lui și ficiorilor lui, cât și nepoților și strănepoților lui, neclătit și nerășăit nici odănăoar(ă) în veci. Scrisus-au hrisovu(l) acesta în scaunul domnii méle în orașul Eșilor întru întăia domnie a noastră în anul al triilea.

҂аѱѯѕ <1766> иꙋн(їє) є҃ <5>.
Ио Григорие Гика в(оевода).
Манолаке (Костаке) в(є)л лог(о)фът.
Ласкар Рос(є)т г҃ <3> лог(о)ф(є)т прочителном.
† Симеон Бꙋргеле писах.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDXCII/5. Original, sigiliu mic octogonal.

EDIȚII: Gh. Ghibănescu, *Vasluiul*, p. 148-149, nr. CXLVIII.

---

[1] Conform textului.

299 1766 iunie 13

† Иѡ Григорїє Алеѯандрꙋ Гика в(оє)вода, Бож(їю) мил(ос)т(їю), г(ос)под(а)р(ъ) З(є)мли Молдавскои. Dat-am carte domnii mele lui Angheluț Agărici, mazil de ținutu(l) Tutovii, să fiie volnicu cu carte domnii mele a stăpâni și a dejmui a lui driaptă ocină și (moșie)[1], ce are la țin(utul) Tutovii, anumi Vertoapile, care moșii îi este lui dat(ă) dată de către de socru-său Antonie Mogâldea egum(en)[2]. Care și lui Antoniie îi este cumpărătură de la strămoșul lui, Ion Botoiu de Popești, car(e) și lui Ion Botoiu îi este cumpărătură de la toț(i) nepoții și niamul Petrii Zlătariu, dup(ă cum au ară[1])tat și zapis și dres g(os)p(o)d (...)[1] la cinstit vel log(o)f(e)t (...)[1] să aibă a lua de a zăce din toa(tă ...)[1] ponturilor domnii meli.

Și poruncim domnie mea dum(neavoastră) isprav(nic) al țin(utului), de să vor și arăta vreunii înprotivitori a nu-ș(i) da venitul moșii obicinuitu, să-i supui și să înplinești de pe la dân(șii) pără la cel mai puținu. Iar de vor zice cineva că ari a răspunde mai multu, cu scrisori ce vor ave, să viie la Divan. Aceasta poroncim.

҂аѱѯѕ <1766> иꙋнїє гі҃ <13>.
Проч вел лог(о)ф(є)т.

Arhivele Naționale Iași, 613/11. Original, sigiliu mic octogonal, rupt tare.

---

[1] Rupt.

[2] Mănăstirea Florești.

300 **1766 iunie 20**

† Ио Григорие Алеѯандрꙋ Гика в(ое)вода, Бож(ї)ю м(и)л(ос)т(їю), г(ос)п(о)д(а)ръ Земле Молдавскои. Credincios bo(i)eriul domnii mele, dum(nealui) Ion Cuza biv vel stol(nic), ispravnic de ținutul Vasluilui, i bo(i)eriul nostru Costandin Grecul biv г҃ com(i)s, i slugile noastri Vasăle Buhle i Andrunachi Carpu, mazăl de la ținutul Vasluiului, vă facem știri că domnii mele au dat jalobă Costandin Feștilă ot vist(ierie), arătând că moșie Ivăneștii ci esti la acel ținut giumătati iasti a lui și giumătati iasti a lui Ștefan Mera cu niamurile lui. Pentru cari pricină au avut și giudicată la dum(nealor) veliții bo(i)eri și așa li s-au hotărât giudecata giumătate de sat să o stăpâniască Costandin Feștilă cu niamul său și giumătate de satu să o stăpâniască Ștefan Mera cu niamul său, ș-acum vrând Costandin Feștilă să-ș(i) aliagă parte(a) lui dintr-a Merii, iată vă scriem îndată ce veț(i) lua carte(a) domnii mele să mergiț(i) la numita moșii și socotind tot locul de hrană după hotarăle moșii să alegiț(i) și să hotărâț(i) câtă parti de loc să stăpâniască Costandin Feștilă și câtă parte să stăpâniască Ștefan Miera. Și fiind că prin jaloba ce-au dat Costandin Feștilă ni-au arătat că ace(a) moșii hotarul ei mai mult mergi în lungul în sus și în gios, iar în curmezăș iasti îngustă, cum și pe hotarul acii moșii mai mult iasti păduri decât cămpu loc de hrană și nu esti cu dreptati a lua unul de o parte tot cămpul și altul de altă parti tot păduri, ce mergând la fața locului să socotiț(i) și să măsuraț(i) numai cămpul ce a fi de hrană și po(i)eni cu fânaț, și măsurând cu dreptati să alegeț(i) cine cât să stăpâniască, iar pădure rămâind deosăbit să o stăpâniască în două frățăști sau de să vor pute(a) învoi să și hotărâț(i) cine cât să stăpâniască. Și ași cum vă scriem după ce cu amăruntul alegire și hotărâre(a) ce veț(i) faci să dați și mărturii la amândouă părțile ca neodihnindu-să vreo parti și trăgându-să la divan să avem știri. Aceasta scriem.

҂аѱѯѕ <1766> иꙋни(е) к҃ <20>
(…)

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Achiziții Noi, MMDCLXXX / 8. Original, sigiliu octogonal cu chinovar.

EDIȚII: Nicolae Iorga, *Studii și documente*, VI, p. 104-105, nr. 152 (rezumat).

---

301 **1766 iunie 28**

Facim știri cu aceast(ă) mărturii a noastră hotarnic(ă) că fiindu noi rânduiți di luminat(ă) poronca preînălțat domnul nostru, mărie sa Grigorii Alecsandru v(oie)vod ca-s mergim să hotărâm satulu Ivăneștii, ce esti la țănut(ul) Vasluiului pe apa Șacovățului, adic(ă) giumătati di sat ce tragi Costandin Feștilă ot vist(ierie), cu neamul său, și giumătati di sat ce tragi Ștefan Mera pah(arnic) tij, cu neamul său. Fiindu că aceast(ă) moșii au umblat di în v(e)ac în 4 bătrâni pe 4 feciori a lui Mera uricar, din cari trăgându Costandin Feștilă 2 bătrâni, adic(ă) un bătrân parte(a) lui Gligore Durac, ce au fost giniri Merăi, și un bătrân parte(a) Todoscăi, ce au fost tij fat(a) Merăi, ce-l ari cumpărătur(ă) de moșu-său Postolachii Durac med(elnice)r, ficior lui Gligore Durac; și doi bătrâni îi tragi Ștefan Mera pah(arnic), adic(ă) un bătrân a lui Gligoraș Mera căp(i)t(an), ficior Merăi uricarului, și un bătrân cel ari cunpărătur(ă) di Ilii Mera, ficior lui Gligoraș Mera, di la mătușa lui Alecsandra tij, fat(ă) Merăi uricarului.

Deci după luminat(ă) poronca mării sali mers-am la numita moșii și făcându funi(e) și pas după obiciiul pământului, adic(ă) fun(i)e di cinspre(ze)ci paș(i) și pasul di șes(e) palmi di om di mijloc, cu cari măsurând întâiu cânpul dispri răs(ă)rit undi au fost și săliști vechi, în latul pământurilor în sus și în gios au vinit o sut(ă) și șeptizăcișicinci funi(i) și fun(i)e di cinspre(ze)ci paș(i), și măsurând și lungul pământurilor la deal și la vale pe douospre(ze)ci locuri au vinit trii suti nouăzăcișicinci funi(i) tij câti di cinspre(ze)ci paș(i), cari socotindu-s(e) în două părți s-au vinit de parti cât(e) optzăcișișepti pol funi(i), în curmezâșul pământurilor intrând la aceast(ă) măsur(ă) tot locul dispre răsărit cu sălişti cu tot cu şes şi cu toati spărturili ce sânt p(r)in părău despri răs(ă)rit, şi după aceasta măsurând grindu(l) ce est(e) din apa Iv(ă)nasca spre apus şi alti po(i)eni şi spărturi ce s-au socotit că sânt di hran(ă), carii fi(i)ndu mai strâmti şi îngusti aceli po(i)eni şi spărturi cu şesuri, loc di fânaţ i cum şi grindul nu ne-au vinit la măsur(ă) ca să li socotim ca şi pe faţa cânpului i despr(e) răsărit i ce am făcut pământuri i adică lungul pământului i de dou(ă)zăci şi patru funi(i) şi curmezişu(l) di cinspre(ze)ci paşi ş(i) pasul iarăş di şes(e) palmi; şi aşe măsurându cu amăruntu(l) tot locul ce am socotit că est(e) di hran(ă) s-au aflat o sut(ă)cinzăcişiopt pământuri, cari socotindu-s(e) iarăş pe două părţile s-au vinit pe parti câti şeptizăci şi nouă pământuri. Deci socotindu-s(e) măsura cânpului dispri răsărit cu măsura pământurilor dispre apus la ce loc au vinit drept în două, s-au pus şi p(i)etri hotarnici, adic(ă) s-au pus o peatră în margine(a) pădurii în capul pământurilor la cânp dispri răs(ă)rit lângă un ştejar din deal di drumu, ce vini di la Ţăbăneşti, cari peatră caută la deal spre răs(ă)rit păn(ă) în hotarul Gărbeştilor, iar la vali caută spre apus pisti cânp la alt(ă) peatre ce sau mai pus în vali în capul pământurilor din deal di părăul Ivăneasca, şi di acole sau mai pus altă peatră în dealul Grindului din sus di drum, şi di acole sau mai pus altă peatră pisti părăul Grindului în poiană din dial di fântâna Vezeteiţăi, cari p(i)etri caută una după alta din hotarul Gărbeştilor păr(ă) în hotarul Mireştilor dispre apus; Şi după această alegiri şi hotărâtur(ă) ce s-au făcut s-au priimit şi o parti şi alta, şi învoindu-s(e) au luat au luat Costandin Feştilă parte(a) de sus di în hotarăle ce s-au pus i păn(ă) în fundul po(i)enii Durăşcesăi din sus, cu toati po(i)enili di fânaţ şi di alt(ă) hran(ă) şi cu poiana ci-s chiam(ă) Durăşceas(a) şi cu locuri di prisăci ce or fi la parte(a) di sus, cum şi Ştefan Mera au luat part(ea) din gios iarăş din hotarăle ce s-au pus i în gios păn(ă) în hotarul Ţăbăneştilor iarăş cu tot locul di hran(ă) şi po(i)eni cu fânaţ şi locuri di prisăci ce or fi la parte(a) di gios, iar cât pentru codru(l) ci este, neputându-s(e) învoi au rămas să-l stăpâne(a)scă în două frăţeşti. Şi aşe li s-au ales şi li s-au înpărţât părţăli di moşii di acum înaint(e) să stăpânească după cum arat(ă) mai sus şi li s-au dat şi această mărturii noastră iscălit(ă) di noi la amândouă părţile ca-s li fii di credinţă.

Л(ѣ)т(ѡ) ҂аѱѯ҃ѕ <1766> иȣни(є) ки҃ <28>
Vasile Buhle hotarnic.
Andronachi Carp hotarnic.
Ştefan Mera pah(arnic).
Costandin Feştilă ot vist(ierie).

Arhivele Naţionale Istorice Centrale, Achiziţii Noi, MMDCLXXX / 10. Original.

302 **1766 iulie 1**

Cu mila lui D(u)mn(e)zău **Иѡ** Grigorie Aşexandru Ghica voevod, domnul Ţărăi Moldovii. Facem ştire cu acest hrisov al domnii méle tuturor cui să cade a şti, că iată domniia mea m-am milostivit şi din deosebită mila noastră am miluit pre al nostru credincios bo(i)eriu, dum(nealui) Ioniţi Cuza biv vel stol(nic) cu un loc de case din vatra târgului Vasluiului loc stărpu, ce au arătat dum(nealui) stol(nicul) că esti drept loc g(os)p(o)d. Care loc măsurându-se s-au aflat lungul doaozăci şi trii stănjăni, şi curmezişul locului s-au aflat iarăş doaozăci şi trii stănjăni, cu care măsurătură au arătat dum(nealui) stol(nicul) înnaintea domnii méle că nu să pricinu(i)eşti nimărui din lăcuitori nici o supărari. Deci acest loc aşe după cum s-au cercetat şi s-au măsurat, i-am dat domniia mea danie şi miluiri numitului mai de sus bo(i)eriu, dumisale Ioniţi Cuze biv vel stol(nic) după măsura stănjănilor ce arată mai sus, ca să-i fie dum((nealui) driaptă ocină, moşie şi miluiri de la domniia mea cu tot venitul, dumisale şi fiilor dumisale, nepoţilor şi strănepoţilor dum(i)sale, neclintit şi nestrămutat nici odănăoară în veci. Şi poftim domniia mea şi pre alţi luminaţ(i) domni ce vor fi în urma noastră ca să dea și să întăriască stăpânirea dumisale stol(nicului) pe această bucată de loc, pentru a domniilor sale pomenire. Aceasta înștiințăm.

⁜ а҃ѱѯѕ <1766> иꙋли(є) а҃ <1>.
Ио Григоріє Гика в(оєво)д(а).
Ласка(р) Рос(є)т г҃ <3> лог(о)ф(ъ)т прочи.
S-au trecut la condic(ă).
<ss> Simion Burghele.

Biblioteca Academiei Române. Documente istorice, MCDXCII/6. Original, sigiliu mic octogonal.

EDIȚII: Gh. Ghibănescu, *Vasluiul*, p. 149, nr. CXLIX.

303 **1766 (7275) septembrie 20**

Copie

Facim știre cu această mărturie hotarnică, că din luminată poronca preînălțat domnului nostru, mărie sa Grigorie Alecsandru Ghica v(oe)vod, ne-au rînduitu cu luminată carte mării sale, ca să alegim o parte de moșii a dumisale Lupului Costachi biv vel banu din Floreni și din Mihoae, de la ținutul Fălciului, care au fost cumpărat de la niamul Șoitului.

Și după poroncă mergând la numita moșii, am strânsu pe toți răzeșii de pinpregiur, din susu și din giosu, anume, Toader Bostaca diacon, și Chirica Ibănescul, și Apostul Caisănu, și Dumitru Nasăi, și Iorga Caisănu, și Ion Négrul și alții, toți răzeși de Mihoae și de Floreni; Și fiind cu toții de față, ne-am apucat și am făcut funie de 20 de stânjăni, și stânjănul de 8 palme, și am măsurat moșie Florenii pe trei locuri, și Mihoane pe doao locuri, și am alesu parte dumisale banului, și am și stâlpitu cu pietri hotară din giur înpregiur.

Și au rămas răzeșilor moșie curată din Floreni pe muche dialului despre Elan, pintre hotarăle dumisale banului 643 stâ(n)j(eni), cu 60 de stânjăni ce li s-au datu din parte Șoitului, și la mijlocul moșii iar au rămasu răzeșilor moșie curată din Floreni, pintre hotarăle dumisale 412 stânjăni, cu 72 de stânjăni ce li s-au datu din parte Șoitului, și despre apusu pe suptu pădure iar au rămasu răzeșilor moșie curată din Floreni, pintre hotarăle dumisale banului 272 stânjăni și 5 palme, cu 30 de stânjăni ce li s-au datu din parte Șoitului.

Și de acolo spre apus pin pădure, lungul moșii merge până la lacul îngrăditu, până unde să tâlnește cu moșiia Ghiriasca la țânutul Covurluiului.

Iară margine moșiei pe din sus de pădure, din piatra dumisale banului care fusese scoasă, și am pus-o noi, caută hotar spre apus și tae chizișu pin viia Hanganului, și giumătate de vie rămâne pe locul răzeșilor, și giumătate de viia rămâne pe locul dumisale banului, și trece pin poiană, și lovește la un păru dinainte casii Hanganului, și s-au făcut bour în păru.

Și de acolo înnainte tot privalul apii, până la bordeiul lui Dăniil, unde au șăzut baba acolo s-au făcut un bour într-un stejar, și au venitu stejar(ul) can din vale de bordeiu. Și de acolo înnainte tot zare dialului.

Iar moșiia Mihoane, capul despre răsăritu din hotarul dumisale banului, merge în gios, tot muche dealului Elanului despre apus, și până să sfârșăște dialul, și mai merge pe șăsu până în dreptul movilii cei cei mari care este în dreptul iazului Murgenilor, unde s-au făcut groapă. Și până acolo s-au găsit 674 de stâ(n)j(eni), 6 palme, și de acolo am purcesu gura văii Mihoanii, și alăture cu moșiia lui Cociorvă, și ni-am suitu la dial spre apus, și s-au luat un rându de pământuri can scurte de la movila lui Spărcociu în gios, până s-au venitu în apă, cu moșiia Bujorianului. Dar aice n-au fostu față răzeșii acestor moșii, ce cum au dat samă răzeșii de Mihoane, așa am mersu și noi cu hotar vechi cum ni-au arătat, și din muchea dialului am făcut drept în sus, alăture cu movila Spărcociului, măsurându și până la drumul Rânzeștilor în hotar(ul) dumisale banului pin capitile moșiilor ce vinu de la Sărățeni, și până acolo s-au găsit 760 de stânjăni, și s-au închiiat și măsura moșii Mihoanii.

Care aceste moșii amândoao înblă în trei bătrâni, anume: un bătrân Putnianul, din carile trage Toader Bustaca diaconul cu tot niamul lui, și un bătrân Popăscul, din carile trage Chirica Ibănescul și cu Dumitru Nasăi cu tot niamul lor, și un bătrân Armașul, din carile trage Negrul cu tot niamul lor. Și s-au dat la fieștecarile bătrân câte o hotarnică tot deopotrivă.

Aceasta înștiințăm.
Let 7245/1766 septemv(rie) 20, iară de la H(ri)s(to)s 1766.
Antiohie Luț(i) vornic de poartă, hotarnic.
Și eu, Lupul sân Oaé, martur.
Și eu, Tudosă sân Chirica ot Covurluiu, martur.
Și eu, Vasilie sân Tudorii vornic ot Bârlălești, martur.
Și eu, Pricopie sin Macsân, răzeșu din bătrân(ul) Putnianului.
Eu, Ion sin Gheorghie Negrul, răzeș din bătrân(ul) Armașului.
Eu, Samson sin Gheorghie Negrul, răzeș din bătrân(ul) Armașului.

Copie aceasta di pe mărturie hotarnică în original, de mine s-au prescris la anii 1828 noemv(rie) 5.
Theodor Gașpar biv vel sardar și condicar de Divan.

<Notă marginală>: Aceasta este palma cu care s-au făcut stânjăn de 8 palme.

<Pe verso-ul filei a doua>: Hotarnica Florenii și Mihoniia de 62 ani, ce întrupează moșiile megieșite lacul(ui) îngrădit. 1766 sept(emvrie) 20; Întocmai cu această vechi, cu sămni. †. No. 3.

<Pe verso-ul primei file la *copia din 20 septembrie 1843 de pe cea încredințată la 10 martie 1819*>: De la Logofeție cea mare / Copie aceasta, fiind scoasă întocma di pe ce adivărată hotarnică, s-au încredințat. Balș vel log(o)f(e)t. 1819 mart(ie) 10; S-au posleduit și iaste întocmai cu ce adivărată, hotarnică. Costantin Obreja; / Această copie fiind întocmai cu altă asămine copie încredințată de Logofeție să adiverește de supt iscălitul după cerire ci au făcut nacealnicu(l) Schitului (Gh)ireasca, acum la alegire spețială ci s-au făcut moșiilor Floreni și Mihoane. / 1843 săpt(em)v(rie) 20. / Asesor C(...).

Arhivele Naționale Iași, Fond Mitropolia Moldovei, IV/5. Copie din 5 noiembrie 1828, difolio; ibidem, IV/5bis. Copie din 20 septembrie 1843 de pe cea încredințată la 10 martie 1819, difolio; ibidem, IV/6[1]. Copie, difolio, filigran; ibidem, VI/3. Copie din 5 iulie 1817, difolio, rupt; ibidem, VI/3bis. Copie.

---

[1] La sfârșitul documentului: „Iscăliți: Costache Gavril(i)ț(ă) med(elni)ce(r), Iamandi sărd(a)r, Antoh Luți vornec di po(a)rtă, hotarnici. 7275 săpt(emvrie) 20”; <Pe verso-ul filei a doua>: 7275 sept(e)mv(rie) 20. Hotarnica Florenii și Mihoane; Aice sânt toți hotarnicii iscăliți, numai atâta deosăbire ari, aceasta cu semn †.

---

304 **1766 septembrie 22**

Facim știre cu această mărturie hotarnică că din luminată poroncă preînălțatu(lui) domnului nostru măriea sa Grigorie Alexandru Ghica v(oie)v(o)d, ne-au rânduit mărie sa cu luminată carte măriei sale ca să alegim parte(a) de moșâ(i)e din satu din Fedești di la țân(u)tu(l) Fălciiului a dum(isa)le lui Iordachi Lambrino biv vel pah(a)r(nic), după zapisul ce are de danii și de cumpărături, și după poroncă mergând noi la numita moșie Fedeștii, am strânsu pre toți răzășii și înpregiurașii acelui loc din sus și din gios, anumi pe Antohi Toderachi călugărul, și preotul Ioan ot Miclești și pe Grigoraș diiacon ot Tutova, nepotul Bustei, și pe Ioniți sân Pavăl, și pe Antohi Șulete, și pi Anghel brat popa Ioan ot Jăgălii, și Andrunachi zăt Pavăl, și Ioniți Ciocârlan, și alțâi toți răzășii de Fedești, și preotul Nichita, și Vasâlachi Surdul, și Costandin Todică, și Ioan Șoitul, și Artenii și Sandul Dranga și Sandul Codreanul, toți răzăș(i) de Brăițăni, și fiind că răzășii de Fedești au adus și carte de blăstăm asupra înpregiurașil(o)r și a tuturor oricari vor ști hotarăle aceștii moșii Fedeștii, să le arăte, cum și asupra cumpărătoril(o)r de vor fi prin știința l(o)r niscaivai zapisă făcute cu vicleșug și cu lăcomii ca să înpresoari părțâle răzășil(o)r cu nedreptate;

Și am cetit întru auzul tuturor, și întâi pentru zapis că nu-s făcuti nici cu un chip di vicleșug sau lăcomii, au luoat dum(nea)l(ui) Iordachi Lambrino carte(a) ace(a) de blăstăm asupra sufletului dum(i)s(ale) și au sărutat-o fiind toți răzășii de fați cum că nu știu nimica, nici au apucat de la părințâi dum(i)s(ale) să fi auzât sau să-i spui că este vreun zapis din câte ne-au arătat făcut cu vicleșug, și fiind cu toțâi de fați ne-am apucat întâi de am căutat hotarăle moșiei Fedeștil(o)r prin pregiur de le-am îndreptat; și am găsât margine(a) din gios a Fedeștil(o)r intrati în hotarul Horgăi (...) 3 de stânjăni, care cu hotărâre(a) ce-au fost făcut Apostul Negre jât(nicer) mai în anii trecuți au fostu făcut ace(a) greșală, căci cum pusăsă el hotarăle de căuta, lua giumătate de sat de Brăițăni, cu casă, cu vii, cu livezi de pomi vechi și făcute din descălecătura locului, și la aciastă pricină au luoat șasă oamini de Brăițăni carte(a) ce(a) de blăstăm asupra sufletilor lor și au și sărutat-o înnainte(a) tuturor și au priimit cu toțâi de am mutat pietrile aceli pusă de Negre jât(nicer) și le-am pusu pe unde s-au căzutu de s-au îndreptat hotarăle la cute treli sâliștile, la Fedești, și la Horga și la Brăițăni, căci Fedeștii mergu alăture(a) și cu Horga și cu Brăițănii până în locul Jâgăliei; Iar margine(a) pe din sus a Fedeștil(o)r p(r)in păduri pe unde să hotărăsc cu Râșcanii au arătat-o Antohi Toderachi călugărul, răzăși de Fedești, semnile locului, pe carte(a) de blăstăm ci era făcută de răzășii de Râșcani, și s-au îndreptat hotarăle Fedeștil(o)r din giur înpregiur, iar pentru giumătati de sat de Fedești parte(a) din gios, ce au dat samă răzășii înnainte(a) măriei sale lui vodă la divan că să înparte pe cinci bătrâni s-au dovidit dintr-un zapis vechiu de 76 de ani, ci esti scris de un Pascal Corlat uricariul, care multe zapisi să află la megieși de p(r)in pregiur scrisă de dânsul, și arată într-acel zapis că umblă în trii bătrâni, și așă am scos și noi parte(a) zapisil(o)r dum(isa)le lui Iordachi Lambrino păh(a)r(nic) pe trii bătrâni, iară pentru giumătate de satu parte(a) din sus după hotărâre(a) giudecățâi au giurat 4 oamini în sfânta bisărică cum că să înparte pe șasă bătrâni și iară așă am scos carte (za)pisil(o)r pe 6 bătrâni, iar pentru giumătate de bătrânu a Furnii din parte(a) din gios cari au fostu pus ză(log) un Iordachi Furne pentru doi lei la dum(isa)li răposatul Gavriliți Costachi vel vorn(i)c, strămoș dum(i)sale lui Iordachi Lambrino, pentru o cheltuială a moșâei Fedeștil(o)r de 92 de ani, și ni să poroncești în cartea măriei sale lui vo(dă) de să va găsî cineva niamur(i) de acelui Furnea cu bună dovadă să de(a) acei 2 lei și să stăpâniască moșie, și s-au aflat un Ioniți Pavăl, răzăș de Fedești, de au zis cum că el este niamu dintr-acel Forne și au adus și doi oamini să giure cum că esti el niam de a Fornii, anumi pe un Artenii Furcoi din Șulete(a) și pe un Gheorghie brat lui, pe carii rânduindu-i la sfân(ta) bisărică la Măgariul la părintile Pahomii să giuri, și cercetându-i dohovnicești n-au vrut să giuri zicând că ei vor giura pentru Iordachi Paiul că au fostu niamu acestui Ioniți Pavăl carile au murit de vr(e)o 10 ani, iar cât pentru Furne di 92 de ani n-or giura că nu știu;

Și ni-am apucat și am făcut funii de (...)[1] de stânjăni și stânjănu(l) de 8 palme, și am tras moșie (cu)[1] funie pe trii locuri, am început întâi în frunte(a) moșâei dispre răsărit din hotarul Râșcanil(o)r în gios și alăture cu Jăgăliia, până în hotarul Brăițănil(o)r, unde să desparte cu Jăgăliea, și s-au găsât 82 de funii și 7 stânjăni curmezâșul, și am tras și mijlocul moșiei pe diasupra satului pi despre răsărit din hotarul Horgăi în sus și iar p(ână)[1] în hotarul Râșcanil(o)r și s-au găsât 82 de funii și am (tras)[1] și fundul moșâei despre apus p(r)en codru din hotarul Horgăi de unde să întâlnești cu hotarul Bujorănilor din capul Po(...)[1]cucului din sus și cam din dial, și drept în sus p(r)in codru și (...)[1] zare(a) dialului p(r)en capul moșâei Răcii și a Lăovii, adecă a (...)[1] vii până în coastile Ghermăneștil(o)r și s-au găsât 98 de funii, 16 p(o)l stânjăni curmezâșul, și s-au închiiat măsura a tot satul Fedeștii și am scos parte(a) dum(i)s(ale) lui Iordachi Lambrino pe zapis(ul) ce are din giumătate de sat din parte(a) de gios doi bătrâni și giumătate întregi și din giumătate de bătrân ci umblă în trii părți (nu)[1]mai cu zapisăle dum(isa)le două părți, și rămâni și răzășil(o)r din parte(a) din gios din giumătate de bătrân a tr(iia)[1] parte și din giumătate de sat din parte(a) de sus mai cuprinde zapisăle dum(isa)le un bătrân, și și rămâni și răzășil(o)r cinci bătrâni; și am dat părțile dumi(sa)le lui Iordachi Lambrino tot de o parte din gios unde unde îi sânt casăle și bisărica, carile au fostu făcuti de moșul dum(isa)le de Costandin Lambrino biv vel pah(a)r(nic), și i s-au venit în capul moșâei despre răsărit din giumătate de sat den parte(a) den gios și c(u) un bătrân din giumătate de satul den parte(a) de sus 914 stâ(n)j(i)ni, 3 palmi, și rămânu răzășilor den parte(a) de sus 692 de stânjăni, 5 palme cu 46 de stânjăni, 3 palme, a răzășil(o)r din parte(a) di gios, și la mijloc iar i s-au vinit parte(a) dum(isa)le 966 de stânjăni, 5 p(o)l palmi, și rămâni și răzășil(o)r din parte(a) de sus 573 de stânjăni, 2 p(o)l palmi cu 48 de stânjăni, 2 p(o)l palme a răzășil(o)r din parte(a) din gios, și la fundul moșâei despre apus p(r)in codru iar i s-au venit parte(a) dum(isa)le 658 de stânjăni și 2 p(o)l degite și rămâni și răzășilor din parte(a) de sus 699 stâ(n)jăni și 3 palmi și 5 p(o)l degite cu 88 de stânjăni și 2 palme 3 degite a răzășil(o)r din parte(a) de gios, și până aice s-au închieat părțile fiiștecărora după cum au venit la măsurătoare pe cum arată mai sus anumi, și parte(a) dum(i)s(ale) lui Iordachi Lambrino sau și stâlpit cu pietri hotară den giur înpregiur pe cum arată mai gios; Iar pentru două vii, una a lui Antohi Toderachi călugărul și una a lui Ioniți Pavăl, au rămas pe parte(a) dum(isa)le lui Iordachi Lambrino și viile dum(isa)le lui Iordachi Lambrino încă au rămas pe parte(a) răzășil(o)r, și așă s-au hotărât să dejmuească fiiștecarile viile ce s-au venit pe parte(a) sa de moșii, iar pentru livez(i) ce sânt pomi vechi de moșâe să-i stăpânească acel cu moșie câț(i) vor fi pe parte(a) lui, iar pomii ce vor fi mai noi puși de dânșii și de părințâi lor să-i stâpânească acel cu pomii, și cei cu moșie să-ș(i) ei dejma din 10 una pi obiceiu și din sâliște(a) satului iarăș cum au venit cu dreptate am stâlpit; și pentru izvoară cu apă măcar că sânt și pi parte(a) răzășil(o)r izvoară și în câmp și în păduri, dar fiind că este izvor de apă mai însemnat pe parte(a) dum(isa)le lui Iordachi Lambrino s-au socotit de la apă să nu fii popriți nici oaminii, nici dobitoacile lor de aice.

De aice în gios arătăm cum s-au pus pietrile pe parte(a) dum(i)s(ale) lui Iordachi Lambrino cât i s-au venit. Întâiaș dată (?) am pus o piatră în colțul moșii în gios și despre răsărit în margine(a) dumbrăvii la un hotar vechiu a Jăgăliei unde să desparte Jăgăliea de Brăițăni de vini colțul Fedeștil(o)r în coastile hotarului celui vechiu de caută spre apus și alăture(a) cu Brăițănii pe din sus și mergi p(r)en dumbravă la vale și treci piste fundul văii Șulețâi, pe unde treci drumul di-a curmezâșul și să sui în dial p(r)en dumbravă, și despre apus de drumul ce mergi pe piscul ci mergi pentre vale(a) Șulețâi și pentre Brăițăni din sus de viile Brăițănil(o)r am lovit p(r)in piiatra Brăițănil(o)r, cari am pus-o noi, și de acolo la vale și tot spre apus și pe din sus di sat di la deal p(r)in rădiu pe din gios de unde au fostu pivnița dum(isa)le pah(arnicului) Costandin Lambrino, moșul dum(i)s(ale) lui Iordachi Lambrino, și tot la dial spre apus în muche(a) diialului p(r)en dumbravă și am lovit p(r)intr-o beșică di movilă unde am pus iară noi 2 pietri, una de caută muche(a) dialului în gios di esti fundul Brăițănil(o)r și Horgăi, iar una caută tot înainte spre apus și de acolo la vale piste o vâlce(a) p(r)in dumbravă și treci pi din sus di poiana Horgăi și să pogoară în vale(a) Fedeștil(o)r la o piiatră ci esti din dial de drumul ce mergi pi matca văii care esti mutată iar de noi, și de acolo tot spre apus și alăture(a) cu Horga p(r)en codru până în muche(a) dialului, unde să întâlnește cu moșiea Bujorănil(o)r, unde să desparte țân(u)t(u)l Fălciiul de țân(utul) Tutovvii, în capul poienii Nucului din sus și despre răsărit unde am pus piatră hotar colțu, și de acolo în sus pe zare(a) dialului p(r)in codrul, fundul moșii Fedeștil(o)r despre apus p(r)in capitile moșiei Bujorănil(o)r și a Răcii și pi la o vii, și s-au pus piatră hotar din vale de drumul ci mergi pi dial p(r)in codru despre răsărit colțul din sus a părțâi dum(i)s(ale) lui Iordachi Lambrino, și de acolo să întoarci la vale spre răsărit, și alăture(a) cu parte(a) răzășil(o)r pe din gios și mergi p(r)en codru și treci peste o vâlcea și să sui(e) într-un piscu pe din sus de casăle dum(isa)le lui Iordachi Lambrino și acolo iarăș s-au pus pe(a)tră hotar în sâliște, și di acolo la vale și spre răsărit și treci vale(a) Fedeștil(o)r și să sui(e) la dial p(r)in rădiu, și din dial drumul cel pi muchi unde iasă în poeana cei mari, iar s-au pus stâlpu di peatră hotar, și de acolo tot spre răsărit p(r)in poiană și alăture(a) cu parte(a) răzășil(o)r pe din gios și treci piste fundul văii Brăițănil(o)r și apucă p(r)en dumbravă tot spre răsărit până iasă în câmp despre Jăgălii și lângă drumul ce mergi pi dial despre apus iară s-au pus 2 pietre colțu părțâi dum(i)s(ale) lui Iordachi Lambrino despre răzăș(i), una caută înnapoi spre apus dencotro am venit, iară una caută drept în gios și alăture(a) cu drumul pi despre apus, și de acolo înnainte am lovit p(r)intr-un hotar vechiu a Jăgăliei, și de acolo înnainte și tot alăture(a) cu Jăgăliia la alt hotar vechiu ci esti din dial de drum dispre răsărit, și de acolo tot în gios și de la un loc apucă pi margine(a) dumbrăvii și mergi până la hotarul ce s-au pus întâi cheotoare, și s-au închiat din giur înpregiur cu aceste p(i)etri ci s-au numit mai sus.

Și după cum s-au ales și s-au hotărât, am făcut și noi această scrisoare la mâna dum(isa)le lui Iordachi Lambrino biv vel pah(a)r(ni)c ca să-i fie de credinți, aciasta înștiințăm.

҂зсое **<7275 / 1766>** съп(тем)в(рїе) кв <22> iar de la Hr(istos) ҂аѱѯѕ <1766>.

Iscălit Iordachi Costachi biv vel păh(a)r(nic).

Iamandachi sardar.

Antiohi Luți vornic de poartă, hotarnic.

Această hotarnică am cercetat-o și am iscălit-o fiind cu bună alegire la toate pricinile / Iscălit Iordache vel log(o)f(ă)t.

S-au posleduit și esti întocmai cu org(i)nalu(l) / Iscălit Vasile / porecla neînțăliasă / pah(a)r(nic).

De la log(o)f(e)țâe mare

Copie aceasta posleduindu-să den cuvânt în cuvânt și fiind întocma(i) cu ce(a) adevărată hotarnică s-au încredințat.

1825 mart(ie) 20

Iscălit Balș vel logofăt.

Giudecătorie ținut(u)lui Fălciiului

Copie aceasta s-au posleduit și fiind din cuvânt în cuvânt întocmai cu original(l) să încredințază pi formă cu adăugiri că original(l) la fața al p(…)[1] rândul optusprezăci esti dres cuvântul / a Laovei / la fața a cincea, rândul întrăi dres litera / în / (…)[1].

Direct(o)r <ss> Theodor.

No. 3538

1841 av(gus)t 22

<Pe prima filă ștampila cu legenda în grafie latină>: Spitalul de copii Caritatea / 1880.

<Pe ultima pagină scrisă>: Aceasta (…)[1] cu cari s-au făcut stânjănul de opt palme.

<Pe ultima pagină albă>: Anul 7275 (1767).

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DCXCVI / 62. Copie din 22 august 1841.

---

[1] Rupt.

---

305 **1766 septembrie 25**

Copie

Facem știri cu această mărturie hotarnică că din luminată porunca pre înălțat(ului) domnului nostru mărie sa Grigorie Alexandru Ghica v(oie)vod ni-au rânduit măriia sa cu luminată carte(a) măriei sali, ca să mergem la sat la Rânzăşti, ce sânt pe apa Jigăliei, la ţin(utul) Fălciiului, care moşie iaste răzăşască, ca să o hotărâm despre alte moşii ce sânt p(r)inpregiur, şi să o stâlpim şi cu pietri hotară, şi să o şi înpărţim pe trei bătrâni, anume un bătrân a Romilii cu tot niamul lor, parte(a) din sus, şi un bătrân Biholaş cu fratili-său Maxim şi cu alţii, cine vor mai fi şi cu tot niamul lor, parte(a) din mijloc, şi un bătrân Dimitriţă şi cu tot niamul lor, parte(a) din gios.

Şi după poruncă mergând noi la numita moşie, am strâns noi pe toţi răzăşii şi înpregiuraşii acelui loc din sus şi din gios, anume pe părinteli Macarie proin igumen, şi pe preotul Ioan, şi diiaconul Grigoraş Stahie, pre strănepotul Bustii, şi Vasâlachi Romila, şi Lupul sân lui, şi Pricopie sân Petcu, şi Gheorghie Florinţa, şi Cârste, nepotul Chiricăi lui Zgăboiu, şi Costandin Borş, şi Ştef(a)n Bahrim, şi Ilie brat lui, şi Anghel brat popa Ioan, şi Vasâli Plăcintă zet Gheorghi Buta, şi Petru Dranga, şi Sandu Dranga, nepoţii lui Heloto, toţi răzăşi de Rânzăşti, şi Vasâli Bularda, şi Efrim sân lui, şi Ştef(a)n Cainu, şi Sârghie Cainu, şi Toader Marcu, toţi răzăşi de Jăgălie, şi preotul Nechita, şi Vasâlachi Surdul, şi Costandin Todică, şi Ioan Şoitul, şi Gheorghi diiacon, toţi răzăşi de Brăiţăni, şi Ioniţi Ciolpan, şi Chiriiac, cumnat lui, şi Manolachi Bogos, şi Lupul Duracul, răzeşi de Harbuji.

Şi fiind cu toţi de faţă ni-am apucat şi am îndreptat margenili hotarelor Rânzăştilor den giur înpregiur, cum şi locul Rediului lui Borş, carili s-au stăpânit tot de aceste niamuri, şi apoi am făcut funie de doaozăci de stânjeni, şi stânjănul de opt palme, şi am tras moşiia Rânzăştii cu funie pe cinci locuri; întâi pe muchea dialului Săcii, ce(a) despre apus, măcar că moşie merge până în matca văii Săcii, dar noi am măsurat pe dialu, şi acolo s-au găsit curmezişul moşiei 41 p(o)l funii, şi s-au venit de un bătrân câte 276 de stânj(e)ni şi 5 palme, 2 pol degite, şi am tras şi pe podiş şi s-au găsit 41 funii, şi s-au venit de bătrân câte 273 stânjăni, 2 palmi, 2 degite; şi am tras şi p(r)in sâlişte(a) ce(a) vechi a satului şi s-au găsit şi acolo 42 funii, 4 stânjăni, şi s-au vinit de bătrân câti 281 stâ(n)j(eni), 2 palme, 5 degite, şi am tras şi pi den dial de sâlişte(a) veche pe despre apus şi pe din vali de unde iaste satul acmu, şi s-au găsit 42 pol funii, şi s-au venit la un bătrân câte 283 stâ(n)j(e)ni, 2 palme, 5 pol degete, şi am tras şi fundul moşiei despre apus alăture(a) cu Jăgăliia şi s-au găsit 41 funii, 17 stânjăni, şi s-au venit de un bătrân câte 279 de stânjăni, şi s-au închiet măsura satului Rânzăştii, şi de aice în gios arătăm cum s-au pus pietrili:

Întâiaj dată am purces din capul moşiei despre răsărit şi pe margine(a) din sus şi alăture(a) cu Pinceştii din matca văii Săcii, de unde s-au făcut şi o groapă în malul despre apus, şi de acolo drept la dial şi spre apus şi în muchea dialului s-au pus piiatră hotar, şi de acolo tot înnainte şi spre apus tot alăture(a) cu Pinceştii şi drept în podiş, iarăş s-au pus piiatră hotar, şi de acolo tot înnainte spre apus şi am trecut piste vale(a) ce(a) mare a Jăgăliei, care vine din sus dinspre Tămăşăni şi în capul unui hârtop mic unde îi zic la pomii Chiha(e)i, acolo au dat samă cu sufletile lor pe carte de blestem Ştef(a)n Bahrin şi Anghel şi preutul Ioan că au fost hotar vechi, dară noi nu l-am văzut, şi acolo am pus piiatră hotar, şi de acolo am purces alăture(a) cu Râşcanii, că au rămas Pinceştii în muchea dialului şi tot spre apus, şi am trecut piste vale(a) Râşcanil(o)r pe la un ştejar tânăr în capul râpii în carili s-au făcut şi bour, şi de acolo ni-am suit la dial spre apus în coa(s)ta piscului lui Murtaza la un hotar vechi a Jăgăliei, unde au dat samă preotul Ioan pe carte(a) de blăstăm că până acolo merg Rânzăştii, şi acolo iarăş am pus piiatră hotar colţu de caută înnapoi spre răsărit dincotro am venit, iar piiatra ce(a) vechi a Jăgăliei vine fundul Rânzăştil(o)r, şi de acolo ni-am şi întors în gios fundul moşiei despre apus, şi alăture(a) cu Jăgălie pe coştişă, şi am lovit pentru hotar vechi ci iaste în capul vii Romilii, şi tot înnainte pe alt hotar vechi ci este în rădiu între livezi, şi de acolo am trecut puţintel mai înnainte până unde s-au înplinit 279 de stânjeni bătrânul Romilii, şi acolo am pus piiatră hotar în spini de caută spre răsărit de am despărţit acest bătrân, şi de acolo la vale spre răsărit şi treci p(r)in via lui Ştefan Bahrin, şi din gios de pârăul ce vine de la dial pe unde am mers cu măsura şi şi unde s-au înplinit soma stânjinil(o)r ce s-au zis mai sus s-au săpat groapă, şi de acolo la vali p(r)in sâlişte(a) ci(a) vechi pe unde am mers cu măsura din gios de râpa ce(a) adâncă în spini unde s-au înplinit soma stânjenilor iar s-au făcut groapă, şi de acolo înnainte şi spre răsărit şi am trecut peste vale(a) Jăgăliei ce(a) veche din sus de la Tămăşăni şi tot spre răsărit şi în podiş pe unde am mers cu măsura şi unde s-au înplinit soma stânjinil(o)r s-au pus piiatră hotar, şi de acolo înnainte la răsărit şi muche(a) dialului Săcii pe unde am mers cu măsura şi unde s-au înplinit soma stânjinilor iar s-au săpat groapă, şi de acolo s-au pogorât drept în matca văii Săcii şi s-au închiet acest bătrân cu aceste sămne ce s-au zis mai sus.

Şi de acolo iarăş ni-am întors la capul moşiei despre apus de unde s-au înplinit bătrânul acesta, şi iar am purces în gios alăture(a) cu Jăgăliia p(r)in livezi şi am lovit la un hotar vechiu ci iaste din sus de casa lui Anghel, şi de acolo am purces drept în gios tot alăture(a) cu Jăgăliia şi pe din dial de casa lui Anghel şi în gios pe din dial de viia lui Anghel păr(ă) la un loc, şi acolo s-au pus piiatră hotar dinnafară de gard drept un nuc tânăr cu doi craci, şi ta(i)e un colţi de vie a lui Anghel, şi şi rămân 3 nuci şi un cireş şi 2 perji din viia lui Anghel, şi de acolo trece piste pârâul ce vine de la şipotul Jăgăliei, iar p(r)intr-o livadă a lui Anghel pe lângă un măr şi mai ia Jăgăliia, şi de acolo un goldan şi doi cireşi, şi aceşti pomi s-au dat lui Vasâli Bularda pentru pomii Bulardei ce au rămas în viia lui Anghel. Aice(a) fiind pricină între răzăşii de Jăgălie cu răzăşii din Rânzeşti pentru hotarăli aceste(a) de p(r)en livezi, că nu caută unul după altul să me(a)rgă drept, ci uneli stau mai la dial şi alteli mai la vale, şi s-au cunoscut că cei din vechi răzăş(i) s-au învoit că au pus hotarăli de ş-au încungiurat viili şi livezili, şi aşa s-au învoit şi acmu şi au rămas pace între dânşii; şi de la livada lui Anghel ce s-au zis mai sus am purces drept în gios şi la dial în coştişă la un păr în carili s-au făcut un bour, şi din vale de pârâu s-au făcut groapă, unde s-au înplinit 279 de stânjăni bătrânul lui Biholaş cu Maxim şi cu alţii, cine vor mai fi şi acolo am despărţit acest bătrân, şi am purces costişa spre răsărit şi din dial podişul la vale pe unde am mers cu măsura şi unde s-au înplinit soma stânjinilor am pus piiatră hotar de unde iaste un izvor şi o salc(i)e drept supt muche(a) dialului, şi de la izvor cam din sus puţintel şi din dial despre apus iaste piiatra, şi de acolo drept la vale spre răsărit în pornitură pe unde am mers cu măsura şi unde s-au înplinit soma stânjenilor s-au săpat groapă, şi de acolo am trecut piste vale(a) Jăgăliei ce vine din sus de la Tămăşăni, şi tot la dial spre răsărit şi în podiş pe unde am mers cu măsura şi unde s-au înplinit soma stânjenilor iarăş s-au pus piiatră hotar, şi de acolo tot la dial şi spre răsărit până în muchea dialului să sui pe unde am mers cu măsura şi unde s-au înplinit soma stânjănilor carii s-au pomenit mai sus iar s-au săpat groapă drept în muchea dialului, şi de acolo drept la vale până în matca văii Săcii şi s-au închiet şi acest bătrân cu aceste sămni ce s-au zis mai sus, şi de acolo iar ni-am întors la capul moşiei despre apus la groapa ce(a) den vale de părul cel cu bour, şi de acolo am purces drept în gios spre amiazăzi şi la dialu şi în muchea dialului ne-(a)m lovit p(r)intr-un hotar vechi, şi de acolo am purces drept muche(a) dialului în gios şi tot alăture(a) cu Jigălie iar până unde s-au înplinit 279 stânjeni bătrânul lui Dumitriţă, şi acolo iar am pus piiatră hotar colţul Rânzăştilor din gios despre Rediul lui Borş, şi de acolo m-am întors drept la vale spre răsărit pân(ă) în vale în capul piscului ci iaste între vâlcele şi acolo iarăş am pus piiatră hotar între locul Rediului lui Borş, şi în margine(a) Rânzăştilor ce(a) din gios, şi de acolo peste şes şi spre răsărit, şi de acolo alăture(a) cu Harbujii şi treci peste vale(a) Jăgăliei ci vini den sus despre Tămăşăni şi treci alăture(a) cu râpa Lupului pe din gios şi mai în costişă, iar s-au pus piiatră hotar, unde s-au înplinit soma stânjinilor, şi de acolo înainte şi spre răsărit şi tot alăture(a) cu Harbujii până în muchea dialului Săcii, unde au dat samă răzăşii că au fost hotar vechi şi nu s-au găsit, şi unde s-au înplinit soma stânjinilor am pus piiatră hotar, şi de acolo drept la vale spre răsărit şi în vale într-un medenaş între nişti sărături iar iaste hotar vechiu, şi de acolo în matca văii Săcii, şi s-au închiet şi acest bătrân cu aceste sămne ce s-au zis mai sus.

Şi de acolo în sus tot matca văii Săcii, fundul moşiei despre răsărit p(r)in capul Busteştil(o)r până în marginea din sus de unde am purces întâi, şi s-au închiiat toată moşiia Rânzăştii din giur înpregiur, cum şi părţile bătrânilor a câte trei, cu aceste sămni ci s-au zis mai sus, iar lungul moşiei Rânzăştii din matca văii Săcii şi până în hotarul Jăgăliei iaste 1884 de stânjeni, iar pentru Rediul lui Borş s-au hotărât deosăbit în coastile Rânzăştil(o)r şi în capul despre apus, începându-s(e) întâi din colţul hotarului Rânzăştilor cel din gios şi despre apus, şi purcede drept în gios muchea dialului şi alăture(a) cu Jăgăliia până în hotarul Brăițănil(o)r în margine(a) drumului din sus în dreptul a trei stejări ce sânt într-o truchină, s-au făcut din sus de drum groapă, unde s-au înplinit 273 se stânjăni, și de acolo p(r)in capul rediului pe din gios de unde au fost viile celi vechi și spre răsărit chezișul cam gios și în piscul ce iaste pisti rediul, carili vine p(r)intre Rădiul lui Borş și p(r)intre Broscășoae s-au pus piiatră hotar di la drum (mai în sus puțintel)[1], și de acolo tot spre răsărit și cheziș cam gios și treci piste drum și merge la un hotar vechi din gios de drumul ci iaste în zare(a) dialului carili desparte Ivășcanii de Harbuji, și pân(ă) acolo merge margine(a) rădiului ce(a) despre miiazăzi tot alăture(a) cu Brăițănii, și acolo să înfundiază, și de acolo să întoarce drept în sus spre miazănoapte și lovești p(r)intr-o groapă și p(r)intr-un pârâu și ta(i)e drept peste movila ce(a) mare a Roșului, p(r)in capul Harbujilor, și pogoară la vale spre miiazănoapte pân(ă) unde s-au înplinit 620 de stânjăni în coasteli Rânzăștilor; și cu aceste sămni ci s-au zis mai sus s-au închiet și Rădiul lui Borş cu Broscășoae den giur înpregiur.

Iară pentru o samă de răzăși carii nu să pot ști din ce bătrân să trag având și carte g(os)pod, deosăbit să să giudeci la dum(nea)lui ispra(vni)c(ul) țin(ut)ului și la dum(nea)lui sărd(a)r(ul) Iamandachi, li s-au pus zi de soroc la vinere(a) mare la 14 zili a lunii lui oct(om)v(rie) să me(a)rgă la giudecată, și carili din ce bătrân s-a dovedi că iaste acolo va merge de-ș(i) va stăpâni parte(a) lui cât va fi, cum și răzășii carii au zapis(e) de cumpărături unde li vor răspunde zapisăli cu dovadă iarăș acolo la bătrânul acela vor stăpâni, Iar pentru doao zapisă vechi câte 90 și mai bine de ani, ce s-au aflat la dum(nea)lui Toad(e)r Scărlat biv vel post(elnic), carili nici odată n-au stăpânit cu aceli zapisă fiind dum(nea)l(u)i trăitoriu lângă această moșie, nici știe nime din răzăș(i) pe acei bătrâni de răspund într-aceli zapisă și nu li s-au scos parte, dar s-au apucat cu toți răzășii că după ce vor merge la giudecată și de vor rămâne acele zapisă bune să aibă parte să de(a) cute trei bătrâni deoprotivă bani ce vor fi prețul acestor zapisă, adecă doisprezăce lei și să li răscumpere de vreme că nu s-au putut ști din ce bătrâb sânt. Și așa s-au închiet cu toți răzășii la această hotărâri, și precum s-au ales și s-au hotărât am făcut și noi această mărturie hotarnică la mâna răzășilor ca să li fie de credință. Aceasta înștiințăm.

Лет ҂зсѻє <7275 / 1766> съп(темврїе) кє <25>, dar de la Hr(istos) ҂аѱѯѕ <1766>.

Antiohie vornic de poartă și răzeș.

Din bătrânul Romilii.

Din porunca măriei sali lui vodă ni-au rânduit dum(nea)l(u)i Gheorghi Beldiman bi(v) vel stolnic, ispravnic de țin(utul) Fălciiului, vechil despre parte(a) dum(i)sali, de am fost la hotărât și am iscălit.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCXCVII/26. Copie.

---

[1] Rupt.

---

306 1766 noiembrie 9

Statutul breslei ciubotarilor din orașul Iași.

Gavril, cu mila lui Dumnezeu, arhiepiscop și mitropolit Moldovei. † În zilele preaînălțatului și de H(risto)s Iubitoriului domnului nostru, Grigorie Alisandru Ghica voevod, cu mila lui Dumnezeu, domn Țerei Moldovei, adunându-se la sf(ânta) Mitropolie toți ciubotarii din târgul Iașului, au arătat către smerenia noastră cum că mai înainte, din început, fiind unită breasla lor cu breasla tălpălarilor, au avut tot un catastih aceste două bresle, iar acum tălpălarii și-au despărțit breasla lor, cu deosebit catastih; pentru care, și ciubotarii au cerșut ca să le înoim catastihul cel vechiu, întărind obiceiurile lor, care înșine au ales a le păzi și a prăznui praznicul lor Înălțărei Domnului Nostru I(su)s H(risto)s, după cum au fost din vechiu.

Drept aceasta și noi, văzând dumnezeiască râvnă a lor, socotind cum că cererea lor iaste cu cale, le-am înoit catastihul, ca să fie păzită și breasla lor, cum și alte bresle, întărind obiceiurile ce le-au primit cu toții, care se vor însemna în catastihul acesta.

1) Pe starostele ce va fi, toții să-l cinstească și să-l asculte, iar cine va necinsti pe starostele și nu va asculta de însul, să aibă a-l globi starostele cu ceilalți meșteri.

2) Care ucenic va avea a se băga la meșter, să aibă a veni la starostile cu stăpînul său, și să se tocmească dinnaintea starostelui și a meșterilor și după ce se va tocmi ucenicul să dea mearul un ort starostelui și tuturor meșteriloru.

3) Pre ucenic ce-l va smomi alt meșter, și va fugi de la stăpînul său, să aibă starostele a globi pe meșterul acela ce va smomi pe ucenic, și ucenicul să se certe, iar acel meșter ce l-ar fi smomit să dea gloabă de trei lei.

4) Care meșter strein va veni de aiurea si va vrea se așeză aice, în Iași, cu breasla ciubotarilor, sau și din ucenici, care va vrea să iasă meșter deosebit, să aibă a merge la starostele și la breslași, ca să și ia voe, dîndu-și bărbânța cinci lei cu plocon cu tot; iar carele va fi ficior de meșter, știut de ceilalți, acela să dea bărbânță doi lei și jumătate cu plocon cu tot.

6) Năimitul moldovan, de se va băga la arman, să aibă a da herăia un ort ciubotarilor.

7) Cine va aduce ciubote de aiurea ca să vândă aici, să aibă a merge la starostele și să-și dea ploconul de doi bani de perechea de ciubote, și așa să fie volnic a vinde. Iar de va vinde pre ascuns ciubotele acelea, să fie volnic starostele cu meșterii, să le ia toate să fie a breslei; și care meșter va cumpăra pre ascunsu, să fie de mare certare și gloabă, precum au fost obiceiul din vechiu. Așijderea și meșterii care vor veni de printre-alte târguri să cumpere marfă ciubote, să dea pol ocă ceară la praznic.

8) Pentru că vașcarii cumpără ciubote și vând, să dea pol ocă ceară la praznicu, din anu în anu, după obiceiu vechiu.

9) Ciubotarii să fie volnici a lucra și tălpăria, după cartea gospod, precum le-au fost obiceiu din vechiu.

10) Cînd va veni poroncă domniască la starostele și va merge starostele la casa vre unui ciubotar, să aibă a asculta de poronca domniască și de starostele, iar care nu va asculta de poronca domniască și de starostele să se certe și să se globească.

11) Carele de meșteri va fi greși, adecă va fi de judecată, să nu aibă a merge pe la alte județe, ce să-i judice starostele și breslașii; iar de va avea vină grea, să fie aicea, la sfînta Mitropolie.

12) Ciubotarul care va vrea să se facă cavac, să dea una ocă ceară la praznic, iar carele din ciubotari se va face prin taină tovarășu cu altu neguțitor și dovedindu-se, acela ciubotar să dea cinci ocă ceară la praznic; și negustorul ce intră la tovărășie cu ciubotarul, iarăși să se globească.

13) Cavacul să nu aibe voie să umble pe la case arvonind marfă, fără știrea starostelui și a breslașilor, iar armenii și jidovii carii vor vrea să cumpere ciubote, să fie volnici a cumpăra cât de multe, însă voe să nu aibă a le vinde aicea, alăturea cu ciubotarii, ci să le ducă la alte târguri să le vîndă, cum și alți neguțitori asemine să urmeze; iar de vor face vre unii îndrăzneală să vândă cu taină, unii ca aceia să se globiască și nicidecum să nu li se dea voe să vândă aici făr-decît numai breasla ciubotarilor să vândă ciubote aici.

14) Neguțitoriu streini ce vor vrea să cumpere ciubote, la care meșter vor merge, acela meșter să meargă să arate starostelui și starostele să orânduiască la toți căte puțintele să vândă, iar numai unul; iar de vă face vre un meșteșug ca să vândă numai el și să nu arăte starostelui și celorlalți breslași, acela meșter să fie de certare și să dea și cinci oră ceară la praznicu

15) Niciun meșter să nu aibă voe să vândă ciubote a jidovului sau a armanului, iar care se va afla făcând vicleșug, să se certe unul că acela și să dea și cinci ocă ceară la praznicu.

16) Cizmarii sa-și păziască cizmăria, cum și ciubotarii cibotaria, să nu aibe voe a lucra tiletin sau iminii sau opinci, nici să vândă, după cum au fost din veac, iar de vor îndrăzni vre unii să se certe, [și] să se globească; iar ciubotarii să fie volnici a cumpăra piei, păzând a să rânduială.

Aceste bune obiceiuri ce s-au așezat mai sus în catastivul acesta, precum au legat și a întărit alții preaosfințiți reposați mitropoliți, ce au fost înaintea noastră, și noi întărim, și legăm: niminea din starosti, ce vor fi, sau dintr-alți breslași să nu strice așazarea acesta și obiceiurile lor, nici odată în veci, ci mai vârtos să întăriască fieștecarele, precum a sa vecinică pomenire. Iar carii sau din starosti ce vor fi sau dintr-alții vor pricinui înpotriva acestei așezeri și înpotriva praznicului spre a-l sevârși, unii ca aceia să fie blestemați de Bunul Dumnezeu și de Preacurata a sa Maică, de slăviții 12 Apostoli și de 318 Sfinți Părinți de la Nicheea, să-l loviască bubele lui Ghiezi și cutremurul lui Cain, ostenelele și sudorile lor să fie spre pierzare, în toată viiața lor procopsală să nu vadă Dumnezeu; iar carii se vor sili spre întărirea și paza acestei așezări și milostivul Dumnezeu să-i erte și să-l izbăvească de tot răul, și în ceru să aibă odihnă cu drepții, amin.

1766 (noem)vrie 9.

Gavriil mitropolit Moldovei[2].

Aice se pomenescu domnii

Ioan Dragoș vodă. Ioan Sasu vodă. Ioan Bogdan voevod. Ioan Lațco vodă. Ioan Petru voevod Mușati și sin ego. Ioan Roman voevod i sin ego. Ioan Alexandru voevod, care au adus pe Sfeti Ioan Novii în Suceava, în sfânta Mitropolie, și au făcut multe sfinte mănăstiri și biserici în țeară, i sin ego. Ioan Iliaș voevod i brat ego. Ioan Stefan voevod. Ioan Bogdan voevod i sin ego. Ioan Ștefan voevod cel bun și puternic. Ioan Bogdan voevod i sin ego. Ioan Ștefan voevod Lăcustă. Petru voevod Rareș i sin ego. Ioan Iliaș voevod, Ioan Ștefan voevod cel Tînăr. Ioan Alexandru voevod Lăpușneanul, ce au făcut Galata. Ioan Ștefan voevod sin Petru voevod. Ioan Aron voevod, Ioan Eremia voevod Movilă. Ioan Simion voevod tij Movilă. Ioan Tomșa Ștefan voevod, ce au făcut biserica de pe poartă, din Iași, din Curtea domniască. Ioan Radulu voevod. Ioan Alexandru voevod. Ioan Miron Barnovschi voevod, Ioan Moisi voevod. Ioan Vasile voevod, ce au făcut Trei Sfetitele și Golia. Ioan Gheorghie voevod Ștefan. Ioan Ștefan Ghica voevod[1]. Ioan Ștefan sin Ioan Vasilie voeovd. Ioan Eustratie Dabija voevod. Ioan Duca voeovde. Ioan Iliiași Alesandru voevod. Ioan Ștefan Petriceaicu voevod. Ioan Dumitrașco voevod. Ioan Anton Ruset voevod, ce au înoit pe Sfeti Neculai, în Iași, cu zid. Ioan Constantin voevod ce au făcut mănăstirea Mera la Milcov, unde se prănuiește hramul Sf. Niculai. Ioan Constantin sin Duca voevod. Ioan Constantin Băsărab voevod, domnul Țerei Românești. Ioan Antioh Constantin vodă. Ioan Mihai Racoviță voevod. Ioan Neculai Alisandru voevod. Ioan Cantemir voevod. Ioan Șerban voevod. Ioan Grigore Ghica voevod. Ioan Constantin voevod Mavrocordat. Ioan Ioan voevod, brat ego. Ioan Mătei voevod Ghica sin Grigorie voevod. Ioan Scarlat voevod Ghica, brat ego. Ioan Ioan Feodor voevod. Ioan Grigorie Alesandru Ghica voevod[2]. Iordachi, procitoh, vel[4] logofăt.

Aice se pomenesc arhiereii

Teoctist mitropolit. Calistru mit(ropolit). Teofan mit(ropolit). Grigorie mit(ropolit). Anastasie mit(ropolit). Teofan mit(ropolit). Macarie mit(ropolit). Niconor mit(ropolit). Mitrofan mit(ropolit). Gherghe Moghilă mit(ropolit). Teodosie mit(ropolit). Anastasie Crimcovici mit(ropolit). Atanasie mit(ropolit). Varlaam mit(ropolit). Ghedeon mit(ropolit). Savva mit(ropolit). Dosoftei mit(ropolit). Theodosie mit(ropolit). Savva mit(ropolit). Ghedeon mit(ropolit). Gheorghie mit(ropolit). Ghedeon mit(ropolit). Nichifor mit(ropolit). Iacov mit(ropolit).

Aice se pomenesc episcopii

Anastasie episcop Romanshi. Iorest ep(iscop) Rădăuțului. Ioan ep(iscop) Romanului. Gerasim ep(iscop) Rădăuțului. Sofronie ep(iscop) Hușului. Calistru ep(iscop) Hușului. Misail ep(iscop) Romanului. Lavrentie ep(iscop) Rădăuțului. Mitrofan ep(iscop) Hușului. Varlaam ep(iscop) Hușului.

După, Ioan Caproșu, *Documente privitoare la istoria orașului Iași,* volumul VI, *Acte interne (1756-1770)*, Iași, „Editura „Dosoftei", 2004, p. 648-649, nr. 746.

ALTE EDIȚII: Theodor Codrescu, *Uricariul sau colecțiune de diferite acte care por servi la istoria românilor*, Iași, Tipografia Buciumului Român, 1889, XIV, p 1-7. Text după o copie din sec. XIX (când a fost completat); L. Benjamin, M. Spielmann, S. Stanciu, *Izvoare și mărturii referitoare la evreii din România*, București, Editura Hasefer, 1990, II_2, p. 64, nr. 54 (fragment).

---

[1] Greșit, în loc de „ Gheorghe".

[2] În loc de: „vtori".

[3] Mențiunea aceluiași: „L(ocu)l p(eceții) domnești".

[4] În loc de: „vtori".

---

307 **1766 decembrie**

Gavriil mitropolit Moldavschii

Gavril, cu mila lui Dumnezeu, arhiepiscop și mitropolit Mold(o)vvii, șî Ionichii episcop Romanului, șî Dosithei episcop Rădăuțului, șî Enochente episcop Hușului, și Manolachi Costache vel logofăt, și Vasile Razul cel vornic de Țara de Gios, și Ilie Costache cel vornic de Țara de Sus, și Dumitrașcu Sturza hatman i pârcălab Suceavschi, și Manolache Geanet vel spătar, și Iordache Hrisosculis vel vist(iernic)u, și Vasile Costache vel ban, și Vasile Rosăt cel pah(a)r(nic), și Manolache Costache vel stolnicu, și Lăscărache Rosăt vel comis. Facem știré cu acestă a noastră adevărată și încredințată mărtur(ie) că, la le(a)t(ul) 1766 săpt(em)v(rie) 24, întâmplându-se aicea în orașul Iașului de s-a făcutu mare ardere de foc, ars-au cîteva sfinte monastiri cum și case boierești și altor orășăni, întru care mănăstiri ars-au și mănăstirea Dancu; această mănăstiri, în clopotnița ei având dedesuptu bașcă și fiind multe lăzi boierești cât și altor orășăni s-au întâmplat de au luat această bașcă foc înnuntru și aprinzându-se au arsu tot ce au fost într-însa, măcar că purtătorii de grijă ai mănăstirii târziu au luat veste cum că cele ce sântu în bașcă ardu și cu chip ca acela silindu-se că doar vor putea scoate ceva ș(i) de acolo, nimenea nu s-au putut apropia de bașcă, fiindcă luasă focu peste tot.

Deci într-această bașcă deosebit de alte lăzi boerești și <de> orășăni avut-au fiiul și fratele nostru d(umnea)l(ui) Manolache Bogdan biv vel pahar(nic), fiul răpos(atului) Ioan Bogdan biv vel logofăt, 4 lăzi cu odoare cu toate straiele ce au avut cu potvijâi casei, cum și toate scrisorile de moșie și țigani părintești de baștină și cumpărătură și de zăstre, care cu totul s-au topit de focu si nimică nu i-au rămas.

Însă fiindcă d(umnealui) pah(arnicul) Manolache la ace întâmplare a focului nu s-au întâmplat aicea, au fostu trimis în slujba stăpânească, după ce au venit măcar că de noi era(u) știute aceste de mai sus arătate, dar și d(umnealu)i mai pre largu ne-au arătat și și s-au jăluit cum că deosebit de paguba ce i s-au întâmplat, de altele ce mai mare mâhnăciune și scârbă are pentru că i-au arsu toate scrisorile, cerând de la noi cu rugăminte ca pentru scrisorile de moșâ(i) și de țigan(i) ca să-i dăm o lumină că aceea la mână și să-l punem la o cale ca nu cumva după vreme fiindcă d(umnealu)i au rămas fără scrisori să se scoale cineva cu niscavai scrisori răsuflate sau rătăcite sau și cu alte chipuri ce se obicinuiescu a le scoate la ivală după ce se pierdu dovezile cele adevărate să-l supere cerșind moșâi și țigani.

Pentru aceea dar, și noi știind și cunoscând că jaloba dumisale este adevărată și adevărul așa este după cum s-au arătat mai sus, la aceasta cu altu chipu n-am putut să-l punem pe d(umnealu)i la cale, de vreme că și condica scrisorilor și izvodu cel de moșii și de țigani au arsu, fără numai am cerșut de la dumnealui în frica lui Dumnezău să socotească și să gândească după cum a da ținerea minții dumisale să ne arăte în scris câte moșii are astăzi în stăpînirea dumisale și țigani de baștină, de cumpărătură și de zăstre; și d(umnealu)i stând au datu izvod acum, deodată numai de moșâi, iar pentru țigani au rămas mai pe urmă ca să cercetez(e) neamurile. Și dând izvod osăbit de țigani se va pune și pentru acela la cale.

Iar izvod(ul) de moșâi ce au dat d(umnealu)i înaintea noastră în frica lui Dumnezău este după cum arată mai gios.

1-iu. Locul de casă din Iași, cu pivniță de piiatră, baștină;

2-le. O crâșmă în Târgul Făinii cu două pivnițe de piatră și cu trei dughene cu loc din dos (h)otărât în ogradă și de grajdiu, afară de doua dughene ce s-au dat schimbu la mănăstirea Nicoriți, aceste toate danii de la Catrina po(l)covnicița răposatului părintelui dumneai, după cum le aceasta știe și părintele Sinadon vlădica de Dancul;

3-lea. 12 pogoane di vii la Cruce, de zăstre dumisale de la dumealui vel vornic Ilie Costache, socrul dumnealui;

4-le. 7 pogoane di vii de la Socola deasupra iazului Frumoasei, iarăși danie de la Catrina po(l)covnicița răposatului părintelui dumisale;

5-le. Un locu din locul târgului gospod din târgul Iașii pe din sus de Șișmeaua Păcurarului stîlpit și ...[1] din drumul ce merge la Copou și pînă în apa Bahluiului, datu danie părintelui dumisale de măria sa Ioan Theodor voievodu;

6-le. Giumătate de sat de Oșăni pe Răzina, la țin(u)t(ul) Iașii, dat danie dumnealui pah(a)r(nicului) de Antohi Scărlat căp(i)t(a)u;

7<-le>. Sat întreg Saca, pe Sărata, care se numește acum Sărata, iar la ținutu Iașii, piste Prut, stâlpit și hotărât în două rânduri, întâi de Ștefan Popescul vornic de poartă și al doilea de șătrar(ul) Costadin Gândul; acestu satu este dat zestre maică-sa de la răposatul Dumitrașco Racoviță hat(man);

8<-le>. Satu întreg Litenii, la ținutul Sucevei, pi Șomuz, cumpărătura moșului dumnealui de Lupul Bogdan hatman di la Șepteliceşti pentru care acum, în zilele măriei sale lui vodă, un strănepot a vânzătorului s-au sculat și l-au tras pe d(umnealu)i la giudecată zicând că satul este zălog, iar nu vândut; și scoțindu zapisul de vînzare a neamului său s-au dovedit de la Divan cum că este cumpărat de moșul său satul și au luat și carte de rămas de la Divan și aceea au arsu; care la aceasta ne-au mărturisit și dum(nea)lui Iordachi vtori logofăt că singur au scris cartea și după cum arată dumnealui pah(a)r(nicul) așa este;

9-le. Satu întreg Gădințâi, la ținutul Romanului, pe Siret, și cu toate cumpărăturile prinpregiur dat dum(nealui) zestre de la vornic(ul) Ilie Costachi, socrul dumisale.

10-le. Giumătate de sat de Fârțești, iarăș(i) la ținutul Romanului, tij zăstre;

11-le. Părțile din sat(ul) Obârșiia di pi Berheciu ot Tecuciu hotărâte de Ștefan Abăza, acum, în zilele măriei sale lui vodă, iarăși zestre;

12-le. Părțile din Crăiești, iarăși de la ținutul Tecuciului, baștină;

13-le. Părțile din Mustești, tij ot Tecuciu, baștină;

14-le. Părți din Burdusaci, tij di la ținutul Tecuciului, baștină;

15-le. Un locu de prisacă de Frumușăle, la ținutul Tecuciului, de la Ionașcu sân Adiul, carile l-au dat danie lui Vasâle Ghioca logofăt și nepot(ul) Ghiocăi l-au dat părintelui dum(nealui);

16-le. Satu întreg Malurile, care giumătate trece în Țara Muntenească și o parte trece dincolo în Moldova, în ținutul Tecuciului, la margine, zestre maică-sa;

17-le. Sat întreg Ciorănii, în Țara Muntenească, iarăși zestre maică-sa;

18-le. Două sate la țin(u)tul Putnii, Bizăceștii și Dudeștii, cu vaduri de moară în gârlele Putnei și cu moară gata gata și cu vii, baștină;

19-le. Partea popii lui Dumitrașcu din Călimănești ot ținutul Putnei, dat părintelui dum(nealui) pentru pagubă de stupi ce i-au făcut;

20-le. Sat întreg Ciucanii, la ținutul Tutovvii, pe apa Tutovii, cu săliștile de prinpregiur, anume: Davidiții din sus Ciucani, alăture, și Băteneștii din sus de Dividiții, alăturea, și Spinenii din gios de Ciucani, alăturea cu cumpărarea de la Climintu Scărlat călugăr, în zilele măriei sale lui vodă, cu giudecata Divanului, și giumătate de sat de Fântânele, alăturea, pe din gios de Spineni, baștină.

21-le. Năvărniții despre Răsărit, piste Tutova, ce se numește acum Crângul și să hotărăște cu târgul Bârladului, schimbu de la monastirei Nicoriței, și alăturea de pin gios Șopârlenii, iar schimbătură de la mănăstirea Nicoriții, și alăturea pe din gios, Bilțiganii, cu vad de moară în Tutova și cu moară gata, baștită; și alăturea, pe din gios, Bojoaia, iar baștină; și alăturea pe din gios, Năsloani, cumpărătura Lupului Bogdan hatman, moșului dum(nealui), de la Anghelușa Isăroaia; și alăturea pe din gios, Mărciocani cu două roate de moară în Tutova, cumpărătura părintelui dum(nealui), de la Alexandra giupâneasa Mărciucanului, nora lui Mihălache Hagiovici neguțitoriul, căruia și lui i-au fost cumpărătură de Anghelușa Isăroaie, și alăturea pe din gios, Bălineștii, cumpărătura dumnealui de la Tudorache din Țara Muntenească, nepotul Mărciocanului; și Mărciocanului i-au fostu cumpărătură de la Grigori Isar, precum au fostu și zapise vechi; și în capul Mărciucanilor, dinspre Bârlad, un loc din locul din târgul Bîrladului ce se numește Valea Ilei, stâlpit, și păr-la apa Bârladului și în gios pân-în moșia dumisale vornicului Dumitrașcu Păladi, anume peste Bârlad; sat întreg Dolhești cu mori în Bârladu, stâlpit și hotărât, cumpărat de moșul dum(nealui) Lupul Bogdan hat(man) de la Anghelușa Isăroaia și alăturea, pe din gios, sat întreg Țigăneștii dat dum(nealui) zăstre. Toate aceste selește sântu în țin(u)tul Tutovvi și să țin una di alta. Și iarăși la Tutova, pe Pereschiv(ul) cel Mic, sat întregu Movilenii, cu heleșteie în Pereschiv, și, pe din susu de Movileni, Ciocovenii și pe din sus părțile Mirești și iarăși un bătrân din satul Chilienii cu 21 pogoane de vii ce se numește bătrînul Buganul, și părțile din Popești și din Păcurărești ce s-ar alege, și iarăși, pe Pereschivul cel Mare, sat întreg Stănuieștii și pe din gios di sat(ul) Stănuiești sat întreg Șerpenii, pe care s-au și giudecat cu răzășii de acolo în zilele măriei sale lui vodă și i-au rămas; și doi bătrâni pe din sus de Stănuiești, din satul Chetrenii; și iară pe Pereschiv în fundu, sat întregu Șăndreștii, și iarăși pe Tutova în sus, în gura Strâmbii, partea Irimiei ce s-ar alege.

Și iarăși la ținutul Fălciului tot locul gospod de la târgul Fălciului și cu vatra satului și cu pod în Prut, cît au rămas nedat de alți domni, dat dum(nealui) pah(a)r(nicului) danii de măria sa răp(o)satul Scărlat Ghica vodă, fiind dum(nealui) logofăt al triilea, și hotărât de dum(nealui) stolnic(ul) Gheorghe Beldiman, fiind ispravnic, și de Ștefan Popescu vornic de poartă.

Și iarăși un loc la târgul Bârladului de crâșmă, cumpărat de părintele dum(nealui) de la Ioan Șoldea cu locul din dos de ogradă și de grajdiu și pe din sus altu locu cumpărat de dum(nealu)i de la Neculaiu Boul, iar în locul de ogradă din dos și de grajdiu; și iarăși altu locu în târgu Bârlad de crâșmî și de două dughene și cu locu din dos cumpărat de părintele dum(nealui) de la Chiricuță ficior Lupului căpitanu; și iarăși altu locu de crâșmă și de dugheană ci să numește a Mătăsăriței, de zăstre.

Și, iar, la țin(u)tul Lăpușnei, sat întreg Scorțești, hotărât și stâlpit de părintele dum(nealui), zăstre maică-sa de la Dumitrașcu Racoviță hatman.

22-le. Optu pogoane de vii de la Priponești ot Tutova, alăturea cu viile dum(nealui) fratelui nostru Vasâli Razul vel vornic ci le are cumpărătură de la dumnealui Vasâli Costache vel ban. Însă dintru acestea optu pogoane, 4 pogoane sântu cumpărătura părintelui dum(nealui) de la Ursu curălar și 4 pogoane sîntu cumpărate de d(umnealu)i pah(a)r(nicul) de la Neculaiul Boul din Bârladu.

23-le. 6 pogoane de vii în Dealul Sârbilor la Nicorești cumpărătura părintelui dum(nealui), trei pogoane de la Igescul (?) și trei de la ...[2].

Acestea sunt moșiile și viile ce ne-au arătat dumnealui pah(a)r(nicul) că le are în zioa de astăzi în stăpânirea dum(nealui) rămasă de la părinți baștină și cumpărături și zestre, care, după cererea dum(nealui) pah(a)r(nicului) mai trecând trei-patru zile la mijlocu, fiind în casă rămasă niște săcrieși de bunici și umblând dum(nealu)i într-însele, au găsit un izvod cu însăși slova răp(o)satului părintelui dum(nealui), întru care arată pentru unele din scrisori pe moșii și țigani ce au scăpat de la monastirea Mira din prada catanilor, în zilele măriei sale răp(o)satului Mihail Racoviță voievod, care și acestu izvod arătîndu-ni-l dumnealui și cunoscând că este cu însuși slova părintelui dum(nealui) i-am dat crezământu și l-au sfătuit ca să-l lege bine și pe toate foile să se întărească cu pecetea măriei sale preaînălțatului domnul(ui) nostru și că acesta să rămână la mâna dum(nealui) ca o bună dovadă de scrisori ce au avut și poate să-i fie de mare agiutori și orice giudecător poate să-i dei credință de vreme ci este făcut cu însuși slova părintelui dumisale şi de ațâța ani, pe scrisori anume, macar că ne-au arătat dum(nealui) pah(a)r(nicul) că lipsescu câteva scrisori dintr-însu pe câteva moșii, care nu se știe cu ce chip nu s-au pus într-acestu izvod; dar cu toate acestea am socotit că este bine să rămâie izvodul acesta la mâna dum(nealui) pah(a)r(nicului), căci este ca o bună dovadă; și deși lipsescu dintr-însul scrisori a două-trei moșii, îndesul îi este dum(nealui) stăpînirea neamului dum(nealui).

Mai socotit-am și aceasta că acum, în vremea domniei preînălțatului domnului nostru, trăind și părintele dumi(sale) dumnealui Ioan Bogdan biv vel logofăt, de-ar fi avut cineva și pricină de giudecată de moșiile cele de baștină și de cumpărături cum și de țigani ar fi cerșut, ori cu dum(nealui) răp(o)sat(ul) ori cu dumnealui pah(a)r(nicul) fiul dum(nealui) giudecată și dreptate, care după giudecățile ce ar fi cerut și ar fi aflat dreptatea lor, precum au aflat-o și alții din lăcuitorii ce au cerut giudecată și dreptate ori pentru ce, dar nimenea giudecată cu dumnealui nu au cerut. Și când au cerut nu au avut nici o dreptate.

Deci dar, arătându-ne d(umnealu)i pah(a)r(nicul) pe toate aceste de mai sus arătate moșii că se află în stăpânirea dumnealui și arderea scrisorilor dum(nealui) cum și altor lucruri fiind știută și de însuși preaînălțatul domnul nostru și stăpân măria sa vodă, cum și de noi toți, i-am dat această a noastră și încredințată mărturie întăritură și adeverită cu a noastre a tuturor iscălituri, pe care mărturii să-și facă d(umnealu)i și hrisov gospod. Aceasta facem știre

1766 dec(hem)v(rie)
Iscăliți:
Ionichie episcop Romanului;
Inochentie episcop Hușului;
Ilie Costache vel vornic;
Manolache Genét vel spătar;
Vasile Costache vel ban;
Manolache Costache vel stolnic;
Ionache Costache...[1];
Manolache Costache vel logofăt;
Vasile Razu vel vornic;
Dumitrașcu Sturza hatman;
Ioan Paladi vor(ni)c;
Iordache Costache biv vel vist(iernic);
Iordache Hrisosculeu vel vistiernic;
Alexandru Neculcea pah(a)r(nic);
Costandin pah(a)r(nic);
Vasâle Rosăt vel pah(a)r(nic).

Divanul Apelativ al Țării de Gios

Copia aceasta poslăduindu-să den cuvânt în cuvânt și fiind întocmi cu or(i)ghinal(ul), pentru aceea după cererea ce prin jaloba trecută la registru sub N. 2278 au făcut către Divan dum(nealui) aga Manolache Bogdan să adevereazi cu iscăliturile mădularel(o)r și punere peceții Divanului.

Iscăliți: Crupenschi vor(ni)c;
Mihalache Rad agă; Veisa agă.
Secția întâia. No. 998[3]; <1>834 avg(us)t 21.

Divanul Domnesc

Copiia aceasta poslăduindu-să și de Divanul Domnesc și găsindu-să întocmai cu orighinalul s-au încheiat.

Iscăliți: P. Rășcanu mare vor(nic); Crâstescul vor(ni)c; Miclescu vor(ni)c[3].

No. 257; <1>844 fevr(uarie) 5.

Posleduit,

Director: Hasnaș

Rag(hist)r(ator): Ioan Câmpan (?)

După, Ioan Caproșu, *Documente privitoare la istoria orașului Iași,* volumul VI, *Acte interne (1756-1770)*, Iași, „Editura „Dosoftei”, 2004, p. 658-662, nr. 754.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CXIV/267. Copie după copie.

Arhivele Naționale Iași, Anaforale nr. 63, f. 62 v., nr. 2 (copie prescurtată din 1844 martie, Iași).

EDIȚII: *Creșterea colecțiunilor*, 1912, p., 124 (rez. după copia din 1844 februarie 5); M. Costăchescu, *Documente comunicate*, în „Ioan Neculce”, fasc. 4 (1924), p. 321 (text după prima parte a copiei din 1844, martie 8, Iași); Nicolae Stoicescu, *Repertoriul bibliografic al localităților și monumentelor medievale din Moldova*, București, Direcția Patrimoniului Cultural Național. Biblioteca Monumentelor Istorice din România, 1974, p., 487 (mențiune după copia din 1844 februarie 5).

308 **1767 (7275) iulie 6**

Izvodu de câtă parte di moșii s-au ales acum la hotărâtu(l) din satul Micеștii, ce sânt într-o despărțâtură a Studenețului la țânutu(l) Tutovii, a lui Iani, ficiorul lui Ghiorghiță Luică și a lui Vasâle, ficior lui Miron brat Luicăi, și a lui Toader, ficiorul Măriuțăi, sor(ă) loru, nepoțâlui (!) Vasâle Luică, prestrănepoțâi bătrân(u)lui Grigori Botcă, ficiorul Ștefului di Micești, anumi precum arată mai gios. <7275/1767> иꙋл(ї)є ѕ҃ <6>.

133 stă(n)j(e)n(i), 3 digite, parte(a) lui din bătrân(ul) lui Botcă ci s-au înpărțâtu în trii părțî, două părțî a lor și o parte ci au cumpăratu Sămion Ușerelul di la Urâta și di la sora ei Ileana, fetele lui Botâcă, nepoatele Știfului, precum arată ispisocul mării sale răposatului Sămion Movila vod(ă). Această parte li să vini în câmpu la săleşte(a) satului, cu vadu de moară și cu livez(i) de pomi, și din totu locul, cu totu venitul.

162 stă(n)j(i)ni, 5 palmi, 2 digite, tij parte(a) lor de pe vali în sus din po(i)eni și cu săpături tot două părțî din bătrân(ul) lui Botâcă.

329 stă(n)j(eni), 2 degite, tij parte(a) lor din codru(l) mereu, iar doouă părțî din bătrân(ul) lui Botâcă, cari acesti doouă părțî nu s-au aflat la nimi vândute.

624 stă(n)j(eni), 6 palmi, fac, adică șas(e) sute, doouăzăci și patru stănjăni, șas(e) palmi.

Antiohie Luți vornic de poart(ă), ce am fost hotarnic.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 577/12. Original.

309 1767 (7275) august 22

Copii di pi hotarn(ic)a Hulpăşănilor.

Din luminată poronca preînălțat domnului nostru măriia sa Grigorii Ioan Calimah, fiind rânduiț(i) cu carte mării sali ca să alegim și să hotărâm o parte de moșie a dumisali Ioan Paladi vel log(o)f(e)t din sat Hulpășănii de pe vale(a) Sâmilii, din gios di Bicani, de la țân(t)(ul) Tutovei, și după poroncă mergând la numita moșie la stare locului, am strâns mulți oameni bătrâni și tineri răzăși și megieși de prinpregiur, anumi pe Ioniță Negruț mazil și răzăș, și pe Ioniță Buj(o)ran, mazâl și răzăș, și pe Ioniță Cârcotă, mazil și răzăș, și pe Vasâlachi Ibănesc(u) tij, și pe Toad(e)r Ibănesc(u), și Stratul Scăfar, cumnat lor, și Chira sân lui, răzăși den bătrânul lui Mih(ă)il, și Ștefan Darii, strănepot lui Hilimon, den bătrân Putnianului, și Andreiu Coj(o)car, și Vasâlachi Obreji, și și Neculai Panhili tij, și alții mulți.

Și fiind cu toții de faț(ă), am făcut funii de 20 stânjâni și stânjănu(l) de 8 palmi, și am măsurat moșie pe trei locuri den hotar(ul) Băcanilor în sus pe muche(a) dial(u)lui pe despre apus pen capul moșii, și în sus până în drumul Zgremții în hotar(ul) Bicanilor, și s-au aflat 95 de funii, adică 1900 de stânjâni, și aice punes prici(nă) tot răzăș(ii) de cere un rând de pământuri den drum den muchia dialului și până în matca văi Susănilor în Ibăniasa. Dar s-au dovedit că umblă fără de cale, că ni-au arătat Ioniță Negruț hotarnica Susănilor din let 7200 <1692> iuni(e) 12, de la Ilie Ianachi stoln(i)c și de la Dabija Scărlat vt(ori) log(o)f(e)t, și arată moșie Susănii cu pământuri anumi, și li-am măsurat și noi și au venit tot tocma la măsură. Și am măsurat și vale(a) Susănii iar din hotar în hotar, și s-au găsât 95 de funii, și am măsurat și muche dialului denspre răsărit pen capul Grecilor, și iar s-au aflat 95 de funii, măcar că și aice iara pricină că mai umbla să mai intre cu dooă rânduri de pământuri den Băcani în Vulpășăni.

Și am măsurat și moșiile den sus toate pre rând după hotarnica vechi, Pleșănii, și Stângacii, și Balosăneștii, și Bicanii, și s-au dovedit că și acele rânduri de pământuri au fost tot din Hulpășăni și s-au îndreptat moșie, și am prinsu a căuta scrisorili a tu(tu)ror răzășilor, și s-au dovedit din scrisori că sau Hulpășănii umblă pe șas(e) bătrâni, și așa s-au împărțit pe zapisă fiișticărui răzăș parte pe zapis, și am ales părțili dumisali vel log(o)f(e)t pe din sus pe despre Bicanii, iar den drumu Zgremții în gios:

Întâi cu un zapis din let ҂зрч <7190/1682> март(їє) иі <18> de la Postolachi Topal cu fimei(a) lui Mariie, fata lui Cojiul, dentr-un bătrân, a opta parte den bătrânu(l) Putnianului 19 stânjini, 6 palmi, 2 pol degite.

Și alt zapis din let ҂зсз <7207/1699> февр(ѹарїє) кѕ <26> de la Pavăl sân Ionașcu Scurtul den bătrân lui Mihail, den a șapte parte a cince parte 9 stânjini, 3 degite, și cu un zapis din let ҂зси <7208/1700> юн(їє) г <3> de la Dumitrașc(u) Covățu den Bârlad, nepot Drăgălinii, iarăș den bătrânul lui Mih(a)l, den șapte parte a cince parte, 9 stânjâni, 3 degite.

Și pe un zapis din let ҂зсг <7203/1695> авгѹст ѕі <16>, de la Neculai sân Bole și cu soru-sa Todosăei, ficiori Bolii, din a trie parte, parte den tot satul, pentru că Boleștii au avut un bătrân de baștină și un bătrân cumpărătură, și iar s-au înpărțit în 6 părți și pe doă părți a lor li se vine 206 stânjâni, 4 palme, 2 degite.

Și pe un zapis den let ҂зсѕі <7216/1708> февр(ѹарїє) ѳ <9>, de la Chiriiac Stegariul, ficior Mării, fata lui Ion Bole, din a trie parte den tot satul a șasa parte i s-au venit 105 stânjini, 5 palmi, un degit, și alt zapis din let ҂зрч <7190/1682> юл(їє) єі <15>, de la Tacul, ficior Dumitrii iar den bătrânul Bolii den a triie parte den tot satul a șasa parte și den a șasa parte a trie parte i s-au venit 35 de stânjâni, 1 palmă, 3 pol degite.

Și un zapis din let ҂зскд <7224/1716> февр(ѹарїє) кє <25>, de la Mărica, fata Ioanii, fetii lui Sâlion M(i)haciul din bătrân(ul) Bolii, iar den a trie parte den tot satul a șas(a) parte și den a șasa parte a triie parte, și s-au venit 35 de stânjâni, 1 palmă, 3 pol degite. Și s-au mai dat dumi(sa)li vel log(o)f(e)t 21 de stânjini, 3 palmi, tot din Vulpășăni din bătrân(ul) lui Mih(a)il, ce au făcut dum(nea)lui schimbu cu Vasâlachi Ibănesc(u) și cu Toad(e)r și Strat Scăfar, cumnat lor și cu niamul lor ce să trag din Mihail, și li-au dat și dum(nea)lui vel log(o)f(e)t pământu pentru pământu, însă 11 stânjâni, 3 palmi din bătrân(ul) lui Mih(a)il, și 5 stânjâni den bătrân(ul) Putnianului ce ave(a) dum. în sâliște(a) Ibăneștilor după cum arată hotarnica lui Ștefan Popăscu vor(ni)c de poartă.

Și ne-au mai arătat Panaite, văt(a)v(ul) dumi(sale) vel log(o)f(e)t un zapis din let ҂з҃сла <7231/1723> февр(ꙋарїе) а҃ <1>, de la Toad(e)r Buj(o)ranu biv vor(ni)c de poartă și de la fiiul său Cost(an)d(i)n, tatul lui Ioniță Boj(o)ran, scriind precum au vândut dum(isa)li spat(a)r(ului) Ioan Palade 20 de pământuri, și pământ(ul) câte 24 de pași, din sat din Coruești pe Bogdana, cu loc de cas(ă) în sâliști, și cu pomăt, și cu heleșteu, și giumătate de bătrân den Vlădești, parte lui Alixandru, ficior lui Costandin Șoitul din Bicani, și au mai vândut și den Rădăești despre răsărit parte ce să va alegi de la Ursul, ficior lui Ion Bole și a nepoată-sa Nastasâi, fata lui Grigori Bole, și scrii zapisul lor că de vor eși acele părți de moșie ce au vândut răle, să aibă a da éi moșie dintr-alt loc de unde vor ave, și în anii trecuți triimițând dum(nea)lui vel log(o)f(e)t bo(i)eri hotarnici ca să-și aliagă aceste părți de moșie, au eșit răle. S-au găsât în Coroești numai 5 pământuri, 16 pași, și au rămas să de dumis(ale) paspre(ze)ci pământuri și 8 pași, și i s-au dat dum(isa)li vel log(o)f(e)t den Vulpășăni den parte(a) lui Ioniță sân Costandin Buj(o)ran pe acele părți de au eșit răle 158 de stânjâni, 2 palmi, 4 degite, den bătrân(ul) ce au eșit rău de la Vlădești, adecă a lui Alexandru, ficior lui Costandin Șoitul den Bicani și 18 stânjâni, 6 degite, pentru parte de la Ursul, ficior lui Ion Bole și a nepoată-sa Nastasâi, fata frățâni-său lui Grigori Bole den Rădăești. Și s-au mai dat 94 pol stânjâni pentru 14 pământuri și 8 pași ce n-au agiunsu de la Coroești, care s-au luat piste tot de la Ioniță Buj(o)ranu 270 de stânjâni, 7 palmi, 2 pol degite, și s-au dat dum(isa)li vel log(o)f(e)t den sus despre parte dum(nea)l(u)i, unde s-au socotit cu toți răzășii și s-au și stâlpit cu petri hotar pe den gios despre parte(a) lui Mihail ci o țân Ibăneștii.

O piiatră s-au pus întâi în margine(a) moșii dum(nea)l(u)i den gios și despre apus lângă drumul ce mergi pe dial, și de acolo să pogoară la vale spre răsărit pintre Răduece și în vale(a) Sâmilii lângă drum s-au pus stâlpu mare de piiatră și piste pârâu și piste șăs spre răsărit lângă drum iar s-au pus piiatră, și de acolo la dial și în muche dialului despre răsărit iar s-au pus stâlpu mari de piiatră, și de acolo apucă muche dialului în sus pen capul Grecilor și intră în dumbravă, și unde se întâlnești cu Bicanii iar s-au pus piiatră, și de acolo să întoarce la vale spre apus pe din gios de Bicani și drept în șes, unde iara piiatra vechi de despica șesul cu fânaț. Am întors de caută la răsărit și la apus, și de acolo trece piste pârâu și să sue la dial spre apus pe drum(ul) Sgremții, și în muchia dialului lângă drum s-au pus piiatră hotar, și de acolo apucă drum(ul) în gios pe muchia dialului până în piiatra ce s-au pus întâi, și s-au încheet cu aceste sămni de giur înpregiur și după cum s-au ales și s-au hotărât cu toți răzăși(i) am făcut și noi această mărturii hotarnică la mâna dum(nea)l(ui) vel log(o)f(e)t ca să-i fii de credință și să-și facă și dresă domnești de întăritură.

Лет ҂з҃сѡе <7275/1767> ав(гꙋс)т к҃в <22>.

Antiohie Luți vor(ni)c de poartă, hotarnic.

Eu, Ioniță Negruț mazil și răzăș, mart(o)r.

Eu, Vasâlachi Ibănesc(u) răzăș, mart(o)r.

Eu, Ștefan Andarii, strănepot lui Hilimon, tij.

Eu, Andreiu Coj(o)car răzăș, mart(o)r.

Eu, Ioan Bostaca, strănepot Vulpășanului, răzăș, mart(o)r.

Eu, Toader Ibănesc(u) răzăș, mart(o)r.

Eu, Chirica sân Strat răzăș, mart(o)r.

Eu, Vasâlachi Obreji răzăș, martur.

Posleduindu-se copie aceasta și pre unde au fost lipsă în slovi s-au tocmit închipuindu-s(e) întocma cu ce adivărată hotarnică.

1804 iuli(e) 24.
Co(sta)nd(i)n Leondari log(o)f(e)t de taină.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 615/11. Copie din 24 iulie 1804, difolio.

---

310 **1767 (7276) decembrie 14**

Adică eu, Tofana, sora lui Vasile ce-i zic Moșiemultă, nepoata Gligorcii ot Stăngaci, strănepoată lui Ghindar, făcut-am adivărat zapisul mieu la mâna dumisali lui Ioniți Hușanul sin Toader Hușanu, precum să-s(e) știe că fiind eu fimei bătrână și neputincioasă, fiind lipsită și de lumina ochilor miei, toți mă da afară și mă hăscăne, și neputând eu trăi m-am dus la Coșăști la un fecior ce l-am crescut de sufleti, anume Vasile Vărzariu, și acela fiind sărac și c-o casă de copii la vremi la aceia tâmplându-să și răzmirița nu pute(a) de locul lui să-ș(i) folos(e)ască. Am trimes de am chemat pe numitul di mai sus arătat dum(nea)lui Ioniță Hușanul și m-am dat danii dum(nea)l(u)i cu toate părțile de moșie ci am avut din hotarăle noastre, anumi din Lucești, și din Stăngacii de sus, și din Vlădești, și din Broșteni, și din Stoinești, și din Ivănești, parte(a) mea ce s-a alegi, ca să-mi poarte și dum(nea)lui de grije pân(ă) la moarte(a) me, iar după moarte(a) me, să aibe dumn(ea)lui a mă pune la pomelnic la sfânta biserică. Iar nepoții miei sau alte neamuri a mele de s-ar scula să supere pe dumn(ea)lui Hușanu, unii ca acie să fie blăstămaț(i) de Domnul H(risto)s, și de Maica Precurată, și de 12 Apostoli, și de toți sfinții, cât și de mine păcătoasa, și mărgând și la giudecată cu numitul Hușan, cine le-ar căuta în gură, să fie supt blăstămul cel mai de sus arătat, că sântu oameni fără de suflet și fără de legi, că ei pe fratele mieu Vasile și tatăl lor mai în toate zilele în besne cum știu toți oamen(ii) până ce au murit. Și pentru credința m-am iscălit.

Eu, Tofana, nepoată Gligorcii, strănepoată lui Ghindar.
Eu, erei Mihaiu și duhovnicu am scris zapisul cu zisa Tofanii.
Лꙗт ҂зсѡѕ <7276/1767> дек(єм)в(рїє) дї <14>.
Eu, erei Simion. Eu monah Calistru.
Ni-am tâmplat la această danie.
Eu Vasile Vărzar, m-am tâmplat.

Nepoții miei și cât a vini câte ceva îmi apuca și mă(n)ca (?) tot, 5 lei pol sântu la dânșii, să aibă dumi(sale) a-i scoate să-mi fie pentru grija sufletului mieu.

(...)[1] adiverez.
<ss> Petrache Cazimir pah(arnic).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 550/3. Original, rupt.

---

[1] Șters.

---

311 **1768 februarie 20**

Adică eu, Iftimie Carp sin Carp i sin Aniții, fata Athanasii călugăriță, și eu Ion Litră căpitanu sin Athanasii călugăriță, înpreună cu fiiul mieu popa Nicolae, și eu Ion Carp brat lui Iftimie sin Aniții, înpreună cu fimeile și cu toț(i) copii noștri, făcut-am adevărat zapisul nostru la cinstită mâna dumisale giupânului Ioniți Cant(acuzino) hat(man), precum să să știe că având noi toți o moșie de baștină di pe moșii noștri, anume Troianul, la ținutul Fălciiului, care moșie pe din gios să hotărăște cu moșie Căcăcenii a Episcopii Hușilor, iar pe din sus să hotărăște cu moșie Pogoneștii a dum(i)sale hat(manului) Ioniți Cant(acuzino).

Care această moșie Troianul au înblat în 2 bătrâni, anume 1 bătrân Șerban și 1 bătrân Platon, din care Șerban au dat giumătate de bătrân danie Episcopii Hușilor, iar giumătati di bătrânu a lui

Șerbanu și 1 bătrân întreg a lui Platon au rămas a nostru a tuturor, care să fac trii părți de sat a noastre, și o parte a episcopii Hușilor, adică a patra parte ce iaste di cătră Căcăceri, dată danie di Șerbanu la episcopie, iar acesti trei părț(i) a noastre vin lângă Pogonești.

Deci având noi nevoe și trebuință și neputând să ținem moșie, ni-am socotit și din bună voe noastră am scos acesti trei părț(i) di sat di Troian la vânzare. Și fiind dumnalui hatmanul Ioniți Cant(acuzino) răzăș cu moșie dumisale Pogoneștii, am făcut tocmală cu dumnealui hatmanul și i-am vândut dumisale acesti trei părți de moșie a noastră din Troian drept o sută doaozăci lei, din care bani acmu înnainte ni-au dat dumnalui șasăzăci și cinci di lei iar cinzăci și cinci lei au rămas să ne mai de dumnalui după ce om aduce hotarnica moșii aceștie Troianul di mezi-păresi. Care acesti trii părți di moșie ci i-am vândut dum(i)sale cuprind (...)[1] stânjini bez parte(a) episcopii ci-i este dată danie de Șerbanu.

Însă noi acmu am dat dumisali hatmanului diiata mătușii noastre Athanasii călugăriți și mărturie lui Șerban protopop ot Onțești. Și după ce-om aduce și hotarnica troianului la miezi-păresi și dând-o la mâna dumisali, atunci să ni dea dumnalui și ceialalți 55 lei, ca să ni să înpliniască diplin 120 lei, și atunci îi vom face dumisale diosăbită scrisoare di vânzare moșii aceștie.

Iar de-ar eși vreo pricină pentru moșie aceasta, ori cu cine noi să avem a răspundi, iar dumnalui să nu să supere.

Și pentru credința am iscălit carii am știut carte, iar carii n-au știut carte, ni-am pus degitili.

Л(ѣ)т(о) ҂аѱѯи < 1768> фев(руаріє) иі <18>.

Eu, Iftimie Carp, am pus degetul, vânzătoriu.

Eu, Ion Litră căpitan, vânzător.

Eu, erei Neculaiu snă căp(i)t(an) Ion, vânzător.

Eu, Ion Carpu brat Iftimii, vânzător.

Și sintem chizeș(i) unul pentru altul.

Am luat acmu mai pe urmă de la dumnalui giupânul Ioniți Cant(acuzino) hat(man) și acei cincizăci și cinci lei ce rămăsesă ca să mai luom di pe moșie Troianul, și ni s-au înplinit o sută doaozăci lei a vânzării moșii, după tocmală ce am avut.

Deci dum(nealui) să aibă a-ș(i) stăpâni moșie ce i-am vândut cu bună pace în veci, pe care să-ș(i) facă și întărituri domnești. Și de-ar eși vreo pricină pentru moșie aceasta ce i-am vândut dumisali, noi să avem a răspunde.

Și pentru credința ni-am pus degetile.

Л(ѣ)т(о) ҂аѱѯи < 1768> март(їє) иі <18>.

Eu, Iftimi Carp, vânzător, am pus degetul și în mâna me am luat și banii aceștie.

Eu, Ion Litră căpitan, vânzător.

<Pe verso-ul filei a doua>: Troianulă; No. 10; L-au scris la condică.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDLXIV/202. Original, difolio.

---

[1] Spațiu gol.

---

312 <1769 septembrie 1-1770 august 31> (7278)

Adecă eu, Mărie Sansones, la vremi di slăbăciun(e), făcut-am adevărat(ă) mărturie me la mâna nepoților mei i Costa(n)tin, i Toderașcu, fecior Arsănee, și am dat izvod di cheltue(a)lă ci am chiltuit eu Mărie și cu nepotu-meu Delciu, anumi Mărie, să si știe 60 lei, Mării, 50 lei nepotu-meu, Delciu.

Eu, (e)reiu Ioniți, am scris.
҂зсо҃и **<7278/1769 septembrie 1-1770 august 31 >.**

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 613/12. Original.

---

313 **<1772 octombrie 14>**

Perilipsis di pe scrisorile ce-au arătat preotul Ioan Tăbușcă pe părțil(e) ce s-ar cuvini a trage din moșie Florinteștii de Sus și de Jos.

1. 7040 <1531 septembrie 1-1532 august 31>. Suret de pe ispisoc(ul) domnului Petru v(oie)v(o)d alăturat cu ur(i)ginalul arătător cum au înpărțit Florinteștii în dou(ă) nepoții lui Micul Bărgău, și s-au venit giumătate(a) cea din gios lui Ioan și fratelui tij Ioan, și surorii lor Tecliie, iar parte(a) ce(a) din sus s-au venit lui Petre, i Roman, și surorilor lor, Anna și Marie.

2. 7132 <1624> avgust 11. Suret alăturat cu ur(i)ginalul di pe ispisocul domnului Radul v(oie)v(o)d, prin care arată că au venit înnainte(a) domnii sale, sluga sa Vasăle, cu femeia lui Anușca, din Florintești, și i-au arătat un zapis cu mulți marturi și cuprindere că o Mărică, fata Florii, de a ei bună vo(i)e, i-au vândut a sa dreaptă ocină din sat din Florintești, parte(a) ci să va alege.

3. 7158 <1650> fev(ruarie) 9. Ispisocul domnului Vasăle v(oie)v(o)d, prin cari să arată că înnainte(a) domnii sale, Grigori, feciorul Petricăi armaș, cu maică-sa Antimie, au dat și au dăruit lui Vasăle din Florinteștii de Sus, a trie parte, parte(a) ce cheamă a lui Petre Falcă.

4. 7174 <1666> iuni(e) 1. Învoială dată lui Toader Ciurlan, popa Flore, i Maftei, i Focșa, și Vasăle, nepoții Antimiei, femeia Petricăi, și Ciorce, nepoata Petricăi, precum că ei având pâră pentru o moșie ce au fost cumpărat moșii lor, Petrica cu femee lui Antimiia, de la Mărica Oloaga, doi bătrâni, să-l ții Ciurlan, iar un bătrân și giumătate să-l ție ei.

5. 7267 <1759> av(gust) 30. Zapis de la Chirila Moșulețu dat la mâna vărului său Ursul Chiratcu, că pentru niște scrisori ce i-au fost dat vărul-său Chiratc(u) la hotărâtul Florinteștilor, cari ar fi fost cuprinzătoare de Florinteștii de Sus, după săvârșitul hotărâtului nu i le-ar fi dat, zicând că ari și el parte de moșie într-acele scrisori și că după giudecata logofătului Ștefăniță Rusăt s-au dovedit că ace(a) parte are a o trage numai Chiratcu, iar el Moșuleț are a trage parte numai din bătrânul Toader Ciurlan, prin cari să îndatorește ca să i să dei scrisorile înnapoi.

6. 7268 <1759> dec(e)mv(rie) 12. Carte de giudecată a divanului în care arată că din poronca domnului Ioan Theodor v(oie)v(o)d s-au giudecat preotul Alexandru ot Florintești, cu Alexandru Părvul, pentru un zapis cu care au fost zălogit Vasăle Robul, strămoș preotului Alexandru, un bătrân din Florinteștii de Gios, la Samson și Flore, și că în multe rânduri apucându-l ca să-i dei zapisul, l-au tot prelungit precum ar fi înfățoșat preotul și mărturie de la un Vasăle Hușanul, că și moșul preotului ar fi apucat pe un Vasăle, neamul Părvului, ca să-i dei acel zapis, și hotărăști să dei Părvul zapisul înnapoi preotului, și preotul să dei galbănul, prețul a patru ocă ceară și că de astăzi înnainte ace(a) moșie din Florinteștii de Gios să o stăpânească preotul Alexandru cu pace.

7. 7268 <2760> mai 18. Carte(a) domnului Ioan Theodor v(oie)v(o)d prin cari să face știre bo(i)erilor domniei sali Costandin Sturza ftori pah(arnic), și Costandin Băltag mazâl, că domniei sali au dat jalobă preotul Alexandru, că având niște părți de moșii în satul Florinteștii și la hotărâtura ce s-au făcut mai înnainte i s-au făcut înpresurari părților lui, poroncindu-să ca să îndreptezi și să hotărască cum a fi cu dreptul.

8. 1766 iuni(e) 2. Carte(a) domnului Grigori Alexandru Ghica v(oie)v(o)d cu cari face știre stolnicului Ioniț(ă) Cuza, că domniei sali au dat jalobă Ștefan Gălușcă, asupra lui Ioniță Suflet și alți nepoți a lui Ciurlan, zicând că Toader Ciurlan ar fi dat danie părțile sali din Florinteștii de Sus și de Gios și altele, lui Sion, moșului lui Gălușcă, și că după giudecata ce ar fi mai avut, zapisul de danie

s-ar fi rupt, îndatorindu-să însă pe nepoții lui Ciurlan să giure, și că n-ar fi furat nici până atunce, poroncindu-i ca să cerceteze și să-i rânduiască să giure.

9. 1766 sep(te)mv(rie) 25. Carte de la domnul Alexandru Ghica v(oie)v(o)d cu cari dă în știre stolnicului Costandin Sturza și Iordachi biv ftori vist(iernic), isprav(ni)ci Tutova, că domnii sali au dat jalobă Ștefan Gălușcă, zicând că ari niște părți de moșie pe Hârsova în Florinteștii de Sus și de Gios, de la țân(u)t(ul) Tutovii, cari părți de moșie îi sânt de cumpărătură de la moșul său Sion, și că ducând hotarnici în câteva rânduri, hotărâtul n-au mai luat sfârșit, poroncindu-le ca să hotărască, cari carte este mai mică cecât izvodul hotarnic cu cinci ani.

10. 1767 mai 20. Carte(a) domnului Grigorie Ioan Calimah v(oie)v(o)d cu cari să dă în știre lui Antohi Luță vornic de po(a)rtă, că domnii sali au dat jalobă Ștefan Gălușcă, că ari niște părți de moșie în Florinteștii de Sus și de Gios, cari îi sânt cumpărătură, atât de la moșul său Sion, cât și de dânsul, și că ducând hotarnici în câteva rânduri ca să-ș(i) hotărască acele părți și că până atunce n-au mai luat hotărâri, poroncindu-i să meargă, și strângând pe toți răzășii să i le hotărasc, cari carte este cu patru ani mai mică decât izvod(ul).

11. 1767 dec(e)m(brie) 20. Mărturie și carte de giudecată de la Ioniți Cuza stol(ni)c și ispravnic, prin cari arată că după înfățoșare(a) ce-au avut Gălușcă, au giurat nepoții lui Ciurlan că nu știu să fi avut zapisul de danie a moșului lor Ciurlan, nici le-au spus părinții lor, și că s-au îndatorit Gălușcă că mai mult nu-i va supăra.

12. 1772 oct(ombrie) 14. Carte de giudecată, iscălită de Ianachi Hrisoverghii stolnic și Sandul Miclescu jicnicer, prin cari arată că din poronca divanului Cnejiei Moldaviei au giudecat pe Ștefan Gălușcă, Cărăcaș, cu Andrei Moșuleț i cu muma lui Parascheva, pentru giumătate de bătrân din Florinteștii de Sus, ce-au fost data danie de Ursul Chiratcu, cu ai săi, schitului făcut de Ștefan Gălușcă, și Moșulețăștii cere parte dintru acel pol bătrân, și că arătând Ștefan Gălușcă carte(a) de giudecată a logofătului Ștefan Roset, când s-au giudecat Ursul Chiratcu cu Chirila Moșuleț, și zapisul lui Moșuleț dat la mâna Ursului Chiratcu, că-i va da scrisorile pe acel pol bătrân, au hotărât să stăpânească pe giumătate de bătrân, iar Moșulețăștii să nu să amestece mai mult, cum mai pe larg să cuprinde la aceeaș(i) carte.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 248/31. Original.

---

314 — 1774 ianuarie 27

De la bo(i)erii divanului a Cnej(iei) Moldovii

De la departamentul de giudecăți

La divan la departamentul de giudecăți s-au giudecat dum(nealui) Constand(in) Palade biv vel pah(arnic) cu Gligore șătrar, ginerile Bujoranului, pentru un State, țâgan potcovar, cu țâganca lui Mariia, pe care țâgancă Bujoranul, socrul lui Gligore șăt(rar), ar fi vândut-o dum(nealui) spăt(arului) Costandin Sturz(a), și dum(nealui) spăt(arul) Sturza arătându către răposatul Grigorie vod(ă) Calimah cum că țâganca lui State țâganul iaste driaptă țâganca sa s-au rugat ca să-i dea și pe bărbatul ei pe State țâgan danie, fiind țâgan strein. Dup(ă) care arătare a dum(nealui) spăt(arului) Sturz(a) dându-i domnul crezământu cum că ar fi țâganca a sa driaptă, i-au dat și pe State țâg(anul) danie cu hrisov. Și trăgându acmu Gligore, ginerile Bujoranului, ca-s(ă) ia pe țâganca lui State țâgan, dum(nealui) pah(arnicul) Con(s)tand(in) Pal(a)de la Divan au răspunsu cum că ginerile Bujoranului, Gligore, n-are triab(ă) cu țâganca lui State țâgan, fiind că țâganca iaste driaptă Cantemiriască, a răpăosatului beizadea Ioniț(ă) Cantemir, și dum(nealui) pah(arnicul) ca un clironom ce iaste răposatului beizadea o cere suptu stăpânirea sa, arătându și aceasta pah(arnicul) cum că pe țâganca lui State țâgan nu o chiam(ă) Mariia, dup(ă) cum au arătat-o Gligore șăt(rar), ce o chiam(ă) Zoița, scoțându dum(nealui) pah(arnicul) și dovadă o mărturie din 1772 de la Anghelache protop(op) de Focșăn(i), i porocinicul Gavril Stamatin și alte multe obraz(e), unde au trăit State țâgan cu țâganca lui din copilăriia lor și pân(ă) acmu la vrémea turburărilor. Întru care mărturie adeveriaz(ă) acești de mai sus arătați cum că pe țâganca lui State țâgan o știu de copilă mică la Dumitrașco Suciul, cându era staroste la Focșani chemându-o Zoița, iar nu Mariia, pe care țâgancă Zoița lui Dumitrașco Suciul era dăruit(ă) de beizadea Ioniț(ă), și viind la Focșăn(i) au măritat-o dându-o dup(ă) acestu State țâgan potcovar.

Deci dovedindu la Divan dum(nealui) pah(arnicul) Palade că țâganca lui State, Zoița, iaste Cantemiriască și nu iaste numele ei Mariia, de le Divan s-au hotărât ca să-ș(i) ia dum(nealui) Costandi(n) Palade pah(arnic) pe Zoița, țâganca lui State țâganul, suptu stăpânirea sa dovedindu că iaste Cantemiriască, iar pe Gligore șăt(rar), ginerile Bujoranului, s-au dat rămas de la Divan că n-are triab(ă) cu țâganca lui State țâgan, cum și dum(i)s(ale) spăt(arul) Costand(in) Sturz(a) de are cevaș pentru acea țâgancă ce i-au vândut Bujoranul să-ș(i) caute cu Gligore șăt(rar), ginerile Bujoranului. Dup(ă) care hotărâre a divanului s-au dat această carte de giudecată la mâna dum(nealui) pah(arnicului) Costand(in) Palade.

L(upu) Balș log(o)f(ă)t <m.p.>.
Crupen(schi) vor(nic) <m.p.>.
Arg(hirie) post(elnic) <m.p.>.
Alexandru Negrul pah(arnic) <m.p.>.
<ss> C(on)st(antin) Balș stol(nic).
Прѡчит в҃ лѡг(о)ф(ъ)т.

҂аѱод҃<1774>
ген(арїє) кз҃ <27>

S-au trecut la condică.

<Pe verso-ul filei a doua>: Carte de giudecată pentru State țigan potcovar.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 412 / 187. Original, difolio.

---

315 **1775 august 21**

† Ио Григориє Алиѯандрꙋ Гика в(оє)вода, Бож(їю) мил(о)ст(їю), г(ос)п(о)дар З(ємли) Молдавскои. Credincioși bo(i)erii domniei mele, dumi(tale) Iancul Gréceanul biv vel pah(arnic) și Petrache Vameș, ispravnici de țân(utul) Tutovii, săn(ă)tate. Vi se face știre că domnii mele au jăluit Panaite, preutul din Bârladu, arătându că are un loc de casă în Bârlad, lângă care loc are un loc și dumi(sale) spat(arul) Costandin Sturz(a), și si întunecă loc(ul) jăluitoriului cu stăpânire(a) dumi(sale) spat(arului), dup(ă) cum mai pe largu viți înțălegi pricina din răvaș(ul) de jalobă ce-au dat, cari vi s-au trimis, pentru care iată scriem dum(nea)v(oastră) să cercetați cu amăruntul, și de să va fi înpresurându cu adivărat loc(ul) jăluitoriului de cătră dumi(sale) spat(arul) Costandin Sturz(a), să ne înștiințaț(i) pre largu, și dumi(sale) spat(arului) să-i ziceț(i)ca-s(ă) îndreptezi această pricină, ca să-ș(i) afle jăluitor(ul) dreptate(a) lui ca să nu mai jăluiască. Aceasta scriem.

1775 a(ugus)t 21

<Pe verso>: Credincioși bo(i)erii domnii mele dumn(eavoastră) Iancul Greceanul biv vil pah(arnic) și Petrache Vameș, ispravnici de țân(utul) Tutovii. Dati zdraviei. / Panaite popa.

1. Jalubă a preuțil(o)r Brăești că li să înpresoară un locu în Bârlad di casa bo(i)erilor Sturzăști.

1. Poronca (...) de a li cerceta.
1. Mărturie megieșil(o)r părtinitoari Brăeștil(o)r.
Procit treti log(o)f(ă)t.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/1. Original.

---

316 **1775 noiembrie 6**

† Facem știri că din luminată poronca prea înălțatu(ui) domnului nostru mărie sa Grigorii Alecsandru Ghica v(oie)vod s-au giudicat fați înainti(a) noastră Stefan Gălușcă șatrar ot Vasluiu cu Luca, iar din țân(utul) Vasluiului. Pricina lor într-acestaș(i) chipu iasti, Luca acesta prin jaloba lui ce au datu la mărie sa vodă, au arătat că pentru 20 di știubei ce au luat de la Stefan Gălușcă șit(rar) i-au luat 50 stupi matce, făcându-l și tâlhariu. De fați fiind Stefan Gălușcă s-au întrebat ce răspundi la jaloba Lucăi și pentru ce i-au luat el acei stupi. El au arătat pentru pricina aceas(ta) 2 cărți de giudecat(ă) de la ispravnicii ținut(u)lui, una din let 1771 ap(rilie) 30 de la jâc(nicerul) Sandul Miclescul și alta iarăș din let acest(a) de mai sus arătatu, oc(tombrie) 26, de la pah(arnicul) Ioan Cuze i de la Sandul Miclescu jâc(nicer) și Vas(i)lachi med(elnicer) și arat(ă) prin mărturiieli acestor numiți bo(i)eri că după cercetare(a) ce li-au făcut pe carti(a) Divan(u)lui au dovedit Stefan Gălușcă șit(rar) că în anii trecuți i-au p(i)erit din prisaca lui câț(i)va stupi și el unblând căutându-și paguba, au găsit în prisaca acestui Lucă și a altor doi frați ai lui, Moiseiu și Mih(a)lachi 22 stupi cu f(i)erul lui Stefan Gălușcă, osăbit de alți 3 stupi ce i-au găsit cu fi(e)răle ciopliti, pentru cari nici Luca cu frații lui atunce n-au tăgăduit că nu si(n)t știubeile acele a lui Stefan Gălușcă, numai au zis că numai știubeile au luat, dar n-au fost într-însili albină și li s-au pus soroc în 2, 3 ori să-ș(i) găsască oamini streini să giuri că sint oamini dripți și că numai știubeili au luat di Ștefan dișerti, iar nu cu albină. Și ei nici la un soroc n-a(u) urmat să-ș(i) aducă giurători și neputându-s(e) ei îndrepta s-au înplinit de la dânșii paguba lui Stefan Gălușcă stupii ci i-au p(i)erit după cum pre largul arat(ă) mărturiile de giudicată a numiților isprav(nici). Deci și acum înainte(a) noastră acestu Luca nescoțind nicio dovadă cum că el cu frații lui ar fi luat numai știubeile den prisaca lui Stefan Gălușcă deșerti fără albină n-au scos, ce numai cu gura o zice aceast(a), și neavând nicio dovad(ă) la cerire(a) lui l-am dat rămas și din giudicata noastră și am hotărât, Luca cu frații lui după că(r)țile de giudicat(ă) a numiților bo(i)eri să urmezi și mai mult să nu supere pentru aceast(ă) pricină pe numit(ul) Stefan Gălușcă șat(rar). Aceast(a) înștiințăm.
Л(є)т҂аψѻє <1775> ноєм(рїє) ѕ҃ <6>
<Urmează cinci iscălituri>.
S-au trecut la co(n)di(ca) divan(u)lui de Iordachi diiac.

<Pe verso-ul filei a doua>: Carte de giudecat(ă) cu Luca bejnăriții di la divan(ul) gospod. / Pentru știubeie.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 412/190. Original, difolio.

---

317 **1776 februarie 22**

† **Иѡ Григорїє Алеѯандрꙋ Гика в(ое)вода, Бѡж(їю) мил(о)ст(їю), г(ос)пѡдар Земли Молдавскои.** Cinstit iubitoriului de Dumn(e)zău și rugătoriul nostru svinție sa chir Enochentie, episcop Hușului, i credincios boeriul domniei mele dum(nealui) Neculce biv vel med(elnicer), ispravnicu de țin(u)tu(l) Fălciiului. Se face știre că domniei mele au dat jalobă Ion Docan mazil ot Fălcii, arătând prin jaloba sa că în moșiia Berteștii de la țin(u)tu(l) Fălciiului este și el moșânaș pe parte ce ari dată zestri de socrul său Strătilă căp(i)t(an), cu scrisori vechi, și acum s-ar fi sculând un

Ioniți Novacu cu niamurile lui din satul Cârja i o Marie Samsoniasă cu niamul ei tot din țin(u)tu(l) Fălciiului, și fără giudecată l-ar fi scoțind din stăpânire acei moșii Berteștii.

Pentru care, cerșind dreptate de la domnie me, vă scriem să cercetați această pricină cu amăruntul după scrisori ce vor ave și o parte și alta, și precum va fi cu dreptul să giudecați, dând și mărturie la care parte se va căde cum și pentru 5 chile de grâu i 4 chile de orz ce sint datori cu zapis unii dintr-acei răzeș(i) de mai sus numiți lui Gheorghie Strătilă, socrul jeluitoriului, și nu vor să plătiască, iarăș să cercetați, și ce va fi cu dreptul să i să înpliniască. Aceasta scriem.

҂аѱо̑ѕ <1776> **февр(ꙋарїє) кв̑** <22>.

Прочит вел л(о)г(о)ф(е)т.

<Cu un rezumat în grafie latină și notița>: N° 114 al catagrafiei din 1857.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DLXIV/215. Original, sigiliu oval.

---

318 **1776 mai 25**

Vasluiu.

† Din poronca mării sali lui vodă rânduindu-ni dum(nealor) ispravnicii ca să mergim și să cercetăm stricăciune(a) unii moșii, anumi Ivăniștii, al dum(i)sali Ștefan Mera pah(arnic), ci să hotăriști cu satul Jăgorenii, și după care că mergând noi la numita moșii și luându și pi alți migieș(i) cu noi, socotindu toată stricăciune(a) și paguba moșii după cum s-au văzut și s-au cunoscut di noi precum arătăm mai jos, din tot câmpul o bucată di șăs ci esti alăture cu sat(ul) Jăgorinii, cari am văzut săpată și stricată di laolaltă di râm(ă)torii satului ca di zeci fălci di fân, cari în multă vreme nu va fi nici di cosât, nici di arat. Așijdire, și o poiană, anumi Guruiețăle, ci esti iarăș în pri(a)jma satului, ci să paști în toți anii di vitele satului, iarăș s-au socotit stricăciuni ca di douăspri(ze)ci fălci di fân. Diosăbit și altu cânpu ci esti nistrecat, cari nu săpoati lucra di stricăciune(a) dobitoacilor acelui satu Jăgorinii, după cum ni-au mărturisât și o samă din oaminii din Jăgorene, cum că ar hi priimiți să-s hrăniască pi numita moșii, dar văzându pi unii din sătinii lor că nu-ș(i) păzăscu dobitoacili s-au lipsât di cât(i)va ani a lucra aci(a) moșii, căci că ș(i) în anii tricuți când au lucrat-o au fostu tot păgubaș(i) și pricum am văzut cu mergiri(a) noastră ș(i) după cum ni-au și mărturisăt o samă di sătini întru adivăr am dat această mărturii al noastră la mâna dum(i)sali păh(arnicului) Ștefan Mera întru cari ni-am și iscălit.

҂аѱо̑ѕ <1776> **маю ке̑** **<25>**

Șerban Găndul.
Sandu Buzdugan.
Ioniț(ă) Ciorneiu.

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Achiziții Noi, MMDCLXXX/12. Original.

---

319 **1776 iunie 4**

† Ιω Григорїє Алеѯандрꙋ Гика в(оє)в(о)да, Б(о)ж(їю) мил(о)ст(їю), г(ос)п(о)дар Землє Молдавскои. Cinstiț(i) și credincioș(i) bo(i)erii domnii mele, dum(neata) Costandin Sturza biv vel spat(ar) i Iordache Gheuca biv vel med(elnicer). Să face știre dum(nea)v(oastră) că domnii mele au jeluit Catrina, nepoată Micleștilor, pe care au ținut-o Toader Scărlet post(elnic), arătând că are la ținutul Fălciului o moșie întreagă, anume Ghermăneștii, și gium(ă)tat(e) de sat de Călinești și gium(ă)tat(e) de sat de Beșicani, care moșii sânt lângă apa Bârladului și alăturea trustéle, iar gium(ă)tat(e) de sat de Călinești și gium(ă)tat(e) de sat de Beșicani sint a altor răzăși de acolo, și fiind nehotărâte despre răzăș(i), și ia fiind cap de fămée și nefiind trăitoare acolo aproape nu s-ar fi putând folosi de venitul acelor moșii, pentru care cerșând ca dupe scrisori ce are să i să aleagă și să i să hotărască acele moșii dupe scrisori ce are osăbit de cătră alți răzăș(i). Iată scriem dum(nea)v(oastră) să mergeț(i) la numitele moșii și strângând pe toț(i) răzașii și înpregiurașii să cercetaț(i) toate scrisorile, și așa pe arătarea scrisorilor și mărturii a oameni a oameni bătrâni ce să vor dovedi drepte părți de moșiea jăluitoarei într-acele hotară să le alegiț(i)și să le hotărâț(i) de către alți răzaș(i), stâlpindu-le și cu pietri hotară, să daț(i) și mărturii hotarnice în semne iscălit(e) de dumn(ea)v(oastră) și de toț(i) răzașii câț(i) să vor tâmpla la hotărât, care mărturii hotarnice aducându-să aici și cercetându-să și de dum(nealui) vel log(o)f(ă)t și aflându-le făcute cu dreptate și cu priimirea tuturor răzașilor li să va da și întărituri g(os)p(o)d, iar când vreo parte nu s-ar odihni cu alegerea și hotărâtura ce veț(i) face acolo, să le daț(i) zi de soroc și cu mărturiia dum(nea)v(oastră), scriind toată pricina pe largu să vie la divan. Aceasta scriem.

҂аѱоѕ <1776> иꙋн(їє) д <4>.

Прочит вел л(о)г(о)ф(є)т.

S-au trecut la condica divanului.

<Pe verso>: S-au scris de Ștefan Zăt(reanul).

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDLXIII/40. Original, sigiliu oval.

---

320 **1776 (7284) iunie 9**

Ei ni-au arătat întâeș dată niamurili lui Crâste Cujbă, anumi Iordachi Bădros cu răzăș(ii) lui, că umblă în doi bătrâni și să răzășăști pe din gios cu moșiia Tricoleștii a d(umisa)li Ilii Cost(achi) vel vornic, iar pin din sus cu moșia Crăciuneștii a dum(isa)li Costandin Jorii sulger, și altor răzăși și esti stâlpită cu pietri din giur înpregiur, arătându-ni și on zapis dinu let **҂зспє <7285>**[1] **иꙋн(їє) кв <22>** di cumpărătură di moșul lor Cârste Cujbă și di Andriiu di la on Toma armașul drept (...)[2] lei, scriind că ar fi vândut moșie Sârbii pe apa Elanului pe imbe părțili, cari moșie i-au fost și lui cumpărătură di la onu răzăș a lui, anumi Bărcar, și elu au vândutu Cârstii lui Cujbă și frățini-său lui Andrii și nepotului său Toadir.

Și ne-au mai arătat on zapis dinu let **҂зрпє <7185> иꙋн(їє) кв <12>**, scriind că ar fi cumpărat Crâste Cujbă cu frati-său Andriiu di la onu Ionu Trileț o moși(e), adic(ă) Sârbi tot dinutr-aceli hotară dinu casa Tomii armașului în sus pe imbe părțili Elanului.

Ni-au mai arătat alt zapis dinu let **҂зс <7200> ген(арїє) кг <23>**, scriind că ar fi cumpărat iarăș Crâste Cujbă cu frati-său Andriiu drept (...)[3] lei di la onu Gavril sânu Prodana o moșâe Sârbi, tot dintr-aceli hotară, și ni-au mai arătat și alt zapis dinu let **҂зрпє <7185> фев(рꙋарїє) в <2>**, că au cumpărat tot Crâste Cujbă și cu frati-său Andriiu di la onu Forțilă Spiridon parte(a) lui cum i să va alegi din sat din Sârbi drept (...)[4] lei.

Și alt zapis din let **҂зрчє <7195>**, scriind că ar fi cumpărat tot Crâste Cujbă cu frati-su Andriiu di la onu Malcoci sârbul a lui driaptă ocină și moșâi dinu Sârbi cât să va alegi parte strămoși-sa tot aliasă și s-au închiet hotarul aceștii di mai sus arătati moșâi Sârbii.

Deci văzind și noi după zapisăli cé au la mâna lor și după stăpânire(a) cé-au avut di la strămoșul lor Cujbă și mai dă sam(ă) și Iordachi Bădros că au avut ispiso(a)ce di la măriie sa răposatul Mihai Racoviți vo(i)evod și li-au prăpădit acum la vremea tulburărilor.

Deci și noi vrând ca să aflăm adivărul acei moșii di mai sus arătati am zâs să m(e)argă să ni arăti hotarăli după cum s-au zâs mai sus, și am făcut funii de 20 stânjăni, stânjănu(l) opt palme și am măsurat moșâia pe trii locuri după obiceiu, începând dintr-o pi(a)tră vechi dinu margine(a) Tricoleștilor în sus pe deal(ul) Elanului dinspr(e) apus dinu capul Fâstâcilor păr(ă) într-o piatră vechi cé disparte Sârbii di Fâstâci, și de acole în sus dialul iarăș la o piatră vechi pi dial tot p(r)inu capul Fâstâcilor și tot în sus dialul păr(ă) la o piatră vechi în fundul râpii Halbini, unde să întâlnești cu moşâia Tupilații a dum(isa)li clucer(ului) Grigoraş Costachi, s-au găsit fun(ii) 48 pol pe dial(ul) Elanului dispre apus, și întorcându-ni iarăș la margine(a) dinu gios am purces la vale spre răsărit trecând Elanul cam chezâș și tot la dial spre răsărit piste curmătura unui piscu alăture cu Tricoleștii păr(ă) în muche(a) Elanului dispre răsărit la o piatră vechi în coada unii râpuș(o)are, dar nu s-au găsit piatră și am pus. Și de acole spre răsărit tot cam chezâș păr(ă) costișa Holobățului dispre apus la on stâlpu di piatră vechi și di la stâlpu începând în sus cu măsurăto(a)re(a) al doile(a) p(r)inu mijlocu(l) moșii s-au găsit funi(i) 43 pol, unde s-au zâs că ar fi fost stâlpu di piatră vechiu și nu s-au găsit și am pus altul nou între moșâ(i)a Crăciuneștii și între Sârbi, și întorcându-ni înnapoi la margine(a) dinu gios la piatra cari s-au zâs și de acole la vali spre răsărit pisti Holobăț tot cam chezâș alăture cu Tricoleștii păr(ă) în gura văi(i) Holobiciurului la onu stâlpu di piatră vechiu, și de acole la deal spre răsărit într-o scursură în podișul Jardanului la onu stâlpu di piatră vechiu, și di acole la deal cam chezâș păr(ă) în muche(a) dealului Jărdanului diasupra Copăcenii dispre apus, unde zâsără că au fost stâlpu di piatră vechiu și nu s-au găsit și s-au pus alt(ul) nou, și di acole în sus zare(a) dealului păr(ă) drept coada Holoviciorului în colțul moșii din sus unde să lovești în coastre cu moșâia Crăciuneștii și s-au pus alt stâlpu di piatră vechiu și s-au găsât funi(i) 42, și de acole la vali spre apus parte(a) pi din sus alăture cu Crăciuneștii, trecând Holobiciorul și tot spre apus păr(ă) în muche(a) dealului Holobățului dispre răsărit la on stâlpu di piatră vechiu în muche(a) dialului în drept(ul) unii gropăni din sus, și de acole la vali cam chezâș spre apus piste Holobăț, tot alăture cu Crăciuneștii, păr(ă) în coastișa Holobățului dispre răsărit dinu sus de niști arii și s-au pus stâlpu di piatră negăsindu-s(e) cel vechiu, și de acole la deal tot spre apus păr(ă) în zare(a) dealului Elanului dispre răsărit la o moviliți din sus de râpa Jăp(...)iu s-au pus stâlpu di piatră negăsându-si cel vechiu, și de acole la vali trecând Elanul tot alăture cu Crăciuneștii trecând Elanu(l) în malul Elanului dispre apus din vale de drum drept gura râpii Halbini, stâlpu di piatră vechiu, unde să (în)tâlnești cu moșâia Crăciuneștii cu Tupilații, și de acole la deal pe râpa Galbănă alăture cu Tupilații păr(ă) în zare(a) dealului unde să întâlnești cu moșâia Fâstâcii și cu Pogăcenii la o piatră vechi, de unde s-au început a să măsura dintâi. Și așa s-au încheet tot hotarul aceștii moșii di mai sus arătati, și după dreptate(a) ce am cunoscut am dat această mărturii hotarnică.

҂зспд҃ <7284> иꙋни(є) ѳ҃ <9>
Ursachi Borcescul, mazâl.
Ioniți Buzăsc(u), mazâl.
Ștefanu Râșcanu, mazâl.
Costandinu sân Tolontanu au scris hotarnica aceasta.

<Pe verso-ul ultimei file>: Suret de pi hotarnica Sârbilor de la Bădros cé esti lângă Mălăești și Tup(i)lați pe Elan. / 7284 iuni(e) 9. / N. $3^{le(a)}$ al treile(a).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 162/7. Suret.

---

[1] Probabil **҂зрпє҃ <7185>>**
[2, 3, 4] Spațiu gol.

---

321 **1776 august 1**

Facu știre cu această mărturii hotarnică că din luminată poronca preînălțatului domn(ului) nostru măriea sa Grigori Alixandru Ghica v(oie)v(o)d am fostu rânduit să mergu la țin(u)t(u)l Vasluiului să hotărăscu o moșii, anume Crăciuneștii pi apa Șacovățului, cari moșăi o ari Ionichii iromonah Cogălnicianu cu scrisori baștină di la moș(ii) și părințăi săi, ca să hotărăscu și să o stâlpăscu dispré alți răzăș(i) și înpregiuraș(i).

Deci eu după poroncă mergând la mai sus numita moșii am strânsu răzășii înpregiuraș(i), anumi Costandin Cuza post(elnicel), i pi fratile său Vasăle Cuza, i pi Dumitru diiaconul, i pi Mihăilă călăraș, i pe Vasăle Buzdugan mazil, i pe Ștefan Miera mazil, i pe Gavril Gâscă rupt(aș), și fiind aciștie toți strânși, am făcut odgonu(l) di triizăci di stânjăni gospod și am mersu cu toții la starea moșii, și întâi li s-a citit carte(a) de blăstăm ca să arăti adivărul până unde au fostu stăpânirea vechi aceștii moșii; și după scrisori și dovezi ci s-au văzut la mâna numitului Cogâlnicean(u) și după arătare(a) acestor mai sus numiți înprégiuraș(i) am purces întâi a măsura din capul moșii dispre răsărit din hotarul Borăștil(o)r lungul moșii înspré apus până în matca Șacovățului vechiu, undi să întâlnești cu moșie Todiréștii și au i(e)șit 39 odgoani și un p(o)l stânjăn lungul și am măsurat și mijlocul curmezâș întâi din hotarul Toderéștil(o)r în sus până în hotarul Drăgeștil(o)r a Mănăstirii Răchito(a)săi, și au (i)eșit 18 odgoani și 5 p(o)l stânjăni latul moșii și am pus piatră hotar, cari hotarul disparte moșiea Răchitoasăi în sus și Crăciuneștii în gios, di acolo înspre apus ca(m) la vale într-o moviliți în costiși s-au pus piatră hotar lângă moviliți din sus, și di acolo tot înspré apus în vali pisti apa Șacovățului nou în șăs s-au pus bouru într-un ștejar și di acolo drept în Șacovățul vechiu undi să înfundiazi capul moșii dispre apus și di acolo tot drept matca Șacovățului vechi în gios până iarăș în hotarul Todereștilor, undi s-au pus bour într-un păr, cari păr esti într-o scursură undi să înpreună Șacovățul vechiu cu Șacovățul nou; di acolo înspré răsărit piste apa Șacovățului nou pi din gios di vadul moșii Cogălnicianului în capul piscului Roș, o au pus piiatră hotar, cari peiatră dispart(e) în gios moșie Todireștii și în sus moșie Creciuneștii, și de acolo tot pi muche(a) dialului can spre amiazanoapte, undi s-au găsât piiatră hotar vechi a Todireștil(o)r, și di acolo tot pi dial înspre amiazanoapti până în capul dumbrăvii Borăștilor, în muchia dialului s-au pus bour într-un ștejar, cari bour înfundiază moșie Crăciuneștii, capul dispre răsărit și dispart(e) moșie Borăștil(o)r înspre răsărit și di acolo culmea dialului în sus tot alăturea cu moșie Borăștii până în hotarul moșii Drăgeștii a Mănăstirii Răchitoasă, s-au pus bour într-un ștejar, și di acolo drept înspre apus p(r)in pădure până în margine(a) pădurii în costiși s-au pus piiatră hotar supt un ștejar în malul unei vâlceli din gios și di acolo tot la vale și pisti vali la apus în culmia dialului până undi s-au pus piiatră hotar întâi; și cu acesti p(i)etri hotar și boori p(r)in copaci di mai sus arătati s-au închiet toată moșie Creciuneștii din giur înpregiur dispri alți răzăș(i) înpregiuraș(i).

Și după alegerea și hotăriri(a) ci am făcut după scrisor(i) și dovez(i) ci sântu la mâna Cogălnicianului și după arătare(a) numițil(o)r de mai sus arătați înpregiuraș(i) și după stăpânirea vechi a Cogălnicinil(o)r, am dat și eu această mărturii hotarnică în sămni la mâna (i)eromonahului Ionichii Cogălnicianu întru cari m-am iscălit eu cât și altăi ci s-au întâmplat la hotărât.

ѧ҃ψѻѕ <1776> авг(ȣс)т а҃ <1>
Iscăliță
Costandin Cuza post(elni)ce(l).
Vasile Cuza post(elni)ce(l).
Mihel călărașu[1].
Dumitru diiaconu.
Gavril sin Toader Gâscă.

Comisăe înjghiabată la satu(l) Drăgeștii

Această copii poslăduindu-să din cuvânt în cuvânt și fiind întocmai cu or(i)ginalnica hotarnică ci să păstre(a)zi la Mătei Turcu, potrivit cu cerire ci au făcut dumn(ea)ei podpolcovniciasa Ecat(e)rina Otinberg[2] să încredinț(e)azi de către comisă(i)e.

1838 iuni(e) 3 zile
<ss>L(ascarache) Mihalache comis, prezident giudecătoriei ță(nu)t(ului) Fălciiu.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 409/179. Copie din 3 iunie 1838.

---

[1] Mihăilă.

[2] Otimberg Ecaterina, fiica Zoiței Carp.

322 1776 septembrie 1

Ио Григоріе Алеѯандрꙋ Гика в(ое)вода, Божи(ю) м(и)л(о)ст(їю), г(ос)подаръ З(емли) Молдавскои. Credincios bo(i)eriul domniei méle dum(nealui) Nenciul biv vel armaș, isprav(ni)c de ținutu(l) Vasluiului, săn(ă)tate. Să face știre dumi(tale) că domniei mele ni-au jăluit bo(i)eriul nostru dum(nealui) Mih(a)lachi Cerchezu vel jic(nicer), isprav(nic) de Vaslui, arătând că la târgul Vasluiului ar fi câtva loc slobod fără pricină ne cuprinsu de nime, însă 17 stânjini lungul și 11 stânjini latul la ulițe loc de dugheni și drept loc domnesc, cum și o cas(ă) ar fi cumpărat în târgul Vasluiului iarăș pe loc domnesc, și cerșind de la domnie me ca să i s(e) de danie și miluire atât locul cel de dugheni la ulițe cât și loc(ul) casii ce au cumpărat-o. Scriem dumi(tale) să cercetezi și di va fi atât locul casii cât și locul acel de dugheni fără pricină să-l hotărăști dum(itale) cu pietri hotară, atât locul casii cât și locul de dugheni. Și făcând mărturie hotarnică să o iscălești dum(itale) dinpreună cu târgoveții fruntaș(i), care mărturie hotarnic(ă) înpreună și cu carte(a) de înștiințare să ni-o trimeț(i) ca să-s fac(ă) și hrisov g(os)p(o)d. Aceasta scriem.
аѱоѕ <1776> септ(емврїе) а҃ <1>.

<Pe verso>: Credincios bo(i)eriul domniei mele dumi(sali) Nenciul biv vel armaș, isprav(ni)c de ținut(ul) Vasluiului **датис здравие.**
Проч вел лог(о)ф(о)т.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 433/24. Original.

---

323 1776 septembrie 4

Pre înălțate doamne

† Luminată carte(a) mării tali cu mult(ă) plecăciuni am luat întru cari îm(i) poroncești mărie ta, că au jăluit mării tali dum(nealui) Mih(a)lachi Cerchez vel jic(nicer), isprav(ni)c de țân(utul) Vasluiului, arătând că la târgul Vasluiului ar fi câtva loc domnesc slobod necuprinsu de nimea și fără pricină, însă 17 stânjăni lu(n)gul și 11 stânjăni latul la uliță loc de dugheni, cum și osăbit de acest loc de dugheni ar fi mai cumpărat dum(nealui) o casă tot aice în târgu(l) Vasluiului iarăș(i) pe loc domnescu; Și cerșindu de la mărie ta ca să i să de danii și miluire, îm(i) poroncești mărie ta ca să strângu pe toț(i) târgoveții fruntaș(i) și cercetezu și fiind locurile aceste fără pricină să-l hotărăsc cu pietri hotară. Dup(ă) luminat(ă) poronca am chemat pe târgoveții din Vasluiu și am cercetat și s-au aflat drept loc domnesc și fără pricină necuprin(s) de nime și l-am hotărât stâlpindu-le și cu pietre hotară di pe caré hotărâre am făcut și mărturie hotarnică în semni, iscălit de mine și de târgoveții fruntaș(i) câț(i) s-au tâmplat și o trimiseiu la măriia ta și înștiințăz pă mărie ta. Să fii mărie ta săn(ă)tos.

1776 sept(embrie) 4

A înălțimii tale pre plecată slugă.
Nenciul armaș.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 433/23. Original.

---

324 1776 septembrie 4

Din luminată poronca preînălțat domnului nostru mărie sa Grigori Alexandru Ghica v(oie)v(o)d am fost rânduitu di am hotărât un loc de dugheni din târgul Vasluiului din drept locu domnesc ce i s-au dat dumi(sale) Mihălachi Cerchez vel jicnicer danii și miluire de la mărie sa, care loc era slobod necuprinsu de alți nimene din târgoveț(i) sau dintr-alții streini. Deci din luminată poronca mării sali lui vodă, strângând pe toț(i) târgoveții fruntași din Vasluiu am mersu la numitul loc ce este în capul târgului Vasluiului de sus între casa Cerbului jidov și între casa lui Iordachi Țurcanu. Și făcând stânjin di opt palmi g(os)p(o)d am început a măsura locul întâiu din gardul Cerbului jidov lungul în sus păr în casa lui Iordachi Țurcanu și s-au aflat șeptisprăzeci stânjini și s-au pus piiatră hotar, și de acole am măsurat curmezișul pi dinsul alăture cu casa lui Iordachi Țurcanu spre apus unsprăzeci stânjini, și iar s-au pus și acole piiatră hotar, și de acole iar am purces măsurând lungul locului în gios șeptisprăzeci stânjini și s-au pus piiatră hotar lângă gardul Cerbului jidov dispre apus. De acole iar am purces măsurând locul alăture cu gardul Cerbului jidov spre răsărit păr di undi am purces dintâiu a măsura, și s-au găsit unsprăzeci stânjini și s-au pus piiatră hotar. Și așe s-au încungiurat locul cu măsurătoari și s-au stâlpit cu pietri hotară după cum să arată mai sus.

Osăbit ar fi mai cumpărat dumn(e)alui jicnicer și o casă tot în târgul Vasluiului ce esti iarăș locu domnesc în capul târgului din gios pe undi au umblat drumul cel mari mai înainte vremi, cari și acestă locu cercetându-să prin târgoveții fruntaș(i) ca să nu fii cumva dat danii cuiva di alți luminați domni, și s-au aflat după mărturisaniia târgoveților di Vasluiu că nu esti datu nimărui. Și măsurând și locul acesta tot cu stânjin di optu palmi g(os)p(o)d s-au găsit lungul locului pe dispre răsărit douăzăci și optu di stânjini și pi din sus iar douăzăci și optu di stânjini, iar curmezișul locului măsurându-să pe două locuri pe din sus și pe din gios s-au găsit într-amândouă capetile locului tot câte douăzăci și cinci di stânjini, și s-au stâlpit cu patru pietri hotară în cute patru colțurile locului. Și dup(ă) hotărâre(a) ce-am făcut înștiințăz pe mărie ta.

1776 sept(embrie) 4

Nenciul armaș.
Struzi căp(i)tan.
Andrei Helist (?)
Costantin vornec.
Ion Iftodi.
Toma Patrec.
Gligoraș Batăr.
Vasile Cabur.
Simion Rusu.
Ghiorghi Aliuș mazil, am scris hotarnica.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 433/25. Original.

---

325 **1776 septembrie 12**

† Perilips de pi scrisorili ce ari Iordache Bădros di moșie Fâstâcii și Carămboae ci sint pi Vali(a) Pogăcinilor.

1776 sept(embrie) 12

҂зрпд҃ <7184>маи ѳ҃ <9>	Un zapis ce scrie Arsenie, ficioru(l) Alicsandrii, nepot lui Ionașco Fâstâc, strănepotul Carămbii, că au vândut a lui dreapt(ă) ocină din sat din (...)[1] lui Postola(che)[2].
҂зсѯг҃ <7263>ок(томврїие) г҃ <3>	Un zapis ce scrie Necolaiu Cujbă, ficior lui Postolachi Cujbă și cu fiiul său Toadir că au vândut cumpărătura di la Doda din satul Fâstâcii a ѕ҃ <6> part(e), adică dentr-un bătrân a г҃ <3> part(e) drept єі҃ <15> lii lui Costantin Talpiș.

҂зрчд҃ <7194>иꙋн(їие) г҃ <3>	Un zapis ce scrie Gligori și cu soru-sa Anghelina Cotârloae și cu soru-sa Doda, ficiori Focii uricarâlui din Pogăcini, că au vândut part(ea) lor ci s-a aligi di pi tatul lor Foci uricariul, din vatra satului Pogăcinilor și din heliștiu și din tot locul a trie part(e), adic(ă) din trii bătrâni unul, drept ді҃ <14> lii bani gata lui Andriu Cujbă / și arată că au vândut și part(ea) surorii lor Aniții.
҂зсѯи҃ <7268> (...)[3]кѕ҃ <26>	Hotarnică di la Ștefan Popăscu vor(nic) di poart(ă) din poronca măriei sali Ioan Teodor voevod, în cari hotarnică arată Fâstâcii și Carămboie ce sânt tot într-un hotar și (...)[4]
҂зсг҃ <7203> гєн(арїие) кѕ҃ <26>	Un zapis ce scrie Doda, fata Focii uricariului, fimiia lui Sp(i)ridon și cu nepoatili Pripie și Anița și Ioana ci sint în satul Fâstâcii, dintr-un bătrân a trie part(a), part(ea) lui Sp(i)ridon, drept і҃ <10> (lei)[5] (…)[6] pi Va(lea) Pogăcinilor și umblă acil loc pi doi bătrâni, și au vândut dintr-un bătrân giumătat(e) di bătrân cu tot vinitul ci s-ar aligi și cu vatră di sat drept л҃ <30> lii bani gata, Crâstii și frățini-său lui Andriu.
҂зрчд҃ <7194>а(…)[7]к҃ <20>	Un zapis ce scrie Martin, ficioru(l) Panaghie(i), ce-au fost sor(ă) lui Trăhilan Grumaz, că au vândut a patra part(e) din sat din Carămboe ce să cheamă la Fâstâci pi Vali(a) Păgăcinilor ci esti pi un dispărțitură a Elanului, drept ві҃ <12> lii bani gata lui Crâst(ea) Cujbă și lui Andriiu Cujbă.
҂зсиі҃ <7218> авг(ꙋст) ѕ҃ <6>	Un zapis di la Alicsandru, ficioru(l) Manii, nepot lui Sp(i)ridon din Carămboae, scrie că au vândut part(ea) lui ci s-a alige di la Fâstâci pe apa Elanului pe vali(a) Pogăcinilor în gura Carămboae drept и҃ <8> lii lui Savin sin Crâstii tij. (…)[8].

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 531/8. Original.

[1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8] Rupt.

326

1776 (7258) octombrie 22

Copie

Din luminată poronca mării sali lui vodă Gligorii Alisandru vodă fi(i)nd eu rânduit di am hotărât niști niști moșii la țin(utul) Fălciu, m-au poftit dum(isal)i Iordachi biv vel pah(a)r(nic), ca să merg la moșiia Beneștii și la Bertești ci sint la Ialan la țin(utul) Fălciu să eu sama babii Mării, fetii lui Samson, și Derciului, și lui Grozăviții, Safti(i), niam(u)ri a lor, cu dum(nealu)i căp(i)t(a)n(ul) Gheorghii Strătilă, pentru parti di moșii din Benești, parte Ologului ci au făcut mării sali lui vodă că i-o înniacă Strătileștii făr(ă) nici o dovadă, și scriind carte mării sali lui vodă la dum(nealu)i pah(arnicul) Iordachi și dum(nealu)i fi(i)nd boiariu bătrân, niputându mergi la stare(a) loc(u)lui m-au rânduit pi mini și după cum voiu afla să dau mărturii.

Și mergând la numita moșii am strânsu mulți o(a)mini bătrâni și tineri tot răzăși dintr-acesti două moșii, anumi pi Ioniță Novac vornic ot Cârji, și Vasâle Talpă, vornic di Sărățăni, răzăș di Hănăsăni, și Dumitru Bâța ot Crețana, și Iordachi Patrichi ot Cârji, și Ifrim Gâdeiu ot tam, și

Grigoraș Codrian ot tam, și Neculaiu sin Artenii ot Sărățăni, și Gavril Călugărul ot tam, și Vasâli sin Mihăilă ot Spineni, și Gavril Dumbravă ot tam, și Gheorghii Lefter ot Cârji, și Ioan sin Andreiu Pușcașul ot Sărățăni, fost-au fați, și Măria, fata lui Samson cu niamurili ei, Sandul Grozăviți, dându-ni și dum(nealu)i căp(i)t(a)n(ul) Gheorghii Strătilă și Neculaiu Strătilă monah, și Lefteru Strătilă fiind cu toții di fați, le-am cetit carte de blăstăm cari adusăsă Mariea ca să mărturisască cini precum știu ș(i)-au apucat din bătrânii lor.

Și toți aceștiia o(a)mini de mai sus arătaț(i) au mărturisit pi ace(a) carti di blăstăm, și mi-au arătat undi au fost casa Ologului și viea și nucii și fântâna, și au zis că esti pi hotarul Beneștilor, dar dum(nealu)i căp(i)t(a)n(ul) Gheorghii au zis că iasti moșiia dum(isa)li din Bertești. Am zis să ni arăti vreo scrisoari cu ci dovodești că sint Berteștii acolo undi au făcut fratile dum(isa)le Antohi Strătilă iazul și mo(a)ra în apa Ialan(u)lui, pi ace(a) parti di loc. Dum(nealu)i mi-au arătat două cărți domnești di la răposat(ul) (...) vodă scriind precum au pârât la divan popa Avrinti di Bertești cu Talpă di Hănăsăni pentru u(n) iazu ci au fost făcut Talpă pi Hănăsăni, și iazul popii lui Avrinti înneca iazul lui Talpă și cu giudecata divan(u)lui au tăiat iazul lui Talpă, căci au dovedit că Talpă ș-au fost făcut acel iaz mai gios, nu l-au fost făcut undi i-au fost iazul cel vechiu. Ni-au mai arătat și altă carti di giudecată di la dum(nealu)i răposatul Racoviți vel logofăt, ci i-au giudecat cu baba Măriia și au dat-o rămasă pentru că căp(i)t(a)nu(l) Gheorghii au zis că ș(i)-au făcut iazul pi sâliște(a) iazului strămoșu-său popii lui Avrinti pi hotarul Berteștilor și baba Măriia să-ș(i) cauti parte(a) O(lo)gului în Benești. L-am mai întrebat cum po(a)ti dovidi dum(nealu)i că au fost iazul popii lui Avrinti acolo undi au fost zis fratli dum(isa)le Antohi. Dum(nealu)i au răspunsu că un Arteni O(a)ia, om bătrân ca di vr(e) sută di ani au mersu di i-au arătat și au săpat și-au găsit și tărașii în matca Ialanului, și cu ace(a) dovadă ș(i)-au făcut iazul. Au răspuns acești marturi toți, cum și ficiorii lui Artini Neculaiu și Lupul, că cu greș(e)ală au arătat că esti iazul popii lui Avrinti acolo, că lor li-au spus o fimei Dumbrăvo(i)e că acolo au fost suhat di să adăpa viti (...)inilor ci au fost p(r)in pregiur, iar iazul popii lui Avrinti au fost mai sus di acela și l-au fost țânut di rău pi Arteni O(a)ia di ci au arătat iazul popii acolo. Au arătat baba Măriia și o mărturii di la acel Arteni O(a)ia cari scriia că au mărturisit cu linbă di mo(a)rti că ial <el> n-au știut că au fost iazul popii lui Avrinti acolo undi l-au arătat. Au mai mărturisit și pre un Toader din Cârjă pi carte(a) ce(a) di blăstăm că i-au spus Tănas Strătilă, unchiul lui Antohi și a căpitanului Gheorghii, au fost zicându ră(...) nepo(a)ti Antohi acolo, că nu iasti pi parte(a) no(a)stră. Au mai mai mărturisit toț(i) acești o(a)mini cum că în anii trecuți au fost dat un bou a nui <lui> Gheorghiți într-o gro(a)pă și au mărit și umblându să dovidiască a cui esti gro(a)pa, n-au putut dovidi și au apucat pi stăpânii moși(ei), ș(i) apucându pi Strătilăști să s(e) plătiască bou(l), iai <ei> atunce au arătat că iasti moșiia lui Samson ... lipsă[1]- și au plătit bou(l). Mai iasti și altă dovadă că iazul iasti undi iasti hliza Ologului pi Benești și pi din sus iasti hliza Aldioi pi Bertești, și al triile(a) din sus iasti hliza popii lui Avrinti, din cari țin Strătileștii într-acesti. Și acesti siliști amândouă și Beneștii și Berteștii să înpartu fiișticarili câti în patru părți, dar scrisori sau hotară vechi nici la un locu nu sint, iai <ei> țin numai cu gurili toț(i), și măsurându și hliz(e)le nu vin tot diopotrivă, ci unili vin mai mari și altili mai mici.

Eu așa am socotit a fi cu dreptati acesti două siliști, Berteștii și cu Beneștii, amândouă să s(e) înpartă câti în patru bătrâni să-s(e) măso(a)ri amândouă, și din sus în Bertești iaste parte(a) dum(isa)le Ilii Costachi vel vornic, hotărâtă și stâlpită esti hliza dum(isale) pi atâta să să dei și Mării, feti(i) lui Samson, cu niamurili ei, di vremi că toți răzășii mărturisăsc că ari Ologul hlizi și cu toții pizmu(i)esc și nu vor să stei la dreptati și fug di nu vor să ste(a) di fați să măso(a)ri locu(l) și pi cum (am) aflat am făcut această mărturii la mâna babii Mării cu niam(ul) iai <ei>, să-i fii di credință, ș(i) am însămnat și hlizile cum mergu anumi.

Antohi Luță vor(ni)c di po(a)rtă; 7285 oc(tom)vr(ie) 22.
După cercetare(a) vor(ni)c(u)lui di poartă Iordachi Costachi pah(a)r(ni)c.
Arată că s-au cercetat și di către Racoviț(ă) vel log(o)făt.
Încredințată și di isprăv(nicia) Fălciiului.

Întocma după ci adivărată.
<ss> Iordachi R(â)ş(canu) cam(i)n(a)r.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Aron Vodă, II/31. Copie.

---

[1] Conform textului.

327 **1777 februarie 16**

Eu Ștefan Mera, mazil de la ținutul Vasluiului, făcut-am adevărat zapisul mieu la mâna nepoților miei de vară al doilea, dumisale căpitanului Ion Calmățche și Necolae Calmățche, precum să să știecă în moșiia Ivăneștii ce este pe apa Șacovățului în ținutul Vasluiului, care acmu să află la stăpânirea mea, au și dumnealor a patra parte, adecă un bătrân baștină dupe mătușa dumilorsale Alecsandra Tălăbasca, și să stăpânească dumnealor această a patra parte cu pace și când vor vrea și le va da mâna volnici să fie a ș-o alege că este dreaptă a dumilorsale și am dat zapisul acesta în Divanul domnescu și am iscălit cu mâna mea.

҂аѱо҃з <1777> фев(рѹарїе) **ѕ҃і <16>**

Ștefan Me(ra) pah(arnic) <m.p.>.
Ion Gordul vornéc dé poar(tă), martur <m.p.>.
Ștef(a)n Mirce vor(nic) di po(a)rt(ă) <m.p.>.
Ghe(o)rghi Tacu căp(i)t(an), mar(tor) <m.p.>.
Ion Ghindă log(o)f(e)t, mart(or) <m.p.>.
Ioan Ursoianu log(o)f(ă)t di t(ai)n(ă), martur <m.p.>.
Și eu Ștefan Zătreanu, diiac de Divan, am scris cu zisa Merăi.

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Achiziții Noi, MMDCLXXX/13, Original.

EDIȚII: Nicolae Iorga, *Studii și documente*, VI, p. 106, nr. 160 (fragment).

328 **1777 februarie 21**

Costandin Popa Zoglu blănariul și cu tovarășul lui Petru, care fiind șăzători aicea în târgul Vasluiului și luând bani de pe la unii alții cu dobândă ca să să chivernisască și rămâind mofluji au și fugit; și după fuga lor făcând cercetare de câtă datorie au rămas datori și ce au rămas pe urma lor și s-a dovedit că sânt datori la dumi(sale) Mihalache Cerchez biv vil jic(nicer) 30 lei cu zapes și 12 lei la dumi(sale) Ianciul biv vel armaș, iarăș cu zapes, și 30 lei la Grigoraș chihaia, iarăș cu zapes, și 2 lei 60 bani la Misailă chihaia făr(ă) de zapes, ce le didesă bani să-i facă niște cojoace, care să fac datorie driaptă 74 lei, 60 bani, pe urma lor. Și făcând cercetare și după izvodu(l) ce au lăsat mai sus numiții blănari la fugirea lor de pe unde au să ia de la unii alții câtă datorie s-au dovedit că iaste bună am și înplinit, însă 6 lei de la egumenu(l) Fâstâceanu pentru o jube cu pace ce blănisă a bucătariului svinții sale 2 lei, 60 bani, la vătavu(l) Moisăi pentru niște cojoace cei lucrasă; 2 lei, 30 bani de la Iordache Țurcanu pentru un cojoc ce i-au lucrat și 2 piei ce i-au pus la cojoc; 90 bani de la Istrate Ciobanu datorie driaptă ce s-au luat al lor; 3 lei un tulpan vechi și altul mai nou i o șergură ce rămăsesă pe urma lor și s-au vândut; 4 lei pe ghiulmăță i pe niște furda, iar a lor ce s-au vândut; (...)[1] 51 bani, pi o p(i)el(i)ce de mi(e)l, tij a lor ce s-au vândut; 60 bani pe o gușă vechi proastă tij a lor, s-au vândut; cari cuprind piste tot 19 lei, 51 bani gata. Cercetând dintr-această datorie di au ca să să mai scadă cevaș, s-au dovedit iarăș(i) după izvodu(l) lor 5 lei, 69 bani, la dumi(sale) jic(nicerul) Mihalache pentru o vulpe i lucrul ce i-au lucrat și 6 lei la dumi(sale) armaș(ul) Ianciul pentru lucrul ce i-au lucrat , un leu la Grigoraș chihaia, care să fac cu bani gata și cu scădere(a) lucrului ce au lucrat 32 lei, și tot mai rămân datori cu 42 lei, 60 bani; și făcând cercetare de au mai rămas cevaș pe urma lor ca să plătiască aceștii bani și alt nimică nu s-au dovedit că au rămas pe urma lor, fără decât o casă cu pivniță și o dughiană cu bordeiu, care acestea sau și strigat la mezat ca de să va găsi (vreun)[2] mușteriu (...)[3] datoria și nime nu s-au găsit ca să le cumpere. Am întrebat și pe Grigoraș chihaia, fiind că acea casă au fost pusă zălog la dânsul drept 30 lei să priimască și dughiana înpreună cu casa drept 42 lei, 60 bani, și ciialanți bani ce va mai prisosi piste datoriia lui să de datornicilor ca să nu rămâ(i)e nime păgubaș, ci căuta cu vicleșug ca acela ca să ia casa cu preț mai gios decât îi iaste pusă zălog, și fiind că dughiana cu bordeiu nu face banii ce mai prisosăsc din suma prețului ce cere Grigoraș chihaia, casa unde era(u) toț(i) datornicii mai sus numiților blănari față, i-am întrebat pe toț(i) cum și pe alții streini cine va să priimască această casă și cu dughiana în prețul acestor bani și nimene nu s-au aflat ca să răspunză la acești bani.

Deci fiind că dumi(sale) jic(nicerul) Mihalache iaste păgubaș și de 12 vulpi ce s-au stricat de mai sus numiții blănari la dubală, care vulpi nu sânt nici de o triabă, s-au încărcat și cu acești 42 lei, 60 bani și au luat casa cu pivnița i dughiana cu bordeiu asupra dumi(sale) și a plătit celoralanți datornici. Deci fiind pricina într-acest chip am dat această carte a noastră la mâna dumisale Mihalache Cerchez biv vel jic(nicer) ca să stăpâniască această casă și dughiană de mai sus arătată cu bună pace. Aceasta.

аψѻз **<1777>** **фев(рꙋарїе)** **ка** **<21>**
Radul (…) pah(arnic), is(pravnic) <m.p.>.
Sandul șet(rar), is(pravnic) <m.p.>.

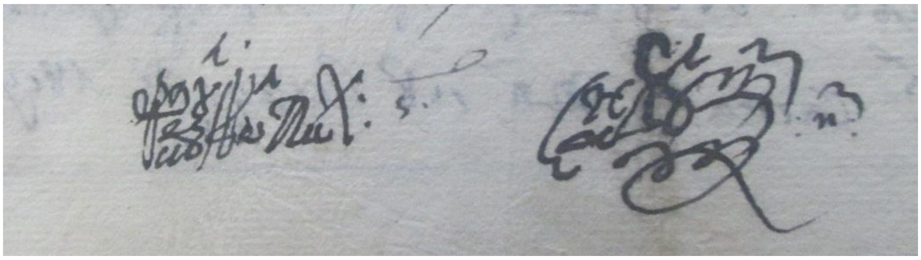

Aehivele Naționale Iași, Colecția Documente, 433/26. Original.

[1, 2] Ilizibil.
[3] Șters.

329 **1777 mai 25**

† Ио Григоріе Алеѯандрꙋ Гика в(ое)вода, Божїю мил(о)сти(ю), г(оспо)дар(ъ) З(емли) Молдавскои. Credincioș(i) bo(i)erii domnii mele dum(mnealui) Costandin Paladi, biv vel pah(arnic) i dum(nealui) Mihalache Cerchez, biv vel jit(nicer), ispravnici de țin(u)t(ul) Tutovii. Să face știre că domnii mele ni-au jăluit Sandul șet(rar), isprav(nic) de ținutul Vasluiului, arătând că acolo în târgul Bârladului are câteva locuri de casă de baștină, pe care locuri au arătat că are și scrisori, dar scrisorile aice nu s-au văzut, și cerșind de la domnie mea ca-s(ă) rânduim bo(i)eri hotarnici să-i aliagă și să-i hotărască locurile de către alți înpregiuraș(i). Iată scriem dum(nea)v(oastră) și vă rânduim să mergiț(i) la stare(a) locurilor fiind acolea în târgu, și strângând oameni bătrâni mahalagii înpregiuraș(i) se cercetaț(i) întâi de are șet(rarul) Sandul scrisori pe acele locuri, și de sint drepte a sale făr(ă) de pricină să le alegeț(i) și să le hotărâț(i) din giur înpregiur măsurându-li și în stânjini dup(ă) obiceiu, și să faceț(i) și mărturii hotarnică în semni, fiecare să vă iscăliți, atât dum(nea)v(oastră), cât și alții ce să vor tâmpla la hotărât; care mărturii hotarnice cercetându-s(e) aice de dum(nealui) vel log(ofăt) de vor fi făcut(e) cu dreptate i să va face Sandului șăt(rar), și întăritură de la domnie mea. Iar când cineva va avea a răspunde asupra a vreunie dintr-acele locuri, dum(nea)v(oastră) iarăș veț(i) cerceta și după cum veț(i) cunoaște a fi drept veț(i) giudeca, și în mărturie ce veț(i) da, veț(i) arăta toate pricinile pre largu, și neodihnindu-s(e) vreo parte cu zi de soroc veț(i) triimiti la divan. Aceasta scriem.

҂а҃ѱоз<1777> маи к҃є <25>

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 102/ 34. Original.

---

330 **1777 (7285) martie 21**

Adică noi moșănii de moșiia Pleșănii, anumi Lupul Chirica, i Antohi Bobeiu, i Ignat Bostaca, i Sandul zăt Iurașco, i Lupul Ciorneiu, i Tanasă, nepot Fanului, i Toader brat lui Tanasă Fanului ot Micești, Costandin brat Lupului, Nistor brat lui, Ion zăt Bostacăi, Sava zăt Băncilă, i Dumitrașco, nepot Chiricului, Vasâlachi Ciocan, Gavrilă Căputar, Ioniță, frate lui Căputaru, i Neculaiu, ficiorul lui Ursachi, nepot lui Iurașco Bostacăi, i Toader Obrejă zet Iurașcu, i Toadir Cucul zet Corangâi, i Mih(ă)ilă Căța[1], nepot Corangâi cu frații lui, i Vasâli Cuța, nepoți Chiricului, i Ștefan Prăvăliciu, i Vasâli Prăvăliciu, Pamfili, frate lor, i Lupul Romila, nepot lui Iurașco, i Vasâli Topală zăt Bostacâi, i Lupul Butnarul ot Laza zet Ștefan Chiricului, i Gavrilă Năstacul, strănepot Sofiicâi, i Petre Poiană, nepot Chiricului, i Ioniță Sârbușcă, nepotu Nacului, i Toadir Ciobanul, nepot Chiricului, i Petre Epuré zet Ion Bobeiu.

Dat-am adivărat zapisul nostru, de nime sâliți, nici asupriți, ce de a noastră bună voe, noi acești oamini care am fostu de față cu sfatul tuturoru și cu voe a totu neamul neamului nostru a mari și a mici, ce de a noastră bună voe am dat danie sfintei mănăstiri de la Mânzați, care să prăznuește hramul Sfântului Ioan, am dat un iazu vechiu strămoșăscu din trei iazuri ce avem pe moșiia noastră Pleșănii, iazul cel mai din gios, care acestu iazu au fostu a strămoșului nostru a lui Neculaiu Pleșan, frate lui Toader Pleșanu, fiind omu stărpu, s-au dat pentru pomenire lui Sfintei Mănăstiri Mânzații, însă iazul dacă-l va ezi sfânta mănăstire să stăpânască cât va călca apa înnapoi din ezătură în sus, să stăpânască cât va ține apa, și cât va călca apa până în coada iazului, iar malurili, uscatul, din ezătură în sus este a răzășilor, mănăstirea să s(e) stăpânească iazul, apa pără unde va călca apa în coada iazului. Iar din ezătura iazului în gios pără în hotarul din gios, care s-au pus piiatră de s-au dispărțit Pătrășcanii di Pleșeni(i) cu 14 pământuri ce-au avut Pătrășcanii cumpărătură din Pleșen(i), și din ezătură înspri apus pără în zare dealului Mânzaților, să stăpânască mănăstirea și câmpul din ezătura iazului în gios pără în hotarul Pătrășcanilor și dispre răsărit tij din ezătura e(a)zului în gios am dat câmpul spre răsărit, și tae piste vâlceaoa Ghindăréștilor, și să sue în d(e)alu și să pogoară în Sămilișoară, și să sue spre răsărit pe malul vâlcelii Baltăloru pi din sus pără în zarea d(e)alului ce s(ă) hotărăște cu Tunsăștii, și mergi în gios pe zarea d(e)alului pără drept izvorul Hotnogului, unde s-au pus o piiatră în izvorul Hotnogului, și să sue din pârâul Hotnogului la deal spre apus pără în zarea dealului Pătrășcanilor, și face zarea în sus pără în râpa Tâlharului, și face la vale pe malul râpii pi din sus și s(e) pogoară la piiatra ce s-au pus lângă drum dispre răsărit, și treci piste apa Sămilii spre apus, unde s-au pus o piiatră iar lângă drum în gura vâlcelii, unde au fostu arie lui Bogonosu, și să sue la deal spre apus pără în zare dealului Mânzaților, și face zarea în sus pără în drumul ezăturii, și să pogoară la vale pără în ezătură.

Și noi toți răzășii di Pleșen(i) am dat această moșie cu iazul după cum să arată mai sus, și această moșâe ce am dat danie Sfintei Mănăstiri Mânzații, de să va întâmpla ca să iasă pe urmă cu vreo pricină, să avem a da altă moșie pentru aceasta, și din n(e)amurile noastre sau răzășii noștri de s-ar scula ca s(ă) strici danie aceasta, noi să avem a răspundi să dăm moșie din moșâile noastre, și oricine să va scula din n(e)amurili noastre sau răzășii noștri ca să strâci această danie ce am dat Sfintei Mănăstiri Mânzații, să fie supt sfintei mănăstiri și a totu n(e)amul nostru, fiind că noi am dat-o pentru pomenire(a) strămoșilor și părinților noștri, care această moșie este pe apa Sămilii la ținutul Tutovii.

Și acestu zapis s-au făcut dinainte a boeri mari, preoți, mazili, care mai gios sânt iscăliți.

Și pentru mai adevărat(ă) credință am pus degitili în loc de peceți.

7285 <1777> mart(ie) 21.

Lupul Chirica.
Anton Bobeiu.
Ignat Bostaca.
Sandul Iurașco.
Lupul Ciorneiu.
Tănase, nepot Fanului.
Toadir zăt lui Tănasă Fanului ot Micești.
Costandin brat Lupului.
Nistor brat lui.
Ioan zăt Bostaca.
Sava zăt Bâncilă.
Dumitrașco, nepot Chiricului.
Vasâlachi Ciocan.
Gavrilu Căputaru.
Ioniță, frate lui Căputaru.
Neculaiu, ficiorul lui Ursachi, nepot lui Iurașco Bostacâi.
Toad(e)r Obreją zăt Iurașco.
Toad(e)r Cucul zet Corangai.
Mihăilă Cuța, nepot Corangâi cu frații lui.
Vasâli Cuța, nepot Chiricului.
Ștefan Prăvăliciu.
Vasâli Prăvăliciu.
Pamfili, frate lor.
Lupul Romila, nepot lui Iurașco.
Vasâli Topală zăt Bostacâi.
Lupul Butnariu ot Laza zăt Ștefan Chiricului.
Gavril Năstacul, strănepot Sofiicâi.
Petre Poiană, nepot Chiricului.
Ioniță Sârbușcă, nepot Nacului.
Toadir Ciobanul, nepot Chiricului.
Petre zăt Ioan Bobeiu.
Ioniță Vidinarul zăt Toadir.

Fiind că la această danie ne-am întâmplat și noi și fiind că de bună voe lor au dat danie Sfintei Mănăstiri Mânzații, pentru ca să s(e) creadă am iscălit și noi.

Iscăliți în original.
Pamvon ieromonah, egumăn ot Florești, mart(o)r.
Neculaiu Canta pah(a)r(nic), mart(o)r.
Iordachi Lambrino pah(a)r(nic), mart(o)r.
Mih(a)il za is(prăvnicie).
Iordachi biv vel med(elnice)r.
Ierei Manolachi prot(o)pop.
Și un altul necunoscut la iscălitură.
Ioniță Negruțu mazil, mart(o)r.

Panaiti Damiian log(o)f(e)t am scris acist zapis de danie, cu zisa tuturor răzășil(o)r.
Divanul.
Copiia aceasta fiind întocma cu original(ul), s-au adiverit.
1829 mart(ie) 23.
Costachi Conachi <ss>.
Ioan Grecean vor(ni)c <ss>.
Gheorghi Herm(eziu) agă <ss>.
Di mini s-au posleduit și este întocma cu or(i)ginalu(l).
1829 mart(ie) 22.
Chirica ban <ss>.

<Pe verso-ul filei a doua>: Copie scrisorii di danii către Schit(ul) Mânzați. / 7285 mart(ie) 21. N. 39.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 615/13. Copie din 22 martie 1829.

EDIȚII: Iacov Antonovici, Episcop Hușilor, *Documente de ale foastelor schituri Orgoeștii, Bogdănița, Pârveștii, Cârțibașii și Mânzații din județul Tutova,* cu o introducere, ilustrațiuni și o hartă, Huși, Corlăteanu, 1929, p.120 -125 (publicat după original).

---

[1] Cuța la Antonovici.

---

331 1777 (7286) septembrie 5

† Adică eu Postolach(e) Budaci, și eu Gligoraș spătar, și eu Ion(i)ți Țuvril, iu Strătulat zit Pătrunsu, dat-am adevăratu zapis(ul) nostru la mâna dum(i)sali giupânului Costantin, ficior priutulu(i) Ion Tufă, precum să-s(e) știi pentru niște zapis(e) ce au fostu zălogiti al(e) no(a)stre la dumnealui Iorga Burghele vil armaș, și răscunpărându-li preutul Ion Tuf(ă) de la dumn(e)alui Iorga Burgheli de preun(ă) cu răzăș(ii), anumi Mih(a)il spătar, și Lupul Cioban, și Mih(ă)lach(e) Pătrunsul, nepoț(i) lui Frățiian di Orzăști, pentru trii zapis(e) ce răspundu doi bătrâni și giumătati di Murgești i cu vale(a) Băhnar(ilor) i cu Șinta, și învoindu-s(e) cu preutul Ion Tuf(ă) la acele zapis(e) de moșii și făcându-s(e) fraț(i) de răscunpărător la ci moșii și trăgându-s(e) ei pe patru părți și învoindu-s(e) ei în di ei și făcându parte și priutului Ion Tuf(ă) părți unul cu și alegându-și priutul Ion Tuf(ă) parte(a) sa și dup(ă) ci s-au (a)lis parte(a) sa a priutului Ion Tuf(ă) ni-(a)u dat zapisele de moșii și noi am datu această scrisoare la mâna dum(i)sale și mărturii precum ne-au dat zapis(e)le. Bașca de aceste trii zapis(e) n(e)-au mai dat altu zapis, ci-au avutu cunpărat priutul Ion Tuf(ă) di la Lupul Cioban dreptu 15 lei, adic(ă) cinsprăzăci lei parti(a) lui. Și pentru credința n(e)-am pus degitili.

҂зсп҃ѕ <7286>**сеп(темврїе) е҃ <5>.**

Eu Postolach(e) Budaci. Noi toți răzăș(i) unul ca altul.
Eu Gligo(ra)ș spătar.
Eu Ion(i)țe Țuvril.
Eu Strătulat zet Pătrunsului.

<Pe verso-ul filei a doua>: Zapis di moșie Murgeni.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 531 / 9, original, difolio.

332 **1778 februarie 18**

† Иѡ Кѡстандин Дꙋмитриꙋ Мꙋрꙋз в(оє)вод(а), Бож(ї)ю мил(о)ст(їю), г(о)сп(о)даръ Зъмли Молдавскои. Cinst(iți) și credincioș(i) boerii domnii mele, dum(neata) Costandin Greceanu biv vel ban i Grigoraș Costachi pah(arnic), ispravnicii de țin(u)t(ul) Fălciiului. Să face știre că domnii mele au dat jalobă preutul Dumitrachi și Scarlat diiacon, înpreună cu alți răzăș(i) ai lor, cum că ei având părți de moșii părințăști în hotarul Muntenilor, și în Pițcani, și în Puțăni, cu scrisori, la țin(u)t(ul) Fălciiului, în care moșii având parte și dum(nealui) pah(arnicul) Costandin Pălad(e), li s-ar fi înpresurând părțile lor de către dum(nealui) Ion Pălad(e).

Pentru care au arătat că au mai luat carti g(os)p(o)d către episcopul de Huș(i) și către pah(arnicul) Iancul Greceanu, când era ispravnic, să le hotărască părțile jăluitorilor, și rânduind mazili hotarnici, care mergând acolo la moșii și făcând știre pah(arnicului) Pălad(e) să-ș trimită vechil cu scrisorile, au așteptat câtiva zili acolo la moșii și nicidecum n-au trimis vechil cu scrisorile.

Deci acum iată că de aici i s-au zis dum(nealui) pah(arnicului) Păladi ca să-ș trimită vechil cu scrisorile acolo la vremi când viț(i) fi acolo la moșii. Și scriem dum(nea)v(oastră), luând carti domnii mele, de nu viț(i) pute merge însuș, să rânduiț(i) pe niști mazili pi care viț(i) socoti, să m(e)argă acolo la stare moșiilor, undi fiind de faț(ă) vechil(ul) dum(nealui) pah(arnicului) Pălad(e) cu scrisorile ce va ave, să strângă pi toț(i) răzășii și alți înpregiuraș(i), ca să vie cu scrisorile ce vor ave, și să ste să cercetez(e). Și precum vor socoti cu dreptul, să aleagă cu părțile jăluitorilor din înpresurare și să le stâlpască cu pietre hotar deosăbindu-le di o parte, și să de și mărturie hotarnică în sămne anumi. În care mărturie să iacălia(s)c(ă) acii mazili și toți cii ci vor fi adunați, și să iscăliți și dum(nea)v(oastră), care mărturie cercetându-s(e) aice de dum(nealui) vel log(o)f(et) și fiind făcută cu cale și cu priimire tuturor, să s(e) întăriasc(ă) și cu hrisovul domnii mele. Aceasta scriem.

҂аѱои <1778> **фив(рꙋарїє) иї** <18>.

Прочит вел лѡг(о)ф(є)т.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 386/34. Original, difolio, sigiliu mic octogonal.

---

333 **1778 iunie 6**

Perilipsis de pe scrisorile ce-au arătat Costandin Arhirii și cu alți răzeș(i) a lui pe moșie Ungurenii de la ți(nu)t(ul) Fălciului.

1778 iun(ie) 6

Ani	luni		
҂згї <7013	fev(ruarie)	**ѕї <16>**	Suretu de pe un uric sârbăsc di la Bogdan vodă cu cari întărești stăp(â)nire(a) lui Toader și frățini-său lui Lazor și surorii lor Vaschii pe a patra parti di satu din Ungureni ci iaste pe pârăul bătrânii Sărati ot Prut, cari au cumpărat-o drept 150 zloț(i) tătărăști de la Grigorii Cucul. Iar hotarul aceștii a 4 part(e) di sat di Ungureni, parte(a) dispre Prut să începi din gura pârăului Oilor pân(ă) în vârvul dialului la la săpata movilă, și di acolo iar piste câmpu pân(a) la o fântână în ezăr la stâlpu la pârăul ce să chiamă Saca în dial la stâlpu, și tot pe câmpu pân(ă) în vârful dialului la altu stâlpu, și di acolo pe câmpu pân(ă) în Sărata la alt stâlpu, undi dă Sărata în gura pârăului Oi(lor); atât iaste hotar(ul) aceștiia 4 parte di sat di Ungureni.

҂з҃рѯѳ **<7169>**			Suret di pe un uric de la Ştefan Vasili vodă în cari arată că s-au pârât de faţă Pătraşcu, ginirile lui Andronic din Todereşti, cu Grigorii, ficiorul lui Meleşteanu, pentru o moşii ce-au zis Pătraşcu că ari înpreună cu Grigorii şi cu alţi fraţi ai lor la satul Ungurenii, ci să chiamă acmu Todereştii pe Sărata, la ţin(utul) Fălciiului, cari o trăgi di pe socrul său Andronic, nepot lui Grigorii Cucul, fiind cumpărătură lui Grigorii Cucul, arătând că sint ei toţi de pe acel moş din Grigorii Cucu, şi acum pe dânsul îl liapădă din moşii; Şi întrebându pe Grigorii Meliaştian el tăgăduia că Pătraşci n-ari moşii, apoi din uric(ul) ce-au arătat Meleştian şi după marturi ce-au adus Pătraşc(u) s-au dovedit că acel moşu ci scrii în uric iaste moş şi lui Meleştian şi lui Pătraşcu, ginirile lui Andronic, şi hotărăşti să fie şi la moşii stăp(â)nitori frăţişti.
҂а҃ѱѯѕ **<1766>**	~~Сѣпт.~~	~~**ві҃** **<12>**~~	O mărturi(e) de la 2 mazili, Lupul Timircan i Apostul Penişoară, în cari iaste iscălit dum(nealui) stol(nicul) Gheorghii Beldiman, fiind is(pravnic) la Fălciiu, întru cari arată aceşti mai sus numiţi mazili că fiind pricină între Arhireşti şi cu Pivnicer pentru această a 4 parte din Ungureni di Sărata, întru cari cere Pivnicer să intre în Ungureni cu numi di Pojăreni; dup(ă) cercetare(a) ce-au făcut i-au adiverit semnili aceştii a patra parte din Ungureni di pe apa Sărăţii, despre Prut, întocma după cum sint arătate la ispisoc(ul) lui Bogdan vodă, iar Andreiu Pivnicer altă dovadă atunce n-au arătat fără numai un zapis di la o fată a lui Pojar pe o parte di moşii din Pojoreni, în cari zapis arată dispri faţa Prutului, iar nu dispre Sărata; Şi cerând alt(ă) dovadă lui Andreiu Pivnicer pentru adiveriri(a) semnilor n-au arătat, iar Arh(i)ereştii pentru stăp(â)nire şi semnile Ungurenilor ci să numesc Tudereştii, au mai arătat dovadă şi un zapis a răposatului Ştefan Ros(e)t log(o)f(e)t cum că Todireştii din vechiu s-au chemat Ungureni.
҂а҃ѱоє **<1775>**	a(u)g(us)t	**к҃** **<20>**	O mărturii hotarnică de la Lupul Timircanu i Ursachi Porcesc(u) şi Ioniţi Buzincu, ce-au fost rânduiţi di episcop(ul) Huşului i dum(nealui) ban(ul) Gheorghii Beldiman, ca să hotărască această a 4 parte din satu din Ungureni între niamurili Arh(i)ereştilor, şi arată că dup(ă) toată cercetare(a) ce-au făcut acolo la stare(a) moşii fiind faţă toţ(i) răzăş(ii) înpregiuraş(i) după semnile ispisocului lui Bogdan vodă au măsurat moşie cu stâ(n)j(enul) şi au hotărâtu.

Arhivele Naţionale Iaşi, Colecţia Documente, 455/13. Original.

334 **1778 (7286) iulie 28**

Suret de pe diiata strămo(a)șii noastră Todosiicăi Joroae de moșii și țigani ce au dat fiicii sali Siminii Gheuculesii, scriind într-acesta chip cum arată în gios.

Part(ea) fiică-me(a) Siminii, part(e) din Ionășești, ce am cumpărat-o di la Buhușoae logofetiasa, Ciuiancii[1], ce am cumpărat de la frat(e)-meu Gavril, iar țigani i-am dat pe Dumitru cu ficiorii lui și cu țiganca lui, i Ion cu țiganca și cu toți ficiorii lui, și pe Tănas sin Erimii zet Ion țiganul.

Această part(e) scrii că au dat-o și după cum scrie diiata aș(a) i-am dat acest suret.
Лєт҂ⷭзспѕ <7286/1778>**иꙋлиє(є) кⷰи** **<28>**
Antohi Jora sulger <m.n.>

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 531/10. Suret.

---

[1] Cioinagii din Covurlui.

335 **1778 noiembrie 9**

Facim știri cu această mărturii hotarnică precum au venit dum(nea)l(ui) sul(gerul) Antohi Jora cu luminată carte preînălțat domn(u)lui nostru mărie sa Costandin Dimitrii Moruz v(oie)vod întru cari ni să poroncești ca-s(ă) mergim să hotărâm o moșii a dum(nealui) sul(gerului) Antohi Jorăi, anumi Polițănii, pe apa Tutovii, undi esti și așăzare(a) dumn(ealui), în țânut(ul) Tutovii, cari moșii pe din sus să hotărăști iar cu moșie dumn(ealui) sul(gerului) Jorăi, anumi Băhnarii, iar din gios să hotărăști cu moșie dumn(eai) spăt(ă)r(e)s(ei) Catrinii Sturzoai, anumi Bogeștii, și cu noi fiind orânduit din poronca g(os)pod și Ștefan Mirce vor(ni)c de poartă. Și neputând noi să mergim, având trebuința țin(u)t(u)lui și alti poronci, au mersu Ștefan Mirce vor(n)ic de poartă, și dinpreună (cu) vor(ni)c(ul) di poartă am orânduit în locul nostru pe Costandin Borș maz(i)l, om de ispravă, și mergând la numita moșii au strânsu pe toți răzășii înpregiurași și oameni bătrâni, anumi pe Ilie, și Ștefan Groza diiacon, și Toader Gârgul, și Lupul Poghircu cel bătrân, și Toader Scântei, și Neculai Panhilii, și Toader Curălar, și Mihălachi Cojocar și alti niamuri a lor, și au făcut funii di 20 pași și pasul di șasă palmi. Și au mersu întâi în capul moșii Polițănilor den sus undi să hotărăști cu Băhnarii iar moșie dum(i)s(ale) sul(gerului) Antohi Jora, și acolo le-au arătat răzășii hotarul stâlpu de piatră în malul unii gârli ci să numești gârla Bratului, și au început a măsura din hotar(ul) Băhnariului în gios până în hotar(ul) Bogeștilor, undi esti o dălmă, drept capul Dumbrăvii spre soari apuni, și acolo au dat samă toți răzășii și (...) sau mai întâmplat că au auzit și au apucat de moșii părinților că ace(a) dălmă drept capul Dumbrăvii esti hotar di veci, ci să hotărăsc Polițănii cu Bogeștii, cetind și carte de blăstăm, și măsurând toată moșie Polițănii în curmezâș s-au găsit 105 funii și funia de 20 pași, și pasul 6 palmi, și isprăvindu-să de măsurat au venit înainte(a) noastră toți răzășii au dat samă că toată moșie Polițănii umblă în 3 bătrâni, anumi Micul, Negre și Mihalcu, și înpărțându-să suma funiilor pe bătrâni s-au venit câti 35 funii pe un bătrân, și fiind două părți di răzăși, fiind d(umnea)l(ui) sul(gerul) Antohi Jora, s-au cercetat toati zapisăli cu amărunt(ul) a fiiștecăruia și s-au aflat o parti di răzăși că trag moșii di pe un Vintilă, și di pi un Negru ci a cumpărat Vintilă din bătrân(ul) Micului a șasa parti a cince, și din bătrânu(l) lui Mih(al)cu a patra parti ci au cumpărat Negrul, și înpărțând 35 funii în 6 părți s-au venit 11 funii, 13 pași, (2) palmi, cumpărătura lui Vintilă din bătrân(ul) Micul a șăsa, și a cince(a) parti pe uricul ce-au arătat răzășii înpărțându-să bătrân(ul) Mihalcu, iar 35 funii în patru părți s-au venit 8 funii, 15 pași, cumpărătura Negrului iar pe uric(ul) ce-au arătat răzășii, iar toată parte(a) dintr-amândoi bătrânii s-au venit 20 funii, 8 pași și 2 palmi răzășilor ci trag den Vintilă și din Negru, anumi Ilii Romila, și Ștefan Groza diiacon, și Toader Gârgul și Lupul Poghircu cel bătrân, cu toati neamurili lor. Iar o parti di răzăși, anumi Toader Scântei, Ioan Barău, Toader Curălar și cu toati neamurili lor trag toți dintr-un moș a lor, anumi Andonie, carili acel Andonie au fost ginere unui Grigori Polițan ci s-au numit stolnicel, și acel Grigori au fost cumpărat un bătrân din Polițăni, și giumătati di bătrân l-au fost dat zăstri ginerilui său Andonie din cari să tragi Toadir Scântei și cu tot niam(ul) lui, iar giumătati de bătrân să află vândut di nepoții și strănepoții lui Grigori la niamurile dumn(ealui) sul(gerului) Antohi Jora. Și Toader Scântei cu neamurili lui trăgând ca să ia la stăpânire(a) lor tot bătrânul deplin ci l-au cumpărat Grigori stolnicel, zâcând că au fost 2 Grigori în Polițăni și unul s-au numit Grigori stolnicel, iar unul s-au numit Grigori Polițan, și pentru acee trag tot bătrân(ul). Fiind toți răzășii de Polițăni față s-au întrebat cum știu să mărturisască în frica lui Dumnezău, doi Grigori au fost în Polițăni, au numai un Grigori. Iarăș(i) mai cetindu-li-să și carte de blăstăm asupra cui n-a mărturisî drept, au mărturisit înainte(a) noastră Ștefan Groza diiacon și Toader Gârgu și Lupul Poghircu cel bătrân, oamini bătrâni răzăși, cum că ei au auzit șă știu din gura moșilor și a părinților, că numai un Grigori în Polițăni au fost, și acelue i-au zis și Polițanu și stolnicel, iar alt Grigori nu știu să fi mai fost. Și încredințându-ni în mărturie bătrânilor și în zapisăli ci ne-au arătat dum(nea)l(ui) sul(gerul) Antohi Jora am scos parte di moșii lui Toadir Scântei cu neamurili lui numai ace(a) giumătati di bătrân ci esti parte(a) lui Andonie, dată di socru-său Grigori stolnicel, și fiind bătrânul de 35 funii să faci pi giumătati de bătrân șaptisprezăci funii și zăci pași să ia Toader Scântei și cu niamurili lui carii să trag din Andonii. Dar ne-au mai arătat dum(nea)l(ui) sul(gerul) Antohi Jora un zapis din let ҂зсмд<7244>, scriind cum că Anița, fimee lui Neculai sân Andoni și cu fiică-sa Marie, fata lui Neculai sân Andoni, au vândut toată parte(a) bărbatului ei din Polițăni câtă s-a alege drept șasă lei dumn(ealui) stol(ni)c(ului) Toderașc(u) Jora, cari nici Toadir Scântei cu niamurili lor n-au tăgăduit, și întrebându-s(e) pe Toadir Scântei câți frați au fost cu Neculai sân Andonie și el au dat samă că au fost 4 frați; și fiind că mai ia dum(nea)l(ui) sul(gerul) Jora a patra parti din giumătati, parte(a) vânzător(u)lui lui Neculai sân Andonii 4 funii, 3 pași, și au rămas în parte(a) lui Toadir Scântei și a neamurilor lui 13 funii, 3 pași. Iar toati părțâli a tuturor răzășilor celor ci trag din Vintilă și din Negrul și din (An)doni, pisti toati păr(țile) lor li să vin să ia 33 funii, 11 pași, 2 palmi. Dum(nea)l(ui) sul(gerului) Antohi Jora i să faci să ia 71 funii, 8 pași și 4) palmi, și i s-au dat dum(i)s(ale) sul(gerului) Antohi Jora moșie den sus alăture cu moșâ(i)e dum(i)s(ale) Băhnarii, iar răzășilor li sau dat den gios undi să hotărăști cu Bogeștii; Și așa sau și stâlpit cu p(i)etri hotar și s-au hotărât ca să stăpânească dum(nea)l(ui) sul(gerul) Antohi Jora acesti 71 funii și 4 palmi, parte(a) din sus, cu paci de către toți răzășii de Polițăni cum și totî răzășii de Polițăni să-ș(i) stăpânească toată parte(a) lor acesti 33 funii, 11 pași, 2 palmi, în parte(a) den gios cu pacidi către dum(nea)l(ui) sul(gerul)Antohi Jora, iar pentru o parti di Polițăni di loc ci-i parti despre soari răsari ce-au luat-o călugării di Sfânta Vineri când au hotărât Ciurileștii zicând că-i de Ciurilești, nu s-au măsurat nici s-au hotărât, păr când să vo(r) (gi)udeca cu călugării di Sfânta Vineri, și atunce di (…) da giudecata să ia ace(a) parti de loc, atunci măsurând or înpărță-o și or hotărâ-o după cum li să va vini, că (a)șa ne-au mărturisât toți răzășii de mai sus numiți, luând carti de blăstăm, cum că această moșii Polițănii umblă hotar(u)l din zare(a) deal(u)lui despre apus, undi să hotărăști cu poiana de codru, mărturisându cu toții cum că și Oance esti tot de Polițăni.

Și după hotărâre(a) ci s-au făcut am dat această mărturii ca-s(ă) fii de încredințari la mâna dum(i)s(ale) sulgeriului Antohi Jora.

҂аѱои <1778> ноемв(рїе) ѳ <9>

Costin Catargiu spat(ar).

De la giudecătoria țin(u)t(u)lui Tutovvii

No. 164

Copiea aceasta poslăduindu-să din cuvânt în cuvânt și fiind întocmai cu ce(a) în or(i)ginal mărturie hotarnică supt iscălitura spat(arului) Costin Catargiu, apoi după cerire ce prin jalobă au făcut Ioniț(ă) Lăzanul, vechilul răzășil(o)r moșii Oance s-au încredințat cu iscăliturile cuviincioasă și punier(a) peceții, dându-s(e) la mâna numitului Lăzanul.

1833 maiu 16

<ss>Enăcachi Dragoş căm(inar).
D(irector) <ss> stol(ni)c C. Iacomi.
De mini s-au poslăduit <ss>.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Răchitoasa, X/37. Copie, rupt, sigiliul judecătoriei ținutului Tutova.

---

336 **1779 iunie 5**

No. 13

Facem știre cu această carte de giudecată, că din luminată poronca preînălțat domnului nostru, măriia sa Costandin Dimitrie Moruz v(oe)v(o)d, s-au giudecat de față înnainte noastră Șărban, ficioru(l) lui Apostu pit(ar) di la ținutul Niamțului, cu Dămian Bărar monah de la Mănăstire(a) Rusului, pentru o parti di moșii din Tămăoani de la ținutu(l) Covurluiului, parte(a) unui Răzmeriță Adam, a cărora pricină cercetându-să într-acesta chip s-au aflat.

Șărban, ficioru(l) lui Apostu pit(ar), prin jalba lui ce-au dat la mărie sa vodă și s-au rânduit la mine, au arătat cum că moșul său Gheorghiț(ă) pit(ar) au cumpărat o giumătate din săliște(a) Tătăoanilor, ce sânt pe Prut la ținut(ul) Covurluiului, di la un un Răzmeriță, frate lui Alecsandru Adam, și de la feciorii săi cu zapisu.

Care parte di moșii cât au trăit Gheorghiță pit(a)r și Apostu pit(ar) au stăpânit-o, iar după moarte(a) lui Apostol pit(ar) rămâind fimeia sa văduvă și cu copii mici, au căzut stăpânitor iarăș acei ce vândusă la Gheorghiță pit(ar).

Acum mergând Șărban să-ș(i) caute de moșii, au găsât vândută parte(a) sa di acest Dămian Bărar monah la dumn(ea)lui log(o)f(ă)t(ul) Ioan Cantacuzino. Pentru care au arătat Șărban că el mergând cu carte go(s)p(o)d la isprav(nicii) de țin(ut), au trasu la giudecată pe Dămian Bărar și însuș Dămian Bărar i-au dat zapisu(l), arătând adevărul că au fost neguțat acia parte a lui Răzmiriță cu dum(nea)lui logofătu(l) Cantacuzino ca să o vândă, dar bani n-au luat de la dumn(ea)lui, iar mai pe urmă mergând Șărban la moșie, după zapisu(l) lui Dămian, au găsât-o cuprinsă în hotărâtura altor părți ce-au mai cumpărat dumn(ea)lui logofătu(l) di la răzăși.

Și la aceasta au cerut dreptate, arătându-ne Șărban și zapisul lui Dămian Bărar, cari iaste din 1778 dechemv(rie) 17, adiverit fiind și cu iscăliturile dumilorsale isprav(ni)ci(lor) de ținut, Iancul Greceanu pah(arnic) și Iordachi med(elnicer).

S-au întrebat pe Dămian Bărar monah ce răspunde. Și pentru căci au vândut acea parte de moșii la dumn(ea)lui logofătu(l) Cantacuzino, el întâi s-au apărat răspunzând că n-au vândut, dar după ce i s-au arătat zapisul ce-au dat înnainte dumilorsale isprav(nicilor) la mâna lui Șărban, pe urmă însuș au mărturisât adevărul, cum că el au mai avut părți de moșii părințăști într-alti hotară înpărțitoare, cu acel Răzmeriț(ă), și Răzmeriță au vândut atât părțile sale, cât și părțile lui Dămian Bărar monah, și elu neștiind cum că parte(a) din Tămăoani să află vândută la Apostul pit(ar) di Răzmeriță, au vândut și el această parte la dum(nea)lui logofătu(l) Cantacuzino, dar bani n-au apucat a lua.

Întrebându-să pe dum(nea)lui logofătu(l) Ioan Cantacuzino de au cumpărat dum(nea)lui de la Dămian monahul vreo parti din Tămăoani, dumn(ea)lui au dat răspuns că de la Dămian Bărar n-au cumpărat, făr(ă) de cât au arătat că parte(a) ce au avut niște surori a lui Răzmiriță fiind danie la Mănăstire(a) lui Adam l-au luat la schimbu de la mănăstiri dând un sălaș de țigani, mai cumpărând și altă parte de la un Mihale Diliaon de Ocnă, care iarăș tragi din surorile lui Răzmeriț(ă). Iar cât pentru parte(a) ce o ceri Apostul pit(ar), cumpărătură de la Răzmeriț(ă), să margă Șărban să stăpâniască partia ci-au cumpărat.

S-au întrebat pe Șărban sân Apostul să ne aräte cu ce trage parte(a) lui Răzmeriță din Tătăoani. Șărban au arătat un zapisu din 7221 <1712> fev(ruarie) 8, ce-au trecut la mijloc 66 ani di la acel Rîzmiriț(ă), fratele lui Alecsandru Adam, și fimeia sa Irodie și cu feciorii lor, care scriu cum că au vândut lui Gheorghiță pit(ar) parte(a) sa giumătate din săliște(a) Tătăoanilor ot Covurluiul drept 16 galbini, care zapisu să află încredințat cu iscăliturile a 9 marturi, anumi Șărban jic(nicer), și (...)[1] vamiș, și Mărdari vor(ni)c, și alții.

Deci dar la aceasta luând sama cu amăruntul s-au cunoscut atât din zapisu(l) ce-au arătat Șărban, fecioru(l) lui Apostul pit(ar), cu care au cumpărat Gheorghiță pit(ar), parte(a) lui Răzmeriță cum și din sângură mărturiia lui Dămian Bărar monah, cum că Dămian Bărar n-au avut nici o triabă cu parte(a) lui Răzmeriță a o stăpâni sau să o vândă, și Șărban, fecioru(l) lui Apostul pit(ar), are toată putere(a) și dreptate(a)a trage să ia în stăpânire(a) sa parte(a) lui Răzmiriț(ă), iar că au arătat Dămian Bărar monah cum că ar fi avut răzășii cu acel Răzmeriț(ă) la alte moșii pe aiure, și că Răzmeriță au vândut părțile lui Dămian monah. Pentru una ca aceia au fost luat parte din Tămăoani de au stăpânit-o și au neguțat-o la dumn(ea)lui logof(ă)t(ul) Cantacuzino. Aceasta o zice făr(ă) de cale, căci trebue să o ia cu giudecată de la însuș Răzmeriț(ă) mai înnainte de a să vinde la Gheorghiță pit(ar), iar nu acum după ce să află vândută de 60 ani trecuți la mijloc, ce cu toate aceste socotiala noastră așa au dat.

Și după dreptati așa am giudecat, hotărând. Șărban sân Apostol pit(a)r să-ș(i) stăpâniască parte(a) lui Răzmiriță ce-au cumpărat Gheorghiță pit(ar) în pace, după zapisul încredințat ce să află la mâna sa, iar pe Dămian Bărar monahu(l) s-au dat rămasu din toată giudecata. Și dumn(ea)lui log(o)f(ă)t(ul) Ioan Cantacuzino de va fi cumpărat parte(a) lui Răzmiriț(ă) de la Dămian monah sau de la surorili lui Răzmiriță îș(i) va căuta cu cel ce i-au vândut, ce Șărban sân Apostul pit(ar) va stăpâni numai driaptă parte(a) lui Răzmiriț(ă), iar nu și a surorilor lui Răzmeriță.

1779 iuni(e) 5.

Vasili Razu vel log(o)f(e)t.
S-au posleduit.
Costandin Leondari sulge(r) și log(o)f(ă)t de taină <m.p.>.
Proci vel log(o)f(e)t.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCVIII/159. Copie.

337 1779 iunie 9

Facim ştiri cu această mărturie hotarnică întru cari mi să poronceşti di dum(nealui) păh(arnicul) Grigoraş Costachi i di dum(nealui) med(elnicerul) Gavril Cărăcaş, isprav(ni)ci di ţin(utul) Fălciiului din poronca mării sali lui v(oie)vodă ca să merg să cecetéz şi să măsor o moşiie a preutului Miron Beşleaga şi a nepotu-său lui Vasăle Buşilă ş(i)-a lui Ioniţi Codreanu, nepot lui Vremi, şi a altor răzăşi a lor, cari moşiie este la acest ţin(ut)a Fălciiului, în gura Lohanului, anumi Căşotenii di sus. După poroncă am mers la numita moşiie şi am strâns pi răzăş(i) şi alţi înprigiuraş(i), anumi Vasâli Gavriţa, şi pi Toadir Ciobanul, nepot Gavriţăi, şi Dumitru sân Toadir Ciobanul, şi pi Eni sân Marii, Ion Săpoi, şi Neculaiu diiaconul zăt Ion Săpoi, răzăş(i) di Căşoteni şi alţi înpregiuraşi, anumi Toadir şi Cozma, ficiori popii Roşcăi, şi Ion Negoiţi, răzăşi di Pâhna. Şi făcând stânjăn di 8 palme şi făcând funi(a) di 20 stânjăni, şi măsurând sălişte(a) Căşotenii di undi m-au dus şi me-au arătat Toadir şi Cozma, ficiorii popii Roşcăi, nepoţi(i) lui Agărici, şi după o mărturie ce me-au arătat Vasâle Buşilă di la Neculaiu Agărici; şi di la popa Neculaiu Agărici arătând că umblă hotar(ul) moşiei Căşotenilor di sus până în fundul văii în mijlocul Vlavnicului, undi este salc(i)e mari în pârău din gios di undi au fost casa lui Vremi, zicând toţi răzăşii di mai sus arătaţi că acolo să dispart Căşotenii di sus di Căşotenii din gios, ce i-au vândut Agăriceştii dum(nealui) banului Costandin Greceanului, şi din salc(i)e arătată mai sus am purces măsurând în sus pen săliştі(a) Căşotenilor pi undi au fost timiliia casăi lui Gorghi Beşleagăi şi pin timilie casăi Gavriţii, şi tot în sus pi supt margini(a) pădurii pisti chisc şi ne-am pogorât la vale în pârăul Pâhnii, undi este o salc(i)e mari în mijlocul pârăului Pâhnii, undi au arătat răzăşii că au stăpânit din vechiu; şi s-au aflat 380 funi(i), 17 stânjăni, 7 palme, undi să dispart Căşotenii di sus di Pâhna, şi di acole am mers în deal la o peatră hotar întri Crasna şi întri Lohan, undi-ş(i) dau co(a)ste Căşotenii cu Pâhna, şi am purces în gios pe zare(a) dealului măsurând tot pintri Crasna şi pintri Lohan, şi ne-am pogorât în capul dealului şi am trecut pârăul Lohanului şi am mers tot în gios până la o peatră hotar ce esti în nişti spini din vale di drum undi-ş(i) dau co(a)ste Căşotenii din sus cu Căşotenii din gios, ce-au cumpărat dum(nealui) banul Greceanul di la Agăriceşti, şi s-au aflat 31 funi(i), 5 stănjâni, 3 palmi, din peatră în peatră la mijlocul moşii şi di acole am mers piste Crasna în dealul Bârladului, în capul Râpii Negrii în colţul moşiei din sus şi dispre apus diasupra budăiului în drum undi ne-au arătat Ion Chirica, mazăl, că să disparte moşie Căşotenii di moşie aldi Chirica, ce au cumpărat-o dum(nealui) ban(ul) Grecean(u); şi di acole am purces cu măsura în gios pi dealul Bârladului pi drum pin capul moşiei dispri apus pără într-o peatră hotar în colţul moşii din gios lângă drum, undi să dispart Căşotenii di sus di Căşotenii di gios, şi s-au aflat 28 funi(i), 4 stânjâni, 3 palme, şi aşe s-au închiet moşie Căşotenilor di sus; Şi întrebând pi răzăş(i) în câţi bătrâni umblă moşăia, ei au arătat cum că umblă în trii bătrâni, anumi Gavriţa, şi Gheorghi Beşleaga, şi Toadir Vremi, şi înpărţindu-să moşie pi trii bătrâni di mai sus arătaţi să vini di bătrân câte 14 funi(i), 12 stânjâni, 5 palmi, în sălişti, iar la mijlocul moşiei să vini câte 10 funi(i), 8 stânjâni, 3 palme, iar în capul moşii dispri apus să vin câte 9 funi(i), 8 stânjâni, 1 palmă. Şi după părţile ce să arată mai sus scoţind-şi Vasâle Buşilă, nepotul Beşleagăi, parte(a) bătrânului său vânzători, şi Ioniţi Codreanul, nepot lui Vremi, scoţindu-ş(i) iarăş(i) parte(a) bătrânului său lui Vremi vânzători, iar răzăşii ce să trag di pi bătrânul Gavriţa au zis vânzătorilor di mai sus numiţi să nu-ş(i) vândă părţile altora străini, că mai bini l(e)-or lua ei fiind că sânt răzăş(i).

Eu după poroncă am zis răzăşilor di mai sus arătaţi să de(a) banii ce dau alţi muşterei, ei nici banii n-au dat, nici a iscăli n-au vrut să să iscălească, şi eu după cum am aflat am dat această mărturii la mâna lui Vasâle Buşilă, nepotul Beşleagăi, şi la mâna lui Ioniţi Codrean, nepot lui Vremi, şi am iscălit.

҂аѱѻѳ <1779> иѹн(їє) ѳ <9>.

Irim(ia) căp(i)t(an), mazil.

<Pe verso-ul filei a doua>: Din luminată poronca preînălțat(ului) domnul nostru mărie sa Costand(in) Dimitriu Moruz v(oie)voda rânduind noi pe Irimie căp(i)t(an) ot Huș(i) de au cercetat și au hotărât această moșii Cășotenii de sus, cari după hotărâtura ce-au făcut aducând mărturie la noi am cercetat-o și fiind făcută cu rânduială am întărit-o și cu iscăliturili noastre.

Iuni(e) 10

<ss> G(rigoraș) Costachi, is(pravnic).

<Pe verso-ul filei a doua>: Cășotenii de sus / 1779 iuni(e) 9; **Лєт ҂а҃ѱоѳ <1779> иꙋн(їє) ѳ҃ <9> /** No. 7 / Mărturiia lui Irimiia căp(i)tan pentru hotărâtura ci au făcut moșii Cășotenii a popii lui Miron i a lui Bușilă și a Codrianului.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 419/152. Original, difolio.

338 1779 iunie 24

Cuvioase între ieromonaș(i) nacealnici de la Schitul Fătăciunii chir Ioanichie, cu blagoslovenie. Egumenul și cu tot soborul de la Mănăstirea Neamțului, ne-au jăluit pentru niști cărți de la Schitu ~~Mănăstirea~~ Pocrovul, care cărți zâc că sânt luate de răposatul Ionichie, starețul cuvioșii tale și duse la Schitul Fătăciunii, anume nu le știu câte sânt, dar mai vârtos știu de un Pateric Viețile Sv(i)nților, cuvioșiia ta mai bine li-i fii știind câte or fi, acum le cere, ce cuvioșiia ta să le cauț(i) să le dai. Și cărțile sânt cu blăstăm, cine le va înstreina de la locul lor, și pentru ca să nu rămâe și răp(o)satul însărcinat cu acel blăstăm pentru că le-au luat de la locul lor, asémene să nu te înpărtășăști și cuvioșiia ta de nu să vor da toate câte s-au luat.

Osebit că nici părinți nu prea sânt la acel schit ca să aibă cine să folosi de dânsele, iar acolo unde să cer sânt părinți.

Deci cuvioșiia ta vei urma dup(ă) cum ți să scrie, dând cărțile îț(i) vei lua însemnare pentru că li-ai dat. Aceasta.

1779 иꙋн(їє) к҃д <24>.
De bine voitor.
Episcop Romanului.

<Pe verso-ul fileia a doua>: 1779 iunie 24. Scrisoare Episcopului de Roman cuviosului între ieromonaș(i) nacealnicului de la Schitul Fătăciunii chir Ioanichie cu blagoslovenie; No. 1911.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Neamț, LXVI/27. Original, difolio, rupt.

339 1779 iulie 1

Adică eu, Vârnava, igumănul de la Sfeti Sava, dat-am scrisoare(a) me(a) la mâna dum(i)sali sărdăresăi Catrinii, precum să să știe că un țig(a)nu a dumisali, anume Ionu Poluță, ficioru lui Gavril, țig(a)nu(l) cel bătrân, luându pe o țiganca a mănăstirii, anume Aftănie, fata Irimii Pârjă, țig(a)nu a măn(ă)stirii, și acestu țig(a)nu a dum(i)sali fiind fugit di cât(i)va ani și au șezut totu în satu(l) mănăstirii, și acmu găsându-l dumn(e)aii pe acestu țig(a)nu al dumisali și având înpreună cu țiganca mănăstirii cinci copii, am stătut la înpărțala cu dumn(e)aii și s-au vinit în parte(a) mănăstirii doi copii, cei mai mari, și pentru fata ce(a) mai mari a lui Ion țig(a)nu me-(a)u dat dumn(e)aii pe Nastasăe, fata mari a Aftinii țig(a)ncii de la Sturzoai, și s-au vinit în parte(a) mănăstirii și Zaharie, ficiorul acestui Ion Poluță țig(a)nu, și dumn(e)aii au luat pe cei mai mici două feti și un copil pentru slujbi(le) țig(a)nului ce-(a)u slujit atât(i)a ani la mănăstire, și au rămas Aftinii țig(a)nca lui Ionu

Poluță înpreună cu bărbatului ii la stăpânire(a) dumisali. Deci să aibă dumn(e)a(e)i a stăpâni țiganii cu paci, să nu mai aibă nici o supărari despre mănăstiri, și pentru credința am iscălit.

1779 iulie 1

<ss>[1].

<ss>[1].

<Pe verso>: Înpărțala cu igumănul de Sfeti Sava pentru Aftinie țiganca mănăstiri, ce o ține Ioan țiganu.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/5. Original; *ibidem*, 611/6. Suret.

---

[1] Iscălituri în limba greacă.

---

340 **1779 septembrie 11**

Facem știri cu această mărturie hotarnică că din luminată poronca preînălțat domnul nostru mărie sa Costandin Dimitrii Muruz v(oe)vod fiind orânduit cu luminată cartea măriei sali, întru caré mi-s(e) poroncește ca să mergu la ținutul Fălciiului la o moșie Banca ca-s(ă) aleg și să hotărăscu parti(a) de moșie ce aré dum(nea)ei Todosăica, fiica răposatului banului Scărlătachi Costachi. Dupe poroncă mergând la starea locului am strâns răzeșii, cum și alți înpregiuraș(i), pe Costandin Stamatin, răzeș, Ioniță Stamatin, Gheorghiți Stamatin, Vas(i)le Tacu, Costandin diiaconu(l), și fiind și Vasâli Agăr(i)ciu vechilul dum(isa)li Todosăicăi cu scrisori ce aré pe parte de moșie ce ari în Banca, ne-au arătat un zapis din let ҂зрпг҃ <7183/1674> ноем(врїе)т і҃ <10> de la Știfănie călugărița și feciorul ei Ionașco, și cu gineri-său Pășcan, și cu fimee lui Marie, și cu văru-său Apostu, feciorii Drăngului, ce scrie că au dat danii 2 bătrâni și giumătaté din satu din Banca răposatului Gavriliță Costachi, ce au fostu vor(nic) mari; ne-(a)u mai arătat și altu zapis din let ҂зсиі҃ <7218/1710> ге(на)р кг҃ <23> de la Todosie Căpță(n)[1]oi ce scrie că au vândut parte(a) ce să va alegi din Banca răposatului sulgerului Ivașco; și ne-(a)u mai arătat o mărturii hotarnică din let ҂зсѯ҃ <7260/1752> иꙋни(е) гі҃ <13>, fiind hotarnici Ștefan Popăscu și Antohie Strătilă, cari ne arată că au ales și au hotărât răposatului hat(man) Costachi pe acii 2 bătrâni și giumătaté și parti(a) Todosăicăi Căpțănoi, cari arată în hotarnică că i s-o venit parti 1089 stânjini și 5 palmi, cu 8 stânjini și 1 palmă parti(a) Căpțănoi ce s-au luat din parti(a) răzeșilor.

Și fiind hotarnica tocmită în doao locuri la soma stânjinilor au avut giudecată dum(nealu)i pah(arnicul) Iordachi Lambrino cu Mihăilă, sluga și vechilul dum(i)sa(le) Todosiicăi, fiica răposatului banului Scărlătachi Costachi denaintea dum(nea)l(ui) Vas(i)le Razul vel logofăt, cari având și dum(nealu)i pah(arnicul) Iordachi Lambrino parte di moșie în Banca, zâcând înaintea dum(nealui) vel logofăt(ului) că unde esté strâcat și tocmit soma acelor stânjini vr(e)a dum(nea)ei Todosiica ca să cuprinză mai multu loc de cât i s-au scos atunce la hotărât, și mi să poruncești ca s(ă) cercetez și dovedescu câtă soma de stânjini au fostu cuprinși acolo unde au fostu strâcată, că dintr-o 1089 stânjini ce i s-au venit au scăzut 160 stânjini dintr-această soma din lungul locului și s-au dat răzeșilor, fiind că parti(a) unde au luoat răposatul hat(man) Costachi esti mai lată decât a răzeșilor; și cu acestu chip să cuno(a)ști că scăzind din soma au tocmit în hotarnică, dar n-au adaos ca s(ă) e mai multu, și la hotar(ni)că s(e) arată că s-au pus și pietri hotar, dispărțând partea răposatului hat(man) de cătră a răzeșilor, și cercetând aceli hotară înpreună cu răzeșii nu le-(a)m aflat, cari nici palma cu care s-au făcut stânjinul în hotarnică nu esti pusă, cu maré s-au măsurat moșie, ca socotindu-să să-s(e) măsoari moșie și dupe soma stânjinilor să-s(e) înpartă fiișticăru(i)e pe bătrâni, dupe cum arată și în hotarnica vechi că s-au înpărțit pe 4 bătrâni, și făcând stânjinu(l) de 8 palme și funi(a) de 4 stânjini, și arătându-ne răzeșii cât și dum(nealu)i pah(arnicul) Iordachi Lambrino sămnul den carilé au început a măsura Ștefan Popăscu și cu Antohie Strătilă. Așâjderea și noi, am început și noi a măsura pe matca văi(i) Băncii spre apus pân(ă) în dreptul unui hotar ce i(e)sti în muche(a) dealului despre Bujorăni, cari hotar disparti Banca de o bucată de loc a

Bursucilor de Bujorăni și-au (i)eșit la această măsură de pe vali(a) Băncii 87 funi(i) bez 1 funi(e) ce s-au lăsat, iar stânjini fac 1740, și dându-să pe 4 bătrâni, să venea de bătrânu 435 stânjini, cari i să vini dumn(eaei) Todosiicăi pe 2 bătrân(i) și giumătate 1095 stâ(n)j(eni) și 5 palmé, cu 8 stânjini și 1 palmă ce s-au luoat din partea răzeșilor parti(a) Căpțănoi, și scăzându-s(e) dintr-această sumă de stânjini 160 stânjini pentru că esti locul mai lat despre răs(ă)rit, undé au luoat dumn(eae)i Todosiica decât partea răzeșilor despre apus, și fiind că cuprinsă-s(e) partea dumn(eaei) Todosiicăi sâliști cu casăli răzeșilor toate, au dat răzeșii din partea lor 140 stânjini loc de câmp, și răzeșii să-ș(i) stăpânească parti de sâliști din pârău(l) Băncii spre ame(a)z(ă) păr(ă) în zarea dealului despri Bujoreni, însă din dreptul unor 2 pietri hotară ce s-au pus în malul pârăului ce mergi pen locul unui puț ce iasté din vali de ținterem(ul) unei biserici la deal pe zarea dealului ce-i zic dealul Staniștii, păr(ă) în zarea dispre Bujoreni, și rămâne a dum(isa)li Todosiicăi partea să e 1075 stânjini, 2 palmé, și unde s-au plenit această somă de stânjini am pus pie(a)tră hotar în malul pârăului despri me(a)zănoa(p)té despre Lauova, dreptu gura văi(i) lui Petrii, și au rămas a răzeșilor 664 stânjini și 3 palmé din piiatră spre apus cu partea dumn(ea)l(u)i Iordachi Lambrino, și măsurând din capul dealului din partea de moși(e) a lui Vas(i)le Dabija pe zari(a) dealului despré Laova spre răsărit p(r)en dumbravă păr(ă) supt codru, ș(i)-am aflat la acea(s)tă măsură 87 funi(i), iar stânjini fac 1740, și s-au pus pie(a)tră hotar lângă un stejar, cari s-au făcut și buor într-însul și înpărțându-să această soma de stânjini pe 4 bătrâni, să vine de bătrânu câté 435 stânjini de bătrânu, cari i s-au venit dumn(eaei) Todosiicăi să e pe zarea dealului despre Laova la acea măsură 1075 stânjini, 5 palmé, și unde s-au plenit această soma unde stânjini am pus pie(a)tră hotar în zarea dealului despré Laova, și rămân a răzeșilor înpreună cu a dumn(ealui) pah(arnicului) Iordachi Lambrino partea să e 664 stânjini, 3 palmé din piiatră spre apus, păr(ă) în capul dealului; Și măsurând de lângă păduri dispri răsărit din zarea dealului despre Laova parté matca văii Băncii păr(ă) în zari(a) dealului despre Bujorăni și au (i)eșit 62 funi(i), și-s(e) vini dumn(eaei) Todosiicăi 38 funi(i) din pârău în muchi(a) dealului dispre Laova, iar în codru să stăpâne(a)scă păr(ă) unde s-or întâlni cu alté hotară, însă acesti 38 funi(i) pe curmezișul văii păr(ă) în pârău, iar răzeșii să stăpâne(a)scă 24, iar de-a curmezișul văi(i) din pârău spre ame(a)zizi păr(ă) în muchi(a) dealului despre Bujoreni, și în lungu p(r)in codru păr(ă) unde s-or întâlni cu alté moșii, iar pentru pădurea ci esti în capul moșii ce-i zic Răcea au arătat răzeșii zapis de cumpărătură, zicând că nu esti Bancă, ci esti sâliști(a) Brițcanii, cari arată mai sus că s-au înpărțit să-ș(i) stăpâne(a)scă funiile dupe cum arată mai sus, la cari arată în hotarnică vechi că nu le-(a)u dat credinți acelor zapisă să fi fostu sâliști(a) Brițcanii, și urmând și noi hotarnicii vechi nu le s-au dat cridință nici de către noi, ce să stăpâne(a)scă dupe cum s-au măsurat curmezișul și în lungu p(r)en codru păr(ă) unde s-or întâlni cu alté moșii. Și dupe alegerea și hotărârea ce am făcut, am dat această mărturii hotarnică la mâna dumn(eaei) Todosiicăi, fiica răposatului banului Scărlătachi Costachi. Am iscălit.

҂аѱоѳ **<1779>** съп(тємврїє) аі <11>
Ion Gordul vornec de poart(ă).
Costantin Stamatin, răzăș.
Ioniț(ă) Stamatin, răzăș.
Ghiorghiț(ă) Stamati(n), răzăș.
Costantin diiacon, răzăș.
Vasile Tacul, răzăș.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/4. Copie.

EDIȚII: Nicolae Iorga, *Studii și documente*, vol. VI, p. 48, nr. 124 (rezumat, cu data 11 septembrie 1779).

---

[1] Îndoit, șters.

341. **1779 septembrie 13**

Copii

Hotarnică

Facem ştiri cu această mărturii hotarnică că viindu răzăşii de Bozieni cu luminată carti go(s)p(o)d ci scrii către dum(nea)lui banul Sandul Miclesc(u) i către dum(nea)lui pah(a)r(nicul) Iordachi Darii, şi fiindu noi rânduiţi di dum(nea)lor am mers la numita moşii, anumi Bozienii pi Bârlăzăl, la ţin(utul) Vasluiului, şi strângându-să toţi răzăşii aceştii moşii, am făcut funii de 20 paşi şi pasul de 6 palme de om de mijloc, şi priimindu-să toţi răzăşii să să măsoari numai curmezişul pământurilor; Şi am întrebat a măsura di undi să încep Bozienii di undi ni-au arătat răzăşii din hotarul Săcălenilor în gios până în hotarul Cucilor, şi am găsât 101 funii, şi cerşându-le scrisorile să li înpart moşiea pi niamuri, şi scoţindu Burgheleştii, niamul Bujorianului, un ispisoc din 7169 de la Ştefan vodă, din cari au cuprinsu din giumătati de sat trii părţi şi li s-au vinit niamului Bujorianului 37 funii, 17 paş(i), 3 palmi, din piatra vechi ci esti din dial di bisărică în gios până undi s-au pus altă piatră în dumbravă, căm din de(a)l di drum despre răsărit. Aşâjdirea sau mai pus şi altă piatră în dumbravă despre răsărit undi s-au pus şi un bour, cari mai la răsărit până în muchia de(a)lului dispre Crăeşti şi spre apus şi pisti apa Bozienii până în zarea de(a)lului dispre Mărmureni.

Şi scoţind şi niamul Portăreştilor în ispisoc din let 7122 di la Ştefan vodă pi giumătati di sat cari s-au dat dintr-această piatră în gios 101 funii, 3 paş(i), cu 3 funii, 3 paş(i), pol palmă, a lui Ştefan Feştilă, ci să tragi din Durac, şi s-au pus piatră, şi din piatră în gios sau mai dat dumisale spatar(ului) Ioan Cuza 7 paşi ci i-au avut danii dati di la un Băisan din niamul Lupăneştilor, până în piatra lui Cărăcaş şetrar.

Şi mai scoţind Ştefan Caracaş şatr(ar) o carti di la Grigorii vodă Ghica din let 7249 mai 20 că s-au giudecat Cazimir cu Bujorian pentru a opta parti di tot satul şi s-au dat lui Ştefan Caracaş 12 funii, 15 paşi, ace(a) a opta parti a lui Cazimir şi a mitropolii şi sau mai dat şi Portăreştilor i (...), i Lupăneştilor, ci tragi cu Huşan i Cărbuneştilor; 9 funii din sus di piatră ce(a) din dial de bisărică în sus şi pără într-altă piatră ci disparti această piatră Bozienii di Săcăleni, şi dintr-acesti două funii scoţindu Burgheleştii nişti zapisă de cumpărătură di la Toader Portariul, i di la Rucsanda sora lui, i di la Cărbuţeşti, şi li s-au dat 4 funii, 4 paşi, partea acelor vânzaşi şi s-au pus pe(a)tră, iar 4 paşi, 2 palmi, ci li să mai cuvinisă di la acii vânzători s-au dat înnapoi Portăreştilor pentru casili Burghelii, şi s-au pus şi o p(i)atră sus de casă din dial colţu, cari bati drept în Boziani, şi altă p(i)atră în gios undi s-au înplinit două funii, şi li s-au mai dat Portăreştil(o)r din pe(a)tră în sus cu acii 4 paşi, 2 palmi, 4 funii, 16 paşi, până la hotarul Săcălenilor, cari s-au făcut pisti tot a Portăreştilor, i al Merii, i al Lupăneştilor, cari tragi cu Huşan, i a Cărbuneştilor cu Feştilă, 46 funii, 9 paşi, iar şăsul di fânaţu drept Buda pisti apa Bozienii s-au dat în două, undi s-au stâlpit cu două p(i)etri, una în mijlocul şăsului, şi una în costişă, dispre codru, însă din p(i)atră în sus 11 funii, 10 paşi, s-au dat niamului Bujorianul, şi din piatră în gios 11 funii, 10 paşi, s-au dat Portăreştil(o)r, şi înpărţindu-s(e) 11 funii, 10 paşi de fânaţu i să vini niamului Bujorianului 8 funii, 10 paşi, şi două funii s-au dat Burgheleştil(o)r di li s-au vinit din cumpărătură Portăreştilor şi una funii ci au dăruit-o lui Gheorghii Burghele Portăreştii cu toţi răzăşii, cari aceste 3 funii sânt din partea Portăreştilor şi au rămas 8 funii, 10 paşi, niamul Bujorianul, şi fiişticari să stăpâniască din zari în zari drept partea sa.

Iar pentru un loc de prisacă ci esti cu parti di moşii din discălecătura Bujorianul(u)i ci să aflâ pi hliza lui Ştefan Cărăcaşu s-au dat în stăpânirea lui Gheorghii Burghele, fiind că i s-au dat danii di la Safta Bujorăniţa.

Şi mai scoţind Mera cu Portăreştii un ispisoc di la Movila vodă cerşându a triea parte din tot satul Bozienii şi avându prepus Mera cu răzăşii lui pi ace(a) a opta parti ci s-au dat lui Cazimir şi mitropolii, cari acum esti la stăpânirea lui Ştefan Cărăcaş şatrar, şi niputându-i aşăza să aibă (...)[1] la divan.

Iar pentru giumătati de șăs de fânațu ci s-au dat Burgheleștilor, ci esti pi hliza Portăreștilor, după cum arată mai sus Burgheleștii, să stăpâniască numai câmpu di cosit, iar la păduri să nu aivă a să închidi cu stăpânirea, cum și pentru un loc de casă undi esti casa pop(ii) Ioniță în capul hlizăi Portăreștilor din sus, acel loc numai din p(i)atră și până în apa Bozienii s-au dat, iar mai mult să nu să întindă.

Și noi văzându bună învoială întri răzăși și așăzari am dat această mărturii hotarnică la mâna niamului Bujorianul(u)i.

1779 săp(tem)v(rie) 13

Vasili Buhlea, hotar(nic).
Sandu Păncescu, hotar(nic).
Ioniță Burghele, răzăș.
Ioniță Hușan, răzăș.
Gheorghii Ceaușu, răzăș.
Pavel Grumeza sandagiu, răzăș.
Ștefan Mera pah(arnic), răzăș.
Vasilii zăt Fane fost lui Lupan, răzăș.
Lupa, fata lui Lupan, răziș.
Scos di mini di pi ce(a) adivărată hotarnică / Ioan Bărcălavu.

1830 mai 23

Isprăvniciea ținutului Vasluiului.

Copiea aceasta posleduindu-si din cuvânt în cuvânt cu ce(a) adivărată mărturii hotarnică și fiind întocmai s-au încredințat.

1839 mai 24

Is(căliți) Grigori Carp sard(a)r. / Crupenschi sar(da)r.
S-au posleduit cu altă copii și fiind întocmai s-au încredințat / Alecu Șăverdian.

Giudecătoriea țin(u)t(ului) Rom(anu)lui.

Copiea aceasta posleduindu-s(e) și fiind întocmai cu ace(a) din dellă s-au încredințat cu iscăliturile cilenuril(o)r și punirea peceții trebuna(lu)lui.

Prez(ident) (…) spat(ar) <m.p.>
Guțul (…) <m.p.>.
<ss>
No 2377
1839 mart(ie) 27 (?)

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 573/1. Copie după copie, sigiliul judecătoriei ținutului Roman.

---

[1] Spațiu gol.

342 **1780 ianuarie 23**

† Ио Костандинꙋ Дꙋмитрии Мꙋрꙋз в(оє)в(о)д бож(ию) мил(о)ст(їю), г(ос)подар Земли Молдавскои. Credincios boeriul domnii meli, dum(itale) Manolachi Conachi biv vel stol(ni)c, is(pravnic) de țin(u)t(ul) Tecuciului, sănătate. Facim știre dum(itale) că domnii mele ni-au jăluit Catrina Dediului Codrianu cum că de câtăva vremi iar fi fugit un țiganu cu țiganca lui, anumi Ilii Bucătar și Paraschiva, cari țiganu l-ar fi aflat acum că esti la un Costandin căp(i)t(an), ce s-ar fi aflându șăzător acolo la Tecuci, și au cerut dreptate jăluitoare(a), ca să i să înpliniască țiganu(l), să nu rămâi păgubași, de cari iată s-au trimes și răvaș de jalbă ce au dat la domniia me(a), și mai pre largu te vii pliroforisi di răvaș(ul) ei di(n) jalobă. Deci iată scriem dum(itale), viindu jăluitoare(a) cu carte(a) domnii meli acolo la dum(neata), să aduci fați și pe acel Costandin căp(i)t(an) și să cercetez(i) pricina aceast(a) și dovedindu-să cum că țiganu(l) esti drept a jăluitoarii, dându și carte de giudecată la mâna ei, iar fiindu pricina într-alt chip și neodihnindu-să vreo parte cu giudecata dum(ita)le după alegire(a) ce vii faci, să dai mărturiia dum(ita)le la parte(a) cari s-a căde(a) puindu-le și zi de soroc ca să viie aice la divanu(l) domnii meli, să să judici. Aceasta scriem.

1780 ghen(arie) 23

<Pe verso>: Credincios bo(i)eriul domnii meli dum(itale) Manolachi Conachi biv vel stol(ni)c, isprav(ni)c de țin(utul) Tecuciului. Datis zdraviet; Pentru Ilie Bucătariu a cărue nepoț(i) di ficior s-au dovidit Neculaiu zăt Ioana țiganca și Neculaiu zăt Sanda țiganca; S-au trecut în condică.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/7. Original, sigiliu din ceară roșie, deteriorat, incomplet.

---

343 **1780 februarie 19**

† Иѡ Кѡстандин Димитрїє Мȣрȣз в(оє)вѡда, Бѡжїю мил(о)ст(їю), г(о)сп(о)дар(ъ) З(емли) Молдавскои. Iubitoriule de Dumnâzeu și rugătoriul nostru svinția ta chir Ienochentie, episcope al Svintei Episcopii Hușilor, s(ă)n(ă)tate. Fiind că al nostru cinst(it) și credincios boiar, dumnealui Vasilie Razul vel log(o)f(e)t are o moșie pe Jijie la ținut(ul) Iașii, din locul Braniștii, luat cu schimbătură de la răpousatul vor(nic) Costache Conache, iar vornicului Conache i-au fost acea moșie de danie cu hrisov g(o)spod de la răpousatul domnu Mihai Racoviți v(oe)voda, și ni-au arătat dumnealui vel log(o)f(e)t că svințiia ta ai un hrisov tot pe această moșie făcut de mai încoace cu chip de danie de la răpousatul Costandin Racoviți v(oe)voda, cari nu iaste drept. Și pentru ca se nu să pricinuiască în vreme supărare, măcar că au și scris svinții tale, să triimiți hrisovul, ori să-ț(i) triimiț(i) vichil să răspundă. Și i-ai făcut răspunsu că-i triimite hrisovul, cari răspunsu al svinții tale îl are dumnealui. Dar văzind dumnealui că svințiia ta ai lăsat pricina acelui hrisov la tăcere, au cerut de la domniia mea dreptate.

Deci iată scriem svinții tale de nu ai nimică a răspunde, să triimiț(i) hrisovul aice ca să să tae pricina, ori de ai ceva a răspunde să-ț(i) trimiț(i) vichil cu hrisovul ca să răspundă aice. Aceasta scriem.

Прѡкит вєл клȣч(єр).

<Pe verso-ul filei a doua>: 1780 fevr(uarie) 19; Iubitoriului de Dumnâzeu și rugătoriului nostru svințiia sa chir Ienochentie Episcopul Hușilor, cu s(ă)n(ă)tate să să dea; Mocra.

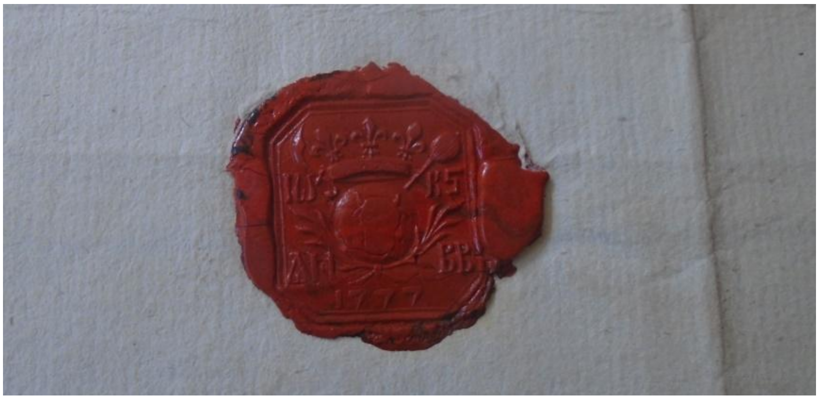

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DCXLVIII/40. Original, difolio, sigiliu mic octogonal în ceară roșie.

344 **1780 februarie 24**

† **Нои Костандин Димитрие Мȣрȣз в(ое)вода, Божии мил(о)ст(їю), г(ос)п(о)дар(ъ) Земле Молдавскои.** Credincioș(i) bo(i)erii domnii mele dum. Grigoraș Costachi biv vel pah(arnic) i dum. Iordachi Lambrino, isprav(nici) de țin(utul) Fălciiului. Să faci științi dum(nea)v(oastră) că aice la Divan înnainte(a) dumilorsale veliților bo(i)eri au avut giudecată al nostru cin(s)t(it) credincios bo(i)eriu dum(nealui) Lupul Costachi vel vornic cu Neculaiu Carpu i Miron Ciuleti dinpreună și alti niamuri a lor, arătând aceștie prin jaloba lor cum că în moșie Boteștii de pe Elan din țin(utul) Fălciiului ei ar fi având o parte baștină de pe un strămoș a lor, anume Sima, însă în parte(a) di gios, pe cari pân(ă) la o vremi ar fi stăpânit-o cu paci și fără nici o supărari dispre nimi, iar de la o vreme intrând răzeș în moșie aceasta Boteștii dum(nealui) vor(nicul) Lupul cu 2 părți ce-au luat de la un Ion Dobri, însă o parte ci i-au fost acelui Dobre baștină în parte(a) de gios, iar o parte ci au avut-o Dobri luată danie de la o baba Bețoai[1] în parte(a) de sus, și la vreme(a) când dum(nea)lui vor(nicul) au vrut ca să-ș(i) aliagă părțile aceste, zicu jăluitorii că nefiind nimi din niamul lor la hotărât, dum(nea)lui vornic(ul) supt numile acestor 2 părți di sus arătate ar fi tras la stăpânire dum(i)sale toată parte(a) lor, iar parte(a) celu(i)e ce-au vândut la dum(nea)lui vor(nicul) cu nedreptate s-ar fi stăpânind di cielanți răzeș(i) și cu nedreptate să stăp(â)nești în parte(a) lor de dum(nealui) vorni(ul). Și pentru aceasta au cerut ca să-ș(i) stăpâniască dum(nea)lui vor(nicul) drepte părțile ce-au cumpărat de la acel Ion Dobri, iar la parte(a) lor să nu să amesteci, ci ei să aibă voi(e) a-ș(i) stăpâni parte(a) lor. După a cărora jalobă dum(nea)lui vor(nicul) la giudecată fiind întrebat au răspunsu cum că di parte(a) acestor jăluitori ci arată ei că au în Botești dum(nealui) nu să atingi cu stăpânire(a), nici are triabă cu parte(a) lor, ci-ș(i) stăpânești numai parte(a) ce-au luat de la Ion Dobri cu parte(a) Bețoai, cari încă când s-au hotărât i s-ar fi ales tot la un loc în parte(a) de gios a Boteștilor cu voia și priimire(a) tuturor răzeș(i)lor, fiind atunce fați și părinții acestor jăluitor(i) și i s-ar fi ales amândoao părțile acele 200 de stânjeni, însă la aceasta cerândui-s(e) dum(i)sale vor(nicului) ca să arate hotarnica acie cuc ari i s-au ales părțile sau alti dovez(i), dum(nea)lui au arătat că atât hotarnica, cum și alti scrisori ce-au avut, toate din întâmplările vremilor s-au prăpădit. Deci fiind pricina pricum să arată și de vremi că dum(nealui) vor(nicul) au răspunsu că cu parte(a) acestor jăluitori nu ari nici o triabă, cum și jăluitorii iarăș(i) de vremi că asemine au răspunsu că nici cu parte(a) lui Dobri, nici cu parte(a) Beghio(a)i ei triabă n-au, nici să amestecă; S-au socotit să-s(e) cercetez(e) de iznoav(ă) prin carte de blăstăm acolo la stare(a) moșii și undi să va dovedi driaptă parte acelui Dobri și a Bețoai, acolo să-s(e) aliagă fiiștecari parte, și acolo să stăpâniască dum(nealui) vor(nicul), și pe urmă având și jăluitorii parte acolo undi arată ei, vor stăpâni. Și pentru aceasta dar iată scriem dum(nea)v(oastră) să mergiți la stare(a) numitii moșii și strângând acolo de fați pe toți răzeș(ii) și alți înpregiuraș(i), și fiind acolo fați atât vechil(ul) dum(nealui) vornic(u)lui, cum și jăluitorii aceștie, să cetiți întâiu carte(a) de blăstăm întru auzul tuturor, apoi să faciți cercetari cu amărunt(ul) ca să aflați și să dovediți cari sint drepti părțile dum(i)sali vor(nicului) și cât sint de mari și la ce locuri sint, și după ci li viți afla, de nu vor priimi răzeși(i) să de(a) cu învoială amândoao părțile acele la un loc, atunce dum(nea)v(oastră) să le alegiț(i) părțile fiiștecari la locul său undi s-a veni, și după ci li-ț(i) alegi să li stâlpiț(i) și cu p(i)etri hotară osăbit despri părțile celoralanți răzeș(i), și după alegire(a) ci-ți faci să dați la vechil(ul) dum(nealui) vornicului și mărturii hotarnică în semne, iscălită de dum(nea)v(oastră) și di toți răzeș(ii) și alți înpregiuraș(i), ca pe urmă cercetându-se hotarnica de dum(nealui) vel log(o)f(e)t, di va fi cu priimire(a) tuturor, să-s(e) întăriască stăp(â)nire(a) dum(nealui) vor(nicului) și cu hrisov(ul) domnii mele. Aceasta scriem.

҂аѱ҃п <1780> фев(рȣарїе) к҃д <24>.
1780 febr(uarie) 24[2].
Проч вел л(о)г(о)ф(е)т.
S-au trecut la condică.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CCCCLXIII/71. Original, pecete mică octogonală.

---

[1] „Beghio(a)i” în alt loc din același text.

[2] Altă mână; grafie latină.

---

345 **1780 iunie 6**

Pavăl Samdagiu, ginerile lui Ilie Portariul, și Iftimi, copil în cas(ă), ficiorul lui Pintilii Șchiopul, strănepoți unii Sărăcuța, fata lui Iurașcu, di la țin(utul) Vasluiului, au jăluit arătând că niști niamuri a lor, anumi Costandin și fămeie sa Mărie, având di pi Iurașcu, moșul lor, moșii în Mălinești, ci sânt pi Bârlăzăl, la ținutul Vasluiului, ș-au vândut părțile lor din Mălinești, lui Grigoraș Jâpiu, socrul lui Andrii Jâpiu.

Acum s-au sculat Vasâle Jâpiu, ginirile lui Andrii Jâpiu, înpreună cu Ioniți Vidră postelnicel, și tragi să stăpâniască părțile acelor vânzători din Hodoreni di undi n-au cumpărat.

Pentru care au cerut Pavăl Samdagiu și Iftimi, copil în cas(ă), dreptati, căci Vasâle Jâpiu stăpânești părțile ce-au cumpărat la Mălinești și tragi să stăpâniască și în Hodoreni.

Vasâle Jâpiu și Ioniț(ă) postelnicel fiind di fați au răspunsu cum că la Mălinești nu stăpânescu parti acelor vânzători, căci au eșit ră vânzare, aflându-s(e) mai denainti vândută acea parte la Andronic cămăraș, și pentru lipsa Mălineștilor stăpânești în Hodoreni parti acelor vânzători, avându-o luată cu carte g(os)p(o)d, arătându-ni la aceasta și dovad(ă) o carti g(os)p(o)d di la răpoosatul Costandin Rac(o)viți vod(ă) din ҂зсѯа <7261 / 1753 aprilie 16>, ce-au trecut la mijloc 27 ani di atunci. În cari carti scrii că dând jalobă Andrii Jipiu că tatăl său au cumpărat în hotarul Mălineștilor parte acelui Costandin și a fămeii sale, Mărie, și cu parti Irinii, fetii lui Iurașcu, și cum că s-au aflat părțile lor vânduti mai dinainti la Andronic cămăraș și luati în stăpânire lui Andronic, și Andrii Jâpiu au rămas păgubaș di bani(i) ce-au dat, l-au volnicit pi Andrii Jâpiu ca să ia părțile acelor vânzători în Hodoreni și să le stăpâniască di vremi că Mălineștii au eșit răi.

Și au răspunsu acum Vasâle Jâpiu că după carte domniască stăpânește parte acelor vânzători di atunci și păr(ă) acum tot în paci, făcându-ș(i) așezare acolo.

De vremi că parti acelor vânzători pentru paguba Mălineștilor eșind răi, vânzare se dovidești dintr-această carti domniască că s-au dat lui Jâpiu parte vânzătorilor din Hodorăni, și de când s-au dat au trecut 27 ani, și de atunci și păr(ă) acum stăpânești Jâpiu. Și aceștie au fost de faț(ă) și n-au zis nimic. Iar acum s-au râdicat și găsăscu pricină că Vasâle Jâpiu ar fi stăpânind și în Mălinești.

Pentru care au scos Jâpiu marturi înainti noastră, doi oamini bătrâni, anumi Ghiorghiț(ă) Lupan și Ghiorghii Sămire, care au mărturisit că Vasâle Jâpiu nu stăpânește în Mălinești, ci numai în Hodorăni, căci Mălineștii îi stăpânescu clironomii lui Andronic căm(ă)raș.

Am hotărât, Vasâle Jâpiu și giniri-său Ioniți, după carte domniască ci s-au arătat mai sus, să stăpâniască parte acelor vânzători în Hodorăni, precum au stăpânit și au acum în paci și nesupărați, iar pi Pavăl, ginirile Portariului și pi Iftimi, copilul din cas(ă), s-au dat rămaș neavând nici o dreptati.

Л(ѣ)т(о) ҂аѱп <1780> юни(е) ѕ҃ <6>.

Васїле Р(азꙋ) вел логофет <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: N° 114 a catagrafiei.

Biblioteca Academiei Române, CCCCLXVIII/110. Copie, difolio.

---

346 **1780 iulie 6**

Copie

Ио Костандин Димитрие Мѹрѹз в(ое)вода, Б(о)жи(ю) м(и)л(о)стии, г(ос)подар Земли Молдавскои. Scriem domnie me(a) la credincioşi bo(i)erii noştri dum(nea)lui Grigoraş Costachi biv vel pah(arnic), i Iordachi biv vel stoln(i)c, isprav(ni)ci de țin(ut)ul Fălciiului, și la bo(i)eriul nostru Ioan Gordul vornic de poartă. Facim ştire că domniei méle au dat jalobă rugătoriul nostru Teofil, egumenul de la Mănăstire(a) Aron Vodă, arătând cum că are mănăstirea o moșie, anume Hănăsenii și Știubecinii la țin(utul) Fălciiului, pe apa Elanului, și cu vad de moară în Elan, pe care numită moșie au arătat și scrisori înainte(a) dum(i)s(ale) vel log(o)f(ătului), zapise vechi de cumpărături și ispisoaci domnești, întărituri de la Miron Barnovschii Movila vodă, și de la Vasile vodă, și de la Anteohii Costandin vodă, și de la Mihai Racoviț(ă) vodă. Deci au arătat egumenul cum că această moșie a numitei mănăstiri de la o vreme încoace să află înpresurată despre răzeșii și megieșii de acolo, și cerșind dreptate ca după scrisori să se hotărască moșie mănăstirii și să-ș(i) ia venitul. Iată domniia me(a) scriem și vă poruncim, luând carte(a) aceasta a domniei méle să mergiț(i) la numita moșie Hănăsenii, și acolo la fața locului fiind faț(ă) egumenul de Aron Vodă sau vechilul său cu scrisorile, să strângeți și pe toți alți răzeși megieș(i) și înpregiurași cu scrisori și dovezi ce vor ave(a), și făcând căzuta cercetare, atât după arătarea scrisorilor, cum și după mărturii încredințate a oameni bătrâni vrednici de credință, carii vor fi știind semnile hotarălor și stăpânire(a) véche cum s-au urmat, carii oameni să încredințeză mărturie lor pe cartea de blăstăm, pe unde să vor dovedi drepte hotarăle moșiei Mănăstirii Aron Vodă, să o alegiți și să o lămuriț(i) și să o stâlpiț(i) p(r)in pregiur cu pietri hotară, după care alegire și hotărâtură ce veț(i) face să daț(i) mărturie hotarnică, iscălită fiind și de răzeș(i) și megieș(i) și de toț(i) alții, cine să vor afla fați la hotărât, ca fiind hotărâtura făcută cu rânduială și cu dreptate și cu odihna tuturor să se facă mănăstirii întăritură și cu hrisovul domniei méle. Iar când vreo parte nu s-ar odihni să le dați zi de soroc ca după vreme(a) lucrului să vie la divan, și cu mărturiia dum(nea)v(oastră) pre larg să avem domnie me(a) știre, însă dum(nea)v(oastră) ispravnicii de nu veț(i) pute(a) merge să hotărâț(i), având alte porunci a domniei mele la trebile isprăvniciei, să rânduiț(i) din mazili pe cine veț(i) socoti oameni de treabă și cu înțelegere să m(e)argă înpreună cu vornicul de poartă să facă urmare(a) care se arată prin cartea aceasta a domnii méle. Aceasta scriem.

1780 iulii(e) 6
L. P. g(os)pod.
Procit vel logofăt.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CCLX/52. Copie.

---

347 **1780 decembrie 26**

Ио Костанд(и)н Димитрии Мѹр(ѹ)з в(ое)вода, Божї(ю) мил(о)ст(їю), г(ос)п(о)дар Земле Молдавскои. Credincioș(i) boerii domnii mele, dum(neata) Costandin Păladi biv vel pah(arnic) i dum(neata) Iordachi Canano biv vel med(elnicer), isprav(ni)ci de țin(utul) Tutovii, săn(ă)t(ate). Să faci știri dum(nea)v(oastră) că în trecuti zili, după giudecata ce-au avut, aice la Divan, înnainte dumilorsali veliților boeri, vist(iernicul) Costandin Gheuca, cu vechil(ul) dumisali spăt(ăresii) Catrinii Sturzii și cu vechil(ul) Mănăstirii Răchitoasii, pentru o moșii, anumi Gura Strâmbii di acolo di acel țin(u)t, de pe apa Tutovii, prin cari ori dovezi ci s-au văzut la fiiști cari parte s-au lămurit di la giudecată fiiști cari câti câtă parti ari să ia din moșie Gura Strâmbii.

Și prin carte domnii mele ci ți s-au scris dum(neata) pah(arnice) atunce după hotărâre giudecății pre largu pre largu s-au arătat câtă parte ari să stăpâniască fiiștícari. Și osăbit pre largu s-au arătat dum. iarăș cum să alegi și să osăbești părțile a fiiștícărue și să dai sfârșit la toată pricina, și așa s-au știut că n-au mai rămas altă pricină la mijloc.

Acum undi domnie me așteptam ca să avem răspunsu prin mărturie dum. că au luat pricina sfârșit, prin osăbită jalobă ci ni-au dat vist(iernicul) Costandin Gheuca, au arătat că tot aceeș supărari pătimești dinspre dumne(a)ei spat(ăreasa) și acum, precum și mai înnainte, și s-au văzut că nici o urmari după carte(a) ci ți s-au scris n-ai făcut, ci numai cât ai rânduit nești mazili de au osăbit iarba di coasi a fiișticărue părți pe câtă parte de moșii ari să e după hotărâre giudecății, și spat(ăreasa) nici la acee n-au urmat, căci au pus oamini în tărie sa di au cosit mai mult piste cât i s-au căzut, iar vist(iernicul) Gheuca au rămas făr(ă) di fân.

Ce dar iată acum di iznoavă scriem domnie me și vă poroncim, unul din dum(nea)v(oastră) să vă sculați să mergiț(i) la stare(a) numitii moșii, și fiind acolo de fați vechil(il) dum(neaei) spat(ăreasa) și egum(en)u(l) mănăstirii sau vechil(ul) egum(enului), cum și vist(iernicul) Gheuca, fiișticari cu dovez(i) ci voe ave, după rânduială s-a aduciț(i) faț(ă) și pe alți înpregiuraş(i) și după hotărâre giudecății di atunci / carili din dum(nea)v(oastră) viți mergi / întocma să urmați.

Și alegând și deosăbind părțile a fiișticărue după poronca domnii mele, la fiișticari parte să dați mărturii pe câtă parte i să va alegi la hotărât, ca fiișticarile să-ș(i) stăpâniască părțile făr(ă) di supărari, și cu osăbită mărturii al dum(neavoastră) pre largu și făr(ă) de întârzieri să înștiințaț(i) și pe domnie mea cum a-ț(i) urmat și a-ț(i) dat sfârșit la toată pricina după poronca domnii mele. Însă după cercetare și alegere părților ci viț(i) faci, pi cât fân viți afla că au cosit dumne(a)ei spat(ăreasa), mai mult dicât i s-au căzut pe parte vist(iernicului) Gheuca, să ziciți dum(i)sali spat(ăresei) și osăbit să daț(i) poroncă și oaminilor spat(ăresei) ca mai mult să nu s(ă) atingă di fânul acela, căci după dreptate ari să întoarcă vist(iernicul) Gheuca banii cosirii ci să va dovedi că au cheltuit dumi(sale) spat(ăreasa), și să ia vist(iernicul) Gheuca fânul la stăpânire sa. Aceasta scriem.

҂аѱп <1780> дек(ємврїє) кѕ <26>.
Проч вел л(о)г(о)ф(е)т.
S-au trecut la condică.

<Pe verso-ul filei a doua>: Credincioș(i) boerii domnii mele, dum(nealui) Costandin Păladi biv vel pah(arnic) i dum(nealui) Iordachi Canano biv vel med(elnicer), isprav(ni)ci de țin(u)t(ul) Tutovii, datis zdraviem. / vist(iernic) Gheuca.

Arhivele Naționale Iași, Documente istorice, 613/13. Original, difolio, sigiliude ceară roșie, deteriorat.

---

348 **1780 decembrie 28**

La divan înnaint(ea) noastră s-au giudicat de față Vasăle Plăcintă, ginirile lui Ghiorghie Buta, cu Grigoraș, ficiorul lui Toadir Scărlet postelnicel, pentru un sat, anumi Ghirmăneștii, ci s-au numit mai înnaint(e) Șiropotenii, cari sânt pi apa Bărladului, la țin(utul) Fălciiului, a cărora pricină de giudecată cercetându-s(e), într-acista chip s-au aflat, pricum în gios să arat(ă).

Vasăle Plăcintă, ginirile Butii, au arătat în jaloba lui cum că această moșie Ghermăniștii ar fi a lui di pi strămoșul său Buta părcălabul, și cum că au stăpânit strămoșii săi în paci, iar di la câțiva ani încoaci intrând stăpânitor asupra moșii Toadir Scărlet post(elnicel), tatăl lui Grigoraș, o stăpâniști făr(ă) di nici o dreptat(e), și au cerut giudecată și dreptati, dar la acest nici la una dovad(ă) n-au arătat, ci numai răspunsuri din gura lui; întrebându-s(e) pi Grigoraș Scărlet ce răspundi și cu ce ține această moșie Ghermăneștii, el au răspunsu întâi cum că nici Vasăle Plăcintă, nici părinții sau moșii săi, n-au stăpânit într-această moșie, ci dintru înciput s-au stăpânit di moșii săi și di părintile său, avându-o di pi strămoșul său Hilohii Vânt(ul), arătându-ni la aceasta și dovad(ă) un ispisoc g(os)p(o)d di la răpoosatul domnu Evstrati Dabije vod(ă) din ҂зрог <7173/1666 septembrie 1-1667 august 31>, ce sânt de atunci 113 ani, în care ispisoc arată așa că s-au pârât la divan Alifana, nipoata lui Zviștală vornic și ginirile ei Costandin cu Pascal Corlat, ginirile lui Hilohii Vântul, zicând Alifana că acest sat iasti al său strămoșiscu și că Pascal Corlat îl ține cu înpresurari, dar arătând Pascal Corlat alt ispisoc di la Vasăle vod(ă) di pâră și di herăia, cum că acest sat au fost a Butii părcălabul și a lui Șaidăr uricariul danie di la Enachi post. pentru slujba lor, și cum că Șaidăr uricar ș-au vândut parte(a) sa tot Butii părcălabul, și apoi după moarti(a) Butii s-au aflat datoriu cu 260 lii la un Cărsti căminar, la care au fost zălojit satul Ghermăneștii și alti săliști pentru acea datorie, și după moarti(a) Cărstii căminar au apucat Lupul, ficiorul acilui căminar pe Hilohii, ginirile Butii, pentru (dat)[1]orie aceasta, și Hilohii au plătit datorie cămănar(u)lui și au luat satul Ghirmăneștii la stăpânire(a) sa, și hotărăști la ispisocul acista că Pascal Corlat, ginirile lui Hilohii Vântul, să ție satul di vremi că au plătit bani, datorie Butii, iar pi Alifana au dat-o rămasă di la divan ca să n-aibă triabă cu moșie Ghirmăniștii, nici ei, nici sămințănia ei.

Au mai arătat Scărlet o carte di giudecată din 1766 di la răpoosatul Manolache Costachi log(o)f(e)t în care arată că iarăș s-au fost rădicat Vasăle Plăcintă și socrul său Ghiorghie Buta di au tras la giudecat(ă) pi Toadir Scărlet post(elnicel), arătând osăbită jalobă că ar fi având parti într-acel sat Ghirmăniști și tragi numai parti(a) sa, iar nu tot satul, precum l-au trasu la giudecata di acum, dar scoțând Scărlet ispisocul di sus pomenit, atunci însuș Ghiorghie Buta și Vasăle Plăcintă mai mult n-au avut să răspundă, și i-am dat rămaș din giudecată neavând dreptati, după cum pre largu scrii în cart(ea) di giudecată.

Deci dar stând și noi acum de iznoav(ă) di am luat sama cu amărunt(ul), s-au cunoscut că Vasăle Plăcintă ginirile Butii înblă rău și făr(ă) de cal(e) niavând nici o dreptat(e) a tragi satul acista la stăpânire(a) sa; întâi că vreo dovad(ă) în mâna lui asupra satului nu s-au văzut, ci numai cu gura sa au tras giudicată; al doile(a) că nici stăpânire într-acest sat n-au avut nici el, nici părinții lui, precum însuș el mai pe urmă au mărturisât adivărul că n-au stăpânit; al triili că din ispisocul ce s-au arătat mai sus, s-au dovidit că satul acista au fost zălojit di Buta la acel Cărsti căminar și după moarti(a) Butii pi urmă au plătit bani acil Pascal Corlat, ginirile lui Hilohii Vântul, și de atunci și păr(ă) acum au trecut 113 ani, și s-au stăpânit satul di acil Pascal ginirile lui Hilohii Vântul, și pi urmă și di sămințănii sa, dintre care au răspunsu Scărlet că să tragi el și au stăpânit moșii săi și părintele său, cum și el di a purure făr(ă) di supărare; al patra că din mărturie di giudecată di la răpoosat(ul) Manolachi log(o)f(e)t să dovidești că atunci iarăș au tras giudecat(a) cerând numai (…)[1], iar nu toată moșie, iar după ci însuș Buta au văzut ispisocul (…)[1] (po)[1]minit la urmă iarăș el s-au lăsat a trage giudecată cunoscând că nu are nici o dreptati; după dreptat(e) am giudecat, hotărând Grigoraș, ficiorul lui Scărlit, să ție și să stăpâniasc(ă) satul Ghirmăniștii în paci precum l-au stăpânit și părinții săi, iar pi Vasăle Plăcintă, ginirile Butii, niavând nici o dreptati s-au dat rămas din toată giudecata, ca pi unul ci au înblat făr(ă) de cale.

Л(ѣ)т(о) ҂аѱп҃ <1780> дик(ємврїє) к҃и <28>.
Vasile Razu vel log(o)f(ă)t <m.p.>.
Lascarache vel vor(nic) <m.p.>.
N(eculai) Roset vel vor(nic) <m.p.>.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDLXIII/25. Original.

---

[1] Rupt.

---

349 **1781 februarie 24**

No. 14

Adecă noi, care mai giosu ne vom pune numile și degitile, dat-am adevărat și încredințat zapisul nostru, la cinstită mâna dumisali logofătului Ioan Cantacuzino, precum să s(e) știe că de nimine sâliți, nici asupriți, ci de a noastră bună voi, i-am vândut dumisale 154 stânj(eni), adecă una sută cincizăci și patru stânj(eni), a noastră driaptă ocină și moșii, anume Tămăoanii, ce o avem baștină de la părinții și moșii noștri, care moșie iaste la ținut(ul) Covurluiului, la malul Prutului.

Și capul moșii dispre răsărit să începi din hotarul turcescu dispre Prutețu, și mergi lungul pân(ă) în Vale(a) Scânteeștilor, unde să lovești în capite cu moșiia Scânteeștilor, ce iaste tot a dumisali log(o)f(ă)t(u)lui Ioan Canta.

Și făcând tocmală cu dum(nea)lui câte 50 părali stânj(enul) și după tocmală luând noi toţ(i) banii deplin în mânule noastre, am dat dumisale acest zapis, ca de acum înnainte să stăpâniască dumi(sale) și cuconii dumisali, nepoții și strănepoții dumisali în veci cu pace. Iar cine din frați sau din niamurile naostre să va scula cu scrisori sau cu alte dovezi, cu noi să-ş(i) caute, iar dumn(ea)lui să nu să superi.

Deosăbit pentru 6 pogoane de vii lucrătoari, ce avem noi pe malul Prutețului la acești 154 stânj(eni), ni-au fost tocmala cu dumn(ea)lui să nu ne dejmuiască, nici pe noi, nici pe feciorii noștri, nici pe niamurile noastre, dintr-acesti 6 pogoani de vii.

Și la facire zcestui zapis s-au tâmplat față din răzăș(i) și alț(i) oameni streini. Și pentru mai adevărată credință ni-am pusu numile și degitile, ca să să criază.

1781 fevr(uarie) 24.
Eu, Alecsandru Bănaga, vânzător.
Eu, Iftimi brat lui, vânzător.
Eu, Istrate sân Simion Bănaga, vânz(ător).
Eu, Petre brat Marin, vânzătoriu.
Eu, Neculai brat Enachi, vânzător.
Eu, Vicol Ernul, tăzăş și mart(or).
Eu, Mușat, martur.
Eu, Lazor Ci(u)botaru, mart(or).
Eu, Ion sân lui Alecsandru Bănaga, vânzătoriu.
Eu, Gheorghi brat lor, vân(zător).
Eu, Simion brat Alecsandru Bănaga, vân(zător).
Eu, Sava zăt Simion Bănaga, vân(zător).
Eu, Marin sân Gheorghiț(ă) Bănaga, vânz(ător).
Eu, Enachi Partheni, nepot de sor(ă) Bunățeștilor, vânzător.
Eu, Iftimi brat lor, vânzătoriu.
Eu, Crăciun, răzăș și mart(or).
Eu, Alicsandru Rachieriu, mart(or).
Eu, Costandin Ci(u)botar, mart(or).
Eu, Ion Lazăr ot Folești, mart(or).
Eu, Marcul, mart(or).
Și zapisul l-am scrisu cu zisa numiților. Eu, Chiriiac.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCVIII/160. Copie.

---

350 **1781 octombrie 15**

Adică eu, Agapii Lepădatul i Toma Călcâiu din satul Priponeștii ot țin(u)t(ul) Tutovii, dat-am adivărat și încredințat zapisul nostru la mâna dumi(sale) cucon(u)lui Gheorghii Cuza post(elnic), precum să-s(e) știe că am vândut noi de a noastră bună voia trii pogoani de viie loc sterpu, pe cari loc au fost viia părințasc(ă). Deci acest loc de sus arătat l-am vândut drept 24 lei, adică doozăci și patru lei, și să avem noi acești doi să punem și doao sute de pari și să-i îngrădim la acest loc; și de aice înnainte să aibă a stăpâni dum(nea)lui aceste trii pogoani de viie în paci în veci neclătit, iar de vor naști vreo pricină pentru acest loc, noi să avem a răspundé dum(nea)lui triabă să nu aibă, carile loc iaste de frunte în moșia Vicolenii, după cum arată și zapisul răzășilor de acest loc ce l-am dat la mâna dumi(sale). Și pentru mai adivărată credința am pus degitile neștiind carte.

1781 oct(ombrie) 15
Eu, Agapii Lepădatul, am vândut.
Eu, Toma Călcâiu, am vândut.
Eu, Ștefan Frățiman, m-am întâmplat fați, măsurând și locu(l).
(...).
Și eu am scris cu zisa vânzătorilor și voia lor.
<ss> Vasilache post. <m.p.>.
<ss> (…), am fost faț(ă) <m.p.>.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MDCXLIII/4. Original.

351 **1781 octombrie 20**

Adică eu, Cozma Călcâiu dinpreună cu fimiia mea Catrina, dat-am adivărat încredințat zapisul nostru la mâna dumi(sale) cuconului Gheorghii Cuza post(elnic) precum să-s(e) știe că am vândut dumisali cinci firte de viie păragină cu loc cu tot și o firtă loc păragină tot într-aciiaș îngrăditură drept 23 lei, adică doozăcișitrii lei, ca să fiie dumi(sale) moșiie în veci neclătită și nime din niamul nostru să nu aibă triabă a să amesteca la acest loc, fiind că la vânzare(a) acestor firté de mai sus arătate când li-am vândut dumi(sale) am întrebat pi toate niamurile și nimene n-au vrut să le cumperi, ce ni-au dat voie să le vindim cui vom găsi. Deci noi văzind că au cumpărat dum(nea)lui și di la fratile mieu Toma Călcâiu și di la altă rudenii a mea Agapii Lepădat trii pogoani loc sterpu tot acole aproape alăture cu aciia ogradă, tot pe moșiia Vicolenii, am vândut și noi acesti cinci firte viie păragină și o firtă loc stărpu, care să aibă a stăpâni dum(nea)lui cu bună paci ca pe o driaptă ocină și moșiie luând și plata deplinu întru mânule noastre. Și pentru credința niștiind carté am pus degitile.
҂аѱпа҃ <1781> ѻк(том)в(рїє) к҃ <20>.
Eu Cozma Călcâiu am vândut.
Eu Catrina, soțul lui Călcâiu, am vândut.
Eu Toma Călcâiu, fratile Cozmii, m-am întâmplat.
Eu Agapii Lepădat m-am întâmplat față.
Eu Gheorghii Frățiman m-am întâmplat.
Eu Ion Nechita m-am întâmplat.
Eu m-am întâmp(l)at <ss>.
Și eu am scris cu zisa și vo(i)e lor <ss> Vasilache post.

<Pe verso>: Zapisul Cozmii Călcâiu i a Catrinii, soțul lui Călcâiu, pe cinci firte de viie păparagină i pe o firtă loc sterpu ot Tecuci. / 1781 oc(tom)v(rie) 20.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MDCXLI/19. Original.

352 **1782 februarie 1**

No. 15.

Adecă eu, Lupu Coroi căpit(an), ginerile lui Apostul pit(ar), și eu Șărban, ficioru lui Apostul pit(ar), nepot lui Gheorghiță pit(ar), adiverim cu acest zapisu al nostru la cinstită mâna dumisale Ioan Cantacuzino vel logofăt, precum de nimine sâliț(i), nici asupriț(i), ce de a noastră bună voe, am dat și dăruit dumisale a noastră driaptă ocină și moșie, giumătati de sălişti și un bătrân întregu din hotarul Tătăoanilor di pe Prut, de la ținutul Covurluiului, însă giumătati de sălişti Tătăoanilor ce au avut cumpărătură moșul nostru Gheorghiț(ă) pit(ar) de la Răzmeriță, fratile lui Alecsandru Adam și de la fimeia lui Irodiia, și feciorii lor, Carpu și alții, după cum arată zapisul cel vechiu, și un bătrân întreg ce au avut danie moșul nostru Dediu pârcălabul de Galați, fratile lui Gheorghiță pit(ar), de la Aftenie Sperlia din Puricani, di pe Horince, după cum arată zapisul vechiu.

Aceste părți de moșie ce mai susu scrie, li-am dat danii dumisale pentru mult bine și agiutor ce am avut de la dum(nea)lui, și am dat și toate scrisorile ce am avut pe acesti părți de moșii, și de acum înnainte să-i fie dumisali și cuconilor dumisale driaptă ocină și moșii în veci.

Și pentru mai adevărată încredințare ni-am iscălit.

1782 fev(ruarie) 1.

Lupul Coroi căp(i)t(an), am dat și am dăruit.

Șărban Apostu, am dat și am dăruit.

Gheorghi vor(ni)c de poartă, mart(or).

Șărban log(o)f(ă)t de taină, mart(or).

S-au trecut întocma și s-au posleduit.

Costandin Leondari sulge(r) și log(o)f(ă)t de taină <m.p.>

Proci vel log(o)f(ă)t.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCVIII/161. Copie.

---

353 **1782 aprilie 2**

Înpărțală ce am avut noi frații între noi cei ce am rămas mai mici după moarte(a) părinților noștri, adică Mateiu și Scărlătachi i Todosăica, cari mai gios ne vom iscăli, care acesti moșii și țigani ni-au rămas și noao de la părinții noștri răpousatul Scarlatachi Costachi biv vel ban și de la maica noastră Marie Rusăt.

҂аѱпв **<1782>** март(їє) в <2>

Parte(a) lui Mateiu

O moșie de așăzare Cojării cu vad de moară în Bârlad.

O moșie piste Prut, anume Manta ot Greceni.

A trie parte din moșie Idriciul ot Fălcii la amândoi frații, Mateiu și Scărlătachi, iar doao părți au rămas a Todosăicăi din moșie Idricii, căci că ei nu i s-au dat din moșiile di piste Prut.

Iar din țigani i s-au vinit 19 sufleti pi care li-au și luat.

Bez o hliză Chirice ce vine dispre răsărit și merge pără în părău(l) Idriciului, ce au dat-o danii cu zapis fratile nostru răpousatul Gheorghii lui Iordachi, nepotului nostru, fiiul dumisali spat(arul) Costin Catargiu, și surorii noastre Ilenii spat(ăreasa).

Parte(a) lui Scarlatachi.

O moșie de așăzare Miclești, însă cu părțile di pin pregiur, anume Horga i Brăițănii ot Fălcii[1].

O moșie Gura Lărgii piste Prut ot Greceni.

Și la ce(a) a trie parte din Idrici intră și Scarlatachi înpreună cu Mateiu stăpânitor.

Și țigani iarăș 19 suflete i s-au vinit pe care li-au și luat.

Parte(a) Todosăicăi.

O moșie Banca ot Fălcii.

O moșie Tămășănii cu părțile di pin pregiur, anume Urdeștii i Busteștii i Știfeștii i Bârsăștii.

Doaă părți din moșie Idriciul și o parte au rămas s-o stăpânească Mateiu și Scarlatachi.

Iar din țigani i s-au vinit iarăș 19 suflete ca și la ceialalți frați pi carii i-au și luat.

Iar pentru aceste doao părți s-au socotit să le ia sora noastră Todosăica din Idrici din parte(a) din gios dispre moara răpousatului fratilui nostru Gheorghii, fiind că ei nu i s-au făcut parte din moșiile di piste Prut și i-am dat aceste doao părți din Idrici pentru părțile di piste Prut ot Greceni.

Osăbit de doao surori a noastre mai mari, anume Smaranda și Iliana, ce au (i)eșit zestrurile lor, pe care însuș părinții noștri în viiața lor trăind li-au căsătorit și li-au dat din toate după rânduiala niamurilor bo(i)erești și această învoială a noastră am făcut-o denainte(a) cumnatului nostru Costin Catargiul biv vel spat(ar) și a surorii noastre Ile(a)na spat(ăreasa). Și pentru credința am și iscălit ca să nu ne mai sculăm unul asupra altu(i)e și această foa(i)e am dat-o fratelui nostru Mateiu.

<ss> Matei Costachi.
<ss> Costin Catargiu vil spatar.
<ss> Todosăica Costachi.
<ss> Scarlatache Costache.

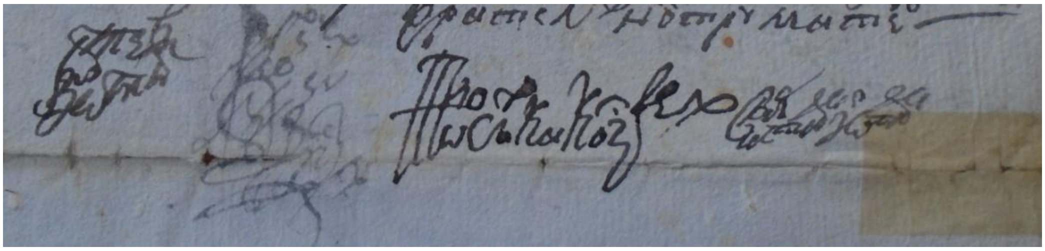

Dinainte(a) mi(a) viind Mateiu Costachi i Scărlătachi Costachi, cum și Costandin Donici biv г҃ <3> vist(iernic), vichil fiind și din parte(a) giupânisăi sale mi-au arătat că această așăzari și înpărțală au făcut-o cu primire a tuturor părților și spre încredințare am adiverit și cu a mi(a) iscălitură.

҂аѱпв҃ **<1782>** мартїє г҃ <3>
<ss> Ioan Cant(acuzino) vel log(o)f(ă)t.

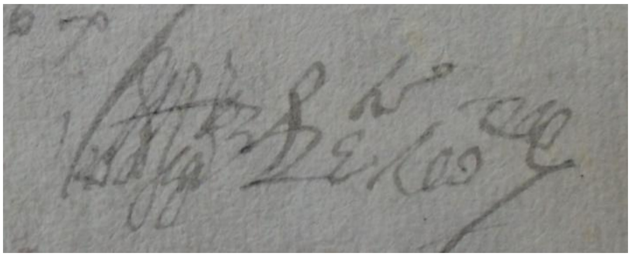

<Pe verso>: Înpărțala lui Mateiu Costachi di moșii și țigani

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DCCLXXX/1. Original.

---

[1] Rupt.

354 **1782 aprilie 22**

Avramie, cu mila lui Dumnez(eu) patriarh al Sfintei Cetăți a Ierusulimului și a toată Palestina.

De vreme ce cuviosul întru ieromonași, chir Varnava, igum(en) sfintii noastre Măn(ă)stiri Sfântului Savvei de aicea din orașul Eșii, au jăluit smerenii noastre cum că sfânta această măn(ă)stiré are câteva moșii la câteva țânuturi, care moșii să înpresoară de către răzășii ce sânt pin pregiurul lor, care înpresurare cu puțină strânbătate și nedreptate aduci acei răzăși sfintei măn(ă)stiri.

Care moșii anume sânt aceste, adecă Stroeștii și Codrevița la Hârlău, Heciul, Arioneștii și cu alte siliști la Soroca, Vetrișo(a)ia și alte siliști la Fălciiu și dincoace de Prut și de ceia parti de Prut, Scunpiia și Stolniceni la țin(u)t(ul) Iașului, și Merișănii la Vaslui, cerându igum(enul) nostru spre îndreptarea hotarălor acestor moșii această carte de blăstăm de la smereniia noastră asupra tuturor răzășilor acelora carii să răzășăscu cu moșiile de mai sus arătate, ca ori carii din răzăși ar avea scrisori și dovezi asupra moșiilor lor și le vor tăgădui și nu le vor scoate de faț(ă) la hotărâtul moșiilor măn(ă)stirești, cum și cu lăcomie de să vor întinde cât de puțin cu înpresurareca s(ă) păgubască măn(ă)stirea.

Așijderea și toți înpregiurașii carii vor fi din vechiu pe unde au stăpânit măn(ă)stirea Sfântului Savvei moșiile ei și vor tăgădui și nu vor arăta în frica lui Dumnez(eu) tot adevărul, unii ca aceia de către smereniia noastră să fie blăstămați și aforisiți și dup(ă) toati nedezlegați, blăstămul lui Dumnezău și a Preacuratii sale Maică și Ficioară să fie asupra capetelor lor, să aibă și blăstămul celor 12 Apostoli, și 318 Sfinți Părinți a săborului Necheii, parti lor cu Iuda, carele au vândut pre Domnul slavii, în toată veața lor procopsală să nu aibă și ertare să nu află.

Iar arătându toate scrisorile lor și ferindu-să de înpresurarea moșiilor mănăstirești și atât răzășii, cât și înpregiurașii, mărturisindu adevărul vor fi ertați și blagosloviți și de Domnul Dumnezău și de smereniia noastră în veci. Amin.

҂аѱпв <1782> ап(рилїе) кв <22>

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDLXIII/194. Original.

355

1782 (7290) mai 28

Înpărțala ce s-au făcut între noi de moșie Sirbii pi Elan și Fâstâcii pi vale(a) Pogăcenilor în gura Carâmbii după zapis ci avem di cumpărătur(ă) de moșii noștri Cărste Cujbă și de Andrei, frati Cărstei lui Cujbă, și di Postolachi, nipot Cărstii lui Cujbă, și di Savin, ficior Crăstii lui Cujbă, după cum arat(ă) în gios.

л(ѣ)т(о) ҂зсч <7290/1782> маи ки <28>.

Sirbii pe Elan.

48 pol	Funi(i) s-au vinit pe drum despre apus pe Elan și funi(a) de 20 stâ(n)j(eni), și stâ(n)j(enul) de 8 palme, și înpărțindu-s(e) acesti funi(i) pe bani ce au dat Andreiu și Crăsti.
29	Funi(i) s-au vinit Cârstii pe 120 lii după cum arat(ă) zapis(ul) de cumpărătur(ă).
19 pol	Funi(i) s-au vinit lui Andreiu pe 68 lei, 75 bani, după cum arată zapisăli de cumpărătur(ă), ți înpărțindu-s(e) parte(a) lui Andreiu în 4 părți, fiindu sterpu, s-au vinit di parti câti 4 funi(i), 17 pol stâ(n)j(eni), după cum arată în gios înpărțala.
4	Funi(i), 17 pol stâ(n)j(eni), Cârstii lui Cujbă, frati lui Andreiu.
4	Funi(i), 17 pol stâ(n)j(eni), Schiva, sor(ă) lui Andreiu.
4	Funi(i), 17 pol stâ(n)j(eni), Anița, lui Andreiu.
4	Funi(i), 17 pol stâ(n)j(eni), Tofana, sor(ă) lui Andrei Cujbă și s-au închiet înpărțala Sirbilor între strănepoții lui Andreiu Cujbă.
	Și înpărțindu-s(e) și parti Cărstii lui Cujbă între strenepoții lui, cum arată în gios:
29	Funi(i) s-au vinit Cărstii lui Cujbă pe 120 lei după cum arăt mai su
4	Funi(i), 17 pol stâ(n)j(eni), din parti frățini-său lui Andreiu, după cum arată mai sus, cari s-au făcut pesti tot 33 funi(i), 17 pol stâ(n)j(eni), și înpărțindu-s(e) în 3 părți după

	cum arat(ă) în gios s-au vinit
11	Funi(i) și 15, 6 pol palmi lui Ghiorghie Talpeș cu frații lui ce s(e) tragi din Savin, fecior Crăstei lui Cujbă.
11	Funi(i) și 15, 6 pol palmi, Miron Cujbă cu verii lui, ce să trag din Sinica, fata Crăstii.
11	Funi(i) și 15, 6 pol palmi, Iordachi Bădros cu frati-său, ce trage din Salomie, fata Crăsti(i) lui Cujbă și s-au închiet înpărțala între nepoții Crăstii lui Cujbă.
	Fâstâcii
1176	Stâ(n)j(eni) au vinit Fâstâcii pe capul locului dispre apus, înpărțindu-s(e) în 2 părți a(u)[1] vinit de parti câti:
588	Stănj(eni), adică pi un bătrân a Cărsti(i) lui Cujbă și a lui Andriiu; 196 stă(n)j(eni) dintr-alt bătrân a trie parte, carili fac pisti tot cumpărăturili Cărstii și lui Andriiu 787stă(n)j(eni), și înpărțindu-s(e) Cărsti și cu Andriiu în 2 părți după cum arată, s-au vinit câti:
393 pol	Stă(n)j(eni) Cărsti din 787 stă(n)j(eni).
393 pol	Stă(n)j(eni) lui Andriiu de parte, și înpărțindu-s(e) parte lui Andriiu în 4 părți pe frații lui, fiind stărpu, s-au vinit de parti câti 98 stă(n)j(eni), după cum arată în gios frații:
98	Stă(n)j(eni) s-au vinit Cărstii lui Cujbă.
98	Stă(n)j(eni) s-au vinit Tofanii.
98	Stă(n)j(eni) s-au vinit Schivii.
98	Stă(n)j(eni) s-au vinit Aniții.
392	Stă(n)j(eni) s-au vinit dintr-un bătrân 2 părți cumpărătura lui Postolache Cujbă, ficior Aniții și lui Savin, ficior Cărstii lui Cuj(bă), și înpărțindu-s(e) în 2 părți s-au vinit di bătrân câti:
196	Stă(n)j(eni) s-au vinit Aniții, sor(ă) Cărstii.
196	Stă(n)j(eni) s-au vinit Cărsti(i) lui Cujbă, fiind că s-a(u) învoit nipoții Cărsti(i) lui Cujbă și Aniții, sor(ă) Cărstii, și au întorsu banii lui Ghiorghie Talpeș, strenipot Cărstii lui Cujbă, Iordachi Bădros, strenipot Cărstii lui Cujbă, și Miron, iarăș strenipot Cărstii lui Cujbă, și cu Vasili Cujbă, strinipot Aniții, sor(ă) Cărsti(i) lui Cujbă, Iordachi Bădros și cu Miron au întors cumpărătura lui Savin Cujbă pe gium(ă)tati, iar pe giumătate, iar Vasili Cujbă au întors cumpărătura lui Post(o)lachi Cujbă iar pe giumătati careli fac 2 părți dintr-un bătrân, și înpărțind parti Cărstii lui Cujbă întri strinipoții lui, carile s-au făcut pisti tot parti Cărsti(i) 687 pol stă(n)j(eni) și înpărțindu-s(e) în 3 părți s-au vinit de parti câte:
229	Stă(n)j(eni), una palmă, lui Gheorghie Talpeș cu frații lui, strenepoți Cărsti(i) lui Cuj(bă).
229	Stă(n)j(eni), una palmă, Miron, strenepot Cărstii lui Cujbă.
229	Stă(n)j(eni), una palmă, Iordachi Bădros, strenepot Cărstii lui Cujbă.
	Și după înpărțala și bună învoială ce-am făcut pentru aceste 2 moșii, anumi Sirbii și Fâstâci, ce s(e) numește Carâmboe, și câț(i) strenepoți a Cărstii lui Cujbă și a lui Andreiu ni-am întâmplat la această înpărțală și bună învoială ni-am iscălit. Și după această înpărțală să aibă a-ș(i) face fieșticari și întărituri g(os)pod, și asămini ca aceasta am mai făcut 3, una la mâna lui Iordachi Bădros, una la mâna lui Miron Cujbă, una la mâna lui Vasili Cujbă.

Iordachi Bădros, stră(ne)pot Cărstii lui Cujbă de fată.
Ghiorghii Talpeș, strănepot Cărstii lui Cujbă di ficior.
Miron Cujbă, strănepot Crăstei lui Cujbă de fat(ă).
Vasili Cujbă, strenepot Aniții, sor(ă) Cărstii lui Cujbă.

Alexandru Bădros sân Toderaș Bădros.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 608/23. Original, difolio.

---

[1] Original.

---

356 **1782 iulie 25**

Izvod di zestre ci am dat noi fiicei no(a)stri Ancuțăi, anumi să să știi, însă:
2 rânduri di strai(e).
1 oghe(a)l cu mindir.
6 perini nouă mari.
4 perini mici.
1 scorță și lăviceri.
1 părechi paftali di argint.
2 ineli di argint.
(...) (...)hani nouă.
2 tengiri.
6 talgiri cosâtor cu tacâmu(l) lor.
1 căldari di cinci vedri.
1 părechi di haară di plug.
4 boi.
2 vaci.
1 cal di miri.

1 părechi di hamuri di doi cai și parte din toate părțâli di moșie ci am la țânutul Fălciiului, însă din Grumăzoae și din Plopăni și din Negri <și din (Lu)>[1]nca Banului și parti di locurili di casă ci avem la Eș(i) pi ulița sârbească în Muntenime di sus și din sus di bisărica Banului. Și pentru mai mari credința am iscălit.

Лет ҂аѱпв <1782> иѹли(є) кє҃ <25>.

Eu Ghiorghi Tolontan și cu soțul miu Mariia.

Și acest izvod di zestre ci au dat Ghiorghii Tolontan și cu soțu lui Mariia, fiicii lor Ancuțăi acum la logodnă ci vr(e)a să o ei dascălul Ioan, am fost și noi față și ne-am iscălit.

Eu, Chirica Capșa, am fost față.
Eu, Flore, ficior bo(i)erescu, am fost față.
Eu, Vas(i)le Curcă, am fostu față.
Și acest izvod di zestri l-am scris eu erei Costantin ot Dumești cu zisa lor.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 473/6. Original.

---

[1] Șters.

---

357 **1783 februarie 2**

Facem știre cu ace(a)stă mărturii hotarnică că din luminată poronca preînălțat domnului nostru, mărie sa Alecsandru Costandin vo(i)evod, poruncinduni-să prin luminată carte(a) mării sale să mergimu la ținutul Fălciiul la o moșii, anumé Scripțăneșștii, ce-i zâcu acmu Țâful, să o alegim și să o hotărâm, alegându și părțile dum(i)sali Scărlătache, fiiulu răposatului banului Scărlătache Costache, din hotarrul moșii Scripțăneșștii, ce are cumpărături cu zapisă di la moșul său, Lupul Costache vel spat(ar), după giudecata ce-au avut dumn(e)alui Scărlătache, cu răzășii de moșie Scripțăneșștii, cu Dum(i)trașcu log(o)făt de taină, i Gavril Plăcintă, i Zaharie Pic(u)liț, i Stafii Căue, cu alți răzăși ai lor, răzăși de Scripțăneșști, la luminat Divanul mării sale, înainute[2] dummilorsale velițilsor bo(i)eri. Și au hotărât giudecata pe scrisori ce are să i să ale(a)gă părțile din moșie Scripțăneșștii, și s-au priimit și răzășii de Scripțăneșști.

Deci după poroncă am mărsu la numitul țânut Fălcii la stare(a) moșii Scripțăneștii și am strânsu pe toți răzășii de moșie Scripțăneșștii, anume Dumitrașcu log(o)făt de taină, răzăș, i Gavril Plăcintă, răzăș, i Zaharia Piculiț, răzăș, Stahii Căue, zăt lui Gavril Plăcintă, răzăș, i Chiriacu Cheșchinul, zăt lui Alicsandru Plăcintă, răzăș, i Costantinu Plăcintă, răzăș, brat lui Gavril Plăcintă, i preutul To(a)der zăt Chisar, răzăș, i Ilii Dumbravă, răzăș, i Gheorghii Dumbrav(ă), răzăș, i Ursache Porcescul răzăș, și cu alte ne(a)muri ai lor, răzăș(i) de moșie Scripțăneșștii, fiinudu[3] adunaț(i) și alți o(a)meni înpregiuraș(i) la ace(a)stă hotărâtură, anume Ioniț(ă) Nohitu, om bătrânu, vârsta lui 70 mai bine ani, i To(a)der Mălahii, vârsta lui 50 ani, i To(a)der Crudul, vârsta lui 45 ani, i Gligoraș Crudul, i diiaconul Vârlanu Cheșchinul, i Sandul Cote, vârsta lui 65 ani, i Ghiorghii Gligoraș, și fiindu aceșștii de mai sus arătaț(i) cu numele lor, toț(i) faț(ă), cum și Scărlătache, fiulu răposatului banului Scărlătache Costache i fratele său Mateiu.

Am întrebat pe Scărlătache cu ce tragi la stăpânire(a) sa parte(a) di moșii din Scripțăneșști. Dumn(e)alui întâiu ne-(a)u arătat un suret tălmăcitu de Ghiorghii Ivloghii di pe un ispisoc sârbescu de la Gașpar voi(e)vod din let ҂зрк҃и <7128> генар în к҃з <27>, care întărești stăpânire(a) lui Păcurariu diiacul, nepot Sârbului, pe parte(a) de ocină ce au cumpărat di la Mihăilă, ficiorul Borcii, din satul Scripțăneșștii, cât i să va alegi din tot locul, drept 20 taleri de argintu.

Și am întrebat pe dumn(e)alui Scărlătache să ne aráte și zapisul lui Mihăilă ce-i cuprinsu în ispisocu sau zapisul de la Păcurar diiacul ca să-s(e) cuno(a)scă că-i vândut la niamul dum(i)sale, și ne-(a)u arătat că nu știi de alte scrisore asupra acestui ispisoc, dar di or fi și fostu s-or fi prăpădit de întâmplările vremilor, căci răzășii de moșie Scripțăneșștii pricinue zâcându că nu-i or da parte(a) acestui ispisocu că ei n-au apucat di la moșii și părințâi lor ca să fi stăpânit Mihăilă, ficiorul Borcii, sau ne(a)mul lui Mihăilă, în moșie Scripțăneșștii, cum nici Păcurar diiacul, de care vrându răzășii să și giure și noi nu i-am îngăduitu să giure, ce le-(a)m zâs să să învoe(a)scă cu dumn(e)alui Scărlatache, ș(i)-au zâs răzășii că s-ar învoi, dar nici ispisocul acesta nu l-au arătat ca să tragă parte din moșie Scripțăneșștii, cum nici părintele dum(i)sale banul Scărlătache nu l-au arătat cât-au trăitu. Dar zâcându noi numițâlor răzăș(i) să ste(a) la învoială fiindu că este o vremé depărtată, și ca să nu să facă vreo încărcare de suflete nici la o parte, nici la altă, ce mai bine să de(a) parte(a) ispisocului, și numițâi răzăș(i) încă n-au (i)eșitu di zâsâle no(a)stre și s-au învoitu cu dumn(e)alui Scărlătache, priimindu-să și o parte și alta, dându-și și zapisă de învoială înnainute(a)[4] no(a)stră, atât numițâi răzăș(i) la mâna dum(i)sale Scărlătache, cum și dumn(e)alui Scărlătache au dat zapis iarăș(i) de înnvoială la mâna numițâlor răzăș(i), și s-au scos parte(a) ispisocului din moșie Scripțăneșștii,

Al doile(a), ne-(a)u mai arătat dumn(e)alui Scărlătachi un zapis din let **҂зс҃ѳ <7209>** мартїє în **ѳ҃і <19>**, di la Andrei sânu Crâsteoi, întru care arată c-au vândut a lui dre(a)pt(ă) ocină și moșii, parte(a) Crâsteoi din Țâful, ci sânt din vechiu Scripțăneșștii, cât i să va alegi dum(i)sale Lupului Costache, vel spat(ar).

Al triile(a), ne-(a)u mai arătat un zapis din let **҂зсві҃ <7212>** генꙋ(арїє) **к҃з <27>**, de la Gligore sânu Condrii, nepot Țâfului din Țâflul, ce să numescu din vechiu tot Scripțăneșștii, în care arată c-au vândut parte(a) sa din moșii din Țâful cât i să va alegi tij dum(i)sale vel spat(arului), de care nici numițâi răzăș(i) la aceste 2 zapise n-au pricinuitu, ce după învoiala ce aiu făcut cu dumn(e)alui Scărlătache di au dat parte ispisocului, asămine au dat parte și acestor 2 zapisă, și după cum să arată mai gios, după cercetare(a) ce s-au făcut acestor trii scrisori a dum(i)sale Scărlătache, fiiului răposatului banu lui Scărlătache Costache am ales părțâle dum(i)sale Scărlătache din moșie Scripțăneșștii, cu fun(i)e de 20 stâ(n)jene, și stâ(n)jănul de 8 palmé domnești. Am mărsu întâiu la pe(a)tra hotar ce este în deal, dispre ame(a)zăzi, ce disparte moșie Scripțăneșștii di moșie Râșcanii, dându-ș(i) co(a)ste pe lungu, cum și p(r)in cap, dispre răsărit, pe curmezâș, și di la numitul hotar am mărsu cu măsura la vale p(r)inu spiniș, de curmezâș, pără unde s-au înplinit 5 fun(i)e, iar stâ(n)j(eni) facu 100, și am pus 2 p(i)etre hotară într-o culmușo(a)ră di de(a)l ce esté între 2 râpi, și în co(a)sta de(a)lului chioto(a)re moșii Scripțăneșștilor o piatră hotar al piotorii, caută pe costișa de(a)lului la pădure și înspre apus pe lungul moșii Scripțăneșștii, ce desparte moșie răzășilor di părțâle dum(i)sale Scărlătache. Al doile(a), am mărsu cu măsura din talpa besărecii tot pe curmezâș păr(ă) la vie diiaconului Vârlannu Cheșchinul, s-au înplinit 5 fun(i)e, iar stâ(n)j(eni) fac 100. Al triile(a), am mărsu la margine(a) pădurii, unde sântu doauă gure de drum săpate din de(a)lu de besarica dum(i)sale Scărlătache, care drumureli vinu din pădure, și de acole dintru acele 2 gure de drum unde iaste margine(a) moșii Râșcanii am mărsu cu măsura în sus p(r)in vie Crudului pe curmezâș și pe din vale de vie lui Solomonu pără unde s-au înplinit 5 fun(i)e, iar stâ(n)j(eni) fac 100, și am pus pe(a)tră hotar din vale de vie lui Solomonu în costișe și din de(a)l de vie lui Solomonu suptu margine(a) pădurii am făcut buor într-un tei și pe(a)tra hotar cu numitul buor dispartu moșie răzășilor Scripțăneșștii pe lungu de părț(i)le dum(i)sale Scărlătache tot pe lungu, și di acole ne-(a)m dus la fundul moșii Scripțăneșștii despre apus, unde iaste un drum vechiu săpatu și buor într-un cărpănaș, cee ste drept în malul drumului di la vale, și di la acestu numit buor am mărsu cu măsura pe curmezâș pără unde s-au înplinit 5 fun(i)e, iar stâ(n)j(eni) facu 100, și am făcut buor într-un carpănu, care buor disparte moșie răzășilor Scripțăneșștii pe lungu de părțâle dum(i)sale Scărlătache tot pe lungu, și cu aceste patru măsuri pe curmezâș s-au ales părțâle dum(i)sale Scărlătache s-au cuprinsu fun(i)e 20, iar stâ(n)j(eni) facu 400, iar lungul au cuprinsu 1327 stâ(n)j(eni), și aceste părți s-au ales din moșie Scripțăneșștii și s-au dat la stăpânire(a) dum(i)sale Scărlătache alăture cu moșie Râșcanii, tot a dumisale, după învoiala ce-au făcut cu numiții răzăș(i). Și după alegire(a) și hotărâre(a) ce am făcut, am dat în măsuri și în sămne cu p(i)etri hotară la câmpu, și cu buore la pădure, și am făcut ace(a)stă mărturii hotarnică la cinstită mâna dum(i)sale Scărlătache, fiulu răposatului banului Scărlătache Costache, întru care am iscălit, iscălind și toț(i) răzășii cum și înpregiurașii.

҂аѱпг <1783> фев(рꙋаріє) в <2>

<ss> Vidrașco Cațichi vorni(c) de poart(ă).

Noi fiindu rânduiți di(n) poronca dumisale bo(i)erilor isprav(nici), de dumn(e)alui banul Darii Donici i Vasâle Costache vel cămănar, hotarnici la moșie Scripțăneșștii.

<ss> Ioniț(ă) Timircan, hotarnicu.
<ss> Ion Docan, hotarnicu.
<ss> Dumitru log(o)f(ă)t de taină, răzăș.
I Gavril Plăcintă, răzăș.
Stahii Căue, zăt Gavril Plăcint(ă), răzăș.
Zaharie Piculiț, răzăș.
Chiriiacu Cheșchinul, răzăș.
Alecsandru Plăcintă, răzăș.
Costantin Plăcintă, răzăș.
Ionu Bălaeș, zăt lui Costantin Plăcintă, răzăș.
Preutul To(a)der zăt Chisar, răzăș, ce-i nipot lui Vasâle Bănuțului, răzeș.
Ion Tighece.
Năstasăi Tighece, răzăș.
Savinu Tighece, răzăș.
Mane, nepot Covăsâi Neculei, răzăș.
Și am iscălit și cu mâna me(a) erei To(a)deru.
Ilie Dumbrav(ă), răzăș.
Ursache Po(r)cescul, răzăș.
Vasilache Tudorache, răzăș.
Costantinu Tudorache, răzăș.

Și cu alte ne(a)muri ali no(a)stre, răzășii ce sântem la moșie Screpțăneșștii, cum și înpregiurașii ce au fostu la hotărâtura aceștii moșii.

Ioniț Nohit, am pus degetul.
To(a)der Mălahii, am pus degetul.
To(a)der Crudul, am pus degetul.
Gligoraş Crudul, am pus degetul.
Diiaco(nu)[5]l Vârlan Cheşchinul, am pus degetul, iscălindu.
Sandul Cote, am pus degetul.
Gheorghii Gligoraş ot Tămăşeni, am pus degetul.

<La f 3v.>: Cu palma ace(a)sta s-au făcut stâ(n)jănul și s-au măsurat moșie ace(a)sta Scripțăneșștii[6].

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 409/90. Original.

EDIȚII: Gh. Ghibănescu, *Surete și izvoade*, VII, p. 187-190, nr. CXL.

[1, 5] Rupt.
[2] înaintea.
[3] fiindu.
[4] înaintea.
[6] Palma pusă în hotarnică are 0,27 m (cf. Gheorghe Ghibănescu).

---

358 **1783 februarie 20**

Facim știre cu această mărturii că din luminată poronca preînălțat(ului) domnului nostru, mării(a) sa Alixandru Costantin voevoda, poruncindu-ni-să pren luminată carte(a) mării sale să mergem la țin(utu)l Fălciiului la niști moșii ci sânt între Elan și între vale(a) ci să numește Saca, anumi Horeștei, Urdeștii, Bărsenii și Ștefești, carii aceste 4 moșii sânt una lângă alta de rând, și aceste moșii sânt de câmpu și margine. Moșii(a) Horești pe din sus î-ş(i) dă coasti pe lungu cu trii moșii, anumi Cărpeștii, i Răpșeni, i Pelmișana, iar pe din josu moșie Bărsenii, ~~Ștefeștii~~, îș(i) dă cuasti pe lungu cu moșii Bustéștii răzășa(s)că, iar disprii răsărit î-ş(i) dau în capiti cu moșie Popenii i cu Sălcenii, i cu Lieștii, i cu Găgești, pără la un locu, iar dispre apus iar(ă)și fondol acestor moșii în vale(a) Saca să lovăscu în capiti cu moșie Miclești i cu Dodești; Iar moșie Tămășenii esti la pădurii, și având răzășii de Tămășeni multi pricini de giudecată cu răpusatul banul Scărlătachi Costachi, ci era la aceia vremi cruceri, la luminatu(l) divanu(l) mării sali, înnainte(a) dum(i)lorsale veliților bo(i)erii, cum și cu clirunomii banului Scărlătachi în câtiva rânduri pentru acesti moșii de mai sus arătati, și să puruncești să li alegim și să li hotărâm di către alti moșii răzășești în măsure și în sămni cu p(i)etre hotară și apui să a(le)gim și părțile dentu acesti numiti moșii a dum(i)sale Todusăică, fi(i)ca banului Scărlătachi, de către părțile răzășilor, stâlpindu-le și cu p(i)etre hotară.

Dici, după puroncă mergând la numitul țin(u)t la stare(a) moșiilor, unde fiind toț(i) răzășii adunați, cum și alți înprejuraș(i), anumi din răzăș(i), Ștefan Bosn(e)a răzăş, i Petre Tălăbir răzăş, i preutul Moisăiu răzăş, i diiaconul Gligoraş Bosn(e)a răzăş, i Arsăni Chisariu răzăş, i Costachi Năstasăi, neput lui Chisariu, răzăş, i Ghiorghi Chisar răzăş, Ioniți Zbanțu răzăş, i Vasile Zbanțu răzăş, i Manulachi Bogos răzăş, i Trofin Băzgul răzăş, Iani Rotariul răzăş, i cu alti neamuri al(e) lor, răzăş(i) tot de acesti moșii di mai sus arătati.

Și fiind adunați și alți înpregiuraș(i), oamini bătrâni, cu vrâsta lor, la această cercetare, anum(e) Gavrilă Plăcintă, vrâsta lui 90 ani, din satul Țiful, Ionu Bogos, vrâsta lui 80 ani, din satul Băsăștii, i Ghiorghi Buță, vrâsta lui 78 ani, tij din Băsăști, i Ghiorghiță vornicul din satul Dodeștii, vrâsta lui 75 ani, i Vasăli Antohii, vrâsta lui 73 ani, i Dumitru, fratile lui Vasăle, vrâsta lui 68 ani, ci au fostu slugi la răpusatul banul Scărlătachi.

Și fiind acestie față cum și dumn(nealui) treti vist(ienic)u(l) Costandin Donici, bo(i)eriul Todosăică, ginerile banului Scărlătachi, am citit și carti de blăstăm într-auzul totoror, să mărturisască adivărul în frica lui Dumnezău, cum știu și au apucat că s-au stăpânit acesti numite moșii mai dinnainte vremi în vechiu. Acești 6 oamini bătrâni ci sânt arătaț(i) mai sus cu vrâsta lor, așa ne-au mărturisât cu suflétele lor dopă carte(a) de blăstăm, că moși(i)le acesti di la câmpu stăpâne(au) răzășii pără la o punté ci au fostu în vale(a) Urdeștilor, di carie ne-au și arătat locul ci s-au numit puntea lui Ionașco, păn(ă) acolo stăpâne(au) răzășii, iar di la numita punti în gios nu trece cu stăpâniri(a), cum nici răposatul banul Scărlătachi cât au trăit di la numita punte în sus cu stăpânire(a) nu s-au mai întinsu, iar di la o vremi încoaci videm clinuromii banului Scărlătachi, videm că stăpânescu în tărie.

Și după acesti mărturii ci au mărturisit acesti numiț(i) oamini cu vrâsata lor, am cerut la răzăș(i) să ni arăti scrisorile.

Ei întâiu ne-au arătat o luminată carti a mării sale răpusat(u)lui dumnu Costandin Neculaiu voevoda din let ҂зсн҃ <7250/1742> ген(а)рии ки҃ <28>, în cari arată că au rânduit pi cruceriu(l) Scărlătachi și pe răzășii de Tămășeni cu judecata la răposatul Sandul Sturza, ci au fost vel logofăt la aceia vremi, în cari arată că au poroncit méd(elnicerului) Neculaiu Jora și căp(itanului) Apostul Negre, cari iar la aceia vremi iara dregătoriu Fălciiului, ca să strângă oamini bătrâni înprejuraș(i) i megieș(i) să (mă)rturisască după carti de blăstăm cum au stăpânit cruceriu(l) Scărlătachi într-acesti numiti moșii și cu ci chip au stăpânit și răzășii de Tămășeni într-acesti moșii, și după mărturiia ci au dat s-au văzut și de noi la mâna răzășilor di Tămășeni din let ҂зсна҃ <7251/1741> но(ем)в(рїе) а҃ <1>, în cari arată că au strânsu oamini bătrâni înprejuraș(i) di au mărturisit pentru răzășii di Tămășeni după carte(a) de blăstăm, că sânt drepți răzăș(i) în numitile moșii, în cari mărturie sânt iscăliț(i) bo(i)erii rânduiț(i), cum și alți o(a)mini.

Și ne-au mai arătat și altă mărturii din let ҂зсмѳ҃ <7249/1740> деке(м)в(рїе) ке҃ <25> cu iscălituria mulți oamini, în cari arată că e(a)răș au mărturisit pentru răzășii di Tămășeni că au stăpânit într-acesti numiti moșii cu paci, și un Tălăbir au avut așăzarea în moșie Urdești, și ave(a) și hălășteu cu peștii pe numita moșii; și altă mărturie de la Negre căp(i)t(a)n din let ҂зсна҃ <7251/1742> ок(том)в(рїе) к҃ <20>, în care arată că au măsurat moșie Tămășeni și au aflat 560 stănj(eni) și 310 stănj(en)i s-au venit la stăpânire(a) cruceriului Scărlătachi, iar 250 stănj(en)i s-au vinit răzășilor di Tămășeni.

Ne-au mai arătat și o luminată carti de giudecată de la răpusatul dumnu, mărie sa Grigorii Alixandru Ghica voevoda, din let ҂аѱѯѕ҃ <1766> март(їе) к҃ <20>, în cari arată că s-au giudecat răzășii de Tămășeni cu sărdariu(l) Iamandachi, ginerile banului Scărlătachi, la luminat divanul mării sale și l-au dat rămas pe sărdariu(l) Iamandachi.

Și după cercetare(a) ci am făcut scrisorilor, cum și mărturi(i)lor a oamini bătrâni cu vrâsta lor ci ne-au arătat răzășii de Tămășeni, ne-au arătat și dumn(ealui) Costandin Donici treti vist(iernic)u sureturi di pi ispisoaci și urici vechi di la mărie sa Radul voevoda și di la alți luminați dumni, în cari arată neamuri di acestor răzăș(i) di Tămășeni, anume pe un Ionat, și pe un Corlat uricariu, și tot într-acele scrisori îl arată și cu numi de cămăraș, și într-aceli ispisoaci și urice arată pe Corlat, cumpărătoriu(l) acestor numiti moșii. Și ne-au mai arătat și un izvod di la un Buta vornicul di poartă cu veleat, în cari arată că ar fi măsurat acesti moșii, dar iscălit nu esti di numitul vornicu, nici di alți oamini. Și ne-au mai arătat tot dumn(ealui) tréti vist(iernic)u și alti izvoadi di măsurile acestor numite moșii, făcuti di răposatul sărdariu Iamandachi, iscăliti di dumn(ealui), și ne-au arătat dum(nealui) treti vist(iernic) și alti scrisori di la răposatul banul Scărlătachi, cu slova unui Beșleagă, ci au fostu arătat întru un izvod di măsurile moșiilor, și-l arată și într-o carti a răposatului dumnu Gligorii Ghica voevoda pe acestu Beșleagă, ci au fostu slugă la răposatul vornicul Lupul Costache, și după toati scrisorili ci ne-au arătat dumn(ealui) treti vist(iernic) am zis să ni a(ră)ti zapisă de cumpărături pe acesti moșii că le-ar fi cumpărat dumn(ealui) vornicul Lupul di la Tătar Iorga gelip au de la călugării ci au vinit în Bârlad de la mănăstire Safa (?), cu scrisorili acestor moșii ci le făce vânzătoari și le-ar cumpărat dumn(ealui) vornicul Lupul Costachi di la acii călugări, sau să ni arăti vreo hotarnică încredințată ca să ne putém lumina și noi. Dumn(ealui) treti vist(iernicuul) au răspunsu că alti scrisori numai ari, iar di or mai fi, la dumn(eae)i spătăreasa Ileana Catargioai.

Și după cercetare(a) ci am făcut scrisorilur di mai sus arătati, am făcut stănjănu(l) di 8 palmi domnești și funi(a) de 20 stănj(ini), și am măsurat moșiile de câmpu pe 5 locuri, 3 măsuri cormezâș, 2 măsuri marginile pe lungu 1850 stănj(eni) i 3 palmi, margine(a) pe din sus 860 stănj(eni), margine(a) pe din gios 1687 stănj(eni) i 3 palmi, capul moșiilor pe dealul Ialanului dispre răsărit curmezâșul 1642 stănj(eni), mijlocul tot pe curmezâș 1528 stănj(eni), la fundul moșiilor pe vale(a) Saca dispre apus, tot pe curmezâș. Și după cercetare(a) cii am făcut după scrisori(le) ci s-au văzut de noi dispre amândo(u)a părțile, am dat acestă mărturii în măsuri și în semni la mâna răzășilor di Tămășeni, întru cari am iscălit, iscălindu și o(a)minii bătrâni cu vrâsta lor, ci au mărturisit, puindu-ș(i) și degitile.

Лєт ҂аѱпг <1783> фєв(рꙋарїє) с҃ <20>.

Vidrașco Cațichi vornic de poart(ă) <m. p.>.

Ioniți Timircan c(ă)p(i)t(an) <m. p.>. Din poronca boiarilor is(pravnici) de țin(ut).

Gavril Plăcintă, mart(or).

Ion Bogus mart(or).

Vasăli Antohii, martur.

Dumitru mart(or).

Ghiorghiți vornicul, mart(or).

Iar moșiia Bustăștii ce-s(ă) tragu răzășii di Tămășeni, un bătrân dintr-această numită moșii pe scrisori ci au răzășii cercetari am făcut, iar măsări n-am făcut, dară moșie Tămășenii după măsura sărdariului Iamandachi și după hotărâre(a) căp(i)t(anului) Negrei, pesti 310 stănj(eni) s-au aflat acu la această măsurătoari i 60 stănj(eni) mai mult, și nifăcând(u)-să nici o hotărâtură, și au cerut răzăși(i), cum și dumn(ealui) tréti vist(iernicul) Costandin Donici, zi de soruc la luminat Divanul mării sale ca la 15 zile a lui mart(ie) să-s(e) afli la divan.

Și cu giudecata divanului să vor hotărî.

Vidrașco Cațichi vornic de poart(ă) <m. p.>.

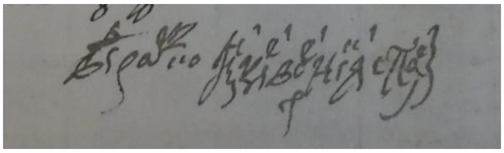

1783 fev(ruarie) 20. Mărturii hotarnică de alegirea ci au făcut Vidrașcu Cațichi vor(ni)c de poartă și Ioniță Timircan căp(i)t(a)n, adiverită de mulți marturi din poronca d(omnului) Alexandru Costand(i)n v(oie)v(o)d moșiil(o)r Horeștii, Urdeștii, Bărsănii, Ștefeștii, ci sânt de câmp una lângă alta, între Elan și Valea Săcii, că după multe giudecăț(i) cu răzășii de Tămășăni și banul Scarlatachi să aleagă părțili Todosiicăi, fiicăi lui Scarlatachi, după carili urmând cercetarea în ființa răzășil(o)r adunaț(i), Ștef(a)n Bosn(e)a, i Petre Tălăghir și alții, și în fința altor înprejuraș(i), oamini bătrâni, Gavril Plăcintă, Ion Bosn(e)a și alții, ce ar fi fost slugi banului Scarlatachi, cum și în ființa lui Costand(i)n Donici și Todosiică, ginirili banului Scarlatachi, după carte de blăstăm și înfățoșarea docomenturil(o)r amânduror părțil(o)r s-au făc(u)t numai măsuriști aceștii moșii, iar nu și alegirea după cerirea răzășil(o)r, fiind că d(umnealui) Costand(i)n Donici pe lângă altili au înfățoșat ispisoace vechi adiveritoari că Ionat călăraș din cari săa rată curgători răzășii din Tămășeni, să dovidești vândut lui Scarlat, de carili au dat mărturie răzășil(o)r de Tămășăni, asăminea făcând numai măsură și moșii Bustești și Tămășănii.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 422/34. Original.

359 <după 1783 februarie 20>

Izvod de câți bani am cheltuet eu Vasăli Plăcintă zăt Ghiorghiț Buta asupra o(a)menilor din Tămășăni pentru parti di moșii de zăstre ci me-(a)u fost dat socrul meu, să să știi anumi:

Lei	Par(ale)	
15	20	Pe carti gospod de la Io Theodor vod(ă) și cu cât am umblat pe la ispravnici la velet ҂зсѯи <7268 / 1759 septembrie 1-1760 august 31>.
20	-	Tij cu astă carte tot de la acest domn la velet ҂зсѯѳ <7269 / 1760 septembrie 1 -1761 august 31> cu cât am umblat pe la ispravnici cu mazâli pe la fața locului.
18	30	Tij pe altă carte gospod de la Gligori Ion vodă d(i)n let ҂зсов <7272 / 1763 septembrie 1-1764 august 31> iarăș cu umblatul pe la ispravnici.
13	15	Ti pi altă carte gospod de la Gligori Ioan Calemah vodă din let ҂зсоє <7275 / 1766 septembrie 1-1767 august 31> tot cu umblatul la ispravnici.
20	-	Pe carte de stăpâniri di la mărie sa Gligori Ghica vodă din let ҂аѱѯє <1775>.
25	-	Pe carte gospod de stăpâniri de la Gligori Alisandru Ghica vodă din let ҂аѱѯє <1775>.
18	20	Pe carte gospod di la Gligori Ghica vodă scrisă isprăvnicie(i) din let ҂аѱѯѕ <1776> иѹние с҃ <20>.
20	30	Tij pe carti gospod tot de atunce de la acel domnu scrisă isprăvnicii din let ҂аѱѯѕ <1776> иѹлии с҃ѳ <29>.
20	-	Pe carte gospod de la d(o)mnul Costantin Moruz din let ҂аѱѯѳ <1779> către isprăvnicie.
15	-	Tij altă carte tot de la d(o)mnul acesta scrisă isprăvnicie(i) din let ҂аѱп <1780>.
7	-	Tej pe soroc tot de la acel domn din let ҂аѱп <1780>.
18	-	Pe mărturie lui Eni Focșa din let ҂аѱоѕ <1776>.
15	-	Pe carti gospod scrisă isprăvnicii di la domnul Alicsandru Ion Mav(ro)codrat[1] vodă din let 1785.
250	35	Fac peste tot.
20	-	Tej pe altă carte gospod de la domnul Alicsandru Gligori vodă pentru carti de judecată din let ҂аѱпѕ <1786> иѹни(є).
20	-	Tij altă carti asămine de la domnul Costantin Dumitru Moruz vodă din ҂аѱп <1780> tij pentru Pitreșori care peste tot sânt chiltueți 290 lei 35 parale, bez zâle trecute, bez zâle trecute (!).
7	-	Tij am cheltuit cu carti gospod ot Alisandru Ioan Calemah vod(ă) către isărăvnicii de Fălcii pentru Petreșori și Stoișăști.

<Pe verso>: Un izvod neiscălit și fără velet a lui Vasăli Plăcintă zăt Gheorghii Bută asupra oaminil(o)r din Tămășăni pentru parte de moșie de zăstre ci i-au dat socru-său.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 422/73.

---

[1] Mavrocordat.

360. **1783 martie 9**

După luminat(ă) carte(a) măriei sale Alexandru Costandin v(oie)v(o)d ce ne-au adus Necolaiu Romașc(u), mazil ot țin(utul) Vasluiu, prin cari dup(ă) jaloba ce au dat la măriia sa au arătat că un moș a lui, anumi Antone Mogâldea, la moartea sa prin diiată au lăsat daniie 100 stupi la bisărica sa din sat(ul) Popeștii de la acest țân(ut) al Tutuvii, ca să fii pentru chevirnesala bisăricei și a prioților ce vor sluji. Apoi dup(ă) mo(a)rt(a) Mogâldii acei stupi ar fi rămas în purtari di greși[1] epetropelor lui, adic(ă) la vitrigul jăluitoriului și dup(ă) moarte(a) și a vetregului său, acum s-ar fi stăpânind acei stupi di ficiori(i) lui Vasâle și Ioniți. Și ne s-au poroncet ca să aduc di fați pe Vasâli și Ioneți, ficiorii vetregului numitului Romașc(u) și dup(ă) diiata moșului său lui Antoni să eu sama și de la cine s-a dovidi că sânt acei stupi să-i înplenesc și să cautu un om de credință pe cene s-a socoti și să-i dau în mâna aceluia ca să le poarte de greji. Dup(ă) poroncă trimițând am adus pe Vasâle și Ioniți, ficiori vetrigului Necolaiu Romașc(u) și după cercetare(a) cea cu amăruntul ci am făcut din 100 stupi ci au lăsat Angheluți, ficiorilor săi Vasâle și Ioniță, care-i sânguri ei n-au putut tăgădui pi cum că n-au rămas di la tatăl lor acia 100 stupi. Dar au arătat că ei dup(ă) ce au luoat stupii au murit din întâmplari(a) vremilor și dup(ă) mărturiile o(a)minilor ce au fost prisăcari la acei stupi am găsit că pără la o vreme au fost în purtari de greji la mâna lui Vasâle, ficior lui Angheluț, cel mai mari, pe care stupi în câtă vri(me) i-au avut în purtari di greji au muret și au rămas numai 60 stupi. Și apoi mai pi urmă i-au luoat la stăpâniri Ioniți, ficior lui Angheluț, cel mai mic, și aceast au dus pi un Zota Băbuț di au mărturi(si)t că tocmindu-să el presăcar i-au dat de au prisăcăret numai 20 stupi di ai bisăricei și că mai pi urmă și acești stupi ar fi murit. Deci dup(ă) cercetari(a) ci am făcut așa am găsit cu cale, Vasâle, fecior lui Angheluț, cil mai mari, să dea 20 stupi de vremi că de nepurtari(a) di griji a lui s-au prăpădit 40 stupi și s-au premit și el, și Ioniți, fratile lui cel mai mic, să dea 40 stupi, de vremi că el au rămas clironom în urmă și iarăș și din nepurtari(a) lui de greji au peret 60 stupi și s-au priimit și acesta, făcându-si șasăzăci stupi pest(e) tot, pe cari stupi înplinindu-i dup(ă) poroncă am găsit pe un (...)[2] om di credință și l-am făcut epetrop dându-i acești șasăzăci stupi în mâna ca să le poart(e) di greji și din rodul lor, adică din miere, ciară, să poarti de greji pintu cele trebuincioasi ale bisăricii și a prioților ci vor sluji la acia bisărecă dup(ă) dieta lui Antoniie. Iar pentru 40 stupi ci mai remân pără la 100 stupi, fiindu că au arătat că au murit să rămâi și bisărica răbdătoaré, și pe cum am făcut cercetare(a) aceștii pricini am dat această scrisoari la mâna lui Necolaiu Romașcu să-i fii de credință.

҂аѱпг҃ <1783> март(їє) ѳ҃ <9>.
Sandul Micles(cu) ban <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 342/14. Original, difolio.

---

[1] griji.
[2] spațiu gol.

---

361 **1783 martie 20**

† Ио Алеѯандрꙋ Костандин в(ое)вода, Божию мил(о)ст(їю), г(ос)п(о)дар З(емли) Молдавскои. De vremi ce prin jaloba ce ne-au dat al nostru credincios bo(i)er, dum(nealui) Iordachi Lambrino biv vel pah(arnic), au arătat precum are o bucată de loc din hotarul târgului Fălciului și cu bălți de pești, care acea bucată de loc și cu bălțile de pești iaste data danie moșul[1] dumisale Costandin Lambrino ce-au fost pah(arnic) de răpousatul domnie sa Antonie Rosăt v(oie)voda cu ispisoc, pe care loc și bălți de pești îl stăpânești după semnile hotară ce sint arătati la ispisoc, dar fiind că unii din lăcuitorii de acolo mai înainte vremi au făcut gârli de au abătut apa din bălți în Prut pentru vânătoare(a) peștilor cu tocmală să le ție păr(ă) la o vremi dischisă, și apoi după ce s-or învechi iar să le închidă ca să nu să nămolească bălțile; și fiind că aceia n-au mai închis gârlile nici păr(ă) acum, s-au nămolit bălțile de pe moșie sa încât au rămas acum de s-au făcut luncă în locul bălților, și iaste păgubaș de venitul acel(o)r bălți. Și pentru ca să nu mai adaogă de acum oricine a mai face gârle și cele făcuti să le astupe cei ce le-au făcut, cum și cei ce umblă cu feliuri de măestrii de vânează peștile din bălțile sale să nu mai fie volnici a păscui fără de știre și voe dumisale, s-au rugat domnii méli ca să i să de(a) carte g(os)pod de stăpânire moșiei și de apărare bălților.

Deci domnie mea i-am rânduit la al nostru cinstit și credincios bo(i)er, dumn(ealui) Costandin Rosăt vel log(o)f(ă)t ca să cercetezi scrisorile ce are dum(nealui) pah(arnicul) Iordachi Lambrino asupra acelui loc din hotarul târgului Fălciului și pe bălțile de pești; și numitul bo(i)er au scos de au arătat înnainte(a) dumisale vel log(o)f(ă)t(ului) un ispisoc din let ҂зсг <7203/1694> ноемв(рїє) ки <28> de la Costandin Duca v(oie)voda, întăritură răpousatului Costandin Lambrino pah(arnic), moșul dumi(sale) pah(arnicului) Iordachi Lambrino, pre o bucată de loc din hotarul târgului Fălciului și cu bălți de pești, din ispisoc de danie ce-au arătat de la domnie sa Antonie Rosăt v(oie)voda, părintele domnii sali Costandin Duca v(oie)voda, care acea bucată de loc arată la ispisoc că să chiamă siliște(a) Boziia și bălțile de pești să număsc Vadul Cotii, și Cățelul, și Cularele, și Tinoasele, cu gârlile câti sint pe locul acestui hotar, carile cad din Prut, pentru care loc sint arătate la ispisoc toati sămnile și hotarăle, și de îmbe părțile păr(ă) în Prut, cum pre largu arată ispisocul de sus pomenit. Osăbit au arătat înnainte(a) dumi(sale) vel log(o)f(ă)t o carte de stăpânit din velet ҂зсѳ <7209/1700 septembrie 1-1701 august 31>, iarăș de la domnie sa Costandin Duca v(oie)voda cu iscălitura și pecete(a) domnii sale, prin care volnicești pe pah(arnicul) Costandin moșul[1] dumisale pah(arnicului) Iordachi ca să să aibă a ține și a opri a sale drepti ocini și moșii bălțile de la Prut din țânutul Fălciiului, anumi Vadul Cotii, și Cățelul, și Curarele, despre toț(i) oamenii carii ar mergi să vânezi și să zică că au ei treabă acolo într-aceli bălți, cum și gârlele carile (i)es din bălțile acestui hotar, încă să aibă a le stăpâni.

Drept aceia dovedindu-să precum acea bucată de loc din hotarul târgului Fălciiului și cu bălțile de pești ce sint pe hotarul acestui loc, iaste dreaptă moșie dumi(sale) Iordachi Lambrino biv vel pah(a)r(nic), pentru aceia iată dar printr-această carte a domnii mele întărim ca să aibă a-ș(i) stăpâni acea bucată de loc din hotarul târgului Fălciiului, cu bălțile de pești, și cu gârlele carele (i)es din bălțile acestui hotar în toate semnile și hotarăle, precum sint arătate la ispisocul de sus pomenit, nime să nu fie volnic a păscui și a mai deschide gârle fără știre și voe dumisale pah(arnicului) Iordache și cei ce vor fi făcut gârle de vor fi de stricăciune bălților dumi(sale) pah(arnicului) să m(e)argă să le astupe ca să nu să pricinuiască pagubă și stricăciune bălților, ce sint pe hotarul moșii dumi(sale) pah(arnicului). Și poroncim domnie mea dum(nea)v(oastră) isprav(ni)ci ca să daț(i) mână de agiutor la dreptate(a) pah(arnicului) Iordachi, ca să-ș(i) poată stăpâni moșie și bălțile cu pești, urmându-să întocma precum poroncim mai sus. Aceasta scriem.

Iar având cineva a răspunde cu scrisori și dovezi ce vor ave(a) să vie la divanul domnii mele.

҂аѱпг **<1783>** март(їє) к <20>
Проч вел л(о)г(о)ф(е)т.
S-au trecut la condică.

Biblioteca Aacademiei Române, Documente istorice, XLXII/40, original, pecete ovală.

EDIȚII: Gh. Ghibănescu, *Surete și izvoade,* XVI, p. 229-233.

---

[1] Altă cerneală și mână.

362 **1783 aprilie 5**

Adică noi răzeșii de moșie Bujorănii și de moșie Drăgomăneștii den satul Sărățenii, anume eu Gavril Hamza i eu Vasâle Hamza, i eu Toader Hamza, eu Mihaiu Hamza, i eu Radul Hamza, și eu Rucsanda și Arherie, surori lor, fetile lui Costandin Hamzii, cari mai gios ni-am pus numele și degetele, dat-am adevărat și încredințat zapisul nostru la cinstită mâna du(mnea)lui vamișului Ioniți Codrianu, precum să-s(e) știi că având du(mnea)lui părți de moșii înpreună cu noi în moșie Bujorănii și în moșie Drăgomăneștii la țin(u)t(ul) Fălciiului, cari moșii sânt pe pârău(l) ce să numești din ve(a)cu Vale(a) Țarinii; și dum(nea)lui ș-au scos luminată carte(a) mării sale lui vodă la du(mnea)lui banu(l) Darii Doniciu i la dum(nea)lui căminariul Vasâle Costachi, ispravnici(i) țin(u)tului Fălciiului i bo(i)eriul mării sale Vidrașcu Canțer, vornic de poart(ă), ca să-ș(i) aliagă părțile du(mnea)lui de moșii despre părțile no(a)stre, anumi den moșie Bujorenii i den moșie Drăgomăneștii. Dar noi răzeșii ni-am socotit că fiind acesti părți de moșii lângă așăzărili no(a)stre și la un loc cu moșiile no(a)stre să rămâi părțile du(mnea)lui tot la stăpânire(a) no(a)stră, și pentru acesti părți de moșii să-i dăm du(mnea)lui asămine alti părți de moșii ce le avem avem la țin(u)t(ul) Cuvurluiului, anumi Slivna, Căpățînii i Urecheții, și dintr-acesti părți de moșii cu cari ne om pute(a) așeza să-i dăm în stânjâni după cum am luat și noi părțele aceste(a) de aici ci sânt pomeniti mai sus, însă noi am luat din moșie Bujorănii parte(a) du(mnea)lui vamișului 135 stânjăni măsura p(r)in mijloc de curmeziș, cum și 335 pe lungu. Și aceasta este parte(a) du(mnea)lui vamișului Ioniți Codrianu din moșie Bujorănei în măsurile ce sânt arătat(e) mai sus în stânjăni, cum și den moșie Drăgomăneștii, iarăș(i) s-au alesu parte(a) du(mnea)lui vamișului Ioniți Codrianu 6 stânjăni și 1 palmă s-au venit la capul moșii Drăgomănești de curmezeș despre răsărit 15 p(o)l stânjăni la al doile(a) măsură pe culme(a) dialului tot de curmeziș, 13 stânjăni la al triile(a) măsură pe Vale(a) Sărății tot de curmezeș 11 p(o)l stânjăni pe dial despre apusu iarăș(i) de curmeziș cum și lungul 670 stânjăni. Aceasta esti parte(a) aliasă din moșie Drăgomăneștii în măsuri și în stânjini cum sânt arătaț(i) mai sus.

Cari acesti doao părți di moșii, anume Bujorănii, parte câtă i s-au ales cum și parti din Drăgomănești, sânt drept(e) a du(mnea)lui vamișului Ioniți Codrianu baștină, li-am făcut schimbătură cu du(mnea)lui după cum arată mai susu. Și pentru mai adivărată credința ni-am pus numele și degetele mai gios ca să-s(e) criază.

҂а҃ѱпг <1783> април(їє) є҃ <5>
Eu, Gavril Hamza, mi-am pus degitu(l).
Eu, Vasâle Hamza monah, mi-am pus degetul.
Eu, Toader Hamza, mi-am pus degetul.
Eu, Mihaiu Hamza, mi-am pus degetul.
Eu, Radul Hamza, mi-am pus degetul.
Și cu tot niamul nostru.
Și acest zapis den-voial(ă) s-au făcut înainte(a) no(a)stră ș-am iscălit.
<ss> Vidrașcu Canțilersu, vornic de po(a)rtă.
<ss> Ion (…).
<ss> Ioniți Timircan căp(i)t(a)n.

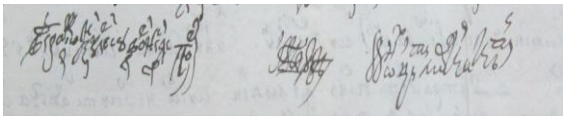

Și aceste zapis l-am scris eu Gavril Focșa căp(i)t(a)n, cu zisa răzeșilor de mai sus arătaț(i).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 365/3. Original, difolio.

363 — 1783 mai 6

† Нѡи Алеѯандрꙋ Ко(с)т(ан)д(и)н в(ое)вѡд(ъ), Бож(ї)ю мил(о)ст(їю), г(ос)п(о)д(а)рь Земл(и) Молдовской. Credincios boerii domniei méle, dum(nealui) Ianache biv vel stol(nic), is(pravnic) de Fălciiu, i Dimitrache biv cap(i)t(an), is(pravnic) de Codru, i Andrei Iancul biv в҃ <2> pah(arnic), i Dumitru Zaharie vor(nic) de poartă, s(ă)n(ă)tate.

Vi se face știre că ni-au jăluit rugător(ul) nostru sv(i)nție sa Varnava, egum(enul) M(ă)n(ă)stirei Svântului Sava din Iaș(i), arătând că m(ă)n(ă)stirea aceasta are o moșie la ținut(ul) Fălciiului, anume Vetrișoae, care se stăpânește de mănăstire de 150 ani, iar de trii ani acum de când s-au sculat o femée, anume Ioana, strănepoată unui Groza, cu un ispisoc pe o moșie Sărata, și cere să o ia din moșiia m(ă)n(ă)stirei.

Pentru care după giudecata ce-au avut atunce la Divan cu acea fiméie, s-au rânduit hotarnici pe pah(arnicul) Iancul Greceanul, i pe Sandu Oatul, ce era is(pravnici) la Codru. Și nemergând hotarnicii rânduiț(i) atunce, au rămas pricina aceasta nesvârșită.

Deci acum fiind că despre altă parte au dat jalobă și numita fimée aceasta Ioana, cerând ca se i să dea moșiia ei Sărata, care este înpresurată de moșiia Vetrișoae, s-au scos la Divan înpreună cu vechilu m(ă)n(ă)stirii la dum(nealo)r velițiii boeri, și neputându-s(e) hotărî giudecata lor într-alt chip acum, s-au socotit ca se se hotărască moșiile aceste.

Ce dar iată că vă orânduim pe dum(nea)v(oastră) ca se mergeț(i) acolo la moșiia Vetrișoaia, luând înpreună și pe un Tudor Pomană cap(i)t(an), i pe Ștefan Bugiag căp(i)t(a)n, i pe Cost(an)d(i)n Agapi, mazil de acolo din ținutul Fălciu i Codru, și strângând pe megieși de pinpregiur, se fie de fațe acolo atât vechilu(l) m(ă)n(ă)stirii Svetii Savvei, cât și numita fimee cu scrisori ce vor ave. Și întâi se cercetaț(i) scrisorile m(ă)n(ă)stirii cu amăruntu, și pe care cuprinde scrisorile, se alegeț(i) moșiia m(ă)n(ă)stirei și să o hotărâț(i), stâlpindu-o și cu pietri înpregiur hotară. Și de va mai prisosi moșie din cât va cuprinde m(ă)n(ă)stirea cu scrisorile, acée să o dați în partea numitii fimei.

După care hotărâtură ce veț(i) face, se dați și mărturie hotarnică iscălită atât de dum(neavoastră), cât și de alții cine să vor întâmpla de faț(ă) acolo, prin care se se arate toate semnili și hotarăli moșii. Și de va mai prisosi moșie afară de a m(ă)n(ă)stirii sau de nu, se ni înștiințaț(i) prin mărturie ce veț(i) da. Aceast(a) scriem.

1783 mai 6.

Și fiind că numita fimei au arătatu că este și o hotarnică a pah(arnicului) Iordachi Costache, dum(nea)v(oastră) să o cercetaț(i) de este bună.

Прѡчи вел лог(офет).

S-au trecut la condică de.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCCCXXIV/184. Original, difolio, sigiliu oval.

364 — 1783 iunie 14

Să faci știre cu această carte de judecată, că din luminată poronca pre înălțat domnului nostru mărie sa Alexandru Costand(in) v(oe)voda, de faț(ă) la divan înainte(a) noastră s-au judecat Ionițe Hușanul din țin(utul) Tutovii, cu med(elnicerul) Ștefan Feștilă i Gheorghie Carp log(o)f(ă)t ot vist(ierie), a cărora pricină după cercetare(a) ce s-au făcut de către noi într-acest chip s-au aflat cum pre larg se arată în jos.

Ioniț(ă) Hușan prin jaloba ce-au dat mării sale lui vodă / și s-au rânduit la noi / au arătat că la moșie Todereștii i Ivăneștii i Iurceștii și Răceștii din țin(utul) Vasluiului de pe apa Vărlăzelului ar fi și el răzăș de baștină și cu cumpărături, înpreună și cu med(elnicerul) Ștefan Feștilă și cu alții.

Cari moșii dintr-un (î)nceput au fost de baștină a unui Miera Marmuri uricarși au rămas înpărțitoare la patru ficiori ai lui, dintru care o Nastasie, pe cari au ținut-o Grigorce Duracu, au făcutu cinci feciori, anume pe Postolachi Durac i Chiriiac Durac i Alecsandra i Anușca și Stanca, și au rămas moșiile acele se să înpartă pe acești cinci frați. Deci din Anușca, una din fetile lui Grigorce Durac se trage Ioniţe Hușan, di pi care trage baștina în tuspatru moșiile, cum și cumpărături, parte(a) lui Chiriiac, fratile Anușcăi din Toderești i Iurcești și Răcești, precum ni-au arătat și zapisul din let 7180 (1672) ap(rilie) 1, de la acel Chiriac, fiind iscăliț(i) și de alți mulți marturi, ce-au vândut la Lupan, strămoșul lui Ioniț(ă) Hușan, însă toată parte(a) lui și din tot locul dintr-aceste trei siliște. Osebit ar fi mai având Ioniţe Hușan și parte(a) Stancăi din Toderești și din Iurcești, pe cari au zălogit-o Lozănschie, feciorul lui Durac la verii lui Toader și fratile seu Neculai, însă și cu o cumpărătură ce-au fost cumpărat tatul lui Lozănschie din Iurcești drept 36 p(o)l vedri mieri câte un leu vadra și cu vade de zăci ani, ca de n-ar plăti banii se fie moșie de istov; precum și pentru aceasta ni-au arătat zapisul fiind din let 7210 (1701) săp(tembrie) 1, iscălit și de alți marturi de credințe. Și deosăbit ni-au mai arătat și o carte de judecată din 1766 iuni(e) 16, de la răpousații veliții boeri a vremii aceia Manolachi Costachi, fiind vel log(o)f(ă)t i Ioniț(ă) Palade, fiind vel vor(nic) i Enachi Costandachi, fiind vel vor(nic); Prin cari arată că s-au judecat atunci Ioniţe Hușan cu Costandin Feștilă ot vist(ierie) pentru zălogitura lui Lozănschie din zapisul de sus arătat, cerșind Costandin Feștilă se o răscumpere și cercetându-se atunci pravila la svănta mitropolie arată că până în 40 de ani sloboade zălojitura se să răscumpere. Dar fiind că trecuse 60 ani la mijloc n-au dat dreptate lui Costandin Feștilă ca se o răscumpere, ce printr-ace(a) carti de judecată s-au dat la stăpânire Hușanului aceli cumpărături și zălojitura precum și pără atunce le stăpânise.

Au mai cerșut Ioniţe Hușan ca se aibă și el parte în Ivănești și în Răcești din parte(a) Stancăi, zicând că ar fi fost st(e)arpă, căci ar fi rămas în clironomie acelor 4 fraț(i) a ei, din cari și el se tragi niam, arătând spre oareșcari dovadă a sa zapisul de sus pomenit de la Lozănschie. Mai arată Ioniţe Hușan c-ar fi avut și un zapis de cumpărătură de la Postolachi Durac, bătrânu med. Ștefan Feștilă părțile din Toderești i din Iurcești și din Răcești, cari acel zapis s-ar fi prăpădit la prada tătarilor, pe cari după judecata ce-ar fi avut cu Costandin Feștilă ot vist(erie) tot la răpousații veliții bo(i)eri de sus numiț(i) prin jurământul ce-au făcut un Ștefan Miera și un Ștefan diiacon cum că ar fi văzut acel zapis cu ochii lor la mâna Hușanului și l-au și cetit i s-ar fi dat la stăpânire acele părţii de moșii, dar pe urmă iarăș i s-ar fi luat de la stăpânire(a) sa, fiind că pe urmă iarăș acel Ștefan Miera au venit înainte(a) răpousatului Ioniț(ă) Paladi, fiind vel log(o)f(ă)t, di-au mărturisit cum că prin greș(e)ală au fost mărturisit că el n-ar fi văzut niciun zapis la mâna Hușanului pe baștina lui Costandin Feștilă.

Am întrebat și pe med(elnicerul) Ștefan Feștilă înpotriva acelor arătări a lui Ioniț(ă) Hușan ce ari a răspunde, și ni-au arătat altă nu pricinu(i)ește nici are se răspundă, făr decât știe că într-aceli trei siliști, adică în Toderești i în Iurcești și în Răcești ari în fieșticari câte o parti baștina lui Postolachi Durac, strămoșul seu, și mai ceri câte o jumătate de parte iarăș atât dintr-aceste trei siliști, cum și din Ivănești din parte(a) Alecsandrii, sora lui Postolache, cari le pusesă zălogu Andrei Crucer(e)scul, niamul Alecsandrii, la sulger(ul) Vasile Carp, drept 50 lei, și li-ar fi răscumpărat Ioniţe Hușan cu una sută de lei suindu-se banii cu dobânda lor cap la capu. Pentru cari neștiind atât de zălojitură, cum și de răscumpărătur a lui Ioniț(ă) Hușan, au cerut med(elnicerul) Ștefan Feștilă protimisire se întoarcă bani(i) lui Ioniț(ă) Hușan și se intre părtaș pe jumătate la aceli părți de moșii a Alecsandrii. Și la această cerire a sa de vreme că n-au știut s-au socotit a fi cu cale să întoarcă med(elnicerul) Ștefan Feștilă 60 lei lui Ioniț(ă) Hușan, și se aibă stăpânire câte pe jumătate din părțile Alecsandrii la toate aceste siliști, și câte pe jumătate se le stăpâniască Ioniț(ă) Hușan, dup(ă) cum sau și priimit de faț(ă) înainte(a) noastră.

Dar cât pentru Stanca ce-au cerut Ioniț(ă) Hușan ca se aibă el parti de moșie din parte(a) ei la Răcești și la Ivănești, cari le stăpânești numai med(elnicerul) Ștefan Feștilă, pentru că ea ar fi fost st(e)arpă și că i s-ar căde și lui ca se aibă clironomie. La aceasta fiindcă vreo dovadă în scris sau cu alt chip nu ni-au arătat ca se să vadă di-au fost st(e)arpă sau că ar fi vândută parte(a) ei din Ivănești și din Răcești la niamul Hușanului sau la alții precum în Toderești și în Iurcești îi are parte(a) ei la stăpânire numitul Hușan cu zapisul cel de zălojitură de la Lozănschie, feciorul lui Postolachi Duracu, mai mult se înțelegi și se dovedești din zapisul lui Lozănschie că ori Postolachi tatăl lui, ori însuși el, au avut cumpărată toate părțile Stancăi din tuspatru siliștile, și de n-ar fi avut-o pe Stanca cumpărată Postolachi Durac sau Lozănschi, feciorul lui, cu toati părțile ei din toate siliștile nu iar fi suferind cielalți frați(i) di atunci și pără acu, di-au stăpânit numai ei părțile Stancăi și di atunci încoaci niamul ce s-au tras din Postolachi și din Lozănschi, și fiind și trecire la mijloc de 81 de ani până acum nu s-au dat a ave(a) dreptate Ioniţe Hușan la această cerire a sa, ce aceli părți din Toderești din Iurcești a Stancăi să și le stăpâniască Ioniț(ă) Hușan cu pace. Iar în Ivănești și în Răcești parte(a) Stancăi se o stăpâniască med(elnicerul) Ștefan Feștilă fiind că se tragi niam dintr-acel Lozănschi și din Postolache Duracu.

Deci și pentru moșie Ivăneștii ce înblă în 4 bătrâni în jumătate de moșie parte(a) din giosu au dat samă Ioniț(ă) Hușan că un bătrân iaste a lui Calmoțchi cu frații lui, iar un bătrân ce se numești bătrânu Mierăi, cari se înparte în patru părți, trage Ioniț(ă) Hușan o a patra parti ce o ari cumpărătură cu zapis din let 7225 (1717) ap(rilie) 25 de la Ștefan Zontie și de la soțul seu Mărie, fata Iuristii, nepoata Mierăi, cari zapis s-au văzut și de noi. Adică din toată ace(a) giumătate de moșie din parte(a) din jos ari se ia a opta parte, iar în ceialaltă giumătate de moșie tot din Ivănești din part(a) din sus ce o ari Gheorghie Carp biv log(o)f(ă)t ot vist(ierie) luată cu schimbu de la med(elnicerul) Ștefan Feștilă, precum s-au văzut și zapisul fiind din let 1778, av(gu)st, încredințat și cu iscăliturile veliților boiari, din zăci părți ce umblă această giumătate de moșie parte(a) din sus iarăș mai are și Ioniţe Hușan o parte și giumătate, înse o parti a moașii sali Anușcăi, iar jumătate de parti o ari răscumpărătură din parte(a) Alecsandrii ce o zălojise Andrei Crucerescu(u) la sul(gerul) Vasili Carp, iar optu părți și giumătate rămân a lui Gheorghie Carp ot vist(ierie), pentru cari nici o parte, nici alta, n-au tăgăduit precum nu iaste așa, fără numai cu atâta au mai adaos Ioniț(ă) Hușan acum la judecată a ceri se-ș aliagă părțile sale de moșii de o parte și ca se i se lip(e)ască ace(a) a opta parti ce o ari în parte(a) de gios lângă ceialaltă una pol parti ce o ari în jumătate(a) moșii cei din sus ca se fie tot la un loc; căci i s-ar fi dând supărare și păgubire dispre lăcuitorii ce sint șezători pe moșie Țibăneștii iarăș a log(o)f(ă)t(ului) Gheorghie Carp unde îi sint și casăle în capul moșii Ivăneștii din jos. Dar la aceasta au pricinuit log(o)f(ă)t(ul) Gheorghie Carp, zicând că nu poate să priim(e)ască ca să-ș alăture Ioniț(ă) Hușan ace(a) a opta parte ce o ari în parte(a) de jos lângă ace(a) una pol parte ce o ari în parte(a) moșii Ivăneștii din sus, ce parte(a) ace(a) din jos se ș-o stăpâniască acolo în parte(a) din jos undi îi scrie zapisul, iar ace(a) una pol parte ce o ari în parte(a) din sus au priimit log(o)f(ă)t(ul) Gheorghie Carp înainte(a) noastră că la hotărâtul moșii se ș-o aliagă undi a priimi numitul Hușan, cum și pentru 1600 baniț(e) popoșoi ciocălăi ce s-au strâns dejmă în anul trecut di pe moșie Ivăneștii și au oprit-o log(o)f(ă)t(ul) Gheorghie Carp ot vist(erie). Iarăș au arătat Ioniţe Hușan că după judecata ce-au avut într-acest an la trecuta luna mart(ie) 29 cu log(o)f(ă)t(ul) Gheorghie Carp, nu i s-ar fi dat dintr-ace(a) dejmă în giumătate precum s-au hotărât de la judecată, cum nici parte din dejma fânului.

Pentru cari acum înainte(a) noastră log(o)f(ă)t(ul) Gheorghie Carp n-au mai pricinuit, ce s-au priimit se m(e)argă Ioniț(ă) Hușan și se-i de(a) parte din dejma acelor popușoi pe jumătate după hotărâre(a) judecății de mai înainti, iar pentru parte den dejma fânului i-au datu acum înainte(a) noastră cinci lei și s-au mulțemit și Ioniț(ă) Hușan. Iar de la hotărâtul moșii Ivăneștii ce s-au rânduit hotarnicise o hotărască alegându-se părțile fieștecărora precum arată în carte(a) această de judecată îș vor stăpâni părțile sale fiiștecare nesupărat(i) unii dispre alții, că pentru toate pricinile ce-au arătat și o parte și alta după cum s-au dovedit a fi cu dreptate s-au arătat mai sus; și după hotărâre(a) judecății ce s-au făcut, cum și însuș ei s-au priimit s-au dat această carte de judecată la mâna lui Ioniţe Hușan și asemine(a) carti s-au dat și med(elnicerului) Ștefan Feștilă i log(o)f(ă)t(ului) Gheorghie Carp se le fie spre îndreptare.

҂аψпг <1783> иꙋн(ї)є дї <14>

Costand(in) <Ruset> vel log(o)f(ă)t.
(...) vel vor(nic).
S-au trecut la condică.

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Achiziții Noi, MMDCLXXX/17. Original.

---

365 **1783 septembrie 1**

Cu mila lui D(u)mnezeu, Io Alexandru Constantin v(oe)v(o)da domn Țerii Moldaviei. Râvna noastră cea domniască carele este cătră toate niamurile cele blagorodnice a domniei noastre a Moldovei, se hrănia întru inima noastră încă din tineriasca vârstă, și mai vârtos din vremea domniei fericitului întru pomenire răpăosatului domnu părintelui domniei méle. Aceasta și pân(ă) în zioa de astăzi adăogându-se, ne îndriaptă nu numai a cuprinde cu ale noastre domnești mile, ce și a păzi în stare bună și în cinste pe toate acele blagorodnice niamuri boerești, mai ales pre acele care din întâmplarea vremilor să află în cădere și în urmare de sevârșit.

Socotit-am domnniia mea ca și la slujbele aceștii domnești a noastre țeri, adecă la desetină, la goștină și la vădrăritu să aibă și această privileghie ca se fie de acum înnainte desăvârșit nesupărați și necertați la slujbele acestea.

Pentru acesta milostivindu-ne domniia mea ca un părinte de obștie hotărâm aceste, Preosfințitul mitropolit al țerii, iubitorii de D(u)mnezeu episcopi de pre la scaone, cum și cei ce se vor afla prostiț de episcopiile țării, toți blagorodnicii boeri și giupânesile văduve, să nu plătiască pe a sale drepte bucate ce vor ave, pe stupi, pe mascuri, pe oi, și pe vinul ce eși din drepte viile lor la cumpărătorii slujbelor.

Așijderea milostivindu-ne domniia mea, hotărâm ca și cei carii spre răsplătirea celor cu credință și oserdie slujbe a lor ce au arătat către cei după vreme mai înnainte domni și frați ai noștri, și cătră patriia lor, au agiunsu a se cinsti cu nume de boerie a se numi vel, toți și aceștiia se nu plătiască pe drepte bucatile lor, pe stupi, pe mascuri, pe oi, și pe vinul ce va eși din drepte viile lor, cum și giupânesile văduve ce vor fi fost bărbații lor pân(ă) la această rânduială de boerie, înse afară de stupii prisecarilor și oile ce vor ave ciobanii lor, care ca pe a lor bucate le vor plăti. Și cându aceste slujbe ce s-au arătat se vor da în credință, supărare iarăș se nu aibă după cum s-au zis, ci se rămâe necerșuți după hotărârea domniei méle, câștigându cu slobozenie domniască mila noastră ce s-au arătat,

După aceasta și cei carii sau din întâmplările vremilor sau dintr-altă pricină oarecarele n-au agiunsu a se cinsti cu nume de boerie a se numi vel și se trag din niamurile acele boerești alese și știute, nici unii ca aceștiia se nu plătiască, ce întocma neschimbat se se înpărtășască de aceste privilegii ca unile ce sint date celor blagorodnici ca și acei ce s-au învrednicit la vreo stepenă din cele arătate.

Așijderea logofeții de vistiere carii se află în slujbă, cum și cei ce s-au aflat mai înnainte în slujbă, vel căp(i)t(ani) za dărăbani, i vornicii de poartă, diecii de visterie, i diecii de divan, i vel cap(i)t(a)n de Iaș(i), poroșnicul o polcovnicul, aceștiia carii se vor afla în slujba curții domnești, iarăș se nu plătiască pe drepte bucatile și pe vinul lor, precum s-au arătat mai sus. Iar carii dintr-acești pomeniț(i) biruindu-se de lăcomie s-au îndemnându-se de vreo câștigare ră sau de altă oarecare pricină purtându-se, vor vre să răspundă bucatele altora sau vinul pe numile lor spre păgubirea visteriei, unii ca aciia de se vor afla cânduva, nu numai să rămâe neînpărtășiț(i) nicidecum aceștii mile domnești a noastre și căzuț(i) din privilegiile ce s-au arătat ca niște necunăscători și nemulțămitori, ce de atunce înnainte se plătiască ca și oamenii cei de stare proastă, ca unii ce lucriază fapte nevrednice unii faceri de bine ca aceștiia.

Poftim dar domniia mea și pre cei ce din voință dumnezeiască se vor orândui în urma noastră domni și oblăduitori țării aceștiia, ca se nu strice, nici se strămute, această milă ce am făcut domniia mea, ce mai vârtos se binevoiască cât le-a fi prin putință a adaogi și a întări pentru al domnieilor sale cinste și vecinică pomenire.

Scris-s-au hrisovul acesta la scaonul domniei méle în orașul Iașii, întru cea dintâi domnie a noastră la Moldavie al treile an.

La anii ҂аѱпг҃ <1783> септемв(рїе) а҃ <1>.
Иѡ Алеѯандрꙋ воевода <m.p.>.
Георге вел лѡг(о)ф(е)т прѡчтѡх.
Ꙗнакаке Канта вел вистиерник прѡчтѡх.

S-au trecut în condică de Grigori Hudici în Sf(â)nta Mitropolie.
1804 iunie 11.

S-au trecut și la condica Visterii.
Mihalache Scorțăscu log(o)f(e)t vist(erie).
s-au trecut la condica Divanului.
Andrei biv izbași condicar.

<Pe verso>: Testament de la mărie sa Alexandru Costandin v(oe)voda pentru ca să nu plătiască mitropolitul și episc(opii) țării și toți boerii și niamuri de boeri goștină, desătină și vădrărit. 1783 săpt(emvrie) 1.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 49a/13. Original, difolio.

366 **1783 octombrie 5**

Adică eu, Vasâli Hamza i Mihaiu Hamza i Radu Hamza i Toader Hamza i Chirică Hamza i Gavril Hamza, încredințăm cu zapis(ul) nostru la mâna dum(nealui) Ionu Codrian biv vel vamiș, precum să-s(e) știe că fiind noi răzăși cu dumnialui în moșie Bujorăni și în moșie Dragomireștii de la țin(u)t(ul) Fălciiului, ce sânt la Sărățăni, cum și în moșie Căpățânii și în moșie Slivna ce sânt pe Cneza, la țin(u)t(ul) Covurluiului, și pentru aceste moșii înpreună cu dum(nea)lui scoțând hotarnici de la Divan di li-am făcut hotărâtura ca să știm părțile noastre câtă moșie avem osăbit di a dum(i)sali, și după hotărâtura ce am făcut s-au hotărât dr(e)aptă parte(a) no(a)stră din moșie Căpățînii și Slivna, de la țin(u)t(ul) Covurluiului, trii sute șaptisprăzăci stânjini, și parte(a) dum(i)sali vamișului Ioniță din moșie Bujorănii și Dragomireștii de la țin(u)t(ul) Fălciului. După hotărâtura ce s-au făcut, i s-au venit parte(a) dum(isale) driaptă o sută patruzăci stânjăni. Și fiind că traiu(l) nostru a tuturora ni esti la țin(u)t(ul) Fălciului la Sărățăni lângă moșie Bujorănii și Dragomireștii și având și vii pe moșie Dragomireștii, am stătut la învoială cu dum(nealui) vamiș(ul) Ioniți ca să ne de(a) părțile ce ari aice la țin(u)t(ul) Fălciului în Bujorăni și în Dragomirești, și noi să dăm părțile ce avem în țin(u)t(ul) Covurluiului în Căpățâni și în Slivna; și la ace(a)sta primindu-să și dum(nea)lui am stătut la tocmală și am făcut schimbu, am dat noi părțile noastre din moșie Căpățânii i Slivna de la țin(u)t(ul) Covurluiului trii sute șăptisprizăci stânjăni și dum(nea)lui încă ni-au dat părțile ce are în moșie Bujorănii și Dragomireștii la Fălcii la Sărățăni, și pentru o sută șăptizăci și șăpti stânjăni ci ni treci nouă mai mult la Covurluiu în Căpățâni și Slivna, acești stânjăni de moșie i-am făcut dum(nealui) vânzare cu șasăzăci lei bani gata ce mi-au dat în mânile noastre, cum și toată cheltuiala hotărâturii ce s-au făcut la moșie Căpățânii i Slivna, dum(nea)lui să aibă a o plăti după tocmală și învoială ce am avut, cari bani ci-i dă dum(nealui) pe(n)tru hotărât(ul) moșiilor să socotesc tot asupra părții care o facem vânzare dum(i)sali. Și de acum înainte noi și tot niam(ul) nostru nu mai avem parte nici triabă în moșâ(i)e Căpățînii i Slivna de la Covurluiu, cum și di s-ar scula cineva din niamurile noastre să tragă vreodată parte sau să superi pe dum(nea)lui, nici la o giudecată să nu li să ție în samă și noi să avem a răspunde și ai mulțămi pe niam(ul) nostru cu parte ci li s-ar căde(a) să le dăm din părțile noastre de la țin(u)t(ul) Fălciiului, cum și dum(nea)lui de acum înainte să nu mai aibă triabă nici parte în moșie Bujorănii i Dragomireștii de la țin(u)t(ul) Fălciiului, cum nici în vii sau într-altă ceva, de vremi că s-au făcut schimbu după cum mai sus să arată. Și după tocmala și învoiala ce am făcut noi acești cari mai gios ne vom iscă(li) și vom puni degitile cu tot niam(ul) nostru am dat acestu adivărat zapis(ul) nostru ca să fii părțile noastre din moșie Căpățînii și Slivna de la țin(u)t(ul) Covurluiului driaptă ocină și moșie dum(i)sali și fiilor și a tot niam(ul) și pentru că s-au făcut scrisoare(a) aceasta cu toată vo(i)e și primire(a) noastră să fii adivărată și statornică la mâna dum(i)sali după cum și dum(nealui) asămine scrisoare la mânule noastre au dat și pe acesti părți ce li-au luat de la noi să aibă dum(nealui) a-ș(i) faci și ispisoc domnesc di întăritură. Și pentru credința mai gios ni-am iscălit și ni-am pus degitile noi răzășii și s-au iscălit și alți oameni streini marturi.

҂аѱпг҃ <1783> ѻк(томврїє) є҃ <5>

Eu, Vasâli Hamza ot Sărățăni, am pus degit(ul).
Eu, Miha(i)u Hamza, am pus degit(ul).
Eu, Rad(u) Hamza, am pus degit(ul).
Eu, Toader Hamza, am pus degit(ul).
Eu, Chirica Hamza am pus degit(ul).
Eu, Gavril Hamza, am pus degit(ul).
Eu,Toader Măcărescu, am scris zapisul cu zisa numiților de mai sus Hămzăști, în cari m-am iscălit.
Toader Măcărescu log(o)f(ă)t <m.p.>.
Eu, Toader Chihae am fost faț(ă) și sânt martur, fiind răzăș de Dragomirești.
Ion Mihăilă, răzăș din Dragomirești, am fost faț(ă) și sânt marturu.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 365/9. Original, difolio.

---

367 **<după 1783>**

Hotarnica Bursuci
Hotarnica Bursuci de la Ghiorghi Costăndachi spat(ar).

Înștiințare să face cu această mărturii hotarnică că aducându-mi dumn(e)alui pit(arul) Vasâle Nistor luminată carte mării sale pre înălțatului domnului nostru Alecsandru Ioan Mavrocordat voevod întru cari scrie că în moșie Bursucii, cari acum să numești Bălănăneștii, ci sânt pi Jăravăț la ținutul Tutovii, ar fi având câtiva părți baștină și cumpărături di răposatul părintele dumisale, cari fi(iin)d nealiasă și nehotărâti dispre alți răzăși, la anul ҂аѱпг҃<1783> cu poroncă g(ospo)d au luoat părintile dumisale bo(i)eri hotarnici și au ales părțile sale dispre a răzășilor stâlpindu-le și cu pietri, și au rămas parte(a) răzășilor necuprinsă în cumpărăturile părintelui dumisale pit(arului) pisti tot 382 stânjini câmpu și 671 stânjini codru cum pren largu să arată în hotarnica di atunce, cari esti iscălită de dumn(e)alui Toader Iamandi și de dumnialui căp(itanul) Ioan Negre, fi(in)d hotarnicu, cari fiind și cu priimire(a) tuturor răzășilor au iscălit-o și ei. După aceia iarăș(i) mai mergând și la dumnalui pit(arul) cât(i)va din răz(e)șii aceștii moșii, i-au vândut părțile lor din parte(a) ci li-au rămas la hotărâtura din ҂аѱпг҃<1783>, cari fi(in)d nealiasă dispre a răzășilor, mi să poroncești ca să mergu la stare(a) locului și aducând fați pi toți răzășii acei moșii să fac cercetare cu amăruntul și după zapisâle de cumpărătură ci ari dumne(a)lui pit(arul), câtă parte să va dovidi că ari să o aleg și lipindu-o lângă ce(a) hotărâtă să o stâlpescu cu p(i)etri, după cari luminată poroncă însumi eu mergând la stare(a) moșii am adunat și pi toți răzășii fați și scoțind dumn(e)alui pit(arul) zapisăle aceli di cumpărătură li-am cetit întru auzul tuturora. Deci i-am întrebat să arăti di au acei vânzători moșii (…).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 513/12. Fragment (prima pagină).

368 **1784 martie 22**

Copii

Din poronca dum(nealui) stol(ni)c(ului) Enachi ispravnic am mers la numita moșii Rășcani, poroncindu-mi-să ca să fac o cercetare între Rășcănești, în frica lui Dumnezău, pintru cheltuiala ci au făcut giudecându-să cu dumi(sale) sărd(a)r(ul) Iamandachi i dumne(a)lor fii banul(u)i Scărlătachi Costachi în patru rânduri, și făcând cătăva cheltuială de o soma de moșii, iară o soma de moșii n-au dat nici un ban, cari anumi s-ar arăta mai gios, iară toată cheltuiala au cuprinsu 172 lei, 105 bani, și di această soma ci arată mai sus au dat diiaconul Trohin cu ficiorii lui 105 lei, și Eni Focșa i cu fratile său Ioan i cu nepotul său Ștefan 36 lei, 90 bani, și Gavril Rășcanu 8 lei, 45 bani, și Cost(an)d(i)n Rășcanu 3457 bani, și Toad(e)r Mălachi, 15 lei, 30 bani; Și moșiia Rășcanii și Miclești au fost înpărțită pe patru bătrâni, un bătrân Dridul, un bătrân Cerțul, un bătrân călugărul Vărlam, și acești trii bătrâni sânt suptu stăpânire(a) dumil(o)rsali fii banului Scărlătachi Costachi. Și mai tragi și 2 părți din bătrânu(l) popii Rășcanu, ci să înparti bătrânul popii Rășcanului în 3 părți, o parte o ia Vasilachi Rășcanu, cari să tragi giupâniasa logofătului Dumitrașc(u), o parti o ia Ghiorghiți Rășcanu, care să tragi diiaconu(l) Trohin, Costandin Rășcanu, Gavril Rășcanu i Sanda, soră lui Trohin diiaconu(l), care sânt Focșăști, o parte o ia Petcul, care să tragi Niță, o parte o ia Ghigă, care să trag Ghigulești, o parti o ia Tiacă, care să tragi Malaha din Foce, și două părți ci sânt vândute de bătrânu(l) popa Rășcanu, parte lor ce s-au ales, a lui Donosă i nepoțăi lui, Condre și Tăpălagă i Gure, și i-au rămas aceste 5 părți buni acestor carile mai sus din bătrânu(l) popa Rășcanu ș-au cuprinsu cheltuiala di toată parte(a) 34 lei, 69 bani, adică triizăci și patru lei și șasăzăci și nouă bani. Și Vasilachi n-au dat parte(a) lui nici un banu, Petcul n-au dat nici un ban la parte(a) lui, și Ghigă n-au dat nici un banu acesti trii părți, și intră la cheltuială lui Trohin diiaconu(l) cu ficiorii lui, parte(a) lui Petcu, zălog dreptu 34 lei, 69 bani, și parte(a) lui Ghigă iar zălog la mâna lui Trohin diiconu(l) tot dreptu tot dreptu 34 lei, 69, și mai tragi și din parte(a) fiicii i Tiacă 19 lei, 69 bani, ci să tragi Malachi și 19 lei din parte(a) lui Vasilachi Rășcanu tot zălog, și dând cheltuiala ci arăt mai sus să aibă a-ș(i) stăpâni fiiștecini cu bună pace, iară nedând cheltuiala aceștiia ci arăt anumi mai sus anumi pe părți să nu fii volnica stăpâni păr(ă) ar da cheltuiala, iară atunce li s-or da sinet la mână pe banii ci vor întoarci, și atunce vor fi în stăpânitori, și Eni Focșa cu frațăi lui i nepoțăi, rămâni să mai întoarcă cheltuială tot din parte(a) lui Vasilachi Rășcanu 22 lei, 69 bani, și mai ari să mai into(a)r(că) Mihai Rășcanu, Lupu, fratile său, 5 lei, 82 bani, tot lui Eni Focșa i frațăi lui, și aceste toate di mai sus arătate am cercetat pre cu amăruntul și așa am găsit să fii cu cale și cu dreptate; osăbit zilele cât s-au giudecat în 4 rânduri la luminatul Divan(ul) măririi sale lui vodă, osăbit în 2 rânduri aducând vornici de poartă care să facu 6 rânduri, și în tot rândul câte 4 oamini, și în tot rândul câte 2 săptămâni de zile.

/Iscăliți/ Ștefan Coatu mazil, Ioan Rășcanu răzăș, Lupu Rășcanu răzăș, Ștefan Rășcanu răzăș, Agachi Rășcanu răzăș, Ioan Focșa răzăș, Ioan Rășcanu răzăș, Ștefan Focșa răzăș, Ioan Rășcanu răzăș.

Și eu Toad(e)r Malahi m-am tâmplat.

Anul 1784 mart(ie) 22

Giudecătorie ținut Fălciiului

Copie aceasta poslăduindu-să din cuvânt în cuvânt și găsindu-să întocmai cu originalul, potrivitu cu cerire(a) ci prin jalbă au făcut căpitanu(l) Chirila Muntianul, să încredințază de giudecătorie cu iscăliturile cuviincioasă și punere(a) peceții.
<ss> Mălinescu.
<ss> Butuce.
D(irector) <ss> D. Zagura.
Poslăduit răg(i)s(trator) <ss> Marta.
No. 37
1851 ghenar 10 zile.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCXCVII/34. Copie.

EDIȚII: „Documente răzășești”, Anul I, nr, 3, iulie 1932, p. 35-37, nr. 21.

---

[1] Un leu = 120 bani.

369 **1785 martie 25**

Adecă eu, Neculaiu Muntian din Huș(i), dat-am adevărat și încredințat zapisul mieu la cinstită mâna dum(i)sale marelui vist(ier) Iordachi Balș, precum să-s(e) știe că având eu trei firte de vie ce o am făcut eu cu mânule mele din pajiște, a mea la Dric pe moșie Sfintei Episc(o)pii, tot lângă vie dum(i)sale ce mai ari cumpărat(ă) de la alții, de nimene silit, nici asuprit, ci de a me(a) bună vo(i)e am vândut dum(i)sale drept treizeci lei bani gata toată acea vie a me(a) cu toț(i) pomii ce s-or afla, carii bani luându-i eu deplin la mâna me(a), am dat și eu acest zapis al mieu la cins(tită) mâna dum(i)sale, ca de acmu înainte să-ș(i) stăpâniască dum(nea)lui acea vie de al mine înpreună și cu alte vii a dum(i)sale ce le are cu bună pace în veci. Și la facire(a) zapisului acestue s-au tâmplat și alți oameni carii să vor iscăli, și eu pentru mai mare credință am pus degetul.
март(їє) к͡є <25>
҂а͡ψпє <1785>
Eu, Neculaiu Muntian, adeverez că am vândut cu vo(i)e me(a) și am pus și degetul.

<Pe verso-ul filei a doua>: 1785 martie 27 / No. 5 / Vii de la Huș(i); Zapis pe trei firte vie din Huș(i) de la Dric, cu pomi, de la Neculaiu Muntian. Let 1785 mart(ie) 27; Viile ot Huș(i).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 417/191. Original, difolio.

370 **1785 mai 24**

҂а͡ψѻз (?) **<1777> маи к͡д <24> /** 1785 mai 24.
Iordachi Iamandi stol(ni)c, Negre agă și un căp(i)t(a)n zet Tincul

Hotărâtul moșii Dudeștii și Bârlădenii a hat(manului) Iordachi Gheuca, ce să începi din Tâmpeștii, ce acum să număscu Drăgăneștii a lui Stefan Catargiu. Au început cu măsura din Tâmpești pân(ă) în Zăpodii și altile, pân(ă) în hotarul Umbrăreștilor, și nefiind alte sămni au arătat Darie vătavul, vechil moșii Umbrăreștilor pe unde au fost stăpâniria Umbrăreștilor și a Bârlădenilor, și am făcut moviliță și s-a pus piatră în malul Zăpodii despre răsărit în curmeziș despre apus al acestor două hotară Dudeștii i Bârlădenii, din Tâmpești pân(ă) în Umbrărești s-au găsit funii 69, stânj(i)ni 2 g(os)p(o)d, din movilița și piatra ce s-au pus în Zăpodie luând pe vătavu(l) Darie, vechil răposatului log(o)f(ă)t Manolachi Costachi, am început a măsura pe hotarul Bârlădenilor alăture cu Umbrăreștii despre răsărit și alăture pe unde au fost viile Umbrăreștilor pân(ă) am agiuns într-un dâmbu ce sta între două drumuri ce vin din gios de la Umbrărești, unul merge la Tecuciu, altul la moara Bârlădenii, și într-acest dâmpu am găsit o piatră hotar între Bârlădeni și între Umbrărești lângă cari au mai pus altă piatră. De acole au purces spre răsărit măsurând pân(ă) au trecut apa Bârladului, au găsit sămnu de hotar o groapă și găsând numai cărbuni au cunoscut că au fost piatră acole și au pus piatră, și din Zăpodie unde s-au făcut movilița și s-au pus piatră drept spre răsărit pân(ă) în malul (...)[1]. Deci socotind ca să să știe curmeziș(ul) moșii Dudeștii și Bârlădenii, am mers în dâmbul dintre drumul unde s-au găsit piatra ci să hotărăști cu Umbrărești, și am tras cu funie în sus drept curmeziș pân(ă) în piatra din muchia dialului, unde să hotărăște cu Tâmpeștii și s-au găsit funii 64, cari fac впд 2341.

Copie întărită de doi boieri de divan la ~~1819~~ 1820 a întăriturii hotarnicii lui Zberia ~~din 7235, oct(om)v(rie) 25~~, pentru Bârlădeni i a hotarnicii Dudeștilor ~~de la un arhonde și de la un spat(a)r~~, ce este făcută înnainte(a) hotarnicului ~~de mai sus~~ Zberia cu puțân, ~~și~~ care întăritura este de trii arhierei și altor fețâ de boieri din 7233 oct(om)v(rie) 25.

<ss>

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 407/22. Copie din 1820.

---

[1] Spațiu gol.

371 **1785 iulie 25**

Înștiințare se face că aceasta a noastră mărturie hotarnică precum si se știe că popa Toader Poalelungi și Iordache brat lui, și Ioniță Precopi, și Ioan Nicoară din ținutul Tutovii, din satul Vendereii, nepoți lui Necoară, viind cu luminata carte preînălțatului domnului nostru, măria sa Alecsandru Ioan v(oe)v(o)d la dum(n)ealui Iordachi Lambrino biv vel paharn(ic) i la dum(n)ealui Costantin Negre biv vel stolnic, ispravnic de ținutul Tutovei, din care au jăluit că părțile lor din moșia ce le au din cumpărătura din moșia lor de Gavril monah i de Ionașco, ficiorul lui Necoară, carii au în hotarul Vindereilor parte despre răsărit, ar fi înpresurat de către egumenul Mănăstirei Grăjdenilor și de către niște oameni ce să numesc Strătulești, care și ii au cumpărătură în parte din gios despre apus di la strămoșii lor Iioan; Dar numiții boeri din luminata poruncă măriei sale lui vodă ne-au rânduit pe noi.

Deci noi după poruncă am mers la numita moșie Vendereii și am strâns pe toți răzășii despre amândouă părțile, numai egumenul de Grăjdeni nu s-au întâmplat, fiind dus la Eși, având și mănăstirea stăpânire o a patra parte dintr-aceasta moșie dată danie de Gavriil monah, și am întrebat pe numiții răzeși de mai sus arătați ce pricină este între dânșii de nu se pot învoi cu Strătuleștii.

Ii au arătat că niciodată această moșie a lor în curmeziș nu s-au măsurat ca să o înpărțască după carte de giudecată ce au de la răposatul Mihai v(oe)vod, și ii ne-au arătat o anafora din ҂аѱпд / 1784 mai 20, și de acolo am luminat că arată cum și carte de la mărie sa Mihai v(oe)v(o)d și hotarnica dumisale Toader Emandi a dumisale căpitan Ioniță Negre, că fiind fieștecare parte întocmai li s-au hotărât să stăpânească tot ca unul.

Și au cerut jăluitorii să le înparță cu stânjinul moșia în lungul, cum și în curmezâșu, și făcând funia de douăzăci stânjini, și stânjânul de 8 palme gospod.

Și am început a măsura din gura văii despre Jăravăț, de unde se hotărește cu alde Potole despre amiazăzi, și am purces măsurând în sus despre miazănoapte până în drumul ce vine de la Obârșenii, unde se lovește cu moșia Grăjdenilor, unde este bour vechi într-un fag, și s-au găsit stânjini ҂втѯ 2360 stânj(eni) parte despre răsărit; și am măsurat și parte despre apus, iarăș de unde să hotărăște cu Grăjdenii, și am mers măsurând în gios despre ameazăzi pân(ă) unde se lovește cu moșie lui Potole despre Jăravăț, și s-au găsit stânj(eni) ҂всп <2360>, și am purces măsurând și de-a curmezișul, și am pus funie din hotarul despre Vale Lungă despre răsărit, și este un semn într-un copaci, și am mers spre apus piste vale pe lângă beserică până într-un loc de să hotărăște cu moșia Brădeștii și s-au găsit ѱ҃ѯ <760>; Și iarăș am mers în gios și am pus funia de unde să hotărăște cu moșia Bălăneștii și am făcut semn într-un scaruș; și am mers spre răsărit de-a curmezișu piste valea Vindereilor pe unde se desparte baștina părților lui Necoară de cătră gura Strătuleștil(o)r, coasta despre apus, și-am mers iarăș spre răsărit, iarăș până în hotarul Valea Nucii, unde se desparte dania Mănăstirei Grăjdenilor de cumpărătura părților lui Necoară în partea despre răsărit, și s-au găsit х҃ѯ <660> stânj(eni) tot de-a curmezișu; și de acolo iarăș am mers de la o săliște din rediu de ne-au arătat că au fost și peatră, și am măsurat iarăș de-a curmezișu spre răsărit pin mijlocul satului pi la fântână până în zare, ce să hotărăște cu Valea Lungă și s-au găsit ѱ҃ <700> stânj(eni); Și iarăș am măsurat pe din gios de sat pintr-un copaci despre Bălănești spre răsărit până în hotarul Valea Lungii, și s-au găsit х҃ѯ <660> stânj(eni); și am măsurat și pin gura văii Vindereilor tot de-a curmezișul dintr-un copaci din hotarul Bălăneștilor despre apus și până în hotarul Valea Lungii despre răsărit, și s-au găsit ȣ҃ѯ <460> stânj(eni).

Și așa am închiet măsurile a toată moșia Vindereii, și am înpărțit-o în patru părți moșia Vinderei. Că giumătate de moșie parte din gios s-au dat cumpărătorilor, parte despre răsărit s-au dat nepoților lui Necoară ce sânt mai sus arătați, lungul părților ҂а҃рл <1130> stânj(eni), iar parte despre apus s-au Strătuleștilor tij ҂а҃рл <1130> stânj(eni) în lungu, și s-au înpărțit și curmezișul acestor două părți de sus arătate, т҃н <350> stânj(eni) Strătulăteștilor despre apus pi la fântâna mare alea din gios de sat т҃л <330> stânj(eni) nepoților lui Necoară despre răsărit, т҃л <330> stânj(eni) Strătulăteștilor despre apus. Și măsurând pin gura văei Vindereilor despre Jăravăț s-au dat tot de-a curmezișul с҃л <230> stânj(eni) parte nepoților lui Necoară despre răsărit, с҃л <230> partea Strătulăteștilor despre apus, și așa s-au închiet și s-au dat să stăpânească părțile de cumpărătură întocmai cum (…) și fiind că fântâna vine pe partea nepoților lui Necoară, dar la hotărârea aceia s-au învoit și s-au așăzat amândouă părțile să fie stăpânitori asupra fântânei și s-au închiet aceasta giumătate de moșie a Vindereilor pre care arată în sus.

Moșia să dă iarăș întru părțile de sus, partea despre apus este a nepoților lui Necoară, numai în codru și în codru bisărica și fântâna, pomi, levezi făcute în pădure, ce să hotărăște din sus cu moșia Grăjdenii și pe din gios cu partea Strătuleștilor, despre apus cu Bălăneștii, despre răsărit cu partea Mănăstirii Grăjdenii ce o are danie de Gavril monah din moșia Vinderei, și să vine în lungul baștina ҂а҃рн <1150> stânj(eni), adecă una mie una sută cincizeci stânj(eni), și curmeziș т҃п <380> stânj(eni); Iar partea mănăstirii ce s-au arătat mai sus danie, să hotărăște cu Valea Lungă despre răsărit, și din gios se disparte de cumpărătura nepoților lui Necoară, și despre apus se desparte din baștină, și din sus să alăture cu moșia Grăjdenii ce este tot a mănăstirii și s-au venit ҂а҃рп <1180> stânj(eni), cu 30 stânj(eni) mai lungă decât baștina, fiind cu voia tuturor răzășilor; Iar curmezișul numitei părți s-au venit т҃п <380> stânj(eni), întocmai cu baștina cu pomi și izvoară cu ape, și spre răsărit măsurile în stânj(eni) a fiește cărei par(t)e întocmai, s-au pus și peatră hotar.

Și fiind că voia și primirea răzășilor de sus arătați am dat această mărturie hotarnică ca se fie de îndreptare și se stăpânească fieștecare parte după cum arată anaforaoa, și am iscălit.

1785 iulie 25.

Vasile Chicoș i Toma Vade.

Cercetându-se aceasta pricină de hotărâtură și aici de față înnaintea me le-am adeverit precum rânduiții mazili au urmat dreptăței au hotărât cu cale, și fiind cu primirea tuturor răzășilor, pentru aceasta am iscălit.

Iordachi Lambrino pah(arnic)
Costantin Negre stolnic.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCXLIX/54, f. 3v.-4v. Copie.

372 **1785 decembrie 12**

Adică eu, preotul Mihail Strilbițchii și ecsarh din mitropolie Iașului, dat-am acest zapis al meu la mâna dumisale lui Inache Drăgănel, neguțitor din târgul Iașului, ca să-s(e) știe că avându eu un pogon pol vie bătrână dat și mie părăginită, pe care am lucrat-o peste ci(n)sprăzăce ani pără am adus-o la stare(a) ei; am mai făcut un pogon vie tânără, care s-au făcut peste tot doao pogoane și giumătate. Această vie să află între viile dumisale lui Inache Drăgănel și între vie preotului Vasilie de la Sfeti Nicolai, pe care e-(a)m vândut dumisale lui Inache Drăgănel, și copiilor, și nepoților dumisale drept 210, adecă doao sute zăci lei, pe care bani e-am luat deplin. Pentru aceea li-am dat acest zapis scris de mâna mea ca să le stăpânească în veci, și la aceste vii nimenea, nimenea, tovarăș sau cheltuitor cu mine n-au fost, nici din cei streini, nici feciorul meu Policarp, și pentru această vie să se știe că să află cu livada ei și cu îngrăditura înpregiurulu ei pe dealul Buciumilor, moșie Mănăstirii Dancului, care au luat și dejma pe tot anul dintr-această vie. Și pentru credința m-am iscălit.

Protoiereu Mihail Strilbițchii și ecsarh ot mitropolie Eașului.
1785 dec(embrie) 12
Policarp, ficior popi(i) lui Mihail Strilbițchi.

Biblioteca Academiei Române, Colecția Documente istorice, MCDXXXIV/4. Original, rupt, pătat.

---

373 **1786 iunie 7**

12. 1786 iuni(e) 6. Mărturie de cercetare a răpousatului boeriu Iordachi Lambrino biv vel pah(a)r(nic).

Din luminată poronca preînălțat domnului nostru, mărie sa Alexandru Ioan Mavrocordat v(oe)vod ce mi-au adus Ștefan Bosna i Manolachi Bogos și alții ai lor din sat Tămășănii din țân(u)t(ul) Fălciiului, care au avut giudecată la Divan înnainte dum(i)l(o)rs(a)le veliților boeri cu dum(nea)lui Costantin biv г҃ <3> vist(iernic) pentru moșie Horeștii, i Ștefeștii, i Urdeștii, i Bârsănii, i Busteștii și Tămășănii, arătând răzășii că ei din strămoșii și moșii lor li-ar fi avut de baștină și li-ar fi stăpânit pără când de mult în anii trecuți intrând cu niște cumpărături răpousatul vor(ni)c Lupul, care cumpărături rămâind mai pe urmă în stăpânire fiiului său, răpousatu banu Scarlatachi, li-ar fi stăpânit.

Și ei încă ș-ar fi stăpânit părțile lor din fieștecare moșii păr(ă) acum la vreme oștirii din anii trecuți cum apucasă stăpânire din părinții lor. Iar de la vreme oștirii încoace clironomii banului Scarlatachi cu nedreptate au prins a le cuprinde în stăpânire și părțile lor, vrând ca pe dânșii să-i dizrădăcinezi cu totul din moșii, rămâind cu stăpânire numai la Tămășăni la parte ce o au aliasă, și ei ar fi având și scrisori care arătându-le s-ar fi văzut de dum(nea)l(o)r velițiii boeri, fiind câteva cărți g(os)pod câte de 40 ani și mai bine și alte scrisori, dar hotarnici vechi în urma acelor cărți din care să să poată afla adevăru(l) n-au arătat, ca să să poată ști câtă parte li-ar fi rămas.

Apoi fiind întrebat de dum(nea)l(o)r velițiii boeri și vist(iernicul) Costandin Donici să aräte de iaste precum arată ei sau într-alt chip, vist(iernicul) Donici ar fi dat răspuns cum că n-ar fi după arătare lor, nici ar fi stăpânit ei în celelante moșii afară de parte ce o au, și nici ar ave triabă să stăpâniască, fiind toate celelante moșii cuprinsă în scrisorile socrului său banu(l) Scarlatachi, și li-ar fi stăpânind precum au apucat stăpânire. Pe lângă care răspunsuri au arătat și scrisori sureturi de pe ispisoaci g(os)pod și alte scrisori, dar vreo hotarnică vechi nici la mâna vist(iernicului) Donici nu s-ar fi văzut.

Și într-acest chip fiind pricinile între dânșii, pentru aceia nici acum deodată nu li s-au dat hotărâre, ci fiind că numiții jăluitori Ștefan Bosna și alții ai lui ar fi răspuns cum că ei or dovidi pentru stăpânire lor și a părinților lor la aceli moșii cu oameni marturi înpregiuraș(i).

Și socotindu-să de cătră dum(nea)lor veliții boeri ca la Sfeti Dimitri în toamnă după vreme lucrului să-ș(i) aducă acei marturi la Divan, și atunce precum s-a cunoaște că iaste cu drept să li să de hotărâre. Și fiind că li să poroncește ca să aduc(ă) de față înnainte me pe acei marturi ce zic ei că au și să fac cu amăruntu cercetare ca să aflu, și să dovedesc întâi de nu sânt niam cu dânșii, al doile de n-or fi având înpărtășiri cu dânșii la aceli moșii, și al triile de n-or fi mai mărturisit vreodată cu strâmbu, și de sânt oameni de credinți, după al cărora mărturisiri să înștiințăz și eu la Divan cu mărturie mea.

După luminată poronca mării sale lui vodă, aducând față marturii ce au arătat numiții jăluitori că au, anume Gheorghie Buză din satul Băsăștii, i Ilie Pricopi ot tam, i Alixandru Buiuc din Găgești, i Grigori Borș din Miclești, i Vicol Necula din Tămășăni, i Gheorghie Trohin ot tam, i Neculai zăt Necula ot tam, i Dumitru Ionașc(o) ot tam, și toți aceștii într-acestaș chip au mărturisit înnainte mea, cum că la numitile moșii de mai sus arătati pe banul Scărlătachi au apucat stăpânind și dijmuind mai cu tenmeiu, dar și numiții răzăși încă să întinde câte odată deși cosiia fân și-ș(i) pășuna vitele pe aceli moșii, iar că au avut și ei stăpânire la moșii au că n-au avut, nu pot să știu.

Și după săvârșire răpousatului banului Scarlatache rămâind moșiile la stăpânire sardariului Iamandachi, tot de sard(a)r au apucat stăpânindu-să, cum și după săvârșire sard(a)r(u)lui Iamandachi rămâind moșiile la stăpânire dumis(a)le spatar(ului) Costin Catargiu, tot de dum(nea)lui s-ar fi stăpânit, pân(ă) ci li-au dat zestri dumis(a)le vist(iernicului) Costantin Donici, însă acești marturi ai lor nu sânt oameni streini sau vrednici de credință, ce toți să află cumnați și cumătri și răzăș(i) cu jăluitorii, fiind toți de unii, iar alți oameni streini n-au adus, cari să n-aibă amestic de rudenii sau răzăș(i) cu dânșii la moșii.

Și nu lipsiiu după poroncă a înștiința cu această mărturie.

Iscălit Iordachi Lambrino biv vel pah(a)r(nic).

Vel log(o)f(e)t procit.

S-au posleduit.

Toader Moțoc ot Divan <m.p.>.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCCCXXV/61. Copie. Perilipsis, nr. 12.

---

374 **<după 1786 iunie 7>**

Perilipsu de pi scrisorili ce-au arătat d(umneae)i Todosiiaca, fiica răposatului banului Scărlătachi Costachi, pe moșiia Urdeștii și pe celelalte moșii cum să arată mai gios, de la țin(utul) Fălciiului.

а҃ <1>. ҂ѕцое <6975/1467> иꙋл(е) л҃ <30>[13]. Suret de pe un ispisoc de la Ștefan vodă / tălmăcit de Gheorghii Evloghii / cu care înătărești stăpânire(a) Stoicăi și ficiorului său Manciul pe p(o)l sat Urdeștii, ci li-au fost cumpărătură de la Ion, și Danciul, și Mihalcu, și Signat, și Toma, și Simion, toți fraț(i), ficiorii lui Florii, și hotarul acelui p(o)l sat Urdeștii să fii despre to(a)te părțili giumătate de hotar după hotarul cel vechiu.

в҃ <2>. ҂зл҃ѳ <7039/1531> март(їе) гі҃ <13>. Suret di pi ispisoc sârbăscu de la Petru vodă, tălmăcit iarăș(i) de Gheorghii Evloghii, cu care întărești stăp(â)nire lui Barsu, ficiorul Manciului, și rudeniile lui, Tatul și Giurgea, și surorile lor, Mara și Niaga, ficiorii Stoicăi, pe a lor driaptă ocină și cumpărătură a tatălui lor Stoica, și a ficiorului său Manciul, pe p(o)l sat de Urdești, însă ace(a) giumătate de sat să fii lor 2 părți, giumătate să fii numai lui Barsu, ficiorul Manciului, iar cielantă giumătate să fii rudenii lor, Tatului, și Giurgii, și Marii, și Niagăi, ficiorilor Stoicăi, și hotarul acei giumătate de sat din Urdești să fii lor din giumătate(a) satului p 2 părți, iar despre alte părți după hotarul vechiu pe undi au umblat din ve(a)cu.

---

[13] A se vedea textul în slavonă și română cu data 30 iunie 1467 în *DRH*, A. Moldova, II, p. 213-214; Gheorghe Ghibănescu, *Surete și izvoade*, XVIII, p. 72-74, nr. 47.

г҃ <3>. ҂зоа҃ <7071/1562 septembrie 1-1563 august 31>. Suret de pe un ispisoc de la Ioan vodă, tălmăcit tij de Gheorghii Evloghii, cu cari întărești stăp(â)nire(a) lui Drăgan Stoișan și lui Ion și fimii lui Ana, din giumătate den a triia parte din satul lui Ștefan cel bătrân, 2 părți din parte(a) din gios, cu tot venitul, însă numili satul nu-l are.

д҃ <4>. ҂зрн҃ <7150/1642> ап(рилїє) ѳі҃ <13>. Carte g(os)pod de la Vasili ci scrii către un Ichim din Răpșeni și la Vapii și la Simion, precum s-au pârât, de fați, sluga domnii sali Vasili Corlat cămăraș și frati-său Păcurar, cu Nechita ficiorul Păntii, pentru satul Horeștii, zicând Vasili Corlat că acel sat iaste a lui di moșii și au și dresi. Iar Nechita au zis că iaste a lui de moșii și au avut și uric și li-au luat tătarii. Li să poruncești acelor de sus numiți să socotiască, cu oameni buni megieși de pe înpregiur, de va fi avut Nechita uric și va fi fost scriind într-acel uric a lui satul Horăștii și vor fi cu sufletili că acel uric a lui l-au luat tătarii. Cum vor afla mai cu drept, să înștiințez(e) cu mărturii[14].

є҃ <5>. ҂зрна҃ <7151/1643> март(їє) л҃ <30>. Suret de pi un uric sărbăscu di la Vasili vodă, tălmăcit de Gheorghii Evloghii, cu care întărești stăp(â)nire asupra lui Vasili Corlat cămăraș și fraților lui, ficiorii Irinii, și iarăși nepoților de frați ai lor, ficiorii Anii, sora Irinii, toți nepoți Gagii, strănepoți lui Pătru și lui Vlaicu, pe satul Tămășenii pe părăul Jigăliia, la țin(utul) Fălciiului, și pi satul Fântânelili, undi au fost casa lor, și satul Horeștii la dial și Hurdeștii și o siliști pe din gios de Găgești și altă siliști la sfârșitul piscului, cari să chiamă Busteștii, cu loc de hăleștii și și de mori, și satul Corlăteștii pe Horăiata în țin(utul) Tutovii, și satul Drujăștii, cari să chiamă acum Strășineștii, întru același ținut, și iarăși niști pământuri de rediu, cari pământuri li-au fost stăpânit Vlădeștii cu înpresurare, și altă bucată de loc din hotarul satului Corlăteștii. Și iarăș întărești stăp(â)niri lui Vasili Corlat, numai însuși lui, pe niști vii ci sint la hotarul satului Tămășenii. Apoi iarăș(i) să întărești acelor di sus numiți pe o a triia parte din satul Gângureștii, ci-i pe Prut, în țin(u)t(ul) Eșii, cari iaste între Șocani și între Mânzăști[15].

ѕ҃ <6>. ҂зрнв҃ <7152/1644> ген(арїє) єі҃ <15>. Suret de pi un ispisoc di la Vasili vodă, tălmăcit tij de Gheorghii Evloghii, cu care întărești stăp(â)nire lui Vasili Corlat cămăraș pe o siliști, anumi Horeștii pe Cărăpoai, în țin(u)t(ul) Fălciiului, cu pomăt, iar pe un Nechita și frati-său Andrii, ficiorii Pântii, și pe to(a)te rudeniile lor carii tragi ace(a) siliști Horeștii să dau rămaș(i)[16].

з҃ <7>. ҂зрѯ҃ <7160/1652> маи є҃ <5>. O carte g(os)pod de la Vasili vodă dată lui Vasili Corlat uricariul și fraților săi, să fii puternici a ține și a opri tot hotarul Horeștilor și a Ștefeștilor și a Urdeștilor, ci sint la țin(u)t(ul) Fălciiului pe undi s-au apucat din veci și pe undi sint stâlpite și hotărâte cu p(i)etri din zilili celi bătrâni, însă velet puțin tocmit.

и҃ <8>. ҂зрѡѕ҃ <7176/1668> март(їє) з҃ <7>. Un ispisoc de la Ilieș Alexandru vodă cu care întărești stăp(â)nire lui Pascal Corlat și frățini-său lui Grigorii, ficiorii lui Corlat uricariul, și a altor frați ai lor, lui Păcurar și lui Toader Băltag, pe a lor drepte ocini și moșii, un sat Tămășenii pe părăul Jăgălii, în țin(u)t(ul) Fălciiului, și satul Fântânelili undi au fost casile moșilor săi și la dialul Horeștilor și Urdeștii, o sliliști pe din gios de Găgești și altă siliște la sfârșitul piscului, ci acum să chiamă Busteștii, tot într-același țin(u)t a Fălciiului, și din giumătate din a trie parte 2 părți din parte(a) den gios din sat din Ștefeștii cii bătrâni, la țin(u)t(ul) Fălciiului.

ѳ҃ <9>. Un izvod făr(ă) di let și neiscălit de nimi, însă să vedi cu o slovă foarte vechi, în cari să văd pomin(i)t(e) câteva zapis(e) pe părți din Tămășeni i din Ștefești și din Urdești și din

---

[14] *DRH*, A. Moldova, XXVI, p. 368, nr. 428.

[15] *DRH*, A. Moldova, XXVII, p. 73-74, nr. 64.

[16] *Ibidem*, p. 213-214, nr. 233.

Horești și din Bărseni, cari zapis scrii că li-au scos de pi un ispisoc de la Duca vodă din ҂зрѡѳ҃ <7179/1670 septembrie 1-1671 august 31>. Apoi tot prin izvodul acesta să arată și alte zapisi iarăș pi părți din moșiile aceste ci nu s-ar fi găsit trecut la ispisocul Ducăi vodă.

ї҃ <10>. ҂зсгї҃ <7213/1705> иꙋли(є) зї҃ <17>. Un zapis de la un Costandin pah(arnic) și cu soțul său Ilinca întru carili arată că au vândut 2 părți de loc din siliști din Urdești dumn(ealui) vor(nicului) Lupul Costachi, cari părți una i-au fostde la Tătar Iorga și una de la Băltag.

аї҃ <11>. ҂зсѕї҃ <7216/1708> иꙋли(є) вї҃ <12>. Un izvod întru carili arată cum au hotărât Horeștii i Ștefeștii și Urdești, cari izvod să vedi iscălitu de hotarnici, dar tot cu o slovă. Apoi în dosul izvodului acestuia iaste pomenit și pentru parte(a) din Bărseni, că s-au arătat atunce zapis(ul), vânzare(a) lui Tătaru Iorga.

вї҃ <11>. ҂аѱпг҃ <1783> иꙋли(є) ѳ҃ <29>. O carte g(os)pod de la mărie sa Alexandru Costandin vodă ci scrii către dumi(sale) căminariul Vasili Costachi i dumi(sale) Enachi stol(nic), în cari arată că la divan au avut giudecat(ă) răzeșii de moșiia Horeștii i Ștefeștii i alte siliști cu Costandin Donici biv г҃ <3> vist(iernic) prin vichil ci ș-au fost făcut din parte(a) sa pe un Grigoraș Savin. După cari giudecată fiind acel vechil om prost și neștiind să răspundă s-au dat hotărâre de către dum(nealo)r veliții bo(i)eri atunce, ca să stăpâniască răzeșii într-aceli moșii păr(ă) la locul undi s-au numit punte(a) lui Ionașcu în sus, iar vist(iernicul) Donici să stăp(â)niască di la ace(a) punte în gios, dându-si răzeșilor și carte g(os)p(o)d către dum(nea)l(o)r, ca după această hotărâre să puniți și semne hotară. Dar acum viind Costandin Donici aice și dând jalobă, au arătat că numiții răzăș(i) nici odată n-ar fi stăpânit păr(ă) la aceli semni și cum că ar ave(a) strâmbătate păr(ă) la ace(a) hotărâre ci s-au făcut atunce din pricina vichilului, fiind că socrul său banul Scărlătachi ar fi stăp(â)nit păr(ă) în p(i)etrili hotară ci sint de fați, iar nu păr(ă) la aceli semne. Pentru aciia li să poroncești ca macar că li s-au fost poroncit ca să pui să facă cercetare cu amărunt(ul) prin oamini vrednici de credinți. În ce chip și păr(ă) la cari parte di loc s-au stăpânit aceli moșii de răzăș(i) și după cum să va afla întru adivăr, să înștiințez(e) cu mărturii.

гї҃ <13>. ҂аѱпѕ҃ <1786> март(їє) кг҃ <23>. Carte g(os)pod de la mărie sa ci scrii către dumi(sale) pah(arnicul) Iordachi Lambrino poroncindu-se ca să aducă fați pe marturii lui Manolachi Bogos și a celoralanți ai săi ce-au zis că au spre îndreptare(a) lor la stăp(â)nire(a) ce-au dat ei samă că ar fi avut la moșiile de sus numite, și să li facă cercetare întâi ca să nu fii rudenii cu dânșii; și al doile de n-or fi având fi având înpărtășire cu dânșii la acele moșii, și al triili di sint vrednici de a li-s(e) da credinți la mărturiile lor.

дї҃ <14>. ҂аѱпѕ҃ <1786> иꙋни(є) з҃ <7>. Mărturii de la dumi(sale) pah(arnicul) Iordachi Lambrino, răspunsu(l) pi carte g(os)pod ci i s-au trimis, în cari arată că au adus fați pi 8 oamini ce-au zis răzeș(ii) de sus numiț(i) că-i au marturi. Și cu toți aceia la cercetare(a) ci li-au făcut au mărturisit cum că la numitili moșii de sus arătate pe banul Scărlătachi au apucat stăp(â)nind și dejmuind mai cu temeiu, dar și numiții răzeș(i) încă să întinde câte o dată di-ș(i) cosiia fân și-ș(i) pășuna vitili pi aceli moșii, iar că au avut și ei stăp(â)nire la moșii au că n-au avut nu pot să știi, și după săvârșire(a) banului Scărlătachi rămâind moșiile la stăp(â)nire(a) sărdariului Iamandachi, tot de sărdariul au apucat stăpândindu-se, cum și după săvârșire(a) sărdariului rămâind moșiile la stăp(â)nire(a) dum(nealui) spat(arului) Catargiu, tot di dum(nealui) spat(arul) s-ar fi stăpânit păr(ă) ci li-au dat zestre dumn(ealui) vist(iernicului) Costandin Donici, însă acești oamini mart(o)ri ai lor nu sint oamini streini sau vrednici de credinți, ci toți să află cumnați și cumătri, și răzăși(i) cu jăluitorii fiind toț(i) de unii, iar alții streini n-au adus.

<La sfârșit>: Scrisorili dumi. Todosiica vist., fiica răposatului banului Scărlătachi Costachi; Perilipsis scris de pe ispisoaci de Dumitraș log(o)f(ă)t de divanu ce-au scris și anaforaoa g(os)p(o)d de întărire(a) stăpânirii pe tot hotarul moșii Urdeștilor și cu alti numiti hliză ce în (…) le arată.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 422/37. Original.

375 **1786 iunie 8**

No. 2

Cu plecate metanii sărut blagoslovitoare driaptă preosvinții tale mult milostive. Cinstită carte(a) preosvinției tale ce ni-au adus dumniaei giupâniasa Catrina Pleșasca, cu plecăciune am luat, prin care mi să poroncește că după cerire(a) ce au făcut numita giupâneasa ca să de(a) schimbu la sf(â)nta mitropolie 2 dughene ce le are aice în târg(ul) Bârladului și să ia o parte de moșie din hotar(ul) Pleșeștilor ce iaste la stăpânire(a) sf(i)ntei mitropolii, să fac cu amăruntul cercetare, atât stare a părții de moșie, cum și a dughenilor de sântu de o potrivă.

După poronca preosvinții tale mergând mai întâi la stare(a) moșii stringând pe oameni bătrâni înpregiuraș(i) și mai ales fiind și un Ionichie monah carile știe hotarăle acei părți, ni-au dus din piiatră în piiatră și de giur înpregiur încungiurându, am cercetat ce lucrare poate să facă. Care moșie la hotărâtura ce s-au făcut de către răposat(ul) vornic Angheluță Agariciu s-au ales parte(a) sf(i)ntei mitropolii la cap(ul) Pleșeștilor despre apus, unde să cuprinde un fund de vale ce să numește Iugani, și loc de câmpu ca să s(e) facă cât de puțină arătură nu are, fără numai tufari, păduri de nici o triabă, iar vii lucrătoare s-au găsit 13 pogoane și giumătate și 5 casă, cu una a acelui Ionichie monah, și mai sint și puțâni pomeț(i), iar alt loc de hrană nu este.

După aceia viind și aice la Bârlad, am cercetat și stare(a) dughenilor la ce loc sânt și cât loc au a lor, și s-au găsit la loc bunișor pe ulița ce(a) vine de la cap(ul) podului și merge drept la apus, și măsurându-să loc în fața s-au găsit 5 stânjăni și giumătate cu streșina și înapoi 16 stânjăni, însă 11 stânjăni ograda înapoi și 4 stânjăni dughenile, și un stânjăn șopron(ul) ce iaste cu acoperământ tot dintra dughenilor. Dughenile sint bune noaă și lucrate bine și (a)coperite bine cu draniță de stejar și să cuprind patru odăi, adică doao odăi din față cu tărăbi și doaă din dos cu soabe și cu divanuri și cu toate cele trebuincioasă, și de 2 ani fiind făcute au umblat chiriia câte 20 lei de dughiană, adică 40 lei pe anu amândoaă până acmu.

Și vrând preosvinție ta să fac o pomană cu această giupâniasa săracă să să facă schimbu mare, mare pomană a fi preosvinții tale, mai ales că ea trage mare supărare de către ginirile său, fiind că la tocmire(a) logodnii ce au făcut i-au făgăduit moșiia Pleșăștii întriagă, și acum găsindu-să ace(a) parte la stăpânire(a) sf(i)ntei mitropolii de nevoie îș(i) dă dughenile iai numai ca să scape din supărare. Și după cercetare(a) ce am făcut n-am lipsit a înștiința pe preosfinție ta, iar ce(a) di pe urmă rămâne la mila preosvinții tale, și anii preosvinții tale să fie de la D(u)mnezeu mulți și prefericiți. Pre plecat slugă preosvinții tale.

1786 iunie 8

Mihail protopop.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 360/20. Copie de Theodor Gașpar diac de divan în Condica Mitropoliei Moldovei, f. 17-18.

---

376 **1786 iunie 12**

Иѡ Алеѯандрꙋ Иѡан Маврокордат в(ѡє)вода б(ѡ)жию мил(ѡ)ст(ї)ю г(ѡс)подар з(ємли) молдавскои. De vréme ce după giudecata ce-au avut la Divan Iorest Dan, dichiul de Episcopie Hușii, cu un Dănilă Ciomaga, i Gavriil Buzdugan, i Costandin Manea, i Pinteliiu Hobincu, înpreună și cu alți ai lor răzeși din moșie Leoștii de pe Crasna de la ținutul Fălceiului, pentru părți de moșie ce aré numitul Iorest dichiul în moșie aceasta Leoștii, însă părțile Tălpeșeștilor ce le aré cu daniie de la răposatul Inochentie, ce-au fost episcop la Huși. Așijdire și partea Juverdenéștilor ce o aré luată cu schimbu de la un Gavriil Juverdian, cum și parte(a) ci să numéște a lui Duguleiu, pe care o aré iarăș cu schimbu de la Episcopie Hușii, după scrisori încredințate ce au arătat numitul Iorest asupra părților acestora, s-au hotărât cu giudecată ca pe toate să și le stăpâniască întocma după cuprindere(a) scrisorilor ce aré, cum pré larg arată carte(a) de giudecată a dumilorsale véliților bo(i)eri, care iaste din 29 a lunii trecute maiu. Drept acéia cerând numitul Iorest ca să-ș(i) stăpânească părțile sale după hotărârea giudecății, iată dar prin carte(a) aceasta a domnii méle să dă volniciie lui Iorest Dan dichiul ca după tăriia scrisorilor ce aré și după hotărârea giudecății să-ș(i) stăpâniască deplin toate părțile ce aré în Leoști, luându-și și tot venitul, atât de pe la toți acii ci vor fi şezători cu lăcuința lor pe aceste de sus arătate părți să urméze după ponturile cu pecéte g(os)pod, cum și din țarini cu pâiné, din fânață, din priseci cu stupi, însă din cinzeci unul, iar fiind mai puțini să ia câte o para de stup, din grădini cu legumi ce vor fi de neguțătoriie, din livezi cu pomi, din vatra iazului, și în tot locul cu tot venitul, să stăpâniască și să-ș(i) ia dejma după obiceaiu. Pentru care scriem domnie mea și dum(nea)v(oastră) ispravnici ai ținutului ca de pe la acii ce vor fi pricinuitori a nu da vénitul după obiceaiu ce va fi cu dreptul până la cel puțin lucru să înpliniți și să-i supuniț(i) pe toți a urma la toate întocma după hotărâre(a) ponturilor g(os)pod (...)[1] venitul moșii sale, iar având cineva a răspunde înpotrivă, să vie de fațe la divan.

҂а҃ѱпѕ <1786> іюнїє в҃і <12>.
Проч вел лог(о)ф(е)т.
S-au trecut la condica divanului.
Андреи бив избаши, кондикар.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDLXIII/203. Original, sigiliu oval.

---

[1] Ilizibil.

377 **1786 iunie 30**

No. 3

Înștiințare facem pintr-această scrisoare a Mitropolii noastre, precum având Mitropoliia o giumătate de moșie, anume Pleșăștii în țânutul Tutovii pe Pereschiv dată danie de preotul Ignatie și de la Vasilie vornicul, ficior popii lui Gavril din Bârlad, cu scrisoare din let 7199 iunie 1, care moșii nefiind atâta trebuitoare, mult nu s-au stăpânit ani la mijloc, ce să stăpâniia de dumniaei giupâniasa Catrina Pleșasca, având și dumniaei o altă giumătate de moșie tot în Pleșăști, care fusăs(e) tot o moșie cu parte(a) Mitropolii mai înainte de danie, și acum măritându-ș(i) numita giupâniasa o copilă și nefiind din destul putincioasă ca să o înzestreze cu cele ce să căde(a), au făgăduit ginerilui său zestre toată moșiia întriagă și sâlindu-o ca după făgăduință să o și de(a), au năzuit cu mare rugăminți la agiutoriul nostru ca să facem milă și schimbu cu doao dughene ce are în târgul Bârladului date zestre de la tatăl său căp(i)t(a)n(ul) Antohi Scărlat din let 7269, fevr(uarie) 6, care sint pe ulița ce(a) mare ce merge spre pod lângă dughiana nepotului său Vasilie. Deci văzind și noi nevoia sărăciei sale fiind și giupânias(ă) săriimană, am făcut milă și i-am dat numita moșie a Mitropolii înpreună cu zapisul cel de danie arătat mai sus, și dumniaei au dat Mitropolii acele 2 dughene din Bârlad cu tot locul lor dinpregiur, înpreună și zapis al săude schimbătură și zapisul cel de baștină de la tatăl său.

Deci pentru ca-s(ă) stăpâniască dumniaei de acum în pace și parte(a) aceasta i-am dat și de la noi această adiveritoare scrisoari pre care o am întărit-o cu iscălitura noastră.

1786 iunie 30

Leon Mitropolit Moldavvii.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 360/22. Copie de Theodor Gaşpar diac de divan în Condica Mitropoliei Moldovei, f. 18.

---

378 **1786 iunie 30**

No. 4

Adică eu, Catrina Pleșască, fiica căpitanului Antohie Scărlet, înpreună cu fiică me(a) Mărica și cu ginere(le) mieu Mihai Duca din târgul Bârladului, adiverez printr-această scrisoare că având eu o giumătate de moșie în Pleșești la țânutul Tutovii pe Pereschiv baștină di pe tată mieu, alăture cu altă giumătate tot din Pleșești, care au fost dată danie sf(i)ntei mitropolii de alte niamuri ale mele. Și la logodna fiicii mele Mărica, nefiind eu în stare ca să pot înzestra cu cele ce s-ar fi căzut, nevoia și sărăciia m-au silit a da zestre ginere(lui) mieu lui Mihai toată moșiia Pleșeștii întriagă, și acum ginere(le) mieu silindu-mă ca după făgăduință să i-o și dau la stăpânire. Și fiind că eu îi făgăduisăm și parte(a) mitropolii cu care nu avem nicio triabă am alergat la mila preosvinției sale părintelui mitropolitului chirio chirio Leon și căzind cu multe rugăminți m-am rugat ca să priim(e)ască să facă schimbu cu doao dughene ce am în târgul Bârladului date iar zestre de la tată mieu din let 7269, fevr(uarie) 6, care sintu pe ulița ce(a) mare ce merge spre pod, lângă dughiana lui Vasilie și preosvinție sa văzind nevoia și sărăciia casii mele au priimit și mi-au dat ace(a) giumătate de moșie de Pleșești, înpreună cu zapisul cel de danie a mitropoliei din let 7199, iunie 1, și eu i-am dat dughenile amândoao cu tot locul lor din giur înpregiur, înpreună cu zapisul cel de danie de la tată mieu. Și această deosăbită scrisoare de schimbătură care am iscălit-o eu înpreună cu fiica mea și cu ginere(le) mieu.

1786 iunie 30.

Eu, Catrina, fata căpitanului Antohie Scărlet, adiverez.
Eu, Mihai Duca, ginere dumisale, adiverezu.
Eu, Mărica, soțul dumisale, adiverez.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 360/23. Copie de Theodor Gaşpar diac de divan în Condica Mitropoliei Moldovei, f. 19.

---

379 **1786 iulie 20**

Adiverez cu această scrisoare a me la mâna fiicii mele Măriuțăi, ci o țâni med(elnicerul) Iordache Miclesc(u), precum să-s(e) știi că i-am dat danii di bun(ă) voia me, nesâlit, neasuprit di cătră nimini, trei zapis(e) din moșâia Boteștii pi apa Elanului, la țânut(ul) Fălciiului, cari danii am făcut-o pentru sufletul părințâlor mei; cari în două zapis(e) să cuprinde douăzeci stănj(eni), și unul scrii cât(ă) parti să va alegi, însă un zapis a lui Gavril, ficiorul Alexăi, nepot Grozavului, din velet ҂зскѳ <7229/1720> no(ie)mv(rie) șaptespre(zece) (?), și alt zapis al Ștefanii și a surorii sale Ilincăi, fetile Marii, nepoate lui Ivan, din velet ҂зснѳ <7259/1751> ghen(ar) 25, și alt zapis întrî care arată cât(ă) parti să va alegi a lui Micotin, ficiorul lui Ion din Botești, nepot lui Grozav, din let ҂зсиї <7218/1710> maiu 26.

Deci să-i fii dum(i)sale dreapt(ă) ocin(ă) și moșâi în veci, fiilor dumi(sale), și nepoților și strănepoților, și nimeni frațâi mei să nu poat(ă) a strica aceast(ă) danii pentru că ș(i) mii îmi este dat(ă) di la părințâi mei, și am găsit cu cale di am dat di suflet(ul) părințâlor mei, și pentru adevărat(ă) credință am iscălit cu mâna me.

1786 iul(i)e 20.

Ileana Car(a)ge spat(ăreasa).
Costandin (treti) vist. m-am întâmplat.
Și eu cu zisa dum(i)sale mamii Ilenii am scris aceast(ă) danii și am iscălit.
<ss>

<Pe verso>: Zapis de danie a dum. soacră-me pe părțile den Botești ce-s(ă) chiamă Raiul. / No. 6.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CCCCLXIII/72. Original.

380 **1786 iulie 22**

Facem știre prin această mărturie noastră că după luminată carte preînălțat mării sale domnului nostru Alexandru Ioan Mavrocordat v(oie)vod din leat 1786 ghen(arie) 30, ce i-au adus Mihaiu Bușilă, Vasili Bușilă, Neculaiu Beşliaga, Trohin Guțul și Arsenie Chisariu, răzeși de moșie Ploeștii de la acest țin(u)t a Fălciiului, prin care întâiu făcându-se știre că mării sale au jăluit acești de mai sus arătați asupra preotului Costandin Săvăsc(u), diiacon(ul) Neculaiu Săvăsc(u) și altor niamuri a lor, că având ei acea moșie Ploeștii de baștină cu scrisori vechi, pe care o au și stăpânit atât moșii și părinții lor, cât și ei tot cu pace, dar în anul trecut acel preot Costandin cu diiaconul și cu ai săi în tărie lor ar fi luat venitul moșii Ploeștii, făr(ă) de nici o dreptate sau giudecată, zicând acie că și ei ar fi răzeș(i) la moșie. Ni să poroncești ca aducându-i față înainte noastră să cercetăm pricinile lor cu amăruntul și dup(ă) scrisori și dovezi ce vor ave(a) și o parte și alta să-i giudecăm și să le hotărâm.

Aducându-se dar față înnainte(a) noastră amândoao părțile, atât Bușileștii cu ai săi răzeș(i) de Ploești, cât și preotul Costandin Săvăsc(u) cu ai săi ce s-au spus că sânt răzeș(i) de Șărbăcani, am întrebat întâiu pe Bușilești cu ce temeiu de dovezi stăpânesc ei moșie Ploeștii și unde esti acea moșie și de pe cine o trag și o au la stăpânire. Ei ne-au arătat că această moșie Ploeștii o au baștină de pe moșul lor Ștefan banul și de pe Nicula banul, și esti alăture pe din sus cu moșie Șărbăcanii și o stăpânesc cu scrisori vechi, ce o au și hotărâtă de sardaru(l) Iamandachi și de Ion Gordul vor(nic) de poartă, pentru cari mai având giudecată și mai înnainte vreme tot cu numiții răzeș(i) de Șărbăcani. Ne-au arătat doao cărți de giudecată, una de la dum(nea)lor pah(arnicul) Grigoraș Costachi i pah(arnicul) Iancul Grece(an) din leat 1778 oct(ombrie) 1, prin cari să dă rămaș pe răzeși(i) de Șărbăcani, că n-au nici o treabă și că să acolisesc de moșie Ploeștii neavând nici o dovadă vrednică de credință; Și alta de la dum(nea)lui ban(ul) Darie Donici din leat 1783 fevr(uarie) 15, prin care asemine adeveriază că la arătările lor fără scrisori, ci numai din gură înnainte(a) dum(i)sale n-au avut nici o îndreptare sau vreo dovadă, și să dă Bușileștilor tărie să-ș(i) stăpâniască moșie Ploeștii cu pace. Mai vârtos să dă și volnicie prin acea carte vornicului Ursachi Răcle ca să înpliniasc(ă) niști dejmă de păpușoi de la răzeșii de Șărbăcani, ce au fost luat în tărie de pe moșie Ploeștii a Bușileștilor.

Am întrebat și pe numiții răzeș(i) de Șărbăcani ce au să răspundă înprotiva ziselor și scrisorilor ce arată Bușileștii. Ei altă dovadă prin vreo scrisoare n-au arătat, fără numai din gură că Ploești(i) nu sânt și Bușilești(i) câtă moșie stăpânesc cu nume de Ploești rău să acolisesc de stăpânesc Ploeștii acolo, că sânt tot Șărbăcani de a lor. Pentru acee ei altă încredințare de la Bușilești nu cer, fără numai să le scoată hotarnica serdariului Iamandachi și dup(ă) hotărâre(a) acie să vor odihni.

Dar pentru că nu sânt Ploeştii acole şi Buşileştii rău se acolisesc cerând şi stăpânindu-i, pentru acee tăinu(i)esc hotarnica dând pricină că ar fi ars când le-au ars casa, şi nu vor să o scoată nicidecum. La care ne-au adus de faţă şi pe un preot Ştefan de la Tupilaţi martur, carile au mărturisit că la an dup(ă) ardire(a) casii Buşileştilor el ar fi citit acea hotarnică şi esti la dânşii, iar nu că au ars. Căru(i)e mărturisiri noi n-am dat credinţă, fiind răzeş cu dânşii la Şărbăcani.

Atunci am chemat pe Mihai Buşilă şi l-am întrebat d(u)hovniceşti să aräte adevărul în frica lui D(umnezeu) ca de este hotarnica la dânşii să o scoată să nu o tăinuiască, ca prin-trânsa să putem afla adevărul mai cu lesnire şi ne-au arătat că esti hotarnica şi n-au ars, dar nu esti la dânşii, fiind dată amanet la altă mână. Şi iarăş am întrebat pe răzeşii de Şărbăcani, dar de va (i)eşi hotarnica de unde ar fi la iv(e)ală priimisăvor dup(ă) arătare şi hotărâre(a)ei; Ei toţ(i) într-un glas au strigat că să primesc şi să mulţemesc dup(ă) acea hotarnica ori în ce chip ş-ar arăta, numai să iasă.

Atunce au trimis Buşileştii la hotarnica şi o au adus de unde au fost. Care s-au văzut de noi şi de numiţii răzeş(i), fiind din leat ҂зсоѕ <7276/1767> ѻкт(ѻмврїє) зі <17>, iscălită de dum(nea)lui serdariul Iamandachi şi de Ion Gordul vor(nic) de poartă, cari de atunci şi pân(ă) acmu 22 de ani sânt. Şi cetindu-se acea hotarnică întru auzul tuturor s-au cunoscut şi s-au dovedit că sânt Ploeştii a Buşileştilor cu stăpânire veche la acel loc înpreună şi cu o parte din Şărbăcani, danie Buşileştilor de la Iacodin monah, hotărâţ(i) şi stâlpiţ(i) cu pietre hotară înpregiur după obiceiu, şi mai vârtos că şi numile moşilor şi a părinţilor numiţilor răzeş(i) de Şărbăcani sânt puse în numita hotarnică, carii au fost faţă atunci le vreme(a) când s-au hotărât atât Ploeştii înpreună cu danie din Şărbăcani de la Iacodin monah, cât şi Şărbăcanii lor. Şi iarăş am întrebat pe numiţii răzeş(i), bună esti hotarnica şi să priimesc dup(ă) hotărâre(a) şi arătare(a)ei. Ei au răspuns că esti bună şi să mulţămesc cu dânsa.

Dar atâtă pricină esti că Buşileştii să întind cu Ploeştii lor mai mult peste soma stâ(n)j(enilor) arătată în hotarnică şi trec peste hotară intrând şi în Şărbăcanii lor. La care au răspuns Buşileştii că nicidecum nu trec peste hotară, nici să întinz(ă) mai mult cu stăpânire(a) peste cât le arată hotarnica. Iar răzeşii de Şărbăcani nemaiavând altăceva a răspunde înprotiv(ă) întări această pricină zicând că trec mai mult peste cât au a stăpâni şi vor dovedi la acesta.

Atunci li s-au zis de către noi ca să-ş(i) de zapis unii la mâna altora într-acest chip, că de să va dovedi că s-ar fi întinzind Buşileştii mai mult peste hotară şi peste arătare(a) hotarnicilor intrând şi în moşie Şărbăcanii, să fie de mare ruşine şi gloabă şi să plătiască şi toată cheltuiala şi pierzare(a) zilelor ce au făcut numiţii răzeş(i) cu vreme(a) giudecăţii. Asemine şi răzeşii de Şărbăcani de să vor dovedi că fără dreptate arată asupra Buşileştilor aceste înprotiviri că s-ar fi întinzind mai mult peste hotarnica lor, şi aflându-se că Buşileştii îş(i) stăpânesc moşie întocma după semne arătate în hotarnica, iar nu mai mult, ei să fie de mare ruşine şi gloabă şi să plătiască toată cheltuiala Buşileştilor, cum şi dejma ce au luat în tărie de pe moşie lor Ploeştii să o de(a) toată făr(ă) de nici o pricină. Într-acestaş chip primindu-se amândoao părţile ş-au dat zapis unii la mâna altora.

Am rânduit cuvioşie sa Iorest Dan, dichiu episopiei şi pe Ioniţ(ă) Timircan căp(i)t(a)n de mazili să m(e)argă cu toţ(i) răzăşii acolo la stare(a) numitilor moşii şi să cerceteze cu amăruntul întrebând întâi pe Buşileşti pentru hotarăle moşii de unde şi pân(ă) unde stăpânesc, apoi să tragă şi cu funie înpregiurul moşiei cercând să vadă, stăpânesc ei întocma dup(ă) hotarnica, au trec mai mult precum arată răzeşii de Şărbăcani. Carii după ce mergând acolo la stare(a) moşiilor şi dup(ă) cea cu amăruntul cercetare ce au făcut, după arătată hotarnică văzind pietre hotară pân(ă) unde stăpânesc şi trăgând şi cu funie măsurăturile ci să arată în hotarnică danie din Şărbăcani, partea lui Iacodin călugărul şi Ploeştii cât îi arată a Buşileştilor, au aflat tocma şi tocma soma stânjinilor precum adeveriază hotarnica la alte locuri. Iar la capătul Şărbăcanilor despre răs(ă)rit din partea lui Iacodin ce scrii hotarnica că i-au dat 5 funi(i) şi 5 stâ(n)j(eni), s-au găsit numai 3 funi(i) şi 13 stâ(n)j(eni), din care ei au încă lipsă 32stâ(n)j(eni) şi ei cu toată lipsa atât cât le-au dat în pietre au stăpânit, iar nu s-au întins după cuprindere(a) hotarnicii, nici la alte moşii în vreo parte cât de puţin. Şi au făcut şi hartă de stare(a) moşii în ce chip esti, care iscălindu-se de rânduiţii de noi s-au dat la mâna Buşileştilor.

Deci, văzindu-se numiţii răzeş(i) de Şărbăcani dovediţ(i) cu acest pont şi cercetare(a) ce s-au făcut, alt cuvânt şi răspundire n-au mai avut, numai ş-au pus zi de soroc ei înde ei ca duminecă iuli(e) 19 să vie la Huş(i) să li să curme pricinile fiind 4 sărbători în rând, şi răzeşii de Şărbăcani n-au venit. Dar Buşileştii viind i-au aşteptat pe dânşii 4 zile.

Drept acee dup(ă) cercetare(a) ce am făcut cunoscând dreptate(a) Buşileştilor şi dup(ă) luminată cartea mării sale prin care să poroncești în cee ce va fi cu dreptul de înplinit, să-s(e) înpliniască jăluitorilor din venitul moşiei. Am hotărât ca atât dejma cea de doi ani trecuţ(i) ce au luat răzeşii de Şărbăcani de pe moşie Buşileştilor făr(ă) de nicio giudecată să-s(e) înpliniască de la dânşii, cât şi dejma cât a fi dintr-acest an iarăş Buşileştii să-ş(i) o ee. Şi am dat şi această mărturie noastră la mâna lui Mihai Buşilă, Neculai Beşleaga cu fraţii săi şi al mâna lui Trohin Guţul şi Arsenii Chisariu de încredinţare, înpreună şi cu zapisul de mai sus arătat de la răzeşii de Şărbăcani.

1786
iuli(e) 22

<ss> Iacov Episcop Huş(u)lui.
<ss> (...) spat(ar).
<ss>.

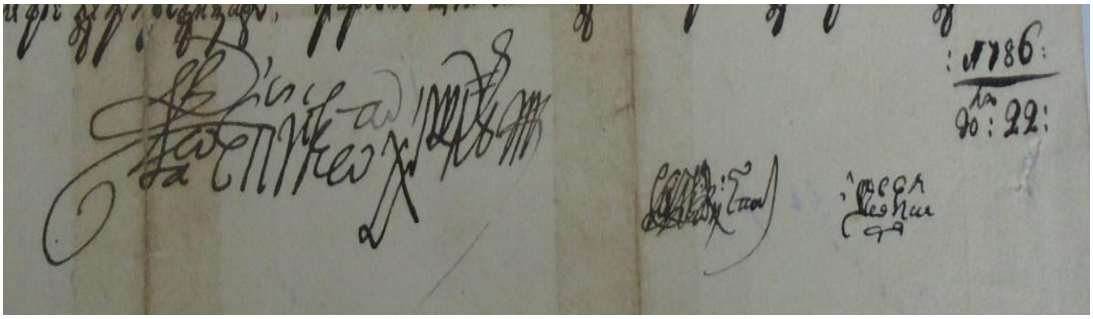
:1786:
22:

Arhivele Naţionale Iaşi, Colecţia Documente, 781/3. Original; ibidem, 781/4, transcriere modernă în grafie latină.

381 **1786 august 5**

Ио Алеѯандрꙋ Иоан Маврокордат в(ое)вода, Б(о)жию мил(о)ст(ї)ю, г(ос)подар з(емли) молдавскои. Credincioş(i) boiarii domnii mele, dum(nealui) Gheorghie Costandachi biv vel stol(nic) i Mihalachi Cerchezu biv vel stol(nic), s(ă)n(ă)tate. Se face ştire că domnii mele ni-au jăluit Catrina, sărdăreasa Dediului, arătând că la ţinutul Fălciiului pe Elan ar fi având moşiile Răicenii i Spărcocenii cu scrisori, şi pentru ca să şi le poată stăpâni cu pace şi să-şi ţie drepte moşiile sale au cerut să i să hotărască aceli moşii şi să i să diosăbască cu pietre de către moşiile altor împregiuraş(i). Deci iată scriem dum(neavoastră) să mergiţi la stare(a) acelor moşii de mai sus numite, unde strângând de faţe pe toţi răzăşii şi alţi înpregiuraş(i), şi fiind faţe şi vechilul sărdăresii, fieştecare cu scrisori ce vor ave(a), se faceţ(i) întâi cu amărunt(ul) cercetare scrisorilor ş(i) altor dovezi ce vor fi, din care cunoscând că sărdăreasa cu adivărat are aceli moşii precum arată sau părţi de moşie şi nu va fi nici o pricină alta la mijloc, apoi se cercetaţ(i) adivărate marginile moşii sărdăresii sau a părţilor ce va fi având într-aceli moşii, şi măsurându-le cu stânjinu(l) în lung pe amândoao marginile şi în curmeziş pe trei locuri, să le deosăbiţi de către moşiile sau părţile de moşie a altor răzăş(i) şi înpregiuraş(i), şi pe la locurile ce să va căde(a) să le stâlpiţ(i) cu pietre hotară despărţitoare de către alţi răzăş(i) şi înpregiuraş(i), şi să daţ(i) sărdăresii mărturii hotarnice şi în sămne şi în stânjini, iscălite de dum(nea)v(oastră) şi de toţ(i) răzăşii ce să vor tâmpla faţ(ă) la hotărât. Iar când la vreuna

dintr-aceli moșii va naști pricină la hotărât și nu să va mulțămi vreo parte cu hotărâtura ce veț(i) face, atunce la locul ce va fi cu pricină, pietre hotară să nu puneț(i), ci făcând hartă asemine de stare(a) locului și mărturie de curgire(a) pricinii pre larg, iscălite, să le daț(i) la care parte să va căde(a), și puindu-le zi de soroc să vie amândoaoo părțile la Divan ca să li să hotărască cum a fi drept. Aceasta scriem.
҂аѱпѕ҃ <1786> ав(гѹст) є҃ <5>.
Проч вел л(о)г(о)ф(ъ)т.

<Pe verso>: 1786 avg(us)t 5 / Credincioș(i) bo(i)erii domniei mele dumn(eavoastră) Gheorghie Costăndache biv vel stol(nic) i Mihălache Cerchezu biv vel stol(nic), datu-se. / Zdrave datis. / Di hotărât / Catrina sărdăriasa; S-au trecut în condică <ss> Andrei condicar.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/9. Original, sigiliu în ceară roșie, deteriorat.

---

382 **1786 august 11**

Triizăci lei mi-au dat dumn(ealui) cuconul Iordachii Mic(lescu) biv vil mid(el)n(icer) pe o parti de moșii din Botiștii ci au avut dum(nealui) zapis di cumpărăturii și di danii parte(a) alde Crudul, pi aciștii bani s-au făcut pe cheltuială la giudicăți câți și la hotărât pân(ă) acu.
҂аѱѕ҃ <1786> ав(гѹс)т аі҃ <11>.
1786 aug(ust) 11[1]
<ss> Neculaiu Larciu.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CCCCLXIII/73. Original.

---

[1] Altă mână; grafie latină.

---

383 **1786 noiembrie 24**

10. 1786 no(ie)m(vrie) 24.

Pre înălțate doamne!

Înălțimii tale au dat jalobă acești oameni, anume Ștefan Bosna, Petre Tălăbir, i Tacul Zorilă, înpreună și cu alții ai lor asupra dum(i)s(ale) Todosiica, fiica răposatului banului Scărlătachi Costachi, giupâniasa dum(i)s(a)le Costantin Donici biv г҃ <3> vist(iernic), arătând cum că ei ar fi având înpărtășire cu numita giupâniasă la hotarăle a cinci moșii de la țân(u)t(ul) Fălciiului, anume Horeștii, i Ștefeștii, i Bârsanii, i Urdeștii, și Busteștii, ce sânt una lângă alta. Pentru căci acesti moșii dintr-un început toate ar fi fost a strămoșilor lor, iar apoi după ce într-o vreme de demult au intrat pe uni părți dintr-aceste moșii răposatul Lupul Costachi vorn(i)c, moșul numitei giupânesă cu cumpărături. Banu(l) Scărlătache, fiiul vorn(i)c(u)lui Lupu, au și prinsu a-i dipărta pe dânșii cu nedreptate din stăpânirea moșiilor acestora, iar apoi mai pe urmă în anii trecuți cu a Divanului giudecată s-ar fi hotărât păr(ă) la ci sămnu să stăpâniască ei părți dintr-acesti moșii, și până unde să stăpâniască și fiica banului Scărlătachi, după care pân(ă) la o vreme a-r fi și stăpânit.

Iar apoi acum fiind că nu îngăduește la stăpânirea moșiilor, au cerut să aibă giudecată / cu a cărora jalobă din luminată poronca înălțimii tale scoțindu-să la giudecată înnaintea noastră, unde fiind de față și Eni Vlasie, vechilu(l) fiicii banului Scarlatache, s-au întrebat întâi pe numiții oameni ca să arăte cu ce dovedesc părțile lor ce zic că ar fi avut în hotarăle acestor moșii. Și ei altă nici o dovadă scrisori vechi din care să ne putem lumina precum că ar ave ei înpărtășire întru acesti moșii nu ni-au arătat, fără numai niște cărți domnești s-au văzut la mâna lor făcute la dregătorii țânutului după jaloba lor pentru părți ci cere fără de dovadă, atât părinții acestora, cum și aceștie, din moșiile acestea.

Însă întâi ni-au arătat o carte g(os)pod din let 7246 <1738> iulii 11, ce sânt 49 ani, de la răposatul domnu Grigorie Ghica v(oe)vod bătrânul, poroncă la un Neculaiu vel căp(i)t(an) de Greceni, după jaloba unui Vasile pisariu i Zorilă, Bosna, cu alții ai lor, adecă părinții jăluitoril(o)r, ca să cerceteză pentru înpresurare ci jălue acie că au la părțile lor ce au zis că au în Tămășăni și în Rohodești[17] despre vechilii lui Scarlatachi vel armaș, întinzindu-să a dijmui moșiile piste tot, și în ce chip vor afla să de mărturie.

Altă carte g(os)pod tot de la acelaș răpousat domn domn din 7249 <1740> noemv(rie) 20, ce scrie la Neculai Jora med(elni)cer i la Negre Apost(ol) căp(i)t(an, arătându-le că s-au pârât aice față iarăș părinții jăluitoril(o)r acestora, adecă un Ioan Zorilă, și și alții a lor cu Scărlătachi Costachi clucer, tot pentru părțile ce cere aceștie din moșiile aceste, Ordeștii, Horeștii, Ștefeștii și Busteștii, din țân(u)t(ul) Fălciiului, arătând precum ar fi și ei moșeni de baștini într-acesti moșii, și că tot pe acel pământ ar fi trăit părinții și moșii lor, și ar fi avut vii și livezi, și ar fi stăpânit într-aceli moșii încă pe când trăe Lupul Costachi vorn(i)c, aflându-să vândute la vorn(i)c(ul) Lupu toate părțile ce ar fi avut într-aceli sâliști un Tătar Iorga Gelepul, și ar fi fost și hotărâte, și pe dânșii nu i-ar fi dijmuit.

Apoi arată că la întrebarea ce s-au făcut lui Scărlătachi clucer au dat răspuns precum pre acești oameni nu-i știe moșani acolo, nici ar fi stăpânit vreodată, și neputându-să de aice îndrepta să poroncește la acei rânduiți ca cu înpregiurași de acolo să cerceteză stăpânire lor ca să afle de au stăpânit părinții lor sau ei vreodată cu vorn(i)c(ul) Lupu în vreme când să afla în stare după carte de blăstăm, de vreme ce la dânșii nici o dovadă nu s-au văzut, și precum vor afla după cercetare să înștiințăză cu mărturie.

Și nici o mărturie după acesti doaă cărți g(os)pod la mâna lor pentru îndreptare(a) stăpânirii nu s-au văzut, fără numai au arătat o mărturie tot dintr-acel anu dec(em)v(rie) 20, de la un Arhirie Plăcintă și de la alți oameni țărani de acolo, dată la mâna răzășilor de Tămășăni (adică la părinții jăluitoril(o), prin cari zic precum au apucat casa și heleșteu(l) unui Tălăbiru în Ordești, și ar fi și stăpânit după ce au cumpărat vorn(i)c(ul) Lupu niște zapisă pe aceli moșii de la Tatar Iorga, care mărturie zic ei că au dat pi carte de blestem, dar pe această mărturie nici un temeiu nu s-au pus, fiind de la niște țărani și încredințată de nime.

După aceasta au mai arătat o carte g(os)pod de la răpousatul domnu Costantin Neculaiu v(oe)vod din let 7250 <1742> ghen(a)r 28, ce scrie către Neculaiu Jora med(elni)cer i la Negre Apostol căp(i)t(a)n ca să cerceteză iarăș stăpânirea acestora ce au zis că au avut în Tămășăni (care pentru această moșie Tămășănii, acum pricină nu iaste, de vreme ce ei să află stăpânindu-ș(i) părțile lor acolo, neopriț(i) despre clironomii lui Scarlatachi), cum și pentru stăpânire lor din Ordești, și din Ștefești, și din Bustești, neîngăduindu-i Scărlătache ca să stăpâniască la siliștele acele, vrând să-i scoată din moșii, și după cum vor afla pe carte de blăstăm, să înștiințăză.

Și nici pe carte(a) aceasta mărturie de cercetare de la acești rânduiți, ei n-au arătat, din care să să cunoască că s-ar fi dovedit stăpânirea lor, ce încă înpotriva lor iarăș la dânșii s-au văzut altă carte g(os)pod tot de la răposatul Constantin v(oe)vod, și dintr-acel anu poroncă către Scărlătachi clucer cu zi de soroc, să să afle la Divan, cu toate zapisăle și ispisoacile ce va ave pe moșiile de sus numite, ca să ste la giudecat cu dânșii pentru moșiile aceste, arătând că după mărturie de cercetare ce au făcut stol(ni)c(ul) Neculai Jora și Negre Apostol căp(i)t(an), ei nu să mulțămesc, care mărturie arată că s-ar fi și văzut.

Pentru aceia i să poroncește ca să vie la giudecată, și dejma dintr-acel anu să fie oprită pân(ă) să va hotărî pricina, și din carte(a) aceasta să înțălege că ei la cercetare(a) ce au făcut acei boeri, nu numai că stăpânire(a) lor acolo n-au putut să o dovediască, ce încă i-au dat și rămaș, precum arată carte g(os)pod că ei cu mărturie aceia nu s-au mulțămit.

---

[17] Scris peste Horodești prin modificarea literelor H și e cu R și h.

Apoi în urma cărții aceștii, altă iarăș vreo dovadă carte de giudecată că s-ar fi giudecat cu Scărlătachi nu iaste, atâta numai s-au văzut la dânșii cu trei luni în urma aceștii cărți o mărturie iscălită numai de Negre Apostol căp(i)t(a)n din 7251 <1742> oc(tom)v(rie) 20, prin care arată cum au făcut cercetare pentru pricinile moșiilor acestora între părinții jăluitorilor și între clucer(ul) Scărlătachi. Și după ce arată cum au deosăbit părțile acestora din Tămășăni, apoi le dă oareșce puțână lumină de îndreptare și pentru stăpânire(a) lor din celelante cinci hliză de moșii ce s-au pomenit, zicând că la cercetare(a) ce au făcut la fața locului pe carte de blăstăm, s-ar fi adeverit că un strămoș a lor, anume Ionat, ar fi fost moșan de acolo, și că după dânsul în urmă ar fi stăpânit unii den niamurile lui într-acesti hliză, atât mai înnainte în vreme(a) când stăpânia moșiile acestea un Tătar Iorga, di la care au intrat cumpărătoriu vorn(i)c(ul) Lupu, cum și după aceia în urmă. Dar pentru stăpânire(a) din vreme(a) vorn(i)c(ului) Lupului, arată că după mărturie marturilor s-ar fi adeverit că în anul ce vorn(i)c(ul) Lupul au intrat cumpărătoriu, i-au zăciuit încă și pe părinții acestora pe toți, iar apoi fiind aceștie oameni a vorn(i)c(u)lui, nu i-au mai zăciuit.

Și după această mărturie pun ei acum tot temeiul, că adecă ar ave și ei părți într-acesti moșii. Dar pe mărturie aceasta nu s-au pus nici un temeiu.

Întâi, că din mărturie aceasta nu să înțălege vreo stăpânire a lor, căci de nu i-au și dejmuit vorn(i)c(ul) Lupu în urmă pe dânșii, la aceasta fiind oameni ai casăi, s-au putut a nu-i dejmui. Al doile, că această cercetare ce au făcut Negre trebue să o facă cu Jora, precum să poroncisă prin cărțile g(os)pod, iar nu să o facă sângur. Al triile, că din carte g(os)pod de soroc către Scărlătachi, care iaste cu trei luni înnainte, mărturiei aceștii să vede că au fost mai înnainte altă mărturie de la Negre, în care au fost iscălit și Jora, și cu ace mărturie părinții acestora n-au fost mulțămiți. Și pentru aceia l-au și tras pe Scărlătachi la giudecată, apoi cu ce pricină Negre au dat pe urmă numai sângur această mărturie la mâna lor nu să poate ști, îndestul că nefiind făcută pe urmare poroncii și mai ales fiind că ce dintâi mărturie a lui în care au fost iscălit și Jora, era înpotriva aceștie. Pentru aceia dar pe mărturie aceasta temeiu nu s-au pus, cunoscându-să a fi dată cu vreo iconomie.

Altă dovadă la mâna lor de vreo adevărată stăpânire nu iaste, fără numai niște mărturii țărănești făcute la mâna lor din vremile de demult, și neîncredințate de nimene, cum și câteva cărți domnești de acum de curând scrisă către dregătorii țânutului după jaloba lor ca să le cerceteză stăpânire(a), după care iarăș mărturii de cercetare n-au arătat.

După aceasta iarăș au mai adaos numiții jăluitori a zice cum că ei în anul 1783, după cercetare(a) ce s-au făcut la fața locului cu un Vidrașc(u) vorn(i)c de poartă, li s-ar fi ales și li s-ar fi hotărât pân(ă) la ce loc să stăpâniască ei părți din numitile moșii, după care și de la Divan s-ar fi hotărât că așa să li să urmeză stăpânire(a), și s-ar fi poruncit să-ș(i) pue și pietri hotară. Dar apoi pe urmă clironomii lui Scărlătache nu s-au mulțămit, după cum pe lângă acest cuvânt au scos ei de ni-au arătat atât mărturie aceia de la acel Vidrașc(u) vornic, cum și o carte g(os)pod tot din anul acela, iuni(e) 20, de la mărie sa Alexandru Costantin v(oe)vod, scrisă către isprăv(ni)ci(e) a țânutul(u)i, prin care arată că după giudecata ce au avut la Divan, Ștefan Bosna, Costantin pisariu și alții ai lor cu vechilul lui Costantin Donici vist(iernic), s-ar fi hotărât ca să stăpâniască oamenii aceștie într-acesti moșii păr(ă) la un loc, unde s-au numit punte(a) lui Ionașc(u) în sus, iar de la punte în gios să stăpâniască vist(iernicul) Costandin Donici, și pe aceli sămne s-au poroncit să să pue și pietri hotară, după cum s-au văzut acum la vechilu(l) Todosăicăi pe această hotărâre și carte de giudecată tot de atunce dată la velițiii boeri.

Dar înpotriva giudecății de atunce numitul vechil acum au întâmpinat pe numiții oameni cu altă osăbită carte g(os)pod, tot de la mărie sa Alixandru Costantin v(oe)vod și tot din anul acela, iulie 9, cu o lună mai pe urmă, ci scrie iarăș către ispravnicii țân(u)tului, cu care să anerisăște giudecata de sus pomenită. Și arată că măcar că li s-au fost poruncit ca să pue hotară pe aceli sămni, dar să nu pue, ce numai să facă cercetare pentru stăpânire(a) acestor oameni, și precum vor afla să înștiințăzi, căci după al doile giudecată ce-au avut Costantin Donici cu dânșii, au arătat că niciodată ei acolo n-au stăpânit, și la ace dintâi giudecată, hotărâre ce s-au fost dat, prin răspunsurile și arătările acelui de atunce vechil s-au fost dat cu greșală, fiind acela un om prost și neștiind ce să răspundă.

Drept aceia acum de către noi s-au întrebat pe vechilu(l) acesta, Eni Vlasii, înpotriva acestora ci are să răspundă și cu ci dreptate îi lipsăsc clironomii lui Scărlătachi pe aceștie din numitele moșii, și de are scrisori vechi asupra moșiilor să ne aråte.

Și el întâi au răspunsu că celi mai multe din scrisorile vechi ce au fost asupra acestor moșii, de demult într-o vremi s-au furat, spărgându-să niște lăzi a banului Scărlătachi, precum la aceasta ni-au arătat și dum(nea)lui vorn(i)c(ul) Costin Catargiu, ginerile banului Scărlătachi, că așa iaste adevărat. Și deosăbit că s-au și găsât fați un zapis din scrisorile acele a banului Scărlătachi la mâna unui Vasile Buta, pe care s-au și luat de la mâna lui, după osăbită giudecată ce-au avut cu dânsul clironomii lui Scărlătachi.

Al doile, au răspuns că aceștie nici odată stăpânire în moșiile acestea n-au avut, și pentru că acesti moșii sânt drepte a clironomilor banului Scărlătachi, din câte scrisori vechi au mai rămas asupra acestor moșii de s-au putut găsî după spargire lăzilor, cu care pot să adeverezi moșiile, li-au adus și au scos de li-au arătat.

Însă, întâi un un suret de pe un ispisoc de la Stefan v(oe)vod din 6975 <1467> iulie 15, tălmăcit de Gheorghii Evloghie, cu care întărește stăpânire unui Stoica și ficiorului său Manciul, pe giumătate de sat Urdeștii.

Alt suret de la Petru v(oe)vod din let 7039 <1531> mart(ie) 13, cu care după ispisocul pomenit de sus întărește stăpânire iarăș pe această giumătate de sat Urdeștii unui Barsul sin Manciului, și rudenii lor lui (…)[1].

Alt suret de pe un ispisoc de la Ioan vodă[2] din 7071 <1562 septembrie 1-1563 august 31>, cu care întărește unui Drăgan Stoișa, și lui Ioan, și fimeii lui, Ana, din giumătate din a trie parte din satul lui Ștefan cel bătrân, doao părți din parte din gios (care să înțălege a fi acesta satul Ștefeștii).

Altă carte g(os)pod de la Vasile vodă din 7150 <1642> apr(ilie) 19, ce scrie la un Ichim din Răpșăni și la alții, arătând că s-au pârât de față un Vasile Corlat cămărașul și frati-său Păcurariu cu Nechita sân Pântei, pentru satul Horeștii, zicând acel Vasilie Corlat că iaste a lui acel sat, și are și dresă, iar acel Nechita au zis că au fost a lui moșii și au avut și uric și s-au prăpădit. Pentru aceia li să poroncești acelora ca să cercetezi cu oameni buni și cum vor afla cu mărturie să înștiințeză.

Alt suret de pe un ispisoc iarăș de la Vasilie vodă din 7151<1643> mart(ie) 30, prin care întărește unui Vasile Corlat cămăraș și fraților lui pe satul Tămășănii, pe pârău(l) Jăgăliia la țân(u)t(ul) Fălciiului, și pe satul Fântânelile, unde au fost casăle lor, și satul Horăștii la dial, și satul Hurdeștii, și o sâliște pe din gios de Găgești, și altă siliște la sfârșitul piscului, care să chiamă Busteștii, cu loc de heleștei și de mori, și satul Corlăteștii pe Horăiata, la țân(u)t(ul) Tutovii, și alte moșii pe aiure, cum pre larg arată ispisocu(l).

Alt suret de pe un ispisoc iarăș de la Vasile vodă din 7152 <1644> ghen(a)r(ie) 15, cu care întărește tij acelui Vasile Corlat cămăraș, iarăș pe siliște Horeștii de pe Crăpoaia de la Fălcii, iar pe un Nechita și frati-său, Andrei sân Păntei, și pe toate rudile lor, carii trăge ace sâliște se dau rămaș.

Altă carte g(os)pod de la Vasilie vodă din 7160 <1652> mai 5, dată de volnicie lui Vasile Corlat uricariul și fraților săi ca să aibă a ține și a opri tot hotarul Horeștilor, i a Ștefeștilor, i a Urdeștilor, de la țân(u)t(ul) Fălciiul, pe unde au apucat din veci, și pe unde sânt stâlpite și hotărâte.

Alt ispisoc de la Ilieș Alexandru din 7176 <1668> mart(ie) 7, cu care întărește unui Pascal și Grigori, ficiorii lui Corlat, uricariul și altor frați ai lor, pe a lor drepte ocini, satul Tămășăni, și satul Fântânelile, unde au fost casile moșilor săi, și la dialul Hurăștilor, și Urdeștii /o sâliște pe din gios de Găgești, și altă siliște la sfârșitul piscului, ce să chiamă Busteștii, și din giumătate din a trie parte doaă părți / din parte din gios din sat din Ștefeștii cei bătrâni ce sânt tot în țân(u)t(ul) Fălciiului.

Și iarăș un zapis din 7213 <1705> iul(i)e 17, de la un Costantin pah(a)r(nic) cu soțul său Ilinca, în care arată că au vândut doaă părți de loc din siliște din Urdești, Lupului Costachi vorn(i)c, care părți, una i-au fost de la Tătar Iorga, și alta de la Băltag.

Apoi un izvod făr(ă) de let și neiscălit de nime, ce s-au văzut făcut cu o slovă foarte vechi, care să înțălege a fi scris din vremile de de mult, în care să văd pomenite câteva zapisă pe părți din Tămășăni, i din Ștefești, i din Urdești, i din Horești, i Bârseani, care zapisă scrii că s-au scos de pe un ispisoc de la Duca vodă din 7179 <1670 septembrie 1-1671 august 31>, și deosăbit arată și alte zapisă pe părți tot din moșiile aceste ci n-au fost trecute la ispisocul Ducăi vodă.

Cari pentru toate acesti zapisă ce să cuprind la izvodul acesta au dat samă acum numitul vechil că să află toate perite din vreme când s-au spart lăzile banului Scărlătache.

Deci dintr-acesti scrisori câte pân(ă) aici s-au văzut a clironomilor banului Scărlătachi, după cuprindire a fieștecărora precum s-au pomenit, s-au înțăles că hotarul Urdeștilor, i Horeștii, i Ștefeștii, să cuprind deplin, iar din celelante doaă siliști, Busteștii i Bârseanii să cuprind părți, cu toate aceste fiind la mijloc pricina stăpânirii, de vreme că dintru început moșiile aceste tot de banul Scărlătachi și de vorn(i)c(ul) Lupu mai înnainte s-au stăpânit, și după aceștie în urmă de clironomii lor.

Iar părinții jăluitorilor acestora, cum și aceștia de 40 și mai bine de ani, stăpânire(a) lor caută tot să o dovediască, cum arată cărțile vechi domnești ce să văd la mâna lor, și niciodată cu dovadă vrednică de scrisori n-au putut să o încredințăză, ce numai cu mărturii țărănești, precum și acum iarăș asămine dovadă n-au, ci temeiul lor cel mai mare pân(ă) acum au socotit că au mărturia ace de la Negre, și aceasta încă nimică nu-i agiută, fiind pricinile precum s-au zis mai sus.

S-au mai văzut la mâna lor o mărturie de la un Ioan Docan și de la alți mazili, ce din poronca dum(i)sale pah(a)r(nicului) Grigoraș Costachi au fost rânduiți iarăș spre cercetare(a) stăpânirii lor, care iaste adiverită și cu iscălitura dum(i)s(a)le pah(a)r(nicului) din 1785 iuli(e) 29, care iaste în urma hotărâturii lui Vidrașcu vorn(i)c(ul) de poartă. În care după cercetare(a) ce-ar fi făcut la fața locului, adeverescu acei mazili stăpânire(a) acestor jăluitori că ar fi avut-o în moșiile aceste pân(ă) acolo la punte(a) lui Ionașco, asămine urmând și mărturie aceasta după mărturie vorn(i)c(u)lui de poartă.

Dintre care marturi au adus ei și aice pe trei oameni, anume Dumitru Ciobanu, i Gheorghie Buză, i Alixandru Buiuc, cărora la întrebare și cercetare ce li s-au făcut, tot asămine au mărturisit pentru stăpânire(a) acestora, precum și mai înnainte la cercetare(a) mazililor.

Dar înpotriva acestor mărturii, vechilul fiicii banului Scărlătachi au scos o luminată carte a mării tale dintr-acest anu, mart(ie) 23, ce scrii către dum(nea)lui pah(a)r(nicul) Iordachi Lambrino, poroncindu-i ca să aducă față pe marturii lui Manolachi Bogos și a celoralanți ai săi, ce-au zis că spre îndreptare lor la stăpânire ce-au dat ei samă că ar fi avut la moșiile aceste și să le facă cercetare întâi ca să nu fie rudenii cu dânșii. Al doile, să nu fi având înpărtășire cu dânșii la acesti moșii. Și al triile, de sânt vrednici de a li să da credință la mărturiile lor.

Și după carte aceasta au arătat și mărturii de cercetare de la pah(a)r(nicul) Lambrino, ci iaste tot din anul acesta iunii 7, în care arată că după poroncă au adus față pe opt oameni ce-au zis numiții jăluitori că au marturi, cărora marturi la cercetari ce li-au făcut cu toții ar fi mărturisit cum că la numitile moșii mai cu temeiu pe banu(l) Scărlătachi au apucat stăpânind și dejmuind, dar și numiții oameni încă câte odată să întinde deși cosia fân și-ș(i) pășuna vitele pe aceli moșii, iar că ar fi avut ei și stăpânire la moșii au că n-au avut, nu pot să știi. Și după săvârșire banului Scărlătachi rămâind moșiile la stăpânire sărdariului Iamandachi, tot de sărdariul au apucat stăpânindu-să. Și după săvârșirea sărdariului li-au stăpânit dum(nea)lui vor(ni)c(ul) Costin Catargiu, păr(ă) ci li-au dat zăstre vist(ie)r(nicului) Costantin Donici. Și acești oameni marturi ail or n-au fost niscaiva oameni străini sau vrednici de credință, ci toți s-au aflat cumnați și cumătri și răzăș(i) cu jăluitorii, fiind toți de unii, iar pe alții streini n-au adus.

Prea înălțate doamne aceste sânt toate dovezile și răspunsurile și de la o parte și de la alta precum s-au arătat. Și după toată cercetare(a) ce s-au făcut de către noi cu amăruntu la pricina aceasta, nici de cum nu dă cugetul nostru a pute socoti că ar ave acești jăluitori vreo dreptate la cerire(a) lor.

Întâi, că celi mai multe din scrisorile vorn(i)c(ului) Lupul ci au avut asupra moșiilor acestora, din care pute să să cunoască și mai bine adevărul, sânt perite din lăzile banului Scărlătachi, precum s-au arătat.

Al doile, că și din câte scrisori sânt la mâna clironomil(o)r în care sânt cuprinsă unile dintr-acesti moșii cu totul, iar la altile să văd cuprinsă părți, macar de nu-și scriu pe numele vorn(i)c(ului) Lupu, dar de vreme ce scrisorile aceste au fost dintru început în mâna vorn(i)c(ului) Lupu, și moșiile încă n-au lipsit niciodată din stăpânire sa și a clironomilor săi. Apoi iaste cunoscut că și moșiile li-au avut vorn(i)c(ul) Lupu luate cu toată dreptate(a) în stăpânire sa și acești oameni dintru început au fost niște acolisitori.

Și de vremi că în curgire de 40 ani și mai bine ei niciodată stăpânire(a) lor n-au putut să o încredințăză cu niscaiva dovezi vrednice, ci numai cu niște mărturii țărănești și neîncredințate de nime, nu putem socoti că ar ave ei dreptate să cei stăpânire în numitele moșii, în vreme când ei niciodată mai înainte stăpânire lor n-au putut să o devediască și nici cu mărturie ce au de la Negre Apostol nu să pot agiuta, cunoscându-să a fi dată lor cu nedreptate și înpotriva a însuș mărturii sale de de mai înnainte, după care părinții acestora atunce nu s-au mulțămit.

Iar că zic numiții oameni că cu alegere(a) acelui vorn(i)c de poartă Vidrașcu li s-ar fi dat ca să stăpâniască dintr-acesti moșii o bucată de loc pân(ă) în sămnul ce s-au pomenit și că pe urmă li-ar fi întărit ace alegere și Divanul, cu aceasta ei iarăș nimică nu s-au agiutat, de vremi că acel vorn(i)c cu alegire lui ce-au făcut au urmat înpotriva scrisorilor banului Scărlătache, și iarăș numai pi mărturii țărănești au pus tot temeiul și au făcut ace alegire. Apoi că acel vorn(i)c de poartă iaste știut că în vreme(a) când s-au aflat în slujba aceasta la multe alegiri și hotărâturi s-au purtat făr(ă) de rânduială și Divanul încă de atunce puind temeiu pe ace mărturii a lui și mai ales fiind și vechilul lui Donici om prost și neștiind ce să răspundă, au dat Divanul ace hotărâre. Dar apoi iarăș cu poruncă g(os)pod pe urmă s-au anerisit ace giudecată și hotărâre, rămâind răsuflată și alegire acelui vorn(i)c de poartă.

Drept aceia după dreptate ce s-au cunoscut de către noi am giudecat ca numiții clironomi a banului Scărlatachi, după cum pănă acum, așa de acum înnainte să-ș(i) stăpâniască numitile moșii după tărie scrisoril(o)r ce au arătat, iar pe oamenii aceștie, ca pe unii ce s-au cunoscut că n-au nici o dreptate, s-au dat rămaș din giudecată, ca mai mult să nu să amestice ei nici cât de puțân în numitile moșii.

Și scrisorile ce să văd la mâna lor pe numele părinților ce-au cerut, cum și mărturie ace de la Negre Apostol, cunoscându-să a fi pricinuitoare de strâmbătate, și pentru ca nu cumva să mai de ei supărare, încă socotim de să va găsî de către înălțime ta cu cale să să ia toate de la mâna lor și să să dia clironomilor lui Scărlătachi, iar desăvârșit hotărâre rămâne la preînalta înțălepciune mării tale.

A înălțimii tale pre plecați slugi.

Vel log(o)f(e)t procit.

Gheorghie Sturdza vel log(o)f(e)t; Ion S(…); (Constantin) Palade vel vor(ni)c; Costin Catargiu vel vor(ni)c; Dăpaste vel vor(ni)c; Theodor Balșu vel vor(ni)c; Ștefan Catargiu vel ban.

S-au trecut la condeca Divanului.

Andrei biv izbașa, condicar.

De mini s-au posleduit.

Toader Moțoc ot Divan <m.p.>.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCCCXXV/59. Copie. Perilipsis, nr. 10.

---

[1] Spațiu gol.

[2] Despot Vodă/Ion Voievod, Iacob Heraclid (noiembrie 1561-† 9 noiembrie 1563).

---

384 **1786 decembrie 7**

10. 1786 dec(emvrie) 7. Anaforaoa de la domnul Alexandru Ioan Mavrocordat v(oe)vod.

† Іѡн Алеѯандрꙋ Іѡн Маврокордат в(оє)вода, Божєю милост(ию), г(ос)под(а)р Земли Молдавскои. Neodihnindu-să Ștefan Bosna, Petre Tălăbir i Tacul Zorilă cu cielalți ai lor după giudecata dum(i)lors(ale) veliților boeri, poruncit-am de s-au scos și de față la Divan înnaintea domniei mele, a tot Sfatul nostru, atât pe dânșii, cât și pe vechilul numitei giupânesă, și după ce s-au cetit anaforaoa aceasta și toate scrisorile lor, și s-au ascultat răspunsurile amânduror părților, făcutu-s-au îndestulă cercetare pricinii aceștie și de către însumi domnie me.

Și măcar că cunoscut era că dum(nea)lor velițiii boeri cu dreptate au giudecat, dar cu toate acele văzind domnia me strigare și jaloba numiților țerani, și socotind ca nu cumvaș să fie având ei vreo dreptate și asuprială de către numita giupânească, nu ni-am grăbit a da atunci deodată hotărâre, până când încă osăbit tot chipul de cercetare s-au mai făcut de către domniia me, și adeverindu-ne că nici o dreptate sau dovadă de stăpânire încredințată a acestor țerani nu iaste, după câte răsuflate și fără nici un temeiu scrisori au arătat, cerând părț(i) și din moșiile Horeștii, i Ștefeștii, i Bârsanii, i Urdeștii, și Busteștii, ce să află în stăpânire(a) numitei giupânesă.

Iar mai ales văzându-să că ei într-atâta sumă de ani n-au putut dovedi, nici a încredința Divanul pentru stăpânire lor într-acesti moșii. Și acum după trecire piste 40 ani să sâlesc mai vârtos cu cuvânt și fără niciun hrisov sau alte scrisori vrednice de credință a intra în numitele moșii.

Domnie me încă asămine am giudecat și hotărâm ca clironomii banului Scarlatache după cum până acum, așa și de acum înnainte să-ș(i) stăpâniască numitele moșii cu tot venitul după scrisorile ce au arătat. Iar pe numiții țerani dându-să rămaș de la Divan, li s-au luat toate răsuflatele scrisori de la mână, ca să nu adaogă a mai cerca Divanul fără încredințate dovezi, și a-ș pricinui însuș lor în zădar cheltuială după cum au urmat pân(ă) acum.

Însă hotărâm domnie me și aceasta, că oricând numiții țerani vor afla domnești hrisoave sau alte încredințate scrisori și dovezi asupra pricinii aceștie, să vie la Divan, și să va căuta pricina ca de iznoavă, și de vor ave dreptate, vor afla-o, fiindcă ușa Divanului domniei mele iaste purure deschisă. Iar anaforaoa aceasta s-au întărit cu a noastră domniască iscălitură și pecete.

Iscălit însuș domnul Alixandru Ioan Mavrocordat v(oe)vod.
Locul peceții g(os)pod.
Бєл лог(о)ф(є)т прочит.
Прочит.
De mini s-au posleduit.
Toader Moțoc ot Divan <m.p.>.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCCCXXV/59. Copie. Perilipsis, nr. 10.

---

385 **<după 1786>**

Perilipsis di pi scrisorile ce au arătat răzișii din moșiia Mirceștii de la țin(u)t(u)l Vasluiului.

No.	Celi ci li-au arătat Ghiorghie Păsat
1. 7180 <1672> mart(ie) 20	Un suret e pe un zapis de la Negraiia, fata Măricăi, au vândut

	a sa driaptă ocină ce-au avut la sat la Mircești și din Boroșcani, din bătrânul Herman, câtă să va alegi partea sa din din partea Guțului, giumătati de parti ci i-a fost di pre înmăsa Mărica, nipoata Guțului, fata lui Herman. Această parte o au vândut lui Zosim călugărul, ce-au fost sulger, drept 11 lei bătuț(i), din vatra satului, din câmpu, din țarină, din pădure, și prisacă, cu pomi și vad de moară în Cuțitna, și din tot locul cu tot venitul cât să va veni, și din heleșteu, ca să-i fie driaptă ocină și cumpărătură în veci.
2. 7206 <1697> decemv(rie) 13	Alt zapis de la un Peniță și soțul său Măriia, fata Irinii, nepoata popi(i) lui Mătei, dat la mâna cumnatului lui Goian, stegariul domnesc, că de bună voe sa au vândut a sa driaptă ocină și moșie ci să va alegi partea sa din Mircești de la Vasluiu pe Cuțitna, au vândut-o drept trei lei bătuț(i), care i-au fost di pe soacră-sa Irina, cu tot venitul ce să va alegi pe trei pământuri.
3. 7207 <1698> no(i)e(m)v(rie) 22	Alt zapis de la o Mărie Bile, fata Golii, nepoata popi(i) lui Mătei di Mircești, cu care vinde a sa driaptă ocină și moșie ce-au avut la satul Mirceștii, câtă să va alegi partea lui Goian călărașul de Țarigrad, care ace(a) ocină esti din bătrânul Hilii.
4. 7225 <1717> ghenar 7	Un zapis de la un Costandin sân Mariei, fata Zotii sulger(u)lui, cu care vinde a sa driaptă ocină ce-au avut de la maică-sa Marie, fata Zotii sulger(u)lui, care ace(a) moșie li-au fost cumpărătură de la Iftimii aprodul, ginerile pope(i) lui Maftei, și de la Antiniia, fimeia lui. Aceia o au vândut lui Miron 12 pământuri din sat din Mircești din bătrânul Rățășilor, și când au vândut au întrebat pe toț(i) frații, și pe Goian, ficiorul lui Iftimii aprodul, și plată nu i-au făcut, ci i-au făcut plată deplin Miron, văr premare lui Goian.
5. 7231<1723> av(gust) 3	Un suret di pi un zapis adiverit de Tănasă Carpu prin care o Sanda, fata lui Ion Poroșnicul, nipoata Zotii călugărul, ce-au fost sulger, dat la mâna răzășilor săi, anume Goian, Andrei, Iordachi și Mihalachi din Mircești, arătând că li-au vândut a sa driaptă ocină și moșie din sat din Mircești la țân(utul) Vasluiului pe apa Cuțitnii, și făcându-i plată deplin, ea încă li-au dat și zapisul vechiu ce-au avut pe această moșie de la moșul său Zota călugărul, care această moșie au vândut-o răzășilor săi 30 de pământuri, însă 14 pământuri lui Goian, noao lui Andrei, patru pământuri lui Iordachi, brat Miron, trei pământuri Mihalachi, cu vad de moară, cu câmpu, cu sâliște, cu păduri și cu tot venitul, în dosul căruia zapis esti scris că aceli noao pământuri ci să arată că li-au fost cumpărat Andrei, s-au vândut altui răzăș, preotului Apostol din Pribești. Și tij au mai cumpărat preotul Apostol tot dintr-acest zapis trei pământuri de la Nastasiia Mihălăchioai și de la fata ei Catrina.
6. 7237 <1729> fev(ruarie)	Un zapis de la Goian biv căp(i)t(an) sân lui Iftimii aprodul ot Mircești, nepot lui popi(i) lui Maftei, arătând că au dat danie partea sa de ocină pope(i) lui Neculai ot Scântei(a), că niavând ficiori au botezat un copil, anumi Goian, pe numile

	său, și i-au dat partea sa ce-au avut cumpărătură din sat din Mircești și din Popești și din Bumbotești și din Borăști și din Cuca ot Covurluiu și din Fârțânești și din Slivna tij de acolo, care aceste părți de loc i-au fost di pe moșul său Ghiorghii Buza acesti părți de Cohurluiu, iar din Mircești, din Bumbotești i Popești și Borăști, sânt din țân(u)t(ul) Vasluiului, și această moșie din Mircești au dat-o cu vad de moară, cu loc de prisăci, cu livezi, cu loc de fânaț,cu tot loculși cu tot venitul și casa, ca să-i fie driaptă danie și să aibă al griji după moartea lui.
7. 7240 <1731> apr(ilie) 5	Un zapis de la un Iordachi sân Zaharie, vătav ot Mircești, cari vinde șasă pământuri din bătrânul Loghin în preț un leu pământul, preotului Neculai ot Scântei(a).
8. 7249 <1741> iuni(e) 4	O carti de la domnul Grigorii Ghica v(oie)vod scrisă la Toader Stârce vor(ni)c de poartă, și la Vasili Carpu biv vor(ni)c de poartă, să miargă la sat la Mircești și strângând pe toți răzășii și megieșii de acolo să-ș(i) scoată toț(i) zapise și scrisori ci vor hi având și să-ș(i) scoată și preotul Neculai de la Scântei(a) zapis ci are de danie de la Goian de daniia lui de baștină și de cumpărătură, și după cum vor afla mai cu dreptati după scrisori să hotărască alegând și partea preotului Neculai di o parti pre zapisili lui ci are de la Goian.
9. 7249 <1741> iuli(e) 6	Un zapis de la o Safta, fata lui Strătulat din Mircești, nepoata popi(i) lui Vasili din Scântei(a), cu care au dat ș(i)-au întărit duhovnicului său preotului Niculai din Scântei(a) ocină și moșie din sat din Mircești, ce-au fost cumpărătură de la tatăl său Postolachi din bătrânul Loghin, și ea milostivindu-s(e) au dat ca să fie pomenire să sluj(e)ască preotul sărindare pentru pomenire(a) suflitilor celor săvârșiți.
10. 7249 <1741> av(gu)st 18	Esti hotarnica de la Toad(e)r Stârce vornicul glotnii prin care arată că după poronca cărţii g(os)pod mergând la sat la Mircești au strâns pe toți răzășii di față și măsurând tot hodrul (!) Mirceștil(o)r, câmpu s-au aflat 212 funii, și funie câte de 20 pași, și pasul de șasă palme, și au tocmit pământul să fie câte de 20 paș(i) și s-au făcut 212 pământuri în tot hodrul Mirceștil(o)r. Și dintr-acesti pământuri au deosăbit partea preotului Necolai a Scânteianului 25 pământuri și 6 paș(i), arătând cum și în ce chip i li-au încungiurat, iar la moară și la sâliște și pentru livezi și pădure au rămas să stăpânească tot înpreună frățăști pi zapise, arătând și trei locuri de prisacă unde și la ce loc să le stăpânească preotul. Așijdere mai arată pentru 6 pământuri cumpărătura preotului de la un Iordachi sân Zahariia ot Mircești, că pricinuind răzășii întâi la hotărât, pe urmă i-au dat zapis în dosul hotarnicii aceștiia învoindu-l ca să le stăpânească și pe acele înpreună cu dânșii frățăște, care apoi partea preotului au rămas peste tot în Mircești 31 pământuri, 16 paș(i). Hotarnica aceasta să vedi tocmită la numărul pașilor de cât au fost mărimea pământurilor scrisă și adaosă cuvinte pintre

	rânduri și pe di lături și dresă cu totul vr(e)o doao rânduri, măcar că ș(i) tocmirea și dregerea să dă păriri că ar fi tot cu slova scriitoriului pentru că mai ales în dosul hotarnicii iarăș acel scriitor arată asemine câti pământuri au i(e)șit în toată moșiia în fiiștece raclă, însă această hotarnică cu altă mărturie făcută într-însa iscălitura răp(o)s(atului) bo(i)er Ștefan Ros(e)t, prepuindu-s(e) de neadevărate s-au luat de la mâna lui Păsat și s-au oprit în divan.
11. 7253 <1745> iuni(e) 6	O carte de la domnul Ioan Neculai v(oie)vod scrisă către Ștefan Ros(e)t, fiind pah(arnic), după jaloba acelui preotul Neculai de Scântei(a) asupra răzășilor de Mircești, arătând că după hotărâtul lui Stârce vornicul de poartă, i-au apucat răzășii hotarnica de ș(i)-au șters numile dintr-însa și nu l-ar fi îngăduind dându-i parte mai puțină din cât i s-au ales atunce, și să poroncești numitului bo(i)er să cerceteze hotărâtura Stârcii și de va afla-o cu cale și cu dreptate să le de(a) răzăș(i) și câte o certare, iar fiind pricina într-alt chip precum va găsi cu cale să-i giudeci și să le de(a) mărturie.
12. 7264 <1756> ghen(a)r 4	Un zapis prin care Toader Miron din sat din Mircești vinde șapte pământuri preotului Goian de Scântei(a), însă patru pământuri din Bumbotești și trei din Mircești, iar învoindu-s(e) cu frații săi zice că să aibă ai da tot într-un loc, însă partea acestui zapis esti scris în dos că s-au răscumpărat de la numitul preot, iar de cine, nu să arată.
13. 7289 <1781> mart(ie) 10	Un zapis de la un preotul Goian prin care arată că ș-au vândut toati părțile ci scriu mai sus unui preotul Andrei i lui Ghiorghii Păsat mazil i lui Andrei Frimu, care și lui i-au fost danii de la nănașul său Goian și di la baba Safta, fata lui Strătulat, și cumpărături ce-au avut și baștină de la tatăl său preotul Neculai Scântiianul, toate li-au vândut drept 110 lei, dându-le și hotarnica, zicând că măcar de au luat și acești bani, dar să le fie și danie.
1785 iuni(e) 4	O carti iscălită de răposatul bo(i)er Neculai Ros(e)t, fiind atunce(a) vel log(o)f(ă)t, de giudecata ce au tras un Costandin diiaconul i Ion Frimul i Ioniță fiiastrul său, cu cumpărătorii de la popa Goian, cerând numiții să răscumpere fiindu-li moș vânzătoriul popa Goian și giudecata nu li-au dat dreptate, fiind că au știut di vânzare, cum arată cartea di giudecată.
15. 1785 av(gu)st 3	O carti de la mărie sa Alexandru Ioan Mavrocordat v(oie)vod către isprav(ni)ci(i) de Vasluiu după jaloba răzășilor de Mircești, cerând să o hotărască și să poruncește după rânduială ca să rânduiască mazili să li o hotărască.
16. <1786> iuni(e) 14	Un răvaș prin care să rându(i)esc pe un Gavril Căpățână izbaș i Gheorghii ciohodariul i Miron Cujbă, ca după cartea domnească să hotărască moșie Mirceștii într răzăș(i).
17. 7294 <1786> iuni(e) 24	Esti un izvod din partea acelor rânduiți mazili, arătând anume fieștecăruia răzăș câte câte pământuri i s-au venit după zapise și dovezi și după stăpânirea ce-au avut.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 425/198. Original, difolio.

---

386 **1787 ianuarie 1**

Adecă eu, Tudori, blănar grec din târgu(l) Vasluiului, dat-am zapisul meu la mâna dumi(asale) stoln(icului) Mihălache Cerchez, precum să-s știe că pentru șas(e) stânjini loc ce mi-au dat din loc(ul) dumi(sale) ce ari aice la Vasluiu cu tocmală ca să-i dau pe stânj(in) cât(e) un leu pe an, pe cari loc mi-am făcut și cas(ă), și de când mi-au dat loc din leat 1778 oct(ombrie) 3, și pân(ă) acum după toată socotială ce am avut cu dum(nea)l(ui) din ceilalți bani am mai rămas să mai dau dumi(sale) 12 lei și neavând nici o facire m-am rugat dumi(sale) și mi-au dăruit acei 12 lei ce eram drept dator să-i dau; și deosăbit mi-au (i)ertat și bezmenul de 2 ani de acum (î)nainti ca să nu-i dau nimică, adecă din 1787 ghenar 1 pân(ă) la 1789 ghenar 1; Iar înplinindu-să acești doi ani viitori ce mi-au mai dăruit, atunce negreșit și făr(ă) de nici o răspundere și înpotriviri să aibu eu a-m(i) a râdica casa de pe locul dumi(sale) și să rămâ(i)e loc slobod să fac(ă) dum(nea)l(ui) ce a vre(a) cu dânsul. Și neștiind carte pentru credință mi-am pus degetul.

Eu Tudori blănar grec adiverez puind degetul.

1787 ghenar 1

Acest zapis s-au făcut înainte(a) me și am iscălit.

<Pe verso-ul filei a doua>: Însemnare în limba greacă.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 433/29. Original, difolio.

---

387 **1787 mai 11**

Ио Алеѯандрꙋ Иоан Иѱилант в(ое)вода,божи(ю)м(и)л(о)ст(їю),г(ос)подар З(емли) Молдавскои. De vreme ce prin jaloba ce au dat domniei mele acest Melinte Mihalce cu alții ai lui ce s-au numit răzăș(i) de moșie Chirceștii ot Vasluiu, au cerut să aibă giudecată la Divan cu păh(ărniceasa) Măriuța Micleasca de la țin(utul) Vasluiului, pentru că le-ar fi făcând mare înpresurare părților ce ar fi având ei în moșiia aceia Chirceștii. Drept aceia iată printr-această a noastră domniască carte se puneți de soroc păh(ărnicesei) Micleascăi ca la 30 zile a lunii aceștie mai ori însuș sau vichil deplinu răspunzător cu toate scrisorile i cu o hotarnică veche ce ar fi având pe toată moșie aceia să-s afle la Divanu ca să ste la judecată cu jăluitorii, căci neviind nici însuș nici trimițindu-ș(i) vechil la zioa sorocului va fi supărată cu om g(o)spod ș-a da ș(i) ciubote. Aceasta.

1787 mai 11

Проч вел лог(о)ф(е)т

S-au trecut la condică.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 433 / 28. Original, sigiliu oval.

388 **1787 iulie 27**

Leon, cu mila lui Dumnezeu, arhiepiscop mitropolit Moldaviei.

Facem știre precum ne-au arătat sărdăreasa Catrina a răposatului Dédiul Codrian că are părți în moșiile Spărcocenii și Răicenii ot ținut(ul) Fălciiului di pe părintile său stol(ni)c(ul) Toma Luca, și fiind necăutate aceste părți, acum să află înpresurate de către răzeșii de acolo. Deci vrând acum să le aliag(ă) și să le hotărasc(ă) după scrisori ce are spre dovada dreptății au luat de la noi această carte de blăstăm, întâi asupra răzeșilor de acolo carii vor fi știind sau vor fi auzit din bătrâni pentru acéle părți ce sânt cumpărături și danii a Luculeștilor de la răzeșii dintr-acea vréme, de nu vor mărturisi adevărul după știința lor, atât ei, cât și alții carii vor fi știind de au fost moșinași acolo aciia ce sânt arătați în scrisori că au vândut și au dat danii acele părți, și cât s-au stăpânit părțile acélea de Luculești, ci lăcomind la înpresurare sau părtinind cu nedreptate de vor tăgădui unii ca aciia să fie blăstămați de D(o)mnul D(u)mnezeu și de Preacurata a sa Maică, de slăviții 12 Apostoli, și de 318 Sfinți părinți de la sobor(ul) Nicheii, în viața lor procopsal(ă) să nu vaz(ă), ostenélele și sudorile lor să fie spre p(i)erzare, herul, p(i)etrile să nu putrezască și să-s(e) râsipasc(ă), iar trupurile lor după moarte să stea întregi și nedizlegate, și de către arhieriia noastră să fie blăstămați, iar de vor urma dreptății mărturisind adevărul în frica lui D(u)mnezeu, să fie (i)ertaț(i) și blagosloviți. Amin.

1787 iuli(e) 27

Leon Mitropolit Moldovii <m.p.>.

<Pe verso>: 1787 iuli(e) 27 / Strâcându-să pace(a) atunce(a) nu s-au putut faci cercetari și s-au făcut la 1800 prin aciastă carti de blăstăm. / N. 12.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/10. Original.

389 **1787 iulie 28**

Facim știre cu această mărturie a noastră hotarnică că după luminată poronca pre înălțat domnului nostru măriia sa Alexandru Ioan Ipsilant v(oie)voda ce am luat prin carte g(os)p(o)d, între alte moșii i părți de moșii de la țin(u)t(ul) Fălciiului al(e) dum(i)sale Iordachi Balșu biv vel vist(iernic), ce am avut poroncă să le hotărâm, pre care li-am și hotărât, cum adeveriază ale noastre osăbite mărturii hotar(ni)ci ce i-am dat dum(i)sale pe numele a fieștecăruia moșiie, care moșii sânt toate unite către hotarăle moșii dum(i)sale Mușata; ales-am și hotărât-am și o bucată de loc ce rămăsăsă afară din trupul moșii aceștie Mușata din sus, care bucată de loc iaste driaptă din cumpărăturile dum(i)sale vist(iernicului) ce le are pe moșiia aceasta Mușata de răzășii moșii, cum adeveriază scrisorile dum(i)sale ce are asupra moșii aceștiia, a căriia bucăț(ea) de loc, curgire(a) ei să începe dispre apus din zare(a) dialului Mușății și mergi tot alăture cu hotarul moșii Mușății pe din sus spre răsărit la vale până în Todiriasa, și măsurându-să cu funie de 20 stă(n)jinni, și stâ(n)j(e)nul de 8 palme g(o)spod, capul aceștii bucăț(i) de loc despre apus s-au aflat 88 stă(n)j(eni), iar lungul aceștii bucăț(i) de loc, margine(a) ce(a) pe din sus despre moșiia Grozăștii a dum(i)sale banului Gheorghi Beldiman din piiatra ce(a) din zare(a) dialului Mușății și pără în Todiriasa s-au aflat 240 stă(n)j(eni), și după măsurătoare(a) aceasta lipindu-să această bucată de loc către hotarăle moșii Mușății s-au stâlpit și cu 2 p(i)etri hotară, însă o piatră s-au pus în zare(a) dialului Mușății și al doile(a) piatră s-au pus în vale(a) Todiresii. Și după alegire(a) și hotărâtura ce-am făcut, am dat și această mărturie dum(i)sale vist(iernicului), întru care ni-am iscălit.

҂аѱпз <1787> иꙋли(є) ки <28>.
Iancul Grece(anu) biv vel pah(arnic).
Andriiu Mogâldi vor(ni)c de poartă.

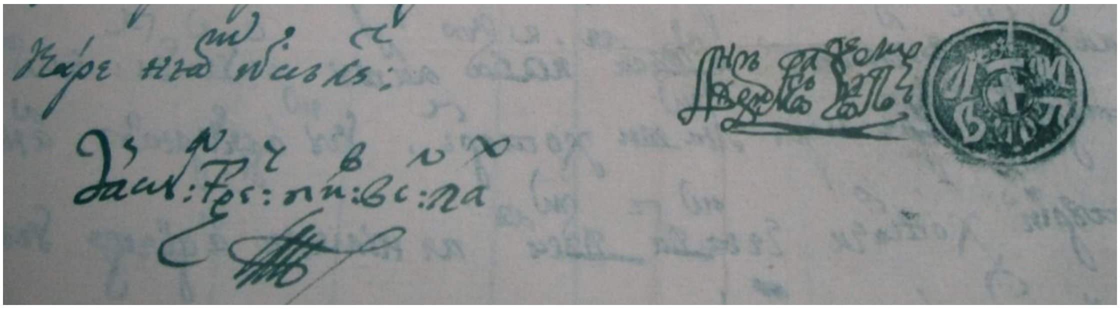

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 408/50. Original, sigiliu mic rotund.

390 **1787 iulie 30**

† Иѡ Алеѯандрꙋ Иоан Ипсилант в(ое)вода, Бож(їю) мил(о)ст(їю), г(о)спωдар(ъ) З(е)м(ли) Молдавской. Credincioș(i) boerii domniei mele, dum(nea)v(oastră) Iancul Grecianu biv vel pah(arnic), isprav(nic) de țin(u)t(ul) Fălciiului, i dum(neata) Grigoraș Costachi biv vel pah(arnic), săn(ă)tate. Fiind că prin jalobă ce ni-au dat dumi(sale) camenariul Costand(i)n Paladi, au cerut ca să i să hotărască câteva părți ce ar fi având în moșie Bălăbăneștii i Lungeni și Chițcani de la acel țin(u)t.

Pentru aceia scriem dum(nea)v(oastră), aducând pe toț(i) răzășii numitelor moșii cu scrisori dovezi ce or fi având, fiind faț(ă) și vechilul caminariului Paladi, iarăș cu scrisorile, să faceți mai întâi foarte cu amărunt cercetare tuturor scrisorilor ce or fi de îmbe părțile, și precum veți cunoaști din scrisori a fi drept, prin carte de giudecată să le hotărâț(i), și după giudecată, părțile ce vor rămâni drepte a cam(i)nariului; De nu vei pute mergi dum(neata) pah(arnice) Greceni la stare numitelor moșii, vei mergi dum(neata) pah(arnice) Costachi la stare moșiilor, unde fiind iarăș toți răzășii și înpregiurașii, și părțile ce vor fi a cam(inarului) să le alegi și să le hotărăști de către părțile celoralalți răzăși, stâlpindu-le și cu pietri hotară, dând și mărturie hotarnică în sămne și în stânjini pe obicei, iscălită de dum(neavoastră) i de toț(i) răzăși(i) i de toț(i) răzăși(i) i alți înpregiuraș(i) care să vor tâmpla faț(ă) la hotărât.

Iar când vreo parte nu să vor odihni acolo, cu pietri hotară să nu stâlpești, ce să dai dum(neata) mărturie pre larg la parte ce să va cădea, și deosăbit să faci și hartă de stare moșiilor, cu arătare locului de pricină și stânjini, cum și de despre cini să face ace înpresurare, și cu zi de sorocu după vreme lucrului, să vie la Divan să li s(e) hotărască. Aceasta scriem.

҂аѱпз҃ <1787> юли(е) л҃ <30>.

Прочит вел лωг(о)ф(е)т.

<Pe verso-ul filei a doua>: Credincioș(i) boerii domniei mele dum(nea)v(oastră) Iancul Grecianul biv vel pah(arnic), ispravnic de țin(u)t(ul) Fălciiului i dum(neata) Grigoraș Costachi biv vel pah(arnic), datis zdravie; Hotărât; Dumi. caminari Paladi; Puțanii / Nistor v(…) intră în Odobești și i-au luati.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 386/35. Original, difolio, rupt, sigiliu în ceară roșie.

391 **1787 iulie 31**

Ио Алеѯандрꙋ Иоан Иѱилант в(ое)вод, Божию мил(о)ст(їю), господар з(емли) молдавскои. Credincioși bo(i)erii domnii mele dum(nealui) Iancul Greceanu biv vel pah(arnic) i dum(nealui) Alecsandru Râșcanu biv vel pah(arnic), isprav(ni)ci de țin(utul) Fălciiului, s(ă)nătate. Se face știre că prin jaloba ce-au dat către domnie mea Catrina Dediului Codreanul sărdar, fiica răposatului stol(nic) Toma Lucăi, au arătat că are zăstre de la părintele său moșiia Spărcocenii de la acel țân(ut), asupra căriia ar fi având și ispisoace domnești cum și alte scrisori bune, și din pricină că soțul său s-ar fi strămutat cu șăderea la partea locului de sus la începerea oștirii, n-au apucat a pune stăpânire pe ace(a) moșie, și acum vrând ca să-ș(i) stăpânească moșiia după scrisorile ce are, ar fi găsit-o stăpânindu-se de către un Dumitrașcu log(o)f(ă)t de divan, cu care jalobă a sa rânduind domnie mea la dum(nealo)r veliții bo(i)eri ca să cercetezi. La cercetarea ce-au făcut întrebându-s(e) pe Dumitrașcul log(o)f(ă)t de divan ca să arăte cu ce stăpânește această moșie, el au răspunsu că de douăzăci și mai bine de ani o are cumpărată de la răzăși, dar și răzășii aciia ar fi avut-o la stăpânire(a) lor din niam în niam în curgire de multă sumă de ani făr(ă) de nici strămutare, iar stol(nicul) Toma Luca sau neamul său niciodată n-ar fi avut stăpânire în moșiia aceasta. Apoi întrebându-se și pe Ioniță, feciorul jăluitoarii, vechil fiind din partea mâni-sa de are vreo dovadă că au stăpânit vreodată moși-său stol(nicul) Toma Luca, nicio dovadă n-au arătat. Deci fiind trebuință a se cerceta acolo la fața locului pentru stăpânirea aceștii moșii, iată scriem dum(nea)v(oastră) după cartea de blăstăm ce-au luat jăluitoarea de la preosvinție sa părintele mitropolitul pentru pricina aceasta, să faceț(i) cu amăruntul cercetare, întâi din cei ce vor fi șăzători pe moșiia aceasta, cât și de alți înpregiurași ca să arăte adivărul de cine s-au stăpânit moșiia aceasta și de au stăpânit vreodată și stol(nicul) Toma Luca și la ce vreme, și câtă vreme, cum și câtă parte de moșie au stăpânit, au de n-au stăpânit niciodată, și după cum vor mărturisi prin cartea de blăstăm să de(a) și mărturie, care mărturie încredințându-s(e) și de către dum(nea)v(oastră) să o triimiteți la Divan ca să-s(e) de(a) hotărâre pricinii aceștiia.

1787 iulie 31

Проч вел л(о)г(о)ф(ъ)т.

<Pe verso-ul filei a doua>: Credincioși bo(i)erii domnii mele dumi. Iancule Greceanu biv vel pah(arnic) i dumi. Alecsandru Râșcanu biv vel pah(arnic), isprav(ni)ci de țân(utul) Fălciiului, datis zaravie; Catrina Dediului Codreanu sărdar; 1787 iuli(e) 31 / Strâcându-s(e) pacea atunce nu s-au putut faci cercetari și s-au făcut la 1800.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/11. Original, difolio, sigiliu în ceară roșie.

391a **1787 (7296) decembrie 20**

Adeverim cu aceasta țidulă la mâna nepotului Gheorghie Hușanu, precum să s(e) știe că viind și întrebându-ne ca să-ș(i) vânze părțile di moșii din Ivănești i dintr-alte hotare ci le are di pi tată-său baștină și cumpărătură, și noi niavându trebuinți di a li cumpăra i-am dat această țidulă ca să-ș(i) vânzi părțile di moșie, și am iscălit.

Mariia Cazimiro(a)e.
Gavril Cazimir.
҂зсчѕ҃ <7296/1787> **дек(евріе) к҃** <20>.

Și viind și la mini vărul Ghiorghii să cunpăr moșiia și eu neavându trebuință de a cunpăra m-am iscălit în țidulă.

(...).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 844/12. Original.

392 **1790 mai 7**

Pentru o parte de moșie ce am la țin(utul) Vasluiului, anumi (...)[1] am vândut-o într-acest an lui Gheorghi, arman ot Vaslui, cu doauăzăci lei. Deci să aibă a lua dejmă după obiceiu din țarină și din fânațu, cum și din altele, și spre încredințare i s-au dat acest răvaș.

1790 mai 7

<ss> Gavril Conachi.

<Pe fila a doua>: Sânetu (...)[2] ce vinde Gavrilă Conachi parte(a) ce(a) di locu ci o înpresurat de la mănăstire.

<Pe verso-ul filei a doua>: Un rezumat în limba armeană.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 431/27. Original.

[1, 2] Spațiu gol.

393 **<c. 1790>[1] iunie 12**

Pre înălțate doamne

Jăluim mării tale că moșiia Sărățănii de la țin(utul) Fălciiului esti a noastră răzășască, cari din vechi au umblat un bătrân și giumătate, iar unii din răzășii noștri în anii trecuț(i) luând hotarnici ca să-ș(i) al(e)agă părțile lor la hotărâre(a) ci s-au făcut, un bătrân întreg l-au înpărțit pe șapte frați, niamul Corcioveștilor și a Plesnicuțăștilor, iar ceialaltă giumătate de bătrân fiind a noastră a Năsăeștilor, s-au înpărțit pe cinci frați, și măcar că aciia au luat hotarnici de ș-au ales părțile lor, dar la cheltuiala hotărâtului ni-au tras și pe noi de am dat de frate câte 12 lei, și unul din noi nefiind atunce să-ș(i) de(a) parte(a) lui de cheltuială, pe urmă au dat răvașul lui la un frate al său să-i zălojască parte(a) lui de moșie pentru cheltuiala hotărâtului păn(ă) va plăti banii. Apoi acela dând zăci lei în mâna tatălui unui preutu Gavril Cociorjă, răzășul nostru de acolo, au mai rămas numai doi lei să-i de(a), cari aceasta au mărturisit-o acela denainte a mulți oameni precum că i-au dat acei zăci lei, și atât cel cu moșie murind, cum și fratile său, în mâna căruia au fost răvașul ca să zălojască moșie pentru cheltuiala hotărâtului de au plătit zăci lei, cari răvaș apucându-l acel preutul Gavril, acum cu acel răvaș mai arătând și un zapis făcut fără știre(a) noastră, iscăliț(i) fiind numai din oamenii ci au murit, va să să tragă la a lui stăpânire parte(a) aceluia ci esti de-(a) unuia din frații noștri. Fimeia acelui ci i-au plătit banii tră(i)ești și mărturisăști că bărbatul ei n-au vândut, iar acei răzăș(i) de patru ani umblă făcând alegire(a) părților lor de ne supără trecându-ne zilele și le dăm cheltuiala, și tot neodihnindu-să cu alegire(a) și hotărâtura ci s-au făcut, acel preutul Gavril acum au luat carte g(ospo)d la isprav(ni)ci de Fălciu ca să străce hotărâtura ci s-au făcut mai înnainte și să tragă parte(a) aceluia din ce(a) giumătate de bătrân din parte(a) noastră ca să o stăpâniască numai pentru acei doi lei ci au rămas să ia din cheltuiala hotărâtului. Noi asupra pricinii aceștiia cerim să ni să de(a) carte de blăstăm de la preosvinție sa părintele mitropolit ca să-s(e) doved(e)ască adevărul, pentru cari ne rugăm mării tale să ni să facă luminată carte(a) mării tale la dumn(e)alor pah(arnicul) Grigoraș Costachi și la pah(arnicul) Iordachi Lambrino ca să ne giudece, fiind aproape de moșie aciasta să aflăm dreptate ca să numai fim în supărari.

Robii mării tale,

Diaconul Neculai i Costandin Șchiopul i Ștefan Bobială cu alti niamuri și răzăș(i) de la Fălciiu.

Mergeți la dum(nealui) vel log(o)f(ă)t. / iuni(1) 12.

<ss> (...) cluce(r).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 794/44. Original.

---

[1] După datarea arhiviștilor din inventar.

---

394 **1791 decembrie 11**

No. 13. 1791 dec(em)v(rie) 11. Carte de giudecată de la boeriul Neculai Canta spat(a)r, isprav(ni)c de țânutu(l) Fălciiului.

De față înnainte noastră au avut giudecată Ștefancu Oatu și cu cielanți răzăși ai lui întru carile iai au arătat că au și iai parte de moșii în Bustești și s-ar fi înpresurând și parte lor de dum(nea)ei vist(ie)r(nicea)s(a) Todosiica Costachi, de care fiind și dum(nea)ei vist(ie)r(nicea)s(a) Todosiica Costachi de fați, s-au întrebat pe dum(nea)ei cu ce scrisori și dovezi stăpânește ace moșii.

Dum(nea)ei vist(ie)r(nicea)s(a) ni-au arătat un hrisov de la mărie sa Alexandru Ipsilant v(oe)vod carile au avut mai înnainte giudecată la Divan cu Ștefancu Oatu i cu cielanți răzăși a lui, și prin carte de giudecată și hrisov ce are dum(nea)ei vist(ie)r(nicea)s(a) Todosiica Costachi îi dă rămași, atât pe Ștefancu, cum și pe cielanți răzăși ai lui, fiind că iai numai cu gura arată că ar fi având parte de moșii în Bustești iar nu că au niscaiva scrisori sau dovezi în care să stea înpotriva scrisoril(o)r și a hrisovului ce-l are dum(nea)ei vist(ie)r(nicea)s(a) Todosâica, și pentru aceia s-au dat rămași de la giudecată pe Ștefancu Oatu, i pe cielanți răzăși răzăși ai lui că rău și fără cale să acolisăscu și zic că au moșii acolo în Bustești, iar când ei vor găsi niscai scrisori care să anerisască scrisorile și hrisovul dum(i)s(a)le vist(ie)r(nice)s(ei) Todosăicăi, atunce ei să m(e)argă la Divan ca să-ș(i) cei parte lor de moșii după scrisori ce vor aduce.

Și pentru ca să rămâe dumn(ea)ei vist(ie)r(nicea)s(a) Todosăica Costachi nesupărată de către acolisitorii de mai sus numiți, s-au dat această carte de giudecată la mâna dum(i)sa(le) vist(ie)r(nice)s(ei) Todosăicăi Costachi aceasta.

Iscălit Neculai Canta spatar,

Vel log(o)f(e)t procit.

De mine s-au posläduit
Toader Moțoc ot Divan.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCCCXXV/62. Copie.

---

395 **1792 martie 15**

Costache Ghica hat(man) i pârcălab Sucevschii.

Fiind trebuinți de a să afla de opștie căp(i)t(ani) pre la toate menzilurile, pentru cea mai bună înteme(i)ére și țânire a menzilurilor, care să fie supt ascultare, supunire, purtare de grija, dup(ă) vremi(a) hat(manului), dup(ă) obiceiu. Drept aceia dar iată s-au orânduit căp(i)t(an) la menzilu(l) Dăcolina, în țin(u)t(ul) Fălciiului, pe căp(i)t(anul) Ghiorghi Scolchiag, asupra căruia s-au dat toată purtare(a) de grijă acestui menzil, și în distul i s-au dat poroncă și învățătură în ce chip să urmezi și să fie sâlitor spre a întemeia menzilu(l) cu toate celi trebuincioas(e), adică cai, căruți, surugii și altile trebuito(a)re pentru hrana cailor de preste an. Osăbit să fie cu mari privighere pentru cei ce umblă în menzâl cu poronci înpărătești, ca să li să de(a) cai, căruță, surugii dup(ă) podorojniile ce vor fi având, iar celor ce nu vor ave(a) podorojn(i)e sau bilét cu pecete și iscălitura me(a), nici într-on chip să nu li să de(a) cai, căruți, surugii, și ugeretul[1] ce să va strângi pe toată luna să aibă al da menzilgiilor, și menzilgiei încă să aibă a da liafă numitului căp(i)t(an) câte cinsprăzăci lei pe lună. Deci voi menzâlgii ce țâneți menzâlu(l) Ducolina să dați căzuta ascultare și supunire numitului căp(i)t(an), cunoscându-l de căp(i)t(an) și zapciu ci vă este, căci pentru cei ci nu i să vor supuni și-i vor fi înpotrivitori are voe să-i certe dup(ă) vina lor, iar când și căp(i)t(anul) nu-s(e) va purta cu căzuta orânduială, atunce aducându-s(e) aici să va pedepsi, cum și pentru obicinuitul poclon hăt(mănesc) ce este hotărât prin condica vistiriei ca să de(a) fiiștecare menzâlgiu câte doauă sute bani într-on an, să aibă numitul căp(i)t(an) al strângi la vreme și al triimite aice la hăt(mania) aceasta.

1792 mart(ie) 15

<ss> Costachi v(e)l hatman.
Trecut la condica hăt(măniei).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 409/99. Original, difolio.

---

[1] Taxa de plată pentru întrebuințarea cailor.

396 **1792 iulie 20**

Liat	Luni	
1777	av(gus)t 19	O cart(e) g(os)pod de la Grigori Alecsandru Ghica voi(e)vod di hotărât părțile unui preot Dumitrșco i a diiacon(u)lui Scărl(a)t și altor răzăș(i) ce au în moșiia Munt(e)nilor i Pițcani și în Puțeni ot țin(u)t(u)l Fălci(u) părintăști.
1779	ghen(a)r 12	1 carti g(os)p(o)d de la Con(stan)d(in) Moruz (voie)vod după jalba dum(i)sale pah(a)r(nicului) Con(stan)d(in) Pălade pintru un Gavril Budai i i diiacon(ul) Toadir Marco și Chisar din sat(ul) Vâtcani și din Mălă(e)ști ci s-ar fi acolisând că au și ei părți de moșii în moșiia Munt(e)nii i Pițcani și Puțini de l(a) țin(u)t(ul) Fălciiu, care moșii ar fi a dum(nealor) înpreună și a preot(ului) Dumitrașco și a diiaco(nului) Scărlat, iar pe aiure acolisâturi nu ar fi știind că au parte; să scrii către is(prăvnicia) de Fălci(u) ca să cercetez(e).
-	av(gust) 10	Un răvaș de la răposat(ul) vor(ni)c Ion Pălade ce scrii către un Roiu pintru o pricină moșiilor arătati.
1786	iuli(e) 15	Un răvaș de la spăt(arul) Vasâle Costache ce scrii pintru dejma numitelor moșii către oameni(i) din Vâtcani.
7222	apr(ilie) 24	O carti de stăpânire de la Niculaiu Alecsandru v(oie)v(o)d ce o dă d(umnealui) spăt(arului) Ion Pălade pi niști părți tot din moșiile arătati.
1787	iuli(e) 30	O cart(e) g(os)p(o)d de la Alicsandru Ipsilant v(oie)v(o)d ca să hotărască is(prăvnicia) de Fălci(u) părțili ci ari dum(nealui) căm(inar) Pălade în moșia Bălăneștii i Murgeni și Chițcani.
-	av(gus)t 29	Un răvaș de la pah(a)r(nicul) Iancul Greci(a)n ce după cart(ea) g(os)p(o)d rânduești pe niști mazili ca să hotărască.
7186	dec(em)v(rie) 6	Un zapis de la un Costand(in) sân Saviei.
7211	săpt(emv)r(ie) 9	Un zapis de la Aftor (?) și cu alți ai lui ce scrii că au vândut comis(ului) Ștefan drept parte(a) lor din sat din Lungini ot țin(u)t(ul)

		Fălciiul(u)i
7185	mart(ie) 4	Un zapis de la un Solomon, ficior Anisăi, ce scrii că au vândut pa(harnicului) Ștefan 19 pământ(u)ri din sat(ul) Lungini și cu vadu de moară.
7187	iuli(e) 14	Un zapis de la Tofana Anii prin care scrii că au vândut lui Cerchez toată parte(a) sa din sat din Pițcani.
7194	iuni(e) 23	Un zapis de la un Ilii, ficior lui Alecsandrei, prin care scrii că toată parte(a) ce est(e) întri hotar(ul) Bălăneștilor au vân(du)t comis(ului) Ștefan.
1782	maiu 13	O carti g(os)p(o)d de la Co(stan)d(in) Moruz v(oie)v(o)d după jalbă diiacon(ului) Scărlat și a cumnat-său Luți asupra clucer(ului) Grigoraș Costache pentru dejmuri ce le-(a)r fi (ur)mat cu acolisâturi din moșia lor Pițcani și Bălăneștii
1778	fevr(arie) 18	O cart(e) g(os)p(o)d de la Co(nstan)d(in) Moruz v(oie)v(o)d tot după jalba preot(ului) Dumitrașco și a diiacon(u)lui Scărlat ca să le hotărasc(ă) is(prăvnicia) di Fălci(u) părțile de moși(i) arătate pintru că s-ar fi înpresurând de cătră pah(a)r(nicul) Con(stan)d(in) Pălade.

Acesti scrisori di sus arăta(te) li-au oprit la mini pân(ă) până le-o hotărî toati părțâli câti să-cuprindu într-acesti zapisă și atunce să aibu a le da dum(i)s(ale).

(1)792 iuli(e) 20

<ss> (…) spat(ar).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 373/87. Original.

---

397 **1792 octombrie 2**

† Ио Алеѯандрꙋ Костандин Мꙋр(ꙋ)зи в(ое)вода, Божию мил(о)ст(їю), г(ос)подар З(емли) Молдавскои. Cinst(i)ț(i) credincioș(i) bo(i)erii domnii mele, dum. Aleco Iancoleo biv vel agă i dum. Iordachi Lambrino biv vel pah(arnic), is(pravnici) de țin(u)t(ul) Tutovei, i dum. Gheorghie Costandachi biv vel spat(ar), i dum. Mihalachi Cerchez biv vel ban, săn(ă)tate. Să face știre dum(nea)v(oastră) că domnii mele ni-au arătat al nostru cinst(it) și credincios bo(i)er dum(nea)l(ui) Costandin Paladi biv vel spat(ar), precum în moșie Mânzații i Băneștii i Hulpășenii i Bălăcenii i Zmeenii și Portăreștii, ce sint la țin(u)t(ul) Tutovei, ar fi având părți de baștină și de cumpărătură, și cerșind ca dup(ă) scrisori ce ar fi având să-ș(i) deosăbască părțile de cătră răzeșii de acolo. Iată scriem dum(nea)v(oastră) mai întâi să aduceț(i) pe răzeșii numitelor moșii de fați cu scrisori dovezi ce vor fi având, și fiind și vechilul dumi(sale) spat(arului) cu scrisorile ce va fi având asupra acelor părți de moșii să staț(i) să le faceț(i) cercetare foarte cu amăruntul tuturor scrisorilor ce vor fi de îmbe părțile, și prin giudecată să hotărâț(i) cum va fi drept, dând și carte de giudecată la parte(a) ce să va căde, și dup(ă) giudecată părțile ce să vor dovedi drepte a dumi. spat(arului) să le alegiț(i) de cătră ceialanți răzeș(i) și să le deosăbiț(i) cu pietri hotară pe la locurile unde va fi trebuință, dup(ă) care să faceț(i) mărturii hotarnice, cu arătare sumilor stânjinilor în lungu și în curmeziș și pietrile hotară pe la ce locuri s-au pus, în care iscălindu-vă dum(nea)v(oastră) să-s(e) iscăliască și toț(i) răzeșii, iar când la hotărât va naști pricină, cu pietri să nu stâlpiț(i), ce cu mărturie dum(nea)v(oastră) de arătare(a) pricinii pre largu și cu hartă curată de stare(a) moșiei unde va fi pricina și a locului de pricină prin zi de soroc să vie la divan. Aceasta scriem.

1792 oct(ombrie) 2

Проч вел л(о)г(о)ф(ъ)т.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CXLII/61. Original, sigiliu mic octogonal.

398 **1793 ianuarie 2**

Cu fiască plecăciuni mă închin închinu sfinții tale.

De la acea sfânt(ă) mănăstiri mai în trecuțâi ani au fost fugit un țâganu bătrânu cu doi ficiori, anume Gligori, însurat cu fimee lui Catrina, ce are un negel în nas, și cu alt ficior Vasâle, ce s(ă) află aice însurat, și țiganu(l) cel bătrânu au murit, iar ficioru(l) lui Gligori esti viu și are un ficior și o fată, și acești țigani s-au aflat de sfânt(a) mănăstire că sânt la stolnicu(l) Costantin Costandache și s-au triimes în zâlile răposatulu(i) Costantin Moruz vodă și s-au prinsu țâganii de oamenii mănăstirii și prin iconomie acelui boeru înbătându pe oamen(nii) măn(ă)stirii i-au scăpat și eu făcut mistuiț(i) pără acum. Și acum să află aice, și de vă sânt trebuitori să triimeț(i) aice mini la Tutova la Polițăni pe supt cumpăt și după cum s-or povățui de mini i voi da pe toț(i) pe mână, fiindu că-i știu pe unde să află.

(17)93 ghenar 2.
Și sânt a sfinții tali fiu sufletesc,
Ioan Jora <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: Cătră sfinție sa părintele egumenu Sfintii Mănăstiri Râșcăi de la Ioan Jora cu fiasco plecăciuni să s(e) dea; 1793 ghen(ar) 2; Pentru țigani.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Râșca, XVIII/21. Original, difolio.

399 **<1793> ianuarie 31**

Iarăși mai jăluesc măriei tale pentru marea supăraré ce trag de cătră egum(enul) di Dobrovăț că în anii trecuți făcându-mi eu o moară la târgul Vasluiului în apa Vasluiului, pe loc de danie ci am de la răpăosatul mărie sa Mihai vodă Racoviț(ă). După ci am gătit moara s-au sculat egum(enul) de Dobrovăț și zicând că locul unde am făcut eu moara, ar fi locu al măn(ăs)t(i)rii am (i)eșit la judecată înainte(a) dum(ilorsale) veliților bo(i)eri și neputându-s(e) hotărî judecată, s-au făcut carte g(ospo)d către isprăv(nicia) de Vasluiu să facă cercetarea la stare(a) locului și precum vor afla să dea mărturie ca să ni să hotărască judecata la divan și am mersu amândouă părțile acolo și după cercetarea ci au făcut dum(nealor) isprav(nicii) am adus și mărturie și iarăși am (i)eșit la judecată și nici atuncea sfârșit pricina n-au luat, ci s-au scris de iznoavă carte(a) mării tale la dum(nealui) banu(l) Sandul Miclescu și la Man(o)li Furculiți polc(ovnic) să facă cercetare și să dea altă mărturie, cari mărturie de când am adus-o iasti mai un anu și nici într-un chip nu-l poci faci să ste(a) la judecată, ci m-au tot lungit din vreme în vremi până acum ci s-au înplinit doi ani, căruia la trecuta lună a lui dec(e)m(brie) i s-au făcut și soroc ca la 6 a lui ghenar să-s afli aicea cu scrisorile și la soroc n-au venit acum. Și zicându-i ca să (i)eșim la judecată îmi dă răspunsu că nu ș-au adus scrisorile și ceri să-și pue vadia la Sfeti Gheorghii.

Prea înălțate doamne, meșterșugirile ci li faci egum(enul) sânt cunoscute, că va să mă superé cu prelungirea, căci cunoaște că iast(e) de mari să(ră)ciia mea fiind că eu ace(a) moară într-alt chip nu pot să mă folosesc cu dânsa fără numai să o dau cu anul cuiva ca să-mi iasă hrana casii ce(a) din toate zilile și acii ci ar vre(a) să o ia văzând pricina pricină între noi să feresc, și așa șadi pustie și stricată și sânt sărac de cheltuiala ce-am făcut cu dânsa și di hrana ci nădăjduem să aibu. Mă rog, fie mila mării tale și asupra mea ca să-s dea poroncă egum(enului) să stea la judecată, ori de nu aré judecată cu mine să dea răspunsu și să mi să dea luminată carti(a) înălțimii tale de întărire(a) stăpânirii și după cum a fi mila mării tale,

Robul mării tale
Climent ot vist(erie).

Dum(nealui) vel vor(nic) cercetând această pricină înnpreună cu dum(nealor) velițiii boieri se îndreptați.

ghen(ar) 31

(…) cluce(r) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 433/32. Original, difolio.

EDIȚII: Gheorghe Ghibănescu, *Vasluiul studiu și documente*, p. 165-166, nr. CLXV, (datat după 1784).

---

400 **1793 februarie 20**

Costachi Ghica hat(man) înștiințari fac cu această scrisoari a mea cari dau dum(nealu)i Ioniță Cerchez biv vel pit(ar) că prin sultan mezat cumpărând eu toți țiganii dum(nealu)i vist(iernicului) Matei Cant(a) am avut tocmală cu domnița Ralu Calimah ca pe urmă să dau celor ce-or ave(a) să ia din țigani cu dovez(i) încredințate, între cari fiind unul și dumi(sale) pit(arul) Cerchez arătân(d) pintr-un izvod a numitei domniții că are să ia patru sălașe de țigani, însă un selaș ci-i sânt de zestre prin izvod iscălit de dumi(sale) vist(iernicul) Matei Cant(a), și un selaș ce i-au fost dat răposat(ul) log(o)f(ă)t Ion Cant(a) lui Ioniță Bonteș la schimbul ce-au făcut cu o moșiie Cerveceții, și de l(a) acel Bonteș i-au cumpărat pit(arul) Cerchez cu zapis, cari s-au văzut de mine, și au rămas să ia din țigănime(a) vist(iernicului) Matei Cant(a), și alt selaș ce i-au fost dăruit pit(arului) Cerchez răposat(ul) log(o)f(ă)t Ion Cant(a) la moarte(a) sa, cum și alt selaș ci sângur vist(iernicul) Matei i-au dăruit pit(arului) Cerchez pentru multe a sali slujbi ce-au slujit casăi aciia din copilăriia sa păn(ă) acum ci s-au dus în Rosăia, mai ales având asupra sa căutare țiganilor și strângerea dajdiilor.

Deci pentru acest mai sus arătate patru selași di țigani adiverindu-mă eu că cu dreptati are să-i tragă din țigănime(a) dumi(sale) vist(iernicului) Matei, care cu totul am cumpărat-o eu, i-am dat pe acești țigani arătați mai gios, anumi Parthene sin Gheorghiță cu fimeia lui Mariia, fata lui Arsenie, i pe Ion sân Pavăl cu fimeia lui Mariia, fată lui Gheorghe, nepoată Strungarului, i pe Chiriiac sin Radul cu fimeia lui Zănica, fată lui Arsănii, i pe Nicolae sin Avrămiei cu fimeia lui Nastasiia, fată Soficăi, toți aceștia cu fimeile și copii lor și cu tot rodul ci s-au născut și se va naști din trânșii bez Iliana, fată lui Chiriiac, ce o ține Ion sin Năstasie, pe carii să aibă a-i stăpâni cu bună pace în veci ca pe ai sei drepți robi țigani, atât dum(nea)lui pit(arul) Cerchez, cât și urmașii clironomi în urmă, și dup(ă) scrisoari(a) me aceasta să aibă a-și faci și întăritur(ă) g(os)pod, și spre credințari am iscălit puind și pecete(a).

1793 fevr(uarie) 20

<ss> Costachi vel hat(man).
<ss> Ion Cant(a) vel log(o)f(ă)t, martur.

<Pe verso-ul filei a doua>: Zapisul dum(nealui) hat(manului) Costachi Ghica pentru 4 sălaș(i) de țigani. / 1793 fev(ruarie) 20 / No. 3.

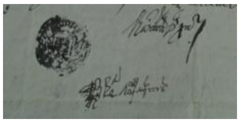

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCCCXXIV/199. Original, sigiliu.

401 **1793 martie 1**

Având eu un loc prinsu de mine aice în târgul Bârladului, alăturele pe din gios cu casăle Cimbalii, care loc l-am schimbat cu Gavril Iamandi, dându-li locul undi au avut cas(ă), și locul ci i l-au dat dumisale stolnice(a)s(a) Mariia Costăndăchioai, și am dat această scrisoare de schimbu.

1793 mart(ie) 1.

Mih(ălache) Cerchez <m.p.>.

<Pe verso>: Scrisoare de schimbu pentru locul din Bârlad di la banul Meh(ă)lache; No. 1.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 615/23. Original.

---

402 **1793 martie 26**

† Иѡ Михаил Костандин Сȣцȣл в(ое)вода, Божїю мил(о)ст(їю), г(ос)п(о)дар з(емли) молдавской. De vremi ce dum(nea)ei sărdăreasa Catrina, fiica răposatului stol(ni)c Toma Luca, prin jaloba ce ce au dat către domniia me(a) au arătat că de la părintile său ari niști părți de moșie, anume din satul Brecicanii i din satul Negrileștii cu partea din bălțile Geminii i cu partea din gârlile Prutului, cum și din satul Spărcocenii, și din satul Răicenii, ce sânt la ținu(tul) Fălciiului, care părți s-ar fi stăpânind de către dum(nea)lui pah(arnicul) Grigoraș Costache și de alți răzăș(i), cu carii cerând ca să aibă giudecată la divan, iată prin această a noastră domniască carte să puni zi de soroc, atât dum(nealui) pah(arnicului) Grigoraș Costache ca ori însuș(i) sau vechil de alis răspunzători, cum și celoralanți răzăș(i) la zăci zile a viitoarei luni mai să să afle la divan cu scrisori dovez(i) ce vor fi având ca să ste(a) la giudecată cu dum(nea)ei sărd(ă)r(easa), căci care nu va veni la sorocul arătat va fi adus cu om g(os)pod și va da și ciubote.

1793 mart(ie) 26

Прочи вел лог(о)ф(е)т.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/16. Original, difolio, sigiliu oval.

---

403 **1793 aprilie 29**

Adică eu, Dănilă Ciomaga dinpreună cu Manole Chebac, ruptași din satul Hocenii ot ocolul Mijlocului, a ținutului Fălciului, adiverim cu această scrisoare a noastră la mâna dum(isale) sărdăresii Catrinii, fiica stolnicului Tomii Lucăi, că aducându-ne dum(neaei) carte de blăstăm ca să mărturisim în frica lui D(u)mnezău adivărul în ce chip am apucat stăpânire(a) părintelui dum(neaei) și cum știm atât din bătrânii noștri, cât și de când ne-am râdicat noi pentru aceli părți de moșii din Spărcoceni și din Răceni ci le are dum(neaei) date zestri di la părintele dum(neaei) stolnicul Toma Luca. Noi acele ci am auzit din bătrâni și mai vârtos celi ci au văzut ochii noștri știindu-le n-am suferit a rămâne însercinate sufletile noastri cu blestemul ce în frica lui D(u)mnezeu arătăm și mărturisim, întâi că cu adivărat știm că stolnicul Toma Luca are părți în moșie Spărcocenii și Răcenii, al doile(a) că în multe rânduri am mersu noi cu stolnicul Toma Luca, af(l)ându-ne pe vreme(a) aceia oameni a casii dum(nealui) la târgul Fălciiului pi la moșiia Spărcocenii și Răcenii, și sta acolo de ne arăta hotarul acelor moșii, iar pristavu pi părțile ci ave(a) pi nimine atunce nu ave(a) pus, căci ere[1] (i)epi tătărăști și oi a lui Kan Mârza și Dervici Mârza, cum și a altor tătar(i) și nu se lucra(u) locurile acele(a) pe atunce(a); pentru aceia nici dejmă nu ave(a) de unde și di la cine să ia că să stăpâne(au) de către tătari, după aceia mai împuținându-se (i)epile și oile tătărăști înainte(a) prăzii lui Crăm Gheri, fiind că să făcuse și câteva bordei pe moșiia Muntenii, ci este alăture cu aceste moșii de sus arătate, atunce(a) Toma Luca au făcut clacă cu vr(e)o doaozăci de pluguri aduse din toate satile ocolului Mijlocului și au aratu pe moșiia Spărcocenii mălaiu și l-au săcerat, și l-au și cărat tot cu oamenii dum(nealui) la Tălabă, și răzeșii nimic n-au zis, și atunci nici ispravnic nu ere[1] Toma Luca. În al doile(a) an iarăș(i) au arat cu plugurile sale și au sămănat grâu, cum și țelină deosebit au mai arat de mălaiu, și grâu(l) l-au strânsu ducându-l la Tălabă, iar mălaiul l-au bătut peatra și în anul acela au dat și prada tătarilor, și stolnicul Toma Luca ș(i)-au rădi(cat) plugurile de aice(a) și s-au dus cu totul de aice(a) la ținutul Romanului, și după prada tătarilor eu Dănilă Ciomaga am arat pământurile stolneculu(i) Tomii Lucăi și am sămănat grâu și în vreme(a) când am cărat grâul cu carele la arii au vinit un vornecul Ignat din Roșieci și cu alții, zicând că sint răzeși în Spărcoce(ni) și au cerut să le dau dejmă; eu le-am spus că am arat pe moșiia stăpânului meu Tomii Lucăi, și cum să poate a le da dejmă de pe moșie stăpânului, și răzeșii mai multă vorbă n-au făcut și s-au dus și îndată au dat și răscoalile, iar după ducire(a) moscalilor au început a să lucra moșiile aceste(a), a să strânge și oameni, cum și din răzeși a să așeza cu casă acolo, și spre încredințare(a) judecății am dat această adivărata a noastră mărturii.

҂аѱчг <1793> ап(рилїе) кѳ <29>.

Eu Manole Chebac ruptaș, mărturisescu aceste ci să cuprind în mărturii.

Eu Dănilă Ciomaga mărturisescu.

Această mărturii s-au scris de mine preutul Vasil(e) ot Tălaba cu zisa numiților ruptași.

Eu Ion(i)ță Ciochină martur am fostu faț(ă) la făcut(u)l mărturiei.

De la isp(răvnicia) țin(utului) Fălciu.

Aducându-s(e) înainte(a) noastră pi preotu(l) ci-au scris mărturie aceasta și pe Ioniță Ciochină s-au găsât numile lui în mărturie cu însuși mâna lui scris, ni-au încredințat că esti adivărată această mărturie ci au dat-o acei arătați mai sus, cari acum să află răposați, drept aceia s-au încredințat și de către noi.

1800 mai 22

<ss> Iordache Catargiu comis.

<ss> Grigore (…) (?).

<Pe verso>: Zapis a dum(i)sali po(l)c(o)v. Dimitrachi, a fiicii dum(i)sali Nastasii, pentru Catrina țiganca (?).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/14. Original.

---

[1] Conform documentului.

---

404 **1793 aprilie 29**

Adică eu, Dima, fecior lui Ion Safer și nepot lui Vasil(e) Safer, adiveresc cu această mărturii a me(a) la mâna dum(isale) sărdăresii Catrinii, fiica răposatului Tomii Lucăi, precum că aducându-mi dum(neaei) carti de blăstăm ca să mărturisescu în frica lui Dumnezău atât pentru părțile de moșii ce-au vândut moși-meu Vasil(e) sin Safer toată parte(a) lui și a surori-sa Tofanii, și a mătuși-sa Nastasiia Bănăsoai, fata Neciului, din moșie Spârcocenii, cât și de sânt ei drepți răzeși. Așa am apucat din bătrâni și di la părinții și moșii mei și mărturisescu în frica D(u)mnezău, că toate părțile acestor de sus arătați din moșie Spărcocenii sânt vândute visternicului Ștefan Luca, și pentru că zic cielanți răzeș(i) că Vasil(e) Safer n-au fostu de moșii, au mare greș(e)ală, căci au fostu dreptu răzeș, după cum arată zapisile lor de vânzare, și spre încredințare(a) judecății am dat această adivărată și încredințată a me(a) mărturii dinainte a mulți oameni bătrâni în satul Hocenii, și neștiind carte am pus degetul și am și iscălit.

Лет ҂аѱчг <1793> април(їє) кѳ <29>.

Adică eu. Dima Safer. mărturisescu.

Această mărturii s-au scris de mine preutul Vasile ot Tălaba.

Și eu, Ioniță Ciochină, m-am întâmplat faț(ă) la faciri acisti(i) mărturii și sâ(n)tu martur.

Eu, Dănil(ă) Ci(o)mag(a).

De la is(prăvnicia) țân(utului) Fălciiului.

Aducându-să înainte(a) noastră pe preotu(l) ci au scris această mărturie și pe Ioniță Ciochină ruptași, a căru(i)e nume s-au găsât în mărturie cu însăși mâna lui scris, și ni-au încredințat că esti adivărată mărturie aceasta ci au dat-o acel arătat în dos Dima Safer, carile iaste cu însuși mâna lui iscălit, drept aceia s-au încredințat și de cătră noi.

1800 maiu 22

<ss> Iordache Catargiu comis.

<ss> Grigore (…) (?).

<Pe verso>: Mărturie de la Dima, nepot lui Safer, ci esti vândut visternicului Ștefan Luca, parte(a) lui din Spărcoceni. / 1793 aprilie 29.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/15. Original.

---

405 **1793 iunie 16**

Adică eu, pitariul Neculai Calmuțchi, înpreună cu ginire(le) meu de nepoată de sor(ă) Dimitrache săn Manolache Costin, dat-am această adevărată scrisoare a noastră la mâna dum(i)sale Necolai Vârgolici, nepotului de sor(ă) și cumnat, ce au fost vechil din partea Catrinii, surorei și soacrei, precum să-s știe că nefiind dum(nea)ei odihnită după înpărțala ce să făcus(e) întâi între fraț(i) la moșiile părințăște după jaloba ce didăsă la mărie sa Mihai Suț(u) v(oe)vod, prin vichil numitul fiiul său, și fiind orânduiț(i) dum(nealo)r bo(i)erii judecători ai departame(n)tului, în urmă noi dintre noi stând de a noastră bună vo(i)e ne-am învoit făcându-ne de iznoaă dreaptă înpărț(e)ală, iar trii părți după cum s-au socotit a fi cu dreptu, care înpărțeli ce prin țăduliță s-au făcut și s-au lăsat între noi vreme de trii zăle a ne socotii fiișticare ce parte priimește a-ș(i) alege ca să stăpâniască; Și așa pesti ace(a) vade mergând cu acele înpărțeli la dum(nealo)r bo(i)eri(i) judecători, arătând cine ce parte au rămas ca-s stăpâniască după priimire a trustelo(r) părților, adică, în parte(a) me Dumitrache noao odgoani, câte de triizăci stănjăni g(os)pod odgonu(l), din a patra parte din tot satu(l) Bereștii ot ținut(ul) Sucevii, unde au fost așezare părințască, și mii pet(arul) Necolai Calmuțchi, iar o a patra parte de moșie Popenii ot țăn(u)t(ul) Hărlăului, i alta a opta parte den moșiia Doroșcații ot țăn(u)t(ul) Cărligăturii și trii odgoane și doaozăci și cinci stă(n)nj(ini) din partea pominitei de sus Bereștii, unde au rămas în parte(a) me lui Demitrache, ginerele lui Ioan Calmuțchi, însă nu de suma stânjinilor acești de sus să i să de ce deosăbit și Catrinii mumii numitului Vărgolici, iar o a patra parte din Popeni, ot țăn(u)t(ul) Hărlăului, cu hăleșteu, la care hăleșteu să aibă a să înpărți numai pet(arului) cu numita soro-sa Catrina, căci așa ni-au fost întocmire și a patra parte den Ivănești ot țăn(u)t(ul) Vasluiului, cu vad de moară, care aceste părți după cum mai sus să arată, de acum înainte întra-cestaș chip să avem a le stăpâni, căci de a noastră bună vo(i)e, pe dreptate ne-am împărțât, fără de a numai pricinui vreunul dintre noi cu cuvânt de a să mai priface și această înpărțală, căci acum s-au făcut bună și întocma după toată dreptate(a) între frați.

Însă fiind că în partea de moșie Bereștii unde este așezare părințască și au rămas în parte(a) me lui Dimitrache și me-au venit și mie pit(arului) trii odgoane și doaozăci și cinci de stă(n)j(ini), mi s-au venit și acolo, căci așa s-au putut potrivi analoghiia stării celoralante părți de moșie ce au rămas la soro-me și giniri-meu, și fiind că între noi s-au tocmit și acest așezământ ca măsurându-mi eu Demetrache parte(a) de moșie așezare acele noao odgoani de nu să vor găsă casăle părințăști făcute pe ace(a) a patra parte părințască, atunce să aibu vo(i)e a le muta unde voi vre(a), însă pe a me parte de moșie, iar pit(arului) să i să de(a) a parte(a) de sus arătată alăture cu altă parte ce o are luată cu schimbu de la un Ursache Storce, și să ne fie de acum înainte ace(a)stă înpărțală și întocmire bună și statornică. Asemenea scrisoare ne-au dat și noao Nicolai Vărgolici, pentru care am rugat și pe dum(nealo)r bo(i)erii judecători de le-au adeverit și cu a dum(ilo)rsale iscăliturі și pentru credință am iscălit și noi însumi, iar pentru țăgani au rămas să ne împărțim pe urmă de câte suf(le)te s-or dovedi că s(e) află.

1793 iunie 16

Neculai Calmuțchi, vel pit(ar) <m.p.>.
Dumitrachi Costin) <m.p.>.

Cu aceast(ă) scrisoare de învoială viind amândoă părțile față înainte(a) noastră, au arătat că de a lor bună vo(i)e s-au învoitși s-au așăzat într-aceștaș chip, dup(ă) cum în dos să coprinde, pentru care sprea le fi întemeiată ace(a)st(ă) învoială s-au adeveritși cu a noastre iscălituri.

(17)93 iuni(e) 17

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Achiziții Noi, MMDCLXXX/20. Original.

---

406 **1793 august 10**

Preînălțate doamne

În trecuti zile prin jaloba ce am dat mării tale m-am rugat ca să faci milă cu mine ca să mi să întărească stăpânire(a) pe o bucată de loc din târgul Vasluiului, pe care l-au avut soțul meu și eu în stăpânire de mulți ani cu îngrăditură și cercetându-s(e) și măsurându-s(e) cu stânjinu(l) g(os)pod de către rânduiți hotarnicii mi s-au dat și mărturie dup(ă) care jalobă a me făcându-să luminată carte(a) mării către dum(nealo)r is(pravnicii) ca de iznoavă să mai cercetezi de nu esti dat locul acesta de luminații domni mai înainte altora sau de nu să face vreo înpresurare cuiva din megieș(i) și să înștiințeze pe mărie ta, cu care carte de poroncă mergând s-au făcut cercetare și nu s-au aflat dat locul acesta nimărui, nici din megieș(i) n-au nimi nici o înpresurare cum arată mărturie. Mă rog mării tale fă milă să mi-s de(a) miluire această bucățe(a) de loc cu luminată carte(a) mării tale, că am cas(ă) gre(a) cu feti mari și soțul meu acolo s-au săvârșit și pomană a fi mării tale.

I roaba mării tale
Cârstâna, soț mortului Gheorghie Adam, grec ot Vasluiu.

<Pe fila a doua>: Să aduci mărturie is(pravnicilor) ca să-s vadă de către domnie me.
D. med(elnicer)

(17)93 av(gu)st 10

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 433/33. Original, difolio.

EDIȚII: Gheorghe Ghibănescu, *Vasluiul studiu și documente*, p. 168, nr. CLXVII.

407 **1793 august 22**

Cu mila lui Dumn(e)zău, Noi Mihail Costandin Suțu v(oie)v(o)d, domn Țării Moldavvii. Facem știre cu această carte a domnii méle că la trecuta lună iun(ie) în 23 dându-ne jalobă Cărstâna, feméia mortului Gheorghie Adam, grec din Vasluiu, au arătat precum bărbatul ei încă din céialaltă vreme a oștirii așezându-să cu lăcuința în târgul Vasluiului, undi pe loc g(os)pod fără pricină, făcându-ș(i) casă și dughiană, măcar că casa au arsu acum în vreme(a) oștirii aceștie, ș-au rămas numai dugheana, dar locul cât l-au avut în stăpânire atât bărbatul ei, cât și ea, l-au ținut îngrădit cu gard, ferindu-l despre înpresurare(a) megieșilor, și pentru ca să-s(e) știe câtă sumă de stânjini să află lungul și curmezișul tot la trecută lună iunie 13, au cerșut ea la dumnealor isprav(ni)ci(i) de i-au rânduit mazili, și măsurându-l cu stânjinul g(os)pod în lungu și în curmeziș, i-au dat mărturie, după care cerând ca să facem milă cu dânsa să i s(e) de(a) danie și miluire acea bucățea de loc. Domnie mea deodată nu ni-am grăbit a i să da după cerire(a) jăluitorarei, ce s-au scris dumilorsale isprav(ni)ci(lor) de Vasluiu ca s(ă) facă cercetare de nu să află acel loc dat miluire de alț(i) luminaț(i) domni altora și de nu să asupresc vreunii din megieș(i), și cu mărturie să ne înștiințeze.

Deci acum, avgost 5, ni-au adus numita jăluitoare mărturie iscălită de dum(nealo)r isprav(ni)ci(i) de țin(utul) Vasluiului, Costandin Ros(e)t biv vel cluce(r) i Toader Carpu biv vel med(elnicer), prin care arată că după poronca domnii mele făcând cercetare, atât din târgoveții de Vasluiu, cum și dintr-alții, pentru locul Cărstânii jăluitoarei, nu s-au găsit asupra acestui loc nici o pricină, nici dat miluire nimărui, nici să-l tragă alț(i) megieș(i), căci acest loc s-au stăpânit din vreme(a) céialatei răzmiriț(i) tot de bărbatul jăluitoarei, cum și de dânsa să stăpânește acum, și că la iun(ie) 13 mergând jăluitoarea și cerșind ca să i s(e) măsoare locul în stânjini și să i (e) de(a) mărturie ca să nu i s(e) înpresoare dup(ă) vremi de cătră alții, fiind că să află acum trăitoare în Eș. După a ei cerire s-au măsurat locul atunci și i s-au mărturie la mână, arătându-s(e) că locul este domnesc și că după cercetare(a) ce sau mai făcut sau și măsurat de al doile(a) și s-au aflat tot dup(ă) mărturie ce i s-au dat, cum pre largu arată mărturie dumi. isprav(ni)ci(i). Apoi s-au văzut la mâna jăluitoarei și mărturie hotarnică a locului acestuia iscălită de Necolai Dediulescul, i Ion Iftodi căp(i)t(an), i Ioniț(ă) Iftodi, i Ioniț(ă) zăt Trohin, i Maftei Leușt(e)an, și de alții mulți târgoveț(i) de acolo, și încredințată și de dum(nealo)r isprav(ni)ci(i), prin care arată că dup(ă) poroncă mergând la stare(a) locului și adunând pe megieșii de pe înpregiur față, au măsurat locul, atât lungul, cât și curmezișul, dup(ă) cum să află îngrădit la vreme(a) aceasta, și s-au găsit fața locului despre răsărit la drumul cel mare - douăzăci și nouă stânjini g(os)pod, și dosul casii despre apus unde să megieșești cu Grigori armanul i cu Maftei Leușt(e)an – două zăci și cinci stânjini, șase palmi, iar curmezișul locului din gios, unde să megieșești cu Grigorie Robu teslar s-au găsit treizăci stănjini și parte(a) din sus, iar curmezișul, unde să megieșești cu Cerbul jid(o)v i cu preotul Vasilie, s-au găsit treizăci și patru stânjini, și cu acesti măsuri s-au încheiat tot locul Cărstinii din giur înpregiur, cum arată mărturie hotarnică.

Drept acéia dar dup(ă) mărturie aceasta hotarnică și după osăbită mărturie dumilorsale isprav(ni)ci(i) ce s-au pomenit mai sus, dovedindu-să că locul acesta este drept domnesc și nedat nimărui mai înnainte, iată domnie mea milostivindu-ne asupra aceștii Cărstina, feméia mortului Gheorghie Adam, grec din Vasluiu, i-am dat danie și miluire tot locul acesta cât să cuprindi la mărturie hotarnică, pe care de acum înnainte să aibă ea i copiii, și niam din niamul ei, a și-l stăpâni cu bună pace ca pe a sa dreaptă ocină și moșie fără nici o supărare de cătră nimi. Și carte(a) aceasta al domnii mele să-i fie statornică și nestrămutată nici odănăoară în veci, întru care s-au pus și al noastră domniască iscălitură și pecete.

҂аѱчг҃ <1793> авгост к҃в <22>.
Ио Михаил Сȣцȣ воевода.
И(оан) Канта вел л(о)г(о)ф(ъ)т прочитох.

Иордакє г҃ <3> л(о)г(о)ф(ъ)т прочит.
S-au trecut în condica de hrisoave.
<ss> Matei Costin condicar.

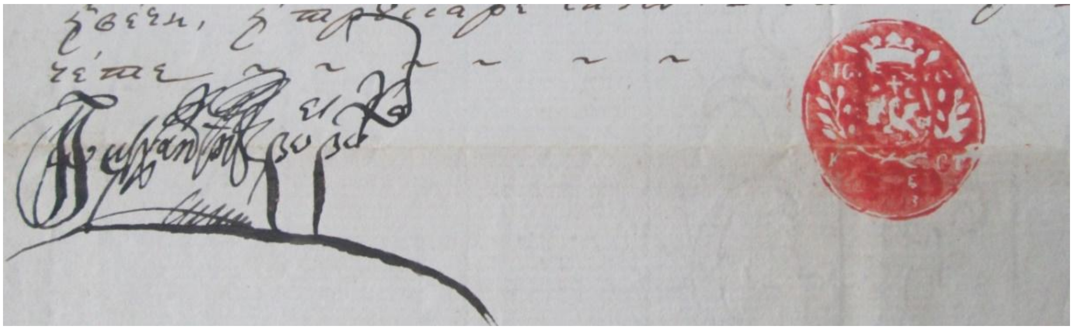

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDXCII/7. Original, sigiliu oval.

EDIȚII: Gheorghe Ghibănescu, *Vasluiul studiu și documente*, p. 166-168, nr. CLXVI.

408 **1793 decembrie 4**

Eu, ieromonah Iorest Danul, dichiul Sfintei Episcopii Hușului, adiverez cu acest încredințat zapis al meu la cins(tită) mâna dum(isa)li Matei Costachi biv vel sulger, precum să să știe că având eu câtiva părți de moșii baștină, danii și cumpărături, la țin(utul) Fălciiului, anumi în moșâ(i)e Pogocenii, Aldeștii, Hârciuganii, de pe strămoșul nostru Foce uricariul, așâjdere și în moșâ(i)e Puțănii Seci, ci sânt tot alăture(a) cu Hârcioganii pi din sus pe valea Pogocenilor, și în moșâ(i)e Șărbocanii de Sus, ci să numescu acum și Ploeștii, care să încep din capul Puțănil(o)r și trec pisti vale(a) Șărbocanil(o)r spre apus până în drumul Brăilii în hotarul Hranii, și din Bogheni și Bârgoani, cari să încep din capul Șărbocanil(o)r de Sus din drumul Brăilii și trec pisti apa Idriciului spre apus până în Ciunta. Care într-aceste în fieștecare am eu pe giumătate de pe Chirice, cap(i)tan de curteni, și pi giumătate au Bușuleștii cu neamurile lor de pe strămoșul lor Nicolai banul, după cum pre larg arată scrisorile vechi și no(u)ă.

Deci fiind că noi în anii trecuți înpreună cu Bușuleștii în multe rânduri vrând să ne alegim părțile din numitile moșâi ne sta pricină dum(nea)lui vorn(i)c(ul) Costin Catargiu pentru Șărbocanii de Sus, ci să numescu acum și Ploeștii, înpresurându-i supt numé de Chirici, după cum și în anul trecut 1792, av(gus)t 7, de față fiind la Divan ni-am giudecat cu dum(nea)lui vor(ni)c(ul) înainte(a) dum(nea)l(o)r velițil(o)r bo(i)eri din poronca mării sale Alecsandru Moruz v(oie)v(o)d și l-au dat rămas, după cum pre larg arată carte(a) de giudecată ci ni-au dat la mână dum(nea)l(o)r, și în acesta 1793 de iznoavă scoțând luminată carte(a) mării sale prea înălțat domnului nostru Mihail Costandin Suțul v(oie)v(o)d către dum(nealor) isprav(ni)ci(i) ținutului i către Ghiorghie Mițăle vor(ni)c de poartă și mergând la numitile moșii care sânt toate la țănutul Fălciiului și strângând pe toț(i) răzășii și înpregiurași de față mi-au ales din moșâ(i)e Pogocenii și Aldeștii 235, adică do(u)ă sute treizăci și cinci stânjâni la tustrele măsurile curmezișului moșâi(i) și li-au și stâlpit cu pietri în parte(a) din gios, și mi-au ales și din Hărciogani 85, adică optzăci și cinci stânjâni și iarăș(i) i-au stâlpit cu pietri în parte(a) de sus alăture cu partea fum(nea)l(u)i sulgerului Matei, după cum pre larg arată hotarnica acestor părți din Pogoceni i din Hărciogani, cari mi s-au venit di pi Foce uricaru(l). Deci mergând și la numita moșâ(i)e Puțănii Săci și măsurându-o iarăș(i) în curmeziș s-au găsit 1400 stânjâni părțile mele și a Bușuleștilor bez 200 stânjâni ci s-au dat dintr-acești Puțăni Săci în margine(a) din sus dispre Roșiecii, parte(a) dumis(a)li sulger(ului) Matei, după un zapis de danie ce-au avut din vechiu, și fiind că acei 1400 stânjâni despicându-i în două pe lungu ni să vine 700, adică șapte sute stânjâni partea mea, și 700 stânjâni partea Bușuleștil(o)r, dar nefiind locul deopotrivă cu învoiala tuturor i-am tă(i)et în două în curmezișu spre amiazizi și spre miazinoapte, iar nu pe lungu, din care giumătate de Puțănii Săci partea me(a) mi-au hotărâtu capătul despre răsărit care în drumul ce merge pe dealul Ionășănil(o)r să întâlnește cu Muntenii și cu Puțănii cu apă ce sânt a dum(isa)le sulger(ului) Matei, iar giumătate de Puțănii Săci partea dinspre apus au rămas a Bușuleștil(o)r i altor neamuri după cum pre larg să arată în harta și în deosăbită hotarnică ce mi-au dat la mână pentru Puțăni.

Deci fiind că dum(nea)lui sulgerul Matei este răzăș cu părți și dintr-aceste după cum s-au arătat mai sus și cu alti moșii întregi a dumisale să megieșăște pi di lature cu Roșiecii și cu Dumeștii pe din sus și cu Muntenii i cu Puțănii cu apă i cu Tupilații pe despre răsărit, și vrând eu ca să le vânzu ca să plătescu pe unde eram dator, am întrebat întâi pe Bușulești ca pe niște răzăș(i) să le cumpere și mi-au zis că nu le trebu(i)ește, cărora li-am arătat și pentru sulger(ul) Matei că vr(e)a să le cumpere și me-au zis că cu toată voia lor este să le vânz dum(i)s(a)li. Deci făcând tocmală cu dum(nea)lui sulger(ul) ne-am așăzat atât pe stânjănii de sus arătați ales(i) și hotărâți din Pogoceni, din Hârciogani și din Puțănii Săci după cuprindere(a) hotarnicilor cum și din partea de sus de Șărbocani, ci să numescu și Ploești, cum și din Bogheni i Bârgăoani, pentru care avem giudecată cu dum(nea)lui vor(ni)c(ul) Costin Catargiu și cu cumnata dum(i)s(a)li г҃ <3> vistereasă Todosâica, și dum(nea)lui să-mi de(a) pe toate aceste(a) mai sus arătate părți a mele 1700, adică una mie șapte sute lei, care bani mi-au și dat deplin în mânule mele. Și eu încă i-am dat scrisorile vechi și nouă, după a cărora tărie dumn(ea)lui să aibă a stăpâni atât părțile celi hotărâte, cum și celelante să le scoată de supt înpresurare și toate să le stăpânească dum(nea)lui și giupâneasa dum(i)s(a)le, cuconii dum(i)s(ale), nepoții și strănepoții cu bună pace în veci.

Și ace(a)stă tocmală și plată deplin după zapisul acesta s-au făcut înainte(a) dum(nea)l(o)r altor oameni de cinste, care să vor iscăli mai gios, iscălind și eu înpreună cu fiiul meu pentru mai mare credință.

1793 dec(em)vri(e) 4

Iscăliți: Eu ieromon(a)h Iorest Danu ot Episcopie Huși, vânzătoriu.

Fiind cu toată voia me(a) vânzare(a) aceasta s-au scris zapisul de mine Vasile Danu post., fiiul vânzătoriului.

Întrebându-să cuvioșie sa Iorest dichiul di s-au făcut vânzare(a) de sine și cu a sa voia și-au răspuns că însuș(i) de a sa voia au vândut. Pentru aceia adiverim și noi cu a noastre iscălituri, Manolachi Conachi vel vorn(i)c, mart(or).

Giud(ecăto)r(ia) Tutovvii

Copiia aceasta poslăduindu-s(e) din cuvântu în cuvântu și fiindu întocmai și original să încredinț(e)azi de către giud(ecăto)r(ie) și iscăliturili și ve(…) și punirea pecețâi tribunalului, pe cari să dă d(um)is(ale) sard(a)r(ului) Gheorghi Gociu după cerirea ci prin jalubă au făcut stol(ni)c(ul) Ioan Bălan, vechil moșâii Roșâicii.

<ss>.   <ss> T. Lambrino.   <ss>.

N° 994

1844 marti(e) 10.

<Pe verso-ul filei a doua>: Copie zapisului lui Iorest Danu.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 531/16. Copie, difolio.

409 **1794 martie 18**

Țin(u)t(ul) Tutovii, tărgul Bărladului.

Adică noi, însă eu Ghiorghii, și eu Costand(i)n, și eu Măriuța, ficiorii Chirii, și eu Dobri dinpreună cu soțul meu Anița, fata Tofanii, și eu Ioan, ficior lui Andreiu săn Tofanii, iar Chira și Tofana surori feti(i) lui Andreiu, nepotul Grosului, dat-am adivărat și încredințat zapisul nostru la măna dum(i)sali capitan(u)lui Costand(i)n Portas(e), precum să-s(e) știi că fiind dum(nea)lui răzăș cu noi în hotarul moșii Osăecii de la acest țin(u)t al Tutovii, ni-am învoit cu dum(nea)lui di nimine săliț, nici asupriț(i), ci de a noastră bună voiia am vândut dum(i)sali a noastră driaptă ocină și moșiie din numit(ul) hotar Osăecii, 96 stănjăni, adică nouăzăci și șasă stănjăni, toată parte(a) bătrânului Grosul, moșul maicilor noastre, a Chirii și a Tofanii, însă 48 stănjini driaptă baștina noastră, iar 48 stănjini parte(a) lui Toader Pistol, ci o tragi iarăș(i) di pe strămoșul nostru Grosul, pe care parte a lui Pistol atât prin zapisul său din anul 1785 cu judecata dintâi, cum și prin diosăbită carte de judecată ci am avut acum al doile(a) la dum(nea)lor bo(i)erii isprav(ni)ci ai țin(u)t(u)lui, ne s-au dat la stăpânire(a) noastră spre plata a 48 stănjini moșiia parte(a) noastră ci au vândut săngur Toader Pistol din hotar(ul) Lupeștii și Poiana Ocolului de la țin(u)t(ul) Covurluiului, cum mai pre largu arată zapisul său încredințat cu iscăitura dum(nea)lor bo(i)erii isprav(ni)vi di atunce și carte de judecată di acum, pe care li-am dat la d(u)m(nealui) cap(i)t(anul) Costand(i)n Portasăi, și după a noastră învoire fiind priimiți cu bună tocmală 50 lei, adică cincizăci lei bani noi pe care bani i-am luat deplin plată în mâinili noastre, și de acum înnainte să stăpâniască dum(nea)lui mai sus numitul cumpărător, i copii(i), nepoți(i) și strănepoț(ii) dum(i)sali în veci nestrămutat ca pe driaptă ocină și cumpărătură ci cu a noastră voi(e) am vândut, și dum(nea)lui ca un drept răzăș fiind protimisitor au cumpărat. Iar când ori pentru parte(a) noastră sau parte(a) lui Toader Pistol vo(i)ești cât de puțină pricină noi să avem a răspunde. Și când s-au făcut acist zapis s-au tămplat mulți oamini, și pentru mai adivărată credința carii n-am știut carte am pus digitili în loc de peceti.

҂аѱчд <1794> март(їє) иі <18>.
Iau Gh(e)orghii sin Chira, am vândut cu vo(ie) me, și neștiind carti am pus digitul.
Iau Costa(n)tin brat Gheorghii sin Chira, am iscălit cu măna me.
Iau Măriuța, sor(ă) lui Gheorghii și lui Costantin, am pus degitul.
Eu Dobri zăt Tofanii, am vândut cu voia me și neștiind carte am pus degitul.
Eu Anița, soțul lui Dobri și fata Tofanii, am pus degitul.
Eu Ioan săn Andreiu și Andreiu, fecior Tofanii, am pus degitul.
Și eu m-am întâmplat fați și am iscălit de martur.
<ss> (…) diiac.
Eu am scris zapisul cu zăsa și pofta mai sus numiților vănzători și am iscălit de mart(o)r.
Ioan Cărji <m.p.>.
Înnainte((a) me au dat zapis(ul) acesta cu voia și priimire(a) lor și am iscălit.
Co(sti)n Neg(re) biv v(e)l ban <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Adam, V/33. Original.

---

410 **1794 mai 2**

Din luminată poronca preînălțat domnului nostru mărie sa Mihail Costandin Suțul v(oie)vod ce au adus dumn(e)aii stol(ni)c Marie Costăndăchioai, făcând ceriri să i să de(a) o bucată din locul domnesc ce iaste la târgul Vasluiului, undi să-și facă casă și toată așezare(a) ce să cuvini unii casă bo(i)erești, dumn(e)alor bo(i)erii isprav(ni)ci după poronca ce au adus dumn(e)aii stol(ni)c ni-au rânduit pe noi pentru măsurare(a) acelui loc ca să-l măsurăm în în stânjăni. Și după poroncă am mers la locul undi s-au găsit slobod nedat nimărui cu hrisov, danii sau miluiri, care loc s-au găsit de o parte mai din gios și despre soari apuni, și măsurând malul alături cu apa Bârladu(lu)i în gios s-au găsit 120 stânjini g(os)pod, și măsurând la dial și în podiș diasupra s-au găsit iarăș 120 stânjini, și măsurând și în sus cam cheziș păr în casa unui Vasăli Epuri, târgovăț, și s-au pus semn alăture lângă casă și s-au găsit iar 120 stânjini, și de acole la vale păr în apa Bârladului de undi s-au început măsura întâiu și s-au găsit întocma iar 120 stânjini, cari s-au cuprins tot locul din giur înpregiur patru sute optzăci stânjini g(os)pod, după cum arată mai sus; și după măsura locului ce am făcut am dat această mărturii la mâna dumisale stol(ni)ce(asa) Marii Costăndăchioai, în care mărturii ni-am iscălit mai gios.

҂аѱчд <1794> маи в҃ <2>
<ss> Tudori Stavru.
<ss> Constandin Adam.
<ss> Gheorghie Arapolu.
<ss> Neculai Dedilescu maz(il).
Chiril Solomon.
Chirila Batăr.
Ioniță zăt Trohin.
<ss> Chiriac Ioan.
<ss> Maftei Leuștian.
Și târgoveți.

Cercetându-s(e) și de cătră noi această mărturie a rânduiților neguțători s-au aflat driapt(ă) măsurătoare acestui loc.

аѱ94[2] <1794> маи в҃ <2>
<ss> Dumitrachi Miclescu stol(ni)c.
<ss> Ștefan Roset clucer.

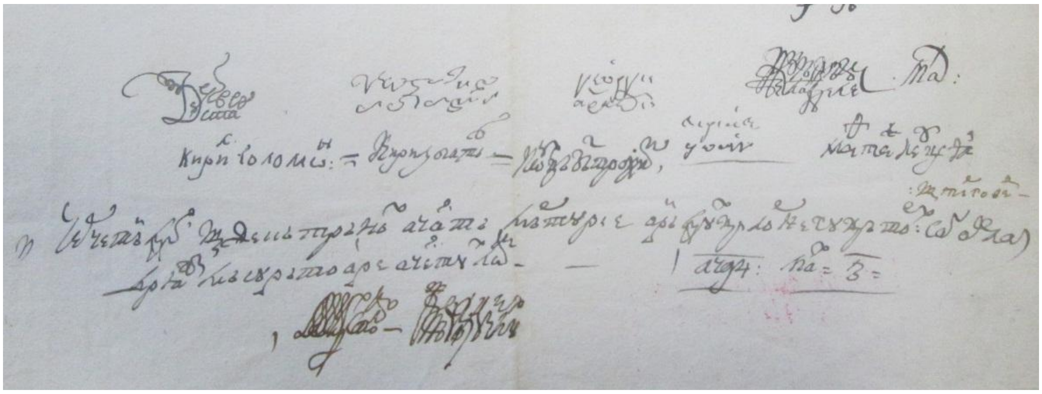

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 433/34. Original.

---

[1] Altă cerneală.
[2] Conform textului.

411 **1794 mai <f. z.>**

† Luminată carte(a) înălțimii tale ce ni-au adus dum(nea)ei stol(niceasa) Mariia Costăndăchioaia cu mult(ă) plecăciune am luat, întru care ni s(e) scrie că din locul ce iasti aice în târgul Vasluiului care să fie slobod și fără nici o pricină nedat nemărui, să i să de o bucată de loc,

încât să-i fie destul de o casă boi(e)riască și să rânduim mazili ca să-l măsoare și să-l măsoare cu stânjănul atât în lungu cât și în curmeziş, și să să stâlpască cu pietri hotară, dând și mărturie hotarnică de cuprindere(a) locului. După cum ni-s poronceşti am rânduit pe Neculaiu Dedilescu mazil i pe Tudorii Stavru neguțător i pe Costandin Adam i pe Gheorghie Arapolu și pe Chiriac Ioan neguțitori de aice din Vasluiu, fiind faț(ă) și alți târgoveți; care-i mergând la locul ce s-au găsit slobod nedat nemărui danie sau miluiré cu hrisov au făcut măsură locului cu fun(i)e de doaozăci de stânjăni și stânjănul de opt palme g(os)pod. Și întâiu au început a măsura colțul din vale și din sus în malul Bârladului unde au fost făcut(ă) și groapă, și mergând cu măsurătoare(a) malul Bârladului în gios după curgere(a) apii unde s-au înplinit 120 stânjăni și iarăș s-au făcut groapă, și de acole la dial asupra târgului în loc slobod și în podiș deasupra măsurând iar 120 stânjăni s-au făcut iarăș groapă, și de acole în sus cam cheziș pără lângă casa lui Vasile Epure, târgoveț, măsurând iar 120 stânjăni și au făcut groapă. De acole întorcându-să cu măsura puțân în podiș și la vale costișa pără în malul Bârlad(u)lui de unde au fost purces cu măsura întâiu înbrăcând iarăș 120 stânjăni, care au cuprinsu toată măsurătoare(a) locului de giur înpregiur patrusuteoptzăci stânjăni g(os)pod. Și după mărturie ce-au dat acei rânduiț(i) de către noi de măsurătoare(a) locului, mergându și noi la stare(a) acelui loc am cercetat și nu s-au aflat cuprinsu de nimine și măsurătoare driaptă după cum pre largu să arată în mărturiia hotarnică ce s-au dat la mâna dumis(ale) stol(nicesei) Mariei Costăndchioaia. Și nu lipsim a înștiința pre înălțime(a) ta și anii înălțimii tale să fie mulți pre fericiți de la Dumnezău.

1794 maiu

A înălțimii tale pre plecate slugi
Dumitrachi Mic(le)scu sto(lni)c.
Stefan Roset cluci(r).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 433/35.

412 **1794 mai <f. z.>**

Facim știri cu această mărturii hotarnicăcă după luminată poronca domnului nostru mărie sa Mihail Costandin Suțul v(oie)vod ce ne-(a)u adus dumi(sale) stol(niceasa) Mariia Costăndăchiai, ni să poroncești ca din locul domnesc ci este aice la târgul Vasluiului, cari să fii slobod și făr nicio pricină nedat nimăruia, să-i să de(a) o bucată de loc încât să-i fi(e) destul de o casă bo(i)erească, și să rânduim mazili ca să-l măsoari cu stânjănul atât în lungu cât și curmeziș și să-s stâlpe(a)scă cu pietri hotară, dând și mărturii hotarnică de cuprindere(a) locului. După cum ni să poroncești, am rânduit pi Nicolaiu Dediulescu mazil i pi Tudori Stavru neguțitoriu i pi Costandin Adam i pi Ghiorghi Arapu și pi Chiriac Ioan neguțitori di aice din Vasluiu, fiind fați și alți târgoveți. Cari mergând la locul ci s-au găsât slobod nidat nimăruia danii sau miluiri cu hrisov, au făcut măsurari locului, întâiu colțul din vali și din sus în malul Bârladului undi au fost făcut(ă) și groapă, și mergând cu măsurătoare malul Bârladului în gios după curgire(a) apii unde s-au înplinit 120 stânjini și iarăși s-au făcut groapă, și de acole la dial asupra târgului în loc slobod și în podiș deasupra măsurând iar 120 stânjini și s-au făcut iarăș(i) groapă, și di acole în sus can chezăș până lângă casa lui Vasăli Epuri târgoveț măsurând iar 120 stânjini și au făcut groapă, di acole întorcându-să cu măsura puțin în podiș și la vali costișa pără în mal la apa Bârladului de undi au fost purces cu măsura întâiu, înbrăcând iarăși 120 stânjini, cari au cuprins toată măsurătoare(a) locului di giur înpregiur patru suti optzăci stânjin g(os)pod, după cum prin mărturiia ci au dat rânduiții de noi să arată. Și mergând și însuși noi la stare(a) locului am făcut cercetari și s-au aflat măsurătoare(a) lor adivărată și loc slobod fără de nici o pricină nidat nimăruia danii sau miluiri cu hrisov. Și așa s-au pus și pietri hotară di către noi la locurili însămnati, adică în cutri patru colțurili locului undi să cuprind în fiișticari hotar câti 120 stânjini și după p(i)etrili hotară ci s-au pus la locurili însămnati am dat această mărturii hotarnică la mâna dum(nea)ei stol(niceasa) Marii Costăndăchii.

Dumitrachi Mic(le)scu sto(lni)c.
Stefan Roset clucir.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 433/36. Original.

---

413 **1794 iunie 23**

Adică eu, Calciul pitariul, dat-am adevărată scrisoare(a) mea la mâna dum(i)sali vătav(u)lui Ioniț(ă) Țarălungă, precum să-s(e) știi că am cumpărat vinitul moșii de la Lunca Ban(u)lui a dum(i)sali ban(u)lui Gavril Conachi în trii ani și acum apucându-mă la samă. Deci eu fiind că sămili meli sântu acolo, printr-acestu zapis m-am legat puindu-m(i) vade(a) până zăci zili a lunii aceștie iulii să-m(i) aducu sămili, și cu ce voiu mai rămâne datoriu să dau, iar când eu la vade(a) nu mă voiu afla atunce câtă cheltuială și înplineală să aibu a plăti eu.

(17)94 iuni(e) 23

Eu, Calciul pitar, adiverez.
Acestu zapis l-au dat în mâna me(a).
<ss>

<Pe verso>: Pentru orzu vii ști că am dat cinci lei pi chilă, că cum va vindi la Bârlad așa să le dau și eu. Bani eu aici n-am, aici mai multu dicât doozeciși șapti de lei di a dumitali pintru V(â)rlăzene di cându am pus al slujb(e)l(o)r am cunoscut că se de (…) cu tot; Pentru lemnu vei ști dumn(e)ata că am făcut izvod di tot. Gligori au măsurat, care au vinit la dumn(e)ata Ion Butunoi au scris; din tot lemnul n-au agiunsu o sută de podele ci-i cu izvod, nu vor să tai zâcându că ne-au adus după izvod.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 583/4. Original.

---

414 **1794 iulie 1, Iași**

Noi Mihail Costand(i)n v(oe)v(o)d, cu mila lui D(u)mnezeu domn Țării Moldovvii. Facem știre prin această carte a domnii mele că domnie me binevoind cu a noastră milostivire, dat-am și am miluit pe credincios boeriul nostru dumn(ea)l(ui) Arghirie Cuza biv vel caminariu cu un loc de case din târgul Vasluiului, care pân(ă) acum au fost drept domnesc nedat nimărui. Care loc după poronca domnii mele ce s-au dat către ispravnicii de Vasluiu, dumn(ea)l(ui) Dimitrie Miclescul biv vel stolnic i dumn(ea)l(ui) Ștefan Ruset biv vel cluceriu sau și hotărât în stânjăni; Adică măsura întâi s-au început despre apa Vasluiului partea din sus despre meazinoapte și la deal alăturea cu zaplazul bisericii spre apus pân(ă) înpotriva ogrăzii lângă drum, și s-au găsit șeptezeci și opt stânjăni domnești. Măsurând și la vale spre apa Bârladului, unde să megieșește cu un Grigoraș Petrea mazil i cu preut Gheorghie, pân(ă) supt piscu unde a umblat drumul cel mare den vechiu și s-au găsit șeptizeci stânjăni. Și de acole măsurând spre răserit și cam la vale pân(ă) la locul undé s-au cunoscut cărămidărie veche s-au găsit optzeci stânj(eni). Măsurând și de acole în sus pe supt piscu și alăturea cu drumul despre apa Vasluiului pân(ă) la locul unde s-au început măsura întâiu s-au găsit una sută stânj(eni). Iar înpregiur s-au găsit tot locul trei suti treizeci și unul stânj(eni) domnești, cum s-au văzut mărturie acelor ce de ispravnici au fost rânduiți de-au măsurat locul acesta dintr-acest an, iun(i)e 25, anume Costandin Adam, i Gheorghe Arapul, i Chirila Solomon, i Ioniți, ginerile lui Trohin, i Ion Iftodi târgovățu, i Ion Rusul, i Neculai Dediulescul, încredințată și de numiții mai sus bo(i)eri ispravnici. Deci, dar după măsurile și semnile arătate să stăpânească dumn(ea)l(ui) caminariul Arghirie Cuza locul acesta ca pe a sa dreaptă ocină și moșie. Asupra cărue loc cartea aceasta a domnii mele se-i fie dumn(ealui) și urmașilor sei moștenitori întăritură milii ce-am făcut statornică neclintită și nerușuită nici odinioară, care s-au întărit și cu a noastră domnească iscălitură și pecete. Și poftim domnie me și pe alți frați luminați domni carii în urma noastră vor fi la domnie aceștii țări ca asemine se întărească pentru a domniilor sale pomenire.

҂аѱчд҃ <1794> иȣли(є) а҃ <1>. În Eși.
Ио Михаил Сȣцȣ воєвода.
Н(єкȣлаи) Рȣсєт вєл лог(о)ф(є)т прокитох.

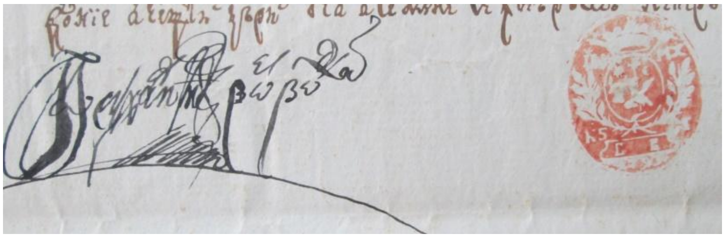

Hrisov g(os)p(o)d pe loc g(os)p(o)d din Vasluiu unde au fost curțile g(os)p(o)d / (17)94 iulii 1; Vasluiu, 1794 iulie 1, No. 53; Citit și transcris Const. Litic.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDXCII/8. Original, sigiliu oval.

EDIȚII: Gh. Ghibănescu, *Vasluiul*, p. 173-174, nr. CLXXIII.

---

415 1794 iulie 6

Io Mihail Costandin Suțul v(oe)voda, cu mila lui Dumnezău, domn Țărâi Moldovei. Credincioși boerii domniei mele, dum(neavoastră) Grigoraș Costache biv vel pah(arnic) i dum(neavoastră) Gheorghii Buzdugan biv vel med(elnicer), isprav(ni)ci de țin(utul) Fălciiului, i dum(neavoastră) Costandin Costachi biv vel comis i Ioan Jora pos(telnic), s(ă)nătate. Prin jaloba ce-au dat domniei mele Grigoraș sin Toader Scărlet pit(ar) ot Fălcii, au arătat că la acel țin(ut) al Fălciiului, pe apa Bârladului, ar fi având giumătate de sat de Călinești și giumătate de sat de Beșicani, danie cu scrisoare de la unchiul seu Toader Dabija. Iar celelalte giumătăți de sate ar fi a niamului Stamatineștilor, ce sint trăitori tot la acel țin(u)t, care-i cu lăcomie s-ar fi întinzând cu stăpânire și la părțile numitului jăluitor.

Deci cerându să i să aliagă drepte părțile sali de cătră acelora de o parte cu piétri hotară, scriem dum(nea)v(oastră), aducându-i pe acei Stamatinești de faț(ă), să cercetați pricina cu amărunt, și după dovez(i), scrisori, ce vor fi la fiiștecare parte, prin giudecată să le hotărâți cum va fi drept, dând și mărturie de giudecată la parte ce să va cădea. Și după giudecată de a fi trebuință de hotărât, dinpreună cu dum(nealui) comis(ul) Costandin i post(elnicul) Ioan Jora veți rândui și din parte dum(nea)v(oastră) din mazilii acelui țin(u)t pe care veți socoti a fi oameni vrednici și cu știință la hotărât ca să margă la stare acelor moșii de sus numite, unde adunând de față pe toți acei Stamatinești i alți megieși înpregiurași, cu toate scrisorile ce vor fi având, întâi să afle și să s(e) dovediască cele drepte și adivărate marginile acelor moșii.

Și apoi după scrisori vrednice de credință, cum și după mărturie de giudecată a dum(nea)v(oastră), să (se) aliagă drepte părțile numitului jăluitor deoaparte, stâlpindu-le cu pietri hotară pinpregiur i cu măsuri în stânjini, atât pe amândoă părțile în lungu, cât și în curmezâș, pe trei locuri.

După care hotărâtură ce să va faci, să i s(e) dea numitului jăluitor și mărturii hotarnice după obiceiu în sămni, cu arătare stânjânilor în lungu și în lat i pietrile hotară și alti sămni pe la locurile ce s-au pus, cum și cu a cui moșii pinpregiur se megieșesc, iscălite de dum(nea)lui comis(ul) Costandin Costachi i de post(elnicul) Ioan Jora, i de mazilii rânduiț(i) din parte dum(nea)v(oastră), cum și de Stamatinești și alți megieși înpregiurași, pe care mărturii hotarnice aducându-le și la dum(nea)v(oastră), și făcându-le căzuta cercetare și aflându-le a fi făcute cu priimire tuturor megieșilor se le adiveriți și cu iscăliturile dum(nea)v(oastră).

Iar când la hotărât va naște pricină dispre vreo parte, atunci dispre parte aceia cu pietri hotară să nu să stâlpască, ce pre cum va fi curgire pricinii, să dați mărturie pre largu la parte ce se va cădea, făcând și hartă asămine și întocma de stare moșiilor cu arătare stânjânilor în lungu și în lat, arătând și locul acel de pricină iarăși cu măsurile lui, cu care înpreună și cu zî de soroc ce le veți puni, viind amândoă părțile la Divan, între care va fi pricina, să li s(e) dea hotărâre după cum va fi drept.

1794 iul(i)e 6.
Прочи вел лог(о)ф(ъ)т.
S-au trecut în condică.

<Pe verso-ul filei a doua>: 1794 iuli(e) 6.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 615/26. Original, sigiliu oval, difolio.

---

[1] Rupt.

---

416 **1794 iulie 11**

Cu frățească dragoste mă închin dumi(tale) arh. stolnicese

† Am priimit scrisoarea dumitale și am văzut cele ce-mi scrii. Prin hrisov vei ști dumi(tale) că din mila mării sale s-au isprăvit, făcând măriia sa această milă cu dumneata, numai cu mare greutati păr când am găsit vremi ca aceia cuviincioasă și au luat acest sfârșit, la (?) care hrisov să află la mine și când vii vini aicea la Iași îl voi (da) dumitali. Adevărat, cu acest s-au făcut cheltuiala și cu osteneală și de vei trimite cheltuiala și osteneala acelora care s-au aflat prin această sâlință îl voi trimite. Ba socotești dumi(tale) că vei vini și atuncea vei aduce acea cheltuială și osteneală să rămână păr când vei vini, și răm(ân),

(17)94 iuli(e) 11

Al dumi(tale) ca un frat(e),
<ss>Vasili pah(arnic).

<Pe verso>: Cinst(itei) și a meli (…) dumis(al)i stolnicesii Marie Costandăchio(a)i cu frățească drag(os)t(e) să dea.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 433/37. Original.

---

417 **1794 septembrie 30**

Pentru doao sute de lei ce sânt pentr-un zapis a dumis(a)le pit(a)r(ului) Toader Jora, pe cari bani au fost ca să-m(i) dea dum(nea)l(ui) podul de la Răbâia că să-l stăpânesc într-un anu, dar fiind că dum(nea)l(ui) pod(ul) nu mi l-au dat până acum, și acum anu acesta dându-mi-s(e) s-au protimisit Episcopiia și l-au luat la a sa stăpâniri cu luminată cartea g(os)pod, descărcând pe dum(nea)l(ui) pit(arul) de acele doao sute lei ca să mi le răspundă Episcopie. Însă fiind că după cerirea me, pod(ul) tot eu l-am cumpărat și pe Episcopie după preț cu învoială precum arată în deosăbit zapis, mi s-au cerut zapisul acel de doao sute de lei a dumis(ale) pit(arului) în loc de bani.

Și eu fiind că au trecut câț(i)va ani de când s-au dat acei bani, și pod(ul) la stăpâniri nu l-am avut, având să mai cei dobândă pe bani la dum(nea)l(ui) pit(arul), n-am dat zapisul acela, ci am dat acest sânet în locul zapisului cum că s-au descărcat dum(nea)l(ui) pit(arul) de doao sute lei, care i-au primit Episcopiia de la mini prin zapis. Și m-am iscălit.

(17)94 sept(emvrie) 30.

(…) <m.p.>.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CMXLI/83. Original.

418 **1794 noiembrie 19**

Al doile(a). Hotarnica lui Toadiru Grapă și Eni Focșa, mazili, din 1794 no(i)emv(rie) 19, urmată după carti di blăstăm, ci lămurești sămnili aceștii moșii Dodeștii.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 579/21, f. 3, nr. 2. Rezumat în copia unui jurnal al judecătoriei ținutului Fălciu din aprilie 1833.

419 **1795 aprilie 23**

Adecă eu, Costandin Chiricu ot sat Tăbărceștii din țin(u)t(ul) Tutovii, dat-am adivărat și încredințat zapisul meu la mâna dum(i)sali giupânului Ioniț(ă) Popa, precum să s(e) știi că i-am dat un locu cu bezmănu aice în târgul Bârladului, cari loc iasti la malul Bârladului, însă începându-să din cap(u)l podului cel mari în gios spre ame(a)zizi până în crâșma lui Costandin Botezat, cari crâșmă a Botezatului iasti făcută iar pi locul meu și dată tot cu bezmăn, pi cari loc iasti și o căsuți vechi i o pivniț(ă) stricată.

Deci eu acel loc di sus pomenit l-am dat dum(i)sali cu bezmăn câte 15 lei, adic(ă) câte cinsprezăci lei pi an, din cari bani am și luat acum înnainte șapti pol lei, și cei șapti lei să mi-i de la giumătate di anu și la toț(i) anii așa să aibă dum(nea)lui a-mi da banii.

Deci dum(nea)lui să aibă a stăpâni pi loc în toată viiața dumisali cât a trăi, atât dum(nea)lui, cum și fii i nepoți(i) i strănepoți(i) în veci nestrămutat. Și banii să mi-i de în viiața me mii, iar după mo(a)rte me la ne(a)mul sau épitropul meu ce va rămâne în urma me, și dum(nea)lui să stăpâne(a)scă în paci dispre toate ne(a)murile meli, iar di s-ar scula cineva din rudenii cu stăpâniri asupra acestui loc, cu mini să aibă a-ș(i) căuta, iar pe dum(nea)lui să nu-l superi. Și cât a voi să-i fii cu bineoa ce iasti făcută pi dânsul, volnic să fii, iar când a voi ca să o strici și să facă altili noo, iarăș ari toată voia să fac(ă) ce ar voi ca pi un drept loc al dum(i)sali nioprit di nimine.

Și pentru mai adivărată credința me-(a)m pus deget(ul) neștiind carti și la facire acestui zapis s-au întâmplat și alți neguțitori cari s-au și iscălit di marturi .

1795 apr(ilie) 23.

Eu, Costandin Chiric, adiverez.

Crăste Străiu post(elnic) (?) <m.p.>.

Constandin Iașan căp(i)t(an), mart(or) <m.p.>.

Anastasis Gheorghiu [1] <m.p.>.

Ion Cârji, martur.

Erei Gligori proin prot(opop) <m.p.>.

Costandin Dimitriu (?), martur <m.p.>.

(...)[2] <m.p.>.

Manthos Dimitriu[3] <m.p.>.

Eu, Iordache Bou, martur.

Sandu Bou, martur.

Zapisul l-am scris cu zisa lui Costandin Chiric eu și sânt mart(or).

Vasile Iașan post(elnic) <m.p.>.

Eu, Toadir Chiric, fiind că au dat frati-meu Costantin locul acesta cu bezman fi(i)nd cu voe me am iscălit și eu, și pentru binaoa me-au dat 10 lei pol și de acmu înnainte să aibă a stăpâni în paci dispri noi.

Goghiu... sân Poroș am fost faâi cându au iscălit și To(a)dir Chiric brat Costandin luându-și zăce pol lei pentru binaoa ci este pe loc.

Dimitrachi Duca m-am întâmplat față când au iscălit To(a)dir luându-și 10 pol lei.

<Pe fila a doua>:

Lei Parale
7 ½ Adică șapti pol lii am mai luat di la giupânul Ioniț(ă) cari au (i)stovit pi un an.
(17)95
maiu 11.
Un leu pol tij a mai luat pi anul viitor.
Costantin Chiric și eu Toader Chiric.

<Pe verso-ul filei a doua>: Zapisul lui Costandin Chiricu ot Tăbăcești pentru locul ce l-am luat cu bezmăn de aice din Bârlad ot capul podului. 1795 april(ie) 23.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 615/28. Original, difolio.

EDIȚII: Iacov Antonovici, Episcopul Hușilor, *Documente bârlădene,* IV, p. 232-234, nr. CXLI.

---

[1] Iscălitura în limba greacă; reproducem după Iacov Antonovici.

[2] Iscălitura în limba greacă.

[3] Iscălitura în limba greacă; reproducem după Iacov Antonovici.

---

420 **1795 mai 2**

Adic(ă) eu, Demiian Bărarul monahul, dat-am zapisul mieu la mâna nepotului mieu Manolache Lupașco i la mâna nepotului Gavrilă Zorilă, precum să-s(e) știe că le-am vândut partea mea din Osieci, pre care moșie am avut-o și eu moșie stăpânitoare dinpreună cu dinșii de la moși(i) noștri. Și fiind că eu am îmbătrânit și fecior nu am, pentru aceasta am vândut-o nepoților mii de a mea bună voe ca să fie stăpânitori în veci. Și acum înnainte am luat 20 lei, adică do(uă) zeci lei, și după alegerea părții mele ce mi să va alege mi-or da și ceilalți bani, fiind că ei au mai avut cumpărătură și cu acel prețu le-am vândut și eu. Și de aicea înnainte cine s-ar scula să strice această bună vânzare a mea, să fie ne(i)ertat de mine și de D(umne)zeu. Și când am vândut s-au întâmplat și alți o(a)meni de față, care să vor arăta cu mărturie, și eu pentru mai adevărata credință mi-am pus numele și degetul ca să fie de bună credință.

Mai 2. 1795

Eu, Dămiian Băraru monahul, am vândut.

Gligori (...) biv poroș(nic), am fost faț(ă).

Eu preot Badul am scris cu zisa numitului de mai sus vânzătoriu și fiind și de față.

<Pe verso>: Zapesul lui Dămeian Bărariul, monah de Oseiaci.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Adam, II/30. Original.

421 **1795 iulie 7**

Noi, Alexandru Ioan Calimah v(oe)vod, cu mila lui Dumnezău domn Țării Moldaviei. Cinst(iți). Credincioși boerii domnii mele, dum(nealui) Vasâle Costache biv vel spat(ar) i dum(nealui) Enachi biv vel sărdari, săn(ă)tate. Vi să face știre că prin jaloba ce au dat domnii mele Ion Jora, fiiul răposatului Antohi(e) Jora de la țân(u)t(ul) Tutovii, au arătat că la acel țân(u)t ar fi având vr(e)o câteva părți de moșie, anume Plopeni în gura Grumăzoai(i), i Crăciuneștii pe apa Elanului, i Sărățăni i Ungurașii i Hulubeștii i Crețana i Berteștii, și că să înpresoară de cătră răzășii de acolo, au făcut cerire ca să s(e) aleagă și să i s(e) hotărască numitele părți de moșie. Drept aceia scriem dumn(ea)v(oastră) să aduceț(i) pe acei răzăși față, unde fiind și jăluitoriul să faceț(i) cercetare cu amăruntul tuturor scrisorilor ce vor fi de îmbe părțile, și precum veț(i) cunoaște a fi drept prin giudecată să hotărâț(i), și la parte(a) ce să va căde(a) să daț(i) și carte de giudecată, și atunce de să va dovedi că are jăluitoriul numitele părți de moșie după cum arată și de va fi trebuință de hotărât, neputând a mergi unul din dumn(ea)v(oastră) la stare(a) moșiilor din mazâlii acelui țân(u)t pe care îi veț(i) socoti a fi o(a)meni vrednici și cu știință la hotărât, și vor mergi la stare(a) numitelor părți de moșie unde adunând pe toț(i) răzășii i megieșii și înpregiurașii acelor părți de moșie, și după cercetare(a) ce vor face după (cu)[1]prindere(a) scrisorilor ce va fi având jăluitoriul, să aleagă acele părți de moșii măsurându-le în lungu și în latu, și pe la locurile ce va fi trebuință, și va da dreptate să le stălp(e)ască și cu pietri hotară, după care alegire și hotărâtură ce vor face rânduițâi aceia să de(a) și mărturie hotarnică în semni și în stânjăni iscălită pe obicei atât de toț(i) răzășii i megieșii și înpregiurașii acei moșii și alții care să vor întâmpla faț(ă) la hotărât, cum și de rânduițâi aceia, pe care aducându-o la dumn(ea)v(oastră) și făcându-i căzuta cercetare, de va fi făcută cu bună dreptate și primire(a) tuturor să o încredințaț(i) și cu a dumn(ea)v(oastră) iscăliturі, iar când la hotărât va naște pricină de nemulțămire despre vreo parte, atunce cu pietri hotară să nu să stâlp(e)ască, ce în ce chip să va dovedi pricina să daț(i) dumn(ea)v(oastră) mărturie pre largu la parte(a) ce să va căde(a), făcând și hartă închipuitoare de stare(a) părțâlor de moșii, cu care înpreună și cu zî de soroc după vreme(a) lucrului viand amândoauă părțile la divan, li să va da hotărâre după cum dreptate(a) va da.

1795 iuli(e) 7

<Pe verso-ul filei a doua>: Cinst(iți) credincioși boerii domnii mele, Vasâle Costache biv vel spat(ar) i dum(nealui) Enache biv vel sărdariu, isprav(ni)ci de țân(u)t(ul) Fălciiului, cu săn(ă)tate să-s(e) de(a). / Ion Jora, fiiul răp(o)satului Antoh(ie) Jora.

Proci vel log(o)f(ă)t.
S-au trecut la condică: <ss> M. cond(icar).

Arhivele Naționale Iași, Fond Fond Mănăstirea Neamț, LXXXVI /21. Original, difolio, sigiliu din ceară roșie.

---

[1] Rupt.

---

422 **1795 octombrie 9**

Cu frățasc(ă) dragoste ne închinăm dumi(tale) arh(on) vel armaș.

Acest armășâl dinpreună cu vechil(ul) Mănăstirii Râșcăi cu luminat(ă) carte mării sale lui vodă de volnicii, ca să ia pe un Drile țâganul cu fămeia lui și cu copii lui, și cu tot niamul lor ce să află supt stăpânire(a) dumi(sale) stol(ni)ce(sei) Marii Costandăchioaia la satul Șărboteștii de la acest țân(u)t, vei ști dum(neata) că dumne(a)ei stolniceasa nu să află acasă, ce este dusă în gios la Necorești pentru culesul viilor, și nefiind dumne(a)ei, nu are cini să răspund(ă).

Și pentru acee nu lipsiiu a înștiința pe dum(neata).

1795 oct(omvrie) 9.

A dumi(tale) ca niște frați.

Iordache (…) <m.p.>.

Ștefan sulge(r) <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: Cinst(it) al nostru ca un frate dumi. vel armaș cu frățasc(ă) dragoste; 1795 oc(tom)vr(ie) 9; Pentru țigani.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Râșca, XVIII/29. Original, difolio, filigra.

---

423 **1796 ianuarie 30**

Vaslui.

Acist armășel viand aici la noi cu luminat(ă) carte g(os)pod de volnicii ca să ridici pe un Drile țigan cu tot niam(ul) său dintre țigani(i) dumi(sale) stol(ni)ces(ei) Marii Co(sta)n(dăchioaia), căruia după poroncă dându-i și de către noi un om, și mirgând la dumi(sale) stol(ni)ce(a)s(a) spre râdicare(a) țiganilor, dumi(sale) au arătat că acil Drile, țigan adivărat au fost mai în anii trecuți la dumis(ale), dar viind iarăș un armășel cu volnicii i-au luat dintre țigani(i) dumi(sale) și i-au dus la dumi(sale) spat(arul) Saule și di atunci încoaci nimică nu știi de acei țigani.

Și pentru încredințare s-au dat această adiverinți după arătare(a) dum(i)sale.

(17)96 ghin(a)r(ie) 24.

Nohit (…) med(e)l(nicer) <m.p.>.

(…) <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: Țigani.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Râșca, XVIII/30. Original, difolio.

---

424 **<1796> mai 24**

Pre înălțate doamne

Iarăș cu al triele(a) răvaș mai jălu(i)escu mării tali pintru venitul moșii de la târgul Vasluiului, ce iaste afară din vatra târgului, care iaste a Mănăstirii Precistii din Roman, cari mănăstire este mitoc Sfintii Mănăstiri a Sfântului Spiridon și a spitalului de aice din Eș(i). Pentru cari pricină am fost mai jăluit mării tali la luna trecută ghenari, și fiind orânduit la dum(nealui) vel vist(iernic) ca să cercetezi dumnealui scrisorile mănăstirii și scoțindu perilips se arăte mării tale, și de atunce iaste atâta vremi și ce pricină este, nu știu, că până acum nici o curmare n-am luat, și mănăstire(a) acmu de doi ani să păgubești de venitul moșii. Și osăbit s-au scris carte g(os)pod și către dumnealui pah(arnicul) Iordachi Ros(e)t, fiind isprav(ni)c, ca să cercetezi pe târgoveții de Vasluiu pintru ce pricinu(i)esc de nu vor să de(a) venitul moșii, și iarăș nu pot să știu la ce-au rămas, că nici un răspunsu n-am văzut. Și fiindu că de la mărie ta sint trii luminate cărți g(os)pod de stăpânire ca să-ș(i) ia mănăstire(a) adetiu(l) moșii după ponturi, și vechil(ul) ce-au fost pus de la mănăstire asupra moșii, nevrând oamenii să de(a) adetiul prin știre(a) dum. sus, li s-au luat zăloage până să va alege și să va hotărî de către mărie ta, și oamenii acum nu știu cu ce poroncă că s-au sculat în tării ş(i)-au mersu de ş(i)-au luat zăloagile de la vechil. La cari mă rog milostive doamne să fie luminată poronca mării tale la dum(nealui) vel vist(iernic) să arăte scrisorile mănăstirii mării tali ca să nu rămâie mănăstire(a) și spitalu(l) păg(u)bași, pintru că mănăstire(a) și spital(ul) razimă și nădujdu(i)ești numai la agiutoriul și în mila mării tali, ca să-ş(i) afle dreptate.

маи к͡д <24>

Rugătoriul mării tale preutul Efstatii, vechilu(l) Mănăstirii Sfântului Spiridon din Iaş(i).

Dum(nealui) vel vist(irnicul) se cercetez(i) și se ne înnștiințez(i), mai 25.
Vel clucer.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 431/11.

425 **1796 august 10**

No. 14. Anul 1796, luna avgust, zioa 10.

Mărturie lui Gavril Butuc din porunca isprav(ni)ci(lor) s-au cercetat cu oamenii din din satul Tămășănii pentru Horăști.

Aducând un cinstit răvașul dum(i)l(o)rs(a)s(ale) boerilor ispravnici de țân(u)t Fălciiului de la dum(nea)lui c(u)c(o)n(ul) Toderașc(u) Bașotă pah(a)r(nic), i de la dum(nea)lui sulger Filipachi, cu plecăciune am luat, adică dumn(ea)ei cucoana Todosiica Costachi stol(ni)ce(a)s(a) au adus-o pentru pricina moșii dum(i)s(a)le Horeștii, întru care răvaș îmi scrie ca să mărgu la fața locului să fac cercetare pricinii cu amăruntul.

Și mărgând eu înpreună cu înpreună cu vechilul dum(i)s(a)le cu cucoanii Todosăicăi, am apucat pi oaminii din Tămășăni ca să-mi arăte cu ce cuvânt au intrat în moșie Horeștii, cum și pentru scrisori i-am apucat ca să-mi arăte scrisori dovezi ci vor fi având asupra numitii moșii Horeștii, și ei nici o scrisoare nu mi-au arătat ca să pot cunoaște cu ce cuvânt au intrat în moșii, ci numai cu gurile zic că această hliză este (...), iar scrisori dovezi vechi vreun ispisoc sau alte scrisori nu mi-au arătat ca să mă înțăleg.

Deci am cerut și la vechilul dum(i)s(a)le stolnicesăi ca să scoată scrisori dovezi, și vechilul dum(i)s(a)le au scos și mi-au arătat ispisoace vechi, cum și o anafora de la mărie sa Alexandru Mavrocordat v(oe)vod, cu care anafora s-au giudecat cu dânșii, însă cu Petre Tălăbir, și cu Bosna, i cu alții ai lor, și i-au dat rămași cum că ei nu au nimică în numita moșie.

Deci eu mergând după poruncă am cercetat cu amăruntul stare locului, și așa dă cunoștința me că nu să mai poate a mai fi altă hliză de moșie pintre hotarul Cărpeștilor, i pintre hotarul Horeștilor, care am căutat și pe răzășii din Cărpești, și au mersu de mi-au arătat hotarăle Cărpeștilor, și am cunoscut că răz(ă)și(i) fără de cale să acolisăscu de această hliză din numita moșie.

Și pentru aceasta am dat această mărturie la mâna dum(i)s(a)le stol(ni)ces(ei) Todosăicăi, căzindu-să dumis(a)le, iar ei ș-au cerut voe și zi e soroc ca la Sântă Mărie mică să margă la Huși înnainte dum(i)lors(a)le numiților boeri ca să să giudeci. Care eu am avut poroncă să fac și izvod de câtă dejmă s-au luat de oamenii din Tămășăni, cari izvod este la mine, și să dau și mărturie la ci parte să va căde.

Și spre încredințare am iscălit.
Iscălit Gavril Butuc.
Vel log(o)f(e)t procit.
De mine s-au posläduit
Toader Moțoc ot Divan.

Biblioteca Academiei Române, MCCCCXXV/63. Copie.

426 **1796 septembrie 7**

Noi, Alexandru Ioan Calimah v(oe)voda, cu mila lui Dumnizău domn Țării Moldavviei. Fiind mari trebuință de zapcii oamini vrednici a să rândui spre zapcilicul și pornitul la schele Galații zahereaoa cerșută de la țin(u)t(ul) Covurluiului, spre încărcatul corăbiilor capanlâilor, iată rânduim domnie mea și pe Ioniță Manoli, carile să aibă a a urma la zapcilâcul trebuincios întocma după povețuire ce va lua de la dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) Costandin Paladi, cari esti rânduit de cătră domnie mea mumbașir asupra pornirii zahirelii aceștie, urmând toati chipurile cuviincioas(e) ca să poată lua poronca, sfârșit cu un ceas mai înnainti și întocma precum să ceri.

1796 săpt(em)v(rie) 7.

Proci vel vist(iernic).

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CXXXI/129. Original, sigiliu oval.

427 **1796 octombrie 14**

Noi Alexandru Ioan Calimah v(oi)evoda, cu mila lui Dumnezeu domn țării Moldaviei. Bo(i)eriul nostru Ioan Ursoianul biv г҃ <3> log(o)f(ă)t săn(ă)tate. Ți să face știre că prin jaloba ce-au dat cătră domnie me(a) pit(arul) Iordachi Iurașc(u) au arătat cum că la țin(u)t(ul) Vasluiului în moșie Mogoșeștii pe Vilna ar fi având niști părți de moșie asupra cărora ar fi având și scrisori încredințate, care nefiind alese despre părțile celoralanți răzeș(i) au făcut cerire ca să i s(e) aliagă de o parte. Deci iată te rânduim domnie me(a) să mergi la stare(a) acei moșii unde adunând pe toț(i) răzeși(i) i megieși(i)și alți înpregiurași cu scrisori dovezi ce vor fi având, față fiind și jăluitoriul, iarăș cu scrisorile sale, să faci mai întâiu cu amăruntul cercetare ca s(ă) afli și să dovedești celi drepte și adivărate margini a numitei moșii Mogoșeștii și măsurându-o în stâ(n)j(e)ni, atât în lungu pe amândouă părțile, cât și curmeziș pe trei locuri pe la capete și prin mijloc, apoi după cuprindire(a) scrisorilor pit(arului) Iordachi Iurașc(u) ce vor dovedi drepte părțile sale, să i le alegi de o parte, și pe la locurile ce a fi trebuință și a da dreptate să le stâlpești și cu pietre hotară despărțitoare, după care alegire și hotărâtură ce vei face să dai pit(arului) Iurașcu și mărturie hotarnică în semne și în stâ(n)j(e)n(i) iscălită pe obiceiu atât de însuț, cât și de alți răzeși și alți înpregiurași. Iar când la hotărât va naști pricină despre vreo parte pietri hotară să nu pui, ce cu mărturie pre largul de curgire(a) pricinii și hartă asemine închipuită de stare(a) locului de pricină în care să-s(e) aräte și locul acel de pricină cu măsurile lui în lungu și în lat să vie la divan și de aice li-s(e) va da hotărâre dup(ă) cum va fi drept.

҂аѱчѕ҃ <1796> окт(ом)в(рие) ді҃ <14>.

Прочи вел лог(о)ф(е)т.

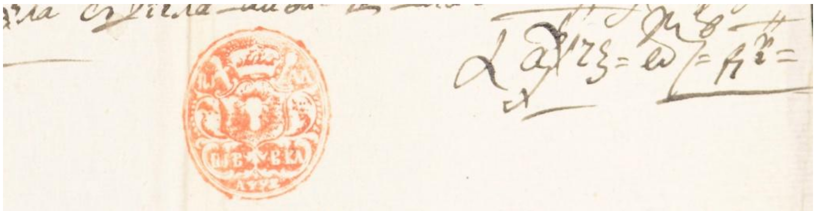

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CIV/126. Original, sigiliu imprimat în chinovar.

428 **1796 decembrie 15**

Lei
100. /adecă/ una sută cincizăci am mai luat de la preasvinție sa părintile Episcopul de Huș(i), chirio chir Gherasim, din banii vânzării podului i moșii Răbâia, și spre încredințarè am dat acest sinet de mini iscălit.
1796 dec(e)mv(rie) 15.
Toader Jora pit(ar).

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CMXLI/88. Original.

---

429 **1797 februarie 13**

De la isprăvnicie Tutovi(i).

După luminată carte(a) mării sale Alicsandru Ion Calimah v(oie)vod ce ne-au adus Enachi Cimbala pentru niști părți de moșie ce ari la acest țân(u)t, atât baștină părințască, cât și cumpărături, în moși(a) Tăbăceștii, cum și într-alte hotară, ca ori din ce parte di moșie să să hotărască după scrisori și dovez(i) ci va ave(a), cum și despre un Ion Dămiian, ci ar fi pus stăpânire pe 17 pol stănjăni, ci ari cumpărături din moșie Tăbăcești de la neam(ul) Băgiștilor, anumi Marcu, i Todosie, i Vasălachi, cu zapisă Enachi Cimbala, ca să facim circitare cu amăruntul, și după cum vom găsî cu cale și cu dreptate, să dăm mărturie la parte(a) ci să va căde(a); Și aducându-să fați amândouă părțile, unde fați fiind și toți răzășii, atât numiții vănzători, cât și tot neamul din bătrân(ul) Băgiștilor, și după ci cu amăruntul circitare ce li s-au făcut, întrebându-s(e) pi Ion Dămiian cu ce cuvânt au pus stăpânire pi stănjinii di mai sus numiția Băgeștilor, el au răspunsu întâi că este răzăși al doile(a), că au cumpărat cu bani părțile acilor di mai sus numiți, și scoțind un zapis di la 1793 iuli(e) 29, în care scrie cum că Marcu Băge i-au vândut drept parte(a) lui 11 pol stânjăni, iar pentru cielanți stănjăni nici o scrisoare nu au mai avut, și zâcând că fiind răzăș el să protimisăști a stăpâni, și că când au cumpărat Enachi Cimbala acii stânjăni, el nici o știință nu au avut, și întrebându-să și pi răzăș(i) i pi vânzătorii ci sânt fați și acum, din care Marcu lipsind, di atunce toț(i) au mărturisât că Ion Dămiian nici un răzăș cu dânșii nu este și că zapisul ci-l ari di la Marcul Băge este făcut cu iconomie, fiind că Marcu își vândusă parte(a) lui Cimbalii cu o lună și nouă zâle mai înainte și înbătându-l Ion Dămiian pi Marcu la crâșmă, i-au zâs ca să-i di(a) zapis(ul) pi parte(a) lui (...) și el să va giudeca cu Cimbala, și așa au luat zapis(ul) di la dânsul. Întribându-să și pi Enachi Cimbala să răspunză pentru aceli părți ci le-au cumpărat di la Băgești, el întâi au scos un suret di la 6590 <1442> fev(ruarie) 21, di la mărie sa Ștefan vod(ă), îm care scrie parte(a) ci tragi Cimbala din hotarul Tăbăceștilor, i un zapis din 7180 <1672 septembrie 1-1673 august 31> di cumpărătură di la un Hilohi Băldurar și cu fimie lui Anghilina, fata Barbului, parte(a) lor din acea moșie baștină, i un zapis din 7190 <1681 septembrie 1-1682 august 31> iar cumpărătură di la un Nazarie săn Andronic, tot dintr-aci(a) moșie baștină a lor, i un zapis din 1776 tot di cumpărătură di la Aftinie, fata Irinii, nepo(a)ta lui Ion Pardos tot dintr-ace(a) moșie baștină a ei, i o țădulă au mai scos fără văleat, ci numai luna lui aprili(e) 18, di la hotarnicii acei moșii, anumi Ion sulger i Gligori vor(ni)c di poartă, și o mărturii di la 7289 <1780 septembrie 1-1781 august 31> în cari mărturisăști un Ghiorghi Spaimă, și Mărie Jămbuleasă, i Lupul Pleș, și Grozav Chițiga, cum că un Zaharie Porneală, strămoș a lui Ion Dămiian, au luat o slujnică a lui Ignat Băge din casă, iar nu fată a lui, după cum arată Ion Dămiian că este neam cu dânși, zâcând că au fost fată Băgii, iar nu slujnică; și aceast(ă) mărturie îi dovidești pi Dămiian că nu este nici neam, nici răzăș, cu Băgeștii, după cum au arătat și ei. Și au scos Cimbala și hotarnica ci au hotărât acele părți a Băgiștilor di la 1793 iuni(e) 20, de căp(i)t(anul) Gheorghi Galer înpreună și cu toți răzășii moșii Tăbăceștilor, unde au fost fați și Ion Dămiian la măsurat(ul) acilor părți care și însuș el nu au tăgăduit, și de vreme că el au arătat că când au cumpărat Cimbala acili părți nu au știut, dar la măsurat au fost fați, și de atunce și păr(ă) acum au tăcut, s-au dat aceli părți la stăpânire(a) Cimbalii după zapisăle și hotarnica ci are să stăpânească cu pace. Și dând cunoștința no(a)stră într-acistaș chip, s-au dat și carte de giudecată la mâna Cimbalii.

1797 fiv(ruarie) 13

Gheorghi Costandachi (?) biv vel spat(ar) <m.p.>.
(…) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 613/19. Original.

430 **1797 februarie 26**

Noi Alexandru Ioan Calimah v(oie)voda, cu mila lui Dumnezeu domn țării Moldavvei. De vremi că după hotărâtura ce(a) din poronca domnii meli au făcut boeriul nostru Ioan Ursoian biv г҃ <3> log(o)f(ă)t părților de moșie ce prin jalobă ne-au arătat pit(arul) Iordache Iurașco că are în hotarul Mogoșăștii de la țin(utul) Vasluiului, nedându-să sfârșit au rămas ca prin cercetare(a) Divanului să să de(a) hotărâre. Drept aceia, iată prin această carté a domnii meli să puni soroc lui Vasili sin popa Lupul i Ichim Jăverdean i Gavril căp(i)t(an) i Lupul Săroiul și altor răzăși ai lor de numita moșie, ca la nouă zile a lunii lui mart(ie), negreșit să afle la divan ca să ste(a) la giudecată cu pit(arul) Iurașco, și după dreptate să să dea hotărâre, căci neviind la sorocul ce li să puni vor fi aduși cu om domnesc și vor plăti și treapădul. Aceasta poroncim.

҂аψчз҃ <1797> февр(ꙋарїе) кѕ҃ <26>
Проч вел лог(о)ф(е)т.
S-au trecut în condică.
M. cond(icar).

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CIV/127. Original, difolio, sigiliu imprimat în chinovar.

431 **1797 septembrie 11**

15. 1797 săpt(emvrie) 11. Mărturie răpăousaților boeri Grigoraș Costachi spat(a)r și Ioan Gafencu biv vel pit(a)r, ci în vreme aceia să afla isprav(ni)ci țânut(ului) Fălciiului.

De la Isprăv(ni)cia țânut(ului) Fălciiului.

După luminată poronca preînălțatului domnului nostru Alexandru Ioan Calimah v(oe)vod din letul acesta 97 mart(ie) 26, ce ni-au adus dumn(ea)ei stol(ni)ceas(a) Todosâica Costachi, întru care ni să poroncește să facem cercetare după jaloba dumis(a)le ce au dat cătră înălțime sa, arătând că moșia Tămășănii de la acest țin(u)t ar fi driaptă a dumis(a)le părințască cu scrisori și că niște lăcuitori de pe moșie aceasta Tămășănii cu nedreptate ar fi pus stăpânire asupra ei, zicând că ar fi a lor; după care cercetare ce vom face , fiind amândoaă părțile față, prin scrisori și dovezi ce vor arăta asupra aceștii pricini, precum să va adeveri pricina să dăm mărturie cu arătare pre largu la parte ce să va căde, și cu zi de soroc să-i triimitem la luminatul Divan ca să de hotărâre.

Față fiind lăcuitorii din Tămășăni, s-au întrebat cu ce scrisori și dovezi au pus ei stăpânire pe ace moșie Tămășănii și zic că iaste a lor, să ne arăte.

Ei ni-au scos de ni-au arătat o carte de giudecată de la domnul Grigori Alexandru Ghica v(oe)vod în care însuș domnul iaste iscălit și pusă și pecete, dată la mâna lor din letul ҂аψѯѕ҃ <1766> март(їе) к҃ <20>, prin care scrie că s-au pârât fața înnainte domniei sale și a tot Sfatul răzășii de moșie Tămășănii de la acest țân(u)t cu sărd(a)r(ul) Iamandache, ginerile banului Scărlătachi, ci sânt acmu răposați, arătând numiții răzăși că în moșie Tămășănii și într-alte sâliști, Horeștii, i Busteștii, i Urdeștii, i Ștefeștii, sânt ei drepți de baștină, și sânt șăzători de baștină cu casă pe moșie Tămășănii, dar sărd(a)r(ul) Iamandache le stăpânește și părțile de moșia ci au ei, și rânduiți fiind la veliții boeri ci or fi fost la aceiaș vremi ca să să cercetezi și să facă dreptate.

După cercetare ce au făcut veliții boeri, au giudecat întru acestaș chip, făcând și anafora către domnie sa, de vremi ce numiții răzăș(i) au răspuns precum că nu au scrisori ca să să poată dovedi că au parte ei în Tămășăni (măcar că într-acest loc tocmit fiind cu altă slujbă, zice câtă parte au), și au giudecat de iznoavă să miargă vornici de poartă hotarnici să măsoare toată moșie Tămășănii după scrisorile și ispisoace ce are sărd(a)r(ul) Iamandachi, și cât a rămâne din Tămășăni necuprinsu în scrisorile sărd(a)r(ului) să stăpâniască numiții răzăș(i).

Dar la aceasta nepriimindu-să răzășii, zâcând că toate aceli sâliști și Tămășănii sânt măsurate de demult de un Negre căp(i)t(a)n după scrisorile banului Scărlătachi cu carele stăpânește sărdariul. Au scos de au arătat și mărturia acelui Negre căp(i)t(a)n înnainte veliților boeri, iscălită fiind și de acel Negre, din let ҂ЗСН҃А <7251/1742 septembrie 1-1743 august 31>, în care ar fi scris că trăind răposatul ban Scărlătache, ar fi mai avut numiții răzăși giudecată tot pentru această sâliște și prin poronca g(os)pod s-ar fi rânduit pe acel Negre căp(i)t(a)n ca să hotărască partea lor deosăbit. Și după scrisorile banului ar fi măsurat toată moșie Tămășănii și s-ar fi găsit stânjâni 560, stânjinu de 8 palme, din care soma scoțându-să părțile banului Scărlătachi după zapis s-ar fi 310 stânjini, și ar fi rămas drepte părțile răzășilor 250 stânjâni, dar veliții boeri n-ar fi dat credință acei mărturii, fiind că s-ar fi arătat într-însa că cu ace măsurătură ce ar fi făcut Negre căp(i)t(a)n banu(lui) Scărlătachi nu s-au țânut, cerșindu-să să vie la Divan cu zi de soroc să-și caute dreptate.

Numiții răzăși încă de iznoavă nepriimind să miargă să să măsoare aceli sâliște, au dat jalobă la domnie sa cerșând să aibă giudecată și dreptate la Divan înnainte domniei sale cu sărd(a)r(ul) Iamandache.

Și poruncind domnie sa de s-au scos amândoaă părțile față după întrebare ce s-au făcut numiților răzăș(i) cu ci cer ei parte de moșie în Tămășăni, ei au scos tot ace mărturii a Negrii căp(i)t(a)n, zicând că zapisi și scrisori ce ar fi avut s-ar fi prăpădit din nepăcile ce au fost mai înnainte, cari mărturie cetindu-să înnainte domniei sale ar fi arătat pre larg cum că și răzășii aceștie sânt de baștină moși din moșii și părinții lor în moșiia Tămășănii, după cum s-au și hotărât de către acel căp(i)t(a)n Negre, scoțând parte lor după scrisorile banului Scărlătachi. Pentru care hotărăște domnul că din giudecată au dat rămas pe sardariul Iamandachi, ca să nu aibă a să mai întinde cu stăpânire pe parte(a) acestor răzăș(i), adecă pe acei 250 stânjâni, cii să-ș(i) stăpâniască numai părțile dum(i)s(a)le acei 310 stânjâni după zapisă și scrisori ci are.

Cu această carte de giudecată cer numiții jăluitori părțile lor arătate în moșia Tămășănii după care au arătat numiții de sus că și stăpânesc acei 250 stânjâni și că nici nu să întind cu stăpânire în acei 310 stânjâni a dumis(a)le stol(ni)ces(ei) Todosăicăi.

Față fiind și dum(nea)ei stol(ni)ceas(a) s-au întrebat cu ce ceric a să ia supt a a dumis(a)le și acei 250 stânjâni a numiților răzăș(i). Dumn(ea)ei au zis că toată moșia aceasta Tămășănii iaste a dumis(a)le baștină și cumpărătură de la niamul dum(i)s(a)le și că acei 250 stânjâni ce-i stăpânesc răzășii sânt luați cu înpresurare, zicând că la giudecata ce au avut sărd(a)r(ul) Iamandache, cumnatul dum(i)s(a)le cu numiții răzăș(i) nu ar fi avut toate scrisorile de moșia aceasta lângă sine, și că dumn(ea)ei fiind la aceia vreme făr(ă) de vârstă, cu acel chip s-ar fi făcut înpresurare moșiei Tămășănii de către acei răzăși, arătându-ne și scrisorile aceste ce în gios să arată:

Un suret de pe o carte g(os)pod de la domnul Miron Barnovschi v(oie)vod din letul 7134 <1626> april(ie) 20, prin care întărește stăpânire unui Vasile cu nepotul său Păcurariu, și Toader, și Vasile, și Apostol, ficiorii Irinii, toț(i) nepoții Gagii, strănepoți lui Petru și lui Vlaicul, după un ispisoc de întăritură de la domnul Radu v(oe)vod, pe a lor driaptă ocină și moșie pe satul Tămășănii, ce iaste în țânut(ul) Fălciiului, pe apa Jigăliei, care au fost cumpărătură moșilor lor lui Petru și frăține-său lui Vlaicu de la Toader pah(a)r(nicul), fratele lui Stan, și de la Neculaiu pah(a)r(nic), din dresul Grăubăneștilor drept 60 zloț(i) tătărăști, și satul Fântânelile unde au fost casa lor, și alte sâliști (de care nu iaste pricină, fiind supt stăpânire dumisale stol(ni)ces(ei) Todosăicăi.

Alt suret de pe un uric de la domnul Vasile v(oe)vod din letul 7151 <1643> mart(ie) 30, prin care întărește stăpânire lui Vasile Corlat biv cămăraș cu frații lui, ficiorii Irinei, și iarăș nepoți de frați ai lor, ficiorii Anii, sora Irinei, toț(i) nepoții Gagii, strănepoții lui Petru și lui Vlaicu, ce i-au miluit pre dânșii osăbită de a domniei sale milă, și au dat și au întărit lor de la domnie sa întru pământul Moldovii pe a lor driaptă ocină și moșie dintru a lor drepte dresuri ce au ei de la domnul Petru v(oe)vod și de la Radul v(oe)vod, și de la Miron Barnovschi v(oe)vod, și de la domnie sa satul Tămășănii pe pârâul Jâgălii în țânut(ul) Fălciiului, care acel sat au fost driaptă cumpărătură moșilor lor, lui Petru și lui Vlaicu, de la Toader pah(a)r(nicul), fratele lui Stan, și de la Negrilă pah(a)r(nicul), din dresul Gorbăneștilor, și iarăș satul Fântânelile unde au fost casa lor, dintru acelaș țânut, arătând și pentru alte care sânt sub stăpânire dumis(a)le stol(ni)ces(ei) Todosâicăi.

Alt suret de pe un ispisoc de la domnul Ilieș Alexandru v(oe)vod din letul 7176 <1668> mart(ie) 7, prin care iarăș întărește stăpânire lui Pascal Corlat și frăține-său, lui Grigori, ficiorul lui Corlat uricariul, altor frați a lor, lui Păcurariu, și lui Toader Băltag, pre a lor drepte ocini și moșii din ispisoace de întăritură de la Radul v(oe)vod, și de la Miron Barnovschi v(oe)vod, și de la Vasile v(oe)vod, un sat pre anume Tămășănii, pre pârâul Jâgăliei, în țânut(ul) Fălciiului, care sat l-au cumpărat strămoșul lor Petru și fratele său Vlaicu de la Toader pah(a)r(nic) și de la Negrilă pah(a)r(nic) din dresâle Gorbăneștilor, și satul Fântânelile, unde au fost casăle moșilor săi.

Alt suret de pe o carte g(os)pod de la domnul Vasile v(oe)vod din letul 7149 <1640> octomv(rie) 9, scrisă cătră sluga domniei sale Vasile Bănuț din Păncești după jaloba ce au făcut sluga domnie sale Corlat diacu pre un Ionașc(u) ungurul și alt ginirele a popii Răcicanului, zicând că-i țin o bucată de loc din hotarul Tămășănilor, unde au șăzut Dragoman, ci să chiamă Fântânelile, pe care loc scrie uricul aceluiaș slugi Vasile Corlat, și acei oameni n-au nici o triabă acolo, poroncind domnul ca să m(e)argă acel Vasile Bănuț să opriască pe Ionașcu ungurul și pre toți ficiorii popii Râcicanului de pre acel loc, iar având niscaiva dresă prin zi de soroc să m(e)argă față înnainte domniei sale.

Alt suret de pe o carte g(os)pod de la Vasile v(oe)vod din let 7147 <1638> săpt(em)vr(ie) 23, dată de stăpânire slugii domniei sale lui Vasile Corlat și frăține-său lui Păcurariu, nepoții lui Corlat cel bătrân, pe niști vii ce au avut Corlat cel bătrân la sat Tămășănii, ca altul nimine să nu aibă nicio triabă cu acele vii a să amesteca sau a le culege făr(ă) de sluga domniei sale ce-i scris mai sus, iar cine vor ave vreo strâmbătate sau niscaiva zapisă vechi de la Corlat cel bătrân să vie față.

Alt suret de pe o carte g(os)pod de la domnul Costantin Duca v(oe)vod din letul 7211 <1703> fevr(uarie) 26, prin care arată că s-au pârât față Ioan Tălăbir călăraș și cu boeriul domniei sale Ioan Bujoran pentru niște vii ce sânt la țânut(ul) Fălciiului la Tămășăni, care vie au fost a lui Corlat uricariul ce au țânut pe Anița, sora lui Ioan Bujoran, pe care vii arătând Ioan Tălăbir un zapis de danie de la Corlat uricariu și o mărturie de la câț(i)va oameni, cum că-i sânt lui date danie. Așijdere și Ioan Bujoran arătând alt zapis iarăș de la Corlat cu slova lui, care zapis l-ar fi făcut Corlat la dispărțala lor pentru bucati și zăstre ce ar fi prăpădit Corlat a Aniții, i-au dat moșii ș-aceli vii, și că fiind pricină între dânșii au hotărât domnul că di va giura Ioan Bujoran cum că nu știe nimică de lucrurile ce arată Ioan Tălăbir că au dat Corlat Aniții, cum nici de zapis, să rămâe ca să ție Ioan Bujoran viile și un vas de vin ce l-au fost pecetluit, dar negiurând, să ție Ioan Tălăbir viile și vinul.

Alt suret de pe o carte g(os)pod de la Mihaiu Racoviță v(oe)vod din letul 7212 <1703> noemv(rie) 29 prin care iarăș arată că au avut pâră față înnainte domniei sale Ioan Bujoranu și cu Ioan Tălăbir, tot pentru viile de sus arătate din Tămășăni în dial despre răsărit, și încredințază domnul cum că Ioan Bujoran au giurat după mărturie ce ar fi arătat de la credincios boeriul domniei sale Lupul Costachi biv vel spat(a)r și de la preot(ul) de acolo, și de la alți oameni buni, arătând și pentru că au arătat o carte de la Costantin Duca v(oe)vod cum l-au rămas pe Tălăbir să nu aibă triabă cu ace vii, că ar fi fost dat-o Corlat rău lui Tălăbir, și pentru că un vas de vin iarăș l-au dat lui Ioan Bujoran pentru cât au cheltuit. După care hotărăște și domnul de sus pomenit cu tot Sfatul că au dat rămas pe Ioan Tălăbir să nu mai aibă triabă cu via. Și zapisul, cum și mărturie, arată că s-au luat de la Tălăbir și s-au dat în mâna lui Ioan Bujoran, pe care întărește și stăpânire.

Alt suret de pe un zapis a lui Ioan Bujoran din let 7215 <1706> dec(em)v(rie) 21, ci arată că au vândut Lupului Costachi vel vor(ni)c o parte de loc din sat din Tămășăni, ce iaste la țân(u)t(ul) Fălciiului, parte lui Corlat, drept 20 lei, care arată că i-au luat deplin.

Osăbit s-au mai văzut la dum(nea)ei stol(ni)ceas(a) Todosâica și un izvod în care să cuprinde perilipsis de pe opt zapisă de cumpărătură ce zisă dum(nea)ei că este iarăș a niamului dumis(ale) tot din moșie Tămășănii, în cari perilipsis nu sânt trecute și veleturile zapisilor, iar cumpărăturile sânt cuprinsă aceste ci să arată, însă:

Un perilipsis de pe un zapis a lui Gavril sân Păcurariu, nepot lui Corlat, pe a trie parte den Tămășăni, dania.

Unul de la Ionașc(u) sân Băltag și de la soră-sa Avrama, pe o parte din bătrân din Tămășăni.

Unul de la Sofronie, fata lui Noor, parte ei câtă să va alege parte ei din sat din Tămășăni.

Unul de la Păcurariu pe a trie parte din sat Tămășănii.

Unul de la Ionașcu, ficioru lui Băltag și de la alții pe a trie parte din sat din Tămășănii, parte Sofroniei, câtă să va alege.

Unul pe giumătate de parte lui Grigori sin Costantin, nepot Nechitei din Păncești, din Tămășăni, câtă să va alege.

Unul de la Gavril, ficior lui Păcurariu, nepot lui Corlat, pe a trie parte din Tămășăni.

Unul de la Ionașc(u), ficioru lui Păcurariu, și de la soru-sa Avrama, pe un bătrân din Tămășăni.

Aceste scrisori ni-au arătat dum(nea)ei stol(ni)ceas(a) Todosâica Costachi, după a cărora putere ceri să ia moșie Tămășănii toată supt a duis(ale) stăpâbire, după cum și alte moșii a dumis(a)le, anume Horeștii, i Ștefeștii, i Bârsănii, i Urdeștii și Busteștii, iarăș cu puterile acestor scrisori sânt luate supt a dumis(a)le stăpânire după cuprindere anaforalii ci o are la mână de la dum(nea)lor veliții boeri din letul 1786 neomv(rie) 24, când tot cu acești răzăși, anume Ștefan Bosna, i Petre Tălăbir, i Tacu Zorilă și cu alții a lor au tras giudecată pentru acesti moșii de sus arătate, în care anafora esti iscălit și însuș mărie sa domnul Alexandru Ioan Mavrocordat v(oe)vod și pusă și pecete măriei sale.

Iar moșie Tămășănii să arată prin anafora că atunce la giudecată nefiind nici o pricină, căci ei să afla stăpânindu-ș(i) părțile lor acolo neopriți despre clironomii lui Scărlătachi, au rămas de nu s-au căutat într-ace dată, arătând dumn(ea)ei stol(ni)ceas(a) că cu cheltuiala ce făcusă la dizbatire celoralte moșii n-au avut puteri într-ace vremi de a mai căuta și pricina Tămășănilor.

Dar să vede că mai pe urmă au vrut a căuta și această pricină tot într-acel anu, dovedindu-să dintr-o carte g(os)pod tot aceluiaș domnu Alexandru Ioan Mavrocordat v(oe)vod, cu trei luni mai în urmă după giudecată, ce scrie către răposatul Iancu Greceanu vel pah(a)r(nic) i către răposat Bălasachi spat(a)r, în viață fiind, și isprav(ni)ci aflându-să la acest țân(u)t a Fălciiului într-aceiaș vremi, că după jaloba ce au dat domniei sale dum(nea)ei stol(ni)ceas(a), ce era vist(ierni)cea(ă), arătând că pentru părțile de moșie din hotarul Tămășănilor, ce are pricină cu niște oamini de acolo, nici o cercetare n-ar fi făcut rânduiții boeri și că cerând iarăș ca de isnoavă să li să scrie; Să întărește poronca după ace dintâi carte g(os)pod poruncitoari să facă numaidecât cercetare rânduiții boeri, și după cum vor afla, să de mărturie la parte ce să va căde, încă hotărânduli-să că de nu vor căuta pricina și nu vor da mărturie ce li să va căde, să va cere cu om g(os)pod.

După care poroncă au arătat dum(nea)ei stol(ni)ceas(a) că tot au prelungit-o cu uricele rânduiții boeri și nici o cercetare n-ar fi făcut, cum și de atunce și până acum arată dum(nea)ei stol(ni)ceas(a) că au mai adus cărți g(os)pod poroncitoare către isprav(ni)ci(i) ce au fost, și iarăș cu asămine uriceli purtându-o, n-au mai intrat în cercetare până acmu, dar aceli cărți ce zisă dum(nea)ei că le are, aice nu s-au văzut.

La ce de pe urmă s-au mai întrebat și pe răzășii numiți de mai au niscaiva scrisori și ei înpotrivă să arăte, și ei au zis că nici o scrisoare nu mai au, dar nici cu cercetare(a) aceasta nu s-au mulțămit, ce puindu-și zi de soroc ca la 26 a viitoarei luni oc(tom)v(rie) să să afle la luminatul Divan să li să de hotărâre.

Deci noi după poroncă făcând cercetare scrisorilor și zisurilor, atât a o parte, cât și la alta, am dat această mărturie la mâna dumis(a)le stol(ni)ceas(ei) Todosăicăi.

Iscăliți.
Grigoraș Costachi spat(a)r.
Ioan Gafencu biv vel pit(a)r.
Vel log(o)f(e)t procit.
S-au posleduit.
Toader Moțoc ot Divan <m.p.>.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCCCXXV/64. Copie.

---

432 **1798 aprilie 8**

Io Alexandru Ioan Calimahi v(oe)v(o)d, cu mila lui Dumnezeu d(o)mn Țării Moldaviei.

De vremi ce Costandin Ciorneiu înpreună cu alții ai lui din țin(u)t(ul) Vasluiului, după vade ce li s-au pus de către Divan ca la duminica Thomii să vie și să ia sfârșit priicna de giudecată ce iaste între dânșii și între Mănăstire Frumoasa pentru Poiana Mănăstirii, și ei nici pân(ă) acum n-au mai venit. Drept aceia iată să volnicești pe acest aprod carele să aibă a mergi la ținut(u)l Vasluiului și să-i râdici cu toate scrisorile dovezi ce va ave următoare la pricina aceasta, ca să ia pricina sfârșit.

1798 apr(ilie) 8
Проч вел лог(о)ф(е)т.
S-au trecut în condică.
M. cond(icar).

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CXLII/62. Original, sigiliu oval.

---

433 **1798 mai 8**

Noi Alecsandru Ioan Calimah, cu mila lui Dumnezău, domn Țări(i) Moldavi(ei).

Credincioși boerii domnii meli, dum(nea)v(oastră) isprav(ni)ci de țin(u)t(ul) Tutovii, săn(ă)t(ate). Să triimite dum(nea)v(oastră) jaloba ce au dat domnii meli Nechifora, stareța Schitului Fătăciunii, de la acel țin(u)t, din care pre larg veți înțălegi. Deci pentru înpresurarea ce arată că ar fi făcând un Ioniță Macsânu moșii numitului schit fără dreptati, scriem dum(nea)v(oastră), fiind amândoaă părțâli față, să cercetați pricina aceasta și de veți dovedi că să faci vro înpresurare cu nedreptate de către acila, să nu-l îngăduiți a mai faci supărare cât de puțână jăl(uitoa)r(ei), și venit ce să va dovedi că va fi luat acela de pe moșii, dejmă, în câtă vremi au stăpânit-o, iarăș veți înplini, dând și mărturii arătătoare pre larg de curgerea pricinii, la parte(a) ce să va cădea, ca niodihnindu-să acolo vreo parte și s-ar tragi la Divan, din aceiași mărturii să aibă Divanul știre.

1798 mai 8.

Aceasta carte și giudecată cu cheltuială me am făcut-o și cu a me ostenială. (...) <m.p.>.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, LXVII/102. Original.

434 **1798 septembrie <f. z.>**

Suret di pi hotarnica sluger(ului) Ioniță Negre din let 1798 săpt(em)v(rie).

Dum(nea)l(ui) cam(i)n(a)r(ul) Ioniți Sturz(a) prin jaloba ci-au dat pre înălțatul(u)i domnu Alexandru Calimah v(oie)v(o)d cum că i s-ar fi înpresurând o moșie a dum(i)s(ale) Popeni, la țin(utul) Tutovii, ci o ari zăstri de pi soț(u)l dum(i)s(ale), di către moșie Frunteșani a dum(i)s(ale) sărd(arului) Panaite Cazam(i)r, cum și dum(nea)l(ui) sărd(arul) Panaite asămine jalobă faci că i s-ar fi înpresurând moșăe dum(i)s(ale) Frunteșani, ci o ari și dum(nea)l(ui) zăstri di pi soțul dum(i)s(ale) Marie, fiica sărd(arului) Dediul Codrian, di către moșăe Popeni a dum(i)s(ale) cam(i)n(a)r(ului); Și prin luminată carte(a) înălțâmii sale fiind rânduit ca se mergem și să cercetezu pricinile ce sânt într-acesti moșii, după luminată poronca înălțâmii sale mergând la fața locul(u)i, fiind față dum(nea)l(ui) cam(i)n(a)r(ul) Ioniți Sturz(a), cum și din parte(a) dum(i)s(ale) sărd(a)r(ului) Panaite vichil deplin răspunzitoriu, fiind dum(nea)l(ui) șatr(arul) Ioniți Codrian, am cerut la dum(nea)l(ui) cam(i)n(a)r(ul) Ioniți Sturza să arăte scrisorile Popenilor, și dum(nea)l(ui) au arătat că scrisori să arăte sămnile moșii Popeni sau vreo hotarnică nu ari, ce după scrisorile dum(nea)l(ui) sărd(arului) esti priimit și dum(nea)l(u)i;

Și cerând la dum(nea)l(u)i șatr(arul) Ioan Codrian ca să arăti scrisorile Frunteșanilor, au arătat o hotarnică de la un Bejan Gheocca biv vel pit(a)r din let 7175 <1667> iuni(e) 4, cari sânt trecuț(i) la mijloc 132 ani, întărită și cu hrisov g(o)sp(o)d de la fericitul domn Ilieș Alexandru v(oie)v(o)d din let 7175 <1667> iuni(e) 9, în cari hotarnică arată numai sămnile capul(u)i moșii Frunteșenilor dispre apus, începând din vale(a) Trestienii, din podul lui Clifaș în sus pără în drumul cel mari a Fălciiului, pără în obârșie văii Albinii[1], și di acolo nu mai pominești alte sămni, dicât pi un dial stăpânit Mattheiu Roșca; Am întrebat pe dum(nea)l(ui) cam(i)n(a)r(ul) Ioniți Sturz(a) ce înpresurări ari dispre moșăe Frunteșani, și dum(nea)l(u)i mi-au arătat că răpoosat(ul) med(elni)ce(r) Iorga, socru(l) socrului dumisali au arătat că Popeni(i) mergu pără între două fântâni ce sânt pi vale(a) Albinii[1] în gios, și după ace(a) arătari ceri să stăpâniască până acolo, și văzând hotarnica dumn(ealui) sărd(a)r(u)l(u)i că mergu Frunteșani(i) până în obârșăe văii Albinii[1] în drumul Fălciiului, însuș au cunoscut și nu i-au mai rămas cuvânt de a mai faci ace(a) cerire. Am întrebat și pe dum(nea)l(ui) șet(rarul) Ion ca să arăte ce înpresurari să faci moșăi(i) Frunteșani a dumn(ealui) sărd(aru)l(u)i Panaite dispre moșăe Popeni, au arătat cum că stăpânitorii moșăii Frunteșanilor ci-au fost mai înnainte să pogoară cu stăpânire(a) moșăii Frunteșani din zare(a) dialului în sus și la vali pără într-o vălce(a) ce-i zic Cărbunoasa, dar fiindu că dum(nea)l(u)i cam(i)n(a)r(ul) ceri să s(e) întindă cu stăpânire(a) până în fântâni, după cum s-au pomenit mai sus. Asămine și vichilul Frunteșanilor, nu cu vreo încredințari puternică ceri să-s(e) pogoari cu stăpâniri(a) la vali, și au rămas ca stăpânire(a) Frunteșanilor dispre Popeni să-s(e) păzască și să fie zare(a) dialului dispre prăvalul Popenilor, cum și din gios coasta alăture cu Grăjdenii iarăș începi din podul lui Clefaș la dial spre răsărit pi un pisc ci-i zic Ulmul, păzând tot prăvalul apii, zările și drumul vechiu a Obârșănilor, și prin codru mergi până într-un colnic ci vini di pi dialul Andoniei, și treci piste drumul Obârșănilor și mergi în sus p(r)in codru pe lângă o moviliță pi dispre răsărit până în drumul cel mari a Iriascăi, drept între poiana lui Dragomir și Stan, și treci piste drumul Irescăi până în zare(a) dialului dispre Popeni, și trăgând capătul moșăi(i) dispre răsărit p(r)in codru p(r)in sămnile de sus pomenite, din drumul Obârșănilor di undi esti și o gro(a)pă tot pi colnic, și piste drumul Irescăi până în zare(a) dialului dispre Popeni s-au găsât 540 stănjăni domnești. Trăgându-să și mijlocul moșăii din hotarul Grăjdenilor din zari din drumul Obârșănilor pi din gios de rădiul Nacului și prin sat(ul) Frunteșanilor dispre răsărit de bisărică, până în zare(a) dialului dispre Popeni, s-au găsât 840 stănj(eni) g(os)p(o)d, trăgându-s(e) și capul moșăii dispre apus, din podul lui Clifaș în sus pe zare(a) dialului Zăpodiei până la niști copaci mari ce sânt în zare(a) Zăpodii dispre Balumirești, și din copacii acie drept piste vale(a) Stăncii în sus pănă în obârșăe văii Albinii[1] în drumul Fălciiului; așa au mersu curgire(a) măsurii sau găsât 2580 stănjăni domnești, iar curgire(a) stăpânirii esti din podul lui Clefaș în sus pi zare(a) dialului Zăpodii pără drept coada văii Balumireștilor, și de acole în sus prin dumbravă pi diasupra fundului văii Stăncii, și tot în sus pi zare(a) dialului văii Albinii[1] pără în drum(u)l Fălciiului în obârșăe Albinii[1]. Și cu acesti sămni și măsuri s-au încungiurat moșăe Frunteșani, dar pietre hotară nu s-au pus, fiind că tot într-aciastă hotarnică a Frunteșanilor arată și pentru altă bucată de loc ci-i dată danie de fericitul întru pomenire domnul Duca v(oie)v(o)d comisul(u)i Ștefan Cerchezul, că mergi până în obârșăe Vârlezul(u)i în drumul târgul(u)i Fălciiului pără în hotarul Popenilor, și fiind că moșie Vârlezu esti a dumn(ealui) spat(arul) Gavril Conache și nefiind scrisorile fată la cercetari(a) ce am făcut, fiindcă vale(a) Vârlezului ari trii obârșăi și funduri, o obârșăe faci în gios și una faci în sus spre vie dumn(ealui) spat(arului), și una în mijloc în dreptul gurii văii Vârlezului, drumurile Fălciiului celi vechi și nou încă să apropie de toate obârșiile și fundurili, cu toate că cunoștința me au dat că ace(a) adivărată obârșăe și fundul a văii Vârlezului cu driaptă linie esti ace(a) din mijloc, dar precum am arătat nefiind scrisorile dumn(ealui) spat(arului) n-am putut să dau ace(a) disăvârșit hotărâri.

Ioan Negre slugger.

S-au scos copie aceasta la (1)803 iuli(e) 23.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/34. Suret de pe suret din 23 iulie 1803.

EDIȚII: N. Iorga, *Studii și documente cu privire la istoria românilor*, VI, București, 1904, p. 50, nr. 134 (regest).

---

[1] Probabil „Albinii”; În text copistul a scris „ Enbinii”.

---

435 **1798 octombrie 25**

Slujba vădrăritului

Iftemi Vrabi(e) post(elni)ce(l) ari carti g(os)p(o)d ca să scutiască una sută vedri vin de vadrărit. Dum. vădrari de ținu(tul) Cuvurluiului având această sumă din drepte viile sale să nu să superi cu plata vădrăritului, iar având sumă mai multă piste suma rădicăturilor va plăti ca și alțâi.

1798 oc(tom)v(rie) 25

Iordachi Ros(e)t vel vist(iernic).

După carte Mih. sluger.

<Pe verso>: Dovez(i) pentru părțile di moșii din Săpeni i Turbătesc și altile ot Covurluiu.

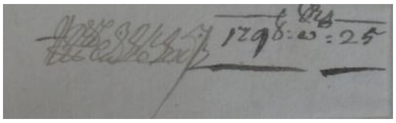

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 794/45. Original.

436 **1799 mai 12**

Copii

După al doile(a) poruncă ce mi s-au dat pren cinstită carte(a) dum(i)l(or)s(ale) bo(i)erilor căimăcani din 4 a lunii aceștie mai anul (17)99 de iznoavă am mers la stare(a) moșiilor, anumi Iurcești, Todireștii și Răceștii di la țin(u)t(ul) Vasluiului și toati părțili și câtu au avutu a tragi clironomii lui Pavăl Sandagiu și Catrina Cozmulească din cutitreli moșiile, aceste(a) li s-au ales acum și li s-au dat numai din moșie Răceștii, însă pe dispre răsărit alăture cu hliza din Răcești a clironomilor lui Costandin Borş și a lui Gavril Teliman și pe dispre apus alăture iarăș cu hliza din Răcești a lui Costand(i)n Cărbuni și a celoralanți ai săi. Iar părțile ce-au avut în Iurcești clironomii aceștie ai Sandagiului și Catrina Cozmulească s-au dat cu schimb dum(i)s(ale) spat(a)r(ului) Enachi Hrisoverghi în locul părților ci și dum(nea)lui spat(a)r(ul) avi(a) să tragă în Răcești di pi Ioniți Hușanu și di pi soru-sa Catrina Mircioai, cum și părțili cari numiții clironomi ai Sandagiului și Catrina Cozmulească ave(au) în Toderești, s-au dat iarăș cu schimburi răzășilor din Toderești în locul părțil(o)r lor din Răcești ci ave(au) și răzășii din Toderești. Drept aceia toati părțile ci au avut numițăi clironomi a Sandagiului și Catrina Cozmulească în cutitreli moșiile aceștie și li s-au dat acum numai din moșie Răceștii, sânt aceşte, adică:

Stâ(n)(jeni)	Palme	Parmace	
48	4	-	Ci au avut din capul Iurceștilor.
166	5	2	Ci au avut din capul Todereștil(o)r.
221	6	4	Ci au avut din capul Răceștilor.
64	6	7	Analogon ci li s-au dat pi soma stânjinilor arătați ci au avut din p(i)trile moșii socotindu-să analoghie câte una palmă, 1 pol parmac, pi stânjin, cari analoghii au luat-o din 300 stânjini a lungimii Todereștilor, fiind Todereștii mai lungi dicât Iurceștii și dicât Răceștii, cum și pentru stare(a) locului Răceștilor, fiind Răceștii mai proști la vinit dicât Iurceștii și dicât Todereștii, aflându-să Răceștii mai mult loc di lunci i păduri, spini și mlaștini și pentru acele s-au dat această analoghii numai Răceștilor.
501	6	5	Facu, și această somă di stânjini li s-au dat numiților clironomi a lui Pavăl Sandagiu și Catrinii Cozmulesăi numai din moșie Răceștii, însă pe despre răsărit alăture cu hliza clironomilor lui Borş și a lui Teliman și pe di spre apus alăture cu hliza lui Costandin Cărbuni și a celoralanți ai săi cari hlizi a numiților clironomi a Sandagiului și a Cozmulesăi dispre răsărit s-au stâlpit și cu o piatră hotar dispărțitoari dispre hliza clironomil(o)r lui Borş și a lui Teliman, iar dispre apus dispre hliza lui Cărbuni și a celoralanți ai lui nu s-au stâlpit cu piatră hotar fiind ei învoiți ca să stăpâne(a)scă și unii și alții întocmai după somile stânjinilor ci au, cari li să cuprind pren țidulile ci li s-au dat și la unii și la alțăi.
Sti (n)(jeni)	Palmi	Parmaci	Tot părțili clironomilor Sandagiului și a Catrinii Cozmulească la al doile(a) măsură pren mejlocu.

55	-	5	Ci au avut pren mijlocul Iurceştilor.
90	-	-	Ci au avut pren mijlocul Todereştil(o)r.
248	-	-	Ci au avut pren mijlocul Răceştil(o)r.
58	-	4	Analogul ci li s-au dat pi soma stânjinil(o)r arătați ci au avut din cutitreli moșiile aceste, socotindu-să analoghie câte un sti(n)j(en), patru palmi, pol parmac, la zăci stânjini, cari analoghii li s-au dat tot pentru lungime(a) Todereştilor și pentru stare(a) locului răzășilor fiind Răceștii mai proști la vinit cum s-au arătat mai sus.
451	1	1	Fac, și li s-au această somă di stânjini la al doile(a) măsură pren mijloc, a cărora hlizi din Răcești dispre răsărit s-au stâlpit iarăș cu o piiatră hotar dispărțitoari dispre hliza clironomilor lui Borş și a lui Teliman, iar pe dispre apus dinspre hliza lui Cărbuni și a celoralanți ai săi cu piiatră hotar nu s-au stâlpit fiind învoială întri dânșii precum s-au arătat mai sus.
510	5	2	Tij, li s-au mai dat numiților clironomi a Sandagiului și Cozmulesăi și al triile(a) măsură pisti Bârlad tot în curmezișul Răceștil(o)r, însă una sti(n)j(en), 1 palmă, un parmac, li s-au dat după soma stânjinil(o)r ci au luoat și la al doile(a) măsură cum să arată mai sus, iar 59 stâ(n)j(ini), 5 palmi, 2 parmaci, li s-au dat analogon câte o palmă, pol parmac pe stânjin la acești 451 stâ(n)j(eni), 1 palmă ci au avut; cari analogon li s-au dat din 68 sti(n)j(eni) ci s-au găsât mai mult la această al triile(a) măsură piste soma stânjinilor ci au cuprins fiiștícari hlizi a răzășilor din Răcești și acești 68 stâ(n)j(ini) s-au analoghisât numai pe soma stânjinil(o)r a trii hlizi, adică pi hliza clironomilor Sandagiului i a Cozmulesăi și pi hliza schitului Merăi și a schitului Rafaila, căci aceștie cu hlizile lor au luoat din Răcești locul cel mai prost, adică păduri i lunci, spini și mlaștini, iar clironomil(o)r Buzdugănesăi și clironomilor lui lui Borș i a lui Teliman și Cărbuneștilor analogon dintr-acești 68 stă(n)j(eni) nu li s-au dat di vreme că ei fiiștícari cu hlizile lor au cuprins din Răcești locul cel mai bun de arat și di cosât, atât la câmpu cum și pisti Bârlad în po(i)enile di fânați ci au cuprins. Deci acești 510 stâ(n)j(eni), 5 palmi, 2 parmaci, alegându-să iarăș dioparti dispre răsărit s-au stâlpit iarăș cu o piiatră hotar dispărțitoari dispre hliza clironomil(o)r lui Borș i a lui Teliman, iar dispre apus dispre hliza Cărbuneștil(o)r cu piiatră hotar nu s-au stâlpit fiind ei învoiți să stăpâne(a)scă la un loc cum s-au arătat mai sus.

Drept aceia aceste(a) fiind toati părțili clironomilor Sandagiului și a Cozmulesăi ci li s-au ales din cutitreli moșiile cari li s-a(u) dat din Răcești precum s-au arătat mai sus rămân dar ca di acum înainti ei mai mult în Iurcești și în Todereşti triabă să nu aibă, ci să-ş(i) stăpâne(a)scă numai hliza ci li s-au dat din Răcești întocmai după măsurile stânjinilor ci s-au arătat și după sămnile hotară ci s-au pus, iar în câmp vor stăpâni după cum mergi moșie Răceștii di la un cap și pân(ă) la altul după cum și la codru iarăș vor stăpâni numițâi clironomi a Sandagiului și Cozmulesă(i) întocmai după analoghiia stânjinilor ci li s-au ales și la câmp și dum(nea)lui spat(a)r(ul) Hrisoverghi încă mai mult amestecu să nu aibă în Răcești și în Toderești, căci pentru părțile ci au avut dum(nea)lui a tragi di pi Hușanu și di pi sora sa Mircioai în Răcești și în Toderești le-au luoat dum(nea)lui spat(a)r(ul) acum cu schimb toate în Iurcești di la toți răzășii ci au avut părți în Iurcești, după cum nici răzășii di Toderești iarăș(i) mai mult(ă) tree(a)bă în Răcești să nu aibă, căci pentru părțile lor ci au avut în Răcești au rămas stăpânitori pi toate părțile răzășilor din Răcești ci au avut părți în Toderești.

Deci în ci chip s-au ales și s-au hotărât părțile aceste a clironomilor Sandagiului și a Cozmulesăi, li s-au dat această țidulă di alegiri întru cari am iscălit.

аѱчѳ҃ <1799> маю ві҃ <12>

Iscălit

Dumitrachi Iacodin logofăt di taină, hotarnic.

Giudecătorie ținutului Vasluiu

Copiia aciasta cercetându-să din cuvânt în cuvânt și fiind întocmai cu originala hotarnică încredinț(e)ază pe formă; slobozindu-să dumisali șatrarului Neculaiu Turculețu, potrivit ceririi ci au făcut prin petiție înregistrată sub No. 2124 către acest tribunal.

(…) <m.p.>.
Porcescu <m.p.>.
Dir(ector) T. Ciuhuraru <m.p.>.
Șăf Ioan Popov (?) <m.p.>.
No. 2889

1853 săptemv(rie) 17

<Pe verso-ul filei a doua>: Adică patru fili să cuprind în această copii. / Reg(i)s(trator) <ss> M. (…). /

1853 sep(temb)r(ie) 17 zili

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 890/1. Copie din 17 septembrie 1853.

---

437 **1799 iunie 17**

Copii

Din porunca cinstitii isprăvnicii de ținutul Tutovii, am mersu de am hotărâtu moșâiia Tărăbuțăni a căpitanului Manulache Lupașco, care moșii să află pi apa Hobâlnii între Săulești și între Dăncenii, pe amând(u)ă părțâli Hobâlnei, dar la înpărțala ce au făcutu căpitanul Manulachi cu căpitanul Costandinu Portasâi i cu a pitariului Vasâli Nestoru au rămas totu hotariul Tărăbuțănilor den apa Hobâlnii înspre meazănoapte a pitariului Vasâli, iar din apă spre soare în miazăzi au rămas a căpitanului Manulachi Lupașco, și făcându-să cercetari(a) moșâi(i) în câți bătrâni umblă s-au aflat înpărțâtoare pi patru bătrâni și fii(n)d că trii bătrâni să cuprindu cu schinbul ci am luatu de la Mănăstiri(a) lui Adam, și cumpărături de pitariul Vasili Nestoru, și rămâne un bătrânu a ne(a)mului Lunguleștilor și a Basoceștilor și alde Nechifor, din cari bătrâni s-au scos zăci stânjăni parti(a) lui Platon, ci s-au datu la mănăstire mai înnainte, și făcându-să măsură moșâi din bourul despre Ciurești până în bourul Grădenerilor p(r)in capătul despri ameazăzi, s-eu găsitu do(u)ă suti optzeci de stânjăni, și scăzându-să bătrânul Basociștilor șaizeci stânjăni, au rămas a căpitanului Manulachi do(u)ă suti do(u)ăzeci de stânjăni alăturea p(r)in capetele Negoeștilor și a Dăncenelor, și făcându-să măsură și de p(r)in mijlocu din budoiul Tărăbuțanilor spri apus în curmezăș s-au găsâtu trii suti optzeci di stânjăni, și scoțându-să optzecișicinci stânjăni bătrânul Băsociștilor au rămas do(u)ă suti no(u)ăzecișicinci stânjăni a căpitanului Manulachi Lupașco, și făcând măsură și pi apa Hobâlnii despri ami(a)zăzi s-au aflatu iar(ă)și triisuti optzeci de stânjăni, și scoțindu-să optzecișicinci stânjăni a Basociștilor au rămas do(u)ă suti no(u)ăzecișicinci a căpitanului Manulachi, și fiind că s-au învoitu cu răzășii s-au ales parti(a) căpitanului Manulachi din apa Hobâlnii spri ameazăzi alături cu drumul cil mare p(r)in capătul Dăncenilor și a Nigoeștilor și la de(a)l pisti poiana Tărăbuțanilor până în dumbravă, drept Grădinari, iar parti(a) Bosoceștilor s-au alis margine(a) despri Ciurești, după a lor stăpâniri vechi, și la toati trăsurili s-au diosăbitu cu pietri hotară întri Bosociști și întri căpitanu(l) Manulachi, iar despri răsăritu s-au arătatu sămnili mai sus, și fiind cu priimiri(a) tuturor răzășilor s-au dat aci(a)stă mărturiie hotarnică.

1799 iunii 17

Crâste Strătilă post. hot(a)r(nic).
Costandin Eșanu hotar(nic).
Costandin Port(a)s(ie) bev vel căp(i)t(an), răzeș.
Necolaiu Topală răzăș.
Ion Nichifor răzăș, am pus degitul.
Ion(i)ță Lungul răzăș, am pus degitul.
Eu, Gavril Mutu răzăș, am pus digitul.
Eu, Gheorghi Bulze răzăș, am pus digitul.
Ioanăș i(e)r(o)monah dichiu ot Adamu.
Această mărturii hotarnică am scris-o eu Ioan Pelin dascal.

De la isprăvnicie Tutovii

Cercetându-si hotarnica aceasta și de către noi și văzându-si făcută cu bună rânduială și cu priimire(a) tuturor răzășilor, ca după aceasta să-s(e) urmezi, s-au încredințat și cu ali noastri iscălituri.

1799 iuni(e) 26

Mihălachi Cerchez biv vel ban.

<Pe verso-ul filei a doua>: Copiia hotarnicii Tărăbuțănii. / 1799 iuni(e) 17.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 606/24. Copie, difolio.

---

438 **<cca 1800>**

Costandin Duca v(oe)vod

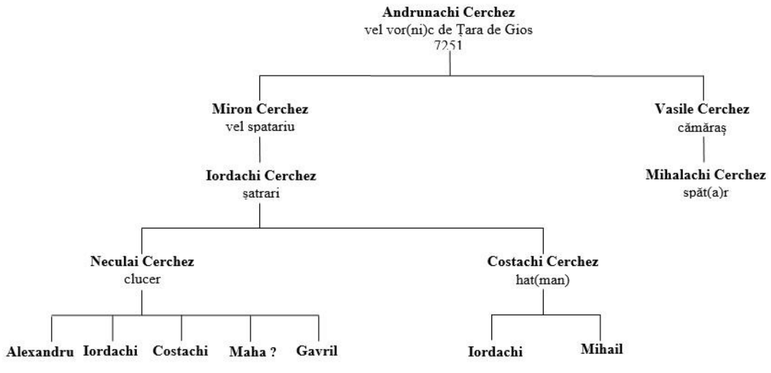

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 423/116.

439 **<după 1800>**

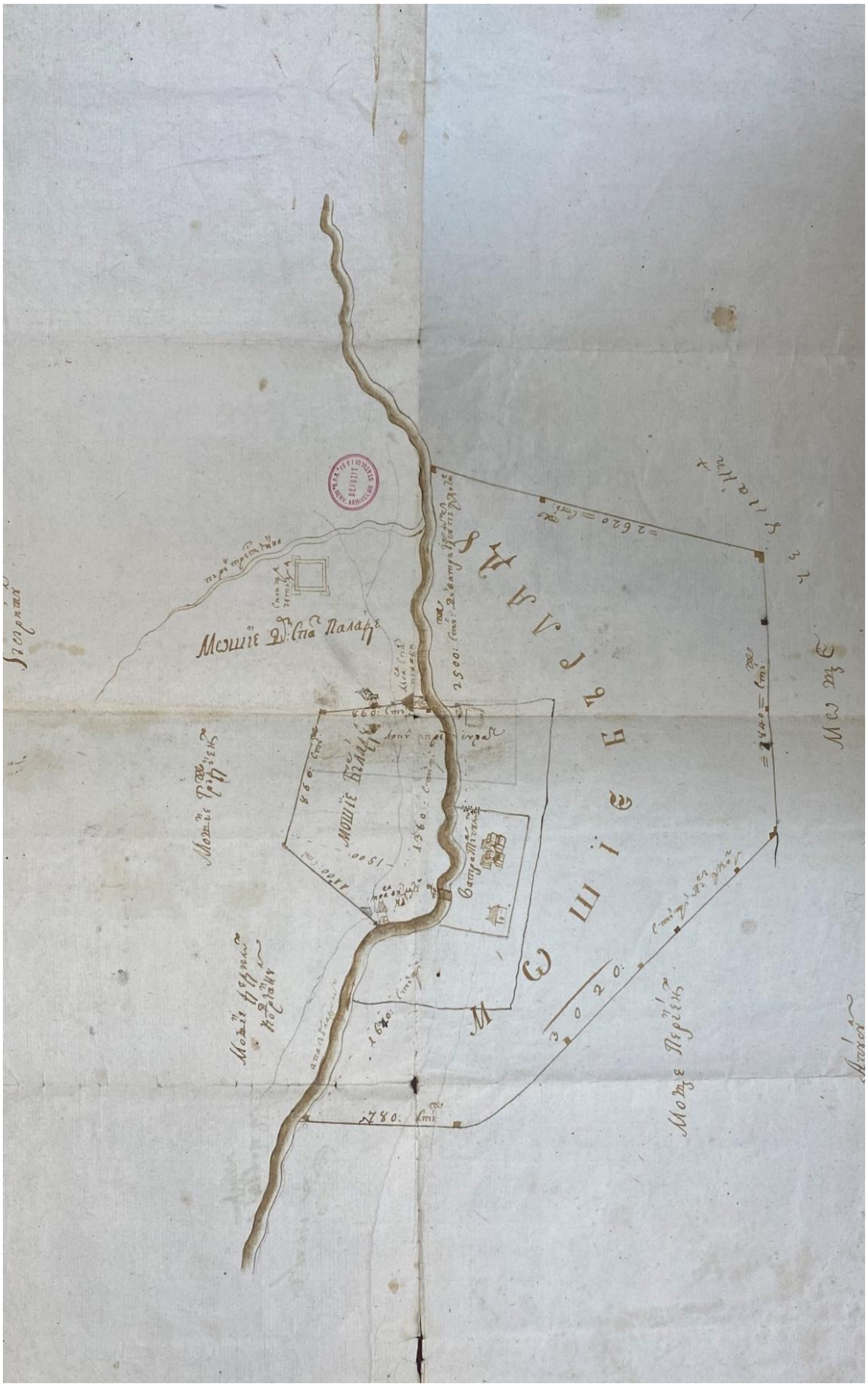

<Pe verso>: Hărții de pricina ce urmează cu Păladi.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 518/22. Original.

440 **1800 ianuarie 28**

Pre înălțate doamne

Dum(nea)lui baron(ul) Vasăli Herescu în anii trecuți let 1791, iulie 29, i let 1792, iuni(e) 17, prin două zapisă s-au înprumutat de la un vătavu Necolaiu Ducovici cu 5140 lei bani gata cu dobândă și cu amanet 4 pogoani vie la Odobești i moșie Ivenițeștii i parte din Bogzești i Brăhășești i Horăiata i Frănzeștii[1] i Murgenii la ținu(tul) Fălciiului pe Crasna, și o parte din moșiia Dumnezeii ot ținu(tul) Vasluiului, cu scrisorili lor celi vechi, și cu vade(a) întru uni anu de zile. Și fiindu că la arătata vade(a) n-au plătit banii datorii sale, numitul creditor după jalobeli ce-au dat la domnie cerând înplinire(a) banilor săi de la amanet s-au făcut notă de la Departamentu(l) pricinelor streine cătră K. K. Aghenție ca să siliască pe baron(ul) Herescu să-ș(i) plătiască datorii sali, or(i) să scoată la sultan mezat amanetureli sale, și Aghenție prin osebită notă ce scrie la Departamentu, care este din let 1799, mart(ie) 23, arată că triimeti scrisoare dum(i)sale baron(ului) Herescu, cu care însuș(i) face rugăminte să-s(e) vânză prin sultan mezat o moșie a sa, anume Ivenițeștii la ținu(tul) Fălcii(u)lui cu alte părți ce sântu alăture(a) cu ace(a) moșie, care tot a sale sân(t)u, spre vânzare de istov, precum va da însămnare cu iscălitura sa de stare(a) și măsura moșii, cari și în anul trecutu arată că sau mai strâgat înpreună cu 13 pog(oane) vie lucrătoare la Odobești, ca din vânzare(a) acestora să-ș(i) plătiască datoriile sale, după care scrisoare și K. K. Aghenție au făcut poftitoare cerire la Departament ca să-s(e) dei poroncă la telal bașa să s(e) strâge la mezat spre vânzare de istov, și după cota aceasta Departamentul au dat țidulă cătră Vornicie de aproz(i) ca să puie pe telal baș(a) să strâge la sultan mezat atât aceli 13 pog(oane) vie lucrătoare ot Odobești i moșie Ivenițăștii, după însămnare(a) baronului Herescu în curgire de 40 zili și la înplenire(a) vadelii cu soma ban(i)lor ce vor agiunge la strâgare(a) cea de pre urmă să-s(e) facă hareci în Divanul g(os)pod, și cumpărătorilor le să vor da scrisorile vechi (…)[3]ai întăritură de la divan, cum arată țidula ce este din let 1799, mart(ie) 26, <după care țidulă vornicie de aproz(i) țitată făcând urmari au dat poruncă lui telal baș prin osăbită>[3]țidulă care este tot dintru acelaș(i) an și lună mart(ie) 26, ca să-s(e) strâge la sultan mezat în vadiuoa hotărâtă. Și așa de atunci și păr(ă) s-au strigat neîncetat la sultan mezat pe toati ulițile și în Divanul g(os)pod, și văzind mușterei(i) însămnare(a) de stare(a) moșii și măsurili în lungu și în curmeziș, cari însămnare este cu însuș(i) slova și iscălitura baronului Herescu tot din let 1799, mart(ie) 26, s-au adaos fiișticare după rânduială până când la strigare(a) de pre urmă au agiuns moșie 4200 lei, iar viile 505 lei, și cu soma aceasta s-au făcut și hareci în divan, adică moșie Ivenițeștii cu celelalti, asupra dum(i)sali Mihai Sturza vel log(o)f(ă)t, iar viile, adică 13 pog(oane), asupra unui Asanache Danul, și cerșind cumpărătorii să de(a) baronu(l) Herescu zapisă de vânzare pe obicei și să de(a) siguranție că or fi deplin stâ(n)j(enii) de moșie după însămnare(a) de sus arătată, dum(nealui) n-au vrut să de(a) zapis, făcând cerire ca întâiu să i s(e) de(a) zapisăle de datorie să li rupă și să i s(e) întoarcă 590 lei după învoiala ce-au avut în anul trecut cu clironomii mortului care bani îi rânduești să-s(e) de(a) la dum(nealui) vel vor(nic) Cos(tan)d(i)n Palade, înpotriva cărie ceriri i-au stătut pricină Co(sta)ndin Tăutul, ginerile și vechilu(l) fimei(i) mortului, zicând că acii 5140 lei socotindu-s(e) cu dobânda lor din zăci unsprezăci de cându sântu zapisăle și păr(ă) acum fac 9038 lei, din care scăzindu-să 5705 lei suma ce-au cuprins la vânzare(a) moșiei și viele, mai rămâne dum(nealui) baron(ul) dator cu 3333 lei și cu 590 lei ce sântu să-s(e) dei la dum(nealui) vor(nicul) Paladi, fac piste tot 3923 lei, pe cari bani casa mortului îi ceri să i s(e) plătiască din alti averi a baronului ce vor mai găsi.

Deci într-acest chip fiind pricina cum s-au arătat mai sus, noi am giudecat ca de vremi ce după însuș(i) ceriri la baronului, și după nota Aghenții s-au scos lucrurile aceste(a) la mezat și în destul s-au strigat de către telal bașa necontenit și acum s-au făcut hareciul în Divan, bună iaste vânzare(a) și măcar de nu vr(e)a să de(a) baron(ul) Herescu zapis de vânzare, îndestul este cumpărătorilor scrisorile vechi și întăriturile ce să vor da de către înălțime(a) ta, și înpotriva săguranții ce cer cumpărătorii s-au socotit de către noi să-s(e) facă poblecație în toată țara, ca oricâte alte scrisori a moșiilor sau a viilor acestor se vor mai ivi la altă mână acele sânt răsuflati și se vor lua de la mâna lor; și pentru banii ce mai rămâne să mai ia casa lui Lețcaia cu zapisăle ce are va intra la curama, înpreună cu alți datornici ce mai au a lua de la baron(ul) Herescu fără amanet. Iar pentru acei 590 lei ce-i ceri baron(ul) ca să i s(e) de(a) după învoiala ce-au făcut cu clironomii, macar că Con(stan)di(n) Tăutul au vrut să-s(e) apere a nu-i plăti, zicând că de vremi ce baron(ul) Herescu ar fi iconomisât triaba de nu s-au făcut hareci de astă primăvară și s-au prelungit păr(ă) au luat dejma moșiilor și roada viilor cu cari dum(nea)lui s-au folosât, dar cu acest răspunsu nu s-au putut agiuta ce după senetde învoială s-au hotărât se-i plătiască acum din banii aceștie a vânzerii amaneturilor și Con(stan)di(n) Tăutul va cerceta și oricâtă pâine din dejma aceia și oricât vin din roada viilor va afla, să-l ia în prijma acelor 590 lei, asupra cărora bani s-au arătat stăpân dum(nealui) vel vor(nic) Con(stan)d(i)n Paladi cu senet, zicând că dum(nea)lui au înprumutat pe baron cu bani la trebuințili și nevoile sale cum și pentru lucrul viilor, căci di nu s-ar fi lucrat viile trebuia să rămâie păragină și acum la mezat nu s-ar fi putut sui prețul acesta, după cum pentru banii aceștiia nici vechil(ul) dum(i)sal(e) baronului n-au tăgăduit.

Drept aceia s-au hotărât de la giudecată ca să ia dum(nea)lui vorn(icul) banii aceștiia de la clironomi, de care nu lipsim a înștiința pe înălțime(a) ta, iar ce(a) desăvârșit(ă) hotărâre rămîne la înalt înțelepciune(a) măriei tale.

҂аѡ҃ **<1800>** генар к҃и **<28>**.

Ai înălțimii tali pre plecati slugi,

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 460/99. Original.

---

[1] Frențeștii.

[2] Indescifrabil.

[3] Îndoit.

440a **1800 iulie 19**

De la isprăv(ni)ci(a) Tutovii

Dum(itale) căp(i)t(a)ni Costandin Portasie, săn(ă)tate. Părintile Teodosie, egumăn(ul) de schit(ul) Grăjdenii, viind aici ne-a arătat că în moșie Brădeștii s-ar fi înpresurând de către răzăși(i) Docani și fiind că este arătat(ă) parte(a) câtă este a schitului prin hotarnica ci este la părintele, să scrie dumi(tale) ca să mergi la stare(a) moșii și să strângi pi toți răzășii și înpregiurașii acei moșii și după hotarnica schitului să alegi aci(a) parte ci ari înpresurare, pi cari fiind cu priimiri tuturor să o și stâlpiști cu pi(e)tri, iar născând vrio pricină să dai mărturie di curgiri(a) pricinii și după vrime(a) lucrului să vii aici atât părintili cât și răzășii, cu scrisorile ca să-s(e) cercetez(e).

(1)800 iuli(e) 19

<ss>

Arhivele Naționale Iași, ColecțiaDocumente, 489/2. Original.

440b **1800 iulie 22**

Din cin(s)t(ită) poronca dum(nea)lor bo(i)erilor isprav(nici) de ținut(ul) Tutovii fiindu rânduit dum(nea)lui căp(i)t(anul) Costandin Portas să me(a)rgă, am mers eu în loc(ul) dum(nealui) și am strânsu pe răzășii din Brădești și alți o(a)meni care s-au hrănit pe moșie Schit(u)lui Grăjdenii, anume Luca, Lupul Ghiluș, Lupușorul, Vasâle Crețan răzăș, diacon Costantin răzăș, Nestor Moșneguț și răzăși(i) din Docani asămene faț(ă) și m-au dus la pe(a)tră după cum scrii hotarnica schit(u)lui și în margine(a) dumbrăvei la trei stejări și pe co(a)stă în sus cam pe supt zare și pin dumbrava deasă în sus pără în Poiana Nucului și în drum(ul) Ciortolom(ului) am întrebat pe acei bătrâni să-m(i) arăte adevăr(ul), pără unde au avut schit(ul) sătăpnire[1], și de multă soma de ani ei au arătat în frica lui Dumnezău că țânere(a) lor de minte este ca de 40 ani și tot Schit(ul) Grăjdenii au dijmuit, iar nu Docanii ce anum(e) de un an s-au întinsu cu stăpânire, dără nici o dovadă sau scrisori avându, ci numai întării. Și așa au dat cunoștința me(a) să să stăpâne(a)scă tot după cum s-au stăpânit de schit(ul) Grăjdinii pără acum.

1800 iul(ie) 22

Ghiorghi Portasă (?) biv porucec <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 489/2. Original.

---

[1] stăpânire.

---

441 **1800 iulie 29**

Io Const(an)d(i)n Alexandru Ipsilant v(oie)v(o)da, cu mila lui Dumnezău domn țării Moldovvii.

Cinst(it) credincios bo(i)eriul domnii mele dum(neata) Ștefan Sturza biv vel banu i bo(i)eriul nostru Gheorghii Talpiș vornic de poartă, sănătati. Al nostru cinst(it) și credincios bo(i)eriu dum(nealui) Iordache Lambrino biv vel ban ni-au făcut arătare că pe lângă parte ce are în moșie Onțăștii ot țin(u)t(ul) Tutovii ar fi mai luat și alte părți cu danii i cumpărături și cumpărături de pe la alți răzeș(i), și au cerut ca și aceli părți să s(e) aliagă despre cielalți răzeș(i) și să s(e) lip(e)ască tot către parte(a) dum(i)sale, arătând înnainte(a) dum(i)sale vel log(o)f(ă)t(ului) și aceste scrisori;

Întâi, un zapis din 1785 iuni(e) 9 de la Antohi Bobeiu din satul Buda cu cari toată parte(a) sa câtă se va alegi din hotarul Onțeștilor o dă danie dum(i)sali banului; al doili zapis, tot dintru acelaș anu săpt(embrie) 24 de la preot(ul) Gavril sân preot(ul) Ștefan Băloș cu ficiorii și alte niamuri a lor cu cari iarăș toate părțile lor din hotaru(l) Onțăștilor și din moșie Cepeștii dau danie dumisali banului; al triile zapis tot dintru același anu oct(ombrie) 1, de la Mărăuțe Petre i fimeia lui Ghinie i ficiorii și alte niamuri a lor, ficiorii lui Ioniț Petre, strănepoții lui Strătulat Blioj, cu cari parte(a) lor câtă să va alegi din hotaru(l) Onțăștilor, din bătrânu(l) Ichim o dau danie dum(nealui) banului, și altă parte iarăș a lor tot dintru aceiaș moșie au făcut-o schimbu cu dum(nea)lui banu(l), dându-le din hotarul Cepiștii; al patrule(a) zapis, tot dintru acelaș anu noem(brie) 22, de la un Ion Bostaca, ficioru(l) Ioanii i ficiorii și alte rudenii a lor nepoț(i) și strănepoții lui Iftodi Cucul, cu cari au vândut dum(i)sale banului 15 pământuri din moșie Onțeștii; al cincile zapis, din let 1786 săpt(embrie) 9, de la Toma Soari și ficiorul său Ion Soari din satul Onțăștii ot Bărjovana, cu cari dau danii dum(i)sali banului 9 paș(i), 2 palme, parte(a) lor ce este alăture cu moșie dum(i)sali Scănteștii din hotaru(l) Onțeștilor; al șasăle zapis din 1793 mart(ie) 29 de la Toad(e)r Cucul monah i Ștefan Cucul brat lui, și Gheorghie sân popa Gavril, cu cari vând dumisali banului tpate părțile lor din moșie Costeștii de pe apa Hor(ă)eții, cu tocmală câti doi lei cinsprăzăci parali pământu(l), luând înainte păr(ă) la hotărât 10 lei; și al șaptile zapis, din 1794 ghen(a)r, de la preot(u)l Toad(e)r sân preut(ul) Pavel, nepot Paraschivii, fetii lui Necolai Stiriian, cu cari vindi dum(i)sali banului șapte pol pământuri din moșie Onțeștii din bătrânu(l) Stancăi, parte(a) lui și a fraților lui.

Drept aceia iată scriim dumi(lorvoastre) la stare(a) să mergeți la stare(a) locului să strângiți de față pe toți răzeșii și megieșii acelor moșii, undi de fați fiind și dum(nealui) banu(l) Lambrino sau vechilu(l) dum(i)sale cu toate scrisorile sale, și cât pentru părțile ce le are danie fiind mai denainte de săbornicescu(l) hrisovu, de să vor dovedi drepte și adivărati le veți alegi și le veți lipi lângă părțile ce va fi mai având, iar pentru părțile ce le ari cumpărătură și sânt în urma hrisovului asupra cărora n-au făcut legiuita poblecație protimisăs de răscumpărari este mai întâi a celor mai de aproapi rudenii a vânzetorilor, și de vor vre(a) să răscumpere au voe, iar de nu vor vre(a) rudeniile, apoi este între toț(i) răzeșii cu analoghie pe câtă parte va ave(a) fiișticari, în cari va intra și dum(nea)lui banu(l) după părțile ce va fi având, iar când nu vor vre(a) nici răzeșii vor rămâne drepte a dum(i)sale banului; într-acest chip urmând veți face alegire și osăbirepuind și p(i)etre hotară, după care veți da și mărturie hotarnică pe obiceiu iscălită de dumn(ea)ta, cum și de toți răzeșii, iar înăscând vreo pricină, p(i)etre hotară să nu puniț(i), ce făcând mărturie pre larg de curgiri(a) pricinii și hartă închipuită de stare(a) locului prin zi de soroc ce le veț(i) puni, viind la divan le să va da hotărâre cu divanu(l) domnii mele dup(ă) cum se va cunoaști a fi cu dreptul.

҂аѡ҃ <1800> иѵлїє к҃ѳ <29>
Proci vel log(o)f(ă)t.
S-au trecut la condică.
M. cond(icarul).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 374/101. Original, sigiliu oval.

442 **1800 august 12**

Io Con(stan)d(in) Alexandru Ipsilant v(oie)voda, cu mila lui D(u)mnezeu domn Țerii Moldavvei. Credincios bo(i)eriul domnii meli dum(nealui) Grigoraș Costache biv vel pah(arnic), i bo(i)eriul nostru Gheorghie Talpiș vor(ni)c de poartă, senătate. Fiind că după giudecata ce-au avut atât acolo la Episcopie, cât și aice la Divan înainte(a) dum(i)losale veliților bo(i)eri Con(stan)d(i)n Stamatin i Ion Dumbravă i Gheorghie Tăune i Ilie Secuian i Ioniți Pascal i alții ai lor răzeș(i) de moșie Beșicanii i Călineștii i Banca și Laova ot țin(utul) Fălcii(u)lui cu dum(nea)lui banu(l) Iordache Lambrino pentru niști părți de moșie dintr-aceste patru moșii, ce-au fost cumpărat dum(nea)lui banul de la un Gheorghiți Stamatin, frat(e)le acestui Con(sta)nd(i)n Stamatin, și alte părți de la o Paraschiva, fimeia mortului Sima Sârbul, adică parte(a) unui Alexandru Zgârbaci, cari ei au cerut să li răscumpire, fiind de la frații și niamurile lor, s-au hotărât de la giud(e)cată de au de au răscumpărat numai parte(a) lui Gheorghiți Stamatin, care au și întors banii dum(i)sale banului acolo la Episcopie, iar parte(a) lui Alexandru Zgârbaci au rămas bună la stăpânire(a) dum(i)sale banului, cari parte cu învoiala răzeșilor au rămas ca câți stă(n)j(eni) de moșie s-or alegi acelui Zgârbaciu din truspatru hotarăli arătate mai sus, să i s(e) de(a) numai la un loc în moșie Banca, stâlpindu-s(e) alăture cu alte părți ce mai are dum(nea)lui într-ace(a) moșie, hotărâte și stâlpite cu hotarnică vechi, și în celelalte hotară dum(nea)lui se nu-s(e) mai amestici, și după ce să va alegi și să va stâlpi parte(a) lui Zgârbaciu, apoi să-s(e) aliagă și să-s(e) hotărască și părțile jeluitorilor răzeș(i) din truspatru moșiile aceste(a); și cât pentru alegire(a) părților jeluitorilor, ei au luat hotarnici pe sfinție sa episc(opul) de Huș(i) și pe dum(nea)lor isprav(ni)ci(i) de țin(utul) Fălcii(u)lui.

Deci vă poroncim domnie me(a) ca adunându-vă cu toții se mergiț(i) la stare(a) locului, und(e) strângându-s(e) de faț(ă) pe toți răzeșii și megieșii cu scrisorile lor și alte dovez(i) ce vor arăta, din care să-s(e) poată adiveri câtă este parte(a) acelui Zgârbaci(u) și câtă part(e) rămâni a celoralalți răzeși ce sânt nevânduți, și apoi se faciți cercetare ca să aflați cili adivărati margini a numitilor moșii, și măsurându-li cu st(n)j(enul) g(os)pod în lung pe la amândouă marginile și în curmeziș pe la capite și p(r)in mijloc, atât câmpul, cât și pădure(a), să-s(e) aliagă mai întâiu câți stâ(n)j(eni) se cuvin lui Zgărbaci din tuspatru moșiile și să-i dați numai în moșie Banca, după învoiala ce s-au făcut înnainte(a) giudecății, alăture pe lângă alte părți ce mai are dum(nealui) banu(l), stâlpindu-le și cu p(i)etre hotară pe la locurile ce va fi trebuinți și-i va da dreptate; iar părțile răzeș(i)lor din truspatru moșiile le vor alegi și le vor stâlpi rânduiții hotarnici, dup(ă) deosăbită carte(a) domnii mele de poroncă ce li s-au scris.

Deci dup(ă) alegire(a) și hotărâtura ce veți face părților dum(i)sale banului, îi veți da și mărturie hotarnică pe obicei, întru care pre largu să arătați suma stâ(n)j(enilor) în lung și în curmeziș, cum și sămnile hotară pe la ce locuri s-au pus și cum s-au deosăbit părțile dum(i)sale banului de către părțile răzeșești. Așijdere să-s(e) arăte și cu ce moșii se răzeșescu de către fiiștecare parte; întru cari iscălindu-vă să-s(e) iscăliască și toți răzeșii și megieșii, și alții ce să vor întâmpla faț(ă) la hotărâre, ca aducându-s(e) aice și cercetându-să de către dum(nea)lui vel log(o)f(ă)t, de va fi făcută cu dreptate și fără asupriala nemărui, să-s(e) facă dum(i)sale banului întăritură de la domnii(a) me(a); iar dacă la hotărât ar naști vreo pricină între răzeș(i) și megieș(i), atunce p(i)etre hotară la parte(a) ce va fi cu pricină să nu puniți, ce făcând hartă închipuită de stare(a) locului și mărturie în scris de toată curgere(a) pricinii, să le puniți zi de soroc după vreme(a) lucrului ca să vie la divanul domnii meli să să de(a) hotărâre, după cum să va cunoaști a fi cu dreptate.

҂аѡ҃ <1800> авг(ꙋс)т в҃і <12>
Проч вел лог(о)ф(ъ)т.
S-au trecut la condică.
M. cond(icar).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/45. Original, sigiliu oval, rupt.

---

443 **1801 ianuarie 15**

Moșiia Mărățăi amu dat-o în parte(a) fiiului meu Vasili, iar moșiia Grecii amu dat-o pentru 4500 lii, adică patru mii cinci suti lii, ci s-au îndatoritu di au plătitu banii zăstrii ci prin izvodu di zăstri arată fiicii noastri Căsandrii, și cu bună voința mi(a) am data cesti di mai sus numiti moșii fiiului miu Vasili, cari acesti doau(ă) siliști sintu tot într-un hotaru, și să aibă a stăpâni în bună paci atât elu, câtu și copii lui. Și spre încredințare am iscălit.

1801 ghenari 15

Mar(iuța) Micl(escu) pah(arniceasă) <m.p.>.
Fi(i)nd cu bună voința și primire(a) me am iscălit.
Iordachi Mic(lescu) <m.p.>.
Fi(i)nd și cu bună voi(n)ța și priimire(a) me, am iscălit.
<ss>.

<Pe verso>: 1801 ghenar 15. Zapisul de vânzarea Grecilor (grafie chirilică); Actul de trecerea moșiei din partea răposatei Măriuța Miclescu către fiul seu Vasile Miclescu, încredințat de doi marturi la anul 1801 ghen(a)r 15 (grafie latină).

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DCXCI/169. Original.

444 **1801 aprilie 28**

Pre înălțate și milostive doamne

Jălu(i)esc înălțâmii tale că după giudecata ce am avut cu dumn(ea)lui spat(arul) Ștefănache Sturdz(a) i cu dum(nea)lui pah(arnicul) Grigoraș Costachi și cu dum(nea)lui Scărlătache Costache la 1800 iuni(e) pentru parte din moșiile Negrileștii, Brițcani și bălțile Gemine din țin(utul) Falciiului, ci esti dată zăstre maicii meli, au hotărât luminatul Divan după dovezâle ce i-am arătat să-mi eu la stăpânire parte(a) din moșiile arătate; apoi dum(nealo)r bo(i)erii arătaț(i) au făcut cerire să nu mi să dei carte de giudecată cerând di li s-au pus vade până la zi întâiu dec(em)v(rie) 1800, cu cuvânt că au bună nădejdi că-ș(i) vor mai găsi scrisori, nu mi s-au dat carte de giudecată, prelungindu-mă cu vadeoa arătată. După înplinire(a) și trecire(a) vadelii în luna lui ghenariu 1801 viind dum(nea)lui spat(arul) Ștefănachi Sturz(a) la Eș i-am făcut arătare dumisale vel log(o)f(ă)t(ului) că vadeoa ci au pus au trecut, și făcându-să întrebari dumisale spat(arului) Ștefănachi au arătat că dumn(e)alui n-au mai putut găsi alte scrisori, nici are nădejde de a mai găsi afară din cel ce au arătat la divan, După aciasta d(umnea)l(ui) vel log(o)f(ă)t(ul) au scris dumisali pah(arnicului) Grigoraș Costache răspunsul ci-au dat d(umnea)l(ui) spat(arul) Ștefănache și dacă au găsât dum(ne)alui pah(arnicul) alte scrisori precum s-au apucat prin sânetul ci-au dat dum(nealo)r după giudecată să li trim(e)ată la Divan cu vichil sau să vie dum(ne)alui sângur, căci neviind păr(ă) la zioa trecută a Sfântului Theodor îmi va da Divan(ul) carte de giudecată precum au hotărât; Dumn(e)alui pah(arnicul) Grigoraș prin sânetul ce au dat la mâna triimesului cu carte dum(i)sali vel log(o)f(ă)t(ului) arată că să află bolnav, dar mai în urmă va faci înștiințari sau că va vini dumn(e)alui sângur, acum dum(nea)l(u)i pah(arnicul) să află aice la Eș. Mă rog înălțâmii tale să fie rânduit dum(nea)l(ui) log(o)f(ă)t(ul) Neculaiu Roset, dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) Constandin Paladi și dum(nea)l(ui) spat(arul) Mih(a)lache Luca, fiind că au fost rânduiț(i) la giudecata ce am avut și înpreună cu dum(nealo)r veliții bo(i)eri să de(a) hotărâri și sfârșit pricinii aceștie precum vor găsi cu cale și cu dreptate, căci mă aflu isterisât de zăstre(a) maicii meli și lipsă de vinitul acestor părți de moșii, și pe lângă aceste(a) pierdu și vremi altor trebi a casăi meli cheltuindu-mă în zădar și mă văd tot urnit și prelungit cu vadeli din vremi în vremi, și cum a fi mila înălțâmii tale.

A înălțâmii tali pre plecată slugă.

Ioan Codrian(u) stol(ni)c <m.p.>.

Dum(nea)l(ui) vel vor(ni)c de aprozi făr(ă) întârziere să-s(e) cercetezi pricina aciasta înainte(a) dumilorsali velițălor bo(i)eri, faț(ă) fiind și dum(nealo)r bo(i)erii cerșuți și să-s(e) pui la cali dându-s(e) sfârșit.

1801 apr(ilie) 28

<ss>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/49. Original, difolio.

---

445 **1801 iulie 15**

Pre cinstiț(i) dum(nea)v(oastră) boieri caimacami

Jăluiesc dum(nea)v(oastră) că moșiia Odobeștii de la ținut(ul) Fălciiului o am di zăstri di la părinții miei și în vremi cât au trăit tatăl mieu o au stăpânit-o cu paci nesupărat de cătră nimini. Apoi după ci au murit tatăl mieu, având moșia alăture cu a mea și dum(nea)lui banu(l) Toadir Jora, cari moșie să lovăscu cu în capité cu moșiia mea au scos hotarnici dum(nea)l(u)i banu(l) de ș-au hotărât moșiia, și cu acea hotărâtură ce au făcut mi-au înpresurat o bucată di moșie, luându-mi din șăs(ul) Prutului de supt dial și s-au suit în zare(a) dialului dispri apus și pe lângă a me(a) moșie mai luasă și o bucată din moșiia dum(i)s(ale) răpousatii vor(nice)s(e) Catrina Ros(e)t, apoi dum(nea)ei vor(nicea)s(a) cu giudecată l-au înpins iarăși înapoi și ș-au luat moșiia în stăpânire pe undi au fost din vechiu. Iară a me(a) moșie esti și pără acum înpresurată de către dum(nea)lui banu(l), fiind că maică au fost fără puteri, n-au putut a-ș(i) căuta cu giudecată de a-ș(i) scoati moșiia de supt înpresurare, și după ci pe mini m-au măritat și au dat mie ace(a) bucăță de moșie zăstre și eu sânt răbdătoari de venit(ul) moșii. Pentru aceia mă rogu dum(nea)v(astră) să-s(e) scrii cinstită carte(a) dum(nea)v(oastră) către dum(nealo)r vechilii isprăv(ni)cii de ținut Fălciiului ca să-m(i) pot opri dijma aceii părți de moșie ci este înpresurată de către dum(nealu)i ban(ul) pân(ă) ci ni vom giudeca să stea oprită și după giudecată cui îi va da dreptate acela o va lua-o și precum o fi mila dum(nea)v(oastră).

Plecată la mila dum(nea)v(oastră),

Catrina, fiica mortului Ioniți Botezat(u) căp(i)t(a)n din târgul Hușii de la ținut(ul) Fălciiului.

Să roagă să i să scrii cinst(ită) carte(a) dum(nea)v(oastră) către dum(nealo)r is(pravnicii) de ținut(ul) Fălciiului ca să opriască dejma di pi parte(e) d(umneae)i de moșie fiind înpresurată de către dum(nea)lui ban(ul) Toadir Jora la hotărât(ul) ce au făcut.

Aduci dovezile ca să-s(e) vadă.
(1)801 iuli(e) 15

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 435/15. Original.

EDIȚII: Gheorghe Ghibănescu, *Surete și izvoade*, XVII, p. 120-121, nr. 123 (regest).

---

446 **1802 aprilie 5**

Cu frățască dragoste mă închin dum(i)tale arh(on) bane[1].

După cercetare(a) întregimii fericitei săn(ă)tății dumi(tale), te înștiințăz că părintele igumenul Mănăstirii Dobrovățului mi-au arătat că dum(neata) ai luat o fată de țigan de la mănăstire pentru țiganca Lupului Lenghe. Care aceasta mi-au fost de mare mirare, fiind că sora dumi(tale) atâta țigancă au luat de zăstre, cum dum(neata) de ai luat de la mănăstire altă țigancă pentru dânsa.

Deci, iată îț(i) scriu ca să dai țiganca înnapoi la mănăstire după cum ai luat-o dum(neata) ori să te învoești cu egumenul precum vei pute(a), căci dum(neata) nu ai nici o treabă cu țiganca Lupului țigan, mai vârtos că și la înpărțala ce aț(i) făcut între dum(nea)v(oastră) arătați că surorii dum(nea)v(oastră) nu-i dați nimică, fiind că au (i)eșit cu zăstre(a) sa din casa părințască.

Pentru care înpărțală fiind că eu nu am știut nimică, viind dum(neata) la Eș(i) și întâlnindu-ne vom vorbi asupra înpărțălii.
(1)802 apr(ilie) 5.
A dumi(tale) ca un frate.
<ss> (...) spat(ar).

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MXX/38.

---

[1] Arghire Cuza.

---

447 **1802 iunie 5**

Adecă eu, ermonah Athanasi, nacealnic din Schit(ul) Pănășește, ocolul Horincii, ținutul Covorluiului, dat-am adevărată scrisoare me la mâna diiaconului Moise i diiaconul Lupu, precum să s(e) știe că noi fiind patru fraț(i), anumi Sandu, Feleon și Marie a lui Gheorghii Zănaco și Catrina a lui Iordach(e) Oruna, avem acește p(atr)[1]u fraț(i) o giumătati di bătrân o moșie în Docan(i), și mie fiind mare nevoe că mă prădase tâlharii, am mersu la dumnalui Costantin Costach(e) spat(ar) și am luat 70 de lei pe moșie, parte Banului, și am luat acești bani pi moșie făr(ă) de știri(a) tuturor răzășilor, și pi urmă aflând nepoții și trăgându-mă la giudecata, am mersu la pro(to)p(opul) Matheiu de târgul Bârladului și ne-au zis să mergim la stare(a) locului să ni învoim, și după acel cuvânt am ascultat și ne-am învoit și tocmală am avut cu diacunul Moisă i diaconul Lupul s(...) dă șasădzăci lei pi parte me ce să alegi o giumătati de bătrâ(n) la patru fraț(i), și parte de Hărmănești să meargă tot la u(n) loc la acești cu(m)părători tot într-acel preț.

Aftănas ermonah.

Și când s-au făcut această tocmală și învoială am fost mulțî oameni bătrâreni[2] și tinere[2], preoții și diaconi.

Iar întâmplându-să a mai întoarce această învoială or(i)ce cheltuială s-ar faci să fiie toată despre mini.

Ath(a)nas nacealnic.
Iordache Rună rupt(aș), faț(ă).
Gavriil Ariton rupt(a)ș, faț(ă).
C(o)standin preot, faț(ă).
҂зтї҃ <7310/1802> ҂аѡв҃ <1802> юн(їє) є҃ <5>.
La această scrisoare am știință și eu.
Meleti(e) ieromonah ot Păneșește.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 615/15. Original.

---

[1] Rupt.
[2] Așa în text.

---

448 **1802 august 4**

De la Divan
Către cin(stitul) fratele nostru Gavril Conachi biv vel vor(nic)

Pentru pricina de hotară ci este între dum(nea)ei spat(ărea)sa Safta Bogdan și între dum(nea)ei stolnicesa Teodosăica Costachi la despărțire între moșiile Docolina, Ciolăneştii şi Brumăreştii, a dum(i)sali spat(ăre)săi și între moșiile Idriciul și Petrecanii a stol(ni)cesăi, în multe rânduri mai înainte s-au rânduit bo(i)eri hotarnici ca să cercetezi și să facă îndreptare, după care niciun sfârșit nu s-au văzut că au dat, pentru care acum dum(nea)ei spat(ă)r(ea)sa Safta Bogdan prin jaloba ci au triimis către Divan arată că necontenit să află în supărari. Deci fiind că dum(itale) prin osăbită carte tot ești rânduit ca să hotărăşti și niști moșii a dum(i)sali banului Matei Costachi, care sânt tot acolo alăture megieșite să scrii dum(ita)li, mergând spre cercetare(a) moșiilor dum(i)sali banului Matei Costachi să faci cercetare și pricinilor de hotar ci sânt între giupânesâle aceste cum și pentru o moară a dum(i)sali spat(ă)r(e)săi ci o faci în apa Bârladului pe moșia dum(i)sali Docolina, și după cum din scrisori și dovezi vei cunoaști că urme(a)z(ă) dreptate, să faci îndreptare. Și de nu va mai rămâne nicio pricină, vei puni și pietri hotară pe la locurile ci va ceri trebuința, după care vei da și mărturii, atât la o parte, cât și la alta, ca să lipsască pricinile dintre dum(nealo)r. Iar când și după a dum(ita)li cercetare tot va mai rămâne pricină de neodihnă, ori despre o parte, sau despre alta, atunce pietri hotară nu vei puni, ci vei faci o hartă cu bună închipuire de stare(a) locului, cum și mărturii cu toată arătare(a) pricinilor pre largu, cu care după vreme(a) lucrului vinind la Divan să s(e) de(a) un sfârșit, precum să va socoti mai cu dreptul.

1802 av(gus)t 4

Dimachi vel log(o)f(ă)t <m.p.>.
Jora vel log(o)f(ă)t <m.p.>.
(…) <m.p.>.
Balş vel vornic <m.p.>.
L(upul) Balş vel vor(ni)c <m.p.>.
Costandin Razu spat(ar) <m.p.>.
Alexandru vel vor(ni)c <m.p.>.

S-au trecut. / M. cond(icar).

<Pe verso-ul filei a doua>: Di la Divan / Cătră cin(s)t(itul) fratele nostru dum(nealui) vor(ni)c(ul) Gavril Conachi.

Arhivele Naşionale Iaşi, Colecţia Documente, 380/46. Original, difolio.

---

449 **1802 septembrie 8**

1811 avgust 24: Copie scoas(ă) di pe ce(a) adivărat(ă) hotarnic(a) moșiei Tămășănilor.

Din luminată porunca preînălțat domnului nostru măriia sa Alexandru Neculai Suțul v(oie)v(o)d fiind rânduit cu dum(nea)lor ispravnici(i) de țân(u)t(ul) Fălciiului ca s(ă) aleg și să hotărăsc 280 stânjăn(i) din moșiia Tămășăn(i), ci-i are sfânt(a) Mănăstir(e) Floreștii din vechi aleși și hotărâți de răpăosatul vornicu Lupul Costachi și de Antohi Luți vornic de poart(ă), afar(ă) de 310 stânjăn(i) ce să arată în mărturiia hotarnică că sânt partea copiilor banului Scărlătachi, pe car(e) acum iar fi stăpânindu dumneaei stol(ni)ce(asa) Todosâica, și 250 stânjăn(i) a răzășilor de moșiia aceast(ă) Tămășănii, după cum pre largu arată hotarnic(a) răpăosatului bo(i)er și a vornicului de poartă.

Acum prin jaloba ce au dat cătră mărie sa vodă cuveoșiia sa Athanasii, ieromonahul și vechilul Sfintei Mănăstiri Floreștii, au arătat că mănăstir(ea) după ace(a) hotarnică ar fi și stăpânit cu pace pân(ă) la o vreme acei 280 stânjăni, iar de patru ani încoace răzășii ce mai au parte în numita moșii ar fi pus stăpânir(e) și pe partea mănăstirii, și dup(ă) înfățoșari ce au avut vechilul mănăstirii cu doi dintre răzășii numitei moșii, anum(e) Grigoraș Bosna diiacon, Ghiorghii Zbanțu înnainte(a) dumisali vel logof(ă)t(ului), s-au hotărât ca mănăstir(ea) să ia deplin 280 stânjăn(i), asămine și dum(nea)ei stol(ni)ce(asa) 310 stânjăn(i) și răzășii 250.

Poruncindu-să, mergând la fața locului mai întâiu să fac cercetar(e) cu amăruntul tuturor scrisorilor și altor dovez(i) ca-s(ă) pot dovedi cele drepte și adivărate margini a aceștii moșii Tămășănii despre fieștecare parté, și măsurându-o cu stânjăn domnesc în lung și în curmezâș, apoi din toat(ă) soma stânjănilor mai întâi să scoat(e) 280 stânjăn(i) și să se de(a) în stăpânire(a) Mănăstirii Floreștii la loc unde arată hotarnica răposatului bo(i)er că s-au ales atuncea, și ce(i)lalți stânjăn(i) iarăș(i) înpărțându-s(e) să-s(e) de(a) 310 dum(i)sale stol(ni)ce(sei) Todosăicăi, și 250 răzășilor dup(ă) hotărâre(a) cărțâlor de giudecat(ă).

După poruncă mărgând la fața locului înpreun(ă) cu Ostahii Căuia mazâl, fiind rânduit din partea dumilorsali ispravnici(lor), unde față fiind atât precuvioșiia sa părintele Iosaf arhimandritul și egumen Sfintei Mănăstiri Florești, cât și dum(nea)ei stol(ni)ce(asa) și acești răzăș(i), anume preutul Toader, preutul Dumitru, diiaconul Grigoraș Bosna, diiacon(ul) Ghiorghie Chisar, Ghiorghii Acrodii, Năstas Tigheci, Vasăli Arsănii, Ion Tigheci, Ion Mihăilă, Petre Tălăbir și alțâi ai lor răzăș(i) de Tămășăn(i) și de Dodești, și diiaconul Gheorghii Guțul, i Vasâle Guțul, i Grigoraș Guzganu, i Ion Bâzgu, și Ion Bălan, răzăș(i) de Cârpești, mai întâi am făcut cercetar(e) spre a afla marginile aceștii moșii și s-au găsit și unile din pietrele hotar(ă) fați, adic(ă) din gios s-au găsit o piiatră hotar în vali și despre apus de pârău, car(e) piiatră au dat sam(ă) toți răzășii că despart în gios Dodeștii de

Tămășăn(i), și alt(ă) piiatră s-au găsit la colțul din sus a Tămășănilor și de către răsărit, car(e) au dat samă că desparté în gios Tămășănii și în sus Cârpeștii; și făcând stânjăn(ul) de opt palmi, după măsur(a) stânjănului ce s-au potrivit cu hotarnica răposatului bo(i)er vornic(ul) Lupul Costache, am început a măsura întâi pe vale p(r)in mijlocul satului curmezișu(l) moșiei din hotarul moșiei Dodeștilor în sus, și unde s-au plinit 280 stânjăn(i) s-au pus piiatră hotar partea sfintei mănăstiri , unde hotarnica veche arată că au fost din vechi stâlpită, și din piiatra aceasta s-au dat în sus 250 stânjăn(i) răzășilor pân(ă) într-alt(ă) piiatră ce s-au găsât hotar vechi, și din piiatra aceast(a) au rămas în sus parte(a) dumisali stol(ni)ce(sei) Todosăicăi 310 stânjăn(i) pân(ă) în moșiia Cârpeștii, unde au dat samă răzășii că au fost buor într-un stejar și s-au găsit stejarul arsu, numai rădăcina să cunoaște, și întorcându-ne iarăș(i) la piiatra Dodeștilot de unde am început cu măsura întâiu, am căutat drept la răsărit în muche(a) dealului, și am pus și acolo o piiatră hotar dispărțâtoar(e) Tămășenilor de Dodești, fiind că nu s-au găsit și măsurându în sus drumul pe deal pân(ă) în piiatra hotar ce s-au găsit chiotoar(e) la colțul moșii Tămășănilor dispre răsărit, despărțind în sus Cârpeștii, car(e) mai sus s-au pomenit, s-au găsit 822 stânjăn(i), din car(e) s-au stâlpit 272 stânjăn(i) sfintei mănăstiri în part(a) de gios și au rămas și partea răzășilor 250 stânj(eni), iar dum(i)sale stol(nicesei) 300 stânjăn(i), și asemene am pus o piiatră hotar supt deal dispre soar(e) apun(e) despărțitoar(e) Tămășănilor de Dodești, din car(e) piiatră măsurând în sus pe deal 280 stânjăn(i) partea mănăstirii s-au pus piiatră hotar în muche(a) dealului în livada lui Zorile, și din piiatra aceasta măsurând în sus parte(a) răzășilor, unde s-au plinit 250 stânjăn(i) s-au găsit și piiatră hotar vechiu în muche(a) dealului din sus de bisărică, și din piiatra aceasta în sus au rămas partea dumisale stol(ni)ce(sei); și cu aceste măsuri s-au închiet toat(ă) moșiia Tămășănii și s-au stăpânit parte(a) mănăstirii, iară lungul moșiei nu s-au măsurat fiind pădur(e) deasă și dărmat(ă) la capătul de către apus de către Cojăr(i), ce să va urma stăpânir(ea) după hotarnica vechi, după cum le-au fost stăpânit și pân(ă) acum. Și după alegir(ea) și hotărâtur(a) ce am făcut s-au dat această mărturie hotarnică sfintei mănăstiri.

1802 sept(embrie) 8

Georghii Talpeș vornic de poartă.
Stahii Căuia mazâl.

Arhivele Naționale Iași, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/57. Copie din 24 august 1811.

Costin Clit, *Satul Văleni, ținutul istoric al Fălciului. Documente inedite (secolele XVII-XIX),* București, Editura Tritonic, 2019, p. 106-108.

---

450 **1802 septembrie 15**

Încredințăz cu acest zapis al mieu la mâna d(u)m(ilo)rsali Lup(u) și Darie, frații și feciorii lui Iliie Odăbaicul cazălul, din sat Jâgorenii ot țân(utul) Vasluiului, precum să-s(e) știe că li-am vândut de bună voia me(a) patru pământuri de loc moșie, ce sânt în hotar(ul) Jâgorenilor, pest(e) pârâu, ce sânt hotărâte și stâlpite cu două pietre hotară, dup(ă) cum pre larg să cuprinde în hotarnica Jâgorenilor, care pământuri sânt rămas(e) soțului mieu Paraschevvei Movilo(a)ia, ce au ținut-o Ianachi Movila vătav, în lipsa zăstrii și alte cheltu(i)eli ce au făcut cu îngroparea și pomenire(a) lui și plata datoriilor lui, cum și cheltuiala me(a) ce am făcut cu venire(a) pe aici în două, două rânduri, la hotărâtul moșii ce o tragim dup(ă) Lup(u), ce au fost vest. mare la Glodeni cu tocmală câte unsprăzăci lei pământ, cari bani i-a(m) și priimit pe deplin în mânule meli. Drept aceia i-am dat și eu acest zapis, ca de acum înainti să fie buni stăpânitori în veci, atât dum(nealo)r, cum și feciorii dum(nealo)r și toți urmași(i) ce vor ave(a), și să aibă a-ș(i) face și întăritură domnească pe acesti pământuri, ca să li fie stăpânire veșnică, ca unii ce sânt rămaș(i) de acesti pământuri și den sus și pe din gios. Și pentru mai adivărată credința am iscălit, poftind și pe alti obrază ce s-au întâmplat faț(ă) de s-au iscălit marturi.

1802 săpt(em)v(rie) 15

Ioan (…), soț Paraschevvi(i) Moviloaia.
Eu Paraschiva, vânzătoari, adiverez.
Ioniță Ghervasie, m-am întâmplat martur.
Erei Timofti, martur.
<ss>.

Viind Paraschiva vânzătoare însuș înnainti(a) me(a) și arătându-mi că de bună a sa voi(e) au vândut, am adiverit. Dimitri Sturdza vel log(o)f(ă)t <m.p.>.

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Fond Achiziții Noi, MMDCLXIX/2. Original.

---

451 1803 martie 16

Anaforaoa iubitorilor de Dumnezău episcopi de pe la scaone i a dumilorsale veliților boeri pentru buna orânduială și statornicie sfintii mitropolii i a sfintilor episcopii, ce s-au făcut cu sfat de opștie din luminată poronca pre înălțat domnului nostru mărie sa Alexandru Costandin Mur(u)z v(oe)v(o)da.

Io Alexandru Co(s)t(a)nd(i)n Muruz v(oe)v(o)da, cu mila lui D(u)mnezeu domn Țeri(i) Moldavvei.

Cetindu-să înnainte noastră această anafora a iubitorilor de Dumnezău episcopi și a dumi(lo)rsali veliților boeri, am lăudat râvna și prothimie lor spre a ave griji ca niști iubitori patrii, atât pentru podoaba și buna stare a sfintii mitropolii și a episcopiilor țării, cât și pentru binili opștii și așezărili celi de opști folosâtoari, cari toate li-am priimit, fiind folositoare opștii și iubite de Dumnezău, și mântuitoare sufletului, și cinstitoare pre mult cătră acii ci îndălătnicescu la aceste și pricinuitoare de laudă.

Deci, întărim anaforaoa aceasta și hotărând, poroncim domnie me ca cel ci să va orândui mitropolit Moldovii înpreună cu aleșii 4 boeri a domnii mele, anume dum(nealui) Nec(u)l(ai) Ruset biv vel log(o)f(e)t, i dum(nealui) Iordachi Canta biv vel log(o)f(e)t, dum(nealui) Iordache Balș biv vel vist(iernic) și dum(nealui) vel vor(ni)c a opștii, ca pentru o pricină ce să cuvine boerii dumi(lor)sale cari s-au rânduit înadins numai pentru aceasta, adecă ca să facă lămurite izvoade a datoriilor sfintii mitropolii ci să vor găsi prin adivărati zapisă și să li arăti domnii mele.

Așijdere, atât preosfinție sa părintele mitropolit înpreună cu iubitorii de Dumnezău episcopi, cât și orânduiții boeri, să facă tot asămine pentru datoriile episcopiilor, ca în urmă să hotărâm domnie me vadioa plății, iar pentru banii școalilor ci să strâng de la preuți și diiaconi iarăș(i) poroncim ca să s(e) facă strângire(a) lor cu mare sâlință și luare aminte fără a să face nici cât de mică scădere, fiind că să cade a să mai înmulțî venitul școalilor, din cari să răvarsă învățetura, și dintr-aceasta să dobândește de cătră oamini orșice lucru bun și mântuitor.

Așijdere, și socotelile măn(ă)stirilor esti trebuință să să caute prin epistasâe preosfinții sale părintelui mitropolit și al dumn(ealo)r boerilor orânduiți și mai cu analoghie să s(e) pue la orânduială ca să dobândiască venit pentru opștie din celi ci prisosăsc spre îndălătnicire și învățătura și căzuta povățuire acelor ci să hotărăscu a să face diiaconi și preuți și spre facire unui orfamotrofion, asămine poroncim.

Și pentru hirotoniile preuților și a diiaconilor să s(e) urmez(e) di acum înnainte nesmintită orânduiala ci să cuprinde într-această anafora, cari întocma dup(ă) cum esti înpreună și cu al noastră domniască întăritură, poroncim ca să s(e) triacă atât în condica Divanului, cât și într-a Visterii și a Mitropolii, iar anaforaoa însuș și întăritura să fie la cel dup(ă) vremi log(o)f(e)t.

Și pentru toate celi ci să cuprind într-această anafora după cerire a tuturor de opștie întărindu-să și hotărându-să într-această al noastră domniască întăritură, poroncim dumi(sale) vel log(o)f(e)t de Țara de Jos i dum(nealui) vel vist(iernic) ca să faciț(i) și hrisov a domnii mele, cari adeverindu-s(e) cu al noastră domniască peceti și iscălitură să va păzi spre întimiere și urmare de-a purure și încredințare, cari asămine trecându-să în condicile Divan(u)lui, a Vistirii și a Mitropolii, orânduim ca să rămie în domniasca noastră Visterie.

1803 mart(ie) 17.
Iscălit
Io Costandinu Muruz v(oe)voda.
Pecete g(os)pod.
Proci vel log(o)f(e)t.

Pre înălțate doamne

După luminată poronca înălțimii tale adunându-ne la un loc, am luat sama cu ace mai mare luari aminte, atât chipurile cuviincioas(e) a să puni la cale spre ușurare datoriilor supt cari întâmplărili vremilor trecuti au supus pi Sfânta Mitropolii și Episcopiili Roman și Huș(i), și pentru ca acesti casi, ca niști casi folositoare opștii să poată a să aduci și a să statornici cu întimiere întru ace mai bună stari, cum și altile care de cătră înălțime ta ca un adevărat părinti al patrii spre folosul de opștie, s-au socotit cu cuviințe a să puni în buna orânduială și a să urma, și pentru toati precum de cătră noi s-au găsit cu cale, nu lipsim a faci înălțimii tale arătari, fiind socotințili noastri aceste.

După ci prin alegire să va socoti și să va așaza mitropolit, atunce dinpreună cu mitropolitul să s(e) rânduiască și patru boeri dintru acei dintâi pe cari să va socoti de cătră înălțime ta, și acii boeri dinpreună cu mitropolitul, cercetând întâi datoriile cu cari esti însărcinată mitropolie, pentru câtă sumă să va afla driaptă datorie să facă izvoadi anumi, să-l iscăliască, și la locurili ci va fi datorie schimbând zapisăle să s(e) iscăliască aceli zapisă de mitropolit și de boerii rânduiț(i).

Apoi asămine să s(e) cercetezi și datoriile supt cari să află supusă episcopiili. Și iarăș făcând izvoadi anume, într-aceli zapisă ci să va afla driaptă datorie să iscăliască și mitropolitul dinpreună cu boerii rânduiț(i), și numai aceli zapisă fie buni, iar alti zapisă de vor mai eși în urmă, să rămâie răsuflati. Și atât mitropolie(i), cum și episcopiilor, după suma datorii să să pue vadele hotărâti cu îndatorire ca păr(ă) la aceli vadele neapărat să plătiască toată datorie.

Pentru care făr(ă) îndoire sintem că și însuș părinții mitropolitul și episcopii cunoscând datorie ci au, vor fi cu toată silința spre aflare și urmare celor mai cuviincioas(e) chipuri, ca să să râdice această sarcină a datoriilor și să să întimiezi buna stari acestor opștești casă, apoi pe tot anu(l) păr(ă) la înplinire vadelilor ci să vor puni să fie dator a arăta zapisă de datorii ci au plătit. Și dacă la înplinire(a) vadelilor nu să va vide ușurată această sarcină / lucru cari nicidecum nu să poati credi de la ipochimine vrednici ca aceste care însuș cunoscând datorie să vor afla silitori spre buna stari acestor casă / de înprotivă când atunci nu va fi vrednică și vidirată pricină care au oprit a să plăti datoriile, boerii Divanului cercetând, să facă cuviincioasa puniri la cali spre ușurare aceștii sarcini, și nici mitropolitul, nici episcopii, să nu să poată a să mai îndatori cu alt chip, decât dacă vreo vrednică pricină va sili a să îndatori, să facă arătari la velițíi boeri a Divanului, arătând suma și pricina cari sâlești a să îndatori. Și velițíi boeri prin anafora înștiințând domnie și găsându-să cu cali, și întărindu-să anaforaoa și de cătră domnie, atunci să fie slobod a să face ace datorie, însă în zapisul ci să va da la locul de undi să vor lua banii să iscăliască și boerii Divanului, și numai ace datorie ci să va urma cu acestu chip să fie bună, iar cu alt chip de să va faci să rămâe nețínută în samă și răsuflată.

Moșii și alti acareturi ci să vor adaogi la acesti casi de către mitropolitul și episcopi să rămâe vecinici fără vreo strămutari dinpreună cu cu celelalti moșii și acareturi ci au, fără să să poată pretenderisî de către arhiereu ca un lucru al său, și vreun schimbu din moșii sau acareturi când va ceri trebuința a să faci spre mai bun folos, să nu fie slobod a să faci fără știre(a) Divanului, urmându-să aceasta după hotărâre hrisovului ci esti făcut de mai înnainti cu sfatul de opștie.

Veniturile moșiilor și alti acareturi, atât a Mitropolii, cum și a episcopilor și a mănăstirilor, vânzindu-să cu anul, să nu fie slobod a să vinde mai mult decât câti pi trii ani.

Banii școalilor ci sintu hotărâți de dau preuții și diiaconii după ace hotărâri urmându-să să să strângă nistrămutat în toată vreme, fiind iarăș pentru opștesc folos, însă în vreme rânduită a să strângi banii aceștie să să facă cercetari de către Visterie de câți preuți și diiaconi să află la fiiștecare ținut, și după ace cercetare făcându-să 2 izvoadi iscăliti de către dum(nealui) vel vist(iernic), să să de un izvod la dum(nealo)r boerii rânduiț(i) epitropi școalilor, și un izvod la preosvinție sa părintili mitropolitu, și preosfinție sa după acel izvod rânduind să să strângă banii atât din eparhie Mitropolii, cum și din eparhiili Episcopiilor, scriind către episcopi să rânduiască înplinire(a) acestor bani de la preoți și diiaconi din eparhiili sali; dum(nea)lor boerii epitropi iarăș după izvod iscălit de dum(nealui) vel vist(iernic) și să ia toț(i) banii ci vor cuprinde, făr(ă) a să opri vreun ban de către cineva sau să să de la vreo altă trebuință.

După aceste iarăș spre lăudată bună orânduială și pentru a opștii folos, de mari trebuințe fiind a să așaza întâi o școală spre învățare(a) celor ci vor voi a să preuți, căci din pricină că lipsești această școală să fac preoți fără să aibă deplin cuviincioasa învățătură; și al doile o casă pentru ocrotire, creștire, purtare de griji și agiutoriul acelor săraci și rămaș(i) fără părinți copii, adică orfanotrofion, a cărie casă vederat esti și trebuința și lauda patrii și folosul opștii.

Mitropolitul și boerii rânduiți să facă cercetari și pentru stare(a) mănăstirilor ci să află supusă la Mitropolie, și cercetând viniturili ci ari fieșticare mănăstiri să să facă cuviincioasa puniri la cali, undi din vinituri lăsând acee cât va fi cu cuviință pentru trebuința mănăstirilor, cee ci va prisosi să să strângă pi tot anul la Mitropolie, și așezindu-să școale și casa mai sus pominită, după chip ci să va socoti acii bani ci vor prisosî din viniturile mănăstirilor să să de la cheltuelili acestora, și ca la niști vrednici de laudă buni orândueli ci sintu a să așăza cu nouă timilie, dacă numai acel prisos din viniturile mănăstirilor nu va fi îndestul a întâmpina cheltuelile cuviincioas(e) la aceste.

După ci Mitropolie și Episcopiili prin punire la cali și sâlința ci să va faci să vor mai ușura de sarcina datoriilor, vor da și viniturili acelor opștești casă cee ci să va socoti pentru ca să să poată urma cu statornicie aceste buni orândueli.

Hirotoniili ci să vor faci de preuți și diiaconi atât de către preosfinție sa părintili mitropolit , cum și de către episcopi, să s(e) pue la cali a să urma după hotărâre ce-au fostu mai dimaint(e), și precum s-au urmat și în vreme(a) domnii răposatului întru fericire părintili înălțimii tale, adică preuți și diiaconi să s(e) facă numai din ficiorii de preuți și diiaconi și din dascalii acii cari să vor afla slujind în multă vremi la bisărici, și iarăș să să facă numai acolo unde va ceri trebuința, iar de prisos și din lăcuitori birnici, nicidecum să nu să poată faci. Și după aceasta să s(e) păzască orânduiala cu acel ci va voi a să faci preut sau diiacon, să fie dator a mergi la dregătorii țin(utu)lui, unde să va afla șezetor, să-ș(i) e încredințari cum că esti cu adivărat dintru acie pi care hotărâre îi iartă a să faci pre(oți) sau diiaconi, și că nu are vreun amestic de bir, arătând și la cari bisărică și din ci satu cere trebuința a să faci preut sau diiaconi.

Și cu ace încredințari a dregătorilor viind aici, să de jalobă la domnie, și rânduindu-să cu jaloba la dum(nealui) vel vist(iernic), să cercetez(e) mărturie ci va ave di la dregători, și dum(nealui) vel vist(iernicul) după cercetari ci va faci, aflând că esti cu adevărat dintru acii ci să cuvin a să faci preot sau diiaconi și că ceri trebuința a să faci, să facă anafora către domnie, și așa întărindu-să anaforaoa și di către domnie, să m(e)argă cu anaforaoa la arhiereu(l) eparhii din cari va fi elu, să-l cercetez(e) pi rânduiala bisăricească și fiind vrednic să s(e) hirotonisască.

Acesti puniri la cali, socotindu-s(e) de către noi a să urma spre folos(ul) opștii și mângâere celor lipsiți, le arătăm înălțimii tali și rugându-ni cerim ca să fie buna voință a să întări socotințile și ceririle noastri și prin domnesc hrisov(ul) înălțimii tale, pentru ca și dup(ă) vremi să poată a fi statornice fără strămutari.

1803 mart(ie) 16.
A înnălțimii tale smeriți rugători.
Veniamin Episc(op) Rom(a)n(ului).
Gherasim Episcop Huș(u)lui.

Pre plecate slugi.

Neculai Roset log(o)f(e)t; Con(stan)din Balș vel log(o)f(e)t; Iordachi Cant(acuzino) log(o)f(e)t; Dapaste log(o)f(e)t; Mihai Sturdza vel log(o)f(e)t; Ioan Razu log(o)f(e)t; Con(stan)din Grecian log(o)f(e)t; Iordache Balș vist(iernic); Costachi Ghica hat(man); Theod(o)r Balș vor(ni)c; Vasili Costachi vel vor(ni)c; Con(stan)d(in) Balș vel vor(ni)c; Costand(in) Paladi vel vor(ni)c; Gavril Conache vor(ni)c; Nec(u)lai Balș vor(ni)c; Alexandru Ianculeu vor(ni)c; Lup(u) Balș vel vor(ni)c; Manolache Dimache vel vor(ni)c; Raducan Roset hat(man); Grigorii Sturdz(a) vist(iernic); Sandu Sturdz(a) vel vist(iernic); Dimitrii Sturdz(a) post(elnic); Iordache Roset vist(iernic); Costache Sturdz(a) vel vor(ni)c / aproz(i).

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCXXXVI/1. Copie.

---

452 **1803 aprilie 23**

Adică eu Leiba jidov orândar din sat(ul) Urlacii, carele mai gios mă voi iscăli jidovește, dat-am adivărat zapis(ul) meu la cinstită mâna dumisale arhon clucer Dimitrache, precum să-s(e) știi că orânda din sat(ul) Urlacii am luat cu anu drept 200 lei, adică do(u)ă sute lei di la 1803, apr(ilie) 23, iară păr(ă) la 1804, apr(ilie) 23, păr(ă) la Sfete Gheorghie, cum și orânda din sat(ul) Plotoneștii drept 150 lei, adecă una sută cinzăci lei, tot într-un anu, după velet(ul) de sus de la 1803, apr(ilie), 1804 apr(ilie) 23, care bani să am să-i dau acu(m) pe giumătate la început(ul) lui avgust, și ceilanți bani să am ai da la Sfete Dimitrie, oc(tombrie) 26, și să am da și un chezăș bun răspunzător pentru bani, pentru sâguranțâi dumisali. Dar acum îndată ce voi da banii dumisale la numitele vadeli di mai sus arătate cum și chezăș răspunzător de bani, atunce(a) dumne(a)lui să-mi prime(a)scă doi tovarăș(i) pre a trei(a) parte a moșii la dobânda ce da Dumnezău. Întâiu, (i)eșind capetele, cum și dobânda banilor și hacul slugilor și cheltuiala dumisale ce s-ar face la moșie. Iar întâmplându-să vreo bagubă[1], să fere(a)scă Dumnezău, dispre venit(ul) moșii, atuncea să am a trage eu în giumătate cu dumne(a)lui făr(ă) de nici un cuvânt di răspunsu. Și așa m-an priimit să slujescu dumisali urunde[2] me-(a)r poronci dum(nealui) pentru slujbeli moșii cu calul meu, cu cheltuiala me(a) și cu mâncare(a) me(a), și să nu fiu volnic a vindi ceva din veniturile moșii făr(ă) de știre(a) dumisale și așa să de(a) a unbla cu credință pe moșii păr(ă) înplinire(a) anului, iar întâmplându-să a nu da banii de mai sus arătați la vadeli și chezăș răspunzător pentru bani, zapis ce am la mine de la dumne(a)lui pentru tovărășii ale moșii să nu să ții în samă și să rămân eu răsuflat. Și pentru mai adivărată credință m-am iscălit jidovește cu mâna me(a).

1803 apr(ilie) 23
<ss>

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 476/1. Original.

---

[1] pagubă.
[2] oriunde.

453 **1803 iunie 16**

Precum să-s(e) știi că dum(nea)lui spăt(arul) Neculai Strătulat avându la țin(ut)u(l) Vasluiului o moșii, anumi Tătărașii, cu vad de moară în apa Bârladului, ci alăture(a) pe din sus de ace(a)sta avindu dumn(ea)lui o bucată de locu din hotarul tirgului Vasluiului, ce este pe din gios de vatra tirgului cu scrisorili în semne, în cari locu si arată și vad de moară, anume unde dă apa Vasluiului într-apa Birladului, cari locu s-ar fi înpresurându alocure de către megiașii ci au celalantu locu pe din sus de acesta. Asemine mai avindu dum(nea)lui și din sus de tirgu o sută pământuri, iariș cu scrisori în semne și iaraș cu vad de moară în apa Birladului, și osebit mai avindu și altu vad de moară tot în apa Birladului, dreptu tirgul Vasluiului precum arăta iariș scrisorile la dum(nealui). Pentru ace(a)sta dar mă îndatorescu întâi pentru acel de gios de tirgu si aibu a dizbati margine(a) din sus a bucății dumn(ealui) de către stăpiniturii locului tirgului ce este pe din sus de aceasta întucmai după semnile ce si arat(ă) prin ispisoace cum vadul acel de moară si-l aflu. Asemine și pentru acele a sută păminturi din locul tirgului ci este pe din sus de tirgul, cu vadul lui si aibu al dezbate întocma după scrisori, cum și pentru cilalalntu vadu dreptu tirgu iaraș(i) si aibu al afla. Și pentru toate aceste(a) si aibă dumn(ea)lui isprevindu cercetare(a) si-m(i) de(a) cinci sute lei, asupra cărora mi-au dat dumn(ea)lui și unsprezăci scrisori și după tocmala ce am făcutu cu dumn(ea)lui am dat ace(a)stă scrisoare și asemine(a) și dum(nea)lui mi-au dat și am iscălit.

1803 iun(ie) 16

<ss> Ioniț(ă) Chiriac vat(av) (?)
Însemnari anume a scrisorilor.

Let

7176 mai 29. Carte gospod di la Iliaș voevod de (...) dea din tirgul Vasluiului din gios în Vasluiu[1].
7176 iuni(e) 16. Hotarnică următoare[2].

Arhivele Naâionale Iași, Colecția Documente, 380/97. Original, difolio.

[1, 2] Publicate în Gheorghe Ghibănescu, *Vasluiul Studiu și documente*, p. 93-94, nr. XCIX, respectiv p. 96-98, nr. CI, cu data 17 iunie 1668.

454 **1803 iulie 6**

Adică eu, Toader Chiricuță, înpreună cu Lupul Cumnat zăt Chiricuță, dat-am adevărat și încredințat zapisul nostru la cinstită mâna dum(i)sale pit(arului) Sandul Oat, precum să să știi că fi(i)nd noi apucați de dumne(a)lui poste(lni)c(ul) Costin Prangati ca să-i dăm două suti patruzăci și șapte lii, ce luoasă fratile nostru Costandin Chiricuță de la dumne(a)lui supt tocmală ca să-i de(a) țâgani. Deci, noi acum neavând nici o putere, am căzut cu rugămintela dumne(a)lui de ne-(a)u înprumutat cu două s(ut)[1]e patruzăci și șapte de lii cu dobândă din zăci unsprizăci, și cu o vade păn(ă) la Sfeti Vasile, puindu și amanet niști scrisori de moșiia Aleșeștii, i Tăbăceștii, i de triizăci de pogoani de vii la potgoriia Nicoreștilor, i o sutăcinzăci și cinci de stănjăni parte(a) noastră din Mesăni, și nefi(i)nd banii la numita vade, toate acesti să rămâi de istov al(e) dum(i)sale. Și pentru credință dând acist zapis înnainte(a) cinstitii isprăv(ni)cii, ne-(a)m pus numili și degitile.

(1)803 iuli(e) 6

Eu, Lupul Chiricuț(ă).
<ss> Toader Chir(i)cuț(ă).

De la isprăv(ni)cie Tutovii.
Înnainte(a) noastră dându zapis(ul) acist, s-au adiverit și cu ali no(a)stre iscălituri.
<ss> Ștefan.
<ss> (…) spat(ar).
<ss> Mih(ai) Rac(o)v(iță) cam(i)n(ar).
Tricut.
Tănasă.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 123/15. Original, difolio, rupt.

---

[1] Rupt.

---

455 **1803 septembrie 22**

Noi Alexandru C(o)n(sta)d(i)n Muruz v(oie)v(o)d, cu mila Dumnezău domn Țării Moldovii. Cinst(it) credincios bo(i)eriul domnii meli, dum(neata) Matei Costache biv vel spat(ar) i bo(i)eriul nostru Toad(e)r Vârgolici vor(ni)c di poartă, senătate. Fiind că prin jaloba ce au dat către domnie me Iftimi Vrabie post(elnicel), au arătat că în moșie Hrăniceni de la țin(utul) Fălcii(u)lui are și el o parti, și că i s-ar fi înpresurând atât de către răzăș(i) de moșie Cernatul, cât și de către răzășii de moșie Hărcete, și au cerșut ca să i s(e) scoată de supt înpresurare. Drept acee fiind că sinteți rânduiți acolo aproapi de stare(a) moșii aceștie spre cercetari, după ci viți da sfârșit pricinii acie se mergiț(i) la stare(a) locului moșii Hrănicenii, și strângând de fați și pe alți megieș(i) înpregiurași cu dovezili ci vor ave(a), să faciț(i) cu amăruntu cercetare, și di s-a dovedi din scrisori și alti vrednice dovez(i) că are și jăluitor(ul) parte în numita moșie și că i să înpresoară se o îndreptați scoțindu-o di supt toată înpresurare(a) ce pătimește, și pe la locuril(e) cuviincioasă se o și stâlpiți cu p(i)etre hotară dând și mărturie hotarnică iscălită pe obiceiu, iar fiind pricina într-alt chip sau că la hotărât va naști pricină p(i)etre hotară se nu-s(e) pue, ci făcând mărturie și hartă di stare(a) locului, să-i sorociț(i) ca să vie la divan se li-s(e) de(a) hotărâri.
1803 săpt(embrie) 22

<Pe verso-ul filei a doua>: Cinstit credincios bo(i)eriul domnii meli dumi. Matei Costache biv vel spat(ar) i bo(i)eriul nostru Toader Vârgolici vornic de poartă cu săn(ă)t(ate) să să de(a) / i Iftimi Vrabie post(elni)ce(l); S-au trecut la condică; Proci vel log(o)f(ă)t.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documnete, 794/48. Original.

---

456 **1803 octombrie 14**

Copii
Din luminată poronca preînălțatului domnului nostru mărie sa Alicsandru Costandin Moruz voevod fiind rânduiți cu luminată carte(a) mării sali din anul acesta 1803 săpt(emv)r(ie) 22, că după jaloba ci au dat înălțimii sali Iftimi Vrabii post(elnicel) cu ne(a)murili sali arătând că la ținut(ul) Fălciiului ari și el parti de moșii cu ni(a)murili sali în hliza Hrănicenii, baștină și cumpărături, și că s-ar fi înpresurând atât de către răzășii di moșie Cernatul, cât și di către răzășii di balta Hârcete, și au cerut ca să i să scoați di supt înpresurari.

Deci mergând noi la stare(a) locul(u)i, întâiu am strâns pi toți răzășii și megieșii cari mai gios au iscălit și făcând cercetari moșii întri răzăși s-au aflat că sânt drepți răzăș(i) di moșie Hrănicenii, și am cerut ca să ni să scoați scrisori și dovezi, și ne-(a)u scos o mărturii hotarnică cu veletul cel mari 7254 <1745 septembrie 1-1746 august 31> di la răposații bo(i)eri Ilii Costachi armaș i di la Apostu Negre căp(i)t(an), întru cari arată că fiind rânduiți din poronca mării sali Ioan Neculaiu voeovd ca să m(e)argă la satul Hrănicenii di la ținutul Fălci(u), au făcut cercetari și au adunat și pi toți răzășii și înpregiurașii, și cu buni dovezi s-au dovedit că numai ne(a)mul Vrăbieștil(o)r sânt răzăși întru această hlizi di moșii; ne-(a)u mai scos și o carti di giudecată di la domnul Alicsandru Ioan Mavrocordat voevod din velet 1785 decemvr(ie) 20 întru cari să cuprindi toati scrisorile Vrăbieștil(o)r vechi și no(u)ă, și făcând noi stănj(enul) de opt palmi am început a măsura, cari măsură a palmii s-au pus pi această mărturii, și niputând a măsura locul pi șăs(ul) Prutului fiind bălți și stuhării s-au dat praviți di pi linie câmpului cu numi di locuri în sămni după cum și bo(i)erii rânduiți a vremii di atunce arată că nu s-au putut măsura șăsul Prutului din pricina apilor, iar stăpânire le-o dat din apa Prutului margini(a) Hrănicenil(o)r di gios și dispărțitoari marginii di sus părții lui Cernat din gura gârlii lui Jalobă drept spre apus alăture cu Vadul (?) lui Isac margine pe din sus, și în malul undi s-au pus piiatră hotar dispărțitoari Hrănicenil(o)r di parte(a) lui Cernat, și di acolo înnainti am început a măsura drept spre apus pi lungul moșii până în Movila Olariului, undi s-au înplinit do(u)ă suti optzășiopt stănjăni și am pus piiatră hotar, și de acole tot cam pi podiș la de(a)l până undi s-a înplinit șasă suti șaptizăci și doi stănjăni în culme(a) de(a)lului lui Găvan (?) și s-au pus piiatră hotar, și di acole înnainti pisti vale(a) Găvanului într-o movilă mari ci esti în culme(a) de(a)lului Elanului din sus di drumul Cârjănil(o)r undi s-au înplinit patru suti opt stănjăni și am pus piiatră hotar, și di acolo înnainte și la vali spre Elan alăture pi din gios di moșii lui Vrabii ci sânt pi o vali cu izvoară și drept la vali în șăs la o piiatră vechi hotar, undi s-au înplinit cinci suti și șasăsprezăci stănjăni, și di acole drept pisti Elan undi s-au înplinit una sută patruzeci și patru stănjăni și am pus piiatră hotar în malul Elanului dispre apus, și de acole înnainti alăture cu hliza Gâdieștilor până în dreptul unii fântâni pi din sus și piiatră hotar nu s-au pus fiind fântâna sămn, undi s-au înplinit patru suti șasăzăci și opt stănjăni, și di acole înnainti până într-o piiatră vechi hotar ci esti colț marginii din gios a Hrănicenil(o)r, cheoto(a)ri și opritoari lângă drumul Brăilii, undi s-au înplinit cincisuti cincizăci stă(n)jăni, și acole drept în sus capătul moșii Hrănicenil(o)r spre miazinoapti pără într-o piiatră hotar vechiu ci esti colțu Hrănicenil(o)r din sus și dispărțitoari moșii Bârsana, undi s-au înplinit tri suti stănjăni; și di acole am purces cu măsura drept la vale alăture cu moșie Bârsana până în malul Elanului dinspre apus, undi s-au înplinit no(u)ă suti treizăci și șasă stă(n)jăni și s-au pus și piiatră hotar, și di acole spre răsărit pisti Elan până undi s-au înplinit una sută no(u)ăzăci și doi stănjăni drept în gura văii Bârsanii din vali di drum ci mergi pin șăsu s-au pus piiatră hotar la un pâlc de porunbei (?), și di acole înnainti drept la de(a)l pisti un pisculețu și pe o vâlciucă mică și tot la de(a)l până undi s-au înplinit cinci suti șasăzăci și patru stănjăni într-o movilă ci esti în culme(a) de(a)lului Elanului, și din gios di Movila Bârsănii și am pus piiatră hotar, și di acole la vali și înnainti alăture pi din sus di vii a lui Neculaiu Lefter, și tot drept la vali până în gura văii Rădiului undi s-au înplinit o mii o sută și și patru stănjăni și am pus piiatră hotar din de(a)l di drumul cel mari, și cu zăci stănjăni mai fântâna lui Hărcă, și di acole drept înnainti pisti bălți s-au dat praviți niputându-să măsura di apă din gura văii Rădiului di undi s-au pus piiatră hotar în linie di la numita a moșii Hrănicenil(o)r margine pi din sus drept pisti balta Hărcete spre răsărit prin roata Culariului și pin margine(a) râpii Rătundului pi din sus și drept la Prut la gura gârlii preotului Costandin Vrabii și a lui Ștefan Hărcă, undi au mărturisât și alți megieși că au fost stăpânire vechi a Vrăbieștil(o)r; Iar din răzășii din Hărcete n-am putut aduci nici pi unul să stei di fați la praviți ci s-au dat, undi am zăbovit la stare(a) locului do(u)ăzăci di zili, din cari s-au cetit și carte(a) mării sali lui vodă ci poroncești ca să să dispartă moșie Hrănicenii di Hărcete, și li s-au arătat și carte(a) dum(i)s(ale) vel log(o)f(ă)t(ului) și poronca cinst(itei) isprăv(ni)ci(i) și poronca noastră, și nici di cum la înțălegiri n-au luat.

Și am mai măsurat și curmezișul moșii Hrănicenil(o)r pin trii locuri la câmp începând întâiu din movilița Olariului în sus pi șăsul Hărcetii din piiatra ci s-au pus di noi și până în piiatra din gura văii Rediului undi s-au înplinit trii suti patruzăci stănjăni, și am măsurat și pi culme(a) de(a)lului

Elanului din movila ci esti din sus di drumul Cărjănil(o)r și până în movila ace(a) din mijloc ci esti din gios di movila Bârsănii undi s-au înplinit trii suti triizăci și trii di stănj(eni), și cu această măsură s-au început hotarul moșii Hrănicenil(o)r și am stâlpit-o cu pietri hotară căru(i)e i-am făcut și hartă închipuitoari di stare(a) locul(u)I în măsuri și cu toati sămnili ei.

1803 oc(tom)v(rie) 14

Toad(e)r Vârgolici vor(ni)c de poartă.
No. 4
Eu, Vasâli Barbălată înpreună cu ficiorul mieu Racoviț, răzăș di moșie hlizii lui Cernat.
Erei Eni am fost fați.
Diaconul Ioan am fost fați.
Eu, Racoviți, ficior lui Andrunachi Cârjă, răzăș di (…).
Eu, Vasăli Strătulat, răzăș di hliza Gâdeeștil(o)r.
Eu, Sandul Darii am fost fați și sânt martur răzăș di Țărușăști.
Eu, Ioan Căpățină, răzăș di Țărușăști.
Eu, Ștefan Capră, vor(ni)c ot Cârjă.

Dum(nea)lor bo(i)erii răzăși în balta Hărcete di la acest ținut după jaloba ci au dat mării sali lui vodă cu arătari că răzășii di moșie Hrănicenii ar fi înpresurând câtiva toani di năvod din balta Hărcete, pentru cari pricină luminată carte gospod către dum(nea)lor bo(i)erii ispravnici i către mini sluger(ul) Pavel Tulburi ca să mergim să cercităm această pricină la fața locului, și dum(nea)lor bo(i)erii ispravnici din parte(a) dum(ilor)sali cu poftă mă rându(i)esc pi mini sărd(a)r(ul) Ioniță Pomană, și noi după poroncă intrând cercetari în ființa răzășil(o)r di Hrăniceni și a căp(i)t(anului) Iancul Andrii, vichilul bo(i)erilor, stăpânitoriul Hărcetii, și din hotarnica aceasta și harta ci au înfățoșat-o răzășii s-au dovidit că n-au făcut nicio înpresurari, și sângur vichilul au arătat că n-au trecut pisti linie hărții.
Ioniț Pomană sărd(a)r.
Pavăl Tulburi sluger.

1828 apr(ilie) 16

S-au poslăduit cu originalul di cât rămâni.
Ioan Liga căm(ina)r.

Giudecătorie țin(u)t(ului) Fălci(u).

Copie aceasta poslăduindu-să din cuvânt în cuvânt și fiind întocmai cu ce adivărată copii a hotarnicii, di aceia după cerire(a) ci prin jalobă au făcut dum(nea)lui spat(arul) Alecul Sturdza, să încredințazi cu iscălituri și punire(a) peceții.

1834 fevr(uarie) 22

<ss> L(ascarache) Mihalache căm(inar).
Direct(o)r <ss> Sărdar (Gheorghi) Cozmița.

<La sfârșitul documentului>: Hotarnica di la vor(ni)c(ul) di po(a)rtă Toad(e)r Vârgolici din (1)803 oc(tom)vr(ie) 14.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 794/49. Copie de pe copie.

457 1803 decembrie 16

Io Alexandru Costandin Moruz v(oe)vod, cu mila lui Dumnezău domn Țării Mold(o)vei.

Iubitoriule de Dumnezău și rugătoriul nostru sfințâe ta chir Meletie, episcopul Sfintei Episcopii Hușului, sănătate. După jaluba ce au dat domnii mele Toader Macovei, Costandin

Macovei i Ioniță Macovei, i Năstase Macovei, asupra Catrinii Boengițâi de aice din Eși, pentru partea ce ar fi având ei în moșie Ciorăștii de la țânut(ul) Lăpușnei, care toată ace parte s-ar fi aflând acum cuprinsă în stăpânirea episcopii cu cumpărătură de la această Catrina Boengița, unde e(a) mai multă parte n-ar fi avut, decât numai parte Lupului Macovei, unul din răzăși.

Fiind trasă în giudecată numita Boengiță au dat răspuns cum că e(a) ar fi vândut numai partea ce ar fi avut de pe acel Lupul Macovei și că scrisorile ce-ar fi avut, toate li-ar fi dat la episcopie.

Deci rămâind ca să să vază la giudecată atât zapisul ei de vânzare, cât și scrisorile ce va fi dat înpreună, scriim sfințâi tale ca cu venirea de acum aice la Eș(i), să aduci și toate acele scrisori în pricina aceasta, câte numita Boengiță va fi dat la episcopie, ca să să cerceteză pricina cu Divanul și să să de ace după dreptate hotărâre.

1803 dec(e)mv(rie) 16.

<Pe verso-ul filei a doua>: Iubitoriului de Dumnezău și rugătoriului nostru, sfințâi sale chir Meletie, Episcopul (Hu)șului, cu sănătate să să de; 1803 decemvr(ie) 16; Macovieștii; S-au trec(u)t.

Arhivele Naționale Iași, Fond Episcopia Huși, LIV/29. Original, difolio, sigiliu rotund în ceară roșie.

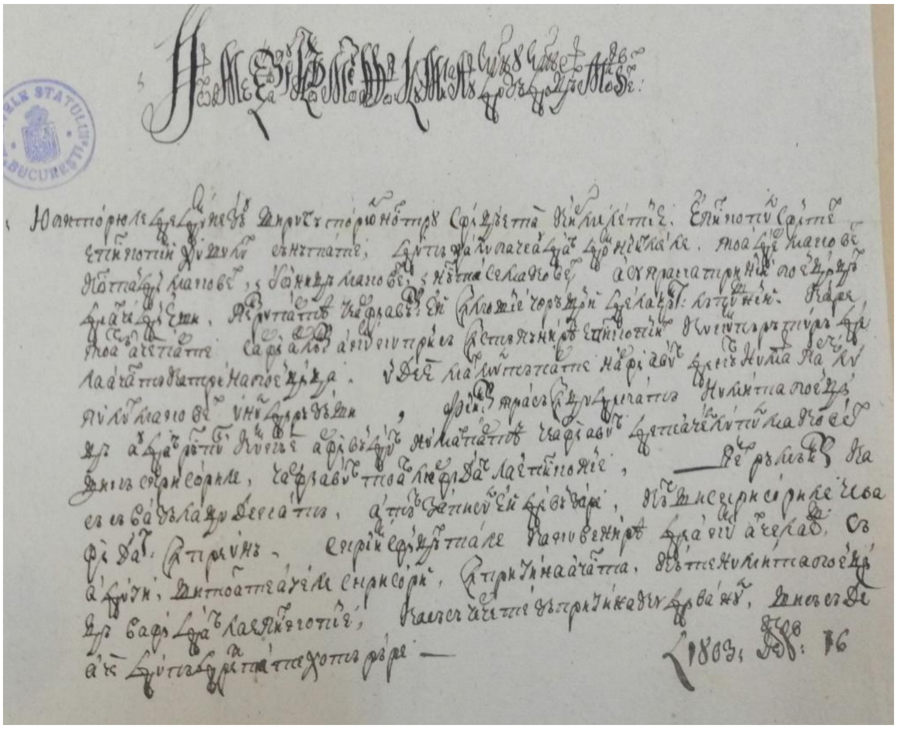

457a **<1804>**

Copie.

N. 71.

Celi ce am socotit și am dat fiicii mele Zamfirii, o icoană ferecată cu argint, satul Săminești la Fălciiu, Bârgăoanii i Vlădiceni la Niamțu, Lețcanii cu giumătate de Căcărățe la ținutul Eșii, zăce pogoane de vii la Nicorești la Sârbi, treizăci di epi, doi harmasari, trei sute de stupi, trei sute oi cu miei, doaăzăci boi de plugu, treizăci vaci cu vițăi, țigani după izvod ce i-am dat iscălit de mâna me, o aveză cu diiamanturi, o floare cu diiamanturi, o coroniți cu diiamanturi, o zgardă cu diiamanturi, paftale cu diiamanturi i suia i brățări cu man de diiamant, și brățările mărgăritari, doaă părechi surji, una cu diiamant și una cu zmarand, un inel cu briliant, un inel cu zmarand, 2 câte cu un diiamant, un inel balaș, doao sfeșnice argint, o tava di cafe argint, 12 zarfur(i) argint, 12 feligeni farfurii, 12 părechi cuțite argint cu 12 linguri, o afumătoare cu stropitoare, cinci rânduri de strai, doao cu samur, doaă cu cacom, și un rând dezblănit sade, doaă rânduri așternut cu fir, doaă rânduri sade, un rând mesă cu șărvite cusuti, doaă rânduri sade, și blagoslovenie lui Dumnezeu și a me.

Vasilie Razu logofăt.

Posleduindu-se copie aceasta din cuvânt în cuvânt, și fiind întocma cu cel adicărat izvod de zăstre ci să află la dum(nea)lui spat(arul) Iordachi Filipescul, s-au adeverit la Divan și de către noi.

1813, l(una) oct(omvrie) 9.

7321/1812 octomvr(ie) 9.

Veniamin mitropolit Moldaviei.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DCCVII/74. Copie.

458 **1804 ianuarie 17**

Pre înălțate doamne,

Jăluim mării tali că noi în moșie Ciorăștii de la țin(u)t(ul) Lăpușnii avem parte de baștină cu scrisori, care s-au stăpânit de niamul nostru și de noi, însă unele din scrisorile noastre au lipsit și nu sânt la noi, și acum ne aflăm în supărare pentru că o Catrina Buingirița de aice din Iaș(i), cu o danie ce au avut de la unul, au vândut Episcopii Hușii doi bătrâni ce avem într-acee moșii. Pentru care pricină după jalobă ci am mai dat mării tale, eșind în cercetare(a) dum(nea)l(u)i vel log(o)f(e)t de Țara de Gios, după a éi arătare zicând precum că numai a éi parte au vândut, s-au scris domniasca carte către svinție sa episcopul di Huș(i), și mergând la svinție sa cu domniasca carte de au ertat-o, ni-au zis să jăluim mării tale, că această pricină este să s(e) cerceteze de către Divanu.

Ne rugăm fii mila mării tale, să fim scoș(i) înainte dumisali veliților boeri, numai și svinție sa să scoată zapisul ci va fi având de la dânsa, cum și alte scrisori, să o aducă și pe dânsa ca să fii în cercetare(a) Divanului înpreună cu noi ca să aflăm odihnă și dreptate, să nu stăpâniască episcopie numai cu ace(a) vânzare a éi ce-au avut-o de danii și părțile noastre, că după protimisire ci ni s-ar căde după dreptate la acee ce s-a dovedi întru adevăr că au făcut éa vânzare, noi vom răspunde cu bani la episcopie, și să rămâie supt a noastră stăpânire și parte acee, pentru ca să nu rămânem înstreinaț(i) de baștina noastră.

Robii mării tali, răzășii di moșie Ciorăștii di la țin(u)t(ul) Lăpușnii.

Să roagă prin cercetare(a) dumisali veliților boeri să afle dreptati la pricina ce-au de moșii cu episcopie Hușii și cu o fimie de aice din Iaș(i), care au vândut și părțile lor la episcopii.

No. 301.

Dum(nealui) vel vornic za aproz(i) arată preosvinții sale părintilui mitropolitul ca dinpreună cu dum(nea)lor velițiii boeri să cerceteze și să pue la cale.

1804 ghen(arie) 17.

Vel log(o)f(e)t.

S-au pus soroc până în treizăci zili să triimită sfinție sa episcopul vechil deplin răspunzătoriu cu toate scrisorili următoare în pricina aciasta, și atunce prin giudecată după cum să va cunoaști a fi drept, să va da hotărâre.

1804 ghen(a)r(ie) 22.
Costachi (...) vel log(o)f(e)t <m.p.>.
Trec(u)t în jurnal. / D. Tacu.

<Pe verso-ul filei a doua>: Răzășii de moșie Ciorăști cu episcop de Huș(i); ~~1804 ghen(a)r(ie) 22~~.

Arhivele Naționale Iași, Fond Episcopia Huși, LIV/30. Original, difolio.

---

459 **1804 februarie 23**

Pre înălțate doamne,

Cu lacrămi jăluim înălțâmii tali că moșiia Colacul de la țin(utul) Fălciiului ci treci pisti apa Prutului în țân(u)t(ul) Orheiului dintr-un tei, au fost driaptă a noastră pi care i-am stăpânit și pără acmu din zâlile mării sale Ștefan v(oe)v(o)d, și intrând Sfânta Episcopii Hușul cu niște cumpărături stăpânitor în numita moșii nu stăpânește numai cumpărătura aceia. Și de 3 ani au intrat cu stăpânire(a) și în driaptă baștina noastră, di care prin jalobă făcând arătare înălțimii tali la luna trecută avgust de a(n)u(l) trecut, ni s-au făcut luminată carté cătră dum(nea)lor ispravnicii de țân(u)t(ul) Fălciiu și însuș dum(nea)lui spăt(a)r(ul) Șărban mergând la stare locului dinpreună și cu părintili arhiepiscop Meleti(e), fiind și alțî boeri, au făcut cercetare și îndatorit fiind peosfințâia sa ca să sco(a)ță dovezi la locul de pricină, nici o dovadă n-au arătat.

Care atunci dum(nea)lui spăt(a)r(ul) au zâs părintilui să ne de locul acela, că este drept a nostru. Sfințâia sa au arătat că cu vadea la Sfântu(l) Dumitru să va giudeca cu noi la Divanu. Care noi la numita vade am vinit și sfințâe sa n-au vinit, și cât fânu am avut cosât gata, acmu la vreme ernii ni l-au luat și am rămas noi săraci și cu vitili peritoare de foami, și am luat bani cu dobândă de la alțî negutâtori de am cumpărat fânu.

Pentru aceasta cu lacrâmi ne rugăm înălțâmii tali ca să ni să mai facă o luminată carte să ni giudecăm la fața locului, îndatorindu pe sfințâia sa să sco(a)ță dovezi o învoială de la mortul vlădica Borșu și hotarnica Vrăghienilor, și o carte ce au sco(a)să pentru giurământ, să giure Darii Margini și cu Vasâli Moș și alți doi răzăși care n-au giurat din pricină că nu i-au lăsat Vrăghienii să giure, fiind întorși de la ușa bisări(ci)i înnapoi, și făcându-să învoială au rămas să stăpânimu noi locul acestu de pricină. Care aceste dovezi sânt la sfințâia sa și nu vra să li sco(a)ț(ă), de undi să ni putem lumina cu dreptate.

Și după toată cercetare ci ni să va faci, să ni să de și mărturii ca să ni putem giudica la luminat Divanu, că cu cartea ce am luat mai înnainti, nu numai că am rămas fără de nici o dreptati, dar nici o mărturii de îndreptare nu ni s-au dat și să ni să de și tot fânaț(ul) ci ni s-au luat. Și pe urmă cine va rămâne moșanu, va luoa dejma căzută ca să nu ne pei dobitoaceli de fo(a)mi și după cartea de blăstăm ce avem asupra megieșilor înpregiuraș(i) precum știu că am stăpânit din vechiu, să putem afla dreptati și asupra acelora ci știu și nu vor mărturisî adevărul ca să nu rămânem înstreinaț(i) de dreptul nostru, și mare pomană a fi mării tali.

Robii mării tali,
Trifanu Margini i Vasâle Corne cu alți răzăși de la ținu)t(ul) Fălciiului.

Să ro(a)gă mării tali să li să facă luminată carte cătră dum(nea)lor is(pravnicii) de Fălciiu să să giudici cu sfințâe sa episcop(ul) de Huș(i) pentru moșiia Colac, ce să numește acmu Colac.

Mergiț(i) la dumn(ealui) vel log(o)f(e)t de Țara de Gios și să va scrie carte cătră episcopul ca să fii puș(i) la cale (a) ave odihnă.

1804 fevr(uarie) 23.
Vel log(o)f(e)t.

<Pe verso-ul filei a doua>: 1804 fevr(uarie) 23.

Arhivele Naționale Iași, Fond Episcopia Huși, LIV/31. Original, difolio.

---

460 **1804 februarie 24**

Io Alexandru Costandin Muruz v(oe)voda, cu mila lui Dumnezeu domn Țării Moldaviei.

Iubitoriul de D(u)mnezeu și al nostru rugătoriu sfințâia ta chir Meletie, Episcop Sfintei Episcopii Hușului, sănătate. Să trimite jaloba ce au dat domnii meli Trifan Margini i Vasâli Corne cu alți răzăși de la țân(u)t(ul) Fălciiului pentru părțile ce arată că ar fi având în moșiia Colacul, și episcopiia cu părțili ce ar fi având tot într-ace moșii li-ar fi cuprinsu cu stăpânire(a) și părțile lor, după cum mai pre largu vei înțălegi din jalobă.

Pentru cari pe jăluitori s-au trimes acolo și să scrii sfinții tali ca să intre însuși în cercetare(a) scrisorilor episcopii și la cererile jăluitorilor și pentru părțile ce după dreptate te vei încredința că au și jăluitorii, să-i pui la cali a să odihni. Iar fiind pricena între alt chip vei trimete vechil ca să vii la Divan, să ste la giudecată cu jăluitorii și să să de ce după dreptate hotărâre.

1804 fev(ruarie) 24.

<Pe verso-ul filei a doua>: Iubitoriului de D(u)mnezeu și al nostru rugător sfinții sali chir Meletie Episcop Sfintei Episcopii Hușului, cu sănătate să să dei; Trifan Margini i Vasâli Corne; S-au trecut; 1804 fevr(uarie) 24. Pentru părțile de moșie Colacul, țân(u)t(ul) Fălci(u), a răzășilor de acolo, că s-ar fi înpresurat cu stăpânire de către episcopié, să să scrie ca să li să facă punire la cale.

Arhivele Naționale Iași, Fond Episcopia Huși, LIV/32. Original, difolio, sigiliu din ceară roșie.

---

461 **1804 septembrie 15**

Noi Alexandru Costandin Muruz v(oie)vod, cu mila lui Dumn(e)zău, domn Țării Moldovii.

Credincioș(i) bo(i)erii domnii meli dum(nea)v(oastră) isprav(ni)ci de țin(u)t(ul) Vasluiului, săn(ă)tate. Al nostru cinstit și credincios bo(i)er dumn(ea)lui Costachi Ghica vel log(o)f(ă)t, au făcut arătare către domnie mea cum că acolo la târgul Vasluiului ari să facă un iaz și moară, cari iaz și moară fiind că esti și pentru odihna și înlesnire(a) trebuinții la petrecire(a) lăcuitorilor târgoveți, să scriie dum(nea)v(oastră) ca să-i îndatoriți pe târgoveții divan(u)lui să dea și ei agiutor de clăci la ezire(a) iazului și a morii ce ari a faci dumn(ea)lui vel log(o)f(ă)t(ul), iar de nu vor vrea de voi(e) să-i supuneți ca să dea agiutoriul trebuincios și făr(ă) de voiia lor, că făcându-s(e) iazul și moara iasti mai mult de a lor folos și odihnă.

1804 săpt(embrie) 15

<Pe verso-ul filei a doua>: Credincioș(i) bo(i)erii domnii meli, dumilorsali isprav(ni)cilor de țin(u)t(ul) Vasluiului, să-s(e) dea cu săn(ă)tati; Dumi(sale) vel log(o)f(ă)t Costachi Ghica; Vel vist(iernic).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 431/61. Original, difolio, sigiliu octogonal în ceară roșie.

462 **1804 septembrie 21**

Io Alexandru Const(an)d(in) Moruz v(oie)voda, cu mila lui D(u)mnezău domn țerii Moldaviei.

Cinst(it) credincios bo(i)eriul domnii meli dum(nealui) Gavril Iamandi biv vel banu, săn(ă)t(ate). Fiind că după giudecata ce-au avut atât acolo la Episcopie, cât și aice la Divanu înnainte(a) dumi(lorsali) veliților bo(i)eri la anii 1800 av(gu)st 12 cu Costand(in) Stamatin, i Ion Dumbravă, i Gheorghi, i Ilie Secuianu, i Ioniți Pascal și alții ai lor răzăș(i) de moșie Beșicanii, i Călineștii, i Banca și Laova ot țân(u)t(ul) Fălciiului, cu răposat(ul) banu Iordachi Lambrino pentru niște părți de moșie dintr-aceste patru moșii ce-au fost cumpărat banul di la un Ghiorghiți Stamatin, fratile acestui Costand(in) Stamatin, și alte părți de la o Paraschiva, fimeia mortului Sima Sârbul, adică parte(a) unui Alexandru Zgărbaci, cari ei au cerut să li răscumperi fiind de la frații și niamurile lor, s-au hotărât de la giudecată de au răscumpărat numai parte(a) lui Gheorghiți Stamatin, care au și întorsu banii răposat(u)lui banu acolo la episcopie, iar parte(a) lui Alexandru Zgărbaci au rămas bună la stăpânire(a) banului, cari parte cu învoiala răzășilor au rămas ca câți stânj(eni) de moșie s-or alegi acelui Zgărbaci din truspatru hotarăle arătate mai sus să i s(e) de(a) numai la un loc în moșie Banca, stâlpindu-să alăture cu cu alte părți ce mai are banul într-ace(a) moșie, hotărâte și stâlpite cu hotarnică vechi, și în celelante hotară banul să nu-s(e) mai amestice, și după ce să va alegi și să va stâlpi parte(a) lui Zgărbaci, apoi să-s(e) aliagă și să-s(e) hotărască și părțile jăluitorilor răzăș(i) din truspatru moșiile, și cât pentru alegire(a) părților jăluitorilor din parte(a) lor s-au rânduit hotarnici la ace(a) vremi pe sfinție sa episcopul de Huș(i) și pe isprav(ni)cii țân(u)t(u)lui, iar din parte(a) răposat(u)lui banu Iordachi Lambrino au fost rânduiți dum(nealu)i spat(arul) Grigoraș Costachi i Gheorghi Talpiș vor(ni)c de poartă, și nici o parte, nici alta, n-au dus hotarnicii după ace(a) poroncă la fața locului; acum viind și jăluind cătră domnie me(a) numiții răzăși, cerând ca de iznoavă să aibă giudecată cu fii răposatului bo(i)eri, aflându-să aice și Enachi, unul din fii banului Iordachi Lambrino, s-au rânduit cu jaloba la dum(nealo)r veliții bo(i)eri, și dum(nealo)r au găsit cu cale ca să miargă bo(i)eri hotarnici la fața locului tot după ce de atunce hotărâre. Drept aceia te rânduim domnie me(a) și-ți poroncim ca să mergi la stare(a) numitelor moșii, unde strângându-să de fați pe toți răzășii și megieșii cu toate scrisorile lor și alte dovezi ce vor arăta, din care să poată adeveri cât este parte(a) acelui Zgărbaci și câtă parte rămâne a celoralanți răzăș(i) ce sânt nevăzuți, apoi să faci cercetare ca să afle cele adevărate margini a numitelor moșii, și măsurându-si cu stânj(enul) g(os)pod în lung pe la amândoao marginile și în curmeziș pe la capite, și pe mijloc, atât câmpul, cât și pădure(a), să-s(e) aliagă mai întâi câți stânj(eni) să cuvine lui Zgărbaci din truspatru moșiile, și să de(a) fiecari fiilor banului numai în moșie Banca după învoiala ce s-au făcut înnainte(a) giudecății, alăture pe lângă alte părți ce mai are răposat(ul) banu, stâlpindu-le și cu pietri hotară pe la locurile ce va ceri trebuința și-i va da dreptate, iar părțile răzășilor din truspatru moșiile le vei alegi și le vei stâlpi de o parte.

Deci după alegire(a) și hotărâtura ce vei face părților fiilor banului i a răzășilor le vei da și mărturii hotarnice pe obiceiu la amândoauă părțile, întru care pre largă să arăț(i) suma stânjinilor în lung și în curmeziș, cum și sămnile hotară pe la ce locuri s-au pus, și cum s-au deosăbit părțile răposatului banu de cătră părțile răzășăști. Așijdere să-s(e) arăte și cu ce moșii să răzășăsc de către fiiștecare parte, întru care iscălindu-te dum(neata), să-s(e) iscăliască și toț(i) răzășii și megieșii și (cei) ce să vor întâmpla fați la hotărât, ca aducându-să aice și cercetându-să de cătră dum(nealu)i vel log(o)f(ă)t(ul) vor fi făcute cu dreptate, și fără asupriala nimărui să-s(e) facă filor banului i răzășilor întărituri de la domnie me(a), iar dacă la hotărât ar naște vreo pricină între răzăș(i) (i) (me)gieș(i), atunce pietri hotară la parte(a) ce va fi cu pricină să nu pui, ce făcând hartă închipuită de stare(a) locului și mărturie în scris de toată curgire(a) pricinii, să le pui zi de soroc după vreme(a) lucrului, ca să vie la divan(ul) domnii mele să să de(a) hotărâre după (cum) să va cunoaște a fi cu dreptate.

1804 sept(em)v(rie) 21

Proci vel log(o)f(ăt).
S-au trecut.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/54. Original, sigiliu mic octogonal.

---

463 **1804 decembrie 10**

Cu plecăciuni mă închin dumi(tale) arh(on) vel vist(iernic).

† Pentru slugile ci ari dum(nea)lui spat(arul) Matei Costache la Fălciiu, după poroncile ce au fost dat de către cinstita Visterii s-au dat și de către isprăv(ni)cii în țân(u)t și păr(ă) am fost acolo nu s-au supărat. Acum mi-au spus dum(nea)lui spat(arul) că-l înștiințe(a)z(ă) vătaful dumisale că pe unii iar fi supărând satile ca să-i pui în bir, pentru cari dum(nea)lui spat(arul) au poftit ca să fac înștiințari dumi(tale), și nu lipsâiu a înștiința pe dum(neata) că dumnealui ari în satul Vâtcani 12 slugi și 10 în satul Albeștii și 14 în satul Roșiecii, cari pe toț(i) aceștiia i-au avut de multă vremi și la așezare birului însuș satele s-au arătat la isprăv(ni)ci(e).
(1)804 dec(emvrie) 10.
Și sânt plecată slugă dumi(tale).
Iordache Carp spat(ar) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 386/39. Original.

---

464 **1805 ianuarie 12**

Pre înălțati doamne

Jălu(i)esc înălțâmii tali că de la părințâi mei ne-(a)u rămas un loc de dugheni la doi frați, care loc este în târgul Bârladului și sculându-să un văr priimare al meu, anumi Vasâli blănar, fără știre(a) noastră l-au făcut vânzătoriu, ce l-au cumpărat un Ioniță Popa, fiind streinu, fără să facă legiuita poblicațâi în cumpărătura lui după poronca măriei tali și pentru multe giudecăți ce am avut la gregătorii[1] ținutului în câteva rânduri ce am cerșut protimisâre după dreptati să-l pot răscumpăra și au tot pus vadeli cu prelungiri că va tragi giudecată cu noi la Divanu și la toate vadelile ce au pus n-au urmat a vini, de ne-au adus la mare cheltuială. Acmu fiind că să află vinit aici, mă rog mării tali ca prin cercetare(a) luminatului Divanu să pot afla protimisâre de a răscumpăra întorcându-i drepți banii ce să va dovedi că l-ar fi cumpărat și să-mi plătiască și toată cheltuiala după zapis ce au dat și după toată prelungire(a) ce au făcut, care cheltuială s-au făcut din pricinili lui, iar nemulțămiți rămâind vreo parti cu anafura să fim scoși înainte(a) mării tali să mi să de(a) hotărâre precum a r fi drept și mare pomană a fi mării tali.
Robul mării tali
Ștefanu Chitariul de aici din Iaș(i).

Să ro(a)gă mării tali ca prin cercetare(a) luminatului Divanu să poată afla drept(a)ti cu un Ioniță Popa ci-i față de a pute(a) cu protimisâs a răscumpăra un loc de dugheni din târgul Bârladului ce l-au cumpărat pârâtuul fără știre(a) jăl(uito)r(i)lor.

No. 381
D(umnealui) vel vor(nicului) de aprozi să-s(e) cercetezi de către dum(nealo)r veliții bo(i)eri.
(1)805 ghen(a)r 12
V(el) l(o)g(o)f(ă)t

De la Logofețâe ce(a) mare

S-au pus vade pârâtului pentru pricina aciasta la sfârșitu(l) lunii viitoare apr(ilie), că atunce să-s(e) afle amândouă părțili la divan, iar pân(ă) atunce jăl(uito)r(ilor) să nu mai supere cu jalobe.

<ss> Cost(antin) Balș vel log(o)f(ăt).

De la Log(o)fețiia ce(a) mari

Să fii îngăduitoriu pân(ă) la 15 zili a viitoarii luni iuni(e), fiind că atunce iasti sorocit pârâtu(lui) să vină să răspundă și pentru alti pricini. Și atunce vei veni și tu și de vei ave(a) dreptati, prin giudecată o vei afla, căci acum a triimiti să-s(e) aducă nu-s(e) poati, fiind că iasti rânduit spre stranger(a) unor ialoviți domnești, iar când la vadiaoa aceia nu va veni, să va triimiti aprod de-l va aduci.

(1)805 mai 5

<ss> Cost(an)d(in) Grece(a)n(u) vel log(o)f(ă)t.

S-au trecut.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 96/3. Original.

---

[1] dregătorii.

---

465 **1805 mai 8**

Dumn(ea)lui med(elni)ce(rul) Ioniți Burchi i post(elni)ce(lul) Panaite Docan prin jaloba ce-au dat către preînălțat domnul nostru mărie sa Alexandru Costandin Moruz v(oie)v(o)d au arătat că la țin(u)t(ul) Fălciiului în moșiile Spinenii și Drăgomăneștii și Berteștii de pe Elan ar fi având și dum(nealo)r părți baștină și cumpărături, și fiind nealesi de către părțile altor răzeși totdeauna sânt pricini, și prin luminată carte g(os)p(o)d mi să poroncești ca să merg la stare(a) numitilor moșii, undi să fii fați toți răzeșii și alți înpregiurași cu scrisori ci vor ave(a), să fac cercetari cu amăruntul ca să dovedescu întâiu celi adivărate margini a numitilor moșii, apoi după cuprindire(a) scrisorilor, părțile ce să vor dovedi drepti a jăluitorilor măsurându-le în stânjini, să le aleg de o parte stâlpindu-le și cu pietri hotară, dând și mărturiie hotarnică după obiceiu, iar născând pricină la hotărât cu pietri să nu stâlpăsc, ce cu mărturii și hartă de stare(a) locului să m(e)argă la divan.

După poroncă am mers întâiu la moșiia Bertești, ce esti pi apa Elanului, undi aducându-să fați toți răzeșii aceștii moșii și alți înpregiurași, însă post(elni)ce(lul) Panaite Docan, vechil fiind, și din parte(a) dumisali med(elni)ce(rului) Ioniți Burchi cu răzășii ce să trag din Strătilești i prot(o)popu(l) Ioan din Cârji i Iftemi Vrabii post(elni)ce(el) cu răzăși(i) lor ci să trag din O(a)ie, cari toți aceștiia trag părți din Bertești, fați fiind și Gheorghii Grosul, vechilul dumisali spat(arului) Mihălachi Costachi, având și dumn(ea)lui spat(arul) (…) înplin(…)[1] cumpărătură din Bertești, cari esti aleasă din vechiu, și au fost fați Gr(…)[1] (Sam)[1]soneștii, ce să trag din Ologul, cari să megieșăsc cu o hliză a lor (…)[1] (ală)[1]ture pe din gios cu Berteștii. Mai întâiu am cerut cine ce scrisori au (…)[1] post(elni)ce(lul) Panaite Docan o carti di giudecată din let ҂зсѯє <7265/1755> ѻкт(ѻмврїє) кє <25> de (la)[1] Racoviți vel log(o)f(ă)t, prin cari arată pricina de giudecată ce au (…)[1] cu Măriia, fata lui Samson, și alții ai lor răzeși de Benești pen(tru)[1] (…)[1] și pentru un iaz ce au fost făcut Strătileștii pe moșiia lor B(ertești)[1] (…)[1] ar fi pricinuit că esti făcut pe parte(a) lor di Benești (…)[1] dându-să rămași pe Samsonești să-ș(i) caute moșiia lor Beneștii acolo pe E(lan)[1] (…)[1] Strătileștii să-și stăpâniască moșiia Berteștii cu iaz cu moară în paci, după cum pre larg arată aceeș carti de giudecată, din cari carti nu s-au putut înțălegi câtă esti mărime(a) aceștii moșii; Au scos și Samsoneștii o mărturii de la Antohii Luți vor(ni)c di poart(ă) din ҂зсѻє <7275/1766 septembrie 1-1767 august 31> încredințată și de răposatul log(o)f(ă)t Manolachi Costachi, întru care arată că l-au poftit răposatul pah(a)r(ni)c Iordachi Costache ca să facă cercetari din poroncă domniască tot pentru pricina iazului cu Strătileștii; și arată numitul vor(ni)c că după cercetare(a) ce au făcut au dovedit cu oamini marturi că iazul Strătileștilor ar fi făcut pe Beneștii Ologului iar nu pe Berteștii lor.

Dar la aceasta intrând eu în cercetari ca să pot afla undi au fost iazul Strătileștilor, pe cari doauă cărți domnești de la răposatul domn Vasili vodă îl arată și altă mărturii iar vechi de cercetare(a) ce au făcut un Dumitru uricariu și Ionașc Flore tot pentru pricina iazului. Cunoscut esti că Strătileștii au avut iaz acolo pe Bertești, și făcând acum tot chipul de cercetare, altă ezătură nu s-au găsit, nici vechi, nici mai noauă pe Bertești, decât ezătura aceia undi Strătileștii au avut moară, care acum zic Samsoneștii că esti pe Benești lor după mărturiia ce de la vor(ni)c(ul) Luți.

Deci întrebând pe răzeșii de Bertești și de Benești ca să arăti marginile moșii lor, ei altă dovadă încredințată n-au arătat decât pe undi li-au fost stăpânire(a) și încă și stăpânire(a) tot cu pricini, și fiind că Luți vor(ni)c de poartă arată în mărturie sa că patru bătrâni s-au socotit în Bertești și patru în Benești, și fiind că un bătrân din Benești esti a Samsoneștilor și a Grozăvițăștilor, cari esti știută margine(a) din gios acestui bătrân, având (…)[1] nifirești de cătră apus di Elan un izvor și de cătră răsărit o rupturică, și știu (…)[1] și margine(a) din sus acelor trii bătrâni de Bertești, căci unul esti (i)eșit la dum(nealui) (spat.)[1] (Mi)[1]hălache precum mai sus s-au arătat, și de fați fiind vechilul dum(i)sali spat(arului) au arătat (…)[1] dispărțitoari între parte(a) răzășilor și între parte(a) dumisali spat(arului), întâiu la (…)[1] (Be)[1]rteștilor de cătră Sărata în zare(a) dealului o beșică de movilă undi au zis că (…)[1] (ho)[1]tar, și fiind că lipsiia am pus alt hotar, și din hotarul acesta am început a mă(sura)[1] (cu stân)[1]jin de opt palmi domnești în gios pe zare(a) dealului păn(ă) undi mi-au arătat Samsone(știi)[1] (…)[1] din gios a părții lor de Benești, adică în dreptul izvorului, și s-au găsit 416 (stânjeni)[1], scoțind a patra parte 104 stănjini parte(a) Samsoneștilor, am stâlpit (…)[1] (B)[1]ertești, puindu-să hotaru în zare(a) dealului; de acolo am mersu în șăsul Elanului, de cătră apus de apa Elanului, la o movilă mari, răspunzind vechilu(l) dumisali spat(arului) că ace(a) movilă ar fi dispărțiri între parte(a) dumislai spat(arul) ce ari de Bertești de cătră răzeși, din care movilă măsurând în gios pe șăsul Elanului 455 stânj(eni) iarăși păn(ă) în drept(ul) izvorului, am scos din soma acestor stânjini a patra parte 113 stăn(jini), 6 palmi, parte(a) Samsoneștilor de Benești și am stâlpit răzeșilor de Bertești 341 stănj(eni), 2 palmi, puind hotaru cu 24 stănjini mai în gios din cotitura Elanului, de acolo am trecut piste apa Elanului la margine(a) din sus în dreptul movilii cii din şăs şi am pus piiatră hotar alăture cu drumul din vali dispărţiri între parte(a) răzeşilor de parte(a) dumisali spat(arului), şi din piiatra aceasta am măsurat în gios pe drum 345 stăn(jeni) păn(ă) în drept(ul) pietrii ci-am pus pisti Elan în şăs parte(a) de Berteşti, rămâind în gios 115 stănjini parte Samsoneştilor păn(ă) în drept Rupturica / cari şi mai sus s-au arătat / şi undi s-au plinit suma stânjinilor 345 am pus hotar alăture cu drumul din vali; şi ni-am întors iarăş la piiatra ce-am pus la margine(a) din sus în dreptul movilii din şăs, şi din piiatră ni-am suit drept la dial în piscu(l) văii Berteştilor, şi iar am pus hotar dispărţitor între parte(a) răzeşilor şi între parte(a) dumi(sale) spat(arului), şi din hotarul acesta am măsurat drept spre răsărit la vali 69 stăn(jini) şi am pus iar piiatră hotar în silişte(a) Berteştilor în margine(a) unor spini, şi din piiatra aceasta am trecut piste vâlcică spre răsărit făr(ă) di măsură şi în dial am pus altă piiatră hotar tot dispărţitor între parte(a) răzeşilor de către dumn(ea)lui spat(arul), şi din piiatra aceasta am mers tot drept spre răsărit şi în margine(a) drumului ce vini de la Murgeni şi mergi la Cârji pe lângă movilă am pus alt(ă) piiatră hotar alăture cu drumu(l) de către răsărit, din care hotar am măsurat în gios tot curmezişul Berteştilor pe lângă movilă 405 stăn(jeni), rămâind în gios 135 stănj(eni), 2 palmi, parte(a) Ologului de Beneşti, şi s-au pus hot(a)r la înplini(rea)[1] (a)[1] 405 stăn(jeni), 6 palmi, şi ni-am întors iarăşi la piiatra ci-am pus din sus di movilă în (…)[1] drumului, şi am mersu tot făr(ă) di măsură drept spre răsărit piste o râpă (…)[1] pi din vale(a) lui Hanos, şi mergi în gios, şi am pus hotar la nişti tufi mari (…)[1] şi din hotaru(l) acest de la tufi am măsurat în gios curmezişu(l) Berteştilor 46 (…)[1], 135 stăn(jeni), parte(a) Ologului de Beneşti, şi s-au pus hotar dispărţitor de către par(tea)[1] (…)[1], şi de la hotaru(ul) din tufi am mersu tot spre răsărit la nişti Vizuini în dial (…)[1] lui Hanos şi acolo La Vizuini am pus hotar, şi iar am măsurat în gios cur(mezişul)[1] (Berte)[1]ştilor 370 stăn(jeni) 4 pol şi-am pus hotar, rămâind în gios 123 stăn(jeni), 4 palmi, par(tea)[1] (…)[1], iar capătul moşii de către baltă nu s-au mai măsurat, ce au rămas să-l stăpâniască după liniia hotarălor ci-am pus, nefiind loc depărtat.

Şi cu acesti măsuri şi hotară s-au stâlpit moşiia Berteştii precum mai sus să arată, însă să-s(e) ştii că Berteştii să înpart în două, o parti esti a med(elnicerului) Ioniţi Burchi i a post(elni)ce(lului) Panaite Docan cu alţi răzeşi ci să trag din Strătilă, şi o parte esti a prot(opopului) Ioan şi a post(elnicelului) Iftimi cu răzăşii ci să trag din O(a)ie, cari răzeşi osăbit de învoiala ce-au avut mai înnainte la dum(nealo)r ispravnicii ţinutului în ce chip să le fii stăpânire(a) la numita moşii, dar s-au învoit şi acum înnainte(a) me cu scrisori unii la mâna altora, întru care învo(i)eli arată că moşiia Berteştii, parte(a) de către apus de Elan şi de către răsărit păn(ă) pe coştişă din dial de ţintirimul bisericii popii lui Arvinte, şi alăture cu fântâna Oeştilor pe din vali să rămâi a neamului Strătileştilor, iar de acolo spre răsărit păn(ă) în baltă să rămâi a neamului Oeştilor precum pre largul arată aceli învoeli ce sânt de mine scrisă.

Deci după aceli învoeli am osăbit moşiia cu pietri hotară pe coştişă pe undi s-au învoit, adică la piiatra ce-am pus la margine(a) din sus în silişte(a) Berteştilor ce mai sus să arată am pus ş(i) altă piiatră colţu ce caută în gios asupra fântânii Oeştilor, şi din pietrili aceste am purces cu măsura în gios piste râpa Berteştilor 148 stăn(jeni) şi în malul râpii din sus de fân(tâ)nă am pus hotar, de acolo am măsurat tot în gios pisti râpa fântânii şi alăture cu fântâna pe din vali, şi unde s-a plinit 133 stăn(jeni) am pus hotar pe coştişă, şi de acolo am măsurat tot în gios coştişa 106 stănjini, adică una sută şasă stănjini, şi am pus alte hotară iarăşi cheotoare în margine(a) Berteştilor din gios, rămâind de acolo în gios parte(a) Ologului de Beneşti 106 stănjini, care a(c)[1]esti pietri ce s-au pus la margine(a) din gios cheotoare iarăş dispartu pe Oeşti de Strătileşti, şi de la aceste(a) în zare(a) dealului iarăşi s-au pus hotar dispărţitor Oeştilor de par(tea)[1] Ologului, cari hotar caută în sus la alt hotar ce s-au pus în muche(a) dealului în dreptul hotar(ului)[1] ci esti în margine(a) drumului ce vini de la Murgeni, şi între acesti hotară măsuri nu s-au făcut, fiind în mijloc râpa movilii. Deosăbit să s(e) ştii şi aceasta că la margine(a) (…)[1] a părţii ci s-au venit Strătileştilor sânt 442 stăn(jeni) din apa Elanului şi păn(ă) pe coştişă, unde (…)[1] dispărţit de către Oeşti, iar la margine(a) din sus sânt 559 stăn(jeni) din movila ci esti în (…)[1] (E)1anului de către apus și păn(ă) pietrile hotară ce am pus cheotoare în siliște(a) Berteștilor din (…)[1] (f)[1]ântâna Oeștilor.

Și așa s-au ales și s-au hotărât părțile fiișticărora din Bertești, precum mai sus arată cu voia și priimire(a) tuturor răzeșilor, și această mărturii s-au dat la neamul Oeștilor.

҂а҃ѡє <1805> маю и҃ <8>.
Gheorghi Talpeș vor(ni)c de poart(ă).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 794/50. Rupt.

---

[1] Rupt.

---

466 **1805 iulie 7**

Pre înălțate doamne

Jăluesc înălțâmii tali că eu am parte de moșie părințască în săliște(a) Bineștilor din țânutul Fălciiului și stăpânind-o făr(ă) de nici o supărare de către nimi păr(ă) în anul acesta. Acum v(re)o câtăva vremi scoțând niști răzăși din săliște(a) Berteștilor hotarnic ca să-ș(i) hotărască parte(a) de moșie a lor, prin arătare a unor răzăș(i) din Binești ci să hotărăsc pi din gios de mini cum că ar fi hotaru(l) Bertiștilor pe unde eu am stăpânit, mi s-au luat 50 stănjăni partea mea în săliști(a) Berteștilor, care eu față fiind am arătat dovezile ci am avut și nu mi s-au țânut nici într-o samă. Mă rog înălțâmii tali ca prin luminată carte g(os)pod să fiu rânduit către dum(nealo)r isprav(ni)ci(i) de țin(utul) Fălciiului să rânduiască la fața locului cercetători cu diplină știință și să măsoare aceste două a Bineștilor și Berteștii ci să înpartu câte în patru părți, cercetând cu amărunt ca să să cunoască care pe care să înpresoară din răzăș(i) fiind că eu sânt păgubaș de 50 stănjini și eu îmi ceiu partea mea această de care sânt păgubaș, fiind că alții stăpânesc mai mult și eu sânt păgubaș de drept(ul) meu, care mă rog înălțâmii tale ca partea să iasă ori din Binești ori din Bertești de unde or socoti dum(nealo)r isprav(ni)ci(i) cu drept, și vecinică pomenire va rămâne înălțâmii tali.

Robul mării tali
Ștefan Samsonu și Todirașcu Delciul, răzăș(i) din săliști(a) Bineștii, țân(utul) Fălci(u).

Să roagă să li să facă carte g(os)pod către dum(nealo)r isprav(ni)ci(i) de Fălciiu ca să li aleagă o parte de moșii ci au înpresurat niște răzăș(i) Bertești.

La dum(nealu)i vel log(o)f(ă)t de Țara de Sus. / (1)805 iuli(e) 7.
V(el) log(o)f(ă)t.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 794/52. Original.

---

467 **1805 septembrie 12**

Pre înălțate doamne

După jaloba ce am dat către înălțime(a) ta în trecutile zăle pintru deosăbire(a) moșăi meli Chirceștii de la țin(u)tu(l) Vaslu(iu)lui de către moșăia Micleștii a dumisale so(a)cră-me păh(ărni)ce(se)i Marii Micliascăi, prin luminată carte(a) înălțămii tale s-au oränduit pe dumn(ea)lui vor(ni)c(ul) Neculai Balș, ca să vii la stare(a) locului și să-mi diosăbiască, dar fiind că dum(nea)lui vor(ni)c(ul) îm(i) scrii că până după vreme(a) lucrului nu poate veni veni și fiind că pe parte(a) de moșăi ce iaste în mijloc ace(a) cu pricina iaste câtăva dejmă; pentru aceea dar mă rog înălțămii tale ca să li scrii o luminată carte cătră dumn(ea)ei soacră-me(a) ca to(a)tă ace(a) dejmă să li strângă la un loc și după despărțire(a) moșiilor a cui va rămâne ace(a) parte de moșăi va lua și dejma, diosăbit vro câțva bejănar(i) din C. C. Cordoni să stetorniciți în sat(ul) Miclești și au arat vro câtiva ogoară de păpușoi pe moșăia Chircești și acu acei bejănari iarăș s-au dus în Cordoni și dum(nea)ei soacră-me vra ca să le iei toate aceli sămănături, pentru care iarăși mă rog înălțămii tale ca să li poroncească prin carte ca și aceli ogoară să li culiagă la un loc cu dejma și după diosăbire(a) moșăilor a cui va rămâne parte de moșăi va lua și păine, căci dumn(ea)ei nici o plată pe aceli sămănături n-au dat, iar anii vieții înălțimii tale să fii de la milostiv(ul) Dumnezeu mulți și pre(a) fericiți.

A înălțămii tale pre plecată slugă
Alecsandru Hrisoverghii stol(ni)c.

La dumi(sale) vel log(o)f(ă)t / 805 săpt(em)v(rie) 12

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MDXVII / 11, f. 1-1v. Original, difolio.

---

468 **1805 septembrie 13**

Io Alexandru Cost(a)nd(in) Moruz v(oe)voda cu mila lui Dumn(e)zău domn Țării Mold(o)văi. Credincioși boerii domnii meli dum(nea)v(oastră) ispravnici de Vasluiu, săn(ă)t(ate). Dintr-această jalobă a dum(i)sali stol(ni)c(u)lui Alecsandru Hrisoverghi pentru dejma i niști ogoară cu păpușoi a unor bejănar(i) ce ar fi fugit în Cordun, ce arată d(umnea)l(ui) că ar fi pe locul de pricină ci este între moșiia d(u)m(i)sali Chircești și între moșiia Micleștii a soacrii d(u)m(i)sale, cerșind ca atât dejma, cât și păpușoi(i) a lăcuitorilor bejănari ce sănt fugiți, să-s strângă la un loc până când boeriul hotarnic va mergi să facă cercetare la stare(a) locului și atunce cari parte va rămâne să stăpâniască locul de pricină, va lua și dejma, cari ceriri a dum(i)sale găsându-să cu cuviință, scrim dum(nea)v(oastră) de vremi ce rânduitul boer hotarnic acum în grabă nu poate să miargă la fața locului, dum(nea)v(oastră) dar veți rândui un mazil de ai țin(u)t(u)lui să miargă la stare(a) locului și să ia în scris toată dejma ce va (i)eși de pi locul acel cu pricină cum și păpușoi(i) ce vor (i)eși din ogoarăle acelor fugari și strângându-să la un loc să ste(a) poprită la o al triile(a) mănă până când prin judecată să va hotărî pricina, și atunce la care parte va da dreptati să stăpăniască locul de pricină va lua și tot venitul acela.

1805 săpt(em)v(rie) 13

Proci vel log(o)f(ă)t.
S-au trecut.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MDXVII/11, f. 2-2v. Original, difolio, sigiliu octogonal.

---

469 **1805 decembrie 14**

Preînălțate doamne,

Jăluimu mării tale că la țân(u)t(ul) Fălciiului avemu parte de moșié, anume Ciorăștii, ce umblă în trei bătrâni, și un niamu din bătrânul nostru ș-au vândut parte sa în trecuțâi ani priaosfințâi sale episcop(u)lui de Huși, care noi ne tragem din Ioan Negru, și cu ace cumpărătură stă(pâ)nești și părțâle no(a)stre. Care noi atunce am fostu înprăștiiați, ci n-am fostu pe aceli locuri, și acmu dacă ne-(a)mu statornicit pe acel locu, am apucat pe unii răzăși, cum și pe nepoțâi lui Ioan Negru, de ne-(a)u arătat cum că tatăl lor, Postu Negru, au vândut numai parte(a) sa, iară parte(a) no(a)stră au rămas nevândută.

Pentru aceasta ne rugăm mării tale să să scrié luminată carte g(o)spod către dum(nealo)r isprav(ni)cii de Fălciiu ca să facă cercetare preosfinţâi sale cu ce chip stăpâneşti şi părţâle no(a)stre, şi să avemu protemisâre a răscumpăra şi parte(a) strămoş(u)lui nostru ce-au vândut-o, fiindu că întăritură domne(a)scă nu s-au făcut, nici am ştiutu de ace vânzare, şi mare poman(ă) va rămâne.

Robii mării tale,

Iordache Negru mazâl şi Ioan sân Apostol, nepot lui Ioanu Negru, cu toţi răzăşii lor de la ţân(u)t(ul) Fălciiului.

Ceru carte g(o)spod către dum(nealo)r isprav(nicii) de Fălciiu, să s(e) giudece cu preosfinţâia sa episcopul de Huşi, ştiindu că un ne(a)mu al lor şi-au vândut parte(a) sa de moşiia Ciorăştii şi cu ace(a) cumpărătură stăpâneşti şi părţâle lor.

Dum(isa)le vel log(o)f(e)t al Ţării de Gios să s(e) scrie carte(a) domniei mele către episcop ca să-şi rânduiască vechil aice la Divan să s(e) cerceteză.

(1)805 dec(emvrie) 14.

Io Alecsandru Co(stan)d(i)n Muruz v(oe)voda, cu mila lui Dumnezău domn Ţărâi Moldavii.

Iubitoriule de Dumnezău şi al nostru rugătoriu, sfinţiia ta chir Melet(i)e, episcop al Sf(intei) Episcopii Huşii, săn(ă)tate. Din jaloba jăl(uito)r(ilor) acestora pre largu vei înţălege sfinţiia ta arătarea şi cerirea ce fac.

Deci pentru părţile ce arată că ar fi având într-ace moşie Ciorăştii, şi episcopiia ar fi pus stăpânire, să scrii sf(inţiei) tale, viind jăl(uito)r(ii) acolo să intre în cercetarea scrisorilor moşii aceştiia ce vor fi la episcopie, precum şi dovezilor ce vor fi având jăl(uito)r(ii). Şi când jăluitorii vor ave părţi într-ace moşie să li să de şi în stăpânire ca să rămâe odihniţi să nu mai jăluiască, iar când ori pricinile vor fi într-alt chip sau cu punirea la cale a sfinţii tale să vor arăta jăl(uito)r(ii) nemulţămiţi, să-şi rânduiască episcopiia vechil deplin răspunzătoriu, cu toate scrisorile să vie la Divan ca să ste în giudecată cu jăl(uito)r(ii) şi să s(e) de ce după dreptate hotărâre.

1805 dic(em)v(rie) 15.

Proci vel log(o)f(e)t.

<Pe verso-ul filei a doua>: 1805 dec(e)mv(rie) 14. Ciorăştii.

Arhivele Naţionale Iaşi, Fond Episcopia Huşi, LIV/33. Original, difolio, sigiliu mic octogonal.

470 1805 decembrie 28

După ci(n)stită poro(n)ca dumilorsali ci(n)s(t)eț(i) boeri ispravnici am me(r)su la locul ci esti di pricină întră moșii Micleștii a dumisali cucoanii Măriuții Micl(e)ască păh(ăr)nicisii ş(i) întri moșii Chirceștii a dumesali cuco(nu)lui Alixandru Hrisoverghi stolnicu(l), unde stră(n)gându-să di fați și pi alți oa(me)ni străini cu științi di urmari stăpânerii acistor moșii și încipă(n)d a măsura arătărili di(n) ulmu dispri Meclişti păr într-un cornu ci este pi moșii Chirceștii alături cu rédél[1] Ghitii pi di jos, ci iar pi locul di pricină am găsăt doo suti baniți popușoi căte di doa di merlii dreaptă di anul acista luo(a)tă dumnii păh(ă)rnici(a)sa trii suti baniți popușoia băjanarilor fugiț(i) luată iar di dumnii păh(r)niceasa, iar stăpânirea moșii Chi(r)ceștii s-au urmat di cătră dumne(a)lui stolnicu(l) în cila(l)ți ani pără la ulmu și încă trici di la ulmu în jos și lua dejmuri și pi alți pricum la aceasta au mărturisăt un Toadir Țifol vornicu di Miclești e un Ioniți Airimii și alți oameni di acolo arătâ(n)d și ogoarăli lor ci au (a)vut di la ulmu în jos și au dat dijmă dumesale sto(l)nicului dar noi di la ulmu în jos n-am făcut socoteală dijm(e)i acum, cari tot aciști oamene căt și un Ion Haganul e un Mihalachi vornicu și alții di(n) sat(ul) Chirciștii au mărturisăt cu(m) și dumne(ae)i păh(ăr)neceasa pă(nă) la ulmu stăpâni(a) în toți anii și mai mult pisti ulmu nu triici și după poro(n)că am sirit înpreună cu zapciul domnescu ca să luom dijma din săsiacu dumesale păh(ăr)nicis(e)i și să o facim teslim la al treili mănă, dar acum n-au priimit neci dumne(a)lui stolnecu(l) află(n)dusă în susu ia popușoi atătă di dijmă cât a dumisali păh(ăr)nicisii ci au dat sinit dumnelui cucon(ul) Ioan Mecli(s)cu, fiiul dumesali păh(ăr)necis(e)i la măna dumesali stolnicului că după hotărâri(a) judicății la care pofte va rămâne locul di pricină va răspundi dumnilui păni arătat(ă) pentru acii n-am lipsit a înștiința urmare(a) ci am făcut.

1805 dechi(m)vrii 28

Pre plicați slugi Costa(n)tin Chitic mazil.
Nichita Cuh mazil.

Și eu Andreiu aprod fiind fați și au vrut cele ce au mărturisit atât o(a)menii de Miclești cât și o(a)menii din Cherceşti și niștiind carte me-(a)u spus numele și degitul. Eu Andrei aprod.

De la ispräv(nicia) Vasluiul.

Viind și de față înainte(a) noastră numiții mazili anume au arătat precum să cuprinde în mărturia aceasta care s-au încredințat și de către noi.

1805 dec(em)v(rie) 30

<ss> (...) spat(ar).

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MDXVII/10. Original, difolio.

---

[1]. Probabil rediul.

471 1805 decembrie 28

Către cinst(ita) logofiție ce(a) mare,
De la isprăvni(i)cia Vasluiului

După luminată poronca mării sale lui vodă, ce au adus aprodul acesta, rânduindu-să doi mazili di au mersu la locul ci esti de pricină între moșiia Chirceștii a dum(i)sale stol(ni)c(u)lui Alexandru Hrisoverghie și întru moșie Micleștii a dum(i)s(a)le păh(ărni)ces(ei) Măriuții Micliascăi, au făcut cercetari și au găsăt 200 baniți păpușoi căti de doa în dimirlii banița driaptă dijma luată de dumn(ea)ei păh(ărni)ce(a)s(a) și 350 baniți păpușoi din ogoarăle bejănarilor fugiț(i), luate iarăș de dum(nea)ei păh(ărni)ce(a)s(a), cari după poroncă s-ar fi luat pâine(a) aceasta ca să-s facă săcfestru pe sama la o al triile(a) mănă, dar nici dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) n-au priimit acum, căci au dat sănet dum(nea)l(ui) Ioan Miclesc(u), fiiul dum(i)s(a)le păh(ărni)ces(ei), că după hotărâre(a) judicății rămâind locul de pricină a dum(i)s(a)le stol(ni)c(u)lui îi va răspândi și päine. Pentru aceasta n-am lipsit a înștiința.

1805 dec(em)vr(ie) 28
<ss> (…) spat(ar).
<Pe verso-ul filei a doua>: Cătră cinst(ită) logofiție ce mare de la isprăv(ni)cia Vasluiului.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MDXVII/9. Original, difolio.

---

472 **1806 martie 20**

Pentru doauă locuri din ulița târgului Vasluiului ce cu hrisov di danii di la mărie sa vecinicul întru pomeniri răposatul domn Grigorii Alecsandru Ghica v(oie)vod, li-au dat părintelui meu spat(a)r(u)lui Mihalache Cerchez, pentru ale sali multili slujbi ce din copilării au slujât. Aceli locuri și părintili mieu mi li-au dat mie fiicii dumis(ale) acei mai de gios iscălite între altele ce li-au dat zestre; Pi carile și eu acum prin buna priimire me(a) am hotărât ca dum(nea)l(ui) soțul mieu sărd(arul) Ianacachi Donici să fie volnicu a li da pentru orice chip folositoriu al casăi noastre va socoti fiindu cu toată voința și primire(a) me(a), și spre încredințare am iscălit.

1806 marti(e) 20

Locsandra Donici săr(dăreasă), fiica spat(a)r(ului) Mihalachi Cerchez.
Fiindu și cu a me(a) priimiri am iscălit.
Mih(alache) Cerchez spat(ar) <m.p.>.

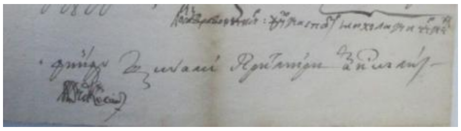

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 433/56. Original.

---

473 **1806 martie 28**

Dum(nea)l(ui) Mateiu Costachi având a-ș(i) face un ratoș din dial de poșta Docolina, adică patru beciuri din vale care să fie boltite și cu patru odăi deasupra, care odăi lumina să aibă șapte coți latul și opt lungul, și din deal să fie grajdiu de doao rânduri de cai cu doao uși, iar între grajdiu și casă să fie drum încât să m(e)argă doao care mocănești alături și să mai rămâie loc și pentru trecire(a) oamenilor și a cailor, supt care drum să fie pivniți în care să încapă doao mii vedri vinu, și toate aceste(a) să fie de piatră și cărămidă lucrat(e) supt un acoperământ, făcând afară alături cu grajdiu(l) de la dial și o înblătoare cu doao despărțituri. Dum(nea)l(ui) să aibă a-mi de(a) toată materie trebuincioasă, iar eu să aibu p(i)etrarii miei, iar salahorii trebuincioși iarăși a dumisale, și pentru mâncare(a) trebuincioasă a p(i)etrarilor să aibă iarăși dum(nea)l(ui) a da după drept izvod ce voi da. Asămine și tot lemnul trebuincios atât înnăuntru cât și pe de-n afară dumn(ea)l(ui) să aibă a da înpreună și cu teslarii trebuincioși cari să fie cu a dum(isa)le mâncari. Și pentru osteneala me(a) și plata p(i)etrarilor, dum(nea)l(ui) să aibă a-mi da 2500 lei, adică doao mii cin(ci) sute lei, și doao stoguri de fân, și pentru mine încă deosăbit să mi să poarte de grija mâncării cum și cinzăci vedri vin pentru p(i)etrari să-mi de(a). Din cari bani dum(nea)l(ui) acum înainte mi-au dat cinci sute lei și după tocmala aceasta dum(nea)l(ui) să aibă a-mi da toate deplini cum și eu a le da gata toate încât numai să șadă oamenii, făcându-le cu toată proporția arhitectonice(a)scă, iar planul pe urmă au rămas ca să-l fac și să-l triimit dum(nea)l(ui) înpreună și cu izvodul pentru mâncare(a) p(i)etrarilor. Și asămine scrisoare spre a să păzi tocmelile întocma am priimit și eu de la dumn(ea)l(ui).

1806 mart(ie) 28

<ss>

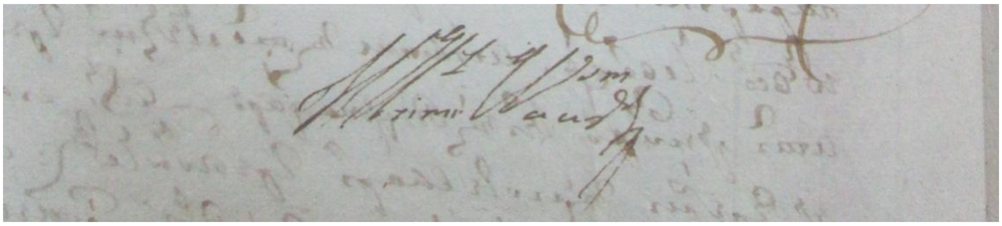

<Pe verso-ul filei a doua>: Condract dumis(ale) Sămion Cazalcun arhitectu(l) pentru ratoș de la Docolina.

(1)806 mart(ie) 28

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 380/108. Original, difolio.

---

474 **1806 iulie 18**

Din poronca cinstitei pârcălăbâi Gălații, am fost rânduit spre cercetare și spre hotărâre moșâii den satul Țuțcanâi, parte despre răsărit.

Și eu nelăsând lipsă poroncei, am mers la stare locului la numita moșâi, și am strâns răzășâi și înpregiurașâi. Și întâiu i-am întrebat cum le umblă moșâia și în câț(i) bătrâni o înpart. Ei me-au arătat că le umblă moșâia în sus și în gios și să înparte în patru bătrâni, anume Goia, și Heleuți, Druica și Dodana.

Și eu am făcut funâi di doăzăci stânjăni și stânjănul di opt palme gospod după obiceiu. Și am pus funiia din piatra hotar ce esti în mijlocul satului și am măsurat la deal spre răsărit pân(ă) într-o piatră hotar dispărțitoari de Lățăști, și am aflat 671, adică șas(e) suti șaptizăci și (u)nul stânjăni, și de-acole am mers în capătul din sus, și am pus funeiia din pârăul Leoa den hotar Sărățenelor, și am măsurat pân(ă) în piatra hotar a moșii Țuțcanilor despre apus, ce esti lângă casa lui Toadir Șușnii, și am aflat 211, adică doă suti unsprezăci stânjini, și de acole am mers în capătul din gios în colțul despre apus, unde să lovește cu capul de coasteli Goideștii, și am pus funiia din piatra hotar a Țuțcanilor despre apus, și măsurând pe lângă Goidești, am trecut vale(a) lui Zbancu, și am pus piatră (în) fund(ul) moșii într-o ezătură ce iasti pesti coada văii Săpenilor. Și mergând la deal pe lângă moșiia Săpenii, pân(ă) în zare dealului deasupra Igeștilor, în drumul vechi, și am aflat iarăș 621, adică șas(e) suti șaptizăci și unul stânjăni, și am pus piatră colțu despăr(ți)toari de moșiia Igeștii, iar moșiia în capătul den sus pen păduri să supții păr(ă) să face țaglă și merge în sus pân(ă) la lacul îngrădit, ce să lovești de hotaru dumisali vornicului Vasâli Costachi.

Și așa am încungiurat moșâia aceasta în sămne și cu p(i)etre hotară. Și am dat și eu această mărturii hotarnică la mâna lui Toader Goia i Apostu Goia, cu neamurili lor, și la mâna lui Toader Tătarul, ce trage din Goia i la mâna lui Costantin Hileuți cu neamurile lui, la mâna căp(i)t(anului) Manulachi Costen, cu neamurili lui, ce trage din Dodana, i la mâna lui Zahariia Hălăucă, și la mâna lui Ghiorghi Grosu, ce trag tej din Dodana, i la mâna lui Ștefan a Iuleică, i la mâna lui Costantin Barbălată, ce trag din Druica.

Și am iscălit. I la mena lui To(a)der Șușni, ce tragi den Goe cu ne(a)murile lui.

1806 iuli(e) 18.

Iordache Negre (?) post. hotarnec <m.p.>.

Eu, Petre Postolache, răzeș despre apus.

Eu, Neculau Ariton, răzeș despre apus.
Eu, Mehălachi Dandeș, răzeș despre apus.
Eu, Dima Năzar(e), răzeș despre apus.
Eu, Gheorghe Șușni, răzeș despre apus.
Lupu Bl(...), răzășu despre apus<m.p.>.
Vasile Crucean, răzăș de moșie despre apus.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mitropolia Moldovei, IV/7. Original, filigran.

475 **1807 mai 29**

Io Alexandru Gheorghii Hangerliu v(oie)v(o)d, cu mila lui Dumnezeu domn a Țării Moldavvii.

Preosfințite părinte mitropolit a Sf(intei) Mitr(opolii) Moldavii, chir Veniiamin, iubitorilor de Dumnezeu episcopi al Sfintei Episcopii Romanu, chir Gherasâm, și al Sfintei Episcopii Hușului, chir Meletie, precuvioșilor arhimandriți și egumeni al sfintelor mănăstiri, și toată parte bisăriciască ce vă aflați lăcuind în cuprindere domneștii noastre țări, cinstiți și credincioși boerii domniei meli, boerenași, căp(i)t(a)ni i mazâli și voi vorniceii și vătămani de pe la sate, dinpreună și voi toți lăcuitori ce vă aflați cu lăcuința în domniasca noastră țară, vremelnicile întâmplări niertându-ne osăbit a scrie către preosfințâe ta, către sfințâia voastră și către dum(nea)v(oastră) ai noștri iubiți veliți boeri, și osăbit către ceelați lăcuitori triimitim deschisă către toți această a noastră obștiască domniască carte, prin care tuturor vă vestim că cu voe celui dintru înălțâme, pre puternica înpărăție / a cărâia stăpânire fie vecinică și nebiruită de-a pururе / după a sa milostivă bună voință ni-au dat noă domniia Țării Moldoviei / precum de aceasta veți fi înștiințat încă mai denainte/.

Deosăbit de obște dăm de știre că dinpreună cu purtătoare de biruință înpărătiască urdie purcegând și noi din Țarigrad am sosât cu agiutoriul lui Dumnezeu la Sâlistra, unde mulțâmea oștil(o)r din toate părțile adunându-să au agiunsu la o stare nenădăjduită, poate și încă prisosând decât trebuința cere. Așijdire și alte toate câte la războiu sânt trebuitoare să află gata.

Deci sosând acum vreme de a face cu vetejie începerea războiului s-au dat hotărâre ca oștile înpărătești să intre prin toate părțâle ce cu cunoscutul chip s-au călcat, și să lipsască de acolo pe vrăjmași și să mântuiască pre toți acei câți fără de pricină au pătimit despre dânșii răle.

Drept aceia noi înplinind nu numai către pre puternica înpărăție neapărata noastră datorie, dar mai vârtos săvârșând și câte să cuvin creștinătățâi și haractirului unui oblăduitor, și deosăbit păzând și domniasca noastră iubire către toți de obște , ni-am și însărcinat a vă înfățoșa la înaltul și pre puternicul devlet ca când ați fi fost și de față arătând câte sânt pentru folos la apărare și binile țării, ca un drept al èi părinte, sâlindu-ni cu tot chipul ca să poată dobândi la asămine întâmplări țara milă și ocrotire pre puternicii înpărății.

Deci cu milostivire ascultând pre puternicul devlet arătările noastre, gata s-au arătat a puni în lucrare după a noastră cerire toate pentru câte s-au făcut arătare, după care apoi viind și vestire de bucurie că s-au suit în scaunul înpărățâei pre puternicul și pre milostivul înpărat, sultan Mustafa, stăpânitoriul nostru / a căruia stăpânire și putere fie de-a pururе nebiruită și în veci încungiurată cu multe și mari biruință înpotriva vrăjmașilor / s-au mai adaos încă nu puțână râvnă și cu vetejie îndrăznială spre războiu a oștilor, cum și pre puternicul devlet s-au arătat mai cu bună plecare și gând milostiv la săvârșire(a) celor ce să cuvin spre apărare în faptă și și ocrotirea supusului norod, fiind cunoscut pre înălțaților noștri domni cel cu adevărat înpărătesc bun cuget a pre puternicului nostru stăpânitor, cum și firiască plecare spre paza dreptățâi și ocrotire norodului, mai ales că și din partea noastră li s-au făcut căzuta arătare pentru chipul cu care va fi purtat la întâmplărili de acum, încredințându-ne că nu sânteți nicidecum, sau atinși, sau la ceva amestecați, și că razimul vă este sângura adevărata credință, ce toți supușii neapărat sânt datori a păzi către stăpânire, la care deși să va fi făcut vreo alunecare să socotește de sâlă, iar nu înt(r)-alt fel.

Aceste noi pre bine pricepându-le și pre înălțații noștri domni încredințându-i, nu prepunem cât de puțin, că să poate din partea preosfințâi tale i a sfințâilor voastre, și a dum(nea)v(oastră), a rămâne noi mincinoși la câte am arătat înnainte pre înălțațâlor noștri domni, cari atât de milostivi și cu blândeță s-au arătat, încât îndată au și dat cele mai strașnici înpărătești porunci căte toți cei mai mari ai oștilor, poruncindu-le pentru apărare și petrecirile fără de supărare a lăcuitorilor.

Deci pentru ca să vă fie știută cuprindere(a) vrednicului de închinăciuni înpărătesc ferman, iată că să însămniază într-această a noastră domniască carte.

Tuturor este știut că prin lucrare(a) lui Ipsilant prib(e)agului fără de veste călcându-să de către oștile rusăști Moldova și Țara Româniască, și săracile raelile, ce întru amândoă țările să aflâ lăcuind, neavând nici o nedejde de a pute(a) sta înpotriva rușilor, în sâlnicie și fără de voe ș-au plecat lor grumazul.

Deci socotindu-să, că raelile sânt date noă ca un amanet de la Dumnezeu, și politicește și după pravilă precum este cunoscut, nu-i slobod, nici cu cuviință, a întinde asupra lor mâna cu nedreptate. Drept aceia, fiind că raialile cei ce lăcuesc în Moldova și în Țara Rumâniască nu s-au lepădat precum sârbii de supunere ce să cadi a ave supușii înpărățâi meli, ce strâmtorați fiind de către ruş(i) și neavând putere, nici fiind destui, nici a să înpotrivi, s-au arătat de nevoe că sânt plecați lor, însă fiind că acum înpărățâia mea au cunoscut râvna și plecare(a) ce să păzăște din parte(a) lor la săvârşire a orice slujbi trebuincioasă pentru înpărăteștile mele oști, cu dreptul și cu cuviință iaste, atât după pravilile politicești, cât și cele oștinești, să fie numițâi raele prin multe chipuri ocrotiți și miluiți, și să s(e) facă iarăş îndestulă privighere și luare aminte ca să nu să întâmple cât de puțână pradă în dobitoacile, lucrurile, ce să apere prin toate chipurile.

Deci făcându-s(e) deosăbire credincioșilor raiale de către vrăjmași, să s(e) pue tot chipul de sâlință spre ce desăvârșit(ă) izgonire și înfrățire a dușmanilor înpărăției meli, a celor ce mai sus să cuprind.

Pentru aceia totodată cu cărțile de mângâere ce s-au dat din parte(a) domnilor Moldaviei și a Țării Românești, fiind că să dau și înpărăteștile mele poronci cu tărie către toți acei ce să află în slujba oștiniască ca să fie cu privighere și mare luare aminte să nu să întâmple ceva înpotriva înaltei mele voință, cunoscut fiind voia tuturor celor ce sânteți rânduiți pisti oști mai mare, că înpărăteasca mea vrere și voință iaste ca să s(e) păzască întocma și neschimbat cele de mai sus cuprinsă.

Pentru aceia știut să faceți înpărătiasca și înalta mea poroncă ca la toți câți să află supt ascultare(a) voastră, și însuș voi îngrijându-vă, ca să nu fie trecută cu videre(a) ce mai mică poroncă dată prin înaltul nostru ~~ferman~~ înpărătesc ferman.

Drept aceia că nu sânt cuvinti numai câte s-au zis, ce și fapte, vederat să înțălegeți din cel dintâi început pentru că îndată după ce oștile au început a trece Dunerea s-au și făcut strâgare prin crainici că s-au hotărât de moarte pediapsă, pentru ca oricari va cuteza cât de puțân a să aluneca den dreptul, și aceasta este o începire pentru de acum înnainte paza dreptățâi, iar pentru a vă arăta mulțămitori către pre puternicul devlet, pentru nemărginită iubire de oameni, vi să cere neapărata datorie, ce să cuvine tuturor supușilor. Aceasta și domnești vă poruncim și părintește vă sfătuim.

Deci preosfințâi tale și a sfințâilor voastre lucru este, ca și mai adâncu să giudecați și să socotiți, și câte aice nu s-au însămnat, noi cu adevărat cuget curat mărturisâm că nu numai ca unii ce n(e)-am aflat domnind, ce mai vârtos ca niște alți părințî, pentru toți puindu-ni vă dăm în știre și vă în crediunțăm că intrare înpărăteștilor oști cu agiutoriul lui Dumnezeu în țară, nici o struncinare sau sâlnicie nu va pricinui la niminea.

Pentru aceia dar, lepădând cu toții și micșurare sufletului și tot feliul de înfricoșare după cuviință ca niște supuș(i) credincioș(i) să vă înpregiurați cu datornica râvnă, cu care înbrăcați fiind vrednici, după dreptate de laudă, vă veți faci și veți fi cunoscuți că prin faptă știți a păzi către stăpânire(a) cea sfântă a supunirii datorii, care să va cunoaște mai vârtos când cu bucurie veți priimi și vesâli veți întâmpina a oștilor bună venire, făcându-s(e) gătire cu toată mulțămire și de cele ce sânt de trebuință fără a gândi că au să fie cu paguba lăcuitorilor. Iar pentru alte câte nu însămnăm aice, am avut noi purtare de griji, și la toate cu agiutoriul lui Dumnezeu am aflat cugitul pre puternicului devlet plin de milostiviri.

Drept aceia fiind că neapărata datorie iaste a preosfinței tale i a sfințăilor voastre, și a dum(nea)v(oastră), nu numai să giudecați înpreună și să înțălegiți aceste ce noi vă facem cunoscute, dar să vă sârguiți, ca și cei mai de gios, cum și lăcuitorii bine să le priceapă și în mințâle lor toate să intre. Care aceasta este lucrul însuș a preosfinței tale, a sfințăilor voastre și a dum(nea)v(oastră), pentru că plecarea și voința lăcuitorilor spânzură de la cei mai mari, a cărora pildă au să urmezi, și cuvintele lorau să de ascultare.

Deosăbit vi să scrie să faceți cu toată îngrijire(a) nu numai că să nu să spargă satile, dar nici să s(e) smintiască sau să s(e) supere cât de puțân așăzările lor sau să s(e) înpräștie umblând din loc în loc.

Deci dacă, după cum nu ne îndoim, asămănându-vă cu neapărata datorie ce vi să cuvine, vă vom afla vrednici de atâtea împărătești mili, îndrăznind prin voia și știre(a) pre înălțațâlor noștri domni, a vă făgădui și ce desăvârșât întriagă milă a pre puternicii și pre milostivii înpărățâi. Iar dacă / feriască Dumnezeu, lucru ce nici prin cuget nu treci / vă vom afla neasămănați, și de nu vom însămna noi aice știință bini, că celor înpotrivă urmiază, cele dinpotrivă iarăș, urdiia înpărătiască cu agiutoriul lui Dumnezeu intrând. Și noi sântem următori, și să vă găsâm sănătoși după cum dorim.

1807 mai 29[1].

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DCXLVIII/189.

EDIȚII: V. A. Urechia, *Istoria românilor,* Seria 1800-1830, Tomul IX, București, Institutul de Arte Grafice Carol Göbl, 1896, p. 172-175.

---

[1] „mai 2” la V.A. Urechia.

---

476 **1807 avgust 22**

Încredințez cu această scris(o)are a me(a) la cinst(ită) mână dum(nealui) cuconului Ioan Jora biv vel pah(arnic) ca să știe că m-am tocmit cu dum(nealui) ca să-i zugrăvescu catapiteazma de biserică din afară din capiteală, un tretapod, și patru sfejnice, și un sarafim, și toate săpăturile să fie cu aur, și discus, unde vor fi de trebuințe, însă taplele icone(a)lor celor mari, cum și a prepocilor i Apostolilor după cum va pofti dum(nea)lui, sau cu aur sau cu văpsele; Și la acesta eu m-am legat ca se lucrez cu tot meșteșugul desăvârșit și am iscălit.

Iacov Papavai zugrav.

Și am luat de la du(m)i(sale) un zapis de șase sute cinzeci lei.

Avgust 22
1807

<Pe verso>: Zap(i)sul lui Iacob zugrav pintru catapite(a)zmă. / 1807 av(gu)st 22.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 601/35. Original.

---

477 **1808 februarie 1**

Adică eu, Toader Burne de aice din târgul Bârlad(u)lui încredințăz cu acestu adevărat zapis al meu la mâna dum(ilo)rsali ipitropilor Sfânt(u)lui Mucenic Dumitrii precum să-s(e) știi că am luat un loc cu bezmăn câti treizăci lei pe an, care loc este fața doi stânjăni la răsărit și la apus iară lungul în sus și în gios este loc patru stânjăni și giumătati, și eu să am voi(e) a-mi faci bina pi acestu loc, și eu să am a păzî tocmala ace(a)sta ca să plătesc la tot început(ul) anului câti treizăci lei pe an, și eu să fiu volnic a stăpâni în veci, atât și copii mei, iară nipăzând tocmeala de sus arătată să dau lipset de pi loc și epitropii să aibă a-mi plăti benao(a) după cum să va prețălui di neguțâtorii ci vor fi rânduiți. Și pentru mai adevărată credința am pus numile și deget(ul).

(1)808 fi(vrua)ri 1

Eu Toader Burne adiverez.
<ss> Toma Dumea (?).
Și eu am scris acistu zapis cu priimire(a) amândurora părților și am iscălit.
<ss>

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 96/11. Original.

478 **1808 aprilie 23**

Să-s(e) știi că venitul părțâlor denu moșâili Spinénii și din Poe(a)na Măn(ă)stirii de la țân(u)t(ul) Vaslui, ce sânt a nepoatilor meli, fiicile răposat(u)lui Costandachi Ciornii, cumnat(ul) meu, și a răposatii meli sor(ă) Ancuța, cari părțî de moșii fiind supt a mea ipitropii le-(a)m vândut venitul cu anul dum(i)sali căm(ina)r(ului) Costin Carpu, cu tocmali câte 50 lei pe anu, adică cinzăci, și pe câț(i) anii va stăpâni, pi tot anul să de(a) bani înnaint(e) câti 50 lei, precum în anul acest dintâi am priimit bani deplin cinzăci lei, și pi fiișticare anu asămini să-s(e) urmeză, cari spre săguranțăe și-a puti(a) stăpâni în paci, nesupărat, i-am dat dumn(ealui) și scrisoare ci am avut de la niamurili răposat(u)lui cumnat, princari îm(i) dau voi(e) a le vinde cu anul venitul aceestor două părț(i) de moșii mai sus arătat(e), di pi cari scrisori am oprit asămini copii, iscălită de dum(nea)lui căm(ina)r(ul), ca când s-a disfaci dintre noi vânzare(a), să-m(i) dei scrisoari(a) înnapoi, și spre încredințari am dat acest contra(c)t, cu cari să stăpânească în paci, și am iscălit.

1808 apr(ilie) 23

<ss> (…) pit(ar). Foarte incert.
Asemeni și pe anul acesta am priimit bani. 1809 ap(rilie) 23.
<ss>
Asemeni am mai vândut dumn(ealui) pe trei ani și bani am priimit. 1810 ap(rilie) 23.
<ss>

Asemeni am mai vândut dumn(ealui) pe trei ani și bani am priimit, după cum arat mai sus (...) ace(s)ta bani pe trei ani am luat. 1810 apr(ilie) 23.
<ss>
Asemeni iarăș am vândut dumn(ealui) pe trei ani și bani i-am priimit. 1813 apr(ilie) 23.
<ss>

Am mai vândut pe doi ani care să începe de la 1816 apr(ilie) 23 și sfârșesc ani la 1818 ap(rilie) 23, și bani am priimit deplin.
<ss>

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 134/2. Original.

479 **1808 mai 21**

Adică eu, Dumitrachi băcal de aice din târgul Bârladului cari mai gios îmi voi puni numele și degitul încredințăz cu acest zapis al meu la mâna dum(i)lorsali ipitropilor Sfântului Mari Mucenic Dimitri(e) precum să-s(e) știi că am luoat un loc a bisărici(i) cu bezmănu câti cinzăci și doi lei și douăzăci păr(al)i pe anu, cari loc esti fața patru stânjăni la răsărit și la apus, iar lungul locului în sus și în gios esti opt stânjăni și eu să am a păzi tocmala aceasta ca-s(ă) plătesc la tot începutul anului câti 52, pol lei, și eu să fiu volnic a a stăpâni în veci, atât eu cât și urmași(i) mei. Iar nepăzând tocmala aceasta precum mai sus să arată să fiu lipsât de pe loc și epitropii besăricii să aibă a-mi plăti bănaoa după cât să va socoti de neguț(ă)tori(i) aceia ce vor fi rânduiți în vreme(a) aceia. Și pentru mai adevărată credința am pus numele și degitul neștiind carte.

(1)808 mai 21

Eu Dumitrachi băcal, adiverez și am pus și degitul.
Și eu am scris cu zisa și priimire(a) amânduror părțâle și am iscălit de martur.
<ss>Vasâle Bohnilă.

<Pe verso-ul filei a doua>: Zapisul lui chir Dumitrachi băcal; Cercetat.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 96/13. Original.

---

480 **1809 februarie 25**

Adiverez cu acest zapis precum să-s(e) știe că avându niști casă aice în Bărladu pi locul dum(nea)ei spătăresii Sturzoai în mahalaoa di sus, cari li am avut și eu cu(m)părate di la dum(nea)l(u)i med(elni)cer(ul) Dimitrachi Foti, l(e)-am fândut[1] dum(nea)l(ui) vărului Costachi Linovici în șasă sute cinzăci lei cu bani bătuți, cari i-am și priimit toț(i) pișinu în măna me, dându-i și eu toate scrisorile casilor. Și de acum înnainte să fii dum(nea)l(ui) diplin stăpânu și urmașii dum(nea)l(o)r în veci. Pentru cari i-am și iscălit.

(1)809 fiv(ruarie) 25.

Dimitrachi Toma, am vândut <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 590/12. Original.

---

[1] vândut.

---

481 **1809 februarie 27**

No. 16. Anu(l) 1809. Luna fevr(uarie), zioa 27. Carte Divanului cătră dum(nea)l(o)r isprav(ni)ci(i) de țân(u)t(ul) Fălciiul(u)i ca să înputernicească stăpânire(a) dumis(a)le stol(ni)c(esei) Teodosâica pentru o livadă de la Tămășăni.

De la Divanu(l) Cnejiei Moldaviei cătră cinstiț(i) dum(nea)l(o)r isprav(ni)ci de țân(u)t(ul) Fălciiului.

S-au văzut înștiințare(a) dum(i)l(o)r voastre ce ați triimis asupra cercetării ce ați făcut pentru o livadă a dum(i)s(a)le stol(ni)ces(ei) Theodosiica de la Tămășăni, de cari să acolisă un Ioan Tălăbir că ar fi a lui, cum și mărturie mazililor ce au fost rânduiți de dum(nea)v(oastră) de au făcut cercetare la stare(a) locului. Și fiind că din mărturie mazililor să vedi că s-au dovedit că livada esti driaptă a dum(i)s(a)le stol(ni)ces(ei) și acel Tălăbir esti un acolisâtoriu, pentru aceia să scrie dum(nea)v(oastră) ca pe dumn(eae)i stol(ni)ce(a)s(a) să o înputerniciți a-ș(i) stăpâni livada făr(ă) de mai multă supărare despre dânsul.

Și deosăbit fiind că dum(nea)ei stol(ni)ce(a)s(a) au mai jăluit la Divan că sătenii acei din Tămășăni ce sânt cu lăcuința la moșia dum(i)s(a)le, nu puțâni supărări iar fi pricinuind de-a purure, sărind cu zurba la oamenii dum(i)s(a)le cu parii, de nu poate a-și căuta nici de o trebuință, nedând la nimică nici o ascultare, și stricându-i pădurea în tăria lor, dărmând-o și făcând ci li esti voe fără de învoire cu dum(nea)ei, cari urmare a lor de va fi așa, esti cu totu înprotivă, căci mai ales pentru păduri știț(i) dum(nea)v(oastră) în ce chip sânt date poroncile, și mai vârtos că și însuș strălucitu(l) cniaz au dat poroncă prin orderul[1] strălucirii sale ca să nu să strice pădurile de cătră nime făr(ă) de rânduială, după cum lăcuitorii acie să văd că urmiază.

Deci să scrie dum(i)l(o)rv(oastre) și pentru acestea toate ca să faceț(i) punire la cale, adică pe toți acie să-i supuneț(i) ca să fii cu căzuta ascultare, părăsindu-să de acel feliu de urmări cu zarbalâcuri, dând și adetul moșiei din toate pi obicei și după hotărâre(a) ponturilor. Însă și dum(nea)ei stol(ni)ce(a)s(a) încă să le de din destul trebuinciosul loc de arat i de fânaț, și de imaș, și asămine și la păduri mai mult să li arătați că de câte lemni de foc nu sânt volnici a lua, însă din celi căzute la pământ, iar nu din copaci întregi, și numai celor ce șăd pe moșiia dum(i)s(a)le stol(ni)ce(e)s(ei), esti dum(nea)ei datoare a le da și lemni de foc și făr(ă) de nici o plată, iar cei streini au să plătiască câte patru parale de giug. Și pentru aceia să să părăsască cu totu de aceli urmări a lor, iar pentru alte cheresteli ce vor ave trebuință, învoindu-să cu dum(nea)ei stol(ni)ce(a)s(a), așa pot să tae, iar făr(ă) de învoire cu dum(nea)ei, nu sânt volnici nici decum.

Și așa să puneț(i) dum(nea)v(oastră) la cale pentru toate ca să rămâi dum(nea)ei odihnită.

Balș vel log(o)f(e)t.
Grigoraș Sturz(a) vel vist(iernic).
Roset vel vor(ni)c.
Hrisoverghi vel vor(ni)c.
Greceanu spat(a)r.
Crupenschi vor(ni)c.
Vel log(o)f(e)t procit.

De mini s-au posleduit.
Toader Moțoc ot Divan <m.p.>.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCCCXXV/65. Suret.

---

482 **1809 martie 9**

Adică noi cari mai gios ne vom iscăli încredințăm cu scrisoare(a) no(a)stră la mâna dumi(sa)li Petcu Hagi, precum să-s(e) știe că e-(a)m vândut o cas(ă) ci este aice în Huș(i) lângă velnița lui Pavăl Rachieriul și lângă casa lui Dacul Sârbul, tot di aice din Huș(i), cari cas(ă) o am luat și noi de la mortul Pavăl drept 700 lei, precum arată zapisul ci-l avem de la dânsul, cari i l-am dat și acel zapisu numitului mai sus Hagiu, iar noi i o am vândut cu 600 lei, adecă șas(e) suti, cari bani e-(a)m luat la mânuli no(a)stré. Deci di acum numitul cunpărătoriu să aibă (a) stăpâni casa pi undi cuprindi ograda ei și grădina ci esti din vali di cas(a) ci esti tot în cuprindere(a) ogrăzii, înpreună și pomușorii ci sânt într-însa, plătind și bezbănul[1] sfintii episcopii după obiceiu. Și pentru credința ne-(a)m iscălit.

1809 mart(ie) 9

Iani iconom Huș(u)lui, am vândut.
Ion Mardari pit(a)r.
Naze Sava Mancio, marturu.

<Pe verso>: Zapisul cas(e)i / 1809 mart(ie) 9.

---

[1] bezmenul.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 473 / 8. Original.

483 **1809 martie 16**

Printr-această scrisoare (a) me ce dau la cinstită mâna dum(i)sali moșului Arghiri Cuza ban, precum să-s(e) știi că am dat de bună voia me dum(i)sali danii patru sufleti de țigani, anumi o țigancă, Ana, cu trii copii ai ei iareș(i), anumi pe Ștefanu, Neculaiu i Gheorghi, pe cari țigani i-am dat dum(i)sali ca să-i stăpânească ca pe drepți țiganii dum(i)sali. Deci, și d(umnea)l(u)i să aibă a mă agiuta la celi trebuincioasă ca un(ul) ce mă aflu și eu copil săracu. Deci, i-am dat dum(i)sali această scrisoare de danii la mâna și pre încredințari am iscălit.

(1)809 mart(ie) 16

Costachi Luca <m.p.>

<Pe verso>: Zapisul nepo(u)lui Costachi Luca pe 4 suflete țig(ani).

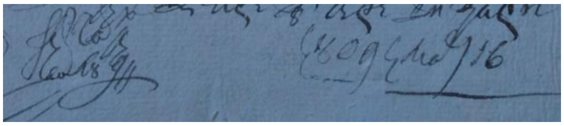

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CVII/105. Original.

---

484 **1809 aprilie 23**

Cu plecăciuni mă închin d(umi)t(a)le bădiți Ghiorghii

Acestu ficior a d(umi)t(ale) viind pe aice pe la mini nu lipsăscu a nu înștiința pe d(umnea)t(a) că din mila lui Dumnezău ne aflăm sănătoș(i) cu toții. Am fostu scris d(umi)t(ale) pentru țigan ce mi-(a)i zis și răspunsu nu am luat și nepot(u)lui Climent ci-ți ceri hotărâre. De vii socoti d(umi)t(ale) ca să dai bani(i) ce am scris mă înștiințăz(i) să știu ce răspunsu să-i dau, că te-au rânduit pe d(umnea)t(a) is(pravnic) la țin(u)t(ul) Fălciiului foarte mai bucurat. Ceva nou să te înștiințăz nu avem nimică, și sint dum(i)tali mic și plecat.

(1)809 ap(rilie) 23

<ss> (...) pit(ar).

<Pe verso>: Cin(stit) al meu mai mic ca un părinte dum(i)sale bădițului Ghiorghii Șărban biv vel căm(inar), is(pravnic) de țin(u)t(ul) Fălciiu, cu plecăciune.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 595/35. Original, sigiliu în ceară roșie.

---

485 **1810 aprilie 27**

Precinst(itului) Divan Cnejii Moldavvii.

Știută iaste cinstitului Divan giudecata ce am avut cu Sf(â)nta Episcopie Hușii și cu răzeși(i) de moșiia Lunca Banului, și hotărând-o ce s-au dat.

Pentru aceia mă rog dum(nea)v(oast)r(ă) ca după aceiaș hotărâre să mi s(e) facă carte de hotărât cătră dum(nea)l(ui) banu(l) Gavril Iamandi, și va rămâne pomenire dum(nea)v(oast)r(ă).

Al dum(nea)v(oast)r(ă) preplecată slugă.

Lupul Ros(e)t med(elni)cer <m. p.>.

1810 april(ie) 27.

Se să facă carte de hotărât.
(1)810 apr(ilie) 26.
C(a)rp (?) v(e)l log(o)f(e)t <m. p.>.

De la Divanul Cnejiei Moldavviei.
Către cinstit dum(nea)l(ui) banu(l) Gavril Iamandi.

Pre larg ti vei pliroforisi dum(neata) din carte de giudecată ce i s-au dat dum(i)s(ale) med(e)l(ni)cer(ului) Lupul Ros(e)t. Drept aceia vei mergi dum(neata) la starea locului, unde de fați fiind atât vechilul Sf(intei) Episcopii Hușii, cât și cielanți răzeș(i) și înpregiurași, și după hotărâre(a) giudecății făcându măsurătoari numitelor moșii, vei deosăbi trupul numitei moșiei dumisale med(elni)cer(u)lui, pe care după obiceiu stâlpindu-o cu pietri hotară, să dai și mărturie hotarnică, după cari să i s(e) întăriască stăpânire(a) dumis(ale) med(elni)cer(u)lui și prin osăbită carte(a) Divanului de stăpânire.
Iordache Canta log(o)f(e)t (?) <m. p.>.
Cost(antin) Paladi vorn(i)c <m. p.>.
(Sandu) Sturdz(a) vorn(i)c <m. p.>.
L(upu) Balș vorn(i)c <m. p.>.
(Iordache) Roset (?) vorn(i)c <m. p.>.
1810 apr(ilie) 27.

<Pe verso-ul filei a doua>: 1810 aprilii 27. Jalubă med(elni)ce(r) Lupu Rosăt / 1810 apr(ilie) 27. Și în dosul ei porunca Divanului către D. Gavril Iamandi ca să hotărască moșiea Dragușanii <Rezumatul în grafie latină>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 37/5. Original, difolio.

---

486 **1810 iunie 29**

Copie asămine.
Poslăduindu-să după ci adivărată învoială a dum(i)sali săvârșitului de viață polc(o)v(nicel) Panaite Docan, ci o eu dat la mâna răzășilor di Spineni i Drăgomănești.

Eu, Panaite Docan polc(o)v(nicel), răzăș de moșiia Spinenei și Drăgomăneștii, încridințăzu cu ace(a)stă scrisoare din învoială la mâna răzășilor din aceste moșei. Și într-atâte rânduri cu poronca Cinstitului Divan am adus și hotarneci ca să-mi diosăbască toati părțili dintre ciste doă hotară și de puneri pi(e)trilor. Răzășei s-au arătat pricinuitori, că pi undi să alesăsă părțile mele în driptul bisărecei și altor acareturi ci am în margene Drăgomăneștilor din gios să luas(e) câtiva cas(e) și vii di ali răzășelor, și puindu-și în multé rânduri vedili cu zapisă încredințaté și boiari rânduiți că vor mergi negrișit să ni giudicămu la Cinst(itul) Divan, și neci la una din vadeli n-au fost următori a mergi.

Și eu iarăș mai în trecutili zili am adus carte(a) Cinstitului Divan către dum(nea)lor boiarei is(pra)v(n)ici ca să circiteze, și ori să îndatoriască a să puni p(i)etre despărțitoari părților meli de către părțile lor sau să-i triimetă la Cinst(itul) Divan să ni giudecămu. Și socotindu-să toți răzășei că cu chipuri prilungiotare ca aceste(a) nu să pot agiuta, având eu dreptati a-mi stăpâni părțili, fiindu că neci o înprisurari nu li facu, ci numai dreptul meu vroiu să-mi trag, adică pe știni[1] (?) schinburi și cumpărături, vechi și noă, după zapisă ci am.

Pentru aceasta am făcut învoială ca toati părțili ci am să li trag în margine(a) moșie(i) Drăgomăneștii în gios după scrisore, precum pri largu arată la aceiaș învoială ci-i încridințată și di dum(nea)lor boerii isp(ra)vnici. Dar acum iarăș luându-și sama răzășii că și cu ace(a)stă învoială tot li vini di stricăciuni, luându-mi eu parti pe lungul moșie(i). Și stându di iznoavă la învoială, cu bun(ă) voia și priimire(a) a tuturor răzășelor, ni-am învoit acum la această di pi urmă învoială pintru toate părțili ci am a lua drintr-acisti doă hotară, să-mi dii capăt(ul) moșie(i) Dragomăneștii pisti tot din sămneli ci să arată mai gios spre răsărit, fiind loc mai prostu, încipând eu cu stăpânire și măsura din hliza Cârneștii în sus pisti viia med(e)l(ni)cer(ulu)i Burchei și prin gardul vie(i) lui Chiric(a) Hamza, și tot în sus drept prin gardul ogrăzâi bisăricii meli pi din dial și drept în sus pisti pârău(l) văii Sărățănelor ci vini din Fundături, și pi dispri răsărit di casăli Fiicăneștilor, pi lângă casa babei Luchiții pi din vali pân(ă) în hliza Hămzăștilor. Iar în lat pisti tot mergi pi cum umblă moșiia, adică din hliza Gârnițo(a)i și păr(ă) în hliza Hamzăștilor și în lungu din sămneli ci s-au arătat mai sus din gardul ogrăzâi bisăricii din dial și păr(ă) în zare dialului Bujorănilor despre răsărit la movila lui Spărcoeu.

Și cu aceste sămne ci prin învoiala aceasta să arată, am să stăpânesc parti aceasta, nemaifiindu supărat nici într-o vremi de către răzăși, cum neci răzășii dispri mini. Iar di voi adăogi și peste învoiala aceasta a mai faci cirere să mai eu din părțile ci au rămas răzășilor, ori la ce judecată m-aș arăta, să nu mi să ții în samă și să li plătesc și toată cheltuiala. Și fiind că acesti doă hotară di moșie să înpartu câti în cinci bătrâni, adică bătrân(ul) Caisăneștilor, a Strătiliștilor, a Gâdiiaștilor și a Aguliștilor, cum și bătrân(ul) Irimie. Acesti cinci niamuri ci să treci dintr-acisteși, rămân să stăpâniască părțili ci li-au rămas la un loc moșeia Spinenii în trii, după hotarâli ei, cum și moșeia Drăgomăneștii iarăși cu mine să o stăpâniască capăt dispre apus din sămneli părților meli, adi(că) din gardul ogrăzâi bisericii și pân(ă) la lacul îngrădit în dial(ul) Ghireștii. Și pentru ca să stei toate pricinili câti păr(ă) acum între noi s-au urmat, am dat această învoială la mâna răzășilor acestor doă moșii cu care să stăpâne(a)scă în paci, și asămine învoială am luat și eu di la mâna răzășilor.

Și pentru credințe am iscălit.
1810 iuni(e) 29.
Panaite Docan polc(o)v(nicel).
Ion Vlas(e) postel(ni)c.
Țoițili (?) Răzășe din Spineni i Drăgomănești.
Vasâli Balmuș.
Irimiia Balmuș.

De la is(pră)v(nicia) Fălciului.

Polc(o)v(nicul) Panaite Docan, arătându-să cu această învoială la is(pră)v(nicie), au mărturisât că prin însuși voința sa au făcut această învoială cu răzășii di Spinine și di Drăgomănești, și pentru aceeia s-au încridințat.

1810 iuni(e) 30.
Ion Costachi stol(ni)c.

<Pe verso-ul filei a doua>: 1810 iuni(e) 29 / iuni(e) 30; Docan; Copie di pe megieșitel(o)r moșii Spinenii și Drăgomăneștii, de învoială.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mitropolia Moldovei, IV/8.Copie.

---

[1] niști.

487 **1810 august 11**

Cu multă plecăciuni închinându-mă sărut cinstită mâna d(um)i(tale) cucoani Iordachi.

Cinstită poronca d(um)i(tale) am priimit cu multă plecăciuni și am înțăles celi porunciti ca să cercetez ci venit au moșiile Murgenii, Giurcanii, Vlădeștii, Brețcanii, Răcariu, Gemine, Murgociu, Hărțăștii. Următoriu fiindu poroncii d(um)i(tale) am făcut cercetare pe care o triimăt cu deosăbită însămnare închis(ă) într-această hârtii, și macar că unile din moșii sânt la țân(utul) Grecenii, dar am știință și pentru acele încă de mai înnainte.

(1)810 av(gus)t 11

Pre plecată slugă,
Gheorghi Gociu <m.p.>.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MXLIV/37. Original.

---

488 **1810 august 12**

Din poronca cinstitului divan Cnejii Moldovei fi(i)nd rânduit ca să hotărăsc moșie Berteștii a dum(isa)li polc(o)vnicului Panaite Docan cu răzășii săi, mergând la fața loculu(i) am strâns pre toți răzășii înpregiuraș(i), fiind că această moșiie Berteștii și cu moșiia Beneștii mai înnainte au avut între dânsăle neunire, nești(i)ndu-să dispărțările într dânsăle, cum și acum s-au făcut multă vorbă, dar găsându-să la răzășii de Beneștii un suret încredințat și de către cinstita isprăv(ni)ci(e) Fălciiului încredințet cum că s-au poslodoit to(a)tă din cuvânt în cuvânt di pe ace(a) adivărată hotarnică în care hotarnică este dată de un vornic de poartă Antohe Luță și încredințat(ă) de răposații Racoviță vel log(o)f(ă)t, Iordachi Costachi pah(a)r(nic), și arată acel vornic că prin carte de blestem și cu multe mărturii cu oameni bătrâni și răzășii au făcut cercetare pentru dispărțire(a) acestor două moșii și neputându-să învoi hotărăște că aceste două trupuri de moșii să-s(e) facă una și să-s(e) deie drept în două, carele aceste doao trupuri de moșie să stăpânesc de opt bătrâni, adică patru bătrâni în trupul moșii Berteștii și patru bătrâni în trupul moșii Beneștii, și mai înnainte de această cercetare o a patra parte din Bertești au fost cumpărată de răposatul Ilie Costachi vel vornic, carele parte au fost hotărâtă mai înnainte și la o măsură în curmeziș pe șăsul Elanului despre apus are sămne firești două movili, carele toți s-au încredințat că sânt adivărate. Deci noi cu priimire(a) tuturor răzășilor s-au învoit dând zapis de învoială uni(i) la alți(i) fi(i)nd față și ei, și am iscălit.

Așa am început a măsura în curmeziș pe noao locuri, fi(i)nd amândouă tot de o potrivă di lungi și le-(a)m despărțit drept în două, apoi după soma stânjinilor ce cumpărasă dum(isa)li Ilie Costachi mai dinainte la ace(a) măsură de unde sânt aceli două movili unde s-au găsit suma stânjinilor 140 stânjini, cu stânjini gospod, așa s-au înpărțit fieștecăruia bătrân, atât celor din Bertești, cât și celor din Benești, și la fieștecarile hliză li s-au dat răzășilor câte o mărturie hotarnică și câti o hartă închipuitoare de stările locului arătăto(a)re de fieștecare hliză câti câți stânjăni li s-au venit de bătrân la fieștecare măsură la care am pus și piiatră hotar despărțitoare fieșticăriia hliză măsurându-să și lungul cu arătare la câți stânjini s-au pus fieștecare piiatră hotar, măcar că la 1805 maiu 8 au fost din poronca domne(a)scă rânduit dum(isa)li vornecu(l) de po(a)rtă Gheorghi Talpeș ca să ale(a)gă părțile dum(isa)li med(elni)cer(ului) Ioniță Burche i a dum(isale) post(elnicului) Panaite Docan și prin cât s-au putut s-au făcut alegere(a) și au pus și p(i)etrile hotar după cum pre larg arată ace(a) mărturie hotarnică, dar născându-să vorbă între răzășii de Benești au rămas nemulțămiți, acum după învoiala ce s-au dat unii la mâna altora ca să-s(e) măso(a)re aceli două trupuri de moșie și să-s(e) despartă drept în două; După măsurile ce s-au făcut s-au venit la fieștecare măsură stinjăni lipsă moșii Berteștilor din moșiia Beneștii și cu priimire a tuturor răzășilor, atât de Benești, cât și de Bertești, am mutat p(i)etrile ce le pusăs(e) dumi(sale) vornecu(l) Gheorghi Talpeș la locurile ce s-au căzut după măsurile ce s-au făcut acum; Și am început a măsura întâi moșii Benești cu lanțu(l) de her de zăce stânjini și stânjinul de opt palme gospod, carele palmă am pus-o pe această mărturie hotarnică din apa Hârcetii drept la de(a)l spre soare apune în margine(a) drumului ce vine de la Fălcii la satul Cârja, de la de(a)l am pus peiatră hotar despărțitoare moșii Beneștilor de moșie Berteștii, unde s-au înplinit 266 stânjini, de acole am purces înainte și la de(a)l până deasupra în de(a)l din sus de o movilă mare în podiș unde s-au înplinit 440 stânjini și 6 palme, și de acole înnainte și pesti drumu(l) Bârladului întru zăpodie și am pus piiatră hotar despărțitoare Beneștilor de Bertești unde s-au înplinit 281 stânjini, 2 palme, de acole înnainte pe supt de(a)l deasupra fântâni(i) lui Chiriiac am pus pe(a)tră hotar tot despărțito(a)r(e) unde s-au înplinit 416 stânjini, și de acole înnainte și la vale în margine(a) drumului ce merge pe șăsul Elanului despre răsărit am pus pee(a)tră hotar unde s-au înplinit 314 stinjini, 2 palme, de acole înnainte pe șăs și peste apa Elanului din gios de mo(a)ra lui Docan am pus pee(a)tră hotar, și de acole înnainte până supt de(a)l apro(a)pe de un izvor am pus peiatră hotar unde s-au înplinit 543 de stânjini, și de acole înnainte și prin izvor și la de(a)l drept de(a)supra am pus pie(a)tră hotar unde s-au înplinit 241 stinji(ni), de acole înnainte și la vale spre apus am pus pe(a)tră hotar unde s-au înplinit 265 stânjini, și de acole înnainte tot la vale până în pârău(l) Sărății unde s-au înplinit 96 stânjini, 4 palme, care de toții stinjini acești margini(a) de sus a Beneștilor fac 286, 6 palme; Și din piiatră am întors cu măsura drept în gios p(r)in capătul moșii Beneștii mai pe despre răsărit de pârăul Sărata, fi(i)nd tare cotit până unde s-au înplinit 152 stânjini, și am pus pie(a)tră hotar despărțitor părții bătrânului Ologului din parte(a) bătrânului Onacăi, și de acole înnainte pen unde s-au înplinit 152 de stânjini și am pus pie(a)tră hotar despărțitor bătrânului Onacăi de hliza bătrânului Gâdeiu, și de acole înnainte pân(ă) unde s-au înplinit 152 stânjini și am pus pie(a)tră hotar despărțitor hlizii bătrânului Gâdeiu din bătrânul Onosiiei, și de acole înnainte până unde s-au înplinit 152 stânjini parte(a) bătrânului Onosă ce să hotărăște pe din gios cu parte(a) Drăgunii, carile această Drăgună este altu trup de moșie, și de toții stânjinii acestui capăt de moșie Beneștii despre apus fac 608 stânjini, câti patru hlizile, și din bătrânul lui Onosie nearătându-să nimene din ne(a)mul lui la hotărât au rămas numai cu sămne în pământ margine(a) pe din gios ce să desparte de Drăguna, și am întors cu măsura din pârăul Sărății din margine(a) podului din gios drept la de(a)l spre răsărit până în peiatra ce am pus-o despărțitoare bătrânului Gâdeiu de bătrânul Onosă, unde s-au înplinit 78 de stânjini, de acole înnainte pe unde s-au înplinit 184 stânjini și am pus piiatră hotar despărțitor lui Gâdeiu de Onosie, și de acole înnainte pân(ă) und(e) s-au înplinit 254 stânjini și 4 palme (…) și am măsurat și din piatra hotar ci s-au pus în zăpodii ci iasti dispărțito(a)ri Bineștilor di Bertești drept în gios înspre o movilă mari ci iasti pi hliza Drăgunii și li s-au vinit la câti patru hlizile câti o sută patruzăci și unul stânjăni și la fiicari hlizi li-am pus p(i)etri hotară, și am măsurat tot curmeziș(ul) al patrâle(a) măsură din piatra dispărțito(a)ri Beneștilor di Bertești ci iasti diasupra fântânii lui Chiriiac și în gios iarăș(i) câti patru hlizile, și li s-au vinit di hlizi câti o sută triizăci și unul stânjăni toate, și la hlizile am pus p(i)etri hotară dispărțito(a)ri una di alta, și am mersu și la măsura di pi șăs al Ialan(u)lui pi drum(ul) ci iasti dispre răsărit din piatra ci am pus dispărțito(a)ri Berteștilor di Benești, și li s-au venitu la câte patru hlizili câti o sută triizăci și opt stânjăni, și la fiișticari le-(a)m pus pe(a)tră hotară dispărțito(a)ri, și am mersu și în dreptul acelor două movili ci sânt hotară hlizii răposatului Ilie Costachi, vel vornic, piste Ialan despre apus din pe(a)tra ce s-au pus despărțito(a)re Berteștilor de Benești ce este din gios di mo(a)ra lui Docan în gios pe șășu(l) Elanului, și li s-au venitu la acel curmeziș câti o sută patru zăci di stânjâni di hlizi și la fiișticari hlizi le-am pus pi(e)tri hotar despărțito(a)ri; Și am mers și la măsura di pi culme(a) de(a)lului despre Sărata și din pe(a)tra ce desparte pi Berteștii di Beneștii dreptu în gios li s-au vin(i)t câti o sută patruzăce și unul și trii palme la fiiștecarii hliză, și le-(a)m pus și p(i)etre hotară despărțito(a)re fieștecăruie; și cu aceste măsuri am măsurat câte patru hlizile toată moșiia Beneștii după cum pre largu să arată la harta închipuitoari di stare(a) locului ci le-am datu la fiișticari hlize câti o mărturii hotarnică și hartă închipuito(a)ri de stare(a) locului arătăto(a)re di câț(i) stânjini a fiișticari hlize, cari mărturii hotarnică s-au datu la mâna potropopului Ion i post(elnicului) Iftemi zăt Novacă, i Iftimi Flori(a) zăt O(...)știlui, i Ifrim Lozana, i Andronachi Codre(a)nu, Dumitru Cârjă zăt Potecă, ci trag cu toți din bătrânu(l) Onaca. În carii mărturii hotarnică s-au iscălit toț(i) răzășii megieșii și înpregiurași.

1810 avg(us)t 12

Petre Chiree(a)c din Pascal ce să tragi din Onaca.
Moisăiu Săcuenul zăt popi(i) lui Ioniți, ce să tragi din Onaca.
Iani, preot Buți.
Toader Vârgolici vor(ni)c di poartă.
Ștefan Fone.
Gavrilă Ciobanul.
Costandin Iane.
Vasâle Vacă.
Mihaiu Smed.
Ion Vacă, răzeş Gâdieşti, ci am fost fați di ni-am pus și degitul.
Sâlion Strătil(ă) zet Ologul(u)i.
Costache Cheremac.
Toader ci-s(e) trage din Sandu Grozăviți.
Pavăl zet Samson ci-s(e) tragi cu toț(i) din niamul Ologului.
Întocma după ce(a) adivărată.
<ss> Iordachi R(â)ș(canu), cam(i)n(a)r.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Aron Vodă, II/75. Copie.

---

489 **1810 decembrie 11**

Perilipsis de pe scrisorile ce-au arătat dum(nea)l(ui) Ioan Codreanul biv vel stol(ni)c pe părțile din moșiia Vălenii i Stolnicenii și Dăncenii, pe apa Bârladului despre răsărit la țin(u)t(ul) Fălciiului și de alti moșii, precum în gios să arată.

1810 decemvrie 11

҂зр҃ма <7141/1633> иȣлїе є҃ <5>. Zapis de la un Tulea șoltuzul cu 12 pârgari din târgul Bârladului cu cuprindire precum au venit înnaintea lor Mărica și sora ei Grozava, nepoatili lui Ion stol(ni)c(ul), fetele Balaei din Văleni și au vândut a lor dreaptă ocină și moșie din sat din Văleni dintr-un bătrân a triia parte cu loc de prisacă și de pomăt, și cu casă în vatra satului, și cu loc de fânaț din câmp și din pădure și din tot locul, care parte au vândut-o lui Scrălet[1] și fratelui seu Aiupul drept 3 cai buni, cum pre larg arată zapisul acesta care este încredințat cu pecetea târgului i alti peceți și iscălituri[18].

҂зр҃ме <7145/1636> (о)[2]к(то)[3]мвр(їе) ї҃є <15>. Zapis de la o Ștefana, fata lui Ionașcu David din (Văleni)[4], țin(u)t(ul) Fălciiului, precum de bună voia ei s-au tocmit cu Scărlet de Zorleni și i-au vândut partea ei de ocină din Văleni drept 15 galbini, precum zapisul arată, ce este încredințat cu iscălituri de bo(i)eri și peceți[19].

҂зр҃мѕ <7146/1637> **октомвр(їе) к҃є** <25>**.** Zapis de la un Ion, ficiorul Frâncului din Văleni și cu (sora mea)[5] Brănduşa <Brăduşea>, precum de bună voia lor au vândut a lor dreaptă ocină și moșie ce se va alege partea tatălui lor a Frâncului din sat din Văleni, și din Dăncești, și din Stolniceni, cu vaduri de mori în Bârladu lui Scrălet de Zorleni pe un cal biciluit drept 20 galbini cum i-au fost tocmala, făcut zapisul înnaintea a mulți oameni buni și întărit cu pecetea târgului Bârladului, cum pre larg arată zapisul acesta[20].

---

[18] A se vedea ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/3; EDIȚII: I. Antonovici, *Documente bârlădene*, IV, p. 70, nr. XXXIX; CDM, II, p. 190, nr. 883; DRH, A. Moldova, XXI, p. 430-431, nr. 337.

[19] A se vedea ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/4; EDIȚII: CDM, II, p. 248, nr. 1180; DRH, A. Moldova, XXIII, p. 590, nr. 540.

[20] A se vedea ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/5; EDIȚII: CDM, II, p. 258, nr. 1233; DRH, A. Moldova, XXIV, p. 192-193, nr. 209.

зрмѕ҃[6] <7146> авгꙋст л҃а <31>. Zapis de la un Gheorghie Șeptilici nemesnec Bârladului și Ionașcu Zupcu șoltuzul cu 12 pârgari și cu alți orășeni din târgu din Bârladu, în care scriu precum au venit înnaintea lor popa Necoară de Brăițăni cu ficiorii lui Ion și Aftinicul, nepoții lui Vrâncean(u) de Văleni, de a lor bună vo(i)e ș(i)-au vândut a lor dreaptă moșie câtă se va alege partea lor din sat din Văleni din bătrânul lui Vrâncean a patra parte, cu vadu de moară la apa Bârladului, și cu loc de fânaț și de hrană și cu tot venitul ce va hi avându, partea popii lui Necoară, nepotul lui Vrâncean(u), pe care au vândut-o lui Scrălet și lui Toderache de Zorileni drept 30 galbini bani, încredințat fiindu zapisul cu pecetea târgului și alti iscălituri, cum pre larg arată zapisul acesta[21].

҂зрнѕ҃ <7156>. Zapis de la un Ionașcu Băltag cu fimée lui Grozava și cu fiii lor, în care scriu că de bună vo(i)e lor au vândut ocina lor câtă au avut de la Văleni cu tot venitul, care au avut într-un loc cu Scrălet, și cu vatra satului, și cu loc de dumbravă, pre unde li-au venit hotarul și acée ocină partea lor toată o au vândut lui Scrălet drept 60 lei bătuți, ca să-i hie ocină neclătită vecinică, întărit fiindu zapisul cu iscălituri și peceți[22].

҂зс҃ <7200> октомвр(ïє) к҃є <25>. Zapis de la o Ciocârlănița cu ficiorul ei Vlasie, în care scrie că făcându ficiorul ei Vlasie un tâlhușag de au jăcuit pre un țigan Butucea și fiindu-i la cap, au căzut la răposatul Lupul Costache vel med(elni)cer, de l-au iertat și l-au scos dintr-acea mare nevo(i)e, și făcându-le bine de l-au scos dintr-acea nevo(i)e, ei încă au dat danie răposatului de sus bo(i)eriu a lor dreaptă ocină și moșie ce ave(a) din sus de Văleni și mai gios de Docolina, între hotarul Vălenilor și între a Docolinei în stâlpitura lor, din giumătate de parte a patra parte, ca să-i fie ocină și moșie în veci, cum pre larg zapisul arată[23].

҂зсдї҃ <7214/1706> иꙋлïє и҃ <8>. Un zapis de la Dabija Scărlet vel pah(a)r(nic), ce-l dă la mâna cumnatei sale Aniții, giupâneasa răposatului Ștefan Scărlet, ce au fost armaș mare, cu cuprindire că de a lor bună vo(i)e s-au învoit (cu)[7] cumnată-sa armășoaia și i-au dat partea lui toată de la Văleni, ce este pe apa Bârladului, în țin(u)t(ul) Fălciiului, și cumnată-sa încă i-au dat la Gura Băncei iarăș(i) țin(u)t(ul) Fălciiului, siliște(a) (Că)[8]lineștilor și din siliștea Beșicanilor, precum arată zapisul acesta ce este încredințat de bo(i)eri[24].

҂зсдї҃ <7214/1706> иꙋлïє и҃ <8>. Alt zapis de la Anița, giupâneasa răposatului Ștefan Scărlet, ce-au fost armaș mare, și cu fiii ei Ioniță comisul i Enache med(elni)ce(r) și Bejan, ce-l dau la mâna ginerilui său Radului pah(a)r(nic), cu cuprindire precum i-au dat zestre satul Vălenii, care i-au dat și partea lor și giumătate de sat iarăș(i) ce-au făcut schimbu cu cumnatul seu Dabija pah(a)r(nic), de i-au dat giumătate de sat de la Banca, și cumnatul seu i-au dat la Văleni giumătate de sat, dându-i-se locul tot și-s(ă) aibă a-ș(i) ține moșiia din hotar în hotar pe unde o arată hotarul cumnatul seu Dabija pah(a)r(nic), și au dat și zapisile Vălenilor și zapisul cel de schimbu de la cumnatul seu Dabija, ca să-i fie dreaptă ocină și moșie în veci neclătită, precum zapisul arată, care este încredințat cu multe iscălituri de bo(i)eri și peceți[25].

҂зсзї҃ <7217/1798> сєптємвр(ïє) ѕ҃ї <16>. Un zapis de la Radul ce au fost pah(a)r(nic), și cu soțul seu Mariia, în care scrie că de a lor bună vo(i)e au făcut schimbu cu răposatul Lupul Costache, vel vor(ni)c de Țara de Gios, dându-i un sat întreg, anume Vălenii, cu tot venitul și hotarul, la țin(u)t(ul) Fălciiului, care li-au fost de zestre de la maica lor și soacră, Anița, giupâneasa lui Scărlet, ce-au fost armaș mare, și răposatu(l) Lupul Costache li-au dat schimbu pentru schimbu nişti părţi de ocină din sat din Oltineşti, ce să vor alege pre zapise, care i-au rămas acele părţi de moşie de la părintele seu Gavril Costache vor(ni)c, şi li-au mai dat şi altă parte de moşie de la Popeşti de lângă Agărici tot la ţin(utul) Fălciiului , şi piste aceste părţi de moşie li-au mai dat adaos 160 lei bătuţi bani gata, căci s-au socotit că ei au dat sat întreg, şi ş(i)-au dat cineş zapisile moşiilor unul altu(i)e, cum pre larg arată zapisul acesta ce este încredinţat cu iscălituri de bo(i)eri mari a vremei de atunce[26].

---

[21] A se vedea ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/6; EDIȚII: CDM, II, p. 271, nr. 1305; DRH, A. Moldova, XXIV, p. 426-427, nr. 450.

[22] A se vedea ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/7; CDM, II, p. 398, nr. 2042.

[23] A se vedea ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/18; EDIȚII: CDM, IV, p. 317, nr. 1415; Costin Clit, *Satul Văleni, ținutul istoric al Fălciului. Documente inedite (secolele XVII-XIX),* București, Editura Tritonic, 2019, p. 62-63, nr. 14.

[24] A se vedea ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/23; EDIȚII: CDM, V, p. 146, nr. 564; Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 66-67, nr. 19.

[25] A se vedea ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 24; EDIȚII: CDM, V, p. 146, nr. 565.

҂зсзі҃ <72171708> сєптємвр(їє) зі҃ <17>. Un ispisoc de la domnul Mihai Racoviţă v(oie)vod cu cuprindere precum au venit înaintea domniei bo(i)erinul Radul biv **в҃ <2>** pah(a)r(nic), şi de a lui bună vo(i)e au făcut schimbu cu răposatul Lupul Costache vel vor(ni)c. Adică Radul pah(a)r(nic) au dat răposatului bo(i)eriu a sa dreaptă ocină şi moşie un sat întreg, anume Vălenii cu tot venitul şi cu tot hotarul la ţin(utul) Fălciiului, care i-au fost zestre de la soacră-sa Aniţa, giupâneasa lui Scărlet, ce-au fost armaş mare, şi răposatul bo(i)eriu încă au dat Radului pah(a)r(nic) şi giupânesei lui Mariei, fata lui Scărlet armaşul, schimb pentru schimb nişti părţi de ocină din sat din Olteneşti ce se vor alege, şi i-au mai dat şi altă parte de moşie de la Popeşti de lângă Agărici tot la ţin(utul) Fălciiului pe Lohan, şi piste aceste părţi de moşie i-au mai dat adaos 160 lei bătuţi bani gata. Pentru acée şi domniia mea dacă am văzut de a lor bună vo(i)e tocmală şi schimbare şi plată deplin, au dat şi au întărit răposatului de sus bo(i)eriu pe acel sat, anume Vălenii de la ţin(u)t(ul) Fălciiului sat întreg, ca să-i fie dreaptă ocină şi moşie şi schimbare şi cumpărătură cu tot venitul, cum pre larg arată ispisocul acesta ce este întărit cu iscălitura şi pecetea domnească[27].

҂зсзі҃ <7217/1708> дєкємвр(їє) и҃ <8>. Zapis de la un Petcu, ficior lui Toader Zavului, şi cu soru-sa Avrămiia, în care se cuprinde că de a lor bună vo(i)e au vândut Lupului Costache, vel vor(ni)c, a lor dreaptă ocină şi moşie, partea lor din Văleni, câtă se va alege, care parte este dinpreună cu Ciocârlan, şi partea lui Ciocârlan o ţine tot vor(ni)c(ul) Lupu, fiindu iscălit zapisul de bo(i)eri, precum arată zapisul acesta[28].

Pân(ă) aice s-au însămnat perilipsis de pe scrisorile vor(ni)cului Lupu Costache cari cu învoială şi giudecată i li-au luat răpousatul log(o)f(ăt) Antiohie Jora, precum adiverează ispisocul domnului Mihai Racoviţă v(oie)vod din anii 7217, iunie 30, iar în gios urmează perilipsis de pe scrisorile log(ă)f(ăt)ului Antiohie Jora.

҂зрча҃ <7191/1683> иꙋлїє кд҃ <24>. Zapis de la un Gheorghiţă, ficiorul Neculei Bădărău, în care scrie că de bună voia lui au vândut cămăraşului Antohie o parte de moşie din siliştea din Dănceşti, şi din Stolniceni, şi din Sirbi, câtă se va alege partea lui din partea Cozmiţii călugărului a patra parte, drept 12 12 lei, întărit fiind zapisul cu iscăliturі şi peceţi[29].

҂зрчв҃ <7192/1684> фєврꙋар(їє) їд҃ <14>. Zapis de la o Tofana călugăriţa, fata lui Lupan, în care scrie că de a ei bună vo(i)e au vândut lui Antohie Jora, vel cămăraş, a ei dreaptă ocină şi moşie din Văleni, ce-au avut de la tată-său Lupan, câtă parte s-a alege, drept 8 stupi şi o iapă cu căruţă cu tot, precum zapisul arată[30].

҂зрчѕ҃ <7196/1687> ѻктѻмвр(їє) з҃ <7>. Zapis de la un Timuş, ficiorul lui Enache Porpşorul, nepotul lui Gheorghie Boldovici, cu fimée şi ficiorii lui, în care scrie precum de nime silit nici asuprit, ci de a lui bună vo(i)e au dăruit şi au dat danie lui Antiohie biv vel căm(ă)r(a)ş, a lui dreaptă ocină și moșie, partea lui, ce-au avut-o el de la Gheorghie Boldovici, toată partea lui ce să va alege, a lui și a surorilor lui, a Măriei și a Nastasiei, părțile lor din Văleni din siliște, ce se cheamă Dănceștii, a cince(a) part, partea moșului lor, lui Boldovici, din vatra satului și cu vadu de moară în Bârladu, și din tot locul cu tot venitul din hotar, care trece și piste Bârlad, iar cine s-ar ispiti ai strica daniia lasă blăstăm, precum zapisul arată mai pre larg[31].

---

[26] A se vedea ANI, Fond Eforia Şcoalelor din Moldova, I / 30; EDIŢII: CDM, V, p. 214, nr. 800; Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 69-70, nr. 22.

[27] A se vedea ANI, Fond Eforia Şcoalelor din Moldova, I / 31; EDIŢII: CDM, V, p. 214, nr. 801; Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 70-71, nr. 23.

[28] A se vedea ANI, Fond Eforia Şcoalelor din Moldova, I / 26; EDIŢII: CDM, V, p. 219, nr. 820; Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 72, nr. 24.

[29] A se vedea ANI, Fond Eforia Şcoalelor din Moldova, I/12; EDIŢII: CDM, IV, p. 186, nr. 790; Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 56, nr. 7.

[30] A se vedea ANI, Fond Eforia Şcoalelor din Moldova, I/13; EDIŢII: CDM, IV, p. 190-191, nr. 814; Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 57, nr. 8.

҂зрчѕ҃ <7196/1688> фєврȣар(їє) кє҃ <25>. Zapis de la un Gligorie și Nohit cu sora lor Nedelea, toți ficiorii popii lui Vârlan, nepoți lui Ionașcu Popențea din sat din Văleni, în care scrie că de a lor bună vo(i)e s-au înnvoit frații și au dat danie căm(ă)r(a)ș(ului) Antiohie o parte de ocină la siliște la Văleni, ce este pe apa Bârladului, în țin(u)t(ul) Fălciiului, a cincea parte din bătrânul Popințăl, din tot hotarul cu tot venitul, și din vadu de moară, ce este în apa Bârladului, iscălit fiindu zapisul de mulți răzeși[32].

҂зрчз҃ <7197/1688 septembrie-31 august 1689>. Zapis de la o Măriia Mârzoaia, fata lui Onil, nepoata Cozmiții călugărul, în care scrie că de nime silită nici asuprită au dat danie căm(ă)r(a)ș(ului) Antiohie moșiia, partea tătâni-seu, lui Onil și a mâni-sa. Așijdere și surorile Măriei Mârzoaei, anume Tudosiia și Mălina, văzându pe sora lor că dă danie, ele încă au vândut pomenitului de sus cămăraș părțile lor de la tatăl lor și de la îma lor și partea de moșie a moșului lor Cozmiții călugărul din siliște din Dăncești și din Văleni, și li-au dat bani 80 lei, păr(ă) ce se va alege părțile, și ce li s-a mai face li-a mai da, precum zapisul arată[33].

҂зрчи҃ <7198/1690> иȣнїє ѕі҃ <16>. Zapis de la un Vasilache, ficiorul lui Gavril, în care scrie precum au schimbat el cu Antiohie, vel cămăraș, o moșie din Scânteești, ce s-au alesu un pământu și patru pași. Deci pentru această parte din Scânteești el au dat căm(ă)r(a)ș(u)lui la Bârlad din Văleni iarăș să ia un pământ și patru pași în frunte, iarăș cămărașului i-au mai dăruit din acest pământu și patru pași în frunte din Văleni și Cozmița sin Enache, și la tocmală s-au tâmplat și alți oameni buni și bătrâni, precum zapisul arată[34].

҂зсѳ҃ <7209/1700> сєптємврїє) ѕ҃ <6>. O carte de la domnul Antiohie Costantin v(oie)vod cătră Buta vor(ni)c(ul) de poartă, și Apostul Talpeș, ce-au fost vor(ni)c, ca să meargă la Corlătești de pe Horăeta și la Văleni de pe Bârlad, și să strângă oameni buni megieși și răzeși din sus și din gios să aleagă și să hotărască părțile de moșie de cumpărătură sau de danie a lui Antohie, ce-au fost hat(ma)n, și de pe aiure de pe unde va hi mai avându ocini, tot să-i aleagă pe drese și zapise ce va arăta, și pe cum vor alege și vor hotărî să le și stâlp(e)ască, ca să i se știe părțile alese despre toți răzeșii, cum arată cartea aceasta[35].

҂зсві҃ <7212/1703> дєкємвр(їє) кє҃ <25>. Zapis de la un Gapie cu fimée lui Armanca și cu toți ficiorii lor, Ion i Apostul i Sandul și Gligorașco, și cu fiicele lor, în care scrie că de a lor bună vo(i)e dat-au și au dăruit a lor dreaptă ocină și moșie la sat la Văleni și la Stolniceni la apa Bârladului răposatului Antohie Jora vel log(o)f(ă)t, să-i hie dreaptă și vecinică danie, înse cât s-ar alege partea lui din pădure cu loc de pomăt, și cu livadă, și din câmp, și dintr-apă cu vadu de moară, din tot locul cu tot venitul, ce s-ar alege partea lui din partea Bumbăreștilor răzeșilor lui, și de iastă parte de apa Bârladului și de ceia parte, și frații sau răzeșii lui să n-aibă treabă. Pre această danie au dat-o pomenitului log(o)f(ă)t de l-au scos de la o nevo(i)e, iar din toți frații lui sau răzeși, de s-ar scula vreunul a strica a lor dreaptă danie pune blăstăm, precum zapisul arată, ce este încredințat cu iscălituri de bo(i)eri și de răzeși[36].

---

[31] A se vedea ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/14; EDIȚII: CDM, IV, p. 251, nr. 1114; Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 57-58, nr. 9.

[32] A se vedea ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/15; EDIȚII: CDM, IV, p. 253, nr. 1127; Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 59-60, nr. 10.

[33] A se vedea ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/16; EDIȚII: CDM, IV, p. 272, nr. 1206; Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 60-61, nr.11.

[34] A se vedea ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/17; EDIȚII: CDM, IV, p. 283, nr. 1252; Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 61-62, nr. 13.

[35] A se vedea ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/20; EDIȚII: CDM, IV, p. 481, nr. 2194; Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 63-64, nr. 16.

҂зсдї҃ <7214/1705> ноємвр(їє) ѳі҃ <19>. Zapis de la un Alexandru, ficiorul Trufanei Iunuc Frunteș de Văleni, în care scrie că au dat și au dăruit lui Antiohie Jora, marele log(o)f(ă)t, dreaptă ocină și moșie, partea lui ot Văleni, ce-au avut de la moșu-său Frunteș, ce se va alege, la care danie s-au tâmplat mulți oameni buni megieși, cum arată zapisul[37].

зсѕї҃ <7216/1708> април(їє) л҃ <30>. Zapis de la Chireana cu soru-sa Mărica, fetile lui Frunteș, în care scrie că de bună vo(i)e lor au vândut lui Antohie Jora vel log(o)f(ă)t, a lor dreaptă ocină și moșie din Văleni, care parte de moșie le este lor de la moșii lor Costin Bumbariu și de la tatăl lor, care se pomenește mai sus, căci ele agiungându la mare lipsă și datorii neavându de altă de ce se apuca ș(i)-au întrebat toate sămințiile lor ca să cumpere această ocină și moșie și nime dintru a lor săminții nu s-au aflat să le o plătească, și au căzut cu rugăminte la pomenitul Antohie Jora vel log(o)f(ă)t, și s-au milostivit de au cumpărat-o de li-au scos din greu și de la mare datorii turcești, care li-au dat plată pe tocmala lor 150 lei, ca să-i fie dreaptă ocină și moșie neclătită și nerușuită în veci, cum pre larg arată zapisul acesta[38].

зсзї҃ <7217/1709> иꙋнїє л҃ <30>. Un ispisoc de la d(o)mnul Mihai Racoviță v(oie)vod cu cuprindere precum s-au pârât de față înnaintea domniei și a tot sfatul răpousatul Antiohie Jora, fiindu vel log(o)f(ă)t, cu răpousatul Lupul Costache, fiind vel vor(ni)c, pentru o parte de ocină și moșie ce au cumpărat pomenitul vor(ni)c în sat în Văleni, ce le zic Stolnicenii, la țin(u)t(ul) Fălciiului, de la Radul pah(a)r(nicul), iar Radului i-au fost de zestre de la socru-seu Ștefan Scărlet, ce-au fost armaș mare, și de la frate-seu Dabija, ce-au fost pah(arnic) mare. De care jăluindu pomenitul log(o)f(ă)t că nu încape Lupul vor(ni)c să cumpere, căci vel log(o)f(ă)t(ul) este moșinașu vechi, precum s-au adiverit din drese ce-au arătat că-i de 30 de ani cu danii și cumpărături de la moșenii bătrâni, iar Lupul vor(ni)c alti părți sau amestecături n-au avut acolo, fără numai zise că are danie de la Ion Cărlănița, și altă parte iar danie de la Petcu. Deci domniia luându-le sama au aflat că niști părți puține și să mai poată a cumpăra pomenitul vor(ni)c sau a stăpâni acolo nu i se cuvine a încăpe(a), căci numitul log(o)f(ă)t s-au aflat acole într-acel hotar vechiu moșan și cumpărătoriu, și văzindu pomenitul vor(ni)c că acele părți sântu puține și cunoscându-și singur giudecata singur s-au lăsat, și cu vel log(o)f(ă)t(ul) s-au tocmit denaintea domniei și s-au așezat și i-au întors vel log(o)f(ă)t(ul) câți bani au fost dat Lupul vor(ni)c(ul) Radului pah(arnicul), și s-au dat rămas pe pomenitul vor(ni)c din toati părțile acele, încă și singur s-au lipsit să nu se mai amestece a mai încăpe(a) într-acel hotar nici cu un fel de socoteală. Așijdere au mai avut pâră pentru o parte de ocină care se cheamă Hisocii, care într-acel hotar sântu trii bătrâni, și dintr-acii trii bătrâni, doi bătrâni sântu a pomenitului Antiohie Jora vel log(o)f(ă)t, și dintr-acii doi bătrâni cuprindu 190 de pământuri cari i-au fost hotărât răposatul Velicicu Costin vel vor(ni)c, în zilile răpousatului Costantin v(oie)vod, bătrânul; iar un bătrân au rămas să fie răzeșesc, care sântu 95 de pământuri, și sculându-se un Grigorie Bălea, făcându-se răzeșu cu o parte de ocină care au fost date lui Ion Bujoranul, iar Ion au fost vândut-o Lupului vor(ni)c, și nici acolo n-au avut treabă să cumpere Lupul, fiindu satul doauă părți cuprinse de pomenitul Antiohie log(o)f(ă)t, încă din zilile Ducăi v(oie)vod cel bătrân, și nedându-i de știre Lupul vor(ni)c cându au cumpărat după cum este adetiul moșiei a întreba pe toți răzeșii și încă dându samă toți acii răzeși Nohiteștii la Divanul domniei, cum acel omu nu este moșinean, nici au avut nici o treabă a darea moșiei. Pentru aceste(a) iarăș li-au ales giudecata, macar de ar fi avut și moșie acel omu ce-au dat lui Ion Bujoranul, încă nu poate să încapă

---

[36] A se vedea ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/21; EDIȚII: CDM, V, p. 67, nr. 269; Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 64-65, nr. 17.

[37] A se vedea ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/22; EDIȚII: CDM, V, p. 123, nr. 495; Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 66, nr. 18.

[38] A se vedea ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/25; EDIȚII: CDM, V, p. 195, nr. 742; Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 68-69, nr. 21.

Lupul vor(ni)c, fiindu Jora vel log(o)f(ă)t(ul), mai vechiu cu doauă părți alese cumpărături acolo, și iarăș l-au dat rămasu pe Lupul vor(ni)c, ca să nu mai aibă nici la unile, iar pomenitul log(o)f(ă)t Antiohie să aibă a-și stăpâni toati părțile aceste(a) cu tot venitul lor. Iar pentru giumătate de vadu de moară ce este la Hițoci înpreună cu Cojării, așe s-au socotit și s-au tocmit, câte părți de moșie au avut Lupul vor(ni)c date și luate în Văleni și niști părți ci au fost dati Radului pah(a)r(nic) cu chip de schimbu fără banii ce-au mai dat ca să încapă în Văleni, de acée încă să nu mai aibă a mai cere moșie, căci pomenitul Antohie Jora i-au întors toți banii deplin ce au dat pe moșie și au lăsat și dum(nea)l(ui) acea giumătate de vadu a Hițocilor cu pol vadu de Cojări. Pentru acée văzându domniia că rămâne pomenitul Lupul vor(ni)c din toată legea țărei, întărește răpousatului Antiohie Jora, vel log(o)f(ă)t să aivă a-ș(i) stăpâni aceste părți neclătite și nerușuite nici odinioară în veci, cum pre larg să arată ispisocul acesta ce este întărit cu iscălitura și pecetea domniei[39].

з҃ска <7221/1713> маиȣ к҃ <20>. Zapis de la un Gligori Bumbariu și Ursu, frate lui Gligori, ficiorii Trofanei, fetei lui Dumitrașcu Frunteș, ce-au fost de Văleni, în care scrie că de a lor bună vo(i)e au dat și au dăruit lui Antiohie Jora vel log(o)f(ă)t, a lor dreaptă ocină și moșie, câtă să va alege partea lor a Trofanei, fata lui Dumitrașcu Frunteș, din câmp, din țarină, din fânaț, din pădure, din vadu de moară, din paragină de vie, și din tot locul cu tot venitul, ci se va alege partea moșului lor, lui Dumitrașcu Frunteș de Văleni, ei această moșie ce este în Văleni de trece piste apa Bârladului de amândoauă părțile, o au dat danie pomenitului de sus bo(i)eriu, ca să-i fie moșie în veci neclătită, cum arată zapisul ce este întărit cu iscălituri de bo(i)eri[40].

з҃скг <7223/1714> ѻктомвр(їє) а҃і <11>. O carte de la d(o)mnul Neculai Alexandru v(oie)vod[41] cătră Dabija vel ban, în care se cuprinde că jăluindu domniei Antiohie Jora vel log(o)f(ă)t, pentru niște moșii, cari au fost cumpărat Lupul vor(ni)c de la Radul pah(a)r(nicul), care și lui i-au fost date de zestre de la socrul seu Ștefan Scărlet biv varmaș, care moșii sântu pe apa Bârladului, la țin(u)t(ul) Fălciiului, la hotarul Vălenilor și a Stolnicenilor, care acel loc merge păr(ă) în hotarul Cojărilor, și cându au fost cumpărat Lupul vor(ni)c acele moșii Vălenii și Stolnicenii de la Radul pah(a)r(nic), n-au întrebat pe vel log(o)f(ă)t(ul), fiindu răzeșu în Cojări, și au avut multă pâră și gâlceavă cu Divanul, ci fiindu frați s-au învoit de au făcut schimb, căci vel log(o)f(ă)t(ul) mai ave(a) moșie și în Văleni, și au luat vel log(o)f(ă)t(ul) Vălenii de tot, avându și mori acole, luându și Stolnicenii. Iar Lupul vor(ni)c(ul) au luat Cojării, ce-au fost cumpărătură lui vel log(o)f(ă)t(ul) de la Vasilie jic(ni)cer, și dându samă cum li au fost tocmala alesu pentru mori ca să-ș(i) facă mori și Lupul vor(ni)c(ul) la Cojări, înse se socotească unde va face și precum va ezi, să nu înece morile dum(nea)l(ui) vel log(o)f(ă)t(ului) de la Văleni, fiindu vadul mai bătrân și mai vechiu decât alti vaduri câte sântu pre apa Bârladului, și i-au învoit dum(nea)l(ui) log(o)f(ă)t(ul) dum(nea)l(ui) vor(ni)c(u)lui și pentru țărmurea Bârladului despre apus în hotarul Chițocilor, fiindu iar moșiia dum(nealui) vel log(o)f(ă)t(ului) unde ș(i)-au făcut mori dum(nea)l(ui) Lupul vor(ni)c(ul), până cându a fi vo(i)e dum(nealui) vel log(o)f(ă)t(ului); Iar atunce după ce ș(i)-au făcut dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) Lupul mori la Cojări au înnecat morile dum(i)s(ale) lui vel log(o)f(ă)t(ul) de la Văleni de i-au făcut atâta pagubă. Pentru care se poroncește pomenitului de sus bo(i)eriu să meargă acolo să strângă oameni buni megieși de penpregiur și morari carii știu rândul apei și foarte cu bună dreptate să socotească, și de a fi cum au jăluit dum(nea)l(ui) vel log(o)f(ă)t(ul), să ta(i)e morile dum(i)s(ale) Lupului vor(ni)c(ul), ca să nu-i mai înnece morile și să hotărască Vălenii și Stolnicenii din apa Bârladului pân(ă) în capul hotarului pre drese ci vor hi avându, să pu(i)e și stâlpu de piatră despre Cojări, ca să nu mai fie gâlceavă precum în cartea aceasta se arată[42].

---

[39] A se vedea ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/29; EDIȚII: CDM, V, p. 233-234, nr. 873; Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 72-74, nr. 25.

[40] A se vedea ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/32; EDIȚII: CDM, V, p. 315, nr. 1166; Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 74-76, nr. 26.

[41] ANI, Colecția Documente, 611/53, f. 4v., nr. 25 (rezumat).

[42] EDIȚII: CDM, V, p. 344-345, nr. 1258.

зсѯв <7262/1753> декемвр(їе) **ѕі <16>**[43]. O carte de la d(o)mnul Matei Ghica către dum(nealo)r Vasile Costache biv vel pah(a)r(nic), ispravnic(ul) țin(u)t(ului) Fălciului, i Scărlătache Costache biv vel stol(ni)c, și Iordache Costache vel med(elni)cer, în care scrie că la domnie au dat jalobă dumne(a)ei Ilinca, giupâneasa răposatului Neculai Jora biv vel stol(ni)c, pe niște oameni, anume Ion Roiul, și Pavel Ghilțul călugăr monah, și pe alți frați ai lor ci se făce(au) și ei moșeni în satul dum(i)s(ale) Vălenii de la țin(u)t(ul) Fălciiului, zicându dumn(a)ei stol(ni)ce(a)sa că are multă supărare despre acii oameni, făcându-se și ei moșeni în satul Vălenii, și dumn(ea)ei zicându că are multe scrisori, zapise de cumpărături și ispisoaci de întărituri pe acel sat Vălenii; Pentru care zicându dumn(ea)ei că li sau mai scris dum(nealo)r vr(e)o trii cărți de la d(o)mnul Costantin v(oie)vod Racoviță și o carte de la domnie sa că să-i cheme pe acii oameni de mai sus numiți și să le iei sama cu bună dreptate pe scrisori și pe mărturii a bătrâni, hotărându toate pricinile, și dum(nealo)r nicidecum n-au mai mersu păr(ă) atunce să le aleagă, pentru care se poroncește numiților de sus bo(i)eri negreșit să meargă la acel sat Vălenii și să strângă pe toți acii oameni față și să le iei sama foarte cu amăruntul și cu bună dreptate pe scrisori și pe mărturii a bătrâni, ci vor arăta despre îmbe părțile; și precum vor afla mai cu dreptate și s-a dovedi acolo ș(i)-or cunoaște dreptatea să-i giudece și să hotărască și moșiia, atâr părțile dum(i)s(ale), cât și a răzășilor, să le aleagă și să le stâlpească cu pietri, și să-i așeze și să le dei și mărturii hotarnice, cum pre larg arată cartea aceasta.

зсѯв <7262/1754> иȣнїе **кз <27>**[44]**.** O carti de giudecată de la răposatul Radul Racoviță, fiindu vel log(o)f(ă)t, în care se cuprinde că dându jalubă domnului Matei Ghica v(oie)vod, Savva (...)[9] călugărul, ficiorul lui Gapie și Armancăi, pentru dumn(ea)ei Ilinca, stol(ni)ceasa răposatului Neculai Jora biv vel stol(ni)c, pe cum i-ar fi fiindu cu înpresurare moșiia ce-au avut în Văleni la țin(u)t(ul) Fălciiului în partea neamului seu Bumbăreștii, și domniia după jaluba lui l-au rânduit pe vel log(o)f(ă)t ca să le ia sama. Deci viindu față și dumn(ea)ei stol(ni)ceasa și luându-le sama, stol(ni)ceasa Ilinca arătându dovadă zapisul de la Gapie, tatăl călugărului acelui jăluitoriu și de la maica călugărului Armanca din anii зсві **<7212>**, în care zapis au pus degitile și ficiorii lor, călugărul acela și frații lui, Apostul i Ion și Grigoraș, scriindu c-au dat danie răpousatului Antohie Jora, vel log(o)f(ă)t, toată partea lor din Văleni, ce se cheamă și din Stolniceni, pe apa Bârladului despre amândouă părțile de Bârladu din partea Bumbăreștilor, pentru mult bine ce i-au făcut. De care zapis n-au putut tăgădui atunce nici călugărul, mărturisindu că tatăl său l-au făcut, numai n-au pus pricină zicându că deși scrie că pentru mult bine ce i-au făcut i-au dat danie, dar nici un bine nu i-au făcut, c-au zis log(o)f(ătul) Jora că i-a râdica niște bani grei ce-l pusesă și nu i-au râdicat. Dar la aceasta nu i-au ținut în samă că l-au cunoscut că gră(i)ește făr(ă) de ispravă, că în zapis nu zice de bani că i-a râdica, ci zice pentru mult bine ce i-au făcut, și de au avut tatăl seu Gapie a-și cere moșiia înnapoi trebu(i)e să-și fi căutat mai dennainte, dar nu atunce piste н <50> ani, ci trecusă, și l-au dat rămas să de(a) pace moșiei, și stol(ni)ce(a)sa să-și stăpânească moșiia cu pace, cum arată cartea.

зсѯв <7262> иȣнїе кѳ <29>[45]. O carte de la domnul Matei Ghica v(oie)vod către dum(nealo)r Scărlătache Costache biv vel stol(ni)c, și Iordache Costache biv vel med(elni)cer, în care se cuprinde că au dat jalubă neamul ce s-au răspun(s) din Dumitrașcu Bumbariu, și din Crucean Bumbariu, și din Enache Cozmița Bumbariu, și din Măriuța și Corodoia, surorile lor, și din Frunteș Bumbariu, toți ficiori lui Pătru Bumbariul cel bătrân, pentru dumne(a)ei Ilinca, stol(ni)ce(a)sa răposatului Neculai Jora, biv vel stol(ni)c, zicându pe cum s-au știut moșeni dinpreună cu Jora, log(o)f(ă)t(ul), în sat în Văleni, ce să cheamă Stolnicenii, și în Sârbi, și în Dăncești, ce sântu pe apa

---

[43] ANI, Colecția Documente, 611/53, f. 5, nr. 29 (rezumat); ANI, Manuscrise, nr. 106, f. 51v, nr. 46 (rezumat); ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/39; EDIȚII: Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 81-82, nr. 32.

[44] ANI, Colecția Documente, 611/53, f. 4v., nr. 27 (rezumat); EDIȚII: Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 82-83, nr. 33.

[45] ANI, Colecția Documente, 611/53, f. 4v.-5, nr. 28 (rezumat); EDIȚII: Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 83-84, nr. 34.

Bârladului, care moșii se țin una de alta, arătându și niști scrisori vechi din anii зрнв <7152> și până la anii зроѳ <7179>, din care scrisori luându-se și izvodu, s-au triimesu la bo(i)erii rânduiți izvodul și cărțile, și părțile lor așe zicându pe cum s-au înpresurat de răpăusatul Antiohie Jora, log(o)f(ă)t(ul), pe cându tră(i)e, și de fiiul său Neculai Jora, stol(ni)c(ul). Deci după jaluba lor, domniia i-au rânduit la dum(nea)l(ui) Radul Racoviță, vel log(o)f(ă)t, ca să le ia sama și să îndrepteze, și fiindu de față și dumne(a)ei Ilinca, stol(ni)ce(a)sa lui Neculai Jora, au răspuns pe cum pe acéi Bumbărești, cum nici pe alții, pe nime nu-i știe să aibă parte în Văleni, ci se cheamă și Stolniceni, și în Dăncești, și în Sirbi, nici au stăpânit înpreună cu bo(i)eriul dum(i)s(ale) Neculai Jora sau cu log(o)f(ă)t(ul) Jora, dar cu șiderea au șezut pe hotarul satului Vălenii, înse nu cu numire că sânt moșeni, ci cu nume de săteni și de slugi bo(i)erești; Iar să ia vr(e)odată dejmă de la cineva din străini n-au luat, care de aceasta cu dejma și singuri Bumbăreștii au răspuns că n-au luat, arătându pricină că pe moșiile aceste niciodată oameni străini n-au lucrat, ci numai sătenii ei Bumbăreștii. Ș(i)-au arătat dumn(ea)ei stol(ni)ce(a)sa și câteva zapise de cumpărături și de danii, ce-au vândut ș(i)-au dat danie moșenii de Dăncești și de Văleni și de Sirbi răposatului Antiohie Jora, biv vel log(o)f(ă)t, pre cându au fost căm(ă)r(a)ș mare la anii ҂зрча <7191> și până la anii зска <7221>, de care zapise s-au făcut izvodu cu slova lui Tanase, log(o)f(ă)t(ul) de taină, care vor ceti și izvodul și zapisile și vor înțălege; Și afară dintr-acele zapise zicându Ilinca stol(ni)ce(a)sa că mai sântu și alti zapise pe aceste moșii și la Vasile Dabija post(elnicul), că de la Dabija pah(a)r(nicul), și de la Radul pah(a)r(nicul), au încăput aceste moșii la log(o)f(ă)t(ul) Jora, și după toate acele zapise câte s-au văzut de dum(nea)l(ui) vel log(o)f(ă)t(ul) în mâna stol(ni)cesei Joroaei, s-au văzut și la mâna unui Simeon Cozmița, ficiorul Cozmiței, nepotul lui Enache Bumbariu, un zapis din mâna răposatului Neculai Jora, stol(ni)c(ul), din anii зсмѳ <7249>, volnicindu pre acel Simeon și pre Lupul vameșul, ficiorul Iancului tij ficior Cozmiței, să-și stăpânească moșiia lor din Văleni pre cât li s-ar alege partea lor din sat din Văleni, ori din sus, ori din gios, unde li s-ar alege, că nici s-au aflat vândută nici dată danie, care au apucat și stol(ni)c(ul) Jora de la tatăl seu log(o)f(ă)t(ul), pre cât li s-ar alege partea Cozmiței să o stăpânească, osăbit de o vie din deal ce-au vândut-o Cozmița giumătate de pogon. Deci văzindu-se în mâna acelui Simeon Cozmița acel zapis și de vreme că și Anița, giupâneasa lui Ștefan Scărlet, armaș(ul), prin zapisul ei ce-au dat zestre Radului pah(a)r(nicul), ginere(le) seu, satul Vălenii, nu alege partea ei câtă au fost, ci numai atâta scrie că au dat partea ei ș(i) au dat și giumătate de sat de Văleni, ce-au luat cu schimbu de la Dabija, vel pah(a)r(nicul), la anii зсзі <7217>, ginere(le) seu Radului pah(a)r(nicul), macar de și pomenește în ispisocul domnului Mihai v(oie)vod Vălenii, sat întreg, dar au găsit dum(nea)l(ui) vel log(o)f(ă)t(ul) că trebu(i)e a se socoti pe zapise, și fiindu că nici satul nu era hotărât pân(ă) atunce, și socotindu-se ca să nu se facă vreo înpresurare la vr(e)o parte că poate să le fi mai rămas și Bumbăreștilor ceva moșie nevândută sau nedată danie Jorăi log(o)f(ă)t(ul), avându Simeon Cozmița și ace(a) scrisoare de sus scrisă din mâna răposatului Jorăi, stol(ni)c(ul). Pentru care se poroncește pomeniților de sus bo(i)eri să meargă acolo și să strângă oameni bătrâni din sus și din gios, și să ste(a) întâi să cetească zapisile ci au și apoi să caute și hotarâle acestor moșii și să aleagă despre alti hotară moșiile aceste, și alegându-le să tragă locul și cu funiia, și aflându câți stânjăni sântu apoi să înceapă a scoate pe zapisile Ilincăi stol(ni)cesei părțile ci i se vor alege, atât din Văleni, ce s-au chemat Stolniceni, cât și din Sirbi și din Dăncești, și să i le și hotărască în sămni, și la hotărât de mai rămâne moșie piste cât cuprindu scrisorile Jorăi, acée ce va rămâne o vor da a cui va fi deoparte să o stăpânească, după care să dei și mărturie hotarnică, precum arată cartea aceasta.

зсѯг <7262/1754> маю кѕ <26>[46]. O carte de soroc de la d(o)mnul Matei Ghica v(oie)vod dată dum(i)s(ale) stol(ni)cesei Ilincăi Joroaei, ca să fie volnică cu cartea domniei a chema ș(i) a soroci la divan pre Simeon Cozmița și pre alți răzeși ai lui de Văleni de la țin(u)t(ul) Fălciiului, că avându pricină de giudecată cu dânșii pentru moșiia Vălenii au luat în câteva rânduri cărți domnești pre la ispravnici și i-au chemat la giudecată și ei n-au vrut să meargă, cărora li s-au fost pus zi de soroc de la maiu кѕ҃ <26> zile pân(ă) în zi întâiu a lui iunie să se afle la divan cu toate scrisorile ci vor ave(a) pre moșiia Vălenii, că neaflându-se la zi se vor aduce cu omu(l) g(os)pod, precum arată cartea.

---

[46] EDIȚII: Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 85-86, nr. 35.

зсѯг҃ <7262/1754> маю кѳ҃ <29>[47]. O mărturie de la un Velicicu Dabija, post(elnicul), în care scrie precum știe pentru niște zapise de moșie a Vălenilor de la țin(u)t(ul) Fălciiului, care zapise sântu drepte a dum(isale) Ilincăi stol(ni)cesei Joroaei, și zapisile acele au fost la mâna lui, și de la mâna lui li-au luat nepoții lui Vasile i Toader, ficiorii frăține-seu lui Mihalache Dabijei. Așe știe și mărturisește cu sufletul lui înnaintea lui Dumnezeu și înnaintea giudecății, precum așe se arată în mărturiia lui.

зсѯи҃ <7268/1760> иꙋлие иі҃ <18>[48]. O carte de la domnul Ioan Theodor v(oie)vod cătră dum(nealo)r Iordache Costache biv vel pah(a)r(nicul) i Neculai Tiron vor(ni)c de poartă, i Gheorghie Jeverdean și Costantin Talpeș mazili ot Fălciiu, în care se cuprinde că după jaluba ce-au dat domniei neamul Bumbăreștilor asupra dum(i)s(ale) Ilincăi, stol(ni)cesei răpousatului Neculai Jora biv vel stol(ni)c, cum că ei sântu moșeni de baștină în Văleni, ce se numesc Stolniceni, și în Dăncești, și în Sirbi ot Fălciiu, fiindu tot la un loc acele trii hotară, și părțile lor de moșie le înneacă dumn(ea)ei stol(ni)ce(a)sa Ilinca; Pentru care mai dându ei jalubă la la domniia Matei v(oie)vod, s-au fost rânduit cu giudecata la dum(nea)l(ui) Radul Racoviță, fiindu vel log(o)f(ă)t, și dum(nea)l(ui) cercetându-le scrisorile la amândoauă părțile, s-au făcut carte g(os)pod, orânduindu-se bo(i)eri hotarnici ca să hotărască și să înpartă pe zapise, atât cumpărăturile, cât și danii, ce va ave(a) drepte dintru aceste moșii dumn(e)aei stol(ni)ce(a)sa, și câtă moșie a mai rămâne de nu or cuprinde-o zapisele stol(ni)cesei să o de(a) răzeșilor, și fiindu că s-au tot lungit vremea, n-au mai mers să ia sfârșit hotărâtura. Pentru care se poroncește numiților de sus bo(i)eri să meargă la aceste moșii fiindu de față vechil cu scrisorile și din partea stol(ni)cesei, să strâng bătrâni răzeși și înpregiurași, fiindu de față și dum(nea)l(ui) banul Scărlătache sau vechil din partea dum(i)s(ale), fiindu că dum(nea)l(ui) banul se hotărăște cu acele moșii. Și așe fiindu cu toții de față, întâiu să le cetească cartea de blăstăm în auzul tuturor și să cerceteze ca să afle pe câți bătrâni umblă acele moșii. Apoi să măsoari moșiile acele(a) cu funie, și pe câti zapise s-ar dovedi că are drepte stol(ni)ce(a)sa, atât cumpărături, cât și danii de la răzeși, măsurându cu stânjănu să i le aleagă de o parte, și ce moșie va mai rămâne necuprinsă de scrisorile stol(ni)cesei acée să rămâe a răzeșilor, și după cum vor afla cu dreptul la amândoauă părțile să de(a) mărtruie hotarnică în sămni, precum se arată în cartea aceasta.

зсѯи҃ <7268/1760> авгꙋст **кг҃ <23>**[49]. O hotarnică de la răposatul pah(a)r(nic) Iordache Costache i Ștefan Popăscul vor(ni)c de poartă, i Neculai Tiron, vor(ni)c de poartă, i Gheorghie Jeverdean și Costantin Talpeș, hotarnici, în care scrie că din poronca domnului Ioan Theodor v(oie)vod, fiindu rânduiți ca să aleagă și să hotărască părțile de moșie ce are dumn(ea)ei Ilinca, stoln(i)ce(a)sa a răpăosatului Neculai Jora, stol(ni)c, la sat la Văleni, ci se numescu și Stolnicenii, și la sat la Dănceni, ci sântu la țin(u)t(ul) Fălciiului, pe apa Bârladului, de către răserit. Așijdere și din moșiia Sirbii, ce este iarăș(i) pe apa Bârladului despre apus în țin(u)t(ul) Tutovii, și dintr-aceste moșii să-i aleagă părțile ce are dumn(ea)ei de danie și de cumpărături, pe zapise ce are, de către alți răzeși. Deci după poroncă viindu la aceste moșii au strânsu pe toți răzeșii ci s-au răspunsu că au moșie la aceste siliști cu toate scrisorile lor, și viindu și dum(nealui) Manolache Jora, fiiul dum(i)s(ale) Ilincăi stol(ni)cesei de față cu toate zapisile și alti scrisori ce-au avut pe aceste moșii, care se arată la hotarnică; Și văzându hotarnicii aceli zapise și ispisoaci domnești pe tot satul Vălenii, ce s-au numit și Stolnicenii, au răspunsu răzeșilor să le aráte cu ce ceru ei să ia parte de moșie din Văleni, și ei nici o scrisoare sau altă dovadă n-au putut arăta, fără cât ar fi răspunsu că s-au știut și ei de baștină în Văleni, cum și în Dănceni și în Sirbi, de pe un strămoș a lor Pătru Bumbariu stol(ni)c, dar nici o dovadă sau scrisoare n-au arătat, și căutându și zapisile de Văleni n-au găsit neamurile lor în Văleni, precum au arătat ei bătrânii lor, și așe au aflat cu dreptate să-ș(i) stâlpească dumn(e)aei stol(ni)ce(a)sa Ilinca Joroaiia tot satul Vălenii. Și se arată că după poroncă au și măsurat cu funie de 20 stânjăni și stânjănul de 8 palme. Și întâiu au măsurat capul hotarului despre apus, începându din matca văei Vălenilor în gios pe drumul cel mare și pân(ă) în hotarul Cojărilor drept gura vâlcelei Porcenilor, unde au pus piatră hotar din deal de drumul cel mare, și s-au aflat 37 funii, 10 stânjăni. Așijderea au măsurat și capul hotarului Vălenilor despre răsărit p(r)in pădure, unde să (în)tâlnește în cap cu moșiia Viltoteștii, și s-au aflat 52 funii, unde au făcut bour într-un copaciu, și dintr-acel bour și pân(ă) în apa Bârladului au pus 4 pietri hotară, una care s-au numit mai sus lângă drumul cel mare, și al doilea au pus în dumbravă în fundul vâlcelei Porcenilor, al triilea piatră au pus în valea adâncă din sus de drum, iar al patrilea piatră au pus în șesul Bârladului despre apus, iar marginea Vălenilor pe din sus o arată că este tot pe matca văei Vălenilor, alăturea cu moșiia Belciugul, ce este din matca Vălenilor în sus. Și așe au hotărât și au închiet satul Vălenii, ce să numesc și Stolnicenii. Așijderea scoțându dum(nea)l(ui) Manolache Jora și zapise de sat de Dănceni, care zapise după cercetarea ce li-au făcut atunce le arată că au cuprinsu toate zapisele 70 stânjăni, 5 palmi, din hotarul Dăncenilor, partea dum(i)s(ale) stol(ni)cesei Ilincă Joroaei, și acești stânjăni mergu din capu în capu cât ține moșiia, care și această parte au ales-o din partea răzeșilor, ș(i)-au stâlpit-o în marginea Dăncenilor din gios alăturea cu Belciugul, și au pus și 3 pietri hotară, cari dispart acea bucată de loc de partea răzeșilor și de moșiia Belciugul. Așijderea se arată că au mai scos dum(nea)l(ui) Manolache Jora și alti zapise de moșiia Sirbii, ce este pe apa Bârladului despre apus pe țin(u)t(ul) Tutovii, cari zapise după cercetarea ce li-au făcut le arată că piste tot au cuprinsu 842 stânjăni, 3 palmé, ce i s-au alesu din hotarul Sirbilor în fruntea locului, cari merg din cap în capul moșiei. Și toati zapisele acestor moșii li arată că scriu și cu vadu de moară în apa Bârladului. Deci, după cum au aflat cu dreptate au alesu părțile dum(i)s(ale) stol(ni)cesei Ilincăi, precum se arată mai sus.

---

[47] EDIȚII: Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 86, nr. 36.

[48] EDIȚII: Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 86-87, nr. 37.

[49] EDIȚII: Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 90-93, nr. 39.

аѡг҃ <1803> авгѹст к҃ <20>[50]. O mărturie de la răpousatul spat(a)r Ștefanache Sturza și de la dum(nea)l(ui) banu(l) Gavril Iamandi în care scrie că din poronca domnului Alexandru Costantin Muruz v(oie)vod, fiindu rânduiți să cerceteze înpresurarea ce face dum(nea)l(ui) Matei Scărlătache cu moșiia sa Cojării moșiei Vălenii a dum(i)s(ale) stol(ni)c(u)lui Ioan Codreanul, unde mergându la starea locului arată că au făcut întrebare stol(ni)c(u)lui ca să li arăte ce înpresurare i se face, și li-au arătat că dum(nea)l(ui) Matei Scărlătache cere să se întindă cu Cojării dumis(ale) în moșiia Vălenii piste sămnile hotară, ci din vechiu s-au păzit dispărțitoari între Cojări și Văleni, și că nici moșii, nici părinții, nici însuș(i) dum(nea)l(ui) Matei Scărlătache pân(ă) atunce n-au făcut vreo cerire sau arătare că Cojării ar trece din sămnile hotară vechi mai în sus, ci sântu mărturisiti prin scrisorile Vălenilor și din mărturiile altor înpregiurași, oameni bătrâni li-au adiverit, adică din gura văei Porcenilor în sus se încep Vălenii și în gios să încep Cojării. Au făcut întrebare și dum(nealui) Matei Scărlătache ca să li arăte cu ce dovadă cere să treacă cu Cojării în sus piste gura văei Porcenilor, și întâiu li-au scos toati scrisorile ce-au avut pe moșiia Cojării și alti dovezi pe care cetindu-le n-au putut găsi în scrisori nici o dovadă că ar fi trecând Cojării dum(i)s(ale) mai sus de gura văei Porcenii. Li-au ma arătat dum(nea)l(ui) Matei Scărlătache că ar fi avut pripus pe o piiatră ce zice dum(nea)l(ui) că au găsit mai în sus de gura văei, ce au socotit-o dum(nealo)r că vine mai în mijlocul moșiei Vălenilor, asupra căriia piatră că-i hotar a marginei moșiei Vălenilor din gios, nici o încredințare nu au putut face. Li-au mai arătat și un izvodu în care se arată zapisele de cumpărături a moșiei Cojării și cu altu condeiu mai în urmă scris, câți stânjăni cuprinde fiiștecare zapis și fiindu acel izvodu neîncredințat de nime n-au pus nici un temeiu pe dânsu, și că fără nici o dreptate făce(a) cerire dum(nea)l(ui) Matei Scărlătache să se întindă cu Cojării piste gura văei Porcenilor însuși au cunoscut. Și hotărăscu bo(i)erii rânduiți ca pintre Văleni și Cojări să se păzască tot acele hotară vechi dispărțitoari pe cari le mărturisește hotarnica Vălenilor, precum au dat și cunoștința dum(nealo)r, cum arată mărturiia aceasta.

---

[50] EDIȚII: Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 108, nr. 56.

аѿє҃ **<1805>** ноємвр(їє) к҃**<20>**. O înștiințare de la răposatul spat(a)r Ștefanache Sturdza ce face către cinstita logofeție cea mare cu cuprindere precum au venit dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) Ioan Codreanul și i-au arătat cu încredințare că Vasile Bușilă îș(i) vinde partea ce are în Belciug la mezat și că la starea locului ar fi adus și publicație, și că pe răpăusatul l-au avut stol(ni)c(ul) cu trii rânduri de cărți domnești scos hotarnic pentru această pricină și alti înpresurări ci sântu acele moșii ci le are stol(ni)c(ul) înpregiurul Vălenilor. Și se arată că mergându la starea locului au cercetat cu amăruntul toati scrisorile ci are stol(ni)c(ul), cum și răzeșii pe cari i-au găsit în Văleni i în Viltotești și în Băsești, adunându-se cu toții, dintre cari răzeși un bătrân, anume Trifan Cozmița din Viltotești mai cu știință dintre cielalți asupra acestor pricini văzându-l la cercetările și întrebările ci i-au făcut în taină i-au spus aceste, că cu adivărat la prada tătarilor cea de pe urmă prădându-se și casa stol(ni)cesei Ilincăi Joroaei din Văleni, înpreună cu alti lucruri i s-au luat și toate scrisorile de către tatari, pe cari scrisori lepădându-le pe câmpu la locul unde era toți robii și cele robite adunate li-au strânsu de pe câmpu însuși oamenii săteni din Văleni și oameni a casei Joroaei, ci se aflǎ robiți de tatari și duși acolo. De la cari oameni un Cozmița, vatavul stol(ni)cesei Joroaei și tatăl numitului Trifan Cozmița li-au strânsu pe toate scrisorile, câte li-au găsit pe la oameni, și după patru ani văzindu că nu mai poate găsi alti pe la oameni, li-au dat în mâna stol(ni)cesei Joroaei; și căutându-le stol(ni)ce(a)sa pe toate au cunoscut că din scrisorile acestor pomenite moșii lipsește o hotarnică a Vălenilor i Dănceni i Sirbi și Ciorăni, și un hrisov ce întăre(a) pe hotarnică. I-au mai arătat că casăle Jorăi au fost pe coasta din gios a Vălenilor, iar toți țiganii cu casăle lor și ariile și damurile vitilor Jorăi au fost pe coasta din sus a Vălenilor, ce-i zic acum răzeșii moșiia Belciug, și că în toată vremea cât au trăit log(o)f(ă)t(ul) Jora și fiiul seu stol(ni)c(ul) Neculai și stol(ni)ce(a)sa Ilinca Joroia păr(ă) la prada tatarilor nici o supărare n-au avut despre răzeșii de Belciug, și stăpâne(a) Jora cu pace toată moșiia Vălenii și Dăncenii pără în balta Zbierii, din care moșii numai partea lui Simeon Cozmița era datoriu Jora să o de(a) ori din sus, ori din gios. Asemine(a) și partea de moșii pe de ceia parte de apa Bârladului, adică moșiia Sirbii toată o stăpâne(a) păr(ă) la un plop, ce era în mijlocul moșiei Ciorănii, și cu mori în apa Bârladului, ce era pe Văleni și Sirbi. Dar de după prada tatarilor încoaci au început răzeșii a supăra pe stol(ni)ce(a)sa Ilinca Joroaia cu jalubi și cu giudecăți și cu nume de Belciug i-au luat din Văleni, i-au luat și Dănceștii, și Ciorănii, și că el Trifan Cozmița, ce-i din Simeon Cozmița, crede că n-a fi stăpânindu mai mult decât au fost partea lui Simeon Cozmița să o de(a) Jora. Iar cielalți răzeși de Belciug i Dăncești și Sirbi cu ce puteri și dreptăți or fi stăpânindu ș-or da sama, că el (a)ceste(a) știindu-le nu li-au tăgăduit. Mai arată răpousatul bo(i)eriu că Vasile Bușilă au rămas necercetat și este cumpărătoriu în Belciug, iar nu vechiu răzeș, și din pricina urnirei lui Bușilă înpiedecându și pe cielalți răzeși, n-au putut face deplină cercetare și că după știința și înțălegerea ce-au luat scrisorilor dumi(sale) stol(ni)c(u)lui cuprindu sat(ul) întreg Vălenii, ci li se zic și Stolnicenii, și cu vadu de moară, în care vadu nelipsite mori au avut neamul Jorăștilor somi de ani, până cându au răserit Belciugul. Siliștea satului Vălenii o arată numai cu un puțu cu apă în matca văei, și din matca văei în sus se vede Belciugul cu sat moșie deosăbită, și partea din gios rămâne Văleni și Stolniceni, și dintr-o moșie și dintr-un sat ce-au fost mai înnainte acum se vădu doauă numai cu un puțu cu apă. Vadul morilor Vălenilor a Jorăștilor se vede acum pe partea din sus a Dănceștilor. Toate zapisele de Văleni cumpărături a Jorăștilor și însuș(i) jalubile acestor răzeși de Belciug i Dăncești și Sirbi mărturisescu pe moșiia Vălenii că este alăturea cu Dăncenii, iar de Belciug nici ei au pomenit mai înnainte, nici scrisori au avut, nici prin scrisorile moșiilor megieșite nu se vede arătându. Zapisile de cumpărătură a Jorăștilor pentru părțile din moșiia Dăncenii ce rămân acum din sus de Belciugu tot acestor răzeși, cuprindu somă mai multă de stânjăni și numai șeptezăci stânjăni dau Jorăi, și tot acești răzeși ce ș(i)-au vândut toate părțile lor Jorăi, acie iarăș(i) stăpânescu în în Dăncești și în Belciug și Sirbi. Acii hotarnici scoși de răzeși carii au rupt din Văleni și au făcut Belciug moșie deosăbită, nici prin hotarnica ce-au făcut pentru hotarul moșiei Vălenii a Jorăi (din let зсѯи <7268> până la let 1786 n-au scos-o răzeșii de Belciug să o arăte Jorăi) nici prin hotarnica dintr-acéeș(i) zi ce-au dat la mâna răzeșilor pentru moșiia lor Belciugul că au ales-o și au hotărât-o despre Văleni și Dăncești, nu arată cu ce scrisori, cu ce dovezi sau dreptate au dovedit că este moșiia Belciug între Văleni și între Dăncești, sau de-i din trupul Vălenilor cu ce cuvântu au dizbinat acea bucată de loc și au dat-o răzeșilor, precum se cade să aráte, cându ei prin hotarnica ce fac asupra Vălenilor Jorăi mărturisescu pe Văleni și Stolniceni, ci se cheamă tot Văleni, că după toată cercetarea ce au făcut răzeșilor și dovezilor lor pe moșia Vălenii că este cu sat întreg și cu vadu de moară după cuprinderea scrisorilor ce-au arătat Jora, așa au dovedit și ei. În hotarnica ce se vede făcută pe numile Jorăi, unora zapise din cumpărăturile moșiei Dănceștii și din altă moșie Sirbii, ce-i în capul acestora, le dă parte de moșie, înse nu toată partea ce se arată prin zapisele Jorăi, ci mai puțin. Altor zapise nici ca cum parte nu le dă, nici dau cuvântu hotarnicii pentru ce nu li-au scos parte, iar pentru scrisorile ci are Jora pentru moșiia Ciorăștii, nimică nu vorovăscu prin hotarnica lor. Se vede o urmare întocma ca pentru niște scrisori ci nu li-au văzut, așe vorovescu prin hotarnica lor. Și din răzeșii pe cari îi arată hotarnica de Belciugu, Dăncești și Sirbi se vădu după vremi lipsiți din stăpânire numindu-se acolisitori, din carii unul au fost și vor(ni)c(ul) de poartă Popăscu, acel ce-au făcut aceste hotarnice și aceste puniri la cale, cari se înțăleg viderat. Și după toate aceste se vede în hotarnica Belciugului iscălit și jic(ni)ce(rul) Manolache Jora, socrul stol(ni)c(u)lui Codreanu, acel strâmbătățit de către hotarnici, pe care iscălitură din hotarnică după ce se va alătura cu alti adivărate iscălituri a jic(ni)ce(ru)lui Jorăi, se va înțălege mai bine vicleșugul și strâmbătatea ce-au urmat hotarnicii înprotiva dreptății Jorăi, după cum asăminea pre larg se arată la înștiințarea răpousatului bo(i)eriu.

аѡѕ <1806> април(їє) кз <27>[51]. O jalubă din partea dum(i)s(ale) stol(ni)c(u)lui Ioan Codreanul ce-au dat către domnul Alexandru Constantin Muruz v(oie)v(o)d în care se cuprinde că la let аѡа <1801> luându în stăpânire de la soacra dum(i)s(ale) Anița Joroaia jic(ni)ce(rea)sa, o moșie, anume Vălenii și niști părți de moșiia Dănceștii, ci sântu în țin(utul) Fălciiului, cum și alti părți ci se încep din capul Vălenilor din apa Bârladului, ci vin în țin(utul) Tutovii i din hotarul Sirbilor i a Ciorăștilor și moșiia Strășineștii, a cărora moșii zapise de cumpărătură, hrisoave și cărți domnești, făcându-le cercetare cu amăruntul au găsit pomenitile moșii înpresurate de către însuși neamurile acelor vânduți răzeși de mai înnainte. Deosăbit și cu altu nume de moșie răzeșii vânduți prin hotarnicii ce-au scos ei au mai dizbinat din numita moșie Vălenii o bucată de loc numindu-o Belciugul. Pentru cari înpresurări prin luminati cărți g(os)pod de la domnul Constantin Alexandru Ipsilant v(oie)vod, și de la măria sa au fost rânduiți hotarnici dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) Gavril Conache i dum(nea)l(ui) spat(a)r(ul) Ștefanache Sturza și dum(nea)l(ui) banul Gavril Iamandi, ca să facă cea cu amăruntul cercetare tuturor scrisorilor și dovezilor amânduror părților și să și hotărască precum vor dovedi cu dreptul. Și din pricină că dum(nealo)r bo(i)erii arătați nu s-au putut aduna cute trei să meargă înpreună la starea locului, cum și din pricina nesupunirii răzeșilor că n-au venit în vremea ce-au fost chemați de către dum(nealo)r bo(i)erii hotarnici ca să se poată pune în lucrare cercetarea acestor pricini prelungindu-se păr(ă) atunce, de care nu numai că simte păgubire venitului acelor părți de moșie, ci ei le stăpânescu răzeșii fără dreptate. Dar atunce un căp(i)t(a)n Vasile Bușilă cu ai lui răzeși, ci au cu vicleșug luată în stăpânire bucata de loc din dreaptă moșiia sa Vălenii, vor să o vândă cu mezat mai înnainte de a-ș(i) sfârși giudecata ce au, vrându cu aceasta mai mult să-i întunice dreptatea și se roagă să i se de(a) cartea înălțimei sale către dum(nea)l(ui) spat(a)r(ul) Grigoraș Costache i dum(nea)l(ui) căm(i)n(a)r(ul) Iordache Miclescul și dum(nea)l(ui) pah(a)r(nicul) Ioan Jora, ca să facă cea cu amăruntul cercetare la starea locului și hartă, giudecându toate scrisorile dum(i)s(ale) stol(ni)c(u)lui și a răzeșilor și alti dovezi ci vor ave(a), și precum vor adiveri cu dreptul să hotărască și cându vreo parte va rămâne nemulțămită cu mărturiia dum(nealo)r bo(i)erilor hotarnici și cu harta ce vor face pre larg arătătoare de toate pricinile, li se va da sfârșit giudecății de către luminatul divan a înălțimei sale. Iar numitului căp(i)t(a)n Vasile Bușilă cu ai sei să li se de(a) poroncă ca mai întâiu să-ș(i) sfârșască giudecata ce au cu dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) pentru Belciug, locul acel cu pricină, și dacă vor rămâne buni stăpânitori pe acea bucată de loc Belciugul îl vor vinde precum le va fi voiia, după cum asăminea în jalubă se arată.

---

[51] EDIȚII: Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 110-111, nr. 58.

аѡѕ҃ <1806> маію в҃ <2>[52]. O carte de hotărât de la domnul Alexandru Constantin Muruz v(oie)vod către dum(nealo)r Grigoraș Costachi, biv vel spat(a)r, i Iordache Miclescul, biv vel căm(ina)r și Ioan Jora, biv vel pah(arni)c, în dosul jalubei stol(ni)c(ului) Ioan Codreanul de sus arătat, în care li se scrie înfățoșindu pe amândoauă părțile cu toate scrisorile ci vor fi avându să facă cercetare foarte cu amăruntul și dovedindu-se că cu adivărat i s-ar fi făcut vreo înpresurare la vreo parte despre pârâții răzeși să facă și îndreptare cu scoatirea locului de supt toată înpresurarea, iar cându acolo cu cercetarea dum(ilo)r(sa)le se va arăta vreo parte nemulțămită cu mărturie arătătoare de curgirea pricinei pre larg și hartă să-i sorocească după vremea a tot lucrul ca să meargă la Divan de unde să iei cea după dreptate hotărâre, precum cartea arată.

аѡѕ҃ <1806> маію и҃ <8>[53]. O carte de la dum(nea)l(ui) Iordache Cantacuzino, fiindu vel log(o)f(ăt), către dum(nealo)r bo(i)erii ispravnici de țin(u)t(urile) Fălciiului și a Tutovii, în care se cuprinde că după jaluba ce-au dat dumn(ea)lui stol(ni)c(ul) Ioan Codreanul cu arătare că luându în stăpânire de la soacra dum(nealui) o moșie, anume Vălenii și niști părți de moșiia Dănceștii de țin(utul) Fălciiului, cum și alti părți din capul Vălenilor în țin(u)t(ul) Tutovii din hotarul Sirbilor i Ciorăștii, moșiia Strășineștii, după cercetările ci s-ar fi făcut scrisorilor acestor moșii s-ar fi găsit înpresurati de către însuși neamurile acelor vânduți răzeși de mai înnainte, după cum un căp(i)t(a)n Vasile Bușilă o bucată de loc Belciugul din moșiia Vălenii ar fi vrându să o vândă luându și carte poruncitoare către isprăvnicie spre facirea publicației, cu cartea măriei sale lui vodă s-au rânduit pe dum(nea)l(or) spat(a)r(ul) Grigoraș Costache i cam(i)n(a)r(ul) Iordache Miclescul i pah(a)r(nicul) Ioan Jora ca să cerceteze cu amăruntul pricinile aceste(a). Deci fiindu că unii din răzeși se află la țin(u)t(ul) Fălciiului și alții la al Tutovii, dum(nealo)r în vremea ce vor înștiința pe toți acie din răzeșii ce-i va cere trebuința cu toate scrisorile să-i triim(e)ată la bo(i)erii rânduiți, ca și dum(nealo)r urmându după poronca ce li s-au dat să de(a) sfârșit. Iar pentru facirea publicației ce s-au pornit după cerirea lui Bușilă, de vreme ce au născut pricină nu vor face nici o urmare de va fi venit vreo poroncă, precum cartea arată.

Aceste(a) sântu scrisorile ce-au arătat dum(nea)l(ui) Ioan Codreanul biv vel stol(ni)c, pe moșiia Vălenii i Stolnicenii și pe părțile din moșiia Dăncenii, în cari zapise se cuprindu la unile și părți din moșiia Sirbii, și fiindu perilipsul acesta scos de pe cele adivărati scrisori spre încredințare am iscălit.

1810 decemvrie 23

D(u)mit(ra)c(he) Meleghi vor(ni)c di poartă <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Fond Eforia Școalelor Moldova, I/73, f. 1-20. Original.

---

[1] Scărlet.

[2, 3] rupt.

[4, 5] spațiu gol.

[6] De fapt ҂зрми҃ <7148>.

[7, 8] rupt.

[9] spațiu gol.

---

[52] EDIȚII: Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 111, nr. 59.

[53] EDIȚII: Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 112, nr. 60.

490 **1810 decembrie 23**

Scrisori ce-au mai arătat dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) Ioan Codreanul pe părțile din moșiia Sirbii pe apa Bârladului despre apus la țin(utul) Tutovii.

54. ҂зраї҃ <7111/1603> иꙋнїє дї҃ <14>[54]. Zapis de la un Crucean Bumbariu și de la Chița în care scrie că au pusu zălog la Chicoș stol(ni)c(ul) giumătate de sat de Sirbi, ce este pe apa Bârladului, cu locuri de prisăci, cu-n vadu de moară pe apa Bârladului, drept 100 lei, în doauă luni nefiindu banii până la zi, să fie moșiia ficiorilor și a toată sămințiia lui veci de veci. Și au mai vândut 40 pământuri în 40 lei la Ruptură din Cojăni din hotarul Sirbilor, cum pre larg arată zapisul acesta, ce este întărit cu multe peceți.

55. ҂зрчз҃ <7197> авгꙋст дї҃ <14>[55]. Zapis de la un Pavel, nepotul lui Lupan, în care scrie că de a lui bună vo(i)e au dat dum(i)s(ale) cămărașului Ant(i)ohie danie și moșie din sat din Sirbi, partea lui ce să va alege din țarină, din câmpu, din vadu de moară, din fânațu și din tot venitul locului, ca să-i fie dreaptă ocină și moșie în veci, și această moșie au dat-o danie pentru mult bine ce i-au făcut, și nime din sămințiia lui să n-aibă a strica daniia lui, precum zapisul arată, ce este întărit cu multi peceți.

56. ҂зсд҃ <7204> генар гі҃ <13>[56]. Zapis de la un Ștefan, ficiorul Anghelușei, fetei lui Ionașcu Băltag, în care scrie că de bună vo(i)e lui au vândut a lui dreaptă ocină și moșie, a triia parte din sat din Sirbi, ci sântu la țin(u)t(ul) Tutovii pe apa Bârladului, partea maicei lui Anghelușei, care îi este ei de la tatăl seu de la Băltag moșul lui. Și această a triia parte o vândut-o dum(i)s(ale) hatman(u)lui Antiohie drept (...)[1]lei bătuți, ca să-i fie dreaptă ocină și moșie, cum pre larg arată zapisul ce este încredințat cu iscălituri de bo(i)eri mari a vremei de atunce.

Aceste sântu scrisorile ce-au arătat dum(nea)lui stol(ni)c(ul) asupra moșiei Sirbii.

1810 decemvrie 23

Dimitr(a)c(he) Meleghi, vor(ni)c de poartă <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Eforia Școalelor din Moldova, I/73, p. 22.

---

[1] Spațiu gol.

---

491 **1810 decembrie 23**

Scrisori ce-au mai arătat dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) Ioan Codreanul pe părțile din moșiia Ciorăștii, pe apa Bârladului despre apusu, la țin(utul) Tutovii.

57. ҂ѕцчѕ҃ <6996>. Suret de pe un ispisoc de la Ștefan v(oie)vod în care se cuprinde că Neagul pârcălabul cu fiică sa Mărina au vândut a lor dreaptă ocină dintru a lor uric, un satu pe Bârladu, anume Ciorăștii, lui Ion Frunteș stol(ni)c, drept 80 zloți, care bani i-au luat toți deplin. Pentru acée(a) văzindu domniia a lor bună învoială și plată deplin, și domniia i-au întărit pe acel sat Ciorăștii pe Bârladu, ca să-i fie lui și a tot neamul nerușuit nice odinioară în veci, iar hotarul satului acelui despre toate părțile să fie după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat din ve(a)c, cum pre larg se arată, care suret este tălmăcit de Evloghie dascalul la anul ҂зсѯи҃ <7268/1760> иꙋлїє зі҃ <17>, văzindu-se și cel adivărat ispisoc la dum(nea)l(ui) stol(nicul).

---

[54] Arhivele Naționale Iași, Eforia Școalelor din Moldova, I/2; EDIȚII: CDM, I, p. 272, nr. 1160; Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 51, nr. 1.

[55] EDIȚII: CDM, IV, p. 272, nr. 1203; Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 61, nr. 12.

[56] EDIȚII: CDM, IV, p. 394, nr. 1784; Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 63, nr. 15.

58. ҂зроѳ҃ <7179/1671> ииліє єі҃ <15>[57]. Zapis de la o Măriia, fata Măricăi, nepoata lui Andrieș din Vată și cu ficiorii ei Costantin i Savin și Ion, în care scrie că de bună vo(i)e lor au dat și au dăruit a lor dreaptă ocină și moșie, câtă se va alege partea Măriei din sat din Ciorăști pre apa Bârladului în țin(utul) Tutovii dintr-un bătrân a șesa parte, și din a șesa parte giumătate din sat din Ciorăști, din vatra satului și din apa Bârladului, și din tot locul cu tot venitul, au dat și au dăruit dum(nea)l(ui) lui Vasile Gheucăi в҃ <2> log(o)f(ă)t pentru mult bine ce li-au făcut, precum arată zapisul ce este încredințat cu iscălituri de bo(i)eri mari.

59. ҂зрпг҃ <7183/> ииліє д҃ <4>[58]. Zapis de la un Apostul, ficiorul popii lui Simeon cu fimeae lui Alexandra și cu fiei lor, în care scrie că au vândut dum(i)s(ale) armașului Cărăiman a lor dreaptă ocină și moșie din sat din Ciorăști la țin(utul) Tutovii la apa Bârladului, dintr-un bătrân giumătate de bătrân drept 20 lei, precum zapisul arată.

60. ҂зрпѕ҃ <7186/1678> август кд҃ <24>[59]. Zapisul de la un Silion orbul cu frații lui Vasilie și Ariton, ficiorii lui Ifrim, ficiorul Măricăi, fata lui Andrieș, ficiorul lui Văscan din sat din Vârlez ot Cohurlui, în care scrie că de a lor bună vo(i)e s-au tocmit și s-au învoit tutetrei frații de au dat și au dăruit dum(i)s(ale) lui Vasilie Gheuca, log(o)f(ă)t(ul) al doile(a), o parte de ocină din sat din Ciorăști pe apa Bârladului, în țin(utul) Tutovii, partea Măricăi, fetei lui Andrieș, din partea lui Andrieș a cincea parte, ca să-i hie ocină și moșie neclătită în veci, și nime din sămințiia lor să n-aibă a se amesteca la această danie nici odinioară, iar cine se va amesteca pune blestăm, precum arată zapisul ce este încredințat cu iscălituri și peceți.

61. ҂зрпѳ҃ <7189/> август 10[60]. Zapis de la un Isac cu fimeia lui Gafiia, fata lui Cărăiman și cu ficiorii lor Andrunache și Darie, în care scrie că au vândut dum(i)s(ale) giupânesei Tudosicăi Joroaei și fiiului seu Antiohie căm(ă)r(a)ș cel mare, o moșie de la Ciorăști, ce este pe apa Bârladului, cu tot venitul, giumătate de bătrân, drept 25 lei, ca să-i fie dreaptă ocină și moșie în veci, cum pre larg arată zapisul acesta ce este întărit cu iscălituri și peceți.

62. Fără velet <cca 1681 (7189) august 10>[61]. Un zapis de la un Poturac, în care scrie că au pus zălog moșiia lui de la Costești pe Horăeta, și de la Ciorăști din gura Albiei, și din Cărăbăț, și din tot locul ce se va alege, și i-au dat dumn(ea)ei giupâneasa Joroaia 4 lei, păr(ă) a veni să-ș(i) aleagă partea și să facă dum(i)s(ale) zapis, precum arată zapisul ce este întărit cu peceți.

Aceste(a) de sus sântu scrisorile ce-au mai arătat dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) și pe părțile din moșiia Ciorăștii, și fiindu întocma de pe cele adivărate spre încredințare am iscălit.

1810 decemvrie 23

Dimitr(a)c(he) Meleghi, vor(ni)c de poartă <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Eforia Școalelor din Moldova, I / 73, p. 23, nr. **57** și p. 25, nr. **63**; originalul în ibidem, I / 1; ibidem, I / 73, p. 23, nr. **58**; originalul în ibidem I / 8; ibidem, I / 73, p. 23, nr. **59**; originalul în ibidem, I / 9; ibidem, I / 73, p. 23, nr. **60**; originalul în ibidem, I / 10; ibidem, I / 73, p. 24, nr. **61**; vezi originalul în ibidem, I / 11, nr. 1; rezumat în I / 147, nr. 1 și mențiune în I / 146, nr. 7; ibidem, I / 73, p. 24, nr. **62**; originalul în ibidem, I / 11, nr. 2; rezumat în ibidem, I / 147, nr. 1bis și mențiune în ibidem, I / 146, nr. 8.

EDIȚII: nr. **57** la Ioan Bogdan, *Documentele lui Ștefan cel Mare*, I, p. 363-364, nr. CXCII, *DIR.* A. XV, *Moldova,* II, p. 77-78, nr. 77; *DRH*, A. Moldova, III, p. 34-36, nr. 20; CDM, I, p. 57, nr. 190; nr. **58** cu un rezumat în Iacov Antonovici, *Documente ale fostelor schituri Orgoești,*

---

[57] Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 51, nr. 2.

[58] *Ibidem*, p. 53, nr. 3.

[59] *Ibidem*, p. 53-54, nr. 4.

[60] *Ibidem*, p. 54-55, nr. 5.

[61] *Ibidem*, p. 55-56, nr. 6.

Bogdănița, Pârvești, Cârțibașii și Mânzații, din jud. Tutova, Huși, Tipografia Corlățeanu, 1929, p. 6, nr. 2; CDM, III, p. 440, nr. 2094; nr. **59** în Iacov Antonovici, *op. cit*., p. 6-7, nr. 3; CDM, III, p. 508, nr. 2458; nr. **60** în Iacov Antonovici, *op. cit*., p. 7, nr. 4; CDM, IV, p. 84-85, nr. 292 (data 20 august 1678); nr. **61**, rezumat în Iacov Antonovici, *op. cit*., p. 7, nr. 5; CDM, IV, p. 157-158, nr. 649; nr. 62 în CDM, IV, p. 158, nr. 650.

492 — 1810 decembrie 23

Perilipsis de pe scrisorile ce-au arătat răzeșii de moșiia Dănceștii și Sirbii și un suret pe moșiia Ciorănii.

63. ҂ѕцчѕ҃ <6996>. Suret de pe un ispisoc de la domnul Ștefan v(oie)vod în care se cuprinde că Neagul pârcălabul cu fiică-sa Mărina au vândut a lor dreaptă ocină dintru a lor uric, un satu pe Bârladu, anume Ciorăști, lui Ion Frunteș stol(ni)c, drept 80 zloți, cari bani au luat toți deplin. Pentru aceae văzindu domniia a lor bună învoială și plată deplin și domniia i-au întărit pre acel sat Ciorăștii pe Bârladu, ca să-i fie lui și a tot neamul lui nerușuit nici odinioară în veci, iar hotarul satului acelue despre toate părțile să fie după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat din ve(a)c, cum pre larg arată suretul acesta, care suret este tălmăcit de Evloghie dascălul la anul ҂зсѯи҃ <7268> *иꙋлїє зі҃ <17>. Simion Cozmița, vătavul stolnicesăi Ilincăi Joroaei carile au avut în mâna sa toate scrisorile stăpâni-sa adunate di pi la cei ci le strângă de la pradă au putut lua copie și pentru sini*[62].

64. ҂зр҃.. <7155-7158> авгꙋст к҃ <20>. Zapis de la un Grigorie (...)[1] în care scrie că la darea sufletului lasă cu limbă de moarte partea lui de ocină ot satul Sirbii de Bârladu cu tot venitul de ocină și din (...)[2] și din apă (...)[3] ce au dat-o lui Dumitrașcu, nepotului seu, căci Dumitrașcu, nepotul seu, i-au dat 6 galbini la treaba lui, și cându i-au trebuit și l-au agiunsu nevoiia de bani tot i-au dat pân(ă) plinit acea somă de bani care mai sus scrie, înse cându au făcut zapisul au fost și soru-sa Măriia, și denaintea lui Ionașcu Ifrim și fiiul seu Mardarie (...)[4] Ștefan, precum zapisul arată, în care se vede iscălit și un Gheorghie Boldovici[63].

65. ҂зсѕ҃ <7206/1697> септемвр(їє) кв҃ <22>. O carte de la domnul Antiohie Costantin v(oie)vod scrisă cătră un Ștefan banul, ce-au fost hotnogu, în care se cuprinde că după jaluba ce-au dat Costantin Budacul pe vărul seu pe Cozmița, pe cum au moșie înpreună la Văleni, și Costantin zicându că are o livadă de pomi pusă de tatăl seu Crucean ș(i)-au țânut-o el păr(ă) la moartea lui, iar după ce-au murit Crucean s-au sculat frate-seu Enache și ș(i)-au pus crama, pomii lui, și ficiorul lui Enache atunce s-au sculat și nu ș(i)-au îngrădit viia pe unde au fost, ce-au îngrădit și o somă de pomi cate au zisu Budacul că-s a lui, și i se poroncește pomenitului de sus să-i cheme pe îma-sa și oameni buni megieși să le ia sama cu dreptate, și de va giura îmă-sa singură al triile cum acii pomi sântu puși de bărbatul ei de Enache sau de ficiorii ei, giurându să ție, iar de n-a giura că este gardul, să-ș(i) ție locul pe unde s-a veni, și Costantin să-ș(i) ție pomii pe unde ș(i)-au țânut , cum arată pre larg cartea aceasta. / 7249 iuli(e) / 7268 avg(ust) 23[64].

66. зсѯѕ҃ <7266/1758> иꙋние є҃ <5>. O carte de la domnul Scărlat Grigorie Ghica v(oie)vod dată Savvii diacului de divan, și fraților lui, și lui Scărlătache Mârza, să fie volnici a-și ține și a stăpâni a lor drepte ocini și moșii la țin(utul) Fălciiului și a Tutovii, anume Sirbii, și Dănceștii, și Stolnicenii, și Ciorăștii, și Vălenii, și Olăneștii, ci sântu pi apa Bârladului, și să ia de a zăcea din tot locul cu tot venitul după obiceiu, precum arată cartea aceasta[65].

---

[62] ANI, Eforia Școalelor din Moldova, I / 73, p. 25, nr. **63** și p. 23, nr**. 57** (a se vedea la nr. 57).

[63] ANI, Eforia Școalelor din Moldova, I/73, p. 25, nr. **63;** CDM, II, p. 375, nr. 1909.

[64] ANI, Eforia Școalelor din Moldova, I/73, p. 25, nr. 65; CDM, IV, p. 431, nr. 1954

[65] ANI, Eforia Școalelor din Moldova, I/73, p. 26, nr. 66.

67. зсо҃ <7270/1762> март(їе) в҃ <2>. O scrisoare de la pah(a)r(nicul) Iordache Costache în care se cuprinde că au avut giudecată înnaintea sa Vlasie i Costantin din Băsești cu Cozmița și cu Ghilțul de la Văleni, pentru pricina unor părți de loc ci au la Văleni, zicându Vlasie și cu Costantin că li-ar fi luat dejmă de pe locul lor din pâine și din fân, cât și din altile, și ar fi pus o odae turcească pe locul lor, și au luat 7 pol lei de la turci, și triimețindu de au adusu pe Cozmița și pe Ghilțul, față fiind Vlasie și Costandin, s-au dovedit cum că este vinovat Cozmița și Ghilțul, care nici el n-au tăgăduit, și s-au așazat denaintea sa să de(a) 5 lei Cozmița și cu Ghilțul lui Vlasie și lui Costantin de pe odae, și de pe dejmă, și de pe alti pricini a lor, și au trimes de au înplinit acii 5 lei după așezarea ce-au avut, și li-au dat mărturie sa la mâna lui Vlasie și lui Costantin ca să fie de credință, cum arată scrisoarea aceasta[66].

68. зсо҃ <7270/1762> маю кѕ҃ <26>. O carte de la domnul Grigorie Ioan v(oie)vod scrisă către răposatul pah(a)r(nic) Iordache Costache i Dumitrache biv pârcălab, ispravnic de țin(utul) Fălciiului, și lui Ștefan Popăscul vor(ni)c de poartă, în care se cuprinde că după jaluba ce-au dat preutul Dumitru Burghelea i Simeon Burghelea diacul, și cu alți frați ai lor, toți ficiori popii lui Neculai, și cu alte neamuri a lor, asupra lui Manolache, fiiul stol(ni)ce(sei) Ilincăi Joroaei, că avându ei o moșie, anume satul Vălenii, ce se numește și Stolnicenii, la țin(utul) Fălciiului, care moșie zicându că se înparte în optu bătrâni, din cari bătrâni ar fi avut cumpărătură și stol(ni)ce(a)sa Ilinca a triia parte dintr-un bătrân, partea unui Scântei, și mai în trecutile zile cu osăbită carte de hotărât fiindu tot pah(arnicul) Iordache rânduit ca să hotărască cumpărătura stol(ni)cesei dintr-acel sat Vălenii, și mergându cu cartea acée au zis jăluitorii că li s-au făcut mare strâmbătate, că n-au căutat ca să hotărască numai partea acelui Scântei dintr-un bătrân, și au dat stol(ni)cesei a triia parte din tot satul, și se poroncește pomeniților de sus bo(i)eri de iznoavă să meargă la moșiia Vălenii, ci se numescu și Stolnicenii, și să strângă pe toți răzeșii și înpregiurașii acei moșiei și să stei să le iei sama cu amăruntul și cu bună dreptate, ca să afle câtă parte de moșie au avut acel Scântei, și atâta să dei în stăpânirea stol(ni)cesei, iar răspunzindu în zapise mai multă parte să nu se uite la acea vânzare până nu vor dovedi câtă au fost partea acelui Scântei, și atâta să-i dei, cum pre larg arată cartea aceasta[67].

69. зсоа҃ <7271> септемвр(їе) ѕ҃ <6>. O mărturie de înștiințare de la răpousatul pah(a)r(nic) Iordache Costache ce face către domnul vremei de atunce, în care cuprinde că după cartea g(os)pod ce i-au adus răzeșii de moșiia Vălenii de la țin(utul) Fălciiului, și cu altă carte g(os)pod cu doi ani mai înnainte, ce au fost rânduit ca să aleagă părțile de cumpărătură a stol(ni)cesei Joroaei dintr-acea siliște, mergându au strânsu pe toți răzeșii și li-au cerut să scoată scrisori pe satu(l) Vălenii, și au dat samă că scrisori ei n-au, fără numai s-au știut de baștină de la moșii și strămoșii lor, iar o samă de răzeși s-ar fi aflându vânduți și dați danie la stol(ni)ceasa Joroaia, și că atunce au lăsat pe Ștefan Popăscul vor(ni)c de paortă, și pe doi mazili, Gheorghie Jeverdean și Costantin Talpeș, să aleagă partea pe zapise de cumpărătură și de danie a stol(ni)cesei, și după alegerea ce vor face, să facă și mărturie hotarnică, și încredințându-se de la vor(ni)c(ul) de poartă și de la mazilii rânduiți au iscălit hotarnica. Apoi de iznoavă cerându răzeșii hotărârea siliștei Vălenilor după jaluba ce-au dat se arată că au făcut de știre stol(ni)cesei Joroaei ca să vii cu hotarnica ce-au făcut-o și cu zapisele, ori să-ș(i) triim(e)ată vechil, și piste câteva vadele au venit fiiul seu Manolache făr(ă) de nici o scrisoare, și fiindu de față acii răzeși ci s-au tâmplat la hotărâtul dintâiu, anume preutul Dumitru ot Deleni, i preutul Ștefan ot Belciug, i diaconul Roiul ot tam i Pahomie Ghilțul și Vlasie, cari aceștiia au fost oameni bătrâni ca de 70, 80 ani fieștecarile, și răzeși de p(r)in pregiur, și făcându ce înpresurătură este cu hotărâtura ce s-au făcut întâiu, și ei au făcut cerire și arătare că la acea hotarnică s-au iscălit numai acei doi preuți ci sântu arătați, iar cielalți răzeși nu s-au iscălit, nefiindu cu priimirea lor, că zapisele ci sântu danie date răpousatului Antiohie Jora, ce-au fost log(o)f(ă)t, atât acele, cât și altile, ce s-au mai fost dat altora, și-au încăput tot la mâna răposatului log(o)f(ă)t, nu s-au priimit răzeșii fără numai vânzările ci vor fi, dar zapisile sântu trecute în ispisoaci domnești, nu li-au putut strica la hotărât, și au mărturisit că un bătrân din moșie din siliștea satului Vălenii, anume bătrânul Cozmiții din 8 bătrâni ci sântu tot satul, acel bătrân nu este vândut nici dat danie nimărui, fără cât știu că giumătate pogon de viia din deal în dumbravă așe au mărturisit că este vândut Jorii drept 9 lei, iar altă parte nu știu, că nici au auzit de vânzare, nici de danie, și că au stăpânit tot cu pace păr(ă) atunce neamurile Cozmiții bătrânul lor întreg din vatra satului. Deci după mărturiile acelor oameni buni și răzeși de p(r)inpregiur nefiindu hotarnica atunce ca să o strâce și să o prifacă de al doilea, au socotit să rămâ(i)e tot așa, numai acel bătrân de moșiie din vatra satului să-l tragă Simion Cozmița cu neamurile lui la a lor stăpânire din stâlpitura ce s-au făcut, iar pentru zapisile acele de danie fiindu trecute prin ispisoaci domnești rămâne domniia a giudeca, cum arată scrisoarea aceasta[68].

---

[66] ANI, Eforia Școalelor din Moldova, I/73, p. 26, nr. 67.

[67] ANI, Eforia Școalelor din Moldova, I/73, p. 26-27, nr. 68.

70. ҂а҃ѱпѕ <1786> иѹ́нїе ѳ҃і <19>. O carte de la domnul Alexandru Ioan Mavrocordat v(oie)vod scrisă cătră răpousatul mitropolit Iacov (fiindu episcop Hușului) i Balasache, biv в҃ <2> spat(a)r, și Iacovache Păun biv cămăraș de ocnă, ispravnici de țin(utul) Fălciiului, în care se cuprinde că prin jaluba ce au dat Samson Burghelea diiacul, i Ion Cozmița i Neculai Budac i Scărlătache Mârza și cu alții ai lor de la țin(utul) Fălciiului, arătându că moșiia Vălenii, ce s-ar fi numit atunce și Stolnicenii, de la acel țin(ut), ar fi a lor de baștină de pe un Frunteș stol(ni)c, care s-ar fi înpărțindu pe 8 bătrâni, și dintr-un bătrân ar fi avându cumpărătură și jic(ni)ce(rea)sa Anița Joroaia o a triia parte, partea unui Scântei, și în anii trecuți cu hotărâtura acei părți ce ar fi făcut răpusatul pah(a)r(nic) Iordache Costache, li s-ar fi făcut mare împresurare, atât la moșiia aceasta, cât și la alti părți de p(r)inpregiur. Pentru care se poroncește pomeniților de sus să facă cu amăruntul cercetare(a) scrisorilor și dovezilor ce vor fi de îmbe părțile, și după cum vor cunoaște a fi cu dreptul să le hotărască dându și carte de giudecată la partea ce s-a căde(a), și după giudecată dovedindu-se că li s-au făcut jăluitorilor vreo înpresurare cu hotărâtura răpousatului pah(a)r(nic) Iordache Costache, atunce să rânduiască din mazilii țin(utu)lui oameni cu știință, pe cine va socoti, să meargă la starea numitei moșiei și să strângă pe toți răzeșii, față să fie și vechilul jic(ni)ce(re)sei, să îndrepteze acea împresurare și să stâlpească și cu pietri hotară pe la locurile ci va fi trebuință, precum arată cartea[69].

71. ҂а҃ѱпѕ <1786> септемвр(їе) д҃ <20>. O scrisoare de la răpousatul mitropolit Iacov (fiindu episcop Hușului) și ~~Balasache, biv в҃ <2> spat(a)r~~ spat(a)r(ul) Vasâli Costachi[70] și Iacovache cămăraș de ocnă, ispravnici de țin(utul) Fălciiului, în care scriu că din cartea g(os)pod ce li-au adus Samson Burghelea, diiacul, înpreună cu răzeșii lui de moșiia Vălenii de la țin(utul) Fălciiului, să cerceteze pricina de giudecată ce au răzeșii cu ~~răpăusatul~~ Neculache, fiiul jic(ni)ce(re)sei Joroaei, pentru moșiia Vălenii, carii viindu de față după cercetarea ce au făcut scrisorilor ci li-au arătat amândoauă părțile, neputându face curmare giudecății li-au pus vade la Sfântul Dimitrie, octomvrie 26, să-și aducă amândoauă părțile hotarnici, cum pre larg arată scrisoarea aceasta[71].

72. ҂а҃ѱпѕ <1786> ноемвр(їе) а҃і <11>[72]. Un răvaș de la ~~Balasache, biv в҃ <2> spat(a)r~~ spat(arul) Vasâli Costachi[73] și altul Balasache sosât[74], ispravnici de țin(utul) Fălciiului, scris cătră un Eni Focșa, cu cuprindere că după cartea g(os)pod ce li-au adus Samson Burghelea diiacul, și cu alți ai răzeși de moșiia Sirbii i Dăncenii și Vălenii de la țin(utul) Fălciiului, după care au avut și giudecată cu Neculai, fiiul jic(ni)ce(re)sei Aniței, înnaintea preosfinției sale părintelui vlădicăi și a bo(i)erilor de sus, și după toate scrisorile ce-au scos și o parte și alta, la urmă au oblicit o hotarnică la Ioniță Popăscu, fiindu părintele seu vor(ni)c de poartă, și neplătindu havaetul hotarnicei ar fi rămas acea hotarnică la dânsul pân(ă) atunce, și atunce după ce au adus pe Ioniță Popăscul cu hotarnica, au cunoscut din hotarnică dreptatea și arătându că hotarăle sântu zmintite și cerându ca să li se îndrepte din partea lui Neculai Jora s-au rânduit pe Ioniță Popăscul, și li se poroncește la amândoi să m(e)argă la starea locului și în frica lui Dumnezeu să măsoare tot locul moșiilor după hotarnică, alegându partea Jorăi de o parte și a răzeșilor iarăș(i) de o parte, și pe unde vor fi pietrile stricate să le îndrepteze.

---

[68] ANI, Eforia Școalelor din Moldova, I/73, p. 27-28, nr. 69.

[69] ANI, Eforia Școalelor din Moldova, I / 73, p. 28, nr. 70.

[70] Altă cerneală, scris deasupra.

[71] ANI, Eforia Școalelor din Moldova, I / 73, p. 29, nr. 71.

[72] Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 99-100, nr. 48.

[73] Altă cerneală, scris deasupra.

[74] Altă cerneală, scris deasupra.

Aceste de sus sântu scrisorile ce-au arătat răzeșii, și spre încredințare am iscălit.

1810 decemvrie 23

Dimitr(a)c(he) Meleghi vor(ni)c de poartă <m.p.>.
1796 iul(i)u.
1796 mai 31.
1797 fevr(uarie) 14.

Arhivele Naționale Iași, Eforia Şcoalelor din Moldova, I/73. Original.

[1, 2, 3, 4] Spațiu gol.

493 **1810 decembrie 23**

Perilipsis și de pe scrisorile ce-au arătat răzeșii ci stăpânescu o parte de moșie între Văleni și Dănceni cu nume de Belciug - 7263 <1754> ~~1792~~ săpt(embrie) 5 - o jalubă.

73. зсѯи҃ <7268/1760> авгѹст **к҃ <20>**[75]. O mărturie hotarnică de la răpousatul pah(a)r(nic) Iordache Costache i Neculai Tiron vor(ni)c de poartă, i Gheorghie Jeverdean și Constantin Talpeș, mazili, în care scrie că din poronca domnului Ioan Theodor v(oie)vod, fiindu rânduiți să aleagă și să hotărască niști moșii, anume Vălenii, ci se numescu Stolnicenii, și Dăncenii, ci sântu pe apa Bârladului în țin(u)t(ul) Fălciiului. Așijderea și o parte de moșie ce se numește Belciugul, care această parte de moșie este osăbită din Văleni și din Dănceni, și se împarte în cinci bătrâni, anume Ostahie Bodescul, și Vasile Soare, și Simeon Soare, și Danul, și Manul, care din Ostahie Bodescul se trage neamurile lui, iar din Simeon nu s-au aflat neamuri, iar din Vasile Soare se tragu Roeștii, anume Iordache Roiul i Vasile diaconul și Costantin, ficiorii lui Ion Roiul, strănepoții lui Vasile Soare. Așijderea și preutul Ștefan și cu frații lui iar se trage din Manole, iar din Dan se trage Ștefan Popăscul vor(ni)c de poartă, de pe moașă-sa Ruxanda, nepoată de fată lui Dan. Deci strângându de față pe toți răzeșii de Văleni și de Dănceni și pe alți megieși, și căutându toati scrisorile tuturor au alesu ș(i)-au adiverit această parte de moșie Belciugul, ce se începe din matca văei Vălenilor în sus, pân(ă) în hotarul Dăncenilor, unde au fost o cruce veche, și atunce nefiindu crucea au întrebat pe toți răzeșii să le adiverească unde au fost acea cruce, și s-au aflat un omu, anume Pavel Ghilțul, omu bătrân de 80 ani, și au mărturisit cu sufletul lui unde au fost acea cruce veche și li-au arătat locul unde au fost crucea. Așijderea și un Simeon Cozmița, iarăș(i) omu bătrân, așijderea au mărturisit pe cartea cea de blăstăm, fiindu ei amândoi răzeși de Dănceni. Deci văzindu mărturiia acelor oameni și adiverindu-se și dintr-o mărturie a răpousatului Ant(i)ohie Jora vel log(o)f(ă)t, și a lui Ilie vel clucer, adiverindu că fiindu dum(nealo)r hotarnici, au mărturisit un Ștefan Chichiță înnaintea dum(nealo)r pentru un nepot a lui Ostahie Soare, anume Gheorghie, cum i-au fost pornit log(o)f(ă)t(ul) Dabija partea de moșie pentru un cal ce i-au fost acel Gheorghie, și pe urmă au luat-o iarăș(i) Bodescul și cu Soare la stăpânirea lor, și adiverescu pentru acea parte de moșie, se începe din matca Vălenilor în sus și pân(ă) în cruce. Deci pe mărturiia acelor oameni s-au arătat unde au fost crucea au măsurat locul cu funie de 20 stânjăni, și stânjănul de 8 palme, și întâiu au măsurat fruntea locului despre apa Bârladului pe drumul cel mare, și s-au aflat latul 15 funii și giumătate, iar mijlocul locului pe câmpu s-au aflat 18 funii și 5 stânjăni, iar capul moșiei despre răsărit p(r)in dumbravă s-au aflat 39 funii și au pus și trii pietri hotară la cutetreli măsurile despre Dănceni marginea pe din sus. Iar pe din gios marginea Belciugului tot pe pârăul pe matca Vălenilor, iar lungul aceștei moșiei Belciugul este din apa Bârladului înspre răsărit pân(ă) în hotarul Băseștilor, unde au pus piatră. Și așe au alesu și au hotărât această moșie Belciugul, la care hotărâtură arată că s-au tâmplat și dum(nea)l(ui) Manolache post(elnicul) sin Neculai Jora, fiindu dum(nea)l(ui) răzeșu și din sus și din gios, cum pre larg se arată în hotarnica aceasta[76].

---

[75] Costin Clit, *Satul Văleni*, p. 88-90, nr. 38.

1792 ghen(a)r 22. O carte di la divan[77].

74. ҂аѱчѕ҃ **<1796>** авгѹст. O carte de giudecată de la răpousatul Matei Costache biv vel post(elnic) în vremea ce era pah(a)r(nic) și ispravnic țin(u)t(ului) Tutovii, în care se cuprinde că de față au avut giudecată Gherasim Râșcanu i Neculai Bolea i Costantin Jeverdean i Ilie Vârnav și popa Neculai Beșleagă cu Iordache și Costantin, Roești, i cu Gavril Musteață, nepot lui Ștefan Poiană și cu căp(i)t(a)n(ul) Vasile Bușilă, pricina lor într-acestaș(i) chip fiindu. Gherasim Râșcanul și cu ai sei prin jaluba ce au dat domnului Alexandru Ioan Callimah v(oie)vod au cerut să aibă giudecată cu Costantin și Iordache Roești și cu neamurile ci se trag din Ștefan Poiană cu căp(i)t(a)n(ul) Vasile Bușilă, aflându-se șezători la acel țin(u)t, arătându că și aceștiia s-ar fi răspunzindu că au și ei părți în moșiia Belciugul de la țin(u)t(ul) Fălciiului, și ei nu i-ar fi știindu să aibă vreo parte, nici ar fi neam cu dânșii. Și pentru un bătrân dintr-această moșie ce-l are cumpărătură căp(i)t(a)n(ul) Vasile Bușilă cu înpresurare ar fi stăpânind și părțile lor, și după poroncă au adus față pe toți acești de mai sus numiți jăluitori și pârâți, și întrebându-i ce au a răspunde înprotiva jalubei lor, ei i-au arătat că la această moșie se află cu toții drepți răzeși, și moșiia aceasta umblă în cinci bătrâni și își trag fiește cine partea sa, scoțindu și dovezi o mărturie hotarnică ce se află atunce la căp(i)t(a)n(ul) Vasile Bușilă din let зсѯи҃ <7268/1760> авгѹст к҃ <20> (acea de mai sus arătată), și după îndreptarea ce-au luat dintr-acea hotarnică ca se înpartă această moșie în cinci bătrâni, au întrebat pe fieștecare din ce bătrân se trage și ce dovezi au, ei arătându că din Ostahie Bodescul este un Gavril Ureche și un Costantin Boboc și cu alții a lor răzeși, iar din Vasile Soare se trag Iordache și Vasile diiaconul și Costantin, ce sântu ficiori lui Ion Roiul, iar din Manul se trage Gherasim Râșcanul și cu ai sei de mai sus pomeniți, iar pentru cii doi bătrâni Simeon Soare și Danul nu se află nime din neamurile acele și stăpânescu ei cu toții pe acești doi bătrâni, puindu-i la mijloc și înpărțindu-i cu toții pe cei trii bătrâni, căci din Simeon, după cum nici cându s-au făcut hotarnica nu s-au aflat nime, aseminea nici atunce să se tragă din-trânsul. Iar din Dan macar că în hotarnică arată că se trage un Ștefan Popăscul, vor(ni)c de poartă, dar acel Ștefan Popăscul au fost un acolisitoriu, și știindu-ș(i) el singur acolisirea lui, fără a mai ave(a) giudecată, s-au lepădat și nu s-au mai amestecat la stăpânirea aceștei moșie cât de puțin. Atunce dar pentru acești doi bătrâni Simeon și Dan, de vreme că nu sântu nime să se tragă din neamul lor și au rămas înstrăinați de cătră răposatul bo(i)eriu încă li s-au hotărât ca să aibă ai înpărți pe cii trii bătrâni, înpărțindu-se tot hotarul acesta numai în trii părți. Și făcându întrebare și căp(i)t(a)n(u)lui Vasile Bușilă ce stăpânire are într-această moșie, el întâiu au arătat un zapis de cumpărătură din velet ҂аѱча҃ <1791> ноемврие а҃ <1>, în care este iscălit diaconul Vasile Roiul și Costantin Roiul, vânzători, întărit cu multi iscălituri a mulți marturi și cu iscălitura dum(i)s(ale) spat(a)r(ului) Neculai Canta, ce era ispravnic într-acea vreme la țin(u)t(ul) Fălciiului, în care zapis arată că au vândut de a lor bună vo(i)e ocina părințască o a cincea parte ce au în hotarul aceștei moșiei în 115 lei lui Mihai și lui Costandache și Vasile și Andrei i Costandin, frați Bușilești, arătându numitul Bușilă și întăritură g(os)pod din let ҂аѱча҃ <1791> ноемврие г҃ <3> pe această cumpărătură, ce scrie că după publicațiia de șesă luni ce s-au făcut, nimene nu s-au aflat răscumpărătoriu. Și după aceste scrisori buni și întăriti ci s-au văzut la mâna Bușileștilor de a cincea parte cumpărătură de la neamul Roeștilor, măcar că vânzătorilor acestora Roești li s-au scos dintru această moșie Belciugul o a triia parte cu înpărțirea ce s-au mai înpărțit din cii doi bătrâni de sus pomeniți, ce nu este nime din neamul lor și îi clironomisesc ei pe trii bătrâni. Hotărâre la aceasta s-au dat ca giumătate de bătrân să tragă neamul Roeștilor și giumătate de bătân să-l tragă nepoții lui Ștefan Poaină. Și după giudecata și hotărârea ce s-au făcut rămâindu să stăpânească o a triia parte dintru această moșie Belciugul acel Gavril Ureche și cu Costandin Boboc și cu cielalți ai lor ci se trag din Ostahie Bodescul, și o a triia parte Gherasim Râșcanul și cu ai sei, ci se tragu din Manul, iar din o a triia parte giumătate Bușileștii cumpărături de la Roești, și o giumătate din o a triia parte Gavril Musteață și cu ai sei, ci sântu nepoți lui Ștefan Poiană, ci se tragu din bătrânul Vasile Soare. Iar pentru Bușilești, că ei de la Roești au cumpărat o a cincea parte și li s-au venit de au luat o a șesa parte. Pentru această lipsă rămâne Roeștii să înplinească Bușileștilor dintru alti hotară cu moșii ci vor avându, ca unii ci au vândut lucru străin. Și Gavril Musteață, nepot lui Ștefan Poiană, și cu neamurile lui, să stăpânească în pace de către toți o a șesa parte din hotarul Belciugului, cum mai pre larg arată cartea de giudecată[78].

---

[76] ANI, Eforia Școalelor din Moldova, I/73, p. 30-31, nr. 73.

[77] Altă cerneală și mână.

Aceste de sus arătate scrisori sântu de pe scrisorile răzeșilor ci stăpânesc o parte de moșie Belciugul, și fiindu întocma spre încredințare am iscălit.

1810 decemvrie 23

Dimitr(a)c(he) Meleghi, vor(ni)c de poartă <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Eforia Școalelor din Moldova, I/73. Original.

---

494 **1810 iunie 1**

Adică eu, Stancu Stanciu, adiverez cu acest zapis al meu la mâna epitropilor sfintei bisărici Marilui Mucenic Dimitri(e), știut să fie că având bisărica un loc din gios di ograda besăricii dispre ameazăzi și măsurându-să în stânjini s-au găsit trii stânjini și doo palme fața locului la răsărit și la apus, și înnapoi patru stânjini în sus și în gios, și acest loc s-au măsurat cu stânjin gospod, și l-am luat de la dumn(e)alor cu bezmăn și cu tocmală ca să dau câte cinzăci de lei pe tot anul, și banii să aib ai da la începutul anului. Iar când n-aș da banii și n-aș păzi tocmala de sus arătată, atunce să fiu lipsit de pi loc, iar păzind tocmeala aceasta să să aib a stăpâni locul cu pace atât eu, cât și copii mei. Și pentru mai adivărată credința am și iscălit.

1810 iuni(e) 1

Staicul Stanciul, adiverez.
Dima Dobrovici, martur.
Eu diaconu(l) Enache Bostaca, am scris cu zisa numiților de sus.

<Pe verso-ul filei a doua>: Zapisul Staicului Stanciu. / (1)810 iuni(e) 1.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 96/24. Original.

---

495 **1811 iunie 6**

Adecă eu, Ioana, fiică lui Grigorași Iancul și soțu răposatului Costandin Cheorpecul den sat Crețana, dau acest adevărat și pre încredințat zapis al mieu la cinstită mâna dum(i)sali vărului meu Costantin sân moșului meu Andrei Iancul, precum știut să fii că având noi parte de moșii în satul

---

[78] ANI, Eforia Școalelor din Moldova, I / 73, p.31-33, nr. 74.

Cârja, baștină părințască de pe ne(a)mul Ianculeștilor în hliza Chiliianei, am benevoit ai vindi parte(a) me(a) ce mi să va alege, și făcând dreaptă analoghii mi s-a ales dreaptă parte(a) me(a) trei stânjăni și trei palme, șe care stănjăni de nemene sâlită, neci asuprită, ce de a me(a) bună voi(e) i-am vândut dumisali mai sus pomenitului vărului meu Costantin, ce după ponturi mă protimisâia, cu prețu 24 lei, 20 parali, adecă doaozăci și patru lei, doaozăci parali, pe care bani i-am priimit deplin în mânele mele și dumn(ea)lui să fii volnec a stăpâni în paci, atât dum(nea)lui, cum și fii dumisali păn(ă) în ve(a)c, nezmintit ca unuia ce după dreptati i s-au protimisât; iar când vreunul den feciorii mei sau den fitele mele să vor scula cu protimisâs ca să răscumpere, să nu fii volnici, și la orici giudecăți vor mergi să nu li să ții în samă, fiind că este de a me(a) bună voi și pren știre a tuturor, și pentru mai adevărata credințe dumisali vărului Costanden ne-(a)m rugat dumisali scriitoriului de ne-(a)u scris numili și noi ne-(a)m pus degitele în loc de pecețe.

1811 iuni(e) 6

Eu Ioana, fiică lui Grigoraș Iancul, și soți lui Costantin Chiorpecul îmi puiu degitul.
Eu Catrina, fiică Ioanei, îmi puiu degitul.
Eu Măriuța, soțu lui Mihăilă și fiică Ioanei, îmi puiu degitul.
Eu Mariia, fiică Ioanei, îmi puiu degitul.
Eu Ioniță Bușâlă ot tam, am fost fațe.
Eu Manolachi țigan herariu, am fost fați.
Și eu am scris cu zisa lor.
<ss> Ion Floresc(u) dascal.

Iar viind ginerile meu Măhăilă cu banii ce cuprind pre acești trei stănjăni, trei palme, păr în trei zeli după facere(a) zapisului să-i ia el în stăpâneri, iar când nu va vine păr în trei zeli și va treci macar o zi piste zeleli hotărâti, să nu fii volnic nici într-un chip a o răscumpăra.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 613/27. Original.

---

496 **1811 iunie 28**

38. 7240 <1732> fevr(uarie) 8. Un izvod cuprinzător cu scrisorile ce s-au mai găsit în urmă din parte(a) lui Neculai Jora, fiiul răp(o)s(atului) log(o)f(ă)t Ant(i)ohie Jora, iscălit de Nechifor mitropolit, și de veliții bo(i)eri di la ace(a) vremi în copie încredințată de dum(nea)lui log(o)f(ă)t(ul) Iordachi Canta(cuzino) și de pah(arnicul) Ioan Tăutul.

1811 iuni(e) 28

39. 1798 iuni(e) 20. O carte de la domnul Alexandru Ioan Calimah v(oie)vod cătră Iordachi Lambrino biv vel ban, în cari să cuprinde că după jalba ce au dat Neculaiu Jora, arătându că la țin(utul) Fălciul(u)i pe apa Bârladul(u)i ari o moșie, anumi Văleni, și s-ar fi înpresurându di cătră niști oameni niamul Bumbăreștil(o)r, i să scrie să miargă la fața locul(u)i să facă cu amăruntul cercetari scrisorilor și dovezi ci vor fi de îmbe părțili și orice înpresurare va cunoaști că pătimești ace(a) moșâ(i)e Văleni ori despre cari parte să îndreptezi dându și mărturie hotarnică.

40. 7230 <1722> mai 20. Un zapis de la Ioan Cârjă și de la soru-sa Lupa în cari scrie că di nimi sâliți nici asupriți, de a lor bună voi(e) au dat și au dăruit toată parte(a) lor din sat din Viltotești ci esti în ținu(tul) Fălciiul(u)i dumisali med(elni)cer(ului) Neculaiu Jora, cari locu să tâlnești cu hotarul dumisale de la Văleni, cu totu locul și cu tot vinitul, din câmpu și din păduri, cu pomeți, cu loc de prisacă, cu toată parte(a) tatălui său David Cârjă, cum pre largu arată zapisul, cari esti încredințat de preutul Gavril și de Neculaiu Berescu.

41. 1773 săpt(embrie) 28. Carte(a) Divan(u)lui Moldovii prin cari arată că de vremi ce divanului au jăluit dum(isa)li Manolache Jora jic(ni)cer, arătând că la ținu(tul) Fălci(ului) ari moșâ(i)e Vălenii și oamenii ce sânt șăzători di să hrănescu nu să supun a da dijma obicinuită a moșâii și i să pricinu(i)ești pagubă de trii ani, la cari cerând dreptate la divan i să dă volnicie prin

carte(a) divanului cu cari să fii vol(ni)c a lua și a strângi din toate de a zăce(a) pe obiceiu și hotărâre(a) ponturilor, iar cari să vor arăta înpotrivitori și nu să vor supuni a da dijma obicinuită, di pi la unii ca acie să înpliniască dum(nealo)r ispr(a)v(ni)ci(i) tot deplin păr(ă) la cel mai puțin, iar di vor ave(a) ceva a răspundi să vie la divan.

42. 1774 mai 26. Răvaș(ul) isprăvnicii volnicind pe un Panțir să aibă a mergi la oamini(i) din satul Vălenii și după poronca divanului ci au adus jic(ni)ce(rul) Manolachi Jora di plinit toati dijma de la dânșii, să înpliniască după poroncă ori de la cine ar arăta ficior(ul) jic(ni)ce(ru)lui.

43. 1786 no(i)emv(rie) 25. Un zapis a(l) oamenilor din Văleni ci-l dă la mâna dum(i)s(ale) Neculaiu Jora după înfățoșare(a) ci-au avut la Episcopie Huș(u)lui, fiind și is(pravnicii) Falciiul(u)i când au vrut răzășii să lipsască stăpânire(a) dum(i)s(ale) Neculai Jora din Văleni cu totul și după ce răzășii au văzut scrisorile că încă tot mai sânt în mâna dumisali Neculai Jora, atunce au scos răzășii hotarnica Popăscul(u)i.

44. 1812 avg(ust) 7. O scrisoare a is(prăvniciei) Fălciiul(u)i pentru Petrache Cozmița cu niamul său că-și ceri parte(a) lor din Văleni, să mergu să mă giudec.

1814 fevr(uarie) 9. O scrisoare di la vor(ni)c(ul) di poartă Talpiș după carte(a) g(os)pod ci i-au adus Petrache Cozmița cu ai săi ca să mergu la Văleni să li-s(e) aliagă părțile di Văleni. Acesti 2 scrisori nu-s pentru triaba me(a).

Mărturie pentru stăpânire(a) bo(i)e(ri)lor Jorăști c-au fost din Cojări păr(ă) în Petricani cu numi de Văleni i pe întregi Sârbii cu moara ci-au fost pi Sârbi i Văleni i pe Ciorăști păr(ă) la hotărâtura Popăscul(u)i, însă:

1. De la Ioan Rotariu, sătian vechiu ot Văleni la 1780 oc(tom)v(rie) 9.
2. De la Eni Focșa, mazil ot țin(utul) Falciului la (1)807 săpt(embrie) 24.
3. De la Dima Niacș(uog)lu la (1)810 dec(em)v(rie) ot târg(ul) Bârlad(u)lui.
4. De la Condurache Berciu, mazil din Puntișăni, țin(utul) Tutovii, la (1)814, oc(tom)v(rie) 8.
5. De la diiaconu(l) Vasâli Mile ot sat(ul) Costeștii, țin(utul) Tutovii, la (1)814, oc(tom)v(rie) 8.
6. De la Ștefan Cucul ot Onțăști, țin(utul) Tutovii, la (1)814, oc(tom)v(rie) 26.
7. De la Ștefan Roșca ot Corueștii di pi Bogdana, țin(utul) Tutovii, la (1)814, octomv(rie) 22.

No. 45. 1815 avg(u)st 5. Carte(a) cinsti(tei) log(o)f(e)ții cătră spat(arul) Ioan Jora.

(1)814 oc(tom)v(rie) 5. Răspunsul spat(arului) Ioan Jora cătră log(o)f(e)ție ce(a) mari cu 3 iscălituri a jic(ni)ce(rului) Manolache Jora, bez 3 ci sânt găsiti di stol(ni)c(ul) Ioan Codrian(u).

No. 47. Copie hrisovul(u)i găsit în casa Crâstâiancăi.

Arhivele Naționale Iași, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 73, f. 20-21.

---

497 **1811 iulie 20**

Adică eu, Ioan Dimofte, dau acest adivărat zapis al meu la mâna dum(i)sale epitropilor Sfântului Marelui Mucenic Dimitrii, precum să-s(e) știi că am luoat o bucățe(a) di loc, cari loc este lângă chiliili bisăr(i)ci(i) den gios și despre soare apune, cari loc esti fața la apus doi stânjăni domnești, iar lungul locului la răsărit și la apus patru stânjăni până în fereasta chili ci esti în ograda bisăricii, care acest loc l-am luoat cu bezmăn ca să dau pe tot anul câte doozăci și cinci de lei, însă binao(a) să fie bună plăcută epitropilor. Și eu să aibu a stăpâni până la săvârșitul vieții meli cu pace di nimeni supărat, plătind avalitul pi tot anul, iar după săvârșitul vieții meli să rămâi a bisăricii cu toată bineao(a) ce voi faci pe locul acela. Și pentru mai adivărată cridință neștiind carte am pus numile și digitul.

1811 iuli(e) 20

Eu, Ioan Dimofti, adeveriz.
Și eu am scris acest zapis cu zâsa iscăliților di sus.
Gav(ril) Dacu <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 96/28. Original.

498 **1811 iulie 26**

Adică eu, Petri Mungeul, di aici din târgul Bârlad dat-am adivărat și încredințat zapis(ul) meu la mâna du(ilor)sali Sfântului Marilui Mucenic Dimitrii, precum să-s(e) știi că având bisărica un loc ci esti pi ulița veche, ce să hotărăști pi din gios cu locul preotului Costandin Cocul, în sus în fața uliții cinci stânjăni și șasă palme, și pe acest loc să îndatorescu dum(nea)lor a face doo dughini, cari dughine me l-au dat dum(nea)lor cu chirii câti una sută doozăci și cinci di lei pi anu pi o dugheană, cari fac doo suti și cinzăci de lei, cari acești bani am eu ai plăti pi tot anul, însă la început(ul) anului să dau banii și eu să aibu a stăpâni dughinili în zăce ani cu această tocmală di sus arătată, nici să-s(e) mai scadă, nici să-s(e) adaogă, fiind că eu am agiutat la facire(a) dughinilor cu șasă sute de lei, cari acești bani să-s(e) ții în samă din chiriia dughenilor. Și pentru mai adevărată credință și după înplinire(a) zăci ani tot eu să aibu protiia a șădi(a) în dughinili aceste(a), însă dând chiriia ci vor da alții, și am pus numili degetul.

1811 iuli(e) 26

Eu, Petri Mungeul, adiverez.
Gavr(il) Dacu, am scris zapis(ul) cu zâsa dum(i)sali.
Și am intrat în dughene la (1)812, iul(ie) 10.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 96/30. Original.

499 **1812 aprilie 1**

Pre(a) cinst(i)tului Divan Cnejii Moldovei

Jăluescu pre(a) cinst(i)tului Divan că au rămas scrisorili moșiilor no(a)stre a niamului Scărletesc înprăștiiati din întâmplare(a) vremilor, dar acum de curându s-au găsât niști scrisori a strămoșului meu Ștefan Scărlet vel armaș pentru o parte di moșii ci să numești Jăgălii i Rânzăști la ținutul Fălciiului. Fiind moșii răzeșești au cuprinsu supt stăpâniri(a) lor și părțile meli nefiindu scrisori față, iari acum găsându-s(e) numiteli de sus scrisori am apucatu pe răzăși de Jăgălii i de Rânzăști și ei zic că nu știu, pentru care mă rog pre(a) cinst(i)tului Divan să fii aduș(i) la isprăvnicii(a) Fălciiului cercetându-s(e) prin carte de blăstăm de la preosfințiia sa Episcop(ul) de Huși și aflându-s(e) adivărul să-mi aliagă părțili după cuprindiri(a) scrisorilor ce am de numita moșii Jăgălii i Rânzăști, dându-mi-s(e) mărturii încredințată de câtă parte din numita moșii mi s-au datu și hartă închipuitoari di stari(a) locului și va fi mari poman(ă) pre(a) cinst(i)tului divan.

Pre plecat(ă) slugă,
Gri(go)raș Scărlet șet(rar).
De la ținut(ul) Fălciiului.

Carte către dregătorii țin(utului) Fălciului se cercetez(e) și să înștiințăz(e) divan(ul).
(1)812 apr(ilie) 1.
<ss>

De la Divan(ul) Cnejii Moldavii
Către cinstita isprăv(ni)ci(a) țin(utu)lui Fălciului

Pre largu veți înțălege dum(nea)v(oastră) din jaloba aceasta a jăl(uito)r(ului) șat(rarul) Grigoraș Scărlet arătare și cerire ce face, pentru că după scrisorile ce ar fi găsit a neamului său ar ave(a) înpărtășire în moșiia Jigălii și Rânzăștii de la țin(utul) acela. Deci să scrie dum(nea)v(oastră), aducând pe toți răzășii din numitele moșii, unde față fiind și jăl(uito)r(ul), fiiștecare cu scrisori și dovezi ce vor ave(a), să cercetați cu amăruntul, și pentru câtă parte veți dovedi că are și jăl(uito)r(ul) în numitele moșii să-i dați mărturie de giudecată la mână, după care să trimetiți și divan(u)lui înștiințare pre largu de urmare(a) ce veți face.

1812 apr(ilie) 4

L(upu) Balș vor(ni)c <m.p.>.
(…) vor(nic) <m.p.>.
Ioan Sturdza spat(ar) <m.p.>.
S-au trecut.

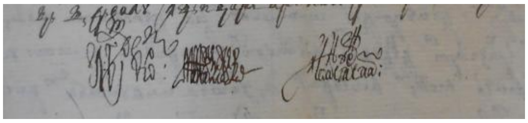

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 407/71. Original.

---

500 **1812 iunie 20**

Din toati socotelile tovărășâi de viti ce am avut în șapti ani cu dumi(sale) vor(nic)(ul) Costandin Păladi, care pe parte(a) me(a) am avut drept în doauă tovarăș pe fiiul meu Antohi și socotindu-mă cu fiiul meu de banii ci au (i)eșit câștig și de banii ce am luat eu, trec luaț(i) mai mult de mini din banii fiiului meu Antohi doauă mii cinci suti lii, adică 2500 lii, care acești bani să am ai da, pre care bani îi făgădu(i)esc o dughiană din patru dughini ci am în târgu(l) Bârladului, ca să o stăpâniască după săvârșit(ul) vieții noastri.

(1)812 iuni(e) 20
(…) clară nu mi-e părințască, cee voiu lăsa prin diiat(ă) mai mult să nu să super(e).
Sandu Bou <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 96/37. Original.

---

501 **1812 august 29**

Cinstit Divanu Cnejii Moldaviei!

Cartea cinstitului Divanu scrisă din 17 zile a curgătoarii luni în 29 tot a aceștie am priimit. Am văzut și céle scrise, că după jaloba răzășilor de moșiile Șcheia și Păuleștii ot țin(u)t(ul) Fălci(u), rânduit fiind hotarnic din partea Divanului dum(nea)lui vor(ni)c(ul) Andrunachi Donici spre cercetare la fața locului, și dându-le răzășilor mărturie și hartă de moșiile ce sint în pricină, între care moșii s-ar fi aflat și moșie Cioriceștii, cari au eșit de la episcopie cu schimbătură, în a cărue trup s-ar fi dovedit cuprinsă și moșie Drăgușenii, și ca să triimit vechil cu scrisorilé moșii Cioriceștii, ca să stea în cercetare cu răzășii. Nu lipsesc spre răspunsu, că dacă cinst(itul) Divanu știe că moșie Cioriceștii au eșit de la episcopie cu schimbătură, apoi poate judeca de să află la episcopie scrisorile acei moșii, care moșii fiind că au eșit cu schimbu, de atuncea s-au dat și toate scrisorile ce-au fost și să află acum în stăpânirea dum(i)s(ale) comis(ului) Alecu Calemah.

Deci poftesc pe cinst(itul) Divan ca aducându-să scrisorile de la dum(nea)lui comis(ul) să binevoiască a pune o vadea și atuncea fiind trebuință de vechilul episcopiei și de alte scrisori îl voiu trimeti.

(1)812 avg(u)st 29.
Meletie Episcop Huș(u)lui <m.p.>.

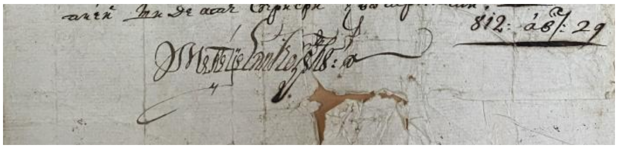

<Pe verso>: 1812 a(ugu)st. Adresa Episcopii de Huși cătră Divan ca se-i pue o vade spre a mergi întru înfățoșare cu răzeșii pentru reclemația ci dă ei pentru moșiea Ungurenii <în grafie latină>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 37/27. Original, rupt.

502 **1812 septembrie 15**

Copie.

Rânduit fiind prin carte(a) Cinstitului Divan de la 17 mai a anului curgători ca să merg la moșiile Ciorănii i Florenii, de la ținut(ul) Fălciiului, a dumisale vornicului Vasilie Costache, și să cercetez după hotarnicile acestor moșii și după stăpânire(a) ce s-au urmat până acum, de este vreo înpresurare să se scoată de supt toată înpresurarea, făcându-să și plan ingineresc, și dându-să mărturie hotarnică dumisale vornicului după obicei.

Mergând precum mi să scrie, am mers la starea numitelor moșii, și făcând plan ingineresc în măsuri întocma după stare(a) ce să află moșiile aceste, am cercetat după hotarnicile ce mi le-au arătat dum(nea)lui vornicul despărțirile dumisale ce are în moșiile aceste, fiind de mai nainte hotărâte și stâlpite cu aceste hotarnice; însă o hotarnică din 7250 <1742> iun(ie) 4 de răposat jicniceri Apostul Negre, și altă hotarnică din 7275 <1766> sept(embrie) 20, a răposatului Costache Gavriil medelniceri i Iamandi sard(a)r i Antohi Luță vornic de poartă, următoare mai sus numitei hotarnice, și altă hotarnică din 1766 noem(vrie) 30, de la Iamandachi sard(ar) i Costache Gavriiliță medelniceri.

Care aceste trei hotarnice sânt potrivite cu glăsuirile lor, următoare una altiia, și făcute întocma după rânduiala ce să cuvine cu adunarea răzășilor și a megieșilor, și cu priimire(a) tuturor părților care arată că purcigând întâi cu trasul locului din hotarul Șolomonilor în gios din capu hotarului Ciorănăl(o)r despre răsărit și dialu(l) Elanului, dintr-o moviliță mică, ce este din gios de o movilă mare, care s-au pus piatră într-ace moviliță. Și purcigând cu trasul funiei din piatră în gios pe dialul Elanului, s-au aflat acolo pi dial 300 stânj(eni) în frunte, și purcigând iară cu trasul acestui hotar a Ciorănilor, hotarul Puțănilor în gios, trăgându-l pi mijloc iar s-au pus piatră unde să înpreună hotarul Puțănilor cu a Ciorănilor din vale de gura unii vâlceli ce este cu izvor, purcigând din piatră în gios cu trasul la mijloc s-au aflat 380 stânj(eni), mai lățându-să hotarul. Și mergând iarăș la capul hotarului Ciorănilor despre apus și din sus, iarăș s-au pus piatră în costișa văii Bratului despre răsărit, și purcegând din piatră în gios supt pădure mai îngustându-să hotarul mult, s-au aflat 80 stâ(n)j(eni). Și așa s-au încheet tot hotarul Ciorănilor.

Apoi scrie că întorcându-să iarăş în capul hotarului despre răsărit pi dialul Elanului, purcegând a trage hotarul Florenilor, din hotarul Ciorănilor în gios la capul hotarului, iarăş despre răsărit pi dialul Elanului, s-au aflat 1230 stânj(eni) de 8 palme, și la mijloc mai lățindu-să hotarul s-au aflat 1287 stâ(n)j(eni), și despre apus s-au aflat 440 stâ(n)j(eni). Și așa s-au închiet tot hotarul Florenilor.

Și trăgându-să și parte Grigoriceștilor pin capul hotarului despre răsărit pi dialul Elanului, care este în iasta parte, i-am scos din parte(a) Florenilor de la bătrânii lor, și din gios s-au aflat 180 stânj(eni) iar la mijloc s-au aflat 128 stâ(n)j(eni), iar la capul hotarului despre apus în pădure s-au aflat 60 stânj(eni). Aceste hliză merg până aice din dealul Elanului până în pădure. Iar hotarul Mihoniei ce purcede de aice în gios despre răsărit merge tot deopotrivă cu acest hotar pi dealul Elanului, iar despre apus nu merg la pădure, tâlnindu-să cu hotarul Spinenilor. Și trăgându-să iarăș pi dialul Elanului la capul hotarului despre răsărit s-au aflat 332 stâ(n)j(eni), parte(a) Gligoricii.

Și iarăș la răsărit pi dialul Elanului, parte(a) răzășilor s-au aflat 1012 stâ(n)j(eni) tot hotarul cu parte(a) Grigoricii, iară la capul hotarului despre apus s-au aflat 1067 stâ(n)j(eni), care intră aceste părț(i) a răzășilor, având și răpos(atul) postelnic Lupu cumpărături, după cum arată izvodul carile i s-au dat de toată socoteala acestor sate, și precum i s-au scos toate părțile răposatului din trei aceste sate pi zapisă ce au avut. Care fiind toț(i) răzășii față nu s-au cunoscut că sânt nici unii bănuiț(i), și învoindu-să răposat(ul) postelnic Lupu cu răzășii ca să-i de parte din toate hlizile deoparte, și cu voe tuturor i-au ales parte(a) din sus, de unde s-au pus piatră în capu hotarului despre răsărit, de unde să înpreună hotarul Șolomonilor cu a Ciorănilor din moviliță, de unde s-au pus piatră în gios pi dialul Elanului până într-altă moviliță, ce este drept Raiu, și alăturea cu movilița pi din gios este o râpă ce merge la Elan .

Care și în movilița aceia s-au pus piatră, care au cuprins din piatra din sus până în piatra din gios pi dialul Elanului 1031 stâ(n)j(eni) pol, parte(a) răposat(ului) Lupu Costachi postelnic, iară la mijloc mai lățindu-să hotarul au cuprins 1183 stâ(n)j(eni), din piatră din sus de la mijloc până în piatra din gios ce s-au pus în costișa vâlcelii Florenilor despre răsărit, și despre apus la pădure din piatra ce s-au pus în costișa văi(i) Bratului până în piatra ce s-au pus din gios în margine(a) drumului ce merge pe supt margine(a) pădurii s-au aflat în parte(a) răposatului postelnic Lupu 268 stâ(n)j(eni), îngustându-să hotarul despre apus. Și după ace măsurare s-au închiet toată parte(a) răposatului postelnic Lupu Costache dintru aceste patru hliză.

Iar pentru din Miho(a)ni fiind hotaru(l) mai scurt, după cum au arătat mai sus, și rămâind acel hotar tot în parte(a) răzășilor, iarăș cu toț(i) răzășii s-au socotit și s-au mai scăzut răposatului postelnic Lupu dintru ace parte și s-au dat răzășilor ca vie deopotrivă.

Osăbit și ace al doile hotarnică din 7275 <1766> sept(embrie) 20, adeverează hotarnica de mai sus pomenită și face alegere(a) părții Șoitului a dumisale vornicului Vasilie, stâlpind cu pietre, cum și al triile hotarnică din 1766 noem(vrie) 30, iarăș asămine adeverează hotarnica de mai (sus) pomenită, arătând și curgirea moșiei Ciorănii i Florenii, care merge și să înfundează la lacul îngrădit, cum au îndreptat marginile în linie dreaptă, care lacul îngrădit este semn vestit și colți a moșiilor ce curg din sus și din gios, precum să arată în hartă.

Osăbit chemându-să și pi răzășii de Spineni la fața locului, au arătat răzășii ce sânt pi giumătate de parte(a) din sus a Spinenilor, cum că fac pritenție ca să cuprindă izvoarăle de pi vale(a) Mățiana cu un zapis vechi de schimbătură pe această giumătate de Spineni, întru care intă altele, arată scriind și izvoarăle din Mățiana, însă cu ce dovez(i) și cu ce temeiu de hotarnică, nu arată.

Iar dum(nea)lui vornicul Vasile, atât după p(i)etrele vechi și după bourii care astăz(i) sânt la fața locului, și după hotarnicile vechi de mai sus pomenite, cum și după mărturisire a răzășilor din Mihoane, și mai ales a unui diacon Gheorghie, om bătrân, carile de față au mărturisit cu giurământ cum că vale(a) Mățiana cu izvoarăle s-au stăpânit tot de Costăchești, fără de pricină, cunoștința mă dă că după ace veche stăpânire să cuvine sătăpânească dum(nea)lui vor(ni)c(ul) și de acum înnainte cu pace, iară hotărârea rămâne ca să să de către Cin(sti)tul Divan.

1812 sept(emvrie) 15.

Iscălit Andrunache Donici agă, hotarnic.

<La sfârșitul documentului>: Hotarnica Ciorănilor și Puțănilor la 1812 sept(em)v(rie) 15.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mitropolia Moldovei, IV/9. Copie.

503 **1813 octombrie 5**

Scrisorile Murgeştilor ci mi s-au triimis de la Eş(i)

(1)813 oct(ombrie) 5

Velet	Luna	
-	mart(ie) 21	Zapis vechi cu suret în dos de la Cozma şi fimeia lui Sămina, fata lui Pobircu de Murgeşti că au vândut lui Frăţian de Orzăşti giumătate de bătrân din Murgeşti, însă din parte(a) din mijloc şi din parte(a) din sus cu tot venit(ul).
7158 <1650>	iuli(e) 7	Suret iscălit de Neculai Dediulesc din 1779 apr(ilie) 19 di pe o înpărţală din velet(ul) arătat la margine cum s-au înpărţât moşie Orzăştii pe cinci bătrâni după giudicata ce au câştigat Frăţian asupra lui Caracaş înainti(a) lui Vasâle v(oe)v(o)d.
7239 <1731>	apr(ilie) 13	Zapis de la Crăstâna Burghelo(a)e şi Andrei Burghele la mâna preotului Ioan Tufă i Mihăil Spătar, şi Lup(u), şi Mihalachi Pătrunsul, că li-au vândut 2 ½ bătrâni din sat din Murgeşti.
1795	mai 29	Mărturie hotarnică de la Ioniţ(ă) Cotae la mâna răzăşilor, nepoţi lui Frăţiian, că au măsurat moşie Murgeştii, alegându-s(e) numai pe doi bătrâni, şi au deosăbit partea nepoţilor lui Frăţiian în giumătate, în parte(a) din sus dându-le zăce stânj(eni) mai mult, care să-i răspundă lui Tufă.
1801		Izvod de scrisorile ce s-au luat din mâna răzăşilor de Murgeşti la giudicata ce-au avut cu preot(ul) Ion Streche ot Mânjăşti şi s-au dat la mâna preotului, prin care arată că au fost şi o hotarnică a lui Tufă, răzăş a lor.
1806	av(gus)t 15	Mărturie hotarnică tot de la Ioniţ(ă) Cotae şi alţii prin care hotărăsc moşie Murgeştii şi aleg parte(a) lui Tufă, a patra parte din tot trupul moşii, după zapisul de cumpărătură din 7239 apr(ilie) 13, de la Cârstâna Burgheloae.
1806	av(gus)t 15	Însămnare de socotială asupra alegirii părţii lui Tufă din moşie Murgeştii după care i să vin 197 stânj(eni), 2 palmi, 6 parmace în lat din tot trupul moşii.
1806	av(gus)t 26	Spiţa niamului ce să tragi din popa Ion Tufă în care arată că au avut cinci ficiori şi feti ce au rămas părtaş(i) în moşie lui.
1806	av(gus)t 26	Zapis de la post(elni)ce(lul) Ştefan Negruţi zăt Tufă şi Ştefan Tufă prin care schimbă cu dum(nealui) spat(a)r(ul) Niculai Stratilat trii părţi din bătrânu(l) lui Tufă din Murgeşti 118 stânj(eni), 3 palmi, 2 par(mace).
1806	av(gus)t 26	Sânet(ul) lui Ştefan Negruţi i Ştefan Tufă pentru trii sufleti ţâgani ce au priimit înainti din tocmala ce au avut pentru schimbul arătat.
1806	av(gus)t 26	Vechilăc de la Ştefan Tufă lui Ştefan Negruţi să stei faţi din parte(a) tuturor la întăritura zapisului de schimbu.
1806	av(gus)t 27	Două sâneturi a lui Ştefan Negruţi i alt(ul) a lui Ştefan Tufă că au priimit 106 lei ce li s-au dat adaos pe lângă ţâganii de schimbu.
1806	av(gus)t 30	Zapis de la ficiorii şi fetile Săminii, fata popii lui Ion Tufă, prin care vând şi ei la dum(nea)l(ui) spat(a)r(ul) Nicolai Stratilat a cince(a) parte a lor din bătrân(u)l lui Tufă, 39 stânj(eni), 3 pa(lme), 6 p(a)r(mace), din moşie Murgeştii.
1808	ghenar 20	Zapis de la Ştifan Tufă, ficior Ileni(i), şi preot(ul) Filip, i preot(ul) Ioan, ficiori Anuşcăi, la mâna lui Ştefan Negruţi zăt Gavril Tufă, precum că schimbul ce-au făcut el din parte(a) lor cu dum(nea)l(ui) spat(a)r(ul) Nicolai Stratilat iaste priimit de dânşii şi ş-au luat şi fieştecare parti(a) sa.

1808	Mai 7	Jaluba dumn(ealui) hatm(anul) Nicolai Stratilat cătră divan că răzășii de Murgești vor să tragă în parte(a) lor giumătate din bătrânul lui Tufă cu cuvânt că numai giumătate de bătrân ar fi având niamu(l) lui Tufă. Tot în dosul acei jalube carte(a) de la divan cătră is(pravnicii) de Vaslui să me(a)rgă la stare(a) locului să cercetezi și cât să va alegi parte(a) lui Tuf(ă) să o deoasăb(e)ască făcând mărturie și hartă.
1808	iuli(e) 20	Mărturie de la Co(stan)nd(in) Negre, is(pravnicul) de Vaslui, arătând că au mers la stare(a) loc(u)lui și au aflat că moșie Murgeștii s-au cumpărat din vechi de preot(ul) Ioan Tufă și apoi au priimit și pe alți trii tovarăș(i), înpărțându-ș(i) moșie deopotrivă în patru părți, iar mai pe urmă învoindu-s(e) urmașii acestora între dânși(i) au priimit părtaș și pe un Postolachi Budace, înpărțând moșie în cinci părți

Stânj(eni)	Palmi	Parmaci	Curmezâș(ul) moșii Murgeștii.
1084	6	-	Capăt(ul) dispre Cordeni.
546	4	-	Capăt(ul) dispre Munteni.
828	4	-	Mijloc(ul) pe dialu(l) Băhnarii.
705	-	-	Tij pe dialu(l) Dobârcenii.
3164	6		Fac piste tot.
2373	4		Să scad trii părți ci să liapădă.
791	1	4	Rămân buni tot trup(ul) moșii.
395	4	6	Să scadi în giumătate ce s-au luat de către preot(ul) Ion Streche.
395	4	6	Rămân a răzășilor de Murgești.
296	5	4	Tij să mai scad trii părți a trii niamuri de răzăș(i) bez Tufă.
98	7	1 ½	Rămâni a patra parte a niam(u)lui lui Tufă.
10	-	-	Au să mai tragă niam(ul) lui Tufă de la preot(ul) Streche.
108	7	1 ½	S-au ales toată parte(a) Tufeștil(o)r.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 577/10. Original.

503a **1813 septembrie 6**

Noi Scărlat Alexandru Calimah voevoda, cu mila lui D(u)mnezeu domn Țării Moldavvii. Fiind că după giudecata ce s-au căutat la Divan de fați înnainte noastră și a tot Sfatul între șat(rarul) Grigoraș Scărlet și între Costache Lambrino, ginerile stol(ni)c(ului) Vasâle Potlog, prin vechil Costandin Tăutul diiac, după nemulțămire ce au arătat șat(rarul) Scărlet asupra socotinții giudecății dum(i)lorsale veliților boeri la anaforaoa de înștiințare cuprinsă, vrând Lambrino a-l scoate din casa de pe moșie Ghermăneștii, de la țân(u)t(ul) Fălciiului, înpotriva scrisorii din anii 1806 ghenari 30, prin care să cuprinde învoiala și așăzare ce au făcut el cu stol(ni)c(ul) Potlog și cu soru-sa Safta, socrii lui Lambrino. S-au dat domnia(s)ca noastră hotărâre ca șat(rarul) Scărlet în putere acei arătate scrisori de învoială să șadă să s(e) odihniască în casa sa, făcându-și și hrana trebuincioasă pe ace moșie fără nici o supărare despre Lambrino și despre oamenii săi, până când îș(i) va dezbate prin giudecată părțile sale de moșie, și atunce să va muta cu lăcuința pe moșie sa, rămâind slobozi Ghermăneștii despre legătura scrisorii acei de învoială. Și toate păgubirile câte să vor dovedi prin cercetare dum(i)lorsale ispravnicilor țân(u)t(u)lui că-i va fi pricinuit Lambrino pân(ă) acum, să i să înpliniască ca să nu să arăte cu al doile jalobă cătră domnie me. Aceasta hotărâm și poruncim.

1813 săpt(emvrie) 6.
(Locul peceții g(os)pod).
Procit 2 log(o)f(e)t.
Întocma de pe condica Divanului.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 9/45. Copie, difolio.

504 **1813 decembrie 2**

Cu mila lui Dumnezeu
Smeritul mitropolit Gavriil a Chișinăului și a Hotinului

Fiind că în pricina de giudecată ce să caută la acest department între bo(i)eriul din Moldova com(i)s(ul) Teodor Sturdza, și între dum(nea)lui pah(a)r(ni)c(ul) Neculaiu Catargiu pentru înpresurare(a) ce arată dum(nea)lui că pătimești moșie dumis(ale) Cobâlile de la țin(u)t(ul) Soroca dispre moșie Cunice ci esti a dumn(ealui) com(i)s(ului) Sturza, și fiindcă la mâna dumis(ale) s-au văzut doauă hotarnice asupra moșii Cunice care nu sânt potrivite la măsură, căci una cuprinde mai mult loc și alta mai puțin, dar și la mâna dumis(ale) pah(a)r(ni)c(ului) s-au văzut alte scrisori o mărturie din anii 7149 de la Ștefan biv log(o)f(ă)t, pârcălabu(l) de Soroca, în care să cuprinde că răzășii de Cunice s-au înnvoit cu pah(a)r(ni)c(ul) Gheorghie Catargiu, strămoșul dumi(sale) pah(a)r(ni)c(ul) Neculaiu că hotar(ul) între Cobâle și între Cunice să fie o poiană ci esti între aceste doauă moșii, care poiană acum esti cuprinsă în hotarul Cunicii, și pentru că alte scrisori afară de această mărturie din 7149 nici la o parte, nici la alta nu s-au văzut, s-au cunoscut că după harta de stare(a) locului și după mărturie pomenită, moșie Cobâlile să înpresoară de cătră moșie Cunice cu o mare bucată de loc, și dum(nea)lui pah(a)r(ni)c(ul) au arătat că au avut necurmată stăpânire cu hotar dispărțitor ace(a) poiană pân(ă) la hotărâtura banului Costandin Vârnav din let 1793, iar de atunce(a) și pân(ă) acmu n-au stăpânit, și a să da acmu sfârșit pricinii de aice nu s-au putut, neavând giudecata știință pân(ă) la hotărâtura din 1793, cine au stăpânit ace(a) bucată de loc; și cerând trebuința să să mai facă cercetari la stare(a) locului, ca din oamenii bătrâni să să dovedească cine au stăpânit ace(a) poiană cu locu de pricină pân(ă) la hotărâtura banului Vârnav, Departamentul au făcut cerire cătră noi ca spre discoperire(a) adivărului să să de(a) această carte de blăstăm.

Drept aceia să dă această carte a noastră de blăstăm asupra celor ce vor tăgădui adevărul, atât asupra lăcuitorilor din numitile moșii, cât și asupra megieșilor înpregiurași, ca să mărturisască știința ce vor fi având cum s-au stăpânit din vechi aceste moșii și mai ales de cine s-au stăpânit locul de pricină pân(ă) la hotărâtura banului Vârnav, și asupra tuturor acestora zicem, de viiața lor, de ostinelile lor, de sudorile lor, de dobitoacile lor, de chivernisălile și de toată averea lor, parte să nu aibă, ci ca fumul și ca praful cel spulbără vântul de pre fața pământului, toate să fie întru pierzare și pi(e)ire de toate ale lor cele văzute ca de averea dreptului Iov, diavolul să să atingă oftând și tremurând târându-să pre pământ, ca Cain să fie în toată viiața lor, moștenind lingă aceste și bubile lui Ghiează, și în grabă giudecatalui Dumnezeu să-i agiungă la cele văzute de ochii lor, și după moarte trupurile lor să rămâie întregi și nedizlegate, iar care vor mărturisi tot adevărul în frica lui Dumnezeu, să fie (i)ertați și blagosloviți. Amin.

În Chiși(nău), an 1813 dec(emvrie) 2

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 425/226. Original, difolio, sigiliu oval.

505 **1813 decembrie 28, Iași**

Manolache Radu biv vel sărd(a)r adiverez că după hotărâre(a) și legătura svintelor tractaturi fiind îndatorit ca să mă disfac de moșâile ce am avut în ceia parte din a stânga Prutului, și având și la țân(u)t(ul) Eșâi o moșâe sat întreg Lucăcenii și săliște(a) Boianile, și Puțurile numindu-să în scrisorile vechi, m-am alcătuit cu dum(nea)l(ui) pit(arul) Enăcache Bănariul, supusul a pre înaltei înpărățâi Rosâii și am făcut schimbu dând eu dum(i)sale această moșâe Lucăcenii din a stânga Prutului cu toati acareturile ce sânt pe dânsa și dum(nea)lui din potrivă încă mi-au dat aice din a driapta Prutului moșâe Luceștii la țân(u)t(ul) Tutovii, a trie parte din pol sat Buhăeștii și a trie parte din pol sat Comăneștii la țân(u)t(ul) Vasluiului, cum și cinci pogoani vie la Odobești, ce toate acestea li-au avut zăstre și clironomie soțâia dum(i)sali.

Deci de astăz(i) înnainte și în veci să aibă dum(nea)l(ui) pit(a)ru(l) a stăpâni moșâe Lucăcenii ca pe a dum(i)sali driaptă ocină și moșâe cu toate acareturile ce sânt pe dânsa după cuprindere(a) scrisorilor ce am dat dum(i)sali, și eu încă să-mi stăpânesc moșâile și pogoanile arătate ce mi-au dat dum(nea)lu(i) aice în a driapta Prutului cu toate acareturile ce sânt pe dânsăle nesupărat de către nimine după numele scrisorilor, fiind schimbul acesta săvârșât cu învoire și bună priimire despre amândo(u)ă părțâle, dând eu dum(i)sali această scrisoare de schimbu, iscălită de însumi i de soțâe me(a), fiindu-mi zăstre moșâe Lucăcenii, mărturisâte de marturi, încredințată de cin(s)t(itul) general consulat a măririi sale a toată Rosâe și de d(umnealo)r bo(i)erii Divanului Moldaviei, priimind și eu asămine de la dum(isal)e.

1813 dec(em)v(rie) 28.
În Iaș(i).

Manolachi Rad(u) bi(v) s(ăr)d(ar) <m.p.>.
Elenco Gheuca <m.p.>.
Grigori Potlog, martur.
Iordachi Br(…), martur.
Marturu Gavril sulger Radoveci.

Comitetul

Viind și înainte(a) noastră cu această scrisoare de schimbu amândouă părțile și încredințându-ne că acestu schimbu este săvârșit cu bună priimire amânduror părțil(o)r s-au încredințat și de către noi.

În Eși la anul 1813 decemv(rie) 28.
(…) <m.p.>.
(…) <m.p.>.
Ianachi Donici agă <m.p.>.
S-au trecut Mihălachi (…) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 413/54. Original, difolio.

---

506 **1814 ianuarie 10**

După legătura tractaturilor de încheerea păcii la trecutul an 1812 între înpărăția Rosii și a Porții Otomanicești hotărându-să o de istov disfacire dispre amândouă părțâle supușilor a înnaltelor arătate curți, nevoit fiind de a mă disface și eu mai gios iscălitul sărd(arul) Manolachi Rad(u) de moșia Lucăcenii, ce am avut de zăstre în a stânga Prutului, în publică am făcut schimb această moșie cu dum(nea)lui pit(arul) Ianacachi Bănar, ci vo(i)ește a fi cu lăcuința piste Prut, dându-o dumn(ealui) prin scriosare de schimb, și dum(nea)lui mie dinpotrivă aici moșia întreagă Luceștii la țân(utul) Tutovii i a treia parte din pol sat Buhăeștii și a treia parte din pol sat Comăneștii la țân(utul)

Vasluiului, și cinci pogoani vie la Odobești. Însă acest schimb nu este schimb desăvârșit între noi, ci iconomicos[1], și ori când va voi milostiv(ul) Dumnezău, sau locurile aceste(a) să-s(e) înpreune după cum au fost, sau stăpânirea să-s(e) schimbe și să nu fie nici o îngrijire de a stăpâni fieștecine lucrul său, atunci îndată să-mi eu eu moșia mea Lucăcenii în stăpânirea mea, și dum(nea)lui pit(arul) moșiile dumn(ealui) făr(ă) de nici un cuvânt de pricinuire, căci așa ne este și așăzarea între noi. Iar păr(ă) atunci moșia Lucăcenii să-s(e) ocârmuiască de către dum(nea)lui, dându-mi mie pe tot anul venitul ca va (i)eși di pe dânsa, cum și moșiile dumn(ealui) pit(arul) de aici să-s(e) ocârmuiască de către mine, iar venitul să-l dau dumn(ealui), urmându-să aceste(a) păr(ă) când vom lua fieștecare drept lucrul său în stăpânire sau în vremea noastră, sau în vremea moștenitorilor noștri, și scrisorile moșii mele au rămas la mine, cum și scrisorile moșiilor dum(i)s(ale) la dum(nea)lui. Și spre încredințare s-au făcut două asăminea scrisori, aci(a)stă iscălită de mine la mâna dum(i)s(ale), și acee iscălită di dum(nea)lui la mâna mea.

1814 ghen(a)r 10

Manolachi Rad(u) sărd(ar) <m.p>.
Elenco Gheuca <m.p>.

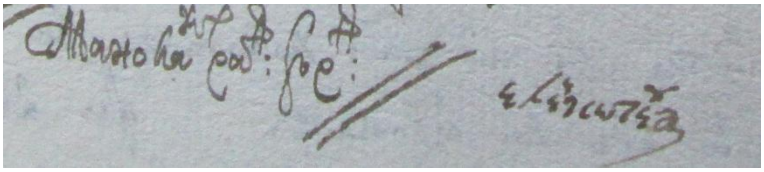

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 413/62. Original.

---

[1] înșelător, nesincer.

507 **1814 martie 16**

Io Scarlat Alexandru Calimah v(oie)v(o)d, cu mila lui Dumnezău domn Țării Moldavviei.

Credincioși bo(i)erii domnii mele, dum(nea)ta Costandin Sturdza biv vel com(i)s i dum(nea)ta Ioan Costachi biv vel stol(ni)c, sănătate. Domnii mele au dat jalobă dum(nea)lui stol(ni)cu(l) Ioan Codrianul arătând că în moșiile Brețcanii, Negrileștii și bălțile Gemine ce sânt din a stânga Prutului având și dumn(ea)lui părți, partea lui Drăgan armașu(l) în numitele moșii, zăstri de pe maică-sa sărdăriasa Catrina, fiica stolnicului Toma Luca, care cu nedreptati stăpânindu-să de către famelie dumilorv(oa)st(re), la anul 1800 s-au giudecat cu răposatul spat(ar) Ștefanachi Sturdza și cu răposatul spat(ar) Grigoraș Costachi, fiind pah(a)r(nic), și hotărând giudecata ca să-ș(i) ia dumn(ea)lui stol(ni)cu(l) părțile lui Drăgan armașul din numitele moșii, răposații pomeniț(i) mai sus bo(i)eri iarăș au prelungit cerând vade, dându-i și în scris că dacă la vade, adecă la 1801 ghenar nu-ș(i) vor aduci alte dovezi, atunce să-ș(i) ia stolnicul partea lui Drăgan armașul în stăpâniri din numitile moșii, la care vadea aflându-să răposatul spat(ar) Ștefănachi Sturza în Eși cu jaloba ce-au dat stolnicul l-au tras în giudecata Divanului unde au dat răspuns că nici au mai găsit alte scrisori, nici are nedejdi a mai găsi, și tot atunce s-au scris și răposatului Grigoraș Costachi arătându-s(e) pricina, și că de-au găsit alte scrisori să vie spre înfățoșare. Răposatul priimind carte au dat și sânet de priimire(a) ei și cum că în urmă va face înștiințari logofiții. Dum(nea)v(oa)str(ă) știind pricina nesfârșită cu stolnicul în vremea prothihmii a-ț(i) desfăcut numitele moșii fără a înpărtăși pe stolnicul cu driaptă partea sa, pentru care cerșind dreptati. Scriem domnie mea dumilorv(oa)st(re) ca la 20 zile a viitoarei luni maiu negreșit ori însuș dumn(ea)v(oa)str(ă) sau vechil deplin răspunzător să vă triimetiți cu toati scrisorile și dovezile ce veți avea ca să dați răspuns la cerire(a) stolnicului Ioan Codrianu spre curmare(a) aceștii pricini, căci de nu veți fi următori, ori însuș a veni sau vechili a vă triimete, în puterea dovezilor ce are dumn(ea)lui stol(ni)c(ul) Codrianu i să va da cartea domnii mele de hotărâre(a) giudecății și în urmă ori ce arătare veț(i) faci nu vi să va da nici o ascultare, și să triimetiț(i) înștiințare către dumnealui vel log(o)f(ă)t al Țării de Gios vă a-ț(i) văzut poronca aceasta și că veț(i) fi următori a veni la vadeoa ce vi s-au pus.

1814 mart(ie) 16
Procit vel log(o)f(ă)t.
S-au trecut la condică. / No. 42.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/63. Original, sigiliu mic octogonal.

508 **1814 mai 9**

După giudecata ci au avut dum(nealui) șă(t)r(arul) Scărlit cu dum(nealu)i Costachi Lambrino prin vichil dum(nealu)i Costandin Tăutu diiacu, s-au hotărât di către mării sa vodă ca prin cercetari cinstitii Isprăv(ni)ci(i) să i să înplâne(a)scă toati păgubirili câti i s-au pricinuitu numitului șe(t)r(ar) până acum dinspri dum(nealu)i Costachi Lambrino. Cinstita Isprăv(ni)ci(e) ne-(a)u rânduitu ca să mergim la stari locului și să facim circitari cu amăruntul și în frica lui Dumnezeu.

Dici noi mărgându la fața locului la satul Stoéșești, am intrat în circitare, întâiu pentru tăiare gardului și după dovidiri(a) ci s-au făcut la stari locului s-au găsât 5000 mii pari tăiați, ci au fost țarina îngrădit(ă) di giur înpregiur, ci arată într-o mărturi(e) ci s-au mai făcut cercitari în anul 1813 feur(ar)i 19, ci arată lăcuitori(i) din satul Stoéșești ci au avut arături înlăuntru gardului, cum că țarina au fostu arată mai multu dicât giumătati. Cari 3 pământuri di popușoi au fostu răsăriți și și alti pământuri atunci să sămăna.

Și mai mărturisăscu o(a)mini(i) ci au lucrat acei țarină că în zio ci au vinit dum(nealu)i sărdarul Costachi Lambrino di au tăiat gardul, 8 pluguri au fostu umblând pi brazdă și pi toati le-(a)u dat afară, și au tăiat și câti câtiva pluguri, și pi doi plugari i-au bătut, iar ciialanți plugari au scăpat cu fuga.

Iar diosăbit di țarină au mai fost și câtiva curături, au mai fost în vrime aciia cari sânt fați și acum făcutu în păduri cu toporul, carii dintr-aceli curături di popoșoi s-au dovidit di către rânduiții mazili ci au cercetat în vreme aceia în anul 1813 feurir 19, undi fați fiind și vichilul dumi(sale) sărdarului Costachi Lambrino și arătă prin mărturii că au luat 300 baniți popoșoi dijmă osăbit, cum și 40 câti cânepă și 600 verzi curech(i)u s-au luat tot dijmă, și au mai dat 19 lei bez 9 mei, cari acești bani și aciști 9 mei le-(a)u luat dumi(sale) post(elnic) Mateiiu pre învoială ci au făcut dumi(sale) șe(t)r(arul) Grigoraș Scărl(e)t pentru că nu le-(a)u învoit dum(nea)lui Costachi Lambrino pe moșii; tij trii bărbici ci i-au avut lăsați de sămi(n)ță, i-au mai luat trei cârlani miori, tij au mai luat osăbit 60 vedri vin ci le-(a)u avut dumi(sale) și(t)r(arul) Scărlăt prin învoiala cu zapis cu unii și alț(i) pentru păduri i le-(a)u luat tot dumi(sale) Costachi Lambrino, cum și păntru o delniți di fân părințască iar(ă)și i-au luat și au făcut-o imaș vitilor dumi(sale) Costachi Lambrino.

Iar păntru pământul ci l-au avut părințescu dumi(sale) șe(t)r(arul) Scărlit cum și alți s-au stăpânit tot de către dumi(sale) Costachi Lambrino, cari la acesti cercetări ci s-au făcut di către mazili(i) ci au fostu rânduiți în anul 1813 fiurir 19, fi(i)nd fați și vichilul dumi(sale) Costachi Lambrino n-au tăgăduit.

Diosăbit ne-(a)u mai arătat dumi(sale) șa(t)r(ar) Scărlit o circitari a dumi(sale) stolnecului Ion Codre(a)nu, fiind ispravnic în vrime(a) aceiia, că prin cercitari ci au făcut, undi fi(i)nd fați și dum(nea)lui Mateiu Costachi, s-au dovidit că toati jalobili i-au găsât adevărate, și încredințază printr-o mărturii cari iasti fați la mâna dumi(sale) ș(et)r(arului) Grigori Scărlăt.

Iar acum după ci s-au început a să căuta giudecată între dumi(sale) Costachi Lambrino și întri dumi(sale) Grigori Scărlit în anul trecut au pus dumi(sale) Costachi Lambrino lăcuitori din satul Ghermănești și au făcut țarină tot undi au fost țarina cari s-au tăiat di către dumi(sale), ci să pominești mai sus și au sămănat grâu și orzu și mălaiu, cari prin circitari s-au dovidit că au ieșit dijmă 30 clăi grâu, cari am socoti 6 chili grâu că au ieșit, la cari circitari vechil dumi(sale) n-au fostu pentru că n-au voitusă rânduiască.

Diosăbit au mărturisât un Ghiorghii Mocanucă la strângiri dejmă di popușoi și altile au intrat di au dijmuitu și grădinili dumi(sale) di lâ(n)gă casă și le-(a)u dejmuitu și l-au dejmuitu di toati. Și prin circitari ci am făcut înștiințem cinstita Isprăv(ni)ci(e).

1814 maiu 9.
(…) <m.p.>.
(…) Stoian căp(i)t(an) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 9/46.

---

509 1814 mai 24, Pupezeni

Noi cei di mai gios iscăliț(i) adiverim că la trecuta lună noemvr(ie) când naprasnica boala ciumii cuprinsăsi întru lucrari di răutate atât târgul Galații, cât și tot țin(u)t(ul) Covurluiului, undi aflându-si trăitor și post(elni)ce(lul) Iordachi Zorilă, cari sâmțându-si molipsit mai ales și bolnav și luond voi(e) de la dum(nea)lor boerii parcalabii ca să iasi cu hotărâri numai păr(ă) la sat Crăeștii să șadă, undi în loc să-s(e) oprească la numitul sat, văzându-si să vedi la slăbăciuni au năvălit la casa părințască și frații săi aice în satul nostru Pupezănii din țin(u)t(ul) Tutovii cu calabalâcu(l) ce au avut di înpréună, cari fiind trécut după doauă sau trii ceasuri sau și săvârșit și au rămas casa părințască în văpai, căriia i sau și dat foc de către dum(isa)li spatar(ul) Gavril Iamandi, fiind asupra carantinii, din cari întâmplari fraților mortului li s-au pricinuit îndestulă păgubire, precum deosăbit izvod ci au la mână să va videa.

Mai rămâind un car cu calabalâcure di a săvârșitului la satul Crăéștii și după a sa hotărâre aducându-si iarăș aice și stându câtăva vremi, după cerire(a) dum(i)sali Catincăi Zoril(ă), soțiia săvârșitului ca să fii în purtarea sa di griji, viind dumi(sale) spat(arul) Iamandi și deșchizându toati lucrurili i le-au făcut diplin teslim, pi cari avându-li slobodi câtăva vremi, când din poroncă noi satul eram supuș(i) a li păzi, pentru cari ca nu din întâmplari pierzându-si céva să rămânem platnici, afară de oamine de rând ci dăm pi t(oa)tă zâoa, am fostu tocmit și arnăuț(i) de pazi. Dar dum(nea)ei Catinca Zoril(ă) piste doa săptămâni după ci toată avere(a) mortului o ave(a) în mână cu izvod priimită cu cari au urmat ci au voit, le-au lăsat slobodi în izlaz fără nici o îngrijiri, și pi ascunsu și fără nici o știri au fugit, după cari prinzând vesti di întâmplari și adunându-ni tot satul, cum și mazilei rânduiț(i) de paza carantenei, celi ci s-au aflat le-am dat iarăș(i) asupra fraților mortului, căci după urmari(a) ci rămăsăsi, niavând cini li (că)[1]uta, pute(a) cu totul di a si prăpădi, di cari arătându-ni postélnic(ul) Nistor, fratili mortului, că un sâpet în cari era(u) celi mai alese lucruri, argintării, bani și scrisori, lipsești; După ce(a) cu amaruntul cercetare ci am făcut s-au găsit mestuit întru o groapă de bordeiu, în cari lăcuia maica dum(i)sali Catincăi, fiind rămasi în carintină aice. Și fiind că dum(nea)ei sâpetul l-au avut slobod, deșchis, și toati lucrurili pi mâna dum(i)sali, și acum priimindu-li di la fraț(i) toati, după poronca di înplinire ci au adus și arătând că din sâpet ari scăderi, noi mărturisâm că di însăș dum(nea)ei când îl ave(a) deșchis și fugind pi ascunsu l-am găsit mistuit, când de fața cu maica dum(i)sali Catincăi, atât celelante lucruri precum s-au aflat, cât și sâpetul supt peceti, s-au dat pi sama fraților săvârșitului, cari au stătut neclintiti pără când din poronca cinstitei isprăv(ni)cii au vinet înadinsu rânduit di li s-au făcut pesti tot scriiri, cerând amândouă părțili înpăcari și desfacere, când niputându-si înpăca au rămas tot supt pecete(a) ispră(vni)cie(i).

Acum la luare(a) lor di aice, cel mai mari aflându-si la Eş și ceialanți casaş(i) neștiindu-li pi toati cari pe undi sânt supusi / căci casă niavând ca să li ții pi toate la un loc, mai ales temându-si și di vreo prădăciuni, le-au avut supusi pe undi au putut / ca după poroncă să li facă teslim, afară de supărul ci au pricinuit celorălanți casaş(i) pi cari i-au îngrozit (ed)[2]cliu[3] gospod, spărgând pără și lăzili cu zăstre copililor fete mari ci sânt și făcându-li îndestulă trăsură, dar pi frateli cel mai mic l-au și râdicat purtându-l p(r)in Covurlui supt pazi întru asămănari di vinovat, pi cari la sat Crăeștii l-au și pedepsit cu batai. Toati acesti arătate fiind adivărati și cu urmari întocma precum am văzut dăm această mărtruii în frica lui Dumnezău, să fii di credinți.

(1)814 maiu 24
Satul Pupezăni

Mihalache Lupașcu post(elni)ce(l) <m.p.>.
Costandin (...) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 577/61. Original.

---

[1] Rupt.
[2] Pătat.
[3] slujitor (cu rang inferior) la Curtea domnească.

---

510 **1814 iunie 23**

Pentru pricina di giudecată ci urmiază între noi cei mai gios iscăliți și între dumn(ea)lui comis(ul) Constand(in) Sturdza pentru moșâe Brițcanii, Negărleștii[1] și bălțâle Gemine și cu gârlile din Prut, fiind sorociț(i) cu carte g(os)pod am vinit să mă giudec, și fiind că dumn(ea)lui comis(ul) Costand(in) Sturza n-au mai putut șăde(a) în Eși păr(ă) să viu și eu, au făcut arătare dumisale vel log(o)f(ă)t(ului) Costand(in) Balș și dumisali vel vor(ni)c(ului) di aprozi Costachi Canta, cum că scrisorile ci avem asupra pomenitelor mai sus moșâi sânt la mine stol(ni)c(ul) Ion Costachi (precum așa esti) și cum că mă lasă tot pi mini și din parte(a) dumisali vichil diplin răspunzătoriu, și ce voiu faci eu să fii bini făcut și di către dum(nea)lui comis(ul). Deci încredințându-mă de la dumn(ea)lor bo(i)erii arătați pentru răspunsul dat di dumi(sale) comis(ul) am socotit prelugire vremii și cheltuiala ci ari să ni pricinuiască aciastă giudecată și la o parte și la alta căutându-o cu luminatul Divan păr(ă) va lua sfârșât. Și într-un cuvânt cu stol(ni)c(ul) Ioan Codrianu unindu-mă cu bună priimire(a) și voința noastră am ales giudecători să ni fii la aciastă pricină pe dumn(ea)lui vor(ni)c(ul) Neculaiu Hrisoverghi i pe dumn(ea)lui cam(i)n(a)r(ul) Panaite Cazamir și pe dumn(ea)lui cam(i)n(a)r(ul) Enacachi Pruncul, cari adunându-să la un loc cu toții, noi să avem a scoati toati scrisorile și dovezi ci vom ave(a) amândouă părțile în pricina aciasta să li dăm în mânule dum(i)l(o)rsali bo(i)erilor ceruți di noi să li cercetezi cu luari aminte, și pi toati acele bune adivărati și di credință scrisori a noastri să li giudeci, și pre cum îi va lumina Dumnezeu cu driapta înțălegeri, buna cunoștință și cu curat cuget, aceia ci vor găsi cu cale și cu dreptate să ne hotărască. După a cărora giudecată și hotărâri să rămânem mulțămiț(i) amândouă părțâle fără a ne supune căințăi să fim următori întocma, și în urmă să nu mai facim nici o pretenții asupra aceștii pricini cu giudecată, spre încredințare am iscălit amândoi.

(1)814 iuni(e) 23

<ss> Ioan Costachi și din parti(a) frati-meu Iordachi.
<ss> Ion Codr(eanu) stol(ni)c.

În putere(a) arătatii scrisori mai sus, intrând în cercetare(a) scrisorilor de a îmbe părțâle, cât pentru că dumn(ea)lui stol(ni)c(ul) Ioan Codrianu ari a tragi în parte(a) sa cu stăpânire parte(a) lui Drăgan armașul di pi cari tragi dumn(e)alui din cuprindire(a) scrisorilor amânduror părțâlor nici o îndoială nu ni-au rămas, ci după tot cuvântul dreptății dumn(ea)lui ari să tragă parte(a) lui Drăgan armașu(l), însă fiind că din câti scrisori au arătat la noi amândouă părțâle nu s-au putut dovidi câtă parte au avut anumi Drăgan armașul, di către noi să găsăști cu cali ca după însuș cerire(a) bunului dumisali stol(ni)c(ul) Toma Luca, ci au făcut la let 7257/1748 noemv(rie) 28, când s-au giudecat la răpoosații bo(i)eri Costachi vel vor(ni)c și Iordache Cantacuzino hatman ca adică să i să de(a) parte cât unu(i)e din răzăși, asămine și noi în putere(a) scrisorii aceștie hotărâm ca pi câț(i) răzăși sânt trecuți anumi în ispisocul răpousatului domn Miron Barnovschi v(oie)vod din let 7136/1627 septembrie 1-1628 august 31, cari înpreună cu Drăgan armașul și cu tatăl său Gabără căp(i)t(an) s-au giudecat cu Grigori Urechi, pi atâti părți să să socotiască și satile aceste, Brițcanii, Negârleștii și bălțile; și o parte dintru aceste a lui Drăgan armașul și a lui Gabără căp(i)t(an) să o stăpâniască dum(nea)lui stol(ni)c(ul) Ion Codrianul de veci. Iar în urmă dacă dumn(ea)lui va dovedi cu scrisori mărturii vrednici di credință că au mai cumpărat sau Drăgan armașul sau Gabără căp(i)t(an) parte di la răzășâi arătați prin ispisocul pomenit sau niamul său mai în urmă di la niamul acelora, aceli drepti cumpărături le va tragi dumn(ea)lui stol(ni)c(ul) Ion Codrianul, și fiind că la bo(i)erii Costăchești și Sturzăști, ce sânt astăz(i) stăpânitorii moșâilor acestora, poati să fii niscaiva scrisori arătătoare în câți bătrâni au umblat moșâile din cari să să poată dovidi toată parte(a) lui Drăgan armașul, di către noi să găsăști cu cuviință ca dum(nea)lui stol(ni)c(ul) Codrianu să poată lua carte de blăstăm asupra acelor ci vor ave(a) scrisori și nu li vor scoati, și dacă din ivire(a) scrisorilor să va dovidi mai mari parte lui Drăgan armașul, atunce după scrisori și dovezi o va tragi; apoi și asupra ceriri ci face dumn(ea)lui stol(ni)c(ul) Costachi că adică Drăgan armașu(l) nu ar fi avut și în Negârlești parte, dovedindu-l ispisocul răposatului domn Duca v(oie)vod din let 7174/1666 mart(ie), precum că ar fi dres ispisocul acel de la Alixandru Ilieș v(oie)vod, și undi ar fi zâs numai Brițcanii au pus și Negârleștii. Luând noi acmu sama cu pătrundiri însuș acialaș ispisoc nu-l dipărtiază de a nu ave(a) parte și în Negârlești, precum și însuș carte(a) de giudecată ci mai sus s-au pomenit din let 7257/1748 noemv(rie) 28, iarăș între amândouă moșâile îl faci părtaș cât pe unul din răzăși, și pentru aceia și noi asămine(a) hotărâm ca dintru amândouă moșâile aceste, Brițcanii și Negârleștii, și bălțile arătati, să o aibă și dumn(ea)lui stol(ni)c(ul), cum am zis mai sus, parte(a) lui Drăgan armașul în stăpânire(a) sa, iar moșâe Păcurăreștii cu toati că după ispisocul Ducăi v(oie)vod să dovidești că au fost tot un trup cu acesti moșâi, dar fiind răscumpărătură di niamul Gavrilițăsc de la vor(ni)c(ul) Urechi, rămâni ca numai niamul Gavrilițăsc să o stăpâniască fără să intri la înpărțala aciasta.

1814 iuli(e) 1

<ss> Hris(overghi) vel vor(ni)c.
<ss> Panaite Cazimir.
<ss> Ianacachi Pruncul.

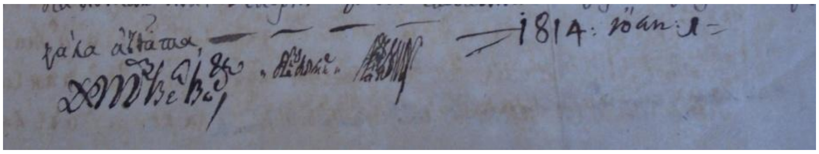

<Pe verso-ul filei a doua>: Asămine(a) scrisoare s-au dat și dum(i)s(ale) stol(ni)c(ului) Ioan Costachi.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/67.

---

[1] Negrilești, partea de jos a satului Brițcani, pe Prut, în gura Largei, ținutul Chigheci.

511 1814 septembrie 7, Ghermănești

Hotarnica Ghermăneştilor.

După luminata poruncă gospod din anu(l) curgător iulie în 22, ce ni-au adus dum(nea)lui serdarul Costache Lambrino către mine spatar(ul) Ioan Jora, rânduit din partea măriei sale lui vodă, și cătră mine aga Costachi Conachi, cerșut din partea serdar(ului) Lambrino, cuprinzătoare: „Că după judecata ce au avut cu șatrar(ul) Gligoraș Scârlet s-au hotărât ca să vinim la starea locului, și față fiind amândouă părțili, cum și vt(ori) post. Matei Costachi, mai întâi să cercetăm și să aflăm pe unde din veachi s-a urmat stăpânirea moșii Ghermănești a sărdarului Lambrino de cătră moșia Stoeșăști a lui vt. post. Mateiu Costachi. După care apoi să scoatim din moșia Stoeșăști o a tria parte și să o dăm supt stăpânirea șatrar(ului) Scârlet, râdicând îndată și pe numitul șătrar de pe moșia Ghermănești, ca să nu mai pricinuiască supărare sărdarului Lambrino, și să-l mutăm cu toate ale lui pe acea a tria parte den Stoeșăști. Și dacă nici la despărțirea Ghermăneștilor de către Stoeșăști, nici la alegirea aceii a tria parte de Stoeșăști nu va naște pricină, să li și stâlpim cu pietri hotare”.

Am vinit la starea locului și n-am putut nici a deosăbi acea a tria parte den Stoeșăști, nici a muta pe șetrar(ul) Grigoraș Scârlet din locul undi să află cu șâderea, pentru că au născut pricină de gâlceavă asupra despărțirei moșiei Stoișăști de cătră moșia Ghermăneștii, pentru că vt. post. Mateiu Costachi nemulțămindu-să cu stăpânirea ce să urmiază între aceste două moșii, adică despre răsărit de la un copac boor ce este în zarea dealului însemnat în hartă supt N° 1, și pe culmea dialului pe un drum până în capul unui hârtop ce-i zic Pedulet, însemnat supt N° 2, și de acolo peste vale și la dial la o piatră den podiș, însemnată subpt N° 3, și de acolo la apa Bârladului lângă un colac den sus ce închipu(i)ește un mic ostrov însemnat subpt N° 4; Cerea ca de la piatra pomenită din podiș de subpt N° 3 să să tragă linie drept în capul dialului Goronetul subpt N° 5, și de acolo să m(e)argă pe zarea acea de dial până la un boar ce este în zare însemnat subpt N° 6, vrând a cuprinde valea unde să află cu lăcuința șătrar(ul) Grigoraș Scârlet, cu cuvânt că să numește Valea Petrișorii, și că are scrisori asupra moșiei Petrișorii și că Stoeșăștii s-au numit și Petrișori, arătându-ne spre dovadă niște zapise din Petrișori și o carte din 7204/1695 sept(embrie) 12 de la domn(ul) Constantin v(oie)v(o)d, scrisă către vist(i)ernic(ul) Lup(u) Costachi, prin care arată că „au jăluit Buta vornic de poartă asupra unui Mirăuță cu alții că acei oameni aflându-să cu șâderea la malul Bârladului s-au mutat în fundătura văii Stoeșăștilor cu voia Butei și că au mers în tăria lor de au arat sâliștea unde vrea Buta să-și facă casă la locul unde și mai înainte îi fusăsă casăle, și zicându-li Buta să nu are, eai nu s-ar fi supus. Deci, Buta nemai înprotivindu-i fiind oameni cu stăpâni, au mers într-altă fundătură de vale tot pe acea moșie ce să cheamă Petrișorii de ș-au făcut casă acolo, de unde după doi ani de zile, la giudecata ce ar fi avut la paharnicu(l) (loc alb) din porunca gospod, s-ar fi dat rămas ca să-și mute casâle de acolo”. Deci, să poruncești vist(i)ernicului Lupul ca să cerceteze. Dar nici o lucrari din parte(a) acelui bo(i)eri nu să vede făcută. Denpotrivă, d(umnea)lui serdar(ul) Costachi Lambrino au dat răspuns că de vreme ce vt. post. Mateiu nu să mulțămește cu acea din vechi urmare a stăpânirii hotarului dentre Stoeșăști și Ghermănești, ceri ca să i să cerceteze scrisorile și după cuprinderea lor să i să îndrepteze și hotarul despărțitor despre Stoeșăști.

Au cerșut dar trebuința ca să intrăm în cercetare și să aflăm pe undi poate fi despărțirea acestor moșii, și după scrisorile ce ni-au arătat vt. post. Matei Costachi, ni-am încredințat că cuprind două siliști, adică o siliște Cojării la apa Bârladului, cum și altă sâliște anume Stoeșăștii subt dumbrava Liahului după glăsuirea ispisocului din 7054/1546 mart(ie) 5 de la domn(ul) Petru v(oie)v(o)d (ce s-au arătat din partea șătrarului Grigoraș Scârlet), măcar că acea dumbravă a Liahului acum nu să pominește, fără decât o dumbravă ce-i zic acum dumbrava mare, cari alcătu(i)eștei poalele pădurii ce este pe moșia Stoeșăștii.

Asămine, ni-am încredințat den scrisorile dum(i)sale sărdarului Lambrino cum că cuprind două siliști, una, anume Ghermăneștii, ce s-au numit și Șarapoteni, și alta, anumi Pogonești, cu cuvânt:

1). Că prin carte gospod de la domnul Ieremia Movilă v(oie)v(o)d din leat 7114/1606 maiu în 15, ce ne-au arătat sărdar(ul) Lambrino (tălmăcită de pe sârbie de către polcovnic(ul) Paladi) „să cuprinde înpărțala ce au avut giupâneasa Mălina, fata Tudorei, nepoata lui Gherman post., și nepoții eai Movila părcălabul și Necoare spatariu(l) cu Mărica și Nedea, fetile lui Costantin, nepoții Anghelinii, și Anisia, fata (...) lipsă, și sora iai Irina, și că s-au vinit în partea giupânesii Mălinii satul Pogoneștii și Șarapotenii și cu mori în Bârlad, iar în partea Măriții și a Nedii s-au vinit satul Mastaticii și Pițiganii cu mori în Bârlad despre apus.

Al 2^{lea}. Că prin ispisocu(l) de la domnul Evstratie Dabija v(oie)v(o)d din let 7173/1665 maiu în 2, ce ni-au arătat iarăși d(umnea)lui sărdar(ul) să cuprindi că „moșia Ghermăneștii cu alti siliști au vândut-o un Movilița cu frații lui Ieremicei dvornicului și Ieremicea au vândut-o lui Enachi postelnic, și Enachi post(elnic) au dăruit-o cu limbă de moarte Butei părcălabul și lui Saider uricariul, și că Saider uricariul au vândut și partea sa tot Butei pârcălabului, de la care pentru o datorie de 260 lei au trecut la un Cârstea căminariu, și că de la Cârstea căminariul au răscumpărat-o un Hilohie, ginirile Butei, și socru lui Pascal Corlat.

Al 3^{lea}. Că prin două cărți de giudecată a Divanului, una din 1766 iunie 28, iscălită de răposatul logof(ăt) Manolachi Costachi, și alta din 1780 dechenv(rie) 28, iscălită de răposații Vasilie Razu vel logofăt, Lup(u) Costachi vel vornic și Neculai Roset vel vornic, să arată că după giudecata ce au avut un Gheorghie Buta și Vasile Plăcintă zăt Butii și alte niamuri a lor cu Toader Scârlet post(elnic), strănepot lui Hilohie Vântul, pentru moșia Ghermănești, din care cerea înpărtășire Buta cu ai săi, s-au dat rămași neavând nici o dovadă în scris, ce numai zisuri den gură, întărindu-să stăpânirea lui Toader Scârlet postelnic, după cuprinderea ispisocului pomenit a domnului Evstratie Dabija v(oie)v(o)d, de la care postelnic Toader Scârlet au trecut moșiile aceste(a) cu zăstre la fiica sa Safta, soția stolnicului Vasile Potlog, și dum(nea)lor li-au dat fiicii d(umi)lorsali Elencu, soția sărdarului Lambrino, iarăș(i) cu izvod de zestre și cu deosăbit sânet din partea șetrar(ului) Grigoraș Scârlet, fratele stolnicesei Saftii, amândouă cuprinzătoare pe satul Ghermănești cu alti sâliști după acest ispisoc a domnului Evstratie Dabija.

Aceste(a) sânt scrisorile care dovedesc că în cuprinsul locului acestuia sânt două siliște și că amândouă au trecut la stăpânirea sărdarului Lambrino. Și fiind că și den scrisorile d(umnea)lui vt. post. Mateiu Costachi (precum s-au zis) să dovedesc a fi iarăș(i) două sâliște anume Stoeșăștii și Cojării, dreptatea urmează că toată cuprinderea locului ce să stăpânește de amândouă părțile să să facă două părți drepte, adecă o parte, parte(a) den sus să o stăpânească vt. post. Mateiu Costachi pentru moșiile sali Stoeșăști și Cojării, iar ceelaltă parte, partea den gios, să o stăpânească dum(nea)lui sărdar(ul) Costachi Lambrino pentru moșiile sale Ghermăneștii și Pogoneștii;

Asupra cărora dovezi nemaiavând vt. post. cuvânt de înpotrivire s-au întors a zice că nu s-au pomenit nici odinioară această siliști Pogonești să fi fost la locul acesta, ci numai saliște(a) Șarapoteni, ce-i zic și Ghermănești; care arătare a sa ieste cu bună credință, pentru că den însuși ispisocu(l) domnului Evstratie Dabija v(oie)v(o)d să cunoaște că încă de pe vreme(a) acea era p(i)erdut numele sâliștii aceștia, căci zice „Satul Șarapotenii ce să numește Ghermănești și cu altă sâliște, anume” ... lăsându loc de nume. Iar că sânt alăturate aceste moșii ni să pare ca îndestulă dovadă este ispisocu(l) pomenit a dom(n)lui Eremia Movila v(oie)v(o)d ce zice „Sarapotenii și Pogoneștii cu moară în Bârlad, și Mastaticii și Pițiganii cu vad de moară despre apus”. Mai vârtos că am cercetat pen prejur și nicăi(e)rea săliște Pogonești aiurea n-am aflat. Dar după toate acestea, chiar de nu ar fi sâliștea aceasta Pogonești, de vreme ce ispisocu(l) domnului Evstratie Dabija întărește lui Hilohii satul Șarapotenii, ce-i zic și Ghermănești, și altă siliște, și de vreme ce de la Hilohie a trecut la post(elnicul) Toader Scârlet după cărțile de giudecată de sus arătate, îndoiala nu rămâne că amândouă sâliștile aceste cu dreptate au agiuns la sărdar(ul) Lambrino.

Iar la pretenția dumisali vt. post. Mateiu Costachi ca să stăpânească Valea Petrișori răzemat în puterea cărții pomenite de la domnul Costantin v(oie)v(o)d, socotința noastră și la aceasta urmează că nu să poate agiuta.

1: Că însuși Buta jălu(i)ește că la giudecata ce au avut la paharnicu(l) ... l-au îndatorat să-ș(i) râdice casa de pe valea Petrișori, precum să și cuvenea, căci după cuprinderea ispisocului a domnului Evstratie Dabija, să vede că nici la 7173/1665, adică cu 31 ani înaintea cărții aceia de la Constantin vod(ă), moșia Ghermănești și cu alte sâliști nu era(u) supt stăpânirea niamului Butea, ce supt a lui Hilohie, răscumpărătură de la Cârstea căminariul, și urmașii Butești nu mai avea(u) puteri a-și face casa acolo.

2^{lea}: Că nici o mărturie de cercetari în urmă de la vist(iernicul) Lupul Costachi nu să vede, din care să înțălegi că sau de au cercetat pricina, au aflat-o tot ca și paharnicu(l) ... sau nici că au mai arătat carte de poruncă alde Butea, cunoscându-și singur nedreptatea jalobii sale ce șe-au râdicat casă, lăsând locul slobod. Iar că au arătat Buta prin jalobă că Valea Petrișori ar fi tot de Stoeșăști, să lăsăm, că pe jalobe nu să poate răzema cineva, dar încă pentru că niamul Butesc nu avea trebuință pe atuncea în moșiile aceste, putea să arăte orce ar fi voit.

Al 3^{le}: Și mai cu temeiu cuvânt este că așezarea Scârlăteștilor au fost pe această vale, fața fiind până astăzi, și jariștea unde odinioară au avut casă Toader Scârlet, și acum Grigoraș Scârlet, care aceasta este netăgăduită de înpregiurași și de însuși vt. post. Mateiu Costachi.

Aceste socotinți pentru analoghisire sânt adunate den scrisori vechi, iar după cele mai den urmă așăzământuri ce privesc la starea locului, pentru că pe valea ce o numesc Petrișori să vede învechite sâliști și așăzare a Scârlăteștilor, și pe vale(a) Stoișeștilor iarăș(i) învechit satul Stoișeștii și așăzarea a dumisale vt. post. Mateiu Costachi, și urmarea stăpânirei tot pe culmea dialului ce este pen mijlocul acestor două văi netulburate nici de o jalobă despre vreo parte socotința noastră dă că acea culme de dial să cuvine a fi despărțitoare și de acum înainte, de vreme ce fiind între aceli două văi locuite den vechime, nici odinioară n-au avut pricină stăpânitorii între dânșii, nici au pornit vreo jalobă de nemulțămire în pricina aceasta.

Iar pentru osăbită pricină ce ne-au arătat d(umnea)lui sardar(ul) Lambrino pentru capitile aceli despre răsărit a moșiilor sale am intrat în cercetare cu de amăruntul și aceli ce am aflat arătăm în gios.

Adică moșiile aceste(a) cu giumătate den capătul lor cât să alăturiază de moșia Fedeștii sprijinesc în opcina dialului ce disparte apile curgătoare cătră Prut de acele ce să răvarsă cătră Bârlad, iar de la locul unde să (s)fârșăști moșia Fedeștii de la un boar ce este în culmea dialului însemnat în hartă supt N. 6, și încep moșiile aceste(a) a-ș(i) cap cu Rășcanii și Scripținești, în loc să ție tot opcina dialului, răzășii den Rășcani și Scripținești pășăsc peste culmea dialului cuprinzând cătră moșiile lor fundătura Văii Vâlcioaii ce-i zic și Petrișori, închipuindu-si ca o linie driaptă de la boourul acel de supt N. 6 la bourul de supt N. 1, care stăpânire de către noi să socotești a nu fi întemeiată pe buna rânduială ce să păzăști, căci privind toate moșiile, atât aceli de gios, cât și aceli de sus că sprijinesc în opcina acea din dial, socotim că nu pot numi moșiile aceste(a) Rășcanii și Scripțeneștii să triacă opcina și să se pogoare să taie fundătura văii curgătoare spre Bârlad, și măcar că răzășii vria a să împuternici cu o hotarnică den anii trecuți făcută de niște mazili den poronca ispravn(i)ci(i) Fălciului, dar le stă înpotrivă altă hotarnică mai veche a moșiilor Fedeștii din 1766, iscălită de răposat(ul) ban Scărlătache și alții, ce adiverești că despărțirea între Fedești de Bujorăni, Răcea, Laova și Ghermănești este pe zarea dialului, iar pentru că drept capitile moșiilor Rășcanii și Scripțineștii faci opcina un mare cot spre răsărit cătră moșiile lor este firesc cuvânt că opcinile și apili nu pot fi în linii drepte. Cu toate acestea fiind că răzășii au arătat că ar fi la dum(nea)lui post(elnicul) Iordachi Catargiu niște scrisori pe aceste moșii, aflându-să epitrop casii răposatului Scărlătache Costachi, cari scrisori noi acum nu le-am văzut, rămâne toată hotărârea la cinstitul Divan.

1814 sept(embrie) 7 (în Ghermănești).

Costachi Conachi agă.
Ion Jora spatar.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 816/41, transcriere modernă în grafie latină.

512 **1814 noiembrie 19**

Preînălțate doamne.

Cu mare plângere jăluim înălțâmi(i) tale asupra neamului Pénișorésc, anumi Ștefan Harnagea, Gheorghie Bolea, Gheorghie Penișoară i cu alțâi ai lor din satul Grumăzoaia, țânut(ul) Fălciiului.

Avem noi moșie și părințâi noștri cu bună pace, iar de la o vréme s-au sculat neamul Arhéresc, un Costandin Arhire i cu neamul său cu un ispisoc vechiu sârbesc și ne-au luoat moșie Pogiorénii în giumătaté, încă și alăturea ne-au luoat o bucată de loc cea anumé Hățașu, tot din trupul moșii noastre Pojorénii.

Apoi s-au sculat părințâi noștri în judecată din vréme trécută di patruzăci di ani și păr(ă) acum în anul trécut s-au luoat sfârșit, scoțându-ne acele luoate părți, dându-i rămaș pré neamul Arhéresc în judecată. Și fiind că am avut vechil în judecată pré unul din răzășii noștri, anumi Pavăl Bălan, s-au înprumutat cu o somă de bani la un sărdar Iordache Isar din Iaș(i), având trébuință de chéltuială, osăbit că di chéltuiala ce o avut-o de la noi, și au pus amanet cărțile ci le-au fost scos di judecată ci i-au fost rămas pré Arheréști în Divan la dumnalui sărdarul, și cu așa zapis că de nu vom răspunde noi banii la o vade, să rămâe moșie di istov a dumisale.

Apoi viind dumnalui sărdariu, ne-au apucat înnainte cinstitéi isprăvnicii și i-am plătit toț(i) banii acelui zapis cu dobânda lor, încă am dat și înplineală, și ne-am scos cărțâle ci au fost pusă amanét di vechilul nostru la dumnalui sărdariul. Cari noi văzând că nu avem nici o putére a înplini atâta somă di bani, am dat moșiia în orândă unui negustor, cari au și intrat negustoriul în stăpâniri, și când au vrut să-ș(i) strângă negustoriul dejma, dumnalui sărdariul au oprit pré negustoriu ca să nu-ș(i) strângă dejma, scoțând o carté gospod di a fi deplin stăpân, arătându-să cum că ar fi și dumnalui din neamul Péniciorésc, cari neamul Peniciorésc au fost trăitori cu noi la un loc, și au avut și moșie alăturea cu noi, care au și acum și numai pietrile hotară o dispărțâști di a noastră.

Și părinții noștri atâta vréme s-au judecat cu neamul Arherésc în curgire de patruzăci di ani și ei au privit cu ochii cum chéltuia și lé tréce vrémea, și dacă au avut ei moșie de ce nu sta(u) ca să o scoată, numai unii dintr-înșii în anii trecuț(i) s-au sculat cu o carté gospod și au tras pe răzășii nostri în giudecată la cinstita isprăvnicie, cerând ca să ei partea din moșiia noastră Pojoréniii, și la giudecata ce au avut cu nimică nu s-au agiutat la atâta trécută vréme.

Iar noi dacă am văzut că dumnalui sărdar(ul) au oprit pré orândătoriul nostru din strângerea dejmii să se strângă și să stea la un loc nici la noi, nici la dumnalui sărdariul, ci prin zi de soroc la octo(m)vri(e) 26 să ne aflăm aice ca prin giudecata luminatului Divan să fim puș(i) la cale spré a luoa ce desăvârșit hotărâre.

Pentru aceasta cu mari plângeri ne rugăm înălțâmi(i) taleprea milostive doamne ca să té milostivești asupra noastră ca din luminata poroncă a înălțâmi(i) tale să fim scoși în giudecata luminatului Divan a dumilorsale a veliților boeri, unde să fie și preaosfințitul mitropolit față, ca prin dreapta judecată să né putém afla dréptate, căci noi am făcut o mare chéltuială pentru ace moșie Pojorénii păr(ă) o am scos de supt înpresurarea neamului Arherésc, mai întâi cu un vornic de poartă Gheorghie Talpeș, i-am dat 250 de lei bez alté chéltuele. Al doilea cu dumnalui răposatul vel post(elnic) Matéiu Negel cu cercetarea ci au făcut, 500 de lei i-am dat béz alté chéltuiale, al triile, 546 de lei ce am chéltuit dinpréună cu vechilul nostru aice în Iaș(i) di am scos moșiia bez 3456 de lei ce am plătit dumisale sardariului Iordache Isar, bez că am dat și înpleneala pe acești bani, mai ales milostive doamne nu face moșiia câtă chéltuială am chéltuit, ne rugăm ca să aflăm milă cu îndistulari.

Robii înălțâmi(i) tale.

Préotul Dimitrie cu alți răzăș(i) ai lor dinpréună răzăș(i) di moșiia Pojorénii din țânut Fălciiului.

No. 49.

Să roagă înălțâmi(i) tale ca din luminata poronca înălțâmi(i) tale să fie scoș(i) în judecata luminatului Divan a dumilorsale a velițâlor boeri, unde să fie față și preaosfințâtul mitropolit ca să se giudece cu un sărdar Iordache Isar de aice din Iaș(i), sorociț(i) fiind printr-o carté gospod ca la octomvri(e) 26 să se afle jăluitorii aice să se giudece pentru o moșie Pojorénii din țânut Fălciiului, puind numitul sărdar stăpâniri în putérea sa pe numita moșie, ca să-ș(i) poată afla jăl(uito)r(ii) dréptatea după scrisori i dovez(i) ce au la mână.

No. 18.

Dum(nea)ta vel vor(ni)c de aproz(i), să s(e) scoată pricina aceasta în cercetare(a) Divanului și nemulțămindu-să vreo parte prin anafora să avem știre.

1814 noem(vrie) 19.

Calimah agă.

De la Log(o)f(e)țiia ce mare.

Fiind că acum s-au arătat Sf(in)tele sărbători și nefiind vremi a să mai căuta în Divan pricina de giudecată ce veți cu pârâtul să(r)d(a)r Iordache Isariu. Drept aceia acum veți mergi acasă și la 20 zile a viitoarii luni ghenari vi să puni zi de soroc atât voaă, cât și pârâtului să(r)d(a)r Iordache Isariu[1], să vă aflați la Divan cu toate scrisorile dovezi ce veți ave și o parte și alta spre a vă înfățoșa și la giudecată și a să da hotărâre pricinii, iar care parte nu va fi următoare a veni la sorocul arătat, să va aduce cu aprod și va da ci(u)bote.

1814 dic(em)v(rie) 20.

(...) vel log(o)f(e)t <m.p.>.

După rânduială (...) pah(arnic) <m.p.>.

S-au trecut.

<Pe verso-ul filei a doua>: 1814 dec(em)vrie 20. No. 141. Jaluba preotului Dimitrie și alți răzeși ai sei de Pojoreni către domnu asupra neamului Arhierescu că le-ar stăpâni o bucată de loccu ră credință și în dosu(l) ei însemnată suspendarea cercetării cauzei până după serbători de către Logofeție.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 37/40. Original, difolio.

---

[1] Rupt.

513 **1815 mai 1**

Adecă eu Sandul sin Marcu dinpreună cu soțul mieu Frenza și dinpreuna cu ginerele, anume Pavel, dat-ăm adivărat și încredințat acest zapis al nostru lă mână dumisale giupânului Ilie Bogasier, precum să să știe că având ficiorul nostru Herșcu o dughiană în Huș(i) și bani(i) i-au luat toț(i) deplin de la numitul cumperătoț (!) și cu zapis iscălit și de preosfinție sa, însă noi de mai gios iscăliții am dat acest zapis deosăbit giupânului Ilie pentru o pricina că această, adecă vânzăto(a)re ace(a)stă dughiană este alături un megieș, anume Aron jidovu(l), și atunci nu s-au aflat în Huș(i) când s-au vândut această dughiană, care sau nici iscălit în zapis(ul) cel mare. Pentru această ca când vor veni acest Aron cu vade de șasă luni di zile și neiscălindu-să el în zapisul cel iscălit de preosfinție sa, adică nivrând el de bună vo(i)e a să iscăli și a da zapisile cele veche ale dughenii atunce să fim noi iscăliții drept dator(i) cinci sute lei buni răspunzători dum(i)sale giupânului Ilie Bogasier. Și spre adivărată încredințare ni-am iscălit cu toț(i) jidovește.

1815 mai 1

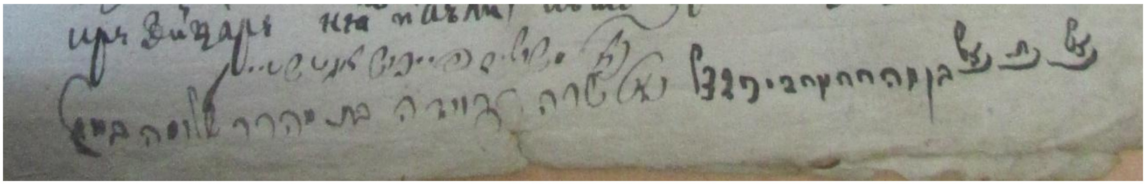

Am scris cu zisă amândoo părților și martur.
Geană Petru <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 405/16. Original, difolio.

---

514 **1815 mai 9**

Isprăv(ni)ci(a) Tut(o)vii.
Către căp(i)t(a)n(ul) di mazili de la ocol Târgului, Coste Tașcă[1].

Svințâia sa părintili egumen de la Schit Grăjdenii, ni-au făcut arătari că răzășii ot Docani ar fi așăzat niști viti, oi, în imaș, pi moșiia schitului, fără a să așăza cu svințiia sa egumenu (…)[2]. Deci ți să scrii ca să ti scoli, și mergând la fața loc(u)lui să cercetezi foarti cu amăruntu, și dacă vor fi pi moșiia schitului în coprinsu hotarului vechiu, nicidecum să nu-i îngăduești cu vitile acolo, ci îndată să-i scoț(i) di pi moșiia schitului. Iar când dinpotrivă vor ave a răspundi după ci vei scoati aceli viti de acolo cu mărturii de toată cu[3] curgire pricinii, să-i triimiț(i) aice faț(ă), și[4] de s-au întinsu mai mult cu stăpânire din cât au stăpânitu în anii trecuți și caută de înțălege celi ce-ți scriu, măcar de ești și răzășu.

1815 maiu 9.
Ioan Jora post(elnic) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 489/18. Original.

---

[1] Numele cu altă cerneală.
[2] Spațiu gol.
[3] Așa în text.
[4] De aici, cu altă cerneală.

---

515 **1815 iunie 15**

Adică noi, carele mai gios am iscălit, dat-am adivărat și încredințat zapisul nostru la mâna dumisale giupânului Enachi bogasieru din târgul Hușului precum să să știe că avându noi o dughiană părințască în târgul Hușului pe moșie sfintei episcopii alăture cu dughiană dumisale acestui comparator, și întru dughiană dumisale cuconului Noria, pre care dughiană o am vândut dumisale numitului de mai sus prin bună tocmală și învoile între noi, de nimene siliți sau asupriți în preț 1200 lei, adică una mie și două sute lei, pre cari bani i-am priimit noi toț(i) deplin păr(ă) la para în mânile no(a)stre. Deci dumne(a)lui numitul negustor să aibă de acum înnainte a stăpâni ca pre un drept acaret al dumisale cum și urmașii dumisale în veci, dându-ș(i) obicinuitul bezman sfintei episcopii pentru loc. Și spre adivărată încredințare am iscălit cu toț(i) mai gios.

1815 iunie 15

Eu Ioniță sin popă Simeon, adiverescu, vânzător.
Eu Safta, cumnată lui Ioniță, adiverescu.
Eu Thodosie, soră lui Ioniță, adiverescu.
Eu Marie, sor(ă) lui Ioniță, adiverescu.
Eu Marie, nepo(a)tă lui Ioniță, adiverescu.
Eu Eni sin Necola Marin, am fostu față.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 613/111. Original.

---

516 **1815 iunie 20**

Epitropii(a) târgului Bârlad(u)lui.

După alcătuire(a) ce s-au făcut pentru plata moșii din înpregiur târgului Bârladului ce s-au cumpărat de veci de la dum(nea)ei Profirița Micleasca, soție dum(isa)li spat(a)r(ului) Neculai Dimachi, cu una sută opt zăci mii lei, de cătră toatp opște(a) târgului Bârladului, opștească mulțămire fiind ca toată soma banilor acestora să să analoghisască, o parte asupra emaș(u)lui trebuitoriu pentru vitili lăcuitorilor târgului, care emaș să rămâi opștesc, și o parte de bani să să analoghisască asupra moșiei ce prisosăști la câmpu pentru hrană, care moșii în stânjăni să s(e) înpartă pe toți lăcuitorii târgului, și pe câți stânjăni va plăti fiiștecini, să rămâi vecinic stăpânitor. Și fiind că întru această alcătuire s-au socotit chipurile celi mai lesnitoare spre înplinire(a) banilor cu ușurința celor săraci, s-au hotărât ca plata emaș(u)lui și a cheltuelilor urmate în pricina giudecăților ce-au avut opștie cu stăpânitorii cei mai dinainte a moșăii să să analoghisască asupra lăcuitorilor, acareturi și locuri slobodi ce ari fiișticini în cuprinsul târgului, după măsoriște(a) locurilor ce s-au făcut înprigiur, în cari analoghie s-au cuprins și lăcuitorii ce să află cu benalile și lăcuință pe drept locul târgului, ce să numește vatra vechi, ca unii ce cu toții de opștie sânt părtași la emaș(ul) lăsat pentru trebuința opștească și la plata stânjânilor de moșâ(i)e de la câmpu iarăși cu toții să fii părtași, fără să fii vreo dată sâliți a da dejmă cuiva de stânjănii ce va plăti fiiștecini din câmpu. Deci pentru do(u)ăzăci stânjăni ce ari cuprinși Gheorghi Calpacuci cu lăcuința sa din Mah(a)laoa de Mijloc în malu(l) Bârladului, pe vatra vechi, lângă Evan Dobrovici, au și plătit șaptisprezăci lei la analoghie banilor ce s-au socotit pentru emaș și cheltuelile urmate, și pentru ca să fii știut și banii ce-au dat pentru emaș și locul ce ari cuprins cu lăcuința sa, spre întărire veçnicii stăpâniri asupra acestui loc, s-au dat această scrisoare întărită cu pecete(a) târgului și încredințată cu a noastre iscăliturí.

1815 iuni(e) 20

<ss> Costachi Cerchez că(mi)n(a)r.
<ss> Ioan Cuz(a) pah(arnic).
<ss> Vasili (...) sulger.
<ss> Toader Corode(a)n(u) vamiș.
<ss> Vasile (...)
S-au plătit <ss> Ion Borghiu.

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Colecția Documente moldovenești, LXXVI/1. Original, difolio, sigiliul epitropiei târgului Bârlad; cu o transcriere în grafie latină.

1. iuni(e) 23. Un zapis a lui Ioan și frati-său Vasili cu tălmăcire(a) lui, că părțili lor din Mărtinești ce să vor alegi li-au vândut lui Calin vel vătaf, drept 100 zloți tătărești.

2. iuni(e) 23. Întăritura șoltuzului de Bârlad cu 12 pârgari asupra zapisului de sus arătat că vânzare(a) iasti bună, și iarăș cu tălămăcire(a) sa.

3. iuni(e) 27. Altă mărturiie, iarăș a șoltuzului și a pârgarilor de Bârlad că și un Mocan Condre și Toader, încă ș-au vândut parte(a) lor din Mărtinești, îns(ă) din trei părți doauă părți, tot lui Calin, vel vătav, drept 20 taleri, și iarăș cu tălmăciri.

4. 7103 av(gu)st 2. Carti a domnului Aron vodă pentru Mărtinești, un mal să-l de(a) lui Calin biv vătav de Cotișăi, și alt mal răzășilor.

5. 7147/1639 ghen(a)r(ie) 24[79]. Carti a domnului Vasili vodă, să s(e) facă cercetari și hotărâtură iarăș la Mărt(inești)[1] i la Horareț(i), și la Similișoara, între, între[2] șat(rarul) Chicoș și (între)[3] răzăși.

6. 7135/1626 septembrie 1-1627 august 31. Un perelipsis de hotarnică a răzășilor, cuprinzătoare pe gium(ă)tati de sat de Mărtinești a lor, parte(a) dispre răsărit.

7. Mărturii sârbască cu tălmăcire(a) ei, de la Trifan post. și Iurcu log(o)f(ăt), că Irina, fămeia lui Ignat și ficiorii ei, Maftei, și Simion, și Ana, și Drăguța, fata lui Ignat cu altă femei, încă ș-au vândut parte(a) lor din Dobromirești, tot lui Calin comis, drept 280 zloți tătărăști, precum și Ana, fămeia lui Costin și cu fata ei Tudora, încă ș-au vândut parte(a) lor din Mărtinești, din giumătate(a) sat(u)lui ce(a) din gios a patra parti, tot lui Călin comis, rudenii lor, drept 60 zloți tătărăști. Asupra aceștii mărturii iasti și ispisocul domnului Irimiia Movila v(oie)v(o)d, înpreună și cu tălmăcire(a) lui din 7113/1605 mart(ie) 15.

8. ~~7113 mart(ie) 15. Ispisoc(ul) lui Irimiia Movila v(oie)vod.~~

Acesti scrisori de sus arătati din poronca mării sali lui vodă li-am luat de la log(o)f(ătul) Nedelcu.

1815 av(gu)st 15

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Achiziții Noi, MMDCCCLXXVIII/5. Original.

[1, 3] Rupt.

[2] Repetiția, conform documentului.

518

1815 noiembrie 12

Adică eu, Stati Sârbu grădinar, încredințăz cu acest zapis al meu la mâna dum(i)lorsale epitropilor sfintei bisărici a Sfântului Dimitrie din târgul Bârladului, precum să să știe că am luat un loc cu bezmăn cu tocmală câte treizăci și șasă lei să aibu a da pe tot anul și banii să aibu ai da la începutul anului totdeauna după cum mai pre largu gră(i)ește zapisul ce este dat de dumnealor epitropii la mâna me(a) și pentru măsoriștea locului. Și pentru mai adevărată credința neștiind carte am rugat pe scriitor de m-au iscălit cu slova dumesale și eu am pus degitul în loc de pecete.

(1)815 no(i)emvrie 12

Eu, Stati Sârbu grădinar, adeverez.
Eu, Necola grădinar, socru(l) lui Stati, martur.
Neculai bacal, am fo(s)t fața.
Stancu, am fo(s)t față.
Acest zapis l-am scris eu cu zisa și priimirea amânduror părților și am iscălit.
Gheorghie dascal.

---

[79] DRH, A. Moldova, XXV, p. 18, nr. 17.

<Pe fila a doua>: Zapisul lui Stat(i) grădinar di loc(ul) ce i-am dat cu bezmăn. / (1)815 no(i)em(brie) 12.

Arhivele Naționale Istorice, Colecția Documente, 96/64. Original.

519 **1815 dechemvrie 21**

Noi mai gios iscăliţâi, niamurili curgătoari din bătrâna Păvăloae, soţiia lui Pavăl, din ţân(u)t(ul) Fălciiului, facim ştiut cu aceasta scrisoare ce dăm la mâna dum(i)sale sard(a)rului Iordachi Isar, adevăratul clironom a lui aga Strătulat, că afară de alti părţi de moşie, ce stăpâneşte dum(nea)l(ui) la ţân(u)t(ul) Fălciiului de pe strămoşul dum(i)sali aga Strătulat, mai având şi altă moşie Pojorenii, tot la ţân(u)t(ul) Fălciiului, şi tot clironomie de pe strămoşul dum(i)sali aga Strătulat, care moşie au avut-o şi în stăpânire cei mai înnainte, de dum(nea)l(ui) moşul dum(i)sali, iar de la o vremi din lipsa scrisorilor şi a întâmplăril(o)r războailor vremilor de atunce au căzut în stăpânire(a) noastră niamul Pivniciresc, curgătorii din pominita mai sus, numita moşiia, pân(ă) la anul 1812, când aflând scrisorili sale în numili strămoşului dum(i)sali aga Strătulat, unili în mâinile noastre şi altile pe la alti locuri, au şi pornit cerire sa spre câştigare moşii sale de clironomie, ce cu dreptate să stăpânia de noi.

Şi tot atunce la 1812 au dus şi boer hotarnic la faţa locului în pricina aceasta pe dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) Andronachi Donici, care la cercetările ce au făcut atunce ni-au dovedit de acolisitori asupra numitei moşii, căci de către noi să stăpânia în numili lui Strătulat aga, supt cuvânt din parte noastră că noi am fi cei adevăraţi clironomi a lui aga Strătulat, din care nici într-un chip nu ni-am putut dovidi.

În putere(a) cărora cercetări şi a scrisorilor sale, precum şi după de iznoavă cercetări şi înnainte dum(i)sale vel log(o)f(e)t la anii 1814 s-au dat dum(i)sali sard(a)r(u)lui numita moşiia în stăpânire cu poronca domniască precum pre largu pricina şi hotărăşte giudecăţii, să arată la aceiaş luminată carte din 1814.

În urma cărora acum viind noi în de iznoavă cercetare(a) luminatului Divan, după multi înfăţoşări ce am avut cu dum(nealui) sard(a)r(u)l tot asămine dovidindu-să cursul şi adevărul aceştii pricini s-au făcut şi carte de giudecată în favorul dum(i)sali sard(a)r(u)lui ca să-ş(i) stăpâniască cu pace numita moşiie Pojorăniu, şi nesupărat mai mult de către noi, ca despre unii ce s-au dovedit că noi nu ne tragim din aga Strătulat, a căruia au fost moşiia aceasta Pojorănii şi cu a cărue numi am stăpânit-o noi în toate hotarăli éi şi stăpânire noastră fiind cu ră credinţă, întru nimică nu ni-au putut agiuta, iar dum(nea)l(ui) sard(a)r(ul) de vremi ce prin spiţă dovidită prin scrisori vrednici de credinţă, să adevereşte că să tragi din aga Strătulat, să-ş(i) stăpâniască în veci numita moşié ca un adevărat clironom a agăi Strătulat, de pe care mai stăpâneşte şi alte moşii acolo la ţân(u)t(ul) Fălciiului, atât din aceli ce sânt cuprinsă la izvod de zăstre ce dă aga Strătulat fiicii sale Măricuţii, cum şi altili ce nu sânt cuprinsă la izvod şi sânt de pe aga Strătulat, precum pre largu pricina să arată la carte de giudecată ce i s-au făc(u)t.

Înpotriva cărora dreptăţi a dum(i)sali sard(a)r(u)lui sfârşind noi chipul mai multii prelungiri supt arătări neadevărati întru un glas mărturisim şi noi adevărul ştiinţii noastre, cât noi nu ne tragim din aga Strătulat şi stăpânire(a) noastră au urmat supt chipuri vicleni, precum nealcătuire spiţăi ce am vrut a da şi nestăpânire noastră între alte moşii ce sânt de pi aga Strătulat ne dovedeşti! Şi dar dum(nea)l(ui) sard(a)r(ul) este volnic a-ş(i) iscăli carte de giudecată ce i s-au făc(u)t, şi a-ş(i) face orice dresi şi întărituri domneşti asupra numităi moşii Pojoreniu, şi oricine alţii din niamurili şi răzăşii noştrii vor voi a mai porni de iznoavă pretenţie în pricina aceasta, ascultat să nu fie la orice giudecată ar mergi, că sânt arătări mincinoasi, iar adevărul pricinii acesta este.

Și am iscălit spre credința celor mai sus scrisă ca ca niște deplini vechili ce sântem din parte a tot niamul.

1815 dechemvr(ie) 21.

Ierei Dumitru protopop, adeverez.

Manolachi Pivnicer, adeverez.

De la Vorniciia de aprozi.

Viind numițâi răzăși iscăliți mai sus și înnainte Vornicii, au arătat că de a lor bună voia au dat această scrisoare de învoială dum(i)sali sard(a)r(u)lui Iordache Isari, și după a lor rugăminte s-au a deverit.

Mihalache Sturza vel vor(ni)c.

Posleduindu-să din cuvânt în cuvânt și fiind asămine de pe ce adivărată o încredințez.

Chirica Stamate <m.p.>.

Copiia aceasta esti întocmai scoasă de pe ce adevărată.

(…) Bosăi (…) <m.p.>.

Eu mai gios iscălitul în cugit curat mărturisăsc că numițâi meiu răzăș(i), protopopul Dumitru și Manolachi Pivniceriu la anul 1815 au dat dumisali sărd(a)r(ului) Iordachi Isari o asămine scrisoare de învoială precum să cuprindi mai sus printr-această copie adiverindu-o atunci și de către cinst(ita) Vor(ni)ci(e) de aproz(i).

Cum și osăbit cercetând eu și întrebând pe unul din iscăliții, Manolachi Pivniceriu, pentru cea adivărată urmare a pricinii aceștie, mi-au spus numitu(l) Manolachi că noi cu adivărat nu ne tragim din aga Strătulat și că scrisorile vechi ce avem noi în mână pe moșiia aceasta Pojorănii sânt căzuti la noi niamul Pivniceresc de la un Modruzul de pe Elan, dar din ce vremi sânt căzuti nu l-am mai întrebat. Așa știu și așa mărturisăsc, și am iscălit însumi.

1820 oc(tom)v(rie) 15.

Pavel Bălan başceauş <m.p.>.

Logofețâe ce mare.

Viand înnainte Logofețâii iscălitul mai sus Pavăl Bălan bașaceauș la cercetare și întrebare ci i s-au făcut, și prin viu cuvânt tot asemene au încredințat, întâi că cu adevărat are știință că numit(ul) protopop și cu Manolache Pivnicer au dat cu adevărat o asemene cu copie aceasta scrisoare de învoială sărdar(u)lui Iordachi Isar, și al doile că însuși Manolache Pivniceriul i-au spusu că scrisorile moșii aceștie Pojorănii, li-au găsit la un Modruzul de pe Elan. Drept acee după a sa încredințare înnainte Logofeții, s-au adeverit.

(1)820 oct(om)vr(ie) 16.

Dimitri(e) Sturza vel log(o)f(e)t <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 37/46. Copie, difolio.

---

520 **1816 martie 1**

Adică eu / noi carili mai gios ni vom pune numile și degitile dam adivărat și încredințat zapisul nostru întru cinstită mâna vă (?) dumisalii lui Todirașcu, știut să fii că am vândut partea de moșie Stuhuleț ci mi să va alegi și tocma(la) câti 14 le(i) pi stânjen, pi căț(i) stânjeni avem ci (...) di nimene, nesâleț, nesup(ă)raț(i), ci di bună voia, să fii a dumisali în veci și ficiorilor dumisalii. Și noi am priimit în mâinile no(a)stre, și noi am priimit 40 lei înainti în mânule no(a)stre, și pentru adivărată credința n(e)-am pus numile și degitili.

Eu, Eoneții și înpreună cu soțu meu Marii.

Și eu am scris cu zi(sa) dumilorsali. Dascalu(l) Enachi.

(1)816 mart(ie) 1

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 435/37. Original.

521 **1816 aprilie 23**

Venit(ul) părțăi meli din trup(ul) moșăi Sărățăni de la țăn(u)t(ul) Fălciiului l-am dat dum(i)sale Gheorghii Vasăliu pe trii ani de zili cu tocmală ca să-mi de(a) pe tot an(ul) câte șasă stănjini lemni de foc ca să-mi trim(e)ată dum(nealui) aice la casa me din Eși, și dum(nealui) să aibă a stăpâni parte(a) me din Sărățăni, cât și din balta Hărcete, cu tot venit(ul) din tot locu(l) după harta și hotarnica ci i-am dat, și după învoiala iscălită de răzăși, și oricare din răzăș(i) să va înpotrivi zâcând că ari a răspundi să vii aice la Divan, iar dum(nea)lui să stăpâniască făr(ă) supărari. Și spre siguranțăia dum(i)sale urmiază a me iscălitură.

1816 apr(ilie) 23

Marioara Ga(...) <m.p.>

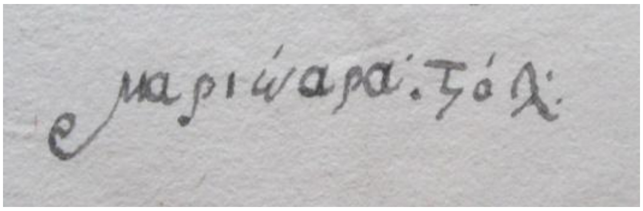

e μαριώαρα. ζόλ:

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 596/37. Original.

522 **1816 aprilie 27**

Epitropii târgului Bârlad(u)lui.

După alcătuire(a) ce s-au făcut pentru plata moșiei din înpregiur târgului Bârladului, ce s-au cumpărat de veci de la dumnea(e)i Profirița Micliasca, soție dum(i)sali spatar(u)lui Neculai Dimachi, cu una sutăoptzăci mii lei, de către toată opștie târgului Bârladului, opștiască mulțămire fiind ca toată soma banilor acestora să-s(e) analoghisască o parte asupra emașului trebuitoriu pentru vitele lăcuitorilor târgului, care emaș să rămâ(i)e opștesc, și o parte de bani să-s(e) analoghisască asupra moșiei ce prisosăște la câmpu pentru hrană, care moșie în stânjăni să s(e) înpartă pe toți lăcuitorii târgului, și pe câți stânjăni va plăti fiiștecini să rămâ(i)e veçnic stăpânitor. Și fiind că întru această alcătuire s-au socotit chipurile cele mai lesnitoare spre înplinire(a) banilor cu ușurința celor săraci, s-au hotărât ca plata emașului și a cheltuielilor urmate în pricina giudecățălor ce au avut opștie cu stăpânitorii cei mai dinainte a moșie(i) să-s(e) analoghisască asupra lăcuințălor acareturi și locuri slobode ce ari fiiștecini în cuprinsul târgului după măsoriște(a) ce s-au făcut locurilor înpregiur, în cari analoghie s-au cuprins și lăcuitorii ce să află cu benali și lăcuință pe drept locul târgului ce să numește vatra vechi ca unii ce cu toții de opște sânt părtași la emașul lăsat pentru trebuința opștească și la plata stânjănilor de moșie de la câmpu, iarăș cu toții să fii părtași fără să fii vreodată siliți a da dejmă cuiva pe stânjănii ce va plăti fiiștecini din câmpu.

Deci pentru șasăzăci și cinci stânjăni loc ce ari cuprinși Vlad Cucanul cu lăcuința din mahalaoa Podenii au și plătit cincizăci și doi lei la analoghie banilor ce s-au socotit pentru emaș și cheltuielile urmate, și pentru ca să fii știut și banii ce au dat pentru emaș și locul ce ari cuprins spre întărire(a) veçnicii stăpâniri asupra acestui loc, i s-au dat această scrisoari întărită cu pecete(a) târgului și încredințată cu a noastre iscălituri.

1816 apr(i)li(e) 27

<ss>
<ss> Iani Gheorghiu.
<ss> Toader Corode(a)n(u).
<ss>

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Achiziții Noi, MMDCCCXCV/5. Original, difolio, sigiliul târgului Bârlad.

523 **1816 iunie 5**

No. 15

Viind înnaintea noastră dumnealui medelnicerul Ilie Tudori, și încredințându-ne că aschimbul acesta este săvârșit cu bună priimire și voință, atât a dumisale, cât și a celoralalți frați, fiindu deplinu vechil din partea fraților dumisale. Drept aceia spre încredințare s-au adeverit cu a noastră iscălitură. 1816, iunie 16.

Veniamin Mitropolit Moldaviei.

Ilie Tudori biv vel med(elni)ce(r), înpreună cu frații mei, Nicolai și Gligori Tudori, încredințăm prin această scrisoare ce dăm cinstitului bo(i)eriu dumisale spat(arului) Mihălachi Racoviță, precum știut să fie că avându noi o moșie la țânutul Eșii în ocolul Turiei, anume Cucorenii, clironomii părințască și danii de la unchiul nostru med(elni)ce(rul) Nicolai Tudori, carele acum să află monah, care numita moșie despre apus îș(i) dă coaste cu moșie dumisale Șătrărenii, și despre răsărit cu Perienii și Căndeștii a dumisale vor(ni)c(ului) Toader Balș, iar capătul din sus cu Ostopcenii tot a dumisale vornicului, și din gios cu Blăndeștii a dumisale banului Toader Carpu.

Deci această arătată moșie aflându-să purure în pricini cu megieșii și neavându asupra ei hotarnică arătătoare în semne, pătimește înpresurare. Pentru care cu puține supărări și cheltu(i)ele ni-au urmat spre oareșcare dizbatere a ei, precât au fost prin putința noastră atât despre alții, cât și despre însuș(i) dum(nea)lui spat(arul) și pentru dar ca să putem scăpa din acele supărări și cheltuele, fiindu-ne peste mână și cu de purtare a o stăpâni și a o căuta precum cere trebuința, spre a putea și noi cunoaște folosința noastră întocma după cuviință, socotitu-ni-am și spre al nostru mai de timeiu și cu odihnă folos ca să o desfacem ori prin ce chipuri am putea, și să putem înprotiva ei a dobândi alt acaret mai cu apropiere de lăcuințele noastre. Aflatu-s-au acum dumnialui spat(arul) cu carele alcătuindu-ne prin bună învoială și tocmală cu mulțămire și priimire despre amândoaă părțile, am și săvârșit între noi schimbu de veci, adică datu-i-am noi dumisale întriagă arătata moșie Cucorenii după scrisori în toate hotarăle ei cele drepte și adevărate din tot locul și cu tot venitul; și dumnealui încă ni-au dat înpotrivă 16 pogoane și trei firte de vie lucrătoare cu locul lor după scrisori la podgorie Necorești la coasta Lupii, cu cramă, casă și alte heiuri ce sintu întru această îngrăditură și cu toate vasile trebuincioasă, și cu roada lor câtă D(u)mnezeu o va triimete în toamna aceasta, strânsă și așăzată în vasă să mi-o facă gata teslim, îndatorindu-să dumnialui ca și tot lucru(l) viilor pără în toamnă ce să vor îngropa, să fie cu oamenii și cheltuiala dumisale, cum și un han în târgul Bârladului la ocol(ul) vitelor în margine(a) din sus lângă hanul lui Ciupercă, întru carele să află șapte casă, adecă 5 dughene, o pitărie și o crâșmă cu pivnița de lemnu, iarăș(i) cu locul lui în mărime cât să află îngrădit după scrisori; pe lângă care ni-au dumnialui și bani gata, 9000 lei, adecă noao mii lei. Și așa luându sfârșit între noi vecinica schimbătură cu chipul mai sus arătat, făcând teslim o parte și alta și toate documenturile ce-am avut, și ni-am dat și asemene scrisoare de schimbu o parte la alta, ca de astăz(i) înnainte și în veci să ne stăpânim fiiștecarile acareturile ce-am datu, și am luat în schimbu cu bună credință după scrisori ca pe drepte ocini și moșii ale noastre din tot locul și cu tot venitul fără nici o supărare despre nimene, și fără a mai urma vreo pritenție de cheltu(i)ele o parte de la alta în dezbatere(a) ce-ar mai cere trebuința după scrisori, ori dumnealui la numita moșie sau noao la vii și la han, piste cât astăz(i) să află urmare stăpânirii, căci așa ne iaste tocmala și așăzare(a) între noi. Și spre încredințare și vecinica nestrămutare acestui schimbu săvârșât între noi, urmează însuș(i) ale noastre iscălituri și peceți, adică a dumisale în scrisoare(a) ce ni-au dat, și ale noastre în scrisoare(a) ce am dat dumisale, poftind și pre alte obraze de li-au adeverit cu iscăliturile, spre a ne pute(a) face și dresă de întăritură.

1816 iunie 5

Ilie Tudori med(elni)ce(r). L.P.
Grigorie Ghica vornic, martur.
Costachi Canta vornic, martur.
Nicolai Hrisoverghi vor(ni)c, martur.
Vasilie Rosăt vel vornic, martur.
Dracachi Rosăt spatar.
Lascarachi Sturza spat(ar), martur.
Petrachi Cazemir ban, martur.
Mihălachi cam(ina)r, martur.
Toader Buhuș comis, martur.
Și alții.

Divanul

De față înnaintea noastră viind îmbe părțile, și arătând că de a dumilorsale bună vo(i)e și priimire au săvârșit schimburile aceste(a) de veci, și fiind urmate după cuviință. Pentru aceia s-au întărit și de cătră noi.

1816 iunie 16
Dimitrie Sturza vel log(o)f(ă)t.
Constantin Balș vel log(o)f(ă)t.
Alexandru Ianculeu vel vornic.
Dimitrie Ralet vel vornic.
Manolachi Dimachi vel vor(ni)c.
Balș vel vornic.
Alexandru Ghica vel vornic.

După cuprindere(a) acestui zapis de schimbu ce am dat dumisale spat(arului) precum scrie într-însul că am dat și părțile fraților miei Nicolai și Gligoraș Tudori, dar frații arătându-să nemulțămiți, fiind că mai (î)nainte vechilime n-am fost luat. Pentru aceasta nepriimind ș-au cerut moșie, și fiind că li s-au dat și vo(i)e pentru părțăle lor să și le ei în stăpânire ca unii ce n-au avut date iscălituri, iar parte(a) mea, atât din clironomii, cât și din danie de la moș, să rămâ(i)e driaptă a dumisale spat(arului), pentru care socotindu-mă cu dumnialui, din lucrările și banii ce am fost luat în schimbul tocmelei moșiei am oprit pentru această a triia parte a me(a) viile arătate, hanul și doao mii de lei bani, iar cusurul am întorsu dumisale spat(arului). Deci numai această a triia parte va stăpâni dumnealui din tot trupul aceștii moșii după scrisori, iar a fraților miei au rămas slobode. Și spre încredințare urmează a me(a) iscălitură.

1816 iunie 13

Ilie Tudori med(elni)ce(r).
Dimitrie Beldiman agă, martur.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 438/118 (Condica documentelor moșiilor moștenite de către Mihail Sturza de la logofătul Teodor Balș), f. 308-312. Copie.

524 **1816 iunie 8**

De la isprăv(ni)ci(a) Fălciului

Toader Romașcu și Vasile Romașcu, neam din bătrân(ul) lui Colac, după luminată carte(a) gospod, a preânălțat(ului) domnul nostru Scarlat Alicsandru Calimah v(oie)vod, ci ne-au adus în pricina de de judecată ce au cu Pascal Ochiul, i Măcarie Bugeag, și Grigori Popa, răzăș(i) ci să trag din bătrân(ul) Chetran și Petre Delean, parte(a) Căpșăștilor din trup(ul) moșii Delenii o a trie parti, ci să înparte iarăș în trii bătrâni, numiți Colac, Chetran și Petre Delean, pentru că nu-i îngăduiesc să-ș(i) stăpânească bătrân(ul) lor cu loc ci-l trag cu ai lor tot din trup(ul) moșii Căpșăștii.

Carili vinind di fați înainte(a) noastră amândouă părțile cu scrisori și dovezi ce-au avut după poruncă, am intrat în ce(a) mai cu amărunt(ul) cercetare, mai întâi a scrisoril(o)r jăluitorilor;

Au scos întâi un zapis din le(a)t 7164, maiu 6, a lui Savva de Șășcani ci au ținutu fata Siminii, Simina iarăș(i) fată Gușătului și Gușătu, ficior lui Colac, ci dă ficioril(o)r săi Romașc(u), Mărie și o Oprina, adiverindu-i di drepți moșinaș(i) în bătrân(ul) lui Colac, cari zapis să vedi iscălit și de alți oamini streini și adiveritu și de un Tănasie Bosie căp(i)t(a)n di curteni, de când sânt 160 ani.

Mai scoțind și alt zapis din le(a)t 7209, decemv(rie) 6, a lui Ion Buzincul, soție sa Oprina, ci să tragi tot din Savva de Șășcani, cu cari îș(i) vinde parte(a) sa baștină ci are în moșie Căpșăștii din bătrân(ul) lui Colac bo(i)erului Ștefan Luca spatar.

Au mai scos o scrisoare de învoială di(n) le(a)t 7260, săpt(em)v(rie) 18, a bo(i)erului Toma Luca spat(a)r, fiu bo(i)eriului Ștefan Luca, spat(ar), pentru două zapisă a a răzășil(o)r de Deleni, Buzincu și Neculai Țărca, ci-i ave(a) cumpărati cu părțili lor, alegându-ș(i) aceli părți două funii, piasprăzăce stănjăni, din trup(ul) moșii Delenii.

Au mai scos un zapis din le(a)t 7243, maiu 15, a lui Grigori Vintilă și soție sa Băluța, fata Ursului, ci să tragi din bătrân(ul) Petre Delean, că la botez(ul) unui copil a lui Ștefan Pară de Oțăleni, iar fi dăruit o vacă cu vițăl și neavând vaca ca să o de(a) faci danie o livadă a sa cu pomi din Deleni. Deci răzășii di Deleni n-au primit ca să-i dei livada ca după vremi să nu să facă moșinaș, nefiind acel Pară răzăș de bătrânul lui Colac și au răspuns ace(a) vacă luând livada el, cari și pără astăzi să stăpânești di cătră neam, ce să trag(e) din Colac.

S-au întrebat pe răzășii neamul lui Petre Delean și Petran, ci au răspunde înprotiva scrisoril(o)r și a dovezilor ci au înfățoșat neam(ul) lui Colac și cu ce cuvânt vor ca să-i înstrăinezi din stăpânire(a) bătrân(u)lui Colac, ce-l stăpânesc neamul lor di somi de ani, după cum adiveresc scrisorile ci au trecuti mai sus, cum și alti scrisori, cărți de la judecățile ci au avut mai înainte, ci să văd la mâna lor, cari nu s-au trecut, ci au dat răspuns că bătrânu(l) lui Colac din cari trag, nu au științi să fie în trup(ul) moșii Căpșăștii, ce numai Petre Delean, Petran și Capșa, dar au fost au fost greșită a lor spiți și socoteală, că după cuprindiri(a) scrisoril(o)r și a spiții ci-i adivărati s-au aflat cel adevărat bătrân Colac, și Capșa, fici(o)r lui Colac, cari văzând și neamul lui Petre Delean și a lui Petran că așa urmeazi adivăr(ul) în cuprindere(a) scrisorilor și stăpânirili vechi, nu le-au mai rămas cuvânt, și dar am judecat hotărându-le ca după cuvânt(ul) dreptății ce s-au aflat să stăpânească Toader Romașc(u) și Vasăle Romașc(u) cu ai lor bătrân(ul) lui Colac, și Pascal Ochiu i Măcarie Bugeag și Grigori Popa cu ai lor să stăpânească bătrânii Petre Delean și Petran cu paci și nestrămutați de nimini, rămâind mulțămiți și o parte și alta întru această hotărâre, cunoscându-să nicio parte asupriți. Și pentru știința s-au dat această mărturie de judecată la mâna lui Toader Romașcu și Vasile Romașcu cu ai lor, ca să li fie spre îndreptare.

1816 iuni(e) 8

Neculai Costachi agă <m.p.>
(…) <m.p.>

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 14/56. Original.

525 **1816 iunie 14**

Noi Scarlat Alixandru Calimah v(oe)vod.

I proci.

Nemulțămindu-să răzășii cu socotința dum(ilo)r(sale) veliților boeri, cuprinsă mai gios în anafora, am poroncit de s-au înfățoșat amândoao părțile și la Divan de față înnainte domnii mele și a tot Sfatul, și cercetând însumi domnie me cu amăruntul, atât scrisorile episcopiei arătate în giudecată, cât și răspunsurile din înpotrivă a răzășilor, s-au cunoscut că cu cale au socotit dum(nealo)r velițiii boeri ca să stăpâniască episcopie părțile cuprinsă în scrisorile arătate, neputând noi a pune temei pe cuvântul răzășilor, cum că n-au stăpânit episcopie, de vreme ce atât pravilele, cât și obiceiul pământului, la părți de moșii nealesă nu hotărâm paragrafi, li să dă însă voe slobodi răzășilor ca oricând vor găsi dovez(i) vrednice de credință anerisitoare scrisorilor arătate a episcopiei, să fie volnici a-și căuta dreptul lor prin giudecată. Întru acest chip hotărând, întărim anaforaoa aceasta spre întocma urmare cu a noastră domnească pecete.

1816 iunie 14.

Loc pece(te).

V(el) log(o)f(e)t procit.

Cuprindere anaforalii în care este iscălit preosfințitul mitropolit chir Veniamin și dum(nealo)r velițiii boeri, Dimitrie Sturzea vel log(o)f(e)t de Țara de Gios, Costandin Balș vel log(o)f(e)t de Țara de Sus, (…)[1], Theodor Balș vel vor(nic), Theodor Sturza vel spat(ar), Ioan Tăutul ban, înălțimii sale au dat jalobă Gherasim iconom Episcopiei Huși, cerând din parte episcopiei ca să s(e) aliagă părțile ce le are episcopie în moșiile Oțăleni și Crăsnășeni, de la țin(utul) Fălciiului, după care rânduiala păzită în trecutul an 1814 săpt(emvrie) 18, s-au scris carte înălțimii tale de alegere către Is(prăvnicia) Fălciiului. Și vrând Is(prăvnicia) a pune în lucrare porunca înălțimii sale să facă alegere numitelor părți, răzășii de Oțăleni s-au arătat cu pretenții, cerând giudecată cu episcopie. Acum, aflându-să aice și preosf(inția) (sa) chir Meletie episcopul, din poronca înălțimii sale aducându-s(e) numiții răzăș(i) s-au înfățoșat la Sfânta Mitropolie înnainte noastră, și intrând noi în cercetare, preaosfințitul episcop ne-a înfățoșat aceste scrisori:

Întâi, o scrisoare de danie din ani 1779 de la un Timothi Ghizdavăț, Andrei brat lui, i Catrina, sor(ă) lor, și alții 5 veri ai lor, cuprinzătoare că ei cu toții fiind nepoți și strănepoți căpitanului Bosie, de a lor bună voe dau danie Sfinti(i) Episcopii Huș(i) toate părțile lor din moșie Oțăleni, de la țin(u)t(ul) Fălciiului, pe apa Bujorului, parte moașii lor, Marie, a treia parte din bătrânul Bosie, ca să o stăpâniasc(ă) în veci.

A doile, un zapis iscălit iarăș de Timothi și Andrei Ghizdavăț, adeverită și de alți mulți martori, prin cari arată că pe moșie dată danie S(fin)t(ei) Episcopii având o livadă de pomi, au vândut-o S(fin)t(ei) Episcopii în preț drept 15 lei la ani 1781 apr(ilie) 25.

Al treile, o scrisoare de danie către S(fân)t(a) Episcopie din ani 1794 marti(e) 15, iscălită di Ștefan Pară și martor preotul Ioniță din Oțăleni, prin care arată că de a sa bună voe au dat Sfint(ei) Episocpii parte sa din satul Oțăleni, din 4 bătrâni ce este satul, un bătrân, dreaptă parte sa câtă să va alege din sat, din câmp și din poiana ce este din sus de moara sa, doao livezi ce sint drepte ale sale, una din dial de casa sa și una din vale, arătând și pomii anume și o moară cu o piatră ce este într-un părete cu un nepot al său, și altă livadă cu meri hultuiț(i), ce este lângă moară, ca să fie toate aceste danie Sfint(ei) Episcopii, căci el fiicelor sale li-au dat zăstre la căsătorie și la aceste ce le dau danie S(fin)t(ei) Episcopii nu au să s(e) amestece.

Înprotiva cărora scrisori pârâții răzăși, Ștefan i Ion Ghizdavăț, i Ioniță și Enache cu alții ai lor, vor să agiute cu cuvântul nestăpânirii ocă dacă ar fi fost daniile bune pentru ce nu ș-au căutat întru atâta …. vreme și au tăcut pân(ă) ce au murit atât acei ce au dat daniile, cât și cei (ce) au iscălit de martori, și mai ales Ioniță i Enache, ginerii lui Ștefan Pară, au vrut să s(e) agiute cu o scrisoare din parte a socrului lor Ștefan Pară din ani 1788 ghena(r) ce este cu 6 ani înnainte(a) danii acei făcute către episcopie, cum că socrul lor la moarte lui ș-ar fi dat atât parte din numita moșie i moara și livezile fiicii sale, adecă soției numitului Ioniță, în putere cărie scrisori ar fi și stăpânit .

Dar pentru această hârtie scoasă la giudecată di către ginerii lui Ștefan Pară, n-au putut pune giudecata nici un temei, întâi că daniile ce să dau odată către bisărică nu să pot întoarce, al 2le că nici însuș el, chiar adevărată să fie, nu anerisăște danie data către episcopie, nici dă moșie prin această scrisoare fiicelor sale, decât numai o livadă, și alta zice să mănânce cine va vre(a), și pomenește și pentru moară că o lasă soției jăluitoriului Ioniță, al 3le, că zice că o dă la moarte lui aciastă scrisoare.

Și episcopie scoate alți 6 ani altă scrisoare din parte lui Ștefan Pară din 1794 fev(ruarie) 27, prin care arată supărările și necinste ce i-au pricinuit fiicele și ginerii săi, și că de zice fiica sa Catrina că i-au dat moara și boi să nu să ție în samă că nu i-au dat, căci zăstre(a) ei i-au dat-o când s-au măritat, și episcopie să stăpâniasc(ă) parte de moșie, și moara, și livezile, ci li-au dat danie, și sculându-s(e) vrouna din fiice ori gineri, sau nepoți, sau strănepoți, să întoarcă danie sa le lasă blăstăm și să nu li să ție în samă.

Pre înălțate doamne, aceste fiind dovezile episcopiei și răspunsurile amânduror părților, după toată cercetare(a) ce s-au făcut de către noi, ceririle pâtrâților s-au cunoscut fără de nici un cuvânt, neputându-să ei agiuta cu cuvântul acela că episcopie n-ar fi stăpânit în moșie aceasta mai mult decât o livadă, când presfințitul episcop ni-au încredințat că scrisorile aceste au fost rătăcite și că dintată ce li-au găsit au și pornit jalobă din parte episcopiei, și când mai ales că părțile aceste(a) au fost nealesă, de nu li-au și stăpânit deplin, folosul au fost al lor și paguba a episcopiei, îndestul că episcopie tot au stăpânit livada cu locul ei, iar lucru neales fără îndoială n-au stat stăpâni.

Și supt acest cuvânt nu pot să de pricină scrisorilor episcopiei, când sânt încredințate de îndestui marturi și când scrisorile din parte lor să cunosc neadevărate și când pe măn(ă)stiri nici pravelile nu le oprește a-ș(i) cere dreptul lor pân(ă) la 40 de ani, și dacă să va găsi și de către înălțime sa cu cale, de către noi să găsăște ca nu numai stăpânire(a) episc(opiei) să s(e) întărească dar să s(e) și rânduiască hotarnici ca după scrisori să aliagă.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Doljești, XIII/7. Copie.

---

[1] Spațiu gol.

---

526 1816 august 15

Adică eu, Stoica zăt Ștefan Hărăbur, dăm a(de)vărat zapisul meu la mâna dumni(a)lui cumnatului Savei Badiu precum să (se) știi că am vândut 5 stânjăni di moșii ce am avut-o și eu zestri di pi fimei(a) me(a) Antonii(a) din mușiia Sâneștilor din bătrânul lui, și me-(a)m ales cât mi să va vini parti(a) fimii meli pentru că aici așa am zis că din Dimaci spri răsărit să mai înguste(a)ză mușiia și oricât s-a alege parti la aceli stânjini di pi scădere(a) mușii, și să începi lungul mușâii din hotarul muntinescu până în Bârlovița; și tocmala ne-(a)u fostu stânjănul opt lei cari fac di toți banii pi acești cinci stânjăni ci e-am zis mai sus patruzăci di lei, cari bani am primit toiți în mânule mele. Și eu am dat acestu zapis de stăpâniri în veci, și pentru credința am is(că)lit.

1816 a(u)gustu 15

Eu, Stoica zăt Ștefan Hărăbor dinpreonă cu fimei(a) me(a) Antonii(a), vânzători.
Eu, Vasâle Gorghiu, față.

Eu, Lazăr Poronboci, faţă.
Eu, Gligoraş Bubuce, faţă.
Eu, Radul Rutari(u)l, faţă.
Eu, Iordachi Poronbui, faţă.
Eu, Toader Mihăilă, faţă.
Eu, Costantin Poronboci, faţă.
Şi am scris eu ... să(n) Puşcaş, şi mi-(a)u dăruit un leu.

Arhivele Naţionale Istorice Centrale, Fond Achiziţii Noi, MMDCCCXCV/6. Original.

---

527 **1816 noiembrie 15**

Adică eu, Neculaiu Renţa, carii mai gios îm(i) voi puni numeli şi degitul, adeverez cu acestu zapis al meu la mâna dum(i)lorsali ipitropilor ce sântu asupra bisăricii Sfântului Marelui Mucenic Dimitrii di aici din târgului Bârladului, ştiut să fii că avându bisărica un loc alăture cu chiliile ce sânt dispre soari apuni, şi l-au dat dumnialor ipitropii cu bezman câte 100 de lei, adică una sută lei, pe tot anu(l), dându banii la tot începutu(l) anului, şi măsurându-să locul în stănjăni au (i)eşit faţa opt stănjăn(i)şi cinci palme, pe despre apus trii stănjăn(i) două palmi, margine locului den gios alăture cu dugheana ce au făcut-o Ion Dimoftiu tot pe locu(l) bisăricii până în pereteli chiliilor, şi margine pe din sus iar, şi trei stănjăni şi do(u)ă palmi, şi în dosul dughenii cei din sus, şi sau mai dat loc de on on doi doi stănjăni şi şasă palme ce s-au potrivit asămini cu chiliile ce sânt în ograda bisăricii, şi eu să am a stăpâni acestu loc după cum mai sus să arată în stănjăni în toată viiaţa me, atât eu, cum şi fii mei, în veci, di nimere supărat, iar eu cum nu m-aş ţâne de ace(a)stă tocmală căm mai sus să arată ca să dau banii la tot începutul anului, atunci să fiu lips(i)t din dughe(a)nă şi dum(ne)alor să-m(i) plate(a)scă toat(ă) binao ce să va socoti di către rânduiţâi ce vor fi atunci. Şi pentru mai adivărată credinţă neştiindu carte mi-am pus numili şi degitul.

1816 noe(m)vrie 15

Iu, Neculaiu Renţa adiverez.
Şi iu am scris acest zapis cu zisa numitului di sus şi am iscălit.
<ss> Iacov Deiorolah (?).

Locu(l) acesta s-au dat cu bezmănu lui Neculai Renţa şi au plătit bezmănu pe trei ani, adică pe 814, şi pe 815, şi 816, cu 70 de lei pe tot anul, însăî pe 814 noemvrie 15 au plătit 70 de lei la Mile Brânză, or(i) pe doi ani au plătit la Sandu Bou tot cu 70 de lei pea nu, şi fiindu că i sau mai mărit locu(l) şi s-a mai sporit şi bezmănu(l) din 70 o 100 lei.

(1)816 no(ie)mvrie 15

<Pe verso-ul filei a doua>: Zapisul lui Neculai Renţa di locul biserici(i) cu bezmăn. / 816 noe(m)v(rie) 15.

Arhivele Naţionale Iaşi, Colecţia Documente, 96/66. Original.

---

528 **1817 ianuarie 11**

No. 16

Mai gios iscăliţii Niculai Tuduri şi Grigoraş Tuduri, fraţi, prin acest adevărat zapis al nostru ce dăm la mâna dumisale cinstitului bo(i)eriu biv vel vornic(ul) Theodor Balş, adeverim că având noio moşie, anume Cucorenii la ţinutul Eşii în ocolu(l) Turii, lângă moşiile dumisale Perienii şi Cândeştii, care această moşie de multă vrémé lipsind din stăpânirea noastră cu întindere(a) moşiilor mai sus pomenite a dumisale biv vel vornic(ului), dar mai ales de către Şătrărenii dumisale spat(arului) Mihălachi Racoviță pătimind mare înpresurare, după multa strădanie noastră giudecându-ne la luminatul Divan cu dumnealui spat(arul) Racoviță, ni s-au dat dreptate a o lua în stăpânire. Apoi fratele nostru cel mai mare dumnealui medelniceriul Ilie Tudori ș-au alcătuit partea sa, dându-o în schimbu dumisale spat(arului) Racoviță împreună cu a triia parte din danie și cumpărătura ce avem de la unchiul nostru medelnicer(ul) Nicolai Tudori (care acum să chiamă monahul Nifon Tudori) rămâind numai doaă părți ale noastre ce ni să cuvine dintr-această moșie, înpreună cu doaă părți din danie și cumpărătura de la mai sus numitul iunchiul nostru. Care fiindu-ne piste mână a le stăpâni, pentru depărtare(a) în care ne aflăm cu lăcuința la ținutul Putnii și mai ales fiind încă și pricini nesfârșite, că dumnealui bo(i)eriul biv vel vornic(ul) Theodor Balș după scrisorile ce are și dumnealui pe Cucoreni, și după însuș(i) scrisorile de compromensu urmate între noi și între dumnealui, are a trage părți dintr-această moșie și nu să știe și noaă câtă ni să va alege a lua după ce îș(i) va trage și dumnealui părțile ce i să vor cădea.

Dreptu aceia și pentru nedare(a) de mână a noastră a stăpâni această parte de moșie cu atâta depărtare, și pentru ca să nu ne mai supărăm cu cheltu(i)ele la hotărâtul ce are să să facă pentru alegire(a) aceștii moșii și a deosăbirii părților fieștecărie niamu alcătuit cu dumnealui mai sus numitul bo(i)eriu biv vel vornic(ul) Theodor Balș, și am săvârșit schimbu vecinic, adecă dat-am noi dumisale părțâle noastre din moșie Cucorenii cât să vor alege / bez parte(a) fratelui nostru celui mai mare med(elni)ce(rul) Ilie Tuduri ce au trecut cu schimbu la dumnialui spat(arul) Mihălachi Racoviță, și bez părțile ce are a trage dumnialui vornicul după scrisori, precum și mai sus s-au zis / și dumnialui încă ni-au dat noaă înpotrivă a patra parte din moșie Ciureștii, aliasă și stâlpită, i părțâle din Chimeni și Păcurărești, nehotărâte și neale(a)să, care aceste părți toate sânt la ținutul Tutovii; avându-le și dumnialui luate iarăș(i) cu schimbu de la dumnealui Ioan Strezescul, și ni-au mai dat încă și 13000 lei, adecă treisprezeci mii lei.

Deci de la dumnealui bo(i)eriul împreună cu zapisul de schimbătură a părților de moșie de la ținutul Tutovii ce ni-au dat, ni-au făcut teslim și toate scrisorile vechi și noaă câte au avut pe acele părți, iară noi împreună cu zapisul acesta de schimbătură nu am dat mai multe scrisori dumisale, decâtu scrisoare(a) de danie și cumpărătură ce avem de la unchiul nostru ce s-au zis mai sus, căci celelante scrisori fiind la fratele nostru cel mai mare, li-au dat la dumnialui spat(a)rul Mihălachi Racoviță cu schimbul ce au făcut pe parte(a) dumisale, însă fiind că fratele nostru cel mai mare nu au avut mai multă parte într-această moșie decât o a triia parte din câtă să va alege la hotărât, iar la noi sânt doaă părți. Apoi și scrisorile nu era cu cuviință a le da la dumnialui spat(arul) Racoviță, ce să cădea să-i scoață copii di pe scrisori și să-i fi dat, iar scrisorile cele adevărate să fi rămas la noi, ca să le fi dat și noi acum la dumnealui vornicul, unde și părți de moșie au mersu mai multe. Pentru aceasta și dumnealui vornicul, ca unul ce are cea mai mare parte într-această moșie va lua scrisorile de la dumnealui spatarul și dumisale spatarului îi va lăsa copii.

Și dar de acum înnainte să aibă a stăpâni părțâle aceste din Cucoreni ce am dat dumisale cu schimbu, atât dumnealui, cât și în urmă clironomii dumisale, cu bună pace în veci. Urmându spre aceasta iscăliturile noastre și rugând și pe alți bo(i)eri ce s-au întâmplat față de au iscălit marturi.

1817 ghenar 11

Nicolai Tudori, Grigoraș Tudori, Nicolai Strătulat vornic, Alexandru Ianculeu vel vornic, martur.

Copiile aceste(a) di la No. 15, 16, fiind întocmai di pe celi adivărati s-au încredințat.

(1)828 oc(tom)v(rie) 23.

<ss>.

S-au posleduit de Chirica ban.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 438 / 119 (Condica documentelor moșiilor moștenite de către Mihail Sturza de la logofătul Teodor Balș), f. 313-316. Copie.

529 **1817 martie <f. z.>**

Pre înălțate doamne!

Cu luminată porunca înălțimii tale din (1)816 ghen(a)r ce mi-au adus dum(nea)l(ui) Lațcarache Lambrino ca să i să hotărască părțile de moșiia Banca, am mersu la fața locului și intrând în cercetare ce părți cuprinde, au scos aceste scrisori:

1^{iu}. O țădulă de hotărât de la un Buta vor(ni)c din let 7196/1688 maiu 10 în care să alege părțile comis(u)lui Costandin Lambrino, 16 funii și 2 stânjăni, și funia de 20 stânjăni, bez o bucată de loc de codru ce este din valea Fădului în sus pân(ă) hotarul Fedeștilor, ce nu s-au măsurat atunci.

2$^{le(a)}$. O hotarnică din 7260/1752 iunie 13 de la Ștefan Popăscul vor(ni)c glotnii și de la Antohi Strătilă, în care să aleg în stânjăni părțile din Banca a răpos(a)t(u)lui bo(i)er Costache Razul hat(man) și arătătoare și de alte scrisori mai vechi după care au înpărțit și-au hotărât moșia, scriind anume pe unde s-au ales părțile hat(manului) Razul și unde au rămas a pah(a)r(nicu)lui Gavril Lambrino, înpreună cu a răzășilor.

3$^{le(a)}$. O hotarnică de la Ion Gordul vor(ni)c de poartă din let 1777 săpt(em)v(rie) 11, iscălită și de răzăși în care iarăși alege Todosăicăi, fiicăi răp(o)s(atu)lui banului Scărlătache Costache tot ace(a) parte a hat(manului) Razul, și scrie că au aflat hotărâtura Popăscului bună și urmează și el întocmai dispărțind și puind pietre pe părțile ce au ales a răp(o)s(a)tii stol(ni)ces(e) Todosiicăi, arătând că și parte(a) răzășilor au rămas înpreună cu a pah(a)r(nicu)lui Iordache Lambrino.

4$^{le(a)}$. O carte de giudecată din let 1805 avg(us)t 5 de la preosfinției sa chir Meletie, episcop Hușului, și de la dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) Neculaiu Hrisoverghi, spat(a)r(ul) Mihalachi Racoviță, fiind atunce amândoi cam(ina)ri, când din porunca g(o)sp(o)d după jaloba ce au fost dat răzășii de Banca asupra fiilor banului Lambrino, au cercetat toate pricinile și scrisorile amânduror părților, și hotărăscu pre larg câte sânt părțile Lambrineștilor, adecă acele ce la trag de la stol(ni)ce(asa) Todosiica cu danii și cumpărături, precum și partea aleasă a comisului Costandin, după hotărâtura lui Buta vor(ni)c, și altă parte de cumpărătură a lui Alexandru Zgărbaci, ce de la giudecata Divanului s-au dat în stăpânirea banului Lambrino, și să hotărăște printr-această carte de giudecată ca pârâții să aducă hotarnici ca să-ș(i) aleagă toate aceste părți după cuprinderea învoielii și cărții de giudecată din (1)801, și aceia ce va mai rămâne să stăpânească jăluitorii răzăș(i) cu niamul lor. Alte zapisă mai vechi și câteva jalobe nu sau mai trecut, fiind că într-aceste patru scrisori de mai sus arătate să cuprind toate și să lămurescu părțile câte sânt și bo(i)erești și câte rămân a răzășilor.

Și dar următor fiind luminatii porunci, după cuprinderea scrisorilor și a hotarnicilor vechi, făcându-să hartă de starea locului, am ales toate părțile ce trage dum(nea)l(ui) Lațcarache Lambrino, deosăbindu-le de către a răzășilor și cât au rămas răzășilor s-au arătat în hartă albe, adecă în în codru cu No. 1, în săliște cu No. 2, și în câmp cu No. 3, carile fiind că în câmp era să e răzășii din zarea dialului Maminii piste pârăul Bancii pân(ă) dialul Băncii și a Laovii, am socotit ca partea aceasta dându-să din cap în cap lor le vine cu supărare pășunatu(l) vitilor, ce spre lesnirea lor am îndoit parte(a) dispre miazăzi din pârău și păr(ă) în dialul Maminii, și li s-au dat întocmai pre cât cuprinde din cap în cap; și fiind că răzășii câți s-au aflat acole în sat, au răspunsu că ei mai au și alți răzăși lăturași la care ar fi și scrisori, au cerut ca la luminatul divan să m(e)argă să să mai giudece cu dum(nea)l(o)r Lambrineștii; și socotința me(a) este ca partea aceasta de de iamaș cu N. 3, spre odihna lor, să li să de(a)alăturea cu partea lor din săliște, pentru ca să nu mai aibă supărare dispre bo(i)eri, iar hotărârea desăvârșit li să va da de către înălțimea ta< Din gura Băncii la vale pân(ă) în apa Bârladului mai are dum(nea)l(ui) Lățcărache Lambrino o parte de loc ce este luată de la alde Dabigea, care și aceasta râdicându-să pe hartă după cuprinderea hotarnicilor și după p(i)etrile vechi, neavând cu nimene nici o pricină au rămas în sângură stăpânirea dumn(ealui) Lățcărachi Lambrino, cum mai pre larg să arată la harta iscălită.

A înălțimii tale prea plecată slugă.
Petrachi Negre ban.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/84.

530 **1817 aprilie 28**

Adecă eu cari mai gios mă voiu iscăli în sămnu mâna me, dat-ăm adivărat și încredințat zapis(ul) mieu la cinstita mâna dumisali polc(o)v(nicului) Toadir Donici, precum să s(e) știe că având eu doă casă într-o ogradă cumpărate de la un Anton Bostan aici în târgul Vasluiului cu ogradă, cu grădină, cu toatili ce să află pinpregiurul casăi ce sânt vederati, carili casa iaști pi loc(ul) dum(isa)li log(o)fi(te)săi Măriuță Cant(a). Și pentru bezmăn(ul) locului dum(i)s(a)li să aibă a să învoi cu vechili(i) dum(i)s(a)li.

Iar eu după tocmală ce-am avut cu dum(isa)li pentru toate acareturili ce i-am vândut, i-am săvârșit cu trei sute cinzeci lei și o șamalățe, după cari tocmală cu trei am priimit și toț(i) bani(i) deplin în mâinili meli la faciri acestuia zapis. Și dumi(sale) să aibă de acum înainti a li stăpâni în bună pace, atit dumi(sale), cât urmasii dumisali în veci nesupărat, care spre sâguranții dum(isa)li i-am dat și zapis de cumpărătură ce l-am avut eu de la mai sus numit(ul) vânzător.

Și spre mai adivărată credință am iscălit.

1817 apr(ilie) 28.

Iar născând vreo pricină asupra acestor binali, eu să am a răspund(e) iar dum(isa)li să n-aibă a să supăra cât de puțin întru nimică.

Erei Ilie ot Vaslui, adeverezi.

Eu am scris acest zapis cu zisă și priimiri amânduror părțil(o)r și sânt mart(or).
(...) <m.p.>

<Pe verso-ul filei a doua>: Zapisul de la preutul Ilii ot Vasluiu pentru caseli ce am cumpărat de la sfinție sa. / (1)819 apr(ilie) 28 (grafie chirilică); Zapisul preutului ilie pentru vânzarea unei case din Vasluiu; 1817 april(ie) 28 (grafie latină).

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Neamț, XII/1. Original, difolio.

531 **1817 aprilie 29**

Pre înălțate doamne.

Având eu în hotarul unii moșii Măldărenii din țin(u)t(ul) Codrului 240 stânjâni moșie, s-au vândut de veci de către urmașii unui Apostul Penișoară visternicului Mătei Canta, de la cari vânzare sânt trecuț(i) piste triizăci de ani. Pentru cari la anul 1809 apucând eu pe urmașii vânzătorilor după zapisul lor, mi-au dat înpotrivă părțile lor din alte hotară din țin(u)t(ul) Fălciiului ci li-au avut ei alesă după țidula hotarnică de la dum(nea)lui pit(a)r(ul) Ioan Jora, făcută la anul 1809 iuni(e), după cari a lui scrisoare la anul 1812 iuni(e) mi s-au dat toati în stăpânire de către dum(nea)lui vor(n)i(c)(ul) Andronache Donici, ci era rânduit hotarnic la fața locului. Cu cari alegere și hotărâri sfârșită prin zapisul lor am rămas eu în deplină stăpânire până acum.

Apoi în anul trecut râdicându-să un Costandin Burde i Vasili Crâste și cu alti niamuri a lor după jaloba ci au dat au adus carte înălțimii tale cătră dum(nea)lor dregătorii țin(u)t(u)lui Fălciiul, cuprinzătoare că și lor li s-ar fi vândut părți din ace moșie Măldărenii de către pârâții, urmașii Apostului Penișoară și tot visternicului Canta; și să li să plătiască părți de la pârâții înpotrivă din alti părți ci vor fi având pe la alti locuri.

După cari a lor jalobă înfățoșindu-să ei cu pârâții înnainte dum(nealo)r dregătorilor, cerire lor era ca tot din părțile ci am luat eu cu atâța ani dinainte precum arăt să li să dei și lor înpotriva părților lor vândute de pârâț(i) după un zapis ce în urmă ar fi luat și ei de la urmașii acelor vânzători. La cari cercetari fați fiind și eu cu scrisorile întru această pricină.

Dum(nealo)r dregătorii cercetând în ce chip au aflat și au găsit cu cale, mi-au dat mărturie cuprinzătoari pricinii și spre întărire stăpânirii meli asupra numitilor părți ci li am luati prin drumul giudecății și cu atâța ani dinainte ceririi lor, dovedind dum(nealo)r dregătorii că pretenție lor aceasta esti oborâtă di a pute ceri moșii de la pârâț(i) după însuș cuprindire scrisorii lor ci au di la părinții pârâților, precum pre largu pricina să arată la mărturie de cercetari a dum(ilor)sali dregătorilor din anul 1815 iul(i)e 20.

În urma aceștii cercetări prin chipuri alcătuindu-să jăluitorii și cu pârâții vânzători au vinit amândouă părțile la Eș(i), și la înfățoșare ci au eșit la luminat(ul) Divan tăgăduind adivărul în pricină, întâi că părțile pârâților sint în stăpânire me di atâța ani luate cu poronca Divanului și cu zapisul lor; al doile, giudecata ci au avut cu mine la stare locului înainte dum(ilo)rsale dregătorilor la cari s-au dat rămaș(i).

Așa după alti arătări a lor neadivărati în pricină cu înșălăciuni au luat carte înălțimii tale cuprinzătoare ca să li să dei lor părțile pârâților vânzători, aceli luati de mine și în stăpânire me de atâța ani, ca pe unile ci ei ar fi arătat la giudecată că sânt în stăpânire lor și nedati altora.

Pentru aceasta dar fiind că arătările lor cu cari au înșălat giudecata de li s-au dat ace carti să dovidesc neadivărate, mă rog înălțimii tale ca să mi să dei carte înălțimii tale spre a ave neclintită stăpânire asupra numitilor părți în putere scrisorilor și a giudecăților cu cari mi s-au dat de atâța ani în stăpânire și de a nu fi supărat după vremi de jăluitori, cari prin chipurile ci arăt au scos ace carte a înălțimii tale.

Pre plecată slugă.

Iordache Isari sărd(a)r <m.p.>.

Dum(nea)ta vel log(o)f(e)t: să se dei carte gos(po)d după rânduială. 1817 apr(ilie) 29.

(…) log(o)f(e)t.

<Pe verso-ul filei a doua>: Jaluba lui Iordachi Isar asupra neamului Penișorescu pentru pământu lui din Măldăreni, ținut Codrului, 240 stânjini, vândut de veci de dânșii lui Matei Canta și pentru care ei la 1809 i-au dat părțile lor din hotarele moșiilor din ținutul Fălciului, care pământ la 1812 i s-au și dat în stăpânire de Prefectura din toate hotarele lor; Iar pe urmă au venit (…) Divan cu jaluba lor să ei pământul acela; și prin urmare se ro(a)gă să nu fie strămutat din stăpânirea lui; ce ocârmuire i-au încredințat; 1817 apr(ilie) 29; No. 110; N. 147; N^{o} 1880 gl; N^{o} 450, special; ; <Grafie latină>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 39/1. Original, difolio.

---

532 **1817 mai 15, Iași**

Copie

Costandin Sturza biv vel agă, supus pre puternicii Porți Othomănicești, încredințăz prin acest zapis al mieu ce dau dumn(ealui) maiurului Gheorghii Potirachi, supus pre puternicii înpărății

Rosiei, trăitor din a stânga Prutului, precum se se știe că prin bună tocmală și învoială ce am făcut cu dum(nea)lui, i-am vândut doao moșâi ce am la țân(u)t(ul) Grecenii în oblast(i)e Basarabiei din a stânga Prutului, anumi Vlădești și Brițcanii, înpreună cu toate acareturile ce sânt pe dânsele, care moșii fiindu-m(i) clironomie de la răposații părinții miei, după cum prin înpărțălile ce am avut cu fratile mieu răpoosatul spat(a)r Ștefan Sturza pre largu se arată, s-au venit în parte(a) me(a), și după tocmala ce am sevârșit cu dum(nea)lui, i-am vândut arătatile moșii în una sută zăci mii lei, care bani i-am priimit toți deplin în mâinile mele.

Deci de acum și în veci, atât dum(nea)lui, cât și fii, nepoții și strănepoții dumn(ealui) se stăpâniască numitile moșâi după cuprindire(a) și putere(a) scrisorilor ce i-am dat, precum pre largu se arată în sinetul de teslimatul scrisorilor ce i-am făcut dumn(ealui), și spre întărire(a) și putere(a) scrisorii mele aceștie, prin deplin vechilic din parte(a) me(a), dum(nea)lui Ioan Sturza biv vel spat(a)r, supusul a aciiaș înpărății a Rosiei, întărindu-se scrisoare(a) aceasta și de către ocârmuire(a) oblastii Basarabiei, dându-o dumn(ealui) numitului mai sus cumpărator va rămâne în veci stăpânitor.

1817 mai 15
Eși

Iscălit Costandin Sturza agă, vânzător.

Fiind eu îndatorit după vechilimeaoa ce am avut de la dum(nea)lui biv vel agă Costandin Sturza ca după săvârșire(a) mezatului se dau zapis de istov vânzare dumn(ealui) maiurului Gheorghie Potirachi, care pentru mai bună siguranție dumn(ealui) maiurului i-am adus zapis de la însuș stăpânul cel adivărat în care am scris aceste(a), spre încredințare că este adevărată scrisoare(a) dum(nea)lui agăi, lui Costandin Sturza, dându-i pe lângă această scrisoare și vechilimeaoa dinpreună cu izvodul iscălit de dum(nea)lui aga, și toate scrisorile moșiilor aceste, și spre încredințare am iscălit.

1817 mai 15
Chișânău

Iscălit Ioan Sturza spat(a)r.

Departamentul al 2$^{le(a)}$ Ocârmuire oblastii Basarabiei, presudstfiia giudecătoriască.

Această scrisoare de vecinica vânzare ce face dum(nea)lui Costandin Sturza agă, bo(i)eriul din Moldavvie, către dum(nea)lui maiurul Gheorghiie Potirachi, pentru moșiile ce li-au avut în oblast(i)e aceasta la țân(u)t(ul) Grecenii, văzându-se supt adivărată iscălitura dumn(ealui) bo(i)eriului vânzătoriu și iscălitura dumn(ealui) bo(i)eriului spat(arul) Iancu (?) Sturza, pe care l-au avut vechil, s-au încredințat cu iscăliturile cilenurilor departamentului și punere(a) peceții înpărătești.

În Chișânău, anu(l) 1817 mai 15

Iscăliți S. Bașotă, sovetnic Iordachi Donici, sovetnic Ioan Cheșcu, sovetnic Vartolomei.
Secretar Timul.
L.P. Protocolist coll. R. Ursul.

Giudecătoriia țânutului Orh(ei)

No. 99

Copiia aciasta înfățoșată de dumnialui maiurul Ghiorghi Pătărichi, poslăduindu-să și fiind întocmai cu or(i)ginalul după însuș cerire ci prin jalobă a făcut, s-au încredințat cu iscăliturile cilenuril(o)r presudsfii aciștii giudecătoriiși punire(a) peceții înpărătești în Chișinău.

1820 ghenari 28 zile.

<ss> Giud(e)c(ător) Vasile Cațiche.

<ss> Cilen Pavel Măcărescu 2 post.
<ss> Ioan Botezat.
<ss> Secretar Hai(…).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/85. Copie încredințată de Judecătoria ținutului Orhei la 28 ianuarie 1820, sigiliul Judecătoriei ținutului Orhei.

533 **1817 mai 21**

Cu plecăciuni mă închin dum(ita)li.

Înștiințăz că carte Visterii și scriso(a)re(a) dum(ita)li l(e)-am dat la căp(i)t(a)nu(l) Costantin Bălăbanu, dar din întâmplari n-am avut altu (o)cazionu să înștiințăz dum(ita)li di atunce. Pentru spiți cari am zis să o trimăt, niciun loc nu prindi în pricina cu Candi, ci mai vârtos stricăciuni.

Cu carte(a) gospod m-am înfățoșatu la Pârcălăbii pentru Ijdeleni și altili, și cât că pentru Ijdeleni au fost hotărât sărdar(ul) Iosâpăscu șe-(a)u fostu dat și sfârșit, dar adăogând banu(l) Petrachi Negre cu jalobă, au rămas să cercetez(e) dumne(a)lui vornic(ul) Balșu, ci esti și pârcălabu.

Dar pentru Rădeni, zicând dumi(tale) Pârcălăbiia, di vremi ci carti di blăstăm esti în mijloc, să arăt eu adivăr di au stăpânitu tatăl meu sau bunul meu sau străbunu(l) meu, s-au am auzit că amu avut moși(i), să intri în cercetari. Și eu la ace(a)sta nu m-am primit ca unul ci n-am auzit, ș-au rămas pricina tot baltă până când vii vini dum(neata), măcar că Balșu au zis și ace(a)sta când s-au vândut moșiia undi am fostu și s-au făcutu poblicațiia și să vedi că părtinești mătuși-sa.

Pentru carte ci ai zis că vii sco(a)ti pentru Cârlomănești i Cărăpcești di ai scos-o, trimite-o. Și pentru acesta îț(i) sânt vichil, niputând dum(neata) vini și te încredințăz că te voi sluji.

Mă rog dum(ita)li și pentru carte ci m-am rugat să să sco(a)tă di la Costachi, nepot condicarului di la Cremenal, și o dă în mâna dum(isa)li vătavului Vasâli di Ciorăști a dum(isa)li c(u)c(o)n(ului) Costantinică Păladi, ca di va fi la Eși post. Zanhereu (?), să-l tragă înnainte Dipartamentului Cremenal, iar di nu, să me-o aducă la mini și ori ci-i vre să-m(i) trimiți, totu pi dumne(a)lui îmi trimeti.

(1)817 maiu 21.
Al dum(ita)le plecat.
Lupul Podoli căp(i)t(a)n <m.p.>.

<Pe fila a doua>: În cinstită mâna dum(i)sali Șărbanu Buhăescu cu plecăciuni. La Eș îngă Bahluiu dreptu po(a)rta dumne(a)scă amiazizi; (1)817 maiu 21. Cap(i)t(a)n Lupu Podole.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 28/6. Original, difolio.

534 **1817 mai 31**

Pre înălțate doamne

Niște răzăș(i) din țin(u)t(ul) Fălciiului ci să număsc niamul Arhireștii stăpânesc acum de vro doi ani cu înpresurare o bucată de loc din trupul unii moșii a meli Pojorănii, tot de la acel țin(u)t a Fălciiului, supt nume de o a patra parte de Ungureni, care loc acum l-au scos vânzător di mezat, adică în socotinți spre dizbârnare de istov din trupul numitii moșii Pojorănii. Și fiind că acest loc este drept din trupul moșiei Pojorănii și dup pretenție me în giudecată încă de la 1815, mă rog înălțimii tale ca să fie poroncă a să opri mezat(u)l și a să căuta pricina de Divan spre îndestulare(a) dreptății mele cu numiții răzăși, neamul Arhiresc.

Pre plecată slugă.

Iordache Isari sărd(a)r <m.p.>.

Dum(nea)ta vel log(o)f(e)t puni la cali cerere jăluitoriului. 1817 mai 31.

(…) log(o)f(e)t.

<Pe verso-ul filei a doua>: No. 6; mai 31. 1817; N° 21; N. 22; N° 14; No. 142. Jaluba d(umnea)lui Iordachi Isar către domnu că un neam de răzeși, numiții Arhierești, iar stăpâni cu re credință o bucată de loc din Pojoreni și în dosu rezoluția domnească către Logofătul dreptății ca să-l pue la cale; N° 1882 gl; N° 452, special; N. 149; <Grafie latină>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 39/3. Original, difolio.

---

535 **1817 iulie 15**

Pre înălțate doamne

1817 iuli(1) 15[1]

Jăluesc înălțimii tale că în moșiia Oțălenii di la țânut Fălciiului are și Mănăst(i)r(ea) Doljeștii o a șasa parti cu hotărâte scrisori și cărți de judecată, cari parti voind di a o alege di către ciialanți răzăș(i) în anul 1808, prin cartea cinstitului Divan s-au orânduit la dumnalor boerii is(pra)v(nici) a țânutului. Și dumnalor au orânduit pre doi din mazilii țânutului ca să ale(a)gă partea mănăst(irii), și răzășii cu tot chipul di înpotriviri stând, nu s-au putut alege, precu adeverează mărturiia orânduiților. Și vechilul ce-l orânduisă mănăst(irea) să strângă venitul, încă asăminea iar cu multe chipuri l-au gonit.

Așadar din înpotrivirile lor mănăst(i)r(ea) de la 1810 din pricina lor au rămas păgubașă di venit.

Pentru care cu mari zmerénie cad la ce nemărgenetă mila înălțămi(i) tale ca să se scrie carte gospod către dumnalor drégătorii țânutului, ca unul din dumnalor să meargă la numita moșie și să ale(a)gă părțile mănăst(i)r(ii) după hotărâre cărții de giudecată și după hotarnica vechi, alegându-le deoparte să o și stâlpe(a)scă și cu pietre hotară, și cât venit să va dovedi de pe ace parte de la anul 1810 de când mănăst(irea) n-au luoat nemică, să facă și înplinire de la răzăș(i), căci din pricina lor n-au putut stăpâni mănăst(i)r(ea), și a fi mare pomană înălțimi(i) tale.

Prea plecat la mila înălțimi(i) tale și zmérit rugător.

Viniiamin ieromonah egumăn Sf(in)tii Mănăst(i)r(i) Doljeștii de la ținut Romanului.

Ceri carte gospod către cinstita is(pră)v(nicie) di Fălciiu ca să meargă unul din boerii is(pra)v(nici) la moșiia Oțălenii, tot la acel ținut, ca să facă alegeri părții ce are Mănăs(ti)r(ea)

Doljeştii hotar, puind şi pietre hotară, făcând înplinire di la răzăş(i) di tot venitul acei părţi pré câtă vremi au stăpânit-o răzăşii în putérea lor.

Dum(nea)ta vel log(o)f(e)t cercetiază şi puni la cali după cuviinţă.
Vel vist(ierni)c.
1817 iuli(e) 15.

Arhivele Naţionale Iaşi, Fond Mănăstirea Doljeşti, XIII/8. Original, difolio, cu poruncă domnului către ispravnici.

---

[1] Altă cerneală şi mână.

536 **1817 iulie 22**

Noi Scarlat Alexandru Calimah v(oe)vod, cu mila lui D(u)mnezeu domn Ţării Moldavii. Cinst(iţi) credincioşi boerii domnii méle, dum(nea)v(oastră) isprav(ni)ci(i) ţin(u)t(ului) Fălciiul, săn(ă)t(a)te. Din jaloba aceasta a cuvioşii sale Veniiamin, égumen Mănăstirii Doljeştii, pre larg veţ(i) înţelege aratare şi cerire ce face pentru acea o a şasa parté ce are şi mănăstirea în trup(ul) moşii Oţălenilor şi cu pricinuirile răzeşilor, nu numai că nu l-au îngăduit a şi-o hotărî, dar nici venitul i să dă.

Drept acéia fiind că la mâna jăl(uito)r(ului) egumén pe lângă o hotarnică din 7233 <1724> mai 30 s-au văzut de către dumi(sale) vél log(o)f(e)t şi cartea de giudecată a dum(nealo)r veliţilor boiari din anul 1783 o hotărâre că mănăstire să-ş(i) stăpânească giumătatea din bătrân(ul) Horjiei şi pări(n)ţii agapiéşti încă să stăpânească ceialaltă giumătate din bătrân(ul) acesta nesupăraţi mai mult unii dispre alţii.

Scriém domniia mea dum(nea)v(oastră) să rânduiţi pi cini véţi socoti oamini cu înţălégere, ca mérgând la faţa locului şi măsurându moşiia în lungu şi în curméziş după cuprindere(a) scrisoril(o)r mănăstirii, alegându-i de o parté, partea ce i să cuprinde la scrisori să să stâlpască şi cu piétre hotară, dându-să în stăpânire mănăstirii.

Şi tot rânduitul acela va face cercetare ci venit au putut ieşi de pe driaptă partea mănăstirii în fieştecare an şi de către cini s-au luoat, pe care apucându-se cu tărié să să şi înplinească pân(ă) la cél mai puţin, odihnindu-să să nu mai jăluiască, iar fiind pricina într-alt chip să înştiinţaţi la dumi(sale) vel log(o)f(e)t.
1817 iuli(e) 22.
Vel log(o)f(e)t.

Arhivele Naţionale Iaşi, Fond Mănăstirea Doljeşti, XIII/8. Original, difolio, sigiliu mic octogonal în cerneală roşie.

537 **1817 august 22**

Copii
Cu frăţască dragosti mă închin dum(ita)li arh(o)n stol(ni)ci,

Am priimit scrisoare(a) dum(ita)l(i) şi celi scrise am văzut, pentru pricina părţii dum(ita)l(e) din moşie Briţcanii i Negrileştii şi bălţile Gemine di pisti Prut .

Arh(o)n stol(ni)ci dum(nea)ta bini mă ştii că eu nu sânt acel haramgiu, şi pi o cinsti ci am de încredinţezu că nu am avut, nici nu am ştiinţe, câtă esti parte(a) dum(ita)l(e) pentru că nu esti nicio scrisoari la mini, fiind la vărul Ioan, căci de a-ş fi avut ştiinţă nu aşteptam să-mi mai scrii dum(nea)ta, ci din ciasul acela îţ(i) dam aceia ci cu drept ţi să cuvini; Dar dum(nea)ta mai fii răbdătoru păn(ă) când va veni vărul Ioan și atunce fiind și dum(nea)ta față vom face cercetari scrisoril(o)r, și ceia ci cu drept să va dovedi parte(a) dum(ita)le cinst(it) te încredințez că voiu răspundi dum(ita)le, și nu fii dum(nea0ta nici la o îndoială pentru aciasta.

1817 avg(u)st 22

Și sânt al dum(ita)le ca un frati.
Constant(in) Sturza agă.

Întocma fiind di pi original, am încredințat.

1825 fev(ruarie) 28

<ss> Ioan Jora post(elnic).
Am priimit pi celi adivărati scrisori.

1825 dec(em)v(rie) 9

<ss> Neculai Ventura.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/122. Copie.

---

538 **1817 septembrie 20**

Pre înălțate doamne

Moșiia mia Chirceștii din țin(u)t(ul) Vasluiul să înpresoară de cătră moșiia Șărbeștii și în anul trecut dup(ă) jaloba ce am dat înălțimii tale, s-au orânduit hotarnic pe dumi(sale) vor(ni)c(ul) Iordache Ros(e)t, și mergăndu dumi(isale) la stare(a) moșii au făcut de știre dum(isale) vor(ni)c(ului) Costandin Costache și dum(i)s(ale) spat(arului) Costandin Miclesc(u), fiind că dum(nealo)r sint epitropi clironomilor răposatului pah(arni)c Manolache Miclescu, ca să trim(e)ată un vechil din parte(a) dum(nealo)r cu hotarnica moșii Șărbeștii, și dum(nealo)r au dat răspunsu că n-au alt vechil pe cini orândui, ci fiind că dum(isal)i Vasili Miclescu, fratile răposatului pah(a)r(ni)c Manolache Miclescu să află șăzător pe moșiia Șărbeștii și are și a patra parte în trupul moșii Șărbeștilor, dum(i)s(ale) trebuia să stia la cercetare(a) înpresurării. Deci fiind că nu m-au putut suferi păgubire(a) ce mi se pricinuește di cătră orăndatarii moșii Șărbeștii, mă rog înălțimii tale ca prin carte g(os)pod să se orânduiască pe dum(isal)i vel vor(ni)cu(l) Toad(e)r Balș, pe dum(isal)i biv vel ban Ioan Tăutul, ca se m(e)argă la stare(a) locului și dup(ă) hotarnica ci o am arătătoare pi trupul moșii Chirceștii, cum și dup(ă) copie hotarnicii moșii Șărbeștilor, ci o am, prin cercetare(a) ce vor face dum(nealo)r orânduiții boeri se afle marginile amândurор moșiilor și prin deosăbită carte se se poroncească și dum(i)s(ale) Vasile Miclescu, ca unul ce și dum(nealu)i are parte în trupul moșii Șărbeștil(o)r, să fie fați la hătărât și se-s trim(e)ată și un aprod, ca de va arăta înpotrivire dum(nealu)i Vasilie Miclescu și nu va vini să-l aducă numai decât.

Diosăbit întri moșiia Chirceștii și între moșiia Șărbeștii au avut căț(i)va răzeși o parti de moșie tot din trupul moșii Chirceștii, cari parte la anul 804 au cumpărat-o soacră-me dumnei pah(a)r(ni)ce(a)sa Maria Micleasca și la an(ul) 814 am răscumpărat-o eu di la dumneii, care parte iarăș mi se înpresoară di cătră moșie Șărbeștii. Mă rogu se se poroncească prin luminată carte(a) înălțimii tale orânduiților boeri ca prin cercetare(a) ce vor face, să-mi de(a) parte de moșie întru a me(a) stăpânire, dup(ă) scrisori și zapise pe vânzare(a) ce am. Și fiind că moșia Chirceștii și moșie Miclești au fostu tot supt o stăpânire păr(ă) mi s-au dat mie de zestre moșie Chirceștii la margine de către Miclești, numai o piiatră nestrămutată la mijlocul moșie(i), iar celelalte pietri di cătră cini s-au scos nu pot ști. Mă rog înălțimii tale ca dup(ă) cuprindere(a) hotarnicii moșiei Chircheștil(o)r ci mi-au dat-o în anul trecut dumneii soacrăme să-mi statornicească dum(nealo)r oränd(u)iții boeri pietre și după ce îm vor statornici pietrele de cătră toati megieșitele moșii, apoi se statornice(a)scă și movili pentru ca să aibu liniștită stăpânire.

A înălțimii tale plecată slugă
Alecsandru Hrisoverghi spat(a)r

Dum(nealui) vel log(o)f(ă)t să să de carte g(os)pod dup(ă) rănduială.
1817 sept(embrie) 20

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MDXVII / 74, f. 1-1v. Original, difolio.

---

539 **1817 septembrie 27**

Io Scarlat Alecsandru Calimah v(oie)voda cu mila lui D(u)mnezeu domn Țerii Moldavii. Cin(stiți) credincioșii boerii domnii mele, dum. Teodor Balș vel vor(ni)cu i dum. Ioan Tăutul biv vel ban, săn(ă)t(ate). Din jalobă ve-ț(i) înțălege arătare și cerere ce face dum(nealu)i spat(arul) Alexandru Hrisoverghi pentru înpresurare(a) ce-ar fi pătimindu moșie dum(nealu)i Chirceștii.

Drept aceia orânduim pi dum(nea)v(oastră) și vi se scrie ca mergându la fața locului, unde aducându atât pi pârâtu(l) Vasile Miclescu, dup(ă) cartea ci i s-au scris de cătră dum(nealu)i vel log(o)f(ă)t și pi toț(i) acii ci va cere trebuința din megieșii înprejurași, fiișticare cu toate orice scrisori vor avea asupra pricinilor cuprinse la în lo(…). Și mai întâi ridicându-se stare(a) trupului moșii dum(i)s(ale) Chirceștii i toate celelate cu care să va megieși și va cere trebuința în plan geomitricesc, să intraț(i) în cu amăruntul cercetare scrisoril(o)r dum(i)s(ale) spat(arului) și a megieșilor, spre a dovedi celi drepte și adevărate margini atât a moșii Chirceștii, cât și a moșii Șărbeștii, și de ve-ț(i) dovedi că Chirceștii pătimesc înpresurare despre Șărbești să îndreptați scoțindu-o de supt toată înpresurare(a). Asămine(a) și pentru parte(a) dintre Șărbești i dintre Chircești ce-au fost răzeșil(o)r, cari la an(ul) vânzându-o soacrii dum(i)s(ale) păhăr(ni)ce(sii) Maria Micleasca și la an(ul) 814 răscumpărându-o însuș dum(nealu)i spat(arul) veț(i) cerceta, și după scrisorile dum(i)s(ale) spat(arului) scoțindu-o și aceia din înpresurare(a) ce s-a fi pătimindu despre Șărbești să i să de(a) la stăpânire; și pentru că la margine(a) Chirceștilor, ace(a) despre Miclești ar fi numai o piiatră nestrămutată la mijlocu(l) moșii, pe lângă sămnele i pietrile ce veț(i) statornici la celelalte margini a moșii Chirceștii / de nu va rămâne mai multi pricini di nimulțămire despre vreo parte / veț(i) statornici și la margine(a) despre Miclești toate trebuincioasă hotară; Iar cându ori la margine(a) aceasta sau la celelalte va naște vreo pricină, pietre să nu să pu(i)e, ci cu mărturie dum(nea)v(oastră) și harta închipuitoare de stare(a) locuril(o)r se se soroce(a)scă a veni la divan.

1817 sept(embrie) 27

Vel log(o)f(ăt).
S-au trecut.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MDXVII / 74, f. 2-2v. Original, difolio, sigiliu octogonal.

---

540 **1817 noiembrie 19**

De la isprăv(ni)ciia Tutovii.

Către căp(i)t(anul) Dumitru Sălion și isprăv(ni)celu(l) Vasâlachi Popa.

Dum(nea)lui pit(a)r(ul) Gheorghe Zota și șătr(arul) Enachi Vârlan după înfățoșare(a) ce au avut înnainte(a) noastră cu urmașii diiaconului Ichim ot Toporăști pentru una sută șasăzăci și unul stânjini din moșiia Onești (...) (a)numi unui schimbu ce arătasă că ar fi făcut cu niamul Măricuții Burnăroai și a Aniții Terchiloai, ce ar fi fost surori cu Grigoraș i Iftimi și sora lor Todosca, ficiorii lui Toad(e)r Piratcu izbașa, anum(e) după cercetare(a) ce s-au făcut după luminată carte g(os)pod ce au adus au mărturisit însuș ficiorii diiaconului că ace(a) scrisoari ce o scosăsi diiacon(ul) di schimbu esti iconomicoasă, fiind (...)[1] nu s-ar fi ivit rod de cinci rânduri de oamini, precum însuș arată pren mărturiia lor ce dau; Și fiind că acești una sută șaizăci și unul stănjăni au fost a niamurilor curgători din Iftimii i Grigoraș Piratcu și a surorii lor Todosca, iar nu a diiaconului Ichim.

Pentru aciia vă rânduești isprăv(ni)ciia să mergiți la moșiia Oneștii și să luați de supt stăpânire(a) lui Ștefan și Vasâlachi Oatu (...)[1] toți și să-i dați dum(i)l(o)rsali pitariului și șătr(aru)lui și altor niamuri ce vor fi mai având dum(nea)l(o)r iar o înteții ca un lucru ce au cumpărat lucru strein îș(i) vor căuta cu ficiorii vânzătorilor, iar dum(i)lorsali să le faceți teslim stă(n)jinii arătați fără mai multă prelungiri.

1817 no(i)emv(rie) 19

<Pe verso>: A răspunde înpotrivă să veniț(i) faț(ă) la isprăv(nicie) să-s(e) cercetez(e).
<ss> (...) spăt(ar).

<Pe o altă hârtie>: (1)817 noem(brie) 19 / Răvaș(ul) isprăv(niciei) de giudecata ci au avut cu urmaș(ii) diaconului Ichim pit(a)r(ul) Zota dă rămaș(i) să-ș(i) stăpâne(a)scă 161 stânjin(i) pit(arul) Zota. / No. 19

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 546/55. Original.

---

[1] Ilizibil, rupt.

---

541 **1817 decembrie 10**

Isprăv(ni)ci(a) Fălci(u)
Cătră dum(nealu)i căp(i)t(nul) de târgul Hușii

Fiind că mortul Costandin Prohir, blănar de aici din târgul Hușii, să află dator cu 920 lei, 20 par(a)li, preutului Mărdari și fiiului sfinții sali post(elni)ce(lul) Ion Mardari cu două zapisă, îns(ă) 150 lei au fost dator neguțitorolui Anastasăi Dimitriu și l-au îndatorit pe numitul post(elni)ce(l) isprăv(ni)ci(a) după carte(a) cinstitii (...) de au plătit 770 lei, 20 par(a)li, după zapisul ce este dator preutului Mărdarii, bez 129 lei, 20 par(a)li ce s-au scăzut den 900 lei toată suma cuprinsă după zapis daț(i), socotiț(i) bani cu dobânda lor, cari creditori au adus luminată carte gospod poroncitoare ca să li să facă înplinire banilor din avere(a) mortului numit. Și fiind că alt nu s-au găsit ce a să înplini soma banilor, decât o dughiană ce o are pe ulița blănarilor a târgului Hușii, ce o și dă mortul prin zapisul său cu amanet pentru bani, ca neplătind la vade să rămâi dughiana de istov a creditoriului. S-au cercetat după poroncă de nu este dughiana cu pricină, adică amestecată în zăstre(a) fimei(i), și însuș fimeia săvârșitului au adeverit înainte(a) isprăv(ni)ci(ei) că zăstre(a) ei este deosăbit(ă) și nu-i lipsește nimică prăpădit de săvârșit(ul) bărbatu-său și că dughiana este cumpărată cu bani(i) arătaț(i) a creditorilor. Pentru aceia însă scrii ca după obiceiu să pui să o strigi telal(ul) pe ulițăle târgului, făcîndu-o cunoscut tuturor că este scoasă în vânzare spre plata datoriilor în vreme de 40 zile și cini va (i)eși mușteriu în vreme(a) vadelii arătatii, că dă orice preț pe această dughiană să să iscăliască în dosul acestii țiduli și înplinindu-să vadeoa de patruzăci zili, cu acel ce va da suma ce(a) mai de pe urmă să vie la isprăv(ni)ci(e). Să faci cunoscut urmare(a) publicații și ce preț au agiunsu și asupra cui au rămas ca să răspundă bani și să i să adeveriască și mezatul.

1817 dec(em)v(rie) 10

Necolai Costachi agă <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 435/50. Original.

542 1817 decembrie 24

După jaloba eromonahului Naftanail și egumen Schitului Grăjdeni de la ținut(ul) Tutovei, pentru ca se-i hotărască moșie Grăjdenii și alte moșii de pinpregiur, cum și partea din moșia Brădeștii, pre luminata carte a înălțatului domn Scarlat Alexandru Calimah v(oe)v(o)d din 1816 april(ie) 24, fiind eu rânduit hotarnic; Între altă cercetare am cercetat și pricina Brădeștilor după scrisoare ce s-au văzut atât la schit, cum și a răzășilor, și am aflat că dintru învechime s-au stăpânit de către schit giumătate sat de Brădești, dar acum la cercetarea aceasta unii din răzăși pricinuesc, zicând că n-ar avea schitul nici o parte în Brădești și că cu nedreptul stăpânește acea parte de sat, cerând răzășii aceia ca se facă rele cumpărăturile lui Cerchez, de la care schitul le are danie, și socotința că acei vânzători n-ar fi avut nici o parte în Brădești.

Aceasta zisă a lor după socotința mea nu ar prinde nici un loc, când cu hotarnica hotărâturii din let 7265 <1757> avgust 20, de când sânt trecuți 60 ani, care hotarnică s-au văzut la mâna răzășilor, zice că atunce însuș răzășii au mărturisit că sânt într-acest hotar cinci bătrâni, și că vine Mănăstirei Grăjdenii trii pol bătrânu pe scrisoare ce au arătat egumenul Aftanasie; înse un zapis de doi bătrâni din let 7202 <1693> dechemvrie 4, ce au ce au cumpărat comisu(l) Cerchez de la Chiriac sen Boiul parte lui și a fimeii lui dintr-acest sat Brădeștii; Și iarăș au mai arătat și alt zapis din let 7188 <1680> iulie 20, cum au cumpărat iarăș Cerchez comisul de la Semzana, fata Mariei, și nepotul său Toader, ficiorul lui Precopie, fratele lui Semzanițu, partea lor ce se va alege, care dederă samă răzășii că partea lui este giumătate de bătrân. Și mai avea mănăstirea să ei iarăș un bătrân a lui adaos, care n-au tăgăduit răzășii că nu-i vândut acel adaos, și așa știu și ei că un bătrân are acel adaos, și ce vine mănăstirii să ție dintr-acest hotar trii pol bătrân, și rămâne și răzășii toți cu un bătrân pol.

Dar învoindu-se cu agumenul Aftanasie, așa s-au tocmit și s-au așăzat să ție mănăstirea giumătate de sat și răzășii toți giumătate de sat, însă în ce feliu să despice acel hotarpe lungul cum merge matca văii Brădeștilor, puind și alte semne, cum pre larg arată aceiaș hotarnică, și s-au însemnat și în hartă.

Și dar dacă cu 60 ani mai nainte au primit aceasta învoială acei răzăși carii au putut ști mai bine decât aceștia, apoi cum pot acum să anerisască numai cu niște cuvinte fără cuvânt, adecă ei vreu a lua partea aceasta din stăpânire mănăstirei după o carte de giudecată de la un Ban Uric(he) vel vornic de Țara de Gios, în care se cuprinde că un Grigorice din Brădeți și Zane Frâncul din Bârlad, când înnaintea sa s-au pârât arătând Grigorice că s-au pus zălog ocina sa la Mihai Ungurul, iar Mihai Ungurul o au vândut lui Zane Frâncul din Bârlad, și sculându-se Grigorice au răscumpărat ocina sa de la Zane, cum pe larg să arată la acea carte care este din let 7131 <1623> iulie 12, pe care carte pun temeiu răzășii și zic că această ocină le o tragem, tot acum ar fi acea ce au răscumpărat Grigorice în vreme aceia de la Mihai Ungurul, de când sânt trecut 194 ani, dar acest cuvânt nici un loc nu poate prinde, căci amândouă zapisile lui Cerchez sânt cu mulți ani în urma răscumpărăturii acelui Grigorice, și nici se poate ști în care parte este acea răscumpărătură, adecă în partea răzășilor sau a schitului, căci de la acea răscumpărătură și pân(ă) la zapisele lui Cerchez de la acei răzăși, fiind îndestulă vreme trecută, s-au putut face multe prefaceri, iar mai vârtos îndestul dovedesc primirea și învoiala răzășilor cari cu 60 ani mai înnainte înputernicesc pe mănăstire a stăpâni giumătate de sat, și s-au stăpânit neclătit, care de a înțălege că acea răscumpărătură poate fi în partea răzășilor.

Mai la urmă au cerut răzășii să arăte vechilul schitului acele zapisă a lui Cerchez, și la aceasta au scos dovadă o carte de giudecată din let 1773 august 30 de la un Râșcan paharnic, prin care se arată că având giudecată schitul pentru o parte de moșie din Vinderei, după carte de blăstăm s-au dovedit că arzind schitul, au ars și scrisorile, care aceasta o mărturisesc și acum oameni bătrâni. Dar de n-a fi și aceasta îndestul, este că să găsăsc acele zapisă trecute însuș în hotarnica răzășilor.

Drept aceia după toată cercetarea ce am făcut așa am aflat, și după poruncă am dat aceasta mărturie la mâna egumenului Grăjdene(a)nu.

1817 dechemvrie 24.

Alecsandru Calimah postelnic.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCXLIX/54, f. 2-3. Copie.

---

543 **1818 februarie 10**

Cu frățască dragoste mă închin d(umi)tale cumnate Panaite.

Mai în trecutele zâle am fostu scris d(umi)tale o scrisoare pe cari am dat-o la casa me(n)zilului, dar socotindu că poate să nu o fi priimit, mai adaug a face știut d(umi)tale că pentru părțile ce avem împreună la ținut(ul) Fălciiului, am hotărât ca să le vânzu de veci, pentru care am scos și carte gospod de publicație la ținut(ul) Fălciiului, și altă carte către vornicie de aprozi ca să strige în mezat; dar eu voescu mai bine să le cumperi d(umnea)ta de cât străinii, și pentru aceasta încă nu le-am dat în mezat păr(ă) ne vom întâlni amândoi; și fiindu că pe joi în săptămâna albă este să se săvârșască cununie fiicei noastre Profiriței cu sărdaru(l) Ioniță Venițiianu aice în Iași, într-acea vreme vină și d(umnea)ta aice la Iași ca să ne punem la cale; sau de n-ai voi a le cumpăra d(umnea)ta și n-ai voi a veni la Iași în săptămâna albă, să-mi faci răspunsu ca să-l priimesc aice în Iași, măcar că d(umnea)ta scrii că la părțile aceste a noastre mai nascu pricini, dar muștereu care este deosebit de d(umnea)ta priimește a cumpăra cu toate pricini(le) lor, dar d(umnea)ta orișicum vină în săptămâna albă aice în Iași, fiindu

(1)818 fevr(uarie) 10

Al d(umi)tale ca un frati i slugă.

Ioniță Burchi medelnicer <m.p.>.

<Pe verso>: Cin(s)t(it) al meu ca un frate d(umi)sale cumnatului Panaite Docan med(elni)cer, cu frățască dragoste, Bârlad.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DLXVI/16. Original; cu o transcriere din 23 iunie 1908 făcută în urma cererii lui N(eculai) Docan și legalizată de G. Ionescu, șeful Arhivei din Iași, și C.A. Cortez (ajutor).

---

544 **1818 februariie 19**

Pre înălțate do(a)mni

Moșia me(a) Chirceștii din țăn(ut)(ul) Vasluiului să înpresoară de către moșiia Șărbești și în an(ul) trecut după jaloba ci am dat înălțimii tale s-au orânduit hotarnic pe dum(nea)lui vorn(i)c(ul) Iordachi Rusăt. Și mergând dum(nea)lui la stare(a) moșii au făcut de știri dumis(ale) vor(ni)c(ului) Costandin Costachi și dum(nea)lui spat(arului) Costandin Miclescu, fiind că dum(nea)lor sânt epitropi clironomilor răposatului Manolachi Miclescu, ca trim(e)ată un vechil din parte(a) dum(i)lorsale cu hotarnica moșii Șărbaștilor, și dum(nea)lor au dat acest răspunsu că n-ar altu vechil pi cini orândui, ci fiind că dum(nea)lui Vasăli Miclescu, fratili răposat(u)lui paharnic Manolachi Miclescu, să află șăzător pe moșiia Șărbeștii și are și a patra parte în trupul moșii Șărbeștilor, dum(nea)lui trebuia să ste(a) la cercetare(a) înpresurării. Deci fiind cî numai pot suferi păgubirea ce mi să pricinuești de către orândatarii moșii Șărbești, mă rog înălțimii tale ca prin carte go(s)p(o)d să să orânduiască pe dum(nea)lui biv vel ban(ul) Ioan Tăutul ca să m(e)argă la starea moșii și după hotarnica ci o am arătăroaré pe trupul moșii Chircești, cum și după copia hotarnicii moșii Șărbeștilor ci o am, prin cercetare(a) ci va faci dum(nea)lui orânduitul boeriu să afle marginili amânduror moșiilor și prin diosăbită carti să să poroncească și dum(isa)le Vasăli Miclescu ca unul ci și dum(nea)lui ari parte în trupul moșii Șărbeștilor să fie fași la hotărât, și să să trim(e)ată și un aprod ca di va arăta înpotriviri dum(nea)lui Vasăli Miclescu și nu va vini să-l aducă numaidecât. Deosăbit între moșiia me(a) Chirceștii și între moșiia Șărbești au avut câțiva răzăș(i) o parti di moșie tot din trupul moșii Chirceștii, care parte la anul 804 au cumpărat-o soacră-me dum(i)s(al)i păhăr(ni)ceasa Maria Micliasca și la an(ul) 814 am răscumpărat-o eu de la dum(nea)ei, cari parte iarăș mi să înpresoară de către moșiia Șărbeștii. Mă rog să să poroncească prin luminată carte(a) înălțimii tale orânduitului boer ca prin cercetarea ci va faci să-mi dei parte de moșie întru a me(a) stăpâniri după scrisori și zapisă de vânzare ci sânt, și fiind că moșiia Chirceștii și moșiia Micleștii au fost tot supt o stăpâniri păr(ă) mi s-au dat mie de zăstri moșiia Chirceștii, la margine de către Miclești numai o piiatră stă nestrămutată la mijloc(ul) moșii, iar celelalte pietri de către cini s-au scos nu pot ști. Mă rog înălțimii tale ca după cuprinderea hotarnicii moșii Chirceștilor ci mi-au dat-o în an(ul) trecut dum(neae)i soacrăme să-mi statornicească dum(nea)lui rânduitul boeriu pietri, și după ci îmi va statornici pietrili di către toate megieșitili moșii apoi să statornicească și movili ca să aibu liniștită stăpâniri.

A înălțimii tale plecată slugă.
Alecsandru Hrisoverghi spat(ar).

Dum(isa)le vel log(o)f(ăt) să-s de carte g(os)pod după rânduială.

1818 fevr(uarie) 19

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MDXVII/75, f. 1-1v. Original, difolio.

---

545 **1818 martie 4**

Io Scarlat Alecxandru Calimah v(oe)voda, cu mila lui D(u)mnezeu domn Țerii Moldavii. Cin(stit) credinciosu(l) boeriul domnii mele dum. Ioan Tăutul biv vel ban, săn(ta)te. Din cuprindere(a) jalobii vei ințălege pre larg arătare(a) și cerire(a) ce face jăl(uito)r(ul), dumn(ealui) spat(arul) Alexandru Hrisoverghi. Drept aceia domnia mia te orânduim și ți se scrie ca mergându la stare(a) acii moșii Chirceștii, unde fațe fiind însuș dum(nealo)r epitropii clironomilor săvârșitului Manolache Miclescu, stăpânii moșii Șărbeștii, despre care s-ar fi făcându înpresurare Chirceștil(o)r, sau vechil(ul) epitropilor ori Vasălie Miclesc(u) sau alt(u)l care vor socoti, cu toate scrisorile moșii Șărbeștii, se faci cercetare cu amăruntul și dacă din cuprindere(a) hotarnicil(o)r ce vor fi pe acesti moșii să va dovedi că Chirceștii pătimesc înpresurare, să îndreptezi scoțindu-o de supt toată înpresurare(a) și nerămâind mai multă pricină să statornicești și pietre i alte sămni hotară despărțitoare între marginile unii moșii despre alta. Vei cerceta apoi și pentru părțile ci le ar fi avut unii dintre răzeși între Chircești și între Șărbești, și di li vor fi vândut soacrii dum(i)s(ale) spat(arului) să li alegi și acele către moșiia Chirceștii în stăpânire(a) dum(i)s(ale) spat(a)r(ului) precum și dacă la margine(a) Chirceștilor despre moșiia Micleștii nu s(ă) vor fi aflându toate tribuincioasăle hotară și di nu va fi nici acolo vreo pricină înpotrivitoare, să așeze în locurili celor ci vor fi lipsindu alte pietri hotară, dăndu pentru toate pricinile mărturie (...) pi obicei, iar născându vreo pricin(ă) dispre vreo parte la locul acela pietre hotară nu să vor puni ci sau hartă închipuitoare de stare(a) locurilor, să să sorocească ca să vie la divan.

1818 mart(ie) 4

Vel log(f)(ăt).

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MDXVII/75, f. 2-2v.. Original, difolio, sigiliu octogonal.

546 **1818 aprilie 22**

Copie

Anul 1818, luna apr(ilie) 22 zile. Mai gios iscălitul, Iosaf arhimandritul, proestosul mănăstirilor din Eş(i) a Sfinţilor Arhangheli Frumoasa şi a Prepodoamnii Paraschivii ci sânt închinati la Mănăstiria Sfântului de Dumnezău umblat Munti a Sinaiului, unde să odihnesc moaştili Sfintii Marii Mucenici Ecaterinii şi epitropul preosfinţitului arhiepiscopului acelui munte Costandie, încredinţăz prin această scrisoare a me ci dau la hazniaoa înpărăteştii sali măririi d. înpărat Alicsandru Pavlovici a toati Rosiili pentru ca să fii ştiut că după înalta monarhicească bunăvoinţă înalt întărindu-să a fi pentru oblastul Basarabiei, târg al gubernaii oraşul ci să numeşti Chişinău; Din care oraş o parte să află lăcuit şi pe două moşii a pominitilor mănăstiri, anumi Chişinău şi Hrusca, ce sânt într-un hotar. După adrisarisâre ci au urmat întru această înaltă hotărâre despre înalt ex(celenţia) sa d. deplin înputernicit namesnic oblastului Basarabiei şi cavaleri Alicsăi Neculaiovici Bahmetiev către nacealstva duhovnicească a mănăstirilor pomeniti mai sus din Eş(i), preosfinţitul arhiepiscopul chir Costandin a Sfântului şi di Dumnezău umblat Munti Sinaiu prin însuş scrisoare din partia sa supt a sa adivărată iscălitură cu bună voi şi prin mare a tot săborul ci să află lăcuind la mănăstire a pomenitului Munti cu toati pravilili acei mănăstiri şi cu însuş a me voinţă, ca un deplin proestos a mănăstirilor pominiti din Eş(i) şi epitrop a preosfinţitului arhiepiscop şi a tot săborul de acolo, au jărtvit de veci la hazniaoa înpărăteştii sali măriri pominitili moşii Chişinău şi Hrusca; şi după porunca ci am priimit de la preosfinţiia sa mai sus pominitul arhiepiscop prin scrisoari din 20 a luni(i) lui decemvr(ie), anul 1817, îmi porunceşti ca să eu toati ducumenturile acestor două moşii, vechi şi nouă, şi să li încredinţăzi în vecinica stăpâniri a haznelii înpărăteştii sali măriri prin declaraţii supt a me iscălitură şi pecete a pominitilor mănăstiri. Din 15 a trecutii luni mart(ie) anul curgători m-am înfăţoşat către ocârmuitoriul oblastului Basarabiei înalt ex(elenţia) sa d. diplin înputernicitu(l) namesnic. După cari înaltă ex(elenţia) sa încredinţind aceasta presudstvii giudecătorii politiceşti spre a închiia eu zdelcă după legiuita formă şi spre a da toati documenturili pominitilor moşii Chişinău şi Hrusca.

Drept aceia pi lângă această scrisoari ce dau supt a me iscălitură şi pecetia pominitilor mănăstiri, spre înplinire(a) voinţii a preosfinţitului arhiepiscop şi a tot săborul, am dat şi toati scrisorili acestor moşii Chişinău şi Hrusca în or(i)ginal după osăbit izvod iscălit de mini şi cu pecetia mănăstirii, adică 15 ducumenturi pi moşia Chişinău şi 28 ducumenturi pe moşiia Hrusca; şi de astăz(i) înainti şi în veci pominitili moşii Chişinău şi Hrusca în putere(a) ducumenturilor ci am dat rămân întru vecinica stăpâniri a haznelii înpărăteştii sali măriri înpreună şi cu o moară în Bâc, pi cari dum(nealu)i pameşnicul Dimitrii Râşcanul o stăpâneşti în puteria sa de 17 ani, cari moară după ducumenturi să cuvini şi esti driaptă a mănăstirii, pi lângă cari moară în folosul haznelii jărtfesc şi venitul ei ci în curgiri di 17 ani l-au luat pominitul pameşcic, afară numai de două locuri ci am oprit pentru trebuinţa pominitilor mănăstiri din Eş(i) în oraşul Chişinăului, cari acesti locuri nu să cuprind şi sânt slobodi di această jărtviri. Însă un loc ci esti în un cfartal al 7-le(a), parti supt No. 6, şi să află îngrădit şi binale pi dânsul şi ari mărimia lui înpregiur şaptizăcişiopt stânjăni şi cinci palmi, adică 16 stânjăni, 5 palmi, faţa dispre răsărit, 21 stânjăni, 4 palmi, dosul dispre apus, şăptisprăzăci stânjăni, 4 palmi, margine(a) dispre amiazizi, 23 stânjăni marginia dispre amiazinoapti, cari pisti tot aceşti stânjăni cuprind suma mai sus arătată de şaptizăci şi opt stânjăni şi cinci palmi. Iară al 2-le(a) loc să mi să de di către înalt ex(elenţia) sa d. diplin înputernicit namesnic din locurile ci sânt hotărâti prin plan şi să află slobodi pâră acum, nedati nimărui, în mărimi de 30 stânjăni latul şi de 60 lungul. Amândouă acesti în măsurili arătati cu binalili ci sânt pi dânsăli rămân întru vecinica stăpânire a mănăstirilor pominiti mai sus din Eş(i), slobodi fiind de tot feliul di dări ci vor fi obşteşti pi alti asăminia locuri din Chişinău. Şi pi lângă aceasta fiind că una din moşiile acestia, anumi Chişinău, au fost dată în posăsii dum(i)s(a)le Guberschii secritariu Hrisostrat, şi după contract ari să mai stăpâniască încă un an, socotindu-să di la 23 apr(ilie), anul 1818, pentru aceasta hazniaoa ari a puni la cali spre a odihni pi dum(nealu)i că mănăstiria să rămâi slobodă de toati pretențiili din partia dum(i)sale pre cât asăminia să să urmeză, și pentru orice altă pretențiili ci pot să să întâmple după vreme asupra acestor moșii. Și spre încredințare am dat această scrisoari cu a me iscălitură și punire(a) peceții mănăstirii din Eș(i) Frumoasa.

Iscălit arhimandrit Iosaf și epitro(p) a preosvințitului arhiepiscop di la Sfânt(ul) Munti a Sinaiului.

Departamentul al 2le(a) a ocârmuirei oblastii Basarabiei presudstfeia giudecătorii politecești.

Această scrisoari iscălită de precuvioșiia sa Iosaf, arhimandrit și proestos a Mănăstirilor Frumoasa și Precuviioasa Paraschiva din Eș(i) cu care încredinț(e)azi că din poronca prefiricitului patriarh a Sfântului și de Dumnezău umblat Munti Sinaiu, arhiepiscop Costandii, jărtvești haznelii înpărăteștii sale măriri d. înpărat Alicsandru Pavlovici a toată Rosiia moșiili Chișinău și Hrusca a mănăstirilor pominiti mai sus din Eș(i), ci sânt închinati la Muntili Sinaiu, pi cari moșii esti lăcuit și o parti din orașul Chișinău, ca să rămâi în veci târg al guberniei Basarabiei, după înalta voință. Drept aceia văzindu-să supt adivărata iscălitură a precuvioșiei sali arhimandritul Iosaf și adiverită cu pecetia Mănăstirii Frumoasa și făcută după rânduiala căzută s-au încredințat cu iscăliturili cilenurilor și puniria peceții înpărătești în Chișinău.

Anul 1818 apr(ilie) 22

Iscăliți în ce(a) adivărată
Pretsidatul statschii sovetnic i cavaler Fedor Nedoba.
Sovetnic Panaite Cazimir spat(a)r.
Sovetnic Banu Bașotă.
Sovetnic Ghiorghii Donici.
Sovetnic Iordachi Vartholomei sărd(a)r.
L.P. Sicritari Timul.
Z. Z.

Dipartamentul al 2le(a) ocârmuiria oblastii Basarabiei presudstviia giudecătorii politicești.
No. 1220.

Această copie fiind scoasă întocmai di pe or(i)ginalul s-au încredințat cu iscăliturile cilenurilor şi și punire(a) peceții înpărătești.

În Chișinău anul 1818 luna mai 6 zile.
(...)[1]
S. cojleschii sovetnic Panaiti Cazimir.
(...) Bașotă.
Sovetnic Varftolomei.
Sovetnic Gheorghi Donici.
Secretari Colejschii Reghistrator Enachi Timul.

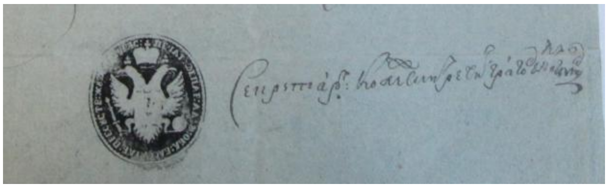

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Frumoasa, II/3. Copie, pecete.

---

[1] Un rând în limba rusă.

11. 1818 iuli(e) 6.

Înălțimii tale au dat jalobă sulgeriul Costantin Leondari, preotul Grigore Tigheci, diaconul Mihaiu Tigheci brat ego, Vasile Codrianul, cu arătare că în moșiile Tămășănii, i Fântânilile, in Horeștii, i Găgeștii, i Busteștii, i Bârsănii i Cârpeștii, și doaă părți din Ștefești de la țân(u)t(ul) Fălciiului, ar fi răzăș de baștină. Și la înfățoșare ce au avut în trecutul an 1814, în giudecata Divanului cu dum(nea)lui banu Costachi Iamandi, ginerile răposatei stolnicesâi Theodosiica Costachi, pentru numile moșiei ci le trag ei di pe strămoșul lor Vasile Corlat cămăraș cu frații săi, și s-ar fi stăpânind de către dum(nea)lui banu fără cuvânt de dreptate, arătând ei atunce spre îndreptari lor ispisoc sârbăsc din anii 7143 <1635> fevr(uarie) 5, di la domnul Vasile v(oe)vod, și o carte domniască din anii 7247 <1739> avgust 1, de la domnul Grigori Ghica v(oe)vod bătrânul, ci li-ar fi aflat ei la niște niamuri a lor în C. C. Bucovină.

După cercetare făcută de către Divan atunce dădusă pricină ispisocului, că nu ar fi adevărat, pentru că ar ave triu peceți, și cărții acei de la Grigorie v(oe)vod că i-ar fi pecetea întunecată, li s-au și luat de la mâna lor, și că în loc să ste în Divan precum aceiaș giudecată hotărăște, acum s-ar fi aflând la mâna dumis(a)le banului, cerșind jăluitorii ca în obștiasca adunare la Sfânta Mitropolie să să facă cercetare acestor hârtii, de sânt adevărate sau neadevărate, și prin anafora să să facă știut înălțimii tale.

Și după jaloba și cerire jăluitorilor poroncindu-să către înălțime ta ca să cerceteză pricina la Sfânta Mitropolie și să să facă anafora, ni-am adunat și intrând în cercetare, măcar că giudecata Divanului de la anii 1814 socotește atât pentru ispisocul domnului Vasile v(oe)vod, cum că nu ar fi adevărat pentru că are trei peceți, cât și pentru carte domnului Grigorie Ghica v(oe)vod, pentru că ar fi pecete întunecată cu chinovar. Însă noi am potrivit ispisocul domnului Vasile v(oe)vod cu alte ispisoace a aceluiaș domn și a altor domni, și s-au găsit asămine închipuiri de peceți, adecă nu că ar fi cu trei peceți, ci cu o pecete, care după vreme din îndoitura hârtiei în vreme de umezală și din învechimi s-au făcut închipuiri de peceți și la o margine de hârtie și la alta.

Așijdire și pentru carte ace de la domnul Grigorie Ghica v(oe)vod, și nu putem zice că iaste plastografia, însă cu acesti scrisori nu să pot agiuta jăluitorii spre a intra cu stăpânire în moșiile arătate.

Întâi că carte de la domnul Grigorie Ghica v(oe)vod iasti o carte dată di pe jalobă, și pe asămine cărți nici odinioară giudecățile nu pot a pune temeiu.

Al doile, că ispisocul domnului Vasile v(oe)vod dovedește lămurit cum că nu privește către jăluitorii aceștia, fiind că după giudecata de la anii 1786 noemv(rie) 4, a Divanului pământesc, întărită de răposatul întru fericire domnu Alexandru Ioan Mavrocordat v(oe)vod, să dovidește că niamul jăluitorilor atunce au arătat că să trage dintru un Ionat, iar acum după ce ispisocul acesta au picat la mâna lor, pe cuvântul ispisocului au voit a schimba și numirea neamului, zâcând că s-ar trage din Vasile Corlat cămăraș, însă din toate giudecățile înfățoșate de dum(nea)lui banu, să dovidește că famelie soției dumisale de-a purure au cerșut și au stăpânit di pe Corlat cămăraș cu frații lui din vreme răposatului vor(ni)c(u)lui Lupul Costachi, de când sânt trecuț(i) până acum 72 ani, și osăbit iaste știut cum că scrisorile s-au răsărit de la famelia soției dumisale în vreme trecutilor oștiri din casa răposatei log(o)f(e)t(e)se Ecaterina Palade, dovedindu-să perire scrisorilor din însuș unile din scrisori a fameliei aceștia ce s-au găsit la alții, care după dreptate luându-să, s-au dat iarăș la această famelie.

Pre înălțate doamne!

Hotărâre sfintelor pravili, potrivită și cu obiceiul pământului acestue, precum condicile Divanului și giudecățile urmate după vreme mărturisăsc că stăpânire urmată în curgire de 30 și 40 de ani este o paragrafi puternică pentru acel ce au stăpânit și stăpânește, precum aceasta o pot privi jăluitorii la (...), fiind că după ce au apucat ei a intra în parte din moșie Tămășănii, macar deși iaste dovedită driaptă Costăchiască, și dacă au apucat ei a face așăzări, nu s-au putut da afară și până astăzi stăpânesc ace parte de loc din Tămășăni.

Giudecata Divanului de la anii 1786, de când sânt trecuți 32 de ani, dovedește că stăpânire era urmată mai denainte în curgere de 40 ani a aceștii famelii. Pontul stăpânirii iaste foarte mare și giudecățile pământești întru acest pont au răzămat și razimă de-a pururea, și nu le rămâne cuvânt jăluitorilor la arătările care fac.

Întâi, că stăpânire sau nestăpânire între răzăși nu s-ar fi socotind în trecire anilor, și al doile, că domnul Alexandru Ioan Mavrocordat v(oe)vod la întăritura anaforalii Divanului le lasă loc deșchis, ca când vor găsî ispisoace domnești să-ș(i) caute, însă amândoaă aceste arătări nici cât de puțin nu să pot agiuta, căci pentru cuvântul stăpânirii și nestăpânirii între răzăși, adevărat așa iaste. Însă numai între niamurile și răzășii acei dintru o spiță, iar aceștii sânt cu totul afară și depărtați de spița boerilor Costăchești, și pentru aceasta cu asămine zisă nu să pot agiuta.

Așijdire și pentru slobozănie ce le dă pomenitul domnu, ca când vor găsî scrisori ispisoace domnești, să-ș(i) caute.

Iarăș cu aceasta nu să pot agiuta. Întâi că uricul acesta care acum li-au picat la mâna lor, mai cu diadinsul îi dovedește pe dânșii de acolisitori, fiind că nu ei, ci famelie Costăchiască are a trage și a stăpâni di pe Corlat cu frații lui; Și al doile, că precum s-au zis este paragrafi la mijloc, și după o stăpânire urmată în curgere vremii legiuite prin pravilă de 30 și 40 ani, toată jaloba să stânge.

Și fiind că jăluitorilor acestora din pricina jalobilor nu li să pricinuește altă, decât numai o sărăcie, cum și pentru că scrisorile ce au arătat ei nu privescu cătră dânșii, socotit-am cu cuviință pentru ca să conteniască prigonirile înpotriva fameleiei dum(i)s(a)le banului dispre jăluitorii aceștie, să să de aceste scrisori la mâna dum(i)s(a)le banului, întărindu-să de cătră înălțime ta urmata vechi stăpânire a familiei soției dum(i)s(a)le pacinică și neclătită în veci, răzămată fiind pe putere pravilelor și a obiceiului pământesc, și înștiințăm.

A înălțimii tale cătră Dumnezău smerit rugătoriu.

Veniamin mitropolit Moldaviei.

Preplecați slugi.

Lupul Balș vel log(o)f(e)t; Neculai Balșu vel log(o)f(e)t; Vasile Roset hat(man); Co(sta)nd(i)n Cat(a)rgiu vel vor(ni)c; Iordachi Cat(a)rgiu vel vor(ni)c; Neculai Hrisoverghi vel vor(ni)c; Iancu Miclescu vel vor(ni)c; Iordachi Ghica vel vor(ni)c; Ioan Tăutu ban.

Vel log(o)f(e)t procit.

De mine s-au posleduit.

Toader Moțoc ot Divan <m.p.>.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCCCXXV/60. Copie. Perilipsis, nr. 11.

EDIȚII: *Din tezaurul arhivistic vasluian. Catalog de documente (1399-1877),* întocmit de Grigore Găneț și Costică-Ioan Gârneață, București, 1986, p. 135-136, nr. 483 (rezumat).

---

548 **1818 iulie 24**

No. 11. Anul 1818, luna iuli(e), zioa 24. Anaforaoa domnului Scarlat Alixandru Calimah v(oe)vod.

Noi Scarlat Alexandru Calimah v(oe)vod, cu mila lui Dumnezău domnu Țării Moldaviei.

După nemulțămire sulgeriului Costantin Leondari, a preutului Grigorie Tighici, a fratelui său diaconu Mihail și a lui Vasile Codrianul, poruncit-am de s-au înfățoșat înnainte domniei mele și a tot Sfatul cu dum(nea)lui banu Costachi Iamandi, ginerile răposatii stolnicesâi Theodosiica Costache, și cetindu-să anaforaoa aceasta, intrat-am însumi domnie me în cercetare pricinii cu ce mai mare scumpătate, și ni-am încredințat că jăluitorii nu au nici un cuvânt la cerire lor după o pacinică stăpânire atât de îndelungată a niamului boierilor Costăchești, mai vârtos neputând dovedi că să trag din Vasile Corlat cămărașul și frații lui cuprinși printr-un ispisoc sârbăsc din 7143 <1635> fevr(uarie) 5, a domnului Vasile v(oe)vod, și prin carte din 7247 <1739> avgust 1, a domnului Grigorie Ghica v(oe)vod, pe care zic ei că li-au găsit la rudile lor din Bucovina, pentru care această dovadă cum că să trag din Corlat, adică la 1786, de când sânt trecuți 32 ani, giudecându-să pentru aceste moșii la Divanul g(os)pod înnainte domnului Alexandru Ioan Mavrocordat v(oe)vod, li s-au fost lăsat loc deșchis ca când vor pute înfățoșa o așa dovadă vrednică de credință, cum că să trag din acel Corlat pomenit prin ispisocul lui Vasile v(oe)vod, să-ș(i) poată căuta prin drumul giudecății dreptatea lor.

Dar fiind că și acum pornind tot ace pâră și înfățoșându-să înnainte preosfințitului mitropolit al țării și a dum(i)l(o)rs(a)le veliților boeri, nu au putut arăta o așa dovadă, trebue nici să să priimască jaloba lor mai mult cu arătări numai din gură, ce la ce întâi înfățoșare să fie dați rămași de toată dreptatea și lege(a) țării.

Dar spre a nu le rămânea mai mult nici cât de mic cuvânt de pricină și nemulțămire, după a lor multă rugăminte, cu milostivire cătră dânșii nu ni-am grăbit a da ce desăvârșit hotărâre, ce li-am însămnat vade anumi după cerire și mulțămire lor, pân(ă) în șapte zile să găsască acest feliu de dovadă că să trag din Corlat precum zic, și atunce numai să-ș(i) câștige dreptate.

Au trecut și vadeaoa aceasta ce au cerut ei însuș și piste vade încă, și nici o dovadă ca aceasta n-au înfățoșat, din care s-au cunoscut încă mai mult că fără dreptate și fără cuvânt să acolisăsc și supără pe dum(nea)lui banul cu acest feliu de zădarnice ceriri. Și dar găsând cu cale domnie me socotința cuprinsă mai gios prin anaforaoa aceasta, hotărâm înpreună cu tot Sfatul ca dum(nea)lui banul Costache Iamandi și cielanți înpreună stăpânitori precum au stăpânit păr(ă) acum, să stăpâniască și de acum înnainte numitele moșii, Tămășănii, Fântânelile, Horeștii, Găgeștii, Busteștii, Bârsănii in Cârpeștii, și doaă părți din Ștefești, de la țân(u)t(ul) Fălciiului cu pace și nesupărat întru nimică mai mult în veci de cătră acolisitorii aceștie, fiind că s-au cunoscut cerire lor fără nici un temeiu și dreptate, atât mai înnainte purure, cum și de acum, și spre mai de istov curmare a aceștii pricini, care nici odinioară de acum înnainte și în veci loc de pâră să nu aibă.

Poruncim dumitale vel vor(n)ic de aprozi ca luând de la jăluitori pomenitele scrisori să să dia celor adevărați stăpâni a moșiilor acestora, și spre fără strămutare întocma urmare întărim anaforaoa aceasta cu a noastră domniască iscălitură și pecete.

Însuși iscălit domnul Scarlat Alexandru Calimah v(oe)vod.

Locul peceții g(os)pod.

Vel log(o)f(e)t procit.

Toma Luca comis proci. De mini s-au posleduit.

Toader Moțoc ot Divan <m.p.>.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCCCXXV/60. Copie. Perilipsis, nr. 11.

EDIȚII: *Din tezaurul arhivistic vasluian. Catalog de documente (1399-1877),* întocmit de Grigore Gănet și Costică-Ioan Gârneață, București, 1986, p. 135-136, nr. 483 (rezumat).

549 **1818 noiembrie 20**

Cinstite dum(nea)ta post(elni)ce Iftimi Vrabie,

Fiind că baba Catrina, fata Zahariei uricariu să află aice voind ca să facă (s)fârșit pentru părțili de moșie ce ari în moșiile unde aveți și dum(nea)v(oastră) părți. Pentru aceasta scriu dumn(ea)tale, ca ori dumn(ea)ta sau părintile protopop să veniți unul aice, aducând și adeverințili ce veți ave(a), din care să-s(e) poată lămuri câtă parte ari ea întru aceli moșii și să-s(e) facă (s)fârșit, fiind că numai pentru aceasta au venit aice și stă așteptând.

1818 no(i)emv(rie) 20

A dumit(ale) gata,
Petrache Caz(i)mir spat(ar).

<Pe verso>: Cinst(it) dumitale postelnice Iftime Vrabie, cu fericită sănătate.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 794/60. Original.

---

550 **1819 ianuarie 8**

Adică eu, cari mai gios îmi voi puni numili și degit(ul), încredințăzcu acest zapisu al meu la cinsti(tă) mâna dum(i)sali cuconului Ioan Jora biv vel spat(ar), precum să să știi că rugându-mă la dum(nea)lui m-au înprumutat cu 200 lei, adică două suti lei, cu vade într-un anu di zili, pi cari bani la numita vade să am a-i răspundi toți, atât capitili, cât și dobânda câti un leu la sută pi lună. Iar urmând din înpotrivă să aibă dum(nea)l(u)i a înplini di la casa me cu ori ci să va găsî. Și pentru mai adivărată credința mi-am pus numile și degit(ul).

(1)819 ghin(a)r 8

Eu, Gavril Brandabur plat(nic).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 344/126. Original.

---

551 **1819 martie 19**

Diiaconul Pentelei Plesnicuti, preot(ul) Gheorghi Cociorvă, Vasâle Pomană, preot Neculai Dobrea și cu alțâi ai lor, prin jaloba ce au dat pre înălțatului nostru stăpân mărie sa Scarlat Alexandru Calimah v(oe)v(o)d, au făcut arătare că la țân(u)t(ul) Fălciiului pe apa Elan(u)lui, au și ei o parte de moșie, anumi Gureștii, cu scrisori vechi, o mărturii din 7245 <1736 septembrie 1-1737 august 31>, o carte de stăpâniri de la domnul Co(nsta)nd(in) Mihai Racoviță v(oe)v(o)d din 7258 <1749 septembrie 1-1750 august 31>, și o carte de giudecată de la is(pravnicii) de țân(u)t din 7262 <1753 septembrie 1-1754 august 31>, și că de la o vremi lipsându-le scrisorile din mână, neamul Vrăbiesc au început a le stăpâni parte de moșie, adică lăsându-i de stăpânesc numai întru o baltă, rugându-să ca prin cercetare(a) Divanului să-și afle dreptatea.

Cu cari jalobă la 1819 mart(ie) 15, să poroncești de către înălțimea sa dumis(ale) vel vor(ni)c(ului) de aproz(i) ca să-i înfățoșăză în cercetarea Divan(u)lui, și dumn(ea)lui vel vor(ni)c(ul) văzând mulțimea norod(u)lui ci să află în cercetarea Divan(u)lui și că să apropii și Săptămâna Patimilor și zâlile Sfint(ei) Învieri a Mântuitor(u)lui îi rânduește la mine cu ravaș(ul) dumis(ale) din mart(ie) 17, scriindu-mi ca amândoă părțâle au primit a să cerceta de către mine pricina ce au.

Astăzi martie 18 s-au înfățoșat jăluitorii cu părințâi înnainte mea, Ioan iconom, post(elni)ce(lul) Ilie, ci să trag din Vrabii, și cu alțâi ai lor, și cerând la jăluitori să-mi arate scrisorile ce prin jalobă arată că au, me-au arătat mărturie din 7145 <1636 septembrie 1-1637 august 31> și o carte de giudecată de la is(pravnicii) de Fălci(u) din 7262 <1753 septembrie 1-1754 august 31>, pe care cetindu-le cu luari aminti, sânguri aceste scrisori să mărturisăsc că sânt plastografii, precum să vor vede și să vor cunoaști și de cătră cinstitul Divan și de cătră însuș înălțime sa.

Dar carte(a) domnului Co(nsta)nd(in) Mihai Racoviță v(oe)vod din 7258 <1749 septembrie 1-1750 august 31> iaste adivărată, însă cuprinderea ei iaste așa: că niamul jăl(ui)t(o)r(ilor) au zâs că au moșie în Gurești pe din sus de Cârja la țân(u)t(ul) Fălci(u), și domnie sa după zâsa lor le dă carte de stăpânit din tot locul, din baltă, din coteță, din câmp, iar de va ave cineva a răspunde să m(e)argă la is(pravnicii) de țân(u)t. Și tot întru ace carte poroncești domnie sa isprav(ni)cilor ca să cerceteză, și neputându-i puni la cali acolo, cu zi de soroc și cu carte de giudecată să-i triimată la Divan.

Jăluitorii fiind că stăpânesc pe Prut într-o baltă ci să chiamă Hârcetea cu alte niamuri, nu cu pârâțâi, cu mărturie din 7145, ace neadivărată, și cu carte de giudecată a is(pravnicilor) de țân(u)t din 7262, iar cu totul neadevărată, voia a înființa moșiia Gureștii pe Prut în dreptul bălții Hârcetea, iar nu pi Elan, și din sus de Cârja, precum prin carte(a) domnului Co(nsta)nd(in) Mihai Racoviț(ă) v(oe)v(o)d arată pi Gurești.

Am cerut și la pârâț(i) ca să-mi arăti ci scrisori au pe locul Acela unde jăluitorii voesc a faci Gurești. Și mi-au arătat o hotarnică din 7245 <1736> oct(om)v(rie) 11, iscălită de răpos(a)t(ul) Ilie Costachi armaș, Negre Apost(u) căp(i)t(a)n, cu patru ani mai înnainte de carte(a) domnului Co(nsta)nd(in) Mihai Racoviț(ă) v(oe)v(o)d, dată de stăpânit neam(u)lui jăluito(o)ri(lor) pe Gurești, cari hotarnică arată că Grigori Vrabii, Zaharie uricariu, popa Toad(e)r, Ghiorghiță diacon și cu alț(i) fraț(i) ai lor Vrăbiești, le-au dus luminată carte domnească ca să m(e)argă la satul Hrănicenii la țân(u)t(ul) Fălci(u) pi Elan, căci pi din sus să hotărăști cu Bârsana și pi din gios cu hliza lui Cernat, și capul hotarului despre răsărit mergi păr(ă) în apa Prut(u)lui, iar capu(l) hotar(u)lui despre apus pân(ă) în drumul Brăilii.

Și mergând la numita moșie au cercetat cu amăruntul și nimine alțâi nu s-au aflat răzăș(i) într-această moșie, fără numai neamul Vrăbieștilor, și din pricina unii bălțî numită Hârcetea n-au putu faci măsură la malu(l) Prut(u)lui ci au măsurat pi malu(l) bălții din hotarul Bârsănii ce sânt pe din sus de Hrăniceni, și au aflat 353 stânj(eni), și stânjănu(l) de opt palmi, pân(ă) (în) hliza lui Cernat din gios de Hrăniceni. La al doile măsură am aflat 333 stânj(eni), și la al 3 le măsură 343 stânj(eni).

Mi-au mai arătat o carte de giudecată a domnului Ioan Neculai v(oe)v(o)d din 7254 <1746> mart(ie) 5, tot cu 4 ani mai vechi decât carte(a) domn(u)lui Co(sta)nd(in) Mihai Racoviță v(oe)v(o)d, prin care arată că s-au pârât de față înnainte domnii sale și a tot Sfatul domnii sale, Grigori Vrabii, fici(o)r Sand(u)lui Vrabii, cumnat cu Zaharie uricariul, și cu alț(i) fraț(i) ai lor ci s-au răspuns nepoț(i) lui Ionașc(u) Vrabii pârcălab, cu Lupul Verga biv pan armaș, cu Sandu Huluba, copil în casă, cu Arsăni Cârlan, copil în casă, cu ieromonahul Neculai, cu popa Ștefan și cu alț(i) fraț(i) ai lor Vergulești și cu Huhușăștii, pentru moșie Hrănicenii pi Elan la țân(u)t(ul) Fălci(u); zâcând Verguleștii că să cadi să aibă și ei parte în Hrăniceni, de vremi că această moșie iaste de pe Vrăbiești, și ei să trag din Ilie Vrabii post(elnic), ce au fost frate cu Ionașc(u) Vrabii pârcălabul.

Dar Grigorii Vrabii și cumnatu(l) său Zaharie uricariul și cu cielalți ai lor, au dat samă că uricul aceștii moșâi Hrănicenii de la domnul Petru v(oe)v(o)du din 7036 <1527 septembrie 1-1528 august 31> ci-l arată hotarnica mai sus pomenită, să află tot la dânșii de la părinții lor, și tot ei au stăpânit din moș(ii) și părinții lor, iar Verguleștii cu niamu lor nu s-au amestecat.

Apoi arată domnie sa că au arătat Vrăbieștii și mărturii hotarnică de la Ilie Costachi armaș, Negre Apost(u) cap(i)t(an) din 7254 <1745 septembrie 1-1746 august 31>, prin cari arată pomenițâi hotarnici că au hotărât această moșii Hrănicenii și au dovedit din megieșâi di prenpregiurul locului că nimi nu s-au amestecat cu stăpânirea la această moșie, fără numai răzășâi sus pomeniț(i) neamul pogorâtor din Ionașc(u) Vrabii pârcălabul. I-au rânduit domnie sa și la log(o)f(e)t(ul) cel mari răpos(a)t, Sandu Sturdza, și s-au dat tot rămaș pi Verguleşti.

Acesti scrisori fiind adivărate și având într-însâle cuprindiri di cercetări cu 73 ani mai înnapoi, de către cunoștința me să socotesc ce ave deplină tărie și la locul acela unde aceste scrisori mărturisăsc moșie Hrănicenii, nu pot jăluitorii cu scrisori mincinoasă a faci moșie Guriștii, iar în balta Hârcetea vor stăpâni jăluitorii partea lor cu ai lor răzăș(i), și pârâții vor stăpâni moșiia Hrănicenii acolo unde cu 73 ani mai înnapoi s-au dovedit că sânt între Bârsana și partea lui Cernat, precum am dovedit că stăpânesc neamul Vrăbiesc și pe a lor moșii și părț(i) de moșii de pe Ionașc(u) Vrabii pârcălabul, și jăluitorii niciodată amestecaț(i) la stăpâniri n-au avut.

Și socotința me dă pentru a conteni aceste pricini și zădarnici cheltueli și pierdiri de zâle dintre jăj(ui)t(o)ri și pârâț(i), să s(e) iai de la jăluitori aceli doă scrisori mincinoasă și să s(e) rumpă.

Și de cercetare ce am făcut aceea ce cu cunoștința mea am putut adeveri, fac arătari prin această scriso(a)ri ce am dat pârâților, iar ce desăvârșit hotărâri rămâni la înaltă înțălepciunea și pătrunzătoari cercetare înălțimii sale.

1819 mart(ie) 19.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 16/77. Original, difolio.

---

552 **1819 mai 22**

Pre înălțate doamni

La anul 1818 am săvârșit schinbu cu dum(nealu)i spat(arul) Arghiri Cuza, adică dum(nealu)i me-au dat una sută zăce stâ(n)jăni moșii din moșie Rădueștii, di la țin(utul) Vasluiul, și eu i-am dat părțile din moșii ce am și-(e)u di zăstri di la socrul meu Costandin Cuza, după cum să arată în scrisorile ce-au priimit dum(nealu)i, pentru cari mă rog înălțâmii tali ca să mi-s(e) scrii luminată carte gospod către dum(nealu)i jâcnicer(ul) Neculai Paris ca din trupul moșii dum(isal)i Răduieștii să mi să diosăbească stâ(n)jănii arătați prin schinbu și să mi să alăturezi cu parte(a) me(a) ce mai am tot în trupul moșii aceștii pentru ca să puiu și vecinică stăpâniri, precum și dum(nealui) urmează stăpâniri pi părțile ce i-am dat, și mari pomană va rămâne înălțâmii tale.

Pre plecat la mila înălțimii tale,
Ion Grec(u) polcov(ni)c.
La dum(nea)l(ui) vel log(o)f(ă)t.
1819 mai 22, No. 4714.
<ss>

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CIV/178. Original.

---

553 **1819 mai 24**

Noi Scarlat Alexandru Calimah v(oie)vod, cu mila lui Dumn(e)zău domn Țării Moldavii. Credincios bo(i)eriul domnii meli dum(nea)ta Neculaiu Paris, biv vel jâc(ni)cer, sănătati. Pre larg vei înțălegi din jalobă arătare(a) și cerire(a) ce faci jăl(uito)r(ul) polc(o)v(nicul) Ioan Grecu pentru 110 stânjăni de moșii din Răduești ci iar fi având luați în schimb di la dum(nealu)i spat(a)r(ul) Arghiri Cuza. Deci acum cerând ca să-i să aliagă de o parti, scriind dum(it)tali ca mergând la fața locului și aducând pe toți răzășii cu toati orice scrisori și dovezi vor ave(a) fați fiind și jăl(ui)t(o)r(ul), să faci cercetari de au avut dum(nea)lui spat(a)r(ul) mai întâiu stânjănii mai sus arătați în numita moșii, și de nu sânt supt pretențiile altor răzăși de acolo, și al doile(a) di esti schimbu adivărat făcut cu dum(nea)lui spat(a)r(ul) în urmare(a) rându(i)elii păzite. Și fiind toati aceste cu adivărat și urmati cu cuviinți îi vei alegi de o parti stânjănii arătați și-i vei da în stăpânire(a) jăluitoriului, stâlpindu-i şi cu pietri hotară, dând şi mărturii hotarnică în sămni şi în măsuri, iscălită pe obiceiu şi de către ceialanţi megieşi şi înprejuraşi. Iar când cu cercetare(a) şi alegire(a) ce vei faci să va arăta vreo parti cu nemulţămiri şi acolo nu-i vei pute(a) pune la cale sau pricina va urma într-alt chip, atunce cu pietri nu vei stâlpi, ci cu mărturii în scris de curgire(a) pricinii dată la parte(a) ce să va căde(a), sorocindu-i vor vini amândouă părţile la divan ca să li să facă puniri la cale.

1819 maiu 24
Vel log(o)f(ă)t.
Trecut în condică.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CIV/178. Original, sigiliu imprimat în chinovar.

---

554 **1819 mai 27**

Şi eu cel mai gios iscălitul carele prin zapis(ul) ci au dat dum(nea)lui chir Tudorachi Goiuglu dum(i)s(ale) c(u)c(oanei) Ecaterinei Mitre stolnice(a)sa, căréia are să-i răspund douăsprezăci mii patru sute doi lei şi douăzăci de parale, şi într-acelaş zapis ci este de la 27 mai a anului curgător sânt iscălit platnică chizăşi şi să cuprinde că am sâguripsit pi dum(n)ia(e)i cu amaneturi, printr-aceasta scrisoare facu ştiut sâguranţiia ci am dat dum(i)s(ale), adică două dughene în casapiie cu locul lor, şi osăbit locul ci prisosişti p(r)in pregiur(ul) dughenilor în vatra târgului; şi alte două dugheni cu hanul lor ci să numeşti hanul jidovăscu cu locul lor pi uliţa ce(a) mare din gios, a cărora dughene arătate cu locul lor scrisorile pecetluite cu pecete(a) me(a) le-am făcut teslim la mâna dum(i)s(ale) şi la arătată vade amaneturile arătate fiind răspunzătoare mă îndatorescu a răspunde toat(ă) soma banilor cu toat(ă) mulţămire(a), când şi dum(n)ea(e)i are să-mi răspundă toate scrisorile mele ci le-am dat supt pecete(a) me(a). Şi spre încredinţare urmează a me(a) iscălitură.

1819 mai 27

Eni hagi Dima adiverez.
Şi eu poftit fiind de amândouă părţile am scris şi sânt martur.
Ioan (…) slugeri <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: Scrisoare de chizăşie cu amaneturile a lui chir Enii Neacsoglu. / (1)819 mai 27.

Arhivele Naţionale Istorice Centrale, Colecţia Documente moldoveneşti, XX/11. Original, difolio.

---

555 **1819 iulie 30**

Adică eu, Donciul zăt preot Tudorachi, cari mai gios mă voiu iscăli, dat-am adivărat şi încredinţat zapis(ul) meu la mâna dum(ilor)sale epitropilor Sfântului Marilui Mucenic Dimitrii, precum să-s(e) ştii că având besărica un loc aici în târgul Bârladului de în gios di bisărică la oliţa[1] Strâmbă, l-am luoat eu numitul di sus cu bezmăn câti triizăci de lei pe anu, şi locul în faţă la oliţă[1] esti trei stănjăni, la răsărit şi la apus, iar lungul locului în sus şi în gios esti patru stănjăni şi giumătati, și acest loc am să-l stăpânescu în veci cu pace di nimini supărat, atâta eu și copii mei, însă eu să aibu a plăti bezmănul la tot începutul anului, iar neplătind bezmănul la tot începutul anului, atunce să fiu lipsât din dugheană și să mi să plate(a)scă binao de către dum(nea)lor epitropii ce vor face în vrimi(a) aceia. Și pentru mai adivărată credință am iscălit.

(1)819 iulie 30

Donciu (...) <m.p.>.

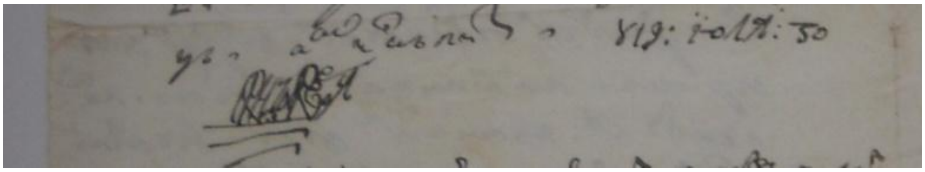

Și acum înainti am dat treizăci lei.
<ss> Iordache, am scris cu bună priimire(a) numitului de sus.

<Pe verso>: Zapisul Donciului de un loc cu bezmăn 30 lei pe an / 819 iul(ie) 30 / Toma Corciovă. / Cercetat.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 96/80. Original.

---

556 **1819 octombrie 28**

Adică eu, Savin Stăncuț(ă) dat-am adivărat zapisul miu la mâna lui Mihai Vinitic, să să știi că am vândut doispii funi(i) di moșie din moșii Tăbăciștii din parti, lu(i) Vinitic cu tucmală doisprizăci lii stănjinul, cari bani am luat toț(i) în mănăli mili, și pentru cridința am pus numili.
Eu Savin Stăncuț, giniri Irina.
Eu Marii, fată Irina, vă(n)zăto(a)ri.
Cari eu sint dintr-u(n) hotar, n-am luat parti ș-am vândut, și eu am și pi doi stănjini.
Și eu Ioniți Băgi am scris cu zisa numiților di mai sus.

1819 oct(o)m(brie) 28

Fiind că vânzătorii den parte(a) lui Costandin Venitic den moșiia Tebăceștii după alcătuire ce-au făcut au rămas făr(ă) înpărtășire cu toți urmașii Ioanii Turcului, iar în Pris(ă)cani să-ș(i) tragă. De aceia și cumpărătoriului s-au hotărât ca să tragă un stănjăn den Tăbăcești din parte(a) lui Savin Stăncuț și un stănjăn să-l tragă din Pris(ă)cani din parte(a) fimeii sale Mariia, fata Irinii, a tria ficior a lui Costand(i)n Venetic făr(ă) supărare, însă după ce va mai pris(o)si piste vânzare(a) lui Apost(o)lache Pedi (?) să-s(e) protimisasc(ă) mai întâiu zapisul acesta și apoi vânzăr(ea) celor ce-s(e) vor găsi mai în urmă.

(1)826 săpt(em)v(rie) 17

<ss> Iancul Chirul sluger i hotarnic.
Însă s-au hotă(ă)rât în sfârșit cu-n stânjen din Tebăcești și și Pris(ă)cani să nu să amestici ca s(ă) mai cei, rămăind mulțemit.

<Pe verso>: Zapisul lui Savin Stăncuță pentru doi stănjăni răscumpărați de la Mihai Venetic.
1815 iuli(e) 28
No. 46

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 151/41. Original.

---

557 **1819 noiembrie 14**

Printr-această scriso(a)re a no(a)stră încredințăm la mâna tatălui nostru Iordachi Munte(a)n(u) pentru opt locuri de hliză de moșii ce avem de pe maică noastră Elena, și fiind acele părți înpresurati de dumi(isale) sărdar(ul) Iordachi Isar în iarna trecută, fi(i)nd tată-nostru în giudecată pentru acele părți cu numit(ul) sărdari, făr(ă) știre(a) no(a)stră din cinci locuri au făcut tocmală cu vânzari în bani, iar din trii hliză din Hordugi au făcut schimbu să ni de(a) dum(nealui) de la Oțeleni, unde trăim, după cum pre largu a fi arătând și zapis(ul) ce au dat numit(ul) tată-nostru la mâna dum(i)sale sărdarâlui la mart(ie) 11. Și fiind că când au făcut tată-nostru acel zapis făr(ă) știre(a) no(a)stră, noi nu prime(a)m acei ce făcus(e), iar acu(m) priimim și noi acele cinci loc(u)ri din 7 de la Lunca Banului și din $^1/_2$ de la Căpotești și Șuhăde, ce sânt vâ(n)dute în bani, să fii tot vândute, după cum prin zap(i)s a fi arătând. Iar pentru 7 loc(u)ri di la Hordugi ce le-au făcut schinbu să fii tot schinbu, însă cu această tocmală, noi să ne stăpânim părțile la Hordugi și dumi(sale) părțile la Oțeleni pân(ă) când a veni dum(isal)i să-ș(i) ale(a)gă părțile, să fii ști(u)te, cum sânt și a no(a)str(e) la Hordugi și atonce să ne facem schimbu de sfârșit. Și pentru ca ca să fii ști(u)t și crezut că esti și cu a no(a)stră bună priimiri am dat această scriso(a)ri la mâna tatălui nostru care ne-am iscălit cu a no(a)stră mână.

1819 no(i)em(brie) 14

<ss> Ștefan Munte(a)nu.
<ss> Tudorachi Munteanu.
<ss> G(he)orghi Munt(eanu).
Eu, Maria.
Eu, Paraschiva.
<ss> Peinu Mu(n)t(e)anu.

Vi(i)nd și dinai(n)te(a) me(a) numiții ficiori a lui Iordache Muntianu au arătat că cu buni a lor priimiri au dat zapis(ul) acesta și n-au nici o pretențâie asupra acestui zapis, că este dat cu a lor bină voi(e), s-au încredințat și de cătră mini (...).

(1)819 dec(em)v(rie) 10
<ss>

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 42/1. Original.

---

558 **1820 mai 1**

Cu fiască plecăciuni sărut mâna sfinții tale părinte Veniamini.

Iată acest post(elni)ce(l) Grigoraș Pară, răzăș de moșiia Oțălenii din bătrânul Coșăscului alegându-ș(i) partea sa dintri ciialanți răzăși, luându-ș(i) și hotarnică, acum vrând ca să o vânză de istov, și întrebându-mă pe mini pentru mușstereu, iată eu l-am sfătuit și l-am îndreptat la sfințiia ta ca să vii și să dei sfinții tale știre ca de vii ave trebuință să o cumperi precum te vii pute puni la cale. Deosăbit am văzut la părintele Elisăi înscris de la sfințiia ta că vrei să ei stânjănii ce vând răzășii din Horja, la cari am și scris sfinții tale, și pără acum nici un răspuns nu videm. Iată și acum ~~scriu sfinții~~ înștiințăz pe sfințiia ta că răzășii vânzători aștiaptă răspuns de la sfințiia ta de cumperi sau ba.

1820 maiu 1.
Al sfinții tale plecat fiiu sufletesc.
Grigoraș Must(e) <m.p.>.

<Pe verso>: N. 8; 1820 mai 1 (grafie latină).

Arhivele Naționale Iași. Fond Mănăstirea Doljești, XIII/11. Original.

559 **1820 iunie 1**

Adică eu, Diman Dobroviciu, adivereziu cu această scrisoare a me la mâna dumilorsale epitropilor bisăricii Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, știut să fie că având bisărica un loc alăture cu ograda bisăricii pi din gios dispre ameazăzî, cari loc măsurându-să au (i)eșit patru stânjini și șasă palme, cu stănjăn gospod, și acest loc l-am luat cu bezmăn și cu tocmală să dau pi tot anul câte șăsăzăci și cinci de lei pe tot anul, și banii să-i dau la începutul anului și eu să aib(u) a stăpâni locul acesta, atât eu, cât și copii mei, păzind tocmala aceasta de sus arătată, iar când eu n-aș păzi tocmala aceasta, atunce să fiu lipsit de pe loc și epitropii să aibă a-m(i) plăti binaoa după prețuire(a) ce să va face despre dregătorii ce vor fi atunce. Și ne-am iscălit.

1820 iuni(e) 1

Dimană Dobrovice adiverezi.
Stancu Stanciul martur.
Și eu diiacunu(l) Enachi Bostaca am scris cu zisa numiților de sus.

Zapisul acesta s-au schimbat fiindu că era la un loc cu Stancu Stanciu și acmu s-au diosăbit unu(u) de altu(l), s-au înpărți(t) giumătat(e) la unul și giumătat(e) la altul, dar la Dima s-au mai adaos un stănjăn pol din o dugheană ce s-au înpărțit cu Dumitrache Băcoh și deci s-au pus în zapisul acesta 65 lei, că era(u) numai 50 lei.

<Pe verso>: Zapisul lui Dima Dobrovici / 810 iun(ie) 1.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 96/85. Original.

560 **<1820> iulie 23**

Cu plecăciuni.

Cucoani Gheorghi caminar am priimit scrisoare(a) dum(i)tali pintru preoți(i) ce sânt rânduiț(i) să să muti la satul Măcișanii. Pentru părintile Gavril ot Vârlezi au vinit la mini și i-am dat răspunsul cari am vorbit cu dumn(e)ata și ci va faci nu știu. Pintru preot(ul) de la Oanci am scris și ce va fi pricina nevenirii lui nu știu, dar trebui să vii ori la dumn(e)ata, ori la mini, măcar că eu și aceluia tot acel răspunsu am să-i dau.

iul(ie) 23

Rămâindu al dum(i)tali smerit rug(ă)tor
Gheorghi Avram preut.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 595/72. Original.

561 **1820 decembrie 30**

Cu fiiasca evlavie mă închin svinții tale

Eu sint rânduit din poronca domniasca ca să hotărăscu moșâia Oțălenii de la țin(u)t(ul) Fălci(ului) între răzăși și între megieș(i). Și fiind că Mănăstirea Doljeștii ari părți în numita moșii, fac de știre svinții tale ca să-ț(i) rânduești vechil înpreună cu scrisorile ci vei fi având să vie îndată

ca să intru în cercetare, că-ci netrimețind scrisori și vechil, eu voiu fi silit să hotărăscu moșiia, și de va pătimi vreo înpresurare partea mănăstirii, eu nu voiu fi învinovățit.
1820 dec(em)v(rie) 30.
Al svinții tali fiiu sufletesc.
Hrisoverghi ban <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: Cinst(it) al mieu părinte duhovnicesc svinții sali părintelui Veniamin și igumenu Doljeștii cu fiiască evlavie; La 1821 mart(ie) 2 am priimit.

Arhivele Naționale Iași. Fond Mănăstirea Doljești, XIII/12. Original, difolio.

---

562 **1821 <f. l. z.>**

Vatra Eși, (1)821
Șaptizeci oi s-au luat mumbae de la chir Nicolai hagiu ot Vaslui.
Dumitru c(ă)p(i)t(a)n <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 353/67. Original.

---

563 **1821 februarie 1**

Precum s-au ales stănjinii di moșăi a lui Sp(i)ridon Dămiian ci i s-au vinit din hotar(ul) Tăbăceștii, baștină și cumpărături.

1821 fevr(uar)i(e) 1

Stă(n)jini	Arătari
9	Ci-i să vini zăstri di pi soție sa Gafița, fata lui Gavril Băge din bătrân baștine lor.
4	Ci îi ari cumpărați di la Neculai Băge cu zapis tij din Băgești.
1	Tij un zapis cumpărat di la Ion Băge tot din parte Băge(a)scă.
14	Aciște paisprăzăce stănjini i-am tras din bătrânu(l) Băgeștelor, adic(ă) întri casa lui Mihai Dămiian și întri casa lui Ioniți Băge, fiind și sămni gropi.
5	Ci-i să vini din răscumpărătura di la Cimbala ci îi ari în parte(a) Dămine(a)scă.
1	Baștină ci i să vini di pi niamul său Dăminesc. Aciște șăs(ă) stănjini i-am tras în bătrânu(l) Dăminesc pi dinainte(a) casăi lui Sp(i)ridon Dămiian, cari pisti toți stănjănii fac douăzăci, și când i-am tras era di fați și vr(e)o câțiva din răzăș(i), cari după poroncă i s-au dat în stăpâniri, iar capitili nu s-au măsuratu.
20	

Dimitrachi Duca <m.p.>

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 151/48. Original.

---

564 **1821 februarie 28**

Adică zăce lei ne-am (îm)promutat de la dum(nea)lui giupânul Ionică în doo săptămâne de zâle cu vade, însă i-am și lăsat o țădulă de moșii. Și pentru credențare ne-(a)m și iscălet.
Gheor(ghe) Peneșo(a)ră.
Vasâle Gâlmă, nepotul lui Peneșo(a)ră.
1821 feore 28

To(a)der Rachear.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 432/103. Original.

---

565 **1821 martie**

Socotiala cu dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) Neculai Dimache pentru banii ci au avut puși în menzil după sânetu(l) casăi … 1821 mart(ie).

Lei	bani	Încărcătura		
20400		Ci au avut dum(nea)l(ui) să iei de la menzil …, îns(ă):		
		lei	bani	
		15000		Banii analogului ci au pus dum(nea)l(ui) în tovărășiila luare(a) menzilului după sânetul casii.
		5400		Dobânda acestor bani pe trii ani de la 1 iuli(e) (1)817 și pân(ă) la sfârșitul lui iuni(e) (1)820.
		20400		
7600		Liafa dum(i)sale pe 19 luni de la 1 dec(em)v(rie) (1)818 pân(ă) la sfârșitul lui iun(i)e (1)820.		
4000		Ci au avut a lua de la casă cari s-au fost dat după sânetu(l) dum(i)sale pah(a)r(nicului) Dinul.		
32000		Adecă triizăci și două mii lei.		
Scădere				
13800	49	Paguba ci ari să de(a) pe parte(a) dum(i)sale după sama încheiată de tovărășii.		
1800		Dați naht dum(i)sale, (1)818 oc(tom)v(rie).		
2000		Asămine, dec(em)vr(ie) 30.		
3200				
		1200	Mart(ie) 14.	1819
		1200	Iuli(e) 14.	
		800	Iuli(e) 18.	
		3200		

1155	90	Dați în alte socoteli a dumisale …,			
		lei	bani		
		936	96	Plata avaetului Botoșanil(o)r.	
		40		Căp(i)t(a)n(ului) Dumitru ce au avut a lua de la dum(nea)l(ui) din socotiala iarmarocului Sâmpetrului, iuli(e) 22, (1)819.	
		15		Bacșâș țămirașilor în vreme(a) revoluției.	
		4		Pe 2 părechi scarpi.	
		100		Med(e)l(ni)cer(ului) Săminachi prein epistu. drumului Botoșanilor.	
		33	30	Căp(i)t(a)n(ului) ot Gălați pentru niște broaște țestoasă.	
		2		Hrana unui țigan prin Vasâle.	
		2	90	Copilului din casă trimeș la Botoșani pentru înplinire(a) rămășițâlor desătinii.	
		11		Ceaușului de țămirași când s-au triimes la Botoșani.	
		11		Tij ceaușului triimițându-să la Dorohoiu.	
		1155	96		
2500		Dați naht dum(i)sale, fevr(uarie) 3, (1)819.			
71	48	Pe niște vin bosâioc trimes de căp(i)t(a)n(ul) Ion Faur în anu(l) (1)818.			
426	30	Prin epist. drumului mari pe lucrurile cumpărati pentru dumis(ale), însă:			
		100		Pe 25 chitri.	
		213	54	Pe 42 ocă icri.	
		105	96	Pe 92 ocă morun.	
		7	Putinele.		
		426	30		
40	12	Prin căp(i)t(anul) de Șipote pentru niște păsări trimesă dumisale.			
134		Pe niște strai ci făcut căp(i)t(a)n(ul) de Dorohoiu unor țigani.			
800		Naht luați de dum(nea)l(ui), dec(em)v(rie) 17, (1)819.			
1053		Dați iarăș(i) prin Vasâli în trebuințile dum(i)sale, însă,			
26980	119	653	60	Dup(ă) socotiala iscălită de dum(nea)l(ui) din 17 iuli(e).	
		400		Căm(ina)r(ului) Iordache Cazimir pentru niște iarbă.	
		1053	60		
2408	81	Ci s-au dat de către epist. drumului mari în trebuințăle dumisali, însă:			
	lei	bani			
	842	60	În luna lui ghenar, adică:		
			Lei	bani	
			750		Pe 30 stânj(i)ni lemni plătiți la căp(i)t(a)n(ul) Cog.
			60		O citare dăruită lui Costache Costin.
			27		Pe 3 ocă c(a)racatiți.
			5	60	Pe 1 ocă icri.
			842	60	
	237	21	În luna lui iuni(e), adică:		

			15	75	Pe icri ştiucă.
			41	30	Pe 15 ocă sopun bun.
			1	45	Putina.
			24	45	Pe 30 ocă orez cu sacu.
			11	45	Pe 450 ţiri cu cu zămbilu.
			2	66	Pe un pol ocă maslini cu racla.
			69	16	Pe 8 ocă cafe(a) cu zămbilu.
			70	90	Pe 22 ocă comandariia cu balerca.
				90	Bacşâş surugiilor la cişmeli.
			237	21	
	2408	81			
520	60	Asămine(a) daţi în trebuinţile dumisale de epist. drumului Sâret, însă:			
			500		Trimeşi dum(i)sale vor(ni)c(ului), mai 19.
			12		Pe nişte hultoani trimes(e) de căp(i)t(anul) ot Fălticeni.
			8	60	Pe 40 ocă peri de Rădăşăni, prin căp(i)t(a)n(ul) tam.
			520	60	
29910	20				
553		Asămine(a) daţi de epist. drumului Botoşanii.			
		lei	bani		
		180			Pentru 2 bucăţi pânzi Olanda.
		250			O poliţi a Marcului jâd(o)v ot Botoşani.
		123			Pe 80 ocă lumânări pentru dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) cumpărate de la Botoşani cu 3 lei lada.
		553			
351	60	Parti zile dum(i)sale Petrii Ani.			
		36			Partida pe anu(l) întâi, (1)817.
		85	60		Partida pe anu(l) al 2 le(a).
		230			Partida pe anu(l) al 3 le(a).
		351	60		
554	60	Nişte condei de ugiret date cu poronca dum(i)sali cari nu s-au putut lua bani.			
		78			Dumis(ale) căm(i)nar(ului) Ioan Mihalache.
		97	60		D(umneaei) c(u)c(oanei) Mărioara Balş.
		126			D(umnealui) comis(ului) Alecu Roset.
		72			D(umnealui) Gheorghii Bănariul.
		181			Dum(nea)l(ui) spat(a)r(ului) Iordache Balş.
		554	60		
31369	20	Adecă triizăci şi una mii trii sute şasăzăci şi nouă lei douăzăci bani.			

Perilipsis

Lei	Bani	
32000	-	Încărcătura.
31369	20	Scădere.

63010 Rămâni să mai eu șăsăsuti triizăci lei, optzăci bani.

Acești șăsăsuti triizăci lei și 100 bani ci rămasă dintr-această socoteală am ai lua (…) priimit.

Nicolae Dimache vorn(i)c <m.p.>.

(1)823 sept(embrie) 25

Nicolae Dimache vorn(i)c <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 520/8. Original.

---

566 **1822 februarie 20**

Doaă sâpete dinpreună cu cheili ci au fost la părintele arhimandrit li-am priimit eu Sofronie, ficior clucer(ului) Pavel, ci au fost închisă în Stratenie de la răposare tatălui meu și spre încredințare am pus numele și degetul.

1822 fevr(uarie) 20.

Eu, Sofronie, ficior clucer(ului) Pavel, dinpreună cu Toader argintariul de la Huș(i).

<Pe fila 1 o însemnare în grafie latină>: Lucrurile depuse în timpul revoluției de la 1821.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DCXLX/124. Original.

EDIȚII: Constantin Erbiceanu, *Istoria Mitropoliei Moldaviei și Sucevei și a catedralei mitropolitane din Iași*, București, Tipografia Cărților Bisericești, 1888, p. 216.

---

567 **1822 mai 24**

Lei

1400, adică una mii patru sute lei am priimit de la d(umnea)l(ui) spat(a)r(ul) Ioan Jora din 3207 lei, 96 bani, ce am avut a lua, pentru care am dat această teschere(a).

(1)822 maiu 24

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 482/29. Original, pecete turcească.

---

568 **1822 iunie 17**

Izvod di lucrurili ci s-au găsât la casăle lui Sotir, ci s-au luat di veci di dum(nea)lui vornic(ul) Iancu Ralet, anume precum în gios să arată.

No.

1. Fereștile cu gratiile di her buni, la cari ferești lipsăscu 5 privazuri.

2. Sobi tacâm, numai la un ogiac di astupat.
2. Dulapuri în șal(ă), în părete.
8. Ușa a casălor, din cari uși, una cu broasca stricată; 1 uși cu zăvor di her și cliampa cârligel mână de her; 2 uși, clempi și mânir di her; 2 cu bălămalile lor, fără încu(i)etori.
1. Cerdac podit cu scânduri și parmaclăcu vechiu și cam stricat înpregiur.
3. Paturi fără scânduri.
1. Ușa la beciu cu balamalile di her.
1. Casăle di gios cu douo odăi, cu trii uși, în stari pro(a)stă.
19
19 Din urmă.
11. Ciurci de stejar vechi.
6. Costoroabi di teiu vechi.
1. Grăjdișor îngrădit cu nu(i)ele, dizlipit, cu ușă și cliampă.
1. Poiată mică dizlipită.
1. Coșăr cu zăci poprele, discoperit, vechiu și stricat.
2. Ocolași întru unu e cu pari proști îngrădit pi giumătate.
41

Acest izvod s-au scris di mini gios iscălit, văzându-li toate și di către mini precum în izvod să arată.

1822 iunii 17

Acoperământul casălor vechiu, pi uni locuri și stricat.
<ss> Costache iconom ot Potângenii[1].

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 782/16.

---

[1] Sat situat în comuna Movileni, județul Iași.

---

569 **1822 iulie 4**

Copie
Lei
2000 Adică două mii lei am luat cu înprumutare de la dum(nealui) sărd(a)r(ul) Toader Ioan pentru trebuința rădicării eniceril(o)r de aice din târg(ul) Bârlad(u)lui, pe cari bani îndată ci vor aduna di pi la lăcuitorii târg(u)lui să-i răspundem cu dobânda lor ci s-a faci câti șapti lei pol la pungă pe lună. Și spre siguranții am iscălit.

(1)822 iuli(e) 4

Ioan Jora spat(ar).
(...) Iamandi camin(a)r.
G(heorghe) Opriș(a)n pah(arnic).
Ioan Cond(u)rachi sărd(a)r.
Ștef(a)n Scăntei med(elni)cer.
G(heorghe) Buzdugan tah.
Banii aceștie în douăzăci zile să vor plăti negreșit.
Ioan Paladi post(elnic).

Părcălăbiia Galați.

Copiia aceasta fiind întocmai scoasă de pe cel adevărat sânet, s-au încredințat de către noi.

1824 no(i)emv(rie) 1

<ss>

<Pe verso>: Copiia sănetului de 2000 lei către d(umnea)l(ui) sard(arul) Toadir Ioan.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 344/153, copie din 1 noiembrie 1824.

---

570 **1822 octombrie 7**

Izvod de lucrurile bisăricești ce s-au adus de către dum(nealu)i baronul Ghiust.
Lucruri a Mănăstirii Trei Svetitele.
1822 oc(tomvrie) 7.

No.	
4	Feloani, unul stofiță, unul ghermesit și doă maltin.
4	Stihari, doă perivié, unul catife și altul adămască.
3	Părechi naracliță.
2	Aurale, însă unul cusut cu fir.
4	Epitrahire, însă unul cusut cu fir.
1	Antimis.
5	Poale de icoani catife vișinie cusute cu sărmă.
2	Bucăți stofă, unul cusut cu fir și altul sade.
7	Poale de icoană.
2	Evanghelii mari ferecate cu argint.
1	Epitafion cusut în aur, de catife.
1	Poală.
14	Tomuri vivliotheca veteranum Petrum.
2	Tomuri Sira upomnamatiston[1].
2	Tomuri grec-latina, Grigorii Nanțiențâni.
2	Tomuri Ioan arhiepiscop Costandinopolios, unul, al triile și al optule.
1	Lecxicon greco-latino.
1	Tom tij Dionisios Loginu[2].
17	Anastasimatari cu meșteșug Psaltica tipărite.

A Sfântului Costandin.

8	Feloani.
5	Stihari preoțăști.
14	Văzduhuri.
6	Poale taftă de proschinatar[3].
3	Epitrahire.
1	Aurariu diiaconesc.
10	Părechi rucaviți.
5	Perdele.
3	Bucăți materie necusute.
1	Iponogatiia.
2	Părechi paftale cu colanile lor.
1	Măhramă de icoană.
1	Cutioară cu Svintile Taine.
1	Evanghelie grecească ferecată cu argint și poleită.
1	Tablă argint a Sfântului Haralampu.

2 Candile de madem mari.
13 Candele argint, mici cu mari.
1 Cadelniță argint.
1 Potir poleit cu aur.
2 Discuri madim.
18 Bucăți argint coroani picioare, mâni, mari şi mici.
1 Ochiu argint.
1 Copie.
1 Perde de la uşă[4].

Tot lucruri bisăriceşti, Schitul Tărâță, mitoh Svânt(ului) Sp(i)ridon.
No.
6 Feloani.
3 Stihari, unul preoțăsc şi doă diiaconeşti.
1 Epitafion cusut în aur.
17 Perdele.
2 Doă fețã de Pristol.
1 Brâu de încinsu preoțăsc.
6 Epitrahire.
3 Aurale diiaconeşti.
1 Iponogatie.
2 Colani.
4 Perechi naracliți.
17 Văzduhuri mici cu mari.
2 Bucăți stofă.
2 Poale.
8 Minestenguri.
2 Evanghelii mari ferecate cu argint.
3 Candele argint.
5 Coroani argint.
1 Coroană de auru cu galbănaşi mici cu trei şiraguri mărgăritari.
1 Cruceriță de aur.
3 Ochiuri de argint.
18 Bucățăle argint.
3 Linguriță ti....
1 Beslic rupt.
1 Pecete mică de argint.
3 Canafuri de epitrahir.
2 Discuri alamă.
1 Părechi metanii de os, negre.
1 Prostire mare.
Petiala de la Maica Domnului.

Aceste lucruri din poronca mării sale lui vodă, priimindu-le de la dum(nea)l(ui) baron o Ghiust, l-am teslemarisât preosfinții sale părintelui episcop de Huş(i).
1822 oc(tom)v(rie) 7.
A(lecu) Sturdza spatar.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DCXLIX/139. Original, difolio.

EDIȚII: Constantin Erbiceanu, *Istoria Mitropoliei Moldaviei și Sucevei și a catedralei mitropolitane din Iaș*i, București, Editura Cărților Bisericești, 1888, p. 217, nr. 17 (rezumat).

---

[1] *Σειρα [...] υμπομνηματιστων – Catena la Octateuh* tipărită de Nichifor Theotokis la Leipzig în două tomuri în 1772 şi 1773; Transcrierea și traducerea din limba greacă îi aparţin P.C. Filotheu monahul de la Mănăstirea Petru Vodă, căruia îi mulțumim și pe aceasta cale.

[2] Dionysiu Longinu Peri Hypsus Biblion: Dionysii Longini De Sublimitate Libellus: Cum Præfatione de Vita & Scriptis Longini, Notis, Indicibus, & Variis Lectionibus, Oxford 1710; Transcrierea și traducerea din limba greacă îi aparțin P.C. Filotheu monahul de la Mănăstirea Petru Vodă.

[3] Tăiat până la „perde de la ușă”.

[4] Tăiat până aici.

---

571 **1822 decembrie 27**

Socotiala cu d(umnealu)i hat(manul) Costache Cerchez pentru banii ce au luoat și au dat, precum și de banii ce are a da în socotiala menzilului.

Lei	Bani			
37736		Din 89676 106680 ... 6996 20000 40000 6000 6000 ... 89676 51940 37736		Lei ce au luoat din vădrărit ..., însă: Cu înprumătare de la neguțitorii ot Odobești cari s-au plătit din vădrărit. De la Fălciiu. De la Tutovva. De la Tecuci. De la Covurluiu. Tij de la spat(arul) Stamatin rînduit(u)l azi de d(umnealu)i post(elnicul) Greceanu. Fac luoați. Să scad folosul vădrăritului care l-au dat la cămară.
50000		... ...		Ce au luoat de la un loc știut cu înprumutare priin d(umnealu)i hat(manul) Cerchez.
76440		....		Din 168000 lei giumătate din plata a 1274 cai a menziluril(o)r.
64250		... . 22110 14350 27800 6000 70250 6000 ...		Ce are a da pentru moșiile țin(utu)ril(o)r ce are cumpărati, însă: Pentru Roman. Pentru Tutovva. Pentru Dorohoi. Pentru Burdujăni. ... Să scad pentru Broscăuți câștiul Sfânt(ului) Gheorghie giumătate din 12000 ce au fost vândută moșiia.
68812 ... 297238	60 ... 60			Trii câștiuri a ocnei pe trei luni, oct(ombrie), noemv(rie) și decemv(rie) 1822, câte 60 bani.

40940		.... 40000 940 40960		Cu sânetul măriei sale lui vodă din 13 oct(ombrie), însă s-au dat sânet la dum(nealui) cel vist.(iernicul): Capiti. Dobânda de la 13 oct(ombrie) păr(ă) la 30 noemv(rie). La Carabet spre plata zaizălil(o)r.
42500				Tij la Carabet spre plata pecetluitului slălr sale Șachir beiu s-au dat sânet la dum(nealui) vel vist(iernicul), pecetluitu(l) s-au dat dum(nealui) cam(i)n(a)r(ul) Kogălniceanu.
40000				La dumis(ale) vel vist(iernicul) prin ca(mi)n(a)r(ul) Vasile Alexandri carii au rânduit a i să da la dumis(ale) șatr(a)r(ul) Grigorie Palade, sânet sau râ(n)duieală nu s-au dat de .... sinetu(l) este casa menzilului fiind daț(i) ace(a) socotială.
8000				La Costache Sion cu răvaș(ul) d(umi)sale vel vist(iernicul) / s-au dat sinet la dum(nealui) vel vist(iernicul).
20000				Tij la Costachi Sion cu răvașul d(umi)sale vel vist(iernicul) / s-au dat sinet la dum(nealui) vel vist(iernicul).
40000				Prin du(m)i(sale) spat(arul) Iancul Stavru cu răvașul d(umi)sale vel vist(iernicul) / n-au dat sinet d(umnea)l(ui) hat(manul) pentru aceste pecetluituri (...) sint la Gane / sinet(ul) este la casa menzilului fiind dat în ace(a) socotială.
500				Un pecetluit spre îngropare(a) spat(arului) Stefan Bucșănescu / s-au dat pecetluitu(l) la la dim(nealui) cam(i)n(a)r(ul) Kog(ălniceanu).
500				D(umi)sale banului Ioniți Miclescul (...) Iaș(i).
35000				La d(umnealui) Carabet Grigorovici în 180000 lei banii silitrei / s-au dat rânduiala la dum(nealui) vel vist(iernicul)
235400				D(umi)sale cam(ina)r(ului) Ghiorghiți în cheltuiala curții / nu i s-au dat sânet / în socotiala menzilului.
250980				

Lei	Bani	
297238	60	Ce are a da.
250980	-	Să scad ce au dat.
46258	60	Rămâne să mai dei.
6050	-	Să mai scad ce ari a lua dum(nea)lui hat(manul) Cerchez den cheltuielile mergirii întâi a a dum(i)lorsali la Simo(no)pe(t)ra din parte(a) țării.
40208	60	Rămân ca să mai dei, adică patruzeci mii două sute opt lei, șasă zeci ban(i).

1822 dec(e)mv(rie) 27

Petrachi Sturze vel vist(iernic) <m.p.>.
S-au cercetat <ss>

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 590/84. Original.

572 **1823 ianuarie 24**

Eu, Anica, soție răposatului polc(o)v(nic) Toader Ciohodar, fac știut prin această scrisoare de danie pentru o casi ce o am cumpărată înpreună cu răposatul mieu soțu aice în târgul Vasluiului, pe moșie dumisale hatm(anului) Alecu Ghica, că înpreună cu toate heiurile de prinpregiur și livada, ci esti în pre(a)jma casii, am dat-o danie Sfintei Mănăstiri Niamțul de bună voe me.

Și dar, sfânta mănăstire în putere zapisului ce o avem cumpărată noi și alti scrisori ci i-am dat va stăpâni-o în veci, nestrămutată de către nimine, precum și de către fii noștri sau alti niamuri, să nu fie supărată întru nimică, rămâind spre vecinica pomenire a noastră și a tot niamului nostru.

Și spre nestrămutată această a me de bună voi danie, iscălind cu însuș condeiul meu, am rugat și pe cinstita isprăv(ni)ciia țin(u)t(ului) Vasluiului de au încredințat.

1823 ghenar(ie) 24.

(...).

Gheorghe Leca, martor.

Ionă Ujanu martur.

Și eu am scris cu bună priimire dum(i)sale polc(o)v(ni)ce(sei) și am iscălit.

Ștefan Handoca <m.p.>.

De la Isprăv(ni)ciia Vasluiul(u)i.

Iscălita mai sus faț(ă) vii(n)du au arătat prin viu grai că cu a sa priimiri au făcut ace casă danié sfintii mănăstiri, și după cerire ce au făcut i s-au încredințat și di către noi.

(1)823 ghenari 24.

Dimi(trie) Bondea ban.

<Pe verso-ul filei a doua>: Daniea Anicăi Ciohodar pentru o bina din Vasluiu; Casili din Vasloi.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Neamțului, XII/3. Original, difolio.

---

573 **1823 martie 2**

Știut să fie că urmând multi pricini întri noi cu dum(isa)li vor(ni)c(ul) de poartă Vaseli Oltenescu pentru o datorie ci au avut dum(isa)li la noi, și înplinind dum(isa)li de la noi niște amaneturi prin dregătorie țin(u)tului și noi prin turci am umblat cu răli urmări. Ne-am scos amaneturile de la dum(isa)li și făcându-i multă păgubiri și sărăcii și schingiuiri, și acum am avut giudecată la luminatul divan și ne-au îndatorit ca să-i plătim toți banii ce am fost datori, cum și toți banii ce i-au luat acii turci ci am umblat noi cu dânșii, cum și toată cheltuiala și păgubire(a) ce-i s-au întâmplat dum(i)s(ale) den pricina noastră; și noi nefiend mulțămiți cu hotărâre(a) giudecății ni-am cerșut cu anafora să (i)eșim înainte(a) măriei sali lui vodă și făcându-să și anaforaoa, și ne-am alcătuit și ne-am învoit să-i dăm 425 lei, adecă patru suti douăzăci și cinci lei, și neavând acum banii ne-am rugat dum(i)s(ale) și ne-au pus vade ca la Sfântul Gheorghii viitor să avem ai da banii dum(i)s(ale) cu mulțămită fără cuvânt de răspuns, plătind și dobânda lăsată pe lună câti șaizăci părași, cât să va faci pe banii arătați. Și pentru siguranția dum(i)s(ale) ne-am pus amanet 40 stânjini, adecă patru zăci stânjăni / de moșie / g(os)pod din trupul moșii Olteneștii din parte(a) de sus a Agăriceștilor ce o avem și noi cumpărată de la la neamul (…)[1]hăreștilor de la țânut(ul) Fălciiului, pi apa Lohanului, iar nedând banii la vade să fie numiții stânjăni de istov a dum(i)s(ale), iar nefiind noi următori aceștie învo(i)eli și mai făcând noi vreo supărari dum(i)s(ale) cu vreun feliu de pretenție ori ori la ce giudecată vom mergi, să aibă a nu ne ține în samă, plătind și toată cheltuiala și zilele câti vor treci umblând prin giudecăți, cum și dum(i)s(a)li pentru ace(a)stă pricină să nu aibă a cere mai mult pisti banii 425 lei ce ne-am îndatorit ai plăti. Iar cari n-am știut carti ne-am pus numile și degetele, rugând pe bo(i)eri și alti obrază cinstite de s-au iscălit de martori.

1823 mart(ie) 2

Tij, avem a mai da do(u)ăzăci și cinci de lei, cari fac în toți patru suti cinzăci di lei.

Eu Marii Păro(a)e, plat, înpreună cu fii mei. <ss> Grigoraș Pară, plat.

Eu Mătei Pară, plat.

Enea (?) Pară, plat.

Am iscălit di marturu <m.p.>.

Iu Ștefan Agăriciu, am fostu față la ceastă învoială.

Isprăv(ni)ci(a) Fălci(u)

Trăgând dumn(ea)lui vor(ni)c(ul) di poartă Vasăli Oltinescu în giudecata aceștii is(prăvni)ci(i) pi Marie Păroai cu fiii săi pentru banii di sus arătați 450 lei, fiind că numita Păroai să soco(a)te încărcată la unili din condei, după rugăminte(a) ci ni-au făcut nouă, am poftit și noi pi dum(i)s(ale) vor(ni)c(ul) și de bună vo(i)e sa au (i)ertat una sută lei rămâind ca să plătiască Păroai numai trei suti cinzăci lei. Pentru cari bani și-au pus Păroai cu fiiul său Grigoraș vade că la zioa Sfinții(o)r Apostoli să plătiască banii arătați fără nici un cuvânt di răspuns. Pentru aceasta să încredințazi și di cătră isprăv(ni)ci(e).

1823 maiu 9

Gheorghe (…) agă <m.p.>.

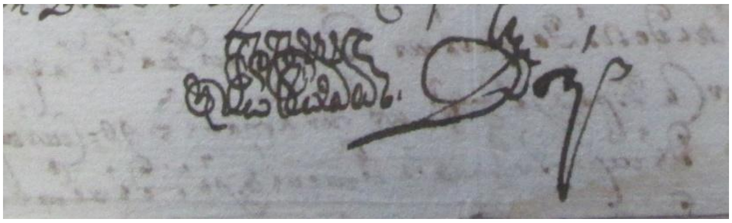

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente. Original.

---

[1] Rupt.

---

574 **1823 noiembrie 21**

Cin(sti)tă dum. Safta Cuzoae

Dum(nea)lui neguțutoriul Vârtan Antonaș viind mi-au arătat o învoială a răpăusatului Ghiorghi, fiiul dumi(tale), după care are să iai douăzăci stoguri fân, ci era să i să de(a) încă din anu(l) trecut și nu i s-au dat. Și acum făcându-li întrebare de poati să de(a) jalobă, eu l-am oprit, făgăduindu-i că-ț(i) voi scrii ca să te pui la cali fără giudecată. Deci iată îți scriu și dumi(tale) și (...), și lui Alecu, ca să vă puneți la cali cu numitul neguțitoriu fără a mai aștepta să vă tragă prin giudecată, iar de socotiț(i) că vă puteț(i) înșăla numai întredum(neavoastră), mergiț(i) la dum(nea)lui vărul Vasâli Balș și va pune la cali precum va socoti cu dreptul, însă fără prelungire, căci numitul neguțitori deși păzăști hatârul mieu, dar la ceia ce are dreptate nu-l voi pute(a) opri piste cuviinți.

(1)823 noemvr(ie) 21

L(upu) Balș <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 601/74. Original.

575 1823 decembrie 31

Noi iscăliții mai gios, răzăș(i) di moșiia Porcișănii, facimu știut prin această scrisoari ce dăm la cinstită mâna d(umi)sali cam(ina)r(u)lui Iordachi Narghilemu, că orânda satului Porcișănii de băutură, sare și tot filiul de lucruri, ce urmiază a să vindi în satu lăcuitoril(o)r șăzători pe hotarul moșii aceștiia, fiindu de vânzari s-au strigat la mezat înnainte(a) cinstitii ispräv(ni)ci(i) și nu au (i)eșit mai sus preț decât trii suti triizăci și cinci lei daț(i) de d(umnea)l(ui), și fiind că nici unii den noi nu am vroit a da prițul acesta, cu bună priimire(a) noastră rămâni asupra d(umi)sali în prețul arătat, cari bani să aibă ai răspundi în vadelile arătate, adică una sută lei acumu, una sută triizăci și cinci lei la Sfânt(ul) Gheorghii, și una sută lei la Sfânt(ul) Dimitrii a anului 1824; și d(umnea)l(ui) să aibă a urma stăpâniri(a) și ținere(a) orinzii întocmai precum să obicinuești pe la satile boi(e)rești, fără a fi slobozi să vindimu vreunii pe la casăle noastre, și spre încredințare am iscălit.

(1)823 decemvr(ie) 31

Însă pe un an de zili de acumu.
Iereiu Vasâli (…).
Vasâle Vraghii încredințăz.
Ioniț(ă) (…).
Căpitanul Mătii (…).
Eu, Costantin Păpuriș.
Ion Codre(a)n(u).
Ion Geanta.
Eu, Gavril Geanta.
Eu, Ion Anicăi.
Eu, Gligori Anicăi.
Ion Zaharia (…).
Eu Ion zet popi(i) Sămeon.

Isprăv(ni)ciia Vasluiului.

Fați viindu iscăliții și arătându și prin viul cuvânt că cu a lor bună priimiri au dat zapisul acesta, să încredințe(a)ză.

(1)823 decemvr(ie) 31
<ss> <ss>

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 409/134. Original.

576 1824 ianuarie 10

Iubită și scumpă Elenco!

Doritile dum(ita)li scrisori am primit cu ce(a) mai mare bucurie a sufletului mieu. M-am mâhnit însă văzând că te afli supărată.

Am văzut cele ci-m(i) scrii în pricina știută. Eu am urmat întocmai precum ai scris, am dat cărțile, am și vorovit, răspunsu însă nicicum nu pot lua, ba nici din gură. Am vorovit și cu băbaca, cari părintești te sărută, și dum(nea)l(ui) socotești ca să fii încă îngăduitoare pentru puțină vreme păr(ă) va veni consulul, căci aice(a) să nădăjduești, și atunce(a) vei urma drumul dum(ita)li mai scriindu-ți o carte; Credi iubito că în suflet sânt supărat știindu-ți stenahorie și năcazul în care vă aflați acolo, dar ce să facim, răbdare și Domnul te va mângâia și nu te va lăsa. C(u)c(onului)

Panaiotache, închinăciunile mele te rog să-i arăți. Și pentru o a trie parte din Luceni ci maica dum(i)tali ari de vândut precum îmi scrii, am arătat băbacăi și dum(nea)l(ui) au zâs că cu prețul care cere este pre(a) scumpă după cum astăz(i) să politicești aice(a). Noi avem trebuință de această parte, însă du(mnea)l(ui) să hotărască cel mai de pe urmă și hotărâtoriu preț, și atunce(a) ne vom lua sama și vom hotărî și noi.

Nu mă uita și credi că sânt pentru toate zâlile vieții,
Al dum(i)t(a)li iubit prietin.
A(lecu) Sturdza spăt(a)r <m.p.>.
10 ghen(a)r 1824
Eșii

<Pe verso>: Cinstită și a me(a) iubită dumi(tale) Elenco Panu cu înbrățoșare la Chișinău.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 588/104. Original.

---

577 **1824 februarie 5**

Adiverim prin această scrisoari a noastră ce dăm la mâna dum(nea)lor giupânului Marcu și a giupânului Șlier (?) precum știut să fii că le-am vândut noi cei ci mai gios ne vom iscăli înșine cu a noastri mâni, o velniți ce esti în dosul târgului în râpa Răeștilor pi locul târgului, alăture cu Nistor Potop și cu Ioniți Răzmeriț(ă), cu preț una sută cincizăci lei. Cari bani i-am și primit acum deplin în mânili noastri și dum(nea)lor să fii volnici a stăpâni velnița în bună pace atât despre noi, cât și despri urmașii ficiori și nepoți ai noștri, neispitindu-să nici unul dintri a no(a)stri rudenii a mai porni vreun fel de ceriri în pricina aceștii vânzări, ca unii ci de a no(a)stră bună voi prin buna tocmală am vândut. Iar sculându-să vreunul dintri acești mai sus pomeniți, noi să avem a răspundi și pentru la (…) ogradă să va stăpâni atât precât să află, precum și noi am stăpânit, adică din râpă și pân(ă) în drum dispre târgu. Și pentru mai adivărată credință am iscălit.

1824 fevr(uarie) 5

<ss> <ss>

Și eu am scris cu zis(a) lor.
Grigore Folescu (?) <m.p.>.

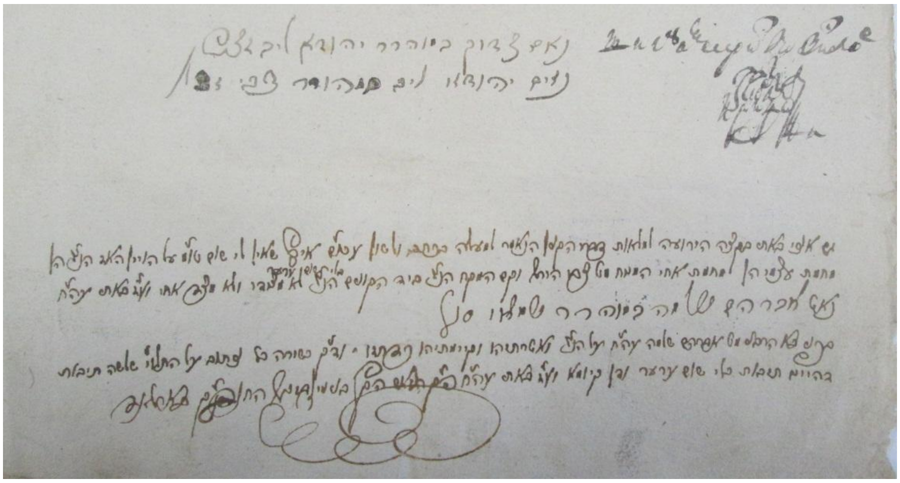

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 416/124. Original.

578 **1824 martie 15**

Io Ioan Sandu Sturdza v(o)ev(o)da, cu mila lui Dumnezău domn Țării Moldaviei.

Al nostru dohovnicesc părinte mitropolite al Moldavvii, chirio chir Veniamin!

În niapăratile trebuințe ci sânt, să cuvine a să afla și episcopii amânduror eparhiilor aice.

Deci preosfințiia voastră ca un chiriarh îndată să-i înștiințați prin înnadins(e) scrisori ca numaidecât pără în trii zile să vie nigreșit.

1824 mart(ie) 15.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DCXLIX/168. Original, sigiliu oval.

---

579 **1824 martie 17**

Epitropii târgului Bârladului.

După alcătuire(a) ci s-au făcut pentru plata moșii târgului Bârladului ci s-au cumpărat di veci di la dum(nea)ei Profirița Micle(a)sca, soțâia dum(isale) vor(ni)c(ului) Neculai Dimache, cu una sută optzăci mii lei, di cătră toată opștiia târgului Bârladului, opște(a)scă mulțămire fiind că toată soma banil(o)r acestora să-s(e) analoghisască o parte asupra emașului trebuitor pentru vitile lăcuitoril(o)r târgului, care emaș să rămâe opștesc și o parte di bani să-s(e) analoghisască asupra moșii ci prisosăști la câmpu pentru hrană, care moșie în stânjăni să-s(e) înpartă pi toți lăcuitorii târgului și pe câți stânjăni va plăti fieștecine să rămâe vecinic stăpânitor. Și fiind că într-această alcătuire s-au socotit chipurile cele mai lesnitoare spre înplinire(a) banil(o)r cu ușurința celor săraci, s-au hotărât ca plata emașului și a cheltuelil(o)r urmate în pricina giudecățil(o)r ci au avut opștiia cu stăpânitorii cei mai dinainte a moșii, să-s(e) analoghisască asupra lăcuințil(o)r i acareturi și locuri slobode ci are fieștecine în cuprinsul târgului după măsoriște(a) ci s-au făcut locuril(o)r înpregiur, în care analoghie s-au cuprins și lăcuitorii ci să află cu benale și lăcuinți pi drept locul târgului ci să numește vatra veche, ca unii ci cu toții sânt părtași la emașul lăsat pentru trebuința opște(a)scă, și la plata stânjinil(o)r di moșie di la câmpu iarăși cu toții să fie părtași, făr(ă) să fie vreodată sâliți a da dijmă cuiva pi stânjănii din câmpu ci-i va plăti fieștecine.

Deci pentru cinzăci și cinci stânjăni loc măsurat înpregiur ci au cuprin(s) Tănasi Ciobotar cu lăcuința sa în mahalao Podenii, care loc pi dispre răsărit să megieșește cu loc(ul) Smărandii Găinățoae, dispre apus să alătură cu drumul ci mergi spre Morăni, dispre ame(a)zăzi cu loc(ul) crăcimii lui Toad(e)r crăcimar sau Gahiul, dispre me(a)zinoapte cu drumul ci mergi în Tuluceni, pentru care au și plătit șasăzăci și nouă lei la banii analoghii ci s-au socotit pentru emaș și cheltuelile urmate. Și pentru ca să fie știut banii ci au dat și loc(ul) ci are cuprin(s) spre întărire vecinicii stăpâniri asupra acestui loc, i s-au dat această scrisoare întărită cu pecete(a) târgului și încredințată cu a noastre iscăliturі.

1824 mart(ie) 17

<ss> Ioan M(…).
<ss>
<ss> Ioan Gheorghiu.

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Colecția Documente moldovenești, LXXXIX/46, original, difolio, sigiliul târgului Bârlad.

580 **1824 martie 20**

Adică eu, Toadir sân Neculachi Stegar din satul Bogeştii, încredinţăz prin acest zapis al meu ci dau la mâna dumn(ealui) giupânului Gheorghi Popa, calfa di chetrari, precum să fii ştiut că m-am tocmit la d(umnea)l(ui) ca să lucrez la parte(a) meşteşugului chetrării la mănăstire(a) ci să faci la satul Poliţănii a dum(nealui) cucon(u)lui Ioan Jora biv vel post(elnic), cu această tocmală, ca să-m(i) de(a) câte do(u)ă zăci de lei pe lună, luna de treizăci de zâli lucrătoari şi di mâncare trebuincioas(ă), şi eu să am a lucra cu toată sâlinţa fără să dau smintială în do(u)ă luni de zâli ci m-am tocmit, şi am luat şi plata acum înnainti, iar dând eu vreo smintială a nu mergi la lucru, dum(nea)l(ui) volnic să fii a tocmi pi alt chetrar în locul meu cu orici tocmală îl va pute(a) alcătui, şi eu să fiu dator a plăti chetrariului acelu(i)e deplin hacul cu cari să va tocmi fără nici un cuvânt de răspunsu, iar când voiu ave(a) trebuinţi di do(u)ă trii zâli să mergu în vreo trebuinţi a me(a), atunce(a) să-mi ceiu vo(i)e, şi dându-mi d(umnea)l(ui) voi(e) să aibu a mergi, iar nedându-mi voi(e) să nu am a lipsi, şi pentru că voiu fi întocma următor tocmelii ci arăt prin zapis(ul) acesta am iscălit, dând şi chezăş pe părintili meu, cari şi d(umnea)l(ui) au iscălit aice.

1824 mart(ie) 20

Nechilachi Stegar mazil.
To(a)deru Neculachi.

<Pe verso>: Zapisul lui Toadir sân Neculachi Stegar din Bogeşti. / (1)824 mart(ie) 20.

Arhivele Naţionale Iaşi, Colecţia Documente, 602/28.

---

581 **1824 martie 28**

De la Logofiţâe ce(a) mare
Către clironomii mortului Caranfil blănar

S-au înfăţoşat aice(a) dum(nea)lui cam(ina)r(ul) Dimitrachi Dan cu legiuită vechilime(a) din parte(a) Anastasăi Hurmuzăchioai, soţâe lui Anastasâi Panu, făcând rugăminte ca să să vândă prin sultan mezat o parti ci ari numita Hurmuzăchioai în trupul moşii Lucenii şi Straoanii de la ţân(u)t(ul) Eşii. Fiind dar că într-acel trup sânteţi şi dum(nea)v(oastră) părtaşi şi spre a nu vi să face vreo asuprire, trebuind a să vinde documenturile acelor moşii şi dovezili cu cari urmiază a dum(nea)v(oastră) stăpânire, să scrii ca fără prelungire să li înfăţoşaţi aice(a) la log(o)f(e)ţâe, căci întârzâere(a) ce veţi face nigreşit va fi pentru a dum(nea)v(oastră) păgubire.

1824 mart(ie) 28

Catargiu (?) vel log(o)f(ă)t <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: De la logofiţâe ce(a) mari către clironomii mortului Caranfil blănar.

Arhivele Naţionale Iaşi, Colecţia Documente, 588/106. Original, difolio.

---

582 **1824 martie 29**

Pre înălţate şi mult milostive doamne

În moşâe Briţcani şi Negrileştii şi bălţile Gemine ce sânt la ţin(u)t(ul) Grecenii din a stânga Prutului am şi eu parte a tragi cu scrisori, pentru cari părţi îndestuli giudecăţi am avut cu răpoosatul bo(i)eriu aga Con(stan)d(i)n Sturza și cu dumn(e)al(u)i post(elnicul) Ioan Costachi, și în trecutul anu 1814 iuli(e) 1 au luat sfârșit giudecata noastră prin compromes, rămâind ca să-mi eu în stăpânire parte(a) dovidită prin scrisori, și fiind că d(umnealo)r bo(i)erii arătați ave(au) pe numitile moșâi vândute cu anul m-au tot prelungit cu astăzi cu mâini că-m(i) vor da analog din din bani(i) vinitul(u)i moșăilor ce au luat pe parte(a) me(a).

În anul 1817 auzind eu că răpoosatul bo(i)eri aga Cos(tan)d(i)n Sturza au vândut de istov pe arătatile moșăi unui maiiur Gheorghie Potirachi, l-am apucat pentru parte(a) me(a) să-m(i) răspundă banii, și m-au urnit cu acest cuvânt că scrisorile dumisale sânt în mâna dumisale post(elnicului) Ioan Costachi și că d(umnea)l(u)i post(elnicul) să află pisti Prut și să fiu răbdătoriu până va veni di pisti Prut, și înpreună cu d(umnea)l(u)i post(elni)c(ul) Ion Costachi vor cerceta scrisorile sale și toată parte(a) ce vor dovidi-o cu dreptul îmi vor răspundi-o în bani / aceste(a) și în scris le am de la răpoosatul bo(i)eriu aga Cos(tan)d(i)n Sturza și de la dum(nea)l(u)i vor(ni)c(ul) Iordachi Costachi /, cu toati că și atunce și acum tot din glăsuire(a) scrisorilor meli s-au înțăles și să înțălegi câtă esti parte(a) me(a); Și după ce au venit dum(nea)l(u)i post(elnicul) Ioan Costachi de pisti Prut mi-au arătat că moșăe Negrileștii au au rămas numai în stăpânire(a) fratilui dumisale dum(nea)l(u)i vor(ni)c(ul) Iordachi Costachi, și nu după multă vremi s-au întâmplat și răpoosare(a) bo(i)eriului aga Costand(i)n Sturza, rămâind pricina aciasta tot nesfârșită.

În anul 1819 iulie am jăluit cătră dum(nealo)r bo(i)erii caimacami, rugându-mă să poronciască să mi să plătiască banii și m-au rânduit la dum(nea)l(u)i vor(ni)c(ul) Șărban Negel, epitropul casăi răpoosatul(u)i aga Cos(tan)d(i)n Sturza, ca să cercetezi și să înștiințăzi; dum(nea)l(u)i vor(ni)c(ul) Șărban m-au triimes la dum(nea)l(u)i logofătul Dimitrie Sturza să-i spuiu că nu știe câtă esti parte(a) me(a), nici câtă esti suma banilor cu cari s-au vândut moșăe de istov. Dum(nea)l(u)i log(o)f(ă)t(ul) Dimitrii Sturza au văzut, au cercetat scrisorile meli, au înțăles și parte(a) ci mi să cuvini, dar neavându încredințare pentru suma banilor cu cari s-au vândut moșiile de istov, mi-au zis ca să scriu cui voi socoti din bo(i)erii de la Chișănău să-m(i) scoată copii încredințate de giudecătorii Chișinăului, atât după zapisul răpoosatul(u)i bo(i)eriu pentru vânzare(a) moșăilor de istov și de pe scrisorile ce au dat la mâna cumpărătoriul(u)i moșiilor, cum și pentru câtă sumă de bani au dat maiorul Potirac pi Negrilești cându au au fost scoși la mezat acolo, și cu îndestulă supărari și cheltuială / încât nu facu părțile meli cât am cheltuit cu giudecățile acestor părți în curgiri de 40 ani și mai bini / și de abe într-un anu de zile am putut aduce încredințatile copii ce mi s-au cerut.

La 1820 iuli(e) cu jaluba ce am dat cerând să mi să înpliniască banii ce vor cuprinde părțile meli am fost rânduit iarăș la dum(nea)l(u)i log(o)f(ă)t(ul) Dimitrii Sturza, și dum(nea)l(u)i log(o)f(ă)t(ul) au chemat atât pe dum(nea)l(u)i vor(ni)c(ul) Șărban Negel, cum și pe dum(nea)l(u)i vor(ni)c(ul) Iordache Costache, și li-au arătat pentru încredințatile copii ce am adus de la Chișănău, cum și pentru parte(a) me(a) că esti o a nouă parti, atât din Negrilești, cât și din Brițcani, asămine după glăsuire(a) scrisorilor, zicându-le să anagolisască suma banilor vânzării de istov pe stănjănii ce sânt arătați Brițcanii; asămine și pentru Negrilești, după încredințata mărturie și fără mai multă prelungire să-m(i) dei banii ce să vor face pe stănjănii ce vor cuprinde părțile meli. Dum(nea)l(u)i vor(ni)c(ul) Șărban l-au urnit cu încredințare că la viitoare(a) zi a Svântului Dimitrie, când țiitoriul moșiilor răpoosatului bo(i)eriu ari să-i aducă bani, fără nici o smintială îm(i) va plăti. Eu la vadeaoa arătată făcându-i cerire de bani, dumne(a)lui vor(ni)c(ul) iarăș m-au urnitu până la zioa Svântul(u)i Gherghie, în cari vremi am fostu sâliți a fugi di p(r)in casăle noastre, asămine și dum(nea)l(u)i vor(ni)c(ul) Iordache Costache din vremi în vremi m-au tot prelungit.

Pre înălțate doamne, eu mă văd prelungit de sumă de ani și lipsitu de folosul arătatilor părți în curgiri de 61, de cându bunul meu, stol(ni)c(ul) Toma Luca li-au dat zăstri maicii meli, în cari ani necontenite jalubi și giudecăți au avut atâtu părinții mii cu părinții bo(i)erilor arătați, cum și după răpoosare(a) părinților noștri necontenite giudecăți am avut și noi pentru pricina aciasta ce să vedi hotărâtă prin carte de giudecată din anii 7257 <1748 septembrie 31-1749 august 31> ce au avut bunul meu, stol(ni)c(ul) Toma Luca, după cari hotărâri și la anul 1814 s-au sfârșit giudecata tot după aceeși hotărâri, și mă văd mult strămbătățit, nu numai de vinitul arătatilor părți, dar și de banii vânzării de istov, fără să fiu întrebat răbdătoriu; și eu plătescu mari dobânzi creditoril(o)r mii pentru banii cu cari m-au înprumutat la nevoile meli. Mă rog înălțâmii tale să fiu rânduit la dum(nea)l(u)i vel log(o)f(ă)t(ul) Constandin Catargiu ca să vadă scrisorile meli și încredințatile copii i dovezi ce am adus de piste Prutu și să socotiască atât câți stănjăni să face parte(a) me(a) din moșăe Brițcanii, ce au vândut-o răpoosatul bo(i)eriu aga Cost(a)nd(i)n Sturza, cum și din Negrilești, ce au vândut-o dum(nea)l(u)i vor(ni)c(ul) Iordache Costachi, câț(i) stănjănisă facu parte(a) me(a), și să analoghisască pe stănjăni suma banilor ce au dat maiorul Potirac, cum și din venitul moșiilor analogon ce va socoti dum(nea)l(u)i vel log(o)f(ă)t(ul) cu dreptul că mi să cade a lua și după socotiala ce va face dum(nea)l(u)i vel log(o)f(ă)t(ul) pentru câți bani să vor face să eu și de la o parte și de la alta cu dobânda lor, să facă știut înălțâmii tale, ca să pot fi pus la cali de către înălțâme(a) ta pentru luare(a) banilor, să scapu și eu de nesuferita supărari ci-m(i) fac creditorii mii ca să le plătescu, și mari pomană vii face mărie ta cu casa me(a).

Al înălțâmii tale pre plecată slugă.
Ioan Codrian.

No. 2164

Dum(nea)lui vel log(o)f(ă)t va face cercetare dovezâlor ce are jăluitoriul, asupra ceririi ce face, va face cunoscut și domnii meli.

1824 mart(ie) 29
<ss> (…) v(el) log(o)f(ă)t.

583 **1824 aprilie 17**

Prea înălțate doamne!

În trupul moșiei Oțălenii de la țin(u)t(ul) Fălci(ului) are și Sfânta Monastire Doljăștii o parte aleasă și stâlpită din cea răzășască în pădure și câmp, și pentru că în tulburările anilor trecuți și până acum au fost dată în căutarea sfinției sale iconomului Iane din Huși, care acum cercetându-să, să vede o mare stricăciune. În pădure, copacii în care au fost sămnele de hotară tă(i)eți, pietrele scoase din locurile lor și aruncate în lături, și stăpânirea megieșitelor moșii trecută pe partea monastirii.

Pentru care, să roagă înălțimii tale ca prin luminata poruncă către dum(nea)lor boerii isprav(ni)ci a țin(u)t(ului) să să rânduiască a să cerceta la starea locului prin cartea de blăstăm de la preaosfinția sa părintele mitropolitul, ca dovedindu-să stricătorii și schimbătorii hotarâl(o)r să i să îndrepteze stăpânirea după cuprinderea hotarnicii monastirii din an 1817 și ispășindu-să și stricăciunea din pădure câtă este să să înpliniască de la cei ce să vor dovedi că au stricat, pentru care va rămâne înălțimii tale vecinică pomenire.

A înălțimii tale smerit rugător.
Ioasaf dicheu Sf(i)n(tei) Monastiri Doljăștii.

Dum(nea)lui vel log(o)f(e)t va pune la cali după cuviință cerire jăluitor(ului).
1824 apr(ilie) 17.
(Costandin) Aslan v(el) log(o)f(e)t <m.p.>.

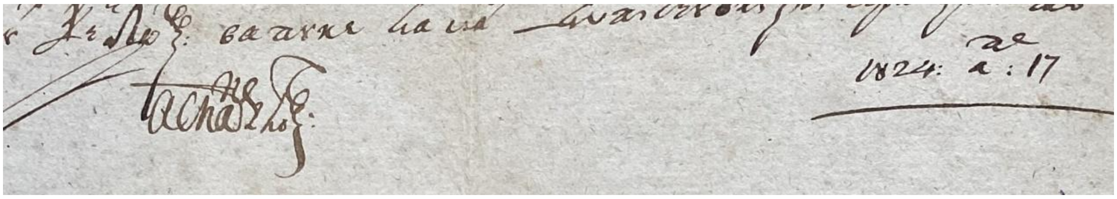

1824: а: 17

No. 2233.

Noi Ioan Sandul Sturdza v(oe)vod, cu mila lui Dumnezeu domn Țării Moldavviei.

Cinst(iți) credincioși boerii domnii mele dum(nea)v(oastră) isprav(ni)ci de țin(u)t(ul) Fălciiului, sănătate. Veți înțălege din jalobă arătare și cerire ce face jăl(uito)r(ul) dechiu că partea ce ar fi având mănăstire(a) în numita moșii Oțălenii aleasă și stâlpită din ce răzășască, s-ar fi găsit acum sămnile hotară zmintite de la locul lor și pădure(a) stricată.

Drept aceia scriem și poroncim domniia me dum(nea)v(oastră) ca prin înfățoșare amânduror părților să urmați cuviincioasa cercetare și prin rânduiți la stare locului după carte de blăstăm ce au luoat jăl(uito)r(ul) de la preosfințitul mitropolit spre a să dovedi câtă stricăciuni anumi și de cătră cine s-au pricinuit atât cu tăere pădurii di pe parte măn(ă)stirii, câi și pentru strămutare sămnilor hotară, și dacă nu va rămâne mai multă pricinuire despre acei înprotivitori, în urmare dreptății veți puni la cale atât cu înplinire stricăciunii pădurii, cât și cu statornicire sămnilor hotară pe la locurile ce și mai înnainte vor fi fost. Iar dacă acolo cu cercetare și punire la cale ce le veți face să va arăta vreo parte nemulțămită, cu mărturiia pre largu arătătoare de curgire pricinii să-i sorociți după vreme(a) plugului ca să vii la Divan.

1824 apr(ilie) 24.

Vel log(o)f(e)t.

S-au trecut.

Arhivele Naționale Iași. Fond Mănăstirea Doljești, XIII/13. Original, difolio, sigiliu oval.

---

584 **1824 aprilie 24**

Arhierească blagoslovenie triimitem preacuvioșiei tale

Din alăturata jalobă a monahului Macarie te vei pliroforisi preacuvioșia ta di arătare și cerire ci ne face. Drepte aceia scriem preacuvioșiei tale ca să cercetez(i) și și dacă arătările sale vor fi adivărate să fie iarăș(i) priimit la Orgoești, iar fiind pricina de alt feli apoi să ni înștiințăz(i).

1824 april(ie) 24

Al preacuvioșiei tale părinte blagoslovit(o)r
Veniamin, Mitropolit Moldaviei <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: Preacuviosului arhimandrit și stariț Sfint(e)lor Monastiri Neamțului și Săcului chir Dometian cu arhierească blagoslovenie; Pentru un Macarie de la Urguești să să priimească acolo; La M(ă)n(ăstirea) Neamțului.

Arhivele Naționale Iași, MCIP-Moldova, dosar 1/1815, vol. I, f. 20. Original.

---

585 **1824 aprilie 24**

Cătră cinstita logofițăe ce mari
Vor(ni)c(ul) Iordachi Costachi

Luminată carte g(os)pod din 3 aceștii curgătoari luni la 23 cu plecăciune am priimit, înțălegând și celi cuprinsă în pricina jalobii ce au dat asupra me dum(nealui) spat(arul) Ion Codrian, pentru cari fac știut cinstitei logofețăi că eu în zăci mult cinsprizăci zile negreșit mă voi afla la Eși, undi după dreptati mă voiu puni la cale, și nu lipsăsc a înștiința.

(1)824 apr(ilie) 24

Iordachi (Costachi) vorn(i)c <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/121. Original

---

586 **1824 aprilie 29**

Copie

Moșiile vândute de răpoosatul aga Constandin Sturza maiurului Potirachi.

Stănjănii

2400, Vlădeștii și Brițcanii în 110000 lei, adică una sută zăci mii lei, cari bani înpărțindu-se pe 2400 stănj(eni) vini câti 45 lei stănj(enul), 33 par(ale) și un ban.

1600, este latul moșii Vlădeștii după încredințare(a) ci faci maiuru(l) Potirachi și harta inginerească ce adică că este iscălită de dumn(ealui) aga Theodor Buhuș, deci din 2400 să scad și 800 rămân Brițcanii, din care trage spat(arul) Ioan Codreanul o a no(u)a parte, cari cuprinde 88 stănjăni, 7 palmi, și a no(u)a parti dintr-o palmă, după dovada scrisorilor ce are dumn(ea)lui spat(arul) Codreanul pe a no(u)a parte.

Ce bani i să cuvin pe stănjăni(i) arătaț(i).

Lei	Par(ale)	
4073	22	Să fac pe 88 stănj(eni), 7 palmi și o a no(u)a parti dintr-o palmă analogon din 110000, câti 45 lei, 33 par(ale), 1 ban stânjănul.
4006	5	Dobânda legiuită pe arătații 4073 lei, 23 par(ale), socotită pe 10 ani de la 1814 iuli(e) 1, când s-au sfârșit pricina prin hotărâre(a) compromensarilor și până la 1824 iuli(e) 1.

De la Logofeție ce mare.

Aceasta este socoteala făcută din de banii ci are a trage dumn(ealui) spat(arul) Ioan Codreanul pe a no(u)a parte din vânzare(a) moșii Brițcanii, după care cuprinde a lua dumn(ealui) spat(arul) 8079 lei, 27 par(ale), adică opt mii șaptizăci și nouă lei, douăzăci și șapti par(ale), cari să triimite dum(i)sali vor(ni)c(u)lui Șărban Negel să numere dreptul dum(i)s(a)le spat(aru)lui și la socoteala cu casa răp(o)s(atului) aga Constandin Sturza să va scade cu banii aceștie după porunca mării sale lui v(oie)v(o)d.

1824 apr(ilie) 29

Constandin Catargiu vel log(o)f(ă)t.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/122, f. 1-1v. Copie.

---

587 **1824 aprilie 29**

Noi Ioan Sandu Sturza v(oie)vod, cu mila lui Dumnezeu domn Țării Moldovii.

Cinst(it) și credincios bo(i)eriul domniei mele dumn(ea)ta Șărban Negel biv vel vor(ni)c, sănătate. S-au văzut înștiințare(a) dumi. din 19 zile a următoarii luni cuprinzătoare că în pricina ci are dumn(ea)lui spat(arul) Ioan Codreanul cu casa răp(o)s(atului) aga Costandin Sturza să să pu(i)e vade păn(ă) la Sfântul Dimitrie viitor, păn(ă) când și scrisorile casii vor pute(a) aduce, și atunce viț(i) sta și dum(nea)v(oastră) epitropii la giudecată, iar dacă să socotește de prisos făcând Logofeție anafora către domnie me(a) hotărâtoare de câț(i) bani să cuvine să ei dumn(ea)lui spat(arul), și prin întăritura domniei mele poroncindu-se veț(i) fi întocma următori, pentru ca și dum(nea)v(oastră) epitropii să aveț(i) o așa anafora la încheiare socotelilor; Știut să face dumi(tale) că pricina aceasta aste foarti lămurită și cunoscuti dreptățili dum(i)s(ale) spat(a)r(u)lui, atât pentru suma stănjănilor ce are a trage din moșie Brițcanii, cât și pentru banii ci i să cuvin analogon din vânzare(a) făcută di către răpos(atul) aga Sturza, adică pentru că înnainti moșii au fost a nouă stăpânitori dovidește carte(a) de giudecată a divanului din 7257 <1749> no(i)emvr(ie) 28, dintre care pe unul parte(a) lui Drăgan armașul o trage dumn(ea)lui spat(arul) Ioan Codreanul, precum mai dovidește compromesul făcut la anul (1)814 și însuș carte(a) răpoosat(u)lui din anul (1)817 avg(u)st 22 ce scrii dum(i)s(ale) spat(a)r(u)lui, fiind stol(ni)c, nepuind altă cât de mică pricină de cât zicând că nu are știință câtă este dreaptă parte(a) dum(i)s(ale) spat(arului) fiind scrisorile la vărul său Ioan, căci de ar fi avut știință nu aștepta să-i mai scrie, ci din ceasul acela îi da ceia ci să cuvini cu dreptul, pentru că moșie Vlădeștii și Brițcanii s-au vândut cu 110000 lei maiurului Potirachi dovidește copie zapisului pe hârtii Hărbovoie, adiverit de către giudecătorie țin(u)t(u)lui Orheiului. Deci la moșie Vlădeștii dum(nealui) spat(arul) nu are niciun amestic, iar din moșie Brițcanii are a no(u)a parti precum s-au zis, trebuința cerând acum a să lămuri câț(i) stănj(eni) este ace(a) a no(u)a parte și cât i să cuvine analogon din bani(i) vânzării, cari și aceasta iarăș din mărturie maiurul(u)i Potirachi să adiverești că moșie Vlădeștii la care dum(nea)lui spat(a)r(ul) nu ari nici o triabă esti de 1600 stănjăni, iar moșie Brițcanii din cari ari a trage a noua parti, esti de 800 de stănjăni după harta infineriască ci o ari iscălită de dum(nea)l(u)i aga Theodor Buhuș; și dar pentru câț(i) stănjăni esti ace(a) a noua parti și cât i să cuvini dumisali spat(a)r(ului) a lua analogon din prețul vânzării, și cu dobânda legiuită pi prețul aceii a noua parti de la săvârșire(a) co(m)promesului și până la vânzare(a) de istov a numiei moșii, și de la vânzare(a) de istov și până la viitoare(a) lună iuli(e) în 1 să alăturează dumi(ta)le socoteala iscălită de dum(nea)lui vel log(o)f(ă)t, cuprinzătoari de 4073 lei, 22 par(ale) capiti, și 4006 lei, 5 par(ale), dobânda legiuită, carile amândouă sumile fac 8079 lei, 27 parale.

Deci acești bani răspunzându-i dum(nea)ta dumisale spat(a)r(ului) cu poronca aciasta și socoteala iscălită de dum(nea)lui vel log(o)f(ă)t(ul), ti vii scăde(a) către clironomii răposatului aga Co(n)st(a)nd(in) Sturza, pentru cari de priimire(a) poroncii și că l-ai odihnit pi dum(nea)lui spat(arul), să triimeți pre largu înștiințari către dum(nea)lui vel log(o)f(ă)t, căci mai jăluind vii vi supărat cu zapciu.

1824 apr(ilie) 29

Vel log(o)f(ă)t.

Pecete.

Acesti do(u)ă copii posleduindu-să din cuvânt în cuvânt cu originalurile și întocma fiind, li-am încredințat.

<ss> Ioan Jora post(elnic).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 611/122. Copie.

---

588 **1824 iunie 10**

Izvod de stânjănii ce au a trage niamul Gâsculesc di pe strămoșu(l) lor Ghervasie Gâscă în trupul moșiei Leoștii, înpărțându-să în două cu niamul Bădărăesc de la alegere(a) ce li s-au făcut acum bătrânului lor de cătră bătrânu(l) lui Hirțu, adecă:

Stânj(eni)	Palme	
164	1	Partea răzeșâl(o)r ce sânt cu așăzeri cu ai lor.
164	1	Parte(a) Bădărăeștil(o)r.
138	-	Partea ce să stăpânește de Dumitru (?) tot din Gâscă.
115	-	Cumpărătura lui Bădărău din Savin Polei ce s-au unit cătră acest bătrân.
581	2	Adecă cinci sute optzeci și unu (!) stânj(eni).

Două palme face pe mijlocul moșiei după măsoriște(a) ce s-au făcut, iar la capite fiind mai lată, oricând să vor deosăbi unii de cătră alții să vor înpărtăși cu analoghie din sporiu(l) ce va fi, bez parte(a) Frimului, care este aleasă și stâlpită cu p(i)etre, și pentru ca să fie știut fieștecăruia niam ce are a trage dintr-acest bătrân, li s-au dat ace(a)stă țidulă.

(1)824 iuni(e) 10

Ion Florescu diiac <m.p.>.
Dumitru (?) Bădărău, răzăș.
(…)
Costantin sân Andrunachi Bădo.
Bădărău răzăș.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 590/117. Original.

---

589 **1824 iunie 24**

Priosfințiti stăpâni

Mă rog cu lacrăm(i) prio sfințiilor voastri pentru că eu mă aflu iromonah călugăr la Fâstâci, ținut(ul) Vaslui, și vrând a mergi la Sfânta Mănăstire a Neamțului și acolo să mi să săvârș(e)ască viiața și am șăzut 21 di zili și (…)nu am avut blagoslovinii ca să nu mai șăd fără blagoslovenia priosfințiilor voastre; și mă rog cu lacrămi să fii o ci(ns)t(ită) scrisoari duhovnicească ca să fiu priimit până la săvârșitu(l) vieții meli la această mănăstiri și va rămâni mare pomană.

La mila priosfințiilor voastri pri plecat
Iosif, călugăr în mantii.

Arhierească blagoslovenii triimitem preacuvioșiei tale

Din jaloba aceasta ti vei pliroforisi preacuvioșie ta de arătare și cerire ci ne face jăluitoriul. Drept aceia să fie priimit având de la noi vo(i)e și blagoslovenie.

1824 iunii 24

A preacuvioșiei tale părinte blagoslovit(o)riu
Veniamin mitr(opoli)t.

<Pe verso-ul filei a doua>: Preacuviosului arhimandrit și stariț Sf(i)n(te)lor Monastiri Neamțului și Săcului chir Dometiian cu arhierească blagoslovenie; Pentru un monah Iosif să să prim(e)ască.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 1/1815, vol. I, f. 31. Original.

---

590 **1824 octombrie 31**

Aducătorul scrisorii noastre, monahul Auxentie de acolo din monastire ne-au arătat că fiind îndemnat de monahul Antonie tipograful au (i)eșit de acolo din monastire fără voia preacuvioșiei tale și păn(ă) la săvârșirea mai sus pomenitului au petrecut înpreună la schitul Orgoeștii, iar de atuncea și păn(ă) acmu au petrecut aice în oraș la oarecare preot moș al său. Acum să întoarce la metaniia sa. Primește-l dar și îl iconomisește, ca nu, în lume fiind și tânăr, să să abată din din cale(a) mântuirei sufletului său.

Al prea cuvioșiei tale părinte blagoslovitoriu,
† Veniamin, Mitropolit Moldaviei <m.p.>.

(1)824 oct(ombrie) 31

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 1/1815, vol. I, f. 37. Original.

---

591 **<c. 1825>**

Însămnari de câț(i) stânjini am în moși(a) Stuhuleț

Stâ(n)j(eni)	Pal(me)	Părmaci	
4	4	3	Baștina maică-me Catrina Buzne, fiică Marii Negiloae.
4	4	3	Daniia.
4	7	-	Cunpărătură.
9	-	-	Cunpărătură.
19	-	-	Cunpărătură.
4	4	3	Cunpărătură.
50	-	-	Cunpărătură.
4	4	3	Cunpărătură.
3	-	-	Cunpărătură.
104	-	4	Soma toată.
99	7	7	Alegi hotarnicu(l), îns(ă) cu
4	7	5	Ci-s lăsaț(i) înprotiva săliștii pi cari-i ari alăturați analoghii din siliști.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 435/8. Original.

---

592 **1825 ianuarie 12**

Epitropia târgului Bârladului.

După alcătuire(a) ci s-au făcut pentru plata moșii dinpregiurul târgului Bârladului ci s-au cumpărat di veci di la dum(nea)ei Profirița Micliasca, soțâia dum(i)s(ale) vor(ni)cului Neculai

Dimache cu una sută opt zăci mii lei di către toată opștiia târgului Bârladului, opștiască mulțămiri fiind ca toată suma banilor acestora să să analoghisască o parte asupra emașului lăsat pentru pășunare(a) vitil(o)r lăcuitoril(o)r târgului, care emaș să rămâe opștesc, și o parte di bani să-s(e) analoghisască asupra moșiei ci prisosăște la câmpu pentru hrană, care moșii în stânjăni să să înpartă pi toți lăcuitorii târgului, și pi câți stânjăni va plăti fiiștecine să rămâe vecinic stăpânitor.

Și fiind că întru această alcătuire s-au socotit chipurili cele mai lesnitoare spre înplinire(a) banil(o)r cu ușurința celor săraci s-au hotărât ca plata emașului și a cheltuielil(o)r urmate în pricina giudecățil(o)r ci au avut opștiia cu stăpânitorii cei mai dinainte a moșiei să-s(e) analoghisască asupra lăcuitoril(o)r i acareturi și locuri slobode ci are fiiștecine în cuprinsul târgului după măsoriștia ci s-au făcut locuril(o)r înpregiur, în care analoghie s-au cuprins și lăcuitorii ci să aflã cu binali și lăcuinți pi drept locul târgului ci să numeștevatra veche, ca unii ci cu toții sânt părtași la emașul lăsat pentru trebuința opștiască, și la plata stânjănil(o)r di moșie di la câmpu iarăș cu toții să fie părtași fără să fie vreodată sâlințe a da dijmă cuiva din stânjănii den câmpu, ci-i va plăti fiiștecine.

Deci pentru zece stânjeni g(os)pod în curmeziș și nouă sute în lungu din locul di hrană în hliza boeril(o)r ci s-au vinit după analoghie răposatului boer banul Costache Iamandi au și plătit în viați fiind una sută cinzăci lei la anul 1816 maiu 23 și spre întăriri vecinicii stăpâniri asupra acestor stânjăni di moșii s-au dat dum(i)s(ale) com(i)s(u)lui Gheorghe Iamandi, clironomul răposatului boer această scrisoare întărită cu pecete(a) târgului și încredințată cu a noastre iscălituri.

1825 ghenari 12

(Toader) Corode(a)nu stolnic <m.p.>.
(…) <m.p.>.
Ioan Gheorghiu <m.p.>.

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Colecția Documente moldovenești, XX/20. Original, difolio, sigiliul târgului Bârlad.

---

593 **1825 ianuarie 13**

Epitropia târgului Bârladului.

După alcătuire(a) ci s-au făcut pentru plata moșii dinpregiurul târgului Bârladului ci s-au cumpărat di veci di la dum(nea)ei Profirița Micliasca, soțâia dum(nealui) vor(ni)c(ului) Neculai Dimache, cu una sută optzăci mii lei di către toată opștiia târgului Bârladului, opștiască mulțămiri fiind ca toată suma banil(o)r acestora să să analoghisască o parte asupra emașului lăsat pentru pășunari(a) vitil(o)r lăcuitoril(o)r târgului, cari emaș să rămâe opștesc, și o parte di bani să să analoghisască asupra moșiei ci prisosăști la câmpu pentru hrană, care moșie în stânjăni să să înpartă pi toți lăcuitorii târgului, și pi câți stânjăni va plăti fieștecine să rămâe vecinic stăpânitor.

Și fiind că întru această alcătuire s-au socotit chipurili cele mai lesnitoari spre înplinire(a) banil(o)r cu ușurința celor săraci, s-au hotărât ca plata emașului și a cheltuelil(o)r urmate în pricina giudecățil(o)r ci au avut opștiia cu stăpânitorii cei mai denainte a moșiei să să analoghisască asupra lăcuințil(o)r i acareturi și locuri slobode ci ari fieșticine în cuprinsul târgului după măsoriștea ci s-au făcut locuril(o)r înpregiur, în care analoghie s-au cuprins și locuitorii ci să aflã cu benali și lăcuinți pi drept locul târgului ci să numește vatra veche, ca unie și cu toții sânt părtași la emașul lăsat pentru trebuința opștiască și la plata stânjănil(o)r di moșie di la câmpu, iarăș(i) cu toții să fie părtași făr(ă) să fie vreodată sâliți a da dijmă cuiva pe stânjănii de câmpu ci-i va plăti fieștecine.

Deci pentru una sută optzăci și doi stânjăni g(os)pod, loc măsurat înpregiur, ci are cuprinși dum(nea)lui com(i)s(ul) Gheorghe Iamandi, clironomul răposatului boer banul Costache Iamandi, cu lăcuința dum(i)s(ale) în mahalaoa Căcaina di Sus, care loc să megieșăști dispri apus cu locul lăcuinței dum(i)s(ale) med(elni)cer(ului) Costandin Panaite i căp(i)t(anului) Ioan Lazăr, dispre amiazăzi cu locul lăcuinței lui Pavel Croitor, dispre răsărit cu drumul cel mare, dispre miazinoapte cu un loc stărp a opștii, au și plătit trii sute șaptezăci lei la banii analoghiei cumpărăturii moșiei ci s-au socotit pentru emaș și cheltuielile urmate.

Lei	Stânj(e)ni	
313	174	Plătiți di răposatul boer părintili dum(i)s(ale) com(i)sului la 1815 iuni(e) 7, în fiind.
57	19	Plătiți acum de însuş dum(nea)lui com(i)s(ul).

Și pentru ca să fie știut banii ci au dat și locul ci are cuprins, adică una sută optzăci și doi stânjăni g(os)pod spre întăriri(a) vecinicii stăpâniri asupra acestui loc i s-au dat această scrisoare întărită cu pecete(a) târgului și credința și cu a noastre iscălituri.

1825 ghenari 13

(Toader) Corode(a)nu stolnic <m.p.>.
(…) <m. p.>
Ioan Gheorghiu <m.p.>.
.

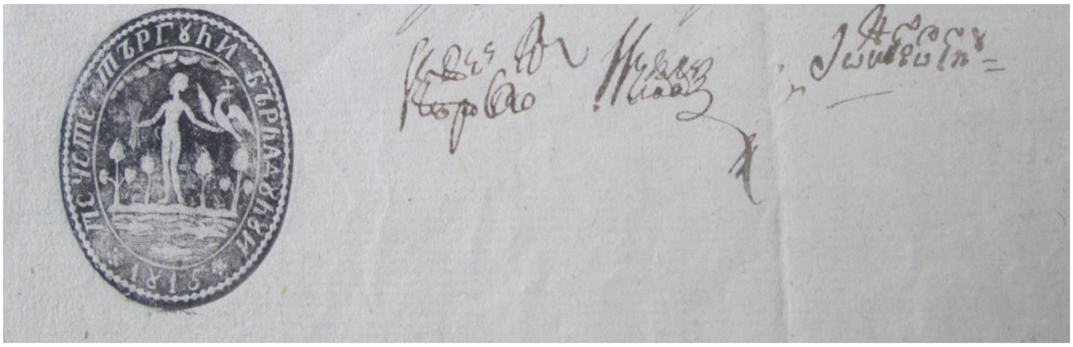

<Pe verso-ul filei a doua>: Ducument pentru locul ci am cuprins în ograda me(a).

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Colecția Documente moldovenești, XX/20. Original, difolio, sigiliul târgului Bârlad.

---

594 1825 iunie 5

Isprăv(ni)cia Fălci(u)

Cătră Neculaiu Stegar, mazâl ot Grumăzoae.

Vasâli Hărnagi tot de acolo viindu la isprăv(ni)ci(e) au făcut arătari că ar fi vânzându opt stânjâni lui Gavril Stălinescu și că tatăl numitului Vasâli n-ar fi voi(n)d a să iscăli în zapis.

Drept aceia țî să poroncești ca să mergi la numitul tată a jăluitoriului și să-i arăți ca ori să de(a) banii cât fac pi stânjinii arătaț(i) sau să iscăl(e)ască zapisul, căci jăl(u)itoriu(l) esti nevo(i)eșu.

(1)825 iunii 5

A(lexandru) (?) Ros(ă)t agă <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 435/116. Original.

595 **1825 septembrie 29**

De la ispră(ni)cie Tutovvii

Fiind că patru dugheni ci li-au avut amanetarisâti răp(o)s(atul) Eni Niacșolo prin scrisoare(a) din dos, după giudecată s-au dat dum(i)s(ale) pah(a)r(nicului) Sion, ginerili dum(i)s(ale) stol(ni)ces(ei) Catrinii Mitre, și pentru ca să fii știut cum au urmat pricina și că dughenile au rămas de veci a dum(i)s(ale) pah(a)r(nicului) s-au încredinațat și de către noi, iar sânet(ul) de 12402 lei, 20 parale din (1)819 mai 27 a lui Tudorachi Goiu, cum și răvașu(l) lui Niacșolo din (1)816 no(ie)mv(rie) 25, cum și diosăbit sânet a lui Niacșolou din (1)822 ghen(a)r 28 de 14503 lei, 11 parale, întărit de dum(nealui) aga Grecean(u) și dum(nealui) cami(na)r(ul) Alecsandru Iamandi, în cari să cuprindi și sânet(ul) de 72402 lei, 20 par(ale), hârtiile și sâneturile mai sus însămnati fiindu că pricina au luat sfârșât luându-să de la dum(n)ea(e)i s-au dat clironimil(o)r lui Eni Niacșoolo.

1825 sept(em)v(rie) 29

<ss>
<ss>

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Colecția Documente moldovenești, XX/11, f. 1v.

---

596 **1825 noembrie 25**

Post. Ioan Jora și isprăv(ni)cia Tut(o)vei

Di vremi ci răzășii di moșie Osăecii, neamul Manolesc și Tăivănesc din sat(ul) Căueștii, n-au fost următori a plăti dreptul jăluitor(u)lui post(elni)ce(l) Alesandru Portasă pentru parte(a) ci i-au stăpânit din moșie sa Căueștii cu înpresurari supt numi di Osăeci și cheltu(i)elili ci au făcut prin atâte(a) giudecăț(i) cu dezbatire(a) moșii pentru toț(i) și păgubirili ci i-au pricinuit, cum pe larg să arată prin cercetare(a) căp(i)t(a)n(u)lui Șarban Candre din 2 a trecutii luni oct(om)v(rie), analoghie ci i-au agiunsu să plătească numiții răzăși pe stânjăni. Drept aceia să dă volnicii a pronumi rânduit ca în putere(a) volnicii domnești ci ari să m(e)argă să-i apuci și să facă înpliniri de la fiiștecari ci i s-a faci să de pe suma stânjinilor ci va ave(a), iar cari va pricinui să-i râdici și să-i aducă ca să-s(e) înfățoșăză.

(1)825 no(i)emv(rie) 25

<ss>
<ss>

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 478/6. Original.

---

597 **1825 decembrie 15**

Prin luminată cartea prea înălțatului nostru domn măria sa Ioan Sandul Sturza v(oie)vod din 29 iunie anul trecut 1825, fiindu eu rânduit împreună cu dumn(ea)lui post(elnicul) Ioan Jora, că după arătarea ce au făcut dumn(ea)lui pameșcicul Andrei Bușâlă cu frații săi, precum că alăturea cu moșiia Pogăcenii de la țin(utul) Fălciiului mai au doo moșâi, anume Ploeștii și Șărbăcanii tot la acel țin(u)t, ni să poruncéște ca să mergim la starea locului a numitilor moșâi Ploeștii și Șărbăcanii, și în ființa tuturor răzeșilor și a megieșilor cu toate dovezile ci vor avea, să facim cu amăruntul cercetare pentru mărimea întrupării numitelor moșâi, și pentru câtă moșâe să va dovedi dreaptă a jăluitorilor cu scrisori să o alegim și să o hotărâm stâlpindu-o și cu pietri hotară, dându și mărturie hotarnică iscălită pe obiceiu arătătoare în măsuri, iar născând vreo pricină de nemulțemire despre vreo parte (pie)[1]tri hotară să nu punem, cu cu mărturie și hartă de starea locului să trimitem la Divan.

Deci, fiind că în locul dumisale post(elnicul) Ioan Jora iarăș prin osebită carte g(os)pod din 27 a trecutei luni iulie, după jaloba dumisale vist(iernicului) Iordachi Catargiu s-au rânduit pe dumn(ea)lui vel (log)[1]o(fă)t de Țara de Sus Andrunachi Donici, am mers înpreună cu dumn(ea)lui la starea locului, unde după poruncă urmând a face cercetare scrisorilor și rânduindu-se în plan geomitricesc starea moșâilor de către engineriul Iosef Braun, dumn(ea)lui log(o)f(ă)t(ul) au dat deosebită mărturiia dumis(ale) de cercetare la mâna vist(iernicului) Catargiu, iar eu după a mea cunoștință am dat această mărturie la mâna Bușâleștilor întru care mai întâi arăt în perilipsis cuprinderea scrisorilor, atât acelor înfățoșate de dumn(ea)lui pameșcicul Andrei Bușâlă, cum și acelor ce-au arătat dumn(ea)lui vist(iernicul) Iordachi Catargiu.

Scrisorile ce au înfățoșat dumnealui pameșcicul Andrei Bușâlă.	*Scrisorile ce au arătat dum(nea)lui vist(iernicul) Iordachi Catargiu.*
1. 7205 <1696> dec(em)v(rie) 28. Daniia ieromonahului Nicodim dată la mâna lui Ștefan banului pe toate céle ce au avut de la părinții lui și céle ce sânt a lui moșâi cumpărături și danii din Șărbăcani, din vatra satului, cu tot locul din sus și din gios, cu loc de fânaț, și cu loc de casă și de grădină despre răsărit și apus cât s-ar alege părțâle lui. Așijderea și staniște de la rediul Șărbacanilor ci va fi i din țarină a patra parte, și din rediu și pădure, și din Monastire să fie ctitor în locul lui. Așijderea și din Rusești, și din Detcani, din tot locul cu tot venitul, din drumul lui Frunteș ci merge la Văleni în sus pân(ă) în drumul Docolinii, pân(ă) la un copaci ci-i zic gâlcosul, și în valea Pogăcenilor în sus pân(ă) în vâlcelile Dărdărești, din deal în deal a patra parte, și din acelaș sat Pogocenii pe unde au șezut Foceștii despre răsărit și despre apus a patra parte, și din Șărbăcani iar a patra parte. **2.** 7230 <1722> au(gus)t 6. Cartea mitropolitului Ghedeoan, scriindu către Petrea Sălceanu i Toader Buta și Savin Cujbă, precum au venit niște oameni, anume Darie Stratul, Deliu Vasile pisar, și Gheorghi și Ionașco Zbanț, și Savin Băsăscu, având pricină cu Simion sin Chiricii pentru niște moșâi ci au la Puțeni și Șărbăcani, poruncind să m(e)argă numiții rânduiți cu alți oameni înpregiurași ca să le iae sama cu bună dreptate și să aleagă dreptul ci s-ar afla partea lui Simion, ficiorul Chiricii, și partea acelor oameni, însă Simion de va fi luat de a zecea rău di pe locul acestor oameni să aibă a întoarce, și precum vor afla rânduiții în frica lui	**1.** 7148 <1640> av(gus)t 8[80]. Zapis de la Nicul, ficiorul Costesii, nepot Hranei de Bârgăoani, prin care scrie că au vândut lui Chiriac de Bogheni un loc de prisacă și cu loc de vie la Bârgăoani în țin(u)t(ul) Fălciiului, drept 20 tal(e)ri bătuț(i) în pădure mere. Așijderea au dăruit Costandin și cu soru-sa Paraschiva în toate părțâle câte 12 pași înpregiurul locului în pădure mere, după vânzare. **2.** 7168 <1660> iuli(e) 7. Carte g(os)pod de la domnul Stefan v(oie)vod de întăritură lui Chiriac de Bogheni pe zapisul Nicului, ficiorul Costesii, și pe alt zapis de la Iancul din Docolina, și cu fimeia lui, și cu ficiorii lor, carii au vândut tij lui Chiriac de Bogheni o vie la sat la Corni, făcută cu mâinile lor, și cu pomi înlăuntrul vviei, și cu toate vasele ci trebu(i)ește la vvie, drept 45 lei bătuți. **3.** 7181 <1673> iuli(e) 27. Mărturie de la Paraschiv, iscălită și de un preot Varlam, scriind precum au venit Chiriac cap(i)t(an)u(l) de curteni cu carte de la vel log(o)f(ă)t / de atunce / ca să m(e)argă la sat la Șărbăcani partea din sus și la sat la Puțeni să aleagă partea lui din toate hotarâle. Deci, au mers și au strâns oameni buni bătrâni, anume preotul Varlam, și Simion Nohit, și Neculai Corozel, și Gheorghi, și Săvin, și au ales locul lui Chiriac din partea din hotarul Șărbacăn(i) în sus, partea din sus doi bătrâni, un bătrân a lui Drăgăilă Tâlvă, și un bătrân a Șoicăi, tatul Cobancului, spre soare răsare păr(ă) deasupra tufilor păr(ă) în hotarul Hârcioganilor, iar spre soare apune până în hotarul Hranei în

---

[80] DRH, A. Moldova, XXV, p. 422, nr. 415.

D(umne)zeu să înştiinţăze prin mărturie.

3. 7230 <1721> sept(em)v(rie) 2. Răspunsul lui Petrea Sălceanu şi a celor înpreună rânduiţi cătră mitropolitul Ghedeoan pentru pricina mai sus cuprinsă, înştiinţând că au strâns şi pe alţi oameni bătrâni înpregiuraşi carii au ştiut din bătrâni precum au ţinut Chiricea şi Băneştii cari sânt din Ploeşti într-acéle hotară. Şi toţ(i) acei arătaţ(i) în mărturie, precum şi însuş Petrea Sălceanu, care este născut, crescut, în Şărbăcani, au arătat că tot pe giumătate dintr-aceste hotară au arătat că ştiu că tot pe giumătate dintr-aceste hotară au ţinut Chiricea, şi pe giumătate au stăpânit Băneştii, carii sânt din Ploeşti, iar alţii nu s-au mai aflat moşeni întru aceste hotară, adecă în Puţeni şi Ploeşti.

4. 7231<1722> oc(tom)v(rie) 24. Carte de la domnul Mihai Racoviţ(ă) v(oie)vod cătră Adam Luca sluger cuprinzătoare că s-au pârât de faţă la divanul domniei sale Simion, ficiorul Chiricii cu Beşleaga, şi cu Vasile pisar, pentru nişte părţi de ocină ci are Simion la Şărbăcani şi la Puţeni stâlpite şi hotărâte, arătând Beşleaga i Vasile pisar şi alţi răzeşi ai lor, precum ei încă au moşâi într-aceste hotară partea de sus, iar Simion, ficiorul Chiricii, au dat samă că ei n-au treabă în hotărâtura lui, căci n-au ţinut moşâi nici părinţii lor în hotărâtura Chiricii. Deci domniia sa rândueşte pe mai sus numitul bo(i)er ca să pu(i)e supt giurământ în sf(â)nta biserică cu mâinile pe Sf(â)nta E(va)nghelie pe Petrea Sălceanu, pe Toadir Barbă, pe Vasilachi Bunbari şi pe Vasilachi Ciută, şi giurând acei oameni, or stăpâni moşâia în giumătate cu alde Chiricea, iar negiurând precum mai sus să arată, să aibă a ţine ficiorul Chiricii moşâia pe hotărâtura ci are de la moşî-să, iar acei oameni de vor ave(a) vreo moşâe, să m(e)argă răzeşii să le-o aleagă pe unde vor şti cu sufletele lor, şi precum va afla cu dreptul să înştiinţăze prin mărturie dată la mâna cui să va cădea.

5. 1778 oct(om)v(rie) 1. Carte de giudecată de la răposaţii bo(i)eri, pah(arnicul) Grigoraş Costachi şi pah(arnicul) Iancu Greceanu, cuprinzătoare de giudecata ce-au avut preotul Miron Beşleaga i Vasile Buşâlă şi alţii ai lor, nepoţi şi strănepoţi Banului de Şărbăcani, cu Toadir Caplan şi alţii ai lor, strănepoţi Focii de Pogăceni, pentru moşâia Puţenii şi Ploeştii de la ţin(u)t(ul)

drumul Brăilii. După aceia au mers la Puţeni şi au ales partea di pe vale din hotarul Hârciogamilor în sus, un bătrân a lui Chiriac a moşî-său a lui Drăgăilă Tâlvă spre soare răsare pân(ă) în dealul Ionăşenilor pân(ă) în drumul di pe dial, şi spre soare apune pân(ă) în hotarul Şărbacăn pân(ă) în drum deasupra tufilor. Deci, au mers în sâlişte la Puţeni şi au ales partea lui Chiriac partea din sus pe supt pădure un bătrân spre soare răsare pân(ă) în dealul Ionăşenii pân(ă) în drum spre soare apune piste rediul Brezanului pân(ă) în tufile, puţin pân(ă) în drum. Deci, au mers în dumbravă şi şi au ales un bătrân a lui Chiriac, loc de fânaţ din stâlpul lui Nico(a)ră în gios pân(ă) în bătrânul Banului spre soare răsare pân(ă) în dealul Ionăşenii pân(ă) în drum spre soare apune pân(ă) în hotarul Roşiecilor pân(ă) în drum, şi au pus şi semne prin copaci, precum au ales.

În dosul aceiaş mărturii la anii 7231 <1723> ghenar 29 scrie şi iscăléşte Adam Luca sulger supt aceste cuvinte „Într-aceste moşâi într-această hotărâtură pără într-aceste semne s-au aflat patru bătrâni, ci doi bătrâni pe giumătate de loc şi la Ţerincuţă şi la Puţeni să ţâe sângur Chiricea, iar pe giumătate doi bătrâni să ţâe Beşleaga zet Banul, şi pisar, şi cu alţi răzăş(i) ai lor, tot giumătate. Şi aşa s-au ales, iar până acmu cine ce-au luat de a zecea de pe aceste moşâi, luat să fie. Aşa s-au aşezat.

4. 7189 <1681> maiu 4. Carte g(os)pod de la domnul Duca v(oie)vod, scriind cătră Gavril Luca ce-au fost căp(i)t(a)n, precum s-au pârât de faţă Stratul, ficiorul lui Chiriac, ce-au fost căp(i)t(a)n cu Costandin, ce-au fost cămănar, zicând Stratul că au cumpărat tată-său Chiriac o bucată de loc din pădure întreagă de la Nicul, ficuirul Costesii din hotarul Bârgăoanilor de au curăţât pădurea şi ş-au făcut vvie şi loc de prisacă, arătând şi zapis de la vânzetor şi întăritură de la domnul Ştefan sin Vasile v(oie)vod, iar Costandin cămănariul au dat samă cum acel hotar a Bârgăoanilor şi a Mirceştilor sânt ai lui de la socru-său Neculai Buhuş, ce-au fost log(o)f(ă)t mare, şi cum că este acea vvie şi acel loc de prisacă a Stratului făcut din pădure întreagă; Şi au arătat şi zapis cum după ce-au fost dat danie acea bucată de loc (…)[2] tatul Stratului s-au sculat de l-au vândut lui Buhuş

Fălciiului, cerând nepoții Focii să intre în stăpânirea acestor moșâi dinpreună cu nepoții și strănepoții banului de Șărbăcani, și că intrând în cercetare la mâna Foceștilor n-au găsât nici un fel de dovadă (…)[1] cu neamul Băneștilor din (…) într-acéle hotară, iar neamul Băneștilor au arătat cartea mitropolitului Ghedeoan din 7230 <1722> av(gus)t 6, cum și răspunsul Sălceanului din 7230 <1721> sept(em)v(rie) 2. Au mai arătat și altă mărturie de la Adam Luca din 7236 <1728> av(gus)t 29, în care scrie că din poruncă domnească au mai avut giudecată neamul Băneștilor cu Simion Chiricea tot pentru aceste moșâi, și s-au așezat învoindu-se ca să stăpânească neamul Băneștilor giumătate și Chiricea giumătate, iar de Focești nu zice nimic. Au mai adus neamul Băneștilor și doi oameni streini și bătrâni, anume pe Ursachi Răgle din Băsești și diaconu(l) Ghiorghi zet Ilie Mâță ot tam, carii au mărturisât cu sufletile lor că fiind trăitori înpregiurul acelor moșâi n-au auzât nici de la părinții lo, nici ei n-au apucat pe Focești să fi stăpânit într-acéle hotară. Așa dar cu aceste dovezi și cuvinte s-au dat pe Focești rămași din giudecată.

6. 1786 iulie 22. Mărturie de giudecată de la fericitul întru pomenire Iacov mitropolitul / fiind episcop Hușului / și răp(o)s(atului) log(o)f(ă)t Vasili Costachi / fiind spat(a)r / cuprinzetoare că din porunca domnului Ioan Mavrocordat v(oie)vod viind de fați Bușâleștii cu ai săi răzeși de Ploești, cât și preotul Costandin Săvăscu cu ai săi ci s-au spus că sânt răzeși de Șărbăcani, după cercetarea ci s-au făcut s-au dovedit că moșâia Ploeștii este de baștină a Bușâleștilor di pe moșul lor Ștefan Banu și di pe Neculai Banu, și este alăturea pe din sus cu moșâia Șărbacanii, și o stăpânesc cu scrisori vechi și cu hotarnică de la sard(a)r(ul) Iamandachi și de la Ioan Gordul vor(ni)c de poartă, fiind din velet 7276 <1768> oct(om)v(rie) 16, care hotarnică cetindu-se atuncea întru auzul tuturor, s-au cunoscut și s-au dovedit că sânt Ploeștii a Bușâleștilor cu stăpânire véche la acel loc, înpreună și cu parte din Șărbacani, danie Bușâleștilor de la Nicodim monahul, hotărâți și stâlpiți cu pietri hotară după obiceiu; Fiind arătate într-acea hotarnică și numele moșâilor și a părinților răzeși de Șărbăcani, carii au fost de față atunci la vremea

log(o)f(ă)t (…)[1] poruncéște domniia sac a să m(e)argă la Bârgăoani să strângă oameni buni megieși de prinpregiur, să socotească despre rândul acelui loc și precum va afla mai cu dreptul fără nici o fățerie, să facă mărturie.

5. 7189 <1681> maiu 20. Mărturie iscălită de Gavril Luca și ieromonahu(l) Nicodim și pecetluită cu dégetile de alții mulți, scriind precum au venit la dânșii cu carte g(os)pod oamenii lui Costandin a cămănarului, ginere lui Buhuș, cu Stratul, ficiorul Chiricii, să le aleagă un loc de prisacă și cu o vvie făcută în pădure mere. Deci, strângându oameni buni de prinpregiur carii au știut mai denainte vréme acel loc, așa au samă oamenii, precum când au cumpărat Chiricea acel loc de prisacă și cu acel loc de vvie, Buhuș l(o)g(o)f(ă)t pe atuncea încă n-au avut nici o cumpărătură, nici o treabă pe acel loc, și după cumpărătura Chiricii târzâu încoace multă vréme au cumpărat Buhuș acel loc. Deci, cum au știut acei oameni buni de au mărturisât că au țânut Chiricea și cu Buhuș au făcut semne înpregiurul locului ca să nu să mai intinde în laturi, și au dat și mărturie.

6. 7224 <1716> iuli(e) 5. Carte g(os)pod de la domnul Mihai Racoviț(ă) v(oie)vod de pâra ce-au avut Stratul Chiricea de Bogheni cu Darie cel negru curteanul pentru niște părți de ocină din sat din Bogheni de la țin(utul) Fălciiului, pe apa Idriciului. Așișderea și de la Șărbăcani și de la Puțeni, zicând Darie cum are și el moșâe într-acéste sâliști înpreună cu Stratul Chiricea, iar Stratul Chiricea au jeluit precum n-are nici o treabă Darie cu dânsul la aceste moșâi, și de multe ori s-au legat cu năpaste de dânsul fără drese, fără nimic, ci numai cu gura, și într-un rând l-au înbătat și i-au furat și cinci zapise de Bogheni și api le-au dat de față înnaintea bo(i)eriului vel vist(iernic) Costandin Costachi, iar doo zapise și un ispisoc de la Costandin Movila vodă tot stau p(i)erite. În urmă după toate acestea și alte multe încungiurări a pricinii arătate prin acea carte, au dat rămas cu totul pe Darie cel negru, și pe alt neam ci să zicea Ciocârlieștii, iar Chiricea Stratul s-au îndreptat arătând zapise și drese de cumpărături pre toate părțâle din tot satul Boghenii de la toț(i) nepoții și strănepoții Stanii și Anghelinii, cum și pentru părțâle din Șărbăcani, partea din sus, și de la când s-au hotărât Ploeştii înpreună cu daniia din Şărbăcani, iar Şărbăcanil(o)r arată că s-au mai făcut o cercetare la starea locului prin rânduiţi de către preaosvinţiia sa şi bo(i)eriul, anume de Iorest Danul dichiul episcopiei şi Ioniţi Timircan cap(i)t(a)n de mazâli, carii măsurând atât Ploeştii, cât şi partea din Şărbăcani, s-au aflat întocmai după hotarnica sard(a)r(u)lui Iamandachi, încă cu 32 stânjâni mai puţân la capătul despre răsărit. Deci, după acéste cuvinte şi după alte cărţi de giudecată ci s-au văzut la mâna Buşâleştilor din 1778 oct(om)v(rie) 1 şi din 1783 fevr(uarie) 15 de la banu(l) Darie Donici s-au dat rămaşi pe preotul Costandin Săvăscu cu ai săi, înplinindu-se şi venitul după răvaşul isprăvniciei din acelaş an, iunie 23.

7. 1791 av(gus)t 28. Carte de giudecată a Divanului dată la mâna Buşâleştilor, anume Mihaiu, i Vasile şi Andreiu biv cap(i)t(a)n, pentru pricina ce-au ce-au avut cu dumn(ea)lui vist(ienicul) Iordachi Catargiu, vechil fiind din partea maicii dumisale şi din partea a unor oameni din satul Băseştii, ţin(u)t(ul) Fălciiului, numiţ(i) Vlăseşti, Bogoseşti şi Săveşti, carii toţi aceia încă şi cu alte neamuri a lor să numea(u) răzeşi de moşâile Ploeştii şi Puţenii ci li au Buşâleştii cu alte neamuri a lor la ţin(u)t(ul) Fălciiului, şi cerea vor(ni)ce(a)s(a) Catargioaia să tragă la a sa stăpânire din numitele moşâi părţile ce le-ar fi având luate de la unii din răzeşi. Deci, la întrebarea ci s-au făcut de către Divan la amândoo părţile ci să giudeca, din partea dumisale vist(iernicului) Catargiu au fost acéste răspunsuri; încât pentru batae au răspuns că nu i-au bătut precum Buşâleştii au fost jeluit, ci numai cât s-au închis cu oamenii dumisale neînţelegând ca să nu iae dijma di pe locul de pricină, şi al doilea pentru Ploeşti că nu ar fi acolo unde Buşâleştii stăpânesc, ci în fundul Puţenilor după o scrisoare în chip de mărturie hotarnică ce au scos spre dovadă din let 7232 <1724> av(gus)t 20, de când până atuncea trecuse 60 ani, la care scrisoare arată giudecătorii bo(i)eri că în loc de iscălituri s-au văzut puse câteva nume de oameni cu slovă proastă, adecă numele unui Apostol Talpiş vor(ni)c de poartă, şi a unui Costandin Idriceanu, care aceia ar fi fost hotarnici, cum şi numele lui Ştefan Banu, strămoşul Buşâleştilor.

Puţeni.

7. 1773 no(i)emv(rie) 10. Scrisoare de danie iscălită de Gheorghi Costachi prin care scrie că dă danie finului său de botez şi nepot Iordachi zapisile Chiricii, cu dumbrava, i cu vad de moară în apa Idriciului, zicând aşa „şi dumnealui cumnatul banu(l) Costin să aibă a în veci cu pace fiind că această moşâe îmi este danie de la tată-mieu, care şi părintele mieu au luat-o zestre de la socrul dumisale vor(ni)c(ul) Ştefăniţi Roset.

8. 1785 iuli(e) 26. Carte g(os)pod de la domnul Alexandru Mavrocordat v(oie)vod către ispravnicii de Fălciiu de atuncea, prin care scrie după arătarea ce au făcut bo(i)eriul Costin Catargiu vel spat(a)r, precum răposatul cumnatul său Gheorghi Costachi, fiiul banului Scarlatachi, prin scrisoare au dat danie fiiului său Iordachi o moşâe, anume Chiricea, de la acel ţin(ut), care moşâe răzăşându-se în capite cu moşâia Idriciul a fraţilor cumnatului său, anume Matei şi Scarlatachi, vo(i)esc a micşura moşâia Chiricea, pentru care scrie domniia sac a să cerceteze pricina prin carte de blestem şi să dea mărturie.

9. 1785 oct(om)v(rie) 27. Răvaş iscălit de pah(arnicul) Iancu Greceanu, scriind lui Ştefan Râşcanu şi Iane Focşa ca să facă cercetarea poruncită după cartea g(os)pod şi să dea mărturie dreaptă în semne.

10. 1785 no(i)emv(rie) 7. Mărturie de la numiţii Ştefan Râşcanu şi Iane Focşa, scriind că după poruncă au mers la numita moşâe, unde fiindu faţă vechilul spat(a)r(u)lui Catargiu şi alţi oameni bătrâni înpreună cu alţi trii marturi, iar dumn(ea)lor Matei şi Scarlatachi n-au vrut să vie de faţă şi nici scrisori n-au scos nici o parte, nici alta. Şi întâi li s-au cetit ravaşul de poruncă, şi al doilea cartea de blestem, apoi i-au întrebat cum ştiu hotarăle şi stăpânirea din vechiu. Şi întâi, Iordachi Parşov, om de 60 ani, şi Gheorghi Cojocar, om de 50 de ani, şi Stafie Căuia, om de 70 de ani, i Vasile Bogos, şi Costandin Buiuc, ce-au fost slugi a răp(o)s(atu)lui banu Scarlatachi, au mers înnainte până unde era doo pietri hotară în colţul despre apus şi în capul moşâei din gios, arătând numitele slugi că acea moşâe lungul ei merge în sus şi în gios, iar latul la răsărit şi la apus, însă o piatră caută în sus pe lungul moşâei coasta despre apus ci desparte

Însă Bușâleștii din dovezile ce au arătat s-au cunoscut acea hotarnică a fi neadevărată, pre lângă care au scos de au arătat și scrisorile mai sus însemnate. După care stând Divanul a cerceta pricina aceasta cu amăruntul s-au cunoscut vederat că scrisoarea ce au arătat atuncea dumn(ea)lui vist(iernicul) Catargiu în chip de mărturie hotarnică este cu totul re și neadevărată, cum și acei oameni Săvești, Bogosești, Vlăsești și Focești că sânt numai niște acolisitori fără să aibă vreo înpărtășire la moșâe la Bușâlești. Pentru aceia hotărăște Divanul ca Bușâleștii cu neamurile lor să-ș(i) stăpânească moșâile Ploeștii i Puțenii, cum și partea din Șărbăcani întocma după cuprinderea hotarnicei sard(a)r(u)lui Iamandachi.

8. 1792 av(gus)t 4. Carte de giudecată de la velițiii bo(i)eri, răp(o)s(atul) log(o)f(ă)t Ioan Cantacuzino și Costandin Paladi, fiind vel vor(ni)c, și Manolachi Conachi vel vor(ni)c, pentru pricina ci s-au căutat la Divan după jaloba ce au dat Iorest Danu dichiu înpreună cu Bușâleștii către domnul Alexandru Muruz v(oie)vod asupra răposatului vor(ni)c Costin Catargiu, cu cuprindire că moșâia Șărbăcanii de sus ci să numește acum Ploeștii este dreaptă de de baștină a Bușâleștilor, însă giumătate de Ploești a Bușâleștilor di pe strămoșul lor Ștefan Banu, iar giumătate de Ploești a lui Iorest Danu di pe strămoșu-său Chirița din Bogheni, și că moșâia aceasta Ploeștii în sus spre amiazănoapte merge până în moșâia Dumeștii, iar în gios spre amiazăzi până în daniia Bușâleștilor de la Nicodim călugărul, și câtă mai rămâne din Șărbăcanii de gios o are în stăpânire dumn(ea)lui vor(ni)c(ul) cu cumpărături și danii ci zice că are, însă la giudecată nu s-au văzut, ci cu nedreptate (…)[1] înpresurând[1] cu acele părți și o bucată mare de loc a Bușâleștilor; Pentru aceasta la întrebarea ce i-au făcut Divanul, au arătat că din[1] moșâia a jeluitorilor nu să atinge, nici stăpânește, dând răspuns hotărât Divanului că de daniia Bușâleștilor și de moșâia Ploeștii nu să va atinge. Și dar înputernicește pe Iorest Danu și pe Bușâlești ca să stăpânească moșâia lor în pace despre vorn(i)c(ul) Costin Catargiu după cartea de giudecată din 1791 și după alte scrisori dovezi ci s-au ci s-au văzut la mâna Bușâleștilor.

Chiricea de Bogheni p(r)in cap, iar o piatră caută la răsărit de-a curmezâșul p(r)in capul moșâei din gios și despre ameazăzî, ci desparte Șărbăcanii de Chiricea. Și făcând funie de 20 stâ(n)j(e)ni, și stânj(e)nu(l) de 8 palmi g(os)pod, au măsurat moșâe în lung prin semne pân(ă) la o piatră hotar vechiu ci să numéște hotarul Dumeștilor în colțul moșâei din sus despre apus, și s-au aflat 1705 stâ(n)j(e)ni, de acolo au purces cu măsura spre răsărit de-a curmeziș p(r)in fântâna Primejdiei p(r)in capul moșâei Chiricii din sus, ci lovește în coaste pe moșâia Dumeștii pân(ă) în drumul Brăilii cel vechiu în colțul moșâei despre răsărit, și au aflat 800 stâ(n)j(e)ni, și de acolo au mers cu moșâia în gios pe lungul moșâei marginea despre răsărit ci lovește în coaste pe moșâia Puțenii și prin semne pân(ă) în colțul din gios în marginea unor tufari la o groapă, și au aflat 1180 stâ(n)j(e)ni, și de acolea au mers prin[1] capul moșâei din gios și de-a curmazâș spre apus unde lovește în coaste pe moșâia Șărbăcanii pân(ă) la piatra de unde au purces, și au aflat 620 stâ(n)j(e)ni. Și au măsurat și mijlocul moșâei spre răsărit de la o movilіț(ă) pân(ă) la altă movilіț(ă) în drumul Brăilii cel vechiu, și au aflat 660 stâ(n)j(e)ni. Și că întrebând pe acéle slugi de este toată acea moșâe Chiricea și cui au dat-o banu(l) Scarlatachi, ei au răspuns cum că toată este Chiricea și au dat-o numai fiiului său Gheorghie; Fiind încredințată acea mărturie de pah(arnicul) Iancu Greceanu la 11 dec(em)vr(ie) acelaș an.

11. 1791 iuli(e) 12. Carte de la bo(i)erii divanului Moldavviei de giudecata ce-au avut vorn(i)ce(a)s(a) Ilea(na) (…)[2] cea mai mică Tudosiica, giupâneasa lui Costandin Donici (…)[2] Tudosiica, că după moartea părinților ei au rămas mică înpreună cu alți trii frați carii fiin(…)[1] fă(…)[1]ătă cu toate céle ce le-au rămas părințești, au rămas supt purtarea de grijă a vor(ni)ces(ei) Ilenii, și că din multe mișcătoare și nemișcătoare lucruri i-ar fi isterisât și au cerșut dreptate. Deci, pentru alte arătări și ceriri ce-au fost mai făcut s-au dat hotărâre prin cartea de giudecată ci i s-au dat, iar pentru o hliză de loc ci să numește Chiricea, care este dată danie unui fiiu a vor(ni)ces(ei) de Gheorghi Costachi, pe care o cerea vist(ie)r(ni)ce(a)s(a) supt numele moșâei sale Idriciului, cu pricină cum că nu i s-ar

9. 1792 av(gus)t 12. Anafora de la răp(o)s(a)t(ul) mitropolit Iacov și veliții bo(i)eri din vremea aceia cuprinzătoare iarăș de giudecata ce-au avut Bușâleștii cu răp(o)s(a)t(ul) vor(ni)c Costin Catargiu tot pentru Ploești și părțile din Șărbăcani, întărită fiind anaforaoa de domnul Alexandru Muruz v(oie)vod, prin care hotărăște ca să iae jeluitorii Bușâlești de la vor(ni)c(ul) Catargiu 360 lei din suma pagubilor și altor cheltuiale ci s-au socotit și s-au dovedit că le-au făcut răp(o)s(a)t(ul) vor(ni)c, iar 571 lei să plătească Ursachi Răgle, vatavu(l) răp(o)s(a)t(ului) vor(ni)c, înpreună cu acolisitorii Vlăsești, Bogosești și Săvești pentru venitul ci s-au socotit că le-au luat Bușâleștilor bez condeiul de scăderea ci le-au făcut prin îndemnul preaosvinție(i) sale Iacov mitropolitul, care bani să se și dée la mâna jeluitorilor deplin.

10. 1793 ghen(a)r 3. Copie scoasă din condica Divanului di pi anaforaoa răp(o)s(a)t(u)lui mitropolit Iacov și a velițil(o)r bo(i)eri din vremea aceia, cuprinzătoare de giudecata ce-au avut Iorest Danu i Bușâleștii cu vist(ierniceasa) Theodosiica Costachi pentru Bârgăoani și Bogheni ci să stăpânea cu nume de Idrici de către vist(ieniceasă), arătând Iorest Danu și Bușâleștii cartea de giudecată de la domnul Mihai Racoviț(ă) v(oie)vod din 7224 <1716> iuli(e) 5, dată lui Stratul Chiricea de Bogheni pe părțâle de cumpărături ce-au avut din tot satul Boghenii de la toți nepoții și strănepoții Stanei și Anghelinii, cum și pentru moșâile din Șărbăcani și Puțeni, dând dreptate vist(iernicesei) Tudosiicăi ca să-și stăpânească moșâia Idriciul, iar Iorest Danu și Bușâleștii să cerce și unde vor găsi la alt loc acéle nume de moșâe, să-ș(i) caute prin giudecată.

11. 1793 iuli(e) 21. O țidulă a lui Iorest Danu pentru câteva scrisori ce au priimit de la Bușâlești, întru care țidulă s-au văzut însemnat(ă) mărturiia lui Paraschiv, cum și cartea de giudecată a domnului Mihaiu v(oie)vod, care s-au văzut acum la dumn(ea)lui vist(iernicul) Catargiu, fiind trecute între scrisorile ce-au arătat dumn(ea)lui la N. 3 și 6.

fi căzut lui Gheorghie să o facă danie în vreme(a) când ei nu era(u) înpărțâțî, cum și pentru opt pogoane vvie de la Țifești, ci le-au fost vândut vorn(i)ce(a)s(a) câte 20 vedri vin pogonu(l), și cerea să le răscumpere. La aceste do(u)ă ceriri nu i s-au găsât dreptate, rămâind daniia bună, cum și vânzarea vviilor.

12. 1794 ghen(ar) 16. Carti di la bo(i)erii Divanului de giudecata ce-au avut dumn(ea)lui vist(iernicul) Iordachi Catargiu / fiind в҃ post(elnic)/ cu Tudosiia vist(ierniceasa) pentru despărțârea hotarului între hliza Chiricea și între hliza Boghenii, arătând dumn(ea)lui vist(iernicul) că hliza Boghenii a vist(iernicesei) ar fi înpresurând hliza Chiricea, iar vist(ierniceasa) arătând dinpotrivă că dumn(ea)lui vist(iernicul) s-ar fi sâlind a-i înpresura hliza Boghenii. Deci, cerând la dumn(ea)lui vist(iernicul) dovezi, au arătat scrisoarea de danie din 1773 no(i)e(m)v(rie) 10, iar pentru celelalte au arătat că s-au pierdut, și că fiind că alte scrisori nu s-au văzut ca să-s(e) poată înțelege au hotărât ca dumn(ea)lui vist(iernicul) să-ș(i) stăpânească Chiricea după danie, cu dumbravă și vad de moară în apa Idriciului, și să-s(e) orânduiască și hotarnici spre a o deosebi.

13. 1794 iuli(e) 20. Mărturie hotarnică de la preaosvințitul mitropolit Veniamin / fiind episcop Huș(u)lui / iscălită și de banu(l) Iordachi Lambrino, scriind că după porunca domnului Mihai Suțu v(oie)vod ca să deoseb(e)ască hliza Chiricea de Bogheni; Au mers la stare(a) locului unde faț(ă) fiind vist(ie)r(ni)ce(a)s(a) Tudosiia, cum și vechilu(l) dumis(ale) vist., anume Antohi Bogos vătafu(l) și alții, și cerșând scrisori la vist(ie)r(ni)ce(a)s(ă) au zâs că n-are, fiind prăpădite, răspunzând numai cum că hliza Chiricii nu cuprinde decât o coastă de dumbravă despre răsărit ci să coboară cu linia în apa Idriciului și o trecătoare de vite și de cară, iar ceialaltă parte unde este iaz vechiu ar fi Boghenii săi. Deci, cerând scrisori și la vechilu(l) dum(i)s(ale) vist., au scos daniia și hotarnica lui Ștefan Râșcanu și Iane Focșa, după care hotarnică făcând măsurători au pus și pietri hotară.

14. 1812 ghen(a)r 22. O înștiințare a stol(ni)c(u)lui Costachi Iamandi către Divan,

	cum că fiind bolnav nu poate să vie să-s(e) giudice pentru Chiricea, puindu-ș(i) vadea la 20 maiu. **15.** 1813 ghen(a)r 28. Jaloba dum(i)s(ale) vist(iernicului) Iordachi Catargiu cerând giudecată cu mătușa dum(i)s(ale) înnainte(a) divanului pentru moșâia Boghenii ci s-ar fi numind Chiricea.

Acestea fiind scrisorile înfățoșate de către amândoo părțâle, nu rămâne îndoială că Ploeștii sânt alăturea cu Șărbăcanii de gios, deopotrivă și în capătul Puțenilor, precum mărturisesc cărțâle de giudecățile ce au urmat între Bușâlești și Iorest Danu cu răposatul părintele dumisale vist(iernicului) Catargiu i cu alte neamuri de răzeșî ce să numea(u) răzeșî de Ploești i Puțeni de la 1778 oct(om)v(rie) 1 și pân(ă) la 1792 av(gus)t 12 în curgire de 14 ani, când în sfârșât tâmplându-să multă vrajbă și prigonire despre amândoo părțâle cu giudecata domnului Alexandru Muruz v(oie)vod și a veliților boiari, s-au îndatorit pe părintile dumisale visti(ernicul) Catargiu i pe acei acolisâtori de au plătit chieltuialele și păgubirile Bușâleștilor pentru Ploești, făgăduindu și însuș răposatul log(o)f(ă)t Catargiu că nu să va mai amesteca la stăpânirea aceștii moșâi Ploeștii.

Asemenea numai puțân este cunoscut că scrisorile ce au înfățoșat dumn(ea)lui vist(iernicul) Catargiu, adecă din let 7148 <1640> av(gus)t, i 7168 <1660> iulie 7, i 7181 <1673> iunie 27, i 7189 <1681> maiu 4, i 7189 <1681> maiu 20, și 7224 <1716> iulie 5, sânt toate scrisori a Bușâleștilor i a lui Iorestu Danu cu neamurile lor ci să trag din Chiricea. Căci de le-ar fi avut dumn(ea)lui vist(iernicul) sau părintile dumisale le-ar fi arătat spre dovadă la giudecățâle ce au avut cu jeluitorii Bușâlești pentru Ploești și nu ar fi mai cerut trebuința ca să mâe (?) pe jeluitori supt osebite cuvinte și îndreptări ca să-și caute numițâi la alt loc pe Ploești în fundul Puțenilor, precum descopire aceasta mai cu deadinsul cartea de giudecată a Divanului din 1791 av(gus)t 28 dată la mâna Bușâleștilor. Mai este o vederată dovadă că Chiricea cu neamurile sale au avut osebite părțî în Ploești și osebite în Bogheni, după cartea de giudecată a lui Mihaiu Racoviț(ă) v(oie)vod din 7224 <1716> iulie 5, și că după hotarnica preaosvințâtului nostru mitropolit din 1794 iulie 20 fiind în urma tuturor giudecățâlor arătate la rândul lor, nu poate stăpâni dumn(ea)lui vist(iernicul) cu un nume de moșâe Chiricea care nici au fost, nici este, părțâle Chiricii din Bogheni cu părțâle din Ploești, ci pentru fieștecare osebit trebu(i)e să arăte osebite dovezi de unde și cum le are. Hotarnicii arată că după giudecata ce au urmat între dumn(ea)lui vist(iernicul) Catargiu și între mătușa dumisale vistereasa Theodosiica, au fost poruncit să deoseb(e)ască hliza dum(i)s(ale) vist(iernicului) Catargiu de hliza Boghenii a mătușî dum(i)s(ale) după daniia unchiului dum(i)s(ale) răposatul(u)i Gheorghie Costachi, fiindu dată cu dumbravă și cu vad de moară în apa Idriciului / iar nu mai mult / iară numiții hotarnici zâc că scrisori n-au văzut nici de la o parte, nici de la alta, și că au urmat a hotărî pe știința și arătarea a câ(i)va oameni din Băsăști suppuindu-se supt arhierescu(l) blestem, precum le-ar fi arătat și lor dănuitoriul răposatul Gheorghie Costachi, adecă pe unde au urmat stăpânirea lui Chiricea. Mărturisirea oamenilor din Băsăști poate să fie adevărată, pentru că Chiricea fiind vecinic stăpân și cu drepte cuvinte[3] pe părți din Bogheni și din Ploești, au putut avea stăpânire într-o unire a părțâlor dintr-amândoo numitele moșâi, însă alt trup de moșâe sânt Boghenii și alt trup Ploeștii, întru unile cu baștina și într-altile cu cumpărături. Această învăluială a hotarnicilor s-au pricinuit negreșât din lipsa scrisorilor și a răzășâlor ci au avut înpărtășâre într-acéste moșâi.

Mai este încă și aceasta de însemnat, că de la scrisoarea de danie a răposatului Gheorghi Costachi către dumn(ea)lui vist(iernicul) Catargiu fiind din velet 1773 no(i)emv(rie) 10, până la contenirea giudecățâlor urmate pentru Ploești și Bogheni și pân(ă) la hotărâtura preaosvințitului nostru mitropolit din 1794 iulie, sânt trecuți piste 21 ani. În trecerea acestor ani dumn(ea)lui vist(iernicul) nici nu s-au arătat cu scrisoarea daniei unchiului dumisale, dar nici au stăpânit părți din

Ploeşti sau Bogheni, şi de s-au şi iscălit dumn(ea)lui sau părintile dumisale a să întinde cu stăpânirea pe părţi de Ploeşti şi Bogheni în cuprinderea hotarnicei ci are din 1794 iunie 20 şi a daniei din 1773 no(i)emv(rie) 10, ci de cuviinţă este a să sprijâni în alte osebite scrisori şi dovezi ci va fi mai având.

Iar după toate acestea vrând noi după luminată poruncă a mărgini mărimea trupurilor acestor moşâi Şărbăcanii şi Ploeştii, care prin scrisoare să numesc Şărbăcanii de sus şi Şărbăcanii de gios, şi văzând că sânt amândoo cu pricini la capătul din sus şi din gios, şi neavând nici o luminare de unde să începi şi şi unde să stăm, pentru că vreo hotarnică véche încungiurătoare acestor moşâi în semne sau în măsuri nu am văzut, dar nici macar aceia ci să véde trecută în rândul scrisorilor Buşâleştilor, adecă acea de la sard(a)r(ul) Iamandachi şi vor(ni)c(ul) de paortă Ioan Gordul, care s-au fost văzut şi priimit la giudecăţâle de mainainte.

Pentru aceasta nicio alégire sau stâlpire la starea locului nu am făcut, ci dând mărturia aceasta cap(i)t(a)n(u)lui Andrei Buşâlă precum şi hartă arătătoare de pricinile şi stăpânirea de la starea locului, am lăsat ca să giudece şi să se deae hotărâre după dreptate de cătră cinstitul divan.

1825 decemvrie 15

<ss>

Arhivele Naţionale Iaşi, Colecţia Documente, 781/9. Original.

---

[1] Rupt.
[2] Rupt; ilizibil aproape un rând.
[3] Ilizibil.

---

598 **1826 ianuarie 17**

Ţinutul Vasluiului, schitu(l) Boroseştii

Acest frate, anume Ioan, închénat la în sus schit şi Petru Dinciu chizeş, Fteodosie monah, că cu voia lui închénat şi pi urma circidinsu-se[1] de la noi dacă n-are în urma sa néci pricina din sat şi aduse şi carte slobozire din sat înpreuna cu chézeş, şi pentru aceasta am iscalit.

(1)826 anu / ianu(arie) (?) 17

<ss> Silvestru ieromonah.

Arhivele Naţionale Iaşi, Ministerul Cultelor şi Instrucţiunii Publice-Moldova, dosar 1 / 1815, vol. I, f. 51. Original.

---

[1] cercetându-se.

---

599 **1826 aprilie 4**

Noi toţi răzăşâi sat(u)lui Porcişănii, adiverim dum(nea)l(ui) căm(ina)r(ului) Enache Negruţ, să să ştie că ne-(a)m aşăzat pentru toate vitele satului nostru să fii slobodi a păşuna atât pe părţâle boiéreşti den Porceşăni, precum şi pe Boţăşti, care sânt lăsate imaş. Asămine să fii vitele noastre slobode a să păşuna şi toamna înpreună cu a Boţăştilor, precum şi pără acum s-au urmat. Pentru care şi pentru parii i nuielele ce are a ne da dum(nea)l(ui) numai pentru gardu(l) ţarinii den gios avem a lucre dum(nea)l(ui) opt zâle den răsărita so(a)relui pără la apus de tot gospodar(ul), înseşase zâle la cine va pune, iar două la plug, una toamna, una primavera, şi spre urmare întocmai adiverim.

(1)826 apr(ilie) 4

Vornicul Ion Hăidan.
Stegarul Io(n)iuchi.
Postelnic(u)l Costantin.
Căpitanul Măteiu.
Ion Zaharia.
Eu, Grigori Enachi.
Eu, Ioniță Păsat.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 409/138. Original.

600 **1826 mai 22**

Fiindu că după învoiala ce am săvârșit cu dum(nea)l(ui) Dumitrachi Dari(e) și cu soțul dumn(ea)l(ui) Zamfira, fiica Ilenei, pentru de a-ș(i) tragi parte de moșăi, precum să arată în cuprindire(a) acei învo(i)eli, și viindu acum ca să-ș(i) ale(a)gă parte(a) cu rânduitul ci au avut, și fiindu că nu am fost cu toții acasă din pricina giudecății ce avem și încă nici acas(ă) nu ne-(a)u apucat, nu au putut să-ș(i) ale(a)gă parte(a) dintru ace(a)stă pricină, ș-au cerșut ace(a)stă scrisoare ca să fii încredințat că cându vom fi acas(ă), să-i facem cunoscut să vie și (să) stăm să-ș(i) ale(a)gă parte(a) care la cerere pentru aceasta i s-au dat înscris, ca-s(ă) urmăm precum zicem, și pentru de a-i fi crezută aceasta, am iscălit.

(1)826 maiu 22

<ss> Ghi(orghe) Romașc(u) sto(l)n(i)c.
<ss> Ion(i)ț(ă) Romașcu.
<ss> Neculaiu Romașcu.

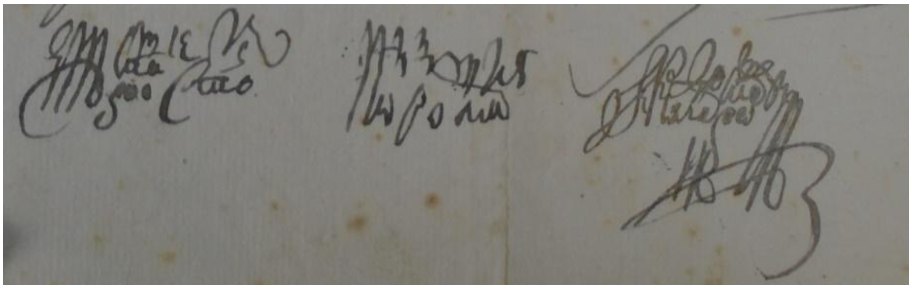

Fiind că vară-me(a) Zamfira, fiica Elenii, sora părintelui meu Neculaiu Romașc(u), viind acum a-ș(i) ceri parte(a) di moșii ci ari aice în moșiili Popeștii, i Borceștii, Botoiu, Voineștii, Vinderei și Bobeștii, ci sânt aici la acest țin(u)t al Tutovii, după învoiala ci ari la mână dată de către noi toți frații, și acum unii din frați arătându-să cu prelungiri și chipuri, eu m-am osăbit de aceli urmări, și unire a l(o)r, ci e-(a)m dat și această scrisoari a me(a) la ma(na) d(um)s(ale) ca să-ș(i) ei tot dreptul ce ari, făr(ă) a-i sta cu vreo înpotriviri la drept sau să mă arăt cu cuvânt de giudecată, și pentru săgura(n)ție celor mai sus scrisi, urme(a)ze a me iscălitură.

(1)828 iuli(e) 21

<ss> Ion(i)ț Romașcu.
<ss> Ghe(o)rghi Romașc(u) (?)

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 646/12,. Original.

601 **1826 septembrie 2**

Vistiriia
Cătră cinstita Ispräv(ni)ci(e) țân(u)t(ului) Fălciiului

Să alăturiazi dum(nea)v(oastră) această jalbă a lăcuitoril(o)r birnici din satul Stănilești de la acel țân(u)t din cuprindirea căriia vă veți pliroforisî dum(nea)v(oastră) di arătare și cerire ci fac pentru șapte din drepți birnici(i) lor ci ar fi supuș(i) pi la unii și alții, rămâind ei încărcaț(i) cu birul lor, adică doi la Beșliagă, anumi Neculai Andriieș, și Vasâle Romașcu, trii la dumn(ealui) spat(arul) Ilii Burichiu, anumi Vasile sin Antohi Măcărată (?), Ioniță sin Iftimi Silitră și Mihălachi Liahu, Ioan sin Vasăli Timofte ci ar fi dat bani satul și i-ar fi dat carti di nisupărari, și un Costandin Todiriță ci ar fi strămutat la satul Crasna, tot di la acel țân(ut), făcând cerire ca toți aceștiia ca niști drepți birnici a lor să să pui a plăti bir cu satul. Deci să scrii dum(nea)v(oastră) ca să cercetaț(i) pentru toți aceștiia, și atât acei supuș(i) la Beșliaga și la numitul bo(i)er, di vor fi drepți birnici a lor sau ficiori di birnici, să-s(e) dei numai dicât satului supuindu-să a purta bir cu satul, cât și acel unul ci arată ei că ar fi dat bani satului, di vremi ce însuș satul jălu(i)ești și îl ceri numaidicât să-l supui a purta bir cu satul, și banii ci i-au dat să i să dei înapoi di cătră sat, nifiind volnici săteni(i) a lăsa birnicii lor luând bani di la dânșâi, asămini și pentru acel strămutat la Crasna să-s(e) aducă numaidecât la urma sa în sat, supuindu-s(e) a purta bir cu satul, precum și mai înainti ca un drept birnic a satului, după driaptă cislă ci-l va călca, înștiințând și la vistirii di lucrare(a) ci veți faci, că arătându-să cu vreo pretenții întru ace(a)stă d(…), să-s(e) știi ci răspuns să li să dei.

1826 sept(emvrie) 2

<ss>

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4, f. 14-15v. Original.

---

602 **1826 octombrie 2**

(…) to(a)te în giudecată, ci numai pe a vorniciei de aprozi, în care să înțălege că ori nu este țidulă domnească sau avându-ș(i) osebită glăsuire și neunuită cu țidula vor(ni)c(u)lui de aprozi. Pentru aceia să dosești cu toate acestea și greșală de s-ar fi făcut însuș(i) să fi giudecat (fiind îndestul a cunoaște greșala și răul), dar dacă n-au voit a face aceia ci dreptul cerea să cunoaști că însuș(i) au voit de a cuprinde și cu vânzare și fără vânzare pământul jeluitorilor cu acea prelerejăre supt nume de mezat, și nu s-au îndestulat nici cu aceasta, ci au privit străgările jeluitorilor și osândirile lor alergând prin giudecăți încă de la anul 1816 și până acum cu prelungirile ci le-au făcut de a sta în giudecată cu feluri de învăluieli; Și iarăș(i) de la vânzarea părților Gociului au avut îndestulă deșteptare văzând strâmbătatea jeluitorilor, când o mică parte pe lângă moșiile jeluitorilor au dat înpătrit preț mai mult păn(ă) la 29180 lei, precum însuș(i) dumn(ea)lui arată, și n-au avut nici cu aceasta mustrare de cuget.

Aceste înpregiurări și altile câte după dosloșirea bo(i)erilor să cuprinde prin anafora, pravilile învinovățăsc pe pârâtul bo(i)er întru toată răspundirea, mai ales ca pe unul ci fiind întru deplină știință de legiuirile pământului la asemenea pricini, s-au lepădat de driapta cugetare și au uneltit înpilarea dreptăților jeluitorilor, cum s-au arătat, pricinuindu-le necruțate cheltuiale și păgubiri.

Drept aceia cu tot Sfatul nostru giudecând hotărâm ca pârâtul boiar să despăgubească pe jeluitori de toate păgubirile ci le-au pricinuit, precum întâi, pentru că Bușileștii au avut depozeluiți de atuncea banii în plata acei datorii și dumn(ea)lui vist(iernicul) fără dreptate s-au înpotrivit cererii, dar cum s-au arătat să le răspundă dobânda păgubită pe acei bani, precum și Bușileștii au a răspunde acei bani cu dobânda lor spre descărcarea datoriilor, cum să arată prin anafora, și pârâtul boiar încă îș(i) va trage banii cu dobânda lor de la locurile ci va fi apucat a-i da. Al doilea, să le plătească și tot venitul moșiilor păgubit pe nedreptate, cum și toate cheltuialele ci vor a încredința jeluitorii cu cuget curat că li s-au pricinuit, precum dreptatea așa dă, ca jeluitorii să se despăgubească și să să liniștească de aceste nedrepte învăluiri și păgubiri ci li s-au pricinuit.

Cercetând giudecata apoi și pentru cumpărăturile de la sard(a)r(ul) Gociu pe hliza numită Fâstâcii, ci s-au numit și Carâmboaia, pentru care și al aceasta dumn(ea)lui vist(iernicul) după răvașu(l) însemnat îș(i) cére banii cumpărăturii, ca când n-ar ști de mai multă pricină, adică 22680 lei pe cumpărtura părții cu nume de Fâstâci după zapisul din anu(l) 1817 iuni(e) 6, și 6500 lei pe cumpărătura părții supt nume de Sârbi, după zapisul din anu(l) 1818 iuni(e) 18, dar apoi după jalobile Bușileșilor și la aceasta că Gociul n-au avut pe cât au vândut, cerând trebuința de cercetare la stare(a) locului; s-au orânduit încă din trecutul an 1825 cu cartea domnii méle pe dumn(ea)lui vel log(o)f(ă)t(ul) de Țara de Sus Andrunachi Donici, cerșut de dumn(ea)lui vist(iernicul), și pe dumn(ea)lui vor(ni)c(ul) Ioan Paladi, cerșut de jeluitorii Bușilești, de la carii rânduiț(i) boiari s-au văzut mărturiia de cercetare întru o unire ce au dat jeluitorilor, și hartă enginerească arătătoare de mărimea moșii Pogăcenilor cu hliza numită Fâsticii, și văzându-se și scrisorile înfățoșate de dum(nea)lui vist(iernicul) și de jeluitorii Bușilești. S-au cunoscut și la aceasta pretențăia jăluitorilor asupra vânzării Gociului urmată cu tot cuvântul, pentru că prin multe cercetări la starea locului de vornici(i) de poartă și mazâli rânduiți învăluindu-se pricinile în feluri de închipuiri din cruda lor știință pe acéle neîncuviințate lucrări au urmat vânzarea Gociului cu acéle zapise, prin care pre lângă bucata de loc ce au vândut din Pogăceni supt nume de Fâstici mai mult decât au avut, au vândut apoi și capătul Pogăcenil(o)r din zarea dialului Elanului și până în apa Elanului supt nume de alt trup de moșie Sârbii, o urmare cu totul nedriaptă înpotriva ispisocului domnului Radul Mihne v(oie)vod din anii 7125 <1616 septembrie 1-1617 august 31> și a zapiselor vechi ci s-au văzut din anii 7184/1676 maiu 9 și din 7218/1710 av(gus)t 5 și altele care statornicesc hotarul Pogăcenilor păn(ă) în apa Elanului.

Deci, noi la aceasta am luat de temeiu hotarnicile vechi ci s-au văzut, una din anii 1785 ghen(a)r 19 de la răposatul vor(ni)c Costandin Catargiu (fiind spat(a)r), părintele dumn(i)sale vist(iernicului), și de la pah(a)r(nicul) Grigoraș Costachi, și altă hotarnică din 1785 octomvrie 12, de la Costandin Stâncescu vor(ni)cu de poartă, adeverită de răposatul mitropolit Iacov (fiind episcop la Huși) și de dregătorii țin(utu)lui de atuncea, care fiind următoare glăsuirii ispisocului arătat și a celor mai de credință vechi scrisori ci s-au văzut în cercetare la starea locului, să alege partea lui Iordachi Bădros, care în urmă au trecut în stăpânirea Gociului numai 304 stânjâni din Fâstici păn(ă) în apa Elanului și în despărțirea cărora acelor 304 stânjini de Fâstâci de celalalt trup de Pogăceni s-au văzut însemnată pe harta enginerească și o piatră despărțitoare ci s-au găsât și de dumn(ea)lor bo(i)erii hotarnici de acum. Din care măsurându-se pe hartă în curmezâș arătații stânjâni, s-au aflat deplin acei 304 stânjâni din acea piatră și pără în marginea hotarului moșiei Tricoleștii i Șoiteștii, și n-au rămas nici o îndoială giudecății că Gociul n-au avut mai mult decât arătații stânjâni în Fâstici, care loc de Fâstici fiind cunoscut tot de hotarul Pogăcenilor cu întinderea mărginirii ci-ș(i) are tot hotarul Pogăcenilor după dovada scrisorilor însemnate păn(ă) în apa Elanului, apoi acea vânzare supt nume de Sârbi și înpreună cu locul vândut mai mult decât acei 304 stânjâni de Fâstici fiind fără nici un cuvânt de dreptate, rămâne între acea vânzare cu totul și vânzarea acelor 304 stânjâni ci să aleg fără pricină fiind în urma acelui nelegiuit mezat, dreptatea i-au agiutat pe jeluitori de a-i răscumpăra, precum și pârâtul boiar n-au avut mai mult cuvânt de înpotrivire la aceasta, fiind strein de toată răzășia de acolo, iar pentru răspunderea banil(o)r acei vânzări ci să cuvine a da jeluitorii pe acei 304 stânj(â)ni, să vor analogâsi după prețul vânzării Gociului, însă de nu va fi iconomicos acest preț precum Bușileștii au arătat, și de să va dovedi iconomie, atuncea să va întoarce cel adevărat preț; și pârâtul boiar pentru cât(i) bani au dat mai mult îș(i) va căuta cu casa Gociului. Iar jeluitorii Bușilești de acum înnainte și în veci vor stăpâni înpreună cu acei 304 stânjâni porecliți supt numede Fâstici și celalalt trup de Pogăceni vânduț(i) cu acel nelegiuit mezat, din zarea dialului despărțitor de Șărbăcani păn(ă) în apa Elanului după dovada ispisocului domnului Radul Mihne v(oie)vod și a zapiselor vechi, cum și a hotarnicilor însemnate. Și pentru că pe acel pământ cumpărat de la Gociul să află niște zidiri făcute de dumn(ea)lui visternicul, pe care Bușileștii le pretenderisea fără de nici o plată cu cuvânt că prin legiuitul mezat s-au băgat cu acea cumpărătură pârâtul boiar, dar fiind că pentru struncinarea ci li s-au pricinuit la aceasta s-au îndatorit pe pârâtul boiar a le plăti toate cheltuialele și pagubile pricinuite. Datori sânt și Bușileștii a plăti cheltuiala ci prin cercetare să va dovedi că au făcut dumn(ea)lui visternicu(l) cu acéle zâdiri.

Pentru care poruncim dumn(ea)tale epistat a vorniciei de aprozi să aduci întru săvârșire domneasca noastră hotărâre cu înplinirea atât a pagubilor jeluitorilor cum s-au arătat, cât și toate scrisorile ci vor fi la pârâtul boiar să se iae și să se dea jeluitorilor, precum hotărâm și întărim anaforaoa aceasta cu al noastră domnească iscălitură și pecéte.

1826 octomvrie 29

Io Ioanu Sturz(a) v(oie)vod <m.p.>.
N. Mil(u) v(el) log(o)f(e)t procit <m.p.>.

Prea înălțate doamne

Supusul înpărățiii Rosăei, Andrei Bușilă, pren jaloba avezăluită di către cin(stitul) Consulat rosăsc și buiurultisâtă di către înălțăme(a) ta către noi spre cercetari supt No. 9765, au făcut arătare că ar fi pătimit mari strămbătati și asupriri la trecutul an 1815, când atunce fără a i să faci știută și cunoscută vânzare di istov a moșiei Pogăcenii, de la țân(u)t(ul) Fălciiului, ca să vie di piste Prut să să afli di față, și fără a mijloci vreo jalobă din parte(a) creditoriului său, banu(l) Gheorghie Cuza, pentru rămășița di 5300 lei ci ave(a) să ia și fără a să faci știută vânzare(a) macar frațălor săi, cu chip că adică s-ar fi cerând banii di creditoriul său. S-au vândut di istov pren mezat moșie Pogocenii și Ploeștii de la țin(utul) Fălciiului, în vremi când el jăluitoriul ar fi avut amanet numai Pogocenii, iar nu și Ploeștii, și în vremi când mai ales spre plata aceștii datorii a sale ar fi fost lăsat la chizășul său pah(a)r(nicul) Vasăle Coroiu un sănet di 10000 lei ca să ia banii de la un David jăd(o)v di aici și să plătiască acei 5300 lei banului Gheorghi Cuza și fără a i să înplini banii i s-au vândut moșiile arătate. La cari aceste moșii ar fi înpreună părtaș(i) și ciialanți frați ai lui Bușulești, anumi Vasăle, Mihai și alții, cari prin deosăbită jalobă către înălțăme(a) ta buiuriultisită iarăș(i) către noi supt No. 9059, asămine s-au jăluit pentru înpărtășire ci au și ei cu toț(i) frații în arătatile moșii, și că fără dreptati s-au vândut și părțăle lor pren acelaș(i) mezat fără să aibă vreo știință și fără a fi ei cu nimică datori, cerșind puniri la a nu fi osândiți cu chipul mezatului acestuia, și să li să dei lor moșiile în diplina stăpânire fiind că nici formalitalile mezatului nu s-ar fi urmat pi obiceiu și rânduială.

Deci, după a înălțămii tale luminată poroncă întru înfățoșare(a) jăluitorilor cu dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) Iordache Catargiu am intrat în cercetare(a) pricinii, undi Bușileștii asupra măzatului și asupra răzășăștii lor înpărtășiri în arătatile moșii au înfățoșat acesti scrisori.

Și întâi asupra mezatului au arătat:

O carte particularnică de la pah(arnicul) Vasăle Coroiu din 1816 fevr(uarie) 1 către Andrei Bușilă pren cari îl înștiințază că fără știre(a) sa și a creditoriului său banului Gheorghi Cuza i s-au vândut moșiile făcându-să hareci.

O carti a Logofiții din 1816 mart(ie) 10 cătră Andrei Bușilă cuprinzătoari că s-au priimit carte(a) ci au triimis di nemulțămiri asupra vănzării ci s-au făcut moșii lor și că sânt părtaș(i) și cielanți frați și i să faci răspuns că și frații săi s-au arătat cu jalobă și că banii ci i-au triimes în plata datorii spre scăpare(a) sa din supărare(a) frațil(o)r săi nu s-au putut priimi în logofiție, scriindu-să să-i pue dipozitoi aici în canțelarie Consulatului rosăsc și di acolo va porni și jalobă.

O scrisoari a răp(o)sat(u)lui log(o)f(ă)t Neculai Strătulat din 1816 fevr(uarie) 2, răspuns asupra cărțăi ci au priimit de la Bușălă di nimulțămire pentru vânzare(a) moșii lor.

Un răvaș asupra dumn(ealui) vor(ni)c(u)lui Teod(o)r Balș către Bușilă din 1816 mart(ie) 15, prin cari scrie și-l înștiințază că carte(a) cătră logofiție au dat-o și triimete și răspuns, iar banii stau și până astăz(i) la dum(nea)l(ui) și că să scrie la consulat ca să-i priimască, și că logofiție i-au zis că di vor sta banii și la dum(nea)l(ui) dobândă nu ari să plătiască.

O carte a logofiții din 1816 iun(i)e 18 cătră Andrei Bușilă, răspuns iar asupra cărții lui Bușilă di nemulțămire pentru vânzare(a) moșiilor, scriindu-să că ace(a)stă lucrari fiind pren știre(a) consulatului, urmiazi a vini însuș(i) să-ș(i) caute, și având dreptate o va afla.

O jalobă a dumn(ealui) vor(ni)c(ului) Șărban Negel dată cătră domnul Calimah cu arătare că nici o știință di mezat și di vânzarea moșii n-au avut, și pentru aceia ca un megiiaș ceri să răscumperi.

Aceste(a) au înfățoșat Andrei Bușilă, supusul rosăian, spre dovada nemulțămirii sale dindată ci s-au înștiințat, arătând și copie di pi sănetul său di datorie din 1811 săpt(embrie) 9, cuprinzătoriu că pentru datorie sa au pus amanet moșie sa Pogăcenii de la țân(utul) Fălciiului, spre dovadă, adică că moșie Ploeștii n-au fost amanetuită, alăturând cătră aceasta și izvodul iscălit di creditori, cuprinzător di 15 bucăț(i) scrisori ce au fost în plicul amanetuit și pecetluit cu însuș(i) pecete(a) sa. Pe lângă cari frații Bușălești, Costand(in), Mihaiu și Vasăle, cu ciialanț(i), asupra răzășeștii lor înpărtășire în moșiile Pogăcenii și Ploeștii, ci s-au vândut prin mezat, pe lânga jaloba lor au înfățoșat și acesti scrisori:

O scrisoari din 7205/1696 decemvr(ie) 28 de la ieromonahul Necodim, pren cari au dat danie lui Ștefan Banul, strămoșului Bușăleștilor, a patra parti din moșie Pogocenii.

O hotarnică din 1786 oct(ombrie) 12 de la Costandin Stăncescu vor(ni)c de poartă, iscălită di toț(i) răzășii di Pogoceni și încredințată de mitropolitul Iacov (fiind episcop de Huș), cuprinzătoari di alegire(a) moșii Pogocenii după ispisoace și cărți ce au văzut hotarnicu(l), arătând toată moșiia în curmăziș (...)[1] stănj(i)ni și că mergi hotarul păn(ă) stâlpul de piatră în malul Elanului.

Două zapisă din (...)[1], prin cari Bușăleștii au înprumutat pe răzășii Dodești cu câț(i)va bani spre a cărora săguranții Dodeștii li-au pus amanet 101 stănj(e)ni parte(a) lor din Pogoceni.

Acesti scrisori au înfățoșat Bușuleștii asupra răzășăștii lor înpărtășiri în numita moșie, arătând că acelelante scrisori doviditoari înpărtășirii lor aflându-să la fratele lor Andrei Bușilă cu chipul amanetuirii și a mezatului precum mai sus s-au arătat, acum să află la dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) Iordachi Catargiu.

Deci, s-au cerut la dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) ca să arăti toate scrisorile câte au fost în plicul amanetuit ci au fost supt pecete(a) lui Andrei Bușilă și au înfățoșat aceste(a):

Un zapis din 1792 no(i)emv(rie) 29 de la niști răzăș(i) Șontești pren cari au vândut tuturor fraților Bușulești o a patra parti din hotarul Pogocenii.

O carte a căimăcămii din 1793 ghenar 30 cătră is(prăvni)ci(a) Fălciiului di publicarisări cumpărăturii acei a patra parti de la Șontești.

O carte g(os)pod de la domnul Mihai Costandin Suțul v(oie)vod din 1794 av(gus)t 14 di întăritură asupra cumpărăturii a a patra parti de la Șontești după săvârșire(a) publicații.

Patru zapisă din 1797 de la răzășii Folești și Băzgulești cu alții ai lor prin cari dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) Iordachi Catargiu (fiind atunce com(i)s) au cumpărat 843 stănjăni din moșie Pogocenii.

Anaforaoa divanului întărită di domnul Alicsandru Ioan Calimah v(oie)v(o)d din 1798 iul(i)e cuprinzătoari di giudecata ci au avut Bușăleștii cu dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) și cu protimisăr(e) a răzășiei au răscumpărat acei 843 stănjăni din Pogoceni după aceli di mai sus zapisă.

O hotarnică din 1808 iul(i)e 4, de la Gheorghi Talpiș vor(ni)c di poartă, Gheorghi Nistor căp(i)t(a)n și post(elni)ce(lul) Tănasă, cari era răzăș di Făstăci, cuprinzătoari di alegire(a) și hotărâtura Pogocenilor, că mergi hotarul păr(ă) la stâlpul di piatră.

O hotarnică din 1815 oct(ombrie) 17 de la banu(l) Ioan Iamandi și med(elni)cer(ul) Docan, cuprinzătoare di cercetare(a) ci au făcut Pogocenil(o)r și Făstăcilor după jaloba Gociului, și că nefiind scrisorile Bușuleștilor, altă n-au avut ce faci decât au măsurat Pogocenii și s-au găsât 1148 pol stănjăni în curmezăș, din cari 600 stănjăni s-au osăbit în parte(a) Gociului pi zapisul de cumpărătură din 1786 iul(i)e 22 de la Iorest Danul dichiu ci este mărturisăt și di Bușulești răzeș, iar pentru osăbite părți a Gociului au rămas păr(ă) vor scoati Bușuleștii scrisorile.

O anafora a divanului și a dipartamentului din 1817 iul(i)e 17 către domnul Calimah cuprinzătoari de înfățoșare(a) și giudecata ci au avut polc(o)v. Gociu cu supusul rosăian Andrei Bușilă (care este neîntărită) pentru dispărțăre(a) hotarului întri moșie Făstăcii a Gociului și întri moșie Pogocenii, găsându-să cu cali dispărțăre(a) Pogocenilor di Făstăci să fie Râpa Galbănă după hotarnica Gordului vor(ni)c di poartă.

Prahticalile grecești din 1817 iuni(e) 26 cuprinzătoari di cercetare(a) și hotărâre(a) domnului Calimah asupra anaforalii di mai sus arătată, încredințate fiind acesti prahticali di dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) Costache Sturza, (fiind atunce vel vor(ni)c di aprozi), și в҃ <2> log(o)f(ă)t, și di sulger(ul) Costandin Leondari.

O carti di giudecată din 1786 cuprinzătoari asupra moșiiei Ploeștii a Bușăleștilor.

Pe lângă acesti scrisori cuprinzătoari asupra moșiilor Pogocenii și Ploeștii au înfățoșat dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) Iordachi Catargiu și aceste scrisori asupra mezatului ci s-au săvârșit.

Copie di pi nota cin(stitului) Consulat din 1814 mart(ie) 27 supt No. 264, răspunzătoari către Dipartamentul pricinilor străine asupra notii din 31 decemv(rie) supt No. 761, ci au fost trimes Dipartamentul către cinst(itul) Consulat că s-au priimit răspunsu di la d(umnealui) Hartingul[2], gubernatorul din Basarabie, că s-au dat paș(a)port lui Andrei Bușilă să vie la Iaș(i) pentru multi pricini a sali di datorie și altile și să să disfacă și di datorie sa către cam(i)n(a)r(ul) Șărban.

Copie jalobii pah(a)r(nicului) Vasăle Coroiu (fiind atunci pit(a)r) din 1814 maiu 25, dată către domnie cu cuprindiri că căp(i)t(anul) Andrei Bușilă pentru datorie sa di 7000 lei către cam(i)n(a)r(ul) Gheorghi Șărban au pus amanet o moșie a sa de la țin(utul) Fălciiului, iscălind și el jăl(uito)r(ul) chezăș platnic, și că pentru rămășița di 5300 lei apucat fiind jăluitoriu(l) ca un chizăș di către clironomii cam(i)n(a)r(ului) Șărban după două jalobi ci au dat lui înnainte și după nota Dipartamentului către Consulat și acist(u)lui Consulat către gubernie Basarabiiei, fiind că Bușălă au venit, ceri să fii sălit a plăti banii sau cu mezat să i s(e) vânză moșie și să să înpliniască banii niputând fi mai mult chizăș, cari această jalobă a chizășului Coroiu esti buiurultisâtă la dipartament(ul) pricinilor străine ca să nu să îngăduiască asupriri jăluitoriului.

Anaforaua Dipartamentului pricinilor străine din 1814 no(i)emv(rie) 1, cuprinzătoari di înfățoșare(a) ci au avut chizășul pah(a)r(nic) Coroiu cu datornicul Andrei Bușilă după jaloba di mai sus arătată pren cari să arată răspuns(ul) ci au dat Bușilă la întrebare(a) ci i s-au făcut pentru plata banilor că ari a luoa o sumă mari di bani de la un David jăd(o)v din Iaș(i), supus austricesc, și că până nu i să vor înplini banii de la acela nu ari di undi să plătiască și nici găsăști să să înprumuti la altcineva aice. Și au făcut rugăminte ori să i să înpliniască banii de la jăd(o)v să să poată plăti di datorie sa, sau să i să pue vade di șasă luni; Și pentru moșie aceia ci este amanet pentru datorie sa au zâs că priimești sângur să-s(e) strigi la mezat păn(ă) la vadeaoa arătată ca să scapi chizășul di chizășie, și la vade dacă nu va pute(a) scoate banii să-i de(a) la numitul jăd(o)v, să să sfârșască mezatul și să-s(e) vânză di veci moșie, și din vânzare(a) moșiiei va plăti banii cu dobânda lor după sănetul său. Deci, Dipartamentul au găsât cu cale că dacă esti în mijloc spre săguranții datorie amanet, mult mai di mare preț să să pue vadeoa cerșută di șasă luni și moșie să să strigi la mezat. Cari anafora a Dipartamentului la anul 1814 no(i)emv(rie) 9 s-au și întărit di domnul Calimah ca chizășul să fie slobod și amanetul după însuș cerire(a) datornicului să să străgi la mezat în vadeaoa cerșută, și dacă nici atunce nu va răspundi, apoi să va face hareci și să vor înplini banii creditoriului amanitar.

Țădula vor(ni)c(u)lui di aproz(i) către telal bașa din 1814 decemvr(ie) 14, cuprinzătoari di pi anaforaoa di mai sus arătată și că în ființa și a dragomanului dischizându-să plicul cu scrisorili s-au văzut că amanet(ul) pentru suma banil(o)r cu cari să află datoriu Bușilă este moșie Pogocenii și Ploeștii de la țân(utul) Fălciiului pi apa Elanului, poroncindu-să lui telal baș(a) ca în vadeoa hotărâtă di șasă luni să le străgi la mezat după rânduială, în cari această țădulă să vedi atindisăre mezatului și la 1815 decemv(rie) 5 încredințare(a) divanului mai gios într-această țădulă, că s-au făcut hareci asupra dumn(ealui) vor(ni)c(u)lui Iordachi Catargiu drept 5025 lei.

Un izvod iscălit di vor(nicul) di aproz(i) di atunci și dragomanul Gheorghi Livendidis din 1815 a(u)g(us)t 12, cu patru luni înaninte(a) hareciului, cuprinzătoriudi cinci scrisori ci s-au scos din plic, cari au rămas la vor(nicul) di aproz(i).

Jaloba unui Toad(e)r Corodianu din 1815 oct(om)v(rie), cu o lună și mai bini înnainte(a) hareciului, dată cu cuprindiri că în moșie Bușăleștilor, anume Pogocenii, Șărbacanii și Ploeștii, ari și el 35 stănjăni cu adiverința a însuș(i) Bușăleștilor și că Bușuleștii au scos moșiile la sultan mezat să să vândă di istov, fiind toate scrisorile în mâna lor, și ceri ca ori să-s(e) opriască mezatul până îș(i) va alegi parte(a), ori din vânzare(a) moșiiei să-s(e) săcvestruiască analogon di bani pi parte(a) sa. În dosul cărie jalobi esti carte(a) log(o)fiții către vorn(icul) di aproz(i) din 1815 decemv(rie) 12, cu șapti zăli în urma hareciului, cu cuprindiri că după țădula Bușăleștilor dată la mâna jăluitoriului la anii 1810 iul(i)e s-au adiverit că jăluitoriul ari 35 stănjăni, cari moșie fiind că cu poroncă g(os)pod s-au vândut, și după ce au trecut pren mezat nu i să pot da stănjănii, ci să să socotiască în bani și să-i de(a) cumpărătoriul, după cari în adiverința Bușuleștilor, ace(a) dată către Corodianul, mai gios s-au însămnat banii ci au luoat Toad(e)r Corodianu (...)[1] lei pentru stănjănii lui.

O carti di întăritură a Divanului asupra mezatului din 1815 decemv(rie) 9, întăritoari pi hliza din Pogoceni și din Ploești, și diasupra aceștii cărți esti întăritura domnului Calimah cu însuș pecete(a) și iscălitura domnii sale, și tot într-aceiaș(i) carti mai gios tot la 1815 decemv(rie) 31 s-au încredințat și di cin(stitul) consulat.

Pre înălțate doamne! Aceste fiind scrisorile cât(e) din parte(a) jăluitoriului și a pârâtului s-au înfățoșat acum la cercetare(a) noastră, stătut-am cu luoari aminte asupra cuprindirilor și asupra rându(i)elii cu cari s-au urmat mezatul acesta, și nu putem tăgădui că din cuprindire(a) scrisorilor și din urmare(a) lor izvorăsc multi nicuviinți cari mână numaidecât pe giudecătoriu a socoti că au mijlocit lucruri di ră credinți și un gând privitor la năpăstuire(a) Bușăleștilor, cari aceste toate sântem datori a le însămna până a nu vorovi di mezat.

1iu. Că după ci chizășul pah(a)r(nic) Coroiu pren înfățoșare(a) sa în Dipartament s-au scututrat di chizășie, cari sălă au urmat di a să scoati în mezat zălogul spat(a)r(u)lui Cuza în vremi ce din parte(a) sa într-acel mijloc di vremi nu să vedi nici o porniri di pretenții, decât numai că datornicul Andrei Bușilă întru vădire în Dipartament că zălogul său esti mai di mari preț, au slobozit de bună voia sa străgare în mezat, la cari a sa de bună voia vânzari au trebuit să urmezi și a sa înpăcari cu prețul și zapis din parte(a) sa către cumpărătoriu, iar dacă stăpânire(a) pi temeiul vadelii di șăsă luni ci ș-au pus Bușilă au slobozit vânzari, apoi au trebuit niapărat până a nu să faci hareciul să i să facă de știri pre cin(s)titului consulat precum purure cu asămine rânduială să urmezi din parte(a) Dipartamentului pentru acest feliu di vânzări a supușilor rosăiani, precum și din parti(a) consulatului să urmiazi către Dipartament pentru vânzările din ceia parti a supușilor otomanicești.

2le. Că di vremi ce lucrul zălogit să poate rosti numai din zapisul datorii cuprinzătoriu di numile zălogului, au trebuit să să cercetez(e) mai întâi zapisul datorii ca să-s(e) vadă ce lucru este pus zălog și acela să să scoată în mezat (dacă trebuința ar fi cerut) iar nu trecând pi lângă zapis să năvăliască la dischidire(a) plicului cu scrisori, în cari scrisori pute să fie cuprinsă și alte moșii și deosăbite înpărtășiri a obrazi ci nu ave(au) amestic la datorie lui Bușilă, precum aceste toate așa au și fost.

3^{le}. După ci însuș(i) chizășul mărturisăști și Dipartament(ul) și domnul Calimah, pi acest temeiu dischizășluești pi pah(a)r(nicul) Coroiu că adică zălogul este mai di mare preț decât datorie, și datorie era cunoscută di 5300 lei cu dobânda lor di doi ani, precum iarăș(i) anaforaoa Dipartamentului rostești. Cari dobândă chiar după pravilă, iar nu după sănet, socotindu-să cuprindi în doi 1060 lei, adică 6360 lei capite și dobândă. Ce altă de cât curată iconomiie sau gând di păgubiri Bușăleștilor au putut fi ca să să sloboadă vânzare(a) moșiiei numai cu 5025 lei, în vremi ci nici banii creditoriului nu s-ă înpline(au) cu acest preț și oari ca pi un stăpân zălogului n-au trebuit să să înștiințăzi pi spat(a)r(ul) Gheorghi Cuza di acest di pi urmă preț de esti mulțămit sau ba?

4^{le}. Dacă zălogul acesta s-au vândut pentru plata datorii cătră banu(l) Cuza, ce pricină alta au putut mijloci di nu s-au dat toți banii acelui creditoriu, decât curat(ă) nimulțămire(a) sa de sălnica vânzari a amanetului cu un preț atâ(t) di păgubitoriu pentru dâns(ul), și iarăș(i) pentru că s-au dat banii aceștiia pi la unii și alții ce nu ave(au) trebuinți cu banii (i)eșiț(i) din amanetul Cuzăi, cari altă pricină poate fi decât că di vremi ce Cuza nu-i priime(a), au trebuit să să găsască chip di a să da banii numaidecât pentru ca să nu rămâi pără acum nedați. Din cari acesti două necuviință iaste alta cu totul sălbatică, adică zălogul luoat din mâna creditoriului, zălogul vândut și creditoriul fără plată, osândit și năpăstuit până în zăoa di astăz(i).

5^{le}. Jaloba dumn(ealui) vor(ni)c(u)lui Șărban Negel biuirultisită di domnul Calimah (după ce întărisă mezatul) dovidești că nici ca pe un megiiaș alăturat cu moșie sa Tupilații di moșiile aceste(a) nu s-au înștiințat, nici macar ca pi un purure șezătoriu în Iaș(i), undi urma străgare(a) mezatului, în vremi ci din însuș(i) cuprindere(a) scrisorilor scoasă din plic estei vădit di megiiaș, și dumn(ealui) vor(ni)c(u)lui Catargiu cu totul știut di alăturat megiiaș.

6^{le}. După ce țădula mezatului din 1814 decemv(rie) 14 arată pre larg că s-au deschis plicul cu scrisorile, oari mai încap(e) îndoială că s-au petrecut toate numai de cătră ocârmuiri, ce și di cătră însuș(i) mușterei atindisători, căci într-alt chip nifiind arătat pren țădulă mărime(a) moșiilor, nigreșit că nimi n-ar fi putut a tindisi, ba încă putem zâci că nici ar fi știut ci lucru cumpără și cu ce numi îl cumpără pren mezat, pentru că nici jaloba pah(a)r(nicului) Coroiu, nici anaforaoa Dipartamentului, nici întăritura anaforalii, nu rostesc numile amanetului. Apoi, dar după ci să dovidești că negreșit s-au petrecut scrisorile toate, facim întrebari pentru ce și ce trebuință au fost tocmai după opt luni di zăli, adică la av(gus)t 12, să să facă un izvod iscălit di vor(ni)c(ul) di aproz(i) și di dragomanul rusăsc di atunce cuprinzătoriu numai di cinci scrisori că s-au scos din plic, oare nu esti o viderată gătiri di întimpinari că adică nici s-au scos, nici s-au văzut toate scrisorile din plic spre a dipărta știința și discoperire(a) tuturor pricinilor căci cuprinde scrisorile a cărora cuprindiri cere neapărat multi încă cercetări din parte(a) ocârmuirii înp(i)edecătoari hareciului și dișteptătoari mușteriilor di de nelegiuire(a) mezatului.

7^{le}. Dacă vânzare(a) au fost întemeiată pi datorie spat(a)r(ului) Cuza, nu este îndoială că au trebuit să fie cunoscut sănetul carile niavând în săne cuprins amanet(ul) decât moșie Pogăcenii, pentru ce altă în țădula mezatului s-au trecut și Pogocenii și Ploeștii, decât numai a cuprindi tot.

8^{le}. După dischidire(a) plicului (ori că moșiile vor fi mari precum Bușuleștii vor să arăti sau că vor fi mici precum dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) vo(i)ești a dovidi) negreșit că s-au vădit înpărtășire(a) a multor obrază într-aceste moșii, apoi cum di nu s-au ales pren cercetari la fața locului numai parte(a) datornicului în vremi ci săbornicescul hrisov poroncești ca la răzăș(i) întâi să să aliagă și să să deosăbască părțile și apoi să să urmezi vânzare(a), cari această legiuiri după ci esti tuturor cunoscută, apoi încă mai mult dum(nea)l(ui) vor(ni)c(u)lui ce au stătut di atâte ori giudecătoriu.

9^{le}. După ce hareciul mezatului numitilor moșii s-au făcut la 1815 dec(em)v(rie) 5, asupra dumn(ealui) vorn(icu)lui cu cari cuvânt la 1817 iul(i)e 17, adică după un an și șapti luni să vedi anafora din parte(a) bo(i)erilor arătătoari că au avut înfățoșari Andrei Bușilă cu polc(o)v. Gheorghi Gociu pentru hotarăle moșii Pogăcenii, și apoi tot într-acel an 1817 iul(i)e 26 să văd prahticalile di înfățoșare ci ar fi avut cu Andrei Bușilă, nu polc(o)v. Gociu, ci dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) Catargiu cu totul pi dos, în vremi ci după tot cuvântul mezatului Andrei Bușilă nu mai pute(a) răspunzător pentru moșii, ci cu un an și șapti luni mai înainte ave(a) dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) cumpărati pren mezat. Iată dovadă ce vădești aceia ce Andrei Bușilă străgă și răcnești cum că nicidecum înfățoșari n-au avut și că nimică nu știe de aceli lucrări, iar apoi de ni vom întoarce a socoti zmintire(a) mezatului cu câștigare(a) giudecății di cătră polc(o)v. Gociu, cum și cu luoare înnapoi în bani pi 35 stănjăni dintr-aceli săliști di cătră Toad(e)r Corodianu di sâni urmiazi că precum dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) nu s-au apărat înpotriva acelora cu cuvântul mezatului, asămine cadi întru îndatoriri di a da înnapoi și fraţil(o)r lui Andrei Bușilă drepti părțăle lor ci au în numitile hotară.

Cât pentru mezat di au fost urmat după rânduială sau ba, arătăm înălțămii tale că vânzările di moșii pren mezat să urmiazi pren publicații la fața locului, precum înălțămea ta bine încredințat ești întru aceasta din curgire(a) vremii a fericitii stăpânirii înălțămii tale, căci publicație fiind ființa mezatului esti aceia ce faci osăbiri întri vânzari pren mezat și întri vânzari tăinuită. Și cu drept cuvânt mezatul făcut fără publicații nu esti altă decât o proastă vânzari, căci lipsind publicație de la fața locului, ce cuvânt di îndreptari rămâne mezatului înpotriva acelor ci vor ave(a) pricini de hotarcu ace(a) moșie, sau pricină de înpărtășiri sau orici fel di altă pretenție, și cu cari dreptati și cu cari legi să pot învinovăță di tăceri acei cu pretențiile, când mezatul nu ave(a) publicarisăre(a) sa. Și tocma lipsa publicații la acest mezat luminiazi mai mult că au fost gând la mijloc di a nu să sui moșie la preț și di a nu să stârni pricinile di pretenții opritoari mezatului, căci di să faci publicarisări la fața locului nu numai mușterii s-ar fi adunat mai mult și după urmari prețul s-ar fi suit. Dar încă și pretenție polc(o)v(ni)c(u)lui Gociu și pretenție lui Toad(e)r Corodianu și a însuș(i) pretenție de acum a fraților lui Andrei Bușilă, nigreșit s-ar fi stârnit, și iată că mezatul să opre(a) și scoposul vânzării nu să înpline(a).

Iar apoi pentru dischidire(a) plicului cu scrisorile ce pominești țădula mezatului de săne vădești că Divanul și muștereii au trebuit să aibă diplină științi di înpărtășire și altor obrazi la moșiile ci să vinde pi numile datornicului și nu rămâne îndoială că au fost o curată călcari a sobornicescului hrisov ce nu sloboadi vânzare(a) moșiilor cu răzășie fără cercetari la fața locului și fără alegire(a) părților fiiștiicării.

Și socotința noastră este că o vânzari ca ace(a)sta de săne rămâne sfărămată și dreptate(a) agiută pi Bușălești a-ș(i) luoa întru stăpâniri iarăș(i) moșiile lor, și di să vor priimi a răspundi dumn(ealui) vor(ni)c(u)lui Catargiu banii ci au dat polc(o)v(nic)ului Gociul și lui Toad(e)r Corodianu, bine, iar de nu, apoi de la aceștiia îndată să vor înplini banii dumn(ealui) vor(ni)c(ului) fără dobândă, căci au stăpânit moșie și aceștie di vor ave(a) vreo adivărată pretenții di părț(i) di moșie sau de hotar îș(i) vor căuta cu Bușuleștii. Iar apoi pentru scrisorile câte au fost în plic la cinst(itul) Consulat, di cari Andrei Bușălă ari izvod, fiind că esti în mijloc ce(a) adivărată datorie a lui Andrei Bușilă cătră spat(a)r(ul) Gheorghi Cuza cu amanet, să vor închidi iarăș(i) în plic și vor sta, și înștiințându-să pi creditoriu, va vini cu sănetul di datorie și să vor înplini de la Andrei Bușilă banii toț(i) cu dobânda lor și să vor da creditoriului.

Aceasta esti socotința noastră, iar ce disăvârșit(ă) hotărâri rămâne la înalta ințălepciune a înălțămii tale.

1820 oct(ombrie) 3

A înălțămii tale plecaț(i) slugi.
(...) vel vor(ni)c.
Andronachi Donici vel vorn(ic) <m.p.>.
<ss>.
<ss>.
<ss>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 781/11. Original.

---

[1] Spațiu gol.

[2] Generalul Ivan Marcovici Harting, guvernator civil interimar și military al Basarabiei.

---

603 **1826 octombrie 18**

Cu fiiască plecăciuni sărut driapta preosfințiilor voastre.

Din 12 a curgătoarei luni carte Preosfințiilor voastre priimind, am văzut și cele însămnate pentru unii din slujbașii sfintei episcopii ce să află în târg Hușii, care s-ar fi supărând de către dum(nealo)r dregătorii în alcătuire slujitoril(o)r ce să face din porunca mărie sale lui vod(ă) în târgul acela.

Cu plecă(ciune) răspund preosfințiilor voastre că prin însămnare ce s-au dat rânduitului diiac a Vist(ie)r(iei) s-au lăsat în târg Hușii 16 slugi sfinti(i) episcopii din 45 bez 29 ciocli care iarăș n-au a să supăra, iar 9 slugi păr(ă) la înplinire de 25 s-au lăsat în satili Crețăști, Buneștii i Broșteni și fiind că prifacire nu iaste în putința me a face mai ales că întru această alcătuire s-au plecat atât preosfințitul mitropolit pentru târgul Eșii, cât și preosfinție sa episcopul Romanului pentru târgul Romanului.

Rog dar ca să fim și cu mulțămire preosfințiilor voastre dându-m(i) crezare și ertare la neputința me întru aceasta, iar întru altili poruncéști-mi ca să slujăsc, fiind

Al sfințiilor voastre fii(u) sufletesc și slugă
Alecu Sturdza <m.p.>
1826
oct(om)v(rie) 18.

Arhivele Naționale Vaslui, Colecția Documente, 85. Original, difolio (34,4 x 12 cm.), filigran.

EDIȚII: *Din tezaurul arhivistic vasluian. Catalog de documente (1399-1877),* întocmit de Grigore Găneț și Costică-Ioan Gârneață, București, 1986, p. 160, nr. 599.

---

604 **1826 noiembrie 2**

Cu frățască în H(risto)s dragoste înbrățoșăz pe preaosfințiea ta.

Priimind scrisoarea preaosfinții tale din 21 a lunii octo(m)v(rie) cu preotul Dimitrie Russu din satul Dumeștii de la țân(u)t(ul) Vasluiului, am văzut cele însămnate pentru dânsul. Îndestulă cercetare făcându-să aicea, nu s-au putut afla cartea de iertare pentru care el ni-au arătat că la anu(l) 1818 ar fi adus aicea ace carte, și că poprindu-să la Logofeție i s-ar fi dat carte de enorie a răp(o)s(atului) procatoh pentru schitul ce să zice Pârăul Boului din țân(u)t(ul) Tutovii, și pentru că la ace vreme s-au întâmplat în Roman molipsire de ciumă, murind de această boală scriitoriul ce au fost a episcopii de către carele zice numitul preot că i s-ar fi poprit cartea de iertare, și după știința ce am luat multe hârtii s-au pierdut atuncea, poate că s-ar fi pierdut între celelalte și aceia.

Și apoi la anul 1824 mart(ie) 21 i s-au dat altă carte tot de enorie pentru besérica din satul Dumeștii, iar nu păucenie precum însămnezi preaosfințiea ta, pentru că păoceniia ce zice el că o are de la răp(o)s(atul) episcop Daniil, ni-au spus că i s-au poprit de către preaosfințiea ta.

Deci de vreme ce s-au văzut la mâna sa ace carte de enorie, care este trecută la condica de aicea, socotesc că de nu s-ar fi văzut de către procatohul vreo adeverință, precum zice preotul că au avut ace de iertare nu i-ar fi dat ace de enorie dintâi, și apoi al doilea după care socotesc (cum va fi voința preaosfinții tale) a să lăsa de a lucra ale preoții, precum până acum.

Iar pentru preotul Ioan, ce s-au zis vechil prot(o)p(op) și au îndrăznit a scrie piste hotar în acest fel de pricină, că ar fi fost poroncit de către procatohul, precum au zis a scrie, ne-am adeverit. Nu numai că nu s-au înfățoșat la procatohul, dar nici l-au cunoscut de vechil, nici i-au scris vreodată în vreo pricină, și mai cu de-adinsul să dovedește că au mințit din scrisoarea sa, fiind scrisă din 17 a lunii iuli(e), și procatohul fiind răposat cu dooă luni mai înnainte, prea cel preot după tot cuvântul să cuvine spre al supune preaosfinția ta supt canonisire și argătă, pentru că obrăzniciea sa ieșâtă din măsuri ni-au pricinuit nu puțin afront, ba încă să fie și strâmtorit a mărturisi adevărul din care pricină au fost îndemnat în acest fel de urmare, la care să și mințască că au fost poroncit.

Și cu aceste sântem al preaosfinții tale în H(risto)s frate.

Meletie Episcop Roman(u)lui <m.p.>

1826 noemvr(ie) 2.

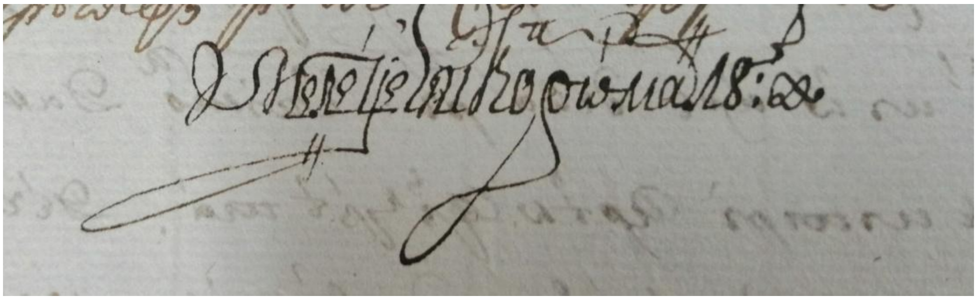

<Pe verso-ul filei a doua>: Preaosfințitului al meu în H(risto)s frate chirio Sofronie Episcop Hușului cu frățască înbrățoșare; Pentru preotul Dimitrie ot Dumești.

Arhivele Naționale Vaslui, Colecția Documente, 87. Original, difolio, rupt, sigiliu în ceară roșie.

---

605 **1826 noiembrie 13**

Sărut driapta preosfințeilor voastră[1].

Priimind scrisoare preosfințeilor voastră din 9 a curgătoarei luni noemvr(ie) am văzut aceli mie însămnate în pricina oaminil(o)r din târgul Hușii ce să află în slujbele sfintei episcopii și precum putința m-au ertat a am însămnat prin alăturata carte Visteriei diiacului rânduit No oaminil(o)r care să fie scutiți.

Și fiind că și preosfinție voastră sânteți unul din părinții patriei aceștie cu toții trebuié a ne înpărtăși din durerile éi, și în urmă în parte a persoanei enteresuri, așadar rog pe preosfinție voastră ca să priimiți aceasta care iaste dreptul și No legiuet epanghelmei.

Am priimit un vas cu vin, pentru care foarte mulțămesc, rămâind.

1826 noemvr(ie) 13.

Al preosfinții voastră fiiu sufletesc i slugă.

Alecu Sturdza vel vist(iernic) <m.p.>

Arhivele Naționale Vaslui, Colecția Documente, 88. Original, difolio.

---

[1] Sofronie Miclescu.

606 **1826 noiembrie 18**

Cu fiiască evlavie sărut dreapta preasfinții voastre.

Așăzarea și alcătuirea călărașilor de acel târgu după poroncile ce s-au triimes ca un lucru opștesc cu ce urmează la toate ținuturile și care privește la mai multa înlesnire a lăcuitorilor țării, fiind neapărat cerșută, s-au luoat știință că piste numărul de doaăzăci și opt slugi, însă 16 a acei sfinte episcopii și 12 pentru moșiia Cornii și Broștenii, și osăbit 29 ciocli, ci regularisându-să de către Visterie s-au lăsat întru apărare.

Prea sfinție voastră ați fi voind a mai protectălui încă un îndestul număr neîngăduind a-i lăsa ca să s(e) așăză la rânduiala pomenită, din care pricină neputându-să alcătui încă până acum acolo numărul hotărât de călărași, urmează a să nu puțână sminteală cu întârzâerea ce să face.

Pentru aceasta întru a mea cunoștință de datorie păzând căzutul mie răspect către preasfinție voastră, pe temeiul dragostii ci sânt încredințat că-m(i) păstrați fără a mai face cunoscut de aceasta măriei sale lui vodă, mă adresarisăscu de-a dreptul către preasfinție voastră și vă rog a pune la cale pentru acei ce s-ar fi ocrotit afară de regularisârea Vistierii, precum s-au însămnat, să s(e) lasă fără cea mai mică părtinire a intra la alcătuirea călărașilor după lucrarea ce urmează a face dum(nea)lor dregătorii țin(u)t(ului), înpreună cu osăbitul diac ce iaste înadinsu spre aceasta acolo rânduit. Căci sângură datoriia postului preasfinției voastre vă face de a fi dovații și îndemnători către alții pentru asăminea lucrare, fără a îngădui să s(e) facă cea mai mică înpidecare sau să s(e) dei vânt de nesupunere acelor ce să cuvine a să alcătui la această rânduială.

Și precum zâc, veți binevoi mă rog a da însuși preasfinție voastră în ivală poroncă pentru toți acei ce până acum s-ar fi ocrotit supt apărarea sfintei episcopii și sânt afară de numărul regularisât de către Vistierie ca să rămâie în alcătuirea pomenită, arătânduli-să cu lămurire că nici decât pot a să apăra de aceasta, îndemnând lucrarea întocma ca unul din cele întâi adevărat mădulariu al patriei. Pentru că și dum(nea)lor dregătorii și diiacul rânduit au către aceasta înnadinsu neapărate poronci, ca nestrămutat să fie următori lucrării, iar când aceia ce nu credu piste nădejdea mea, să va mai adaoge vreo înprotivire, cu părere de rău să li s(ă) de datoriia în care mă găsăscu, urmează de a face arătare mării sale lui vodă.

Al preasfinții voastre fiiu sufletescu i slugă.
Alecu Sturdza vel vist(iernic) <m.p.>
(1)826
noemv(rie) 18.

<Pe verso-ul filei a doua>: Preasfințitului și al mieu duhovnicesc părinte chirio chirio Sofronie, episcop Sfintei Episcopii Hușii, cu fiiasca evlavie; Huși.

Arhivele Naționale Vaslui, Colecția Documente, 89. Original, difolio.

EDIȚII: *Din tezaurul arhivistic vasluian,* p. 160, nr 601 (rezumat).

---

607 **1826 decembrie 8**

Arh(on) com(i)s Ilii Cerchez!

Din banii ci am daț(i) camare spre a să înplini de la dum(nea)lui spat(arul) Răducanu Cazimir, binivoești îndată ci vor vini la camare a număra dum(i)sali M(un)s(iu) Prat negustorul, una mie șăsă sute patruzăci și patru lei, oprind răvașul meu acesta iscălit de dum(nea)lui spre desfacere(a) socotelilor.

(1)826 dec(em)v(rie) 8 zili

Sluga d(umita)li.
<ss>.
S-au dat din suma banilor din dos arătați prin mini lui Munsiu Prat cinci suti cinci lei.
no(i)e(m)vr(ie) 6
(1)827
<ss> Gavril sărd(a)r.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 353/99. Original.

608 **1826 decembrie 8**

Noi Ioanu Sandul Sturdza v(oe)voda, cu mila lui Dumnezeu domn Țării Moldavviei. Fiind că theofilie sa chir Sofronie Episcopul Sv(in)t(ei) Ipiscopii Huși, prin jaloba ce au dat către domnie me, au făcut arătare că pădurile apărături di pi moșiili aceștii sfintii episcopii s-au stricat și s-au hrintuit nu puțin în vremile trecute, făcând cerere ca di acum înnainte să-i fii întru ocroteri dispre toate rânduilile, după care jalobă încredințându-ne domnie me di arătare și cerire theofilii sale, că esti după drept cuvânt, s-au dat deșchisă această a noastră domniască carte, prin care poroncim atât dum(nea)v(oastră) dregătore de țin(u)t(u)l Fălciiului, cum și tuturor altor zapcii rânduiți spre săvârșiri di poronci ca pădurile apărătură di pe moșiile sfintei episcopii di la acil ținut să nu să superi mai mult cu luare di un lemnu măcar, prin rânduială ori în ce trebuință, ci să rămâi întru toată apărare dispre acest fel de rânduele, căci când va fi trebuința să va poronci di către stăpânire.
1826 dec(he)mv(rie) 8.
Vel vist(iernic).
Trecut.

Arhivele Naționale Vaslui, Colecția Documente, 90. Original, difolio (35 x 23,5 cm.), sigiliu oval în chinovar.

EDIȚII: *Din tezaurul arhivistic vasluian,* p. 160-161, nr. 602.

609 **1826 decembrie 19**

1774 iuni(e) 15. Sânet Episcopului Inochentie ci au priimit scrisorile de la Pălade di s-au giudecat cu Agăriceștii, Lăpușna și Lăpușnița, cari sânet l-au înfățoșat acum dumi(sale) vornic(ul) Calimah la giudecată.
1826 dec(em)v(rie) 19.

Arhivele Naționale Vaslui, Colecția Documente, 91. Original (9,5 x 21,4 cm.).

610 **1827 februarie 1**

Știut fac prin această scrisoari a me(a) ci dau d(u)m(i)s(ale) căm(ină)r(e)s(ei) Zoița Cuza că pentru opt mii patru suti cinzăci lei ci la leat 1823 oct(om)v(rie) 26 s-au fost înprumutat du(mnea)l(u)i soțul meu di la dum(n)ea(e)i cu amanet spre sâguranțiia dum(i)s(ale) casâli di aici din Bârlad, din mahalaoa Căcaina di sus, a cărora docomente sânt în mâna du(mi)s(a)li, pentru cari casă având eu trebuință nu am putut să li las. Și pentru aceia săguripsăsc pi dum(n)ea(e)i căm(ină)r(ea)s(a) cu zăstre(a) me(a), adică mă îndatoresc ca banii aceștiia să-i răspund dum(i)s(ale) la 15 zâli a viitoarii luni maiu (1)827, când atunce în cei di urmă socoteală de exoflis să vor scădea și banii ci mai înnainte am răspuns d(umi)s(ale) în cuprindire(a) sânetului du(mi)s(ale), și măcar că în pricina aceasta atât din parte(a) dum(i)s(ale) au urmat lucrari prin stăpâniri prin cuprindire(a) di afară întărită, cât și din parte(a) noastră asămine a urmat lucrari prin carte g(os)pod di vadeli. Dar pentru că acum prin chipul învoirii ni-am pus la cali și încă du(mn)ea(e)i căm(inăr)(ea)s(a) au făcut bunătati a treci cu videre(a) și a lăsa o dobânda acestor bani pi vremea trecută și viitoari, pentru aceia precum mai sus să cuprindi la vadeaoa arătată mă îndatoresc ca să-i răspund du(mi)s(ale) banii cu toată mulțămirea, fără mai multă supărari du(mi)s(ale), și spre siguranțâia du(mi)s(ale) înpreună cu amanetul și sânetul meu aceasta cari esti iscălit di miniși di alți boieri ci s-au întâmplat față di marturi, dobânda s-au iartat cu adivărat pi vremea trecută și viitoari păra la 15 a vi(i)toarii luni maiu la vadeaoa pusă dacă voi răspundi banii capitili după sânet(ul) meu acesta.

1827 fevr(uarie) 1

Safta Duca băneasă <m.p.>.

Față întâmplându-mă și eu la alcătuire prin buna învoire dispre amândouă părțâli, pentru aceia să mărturisăști și prin însuși iscălitura me(a).

1827 fev(ruarie)1

Ioan Iamandi spat(a)r <m.p.>.

<Pe verso>: Sănătul cuco(a)năi Săfticăi Mitroai di 8450 lei din let 1823 oct(om)vr(ie) 26. / ~~N. 356~~.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 596/112. Original.

---

611 **1827 februarie 13**

Noi, Ioan Sandu Sturdza v(oe)v(o)d, cu mila lui Dumnezău, domn Țării Moldviei.

Înfățășându-să domnii meli această obștiască anafora cuprinzătoare de cercetare ce s-au făcut asupra cererii Sf(i)n(tei) Episcopii pentru chiriia casăl(o)r arătati și încredințându-ne că iaste pe drept cuvânt această ceriri, precum asămine și pentru sporire chiriei acestor casă, unim și a noastră socotință și poroncim Dipartamentului pricinil(o)r străine să facă cunoscut Cinstitului consulat hotărâre noastră de a plăti chirie, atât pe vreme trecută, cât și de acum înnainte câte doă mii lei pe an, precum să cuprinde prin această anafora, care se întărești cu a noastră domniască iscălitură și pecete.

1827 avg(u)st 28.
Noi Ioan Sturdza v(oe)vod <m.p.>.
Alexandru Sturdza agă procit.

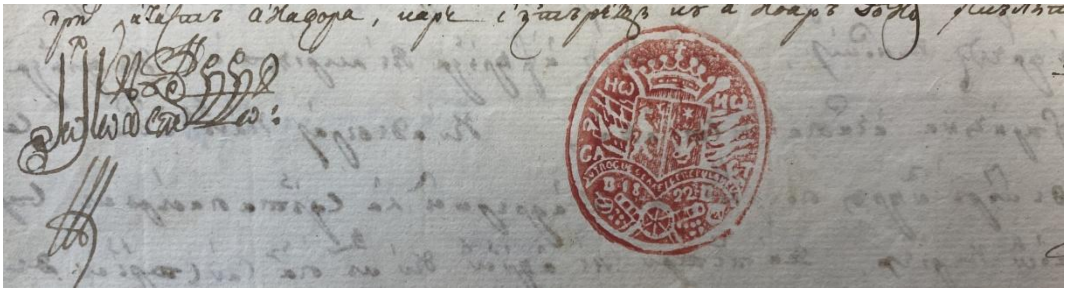

Pe înălțate doamne.

În opștiasca adunare la Sfânta Mitropolie s-au cetit jaloba ce au dat către înălțime ta preosfințiia sa Sofronié, episcopul Hușului, și s-au văzut arătare ce faci, că ace Sfântă Episcopiia având mitoh bisărica Naștirii Maicei Domnului, ce-i zic Tălpălarii, de aice din Eș(i), carile având afierosite de către cumpărători casăle în care să afle lăcuind cin(s)t(ita) Aghențiia austriicească, cu legiuit venit spre a lua chiriia lor, precum s-au și obicinuit mai înnainte, dar din vreme nenorocitelor întâmplări și pân(ă) acum n-au luat bisărica nici un folos din chiriia arătatelor casă / bezi de anul 1821 și 1822, pe care sângură bisărica nu pritinderisăști nimică, nefiind statornicită Aghențiia atunce / și nici o înlesnire neavând altă bisărica spre întâmpinare neapărat trebuincioasălor cheltuele suferă sâmțâtă greutate.

De care cerșind ca să aibă bisărica punire la cale a i să plăti macar câte 3000 lei pe an chiriia pe ace(a)stă casă, precum s-ar fi plătind și pentru casăle Cinst(itului) consulat rusăsc.

Pe care jalobă supt No. 817 să rânduești la opștiasca noastră adunare spre socotință de câț(i) bani să găsăști de cuviință a să plini chiriia pe arătatili casă și prin anafora să facem cunoscut.

Nu lipsim a înștiința pe măriia ta că știința noastră în pricina aceasta iaste așa, Casăle aceste s-au cumpărat de către opștiia boeriască și s-au afierosit la sfânta bisărică, spre a-ș(i) lua folosul chiriei, și pentru neagiunsul cu câț(i) bani s-au strânsu de la opștiia boeriască, s-au îndatorit pe Sfânta Episcopiia de l-au plătit pân(ă) la prețul casălor cu care s-au cumpărat. Pe care bani și pân(ă) acum Sfânta Episcopiia plătești dobândă la împrumutători și pe drept cuvânt urmiazi cerire Sfintei Episcopii de a i să plăti chiriia, atât pe vreme trecută, cât și pe vreme viitoare, pentru ca și bisărica să s(e) îndemânezi cu celi trebuincioasă, și sarcina datoriei cu care s-au împrumutat episcopiia în cumpărare acestii casă să s(e) poată plăti. Apoi și pentru prețul chiriei pe care Episcopiia îl pritinderisăști pe an cercetându-să de către noi s-au aflat că pentru casăle în care șade Cinst(itul) consulat rusăsc să plătești chiriia câti 2500 lei pe an.

Și dar aceste fiind mai mici, noi găsim de cuviință a să plăti câte 2000 lei pe fieșticare an, căci de au și fost câti 1500 lei pe an mai înnainte, însă socotindu-să de către noi suire monedii banilor i dobânzâle ce poartă Episcopiia pe banii împrumutaț(i) și folosul ci pute ave bisărica de i s-ar fi plătit pe tot anul, să cunoaști asuprită numai cu plata acelor câti 1500 lei pe an, și cu dreptul ar fi ca și dobândă pe banii ci nu s-au plătit să s(e) dei, căci de s-ar fi fost plătit în vremi, bisărica negreșit s-ar fi fost folosit cu dobânda.

Preînălțate doamne. Noi și rugăm pe mărie ta ca să s(e) mijolciască a să plăti dreptul bisăricii fără de mai multă prelungire atât pe vreme trecută pân(ă) acum /scoțindu-să numai anii de mai sus 1821 și 1822 / cât și pe acest următor an, fiind îndestul atâta vremi de când să află în răbdari și așteptare Sfânta Episcopiia.

1827 fevr(uarie) 13.
A înălțimii tali cătră Dumnezău smerit rugătoriu,
Veniamin mitropolit Moldaviei <m.p.>.
Și plecați slugi.
Sandul Sturdza <m.p.>.
Iordachi Roset vist(iernic) <m.p.>.
Th(eodo)r Balș vel log(o)f(e)t <m.p.>.
Vasâle Roset log(o)f(e)t <m.p.>.
Catargiu vist(iernic) <m.p.>.
Ralet vor(ni)c <m.p.>.
Ioan Paladi vel vor(ni)c <m.p.>.
Dimitrie Beldiman vor(ni)c <m.p.>.
Neculai Dimachi vor(ni)c <m.p.>.
Ștefan Catargiu vel vor(ni)c <m.p.>.
Iordachi Drăghici vel vor(ni)c <m.p.>.
Costin Catargiu vel vor(ni)c <m.p.>.
(....) Balș hat(man) <m.p.>.
(...)
(...)
Hrisoverghie vor(ni)c <m.p.>.
Costandin Paladi hat(man) <m.p.>.
Neculai Roset vist(iernic) <m.p.>.
Matei Roset hat(man) <m.p.>.

S-au trecut în condica supt No. 72, fila 255.
Theod(o)r Gașpar sărdar.

<Pe versoul filei a doua>: Pentru casăle K.K. Agențâi câtă chirii să s(e) plătiască; No. 43; 1825 avgust 28. Anaforaoa Obșteștii Adunări întărită și de domnu, atingătoare de bani ce are a priimi bisărica Tălpălari atât pentru rămășâțe chirii casălor de la Agenții, cât și de a să spori chiriia pe vremia următoare.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 502/17. Original, difolio, rupt; idem, Colecția Documente, 502/18. Copie adeverită de mitropolitul Veniamin Costachi la 2 septembrie 1827.

---

612 1827 martie 28

Adecă eu, Grigori Botezatu cu soție me(a) Ioana și cu fii noștri carele mai gios ne punem numile și degetele nostru din târg(ul) Hușului, dată-mi adivărat și încredințat zapisul nostru la mâna dumn(ealui) giupânului Ier(e)mie Arhip, tot din târg(ul) Hușului. Știut să fie că având noi o casă driaptă a no(a)stră pe vatră târgului, locul sfintei episcopii Hușului, la mahala Răeștii, megieșită cu casă lui Toader Bezenic și cu Stefan Deniș, lângă capul podului Tăbacarilor, care casă și cu cuprinsa ei og(r)ada din vechi păr la lac o am vândut dumisale numitului de a no(a)stră buna învoire, nesiliț(i) nici asupriți de nimeni, ce prin raza păzar cu învoit preț 305 lei, adecă cu trei sute și cinci lei, pre carii bani a dreptii tocmeli i-am priimit toți deplin peșin păr la un ban la mâna no(a)stră. Deci de astăzi înainte rămâne numitul cumpărătoriu bun stăpânitoriu asupră aceștii case ca un drept acaret al său cum și urmașii dumisale în veci, având a-ș(i) da obicinuitul bezman pentru loc la sfânta episcopie pe tot anul. Și spre mai adevărată încredințare neștiind carte ne punem numile și degetele no(a)stre prin mâna scriitoriului mai gios.

1827 martie 28

Eu, Grigori Botezatul din Huș(i), adeverez.
Eu, Ioana, soție lui lui[1] Grigori, vânzătoare, adeverez.
Eu, Ioan sin Grigori, adeverez.
Și iu Toadir Bizinic am fostu față la această tocmală, dacă a fi.
Irimie, mahalagiu premescu (?).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 416/132. Original.

---

[1] Repetiția, conform textului.

---

613 **1827 aprilie 6**

Eu, Vasâli Hilip din sat(ul) Grăjdenii, m-am împrumutat cu zăci lei di la dum(nealu)i post(elnicul) Ioan Jora cu vade păr(ă) la ispas, cari la numita vade să-i am ai răspundi banii. Și pentru ca-s(ă) fii știut dau acest sânet la cinstită mâna dum(i)sali.

(1)827 apr(ilie) 6

Eu Vasâli Hilip, platnic din sat Grăjdenii.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 591/17. Original.

---

614 **1827 aprilie 23**

Știut să fii că prin bună tocmală ci am săvârșit cu dum(nea)ei soră-me Ilinca Romașc(u), am cumpărat în orândă pi cinci ani vinitul părții dumi(sale) din moșie Botoiu, di la țin(u)t(ul) Tutovii, cu preț pe an câti 200 lei, adică două suti lei, însă pi anul dintâi ari să-s(e) scadă zăci lei, cari rămân una sută zăci lei, însă acești bani 10 lei rămân pentru faciri(a) crâșmii, i a pivniței, i a ogrăzii, i șopron pivniței, și altili ce va cere trebuința prin înprejur, însă acești zăci lei au a să să scadă numai pi un anu, iară în pa(t)ru ani am să urmez cu plata tocmilii di două suti lei, precum mai sus să arată, cari bani am să-i plătescu dum(neae)i în vadele, însă pi anul dintâi una sută nouăzăci lei, după cari acum la săvârșire(a) condracturil(o)r ci dăm unul la altul, i-am și răspunsu nouăzăci lei dumis(ale), iar una sută lei am să-i răspundu la Sfântul Dimitrii viitor, iară pi patru ani păn(ă) la înpliniri(a) vadilii di cinci ani, am să-i plătescu bani în trii vadele, adică la încipire(a) anului o vade de șaptezăci și șasă lei, și douăzăci și șapti par(ale), al doile vade tij la Sfânt(ul) Dimitrie, iar al triile vade la Sfânt(ul) Vasăli; Și așa pi fiișticari an am să-i plătescu banii păn(ă) la vade di cinci ani. Cari bani pi acești 5 ani să cuprindu nouă suti nouăză(ci) lei, și pi lân(gă) toati acestemă și îndatoresc și cu ceasta, a-i fi supt privighie de păzeri și puțână păduri ci esti pi numita moșii, ca să nu să tai(e) di către cinevaș sau măcar di către mini pentru osăbit al meu enteres, iar pentru cei ci va ceri trebuința asupra enteresului moșii sânt sânt volni(c) a tă(i)e lemnu verde și uscat; De crâșmă și cu toate ale ei precum să arată mai sus, cum și acareturili ce să vor faci, au să ră(mâi) a moșii și volnic a le rădica sau a le vinde să nu fiu, cum și cu vadelili mai sus pominite nu voi fi următor a plăti banii și voi treci pesti ponturile acestui condract, volnică să fii dum(nea)ei a-ș(i) tragi moșii înapoi și cu toate producturili, făr(ă) a-i pricinui cât de puțin. Și pentru săguranție am iscălit.

(1)827 apr(ilie) 23

Ion(i)ţ Romaşcu <m.p.>.

Arhivele Naţionale Iaşi, Colecţia Documente, 646/13. Original, puţin rupt.

---

[1] Rupt.

---

615 **1827 aprilie 27**

Cătră cinst(it)a Logofeţiia Ţării di Gios.

Dum(nea)l(ui) cami(na)r(ul) Gheorghi Iconomul prin jalobă cătră preînălţatul domn tânguindu-să asupra înstrâmbătăţirii ci ar fi avut cu giudecata din anul trec(u)t în pricina cu dum(nea)l(ui) banu(l) Neculai Dimitriu pentru moşie Vetrişoae di la ţin(u)t(ul) Fălciiului, că nu numai arătărili dum(i)sali banului pentru vinitul acei moşii sânt niadivărate, dar apoi va dovedi că să şi acolisăşti fără nici un cuvânt cu pritenţie ci au râdicat pentru anul aceala că nu l-au stăpânit, au adus cătră noi luminată carte g(o)spod din 27 a lunii fevr(uarie) cuprinzătoari să cercetăm aici la faţa locului, undi au urmat toati pricinili ca să dovedim dacă după arătare dum(i)sali cam(i)n(a)r(ului) au stăpânit dum(nea)l(ui) banu(l) numita moşie.

Şi înfăţoşându-să aice cu jaluba şi luminata carti dum(nea)l(ui) Gheorghi Vasâliu, vichil din parte dum(i)sali cam(i)n(a)r(ului) Iconomu, am intrat în cercetare(a) pricinii arătate, cari după dovezili înfăţoşati urmeazi într-acestaş(i) chip.

La anul 1817, luând dum(nea)l(ui) banu(l) numita moşie Vitrişoae di la igumenul măn(ăstirii) Sf(ântul) Savva cu contract, au mers ca să pue stăpâniri pi viniturili ei. Şi râdicându-să cu pritenţie asupra dum(i)sale lăcuitorii di pi ace moşie că li-ar fi făcând asupritoari ceriri, au mers le Eş şi după arătare ce-au făc(u)t prin jalbă, s-au dipărtat cu poroncă pe dum(nea)l(ui) banu(l) din stăpânire(a) moşiei şi au luat-o dum(isal)e cam(i)n(a)r(ul) Iconomu, carili ave atunce luoată în orândă şi moşie Sămineştii a dum(i)sali vorn(i)c(ului) Dimitrie Ralet, fiind pi amândoaă acesti moşii aşăzare lăcuitoril(o)r la un loc, niputând dum(nea)l(ui) banu(l) Neculai a faci nici un fel de lucrari pi moşie în în anul pominit;

Iar după înplinire(a) anului învoindu-să cu lăcuitorii după aşăzare de mainainte au luat-o în stăpâniri şi au stăpânit-o doi ani până la anul (1)819, când atunce arătându-să de muştereu a numitei moşii Vetrişoae răp(o)s(a)t(ul) ban Grigoraş Duca, fiind atunci pah(a)r(nic), au luoat contract di la igumenul mănăstirii pi trii ani şi în alcătuire(a) contractului la pontul al 3^{le} să cuprindi aceasta / fiind că orândătoriul di mai nainte dum(i)sale aceştii moşii, adică dum(nea)l(ui) sard(a)r(ul) Neculai, n-au stăpânit pi numita moşie la anul (1)817, după contractul ci ave di la mănăstiri.

Pentru aceasta dar, dacă numitul sard(a)r va faci vreo niapărată pritenţie cu mănăstire ca să stăpâniască pi numita moşie alta în locul aceluia după contractual di trii ani, atunci să va începi vadeoa di stăpâniri acestui contract a dum(i)sali pah(a)r(nicului) di la (1)821 apr(ilie) 23 şi până la (1)824 apr(ilie) 23, iar di nu, să va urma după cum mai sus să arată.

După cari pont, cercetând noi di au stăpânit dum(nea)l(ui) banu(l) Neculai numita moşie încă un an spre înplinire(a) contractului di trii ani, au înfăţoşat vechilul dum(i)sali cam(i)n(a)r(ul) Iconomu un răspuns a răp(o)s(atului) banu Grigoraş Duca din (1)826 oct(o)m(vrie) 18, ci au făcut asupra întrebării ci i s-au făcut di cătră isprăv(ni)ci(e) di urmare(a) stăpânirii numitei moşii, prin cari arată că dum(nea)l(ui) banu(l) Neculai aducându-i scrisoare(a) igumenului mănăstirii în cuprindire(a) pontului arătat, au rămas moşie tot în stăpânire(a) dum(i)sali spre înplinire anului di pricină ci i-au lipsit din stăpâniri, cu cari dum(nea)l(ui) banu(l) au sfârșit pritenție ci ave(a) pentru anul de pricină și contract(ul) răp(o)s(a)t(ului) banu Grigoraș Duca au rămas fără de lucrare.

Apoi, dar dacă dum(nea)l(ui) banu(l) anii contractului ș-au înplinit, viderat să înțălegi că nici un fel di pritenție nu mai rămâni asupra nimărue și că acolisâre dum(i)sale esti fără nici un cuvânt. Cu toate aceste i s-au făcut ceriri de cătră noi să ni arăti sâneturile di câștiurile ci au dat mănăstirii, și au arătat că hârtiili nu li ari aice, ci sânt la Eș.

Într-acestaș chip dovidind pricinile urmati precum mai sus arătăm, înștiințăm cinsti(ta) Logofeții.

1827 apr(ilie) 27.
Sofronie episcop Huș(u)lui <m.p.>.
Alecs(a)ndru Roset (?) agă <m.p.>.
Dimitrachi Iamandi agă <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: Cătră cinstita Log(o)f(e)ție a Țării de Gios.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 11/75. Original, difolio.

---

616 **1827 iunie 24**

Părintească blagoslovenie triimit preacuvioșiei tale.

Acest ieromonah Nicanor, slovean, carele mai înainte au fost petrecătoriu acolo în sobor o vreme, tot umblând pre la vr(e)o câteva schituri, și unde neînpăcându-se el de alții și unde alții de el, acum l-am hotărât a veni iarăși acolo. Însă fiind că numitul după cum ne-am înștiințat iaste cam plecat spre patima beției și osăbit și în dreptile socotele cam turburat, preacuvioșia ta vei ave(a) privighiere și vei rândui și un dohovnic bun spre luare aminte. Nu va fi lui slobod a sluji că nici știm bine peristasurile lui, decât când să va înpărtăși va pune epetrahil și felon.

Lucrurile triimise ale mortului ierodiiacon Ieroftei s-au priimit și s-au dat datornicului său. Iar pentru monahul Inochentie că soborul nu să înpacă al priimi știindu-i purtările sale cele din potrivă mai dinainte, zicem că trebu(i)e să să înpace al priimi, pentru că noi credim că acolo iaste locul acela unde bunii să să facă mai buni, iar răii să să îndrepteze și nu să cuvine dară al lăsa să să poarte pre ulițile Iașului și pre drumuri. Iar de iaste el călugărit la schitul Orguești noi și pe schitul acela îl cunoaștem tot o casă fiind supus aceiia și după urmare cunoaștem un cap și o povățuire pre Monastirea Neamțul de unde și trebu(i)e luare aminte pentru schitul acesta, căci prea s-au înmulțit acolo petrecătorii, din care și urmează lipsă și turburare.

Al preacuvioșiei tale părinte sufletesc
Veniamin, Mitropolit Moldaviei <m.p.>.
1827
iun(i)e 24.

<Pe verso-ul filei a doua>: Pentru ierom(onahul) Nicanor, slov(ean); Preacuviosului arhimandrit și stariț Sfintelor Monastiri Neamțul și Secul chir Dometian cu părintească blagoslovenii; M(ănăstirea) Neamțul.

Arhivele Naționale Iași, Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 1/1815, vol. I, f. 81-82. Original, sigiliu în ceară roșie.

---

617 **1827 iulie 21**

Preosfinţiti şi mult milostive stăpâne

Ştiind răvărsare(a) milostivirii preosfinţiilor vo(a)stri, cu lacrămi năzuind, eu ticălosul ceiu iartare grăşalii miali că nu puţin în p(l)us fiind cu înveninatul boldu al satanii spre a da sminteală duhovniceştilor miei ir (?) părinţi şi au celi preosfinţiilor vo(a)stri că ieşirea din Sfânta Mănăstire Slatina de la a miia metanii, petrecând la schitu(l) Părveştii păr(ă) acum, unde viindu-mi întru sini, cunoscundu-mi greş(e)ala, cu lacrămi năzuiescu la ca braţul părintesc să dişchidiţi şi mii, celui primejduit, numindu-mă şi priimindu-mă iarăş înpreună cu sfinţii părinţi ca să-m(i) pot câşliga liniştiri(a) şi eu în numele Mântuitoriului, făgăduindu-mă că nu voi mai urma o asămene(a) greş(e)ală şi niştersi pomeniri vă rămâne.

La mila preosfinţiilor vo(astre) pre plecat ,
Talasii monah.

Cinstite părinte stareţu prea sf(inţia) sa părintele mitropolitul rânduieşte ca acest monah să fie priimit în sobor şi rânduit pentru d(u)h(o)vnicie la d(u)h(o)vnicul Climent.

1827 iuli(e) 21

Isaia arhimandrit <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: Poruncă pentru priimirea monah(ului) Talasie.

Arhivele Naţionale Iaşi, Ministerul Cultelor şi Instrucţiunii Publice-Moldova, dosar 1 / 1815, vol. I, f. 86. Original.

---

618 **1837 iunie 8**

Ispräv(ni)ciia Tutovii.

Cătră dum(nea)l(ui) polc(o)v. Ioniţă Jăverdian şi dum(nea)l(ui) polc(ovni)ce(l) Ioniţi Negruţ.

Dum(nea)l(ui) polc(o)v. Gavril Dodan, ginerili răposatului sulger Sandu Bălăban, au făcut arătare Isprăv(ni)ci(ei) că în hotarâle moşii Căbeştii ar fi având părţi de moşii atât cumpărături, cât şi baştină, di pi soacră-sa Mariia, fata popii lui Ilii, ci li tragi în doaă cu post(elni)ce(lul) Ioan Popa, precum şi răscumpărături di însuş numit(ul), vare au făcut ceriri să i să aliagă şi să i să diosăbască toati părţile ce ari din toati hotarâli, atât baştină i cumpărături di socrul său, cât şi răscumpărătura stânjinilor pi doaă suti lei ci au dat acum di la dum(nea)l(ui) spat(arul) Vasâli Coriuiu[1] şi să i să tragă la un loc undi să-ş(i) poată urma stăpânire pi driaptă parte sa.

Pentru aceasta rânduești isprăv(ni)ciia pe dum(nea)v(oastră) şi vi să scrii ca după scrisori dovezi ci să află la acii ci ceri trebuinţa a li ave, să cercetaţi ci părţi va fi având şi toati să li tragiţi la un loc. Cari osăbindu-li să li stâlpiţi şi cu pietri dispărţitoari, făcând şi mărturii di alegire ci veţi faci, cu cari viind aice să va încredinţa şi di cătră Isprăv(ni)ci(e) făcând în urmare dreptăţii, iar născând diosăbiti pricini şi acolo nu să vor pute puni la cali, cu mărturii în scris să-i triimitiţi aicea pe acii înpotrivitori ca să să înfăţoşăzi cu numitul.

Din osăbit viţi cerceta şi ci părţi di moşii va fi având şi prin alti locuri, adică la Frumuşălu şi într-alti locuri şi iarăşi să-i daţi mărturii.

1827 iuni(e) 8.
(…) <m.p.>.

Arhivele Naţionale Iaşi, Colecţia Documente, 607/37. Original.

---

[1] Coroiu.

619 **1827 iulie 30**

Meletie cu mila lui D(u)mnezău Episcop Romanului!

Prin această a noastră carte facem știre că pentru a să păzi în mai bună stare averile și rânduiala besearicii întru prăznuirea Sfinților Mari Voevozi din orașul Bârladului al Eparhii noastre, trebuință fiind de fețe cu bună socotință și râvnitoare cătră datoriile creștinești, ca să li să încredințăză aceié purtaré de grijă, și luând știință pentru dumn(ea)lui stol(ni)c(ul) Ioan Angheluță, orășan din Bârlad, cum că are voință și râvnă, spre aceasta încredințăm dum(i)s(a)li epitropiea aceștiea, îndatorindu-l a pune dinandins în lucrare toată sâlința putincioasă spre folosul și sporirea averilor besearicii, și spre a să țâne întru cuviincioasa podoabă și a să face cele câte vremea și întâmplările le vor arăta că sânt de trebuință, și slujbile d(u)mnezăești spre a să urma în vreme cu frumoasă rânduială și luare aminte ori în ce, și pentru neurmarea întru cele după cuviință datorii a slujitorilor bisearicești să facă arătare protopopului, carele este dator pentru unii ca acele a ne înștiința fără pregetare spre a-i aduce întru cunoștință, și de la sini precum putința îl va înlesni, dar și pre alții din râvnitorii creștini și mai ales pre poporăni să-i îndemne a da ceea ce le va fi la putință spre agiutor la cele de trebuință. Și pentru adunarea venitului în bani, făcându-să o cutie, să stée pecetluită cu a protopopului și a numitului epitrop pecete, și că amânduror știință în vremi deschizându-să să va lua soma ce va fi de (neapăra)[1]tă trebuință a să cheltui, și că înpreună socotință și voință înțăleptăște cumpănind să va cheltui la cele ce vor găsi cu cale, și atât veniturile, cât și cheltu(i)elile ce vor urma pe tot anu(l) să să triacă în condica ce s-au rânduit de către noi, care cercetându-să de către cuce(rnicul) prot(opo)p să vor închee la înplinirea anului, iscălindu-le amândoi, de pe care să va triimite și la episcopie copie întocma(i) și orice averi a besearicii, locuri i binale sau orice alt, nu au vo(i)e nici a le da în schimb, nici a le vinde de veci, nici vreo altă prefacere a urma fără știrea și poronca noastră, ci mai vârtos să să îndeletnicească totdeauna spre înflorirea stării besearicii, ca prin această vrednică de laudă sârguință ce vor arăta de la D(o)mnul D(u)mnezău să dobândiască înmiită plată pentru ostenelile lor, iar de la smereniea noastră pururea să aibă arhieriasca blagoslovenie!

1827 iuli(e) 30

Meletie Episcop Romanului <m.p.>.
S-au trecut.

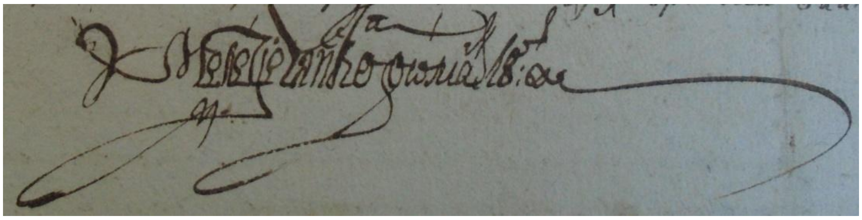

<La sfârșitul documentului în grafie latină>: Acestu sfânt Document s-au găsit între hârtiile părintelui meu și-l depun ân mânâl(e) sfinții sale părintelui catihet Ion Carpu cu rugăminte a-l depune între documentele Sfintii biserici Sfințiloru Mari Vo(i)evozi pentru vecinica pomenire. 1900 april(ie) 5 / Berlad.
N. Angheluț(ă) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 613/174. Original.

---

[1] Ilizibil.

620 **1827 septembrie 6**

Preînălțate doamne!

Bisărica Naștirii Maicei Domnului nostru I(isu)s H(risto)s din mahalaoa Tălpălarii au fost dată metoh procatohului meu, pe care la rânduire me în Episcopie Hușului mi-au dat-o procatohul meu ca de un metoc al Episcopiei. Și pentru o casă de aice din Eș(i) în care să află Cinstita Aghenție, care de cătră o samă din boeri s-au afierosât numitei bisărici ca să s(e) tragă chirie pe tot anul spre agiutoriul celor trebuincioasă ei, au lăsat asupra Episcopiei o somă de bani datorie supt cuvânt că nu s-ar fi plătit rămășița cumpărăturii de veci acel(o)r casă și că chirie acel(o)r casă fiind neluată pe cât(i)va ani, și cu cât să va mai lua pe vreme viitoare să s(e) tragă spre plata datoriei aceștie.

Pentru care fiind că eu mă aflu înpovărat cu multe greutăți ale Episcopiei și îmi este cu totul piste putință a pute ave purtare de grijă și a numitei bisărici de aice și a stărui spre scoatire aceștii chirii, mă rog înălțimii tale ca să fiu disfăcut de această însărcinare, despovărându-să pe Episcopie de datorie banil(o)r aceștii bisărici pentru arătatile casă și a lor dobândă din vreme ci procatohul meu au lăsat-o asupra me, și va fi spre vecinica pomenire.

Al înălțimii tale smerit rugători,

Sofronie Episcop Huș(u)lui <m.p.>.

Preasfințâtul mitropolit va arăta cele cuprinsă prin jalobă dum(i)l(o)rsale boeril(o)r ctitori, făcându-le cunoscut ca să ei întru purtare dum(i)l(o)rsale de grijă acest sf(â)n(t) lăcaș cu ale lui, răspunzând Sfintii Episcopii banii datorii cu care însărcinasă pentru plata datorii acestui sfânt lăcaș.

1827 sept(em)v(rie) 6.

No. 9218.

Sa(ndu) Sturdza log(o)f(ă)t <m.p.>.

Noi Ioan Sandu Sturdza v(oe)v(o)d, cu mila lui Dumn(e)zău, domn Țării Moldaviei.

Din cercetare preasfințitului mitropolit cuprinsă prin această anafora, încredințându-ne de înpregiurările urmate asupra aceștii afierosâri, am cunoscut socotința preasfințâi sale urmată pe drept cuvânt, cu care unindu-ne și noi, hotărâm preasfințâil(o)r voastre să rămâi desfăcută Sf(â)n(ta) Episcopie de această afierosâri, îndatorindu-să pe dum(nea)l(o)r afierosâtorii a-ș(i) priimi afierosâre înnapoi, înpreună și suma datorii ce episcopie au răspuns atunce spre înplinire sumii cumpărării, cum pre larg să cuprindi prin această anafora, care să întărești cu a noastră domniască pecete.

1827 noemv(rie) 3.

A(lexandru) Sturdza agă procit.

Preaînălțate doamne,

După jaluba ce au dat înălțimei tale fratile episcopul Huș(u)lui chir Sofronie, cerând ca beserica Nașterii Maicii D(o)mnului din mahalaoa Tălpălarii de aicea din Iași, ce au fost dat încă din vremea procatohului frăției sale metoh acei episcopii, și mai în urmă și casa ce iaste pentru lăcuința C. C. Agenții, care casă de o samă de boeri cumpărându-se s-au afierosit aceștii biserici, însă banii cumpărării arătatii casă nu s-au fost plătit toți de către dum(n)i(a)lor boerii dănuitori, cerând dum(n)i(a)lor ca episcopie să răspundă rămășița banilor cât mai era a să da a cumpărăturei casii, și înpotriva acelor bani să-și tragă chiriia acelor casă pentru de-a pururea.

La care episcopiia de atuncea s-au împrumutat în galbeni, răspunzind ace rămășiță de bani, precum însuși despre aceasta hârtiile afierosirei arată vremea și suma banilor, dar chiriia pomenitei casă nu s-au răspuns episcopiei pe ce mai multă sumă de A(genție)[1], și așa episcopiia să află plătind dobândă și curs de monedă fără a să folosi cu nimic, și cere ca să fie disfăcută episcopie atât de epitropie acestui d(u)mnezeesc lăcaș, cât și de sarcina aceștii datorii aa rătatii casă.

Care jalbă rânduindu-o înălțimea ta la mine spre a face cunoscut dumilorsali boerilor ctitori de a priimi asupra dumilorsali îngrijirea aceștii epitropii, la care dum(n)i(a)lor cu totul s-au apărat, zicând că dum(n)i(a)lor când au dat beserica supt epitropie episcopiei, au dat-o fără datorie și fără datorii o vor priimi, iar cu datorie nicicum.

Apoi fiind că dum(n)i(a)lor boerii pun înainte aceasta, socotința me iaste că nici episcopie nu iaste cu dreptul a fi în însărcinare aceștii datorii, mai ales în vreme când cere disfacere atât de epitropie besericii cu a casii afierosire, ci să să îndatorească pre dum(n)i(a)lor afierositorii ca să-ş(i) priimască afierosirea înnapoi, înpreună și suma datoriei ce episcopie au răspuns atunce spre înplinirea sumei cumpărării.

Și nu lipsim a faci cunoscut.
1827 oc(tom)vr(ie) 7.
A înălțimei tale smerit cătră D(u)mn(e)zeu rogătoriu.
Veniamin mitropolit Moldaviei <m.p.>.
S-au trecut în condica supt No. 97, fila 387.
Theod(o)r Gașpar sărdar.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 502/20. Original, difolio, sigiliu oval

---

[1] Rupt.

621 **1827 noiembrie 22**

Adecă eu, Petre Huzum și cu frati-meu Lupul, dat-am adevărat și încredințat zapisul meu, la mâna vărului meu, preut(ul) Costandin, fecior Măriuții, nepot lui Tănasi Ologul, precum să-s(e) știi că e-(a)m vândut parte(a) me(a) de moșii din Benești, din zapisul lui Docan, ci au mai rămas stănjini trecuți, și vânzare(a) stănjinilor șasizăci și patru di lei pi acei do(i)sprăzăci stănjini, și să-i fie de istov și să-s(tă)păne(a)scă el și ficiorii lui, și nepoții, și strănepoții lui, în veci, neclătiți și neasupriți de nemene. Și la acest zapis s-au întâmplat mulți oameni bătrâni și tineri, și pentru credință, neștiind carti, me-(a)m pus numile și degitul.

҂аѡвз <1827> ноем(врїе) кв <22>.
Eu, Petre Huzum, vânzătoriu.
Eu, Lupul brat, am vândut.
Erei Pricopi Ciorne.
Eu, Lupul Postolachi din Mânzați m-am tâmplat față.
Eu Vasile Vidinariu din sat Budoe, mar(tor).
Preut Antohi zăt preut(u)lui Costandin, am scris.
<Pe verso>: Zapis(ul) Huzunului de 12 stă(n)j(i)ni din Benești.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 794/67. Original.

622 **<după 1827 decembrie 27>**

Pre înălțate do(a)mne

Cu lacrăm(i) jălu(i)esc înălțâmii tale, că având luată în orândă de la sfânt(a) Mănăstire Agapie moșie Vicolenii, țân(utul) Fălciiului, cu neconteniri mă supără cu fel di fel di chipuri păgubindu-mă cu cheltuiele aice în Eș(i) și cu p(i)erdere di vreme lăcuitorii, nevoind a mergi prin dregătorii țân(utali), di au avut vreo asupriri sau nu le-(a)m dat celi trebuincio(a)s(e), cari di atunce s-ar fi pus la cale, fiind tregători m-ar fi putut supuni, sau di nu m-aș fi supus a li da, le-(a)r fi dat adiverință la ceririle ci fac ei acuș că ar fi având rămășâț(ă) să le dau fân și arătură din curgire de 4 ani. Și după judecăț(i) ci am avut cu dânșii la dum(nealu)i vornic(ul) Costachi, fiind vel vist(ier), hotărăști prin carte de giudecată ci me-(a)u dat și mie și lor, urmare ci ari să-s(e) păzască, ei tot n-au contenit fiind între dânșâi doi trii răzvrătitori, fiind năimiți di unii și alții cu chipurile lor să iei moșie din stăpânire(a) me, pentru aceia precum în anii trecuț(i) s-au și dovedit un arman, tovarășul lor, și s-au pedepsit de către înălțâme(a) vo(a)stră cu închisoare și bătai(e) la po(a)rta curții; și di atunce s-au mai liniștit acești răzvrătitori până la mai, anu(l) 1827, și de atunce(a) erăș(i) au început a mă tragi prin judecăți, nu prin Is(prăvnicie) sau prin cinst(ita) Vistierii, di undi acest fel pri(ci)ni să judecă și să pun la cali, ci prin cinstita logofiță(i)e, undi înnămindu ei cercetătoriu pe un Petrachi Cârjă l-au dus la starea locului, având scos și eu din parte(a) me(a) pi dumi(sale) sărdar(iul) Dimitrachi Iuga, încă di mai înnainte cu carte(a) cinst(itei) vistierii și cu cărți g(os)pod să cercetez(e) și să înpline(a)scă datoriile ce am la lăcuitori di cinci ani di când am luat moșie și pricinile ce urme(a)z(ă) întri mini și între lăcuitori. La trecuta lună no(ie)mv(rie) 20, s-au arătat cu carte go(spo)d un Ioniță Gârde ciohodariul, îns(ă) carte(a) go(spo)d volni (?) dând pi dumi(sale) șătrar(ul) Ioan Smerin, ispravnic di aproz(i) a Divanului, să vie la stare(a) locului, să vie să cercetez(e) la stare(a) locului după cuprindere(a) ei și numele numitului ciohodar trecut în dosul cărții și a unui Grigorii aprodul, fără vreo încredințare di bo(i)erii rânduiți în slujbă. Și viind la Huș(i), me-(a)u arătat carte(a) și îndată m-am supus poruncii și înpreună cu rânduitul mieu cercetătoriul, dum(nealu)i săr(darul) Iuga am mersu la numit(ul) sat, și acolo am așteptat 3 zâle pi rânduitul lor, numitul bo(i)eriu Cârjă; și fiind cumpărat de țărani nici într-un chip nu s-au învoit la cercetari cu rânduitul mieu, făcând fel di fel di încurcături și scornili di pricini ca să-ș(i) poată lua plata mai mari, cari ace(a) urmari ci au făcut Cârjă o voiu arăta prin cuvânt precum și urmare(a) ciohodarului, măcar că dintr-însâle să cuprindi și în cercetare(a) preosfințitului episcop di Huș(i). Prin poronca preosfinții sale părintelui mitropolit ci s-au trimes aice cu cuprinderi că eu și cu cecetă(to)riul mieu săr(darul) Iuga și fiul mieu Ienăcachi a-ș(i) fi bătut pi numit(ul) Grigorie aprod, și prin cercetare(a) preosfințitului episcop s-au dovedit neadivărată înștiințare(a) lui Cârjă și a lui Ioniță ciohodariul și lăcuitorilor; Și di atunce de la decemvri(e) în 27 numitul Cârjă și cu lăcuitorii n-au contenit cu fel di fel di jalubi neadivărate supărând auzul înălțâmii vo(a)stre cu arătare că a-ș(i) fi bătut eu înpreună cu fiiul mieu Ienăcachi pi numit(ul) ciohodariu Gârde, ci esti cuprinsu prin cercetari preosf(ințitului) părintelui Huș(u)lui. Și crezute fiind înștiințările lui Cârjă și acelor trii patru întăritori di izno(a)vă s-au rânduit prin carte go(spo)d zapciu pi Grigori baș ciohodariu să vie la stare(a) locului și să râdice pi fiiul mieu Ienăcachi și să-l aducă la cămara go(spo)d pentru o așa cutezare și să-ș(i) 300 lei ostene(a)la sa. Și numit(ul) zapciu n-au urmat numai celi poronciti prin poroncă să-l râdice și să-l aducă, și scrisorii ci e-(a)m dat eu care esti la mâna sa că eu voiu fi următoriu a veni cu fiiul mieu, ci cumplitu(l) zulumgiu au prinsu tăinuit pre nevinovatu(l) și crudul copil și cu cumpliti legături și bătăi l-au pedepsât, luându-l pi cai fără șă și purtându-l și prin câteva sati ca un surgunit și tâlhariu și fel di fel di străj(i) puind no(a)pte(a), care dintr-aceste(a) numai cât nu ș-au (i)eșit din minte bietul copil, să va vide(a) de către înălțâme(a) vo(a)stre di esti în stare a înbrăca sau a bate pi ciohodariul domnesc. Mă rog înălțimii vo(a)stre să-s(e) cercetez(e) pricina și și di să va dovedi că eu și fiiul mieu am bătut aprod(ul) sau ciohodariu(l) mai mult dicât arată cercetare(a) părintelui Huș(u)lui, atunce ce(a) mai mare pede(a)psă eu și (fiul) să pătimesc și ci(u)bote să dau, e(a)r de nu, să plăte(a)scă acei întărtători și să-s(e) pedeps(e)ască precum înălțime(a) vo(a)stră viț(i) socoti. Spre veghere(a) și altora mă rog milostivești-ti asupra bătrâneților meli și pede(a)psa crudu(lu)i copil să nu rămânem batjocoriț(i) și osândiț(i) în zâlile celi cu norocire a înălțâmii vostru și va rămâne vecinică pomenire(a) înălțimii vo(a)stre.

Al înălțâmii vo(a)stre pre(a) plecat rugătoriu,
Iani iconom ot Huș(i)

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 1/34. Original.

623 **<1828>**

Către cinstit(ul) divan înplinitoresc a Cnijii Moldavei.

Jăluim d(umnea)v(oastră) că după mulțime(a) havalelelor și însărcinare de dare(a) banilor ci sântem rânduiți ca să dăm și după sărăciia ce avem și înpuțânare(a) numărului de oameni nu ne-(a)u mai rămas chip de a răspunde, căci de tot numărul de oameni sântem numai cinsprăzăci încă cu un Vasâle Bugan, văduvoi și pătimaș de picioare, încât nu-i vrednic a-ș(i) aduce o cofă de apă macar. Pentru cari cu plângere ne rugăm d(umnea)v(oastră) ca să vă milostiviți asupra noastră spre a fi scăzuț(i) de la banii birului și havalele după stare(a) sărăcii noastre și numărul oamenilor, întovărășindu-ne cu alt sat mai mari, căci numai noi singuri nu putem a le purta aceste greutăți și va rămâne mari pomenire d(umnea)v(oastră).

Plecați la mila d(umnea)v(oastră),
Costandin Dumitru.
Ioan Moșneagul.
Toader Codreanu.
Și noi toți lăcuitorii de satul Dolhești, țin(u)t(ul) Fălciiu.

Să roagă ca să fiie scăzuți de bir și havalele după stare(a) sărăcii lor alăturându-i pre alt sat mai mari spre a pute(a) purta greutățile ci li se cer.

Lăcuitorii din sat(ul) Dolheștii, țin(utul) Fălciiului, arată că sânt numai 15 oameni la număr și au murit unul și nu pot purta birul și havalelile, fiind săraci cu totul să roagă ca să-s(e) mai ușurezi și cu acel mort să-s(e) scadă și să să alăturezi cu alt sat mai mari, fiind că precum sânt nu pot lupta. / Pentru la dregători.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, dosar 4/1828, Tr. 628, Op. 689, f. 9. Original.

---

624 **<1828>**

Către cinstita visteriie Cn(e)j(ii) Moldavvii.

Cu mari plângeri jăluim cinstitei vistirii, că din drepți birnicii noștri doi să află supuși la dumn(ea)lui Costachi Ilii și unul să află supus la dumn(ea)lui Pavăl Tulburi, și unul să află polc(o)v(nic), cu a cărora bir și havaleli am rămas noi însărcinați și încărcați. Pentru cari cu lacrimi ne rugăm cinstitei visterii să să milostiv(e)ască asupra noastră să fim puși la cali ca pi acei patru ficiori di birnici ci si află supuși pi la unii și alții aflându-si și părinții lor birnici asta (?) cu noi purtând bir și havaleli, să li să râdici birul lor din spatile noastri și mari pominiri va fi vist(ieriei).

La mila cinsti(tei) vist(ierii) pre plecați noi lăcuitorii birnici din satul Sărățănii di la țin(utul) Fălciiului.

Arată că din drepți birnicii lor doi să află supuși la dumn(ea)lui Ilii Costachi și unul să află supus la dumn(ea)lui Pavăl Tulburi și unul să află făc(u)t polc(o)v(nic), cu a cărora bir și havaleli să află jăluitorii însărcinați, se roagă să fii puși la cali ca pi acei 4 să-s(e) dei în bir cu jăluitorii ca si si (...)[1] lor (...)[2].

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, dosar 4/1828, Tr. 628, Op. 689, f. 9. Original.

[1, 2] Rupt.

625 **1828 ianuarie 22**

Pre în(ă)lțate do(a)mne

Cu lacrămi ne rugăm în(ă)lțimii tali pentru multili asupriiri și sărăcii ci ni să pricinueștii dispre dum(nea)lui pah(a)r(nicul) Petrachi Cârjă, ci să află cu lăcuința în sat(ul) Cârja, megiiașă cu mooșii(a) noastră pe din gios. Pre înălțate doamne, moșii(a) no(a)stră Vrăghiiască o avim în stăpânire cu uricu di 270 di ani, cu hotarnică di la Ilii Costache din let 7254 <1746> oc(tom)v(rie), altă hotarnică di la vornicul di po(a)rtă Toadir Vărguliciu din let 1803 oc(tom)v(rie), carili întru învechimi am stăpânit-o fără nici o supărari îngrădită cu p(i)etre hotară, carili la cânpu, la de(a)l, stau p(i)etrile și astăzî, iar drept satul nostru; ne-(a)u stricat p(i)etrile hotar di la o vreme înco(a)ce, unde au intrat în moșii(a) no(a)stră peste 60 stă(n)j(i)ni, ne-(a)u luoat vro câtva locu cu rapire. Milostive doamne, nu i-au agiuns atâta, au căutat un om anumi, Neculai Drăgoiu, ce-au avut vro câțiva stă(n)j(i)ni în moșiia no(a)stră, și cu fil de fil di chipuri au înpletecet îndatorindu-l cu soma di bani, și când ne-(a)m trezât am înțăles cum că are a luoa di la acel răzăș 3800 lei. Au pus stăpânire pe stă(n)j(i)ni(i) acelui răzăș din dre(a)ptă moșiia no(a)stră, vrând ca să ne strice satul de tot, și văzându-ni strâmtoriți cu filuri de zulumuri, n-au fostu alt chip, decât i-am dat acei 3800 lei pe 40 stă(n)j(i)ni, lucru ci nu s-au mai pominit pe la noi pără acum; bini i-am dat, hârtiili am luoat, dum(nea)lui moșiia stăpânești cu înpresurare. Cu mari tânguiri ne rugăm înălțimii tali să te milostivești asupra noastră și să ni să facă luminată poroncă g(os)pod către dum(nea)lui pah(a)r(nicul) Gheorghii L(iga)[1] (și vornicul)[1] de poartă Fotache Fulger (…)[1] ca să ne hotărască moșiia rădicand și planu după p(i)etrile hotară ce sântu față nestrămutati dintru învechime, și mare pomană va rămâni în(ă)lțimii tale.

Pre plecați la mila în(ă)lțimii tali.

Toți răzășii de moșiia Vrăghiiască, sat Hrănicenii, țin(u)t(ul) Fălciiului.

Să ro(a)gă în(ă)lțimii sali să li să facă luminată poroncă go(s)p(o)d către dum(nea)lui pah(arnicul) Gheorghii Liga și vornicul de po(a)rtă Fotaché Fulgiru, să me(a)rgă la fața locului să le hotărască moșiia de înpresurari ce le fac pah(arnicul) Petrache Cărjă.

Dum(nea)lui vel log(o)f(ă)t va puni la cale. / 1828 ghenar(ie) 22.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 794/68-69, f. 1-1v. Original.

---

[1] Deteriorat, ilizibil.

---

626 **1828 ianuarie 25**

Noi Ioan Sandul Sturza v(oie)vod, cu mila lui Dumnezeu, domn Țării Moldaviei. Credincios bo(i)eriul domnii mele d(umneata) Gheorghii Liga biv vel pah(arnic) i bo(i)eriul domnii mele Fotachi Fulger vor(ni)c de poartă, săn(ă)tate. Veți înțălege din jalobă arătare și cerire ce fac jăluitorii răzăși, pentru înpresurare(a) ce ar fi pătimind moșiia lor Vrăghiiască. Drept aceia scriem și poroncim domniia me d(umnea)v(oastră), să mergiți la stare(a) locului, unde în ființa jăl(uito)r(ilor) și a pârâtului Cărgi <Cârjă> i a altora megieși, ci va ceri trebuința, fiișticare cu toate scrisorile, să cercetați cu amăruntul, și dovedindu-să că moșiia jăl(uito)r(ilor) pătimește vreo înpresurare, ori dispre pârât sau dispre alți megieși, să o scoatiți di supt toată înpresurare(a) cu rădicare și a planului, stâlpindu-o și cu pietri pe la locurile ce va ceri trebuința, dând și mărturiie hotarnică iscălită pe obiceiu; Iar dacă la cercetare(a) și hotărâtul ce veți face, va naște pricină de nemulțămire dispre vreo parte, atuncea la locurile de pricină cu pietri nu veți stâlpi, ce dând mărturii cu arătare(a) pricinilor pre largu, cum și hartă cu bună închipuire de stare(a) locului, să-i sorociți ca să viie la divan.

1828 ghenari 25

Canta vel log(o)f(ă)t.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 794/68-69, f. 2. Original.

627 **1828 februarie 5**

Copiie
Vistiriia

Către cinstita isprăv(nicie) țin(u)t(u)lui Fălciiului

Dum(nealu)i spătar(ul) Alecu Roset, stăpânul moșiei Sămenéștii de la acel țân(u)t, au făcut arătari vistirii că un Costandin Croitoriul, ce este slugă a moșiei, nu s-ar fi supuind la datoriile lui, aducând feluri de supărări dum(i)s(ale) și au cerut ca în locul său să de(a) pi Ion Teletin. Deci să scrii dum(nea)v(oastră) ca dând în bir pi cel întâi, Costandin Croitoriu, să să sco(a)tă cel de al doile(a), Ion Teletin, și să să lasă slugă a moșâi, dând poroncă și lăcuitorilor a nu-l supăra mai multu întru nimică și cât de puțân.

1828 fev(ruarie) 5

Aceasta scoțindu-să de pi ce(a) adivărată, s-au încredințat.
Ioan Cuza post(elnic) <m.p.>.
Crupenschi spat(ar) <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, dosar 4 / 1828, Tr. 628, Op. 689, f. 8. Copie.

628 **<ante 10 martie 1828>**

Pre cinst(ite) și mult milostivi stăpâni părinti visternic.

Cu mari plângiri jeluim milii și bunătății dum(i)tali, noi satu(l) Albeşti i Cornii, din ținutul Fălciului, pentru greutățili și beilicurili ci tragim noi, fiindu că toati satili ci sânt p(r)inpregiurul nostru sânt toț(i) puș(i) scutelnici, și acum or(i)ci b(e)ilic vini tot la noi vini, că ast(ă) toamnă am carat trii rândur(i) fân aice la Iaş(i), diosăbit și la Huşiş[1] (!), și cari di beilic la Iaş(i) și la Huş(i), și diosăbit am mai carat do(u)ă stogur(i) di fân a unui crâșmar la Cordin(i)[2] și do(u)ă stogur(i) fân la Huş(i) tot di beilic, cum și cari di beilic dăm la Huş(i) și la Iaş(i), și mai ducim la Huş(i) pi toată săptămâna câti treizeci, patruzeci cară lemni, și ni-au chicat boi(i) di tot și numai avem cu ci să ni mai hrănim, că noi n-am putut ara, nici o braz(dă) di toamnă și nici în iastă primavară n-avem cu ci ara, că ni-au chicat boi(i) di tot, și mai avem cinspre(ze)ce podur(i) tot în spatili noastri, și mai esti acum podul ce-l lungu să-s(e) prifacă iar în spatel(e) nostru, și zapciul în toati zilili est(e) în sat și numai putem dovidi că au fost oști rusești și turcești, și încă tot ca acum n-am pățit ci pățim acum.

Părinti visternice cu lacrăm(i) cădem la mila bună(tă)ții dumital(e) să fim și noi sloboz(i) di a ni supuni scutelnici că numai putem ține atâte(a) greutăț(i) ci avem, că au rămas să ni luăm copii în spati și să ni ducim încotro ni-ar duci ochii, iar fiindu aruncat și pe scutelnici, atunci om tragi și noi ci-a tragi un ținut, și mar(e) pomană va rămâne în veci; și-acu(m) ni-au pus di-am mai făcut 7 stânjini lemni vor(ni)cul Alecu Grecean călugărului tot di beilic.

Pre plecaț(i) la mila dum(i)tale, noi tot satul Albeștii i Cornii din ținutul Fălciului.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4, f. 54, original; Vel vistiernicul Ghica trimite jalba locuitorilor din satele Albești și Corni Isprăvniciei ținutului Fălciu la 10 martie 1828; vezi ibidem, f. 53.

---

[1] Huși.

[2] Cordeni.

---

629 **1828 martie 12**

Noi Ioan Sandu Sturdza v(oe)v(o)d, cu mila lui Dumn(e)zău, domn Țării Moldaviei

Iubitoriule de Dumnezău și rugătoriul nostru, pre svințâe ta chir Meleti(e), episcop al Svintei Episcopii Romanului. Pentru casâle din Eș ci-au fost a sulger(ului) Vasâle Anastasâu și di către companeoții boeri cumpărându-să pentru șiderea Agenții la trecutul an 1815, după ci bisărica din Eș, cu prăznuire Naștirii Maicei Domnului, numită Tălpălarii, s-au dat metoh Svintii Episcopii Hușului / undi theofilie voastră v-aț(i) aflat atunce episcop / di către boerii companioț(i), s-au făcut danie arătatei bisărici cu rămășiță de 16520 lei datorie din cumpărare casălor, ca să să plătiască di către aceiaș(i) bisărică.

Cercetându-să cu scumpătate încărcătura și scăderia acii datorii, s-au luat pliroforii că di către dum(nea)l(o)r boerii epitropi ai pominitei bisărici în plata acii rămășiță de datorie, s-au întrebuințat 5000 lei bani gata ci au fost avut bisărica, cum și chirie acelor casă până la anul 1817 dec(em)v(rie), cari scăzându-să din soma datoriei mai sus însămnată, n-au rămas mai multă datorie din toată ace soma de 16520 lei, decât numai 5580 lei, pentru cari la 1818 maiu, după cerire sulger(ului) Vasâle ca să i să plătiască bani, Dipartamentul au scris theofilii voastre ca să urmaț(i) plata aciștii rămășiță, sau nevrând a răspundi rămășița aceasta, s-au făcut cunoscut ca să triimitiț(i) danie să să dei la alt loc cari să răspundă banii.

După cari iarăș după trecire de o lună la 1818 iuni 28, au mai adaos Dipartamentul a vă scrie pentru triimitire rămășiții și că s-au găsit un epochimen ci voești a înprumuta cu ace sumă a rămăși(ți)i cu amanet(ul) scrisoril(o)r casâl(o)r. Pentru cari s-au făcut cunoscut theofilii voastre ca să triimiteț(i) un sânet cu loc dischis pentru numile înprumutătoriului.

După aceasta dar înștiințare și cerire a Dipartamentului, theofilie voastră a-ț(i) avut lesnicios prilej a înprumutării rămășiții datoriei în monedă de lei precum să ceri, fără să trebuiască altă înprumutare mai cu multă însărcinare pentru bisărică, când împrumutătoriul era găsit di către Dipartament, și pentru aceia supt nici un cuvânt nu poati fi binecuvântată nici priimită socotiala ci a-ț(i) dat în disfacire theofilii voastre, cu cari ace socotială a-ț(i) lăsat pe noul episcop în răspundire de 600 galbini și 15 lei, carele fiind că nu i să încredințasă atunce scrisorile svintii bisărici și a casăi aciștie întru nedumerire pricinil(o)r și a încungiurăril(o)r di mai înnainte au și dat sânet de înprumutare către dum(nea)l(u)i aga Costandin Carp, dar după ce i-aț(i) dat scrisorile.

Apoi luând deplină pliroforie de însărcinare ci s-au făcut în pricina aciștii rămășiță a datoriei, cu drept cuvânt s-au îndemnat a ceri și a să disface de mitohul arătat, rămâind în socotiala theofilii voastre toată sarcina greutăţii făcută ace rămășiță, căci de vremi ci Dipartamentul au găsit ipochimen înprumutători în lei, n-au fost trebuință a să face împrumutare de la came(na)r Spiriu în galbini, la cari să să însărcineză și dobânda iarăș în galbini.

Și pentru aceia altă socotială nu poati mijloci întru aceasta, decât precum în gios să însămniază, întemeiată pe chipul înprumutului ci au fost găsit Dipartamentul în lei, adică:

Lei	Bani	
5580	-	Rămășița datoriei la 1818 ghen(a)r după cuprindere cărții Dipartamentului din 1818 maiu.
2007	-	Dobânda acestora până la (1)820 dic(em)v(rie) pe 3 ani.
7587	-	Fac.
4500	-	Să scadi chirie casâl(o)r pe 3 ani de la 1818 și până la 1820, ci s-au luat de theofilie voastră precum să adiveriază din socotiala ci a-ț(i) dat la mutaria Episcopiei Romanului la 1826 iuli(e).
3087	-	Rămâni toată datorie.
2037	-	Dobânda acestora de la (1)820 până la (1)826 iuli(e), când v-aț(i) mutat la Roman.
5124	-	Rămâne lămurita driaptă datorie bisăricii la (1)826 iuli(e) și nu mai mult plătită de theofilie voastră, cu cari bisărica va rămâne îndatorită cu răspundire fără altă adăogire.

Iar pentru că nivrând a urma punire la cale a Dipartamentului pentru chipul împrumutării, v-aț(i) îndemnat cu necruțare a vă împrumuta în galbini. Aceasta stă în socotiala theofilii voastre a fi răspunzător și platnic, fiind că theofilie sa Episcopul Hușului s-au disfăcut cu domniasca noastră hotărâre de acest mitoh și di toati însărcinările lui.

Vi se faci dar cunoscut cu hotărâre îngrijâre plății adăogire făcută în sarcina datoriei a rămășiții arătate și urmaria plății bisăricii către theofilie voastră a somii însămnată de 5124, ci să socotești plătită de theofilie voastră, nepriimind dreptul cuvânt altă socotială decât aceasta ci să însămniază mai sus.

Așadar cartia aceastaa domnii noastre va fi de cunoștință și îndemnare ca sânetul de 600 galbini să să întoarcă numaidecât theofilii sale episcopul Hușului înnapoi dinpreună și cu dobânda ci s-au plătit pentru dânsul, rămâind ace datorie în socotiala theofilii voastr, și aceasta să să urmezi niapărat cu deplină pliroforie noastră prin dum(nea)l(u)i vel log(o)f(ă)t a țării.

1828 mart(ie) 12.
L(ocul) p(eceții) g(ospo)d.
Vel log(o)f(ă)t.

S-au posläduit din cuvânt în cuvânt și fiind întocmai cu or(i)ginalul s-au adeverit de către noi.

1828 mart(ie) 14.
Veniamin mitropolit Moldaviei <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: 1828 mart(ie) 12.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 502/21. Copie din 14 martie 1828, difolio.

---

630 **1828 martie 13**

Noi Ioan Sandu Sturdza v(oe)v(o)du, cu mila lui Dumn(e)zău, domn Țării Moldavviei.

Facem știre cu această carte a domnii mele că de către boerii companioț(i) din Eș(i) cumpărându-să de veci casâli ce au fost a sulgeriului Vasâli Anastasău pentru șidere Aghenții la trecutul an 1815, după ce bisărica din Eș(i) cu prăznuire Naștirii Maicii Domnului, cu numi Talpalarii, s-au dat metoh Svintii Episcopii Hușului în vreme când să afla episcop acei eparhii theofilie sa Meletie Romanul, de către boerii companioț(i) s-au făcut danie arătata casă pomenitii bisărici Talpalarii cu rămășiță de 16520 lei datorie din cumpărătura casâi, ca să să plătiască de bisărică; Când atunce de către boerii epitropi a bisăricii în plata acei rămășiță de datorii s-au întrebuințat 5000 lei bani gata ce au fost avut bisărica, cum și chirie acelor casă pân(ă) la 1817 dec(em)(brie), și s-au micșurat rămășița datorii în sumă de 5580 lei, pentru care la 1818 mai, după cerire sulgeriului Vasâli ca să i să plătiască banii.

Departamentul după întâia înștiințare ce au făcut theofilii sali proin episcop Hușului ca ori să triimată cusurul banilor sau nevrând să triimată danie, să să dei la alt loc care să răspundă ace rămășiță. Apoi al doile după o lună prin osăbită înștiințare i-au făcut cunoscut că s-au găsât ipochimen.

Theofilie sa însă în loc să urmeză punere în lucrare acestui neînsărcinătoriu chip, cu de înprotivă urmare, prin osăbită înprumutare în monedă de galbini și cu dobândă iarăș în galbini, au pricinuit sporire rămășițâi de datorie a bisăricii cu înpovărare ce au închipuit feliul monedii fără a fi neapărat și de nevoe; de vreme ce chipul cel mai lesnicios și fără înpovărare cu feliul monedii era aflat de către Departament și dat în știința theofilii sale.

Și la mutare în Episcopie Romanului în desfacire socotelil(o)r s-au însărcinat socotiala dată cu 600 galbini și 15 lei datorie ca să răspundă theofilie sa Sofronie, noul episcop al Hușului pentru bisărica Talpalarii.

De care această sumă arătată de galbini, fiind că atunce nu i să încredințasă nici scrisorili bisăricii, cum nici scrisorili casâi, întru nedumirire pricinilor precum au urmat mai înnainte, theofilie sa noul episcop au dat sânet ca de o driaptă înprumutare către d(umnealu)i aga Costin Carp. După ce însă i s-au dat scrisorili, pliroforisându-să de chipul înpilării sumii de datorie a bisăricii că din 5580 lei în urmare înlesnirii ce au fost găsât Departamentul, s-au înpovărat în soma de 600 galbini și mai bini, îndată prin cercetare și socotința opșteștii adunări cuprinsă prin anafora și prin domniasca noastră hotărâre cuprinsă prin întăritură, s-au desfăcut de metohul arătat și de toate însărcinările lui ce s-au făcut din alunecare.

Pentru că după cu amăruntul cercetare făcută și acum, pe temeiul chipului de înprumutare aflat de către Departament nu să poate cunoaște altă mai mare soma plătită de theofilie sa Meletii prin Episcop(ia) Hușului pentru ace bisărică, decât numai 5124 lei cât adică să lămurește driapta socotiala rămășițâi în lei, precum au fost, care sumă după desfacere theofilii sali noului episcop a Hușului, rămâni pomenita bisărică întru răspundire către proin episcopul Hușului. Iar adăogire somii aceștii datorii făcută prin moneda galbinilor, aceasta rămâni în sângură socotiala theofilii sale chir Meletie, episcopul Romanului, pentru neurmare chipului celui mai lesnicios ce s-au fost găsât, precum prin deosăbită a noastră domniască carte s-au făcut aceasta cunoscut theofilii sali ca să urmeză îngrijâre plății acei adăogiri neapărat, și întoarcire înnapoi theofilii sali noului episcop a Hușului sânetul dat acel de 600 galbini, cum și dobânda câtă s-au plătit pe ace soma și în ace monedă.

Drept aceia după încungiurările pricinilor pentru sânetul dat de 600 galbini și 15 lei întru nedumirire chipului înpovărării, precum cu opștiasca socotință și hotărâre noastră s-au desfăcut pe theofilie sa chir Sofronii, episcopul Hușului, de această bisărică și de toate însărcinările ei. Asămine hotărâm desfacire și nesupărare theofilii sali și pentru sânetul dat de 600 galbini, rămâind a să întoarce exoflisâre acestui sânet către theofilie sa proin Husiu, după cum cu hotărâre s-au și scris.

Și spre aceasta s-au dat carte domnii mele pentru desăvârșită desfacire de tot și de toate însărcinărili.

1828 mart(ie) 13.
Vel log(o)f(ă)t.
Trecut.
<Pe verso-ul filei a doua>: 1828 mart(ie) 13.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 502/22. Original, difolio, sigiliu oval.

631 **1828 martie 17**

Cătră cinstită Logofeții cea mare!

Priimind cu plecăciune luminată carte măriei sale lui vodă, am înțăles cele cuprinse în pricina datoriei beséricii Tălpălaril(o)r din Iași, metohul Sf(intei) Episcopii Hușului. Pentru care înștiințăz cinstitei Logofeții că cu hotărârea ce mi să pune înnainte, mă cunosc foarte asuprit, mai vârtos că la o pricină ca aceasta dacă s-au dat în giudecata politicească, socotesc că au fost de cuviință de a fi și eu chemat de față sau măcar întrebat, având îndestule cuvinte și dreptăți dinprotivă.

Deci rog pe cinstita Logofeție ca să binevoiască a arăta măriei sale lui vodă de a fi păsuit cu o vade ce să va socoti pân(ă) ce îmi voi pute găsî și cele trebuincioase, ca atuncea să pot veni și eu de față spre a-mi da răspunsurile și dovezile ce am.

1828 martie 17.

Meletie episcop Roman(u)lui <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua>: 1828 mart(ie) 17.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 502/23. Original, difolio.

---

632 **1828 martie 27**

Noi Ioan Sandu Sturza v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău, domnu Țării Moldaviei. Să faci știre cu aciastă carte a domniei mele că prin jaloba ce mi-au dat rugătoriul nostru, sfinție sa iconomu(l) Costandin Cocu, din târgu(l) Bârladul(u)i, au făcut rugăminte ca să ni milostivim domnie me și să-i facim oareşcare cuprindere de miluire și agiutori spre înlesnire întru petrecire(a) sa ca unul ce nu ari de nicăire nici un agiutori, țiind însărcinat și cu casă gre(a) de copii.

După cari jalobă încredințându-ne domnie me de adivărul arătăril(o)r sali, am binevoit a nu-i treci cu vedere(a) rugăminte(a) ce ni-au făcut, și dar milostivindu-ne asupra sa, i-am făcut miluire și hotărâm ca la vreme(a) slujbii rusumatului visteriei, a vădrăritului, să aibă a scuti de banii vădrăritului vinul cât va (i)eși din adevărate viile sale, precum și douăzăci liudi, oameni streini, ce-ș(i) va pute(a) găsî și aduce de acum înnainte de piste hotar fără nici un amestec de vreo dare cu lăcuitorii țării, nefiind din cei strămutaț(i) de la un loc la altul, nici din cei fugiț(i) la baltă sau aiure piste hotar și întorș(i) la urma lor, adiveriț(i) fiind prin mărturie dum(i)l(or)sale dregătoril(o)r de margine, pe unde au trecut că sânt străini cu adevărat și fără nici un amestec, făcându-i și vister(iei) cunoscuț(i), să aibă a-i scuti în urmare, cum să scutesc și alți asămine bejinari, oamini străini, spre a fi pentru slujba casăi sale. Pentru cari poroncim tuturor cum să cuvine a să urma întocmai precum mai sus să hotărăşti.

1828 mart(ie) 27
Vel vist(iernic).

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CXLIII/159. Original.

---

633 **1828 aprilie 13**

Vistieriea
Cătră cinstita isprăv(ni)ci(a) țin(utului) Fălciiului

Fiind că măriia sa vodă ceri neapărat acum cărțili privilegheților și hrisoavili ce să aflã la acel țin(u)t, să scrie dum(nea)v(oastră) ca îndată după priimire(a) aceștii cărți să triimetiți toate cărțili și hrisoavile ce vor fi strânsi pără acum, fără a să faci cât de puțină întârzâere, și pentru câte nu vor fi strânsi încă, vor rămâne diecii vist(ie)riei ce sânt rânduiț(i) ca să le aducă cu ghenia, mare grăbire aice. Smintială să nu să facă, ce cu poçta viitoari să li triimiteț(i) negreșit.

1828 apr(ilie) 13

<ss> (...) vel vist(iernic).
Vistierie
Către cinstitta isprăv(ni)ci(e) țin(utul) Fălciiului.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, dosar 4/1828, Tr. 628, Op. 689, f. 13. Original.

---

634 **1828 mai 10**

Noi care mai gios ne vom iscăli încredințăm prin această mărturii ce dăm la mâna domisale Pavăl Lazarovici, supus austrecesc, pentru necinste(a) ce au suferit de la un pah(arnic) Gavril Miluși în vreme(a) facerei posmagului, luându-i dou(ă) calfe de la dughe(a)na pitarii ce u are în fața uliții, carile el nu s-au pus de pricină, în urmă au venit să-i ei și faena; el văzând una ca această sâlă s-au dos la nace(a)lnicu(l) lui și făcându-i arătare i-au dat un om ca să me(a)rgă să spui zapceilor să nu-i ei făina, fiindcă acei făină o ave(a) pentru grejile răposatului tatul lui, și cându s-au dus el la dughe(a)nă, îi luase făina to(a)tă, nefiind el fața, unde el au avut șasă sute ocă făină, și dugându-să la domnelui pah(arnicul) Gavril ca să-i dei fitanții de 600 suti ocă făină, dumne(a)lui i-au arătat că numai 400 suti ocă făina au fost luată; el au răspuns, nefiind el fața, cum au putut a lua faina, atunce domnelui pah(arnicul) au început a-i da palme în uliță și sudoindu-l și ba(t)jocorindu-l în tot felul, iar numitul fiind plin de jale, necinstindu-l, a(l)tă n-au putut a mai răspunde nimic. Noi îi dăm această mărturii lă mâna numitului Pavăl Lazarovici, și de este sarac de părinți, dar necinstit nu po(a)te fi, ca unul ce n-au avut nici o vinovății, fiind că nu numai pe numitul au nicinstit, dar și pe noi toți neguțitori(i) rămânem necinstiț(i).

(1)828 mai 10

<ss>
Și eu Eni Săoșer (?) sânt fața.
Alecsa Geles am fost fața.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4/1828, f. 35. Original.

---

635 **1828 mai 20**

Comisiia îndestulării oștil(o)r înpărătești!
Căreă cinstita Isprăv(ni)cii ținut Fălciiul!

La 20 apr(ilie) s-au scris dum(nea)v(oastră) ca să faceți catagrafie de toată pâine(a), fânul vechi, horelca, spirt și șum, ce să află în ținut(u)l acela, precum și de câtă pâine poate fi trebuitoare pentru hrana lăcuitorilor ținut(u)lui până la pâinea acea nouă, și s-au însămnat hotărâtă vade ca în 15 zili să o triimiți la această comisie. La 12 maiu s-au scris dum(neavoastră) de iznoavă ca în vade de trei zili negreșit să triimiteți catagrafiia poruncită și cu lămurirea cerșută. Dum(nea)v(oastră) nici după una, nici după alta, nu ați fost următori. Acum dar de al treile(a) și ce(a) mai de pe urmă dată, să scrie iarăș dum(nea)v(oastră) ca după priimire(a) cărții aceștiia în vade de trei zili negreșit să triimiteți catagrafiia aceasta cu rânduiala mai înainte însămnată dum(nea)v(oastră), căci netrimițându-o mai mult nu să va scrie dum(nea)v(oastră), ci să va înplini hotărârea arătată încă prin cele întâi cărți, adecă a fi supuși giudecății oștenești.

1828 maiu 20
Masa al 2 ^{li}

No. 150
Maiu 20
Pentru zaheri, fân și holercă.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, dosar 4/1828, Tr. 628, Op. 689, f. 5. Original.

---

636 **1828 mai 29**

Copie

Cătră cinstita Visterie Moldavvii!
Epitropii casăi răpos(a)t(ului) vor(ni)c Șarban Negel

Lăcuitorii de la târgul Fălciiul, moșie răp(o)s(a)t(ului) vor(ni)c Șarban Negel, prin tânguirile ce fac către noi epitropii casăi d(umnealui), ticăloasa lor stare aflându-să în picioarile trecirii oștilor, arată că în trecutile zâle ce au trecut 12 mii călăreți și au șăzut acolo trei zâle și trei nopți, ei au rămas acolo fără pasăre, fără făină și struncinați foarte; și fac rugăminte ca spre oareșicare ușurinți, de vreme ce ei sânt la acel loc și parte au nelipsât, aflându-să acolo șăzători soldați păzători podului ce este întins, să fiie nesupărați măcar de cerire de la dânșii de cară cu boi, căruți cu cai și salahori la întâmplitoarile ceriri, întâmpinându-să aceste de către satile ce sânt înpregiur. Deosăbit fiind că din pricina trecirii oștilor au rămas și fără fânațe acest târgu, și casa este nevoită a-i îndemâna cu fânați pentru hrana vitelor lor de pe moșie Mălăeștii tot a casăi, ne rugăm să binevoiască ca prin cercetare(a) dum(ilor)sale dregătorilor pentru cât fânațe vor ave(a) trebuințe acei lăcuitori să li să dei de pe moșie Mălăeștii, rămâind nescutită de analogon, căci întru acest chip casa nu va fi în stare a-i înlesni și vor rămâne ei fără fânață trebuincioas(ă) la vitile ce au.

1828 mai 29

Costache Conache vor(ni)c.
Canta post(elnic).

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4, f. 51, copie; Comisia îndestulării oștilor împărtești trimita jalba isprăvniciei ținutului Fălciu la 31 mai 1828; vezi ibidem, f. 50.

---

637 **1828 iunie 6**

Visterie Cnej(iei) Moldavviei
Cătră cinstită Isprăvnicie țin(u)t(ului) Fălci(u)

De la lăcuitorii ci aduc zahereli(le) rânduite la magazale, precum și di la acei ci merg în gios la lagărul de la Hagi Căpcean, s-au luat jalobi că di către stăpânii și orândatarii moșiil(o)r li să fac feliuri di înpotriviri neîngăduindu-i nici într-un chip a poposî pe moșii și a-și pășuna boii pe imașurile cele slobode. Pentru aciasta dar să scrie dum(nea)v(oastră) ca să faciț(i) cunoscut tuturor de opștie stăpânil(o) de moșii, moșinașil(o)r și posăsori din cuprinsul acelui țin(u)t ca să nu fie mai mult înpotrivitori avându slobodă voi(e) cărăuș(ii) aceștie a pășuna boii pe imașurile acele slobode fără a fi supăraț(i) cu cerire di vreo plată, și di priimiri(a) cărții să triimetiți răspunsu.

1828 iunie 6

Înpreună lucrător стацкий советник <ss> Pavel Pizani.
<ss> (…) vist.
Mad. ecstracteriei <ss> C. Grigoraș.

<Pe verso>: No. 124 / iuni(e) a Vistieriei / Pentru că lăcuitorii ci duc zaherali la lagăr(ul) di la sat Hagi Cupcean poposând pi unili din moșâi, nu s-ar fi îngăduind de către stăpânii moșâilor.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4/1828, f. 56-56v. Original.

638 **1828 iunie 10**

Comisia îndestulării oștil(o)r înpărătești
Către ci(nsti)ta Isprăvniciia țân(u)t(ului) Fălciiu

S-au văzut răspunsul ce faceți dum(nea)v(oastră) prin raportul din 6 iuni(e), supt No. 70, pentru un cantaragiu cu un cântariu, ci s-au scris dum(nea)v(oastră) ca să-l așăzaț(i) vremelnicești la magazaoa Fălcii. Deci fiind că cântariu(l) s-au triimis de aice, să scrii dum(nea)v(oastră) ca să tocmiț(i) numai un omu cu științi de cântărit cari să stei de a purure la magaza pentru măsurătoare(a) zaharelii, și spre știința comisiei veț(i) face cunoscut tocmala ce veți alcătui cu dânsul.
Презцдател стацкий советник <ss> Pavel Pizano.
<ss>
<ss>
1828 iuni(e) 10

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, dosar 4/1828, Tr. 628, Op. 689, f. 25. Original.

639 **1828 iunie 11**

No. 161
Visteriia Cnejiei Modavviei
Către cinstita Isprăv(ni)ci(e) țânut(u)l Fălciiului

S-au văzut cele cuprinsă prin înștiințare(a) dum(nea)v(oastră) din 6 a următoarei luni sept(embrie), (?) No. 81, că mulți din lăcuitorii acelui țân(ut) nu să supun la lucrul zilil(o)r după ponturi către stăpânii moșiilor, precum și la săvârșire(a) poroncil(o)r și asupra dezlegării ce cereț(i) să răspunde că dum(nea)v(oastră) ca niște dregători ce aveți știință de îndatorire(a) lăcuitoril(o)r să-i și supuneț(i) după cuviință, atât la facere(a) boirescului, cât și la înplinire(a) poruncil(o)r, atât către unile, cât și către celelante, cu chipul cuviincios, încât și datoriile să-ș(i) cunoască, dar în deznădăjduire să nu vie.
1828 iunie 11
Înpreună lucrător statdschii sovetnic.
<ss> Pavel Pizani.
<ss>
Madeoa ecstracturil(o)r.
No. 161 a vistieriei / Pentru lăcuitori, ca să să supui la lucrul zâlilor boierescului.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, dosar 4/1828, Tr. 628, Op. 689, f. 11. Original.

640 **1828 iunie 11**

Comisiia îndestulării oștil(o)r înpărătești
Cătră ci(nsti)ta isprăvniciia țân(u)tului Fălciiu.

S-au văzut răspunsul cu faciț(i) dum(nea)v(oastră) prin raportul din 6 iuni(e), supt No. 70, pentru un cantaragiu cu un cântariu ci s-au scris dum(nea)v(oastră) ca să-l așăzaț(i) vremelnicești la magazaoa din Fălcii. Deci fiind că cântariu(l) s-au triimis de aice, să scrii dum(nea)v(oastră) ca să tocmiț(i) numai un omu cu științi de cântari cari să stei de a purure la magaza pentru măsurătoare(a) zahirelii și spre știința comisiei ve-ț(i) faci cunoscut(ă) tocmala ce ve-ți alcătui cu dânsul.

<ss> Pavel Pizani.
<ss>
<ss>
1828 iuni(e) 11
Madeoa zahirelii <ss>
<Pe verso>: Ca să să tocmască un cantaragiu la magaza.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4/1828, f. 25-25v.. Original.

641 **1828 iunie 12**

Cătră cin(s)t(it)a vist(ierie) a Cnejăei Moldaviei

Spat(arul) Costandin Matheu
Plecată jalbă

La satul Urlații, din țânut(ul) Fălciiulu, carii prin zapis încredințat de ispravnici pentru așăzarea scutelnicilor pe un an de zile la mini, a cărora vade acum la 16 a următoarii luni iunie să și înplinește, am a lua răm(ă)șiță de cinci sute șasăzăci lei, după însuș îndatorirea zapisului mai sus arătat. Rog pe cin(sti)ta vistirie să binevoiască (…) prin o poruncă către dum(nealo)r boerii dregători a țânutului să mi să înpliniască bani(i) sau prin triimisă volniciia cu copil di casă.

1828 iuni(e) 12

<ss> Costandin Matheu spat(ar).

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4/1828, f. 31. Original.

642 **<1828 iunie 12>**

Cu plecăciuni mă închin dum(nea)v(oastră)

Din alăturata cartea cinstiti visterii și jaloba mea ce este închisă într-însa pe larg veți lua pliroforie de cerirea mea de la patruzăci lăcuitori din satul Urlații de la acel țin(u)t, ce prin zapis încredințat de Isprăvnicie i-am avut scutelnici cu cartea visteriei pe anul ce să înplinește acum la 16 a lunii aceștie, a cărora tocmală și zapis au fost săvârșită prin dum(nea)lui stol(ni)c(ul) Grigorie Butucea / aflându-să atuncea samiș țin(u)t(ului) / pe carele și acum l-am poftit ca să facă cunoscut dum(nea)v(oastră) și mi-au făgăduit că va sta întru lămurirea și sfârșirea socotelii și a rămășiții banilor ce am să mai eu de la arătații scutelnici. Pentru aceasta poftesc dragostea dum(nea)v(oastră) să binevoiți ca după cuprinderea zapisului mieu ce este în mâna lor iarăși încredințat de

Isprăv(ni)ci(e) și întocma cu cel din partea lor la mâna mea, scăzindu-să ceia ci au dat după însuși săneturile meli, rămășița ce va fi să le înpliniască de la dânșii și încredințându-să în mâna dum(i)sali stol(ni)c(u)lui mi-i va trimite înpreună cu zapisul cel din partea me(a) și voiu trimite și eu pe a lor, iar vrând să mai fie și pe alt an, vor veni doi din fruntași și vom face altă alcătuire. De aceasta rog având și cinst(it) răspunsul dum(nea)v(oastră), și sânt

Al dum(nea)v(oastră) plecat și slugă,
Costandin Matheu spat(a)r <m.p.>.

Cinst(i)ți dum(ilo)rsale boerilor isprav(ni)ci de țin(u)t Fălciiului, cu plecăciuni / la Huși.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4/1828, f. 32-32v. Original.

---

643 **1828 iunie 20**

Comisâia venituril(o)r monastirești
1828 iuni(e) 20
No. 50

Către cinstita Isprăvnicie țin(u)t(u)lui Fălciiu

După înalta voință a pre puternicului monarh, ace(a) cu milostivnecă năstăvire pentru svintele monastiri, înalt exelenție sa deplin înputernicitul prezâdent a Divanurilor Cnejâei Moldaviei și a Valahiei, d(umnealui) grafpolen prin predlojănie sa însămnată din 14 a trecutii lună maiu, supt No. 448, au rânduit înadinsu comisâe alcătuită din cilenurile bisăricești și politicești, cu povățuire ca prisosul veniturilor averilor greco-mănăstirești ce să vor lămuri piste cheltu(i)elile uneltirii spre înființare(a) acelor venituri, adunându-să și păstrându-să să să triimată la bancul Odesăi. Deci spre înplinire(a) aceștii poronci care privești către folosânța svintelor mănăstiri din giosu, după înpărătiasca îndurătoare voință, urmiază neapărat ca orândatorii tuturor moșiilor și a altoru acareturi monastirești pentru câștiul moșiilor și acareturilor ci țiu în orândă, să să adresarisască pentru răspundire(a) banilor către comisie. Și dar fiind că și la acest țin(ut) al Fălciiului sânt câteva moșii monastirești vândute la orândatori de la Svântul Gheorghii, ce au trecut, pe vreme de trei ani, cinstita isprăvnicie va însămna către fieșticare orândatoriu înadinsu poroncă și publicarisâre de obștie ca banii câștiuril(o)r Sfântului Dimitrii, cum și câți vor mai ave(a) rămășiți din câștiul Svântului Gheorghii trecut, fără știre(a) și hotărâre(a) comisâii, volnice nu sânt a slobozî banii către nime, și că la de înpotrivă urmare vor fi răspunzători de orice întâmplare, ci să să adresască către comisâe, ca de la dânsa să ei povățuire(a) cuviincioasă. Această înștiințătoare publicarisâre să li să facă în scris, și de la dânșii să să priimască și răspunsuri de priimire(a) poroncii, care cu răportuire(a) cinstitei Isprăvnicii către comisâiia de întocmai urmare să alăture(a)ză și acele răspunsuri, pentru ca dacă orândatorii supt orice pricină vor urma di înpotrivă să le fii știut că au să fie în de iznoavă răspundere banil(o)r câștiului. Pentru care spre știința d(umni)l(or)v(astre) de moșiile greco-monastirești câte să află la acel țin(u)t să alăturiază d(umni)l(or)v(astre) izvodu ca către acei orândatori ce le țin în orândă să îndreptați aciastă publicarisâre și poroncă.

<ss> Meletie, episcop Roman(u)lui.
<ss> (...) log(o)f(e)t.
<ss>

Moșiile greco-monastirești de la țân(utul) acesta.
No.
1. Parte din Tătărăni, asupra Schitului Hadâmbul.
1. Vetrișoi(a), sărd(a)r(ul) Ioniț(ă) Hotineanu.
1. Gușății[1], stol(ni)c(ul) Grigori Rizu.

1. Raiu i parte din Ghilami și parte din Bursuci, Hrâste Camburu.

Comisâia vinituril(o)r moșâilor monastirești.
Pentru câteva moșâi ca să nu de(a) banii la alțâi, ci la această comisâe.
Cătră cinstita Isprăv(ni)cie țânutului Fălciiului.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, dosar 4/1828, Tr. 628, Op. 689, f. 12-12v. Original.

---

[1] Gușiței, astăzi în comuna Dimitrie Cantemir.

644 **1828 iunie 30**

No. 353.

Visteriia Cnejiei Moldavviei.
Cătră cin(stită) Isprăv(ni)ci(a) ținut(u)l(ui) Fălciului.

Din cuprindire(a) alăturatei jalobe ce au dat lăcuitorii birnici din satul Șulete(a) de la acel țânut, pre larg vă veț(i) pliroforisî de arătare(a) ce fac, că din numărul lor ar fi lipsând morți, și fugiț(i), precum și unii din ficiorii lor s-ar fi s(up)us (?) pe la bo(i)eri, cari să scutesc. Să scrie dum(nea)v(oastră) ca să cercetaț(i) câț(i) lăcuitori să află în ființă, câți lipsăcu morți și fugiți, și acei ci să scutesc de sânt din birnicii lor, și cu drit să scutesc. De care făcând lămurit izvod să-l triimiteț(i) la vist(ie)rii, după care veț(i) ave(a) răspunsu de urmare.

1828 iuni(e) 30

Înpreună lucrător стацкий советник <ss> Pavel Pizani.
<ss> (…) vist.

<Pe verso>: Visterii / No. 353 / 1828 iuni(e) 30 / Pentru lipsiții din sat(ul) Șulete(a), morți, fugiți, cum și unii din ficiorii lor ce sânt supuș(i) la bo(i)eri, după jaloba ci au dat, să-s(e) cercetazi.

Visteriia Cneji(ii) Moldavviei. / Cătră cin(stita) isprăv(ni)ci(e) ținut(u)lui Fălciului. / No. 353. / Fălciiu.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4, f. 98-98v. Original.

645 **1828 iulie 4**

Comisâia Îndistulării Oștilor Înpărătești
Cătră cinstita Isprăv(ni)ci(a) țân(utului) Fălciiu!

Din jaluba și mărturiia alăturată a supusului austricesc Pavel Lazarovici, vă veți pliroforisî dum(nea)v(oastră) di pricina ci au urmat între jăluitori și dumi(sale) pah(a)r(nicul) Gavril Miloș. Pentru aceasta să scrii dum(nea)v(oastră) ca să cercetați cu amăruntul pricina aceasta în ființa și a starostilui di sudeți ci esti rânduit acolo din poronca cinstitului Consulat al Rosăii și dacă urmare(a) dum(i)s(ale) pah(a)r(nicul) va fi înpotriva bunii orându(i)eli, să vă sârguiți ca să-s(e) înpaci spre a numai urma pretențâi din parte(a) jăluitorului.

Презцдател стацкий советник <ss> Pavel Pizani.
Член Красников
<ss> (…) vist.
<ss>
(1)828 iuli(e) 4
Madiaua zahereli <ss> M. Corne sard(a)r.

<Pe verso>: În pricina lui Pavăl Lazărovici cu dum(nea)l(ui) pah(a)r(nicul) Miloș.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4, f. 33. Original.

---

646 **1828 iulie 6**

Cătră cinst(it) Divanul Cnejii Moldavii
Vorn(i)c(ul) Ioan Miclescu

Moșie Chirceștii a casăi răposatului spat(a)r Alicsandru Hrisoverghii ce o ari la țin(u)t(ul) Vasluiului să înpresoară pentre pietrile hotară cât cu o bucată de loc de către dumn(ea)lui spat(a)r(ul) Săndulachi Miclescu, clironom răposatului pah(a)r(nic) Manolachi Miclescu, cu moșie dum(isa)le megieșită Șărbeștii, cari fără a faci vreo cercetari den poroncă de când au intrat dum(nea)lui stăpânitoriu sau măcar să fi apucat vreo stăpânire de la cii mai denainte stăpânitori ce au putut ave(a) mai bună știință decât dum(nea)lui, decât cu putere de la săni treci piste linie pietril(o)r hotară și faci înpresurari. Pentru aceasta fac rugăminti ca din poruncă să fie rânduit dum(nea)lui spat(a)r(ul) Grigori Cuza ca să vie la fața locului să vadă întindire ce faci dum(nea)lui piste linie pietril(o)r hotară fără nici un cuvânt, și fânaț sau pâine ce va fi pe loc(ul) ce l-au înpresurat să-s ei de dum(nea)lui boeriul rânduit și să-s dei stăpânitoril(o)r numitii moșie Chircheștii în cuprindere(a) dreptățil(o)r ce li să cuvin.

1828 iuli(e) 6

<ss> Ioan Miclescu vorn(i)c

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MDXVII/85. Original.

---

647 **1828 iulie 7**

Visterie Cneji(ei) Moldavviei
Cătră cinstita Isprăvniciia țin(utului) Fălci(ului)

Prin pridlojănii luminării sali domnului prezedent a divanuril(o)r graf(ul) Pa(h)lin[1] din 3 iuni, supt 963, să arată că unii din jăluitori trimițând cătră luminare(a) sa jalobi asupra datornicil(o)r de la care au să ei, au început a alătura pe lângă aceli jalobe și celi adivărate documenturi, și vroind a dipărta pentru vremi viitoare aceli neîndemânatice întâmplări pentru jăluitori care pot să s(e) întâmpli la triimitere(a) docomenturil(o)r din locuri dipărtite, poroncești vist(eria) ca prin publicarisire în tot cuprinsul Prințipatului acestuia să-s(e) facă cunoscut că de acum înnainte toate fețăli ci să vor adresarisi cătră luminare(a) sa cu jalobi să alăturez(e) pe lângă dânsăli când va ceri trebuința în loc de or(i)ginaluri numai copie întărită de pe cele adevărate docomenturi și care să sting de pretențâe lor, asupra cărora să va face din parte(a) luminării cuviincioasa punire la cali spre îndestulare(a) lor. Iar dacă cineva din jăluitori înpotriva aceștie rânduieli va triimeti dinpreună cu jaloba cel adivărat document va fi întors înnapoi fără nici o dizlegari. Vistierie faci cunoscut dum(nea)v(oastră) cuprindire(a) poroncii luminării sali a graf(u)lui și vi să scrii ca îndată să o faceți cunoscut prin publicațâe în tot cuprinsul țân(u)t(u)lui, și de priimire(a) cărții și urmare(a) poroncii să triimetiț(i) răspuns.

1828 iuni 7

Статкий советник <ss> P(avel) Pizani.
<ss> (…) vist.
Mad. Ecstracturi(lo)r <ss>

<Pe verso>: Iuli 7 / Pentru ca toati fețăli ci să vor înfățoșă cu jalbi la luminari(a) sa graf(ul) Pa(h)lin să de(a) numai copii.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4/1828, f. 55. Original.

---

[1] Feodor Petrovici Pahlen, conte, general rus, președinte al divanurilor Moldovei și Țării Românești (1828-1829).

---

648 **1828 iulie 17**

Exelanție sa

Domn vițprezădent Cnejii Moldaviei adivărat sfetnic a statului cavaler Mafteiu Iacovici Mi(n)țacu[1].

Jalobă

Moșie Chirceștii a casăi răposatului spat(a)r Alecsandru Hrisoverghii ce o ari la ți(nu)t(ul) Vasluiului să înpresoară pentre pietrile hota(ră) câte cu o bucată de loc de cătră dum(nea)lui spat(a)r(ul) Săndulachi Miclescu, clironom răposatului pah(a)r(nic) Manolachi Miclescucu moșie dum(isa)le megieșită Șărbești. Cari fără a faci vreo cercetari den poroncă de când au intrat dum(nea)lui stăpânitoriu, sau măcar să fi apucat vreo stăpâniri de la cii mai dinainte stăpânitori ci au put(ut) ave(a) mai bună știință decât dum(nea)lui, decât cu puteri de la săni treci piste linie pietril(o)r hotară și face înpresurari. Pentru aceasta plecat rog pe exelenția voastră ca să fiu rânduit cu jaloba la locul de cuviinți de undi să mi s(e) dei carte cuprinzătoari cătră dum(nea)lui spăt(a)r(ul) Grigori Cuza ca să m(e)argă la fața locului să vadă întindire ci faci dum(nea)lui spat(a)r(ul) piste linia pietril(o)r hotară fără nici un cuvânt și să fii poroncit ca fânaț(ul) și pâine(a) ce va fi pe acel loc ce l-au înpresurat să-s ei de boeriul rânduit și să-s dei stăpânitoril(o)r numitii moșii Chirceștii în cuprindire(a) dreptății ce li să cuvini.

Ioan Miclescu vorn(i)c
1828
Iuli(e) 17

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MDXVII / 83, f, 1-1v. Original, difolio, cu traducere în limba rusă.

---

[1] Matvei Liovevici Minciaki, general rus, consul general al Rusiei în Moldova și Țara Românească, vicepreședinte al Divanului din Iași.

---

649 **1828 iulie 28**

Logofiție ce(a) mare a Cnejiei Moldavei
Cătră ci(nsti)t d(umisa)li spat(a)r Grigore Cuza

Vei vede(a) jaloba aceasta pentru întindire(a) ci ar faci pârâtul peste p(i)etrele hotară între Chircești și între Șărbești.

Deci, să scrii d(umi)tali ca să urmezi cu amăruntul cercetare(a) și dacă să va dovedi precum d(umisa)li vor(ni)c(ul) arată că pârâtul peste p(i)etre au pășit și au înpresurat acel loc, atunce venitul de peste p(i)etri să-s de(a) stăpânitorilor Chirceștilor și să-i arăț(i) a nu să întindi mai mult, ci de să socotești ce va asuprit pârâtul să-i arăț(i) prin drumul judecății să-ș(i) caute și așa de urmare(a) ci vei faci să triimeț(i) și divanului lămurită mărturie precum și dacă va fi vreo deosăbită pricină iarăș să înștiințăzi.

1828 iulie(e) 28
Canta log(o)f(ă)t
S-au trecut

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MDXVII / 84, f, 2. Original, difolio.

---

650 **1828 iulie 29**

Visteriia Cnejâi Moldavviei
Către cinstita Isprăv(ni)ci(e) țân(utului) Fălciiului

După înștiințari(a) a dum(nea)v(oastră) din iuni(e) 25 și 26 supt No. 142 și 148 priimindu-să s-au văzut celi scrisă pentru supărările ce pricinuesc vătafii dum(i)sali vor(ni)c(ului) Neculai Costachi de la moșiia dum(i)sa(le) Bârlălești cu închidire(a) vitelor și globire, pentru cari iată i s-au scris dum(i)sali vor(ni)c(ului) ace(a)sta carte a visteriei spre a cunteni cu supărările, o ve-ț(i) triimiti-o la dum(nea)lui, după aciastă nu să va puni la cali ve-ț(i) înștiința.

(1)828 iuli(e) 29

<ss> Pavel Pizani.
<ss> (…) vist.
Madeoa cercetăril(o)r <ss> Cant(…).
<Pe verso>: iulii / a Visterii / Pentru supărărili ci fac vătafii dum(nealui) vor(ni)c(ului) Neculaiu Costachi.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4, f. 27-27v.. Original.

---

651 **1828 iulie 30**

Vistieria Cneji(ei) Mold(o)v(e)i
Către cinstita isprăv(ni)cii a țin(u)t(u)lui Fălciiul

Lăcuitorii satului Cornii de la acel țin(ut) prin jalobă au făcut aratari că din 12 oamini a d(umnealui) vist. Costachi Canta și din 16 (…) a d(umnealui) pah(a)r(nicului) Cocri, înpotrivindu-să n-au mers dintre dânșii cosași după analoghiie, cu a cărora puduri ar fi ei însărcinați. Să scrie dum(nea)v(oastră) ca să cercetați întâi de au făcut ei toată suma puduril(o)r precum sânt rânduiți sau ba, și de vor fi cosit toate pudurile, apoi să îndatoriț(i) pe acii ce n-au mersu la coasă ca îndată să miargă și să cosască puturile ci li să cuvin, iar di vor fi cosit aceștie toată suma puturil(o)r, apoi să-i îndatoriț(i) pe acei ce n-au mersu să le plătiască cosire(a) puturil(o)r lor în bani și să-I puneț(i) la cale ca să nu mai jăluiască, înfrânându-i pentru nesupunire la poronci.

1828 iuli(e) 30

Статкий советник <ss> Pavel Pizani.
<ss>
Madeoa ecstract(urilor) <ss>.

<Pe verso>: Iuli(e) / a Vistierii / Pentru 12 oameni a vist. Costachi Canta și 16 a păh(a)r(nicului) Dimitrachi Cocri că nu ar fi mers în facire(a) fânului din Cornii Unguri; Vist(ie)ria Cnejii Moldavviei către cinst(ita) isprăv(ni)cie țin(utului) Fălciiului.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4, f. 29-29v. Original.

652 **1828 august**

Către cin(sti)ta Visterii a Cnejii Mold(a)vv(iei)

Cu lacrămi jăluim Vesterii că noi ticăloșii ne aflăm lep(s)iț(i) de hrana trebuicioasă acum de 3 ani de zile din pricina lăcustel(o)r, cătăm de rând lucrul cât de cumpărăm hrana casălor noastre, apoi nu ni esti îndestul aceasta sărăcii, dar încă vedem că ni să mai cer și chili di grâu și de orz i crupi la zahereaoa înpărătească, și pedepsâți fiind de către zapcii încât nu ne știm unul cu altul ni-am îndatorit cu bani de am cumpărat celi 15 chili di orz și li-am dat, că amintere nu am fost slăbiți, iar pentru grâu au rămas, cum și pentru crupi, ca să ni măcinăm făină și să punem într-a noștri saci și cară și să le-o ducem la Fălcii, însă grâu(l), bo(i)eresc fiind, nici întru acestaș chip nu putem urma, când nu avem neci o putere; Ne rugăm cinstitii vesterii ca să aflăm punire la cali cu multe bire a nu mai fi supărаț(i) și mare pominire va rămâne.

140 lăcuitori bernici de în sat Simineștii, țân(utul) Fălciiul.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4/1828, f. 82. Original; jalba a fost trimisă de visterie Isprăvniciei ținutului Fălciu în august 1828 (a se vedea în ibidem, f. 83).

653 **1828 august 4**

Visteria Cneji(ei) Moldavviei
Către cinstita Isprăvnicia țin(utulu)i Fălciiul

Pe jâdovul ce-ați înștiințat dum(nea)v(oast)r(ă) că au batjocorit o fată de creștin fiind că după pravile s-au dat în giudecata cremenalului, să scrie dum(i)l(o)rv(oastre) ca îndat(ă) să-l trimiteți cu bună pazi la Departamentul cremenalului cu tacrir și înștiințare de fapta lui.

1828 av(gu)st 4

Înpreună lucrăt(o)r Статкий советник <ss> Pavel Pizani.

<ss>

Mad(eaua) prici(ni)l(o)r criminalicești.

<ss> Pah(a)r(nicul) Costandin (…).

<Pe verso>: Visterii / No. 60 / avgustu 4 / Pentru jâdov(ul) ci au ba(t)jocorit fata să-l triimată la Eși.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4, f. 84. Original.

654 **<ante 1828 august 18>**

Către cin(st)ita Visterii a Cnejii Moldavvii

Cu lacrămi den umilința inimilor noastre, jăluim cin(stitei) Visterii pentru mare de istov sărăcii ce pătimim despre lăcuste și săceta ce să află pe la noi, că acum sânt 5 ani de zili de când noi nu putem strânge pâine pentru hrana săracilor casălor noastre. Acum tecăloșii de noi ne vedem pârâți den poroncă și apucați de către zapcii ca să dăm chile de grâu, de orz și de crupi, șăzend în sate pe capul nostru de bat și ne pedepsăsc ca numaidecât să dăm chilele, și noi nu avem nici o faceri și cei mulți umblă fugari lăsându-și casăli și copii den pricina zapciilor. Pentru aceasta cu plângere ne rugăm cinstitii visterii ca să aflăm punire la cale cu milostivire, căci nu avem hrana cei de toate zilile, rămâind lipiți pământului, și din poroncă să aflăm odihnă de către zapcii, rămâind mari pominire.

Pre plecați lăcuitorii den 3 sate, Steleneștii i Petrimeneștii și Râșăștii, din țân(utul) Fălciiului.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4, f. 77. Original.

---

655 **1828 august 18**

Vistierea Cnej(iei) Molddavei
Către cinstita Isprăv(ni)ci(a) țân(u)tului Fălciiului

Din alăturata jalbă a lăcuitoril(o)r din numitele sate de la acest țân(u)t, veți ințălegi dum(nea)v(oas)t(ră) arătarea și cererea ci fac. Deci să scrie dum(nea)v(oas)t(ră) și pentru aceștiia ca dacă nu vor fi având zahareaoa ci li să ceri precum să tângu(i)esc, apoi să-i puneți la cale după cuprinderea enstrucțiilor ce aveți întru aceasta a nu să supăra decât numai cu cărătura zaherelii de pe la acee ce vor fi având la magazâi, căci înpotrivă urmându-să vă veți învinovăți.

1828 avg(us)t 18

Статкий советник <ss> Pavel Pizani.

<ss>

<Pe verso>: Petrimănești; Vistiirie Cnej(iei) Moldavvee / Către cinstit(a) Isprăv(ni)ci(a) Fălciiului / No. 360 / Fălciiul.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4, f. 76. Original.

---

656 **1828 august 18**

Visterie Cneji(i) Moldavviei
Către cinst(ita) Isprăvnicie ținut(u)lui Fălciiul

Visterie au luat înștiințare că unii din dum(nea)v(oa)s(tră) dregătorii țin(u)t(ulu)i făr(ă) să s(e) uite la câte săvârșiri de porunci și cărături urmiazi în vreme(a) de acum asupra lăcuitorilor și că cei mai mulți dintr-înșii să află lipsiți și de însuși hrana trebuincioasă, apoi să sâlnicescu și cu înplinire de datorii jidovești și a posăsorilor moșiilor, la care întrebuințându-să călărașii țin(uturilo)r și alți zapcii să lasă în nesăvârșire celelalte porunci a stăpânirii. Această urmare făr(ă) mustrare de cuget din parte(a) acelor dregători au pricinuit ce(a) mai mare merare visteriei și să scrie dum(nea)v(oastră) că dacă și dum(nea)v(oastră) asămine(a) urmați, cu totul să conteniț(i) a înplini de la lăcuitorii satelor datorii particularnice a unora sau a altora, lăsându-să pe bieții lăcuitori în vreme(a) de acum a să îndeletnici numai în săvârșire(a) poroncilor stăpânirii și întru strânger(a) acelor ce atârnă pentru însuș(i) viețuire(a) lor și a pâinilor ce au stăpânii moșiilor, știind că dacă și după aceasta să va lua știință că încă n-au contenit a înplini înplinire(a) acestor datorii particularnice ve-ți fi dum(nea)v(oastră) învinovățiți și îndatoriți a îndestula pe lăcuitori la toate smintelele ce li să vor pricinui cu înplinire(a) de la dânșii a datoriilor particularnice și ve-ți căde(a) și supt oșteniasca judecată, iar de priimire(a) cărții și urmare întocmai să triimeteți răspuns.

Статкий советник <ss> Pavel Pizani.
<ss>
Trecut <ss>.

<Pe verso>: Vesterii / av(gus)t 18 zâli 1828 an / Pintru ca să nu să superi lăcuitorii ţin(utu)lui cu înpliniri(a) de la dânşii datorii de bani şi altili particularnice jidoveşti şi altora.

Arhivele Naţionale Iaşi, Fond Isprăvnicia ţinutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4, f. 26-26v. Original.

---

658 **1828 septembrie 5**

Visterie Cnejii Moldavviei
Către cinstita Ispräv(ni)ci(e) Fălciiului

Să triimeti dum(i)l(o)rv(oastre) jaluba lui Neculaiu Ungurianu, ruptaş din târgul Huşii, din cuprindere(a) ceririi veţi înţălegi dum(nea)v(oastră) pre larg arătare şi cerire ce faci.

Deci cât pentru cerire ce face de a fi ertat de dajdie, aflându-să în ticăloasă stari, să scrie dum(nea)v(oastră) ca să cercetaţi stare şi înpregiurările lui şi să înştiinţaţi la vistierii spre a i să faci acei după cuviinţă puneri la cale. Iar pentru supărările ce i-ar fi făcând creditorii, dum(nea)v(oastră) veţi lua în băgari de samă înpregiurărili stării lui şi veţi pune la cale ca cu încetul şi cu vadele potrivite să plătiască creditorilor, fără a să struncina de istov.

Статский советник <ss> Pavel Pizani.
<ss> (…) vist.
1828 săptem(brie) 5
Mad. jalobil(o)r.
<ss> (Manolachi) Tudorachi.

<Pe verso>: A lui Necolaiu Ungurian ruptă a vist(ie)r(iei) din Huş(i).

Arhivele Naţionale Iaşi, Fond Isprăvnicia ţinutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4, f. 57-57v. Original.

---

659 **1828 septembrie 27**

Părintească blagoslovenie triimitem preacuvioşiei tale

Dupre alegirea şi cerirea preacuvioşiei tale, pre triimisul aicea monah Maftei s-au hirotonisit diiacon pentru schitul Orgueştii.

Al preacuvioşiei tale părinte sufletesc,
<ss> Veniamin, Mitropolit Moldaviei.
1828
septemvr(ie) 7.

<Pe verso-ul filei a doua>: Răspuns pentru săvârşirea hirotoniei ierodiaconului Maftei de la Orgueşti.

Arhivele Naţionale Iaşi, MCIP-Moldova, dosar 1 / 1815, vol. I, f. 113-114. Original.

---

660 **1828 octombrie**

Către pre cinstita Visterie Cnejii Moldaviei

Cu mare plângeri jăluim precinstitei Visterii, pentru că pi la noi ticăloșii au mâncat lăcustile toată țarina noastră dinpreună și toată iarba, și am rămas cu totul săraci și lipsiți de hrana vieții noastri și al vitilor, și acum după toati aceste ne-au venit poroncă ca să dăm chile de orzu și saci, și noi nu avem nici o puteri ca să dăm. Și pentru aceasta cu îngenuncheri și cu lacrămi fierbinți cădem la mila cinstitei visteriei și ne rugăm să faci milă și pomană cu noi ca să nu fim supărați cu cerire(a) chililor și al sacilor, și mari pomană a rămâne cinstitei visterii.

Pre plecați toți lăcuitorii din satul Cornii, ocolul Podolenii, țin(utul) Fălciiului.

<Pe verso>: A comisăi / oct(om)v(rie) / Pentru jalba ci au dat sat(ul) Cornii că să supără di (…); Visterie Cnejii Moldavviei către cinstita Isprăvnicii Fălciiului / No. 546.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4, f. 79-79v. Original.

---

661 **1828 octombrie 5**

Comisiia Îndestulării Oștilor
Cătră cinstită Isprăvniciia țân(u)t(ului) Fălciiului

S-au luat înștiințare(a) dum(nea)v(oastră) din 28 a trecutei luni săpt(em)v(rie), cu No. 440, prin carele arătați neîndemânari(a) în cari au căzut târgoveții din Fălcii, din cari pricină a-ț(i) întâmpinat greutate cu dari(a) porții de carni și de holercă pentru oșteni.

Să răspundi dumvlr. că holerca veți da din acele do(u)ă poloboaci ce a-ț(i) luat de la neguțitoriul jâd(o)v di cari a-ți înștiințat prin carti(a) dumvlr cu No. 441, iar pentru carne veți întrebuința în tot feliul silință a nu să da vreo smintială, încredințindu-vă dum(nea)v(oastră) că fără zăbavă să vor triimeti bani pentru plata acestora.

Predsidatel comisii <ss> polcovnic Marchevici.
<ss>
<ss>
1828 oct(ombrie) 5

<Pe verso>: În pricina horelcii sacfestruită în Huși; Comisiia Îndestulării Oștil(o)r / Cătră cinstită isprăv(ni)ci(a) țân(u)t(ului) Fălciiului / No. 161 / Fălciiul.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4, f. 28-22v. Original, sigiliu în ceară roșie.

---

662 **1828 octombrie 18**

Comisăe cârmuitoare averil(o)r monastirești
Cătră cinstita Isprăvnicie a țin(utu)lui Fălciiului

Fiind că vadeoa Sfântului Dimitrie au sosât și fiiștecare orândatariu urmiaz(ă) neapărat a plăti câștiul Sfântului Dimitrie pentru moșiile ce țin în orândă după contract, pentru care și prin celi de mai înainte trim(e)asă publicații cătră toți li s-au făcut cunoscută aciasta ca prin știre(a) Comisăei să-ș(i) răspundă câștiul, și fiind că după povățuire ce are comisăe însămnată prin predlojănie d(umnealui) graf Pa(h)len este neapărat a să răgularisî cheltuelile cele următoare (…)[1] prisosul ca să să trim(e)ată negreșit la banciul[2] Odesăi. Pentru aceia să scrii cinstitei Isprăv(ni)cii ca pe toți orândatorii moșiilor grecomonastirești de la acel țin(u)t după alăturata însămnare cu dinandinsul să să siliasc(ă) ca fără mai multă prilungire la zioa însămnată a Svântului Dimitrie viitoriu fiiștecare să-ș(i) aducă numaidecât banii câștiului Svântului Dimitrie ca să-i răspundă în comisăe, neertându-să întru aciasta nicidecum prelungire de la zioa vadelii, căci de înpotrivă să vor ceri cu zacciluc și înplinială.

(1)828 oct(omvrie) 18

<ss> Filaret Pam(…).
<ss> Isaia arhimandrit.
<ss> Balș log(o)f(ă)t.
<Alte 2 iscălituri>.

<Pe verso>: 18 oct(om)v(rie) / di la comisâia averil(o)r monastirești / Pentru acei ci au țân(u)tu moșii și li s-au înplinit câștiul la Sfântu(l) Dimitrii să trim(e)ată banii câștiul la comisâi; Comisie cârmuitoare averil(o)r monastirești către cinstita isprăv(ni)cie ținutului Fălciiului / No. 179.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4, f. 24. Original.

---

[1] Rupt.
[2] Banca.

---

663 **<1828 octombrie 18>**

Către cinstita Vistieriia Cnejii Moldavvii

Cu mari plângiri jăluim cinstitii Visterii că noi purtăm banii hacul surugiului 101 lei pe tot anul, osăbit acum di cinci ani di zili di când mai purtăm 160 lei banii hacul surugiului a unor 6 oamini ci să aflâ scut(elni)ci la stăpânul moșii pi tot anul, diosăbit di la venire(a) oștil(o)r în Moldaviia mai plătim la un surugiu cu căruța cu trii cai pi toată luna, aflându-ni și din șchele drumului mari și i-am trec(u)t în sus și în gios, noi le dăm celi trebuincioasi, iar o samă di oamini ci să aflâ scut(elni)ci la stăpânul moșii Roșieștii nu să supun să ni dei agiutor la nimică. Pentru cari ne rugăm cinstitii Visterii să să milostivască asupra noastră să fim puși la cali ca si ni si plate(a)scă banii surugiului pi cinci ani pentru acei 6 bejănari, cum și de acum acei 160 lei să fii poruncă si-i poarte acei 6 oamini diosăbit de noi, cum și piacei scute(lni)ci si si supui si ni dei agiutor la slujbele muscalil(o)r că numai noi le facim.

La mila cinstetii visterii pre plecați (…)[1] birnici din sat (Roş)[1]ieci, ținut(ul) Fălciul.

<Pe verso>: E. să cercetezi / dum(nea)lui spat(a)r(ul) Antohi Sion cercetând va însămna câți bani sânt analoghisiți; 64 lei s-a analoghisit a da la banii pocitil(o)r tot sat(ul) pentru 2 luni 15 zile de când s-au lepădat din scut(elni)ci de la d(umnealui) vor(ni)c(ul) Conache.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4, f. 73-73v. Original.

---

[1] Rupt.

---

664 **1828 octombrie 18**

Vistieriea Cnejii Moldavviei
Către cinstita Isprăvniciea ținutului Fălci(u)

Din alăturata jalubă a lăcuitorilor de la sat Roșăecii de la acel țin(u)t veți înțălegi arătarea și cererea ce fac. Pentru cari să scrié dum(i)l(or)v(oastre) ca atât la bir și la bani(i) pocitilor[1], precum și la alte havalele, să supuneți înpreună cu dânșii pe tuți[2] lăcuitorii ce sint, ce-i arată ei că să scutesc de stăpânul moșiei, pentru că toati dările acestui sat sint analoghisite pe tot N° lor, și cercetându-se în Vistierie să găsăscu numai patru slugi lăsați pentru slujba moșiei, și numai acei patru să rămâi în aparare, iar ciielalți toți vor fi supuș(i) dărilor și havalelelor, și să ceri dum(i)l(or)v(oastre) răspuns cum ați cutezat a îngădui pe stăpânul moșiei să scutiască atâța lăcuitori fără știrea vistieriei.

1828 oct(omvrie) 18

Înpreună lucrătoriu статский советник <ss> Pavel Pizani.

<ss> (…) vist.

Mad. pocitilor <ss> Pah(a)r(nicul) C. Seon.

<Pe verso>: oct(om)v(rie) / a vistierii / Asupra jalbii ci au dat sat(ul) Roșăecii pentru birnicii ci li s-ar fi luat și altili; Vistierie Cnejâii Moldavviei / Către cinstita Isprăvnicii țânutului Fălciiului / No. 292.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4, f. 72. Original.

---

[1] poștelor.
[2] toți.

665 <ante 1828 octombrie 23>

Cu mari plângeri jăluim cinstitei visteri(i), pentru că noi ticăloșii ne-am aflat scutelnici la dum(nea)lui cuconul Dimitrachi Pocri[1] din târgul Hușii și pân(ă) la Simpietriu ne-au scutit, iar de la Simpietriu încoaci nu ne-au putut scuti de nimică, și noi toati havalelile și slujbile înpărătești am făcut după poroncile ci ne-au venit, și acum dum(nea)lui cu zapcii de la Isprăv(ni)ci(e) vra să înplinească de la noi banii scutelniciei pără acum, și de vremi că nu ne-au scutit de nimică, cu lacrămi fierbinți cădem și ne rugăm cinstitei visterii să fim puș(i) la cali ca să nu fim supărați de scutelnicie, iar cari va fi rămășiți pân(ă) la Simpietriu, acela va plăti cu încetul ca niști săraci ce ne aflăm, și mari pomană a rămâne pre cinstitei visteriei.

Pre plecați

Unii din lăcuitorii din satul Cornii, țin(utul) Fălciiului, ocolul Podolenii.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4, f. 60. Original.

---

[1] Cocri.

666 1828 octombrie 23

Vist(i)rie Cnej(iei) Moldavviei
Către cinstita Isprăv(ni)cie Fălciiului

Să alăturiază dum(i)l(or)v(oastre) jaloba a unora din lăcuitorii satului Cornii de la acel țânut, spre a vă lămuri de arătare(a) și cerere(a) ce facu pentru banii ce cu zapciu ar fi apucați a plăti unui Dumitrachi Pocri[1] supt cuvânt că i-ar fi avut sat ce (?), când i-ai ar fi făcut toate havalelile.

Deci să scrie dum(i)l(or)v(oastre) ca prin înfățoșare(a) jăluitorilor cu pârâtul să cercetați curgire(a) pricinei cu luari aminte și în urmare(a) cărții vistiri(ei) din 27 a trecutii luni săpt(em)vr(ie) supt No. 79, ce s-au scris dum(i)l(or)v(oastre) pentru as amine(a) pricină, să le faceț(i) punere la cali spre a nu mai jălui.

Стаки совет(ник) <ss> Pavel Pizani.

<ss> (…) vist.

1828 oct(om)vr(ie) 23
Mad. jalobilor <ss> Tudorachi Manolachi.

<Pe verso>: A Vist(ie)r(iei) / oct(om)vri(e) / Pentru banii ci au jăluit sat(ul) Corni Unguri că au să di(a) dum(isale) păh(a)r(nicului) Cocri.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ispravnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4, f. 59-59v. Original.

---

[1] Cocri.

---

667 **1828 octombrie 23**

Vistirie Cnejiei Moldavviei
Cătră cinstita Isprăv(ni)ci(a) Fălciiului

Să alăturiază dum(i)lo(r)v(oastre) jaluba locuitoril(o)r din satul Cornii de la acel țânut spre a vă lămuri de arătare(a) și cerire(a) ce facu pentru zahareoa i sacii ci li să ceru pentru magazaoa Ibrăilii.

Deci cât pentru zahira să scrie dum(i)lo(r)v(oastre) ca în cuprindire(a) ecstracțiilor ci aveți să cercetați și dacă pist(e) hrana și sămânța trebuitoari lor nu vor ave(a) de prisos să nu să superi silindu-i a o cumpăra, iar pentru saci, fiind că poroncă nu aveți a supăra pe lăcuitori cu as amine(a) ceriri de saci, ci saci să li să dei din acei ci vi s-au trimis spre aceasta. Să ceri răspuns de la dum(nea)v(oastră) supt ce cuvânt a-ț(i) făcut o asămine(a) cutezari și mai mult să nu-i supăraț(i) întru acesta, căci veți veni în gre(a) răspundiri.

1828 oct(ombrie) 23
Стаки советник <ss> Pavel Pizani.
<ss> (…) vist.

Mad. jalobilor.
<ss> Tudorachi Manolachi.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ispravnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4/1828, f. 78. Original.

---

668 **<ante 1828 octombrie 27>**

Copie

Către cinstita Visterii a Cn(e)j(iei) Moldavvie

Cu al doile(a) jalubă iarăș supăr cinstita vistirie, că dându-mi-să poroncă după jaloba ce am dat cătră dum(nea)lor boierii ispravnici de țin(utul) Fălciiului de la velet 1828 săpt(em)v(rie) 20 ca să cercetezi cu amăruntul pricinile ci urmiazi între mine și între Savva și Ilie Foce(a). Apoi fiind numai un dregători la giudecătorie m-au giudecat, pi care mi-au găsât dreptate mie, unde esti fați și înștiințare. Numiții pârâți de iznoavă arătându-să cu cu jalubă cătră cinstita log(o)f(eț)i(e) au scos di iznoavă poroncă cătră dum(nealu)i post(elnicul) Ioan Cuza ca să li facă iarăș cercetari, la cari cercetari ci au făcut dum(nealu)i m-au și jignitu bătându-mă cumplit și cu di-a sâla să mă facă să plătescu păgubire(a) pârâților.

Cu lacrâmi mă rog și dau supărari cinstitii Visterii, ca să-s(e) milostiv(e)ască asupra dreptății mele, cari toate pricinile ce am eu cu numiții mai sus cu înfățoșare a me(a) și a lor, și dacă mă voi afla vinovat și chemat făcut sângur stăpân, fără a face știut stăpânirii, mi s-ar fi căzutu acest fel de jigniri, iar lăsându-s(e) de cuviinți asupra dreptății mele, apoi cu lacrămi îngenunchete mă rog ca cu milostivire să viu pus la cale, atât pentru jigniri, cât și pentru cheltuială, rămâind în veci mari pomenire.

Pre plecat.

Ioniță Vasâliu din sat Delenii, țin(utul) Fălciiului.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4/1828, f. 75, copie.

---

669 **<1828 octombrie 27>**

Cătră cinstită Visterie Cnejăi Moldavi(i)

Plângiri și vărsati lacrămi jăluim că noi săracii am fost așăzați scutelnici la dum(nea)lui bo(i)erul Alecu Ruset în tocmală câti 2400 lei și nici o zî dintr-această tocmală nu ni-au scutit, ci di opștii am fost gata di slujbele beilicurilor înpărătești, și d(umnea)lui arătatul bo(i)eriul acum ceri di la noi să-i dăm bani 466 lei și 30 par(ale) din tocmala di sus arătată, încă ni-au adus și zapciu a cinstitei Isprăvnicii să ni înpliniască; Cu totul ni videm înstrâmbătățiți, nefiind întru nimică scutiți. Pentru aceasta cu f(i)erbinți lacrămi ni rugăm cinstitii visterii să aflăm milă și puniri la cali să nu ni sorocească precum vo(i)ești d(umnea)lui, că înainte(a) d(umi)sali nu avem îngăduiri să-i vorbim, încă ni-au și îngrozât cu bătăi și pedepsâri supt închiso(a)ri în cinstita isprăvnicii. Aceasta este rugăminte(a) noastră să nu rămânem săraci și să fim desfăcuți de scutelnicie d(umi)sale, și a rămâne în veci pominiri cinstitei visterii.

Plecați supuși, toți lăcuitorii birnicii din satul Râșăștii, țin(utul) Fălciiului.

Arată că ii au fost așăzați scutelnici la d(umnea)lui bo(i)eriul Alecu Ruset și nimică nu i-au scutit și banii li ceri, încă vr(e)a să li facă înpliniri di banii arătați, încă și îngrozindu-i cu bătăi, să ro(a)gă să afli milă din cinstita visterii să nu rămâi săraci, fiind că nu i-au scutit d(umnealu)i numit(ul) bo(i)eriul, din cari au și mărturii di a lor asuprire, atâta au rămas să-ș(i) lasă ca(sele) (…)[1].

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4, f. 81. Original; la f. 80, adresa Vistieriei din 27 octombrie 1828 către isprăvnicia ținutului Fălciu prin care o înștiințează despre jalba locuitorilor și o trimite spre cercetare.

---

[1] Rupt.

---

670 **1828 octombrie 27**

Vist(ie)rie Cnej(iei) Moldavviei

Cătră cin(stit) dumn(ealui) post(elnicul) Ioan Cuza, isprav(ni)c di țân(utul) Fălciiului.

Să alăturează dum(nea)tali copie di pe jaloba lui Ioniți Vasiliu din sat(ul) Delenii, de la acel țân(ut), spre a ti lămuri di arătare(a) și cerire(a) ci faci pentru înstrămbătățâre(a) ci s-ar fi făcut de cătră d(umnea)ta în pricina ce ar fi având cu un Savva și Ilie Foce(a), nicinstindu-l și cu băta(i)e cumplită. Deci de vremi ce jăluitoriul arată că să cunoaști înstrâmbătățât, să faci întrebare dum(nea)tali cum urmiază aciastă pricină și pentru ce greșală s-au înfrânat cu băta(i)e, ca să știe Vist(e)r(ia) ce hotărâre să dei, ș ice răspunsu sau punire la cale să cuvine jăluitorului.

Înpreună lucrătoriu стат советник <ss> Pavel Pizani.

<ss>

1828 oct(om)vr(ie) 27

Mad. jalobil(o)r <ss> Tudorachi Manolachi.

<Pe verso>: oct(ombrie) 27 / a vistierii / Pentru jalba ci au dat Ioniță Vasăliu asupra înstrâm(bă)tățirii ci i s-ar fi făcut di către un Ioan Foce; Vist(ie)rie Cnej(iei) Moldavviei către cinstit dum(nea)l(ui) post(elnicul) Ioan Cuza, isprav(ni)c de țânut(ul) Fălciiului. / No. 575.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4/1828, f. 74. Original.

671 **1828 decembrie 11**[1]

Cătră cinstita Visterii a Cnejiei Moldavei

Jăluim cinstitii Visterii că din ciasul ci au intrat oștile aice în țară necontenit trec oșteni p(r)in satul nostru unde și petrec câti una zî și toate celi trebuincioasă noi li-am dat, încât au fost vară și iară iarbă pi câmpu tot am putut lupta, iar acum după ci noi nu avem fân și orzu, nici pâne pentru mâncare(a) noastră din pricina lăcustil(o)r cari au golit câmpul nostru, nu mai putem fi în stare a întâmpina trecire(a) oștinilor, căci di abie avem câti puțâni strujăni ca să ne fii pentru boi când venim la rând. Sânt și alti sati aproape de noi, precum Ghermăneștii și Podolenii și nici odată nu sânt supărate cu trecire(a) oștenil(o)r, ci numai satul nostru esti popasul lor. Și deosăbit de trecători acum ne-au mai venit și o poroncă de la un diac de Visterii ca să gătim grajdiu di 45 cai și cva(r)tir pentru 15 oameni.

Ne rugăm cinstitii Visterii ca să fim scăpați de aciastă nevoi(e) și să fii poronca ca și trecătorii să nu mai cvatiruiască în satul nostru, schimbându-să și în satile cililante, că dacă va rămâne să li ținem după cum am ținut până acum, apoi negreșit că trebu(i)e să ni părăsim casile și să ne ducim unde Dumnezău ne va îndrepta.

La mâna cinsti(tei) visterii, pre plecați noi lăcuitori din satul Cozmeștii, țin(u)t(ul) Fălciiului.

Lăcuitorii satului Cozmeștii ot țânut(ul) Fălciiului.

Puind înainte că să află popasul și găzduire(a) tuturor trecătoril(o)r oșteni, încât au sărăcit, de istov să roagă ca să fie scăpați acum de înplinire(a) poroncii ce li-au venit de la un diiac ca să gătiască grajdiu pentru 45 cai și cvartir pentru 15 oameni, ci să să rânduiască această havale și pe alti megieșiti sati, care nu ar fi întimpinând greutățile acestora. / Carti la dregători.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, dosar 4 / 1828, Tr. 628, Op. 689, f. 2-2v.. Original.

---

[1] Datat după cartea trimisă de Visterie Isprăvniciei ținutului Fălciu.

672 **1828 decembrie 11**

Visterie Cnej(iei) Moldaviei
Cătră cinstită Isprăv(ni)cie Fălciiului

Tudor Costand(in) ruptaș din sat(ul) Tămășănii, de la acel țân(u)t, prin jalobă au făcut arătare că iaste om pătimaș, înpărându-să într-un par și cu totul sărac, făcând rugăminte spre a să ușura în dajdie, neavând nici agiutor decât un copil mic. Deci să scrii dum(nea)v(oastră) ca să cercetaț(i) arătare(a) sa de iaste adivărată, și precum veț(i) dosluși adivărul să înștiințaț(i) vistirii, atât de iaste cu adivărat pătimaș și de nu are nici agiutor, precum ș ice stare are.

(1)828 dec(em)v(rie) 11

Статкий советник <ss> Pavel Pizani.
<ss> (…) vist.

<Pe verso>: A vistierii / Asupra jalbii ci au dat Tudor Costand(in) ruptaș ot Tămășăni; Vistirie Cnej(iei) Moldaviei către cinstită is(prăvnicia) Fălciiului. . Tudor Costand(in) ruptaș / N. 142.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4, f. 52. Original.

673 **1828 decembrie 30**

Primit ghenar 5.

Visterie Cnej(iei) Moldavviei
Către cinstita Isprăv(ni)ci(e) Fălciiului

Din alăturata jalobă a lăcuitoril(o)r birnici din satul Ghermăneștii de la acel țânut pre larg vă veți pliroforisi dum(nea)v(oastră) de arătare și cerire ce fac pentru zahareoa ci li să ceri pentru Ibrăila.

Deci să scrie dum(i)l(o)rv(oastre) ca luând în băgari de samă arătările lor să puneți la cali ca piste driapta analoghii putinții stării lor să nu să asupriască.

<ss> (…) vist.
1828 decem(brie) 30
Mad. jalobilor
<ss> Tudorachi Manoil.

<Pe verso>: A vistierii ghenari / Asupra jalbii ci au dat sat(ul) Ghermăneștii.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 4, f. 58-55v. Original.

674 **1829 ianuarie 8**

Părintească blagoslovenie triimitem preacuvioșiei tale

Pre triimisul aicea monahul Teofilact după a noastră orânduire s-au hirotonisit de frățiia sa chir Sofronie, Episcopul Huș(u)lui, canonicește, cetețu, ipodiiacon și diiacon, ca să fie slujitoriu aceii monastiri, dupre cerire(a) ce ne-ai făcut.

Pentru purtătorii de scofă cu numerul șaptesprezeci după însămnarea triimisă aicea, dăm vo(i)e a-i înbrăca în cinul monahicesc.

Al preacuvioșiei tali părinte sufletesc,
<ss> Veniamin, Mitropolit Moldaviei.

1829
Ian(ua)rii 8

<Pe verso-ul filei a doua>: Pentru hirotonia ierod(iaconului) Teofilact și pentru tundere, vo(i)e.

Arhivele Naționale Iași, MCIP-Moldova, dosar 1/1815, vol. I, f. 119-120. Original.

675 1829 martie 11

Către ecselențiia sa domnul lucrătoriul sfetnic a statului, înplinitoriul îndatoririi vițeprezidentului Divanului Cnejiiei Moldavviei și a feliuri de ordine cavalieriu Matftei Iacovici Minciachi[1].

Smeritul Sofronie episcop Hușului.

Bisărica Tălpălarilor din Iaș(i), unde să cinstește hramul Naşterii Prea Sfintei Născătoarei de Dumnezău este dată de a fi metoh Sfintei Episcopii Hușului.

Această bisărică are danie de afierosire de către o samă din boeri casa din Iaș(i), întru care este șăderea cinstitei chesaro-crăeștii Aghenții, și daniia aceasta este întărită cu înscris documenturi de veci a fi hărăzirea mai sus pomenitei bisărici a Tălpălarilor spre ajutoriul iei.

Boerii dănuitori au fost cumpărat casa aceasta, însă prețul cumpărăturii nu au apucat a-l răspunde tot, ci au rămas o parte de bani neplătită, pe care datorie au priimit bisărica a o plăti, fiind datorie în monedă de galbini, a cărora suire este cunoscută. Dar bisărica, supt nădejde că va lua chiriia casii în toată vremea, și prin aceea va putea răsplăti și sarcina datorii și va rămânea după vremi și în veci cu ajutoriul cheltuelilor bisăricii din chiriia aceasta, n-au contenit a cere prin mijlocirea stăpânirei Moldavviei chiriia de la Angețiia chesaro-crăiască, aceia o curarisăște casa și până în zioa de astăzi(i).

Abiia au priimit o plată nepotrivită cu mărimea casii, și mai bine zicând nici în jumătate a potrivirii dobânzilor capitalului cumpărăturii casii, adică numai câte o sută galbini pe an în o mie cinci sute de lei socotiți, și numai până la anul 1820, iar de atunce de când urmează o vreme de opt ani zăci ani[2], nu au voit a mai plăti cinstita Agenție nice un ban, supt cuvânt că ar fi o carte de la acel ce au fost vel vist(iernic) în vremea d(om)n(ului) Calimah, făgăduitoare către acel de mai înnainte agent Raab de o chibzuire a plății chirii, și pe acea particularnică carte întemeindu-să domnul agentul Lipa au arătat o nepomenită înpietrire de a șădia în casa bisăricii cei strâmtorite și a nu plăti chiriia aceia care pre puternicile înpărăţii slobozăsc agenților și consulilor tuturor de a o plăti către stăpânii casălor unde șăd, afară numai când domnii de la sâne plătesc chirie cu prietenească particularnică simțire pentru casâle agenților.

Însă această pomenită carte a visternicului după vreme ca o particularnică scrisoare, nu au avut din început puterea sa, precum s-au și văzut că fiind către domnul agentul Raab în vremea Agenții sale s-au și plătit chiriia, nețiindu-să în samă.

Dar cu toate aceste, bisărica au făcut întru aceasta jalobă către domnul de mai înnainte cerând dezlegare, de unde să priimască chiriia, și s-au rânduit Divanul de au făcut socotințile sale prin anafora înscrisu, care s-au și întărit de către acel domn cu lămurire că chiriia casii Agenții are a o plăti însuș Aghențiia și de acolo să o cei, anerisindu-se toate punerile înnainte a cărții cei particularnice și fără nice o putere, însă nemic nu s-au putut isprăvi, neînduplecându-să domnul agentul Lipa a plăti. Și din această neplată a chirii de către cinstita Agenție, datoriia bisăricii s-au înălțat prin însărcinarea dobânzilor și prin suirea galbenilor.

Cu plecată smerenie aduc rugăciune înalt ecselenției voastre ca să binevoiți a mijloci și a scrie unde să cuvine spre a să cere și a să scoate dreptul bisăricii acei care astăz(i) este arsă, și din neprimirea banilor nu să poate întocmi, și din prelungitoarea neplată să însărcinează cu dobânzi și urmează a pierde și casa de danie și a fi și datoare.

Dreptul bisăricii este până astăz(i) de la cinstita Agenție de opt sute o mii[3] galbinia chirii pe opt zăci[2] ani bez dobânda ce legiuită a lor de când nu s-au plătit, pentru că și bisărica plătește dobândă datornicilor.

Iar pe lângă aceasta să să facă cunoscut cinstitei Agenții că de acum nici cu această sumă bisărica nu s-ar mulțămi a lua chirie, și dacă nu-i mai este trebuitoare casa, să găsăsc astăz(i) voitori a da și mai mult decât o îndoită ca aceasta chirie pentru asăminea casă, căci o bisărică strâmtorită în cheltuele este de jale a să socoti că să păgubește din pricina unei țăneri a casii de către o înpărătească Agenție fără plata cea driaptă și cuviincioasă, așteptând acel cu milostivire răspunsu a înalt ecselenții voastre către îndestularea bisăricii.

Sofronie episcop Hușului.

~~1828 iulie 24.~~ 1829 mart(ie) în 11 zile.

<Pe verso-ul filei a doua>: 1829 mart(ie) 11; No. 50; Jaloba episcopului Sofronii Hușiu atingătoriu în pricina banilor ce să cuvine a tragi bisărica Tălpălari de la C(hesaro)C(răiasca) Agenții.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 502/25. Concept redactat și în limba rusă, difolio; idem, 502/24. Concept cu data 1828 martie 24, difolio, fără redactare în limba rusă.

---

[1] Matvei Liovevici Minciaki, general rus, consul general al Rusiei în Moldova și Țara Românească, care a prezidat comisia formată din boieri munteni și moldoveni, ce a elaborat Regulamentul Organic; vicepreședinte al Divanunului din Iași.

[2] Scris deasupra: „ zăci ani”.

[3] Scris deasupra: „ o mii”.

---

676 **1829 martie 29**

Adică eu, Ștefan Tiucă, ficior Vasâlcăi, nepot Lupului Perdon, răzăș di moșiia Florinteștii de Jos, ce sânt la țânut(u)l Tutovii pe apa Hârsov(e)i, dat-am adivărat și încredințat zapisul meu la mâna sfințăi sale păr(intelui) Ioan Tăbușcă, răzăș al meu, precum să să știi că de nimene sâlit, nici asuprit, ci de a me(a) bună vo(i)e i-am vândut cinci stânjăni de moșii de veci din numita moșie Florinteștii, din analogu(l) codrului pin în sat pin fundu(l) Hârsovii, locu de codru ce s-au deschis cu tocmală câte zăci lei pi stânjăn, la cari bani după tocmală i-am priimittoți deplin în mânăle mele, și de acum sfințâia sa ari să stăpâne(a)scă acești cinci stânjăni gospod, atât sfințâia sa, cât și urmașii sfințâi sale, în veci de veci nestrămutat. Și la facire(a) acestuia zapis s-au întâmplat și alți o(a)meni față și pentru mai adivărată credință am rugat pi scriitori de me-(a)u scris numile și eu am pus degetul meu ca să să cre(a)ză.

1829 mart(ie) 29

Eu Ștefan Tiucă, ficior Vasâlcăi, vânzător.

Eu Simion Stativă, am fost față la facere(a) acestuia zapis.

Și eu am scrisacest zapis cu zâsa și cu bună priimire(a) numitului de sus Ștefan Tiucă și am iscălit.

<ss> Alexa Polihron (?).

<Pe verso-ul filei a doua>: Zapisu(l) lui Ștefan Tucă pe cinci stânjâni din moșie analogul(u)I di codru lui. / (1)829 mart(ie) 29.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 108/18. Original.

677 **<ante 1829 septembrie 17 >**

Copiia predlojănii.

Prezâdentul a Comitetului alcătuit în București, d(umnealui) adivărat sfetnic a statului, Minciachi, au făcut cunoscut domnului deplin înputernicitului prezâdent că cilenii Comitetului spre gătire chipurilor întru aducire în lucrare a punirilor la cale ce au făcut, găsăsc de neapărat a ave niști izvoade lămurite și adiverite de boerii tuturor clasurilor de îmbe provințiile, cu arătare de boeriile lor, anii și altile după forma ce au alcătuit Comitetiul.

D(umnealu)i deplin înputernicitul prezâdent alăturând mii forma aceasta vi să închei în trii coale diosăbite, îmi poruncești a puni la cale ca făr(ă) zăbavă să să îndestulez(e) cerire pomenită a Comitetului spre înplinire unii asămine poronci a ecsălenții sale, alăturând pe lângă aceasta formă. Pui înnainte Divanului Obșteștii Adunări a alcătui îndată după priimire aceștiia o înadins Comisii întru această pricină, din vreunii din cilenii Divanului însărcinându-să făr(ă) de mai multă predire[1] de vreme a să îndeletnici cu alcătuire întocmai după forma aceasta a izvoadelor cerșute, săvârșindu-le în curgire di șapte zile neapărat. Iar apoi să s(e) înfățoșăz(e) Divanului Obșteștii Adunări, cari după ce le va cerceta mi le va triimiti mii supt iscălitura a tuturor de obștii boeri cileni a Divanului, și numai târziu decât la 22 a aceștii luni spre a le triimite d(umnealui) deplin înputernicitului prezâdent.

Iscălit / General maiur i cavaler Mircovici[2].

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 115, f. 1v. Copie.

---

[1] pierdere.

[2] Feodor Iakovlevici Mirkovici (1786-1866), general-maior rus; vicepreședinte al Divanului din Iași.

---

678 **1829 septembrie 17**

Divanul Obșteștii Adunări a Cnejii Moldaviei.
Cătră cinstita Isprăv(ni)ci(e) de țin(utul) Fălciiului.

Din însămnata în dos copii de pe predlojăniia ecsălenții sale domnului vițăprezâdent și din alăturatile pe lângă aceasta formulari veț(i) înțălegi dum(nea)v(oastră) științăle ce să cer pentru boerii aceștii țări și fiind că aceste știință să cer cu mari grăbire precum veți pliroforisi din predlojănii.

Să scrii dum(nea)v(oastră) ca făr(ă) a pierde vreme cât de puțină, îndată după priimire aceștiia să faciți cunoscut tuturor boerilor din acel țin(u)t cerire înfățoșării dovezilor în cuprindire formilor însămnate, și că păr(ă) în patru zile neapărat să să și afle aice cu acele dovezi spre a să înfățoșa și la comisiia ce înadins s-au orânduit numai spre aceasta.

Pentru cari a-ți priimit poronca și a-ți făcut tuturor acelor boeri să triimetiț(i) înștiinșari.

Mitropolit Moldaviei.
Paladi vor(ni)c <m.p.>.
Canta post(elnic) <m.p.>.
<Urmează alte 6 iscălituri>.
1829 săpt(em)v(rie) 17.

<Pe verso-ul filei a doua>: Divanul obștesc a Cnejii Mold(a)viei cătră cinstita isprăv(ni)ci(e) de țin(u)t(ul) Fălciiului; Oc(tom)v(rie); Pentru scrisoriria boerilor.

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 115, f. 1. Original.

---

679 **1829 < după septembrie 17>**

Vidomostie de toț(i) boerii moldoveni, de la marile log(o)f(e)t până la post(elnic), adică cuprinzându-să și acest cin, închipuită la anul 1829.

N.	Numile și familiia cu vechimia ii	Locul unde s-au născut	Vârsta	Lăcuința	Cinul
1	Neculai Costachi	În oraș Eșii	56	În sat Bârlăleștii	Vor(nic)
2	Iordachi Costachi	În sat Epureni	36	În sat Epurenii	Vor(nic)
3	Ioan Cuza	În sat Bărboși	46	În sat Bărboșii	Post(elnic)
4	Matei Rosăt	În sat Pâhnești	40	În sat Pâhneștii	Hatmanul
5	Aleco Grecian	În sat Târzâi	55	În sat Târzâi	Vorn(i)c
6	Neculai Grecian	În oraș Eșii	28	În sat Târzâi	Vorn(i)c di aprozi

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ținutului Fălciu, Tr. 627, Op. 689, dosar 115, f. 9v-10.

INDICE TOPONIMIC

Adam, mănăstire, 60, 61, 262, 437; *închinată Sfintei Mitropolii, metoh*, 272.
Agapia, mănăstire, 51, 252, 622.
Albești, ținutul Fălciu, 170, 201, 202, 462, 628.
Albia, *deal*, 294; *apă*, 491.
Albie, pe valea Horăeții, 210.
Aldești, ținutul Fălciu, 408.
Aldioi, hliză în Bertești, ținutul Fălciu, 326.
Alexești, 53, 138, 454.
Aliușini, ținutul Lăpușna, 243.
Andonia, deal, 434.
Andru, arhiepiscopul de la, 240.
Antiohia, patriarhie, 232.
Antonichi, vale, 145.
Arapca pe Bâc, 36.
Arburoae/Arboroae (Mușătești), moșie pe Crasna, ținutul Vaslui, 235, 244, 245, 246, 247, 257.
Arionești, ținutul Soroca, 354.
Armășeni pe Crasna, 118, 167a; *ținutul Vaslui*, 227; *ținutul Fălciu*, 241, 276a.
Armenești, 46.
Aron jidovul din Huși, 513.
Arsura, 274.
Babare/Secuia, 198, 211.
Bâc, apă, 36, 546.
Băcani, ținutul Tutova, 8, 10, 22, 64, 71, 123, 141, 145, 172, 216, 309.
Băcești, ținutul Vaslui, 167, 236.
Băcsănești, ținutul Tutova, 273.
Bădiceni, siliște în ținutul Tutova, 19.
Badul preot, 420.
Bahlui, apă, 42, 43, 169, 307, 533.
Bahna, 276a.
Băhnari (Tătărași), sat în ținutul Vaslui, 162, 182, 183.
Bahnari, 31, 259, 260, 275.
Băhnari, deal, 503.
Băhnari, ținutul Tutova, 335.
Băhnari, vale, 183, 331.
Bălăbănești, ținutul Fălciu, 390.
Bălăbănești/Bursuci pe Jeravăț, ținutul Tutova, 25, 367.
Bălace, gârlă peste Prut, 228.
Bălăceni, ținutul Tutova, 397.
Bălănești pe Bujor, 192.
Bălănești, 77, 396.
Bălănești, pe Elan, lângă Crăciunești, 69, 90.
Bălănești, ținutul Tutova, 263, 371.
Bălhacuri/Bărhacul, baltă, 223.
Bălinești, ținutul Suceava, 279.
Bălinești, ținutul Tutova, 307.
Bălițăști, 170.
Băloșeni, pe Prutu, din sus de gura Chigeciului, 192.
Balosinești, 173, 309.
Baltălor, vâlcea, 330.
Bălțați, 138, 177.
Bălteni, ținutul Vaslui, 117, 291.
Balumirești, vale, 37, 106; 434.
Banca, 102.
Banca, ținutul Fălciu, 23, 39, 58, 71, 103, 170, 269, 340, 353, 442, 462, 489, 529; *Gura Băncii*, 489.
Bănceni, lângă Hriasca, 289.
Băncești ot Iazăr/Ezer, 170.
Bancovici, 12.
Bănești, moșie la ținutul Fălciu, 190; *ținutul Tutova*, 397.
Bărboiu, mănăstire, 75.
Bărboși, lângă Deleni, *biserică*, 135a; *locul unde s-a născut Ioan Cuza postelnic, tată domnitorului Alexandru Ioan Cuza*, 679.
Bărboși, lângă Podoleni , 13, 15.
Bărgăoani, 211, 212.
Bârgăoani, ținutul Fălciu, 198, 211, 212, 408, 597.
Bărgăoani, ținutul Neamț, 457a
Bârjovana, ținutul Tutova, 210, 441.
Bârlad
apă, 23, 26, 29, 36, 72, 83, 91, 102, 112, 145, 162, 183, 212, 234, 259, 260, 273, 275, 353, 370, 410, 411, 412, 414, 415, 419, 436, 448, 453, 489, 490, 491, 492, 493, 496, 511, 529; *Bârladul vechi*, 117, 126, 291, 307, 319, 348, 516.
bacal, 479, 518.
*bărbie*r, 128.
bina, 477.
binale, 516, 555.
biserica domnească, 8, 16, 37, 38, 64, 81, 82, 106.
biserica Sfeti Dimitrie, 234, 477, 479, 494, 497, 498, 518, 527, 555, 559.
biserica Sfinții Voievozi, 619.
blănar, 464.
bulucbașă, 128.
casă, 128, 195, 315, 329, 401, 480, 523, 610.
Căcăina de Sus, mahala, 610.
căsăpie, 554.
cârciumă, 579.
chilii, 527.
crâșmă, 145, 307, 419, 523.
deal, 117, 337.
din/în, 51, 64, 81, 98, 106, 215, 309, 358, 498, 542.
dregător, 10, 109, 128.
drum, 106; *cel mare*, 145, 593; *al Țarigradului*, 286.
dugheană, 128, 281, 286, 290, 307, 375, 377, 378, 464, 498, 500, 523, 527, 554.
epitropie, 516, 522, 579, 592, 593.
evrei, 281, 554.
grădinar, 518.
greci, 290.
han, 523, 554.
*iazul lui Gavril Covr*ig, 145.

ieniceri, 569.
imaș, 516, 522, 579, 592.
în/la, 62, 69, 98, 99, 107, 132, 145, 413, 480, 543.
loc domnesc, 234.
magistrat, 81.
mahalale, 480; *Căcaina de Sus,* 593; *Mijloc*, 516; *Podeni*, 522, 579.
namesnic, 489.
obștea târgului, 516, 522, 579, 592, 593.
pârgari, 31, 62, 69, 106, 517.
pitărie, 523.
pivniță, 195, 523.
*pl*an, 439.
pod, 281, 375, 377, 378, 419.
preotul domnesc, 8, 16, 31, 64, 81, 82, 101, 106; *preot*, 119, 128, 145, 315, 377, 419, 555, 632.
protopop, 419, 447.
staroste, 37, 38, 128, 234, 284; *de săponari*, 128.
șes, 260.
șoltuz, 8, 31, 62, 69, 106, 145, 489, 517.
târg, 8, 10, 16, 37, 38, 82, 100, 106, 126, 128, 145, 226, 234, 281, 286, 290, 307, 329, 375, 377, 378, 401, 554409, 419, 447, 464, 477, 479, 489, 496, 498, 516, 518, 522, 523, 527, 555, 569, 579, 592, 593, 632.
târgoveți, 51, 145, 234, 286.
ținut, 26, 52.
ulița cea mare, 281, 375, 377, 378, 554; *ulița veche*, 498; *ulița strâmbă*, 555.
uliță, 375.
vadul cel bătrân, 126.
vameș, 8, 98, 128.
vatra veche, 516, 522, 579.
vite, 516, 522; *ocolul vitelor*, 523.
vornic de târg, 8, 22, 31, 37, 62, 69, 82, 101, 106, 110, 113, 119, 145.
Bârlădeni, 370.
Bârlălești, 97, 164, 303, 650, 679.
Bârlăzel, apă, 181, 236, 238, 341, 345.
Bârlești, ținutul Hârlău, 169.
Bârlovița, 526.
Bârnova, mănăstire, 47, 120.
Bârsana, moșie, 456; *lângă Hrăniceni, pe Elan*, 551.
Bârsăști, ținutul Fălciu, 353, 374.
Bârseni/Bârsani/Bârseni, ținutul Fălciu, 276, 358, 373, 374, 383, 384, 431, 547, 548.
Bărtulești, 213.
Bărzăești, 248.
Bârzești, 57, 196.
Basarabia, oblastie, 532, 546, 602.
Băsășți/Băsești, 90, 180, 190, 203, 358, 373, 489, 492, 493, 597.
Bătenești, seliște în ținutul Tutova, 307.
Bâtlan, ezăr, 186.
Bătrâna, 3.
Bătrânești, ținutul Roman, 220.
Belciug, moșie la ținutul Fălciu, 489, 492, 493.
Benești, pe Elan, ținutul Fălciu, 20, 256, 326, 465, 466, 488.
Benești, ținutul Vaslui, 621.
Bereșteni, pe Elan, lângă Căpșești, 192.
Berești ot ținutul Sucevii, 405.
Berești, ținutul Covurlui, 90, 167a.
Berheci, apă, 82, 307.
Bertești, pe Elan, 2, 79, 256, 285, 317, 326, 421, 465, 466, 488.
Beșicani, pe Bârlad, ținutul Fălciu, 23, 269, 319, 415, 442, 462, 489.
Bicani, 98, 173, 309.
Bilăceni, ținutul Tutova, 195.
Bilahoiu, 90.
Bilcari, pârâu, 275.
Bilțigani, hotar, ținutul Tutova, 145, 307.
Bisericani, mănăstire, 252, 278.
Bistrița, mănăstire, 142, 143, 144, 252.
Bizăcești, sat, ținutul Putna, 307.
Blăgești, ținutul Vaslui, 48.
Blăndești, moșie la ținutul Iași, 523.
Bobești, ținutul Tutova, 600.
Bobușeni, 192.
Bodești, 73.
Bogdana, 98.
Bogdana, *apă*, 80, 90, 107, 172, 309, 496; *deal*, 107; *drumul*, 183.
Bogești, pe apa Berheciului, ținutul Tecuci, 82.
Bogești, ținutul Tutova, 335, 580.
Bogheni, ținutul Fălciu, 190, 408, 597.
Boghicești, pe Zeletin, șinutul Tecuci, 82.
Bogzești, 161; *pe Crasna, ținutul Fălciu*, 440.
Bohotin, 13, 15, 27, 231; *vale*, 28.
Boianile, siliște, ținutul Iași, 505.
Bojoaia, ținutul Tutova, 307.
Bolați/Bulați, sat alături de Negrilești, ținutul Vaslui, 232.
Borăști, 88.
Borăști, la gura Horăetii, ținutul Tutova, 23, 52, 269, 273.
Borăști, ținutul Vaslui, 321, 385.
Borcea, vale, ținutul Vaslui, 35.
Borcești, ținutul Tutova, 600.
Boroșcani, 385.
Borosești, schit, ținutul Vaslui, 598.
Bosoiu/Bosăiu, ținutul Vaslui, 90.
Boțești, 599.
Boțești, ținutul Vaslui, 11, 49, 276a.
Botești/Raiu, 20; *pe Elan*, *înglobată în Murgeni*, 344, 379, 382.
Boții, vâlcea, 203.
Botneni, 111a
Boțoaia, ținutul Vaslui, 90, 232.
Botoiu, ținutul Tutova, 600, 614.
Botoșani, *vornic*, 77; *avaet*, 565.
Bozia, *siliște lângă târgul Fălciu*, 361.
Boziani, ținutul Cârligătura, 166.
Bozieni, ținutul Vaslui, 181, 341; *apă*, 341.
Brădești, ținutul Tutova, 90, 248, 263, 37, 440a, 440b, 542.
Brădeți, 542.
Brădicești, mănăstire, 122; ***Bradul***, 124.
Brăești, ținutul Covurlui, 135, 262.
Brăhășești, pe Crasna, ținutul Fălciu, 440.

Brăila, drumul, 190, 203, 276, 408, 456, 551, 597; *cel vechi*, 597.
Brăițeni, 56, 304, 305, 353, 489.
Braniștea Bohotinului, 27, 343.
Brăteni, ținutul Fălciu, 13, 15.
Brăteți, ținutul Fălciu, 192.
Bratului, gârlă la ținutul Tutova, 335.
Brebenici, 186.
Brecicani/Brițcani, ținutul Fălciu, 402, 444, 507, 510, 537; *ținutul Greceni*, 582, 586, 587.
Brehnea, apă, 37, 38.
Brezana (Brizăni, Brezăni), pe Elan, ținutul Fălciu, 213.
Brițcani/Brețcani, 21, 340, 487; *ținutul Greceni*, 532.
Brodoc, ținutul Vaslui, 117.
Broșcășăni, 186.
Broscășoae, 305.
Broscăuți, 571.
Broșteni, 185.
Broșteni, ținutul Tutova, 310.
Brumărești, moșie, 448.
Bubuiogi pe Bâc, ținutul Orheiului, 36.
Bubuioți (**Greci)**, lângă Băloșeni, 192.
Buciumi, 198, 211, 212; *deal, moșie a Mănăstirii Dancu*, 372.
Bucovina, 547, 548.
București, 677.
Buda, ținutul Vaslui, 341, 441.
Budești, sat în ținutul Fălciu, 192.
Buducița, iaz la Fruntișeni de pe Horăeta, 269.
Buhăești, 57.
Buhăești, ținutul Vaslui, 505, 506.
Bujor, afluent al Elanului în dreptul satului Gușiței, 26a, 89, 180a, 192, 525; *poiană*, 180a.
Bujorăni, deal, 486.
Bujoreni, 20; 26, 52, 195, 340, 511, (ținutul Bârladului); *pe apa Bârladului*, 83, 91, 112; 147, 304; *pe Valea Țarinii la Sărățeni, ținutul Fălciu*, 362, 366.
Bumbești, 159.
Bumbotești/Tanacu, 385.
Bunești, 7, 75, 111, 115a, 121, 130, 603.
Burdujăni, 571.
Burdusaci, ținutul Tecuci, 307.
Burghelii, pârâul, 26a, 180a.
Bursucani, 248.
Bursuci, mănăstire, 84, 255; *moșie*, 340, 643.
Bursuci/Bălăbănești pe Jeravăț, ținutul Tutova, 25, 367.
Bustești, ținutul Fălciu, 41a, 200a, 204, 276, 305, 353, 358, 373, 374, 383, 384, 394, 431, 547, 548.
Bustia, *hotarul Vasluiului, pisc*, 183; *deal*, 260.
Căbești, 119, 618.
Căbicești, 7, 111, 115a, 124, 130.
Căcaina, Iași, 152, 153.
Căcăceni/Căcăceri, moșia Episcopiei Hușilor, 311.
Căcăcești, ținutul Cârligătura, 166.
Căcărățe, ținutul Iași, 457a
Căghinești, ținutul Fălciu, 269.
Căliiani, ținutul Tecuci, 205; *țigănia din*, 242.
Călimănești, ținutul Putna, 307.
Călimănești, ținutul Tutova, 36, 72, 77, 137.
Călinești, ținutul Fălciu, 23, 170, 319, 415, 442, 462, 489.
Călugărița, apă, 177.
Călugărița, vale, 145; grind, 260, 275.
Căndești, ținutul Suceava, 279.
Căndești/Cândești, moșie în ținutul Iași, 523, 528.
Căpățâroasa, apă, afluent al Săratei, lângă Cazangic, 249.
Căpățînii/Căpățânii, moșie la ținutul Covurlui, 362, 366.
Căpotești, ținutul Fălciu, 557.
Căpotești, ținutul Vaslui, 11.
Căpșășți, 135a, *trup din moșia Deleni, ținutul Fălciu*, 524.
Căpșești, pe Elan, ținutul Fălciu, 93, 192.
Cărăbăț, 491.
Carâmbii, gura, 355.
Cărămboae, moșie pe valea Pogăcenilor, 325.
Carămboai pe Elan / Sârbii și Fâstâcii/, 147, 355, 602.
Cărăpcești, 533.
Cărăpoai, ținutul Fălciu, 374, 383.
Carapușcéni, ținutul Hotin, 42, 43.
Cărbunoasa, vâlcea, 434.
Cârja, 240, 317, 326, 456, 488, 495, 551, 625; *protopop din*, 465.
Cârjăni/Cârjei, drumul, 456.
Cărjeni/Cârjești, hliză, 228.
Cârlești, 232.
Cârligățălul, baltă, 223.
Cârligați, *vornic* de, 177.
Cârligatul, baltă, 223.
Cârligătura, ținutul, 42, 43, 139b, 154, 161, 166, 405.
Cârligi, poiană între Brădești și Gărjdeni.
Cârlomănești, 82, 84, 533.
Cârnești, 486.
Cărpești/Cârpești, 190, 203, 276, 358, 425, 449, 547, 548.
Cășoteni de Jos, 159, 206, 337.
Cășoteni, sat la gura Crasnei/Lohanului, 159, 161, 167a, 168, 198a, 206, 337; *ținutul Fălciu*, 295, 337.
Cășotenii de Sus, 337.
Cățăleni, ținutul Lăpușna, 36.
Cățelul, baltă în hotarul târgului Fălciu, 361**.**
Căucești, parte din Drăgușeni, ținutul Vaslui, 11.
Căuești, 596.
Cavadinești, 192.
Cavadineț, 60.
Cepești, moșie la ținutul Tutova, 441.
Cernați, ținutul Tutova, 107.
Cernatul, moșie, ținutul Fălciu, 455, 456.
Cernăuți, 141, 230.
Cerveceți, moșie, 400.
Cetățue, 24, 37, 38, 183, 260; deal, 275.
Cetățui, Podoleni, 231.
Cetățuie, 47.
Cetereni, pe Bahlui, ținutul Cârligătura, 42, 43.
Chetreni, sat, ținutul Tutova, 307.
Chetrosul, 269.
Chigeci, apă, 192; *ținut*, 250, 510.

Chiliana, hliză în Cârja, 495.
Chilieni, sat, ținutul Tutova, 307.
Chimeni, moșie la ținutul Tutova, 528.
Chineaja, apă, 90.
Chioae, ținutul Vaslui, moșia lui Radului Racoviță vel vistiernic, 232.
Chircești ot Vaslui, 387, 467, 468, 470, 471, 538, 539, 544, 545, 646, 648, 649.
Chiricea, ținutul Fălciu, 190, 597; *hliză lângă Idrici*, 353, 408.
Chiricești, moșie la ținutul Fălciu, 190.
Chișinău, *localitate*, 532, 546, 576, 582; *judecătorie*, 582; *mitropolie*, 504.
Chițcani, ținutul Fălciu, 390, 396.
Chițoci, 489.
Cimbala, râpă, puț, 234.
Ciocani, ținutul Tutova, 289, 307.
Ciocoveni, lângă Movileni, ținutul Tutova, 307.
Cioinagii (Ciuinacii) din Covurlui, 334.
Ciolănești, moșie, 448.
Ciomleuca, fântână pe Lohan.
Ciorăni, sat în Țara Muntenească, 307.
Ciorăni, ținutul Fălciu, 489, 502; *pe Bârlad*, 492.
Ciorăşti, 13, 15, 87, 496, 533.
Ciorăşti, *ținutul Lăpuşna*, 457, 458; *ținutul Fălciu*, 469; *pe Bârlad, ținutul Tutova*, 489, 491, 492.
Cioricești, 74; *ținutul Fălciu*, 501.
Ciortolom, ținutul Tutova, 263; *drumul*, 440b.
Ciortova, 186.
Ciunta, ținutul Fălciu, 408.
Ciurești, ținutul Tutova, 437, 528.
Ciurileşti, ținutul Tutova, 335.
Ciușnești, lângă Docani, 248.
Clini, pe Mânjina, ținutul Covurlui, 135.
Cneza, apă, 366.
Cobâle, 186.
Cobâlile/Cobâle, moșie, ținutul Soroca, 504.
Cociuba, 8.
Codrevița, ținutul Hârlău, 354.
Codru, *ținu*t, 363, 531; *ispravnic*, 363.
Codrul Chigeciului, 192.
Codrul Ghenghei, 60, 61, 86, 262.
Codrul Iașilor, 120.
Cojăni, 490.
Cojeri/Cojări, ținutul Fălciu, 17, 56, 353, 449, 489, 496, 511.
Colacul, moșie, ținutul Fălciu, 459, 460.
Colonița, deal, 274.
Comănești pe Jeravăț, 77; *ținutul Vaslui*, 505, 506.
Constantinopol, 570.
Copăceana, 69, 90, 320.
Copou, 307.
Corbul, pisc, 145.
Cordăreni ot Dorohoi, 276a.
Cordeni, 503, 628.
Cordun/Cordoni, 467, 468.
Corlătești, pe Horăiata, 210, 294, 374, 383, 489.
Cornești, ținutul Cârligătura, 161.
Corni Unguri, 666 (a se vedea Corni, ocolul Podoleni).
Corni, ocolul Podoleni, ținutul Fălciu, astăzi cartier al municipiului Huși, 656, 660, 665, 666.
Corni, ținutul Fălciu, 597, 628, 667.
Cornu, 275.
Corobănești, sat pe apa Ezărului, ținutul Tutova, 221.
Coroeştii de Sus, ținutul Tutova, 40.
Coruești pe Bogdana, 80, 98, 132, 309, 496.
Coșești, 185, 229, 310.
Costeşti, 82, 108; *ținutul Tutova*, 496.
Costeşti, pe Horăeta,70, 210, 441, 491.
Costina, 43.
Cotârlești, ținutul Vaslui, 232.
Coticeri pe Crasna, 174.
Cotișăi, 517.
Cotul Cărăușilor, 255.
Covurlui, *ținut*, 37, 38, 90, 135, 136, 176, 214, 262, 269, 287, 303, 336, 349, 352, 362, 366, 385, 409, 509,426, 435, 447, 491, 571; *ciumă,* 509; *ispravnic*i, 336; *pârcălabi*, 51; *vădrari*, 435.
Cozmești, 177, 671; *preot*, 254.
Cozmești, *sat la gura Jijiei*, *ținutul Lăpușna*, 254.
Crasna, apă, 7, 36, 111a, 118, 161, 174, 177, 192, 222, 231, 235, 241, 244, 245, 246, 247, 337, 376.
Crasna, sat, ținutul Fălciu, 601.
Crăciunești, pe Șacovăț, 88, 321.
Crăciunești pe Elan, 90, 320, 421.
Crăești, 55, 341, 509.
Crăhana, baltă, 213.
Crăhănești pe Elan, ținutul Fălciu, 213.
Crăiești, ținutul Tecuci, 307.
Crăsnășeni, 35, 73, 192, 525.
Crângani, apă, 145.
Crăngu, 214; *fostul Năvârniți*, 307.
Crâsteiu, în ținutul Vasluiu, 291.
Cremenciuc, ținutul Soroca, 191.
Crețana, 192, 326, 421, 495.
Crețeni pe apa Tutova, 109, 110.
Crețești, ținutul Fălciu, 603.
Crețiani, hotar, 145.
Cristești, 114.
Croitorul, hliză, 213.
Cruce, ținutul Putna, 307.
Cuca, ținutul Covurlui, 176, 385.
Cucilor, hotar lângă Bozieni, ținutul vaslui, 341.
Cucoara, lângă Suleni și Tintești, 274.
Cucoreni, ocolul Turia, ținutul Iași, 523, 528.
Cucota, ținutul Covurlui, 135.
Cularele/Curalele, *baltă în hotarul târgului Fălciu*, 361.
Cunice, moșie, ținutul Soroca, 504.
Curale/Curelii, valea, 32, 59, 116.
Curălușea, ținutul Vaslui, 90.
Curhliac, scursură, 279.
Cuțitna, apă, 385.
Dancu, mănăstire, 307, 372.
Davidiți, seliște în ținutul Tutova, 307.
Dănceni, pe Bârlad, ținutul Fălciu, 489, 493.
Dănceni, pe Hobâlna, ținutul Tutova, 437.
Dăncești pe Bârlad, 489, 492.
Dăncești, ținutul Vaslui, 48, 63.

Dănești, 148.
Dănilești (Hânsari) pe Prut, 192.
Dărdărești, vâlcele, 597.
Dealul Mare, moșie, 234.
Dealul Sârbilor la Nicorești, 307.
Dealul Temofteiului, 183.
Delea, 259, 260, 275.
Deleni pe Bilahoiu, 90, 137, 170, 291; *preot*, 492.
Deleni, ținutul Fălciu, 26a, 87, 135a, 180a, 254, 524, 668.
Derenice / Peremnicovul, 186.
Dersca, sat în județul Botoșani, 279.
Detcani, ținutul Fălciu, 597.
Dimaci, 526.
Dimitrie Cantemir, comună în județul Vaslui, 643.
Dobârceni, *sa*t, 182; *vale*, 183; *deal*, 503.
Dobromirești, 517.
Dobrovăț, mănăstire, 182, 183, 279, 280, 399, 446.
Docani, 248, 263, 440a, 440b, 447, 514.
Docolina, ținutul Fălciu, 489; *drumul*, 597; *menzil*, 395, 448; *ratoș*, 473; *poștă*, 473.
Dodești, vale, 183; *moșie*, 190, 358, 418, 449; *răzeși*, 602.
Dolcești ot Covurlui, 269.
Dolhești pe Crasna, 111a; *ținutul Fălciu*, 623.
Dolhești, siliște pe Siret, ținutul Roman, 278.
Dolhești, ținutul Tutova, 307.
Dolina, apă, 276a.
Doljești ot Roman, 276a.
Doljești, mănăstire/schit, 278, 282, 297, 535, 536, 558, 561, 583.
Dorohoi, ținut, 276, 571; *localitate*, 565.
Doroșcați ot ținutul Cărligătura, 405.
Drabiște, apă, 42, 43.
Drăceni/Drânceni, ținutul Fălciu, 15.
Drăgănești/Tâmpești, 370.
Drăgești, 65, 76.
Drăgești, ținutul Romanului, 236.
Drăgești, ținutul Vaslui, 321.
Drăgomănești/Dragomirești, pe Valea Țarinii la Sărățeni, ținutul Fălciu, 362, 366, 465, 486.
Dragomirești, ținutul Vaslui, 114.
Dragușani/**Drăgușeni**, ținutul Fălciu, 485, 501.
Drăgușeni pe Tărnușa, 36.
Drăgușeni, ținutul Vaslui, 11.
Drânceni, ținutul Fălciu, 15.
Dric, la Huși, 193.
Drujești, 145; *pe Simila*, 156; *ce să cheamă Strășinești*, 374.
Drumul Brăilii, 190, 203, 408.
Drumul Fălciului, 434.
Drumul Ireascăi, 434.
Drumul lui Toader, 183.
Drumul Mrejilor, 28.
Drumul Nebunului, 183, 275.
Drumul Poșcilor, lângă Vaslui, 260, 275.
Dubova, 279.
Duda/Suleni, ținutul Fălciu, 13, 177, 255, 274.
Dudești, 370.
Dudești, sat, ținutul Putna, 307, 370.
Dumbrava, 177; *în hotarul Polițenilor și Bogeștilor, ținutul Tutova*, 335.
Dumbrăveni pe Pereschiv, ținutul Tutova, 82.
Dumbrăveni, 117, 236; *poiană lângă Vaslui*, 260, 275.
Dumbrăvița, vâlcea, 37, 38, 106.
Dumbrăvița, vale, 106.
Dumești, ținutul Fălciu, 190, 356, 597; *lângă Roșiești*, 408; *lângă Șerbăcani și Chiricea*, 597.
Dumești, ținutul Vaslui, 11, 236, 604.
Dumnezei, moșie ot ținutul Vaslui, 440.
Dunărea, apă, 475.
Elan, apă, 20, 53, 66, 68, 69, 78,89, 90, 93, 94, 95, 100, 134, 140, 147, 158, 192, 213, 254, 256, 269, 276, 285, 292, 293, 303, 320, 325, 326, 344, 346, 355, 358, 379, 381, 421, 456, 465, 502, 519, 602; *deal*, 303, 320, 456, 502, 551, 602; *ș*es, 465, 488
Enbina, vale, 434.
Episcopia Hușilor
Calistru Vartic, 306.
Gherasim, 428.
Iacov Stamati, episcop, 380, 492, 597, 602.
Inochentie, 252, 255, 261, 263, 265, 268, 274, 277, 278, 307, 317, 343, 376, 609.
Ioan, 47.
Meletie Lefter episcop, 457, 458, 459, 460, 469, 475, 501, 525, 529, 570, 629, 630.
Mitrofan, 306.
Sava, 152, 153, 155.
Sofronie Miclescu, 603, 604, 605, 606, 608, 611, 615, 620, 622, 629, 630, 674, 675.
Sofronie, 306.
Teofil, 227.
Varlaam, 111, 111a, 115a, 118, 120, 121, 122, 124, 125, 130, 142, 143, 144, 146, 150, 306.
Veniamin Costachi, 203, 597.
Episcopia Rădăuților
Calistru, 152, 153, 155, 162.
Dosithei (Dosoftei Herescu), 252, 268, 277, 279, 307.
Ghedeon, 142, 143, 146, 150.
Gherasim, 306.
Iorest, 306.
*Lavrenti*e, 120, 306.
Episcopia Romanului
Anastasie, 306.
Gherasim, 475.
Ioan, 306.
Ioanichie, 252, 253, 265, 268, 275, 277, 278, 307.
Lavrentie, 142, 143, 144, 146, 150.
Meletie Lefter Brandaburul, 604, 619, 629, 630, 631, 643.
Misail, 120, 306.
Pahomie, 152, 153, 155.
Epureni de Bârlad, 56, 679.
Ezer/Iazăr, apă, 170, 221.
Fădului, 529.
Fălciu
căpitan, 151.
dregător, 34, 358, 608, 656.
drumul, 37, 234; *cel mare*, 434.
evrei, 661.

hotnog, 31a .
ispravnic/isprăvnicie, 224, 285, 307, 317, 326, 332, 333, 337, 344, 346, 362, 363, 393, 394, 415, 431, 442, 445, 449, 459, 463, 465, 469, 481, 486, 488, 492, 496, 541, 573, 583, 594, 633, 635, 637, 638, 639, 640, 642, 643, 644, 645, 647, 650, 651, 653, 655, 656, 658, 661, 662, 663, 664, 666, 667, 670, 671, 672, 673, 678.
judecător, 249, 304.
judecătorie, 1, 17, 321, 368, 456; *prezident*, 321.
la, 463 .
magazia, 638, 652.
pârcălab, 164.
pod, 636.
preot domnesc, 164.
târg/localitate, 2, 3, 36, 174, 307, 361, 434, 488, 636.
târgoveți, 661.
ținut, 7, 9a, 14, 15, 17, 23, 32, 33, 35, 36, 41, 41a, 53, 58, 62, 72a, 89, 90, 92, 93, 94, 95, 100, 103, 105, 116, 129, 134, 139a, 140, 149, 151, 157, 161, 164, 174, 177, 180a, 186, 190, 191, 192, 194, 195, 199, 200a, 201, 202, 203, 204, 213, 217, 222, 223, 224, 225, 227, 228, 240, 241, 249, 251, 254, 255, 256, 269, 276a, 282, 283, 285, 287, 291, 292, 293, 295, 297, 303, 304, 305, 307, 311, 317, 319, 326, 332, 333, 337, 340, 344, 346, 348, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 362, 363, 366, 368, 373, 374, 376, 379, 380, 381, 383, 388, 389, 391, 393, 394, 395, 396, 402, 403, 408, 415, 425, 431, 440, 442, 444, 445, 449, 455, 456, 457a, 459, 460, 462, 463, 465, 466, 469, 481, 486, 488, 489, 492, 493, 496, 499, 501, 502, 503a, 512, 519, 521, 524, 525, 531, 534, 535, 536, 541, 543, 547, 548, 551, 561, 571, 573, 583, 594, 597, 601, 603, 608, 615, 623, 624, 625, 627, 628, 633, 635, 637, 638, 639, 640, 641, 643, 644, 645, 647, 650, 651, 653, 654, 655, 656, 658, 660, 661, 662, 663, 664, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 678.
Fălticeni, 565.
Fântânele, 1, 41a, 374, 383, 431, 547.
Fărămești, 83, 91.
Fărcășeni, 155.
Fărcușe, moșie în Tăbăcești pe Pereschiv, ținutul Tutova, 82.
Fărțăcu, pe Mânjina, ținutul Tutova, 135.
Fârțânești ot Covurlui, 385.
Fârțești, sat, ținutul Roman, 307.
Fâstâci, mănăstire, 27, 28, 184, 229, 237, 291, 589.
Fâstâci, pe Elan/valea Pogăcenilor, 68, 320, 325, 355, 602; *ce s-au numit Carâmboaia*.
Fătăciuni, schit, 338, 433.
Făureni, ținutul Tutova, 40.
Fedești, ținutul Fălciu, 71, 269, 304, 511, 529.
Fir, 188.
Floreni, ținutul Fălciu, 50, 303, 502.
Florești, mănăstire, 56, 260, 275, 276, 299, 449.
Florintești, 313.
Florinteștii de Jos, 313, 676.
Florinteștii de Sus, 313.
Focșani, 288, 314.
Foico, poiană în hotarul Vasluiului, 260.
Folești, 349.
Folfăești/Fălfăești, ținutul Fălciu, 15.
Foltești, ținutul Covurlui, 176.
Frenciuci, ținutul Vaslui, 11.
Frențești/Frănzești, pe Crasna, ținutul Fălciu, 440.
Frigini (Frijăni), ținutul Fălciu, 199.
Frumoasa, 307.
Frumușăle, loc de prisacă, ținutul Tecuci, 307.
Frumușălu, 618.
Frunteș, drumul lui, 597.
Fruntișeni în gura Horăeții, 71, 72, 269, 287.
Fruntișeni, lângă Bârlad, ținutul Tutova, 37, 38, 58, 106, 226, 234, 434; *preot*, 234.
Fundătură, 188.
Fundături, la Sărățeni, 486.
Fundu, ținutul Vaslui, 45.
Fundul Crasnii, 111a.
Fundul Iazărului, 170.
Galata, mănăstire, 88, 144.
Galați, *din*, 565; *pârcălabi*, 51, 352, 474, 509, 569; *mănăstirea Sfântul Gheorghe*, 142, 143, 144; *schelă*, 426; *târg*, 509.
Găgești, ținutul Fălciu, 18, 41a, 200a, 204, 208, 276, 358, 373, 374, 383, 547, 548.
Gănești, ținutul Vaslui, 20, 77, 227, 243, 276a.
Găvan, valea lui, 456.
Gâdinți, sat, ținutul Roman, 307.
Gângurești, ținutul Cârligătura, 166.
Gângurești, ținutul Iași, pe Prut, 374.
Gârbești, ținutul Vaslui, 67, 301.
Gârceni, ținutul Vaslui, 76, 114, 236; *ținutul Tutova*, 131, 167.
Gârdești, 170.
Gârla lui Vrabie, Prut, 32, 59.
Gemina, baltă pe Prut, 402, 444; *în stânga Prutului*, 507, 510, 537; *ținutul Greceni*, 582.
Gemine, 487.
Geminii (Roșiori), 178.
Ghenghei, codru, 60, 61.
Ghermănești de Bârlad, 195.
Ghermănești pe Prut, 177, 191, 671.
Ghermănești, ținutul Fălciu, 13, 15, 23, 28, 304, 319, 503a, 508, 511, 673; *ce s-a numit Șiropoteni*, 348.
Ghibarțu, moșie lângă Tăoști, ținutul Vaslui, 222, 227, 243.
Ghibarțu, sat, 157.
Ghilami, ținutul Fălciu, 643.
Ghilcari, apă, 260.
Ghilțeni, 90, 190; *Gheltăilor, hotar*, 203.
Ghindărești, vâlcea, 330.
Ghinghești, ținutul Covurlui, 135.
Ghireasca, moșie la ținutul Covurlui, 303; deal, 486.
Ghireasca, schit, 303.
Ghivan, dealul lui, 456.
Giulești, ținutul Neamț, 211.
Giurcani pe Elan, 148, 269, 487.
Giurgești, 35.
Glodeni, ținutul Vaslui, 65, 219, 232.
Godenești, peste Prut, ținutul Fălciu, 228.
Goești, 276a.
Goidești, 474.
Golăești, 20.

Gorănești, 41a.
Gornești, pe valea Puțenilor, ținutul Covurlui, 135.
Goronești, sat pe apa Elanului, 89, 92, 93.
Goronetul, deal, 511.
Goșmani, ținutul Neamț, 278.
Gotești, peste Prut, ținutul Fălciu, 228, 250, 251.
Grajduri, 183.
Grădinari, pe Hobâlna, ținutul Tutova, 437.
Grăjdeni, mănăstire/schit, 106, 263, 371, 440a, 440b, 514, 542; *egumen*, 234, 542; *moșie*, 434, 542; *sat*, 263, 613.
Grămești, ținutul Suceava, 279.
Grăpeni, 60.
Greceni, *căpitan de*, 383; *isprăvnicie*, 148; *ținut*, 353, 487, 532, 582.
Greci (Bubuioți), lângă Băloșeni, 192.
Greci (Rotopănești), ținutul Tutova, 107, 309.
Greci, 44.
Greci, lângă Vaslui, 259, 275, 443.
Greci, ținutul Suceava, 279.
Grijilivi (Iapa), 83, 91, 112, 273; *de la Fărâm*ă, 91, 112; *de la Iapa*, 91, 112.
Grind, deal, 301; apă, 301.
Gripeni pe Horăeta, 269.
Gropeni pe Pereschiv, 77.
Grozești, sat pe Elan, ținutul Fălciu, 31a, 94, 95, 100, 389.
Grumezoaia, 89, 93, 355, 512, 594; *apă*, 421.
Gugești, 48, 49, 55, 73.
Gura Băncii, 489.
Gura Bohotinului, 231.
Gura Carâmbii, 355.
Gura Epii, 83.
Gura Gerului, 9.
Gura Gociului, 263.
Gura Horăeții, 112.
Gura Lărgii ot Greceni, 353.
Gura Strâmbii, ținutul Tutova, 347.
Gura Țarinii, 20.
Gurești, moșie pe Elan, ținutul Fălciu, din sus de Cârja, 551.
Guruiețăle, poiană din moșia Ivănești, ținutul Vaslui, 318.
Gușiței/Gușăți, ținutul Fălciu, 643.
Hagi Căpcean, lagărul de la, 637.
Halbini/Galbănă, râpă, 320.
Haleța, sat pe apa Vilnei, ținutul Vaslui, 88
Harbuji, ținutul Fălciu, 305.
Hănăseni pe Elan, 20, 134, 140, 256, 346.
Hănțăști, 79.
Hărăgești pe Bârlad, ținutul Tutova, 72.
Hărmănești pe Jeravăț, 77, 447.
Hărțăști, 487.
Hăsnășeni, ținutul Cârligătura, 42, 43.
Hățașu, trup în moșia Pojoreni, ținutul Fălciu, 512.
Hânsari (Dănilești) pe Prut, 192.
Hârcete, baltă la ținutul Fălciului, 32, 34, 50, 56, 59, 79, 97, 105, 116, 164, 223, 224, 225, 240, 456, 488, 521, 551; *moșie*, 455; *șes*, 456.
Hârciugani, pe Valea Pogăcenilor, ținutul Fălciu, 408.
Hârlău, ținut, 169, 354, 405.
Hârsova, schitul făcut de Gălușcă și Moșulești, 313; *apă*, 676.
Hârtop, sat în ținutul Răut, 291.
Heciul, ținutul Soroca, 354.
Hemeiosu, 28.
Hilimănești, 88.
Hilimonești, rediul, 232.
Hindilii, 186.
Hisoci, 489.
Hițoci, 489.
Hlincea, mănăstire, 142, 143, 144.
Hobâlna, apă, 437.
Hoceni, ținutul Fălciu, 403, 404.
Hodoreni, ținutul Vaslui, 236, 238; *pe Bârlăzel*, 345.
Holm, 23.
Holobăț, deal pe Elan, 69, 90, 320.
Holobiciurului, vale.
Hopul, lângă Vaslui, 260, 275.
Horăeta, apă, 23, 52, 70, 71, 91, 112, 195, 210, 269, 273, 284, 287, 294, 374, 383, 441, 491; *Horareți/Horaeț*, 517.
Horăiata, pe Crasna, ținutul Fălciu, 440.
Horești, ținutul Fălciu, 9a, 41a, 200a, 276, 358, 373, 374, 383, 384, 425, 431, 547, 548.
Horga, 304, 353.
Horincea, 127, 136, 352; *ocol, ținutul Covurlui*, 447.
Horja, hotar în moșia Oțeleni, ținutul Fălciu, 536; *moșie*, 558.
Horjești, ținutul Fălciu, 13, 15, 274; *pe Cras*na, 192.
Horodești, 383.
Hotin, ținut, 42, 43; *mitropolie*, 504.
Hotnog, izvor, 330.
Hranii, hotar, 408.
Hrăniceni, ținutul Fălciu, pe Elan, 213, 455, 456, 551, 625; *„moșia Vrăghia*scă”, 625, 626.
Hriasca, 289.
Hrubeni, moșie lângă Râșești, ținutul Fălciu, 255.
Hrusca, oblastia Basarabia, 546.
Hulpășeni/Vulpășeni, ținutul Tutova, 8, 21, 58, 64, 85, 107, 133, 175, 309, 397.
Hulpești, ținutul Tutova, 107.
Hulubești, 421.
Humor, mănăstire, 252.
Hurdești, ținutul Fălciu, 374, 383.
Hurdugi, pe Elan, 89, 557.
Hurduzei, 89.
Hușani, 185.
Huși
argintar, 566.
biserica ungurească/catolică, 171.
blănar, 541.
bogasier, 513, 515.
Broșteni, sat, astăzi cartier al orașului Huși, 603; moșie, 606.
bulibaș, 115a, 130, 177.
Calistru Vartic, episcop, 306.
*cas*ă, 73, 482, 612.
călărași, 606.
căpitan de târg, 541.

căpitan, 337, 445.
ciocli, 603, 606.
Corni Unguri, 666 (a se vedea Corni, ocolul Podoleni).
Corni, moșie, astăzi cartier al orașului Huși, 606; sat în ocolul Podoleni, 660, 665.
de/din/la, 49, 73, 74, 159, 177, 337, 369, 425, 566, 583, 656, 665, 666.
dichiul Episcopiei, 376, 408.
Dric, 193, 369.
drum, 183.
dugheni, 513, 515, 541.
Episcopia Hușilor, 47, 49, 111, 111a, 115a, 118, 120, 121, 122, 124, 130, 142, 143, 144, 146, 150, 152, 153, 155, 177, 191, 203, 227, 252, 255, 274, 277, 278, 311, 332, 333, 343, 369, 376, 408, 428, 442, 451, 458, 459, 462, 469, 482, 485, 496, 499, 513, 515, 578.
evrei, 513, 577.
Gherasim, episcop, 428.
hotar domnesc, 177.
Iacov Stamati, episcop, 380, 492, 597, 602.
iconom, 191, 525.
Ierotei/Borşu vlădica/, 459.
Inochentie, episcop, 252, 255, 261, 263, 265, 268, 274, 277, 278, 307, 317, 343, 376, 609.
în/la, 73, 115a, 118, 125, 130, 380, 622, 628, 661.
lângă, 129.
Meletie Lefter episcop, 457, 458, 459, 460, 469, 475, 501, 525, 529, 570, 629, 630.
Mitrofan, episcop, 306.
neguțitor, 541.
Ochi, 125.
ocol domnesc, 186.
paharnic, 115a, 118, 130.
pivnicer, 159, 177.
Pleșa, 104, 193.
podul Tăbăcarilor, 612.
preot, 115a, 125, 515, 541.
Răești, mahala din Huși, 577, 612.
Sava, episcop, 152, 153, 155.
slugi, 603.
Sofronie Miclescu, episcop, 603, 604, 605, 606, 608, 611, 615, 620, 622, 629, 630, 674, 675.
Sofronie, episcop, 306.
șoltuz, 177.
târg/*târgoveți,* 177, 186, 445, 515, 541, 577, 603, 605, 606, 612.
Teofil, episcop, 227.
ulița blănarilor, 541.
Varlaam, episcop, 111, 111a, 115a, 118, 120, 121, 122, 124, 125, 130, 142, 143, 144, 146, 150, 306.
velniță, 482, 577.
Veniamin Costachi, episcop, 203, 597.
vie, 54, 104, 125, 138, 193, 369.
vier domnesc, 177.
vornic, 115a, 130.
Huși, ținutul Tutova, 179.
Iabâlna, apă, 37, 38.
Iacobești, ținutul Suceava, 129.
Iapa (Grijilivi), 83, 91, 195, 273.
Iași, *din/la*, 18, 46, 61, 90, 214, 306, 457, 458, 464, 512, 521, 533, 571, 585, 615, 628, 630; *de la*, 145, 531, 502, 602; *în* 7, 9, 10, 12, 14, 15, 18, 21, 24, 26, 29, 30, 31a, 32, 33, 34, 35, 36, 39, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 57, 59, 63, 67, 72, 75, 76, 77, 80, 81, 83, 84, 86, 90, 92, 94, 95, 100, 104, 105, 108, 109, 110, 111a, 113, 114, 115, 116, 119, 131, 134, 136, 138, 140, 141, 142, 143, 144, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 158, 161, 162, 167, 174, 176, 181, 186, 195, 196, 199, 200a, 208, 209, 210, 211, 218, 220, 223, 226, 235, 246, 256, 258, 264, 266, 275, 298, 354, 365, 407, 414, 416, 444, 505, 507, 509, 510, 532, 543, 562, 576, 622, 679.
biserica Banului, 356.
biserica Naşterea Maicii Domnului (Tălpălari), metoh al Episcopiei Hușilor, 611, 620, 629, 630, 631, 675.
biserica Sfântul Constantin, 570.
biserica Sfântul Gheorghe, 47.
biserica Sfântul Neculai, 220, 372.
biserica Sfântul Teodor, 90.
biserica Stratenia, 566.
Biserica Ungurească, 261.
breasla ciubotarilor, 306.
breasla neguțitorilor, 268.
breasla tălpălarilor, 306.
case, 141, 611, 620, 629, 630, 675.
Căcăina, 152, 153.
cişmeaua Păcurarului, 307.
Codrul Iașilor, 120.
Copou, 307.
crâșmă, 307.
dughene, 120, 196, 261, 307.
evrei, 602.
Galata, 196.
iezoviți, 261.
incendiu, 307.
județ, 568.
la, 371.
mănăstirea Aron Vodă, 32, 34, 59, 105, 116, 134, 140, 223, 240, 346.
mănăstirea Barnovschi, 29, 142, 143, 144, 182.
mănăstirea Bărboiu, 75.
mănăstirea Bârnova, 47, 120, 142, 143, 144.
mănăstirea Cetățuia, 142, 143, 144.
mănăstirea Dancu, 307, 372.
mănăstirea Frumoasa, 307, 432, 546.
mănăstirea Galata, 88, 142, 143, 144, 196.
mănăstirea Hlincea, 142, 143, 144.
mănăstirea Nicorița, 307.
mănăstirea Sfânta Vineri, 19, 335, 546.
mănăstirea Sfântul Sava, 117, 142, 143, 144, 339, 354, 363, 615.
mănăstirea Sfântul Spiridon, 268, 424, 570.
mănăstirea Sfinții Arhangheli-Frumoasa, 196.
mănăstirea Socola, 263.
mănăstirea Trisfetitile, 84, 155, 570.
mitropolie, 372, 603, 611.
Muntenime, 356.
neguțitor, 372.
pivniță, 307.
preot, 90.

schitul Tărâță, 570.
spital, 268, 424.
Tălpălari, 611, 620, 629, 630, 631, 675.
târg, 19, 29, 32, 46, 47, 105, 134, 140, 150, 152, 153, 155, 266, 307, 372.
Târgul Făinii, 307.
*târguș*or, 199.
Turia, ocol, 523, 528.
țintirim, 261.
ținut, 90, 147, 263, 307, 343, 354, 374, 457a, 505, 523, 528, 581.
Ulița Mare, 261.
Ulița Măjilor, 265.
Ulița Sârbească, 356.
ulițe, 616.
vii la Socola, 307.
zugrav, 476.
Ibăneasa, ținutul Tutova, 309.
Ibănești, ținutul Tutova, 58, 309.
Ibușani, 185.
Idrici ot Fălciu, 190, 353, 448, 597; *apă*, 190, 353, 408, 597.
Ierusalim, 142, 143, 144, 155; *Patriarhie*, 354.
Igești, 474.
Igogoe, baltă lângă Drânceni, ținutul Fălciu, 15.
Ijdeleni, 533.
Ionășăni, ținutul Fălciu, 408; *deal*, 597.
Ionășești, 334.
Ireasca, drum, 434.
Itoltești (Viltotești), 89.
Iugani, 81, 82, 375.
Iurcești, ținutul Vaslui, 296, 364, 436.
Ivan, bătrân în Grozești, 94.
Ivăneasa, apă, 301.
Ivănești, pe Șacovăț, ținutul Vaslui, 30, 45, 185, 207, 296, 300, 301, 310, 318, 327, 405,; pe *Vârlăzel*, 364; pe Racova, ținutul Tutova, 391a.
Ivănești, ținutul Cârligătura, 166.
Ivășcani, 98; *în hotarul Harbujilor, ținutul Fălciu*, 305.
Ivești, ținutul Tutova, 160.
Ivinițești/Vinețești, pe Crasna, ținutul Fălciu, 440.
Ivul, poiană în hotarul Iveștilor, 160.
Împuțita, vale, 145.
Jardan lângă Copăceana, 320.
Jeravăț, ținutul Tutova, 25, 77, 270, 367, 371.
Jigălia, apă, 1, 41a, 305, 374, 383, 431.
Jigălia, sat, 304, 305; *moșie*, 499.
Jigoreni, sat, ținutul Vaslui, 318, 450.
Jijia, apă, 28, 231, 254, 343.
Jorăști, sat pe Jeravăț, 77.
La Vizuini, 465.
Lalova, ținutul Fălciu, 23, 103.
Laodichia, mitropolie, 146.
Laova, ținutul Fălciu, 269, 304, 340, 442, 462, 511, 529.
Larga, apă, 194; *ținutul Chigeci*, 510.
Larga, peste Prut, 228.
Laza, 330.
Lăova, 304.
Lăpușna, ținut, 36, 243, 255, 307, 457, 458; *baltă*, 609.
Lăpușnița, baltă, 609.
Lățești, 79, 474.
Leipzig, 570.
Leoa, apă, 474.
Leoști pe Crasna, 376.
Leoști, comuna Pădureni, județul Vaslui, 588.
Lețcani, pe Siret, 278; *ținutul Iaș*i, 457a.
Liahului, dumbravă, 511.
Licicov, 164.
Liești, 60, 68.
Liești, moșie lângă Bustești, ținutul Fălciu, 358.
Lipovăț, moșie, 182.
Liteni, pe Șomuz, ținutul Sucevei, 307.
Lițcani pe Pereschiv, 77.
Loazăle Negri, 279.
Lohan, apă, 26a, 168, 174, 177, 180a, 192, 274, 337, 489, 573; *hotarul*, 26a, 180a.
Lucani, vale între Podoleni și Bărboși, 15.
Lucăceni, sat, ținutul Iași, 505, 506.
Luceni, 576; *ținutul Iași*, 581.
Lucești, 310; *ținutul Tutova*, 505, 506.
Luciu, bălți în ținutul Fălciu, 149, 151, 177.
Lunca Banului, moșie, ținutul Fălciu, 198a, 356, 413, 485, 557.
Lungeni pe Elan, lângă Tupilați, 90.
Lungeni, 20; ținutul Fălciu, 390, 396.
Lungii, poiană, 231.
Lupești, ținutul Covurlui, 409.
Lupului, vale între Podoleni și Bărboși, 15.
Malul Galbăn, 228.
Malurile, sat, jumătate în Țara Românească și jumătate în Molodva, ținutul Tecuci, 307.
Mamina, deal peste pârâul Banca, 529.
Manta, moșie ot Greceni, 353.
Marmurii, 28.
Mastacani, 21.
Mastatici, 83, 91, 112, 170, 273, 511.
Măceșului, vale între Podoleni și Bărboși, 15.
Măcișeni, pe Mânjina, ținutul Covurlui, 135, 163, 560.
Măciucașii de Jos, 36.
Măgariul, biserică, 304.
Măgdășeni pe Crasna, 192.
Măicani, ținutul Fălciu, 192.
Mălăești, 3, 147, 320, 396, 636.
Măldăreni, ținutul Codru, 531.
Mălinești, 238; *pe Bârlăzel*, 345.
Mănăstirea Adam, 60, 61, 262, 336, 437; *închinată Sfintei Mitropolii, metoh*, 272.
Mănăstirea Agapia, 61, 252, 622.
Mănăstirea Aron Vodă, 32, 34, 59, 105, 116, 134, 140, 223, 240, 346.
Mănăstirea Barnovschi, 29, 142, 143, 144, 182, 183.
Mănăstirea Bărboiu, 75.
Mănăstirea Bârnova, 47, 120, 142, 143, 144.
Mănăstirea Bisericani, 252, 278.
Mănăstirea Bistrița, 142, 143, 144, 252.
Mănăstirea Brădicești, 122; ***Bradul***, 124.
Mănăstirea Bursuci, 84, 255.
Mănăstirea Cetățuia, 142, 143, 144.
Mănăstirea Dancu, 307, 372.

Mănăstirea Dobrovăț, 182, 183, 279, 280, 399, 446.
Mănăstirea Doljești, 278, 282, 297, 535, 536, 558, 561, 583.
Mănăstirea Fâstâci, 27, 28, 184, 229, 237, 291, 589.
Mănăstirea Florești, 56, 260, 275, 276, 299, 330, 449.
Mănăstirea Frumoasa, 307, 432, 546.
Mănăstirea Galata, 88, 142, 143, 144, 196.
Mănăstirea Grăjdeni, 106, 263, 371, 440a, 440b; *egumen*, 234.
Mănăstirea Hlincea, 142, 143.
Mănăstirea Humor, 252.
Mănăstirea Mânzați, 330.
Mănăstirea Mira/Mera, 307.
Mănăstirea Moldovița, 252.
Mănăstirea Neamțului și Secului, 584, 589.
Mănăstirea Neamțului, 231, 252, 338, 572, 589, 616.
Mănăstirea Nicorița, 307.
Mănăstirea Pângărați, 236, 252.
Mănăstirea Pârvești, 160; *schit*, 617.
Mănăstirea Petru Vodă, 570.
Mănăstirea Pobrata, 61, 74, 142, 143, 144.
Mănăstirea Precista din Roman, 258, 266, 267, 271, 275, 424.
Mănăstirea Putna, 252.
Mănăstirea Răchitoasa, 77, 273, 289, 321, 347.
Mănăstirea Râșca, 199a, 398, 422.
Mănăstirea Safa (?), 358.
Mănăstirea Secu, 252, 254.
Mănăstirea Sfânta Vineri din Iași, 19, 335, 546.
Mănăstirea Sfântul Gheorghe din Galați, 142, 143, 144.
Mănăstirea Sfântul Sava, 117, 142, 143, 144, 339, 354, 363, 615.
Mănăstirea Sfântul Spiridon din Iași, 268, 424, 570.
Mănăstirea Sfinții Arhangheli din Iași-Frumoasa, 196.
Mănăstirea Silișteni, la nord de satul Urlați, 89, 93.
Mănăstirea Sinai, 146, 196, 237, 291, 546.
Mănăstirea Slatina, 252, 617.
Mănăstirea Socola, 263.
Mănăstirea Solca, 149, 151.
Mănăstirea Stratului, 60.
Mănăstirea Sveta Gora, 146.
Mănăstirea Tazlău, 1, 142, 143, 144.
Mănăstirea Trisfetitele, 84, 155, 570.
Mănăstirea Tulbure, Șișcani, ținutul Fălciu, 194.
Mănăstirea Vizantea, 252.
Mănăstirea Voroneț, 252.
Mănăstirea Zografu/Zugravi lângă Vaslui, 29, 124, 183; *cimit*ir, 260.
Mănzați, sat, 9, 64.
Mărățăi (Munteni), 443.
Mărcești, 102.
Mărciocani, 307.
Mărișești, 77, 170.
Mărmureni, 236, 341.
Mărtinești, apă, 138.
Mărtinești, sat pe Similișoara, lângă Alexandru Vlahuță, 517.
Mărtinești, ținutul Vaslui, 35, 138.
Mărtureni, 55.
Măstăcani, ținutul Covurlui, 176.
Mățiana, vale, 502.
Măzărești pe Pereschiv, ținutul Tutova, 82, 209.
Mândrești pe Crasna, 167a, 276a.
Mândrești, ținutul Covurlui, 135.
Mânjești, 503; vale, 183.
Mânjina, apă, 135.
Mânzați, 132, 397; *mănăstire*, 330; *deal*, 330; *sat*, 621.
Mânzătești, ținutul Iași, lângă Gângurești, 374.
Mâțana, 164.
Meiuari, vale, 263.
Mera, schit, ținutul Vaslui, 436.
Merești (astăzi, Albița), ținutul Fălciu, 191.
Merișăni, ținutul Vaslui, 354.
Mesăhănești, 77.
Meseni/Mesăni, pe Pereschiv, ținutul Tutova, 82, 209, 454.
Micești, ținutul Tutova, 308, 330.
Miclescu, podul hatmanului, 260.
Miclești, ținutul Fălciu, 287, 353, 358, 368, 373; *preot*, 304.
Miclești, ținutul Vaslui, 48, 467, 468, 470, 471, 545.
Micnești, ținutul Tutova, 82, 209.
Micșenești, 92.
Miculești pe Crasna, ținutul Fălciu, 222.
Mihoae, ținutul Fălciu, 303.
Mihonie/Mihoani, hotar, 502.
Mijloceni, ținutul Tutova, 167.
Mijlocul, ocol la ținutul Fălciu, 403.
Mira/ Mera, mănăstire, 307.
Mircești, ținutul Fălciu, 597.
Mircești, ținutul Vaslui, 48, 385.
Mirești, 301, 307.
Mitropolia Chișinăului și a Hotinului, 504.
Mitropolia Iașilor, 372, 375, 377, 378.
Mitropolia Laodichiei, 146.
Mitropolia Moldovei, 101, 120, 142, 143, 144, 146, 150, 152, 153, 154, 162, 177, 252, 265, 268, 272, 276, 306, 307, 388, 451, 475, 578.
Mocra, 343.
Mogășești/Mogoșești, ținutul Vaslui, 11, 88; *pe Vilna*, 427, 430.
Mogoșești, ținutul Fălciu, 13, 14, 15.
Mohorâți, 228.
Moldova, țară, 1, 2, 9a,10, 12, 15, 18, 19, 21, 26, 29, 30, 31a, 32, 33, 34, 36, 39, 41, 41a,43, 44, 48, 49, 50, 51, 57, 58, 59, 63, 67, 81, 83, 86, 90, 92, 100, 103, 105, 108, 109, 110, 112, 114, 115, 116, 119, 126, 131, 134, 139a, 140, 142, 143, 144, 146, 149, 150, 151, 153, 154, 155, 158, 161, 163, 167, 176, 181, 182, 184, 186, 194, 196, 199, 199a, 200, 200a, 202, 204, 205, 208, 209, 217, 220, 223, 224, 225, 226, 230, 234, 235, 237, 238, 239, 244, 247, 249, 252, 254, 258, 263, 266, 267, 268, 269, 271, 275, 285, 287, 290, 291, 292, 293, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 302, 306, 315, 317, 322, 332, 342, 343, 344, 346, 347, 361, 363, 365, 376, 381, 384, 387, 390, 391, 397, 407, 414, 415, 421, 426, 427, 430, 431, 432, 433, 441, 442, 451, 455, 457, 460, 461, 462, 468, 469, 475, 496, 503a, 504, 505, 507, 536, 539, 545, 548, 553, 578, 608, 626, 630, 632, 636; *Cnejia*, 313, 314, 481,

485, 488, 499, 501, 587, 623, 624, 629, 637, 639, 640, 641, 643, 644, 646, 647, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 658, 660, 663, 664, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 675, 678; Principat, 3.
Moldovița, mănăstire, 252.
Molnița, apă; sat situat astăzi în raionul Herța, regiunea Cernăuți, 279.
Moreni, 579.
Moscova (Moscu), 195.
Moscu (Moscova), 195.
Movila Bârsănii, 456.
Movila Epii, 83.
Movila lui Ciuteș, 183.
Movila lui Găoază, 117.
Movila Olariului, 456.
Movila lui Săcară, 183.
Movila lui Spărcociu, 303.
Movila Pascului, 106.
Movila Roșului, 305.
Movila Sfintii, în șesul Vasluiului, 260, 275.
Movile, 186.
Movileni, pe Perschivul cel Mic, sat, ținutul Tutova, 307.
Movileni, comună în județul Iași, 568.
Mrejilor, drum, 28.
Munteni, moșie lângă Murgești, 503.
Munteni, sat lângă Căpșăști, pe Elan, 192; *ținutul Fălciu*, 332.
Munteni, *sat al Mănăstirii Barnovschi, ținutul Vaslui*, 183; *vale*, 183; *Mărățăi*, 443.
Munteni, ținutul Fălciu, 332, 396; *lângă Rânceni*, 403.
Murgociu, 487.
Murgeni, 2, 20, 59, 79, 303, 396, 465, 487.
Murgești/Murgeni pe Crasna, 331, 502; ținutul Fălciu, 440.
Munteni de Jos, 198, 211.
Mustești, ținutul Tecuci, 307.
Mușata, ținutul Fălciu, 389.
Mușătiști (Arburoae/Arboroae), pe Crasna, ținutul Vaslui, 235, 244, 245, 246, 247, 257.
Nazianz, 570.
Năsloani, ținutul Tutova, 307.
Năvărniți, hotar, 145; *biserică*, 145; *peste Tutova, ce se cheamă Crângul*, 307.
Nârnova, apă, 36.
Neagoe, bătrân, 60.
Neamț, *ținut*, 65, 211, 278, 336, 457a; *mănăstire*, 231, 252, 338.
Nebunului, drum, 183, 259.
Necorești/Nicorești, 71, 82, 307, 422, 454, 523.
Negoești, 25, 83, 91, 112, 195, 273; *pe Hobâlna*, 437.
Negrești, ținutul Vaslui, 11.
Negri, moșie la ținutul Fălciului, 356.
Negrilești pe Pereschiv, 77.
Negrilești pe Prut, ținutul Fălciu, 402, 444, 507, 510, 537; *ținutul Greceni*, 582.
Negrilești, lângă Boțoaia, ținutul Vaslui, 232.
Nemțăni, 28.
Nicheia (Niceea), 44, 60, 84, 127, 136, 142, 143, 144, 146, 150, 152, 160, 175, 306, 354, 388.
Nicorești/Necorești, 99, 457a.
Nicorești, sat la gura Crasnei, ținutul Vaslui, 161.
Nicorești de Jos, 16, 99.
Nicorești de Sus, 16.
Nicorița, mănăstire, 307.
Nistru, apă, 219.
Noruești, 90.
Novaci, ținutul Fălciu, 13, 15; *satul domnului Mihai Racoviță*, 177.
Oance, trup din Polițeni, ținutul Tutova, 335.
Oance, ținutul Covurluiului, 269, 560.
Obârșeni, 170, 371, 434.
Obârșiia, pe Berheci ot Tecuci, 307.
Obileni pe Prut, 36.
Ochi, lângă Huși, 126.
Ocna, târg, 268, 336.
Odae Cimbalii, 106.
Odaia Boului, 145.
Odăile Vinteștilor, 37, 38, 106.
Odesa, 643, 662.
Odobești, 82, 220, 390, 440, 505, 506, 571.
Odobești, ținutul Fălciu, 445.
Oilor, pârâu care se varsă în Sărata, 333.
Olanda, pânză de, 565.
Olănești, pe apa Bârladului, 492.
Olănești, ținutul Vaslui, 291.
Olășei, 46.
Oltenești, 104, 489, 573.
Oncani, ținutul Covurlui, 135, 262.
Oncești, ținutul Vaslui, 232.
Onești, 13, 15, 540.
Onțești, 311; *ținutul Tutova*, 441, 496.
Orășeni, ținutul Cernăuți, 141.
Orgești, pe apa Zeletinului, ținutul Tecuci, 82.
Orgoești, schit, 584, 590, 659 .
Orgoeștii Noi, schit, 616.
Orhei, ținut, 36, 459, 587; *judecătorie*, 532.
Ordești, ținutul Fălciu, 9a, 41a; *Urdești*, 383.
Orzăști, 331, 503.
Orzăști, *vale*, 183; *apă*, 183.
Orzești, 4, 5, 6, 174.
Osăeci/Osieci, ținutul Tutova, 409, 420, 596.
Ostopceni, moșie la ținutul Iași, 523.
Oșăni pe Rezina, 307.
Oțeleni, ținutul Fălciu, 167a, 188, 189, 194, 180a, 282, 283, 297, 524, 525, 535, 536, 557, 558, 561, 583; *apă*, 26a.
Oxford, 570.
Palestina, 354.
Paliș, baltă, 231.
Pardosăști, pe Pereschiv, ținutul Tutova, 82, 209.
Pascului, movila, 106.
Patriarhia Antiohiei, 232.
Patriarhia Ierusalimului, 142, 143, 354.
Păcurărești, 77, 137; *ținutul Tutova*, 307, 510, 528.
Pănășești, schit, ocolul Horincea, ținutul Covurlui, 447.
Pâhna, apă, 337; sat, 337.
Păhnești/Pâhnești, ținutul Fălciu, 13, 15, 274 .
Păncești, 276, 431; *Pincești*, 305.
Părtănoș, 6.

Pășcani pe Prut, 192.
Pășcoae, 117.
Pătrășcani, sat, ținutul Tutova, 330; deal, 330.
Păulești, 186; ținutul Fălciu, 501.
Păușești, ținuutl Cârligătura, 42, 43.
Pâhna, sat, 174.
Pâncești, 132.
Pângărați, mănăstire, 236, 252.
Pâhnești, ținutul Fălciu, 192, 679.
Pântești, 138.
Pârăul Boului/Broșteni, schit, ținutul Tutova, 604.
Părâul Negru, 279.
Pârlești, ținutul Covurlui, 135.
Pârtești pe Dolina, 276a.
Pârvești, mănăstire, 160; *schi*t, 617.
Pedulet, hârtop, 511.
Pelești, ținutul Covurlui, 135.
Peicani, 208.
Pelmișana, moșie lângă Horești, ținutul Fălciu, 358.
Pelmeșeni, 190.
Penești (Pineiști), 276.
Perieni, 145.
Perieni, moșie în ținutul Iași, 523, 528.
Pereschiv, apă, 77, 81, 82, 101, 377, 378.
Pereschivul cel Mare, 307.
Pereschivul cel Mic, apă, 307.
Peremnicovul / Derenice, 186.
Perișorul pe Volocel, ținutul Lăpușna, 36.
Petreș, 228.
Petrești, ținutul Vaslui, 11, 88.
Petricani, 190, 203, 448, 496.
Petrimănești, ținutul Fălciu, 654, 655.
Pietricelele, baltă, 177.
Pietrilești pe Lohan, 174.
Petrișori, ținutul Fălciu, 359, 511; *vale (Vâlcioaii)*, 511.
Piscani, 71.
Piscani /Pițcani, sat pe Elan, 90, 192; ținutul Fălciu, 332, 396.
Piscul lui Murtaza, 305 .
Pițcani/Piscani, sat pe Elan, 90, 192; *ținutul Fălciu*, 332.
Pițigani, 170, 511.
Pleșa, Huși, 104, 193.
Pleșăni, ținutul Tutova, 309, 330.
Pleșești, pe Mânjina, ținutul Covurlui, 135.
Pleșești pe Pereschiv, ținutul Tutova, 81, 82, 209, 375, 377, 378; schit, 101.
Ploești, moșie în ținutul Fălciu, 190, 380, 602; *lângă Pogăceni*, 597; se numeau *Șărbocanii de Sus*, 408.
Plopeni, moșie înglobată în Grumezoaia, ținutul Fălciu, 356; *la gura Grumezoaiei*, 421.
Plotonești, ținutul Fălciu, 452.
Plotunești, ținutul Cârligătura, 166.
Poarta Otomană, 506, 532.
Pobrata, mănăstire, 61, 74, 142, 143, 144.
Pocrov, schit în ținutul Neamț, 338.
Podeni, 106, 234.
Podeni, mahala în Bârlad, 522.
Podoleni, ținutul Fălciu, 13, 15, 27, 28, 177, 274, 671; *ocol*, 660, 665.
Podoleni de Sus, 231.
Podul lui Clifaș, 37, 38, 434.
Poenari, ținutul Vaslui, 67.
Pogăceni, ținutul Fălciu, 68, 90, 320, 325, 408, 597, 602; *vale*, 325, 355.
Pogănești, 177.
Pogănești/Pogonești, moșia hatmanului Ioniță Cantacuzino, 311.
Pogănești, ținutul Tutova, 269.
Pogonești, 511.
Poiana Comisociolui/Comisului, 117.
Poiana Durășcesăi, 301.
Poiana lui Dragomir și Stan, 434.
Poiana lui Făico, 275.
Poiana Maii, 231.
Poiana Mănăstirii pe Sacovăț, ținutul Vaslui, 67, 432, 478.
Poiana Nucului, 304, 440b.
Poiana Ocolului, ținutul Covurlui, 409.
Poiana Unguroaicii, 231.
Poiana Ursului, 231.
Poiană/Poiana, 21; ținutul Soroca, 219.
Poicești, 231.
Polițeni, pe Tutova, 335, 398, 580.
Polonia, 54.
Pojoreni, sat pe Prut, ținutul Fălciu, 33, 333, 512, 519, 534.
Poncești, 177.
Popeni, 31, 37, 38, 234; *moșie lângă Bustești, ținutul Fălciu*, 358.
Popeni, ținutul Tutova, 434.
Popeni ot ținutul Hărlăului, 405.
Popești, 40, 68,.
Popești, bătrân în satul Hărăgești, 72.
Popești, ținutul Fălciu, pe Lohan, 489.
Popești, ținutul Vaslui, 36, 385; ținutul Tutova, 299, 307, 360, 600.
Popi (Săsești), 102.
Porceni, ținutul Fălciu, 489.
Porcești, 21, 198.
Porcișeni, moșie, 575; *sat*, 599.
Portărești, 24; *pe Simila*, 156; *ținutul Tutova*, 397.
Poșcilor, drum lângă Vaslui, 260.
Potângeni, comuna Movileni, județul Iași, 568.
Potropopești/Protopopești, ținutul Vaslui, 48, 147.
Povicești, sat, 6.
Pribești, 28; ținutul Vaslui, 36, 385.
Primejdia, fântână, 597.
Priponești, ținutul Tutova, 307, 350.
Prisăcani, 556.
Prut, apă, 15, 32, 33, 34, 36, 59, 105, 116, 147, 177, 186, 191, 192, 213, 223, 228, 231, 250, 251, 255, 307, 333, 336, 349, 352, 353, 354, 361, 402, 456, 459, 505, 506, 507, 510, 511, 532, 551, 582, 602; *șes*, 445.
Pruteț, 177, 255, 349.
Punga, hliză în Căpșești pe Elan, 192.
Puntișeni, ținutul Tutova, 19, 496.
Pupezeni, ținutul Tutova, 509.
Purce, 255.
Puricani pe Horincea, 352.

Pustiul, moșie pe Sărata, ținutul Fălciu, 249.
Putna, mănăstire, 252.
Putna, *apă*, 307; *staroste*, 77; *ținut*, 307, 528.
Putrezeni, 77.
Puțăni, ținutul Fălciu, moșie lângă Ciorăni, 190, 332, 390, 396, 502; *cu apă*, 408.
Puțănii Seci, valea Pogăcenilor, alături de Hârciugani/Hârciogani, ținutul Fălciu, 408.
Puțeni, sat, 90, 597.
Puțeni, ținutul Covurlui, 135; *vale*, 135.
Puțurile, ținutul Iași, 505.
Racova, apă, 76, 85, 259, 260, 275; *deal*, 183.
Racovăț, apă; sat în comuna Pomârla, județul Botoșani, 279.
Rafaila, schit, ținutul Vaslui, 436.
Raiu/Botești, 20; *pe Elan*, *înglobată în Murgeni,* 344, 379, 382, 502; 643.
Răbâia, *moșie*, 191; *pod*, 191, 417.
Răcariu, 487.
Răcătău, 236 .
Răcea, moșie, 304, 511.
Răcești, ținutul Vaslui, 296, 364.
Răchiteni, ținutul Suceava, 155.
Răchitoasa, mănăstire, 77, 273, 289, 321, 347.
Rădăești, ținutul Tutova, 309.
Rădășăni, 565.
Rădăuți, *episcopie*, 120, 142, 146, 150, 152, 153, 155, 162, 252, 268, 277, 278, 279.
Rădeni, 77, 533.
Rădești, ținutul Tutova, 120, 262, 270.
Rădiu, 117; *vale*, 456.
Rădiul Boghiului, 190.
Rădiul Briazului, 190.
Răducani, ținutul Lăpușna, 36.
Răduești, ținutul Vaslui, 42, 43, 552, 553.
Rădunde, 28.
Răești, mahala din Huși, 577.
Răleni pe Vaslui, 1.
Rămi, fântână în hotarul Vasluiului, 260.
Rănceni/Răiceni, ținutul Fălciu, 381, 388, 402, 403
Răpșeni, moșie, ținutul Fălciu, 358, 374.
Răsplochi, 167a.
Răspopi, 6, 28, 60, 61, 167a, 276a.
Răspopi, ținutul Covurlui, 135.
Rătundului, râpă, 456.
Răucani, ținutul Vaslui, 35.
Răut, ținut, 291.
Rănceni/Rânceni, 87.
Răsăpenii de pe Jeravăț, 270.
Răsăpii, 248.
Rătundul, baltă, 223.
Rătunzel, 59, 105, 116.
Răzina, moșie, 195.
Râmnicea, 26a.
Rânzești, 20, 32, 34, 59, 105, 116, 164, 223, 240, 303, 499; pe *Jigălia*, 305.
Râpa Galbănă, între Pogoceni și Fâstâci, ținutul Fălciu, 602.
Râpa Neagră, 337.
Râpilor, fântâna, 275.
Râșca, mănăstire, 199a, 398, 422.
Râșcani, ținutul Fălciu, 304, 305, 357, 368, 511.
Râșești, 191, 255, 654, 669.
Rebricioara, 232.
Rediul Ciortolomului, 263.
Rediul lui Borș, ținutul Fălciu, 305.
Rediul lui Vodă, hotarul Vasluiului, 260, 275.
Rediul Turcului, 248.
Reni, 24.
Rezina, apă, 307.
Rohotești, 136.
Roichițoae, lângă Bolați, ținutul Vaslui, 232.
Rojog, 231.
Roman, 77; *ciumă*, 604; *episcopie*, 120, 142, 143, 144, 146, 150, 152, 153, 155, 252, 253, 268, 275, 277, 278, 338, 341, 451, 475, 578, 603, 604, 619, 629, 630, 631; *judecătorie*, 341;*Mănăstirea Precista*, 258, 266, 267, 271, 275, 424; *târg*, 263, 266, 267, 271, 275, 276a, 604; *ținut*, 220, 236, 278, 282, 297, 307, 403, 535, 571.
Românești, 1, 25.
Români, sat pe Simila, 9, 172.
Romilul (Rominul), 28.
Roș, pisc, 321.
Roșcani, hotar, 145.
Roșieci/Roșiești, 68, 201, 241, 403, 408, 462, 597, 663, 664.
Roșiori, ținutul Fălciu, 192, 241, 167a, 276a.
Roșiori (Geminii), 178.
Rotopănești (Greci), ținutul Tutova, 107.
Rugășești, ținutul Suceava, 279.
Rugineni/Rogineni, 60.
Rumâni, pe Simila, ținutul Tutova, 123.
Ruptură, 164.
Ruptură, hotarul Sârbilor, 490.
Rupturica, 465.
Rusănești, ținutul Iași, 147.
Rusești, ținutul Fălciu, 597.
Rusia, țară, 400, 505, 506, 532, 546, 602, 645.
Ruși, 77, 123, 172.
Ruși, siliște din moșia Babare/Secuia, 198, 211, 212.
Rușilor, vâlcea, 117.
Saca, apă/vale, 145, 305, 358.
Saca, apă în ținutul Fălciu, lângă Sărata, 333.
Saca, deal, 305.
Saca, sat pe Sărata, ținutul Iași, 307.
Sacovăț, 67.
Safa, mănăstire (?), 358.
Săcăleni, ținutul Cârligătura, 166.
Săcăleni, ținutul Vaslui, în hotarul Bozienilor, 341.
Săheinești, ținutul Tutovii, 195.
Sălceni, moșie lângă Bustești, ținutul Fălciu, 358.
Sălivestri, 25.
Sănăuți, sat în ținutul Suceava, 279.
Săpeni, moșie, ținutul Covurlui, 435, 474; *vale*, 474.
Săpătura Gherghilui, 106.
Sărata, apă, ținutul Fălciu, se varsă în Prut, 192, 333.
Sărata, apă, ținutul Iași <Republica Moldova>, 307.
Sărata, apă, afluent al Prutului între Hănăsenii Noi și Toceni, 249.
Sărata, apă în Sărățeni, 233, 465, 488.

Sărata, moșie lângă Vetrișoaia, ținutul Fălciu, 363.
Sărata, sat, ținutul Iași <satul Sărata Veche, județul Bălți>; satul Saca, care se numește acum Sărata, 307.
Sărata, vale, 362.
Sărățeni, ținutul Fălciu, 50, 59, 79, 97, 164, 199, 225, 233, 303, 326, 362, 366, 393, 421, 474, 521, 624; *vale*, 486.
Sășești (Popi), 102.
Săulești, pe Hobâlna, ținutul Tutov, 437.
Sârbi, 457a.
Sârbi, 489; *județul Tutova*, 490, 492, 496.
Sârbi pe Elan, 66, 68, 78, 147, 256, 320, 355, 602 .
Scânteia, 136.
Scânteia, ținutul Vaslui, 11, 385.
Scăntești, moșie în hotarul Onțeștilor, ținutul Tutova, 441.
Scânteești, 489.
Scântești, siliște pe valea Horăeții, 210.
Scânteești, vale, ținutul Covurlui, 349.
Schineni/Spineni, ținutul Vaslui, 67, 465, 478, 502.
Schitul Borosești, 598.
Schitul de la Poiană ot Suceava, 276a.
Schitul Doljești, 278.
Schitul Fătăciuni, 338, 433.
Schitul Grăjdeni, 440a, 440b, 514, 542.
Schitul Ghireasca, 303.
Schitul Hadâmbu, 643.
Schitul Hârșova, 313.
Schitul Măgariul, 304.
Schitul Mera, ținutul Vaslui, 436.
Schitul Orgoești, 584, 590, 659.
Schitul Orgoeștii Noi, 616.
Schitul Pănășești, ocolul Horincea, ținutul Covurlui, 447.
Schitul Pârăul Boului/Broșteni, ținutul Tutova, 604.
Schitul Pleșești pe Pereschiv, ținutul Tutova, 101.
Schitul Pocrov, ținutul Neamț. 338.
Schitul Rafaila, ținutul Vaslui, 436.
Schitul Rusului, 336.
Schitul Tărâță, 570.
Scoposeni, 177, 231.
Scorțești, sat, ținutul Lăpușna, 307.
Scripțănești/Țiful, 357, 358, 511.
Scunpia, ținutul Iași, 354.
Secu, mănăstire, 252, 254.
Secuia/Babare, 198, 211.
Sepotini/Săpoteni, 276.
Sfântul Mormânt, 142, 143, 144, 155.
Sfetagora/Svetagora, 84.
Silistra, 475.
Silișteni, mănăstire la nord de satul Urlați, 89, 93.
Simeni, moșie ținutul Tutova, 114.
Simila (Smila), apă, 9, 81, 107, 123, 133, 145, 156, 172, 173, 273, 309, 330.
Simila, 287.
Similișoara/Smilișora, apă, 330.
Siminești, ținutul Fălciu, *sat primit zestre de Zamfira, fiica lui Vasile Razu*, 457a; moșia vornicului Dimitrie Ralet, 615; *a spătarului Alecu Roset*, 627; *birnici*, 652.
Sinai, mănăstire, 146, 196, 237, 291, 546.
Sinești, moșie, 526.
Singeri, 177.
Siret, apă, 155, 278, 279, 307; *drum*, 565.
Slatina, mănăstire, 252, 617.
Slivna, moșie la ținutul Covurlui, 362, 366, 385.
Socola, mănăstire, 263; *vii*, 307.
Sohoduiaș, apă, 145.
Soholui, vale, 262.
Solca, mănăstire, 149, 151.
Solești, 49.
Soroca, 191; *târg*, 291; *ținut*, 219, 354, 504; *pârcălab*, 504.
Spărcoceni, lângă Rănceni, ținutul Fălciu, 381, 388, 391, 402, 403, 404.
Spărhoci, movilă, 228.
Spărcoeu, movila, 486.
Spăriați, ținutul Lăpușna, 36.
Spineni, ținutul Fălciu, 11, 88, 164, 225, 326, 486.
Spineni, seliște lângă Ciocani, ținutul Tutova, 307.
Spineni/Schineni, ținutul Vaslui, 67.
Suceava
hatman și pârcălab, 9, 35, 47, 144, 153, 177, 196, 223, 226, 258, 266, 268, 271, 395.
mitropolit, 47, 120, 142, 143, 144, 146, 150, 153, 177, 272.
ținut, 129, 155, 276a, 279, 307, 405
Staniște, deal, 340.
Stavnic, apă, 11.
Stăncii, vale, 434.
Stănilești, ținutul Fălciu,192, 601, 654.
Stănuiești, sat pe Pereschivul cel Mare, ținutul Tutova, 307.
Stâlpeni, ținutul Roman, 220.
Stângaci, ținutul Tutova, 309, 310.
Stângacii de Sus, 3 ținutul Tutova, 10.
Sterpeni, sat pe Prut, 36.
Stoenești, 185.
Stoienești, ținutul Tutova, 310.
Stoieșești, ținutul Fălciu, 508, 511.
Stoișești, 71, 359.
Stolești, 174.
Stolniceni (Văleni), pe Bârlad, ținutul Fălciu, 489, 492, 493.
Stolniceni, ținutul Iași, 354.
Stolniceni, ținutul Lăpușna, 36.
Străoani, *ținutul Iași*, 581.
Strășinești, 489.
Strășinești/Drujești, 294, 374.
Străvaș, pe Pereschiv, ținutul Tutova, 82.
Strâmba pe Tutova, 9.
Strâmba, apă, 307.
Strâmtura, 23.
Streloești, 1.
Streșinești, ținutul Tutova, 70, 192.
Strezăști, 102.
Stroești, 73.
Stroești, ținutul Cernăuți, 230.
Stroești, ținutul Hârlău, 354.
Studineț, apă, 170, 308.
Stuhuleț, ținutul Fălciu, 520, 591.

Suhuleț/Soholeț, ținutul Vaslui, 220, 236, 253.
Suleni/Duda, ținutul Fălciu, 13, 177, 255, 274.
Sumani pe Jeravăț, 77.
Suseni/Susăni, 8; *preot*, 64, 145; *sat*, 309; *vale*, 309.
Sveta Gora, 146.
Șacovăț, apă, 301, 321, 327.
Șăndrești, sat, ținutul Tutova, 307.
Șărbăcani, moșie, ținutul Fălciu, 190, 203, 217, 380, 597, 602; *lângă Pogăceni*, 597.
Șărbocanii de Sus, ce se numesc Ploești, ținutul Fălciu, 408.
Șătrăreni, moșie în ținutul Iași, 523, 528.
Șcheia, ținutul Fălciu, 501.
Șcheișoara pe Sărata, ținutul Fălciu, 192.
Șendrești pe Pereschiv, 77.
Șerbănești pe apa Berheciului, ținutul Tecuci, 82.
Șerbești, ținutul Vaslui, 538, 539, 544, 545, 646, 648, 649.
Șerbotești, ținutul Vaslui, 422.
Șerpeni, sat lângă Stănuiești, ținutul Tutova, 307.
Șinta, 331.
Șipote, 142, 143, 144; *căpitan de*, 565.
Șiropoteni/vezi **Ghermănești**, 348, 511.
Șișcani, 194.
Șișcani, ținutul Fălciu, 55, 87, 180a, 524.
Șocani, ținutul Iași, lângă Gângurești, 374.
Șoitești/Șontești, ținutul Fălciu, 602.
Șolomoni, hotar, 502.
Șomuz, apă, 307.
Șopârleni, sat, 192.
Șopârleni, ținutul Tutova, lângă Năvârniți/Crângul, 307.
Șovârca, baltă, 269.
Ștefănești, 172.
Ștefeni, 3, 12.
Ștefești, ținutul Fălciu, 9a, 41a, 200a, 204, 276, 353, 358, 373, 374, 383, 384, 431, 547, 548.
Știubeieni, sat, 6.
Știubeiu, pe Elan, ținutul Fălciu, 134, 140; *Știubecini*, 346.
Șuhăde, ținutul Fălciu, 557.
Șuletea, 304, 644.
Șurpa, pădure, 28.
Șușnești, ținutul Tutova, 263.
Talaba, 403, 404.
Tanacu/Bumbotești, 385.
Tarce, 220.
Tazlău, mănăstire, 1, 142, 143, 144.
Tăbăcești/Tăbucești pe Pereschiv, ținutul Tutova, 82, 101, 209, 419, 429, 454, 556, 563.
Tăbărcești/ Tăbăcești, ținutul Tutova, 419, 429.
Tălhari pe Jijia, 28.
Tălpălăești, 236, 276a.
Tălpigeni, 122.
Tămăoani/Tătăoani, pe Prut, ținutul Covurlui, 336, 349, 352.
Tămășeni pe Jigălia, 1, 41a, 72a, 139a, 139b, 200a, 204, 276, 305, 357, 358, 359, 373, 383, 425, 431, 449, 481, 547, 548, 672.
Tămășeni pe Tutova, 77.
Tăoști, ținutul Vaslui, 222, 227, 243.
Tărăbuțăni, moșie pe Hobâlna la ținutul Tutova, 437.
Tărnușa, apă, 36.
Tătăoani/Tămăoani, pe Prut, ținutul Covurlui, 336, 349, 352.
Tătărași (Băhnari), sat în ținutul Vaslui, 162, 182, 183, 453.
Tătărăni, 73, 77, 643.
Tătărca, 51.
Tâlharului, râpa, 330.
Tâmpești/Drăgănești, 370.
Târgu Ocna, 268.
Târgului, ocol în ținutul Tutova, 514.
Târzii, sat pe Lohan, 174, 198, 211, 679.
Tecuci, *apă*, 82; *drum*, 370; *ținut*, 26, 82, 135, 205, 307, 342, 571; *ispravnic*, 342; *localitate*, 342.
Telegii, ținutul Covurlui, 262.
Telejna, ținutul Vaslui, 161.
Tesalonic, 277.
Tinoasele, baltă în hotarul târgului Fălciu, 361.
Tintești pe Crasna, ținutul Fălciu, 192, 273.
Toderești (Ungureni), pe Sărata, ținutul Fălciu, 333.
Toderești, 42.
Toderești, ținutul Cârligătura, 154.
Todirceni, 191.
Todireasa. ținutul Fălciu, 389.
Todireni, lângă Huși, ținutul Fălciu, 129.
Todirești, 178.
Todirești, ținutul Vaslui, 45, 76, 166, 296, 321, 364, 436.
Tomcești, pe Bogdana, ținutul Tutova, 90.
Tomești, pe apa Tecuciului, 82.
Tominești pe Ezer, 170.
Toncani, 60.
Topile, 183.
Toporăști, 540.
Toporouți, 142, 143, 144.
Totoești, 167a.
Trabizon (Trabzon), 290.
Trestiana, 37, 38, 106, 248; *vale*, 434.
Tricolești, ținutul Fălciu, 320, 602.
Trifești, ținutul Roman.
Triponești pe Pereschiv, ținutul Tutova, 82.
Troian, 228.
Troianul, moșie, ținutul Fălciului, 311.
Tulești, 77; *ținutul Fălciu*, 295.
Tuluceni, 579.
Tunsești, ținutul Tutova, 330.
Tupilați, 53, 62, 69, 90, 292, 293, 320, 380, 408, 602.
Turbătesc, moșie, ținutul Covurlui, 435.
Turbătești, ținutul Cârligătura, 139b.
Turia, ocol în ținutul Iași, 523, 528.
Tutova
apă, 9, 77, 109, 110, 179, 307, 335, 347.
isprăvnicie, 248, 290, 315, 329, 347, 371, 397, 437, 440a, 440b, 454, 493, 514, 540, 595, 618.
judecătorie, 1, 103, 221, 408.
localitate, 145, 304.
ținut, 9, 10, 19, 23, 25, 36, 40, 52, 58, 70, 72, 76, 81, 82, 90, 101, 103, 107, 114, 120, 123, 128, 131, 133, 160,

167, 172, 173, 209, 210, 221, 226, 269, 273, 284, 287, 290, 299, 304, 307, 308, 309, 315, 329, 335, 347, 350, 360, 364, 367, 371, 374, 377, 378, 383, 397, 398, 408, 409, 419, 421, 429, 433, 434, 437, 440a, 440b, 441, 454, 489, 490, 491, 492, 493, 496, 505, 506, 509, 514, 542, 571, 595, 600, 614, 618, 676.
Țara de Jos, 35, 47, 142, 144, 153, 170, 177, 196, 216, 223, 226, 266, 268, 271, 451, 458, 459, 469, 489, 507, 542, 615.
Țara de Sus, 35, 47, 53, 142, 144, 177, 196, 223, 226, 266, 268, 271, 466, 597, 602.
Țara Leșasca, 54.
Țara Muntenească, 74, 167a, 307.
Țara Românească, 475.
Țara Turcească, 290.
Țarigrad, 177, 197, 228, 385, 475.
Țării, hotar, 183.
Țarinii, pârâu, 20.
Țărușăști, 456.
Țerincuță, 597.
Țibănești, *popă în*, 236; 301, 364.
Țifești, 597.
Țiful/Scripțănești, 357, 358, 511.
Țigănești, ținutul Tutova, 307.
Țuțcani, 474.
Ulmul, pisc, 434.
Umbrărești, 370.
Ungurași, 421.
Ungureni (Toderești), pe Sărata, ținutul Fălciu, 333, 501, 534 (*vezi și Pojoreni*).
Ungureni, de pe Răcătău, 236.
Urdești, sat, ținutul Fălciu, 90, 200a, 204, 276, 353, 358, 373, 374, 383, 384, 431.
Urecheții, moșie la ținutul Covurlui, 362.
Urlați, ținutul Fălciu, 452, 641, 642.
Ursului, drum, 231.
Vadul Cotii, baltă în hotarul târgului Fălciu, 361**.**
Vadul Horjei, 276a.
Vadul lui Cârjă, 164.
Vadul lui Isac, 456.
Vadul Roșcăi, ținutul Tecuci, 135, 272.
Valahia, 643.
Valea Delii, hotarul Vasluiului, 260, 275.
Valea Epii, 83, 107, 273.
Valea Hoșculețului, hotarul Vasluiului, 260, 275.
Valea Ilei, 371.
Valea lui Bejan, 117.
Valea lui Dod, 177.
Valea lui Hanos, 465.
Valea lui Ivan, 177.
Valea lui Petre, 340.
Valea lui Zbancu, 474.
Valea Lungă, 371.
Valea Neagră, 183.
Valea Nucii, 371.
Valea Petrișorii, 511.
Valea Popii, 260, 275.
Valea Sărăţii, 362.
Valea Scânteeștilor, ținutul Covurlui, 349.
Valea Șoaricilor, 275.
Valea Țarinii, ținutul Fălciu, 362.
Valea Ulmului, 183.
Valea Vâlcioaii (Petrișori), 511.
Valea Viilor, 234.
Valea Vratului, 502.
Vaslui
apă, 1, 44, 183, 211, 259, 275, 399, 414, 453; *cel bătrân*, 183.
armeni, 117, 392, 407.
biserica domnească, 173, 182, 183, 229, 414.
blănar, 328, 386.
case, 302, 322, 323, 324, 328, 386, 407, 410, 411, 412, 414, 530, 572.
cărămidărie, 414.
curțile domnești, 414.
de, 115.
din, 65, 85, 165, 562.
drumul cel mare, 324.
dugheni, 298, 322, 323, 324, 328, 407.
evrei, 324, 407.
grec, 406, 407.
iaz, 461.
incendiu, 407.
ispravnic, 244, 298, 300, 322, 323, 328, 341, 385, 399, 407, 410, 411, 412, 414, 424, 461, 468, 470, 471, 503, 572, 575.
judecător, 247, 436.
loc domnesc, 258, 266, 271, 275, 298, 322, 323, 407, 410, 412, 414.
moară, 399, 461.
moșia hatmanului Alecu Ghica, 572.
*neguțăto*r, 412.
orășeni, 115.
pârcălab, 117, 136.
popa domnesc, 5, 117, 173, 182, 183, 407; *preot*, 414, 530.
protopop, 173, 211, 212, 219, 229, 253.
șes, 260, 275.
șoltuz, 5, 85, 115, 117.
târg, 5, 29, 44, 85, 117, 182, 183, 212, 258, 259, 260, 266, 267, 271, 275, 298, 302, 322, 323, 324, 328, 386, 399, 406, 407, 410, 411, 412, 414, 424, 453, 461, 472, 530, 572.
*tesla*r, 407.
ținut, 11, 30, 35, 36, 42, 43, 45, 48, 49, 63, 67, 85, 88, 114, 117, 118, 161, 162, 167, 181, 182, 183, 184, 196, 207, 211, 212, 220, 222, 227, 232, 235, 236, 238, 243, 244, 246, 247, 276a, 291, 296, 300, 301, 316, 318, 321, 322, 323, 327, 329, 328, 341, 345, 354, 360, 364, 385, 387, 392, 405, 427, 430, 432, 436, 450, 453, 461, 467, 468, 470, 471, 478, 503, 505, 506, 538, 544, 552, 572, 575, 589, 598, 604, 648.
ulița, 472.
Varatic, 181 .
Vartici, ținutul Cârligătura, 42, 43.
Vată, 491.
Văcotești, ținutul Cârligătura, 139b.
Văișoare, în hotarul Vasluiului, 260.
Văleni, ținutul Fălciu (de Bârlad), 180, 195, 489, 492, 493, 496; *drumul lui Frunteș*, 597; *apă*, 493.

Vâlcănicești, 6.
Vârlăzeni, 413.
Vârlez, apă, 37, 38, 434; vale, 234.
Vârlez, ținutul Cocurlui, 491, 560.
Vârlezel, apă, 364.
Vârtoapele, moșie, ținutul Tutova, 299.
Verdeșeni, sat de la Codrul Chigeciului, 192.
Vetrișoaia, ținutul Fălciu, 354, 363, 615, 643.
Vețco, pârâul lui, 279.
Vicoleni pe Jeravăț, 77; *ținutul Tecuci*, 350, 351.
Vicoleni, 25.
Vicoleni, ținutul Fălciu, 622.
Viișoarelor, deal, 275.
Vilna, apă, 85, 88, 427.
Viltotești, 180, 190, 489, 496.
Vinderei, 263, 371, 542; *ținutul Tutova*, 600.
Vineli (?), 167a.
Vinețești/Ivinițești, pe Crasna, ținutul Fălciu, 440.
Vintești, odăi, 37, 38.
Vitolți, 228.
Vitrești, 276a.
Vizantea, mănăstire, 252.
Vladomira pe Prut, ținutul Iași, 147.
Vlaicul, loc lângă balta Hârcete, ținutul Fălciu, 59, 105, 116, 223.
Vlaștină, baltă, 102.
Vlavnic, apă, 337.
Vlădeni, sat în județul Botoșani, 279.
Vlădești pe Bogdana, 80, 98, 309.
Vlădești, 185, 374, 487; *ținutul Greceni*, 532, 586, 587.
Vlădiceni, ținutul Neamț, 457a.
Voinești, 170; *ținutul Tutova*, 600.
Volcinețu, 142, 143, 144.
Voloaca lui Gârlan, 231.
Voloaca, deal, 231.
Volocel, apă, 36.
Voloceni pe Tărnușa, ținutul Lăpușna, 36.
Vorniceni, 51.
Voroneț, mănăstire, 252.
Vrabia/Vrabii, gârlă din Prut, 105, 116, 223.
Vutcani, ținutul Fălciu, 3, 12, 41, 190, 291, 396, 462.
Zăharcia, 88.
Zăpodia, *apă*, 370; *deal*, 434.
Zbierii, baltă, 489.
Zeletin, apă, 82.
Zgremții, drum în hotarul Bicanilor, 309.
Zlătărești, 192.
Zmău, râpă, 228.
Zmeiani (Zmeeni) pe Smila (Simila), ținutul Tutova, 8, 9, 64, 71, 123, 156, 172, 397.
Znamăn, ținutul Iași, 90.
Zografu/Zugravi, mănăstire lângă Vaslui, 29, 124, 183; *cimitir*, 260.
Zorleni/Zorileni, 39, 83, 195, 234, 489.

INDICE DE NUME

Abăza cluceriul, 117.
Abăza Coroiu, *vornic de poartă*, 53; *biv vornic glotnii*, 77.
Abăza Ioan postelnicul, 106, 141, 294; *vel postelnic*, 145.
Abăza vornicul, 71, 72.
Abăza, Ştefan sulger, 40; 307.
Acanghii, 82.
Acanii, şoltuzul de Bârlad, 69.
Acrodii, Ghiorghii, 449.
Acsana, fata Aftiniei, 232.
Acsana, fata lui Bejan Buzne, 206.
Acsănie ot Ruşi, 172.
Acseniia, fata lui Drăgan din Iugani, 82.
Acseniia, fata lui Vasile, ficior lui Dragoş, 82.
Acsinte din Scânteia, 136.
Acsiţa, fiica vornicului Iordache Rosăt, botezată de vel comisul Ştefan şi Axiţa Cerchez, 292, 293.
Acsiţa, jupâneasa lui Ştefan Cerchez mare comis, 90, 292, 293.
Adalbert Szymanowski pater, 261.
Adam cel bătrân, 135, 163.
Adam Gavril, facior Dabijii, 163.
Adam Luca paharnicul, 151; slugger, 597.
Adam Movila, 86, 135, 163.
Adam sulger, ce-i zic Coşăscu, 26a, 194.
Adam vel logofăt, 282.
Adam, Alecsandru, fratele lui Răzmeriţă, 336, 352.
Adam, Constandin, 410, 411, 412, 414.
Adam, Coste, 86, 96, 135; logofătul, 163.
Adam, **Dabija**, 86, 135.
Adam, Gavriliţă, 135.
Adam, Gheorghie, grec ot Vaslui, 406, 407.
Adam, Răzmeriţă, 336, 352.
Adam, **Sandu** neguţitoriul, 154.
Adam, Vasilachi, călugărul, fratele lui Movila Adam, 86, 163.
Adam, Vasile, 135.
Adam, Vasili biv vel jitnicer, 295.
Adămeşti, 135, 163.
Adiul, 307.
Adivăr, Toadir diiacul, 25.
Adrâru Beneter din Huşi, 73.
Aftamiia, soţia lui Gheorghie, 82.
Aftana, femeia lui Costandin, feciorul Porcei din Iugani, 82.
Aftanasie, egumenul Mănăstirii/Schitului Grăjdeni, 542.
Aftănie, fata Irimii Pârjă ţigan, 339.
Aftăniia vorniceasă lui Golie, 111.
Aftenie Sperlia din Puricani, 352.
Aftinia, ţiganca Catrinei Sturdza, 339.
Aftinicul, feciorul popii Necoară de Brăiţăni, 489.
Aftinie, fata Irinii, 429.
Aftinie, mama Acsanei, 232.
Aftinie, soţia lui Vasilii snă Ticul, 160.
Aftiniia, fata lui Gavril şi Ştefănia, 82.
Aftiniia, soţia lui Gheorghi, 82.
Aftor (?), 396.
Agachi din Oţeleni, 189.
Agachi Răşcanu, 368.
Agafia, mama lui Toader Clinciu, 192.
Agafie, sora lui Gheorghiţ Carp (Ghenadi călugărul), 178.
Agafiia, fata Trofanei, 90.
Agaftai din Cavadineşti, 192.
Agahiia, fata Creţului, 170.
Agahiţa jupâneasa răposatului Preda Păladi, 156.
Agapi, **Costandin,** mazil ot Fălciu, 363.
Agapie din Oţeleni, 26a, 180a.
Agapie, **Grigore,** 282.
Agapie, Simion/Semeon, 282, 297.
Agăpieşti, 297.
Agapieştii din Oţeleni, 194.
Agăpii din Oţeleni, 194.
Agapii Lepădatul, 350, 351.
Agărăci, Grigoraş, 206; Gligoraş, *vornic de poartă*, 274.
Agăriceşti, 295, 337.
Agăriceşti, 573, 609.
Agărici vornic glotnii, 255.
Agărici, 337.
Agarici, 489.
Agărici, Angheluţ, mazil de Tutova, 299; *vornic*, 375.
Agărici, **Neculai,** 337.
Agărici, **Pavăl**, 192.
Agărici, **Ştefan**, 573.
Agarici, Strătulat, 115a, 130; *fiul Stancăi Buzne*, 206.
Agărici, Vasâli, 340.
Agulişti, bătrân, 486.
Airimii, Ioniţi, 470.
Aiupul, fratele lui Scărlet, cumpără o parte din Văleni, 489.
Alba a Drăgănesii din Boghiceşti, 82.
Alba, 89.
Alba, fata Peatrei, nepoata Lucăi, 81.
Alba, soţia lui Vasilii Zghera cimpoeşul, 82.
Albotă din Pardoseşti, 82.
Albotă, 90.
Albotă, Sandul clucer, 279.
Albul de Dumeşti, tatăl Alecsandrei, 236.
Albul din Poiana Mănăstirii, 67.
Albul din Soleşti, 49.
Albul snă Costachi ot Căpşăşti, 192.
Albul, 77.
Albul, Andoni ot Sărăţeni, 97.
Albul, fiul lui Andriiu, 49.
Alcazi, **Iorest** monah, 278.

Aleco Iancoleo *biv vel agă, ispravnicul ținutului Tutova*, 397.
Alecsa Geles, 634.
Alecsa ot Spinéni, 11.
Alecsa vornic de poartă, 120.
Alecsa, tatăl Vărvarii, nepoata lui Călnău spătarul, 212.
Alecsandra Tălăbasca, 327.
Alecsandra, fata Albului de Dumești, femeai lui Trufanda, 236.
Alecsandra, *fata lui Gligore/Grigore Durac,* 364.
Alecsandra, fata Merăi uricarul, 301.
Alecsandra, fata Tofanei și a răposatului Dediul spătar, 138.
Alecsandra, fata Țonțăi, nepoata lui Dzam, 81.
Alecsandra, fiica lui Mihăil Roșca, 56.
Alecsandra, mama lui Toader și Lupul, 236.
Alecsandra, mama luui Ilii, 396.
Alecsandru Adam, fratele lui Răzmeriță, 336, 352.
Alecsandru Bănaga, 349.
Alecsandru Calimah postelnic, 542.
Alecsandru Hrisoverghii stolnic, ginerele Mariei Miclescu păhărniceasa, 467, 468, 470, 471; *spătar*, 538, 539, 544, 545; *răposatul spătar*, 646, 648.
Alecsandru Iamandi căminar, 595.
Alecsandru Râșcanu biv vel paharnic, ispravnicul ținutului Fălciului, 391.
Alecsandru Roset agă, 615.
Alecsandru, preot din Glodeni, 232.
Alecsi popa, 122.
Alecsi, strămoșul lui Chichiță, 269.
Alecu Callimah comis, 501.
Alecu Ghica hatman, 572.
Alecu Grecean vornic, 628, 679.
Alecu Roset, 565; *spătar*, 627; 669.
Alecu Șăverdian, 341.
Alecu Sturdza spătar, 456, 570, 576; *vistiernic*, 603.
Alecu, 213, 574.
Aleksei Nicolaevici Bahmetev (1744-1841), general locotenent, resident imperial al Basarabiei (1816-1820), 546.
Aleuș, 27, 28.
Aleuş, **Ion**, 122.
Alevra, **Sandul,** feciorul lui Tomii, 265.
Alevra, Toma, tatăl lui Sandul, 265.
Alexa Arapul, fost căpitan, 21.
Alexa Polihron, 676.
Alexa, 170; *tatăl lui Gavril*, 379.
Alexandra, fata Merăi, 296.
Alexandra, femeia lui Apostul, feciorul popii lui Simeon, 491.
Alexandra, fiica lui Arsenie Dobrenchie, 43.
Alexandra, jupâneasa Mărciucanului, 307.
Alexandra, nepoata popei Edului, 90.
Alexandra, soția lui Iordachi biv vistiernic, 36.
Alexandri, **Vasile,** căminar, 571.
Alexandro, ficiorul lui Costantin Șoitul din Bicani, 98.
Alexandro/Alicsandru Chiriecel, vameșul din Bârlad, 98; pârcălabul de Tutova, 128.
Alexandru (Alecsandr) I Pavlovici, țar al Rusiei (1810-1825), 546.
Alexandru (Alesandru) Portasă, 596.
Alexandru <Iliaş> voievod, 29, 34, 36, 38, 39, 41, 41a, 43, 44, 126, 200a, 226, 374, 383, 431, 434, 510.
Alexandru Bădros, 355.
Alexandru Callimachi voievod, fiul lui Ioan Teodor Callimachi voievod, 271, 359.
Alexandru Cerchez, feciorul lui Neculai, 438.
Alexandru Coconul voievod, 192.
Alexandru Constantin Mavrocordat, 357, 358, 359, 360, 361, 363, 364, 365, 367, 371, 373, 374, 383, 425.
Alexandru Constantin Moruzi/Muruzi voievod, 397, 408, 451, 455, 456, 457, 460, 461, 465, 468, 469, 489, 597.
Alexandru Gheorghii Hangerli voievod, 475.
Alexandru Ghica vel vornic, 523.
Alexandru Ianculeu vornic, 451; *vel vornic*, 523, 528.
Alexandru Ioan Callimachi voievod, 421, 426, 427, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 493, 496, 597, 602.
Alexandru Ioan Ipsilanti voievod, 387, 389, 390, 391, 396.
Alexandru Ioan Mavrocordat, 359, 376, 380, 381, 384, 385, 431, 456, 492, 547, 548.
Alexandru Mavrocordat Firaris, 597.
Alexandru Neculai Suțu voievod, 449.
Alexandru Neculcea paharnic, 307.
Alexandru Negrul paharnic, 314.
Alexandru ot visterie, 207.
Alexandru Părvul, 313.
Alexandru Pogonatul, magistrat din Bârlad, 81.
Alexandru preot ot Florintești, 313.
Alexandru Ramandi vel vornic, 113.
Alexandru Rosăt agă, ispravnicul ținutului Fălciu, 594.
Alexandru Ruset, fiul domnului Antonie Ruset, 152, 153.
Alexandru Sturdza agă, 611, 620.
Alexandru vel ceașnic, 9.
Alexandru vel postelnic, 92, 94, 95.
Alexandru vel vornic, 448.
Alexandru Vlahuță, scriitor, 81.
Alexandru Zgărbaci, 442, 462, 459.
Alexandru, feciorul Trufanei Iunuc Frunteș de Văleni, 489.
Alexandru, fiul lui Ifrim, 109, 110.
Alexandru, sluga lui Solomon biv vătav de aprozi, 113.
Alicsandra, 294.
Alicsandra, mama lui Arsenie, nepot lui Ionașco Fâstâc, strănepotul Carămbii, 325.
Alicsandru Nasoe, 199.
Alicsandru Plăcintă, 357.
Alicsandru Rachieriu, 349.
Alicsandru, feciorul Manii, nepot lui Spiridon din Carămboae, 325.
Alicsandru, feciorul Niculii, nepot lui Busâioc, 241.
Alifana, nepoata lui Zviștală vornic, 348.
Alisandrie/Alisardă, 211, 212.
Alisardă/Alisandrie, 211, 212.
Aliuș, Ghiorghi, mazil, 324.
Aliuș, Ionașcu, 227.
Aliuș, socrul lui Toader Huhule, 157, 243.
Aliuș, Vasăli, 222.

Alixandra, femeia lui Ion Curmeiu, 170.
Alixandru Buiuc din Găgești, 373, 383.
Alixandru căpitanul di Fălciu, 151.
Alixandru Ghica voievod, fiul lui Scarlat, 266, 268.
Alixandru vel postelnic, 266, 268.
Alixandru, fecior lui Costandin Șoitul din Bicani, 309.
Alixandru, feciorul lui Marcu și Nastasiiei, 192.
Amagdig (?), **Ioniță**, 286.
Ambrohie ot Bohotin, 13, 15.
Ana Racoviță doamna, 197.
Ana țigancă, 96; 483.
Ana, fata lui Talpă din Dăncești, 63.
Ana, fata lui Vrabie postelnic, sora Măricuții, 228.
Ana, feciorul lui Ignat și Irina, 517; *femeia lui Costin*, 517.
Ana, femeia Badiului din Triponești, 82.
Ana, femeia Chirilei, fiul lui Ghervasie, nepotul lui Lupeias din Gugești, 48.
Ana, femeia lui Ion din Urdești, 374, 383.
Ana, fiica Dochii, 5.
Ana, fiica Urâtei, 214.
Ana, jupâneasa răposatului lui Ilie Șeptelici biv vel vornic, 126.
Ana, mama lui Toader Bliojul, 294.
Ana, nepoată Fetiții, 6.
Ana, preoteasa lui Avrintie, 2.
Ana, sora Edoaei, preoteasa din Pițcani, 90.
Ana, sora Irinii Corlat, 374, 431.
Ana, sora lui Petre, Roman și Maria, 313.
Ana, soția lui Macsăn, feciorul lui Ionașcul Boziian, 82.
Anăsia de Puțeani, 90, 396.
Anăsia, fata Mihului, 90.
Anăsia, fata popii Edului, 90.
Anastasăi Dimitriu, negutțitor din Huși, 541.
Anastasăia Hurmuzachi, soția lui Anastasie Panu, 581.
Anastasia, doamna lui Gheorghe Duca voievod, fiica Dafinei doamna, 120.
Anastasie Panu, 581.
Anastasie, Episcop Romanului, 306.
Anastasis Gheorghiu, 419.
Anastasiu, **Vasâle** sluger din Iași, 629, 630.
Anbrohie, ficiorul lui Rogodan, 82.
Anbrohii Jigălie, 79.
Anca, fata lui Pătrașcul Spaimă călugărul din Iugani, 82.
Ancuța lui Pascal căpitan, 172.
Ancuța Scântei, femeia lui Dumitrașco, 173.
Ancuța, 478.
Ancuța, fata lui Gheorghe și Maria Tolontan, 356.
Anddrișco, Vasili aprod, 232.
Andoca, 11.
Andoni Albul ot Sărățeni, 97.
Andoni din Polițeni, tatăl lui Neculai, 335.
Andonie Blănariul, 47.
Andonie Bortă, 111a.
Andonie de Noruești, 90.
Andonie de Streșinești, 70.
Andonie sân Croitoriții, 183.
Andonie, ginerele lui Grigori Polițan, 335.
Andonii sin Irinii, nepot lui Zăgan și Tiții, 294.
Andoniie Țiul ot Coruești, 80.
Andor, sluga logofătului Răcoviță, 74.
Andrei biv izbașă, condicar, 365, 376, 383.
Andrei Burghele, 503.
Andrei Bușilă, 493, 597, 602; *căpitan*, 597.
Andrei Cășlianul, vornicul lui Iamandi din Epureni, 177.
Andrei Crucerescul, 364.
Andrei de Totoești, 167a.
Andrei din Bujoreni, 52.
Andrei din Mircești, 385.
Andrei Frimu, 385.
Andrei Gața, 159.
Andrei Manolachi vornic ot Turbătești, 229.
Andrei Mihuleț pisar/uricar, 44, 47, 49.
Andrei Moșuleț, 313.
Andrei Pivnicer, 333.
Andrei preot, 385.
Andrei sin Crâsteoi, 357.
Andrei Țepiu, ficior lui Gligoraș, 238.
Andrei, ficiorul Boaghei, 82.
Andrei, fratele lui Strătulat, 168.
Andrei, **Ghizdavăț,** 525.
Andrei, nepotul lui Cujbă, 68.
Andrei, nepotul popii lui Timoftii, 174.
Andrei, plugarul paharnicului Toader, 174.
Andrei, soțul Măriuții, 51.
Andrei/Andrii Cujbă, 78, 325, 355.
Andrei/Andrii Iancul *biv vtori paharnic*, 363; *căpitan*, 456; 495.
Andreian/Andrian păharnic, 42.
Andreică țigan, 147.
Andreica, bărbatul Pitrei, 213.
Andreiu aprod, 470.
Andreiu Cojocar, 309.
Andreiu Mutul ot Nicorești, 16.
Andreiu Pușcașul ot Sărățăni, 326.
Andreiu sin Tofanii, 409.
Andreiu, feciorul lui Iftime, 170.
Andrieș din Vată, 491.
Andrieș, feciorul lui Iftimi Roșca, 214, 215.
Andrieș, feciorul lui Vasâle căpitan ot Ștefănești, 172.
Andrieș, feciorul lui Văscan din Vârlez, ținutul Cocurlui, 491.
Andrieș/Andrei Hermeziu logofet, 198; ot vistierie, 211, 212, 219.
Andrii Buzne teslariul, fiul lui Bejan, 206.
Andrii Buzne, fiul lui Bejan, 206.
Andrii Cogălnician, 191.
Andrii Cosma, 221.
Andrii Jâpiu, 345.
Andrii Podariul, 191.
Andrii Răcoviță, 192.
Andrii sin Costinesi, 135a.
Andrii Sion, 185; *din Coșăști*, 220.
Andrii snă Dumitru, nepot lui Necoară, 192.
Andrii, feciorul Păntii, 374, 383.
Andriieș, Neculai, 601.
Andriiu Mogâldi vornic de poartă, 389.
Andriiu sin Tofanii, 243.

Andriiu, 49; *din Gug*ești, 49; 320.
Andriiu, feciorul lui Gligorie Buciumaș din Solești, 49.
Andriu, feciorul popii lui Gligorașco, 117.
Andronache vel ban, 271.
Andronachi cămărașul, 118.
Andronachi Codreanu, 488.
Andronachi popa din Părtănoș, 6.
Andronic biv comis, 42.
Andronic Buzdug, 25.
Andronic C… vel spătar, 92.
Andronic cămăraș, 238, 345.
Andronic de Cășoteni, 159.
Andronic de Poenari, 67.
Andronic de visterie, 104,.
Andronic din Pardosăști, 82.
Andronic din Toderești, 333.
Andronic, 11.
Andronic, feciorul Stratiei, fata Portasie ai Dobeșoae, 81.
Andronic, nepot lui Grigorii Cucul, 333.
Andronic, sluga lui Abăza cluceriul, 117.
Andronic, tatăl lui Nazarie, 429.
Andrunache, feciorul lui Isac și al Gafiiei, 491.
Andrunachi Bădo, 588.
Andrunachi Cârjă, 456.
Andrunachi Carpu, mazil de la ținutul Vasluiului, 300, 301.
Andrunachi Cerchez vel vornic de Țara de Jos, 438.
Andrunachi zet Pavăl, 304.
Andrunachi/Andronache Donici vornic, 501, 519, 531; *agă*, 502; *vel logofăt de Țara de Sus*, 597, 602; *vel vornic*, 602.
Aneine (!), nepoata lui Gherman postelnicul, 91.
Anghel brat popa Ioan ot Jigălia, 304, 305.
Anghel, Ionașco, 136.
Anghelache, protopop de Focșani, 314.
Anghelachi *vornicel de poartă*, 177.
Anghelina Brumoaei din Șișcani, 55.
Anghelina călugărița, fata Draghii, 186.
Anghelina Cotârloae, fata lui Focea uricariul, 325.
Anghelina din satul Ghibarțu, 157.
Anghelina Șăptilicioai, 227.
Anghelina, 36, 511; *din Bogheni*, 597.
Anghelina, fata Boțului, sora lui Toader, 227.
Anghelina, fata Edului, 90.
Anghelina, fata lui Andronic din Pardosăști, 82.
Anghelina, fata lui Cârstea Ghenovici vel vornic al Țării de Jos, jupâneasa lui Vasili vel postelnic 216.
Anghelina, fata lui Stavăr vornicul, 134, 140.
Anghelina, fiica Grozavei, nepoata lui Ionașcu Scutariul, 39.
Anghelina, mama lui Costantin Bujoreanu, 26.
Anghelina, nepoata lui Toader, 6.
Anghelina, vară Antimiei, 227.
Anghelița, 90.
Anghelița, fata lui Platon, femeia lui Ștefan sin Maftei din Popi.
Anghelușa Isăroaia, 307.
Anghelușa, fata lui Cârstea Ghenovici vel vornic al Țării de Jos, 216.
Anghelușa, fata lui Ionașcu Băltag, 490.
Anghelușa, femeia Chirilei de la Băloșești, 90.
Anghelușa, mama Măricuței, 127.
Angheluț Agărici, mazil de Tutova, 299; *vornic*, 375.
Angheluță, Ioan stolnic, 619.
Angheluță, N., fiul stolnicului Ioan Angheluță, 619.
Angheluți, 360.
Anghena, fata lui Marmure din Mărmureni, 236.
Angheniia, fata lui Gheorghiiaș, 236.
Angheniia, sora lui Tănasie vătavul, 63.
Anghilina, fata Barbului, femeia lui Hilohi Băldurar, 439.
Anica Ciohodar, soție răposatului polcovnic Toader Ciohodar, 572.
Anicăi, Gligori, 575.
Anicăi, Ion, 575.
Anisâia, nepoata lui Ghermanu Potcul, 112.
Anisia, sora Irinei, 511.
Anisie călugărița, fostă soție a lui Gurbet, biv armaș, 152, 153.
Anița **Budacina**, fata lui Costantin Bujoranul, 52.
Anița Cergăriț ot Crăngu, 214, 215.
Anița Corlat, sora lui Ioan Bujoranu, 71, 139a, 139b, 431.
Anița Coșăscul, femeia lui Postolachi Bujoranul, 229.
Anița Gonoae, 276a.
Anița Jora jicnicereasa, 489, 492.
Anița Mărculeasă, fiica Stancăi Buzne, 206.
Anița Terchiloai, 540.
Anița, 194, 228.
Anița, din țigănia Căliani, 242.
Anița, fata Athanasii călugărița, 311.
Anița, fata lui Doroș, 185.
Anița, fata lui Focia uricarul, 325.
Anița, fata lui Ion țiganul, 218.
Anița, fata lui Ștefan vătămanul, 294.
Anița, fata Tofanii, 409.
Anița, femeia lui Neculai sin Andoni, 335.
Anița, femeia lui Savin Cujbă, 355.
Anița, femeia lui Vasilie Țigan, 170.
Anița, fiica Brumoaei Anghelina din Șișcani, 55.
Anița, fiica lui Lazor Moșuleț, 53, 90.
Anița, jupâneasa lui Ștefan Scărlet biv vel armaș, 489.
Anița, jupâneasa lui Velicico Costin biv vel vornic, 141.
Anița, mama lui Costandin, 251.
Anița, mama lui Ion, 93.
Anița, nepoata Dodei, 325.
Antemia, fata lui Băluții, 65.
Anthimia/Aftinia, lui Lazor Moșuleț, 53, 90.
Antim, egumenul Mănăstirii Aron vodă, 223.
Antimia, femeia lui Toadir, 276.
Antimia, femeia Petricăi armaș, 313.
Antimiia, vară Anghelinei, 227.
Antinia, fata popii Mătei, femea lui Iftimii sulger, 358.
Antioh Cantemir voievod, 126, 131, 134, 140, 146, 163, 167a, 192, 199, 274, 346, 489, 492.
Antiohi călăraș, 232.
Antiohi, fiul lui Ștefăniță Scărlet biv vel armaș, 195.
Antiohi, **Neculai** vel șetrar, 88.

Antiohie, feciorul lui Toader și al Hilinei, 90.
Antiohie Jora, *cămăraș*, 490; *vel cămăraș*, 491; *fost cămăra*ș, 83; *vel armaș*, 92; *vel paharnic*, 120; logofet, 489, 492; *vel logofe*t, 142, 143, 144; ***hatman și pârcălab de Suceava,*** 146, 152, 153; *logofet*, 496; *vel logofet*, 156, 190, 291, 294, 493.
Antiohie Luți vornic de poartă, 201, 303, 304, 305, 308, 326, 449, 465, 488, 502.
Antiohie sin Costachi biv sulger, 59.
Antiohie vel postelnic, 226.
Antohe, fiul lui Sandu Bou, 500.
Antohi armașul, 289.
Antohi Bobeiu din satul Buda, 330, 441.
Antohi Bogos vătaf, 597.
Antohi Focșa, 148.
Antohi Jora sulger, 334, 335.
Antohi Luța, a scris, 201; *vornic de poartă*, 326.
Antohi Măcărată (?), 601.
Antohi preot zet preotului Costandin, 621.
Antohi Scărlet/Scărlat căpitan, 273, 281; *tatăl Catrinei Pleșescu*, 377, 378.
Antohi Sion spătar, 663.
Antohi Șulete, 304.
Antohi Toderachi călugărul, 304.
Antohi, **Dumitru**, fratele lui Vasăli, 358.
Antohi, Vasăli, 358.
Antohi/Antohie Strătilă, 326, 340, 529.
Antohie Genet vel postelnic, 258.
Antohie Jora, 421.
Antohie, 62.
Antohie, vechilul Zmărandii jicnicereasa, 297.
Anton Bobeiu, 330.
Anton Bostan din Vaslui, 530.
Anton, Sandul ot Cârja, 240.
Antonaș, Vârtan, 574.
Antone Mogâldea, 360.
Antonia, fata lui Pintilii călugărul ot Deleni, 137.
Antonia, mama Alecsandrei, 81.
Antonia, sora lui Dumitrașco, 77.
Antonichi, tatăl popii Antonichi,145.
Antonie ieromonah, 278.
Antonie Mogâldea, eguemnul Mănăstirii Florești, 299.
Antonie Ruset voievod, 59, 63, 67, 105, 106, 116, 151, 152, 153, 361.
Antonie tipograful ot Neamț, 590.
Antonie, egumenul Mănăstirii Agapia, 252.
Antonii, 11.
Antoniia, femeia lui Stoica, fata lui Ștefan Hărăbor, 526.
Anușca din Streșinești, 70.
Anușca, *fata lui Gligore/Grigore Durac,* 364.
Anușca, femeia lui Vasăle din Florintești, 313.
Apostol <uricar>, 29.
Apostol armaș, 120.
Apostol Catargiul postelnic, 47.
Apostol Cehan, frate cu Iftodi, 216.
Apostol Cociorvă, preot ot Bârlălești, 164.
Apostol din Hănăseni, 20.
Apostol din Potropopești, 48.
Apostol Durac, marele medelnicer, 45; răposat, 53, 138.
Apostol Galan, 64.
Apostol Negrea/Negri *căpitan*, 383, 431, 456, 551; *biv vel căpitan*, 200, 200a, 204, 208, 213, 214, 228,358; *jicnicer*, 304, 502.
Apostol ot Drăgușeni, 11.
Apostol ot Rânzești, 240.
Apostol Penișoară, 186, 531.
Apostol preot din Pribești, 385.
Apostol sin Sterian ot Bohotin, 231.
Apostol stolnicel, 118.
Apostol, feciorul Irinei, 431.
Apostol, feciorul lui Gavril, 82.
Apostol, feciorul Mutului din Nicoreștii de jos, 82.
Apostol, feciorul Păscălinei din Drăgești, 76.
Apostol, feciorul Rubinei Iorguliasă, 154.
Apostol, fratele lui Ștefan, 192.
Apostol, **Mitrea** vel vornic al Țării de Sus, 120.
Apostol, soțul Aniței, fiica Brumoaei Anghelina din Șișcani, 55.
Apostol, tatăl lui Ioan, nepotul lui Ioan Negru, 469.
Apostolache Pedi (?), 556.
Apostolache, **Eni** căpitan, 123.
Apostolache, fiul fostului căpitan Vasile din Crăsnășeni, 25.
Apostolachi vel ceașnic, 35.
Apostu Goia, 474.
Apostu pitar din ținutul Neamț, 336.
Apostu, feciorul Drăngului, 340.
Apostu/Apostol, Gheorghie *biv vel medelnicer*, 107; *biv serdar*, 120, 132, 137; *biv vel vistiernic*, 142, 143,144, 146.
Apostul biv căpitan, 179; pitar, 352.
Apostul Caisănu, 303.
Apostul ot Huși, 74.
Apostul Penișoară, 333.
Apostul Potorac ot Crăciunești, 88.
Apostul Talpeș/Talpiș vornic de poartă, 117, 190, 489, 597; *de Horăeta*, 210, 294.
Apostul, feciorul lui Gapiei și a Armancei, 489.
Apostul, feciorul popii lui Simeon, 491.
Aprodul Necula, 73.
Arap, **Ilie** vornic de gloată, 9.
Arapolu/Arapu, Gheorghie, 410, 411, 412, 414.
Arapul, Alexa, fost căpitan, 21.
Arghirie biv vel medelnicer, 285; *postelnic*, 314.
Arghirii Cuza, 85; *biv vel căminar*, 414; 446; *ban*, 483; *spătar*, 552, 553.
Arherie, fata lui Costandin Hamza, 362.
Arhierești, 333, 534.
Arhilia, fata lui Doroș, 185.
Arhip sin Ștefan, ginerele lui Condratu, 99.
Arhire din Șișcani, 194.
Arhiresc, neam, 512.
Arhirie din Nicoreștii din jos, feciorul Ștefănesei, 82.
Arhirie ot Șișcani, 87.
Arhirie Plăcintă, 383.
Arhirie, feciorul Grozavei, 90.
Arhirii, Costandin, 333, 512.
Arie, 8, 44, 6, 84, 146, 150, 152, 160, 252.
Arion, feciorul lui Frățiman, 60.

Arion, **Ion** șetrar din Huși, 177.
Aristarho Hrisoscoleo (Hrisosculieo), *vel ban*, 196; *vel spătar*, 223, 226; *vel vistiernic*, 266.
Aristarho vel ban, 196.
Ariton, feciorul lui Todosie, 67.
Ariton, fratele lui Silion orbul, feciori lui Ifrim, 491.
Ariton, Gavriil, 447.
Ariton, Neculau, 474.
Armanca, femeia lui Gapie, 489.
Armașul, 68.
Armașul, bătrân în moșiile Floreni și Mihoane, 303.
Aron voievod, 28, 32, 59, 105, 116, 223, 517.
Arsăne, 312.
Arsăni Cârlan, copil de casă, 228, 551.
Arsăni Chisariu, 358.
Arsănie căpitan, 58.
Arsănie, bătrân, 190.
Arsănie, căpitan de curte, fiul lui Dumitrașco Groza, 23.
Arsănie, diac de cămară, 72.
Arsănii țigan, 400.
Arsănii, Vasăli, 449.
Arsănioaia, 8.
Arsenie Chisariu, 380.
Arsenie Dobrenchie, 43.
Arsenie țigan, 400.
Arsenie, feciorul Alicsandrii, nepot lui Ionașco Fâstâc, strănepotul Carămbii, 325.
Arseniie Cehan ot Coruești, 80.
Arteni Oaie, 326.
Arteni, 192, 256.
Arteni, Neculaiu, 326.
Artenii Dranga, 304.
Artenii Furcoi din Șuletea, 304.
Artenii Huhule din Armăşeni, 118.
Artenii ot Sărățăni, 326.
Arvinte preot, 256; *țintirimul bisericii popii*, 465.
Asanache Danul, 440.
Aslan, **Costandin** vel logofet, 583.
Asprița, nepoata lui Nicolae judele, femeia lui Filip țigan, 237.
Astanei, 263.
Athanasia călugărița, 311.
Athanasie ieromonah, nacealnicul Schitului Pănășești, ținutul Covurlui, 447.
Athanasie, egumenul Mănăstirii Slatina, 252.
Athanasie/Aftanasie egumenul Mănăstirii Grăjdeni, 234, 263.
Athanasii ieromonah, vechilul Mănăstirii Florești, 449.
Auxentie monah ot Neamț. 590.
Aventie din Nicorești, 16.
Aviron, 150, 252.
Avram căpitanul, 176.
Avram de Tătarca, 51.
Avram Măndzatul, 9.
Avram mazil sin Hrizea, 288.
Avram, feciorul Anghenii, fata lui Marmure din Mărmureni, 236.
Avram, personaj biblic, 258.
Avrama, sora lui Ionașco sin lui Băltag, 276, 431.
Avrămeşti, 77, 213.
Avrămia, mama lui Nicolae țigan, 400.
Avrămia, sora lui Savin, fost hotnog, 94, 100.
Avrămie, fata lui Mănăilă, soția lui Irimia, 62, 90.
Avramie, Patriarhul Ierusalimului, 354.
Avrămiia, fata lui Toader Zavului, 489.
Avrămil, tatăl lui Onică și Costandin, nepoții Sămii, 6.
Avrentie, popa din Benești, 20.
Avrinti, feciorul Ghinii Dămienise, 276.
Avrintie Refei, 203.
Avrintie, popa din Bertești, 2, 79, 326.
Axinia, fata Leontiiasă, 236.
Axinia, sora lui Vasâli, ficiorul lui Tudosie Timotiu, 100.
Axiniia, fiica lui Marcu și Nastasiiei, 192.
Axintie Uricarul, 140, 142, 143, 144, 146, 153, 156, 162, 192.
Axintie, grec din Trapizon, 290.
Azenicăi, Gheorghi, 286.
Băbuț, Zota, 360.
Baciul, Cârstea, 274.
Baciul, **Gavril**, 274.
Băcle, **Hilohie**, 81.
Băcleaști, bătrân, 81.
Băcoh, Dumitrache, 559.
Bădărău, Dumitru, 588.
Bădărău, Ion, 289.
Bădărău, neam, 588.
Bădărău, Necula, 489.
Băde, **Hilohie**, 81.
Badel, martor, 251.
Badiu, Sava, 526.
Badiul din Șopârleni, 192.
Badiul din Triponești pe Pereschiv, 82.
Badiul ot Crăng, 214.
Bădo, Andrunachi, 588.
Bădros, Alexandru, 355.
Bădros, Gligori, 216.
Bădros, Iordachi, 320, 325, 355, 602.
Bădros, Toderaș, 355.
Băge, Gavril, 563.
Băge, Ignat, 429.
Băge, Ion, 563.
Băge, Marcu din Tăbăcești, 429.
Băge, Neculai, 563.
Băge, Todosie, 429.
Băge, Vasălachi, 429.
Băgeşti, 563.
Băgeşti, neam din Tăbăcești, 429.
Băgi/Băge, Ioniți, a scris, 556, 563.
Bâgul, **Gligorii** din Negoești, 25.
Bahmetev, **Aleksei Nicolaevici** (1744-1841), general locotenent, resident imperial al Basarabiei (1816-1820), 546.
Băhnar, Tofan, 183.
Băhnariu, **Ion**, 117.
Bahrim, Ilie, 305.
Bahrim, Ștefan, 305.
Baianschi *sărdariul*, 76, 113; *sărdăreasa*, 113.
Băiceanul, **Ghiorghiță**, 133.

Băisan din neamul Lupăneștilor, 341.
Băisan uricar, 29.
Băisan, **Ion** armaș, 166.
Băisan, morile lui, 183.
Bălăban, 25, 164.
Bălăban, Costantin căpitan, 533.
Bălăban, Sandu sulger, 618.
Bălaea din Văleni, 489.
Bălaeș, Ion, zet lui Costantin Plăcintă, 357.
Bălaia din Borăști, 52.
Bălaia, nepoat lui Bârsă, mama Măricăi, 276.
Bălan din Sărățeni, 97.
Bălan, ficiorul Catrinii, 107.
Bălan, fratele Gafiei și a lui Crucianu, 2.
Bălan, Ioan stolnic, 408.
Bălan, Ion, 449.
Bălan, Pavăl, 512.
Bălan, **Pavel** baș ceauș, 519.
Bălan, tatăl lui Gavril, 92 92.
Bălănescu, **N.**,175, 200a, 204, 224.
Bălănescul sin Zăgan din Streșinești, 70.
Bălănescul, 294.
Bălăniasca din Băcești, 236.
Bălăsache, Iordache vel căminar, 258.
Balasache, vtori spătar, ispravnic al ținutului Fălciu, 492.
Bălăsachi spătar, ispravnicul ținutului Fălciu, 431.
Băldurar, Hilohi, 429.
Bălea, Grigorie, 489.
Balhcău, iazul lui, 177.
Baligă, **Costantin**, 249.
Balmuș, Irimiia, 486.
Balmuș, Vasâli, 486.
Băloș, Ștefan preot, 441.
Balotă din Odobești, 82.
Balș (…) hatman, 611; *logofet*, 662.
Balș vel logofet, 303, 304; *vel vornic*, 448, 523.
Balș vornic, 533; pârcălab. 533.
Balș, Constandin vel vornic, 451; *vel logofet*, 464, 510, 523; *vel logofet de Țara de Sus*, 525.
Balș, Costantin/Costandin *vel șetrar*, 177; *biv vel vornic*, 265; *stolnic*, 314; *vel logofet*, 451.
Balș, Ion *vel medelnicer*, 129; *biv stolnic*, 146.
Balș, **Iordache** vel vornic al Țării de Sus, 258; *biv vel vistiernic*, 389, 451; *spătar*, 565.
Balș, Iordachi vel vistiernic, 369; *biv vel vistiernic*, 389.
Balș, Lupu, 574.
Balș, Lupul vel vornic, 265, 279, 292, 293, 448, 451; *de Țara de Jos*, 266, 268; *logofăt*, 314; *vornic*, 458, 499; *vel logofet*, 547.
Balș, Mărioara, 565.
Balș, Neculai vornic, 451, 467, 547.
Balș, Theodor vornic, 602; *logofet*, 523, 528; *vel vornic*, 383, 451, 525, 528, 539; *vel logofet*, 611.
Balș, Toader vornic, 523, 538.
Balș, Vasâli, 574.
Balșe, Ionașco biv pârcălab, 42.
Băltag hotnogul, 47.
Băltag, 276, 383.
Băltag, **Costandin** mazil, 313.
Băltag, **Frățița** pârcălabul, 182.
Băltag, Ionașcu, bărbatul Grozavei, 489; *tatăl Anghelușei*, 490.
Băltag, tatăl Ionașcu, 431.
Baltagi bașe, 44.
Băluța, femeia lui Grigori Vintilă, fata Ursului, 524.
Bănaga, Alecsandru, 349.
Bănaga, Gheorghi, 349.
Bănaga, Gheorghiță, 349.
Bănaga, Iftimi, fratele lui Alecsandru, 349.
Bănaga, Ion, feciorul lui Alecsandru, 349.
Bănaga, Marin, fecior lui Gheorghiță, 349.
Bănaga, Simion, tatăl lui Istrate, 349.
Bănar, Gavril, 222.
Bănariul, Enăcache/Ianacachi pitar, 505, 506.
Bănariul, Gheorghii, 565.
Bănăsoai, Nastasiia, fata Neciului, 404.
Băncilă, socrul lui Sava, 330.
Bandovici, Luca, 192.
Bănești, 190, 597.
Bănta de la Niamț, 65.
Bantăș, 192.
Banu Bașotă sovetnic, 546.
Banul, 597, 602.
Banul, bătrân în Docani, 248, 447.
Banul, Niculai/Neculai, 248, 597; *vornic de poartă*, 259, 275.
Banul, **Ștefan**, 66, 597, 602.
Banul, Toader, 248.
Bănulescu-Bodoni, Gavriil, mitropolit al Chișinăului și Hotinului, 504.
Bănuț, Vasile ot Păncești, 431.
Bănuțul, Vasâle, 357.
Bănuțul, **Vasile** ot Murgeni, 59.
Bapucu, nepot Fetiții, 6.
Baraghin, 48.
Bărar, Dămian monah de la Schitul Rusului, 336, 420.
Barău, Ioan, 335.
Barbă, Toadir, 597.
Barbălată, Costantin, 474.
Barbălată, Vasâli, 456.
Bărboae, Ialina, 82.
Bărbosul, Micul, 15.
Barbu, tatăl Anghilinii, femeia lui Hilohi Băldurar, 439.
Bărcălavu, Ioan, 341.
Bărcar, 320.
Bărgău, Micul, 313.
Bărgău/Băzgău, Ion ot Suleni, 13, 15.
Bârlădeanul, **Solomon** vel dvornic al Țării de Jos, 35; vel logofăt, 36, 39, 47, 48; vornic, 50.
Bârlădianul, Toader, fost șoltuz în Vaslui, 85.
Barnovschi, **Miron** voievod, 29, 41a, 59, 105, 116, 121, 192, 227, 346, 431, 510.
Bârsă, Mihălachi, vornic ot Rânzăști, 164.
Bârsan din Iași, 47.
Bârsan vornic, 170.
Barsu, ficiorul Manciului, 374, 383.
Barta, Toma, 213.
Băsăscu, Savin, 597.

Basocești, neam, 437.
Bașotă, Banu sovetnic, 546.
Bașotă, Ion, 227.
Bașotă, Neculai biv vel medelnicer, 129.
Bașotă, **Pătrașco** biv stolnic, 146.
Bașotă, S., 532.
Bașotă, Toderașcu paharnic, 425.
Bâța, Dumitru ot Crețana, 326.
Batăr, Chirila, 410.
Batăr, Gligoraş, 324.
Bâzgu, Ion, 449.
Băzgul, Trofin, 368.
Băzgul, Trohin din Cărpești, 190.
Băzgulești, răzeși, 602.
Beane, 213.
Begul, Gughiți (Gheorghiță) de Fâșcani, 73.
Bejan Buzne, bătrân, 206.
Bejan chihae, 232.
Bejan Diiniș, 186.
Bejan din Fundul Iazărului, 170.
Bejan Gheuca, 10; *vornicul de poartă*, 14, 24; *pitar*, 170; *fost pitar mare*, 37, 38, 434; *fiul lui Dumitrașco Gheuca*, 108.
Bejan Hudeci/Hudici, 138; vornic de gloată, 145, 192.
Bejan sin Andronic, 11.
Bejan sin Leontiiasă, 236.
Bejan, feciorui lui Ștefăniță Scărlet biv vel armaș, 195.
Bejan, feciorul Aniței și al lui Ștefan Scărlet biv vel armaș, 489.
Bejan, feciorul lui Ionașco Vitoltu din Hulpășeni, 22.
Bejan, feciorul Măricăi, nepotul lui Dragotă din Mânzați, 64.
Bejan, Ștefan, 263.
Bejenești, 77.
Bejul ot Rogineni, 60.
Beldiman treti logofet, 152, 153.
Beldiman, Dimitrie agă, 523; *vornic*, 611.
Beldiman, **Ghiorghie/Gheorghii** *vel jitnicer, ispravnic ținutului Vaslui*, 244; *biv vel stolnic, ispravnicul ținutul Fălciului*, 295, 305, 307, 333; *ban*, 389.
Beldiman, Toader, 82.
Beneter, Adrâru din Huși, 73.
Berciu, Condurache, mazil din Puntișeni, 496.
Berescu, Neculaiu, 496.
Beșăn, **Vasilie**, 11.
Beşleaga zet Banul, 597.
Beşleagă, 200a, 358.
Beşleaga, 597, 601.
Beşleagă, **Gorghi,** 337.
Beşleaga, Miron preot, 337, 597.
Beşleagă, Miron, 198a.
Beşleaga, Necula, 198a.
Beşleagă, Neculai, 493.
Beşliaga, **Gheorghii**, 217.
Beşliaga, **Neculaiu,** 380.
Bețoai/Beghioai, babă din Botești, 344.
Bezenic, Toader din Huși, 612.
Bicher, **Postolachi**, 191.
Biholaş, bătrân în Rânzești pe Jigălia, 305.
Bilan de Sărățeni, 50.
Bilara din Borăști, 52.
Bilaşco, 71.
Bilaşco, ginerele Vărvarei, fata lui Roman, 49.
Bile, Mărie, fata Golii, nepoata popii Mătei din Mircești, 385.
Bilici, Ionașco, 46.
Bilțu, fratele lui Misail, 178.
Biluşca, fiica lui Murguleț Erimia, jupâneasa lui Isar, 42, 43.
Blănariul, **Andonie**, 47.
Blănariul, Gligoraş, feciorul lui Vasile, nepotul lui Marmure, 236.
Bliojul, Strătulat, 294, 441.
Bliojul, Toader sân Anii, nepot lui Vasile Bliojul, 294.
Bliojul, Vasile, 294.
Boaghea din Meseni, 82.
Boaghea, Drăgan, din Meseni, 82.
Boaghea, **Simeon** din Bogești, 82.
Bobeiu, Antohi din satul Buda, 330, 441.
Bobeiu, Anton, 330.
Bobeiu, Ion, 330.
Bobială, Ștefan, 393.
Boboc, Costantin, 493.
Bobușeni, bătrân, 192.
Bochiia din Hănăseni, 20.
Boclean, **Ștefan**, 217.
Boda, Lupul staroste, 286.
Bode, bătrân în Docani, 248.
Bodescul, **Gheorghie** din Băsăști, 190.
Bodescul, Ostahie, bătrân în moșia Belciugul, 493.
Boengița, **Catrina** din Iași, 457, 458.
Bogatul, 251.
Bogatul, Ștefan, fiul Saftei, 214, 215.
Bogdan arman, 117.
Bogdan fost comis, 37, 38.
Bogdan hatman, 172.
Bogdan Lupașco agă, 76.
Bogdan voievod, 82, 211, 333.
Bogdan, Gheorghi, fost comis, 37, 38; *șetrar*, 156.
Bogdan, Ion biv vel stolnic, 199.
Bogdan, Ion ot Cavadineț, 60.
Bogdan, **Ion/Ioan** vel logofăt, 129, 258, 266, 268, 278, 307; *vel vornic al Țării de Sius*, 223, 226.
Bogdan, Lupul *hatman*, 92, 172; *fost hatman*, 137; *vel vornic,* 141; *vel dvornic Vișnei Zemli*, 142, 143, 144.
Bogdan, Manolache biv vel paharnic, fiul lui Ioan Bogdan biv vel logofăt, 307.
Bogdan, Safta spătăreasa, 448.
Boghiu, rădiul, 190.
Bogonosu, arie, 330.
Bogos, Antohi vătaf, 597.
Bogos, Ion, ot Băsăști, 358.
Bogos, Manolachi/Manulachi, 305, 358, 373, 374, 383.
Bogos, Vasile, 597.
Bogosești, neam din Băsești, 597.
Bogoslov, **Ioan**, 263.
Bogza, Drăghici logofătul, 1.
Bogze, Iftemie, feciorul lui Toader Bogze din Giulești, ținutul Neamț, 211.

Bogze, Ioniță, 211.
Bogze, **Ștefan**, 211.
Bogze, **Toader** din Giulești, ținutul Neamț, 211.
Bogze, Vasili, 211.
Bohnilă, Vasâle, 479.
Boiștan, 60.
Boiul, tatăl lui Chiriac, 542.
Bojian, 41.
Bojoae, 109, 110.
Bolat, Vasilie părcălabul, 74.
Boldovici, Gheorghie, 489, 492.
Bole, 309; *bătrân în Hulpășeni*, 309.
Bole, Gligorie, 22.
Bole, **Ion**, 309.
Bole, **Ursul**, feciorul lui Ion, 309.
Bolea cel bătrân, 170.
Bolea, Gheorghie, 512.
Bolea, Gligore, feciorul Bolii cel bătrân, 170, 309.
Bolea, Neculai, 493.
Bolea, Toader, 170.
Boleștii, 309.
Bonteș, Ioniță, 400.
Borcescul, Ursachi, 320.
Borcia, 357.
Borghiu, Ion, 516.
Boroda Triful vornicul, 72.
Borș, Costandin, 305; mazil, 335, 436.
Borș, **Gavril**, 132.
Borș, Grigori din Miclești, 373.
Borșu vlădica/ Ierotei / episcop de Huși, 459.
Bortă, **Andonie**, 111a.
Bosâioc din Roșiori, 241.
Bosie căpitan, 194, 284, 297.
Bosie hotnogul, 18.
Bosie ot Grăpeni, 60.
Bosie, 48, 49.
Bosie, Ion, văr primar Huhulii, 227.
Bosie, Ștefan cămăraș, 227, 228, 236, 250, 251.
Bosie, Tănasi/Tănasie, 72, 138, 192; *căpitan de curteni*, 524, 525.
Bosiioc, 167a.
Bosna, 383, 425.
Bosna, **Varlaam** călugărul, 200a, 204, 383.
Bosnea, Gligoraș diacon, 358, 449.
Bosnea/Bosna, Ștefan, 358, 373, 383, 431.
Bosoiu, 90.
Bostaca, Enache, diacon, 494, 559.
Bostaca, Ignat, 330.
Bostaca, Ion, feciorul Ioanei, 441.
Bostaca, Iurașco, 330.
Bostaca, Toader diacon, 303.
Bostan, Anton din Vaslui, 530.
Bostan, Ghiorghi polcovnicel din Vutcani, 291.
Botâcă/Botcă, 308.
Boțăști, 213.
Botcă, bătrân în Micești, 308.
Botcă, **Grigori**, ficiorul Ștefului din Micești, 308.
Botezat, Costandin, 419.
Botezat, Ioan, 532.
Botezatu, Grigori, 612.
Botezatu, Ioniți căpitan din târgul Huși, 445.
Botezatul, Ioanichie, 184.
Botezatul, Toader, nepotul Savii armanul papucariul, 167a.
Botoiu, Ion de Popești, 299.
Boțul popa, 227.
Boțul, socrul lui Toadir Huhule, 243.
Boțul, Toader, 227.
Boțul, Vasilie, 192, 222.
Bou, Antohe, fiul lui Sandu, 500.
Bou, Iordache, 419.
Bou, Sandu, 419, 500, 527.
Boul, **Cole** din Bârlad, 106.
Boul, Neculaiu, 307.
Boul, Toader căpitan, 234.
Bozăianul, 11.
Bozgor, Ștefan, 190.
Bozic Ion, bărbatul Oprinei, 135a.
Boziian, **Ionașcul**, nepotul lui Doboș, 82.
Boziian, **Savin**, 192.
Br(…), **Iordachi**, 505.
Brădușea/Brândușa, 489.
Brăescu, **Costantin**, 179.
Brăescul popa, ficiorul lui Ion Solomon din Huși, ținutul Tutova, 179.
Brăescul, Gavril biv vornic, 42.
Brăescul, Ștefan, 42.
Brăești, preoți din Bârlad, 315.
Brah, iazul lui, situate peste Molnița, 279.
Brahăș, 192; *bătrân în Pâhnești*, 274.
Brandabur, Gavril, 550.
Brandiiacu, Dumitrachi, 286.
Brândușa/Brădușea, 489.
Brânză, Mile, 527.
Brașovanu, Dumitru, 167a.
Bratul, **Costi** de la Poiană, 219.
Braun, Iosif (Iosef), *inginer*, 597.
Brezanu, rediul, 597.
Briazul, rădiu, 190.
Brumă, **Dumitrașcu**, 82.
Brumoaei, **Anghelina** din Șișcani, 55.
Bubuce, Gligoraș, 526.
Bucătar, Ilii țigan, 342.
Bucioc din Suseni, 64.
Bucioc, feciorul Crețului de Susăni, 8.
Bucium cel bătrân, 49.
Bucium, **Costantin** postelnic, 162.
Buciumaș din Solești, 49.
Buciumaș, **Dumitrașc**, 8.
Buciumaș, **Gligorie** din Solești, 49.
Buciumaș, **Nastasâe**, femeia lui Tănas Buciumaș, 123, 172.
Buciumaș,Tănasă, 123; ot Zmeieni, 172.
Buciumășăștii ot Zmeieni, 172.
Bucșănescu, Ștefan spătar, 571.
Buculéiu, 59.
Buda, 249.
Budac, Neculai, 492.
Budaci/Budace, Postolache, 331, 503.
Budacina, Anița, fata lui Costantin Bujoranul, 52.

Budacul, Costantin, 492.
Budai, Gavril, 396.
Budan, 245.
Budzoaie din Iași, 47.
Bugan, Vasâle, 623.
Buganul, bătrân în Chilieni, 307.
Bugeag, Măcarie, 524.
Bugiag, Ștefan căpitan, 363.
Bugoși, vel stolnic, 169.
Buhăescu, Șărbanu, 533.
Buhăescul, **Ștefan** treti logofet, 258.
Buhăescul, Vasilie biv vel medelnicer, 237; *biv vel paharnic*, 274, 278.
Buhle, Vasăle, 300, 301.
Buhlea, Vasili, hotarnic, 341.
Buhnilea, Gavril, 113.
Buhuș hatman, 54, 129.
Buhuș vel logofet, 33; ***Niculai Buhuș*** vel logofet, 35, 597; *socrul lui Costandin căminar*, 597.
Buhuș, Dumitru, tatăl marelui medelnicer Neculai, 27.
Buhuș, Ion *biv comis*, 129; *biv vel logofet*, 142, 143, 144, 146.
Buhuș, **Lupașco** *vel șătrar*, 35, 45; *vel ceașnic*, 47.
Buhuș, Neculai mare medelnicer, fiul lui Dumitru, 27.
Buhuș, **Sandul** marile pitar, 45.
Buhuș, Theodor agă, 586, 587.
Buhuș, Toader comis, 523.
Buhușoae logofetiasa, 334.
Buiceale, Pavăl, 291.
Buiuc, **Alixandru** din Găgești, 373, 383.
Buiuc, Costandin, 597.
Bujan (Bujoreanu), **Costantin**, fiul Anghelinii, 26.
Bujoran, Ioniță, mazil de Hulpășeni, 309; *fiul lui Constantin*, 309.
Bujoranu, Costantin/Costandin, fiul lui Toader, 175, 309.
Bujoranu, **Lupul**, 216; medelnicer, 273.
Bujoranu, Pavel, fost sulger mare, 83, 97, 107, 108.
Bujoranu, socrul lui Gligore șetrar, 314.
Bujoranu, Ștefan, 71.
Bujoranu/Bujoran, Ion ot Hulpășeni, 64, 71, 85, 98, 99, 123, 139a, 139b,180, 201, 431, 489.
Bujoranul, **Chiriiac**, 83, 107; *feciorul lui Necula și a Zlatei*, 216.
Bujorenii, 112.
Bujoranu, Toader, *vornic de Bârlad*, 22, 46; *sin Bujoranu din Hulpășeni*, 64; 71, 85; *fost armaș*, 83; *armaș*, 97, 107; *vornic de poartă*, 123; *biv vornic*, 133, 172, 173, 175; 216, 309.
<Burghelea>, Neculai popa, 492.
Bujorăneștiii, 91.
Bujorănița/Bujoreanu, Safta, 341.
Bujoranu, **Costantin,** fiul lui Toader, 175, 309.
Bujoranul, Costandin, mazil din Simila, 287.
Bujoranul, **Postolachi**, bărbatul Aniței, cu care are două fete: Păscălina și Nastasiia, 229.
Bujoreanul/Bujoranu, **Costandin/Constantin**, 8, 26, 52, 71.
Bujorianu, moșia lui, 303.
Bujorianu, neam din Bozieni, 341.
Bularda, Vasâli, 305.
Bulichi, Vasâli, 286.
Bulircă, 191.
Bulze, Gheorghi, 437.
Bumbărești, răzeși, 489; *neam*, 496.
Bumbariu, Costin, 489.
Bumbariu, Crucean, 489, 490.
Bumbariu, Dumitrașcu, 489.
Bumbariu, Enache Cozmița, 489.
Bumbariu, Frunteș, 489.
Bumbariu, Gligori, 489.
Bumbariu, Pătru, cel bătrân, 489.
Bumbariu, Ursu, 489.
Buna, fata Păscălinei, nepotul lui Postolachi Bujoranul și al Aniței, 229.
Bunățești, 349.
Bunbari, Vasilachi, 597.
Bunda, Ion ogrăzăn la Ochi, 125.
Bunea țigan, 237.
Burcă țigan, 237.
Burchi/Burche, Ioniți medelnicer 465, 486, 488, 543.
Burde, Costandin, 531.
Burdugan, 73.
Burduja, 183.
Burghele, 27, 28, 35.
Burghele, Andrei, 503.
Burghele, Crăstâna, 503.
Burghele, Dumitrașcu, 227.
Burghele, Gheorghi, 341.
Burghele, Ioniță, 341.
Burghele, Mihai căpitan, 198a.
Burghele, Sava, ginerele Ilenii, 280.
Burghele, Vasile/Vasăle biv medelnicer, 157.
Burghele, Vasili, 227.
Burghele/Burghelea, Simeon pisar, 298, 302; diac, 492.
Burghelea, Cărăcaș, fratele lui Iorga și Manta, 174.
Burghelea, Dumitrașco, 48.
Burghelea, Dumitru preot, 492.
Burghelea, Iorga biv vel armaș, fratele lui Cărăcaș și Manta, 174, 331.
Burghelea, Manta, fratele lui Cărăcaș și Iorga, 174.
Burghelea, Samson, 492.
Burghelești, 341.
Burgheli, **Costantin**, preot ot Huși, 115a, 125, 130.
Burgheli, Matei ot Orzăști, 183.
Burichiu, Ilii spătar, 601.
Burnăroai, Măricuța, 540.
Burnaz, **Chiriac**, 136.
Burne, Toader, 477.
Bușâlă, Ioniță, 495.
Bușilă, Andrei, 493, 597, 602; *căpitan*, 597.
Bușilă, Costandache, 493.
Bușilă, Costandin, 493, 602.
Bușilă, Mihaiu, 380, 493, 597, 602.
Bușilă, Vasăle/Vasili, 337, 380, 489, 493, 597, 602; *căpitan*, 493; *biv căpitan*, 597.
Bușilești, 380, 408, 602.
Busta/Bustii, 304, 305.
Buta părcălabul, 348.

Buta vornicul de gloată, 48, 49, 200a, 276, 358, 489, 511, 529.
Buta, Ghiorghi, 200a, 287, 305, 348, 359, 511; *socrul lui Vasile Plăcintă*, 359.
Buta, Necula, 71.
Buta, Toader, 597.
Buta, Vasile, 383.
Butiman, Gligorie ot Frénciuci, 11.
Butnarul, Lupul ot Laza zet Ștefan Chiricului, 330.
Butuc, Gavril, 425.
Butuce, 368.
Butucea țigan, 489.
Butucea, Grigorie, sameșul ținutului Fălciu, 642.
Buza, Enache biv vel stolnic, 278.
Buză, **Gheorghie** din Băsești, 373, 383.
Buza, Ghiorghi, 385.
Buzarnii, **Ostahie**, 138.
Buzăscu, Ioniți, 320.
Buzde, nepot lui Ivan, 6.
Buzdug, Andronic, 25.
Buzdugan, Gavriil, 376.
Buzdugan, Gheorghe, 569.
Buzdugan, Gheorghii *biv vel medelnicer, ispravnicul ținutului Fălciu*, 415; 569.
Buzdugan, **Neculai** treti logofet, 220.
Buzdugan, Sandu, 318.
Buzdugan, Ștefan, 160.
Buzdugan, Vasăle mazil, 321.
Buzdugăneasa, 436.
Buzenco, 49.
Buzii, 294.
Buzilă, Vasili biv camaraș, 227.
Buzinco/Buzincu, Ion ot Șișcani, 87; *bărbatul Oprinei*, 524.
Buzincu, Ioniți, 333.
Buzne, Acsana, fiica lui Bejan, 206.
Buzne, **Andrii** teslariul, fiul lui Bejan, 206.
Buzne, Andrii, fiul lui Bejan, 206.
Buzne, Bejan, 206.
Buzne, Catrina, fiică Marii Negiloae, 591.
Buzne, Lazor, 206.
Buzne, Oprina, fata lui Bejan, 206.
Buzne, Pătrașco, fiul lui Bejan, 206.
Buzne, Rocsanda, fiica lui Bejan, 206.
Buzne, Stanca, fiica lui Bejan, 106.
Buzne, Toadir, fiul lui Bejan, 206.
Buzne, Vasili, bătrân, 206.
Buznea, fratele lui Stoian, 7.
Buznea, **Ilie** cel bătrân, 161.
Buznea, **Ilie**, 161.
Buznea, Pătrașcul, 161.
Buznea/Buzne, **Lazor**, 161, 206.
C. A. Cortez, ajutor la Arhiva Iași, 262, 543.
C. Grigoraș, 637.
C. Iacomi stolnic, 221, 335.
C. Sion paharnic, 663.
Cabur, Vasile, 324.
Cain, 146, 150, 160, 252, 306, 504.
Cainu, Sârghie, 305.
Cainu, Ștefan, 305.
Caisănești, bătrân, 486.
Caisănu, Apostul, 303.
Caisănu, Iorga, 303.
Caisin, ficiorul Chiricăi di Sărățeni, 79.
Calciul pitarul, 413.
Calimah agă, 512; *vornic*, 609.
Calimah voievod, 602.
Calimah voievod, 675.
Calimah, **Alecsandru** postelnic, 542.
Calimah, Ralu, domnița, 400.
Calimah/Calemah, Alecu comis, 501.
Calin vel vătaf, 517.
Calistrat ieromonah, 122.
Calistrat popa din Răspopi, 167a.
Calistrat, feciorul lui Irimia Porcea, 82.
Calistru <Vartic>, episcop Hușilor, 306.
Calistru monah, 310.
Calistru, episcopul de Rădăuți, 152, 153, 155, 163.
Calistru, popă, 75.
Callimachi (Calmașul), Ioan Teodor voievod, 271, 273, 274, 275, 277, 279, 282, 307, 313, 325, 359, 489, 493.
Callimachi, **Alexandru Ioan** voievod, 421, 426, 427, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 493, 496, 597, 602.
Callimachi, Alexandru voievod, fiul lui Ioan Teodor Callimachi voievod, 271.
Callimachi, Gavriil mitropolit, 278, 292, 293, 306, 307.
Callimachi, Grigorie Ioan voievod, fiul lui Ioan Teodor Callimachi voievod, 271, 284, 285, 287, 309, 314, 359, 492.
Callimachi, Scarlat Alexandru voievod, 503a, 507, 524, 525, 536, 539, 542, 545, 548, 551, 553.
Calmașul, Dumitrașcu vel ban, 223, 226.
Calmoțchi, 364.
Calmuțchi, Ioan, 405.
Calmuțchi, Neculai pitar, 405.
Calpacuci, Gheorghi din Bârlad, 516.
Camburu, Hrâste, 643.
Canano, Costantin biv vel paharnic, 279.
Canano, **Iordachi**, biv vel medelnicer, 347; ispravnicul ținutului Tutova, 347.
Candachia, fata lui Toader Dragotă vornic, soția lui Isar vătav, 42, 43.
Candi, 533.
Candre, Șerban, 596.
Canta postelnic, 636, 678; *logofet*, 650.
Canta, Costachi vel vornic de aprozi, 510; *vornic*, 523.
Canta, Ianacache vel vistiernic, 365.
Canta, Ioan vel logofăt, 407.
Canta, Iordachi *logofăt*, 37, 485; *treti spătar*, 143, 146, 156; *biv vel logofet*, 451.
Canta, Măriuța, 530.
Canta, **Matei** vistiernic, 400, 531.
Canta, Neculaiu paharnic, 330, 493; *spătar, ispravnicul ținutului Fălciu*, 394.
Canta/Cantacuzino, Ioan biv vel vistiernic, 278; *logofăt*, 597; *vel logofet*, 349, 352, 353; *răposat*, 400, 597.
Cantacuzino, Dumitrașcu voievod, 57, 58.

Cantacuzino, **Ilie** biv vel comis, 129; *biv vel ceașnic*, 142, 143, 144; *vel vistiernic*, 146.
Cantacuzino, Ion/Ioan ban, 265; *logofet*, 336; *vel logofăt*, 400.
Cantacuzino, **Ioniță** vel ban, 258; *vel spătar*, 271; *hatman*, 286, 311.
Cantacuzino, Iordache vel logofet, 489; *hatman*, 510.
Cantacuzino, Iordachi, *vel vistiernic*, 177; *logofet*, 496; *vel logofet*, 223, 226, 235, 237; *vel vornic*, 227.
Cantacuzino, Toadir medelnicer, 227.
Cantacuzino, Toma vel vornic, 177.
Cantacuzino, Vasilie, vel spătar, 120.
Cantemir, Antioh voievod, 126, 131, 134, 140, 146, 163, 192, 199, 274, 346, 489, 492.
Cantemir, **Constantin** voievod, 81, 82, 83, 86, 89, 91, 92, 93, 100, 103, 105, 107, 108, 109, 110, 152, 153, 167a, 199, 273, 292, 293, 489.
Cantemir, Dimitrie voievod, 142, 151, 153.
Cantemir, Ioniță beizadea, 314.
Canțer, Vidrașcu vornic de poartă, 362.
Capcea ot Scânteia, 11.
Capezan șelariul, 47.
Caplan, Toadir, 597.
Capode diacon, 288.
Capră, Ștefan, vornic ot Cârja, 456.
Capră, Vasile, 228.
Capșa, bătrân, 524.
Carabet Grigorovici, 571.
Caracaș Ugle, soră lui Ghiuță judele, 237.
Caracaș, 503.
Caracaș, Ștefan serdar, 341.
Carage, Ileana spătăreasa, 379.
Caraiane, soțul Tudorei, 85.
Caranfil blănar, 581.
Carp (?) vel logofet, 485.
Carp țiganul, 218.
Carp, bărbatul Aniții, tatăl lui Iftimie, 311.
Carp, Costandin/Costin aga, 629, 630.
Carp, Costin căminar, 478.
Carp, feciorul lui Răzmeriță Adam și al Irodiei, 352.
Carp, Gheorghie logofăt ot vistierie, 364.
Carp, **Ghiorghiț** (Ghenadi călugărul), 178.
Carp, Grigori serdar, ispravnicul ținutului Vaslui, 341.
Carp, Iftimie sin Carp și Aniții, fata Athanasii călugăriță, 311.
Carp, **Ion** brat lui Iftimie sin Aniții, 311.
Carp, Iordache spatar, 463.
Carp, Nicolae, popa, fiul lui Iftimie, 311.
Carp, Onosie, 274.
Carp, Tănasă, 385.
Carp, Vasile sulger, 364; *vornic de poartă*, 385.
Carp, Zoița, mama Ecaterinei Otimberg, 321.
Carpu, Toader, biv vel medelnicer, ispravnicul ținutului Vaslui, 407; *ban*, 523.
Carpu, Andrunachi, mazil de la ținutul Vasluiului, 300, 301.
Carpu, Neculaiu, 344.
Casandra, cumnata lui Negel spatar, 90, 292, 293.
Catargioaia vorniceasa, 597.
Catargiul, Apostol postelnic, 47.
Catargiu, Costin spătar, 335, 353, 373, 374; *vornic*, 597; *vel vornic*, 383, 408, 611; *vel spătar*, 597; *ginerele banului Scărlătachi Costachi*, 383.
Catargiu, **Constandin** vel logofăt, 581, 582.
Catargiu, Costandin vel vornic, 547, 602.
Catargiu, Gheorghie paharnic, 504.
Catargiu, Ileana, jupâneasa spătarului Costin Catargiu, 353, 358.
Catargiu, Iordache comis, 403, 404; *postelnic*, 511; *vornic*, 602; *vel vornic*, 547; *vistiernic*, 597.
Catargiu, Iordachi, feciorul lui Costin Catargiu spătar și al Ilenii Costachi, 353.
Catargiu, **Iordachi** vistiernic, 597, 611.
Catargiu, **Neculaiu** paharnic, 504.
Catargiul, Filip ban, 261; *vel spătar*, 265, 266, 268.
Catargiul, **Ilie** biv vel comis, 142, 143, 144, 146; *vistiernic*, 152, 153; *vel logofăt*, 162, 163, 177, 186.
Catargiul, Ștefan, biv vel clucer, 162; 370; *vel ban*, 383; *vel vornic*, 611.
Catinca Zorilă, soția lui Iordachi Zorilă, 509.
Catrina, 405.
Catrina a lui Iordache Oruna, sora lui Sandul, Feleon și Marie, 447.
Catrina Boengița din Iași, 457, 458.
Catrina Buzne, fiică Marii Negiloae, 591.
Catrina Cărbunoaei, 166.
Catrina Cozmuleasă, 436.
Catrina Dediului Codrianu, 342; *serdăreasa*, 381, 388, 391, 402, 403, 404; *fiica stolnicului Toma Luca*, 507.
Catrina, din neamul lui Vrabie 214.
Catrina din țigănia Căliani, 242.
Catrina, femeia lui Cozma Călcâiu, 351.
Catrina, fata Ioanei și a lui Costantin Chiorpecul, 495.
Catrina, fata Nastasiiei Mihălăchioai, 385.
Catrina, fata Zahariei uricar, 549.
Catrina, fiica lui Antohi Scărlat căpitan, 281.
Catrina, fiica lui Ioniți Botezatu căpitan din târgul Huși, 445.
Catrina, fata lui Ursachi vistiernicul, 129.
Catrina, fiica lui Ștefăniț(ă) Scărlet biv vel armaș, 195.
Catrina, fiica Măriuții, țigancă din neamul Durășceștilor, 280.
Catrina, fiica Sârbului, 63.
Catrina, fiica lui Nica Vrabie, 214.
Catrina, jupâneasa lui Neculai postelnic, 169.
Catrina, jupâneasa lui Vasilie Costachi vel vornic, 97.
Catrina, mama lui Bălan, 107.
Catrina, mama lui Vărgolici, 405.
Catrina, mama lui Istratie, 41.
Catrina, mama Mariei, 214.
Catrina, mama Săminii, 228.
Catrina Mircioai, sora lui Ioniți Hușanu, 436.
Catrina, nepoata lui Vasili Duca căpitan ot Bârlad, 290.
Catrina, nepoata Micleștilor, pe care a ținut-o Toader Scărlet postelnic, 319.
Catrina Pleșasca/Pleșescu, fiica căpitanului Antohie Scărlet, 375, 377, 378.
Catrina polcovnicița, 307.
Catrina postelniceasa, fiica răpăosatului Ion Sturdzea biv vel vornic, 218.

Catrina Roset vorniceasa, 445.
Catrina, sora lui Andrei și Timothi Ghizdavăș, 525.
Catrina Sturdza spătăreasa 335, 347; *serdăreasa*, 339.
Catrina țiganca (?), 403.
Catrina, țiganca lui Gligori de la Mănăstirea Râșca, 398.
Cațiche, Vasile, judecător Orhei, 532.
Cațichi, Vidrașco vornic de poartă, 357, 358.
Cazacul ot Sărățeni, 59.
Căciulă din Roșiori, 241.
Capșa, Chirica, 356.
Cazalcun, Sămion architect, 473.
Cazimir, 341.
Cazimir, Gavril, 391a.
Cazimir, Iordache căminar, 565.
Cazimir, Mariia, 391a.
Cazimir, Panaite serdar, 434; *căminar*, 510; *spătar, sovetnic*, 546.
Cazimir, Petrache paharnic, 310; ; *ban*, 523; *spătar,* 549.
Cazimir, **Răducanu** spătar, 607.
Călămah, Ion, 286.
Călcâiu, Cozma, 351.
Călcâiu, Toma, 350, 351.
Călin țigan, fecior lui Ion Ciogolea și Mărica, 237.
Călina, 6.
Călinescu, **Petre** din Ghermănești, 28.
Calmățche, Ion, 327.
Calmățche, Necolae, 327.
Călmățuian, Vasili, 28.
Călnău spătarul, 211, 212.
Călugărul, Gavril ot Sărățeni, 326.
Căpățănoi, Todosie/Todosăica, 340.
Căpățână, 110.
Căpățână, Gavril izbaș, 385.
Căpățână, Pălade, 269.
Căpățină din Vicoleni, 25.
Căpățină, Ioan, 456.
Căpățină, Ionașco vătavul de târg, 47.
Căpotici, Costandin, 280.
Căpracea ot Boțești, 11.
Căputar, Gavrilă, 330.
Căputaru, 330.
Carămba, 325.
Cărăbăț, iazul lui de pe valea Horăeții, 210.
Cărăcaș, 6; *biv postelnic*, 44; 313; *șetrar*, 341.
Cărăcaș, Burghelea, fratele lui Iorga și Manta, 174.
Cărăcaș, Costandin jicnicer, 183.
Cărăcaș, Gavril medelnicer, ispravnicul ținutului Fălciu, 337.
Cărăiman armașul, 491.
Cărăiman, Ștefan, 147.
Cărăjău, 228.
Cărăușul, tatăl lui Stratul, 3.
Cărbune/Cărbunoaei, Catrina, 166.
Cărbune, Gligorașco, 166.
Cărbunești, 341.
Cărbuni, Costandin, 436.
Cărbuțești, 341.
Cărhana, 192.
Cărjău, Ivașcu, 36.
Cărsăta din Nicoreștii de Sus, 16.
Cărstiian, 77.
Căsandra, fiica Măriuței Miclescu, 443.
Căsul, Ștefan, fost șoltuz în Huși, 177.
Căța (Cuța), Mihăilă, 330.
Cățălești, ținutul Bacău, 65.
Căue ot Rânzești, 240.
Căue, Stafii, 357.
Căuia, Stafie, 597.
Căuia, Ostahii/Stahii mazil, 449.
Căzacul, 8; din Gugești 48, 49.
Căzacul ot Ruși, 172.
Căzacul, tatăl Nazariei Mihăileasa, 192.
Căzan, Ghiorghie, 43.
Căzăcescu, 22.
Câmpan, Ioan (?), 307.
Cârcotă, **Gligorie** din Roșieci, 241.
Cârcotă, Ioniță, mazil de Hulpășeni, 309.
Cârlan, Arsăni, copil de casă, 228, 551.
Cărlănița, Ion, 489.
Cârjă (Crăji), 213, 228.
Cârjă, Andrunachi, 456.
Cârjă, bătrân, 192.
Cârjă, bătrân în Pâhnești, 274.
Cârjă, David, 496.
Cârjă, Dumitru zet Potecă, 488.
Cârjă, Petrachi, 622; *paharnic*, 625, 626.
Cărjă/Cârjă, Ioan/Ion, 409, 419, 496.
Cârjă (Crăjă), Toadir, 213.
Cârjă, vadul lui, 164.
Cârjești, 228.
Cârpitul, Lupul, 43.
Cârstăna, fata Gramei biv vel stolnic, nepoata lui Orăș biv hatman, 84, 85.
Cârstâna, sora lui lui Simeon Boaghea, 82.
Cârstâna, soția lui Gheorghie Adam, grec ot Vaslui, 406, 407.
Cârste, Dumitrașco din Bârlad, 98.
Cârste, nepotul Chiricăi lui Zgăboiu, 305.
Cârste, nepotul lui Cujbă, 68.
Cârstea Baciul, 274.
Cârstea Cușbă/Cujbă, 216, 325, 355.
Cârstea căminar, 511.
Cârstea, fost șoltuz din Bârlad, 8.
Cârstea, fost vornic mare, 26.
Cârstea Ghenovici, fost mare vornic, 83; vornicul, 91, 112; vel vornic al Țării de Jos, 216; Anghelina, Schiva, Anghelușa, fetele lui, 216.
Cârstea serdar, 146.
Cârsti căminar, 348.
Cârsti, fecior Costinii, 276.
Cârsti Ganea vornicul de poartă, 93.
Cârsti vătaș hătmănsc, 54.
Cârstia/Crăste Cujbă, 66, 78, 79, 147.
Cârstina, soția lui Năstasie, 90.
Câșlianul, **Andrei**, vornicul lui Iamandi din Epureni, 177.
Chihae, Toader, 366.
Chihaia, pomii, 305.

Chihaia, Gheorghe, 240.
Ciochină, Ioniță, 403, 404.
Chiosa ot Rânzești, 240.
Chiprian, egumenul Mănăstirii Humor, 252.
Chira, 409.
Chira ot Sărățeni, 59.
Chira sin Stratul Scăfar, 309.
Chirana, femeia lui Marcu, 192.
Chiratcu, 313.
Chiratcu, Ursul, 249, 313.
Chiric, Toadir, 419.
Chirica ban, 330, 528.
Chirica Capșa, 356.
Chirica de Sărățeni, 50.
Chirica, feciorul Lupului căpitan, nepot lui Vasilachi vornicul, 209.
Chirica Hamza, 366, 486.
Chirica Ibănescul, 303.
Chirica, Ion mazil, 337.
Chirica lui Zgăboiu, 305.
Chirica, Lupul, 330.
Chirica ot Covurluiu, 303.
Chirica Stamate stolnic, 217; 519.
Chirica, tatăl lui Costantin, 214; *tatăl lui Simion*, 597.
Chiricea, 597.
Chiricea, Simion, 597.
Chiricea, Stratul, 597.
Chiricuță, 454.
Chiricuță, Costandin, fratele lui Toader, 454.
Chiricuță, Toader, fratele lui Costandin, 454.
Chirul, **Iancul** sluger, hotarnic, 556.
Chisar, 357.
Chisar din satul Vutcani, 396.
Chisar, Ghiorghi, 358; *diacon*, 449.
Chisariu, Arsăni/Arsenie, 358, 380.
Chitariul, Ștefan din Iași, 464.
Chița, 490.
Chițiga, Grozav, 429.
Cirimuș țigan, 237.
Crăm Gheri, 403.
Crăste Cujbă, 147, 320.
Crâstâianca, 496.
Crăstâna Burghele, 503.
Crâste Gavriliță din Bârlad, 37, 38.
Crăste Străiu post(elnic) (?), 419.
Crâste Strătilă post., 437.
Crâste, Vasili, 531.
Crâsteoi, tatăl lui Andrei, 357.
Crâstescul vornic, 307.
Croitor, 194.
Croitor, Pavel ot Bârlad, 593.
Croitorița, 183.
Croitoriul, Costandin, 627.
Crâstia Gavrița, 31.
Cearna, Sămion, fost șoltuz în Bârlad, 8.
Ceaur, **Costantin** ftori postelnic, 146.
Ceaur, Vasilie agă, 146.
Ceaușu, Gheorghii, 341.
Cehan, Apostol, fratele lui Iftodi, moșul lui Mihai, 216.
Cehan armașul cel mare, 48.
Cehan, **Arseniie** ot Coruești, 80.
Cehan, Iftodi, fratele lui Apostol, moșul lui Mihai 216.
Cehan, **Ilieș** biv vătav za păhărnicei, 77.
Cehan, Ionașcu pitar, 192.
Cehan, Mihalachi biv vel medelnicer, 255, 274.
Cehan, Petrea, tatăl lui Dumitrașco Racoviță hatman, 297.
Cehan, **Racoviță** vtori logofet, 9, 59, 105, 116; vel logofet, 15, 18, 20, 26, 27; 282, *răposatu*l, 32.
Cepoi, 31.
Cerbu, 40.
Cerbul jidov din Bârlad, 281; *din Vaslui*, 324, 407.
Cerchej ot Drăgușeni, 11.
Cerchez comisul, 542; ***Ilie comis***, 607.
Cerchez, Alexandru, feciorul lui Neculai, 438.
Cerchez, **Andrunachi** vel vornic de Țara de Jos, 438.
Cerchez, Costachi, feciorul lui Neculai, 438.
Cerchez, Costache hatman, 571.
Cerchez, Costachi hatman, 438, 571; *căminar*, 516.
Cerchez, Gavril, feciorul lui Neculai, 438.
Cerchez, **Ioniță** biv vel pitar, 400.
Cerchez, Iordachi, feciorul lui Costachi, 438.
Cerchez, Iordachi, feciorul lui Neculai, 438.
Cerchez, Iordachi șetrar, 438.
Cerchez, Maha (?), feciorul lui Neculai, 438.
Cerchez, **Mihalachi/Mihalache** vel jicnicer, isprav(nic) de Vaslui, 322, 323, 324, 328; *ispravnicul ținutului Tutova*, 329; *biv vel stolnic*, 381; *stolnic*, 386; *biv vel ban*, 397, 401, 437; *spătar*, 438, 472; ; *tatăl Locsandrei Donici*, 472.
Cerchez, Mihail, feciorul lui Costachi, 438.
Cerchez, Miron vel spătar, 438.
Cerchez, Neculai diac, 136; *clucer*, 438.
Cerchez, Ștefan *comisul* 36, 37, 38, 52, 53, 62, 263, 396, 434, 542; *paharnic*, 69; mare comis, 94, 95, 120, 292, 293; *stolnic*, 106; *răposatul*, 158.
Cheorpecul, Costandin din Crețana, 495.
Cherchez, Vasile cămăraș, 438.
Cheremac, Costache, 488.
Cergăriț, **Anița** ot Crăngu, 214, 215.
Cernat, 551.
Cerne, Simion, 37, 38.
Cerțul, bătrân în Râșcani și Miclești, 365.
Chebac, Manole, ruptaș din Hoceni, 403.
Chelariul, Ion, 80.
Chelsiia, fata Chinejii, nepoata lui Bilan de Sărățeni, 50.
Chenan de Bunești, 75.
Chenan de Bunești, 115a, 130.
Cheșchinul, Chiriacu, zet lui Alicsandru Plăcintă, 357.
Cheșchinul, Vârlan, 357.
Cheșco, Simion pisar, 196; *uricar*, 249, 263.
Cheșcu, Ioan sovetnic, 532.
Cheșcu, Petre biv vel șetrar, 279.
Chete, 220.
Chetran, bătrân, 524.
Chibosul, **Chiriac** din Brădești, 263.
Chichiță, 200a.
Chichiță, Ștefan, 493.
Chichiță, urmașul ierodiaconului Ioanichie, 269.

Chicoş stolnicul, 489.
Chicoş, Vasile, hotarnic, 371.
Chicuş, fiul lui Bălăban, 25.
Chicuş/Chicoș vel șetrar, 177, 517.
Chiesăne, sora lui Tănasă Buciumaș, 172.
Chireana, fata lui Frunteș, 489.
Chiriac, 99, 123.
Chiriac Burnaz, 136.
Chiriac capitanul de curteni, 597; *biv căpitan, tatăl lui Stratul*, 597.
Chiriacu Cheşchinul, zet lui Alicsandru Plăcintă, 357.
Chiriac Chibosul din Brădești, 263.
Chiriac de Bogheni, 597.
Chiriac Ioan, 410, 411, 412.
Chiriac, Ioniţă, vătav (?), 453.
Chiriac Naciul, 185.
Chiriac Petre ce se trage din Pascal, 488.
Chiriac sin Boiul, 542.
Chiriiac, 157; *a scris*, 349; *fântâna lui*, 488.
Chiriiac Corui, 109, 137.
Chiriiac, cumnat lui Ioniți Ciolpan, 305.
Chiriiac de Gârceni, 167.
Chiriiac Durac, fecior lui Gligore Durac 364.
Chiriiac, feciorul Anghenii, fata lui Marmure din Mărmureni, 236.
Chiriiac, feciorul lui Toadir Huhule și al Tudoscăi, 227.
Chiriiac, fratele Lupului Poruțchie, 196.
Chiriiac, Ioniţă, 182.
Chiriiac, răzeș din Coșăști, 229.
Chiriiac Stegariul, ficior Mării, fata lui Ion Bole, 309.
Chiriiac țigan sin Radul, 400.
Chiriiachi, Dumitraşco, 170.
Chirica din Sărățeni, 79.
Chirica, feciorul lui Toader și al Hilinei, 90.
Chirica, feciorul Ninicăi de Murgeni, 79.
Chirica, fiul lui Gligori, 214, 215.
Chirica sin Ninița, 79.
Chirica, feciorul a lui Andonie de Noruești, 90.
Chiriecil, Alexandro/Alicsandru. vameșul din Bârlad, 98; pârcălabul de Tutova, 128.
Chiricul, 330.
Chiricul, Ştefan, 330.
Chiricuţă, fecior Lupului căpitan, 307.
Chişotco, 82.
Chitic (Pitic), 244.
Chitic, Cons., 117.
Chitic, Costantin, 470.
Chiticeşti, 257.
Chilian iuzbașa, 25.
Chinan ot Cioricești, 74.
Chineja, nepoata lui Bilan de Sărățeni, 50.
Chiriac, fiul Bâgului, 25.
Chiriac ot Liești, 68.
Chiriac, popa de la biserica domnească din Bârlad, 8, 31, 37, 38.
Chiriac Poroţchie, 276a.
Chiriac sin Lupul din Niocrești, 16.
Chirice căpitan de curteni, 408.
Chiriceşti, 190.
Chiricu, **Costandin** ot sat Tăbărcești (Tăbăcești), ținutul Tutova, 419.
Chiriiac Bujoranul, 83, 107; *feciorul lui Necula și a Zlatei*, 216.
Chiriiachi, **Tudor** vel căminar, 91, 112.
Chiril arhimandrit, 221.
Chiril/Chirila Solomon, 410, 414.
Chirila, 236.
Chirila Batăr, 410.
Chirila cămărașul de jicniță, 21.
Chirila căpitan, 260.
Chirila cel bătrân din Răspopi, 28.
Chirila Colivă din Solești, 49.
Chirila de la Băloșești, 90.
Chirila, feciorul lui Rugină, 99.
Chirila Moşuleţu armaș, 232, 313.
Chirila Muntianul căpitan, 368.
Chirila, nepotul Faurului din Urdești, 276.
Chirila snă Brahăș, 192.
Chirilă, feciorul lui Bojian, 41.
Chirilă, fiul lui Ghervasie, nepotul lui Lupeias din Gugești, 48.
Chirilă,Irimiia, 191.
Chiriţa, Costantin, 233.
Chiriţa din Bogheni, 597.
Chiriţa din Vutcani, 12.
Chiriţa postelnic, 192.
Chiriţă, Simioan, 190.
Cimbala, 563.
Cimbala, Costandin, 234.
Cimbala din Bârlad, 106, 128, 401.
Cimbala, Enachi, 429.
Cimbala, Nicoliţa, 234.
Cimbala Ursul staroste de săponari, 106, 128.
Cinbala, Niculiţă, 286.
Cioară, 294.
Cioban, 5.
Ciobanu, Dumitru, 383.
Cioban, Lupul, 331.
Ciobanu, Istrate, 328.
Ciobanul, Gavrilă, 488.
Ciobanul, Toadir, 337.
Ciobanul, Toadir, nepot Chiricului, 330.
Ciocan, Vasâlachi, 330.
Ciocârlan, 489.
Ciocărlan, **Pavăl** biv vel vornic, 142, 146.
Ciocârlan, Ioniţi, 304.
Ciocârlăniţa, 489.
Ciocârlieşti, neam, 597.
Ciocârlii, tatăl lui Nistor, 82.
Ciochin, Ghiorghie, 14.
Ciogolea, Constantin vel spătar, 9.
Ciogolea, Ion, țigan al Mănăstirii Fâstâci, 237.
Ciohodar, Anica, soție răposatului polcovnic Toader Ciohodar, 572.
Ciohodar, **Toader** polcovnic, 572.
Ciohodariul,Toader, 52.
Ciolac, bătrân în satul Deleni, ținutul Fălciu, 135a.
Ciolpan, 170.
Ciolpan, Ion, 278, Ciolpan, Ioniți, 305.

Ciomaga, Dănilă, 376, 403, 404.
Ciomărtan, Sandul, 279.
Ciopad, Vasili, 203.
Ciorce, nepoata Petricăi, 313.
Ciorecnegru, 82.
Ciorne, Pricopi erei, 621.
Ciornei, Mihai, 221.
Ciorneiu/Ciornii, Costandin, 432, 478.
Ciorneiu, Ioan diacul, 172.
Ciorneiu, Ioniță, 318.
Ciorneiu, Lupul, 330.
Ciubotar, Costandin, 349.
Ciobotar, Tănasi, 579.
Ciubotaru, Lazor, 349.
Ciudin, Hilip, 8.
Ciuhuraru, **T.,** 436.
Ciulei, Gavril, 11.
Ciuleti, Miron, 344.
Ciujdilă, **Vasile** din Buhăești, 57.
Ciupag, Toader, 180.
Ciupercă din Răspopi, 6.
Ciupercă, hanul lui din Bârlad, 523.
Ciupeș, Crăciun, 192.
Ciurlan, Toader, 313.
Ciurlin, tatăl lui Ioniță, 80.
Ciușche, Ion, 248.
Ciută, Vasilachi, 597.
Clifaș/Clefaș, podul lui 37, 38, 434.
Climent, 484.
Climent ot visterie, 399.
Climent Scărlit/Scărlat monah, 244, 245, 246, 247, 257, 307.
Clinciu, **Toader**, ficior Agafii, 192.
Clipice ot Costești, 71.
Clucerescul, **Neculai** ftori logofet, 146.
Coatu, Ștefan mazil, 368.
Cobancu, feciorul lui Șoica, 597.
Cobucealu, Gavril ot Mogoșești, 88.
Coca țigan, 237.
Cocială, 4, 5, 6.
Cociorjă/ Cociorvă, Gavril, preot, 393.
Cociorvă, 303.
Cociorvă, Apostol, preot ot Bârlălești, 164.
Cociorvă, **Gheorghi** preot, 551.
Cociorvă, Lupul, 223.
Cociorvă, Vasilie preot din Sărățeni, 199.
Cocolea, 77, 180, 236.
Cocoli, Isac de Viltotești, 180.
Cocoli, Pătrașco, 180.
Coconul, Alexandru voievod, 192.
Cocri, Dimitrachi din Huși, 665, 666.
Cocul, Costandin, preot din Bârlad, 498; *iconom*, 632.
Codrean, Vasili, 206.
Codreanu, Andronachi, 488.
Codreanu, Ion ot Porcișeni, 575.
Codreanu, Ioniță, feciorul Catrinei Codreanu, 391; *șetrar*, 434.
Codreanu, Ioniță, nepotul lui Vremi, 337.
Codreanu, Toader, 623.
Codreanul, **Dediul**, 197, 205; *vel armaș*, 226, 230, 234, 239, 242, 342, 381, 388, 391; *serdar*, 434.
Codreanul/Codrian, **Lupul** cel bătrân, tatăl lui Dediul vel armaș, 234.
Codreanul, Sandul, 304.
Codrian, Grigoraș ot Cârja, 326.
Codrianu, **Ioan** stolnic, 444, 489, 490, 491, 496, 507, 508, 510; *biv vel stolnic*, 488; *spătar*, 582, 585, 586, 587.
Codrianu, **Ioniți** vameș, 362; *biv vel vamiș*, 365.
Codrianul, Vasile, 547, 548.
Cog. căpitan, 565.
Cogălnicianu, Andrii, 191.
Cogălnicianu, Costandin, 191; *vel stolnic*, 271; *biv vel stolnic*, 279.
Cogălniceanu, Iachim, 74.
Cogălnicianu Ionichii ieromonah, 321.
Cogălniceanul, Vasilie, 13, 15; *nepotul lui Mihai Dzărul*, 167a.
Coiliț din Miclești, 48.
Coimăndii, fântâna, 177.
Cojăscu, socrul lui Savin, 216.
Cojiul, 309.
Cojocar, Andreiu, 309.
Cojocar, Gheorghi, 597.
Cojocar, Mihălachi, 335.
Colac, bătrân, 524.
Colari, nepot Fetiții, 6.
Cole Boul din Bârlad, 106.
Colivă, **Chirila** din Solești, 49.
Colța, **Ionașco**, socrul lui Fone, 213.
Comornicul, Mihăilac, ficiorul lui Vanghilie din Vaslui, 85.
Conache, Costache paharnic, 288, 330; *vornic, răposat*, 343.
Conachi, Costachi agă, 511; *vornic*, 636, 663.
Conachi, Gavril, 392, 413; *spătar*, 434; *vel vornic*, 448, 451, 489.
Conachi, Manolachi biv vel stolnic, ispravnicul ținutului Tecuci, 342; *vel vornic*, 597.
Condratu, 99.
Condre, **Mocan,** 517.
Condre, nepotul lui Donosă, 368.
Condria, tatăl lui Gligore din Țiful, 357.
Condroae, Nastasie, 87.
Condurache Berciu, mazil din Puntișeni, 496.
Condurachi, Ioan sărdar, 569.
Conoro, Gligoraș, 253.
Cons. Chitic, 117.
Const. Litic, 183.
Constandin Balș vel vornic, 451; *vel logofet*, 464, 510, 523; *vel logofet de Țara de Sus*, 525.
Constantin Alexandru Ipsilanti voievod, 441, 442, 489.
Constantin Cantemir voievod, 81, 82, 83, 86, 89, 91, 92, 93, 100, 103, 105, 107, 108, 109, 110, 152, 153, 199, 273, 292, 293, 489.
Constandin Catargiu vel logofăt, 581, 582.
Costandin Todiriță, 601.
Constantin Ciogolea vel spătar, 9.

Constantin Costache spătar, 447.
Constantin Costachi *treti logofăt*, 142, 143, 144; *biv treti logofet*, 146; *vel comis*, 152, 153.
Constantin din Iași, 47.
Constantin Duca voievod, 112, 114, 115, 116, 119, 139a, 139b,152, 153, 361, 431, 438.
Costandin Matheu spătar, 641, 642.
Constantin Mavrocordat voievod, 142, 194, 199a, 200a, 202, 204, 227, 229, 358, 383.
Constantin Mihai Cehan Racoviță voievod, 223, 224, 225, 226, 229, 230, 234, 235, 237, 238, 239, 254, 257, 258, 259, 266, 267, 268, 271, 275, 343, 345, 489, 551.
Constantin Movilă voievod, 29, 77, 181, 228, 597.
Constantin Muruz (Moruzi) voievod, 332, 335, 336, 337, 340, 342, 343, 344, 346, 347, 359, 396, 398.
Constantin paharnicul, 149, 151, 208.
Constantin Palade mare vornic, 386, 440, 444, 451, 597; *căminar*, 390; *paharnic*, 396; *biv vel spătar*, 397; *vornic*, 485.
Constantin Tudori negutitoriul, 216.
Constantin voievod, 511.
Costandin Croitoriul, 627.
Costantin, 511.
Costantin Barbălată, 474.
Costantin Bălăban căpitan, 533.
Costantin Boboc, 493.
Costantin Budacul, 492.
Costantin Chitic, 470.
Costantin din Băsești, 492.
Costantin diacon ot Docani, 440b.
Costantin erei ot Dumești, 356.
Costantin, feciorul Măriiei, fata Măricăi, nepoata lui Andrieș din Vată, 491.
Costantin, fecior preutului Ion Tufă, 331.
Costantin Hileuți, 474.
Costantin Jeverdean, 493.
Costantin Negre biv vel stolnic, ispravnicul ținutului Tutova, 371.
Costantin Pantazi; vezi Pendazi, 128.
Costantin paharnic, 374, 383.
Costantin Păpuriș, 575.
Costantin pisar, 383.
Costantin Plăcintă, 357.
Costantin Poronboci, 526.
Costantin Roiul, feciorul lui Ion, 493.
Costantin sin Andrei Iancul, 495.
Costantin sin Andrunachi Bădo, 588.
Costantin Talpeș, mazil ot Fălciu, 489, 492, 493.
Costantin Tudoreche, 357.
Costantin vornic, 324.
Costantinică Păladi, 533.
Costăchești, boieri, 510, 547, 548.
Contăș *treti logofăt*, 35, 47; *logofăt*, 138.
Contășoae, 138.
Corangâi, 330.
Corciovă, Toma, 555.
Corciovești, 393.
Core, Costandin vtori logofăt, 273.
Corlat uricar, 22, 41a, 46, 72, 139a, 139b, 190, 200a, 276, 358, 374, 383, 431; *diac*, 431; *bărbatul Aniței, sora lui Ioan Bujoranu*, 139a; *tatăl lui Mihai*, 46; *tatăl lui Pascal*, 41a, 46, 72.
Corlat, Anița, 71, 139a, 431.
Corlat, Gheorghie, 41a.
Corlat, Grigori, 41a, 374, 383.
Corlat, Mihai, 46, 276.
Corlat, Pascal, 41a, 46, 72, 431; pisar, 50; *urica*r, 53, 304; *feciorul lui Vasile Corlat uricar*, 210, 276, 374; *ginerele lui Hilohie Vântul*, 348, 511.
Corlat, Păcurariu, 41a, 374, 383, 431.
Corlat, Toader Băltag, 41a, 431; *feciorul lui Corlat uricarul*, 276, 374.
Corlat, Vasile/Vasilie, 1; *uricar*, 9a, 210; *fost uricar*, 50; *cămăraș*, 374, 547, 548; *biv cămăraș*, 431.
Corodeanu, Toader vamiș, 516; 522; *stolnic*, 592, 593; 602.
Corodoaia, sora lui Dumitrașcu Bumbariu, 489.
Coroi, **Lupu** căpitan, ginerile lui Apostul pitar, 352.
Coroiu, **Abăza**, vornic de poartă, 53; **Corui**, *biv vornic glotnii*, 77.
Coroiu, Vasăle paharnic, 602.
Coroiu, Vasâli, 618.
Corne, M., serdar, 645.
Corne, Vasâle, 459, 460.
Cornea, fântâna lui, 183, 260, 275.
Cornea, Ștefan, 108, 294.
Cornia, 200a.
Corozăl, bătrân ot Albești, 201.
Corozel, Neculai, 597.
Cortez, C. A., ajutor la Arhiva Iași, 262, 543.
Corui, Chiriiac, 109, 137.
Corui, Iacomi, 77, 137.
Corui, Iordachi snă Abăza Corui, 77.
Corui, Simion, 137.
Coruiu, Costandin paharnic, 234.
Coruiu, fratele lui Dămiian, 276.
Cosințoae, 136.
Cosma, **Andrii**, 221.
Costan, Nechifor, 70.
Coste Tașcă căpitan de mazili din ocolul Târgului, 514.
Costen/Costin, **Manulachi**, 474.
Costandache Bușilă, 493.
Costandache, Costantin, stolnic, 398.
Costandachi, Enachi vel vornic, 364.
Costandachi, Gheorghie biv vel stolnic, 381; *biv vel spătar*, 397, 429.
Costandie arhiepiscopul de la Muntele Sinai, 546.
Constandin Adam, 410, 411, 412, 414.
Costandin (...), 509.
Costandin Agapi, mazil ot Fălciu, 363.
Costandin Arhirii, 333, 512.
Costandin Aslan vel logofet, 583.
Costandin, bărbatul Măriei, cu moșii în Mălinești, pe Bârlăzel, 345.
Costandin Bușilă, 493, 602.
Costandin Borș, 436.
Costandin Botezat, 419.
Costandin Burde, 531.
Costandin/Costin Carp aga, 629, 630.
Costandin Catargiu vel vornic, 547, 602.

Costandin căminar, ginerele lui Necului Buhuș vel logofet, 597.
Costandin căpitan**, 342.**
Costandin Cărbuni, 436.
Costandin Cheorpecul din Crețana, 495.
Costandin Chiricu ot sat Tăbărcești (Tăbăcești), ținutul Tutova, 419.
Costandin Chiricuță, fratele lui Toader, 454.
Costandin Ciorneiu/Ciornii, 432, 478.
Costandin Ciubotar, 349.
Costandin Cocul, preot din Bârlad, 498; *iconom*, 632.
Costandin Costachi/Costache biv vel comis, 415; *vornic*, 538, 544; *vel vistiernic*, 597.
Costandin Cuza postelnicel, 321; *socrul lui Ioan Grecu pol*covnic, 552.
Costandin diaconul, 340, 385.
Costandin Dimitriu, 419.
Costandin Donici biv treti vistiernic, 353, 373, 374, 379, 383; *treti vistiernic*, *ginerele banului Scărlătachi Costachi*, 358, 383; 597.
Costandin, fecior Chirii, 409.
Costandin, fratele Paraschivei din Bârgăoani, 597.
Costandin Gheuca vistiernic, 347.
Costandin, ginerele Alifanei, nepoata lui Zviștală vornic, 348.
Costandin Greceanu ban, 337; logofet, 451; *vel logofet*, 464.
Costandin Hamza, 362.
Costandin Iane, 488.
Constandin Iașan căpitan, 419.
Costandin Idriceanu, 597.
Costandin Macovei, 457.
Costandin Manea, 376.
Costandin Miclescu spătar, 538, 544.
Costandin Negre, ispravnicul de Vaslui, 503.
Costandin Paladi /Păladi vornic, 426, 500; *hatman*, 611.
Costandin Panaite medelnicer ot Bârlad, 593.
Costandin Portase căpitan, 409, 440a, 440b; biv vel căpitan, 437.
Costandin preot, 447.
Costandin Rășcanu, 368.
Costandin Roset biv vel clucer, ispravnicul ținutului Vaslui, 407.
Costandin Săvăscu, preot, 380, 597.
Costandin sin Mariei, fata Zotii sulger, 385.
Costandin sin Sava, 396.
Costandin Stamatin, răzeș, 340, 442, 462.
Costandin Șchiopul, 393.
Costandin Tăutul, 440; diac, 503a, 508.
Costandin Venitic, 556.
Costandin Vârnav ban, 504.
Costandin Vrabii preot, 456.
Costantin, 71.
Costantin, Agaftai din Cavadinești, 192.
Costantin armașul, 53.
Costantin Baligă, 249.
Costantin/Costandin Balș *vel șetrar*, 177; *biv vel vornic*, 265; *stolnic*, 313; *vel logofet*, 451.
Costantin biv treti vistiernic, 373.
Costandin Borș, 305; mazil, 335.
Costantin Brăescu, 179.
Costantin Bucium postelnic, 162.
Costantin Bujoranu, fiul lui Toader, 175, 309.
Costantin Burgheli, preot ot Huși, 115a, 125, 130.
Costantin Canano biv vel paharnic, 279.
Costantin Ceaur ftori postelnic, 146.
Costantin Chirița, 233.
Costantin Costachi vornic, 248.
Costantin Costandache stolnic, 398.
Costantin Coșescu, 185.
Costantin Coșăscu, feciorul lui Mirăuță, 229.
Costantin Cotâc ot Râșești, 255.
Costantin Dancul, 185.
Costantin Darie, 121.
Costantin diac, 136.
Costantin din Bujoreni, 52.
Costantin, din neamul lui Vrabie 214.
Costantin, feciorul Cucului, 60.
Costantin, feciorul lui Arsănie căpitan, 58.
Costantin, feciorul lui Chirica, 214, 215.
Costantin, feciorul lui Darie, 200a, 204.
Costantin, feciorul lui Dămiian, 192.
Costantin, feciorul lui Ghiorghi din Științi, 276.
Costantin, feciorul lui Iftemie Bogze și al Dochiței din Giulești, ținutul Neamț, 211.
Costantin, feciorul lui Pandazi căpitan, 128.
Costantin, feciorul lui Sămiz, 276.
Costantin, feciorul Măricăi, nepotul lui Dragotă din Mânzați, 64.
Costantin, feciorul Măricăi, 214; *feciorul Mării*, 215.
Costantin, feciorul popii din Voinești, 170.
Costantin, feciorul Saftei, 214, 215.
Costantin, feciorul Savei de Bălănești, 69, 90.
Costantin, feciorul Ursei Radomițchioaie, 261.
Costantin Forțul, 199.
Costantin Frățița, pârcălab ot Fălciu, 164.
Costantin Jora sulger, 284.
Costantin Izmană, 221.
Costantin Mârzacul ot Căpșești, ținutul Fălciu, pe Elan, 93.
Costantin, nepotul de soră al Măriei, fata lui Samson, 256.
Costantin, nepotul Măriei Sansones, 313.
Costantin, nepot Nechitei din Pâncești, 276, 431.
Costantin Obreja, 303.
Costantin paharnicul, 276.
Costantin Pilat paharnicul de Huși, 115a, 130.
Costantinu Plăcintă, fratele lui Gavril, 357.
Costantin Porunbu, 60.
Costantin Prebici logofătul, 61, 83, 91, 112, 262.
Costantin Rusăt/Ruset vel paharnic, 177; *vel vornic al Țării de Jos*, 196< vel logof[t, 364.
Costantin snă Crăciun Ciupeș, 192.
Costantin/Costandin Sturze *vel armaș*, 223; *ftori paharnic*, 313; vel paharnic, 258; *vel ban*, 266, 268; *biv vel medelnicer*, 287; spătar, 313; *biv vel spătar*, 319.
Costantin Șoitul din Bicani, 98, 309.
Costantin Talpiș, 325.
Costantin Tamvoe, fratele lui Toadir, 276.

Costantin Turcea, 97.
Costantin Vârtej, ginerele lui Bălan din Sărăţeni, 97.
Costantin vel paharnic, 97.
Costantin/Costandin voievod, 77, 250.
Costantin Voiniag diacon, 92.
Costantin vornicul, 166.
Costantin Zancași, 185.
Costantin Zbiere biv șetrar, 162.
Coste Adam, 86, 96, 135; logofătul, 163.
Coste Flndii, 190.
Costache Cerchez hatman, 571.
Costache Cheremac, 488.
Costache Conache paharnic, 288, 330; *vornic, răposat*, 343.
Costache, Constantin, spatar, 447.
Costache Costin, 565.
Costache, **Gavriliță** vel spătar, 47; *mare vornic de Țara de* Sus, 53; *vorni*c, 56, 79, 83, 240, 276; *medelnicer*, 303, 501; *vel vornic*, 304; *răposat*, 340.
Costache Ghica hatman și pârcălab Suceava, 395, 400, 451.
Costache, Grigorie vel comis, 196.
Costache, Ionache, 307.
Costache, Iordache vel stolnic, 258; *biv vel vistiernic*, 307; ; *răposatul paharnic,* 465.
Costache Lambrino, ginerele stolnicului Vasile Potlog, 503a; *serdar*, 508, 511.
Costache, Manolache vel stolnic, 196, 307; *vel vornic*, 228; *vel vornic al Țării de Jos*, 258; *logofet*, 348, 370; *vel logofăt*, 271, 298, 307, 364; *biv vel logofet*, 292, 293; *vel vornic*, 408; ; *răposatul logofet*, 465, 511.
Costache Razul hatman și pârcălab de Suceava, 196; vel vornic al Țării de Jos, 223, 226; *hatman,* 529.
Costache Sion, 571.
Costache, **Solomon** *vtori postelnic*, 120; *biv vel șetrar*, 129.
Costache Sturdza vel vornic de aprozi, 451; *vornic*, 602.
Costache, **Vasilie** vornic, 502.
Costachi (...) vel logofet, 458..
Costachi, Antiohie, 59.
Costachi Canta vel vornic de aprozi, 510; *vornic*, 523.
Costachi Cerchez, feciorul lui Neculai, 438; *căminar*, 516.
Costachi Cerchez hatman, 438, 571.
Costachi, Conachi, agă, 511; *vornic*, 636, 663.
Costachi/Costache, **Costandin** biv vel comis, 415; *vornic*, 538, 544; *vel vistiernic*, 597.
Costachi, Constantin treti logofăt, 142, 143, 144; *biv treti logofet*, 146; *vel comis*, 152, 153; *vel spătar*, 177; *vel spăt*ar, 177.
Costachi, Costantin vornic, 248.
Costachi, Gavril agă, 92, 94, 95; *vel sulger*, 146; *biv vel clucer*, 164; *vel stolnic*, 177, 179; *biv serdar*, 183; *biv vel comis*, 205; *vornic*, 489.
Costachi, Gheorghi, feciorul lui Scărlătachi Costachi biv vel ban și al Mariei Răsăt, 353; 597.
Costachi Ghica vel logofăt, 461.
Costachi, Grigoraș clucer, 320, 396; *paharnic*, 332, 380, 383, 393, 402, 444, 507, 597, 602; *ispravnic al ținutului Fălciu*, 332, 337, 344, 346, 415; ; *biv vel paharnic*, 346, 389, 415, 442; *spătar*, 431, 462, 489.
Costachi Iamandi ban, ginerele răposatei stolnicese Theodosiica Costachi, 547, 548; *stolnic*, 597; *răposatul ban*, 592, 593.
Costachi, Iliana, fata lui Scărlătachi Costachi biv vel ban și a Mariei Rusăt, jupâneasa lui Costin Catargiu spătar, 353.
Costachi, Ilie *armaș*, 456, 551; *biv vel armaș*, 208, 213, 214, 215, 228; *biv vel stolnic, ispravnicul ținutului Fălciu*, 224, 225; *stolnic*, 233, 241; *biv vel stolnic*, 255; *spătar*, 282; *vornic de Țara de Sus*, 307; vel vornic, 320, 326, 488; 624, 625.
Costachi, Ion *stolnic*, 486; *biv vel stolnic*, 507, 510; *postelnic*, 582, 587.
Costachi, Iordachi, 510; *vornic,* 582, 585, 679.
Costachi, **Iordachi** *vel clucer*, 177, 203; *biv vel jicnicer*, 208; *biv vel medelnicer*, 249, 250; *paharnic*, 326, 363, 488, 492; *vel medelnicer*, 489; *biv vel paharnic*, 489; *răposatul paharnic*, 493; *fiul lui Gheorghi Costachi*, 597.
Costachi Linovici, 480.
Costachi Luca, 483.
Costachi, Lupan, 80.
Costachi, **Lupu** postelnic, 502.
Costachi, Lupul *vtori sulger*, 83; *vel medelnicer*, 97, 489; *hatman i părcălab Suceavschi*, 142, 143, 144, 146; *vornic*, 449, 547; *vel vornic*, 152, 153, 162, 199, 200a, 344, 358, 373, 374, 384, 511; *stolnic*, 248; *vătav za pah.*, 255; *jicnicer*, 282, 297; *biv vel paharnic*, 285; *biv vel ban*, 290, 303; *vel spătar*, 357, 431; *biv vel spătar*, 139b; *vistiernic*, 511.
Costachi, **Matei** biv vel sulger, 408; *ban*, 448; *biv vel spătar*, 455; *spătar*, 463, 473; *paharnic*, 493; *postelnic*, 508, 511, 597.
Costachi, Matei, feciorul lui Scărlătachi biv vel ban și al Mariei Rusăt, 353, 357.
Costachi, **Mihălachi** spătar, 465.
Costachi Muruz vel comis, 266, 268.
Costachi Năstasăi, nepot lui Chisariu, 358.
Costachi, Neculai agă, 524, 541; *vornic*, 649, 679.
Costachi, nepot condicarului de la Criminal, 533.
Costachi, Nicolachi biv hatman, 143.
Costachi ot Căpșăști, 192.
Costachi, Scarlatachi/Scărlătachi crucerul, fiul vornicului Lupu, 200, 200a, 203; *biv vel clucer*, 204, 208, 223; ban, 340, 431, 449, 511; biv vel ban, 353, 357, 358, 368, 373, 374, 383, 384; *biv vel stolnic*, 489.
Costachi, Scărlătachi, feciorul lui Scărlătachi biv vel ban și al Mariei Rusăt, 353, 357, 444, 597.
Costachi, Smaranda, fata lui Scărlătachi Costachi biv vel ban și a Mariei Rusăt, 353.
Costachi *sulger*, 32; *biv sulger*, 59.
Costachi, **Șerban** spătar, 459.
Costachi, Theodosiica, 597.
Costachi, Toader postelnic, 164; *vel spă*tar, 196.
Costachi, Todosăica/Todosiica, fiica banului Scărlătachi Costachi și a Mariei Rusăt, 340, 353, 358, 374, 383; *jupâneasa lui Constantin Donici biv treti vistiernic*, 383; *vistierniceasa*, 394; *stolniceasa*, 425,

431, 449; *Teodosăica stolnicea*sa, 448, 481; *răposata Theodosiica, soacra lui Costachi Iamandi ban*, 547, 548.
Costachi/Costache, Vasilie vel vornic, 86, 92, 97, 113, 451, 474; *vel vornic de Țara de Jos*, 120, 163, 164, 170; *vel stolnic*, 266, 268; *vel ban*, 307; *căminar*, 357, 362, 374; *spătar*, 396, 492; *biv vel spătar*, 421; *biv vel paharnic, ispravnicul ținutului Fălciu*, 489; *logofăt*, 597.
Costachi, Veniamin mitropolit, 457a, 475, 523, 525, 547, 578, 584, 589, 597, 611, 616, 629, 659, 674.
Costachi vornic, 510, 622.
Costachie din Iași, 47.
Costachie snă Roman, 46.
Costandin, 148.
Costandin paharnic, 307.
Costandin (…) vel serdar, 107.
Costandin Băltag mazil, 313.
Costandin, bărbatul Măriei, 238.
Costandin Borş, 305.
Costandin brat Lupului, 330.
Costandin Buiuc, 597.
Costandin Bujoranul, mazil din Simila, 287.
Costandin/Costantin Bujoreanul, 8, 52, 71.
Costandin Căpotici, 280.
Costandin Cimbala, 234.
Costandin Cărăcaş jicnicer, 183.
Costandin Cogălnicianu, 191; *vel stolnic*, 271; *biv vel stolnic*, 279.
Costandin Core vtori logofăt, 273.
Costandin Coruiu paharnic, 234.
Costandin de Pribești, 28.
Costandin Droică, 183.
Costandin Dumitru, 623.
Costandin, feciorul Aniţăi, 251.
Costandin, feciorul Frăţiţii, 157.
Costandin, feciorul Grecului din Greci, 107.
Costandin, feciorul lui Macsăn și Anei, 82.
Costandin, feciorul Porcei din Iugani, 82.
Costandin, feciorul răposatului Scărlet vel comis, 169.
Costandin, feciorul lui Bejan chihae, 232.
Costandin, feciorul lui Enăchiuță vtori vistiernic, 220.
Costandin, feciorul lui Toader, 82.
Costandin, feciorul lui Toadir, ţigan, 147.
Costandin Feştilă ot vistierie, 300, 301, 364.
Costandin, ficiorul Mării, 251.
Costandin, fiul lui Avrămil, 6.
Costandin, fratele lui Vișan, 40.
Costandin Gându, ginerile lui Pascal căpitan, 210; *șetrar, hotarnic*, 307.
Costandin, ginerele lui Pătrașco Buzne, 206.
Costandin Goian, 8.
Costandin Greceanu, stolnic, 295; *stolnic*, 295; *vel ban*, 332; *ispravnic al ținutului Fălciu*, 332.
Costandin Grecul, biv treti comis, 300.
Costandin, Iordache biv vel jicnicer, 223.
Costandin Jora, fratele lui Toader Jora vel șetrar, 21; *sulger*, 320.
Costandin Lambrino biv vel paharnic, 304, 361; *comis*, 529.
Costandin Leondari sulger, 248; 336, 352, 547, 548, 602.
Costandin Manole stolnic, 194.
Costandin Necula, 52.
Costandin, nepotul lui Vlad, 40.
Costandin ot Murgeni, 59.
Costandin ot Rânzești, 240.
Costandin ot Urdești, 276.
Costandin paharnic, bărbatul Ilincăi, 374.
Costandin Paladie/Păladi, 141; vel paharnic, 226; biv vel paharnic, 314; ispravnicul ținutului Tutova, 329; paharnic, 332; biv vel paharnic, 347; ispravnicul ținutului Tutova, 347.
Costandin Pilat ftori comis, 94.
Costandin Piapa Zoglu blănariul, 328.
Costandin preot, feciorul Măriuții, nepotul lui Tănasi Ologul, 621.
Costandin, preotul din Fruntișeni, 234.
Costandin Prohir, blănar din Huși, 541.
Costandin Razu spatar, 448.
Costandin Răspopul, fiul popii Ninul, 40.
Costandin Ruset/Rosăt vornic, 227; *vel logofet*, 361.
Costandin Scărletu biv vătaf de stolnicei, 235; *nepotul lui Toader Lambrino medelnicer*, 245.
Costandin sin Tolontan, 320.
Costandin Stâncescu vornic de poartă, 602.
Costandin ot Urdești, 276.
Costandin Sturdza vel armaș, 223; *vel paharnic*, 258; *vel ban*, 266, 268; *agă*, 537; *biv vel agă*, 532; *spătar*, 314; *biv vel comis*, 507, 510; *agă*, 582, 586, 587.
Costandin Talpeş, 210; *de pe Horăeta*, 284.
Costandin, tatăl lui Grigori, 276.
Costandin, tatăl lui Vasilie, 111a.
Costandin Todică, 304, 305.
Costandin Ţaranul, 31.
Costandin Vrabie, 250, 251.
Constandin vel păharnic, 103.
Costantin Bujan (Bujoreanu), fiul Anghelinii, 26.
Costantin din Potropopești, 48.
Costantin din Solești, 49.
Costantin, fiul Ghiciului din Nicoreștii de Jos, 16.
Costantin, fost popă, 25.
Costantin, fiul popei Ghiorghie, 49.
Costantin ot Novaci, 13, 15.
Costantin ot Reni, 24.
Costantin postelnic, 599.
Costantin sin Păscălici ot Dumești, 11.
Costantin vornicul, 14.
Costantin zet Căpracei ot Boțești, 11.
Costăndachi, Ghiorghi spătar, 367.
Costăndăchioai, Mariia, stolniceasa, 401, 410, 411, 412, 416, 422, 423.
Costesii, 597.
Costi Bratul de la Poiană, 219.
Costi sin Ignat, 61.
Costin, 186.
Costin, bărbatul Anei, 517.
Costin Bumbariu, 489.
Costin Carp căminar, 478.

Costin Catargiu spătar, 335, 353, 373, 374; *vornic*, 597; *vel vornic*, 383, 408, 611; *vel spătar*, 597; *ginerele banului Scărlătachi Costachi*, 383.

Costin, Costache, 565.

Costin, **Ion** (?) serdar, 95.

Costin, Manolache, 405.

Costin, Matei condicar, 407.

Costin, **Miron** vel dvornic al Țării de Sus, 35; vel dvornic al Țării de Jos, 47; logofăt, 67, 83.

Costin, **Neculai** treti logofet, 92; hatman, 113, 120; *biv vel hatman*, 142, 144, 146; *vel logofet*, 152, 153.

Costin Negre biv vel ban, 409.

Costin, nepot Fetiții, 6.

Costin, Pătrașco *vel căminar*, 95; *treti logofet*, 120.

Costin Prangati/Pangrati postelnic, 452.

Costin, Velicico (Velișco), *hatman*, 76, 195; *vel vornic*, 91, 92, 94, 95, 112, 489; *biv vel vo*rnic, 141, *Anița, jupâneasa lui*, 141.

Costina, mama lui Cârsti, 276.

Costinesi, 135a.

Coșăscu (a se vedea Adam sulger), 26a, 194; *bătrân*, 558.

Coșăscul, Anița, se trage din Dumitrașco, femeia lui Postolachi Bujoranul, 229.

Coșăscul, bătrân în Oțeleni, 180a.

Coșăscul Costantin, feciorul lui Mirăuță, 229.

Coșăscul din Roșiori, 192.

Coșăscul, Dumitrașco, feciorul lui Mirăuță, 229.

Coșăscul, Ionașco, moșul cel bătrân, 229.

Coșăscul, **Mirăuță** feciorul lui Ionașco, 229.

Coșăscul, Toader, feciorul lui Mirăuță; tatăl Tofanei și al lui Postolachi 229.

Coșăscul, Vasili, feciorul lui Mirăuță, 229.

Coșăscului, iazul de la Oțeleni, 26a.

Coșescu/Coșăscu, neam, 185, 229.

Coșescu, Costantin, 185.

Coșescul/Coșăscul, **Postolachi**, fiul lui Toadir, 118, 138, 185, 229.

Cotae, Ioniță, 503.

Cotâc, **Costantin** ot Râșești, 255.

Cotârloae, Anghelina, fata lui Focea uricariul, 325.

Cote, Sandul, 357.

Coțman, Petrea, 90.

Coțman, Toader, 90.

Coțofană, tatăl lui Dumitru, 159.

Covăsâi Necula, 357.

Covăsâți, Dumitrașco din Bârlad, 98.

Covățu, Dumitrașcu den Bârlad, nepot Drăgălinii, 309.

Covrig, Gavril, vornic de Bârlad, 145.

Covrig țigan, 242.

Cozma, 114, 227.

Cozma, bărbatul Săminei, fata lui Pobircu de Murgești, 503.

Cozma Călcâiu, 351.

Cozma, feciorul lui Ignat Gorciul și Todoscăi, 90.

Cozma, popii Roșcăi, 337.

Cozma Mojlă cămărașul, 77.

Cozma, nepotul Faurului din Urdești, 276.

Cozmița, 489, 492, 493.

Cozmița de Văleni, 180; *călugăru*l, 489.

Cozmița, Gheorghi serdar, 456.

Cozmița, Ion, 492.

Cozmița, Petrache, 496.

Cozmița, Simeon, fiul lui Cozmița, 489, 492.

Cozmița, Trifan din Viltotești, 489.

Cozmoae, 5.

Cozmos Laodichias, mitropolit al Laodichiei; șters din textul unui așezământ acordat mănăstirilor, 146.

Cozmuleasă, Catrina, 436.

Craia țiganca, fata lui Ion Ciogolea și Mărica, 237.

Craiște Rătunzelul, 32.

Crastafan, 213.

Craveci, Stratul, 16.

Crăciun, 349.

Crăciun Ciupeș, 192.

Crăciun, feciorul Anghelinei și a lui Vasili vel postelnic, 216.

Crăciun, fratele lui Toma Barta, 213.

Crăciunaș, 228.

Crăste Gavriliță, 37, 38.

Crăste, nepot lui Ivan, 6.

Crâstea zet Vântul, 8.

Crăstiian, fratele Panului, 4.

Crețan, Ioan, 263.

Crețan, Vasâle, 440b.

Crețul, 170.

Crețul de Sărățeni, 79.

Crețul de Susăni, 8.

Crețul, nepot lui Toader, 6.

Criste ot Mălăești, 3.

Crucean Bumbariu, 489, 490.

Crucean, tatăl lui Costantin Budacul, 492.

Crucean, Vasile, 476.

Crucerescu, Ioan postelnic, 248.

Crucerescul, Andrei, 364.

Crucianu, fratele Gafiei și a lui Bălan, 2.

Crudu, 357.

Crudul, 382.

Crudul, Gligoraș, 357.

Crudul, Toader, 357.

Crupenschi spătar, ispravnicul ținutului Fălciu, 627.

Crupenschi, Vasilachi, staroste, 230.

Crupenschi vornic, 307, 314, 481; **serdar**, ispravnicul ținutului Vaslui, 341.

Crupenschie, **Sandul** *vel jitnicer*, 120, 132.

Cucanul, Vlad, 522.

Cuciuc, Necula, 8.

Cucoana, nepoata lui Dzam, 81.

Cucona, fiica Grozavei, nepoata lui Ionașcu Scutariul, 39, 170.

Cocoranul, 174.

Cucoranul, **Gligorașco/Grigori** vornicel de poartă, 177; *vornic glotnii*, 180a.

Cucoș Zota, 185.

Cucoșăl, fiul lui Ifrim, 109.

Cucu, 60.

Cucul, Grigorii, 333.

Cucul, Iftodi, 441.

Cucul, Ștefan brat lui Toader monah, 441, 496.

Cucul, Toadir zet Corangâi, 330; *monah*, *frate lui Ştefan*, 441.
Cuh, Nichita, 470.
Cujbă (?), 71.
Cujbă/Cojbă, 68.
Cujbă, Andrei/Andrii, 78, 320, 325; *fratele lui Cârste*, 355.
Cujbă, **Cârstia/Crăste**, 66, 78, 79, 147, 320, 325, 355; *Cuşbă,* 216.
Cujbă, Miron, 355, 385.
Cujbă, Necolaiu, fiul lui Postolachi, 325.
Cujbă, **Postolachi**, tatăl lui Necolaiu, 325; *nepotul lui Cârste*, 355.
Cujbă, Savin, *feciorul lui Cârste*, 355; 597.
Cujbă, **Toader** vornicel de poartă, 177.
Cujbă, Toadir, fiul lui Necolaiu, 325.
Cujbă, Vasili, 355.
Cujbă za postelnici, 133.
Culariului, roata, 456.
Cumpănă, Toader ot Borăşti, 88.
Cumpănici, Lupul, 248.
Cupcea, 48.
Cupcea, Dumitru, 48.
Curălar, Toader, 335.
Curcă, Vasile, 356.
Curmeiu, Ion, feciorul Tudorii, fata Neaniului de Obârşeni, 170.
Cuşbă, Cârstea, 216.
Cuţa, Mihăilă, 330.
Cuţa, Vasâli, 330.
Cuza, moara lui, 183.
Cuza, Arghirii, 85; ; *biv vel căminar*, 414; 446; *ban*, 483; *spătar*, 552, 553.
Cuza, **Costandin** postelnicel, fratele lui Vasăle, 321; *socrul lui Ioan Grecu pol*covnic, 552.
Cuza, **Dumitraşco**, vel stolnic, 120; *biv vel spătar,* 142, 146.
Cuza, Gheorghe/Gheorghi postelnic, 350, 351; *ban*, 602; *spătar*, 602.
Cuza, Ghiorghi, fiul Saftei Cuza, 574.
Cuza, Grigori spătar, 646, 648, 649.
Cuza, Ioan paharnic, 316, 516; *spătar*, 341.
Cuza, Ioan postelnic, ispravnicul ţinutului Fălciu, 627, 668, 670, 679.
Cuza, Ioniţă/Ion *stolnic*, 313; biv vel stolnic, 298, 300, 302; *ispravnic al ţinutului Vaslui*, 300.
Cuza, Safta, 574.
Cuza, Vasăle, fratele lui Costandin postelnicel, 321.
Cuza, Zoiţa căminărasă, 610.
Cuzea (**Cuza**), Toader postelnic, 236.
D. Tacu, 458.
D. Zagura, 368.

Dabija/Dabigea, 529.
Dabija Adam, fratele lui Movila, 86, 135.
Dabija, Eustratie voievod, 29, 30, 31a, 120, 236, 348, 511.
Dabija, fiul lui Scărlet din Zorleni, 39; *vtori logo*fet, 83, 91.
Dabija paharnic, 489; *logofet*, 493.
Dabija Scărlet *biv logofet*, 99; *vtori logofet*, 309; *biv vtori logofet*, 107, 108, 112; *pitar*, 120; *vel clucer*, 132; *vel paharnic*, 146, 170, 489; *biv vel paharnic*, 149; biv vel şetrar, 156, 195.
Dabija, Toader, fratele lui Vasili Dabija postelnic, 236; *unchiul lui Grigoraş Scărlet*, 415.
Dabija, Vasili postelnic, fratele lui Toader, 236; 489.
Dabija vel ban, 489.
Dabija, vornicul târgului Bârlad, 8.
Dabije/Dabija *biv vtori sulger*, 77; *vtori logofet*, 99; *biv vtori logofet*, 106
Dacu, Gavril, 497, 498.
Dacul Sârbul, 482.
Dafina, doamna lui Eustratie Dabija voievod, 120.
Dahina, sora lui Ghiorghie, 284.
Damiian din Hănăseni, 20.
Damiian din Oţeleni, 194.
Damiian, Panaiti logofet, 330.
Dan, 493.
Dan, Dimitrachi căminar, 581.
Danciul din Potropopeşti, 48.
Danciul, feciorul Florii din Urdeşti, 374.
Dancul, Costantin, 185.
Dandeş, Mehălachi, 474.
Daniil ieromonah, 278; *episcop*, 604.
Danolovici Pătraşco, al treile logofăt, 26.
Danul, Iorest, dichiul de Episcopiei Huşilor, 376, 380, 408, 597, 602; *Vasile, fiul l*ui, 408.
Danu, Vasile, 33.
Danu, Vasile, *fiul dichiului Iorest Dan*, 408.
Danul, Asanache, 440.
Danul, bătrân din moşia Bodescul, 493.
Danul diiacul, 4.
Dapaste vel vornic, 383; *logofet*, 451.
Darie, 200a, 204, 212.
Darie, biv vel spătar, 121.
Darie brat Savin hotnogul, 94.
Darie cel negru, curteanul, 597.
Darie, Costantin, 121.
Darie diaconul, 185.
Darie Donici vel clucer, 142, 143, 144; *biv vel medelnicer*, 146; *vel vornic*, 162; *vel vornic de Ţara* de *Jos*, 177; *ban*, 357, 363, 380, 597.
Darie, Dumitrachi, 600.
Darie, feciorul lui Iliie Odăbaicul cazălul din Jigoreni, 450.
Darie, feciorul lui Isac şi al Gafiiei, 491.
Darie Giuncul, 212.
Darie Hirţă, 274.
Darie, Iancul biv postelnic, 121.
Darie *marele comis*, 14; *fost spătar*, 27, 36.
Darie Stratul, 597.
Darie vătavul, 370.
Darii, bătrân în Cârpeşti şi Ploeşti, 190.
Darii, Iordachi paharnic, 341.
Darii Margini, 459.
Darii, Sandul, 456.
Darii, Ştefan, strănepot lui Hilimon, 309.
Dathan, 150, 252.
David Cârjă, 496.

David, Ionașcu din Văleni, 489.
David jidov din Iași, 602.
David Roman, moșan din Albești, 201.
David Zabanoschi, bărbierul din Bârlad, 128.
Davidescul, Toader, fost șoltuz ân Bârlad, 8.
Dămian Bărar monah de la Schitul Rusului, 336, 420.
Dămiian, Mihai, 563.
Dămiian, Spiridon, 563.
Dămienisa, Ghinea, 276.
Dămieneasă din Iași din Iași, 18.
Dămiian, 48; din Gugești, 49; *și feciorii*, 192.
Dămiian, fratele lui Coruiu, 276.
Dămiian, Ion, 429.
Dămiian, nepotul Faurului din Urdești, 276.
Dămiian, Ștefan, 172.
Dămiian Șurinescul ot Scântia, 11.
Dănăil, fiul lui Ghiorghie Ciochin, 14.
Dănăil ot Horjești, 13, 15.
Dănăilă, fratele lui Parfenii, 294.
Dănăilă, nepotul Faurului din Urdești, 276.
Dănil ot Șișcani, 87.
Dănilă, 170.
Dănilă Ciomaga, 376, 403, 404.
Dăniil, bordeiul lui, 303.
Debrici, *polcovnic* ot Mitropolie, 29; *cluce*r, 44.
Dediul Codreanul, 197, 205; *vel armaș*, 226, 230, 234, 239, 242, 342, 381, 388, 391; *serdar*, 434.
Dediul *medelnicer*, 92; *spătarul*, 138; *vel medelnicer*, 142.
Dediul, *pârcălab de Galați*, *fratele lui Ghiorghiță pitar*, 352.
Dediulescul/Dedilescu, Necolai, 407, 410, 411, 412, 414, 503.
Dedul, mare armaș, 54.
Deiorolah, Iacov (?), 527.
Delciu, nepotul Măriei Sansones, 313.
Delciul, Todirașcu, 466.
Delean, Petre, 524.
Deli Ghiorghie, 192.
Deliu Vasile pisar, 597.
Demiian Bărarul monah, 420.
Demitrache, ginerele lui Ioan Calmuțchi, 405.
Deniș/Deiniș, Ștefan, 612.
Derciu, 326.
Dervici Mârza, 403.
Despot vodă (Ioan vodă), 374, 384.
Diiniș, Bejan, 186.
Diliaon, Mihale de Ocnă, 336.
Diliu/Deleu, Ion, 200a, 204.
Dima Dobrovici, 494, 559.
Dima, Eni hagi, 554, 595.
Dima, feciorul lui Ion Safer, 404.
Dima Murgoci, fost cămăraș, 67.
Dima Năzare, 474.
Dima, nepotul lui Pătrașco, 46.
Dima Niacșuoglu ot Bârlad, 496.
Dimache, Manolache vel vornic, 451, 523.
Dimache, Neculai vornic, 565, 611.
Dimachi, Neculai spătar, soțul Profiriței Miclescu, 516, 522, 579, 592, 593.
Dimofte, Ioan, 497.
Dimoftiu, Ion, 527.
Dimitrache biv căpitan, ispravnic de Codru, 363.
Dimitrache clucer, 452.
Dimitrache sin Manolache Costin, 405.
Dimitrachi Cocri din Huși, 665, 666.
Dimitrachi Dan căminar, 581.
Dimitrachi Duca, 419.
Dimitrachi Foti, 480.
Dimitrachi Iamandi agă, 615.
Dimitrachi Iuga serdar, 622.
Dimitrachi polcovnic, 403.
Dimitrachi Toma, 480.
Dimitrașco, feciorul lui Ventilă, 31.
Dimitrașco treti logofăt, 271.
Dimitrașcu Paladi, 210; *vel vistiernic*, 260; *biv vel vistiernic*, 275; *vel vornic*, 278, 279, 307.
Dimitrie Beldiman agă, 523; *vornic*, 611.
Dimitrie Cantemir voievod, 142, 151, 153.
Dimitrie Muste, 186.
Dimitrie preot ot moșia Pojoreni, 512.
Dimitrie Ralet vel vornic, 523; *vornic*, 615.
Dimitrii Râșcanul pameșnic, 546.
Dimitrie Russu din Dumești, ținutul Vaslui, 604.
Dimitrie Sturdza treti logofet, 196; *vel logofet*, 450, 519, 523; *vel logofet de Țara de Jos*, 525; *logofăt*, 582.
Dimitrii Sturdza postelnic, 451.
Dimitrii Velișc condicar, 503a.
Dimitriță, bătrân în Rânzești pe Jigălia, 305.
Dimitriu, Anastasăi, neguțitor din Huși, 541.
Dimitriu, Costandin, 419.
Dimitriu M., 103.
Dimitriu, Manthos, 419.
Dimitriu, Neculai ban, 615.
Dinciu, Petru, 598.
Dinga, bătrânul târgului Bârlad, 8.
Dinteli, Toader, 81.
Dinul paharnic, 565.
Dionisie Hudici (Deonise Hudeci) ieromonah, 278, 283, 297.
Dionysiu Longinu Peri Hypsus, 570.
Dobeșoaia, 81.
Doboș, 82.
Dobra, soția Leahului, 16.
Dobrea, Neculai preot, 551.
Dobrenchie, Arsenie, 43.
Dobri, bărbatul Aniței, fata Tofanii, 409.
Dobri, Ion, 344.
Dobrii/Dobre, Ioan, 223, 224, 225, 233.
Dobrovici, Dima, 494, 559.
Dobrovici, **Evan** din Bârlad, 516.
Docan din Benești, 621.
Docan, Ion, tatăl Todosăicăi, 270; *mazil de Fălciu*, 317; *ginerele lui Strătilă căpitan*, 317; *hotarnic*, 357, 383.
Docan medelnicer, 602.
Docan, Nastasăica, fiica lui Ion Docan, 270.
Docan Neculai, 262, 270, 543.
Docan, Panaite medelnicer, cumnatul lui Ioniță Burchi, 543.

Docan, Panaite postelnicel/postelnic, 465, 486, 488; *decedat*, 486.
Docan, Toader, fratele lui Ion Docan, 270.
Dochia de Ghilțeni, 90.
Dochia, fata Edului, 90.
Dochia, fiica lui Ion Vintilă, 5.
Dochiia, fata Oargăi din Orgești, 82.
Dochița, fiica Măriuții, țigancă din neamul Durășceștilor, 280.
Dochița, mama lui Ion, protopop de Vaslui, 219.
Dochița, sora lui Postolachi Durac, 207.
Dochița, soția lui Gliga/Glinga, 62, 90.
Dochița, soția lui Iftemie Bogze, 211.
Doda, fiica Focii uricarul, femeia lui Spiridon, 325.
Dodan, Gavril polcov, 618.
Dodana, bătrân în Țuțcani, 474.
Dodești, răzeși, 602.
Dodie, Sin, 190.
Dodiță, ginerile lui Simion din Băcești, 236.
Dodiță, Postolachi, 228.
Dodul, Dumitrașc, 25.
Doichița, feciorul lui Toadir, țigan, 147.
Doichița, fratele lui Simeon Boaghea, 82.
Dometian arhimandrit, starețul Mănăstirii Neamțului și Secului, 584, 589, 616.
Domulachii, feciorul lui Toader Temelie, 236.
Donciul zet preot Tudorachi din Bârlad, 555.
Donesă, **Doroftei** din Mărmureni, 236.
Donici, **Andrunachi/Andronache** vornic, 501, 519, 531; *agă*, 502; *vel vornic de Țara de Sus*, 597, 602; *vel vornic*, 602.
Donici, Costandin biv treti vistiernic, 353, 373, 374, 379; *treti vistiernic*, *ginerele banului Scărlătachi Costachi*, 358, 383; 597.
Donici, Darie *vel clucer*, 142, 143, 144; *biv vel medelnicer*, 146; *vel vornic*, 162; *vel vornic de Țara de Jos*, 177; *ban*, 357, 362, 380, 597.
Donici, **Ghiorghi** sovetnic, 546.
Donici, **Ianacachi** serdar, soțul Locsandrei, fiica spătarului Mihălache Cerchez, 472.
Donici, Ianachi agă, 505.
Donici, **Iordachi** sovetnic, 532.
Donici, Neculai vel logofet, 138.
Donici, Toadir polcovnic, 530.
Donos Furcoiu, 249.
Donosă, 368.
Dop, **Vasilie,** 48, 49.
Dorin, feciorul lui Simeon Boaghei din Bogești, 82.
Dorobăț, Vasile ot Tulești, 77.
Doroftei brat Roman, 263.
Doroftei Donesă din Mărmureni, 236.
Doroftiia, fata Martei și a lui Simeon, 236.
Doroș, 185.
Dorotheia, fata lui Dragan, nepoata Albii, 89.
Dositei, patriarhul Ierusalimului, 142, 143, 144.
Dosithei (Dosoftei Herescu), episcopul Rădăuților, 252, 268, 277, 278, 279, 307.
Dostasie Tacre, 263.
Draca țiganca, 237.
Dracachi Rosăt spătar, 523.
Draghia, fata lui Herman pârcălabul, 186.
Dragoman, 431.
Dragomir banul, 223.
Dragomir, bărbatul Gahiei, 125.
Dragomir Păcurariu, fântâna lui, 177.
Dragomir, poiana lui, 434.
Dragoș, Enacachi căminar, 221, 335.
Dragoș, tatăl lui Vasile, 82.
Dragotă din Mânzați, 64.
Dragotă, Toader vornic, 42, 43.
Dranga, Artenii, 304.
Dranga, Petru, 305.
Dranga, Sandul, 304, 305.
Drăgan armașul, 507, 510, 587.
Drăgan Boaghea, 82.
Drăgan din Iugani, 82.
Drăgan ot Zmeiani, 8.
Drăgan Stoice, 41a.
Drăgan Stoiș, 200a.
Drăgan Stoișan, 374, 383.
Drăgan, tatăl Dorothei, 89.
Drăgăilă Tâlvă, 597.
Drăgălina, 309.
Drăgălina, nepoata Cocolii ot Băcești, 236.
Drăgăneasa din Boghicești, 82.
Drăgănel, Inache, neguitor din Iași, 372.
Drăghici aprod, 8.
Drăghici Bogza logofătul, 1.
Drăghici, **Iordachi** vel vornic, 611.
Drăguna, sora lui Ionașco Vrabii, 214.
Drăguna, trup de moșie, 488.
Drăgușanul, Vasilie, 11.
Drăguța, fata lui Ignat, 517.
Drănaci, Toader, 191.
Drăngu, 340.
Drăgoiu, Neculai, 625.
Dridul, bătrân în Râșcani și Miclești, 365.
Dridul, Ion, 192.
Drile țiganul, 422, 423.
Droică, Costandin, 183.
Druica, bătrân în Țuțcani, 474.
Drume, Ion, giude al Mănăstirii Dubrovățului, 280.
Druncuț, Frătița, 183.
Dubău, Dumitrașco, fratele lui Todosie, 42, 43.
Dubău, Istratie, 74.
Dubău, Todosie, fost pârcălab, 42, 43; *vel logofăt*, 76, 81, 82, 83, 90, 94, 95, 100, 112, 120.
Duca comisul, 177.
Duca, fântâna lui, 232.
Duca, Constantin voievod, 112, 114, 115, 116, 119, 139a, 139b, 152, 153, 361, 431, 438.
Duca, Dimitrachi, 419.
Duca, Gheorghe voievod, 32, 33, 36, 38, 47, 48, 49, 50, 51, 77, 105, 116, 120, 192, 213, 276, 374, 383, 597.
Duca, grec din Trapizon, 290.
Duca, Grigoraș paharnic/ban, 615.
Duca, Mihai, bărbatul Măricăi, fata lui Antohie Scărlet și a Catrinei Pleșescu, 378.
Duca, **Safta** băneasă, 610.
Duca, Vasili, căpitan ot Bârlad, 290.

Duca voievod, 291, 297, 434, 510.
Ducovici, Necolaiu, vătav, 440.
Duguleiu, 376.
Dumbravă, 284.
Dumbravă, fratele lui Melinte chihae, 70.
Dumbravă, Gavril ot Spineni, 326.
Dumbravă, Gheorghii, 357.
Dumbravă, Ilii, 357.
Dumbravă, Ion, 442, 462.
Dumbravă, nepotul lui Simion din Solești, 49.
Dumbrăvoie, 326.
Dumea, Toma, 477.
Dumitra, mama lui Gligore din Gârceni, 236.
Dumitra, mama lui Tacul, 309.
Dumitra, sora lui Miron și Ștefan, 236.
Dumitrache Băcoh, 559.
Dumitrache biv pârcălab, ispravnicul ținutului Fălciu, 492.
Dumitrache Meleghi vornic di poartă, 489, 490, 491, 492.
Dumitrache vel armaș, 144.
Dumitrachi băcal din Bârlad, 479.
Dumitrachi Brandiiacu, 286.
Dumitrachi Darie, 600.
Dumitrachi Iacodin logofăt di taină, 436.
Dumitrachi Miclescu stolnic, 410; *ispravnicul ținutului Vaslui*, 411, 412, 414.
Dumitrachi preot, 332.
Dumitrachi Timotin, 135a.
Dumitran, feciorul lui Simion din Solești, 49.
Dumitraș logofăt de divan, 374.
Dumitrașc Buciumaș, 8.
Dumitrașc Dodul, 25.
Dumitrașc, fiul Bâgului, 25.
Dumitrașco Burghelea, 48.
Dumitrașco Căvăisân, 133.
Dumitrașco Cârste din Bârlad, 98.
Dumitrașco, nepot Chiricului, 330.
Dumitrașco Cârste din Bârlad, 98.
Dumitrașco Chiriiachi, 170.
Dumitrașco Coșăscul, feciorul lui Mirăuță, 229.
Dumitrașco Covăsâți din Bârlad, 98.
Dumitrașco preot, 396.
Dumitrașco, tatăl lui Cârstea Cușbă, 216.
Dumitrașco vel armaș, 143.
Dumitrașco Cuza, vel stolnic, 120; *biv vel spătar,* 142, 146.
Dumitrașco din Buhăești, 57.
Dumitrașco, feciorul Anghelinei și a lui Vasili vel postelnic, 216.
Dumitrașco, feciorul Dochii de Ghilțeni, 90.
Dumitrașco, feciorul lui Buciumaș din Solești, 49.
Dumitrașco, feciorul lui Gavril, vornicul de Bârlad, 119.
Dumitrașco, fiul lui Ilie Șeptelici biv vel vornic și al Anei, 126.
Dumitrașco, feciorul lui Lăbușco de Spineni, 67.
Dumitrașco, feciorul lui Tănas Buciumaș și al Nastasâei, 123.
Dumitrașco, fiul lui Mihăil Roșca, 56.
Dumitrașco, fost pârcălab, 49.
Dumitrașco, fratele Antoniei, 77.
Dumitrașco, fratele lui Todosie Dubău, 42, 43.
Dumitrașco Gheuca biv vel stolnic, 107; *vornicu*l, 108.
Dumitrașco Guțul vornic de poartă, 120.
Dumitrașco Mavrodin *vel vistiernic*, 120; *vel paharnic*, 142, 143 (*Dimitrie*), 144, 146.
Dumitrașco Nacul vtori logofăt, 42.
Dumitrașco, nepotul lui Stoian, 7.
Dumitrașco Groza, 23.
Dumitrașco Păladi vel vistiernic, 258.
Dumitrașco Păscălibul, 48.
Dumitrașco pisar, 9.
Dumitrașco Racoviță *vel comis*, 142, 143, 144; *hatman*, 162; *hatman și pârcălab Sucevii*, 177; 188, 283, 297, 307.
Dumitrașco Roșca, vornicul, 14; vornic de poartă, 42, 45, 48, 49, 53.
Dumitrașco Scânteie, 55, 173.
Dumitrașco Suciul, staroste de Focșani, 314.
Dumitrașco uricariul, 94.
Dumitrașco Ursachi *sulger*, 120; biv vel sulger, 129.
Dumitrașco vel pitar, 9.
Dumitrașcu, 221.
Dumitrașcu din Bârlad, 106.
Dumitrașcu Brumă, 82.
Dumitrașcu Bumbariu, 489.
Dumitrașcu Burghele, 227.
Dumitrașcu Calmașul vel ban, 223, 226.
Dumitrașcu Cantacuzino voievod, 57, 58.
Dumitrașcu Covățu den Bârlad, nepot Drăgălinii, 309.
Dumitrașcu, feciorul lui Gheorghiță a Canghii, 82.
Dumitrașcu, ficiorul lui Melinte, 294.
Dumitrașcu, feciorul lui Nastasie, 228.
Dumitrașcu, fiul lui Andronic Buzdug, 25.
Dumitrașcu Frunteș, 489.
Dumitrașcu Gafincu uricariul, 279.
Dumitrașcu hatmanul, 26a.
Dumitrașcu logofăt de taină, 357; *logofăt*, 368; *logofăt de Divan*, 391.
Dumitrașcu, nepot Fetiții, 6.
Dumitrașcu, nepot lui Grigorie (…), 492.
Dumitrașcu Pitic, 245, 246, 247.
Dumitrașcu, popa din Călimănești, 307.
Dumitrașcu staroste, 234.
Dumitrașcu Sturza hatman și pârcălab de Suceava, 307.
Dumitrașcu vel sulger, 138.
Dumitrașcul, ficiorul lui Păcurariu, 82.
Dumitru, 11, 213, 227, 358.
Dumitru Antohi, fratele lui Vasăli, 358.
Dumitru Bădărău, 588.
Dumitru Bâța ot Crețana, 326.
Dumitru Brașovanu, 167a.
Dumitru Buhuș, tatăl marelui medelnicer Neculai, 27.
Dumitru Burghelea preot, 492.
Dumitru căpitan, 562, 565.
Dumitru Cârjă zet Potecă, 488.
Dumitru Ciobanu, 383.
Dumitru comis, 36.

Dumitru, Costandin, 623.
Dumitru Cupcea, 48.
Dumitru diaconul, 321.
Dumitru din Gugești, 48.
Dumitru din Pâncești, 132.
Dumitru, feciorul lui Necoară, 192.
Dumitru, feciorul lui Obreje din Șerbănești, 82.
Dumitru Fulga, 227.
Dumitru Ionașco ot Tămășeni, 373.
Dumitru Nasăi, 303.
Dumitru Panovschie, 100.
Dumitru preot, 449; *ot Deleni*, 492.
Dumitru Sălion căpitan, 540.
Dumitru sin Toadir Ciobanul, 337.
Dumitru sin Toporoae ot Crăhănești, 213.
Dumitru snă Coțofană, 159.
Dumitru, tatăl lui Gligorii, 227.
Dumitru țigan, 334.
Dumitru uricarul, 256, 465.
Dumitru Zaharie vornic de poartă, 363.
Dumnezeu, Istratie, 177.
Durac/Durășcești, neam de țigani, 280.
Durac Apostol, *marele medelnicer*, 45; *răposa*t, 53, 138.
Durac, Chiriiac, *fecior lui Gligore Durac*, 364.
Durac, fost căpitan, 30; *neamul Feștilă*, 341.
Durac, Gligore/Grigore, ginerele Merăi, 301, 364.
Durac, Postolachi, 207; *medelnicer, fecior lui Gligore Durac*, 301, 364.
Duracul, Lupul, 305.
Durașco, vornic de poartă, 52, 53.
Dzam, 81.
Ecaterina, fata Ursei Radomițchioaie, 261.
Ecaterina (Catrina) Mitre stolniceasa, 554, 595.
Ecaterina, Otimberg, fiica Zoiței Carp, 321.
Ecaterina Palade logofeteasă, 547.
Echim, 81, 241.
Edoae, Mărica preotiasa, 90.
Edoaea, preoteasa din Pițcani, 90.
Edul, 69, 90; *popa*, 292, 293.
Efrem, socrul lui Mihai Dzărul (Zărul), 167a.
Efrim sin Vasâli Bularda, 305.
Efstatii preot, vechilul Mănăstirii Sfântului Spiridon din Iași, 424.
Eftinia brat Roman, Doroftei și Sandul din Brădești.
Elena, femeia lui Iordachi Munteanu, 557.
Elenco Gheuca, 505, 506.
Elenco Panu, 576.
Elencu, soția serdarului Costache Lambrino, fata lui Toader și Safta Potlog post., 511.
Elisafta, fata lui Prebici logofătul, 61.
Elisăi părinte, 558.
Emandi/Iamandi, **Toader**, 367, 371.
Emanuel E. Vincler, 185.
Enacachi Dragoș căminar, 221, 335.
Enacachi Pruncul căminar, 510.
Enache Bostaca, diacon, 494, 559.
Enache Buza biv vel stolnic, 278.
Enache Cozmița Bumbariu, 489.
Enache crucerul, 76.
Enache, feciorul lui Crucean, 492.
Enache, feciorul popii Ștefan din Roșiori, 192.
Enache, ginerele lui Ștefan Pară, 525.
Enache medelnicer, feciorul Aniței și al lui Ștefan Scărlet biv vel armaș, 489.
Enache, Ilie *biv vel clucer*, 107.
Enache Ilie/Iliaș, *postelnicul*, feciorul lui Enache crucerul, 76; *vel stolnic*, 126, 132.
Enache Negruț căminar, 599.
Enache Porpșorul, 489.
Enachi, 190.
Enachi biv vel sulger, ispravnicul ținutului Tutova, 287, 290; *stolnic, ispravnic,* 368, 374; *biv vel serdar*, 421.
Enachi bogasier din târgul Huși, 515.
Enachi brat lui Neculai, 349.
Enachi Cimbala, 429.
Enachi Costandachi vel vornic, 364.
Enachi dascălul din Stuhuleț, 520.
Enachi erei zet Huhuloai, 222.
Enachi, fiul lui Ștefăniță Scărlet biv vel armaș, 195.
Enachi, Grigori, 599.
Enachi Hrisoverghi spătar, 436.
Enachi Huluba, 228.
Enachi Lambrino, fiul banului Iordachi, 462.
Enachi Partheni, 349.
Enachi postelnic, 511.
Enachi ot Hurdugi, 89.
Enachi, **Paladie**, 141.
Enachi Penișoară, 20.
Enachi postelnic, 348.
Enachi sin Stratul pisar, 52.
Enachi Vârlan șetrar, 540.
Timul, **Enachi**, secretar, 532, 546.
Enachi/Ianachii vel căminar, 266, 268.
Enachi vtori spătar, 35.
Enachie hotnogul de Fălciu, 31a.
Enăcache/Ianacachi Bănariul pitar, 505, 506.
Enăcachi Dragoș, 335.
Enăchiță vtori vistiernic, 220.
Ene, preotul, 175.
Enea (?) Pară, 573.
Eni, 8.
Eni Apostolache căpitan, 123.
Eni erei, 456.
Eni Focșa, 359, 368; mazil ot ținuutl Fălciu, 418, 492, 496.
Eni hagi Dima, 554, 595.
Eni Neacsoglu, 554.
Eni Niacșolo, 595.
Eni Săoșer (?), 634.
Eni sin Marii, 337.
Eni sin Necola Marin din Huși, 515.
Eni Vlasie, 374.
Eoneții/Ioniță din Stuhuleț, bărbatul Mariei, 520.
Epatie Murguleț, 42, 43.
Epure, groapa lui, 145.
Epure, Petre zet Ion Bobeiu, 330.
Epuri, Vasăli, 410, 411, 412.
Eremia, Murguleț, 42, 43.
Erimia zet Ion țigan, 334.

Eremie diiac, 61.
Ernul, Vicol, 349.
Eustratie Dabija voievod, 29, 30, 31a, 120, 236, 348, 511.
Evan Dobrovici din Bârlad, 516.
Evloghie dascal, 7, 23, 491, 492.
Evloghie de Pobrata, 61.
Evloghie/Ivloghii, Ghiorghii, 357, 374, 384.
Falcă, Petre, 313.
Fane fost lui Lupan, răzăș, 341.
Fanul, 330.
Fanul Tănasă ot Micești, 330.
Faur din Urdești, 276.
Faur, Ion căpitan, 565.
Faur, Vasilie, 13, 15.
Făbian, bătrân, 80.
Fărâmă, 83, 91.
Fărâmă, **Ioniță**, ginerele lui Grigori Sârbu; călăraș, 232.
Fășcani (Fâșcani) pe Crasna, 73.
Fătul, 227.
Fătul Tălmăzanul, 88.
Fâstâc, Ionașco, 325.
Fâstâceanu egumen, 328.
Fedor Nedoba, 546.
Fendil Ugliască țigan, 237.
Fele, Vasili, 248.
Feleon, fratele lui Sandu, Marie și Catrina, 447.
Fenie, 192.
Feodor Iakovlevici Mirkovici (1786-1866), general-maior rus; vicepreședinte al Divanului din Iași, 677.
Feodor Petrovici Pahlen, conte, general rus, președinte al divanurilor Moldovei și Țării Românești, 647, 662.
Feștilă, Costandin ot vistierie, 300, 301, 364.
Feștilă, Ștefan, ce se trage din Durac, 341; *medelnicer*, 364.
Fetelea, 77.
Fiicănești, casele, 486.
Filaret, egumenul Mănăstirii Frumoasa din Iași, 196.
Filip Catargiul, 261; *vel spătar*, 265, 266, 268.
Filip, din Drăgești ot ținutul Romanului, 236.
Filip din Pardosăști, 82.
Filaret Pam (…), 662.
Filip preotul, fiul Anușcăi, 503.
Filip țigan, fecior lui Ion Ciogolea și Mărica, 237.
Filipachi sulger, 425.
Filipescu, Iordachi spătar, 457a
Filotheu monahul de la Mănăstirea Petru Vodă, 570.
Flndii, Coste, 190.
Floarea, fata lui Toader și al Hilinei, 90.
Flore, 356.
Flore, Ionașc, 456.
Flore popa, nepotul Antimiei, femeia Petricăi, 313.
Florescu, Ion dascal, 495.
Florescu, Ion diac, 588.
Flori, Ionașco de Sirbi, 256, 456.
Floria, Iftimi, 488.
Floria ot Urdești, 374.
Florii, 313.
Florința, Gheorghie, 305.
Foce, 368.
Foce uricarul, 408.
Focea, Ilie din Deleni, 668, 670.
Focea, **Ion** uricariul, 107.
Focești, neam, 597.
Fochi, Stratul din Nicorești, 16.
Focia uricarul din Pogăceni, 325.
Focșa, Antohi, 148.
Focșa, Eni, 359, 368; mazil ot ținuutl Fălciu, 418, 492, 496.
Focșa, Gavril căpitan, 362.
Focșa, Iane, 597.
Focșa, Ioan, fratele lui Eni, 368.
Focșa, Stratul, 148.
Focșa, Ștefan, 368.
Focșăi ot Scânteia, 11.
Focșăști, 368.
Focșea, 170.
Focșea den Ordzești, 4.
Foico, poiana lui, 260.
Folescu (?), Grigore. 577.
Folești, 602.
Fone, socrul lui Ștefan Onceanul, 213.
Fone, Ștefan, 488.
Fotache Fulger, vornic de poartă, 625, 626.
Forțilă Spiridon, 320.
Forțul, Costantin, 199.
Fote, 90.
Foti, Dimitrachi, 480.
Frangole, fiul Mariei și a biv serdarului Ștefan Milescul, 162.
Frangoli biv vel vamiș, 232.
Frangoli, feciorul lui Pandeli, nepot lui Frangoli vameșul, 232.
Frăii, 192.
Frăsina din Iași, 47.
Frătii/Frătei/Fretei hotnog, 13, 15, 28.
Frătița Băltag pârcălabul, 182.
Frătița *căpitanu*l, 14; *armaș*, 192; *fost armaș*, 124.
Frătița, Costantin, pârcălab ot Fălciu, 164.
Frătița, Druncuț, 183.
Frătița, Ștefan medelnicer, 274.
Frătița, tatăl lui Costandin, 157.
Frățiian, 6.
Frățiian di Orzăști, 331, 503.
Frățiman, 60.
Frățiman, Gheorghii, 351.
Frățiman, Ștefan, 350.
Frâncul din Văleni, 489.
Frâncul, Zane din Bârlad, 542.
Frenza, soția lui Sandul sin Marcu din Huși, 513.
Frige Vacă, **Ilii,** 289.
Frim, zis Tirnii, 91.
Frimu, 588.
Frimu, Andrei, 385.
Frimul, Ion, 385.
Frumosul (?) din Necorești, 82.
Frunteș, 489.
Frunteș Bumbariu, 489.
Frunteș, Dumitrașcu, 489.

Frunteş, Ion stolnic, 491, 492.
Frunteş, Trufana Iunuc de Văleni, 489.
Fteodosie monah, 598.
Fulga, Dumitru, 227.
Fulga, **Ioanichi** monah, 243.
Fulger, Fotache, vornic de poartă, 625, 626.
Fulgeroae, Măricuța, soră Acsăniei și Sohiicăi ot Ruși, 172.
Furcel, **Ladie**, vătăman, 66.
Furcelești, 90.
Furcoi, **Artenii** din Șuletea, 304.
Furcoi, Gheorghie, 304.
Furcoiu, Donos, 249.
Furculiți, **Manoli** polcovnic, 399.
Furne, bătrân în Fedești, 304.
Furne, Iordachi, 304.
Furnică, 90.
G. Ionescu, șeful Arhivei din Iași, 262, 543.
Ga(...), **Marioara** 521.
Gabără căpitan, tatăl lui Drăgan armașul, 510.
Gafencu, Ioan biv vel pitar, 431.
Gafia, baba din Brădești, 263.
Gafia, sora lui Crucianu și a lui Bălan, 2.
Gafiia, fata lui Cărăiman, 491.
Gafiia, femeia lui Gheorghiți, 90.
Gafincu, **Dumitrașcu** uricariul, 279.
Gafița, fata lui Gavril Băge, 563.
Gafița, jupâneasa răposatului Ursului ot Petrești, 88.
Gafița, nepoată Dracii, femeia lui Gheorghiță sin Ciogolea țigan, 237.
Gaftona, 87.
Gaftona, femeia lui Pricopi, 192.
Gagea, 374, 431.
Gahia, 114;*femeia lui Dragomir*, 125.
Gahiul din Bârlad, 579.
Galan, Apostol, 64.
Galatie ot Bătrâna, 3.
Galation, 192; *bătrân în Pâhnești*, 274.
Galbănu, Ion/Ioan, preot, 97, 125.
Galer, Gheorghi căpitan, 429.
Galiriia, 133.
Gane, 571.
Gane, Pascal stolnic, 221.
Ganea, 111.
Ganea, Cârsti vornicul de poartă, 93.
Ganea, **Vasâli**, 60.
Gangur, 80.
Gania, 134, 140.
Gapie, bărbatul Armancei, 489.
Gaspar Gratiani voievod, 29.
Gașpar, Theodor biv vel serdar și condicar de Divan, 303, 375, 377, 611.
Gața, Andrei, 159.
Gavril, 8, 11, 22.
Gavril aga, 120.
Gavril armașul, 48; fecior lui Pascal căpitan, 172.
Gavril Baciul, 274.
Gavril Băge, 563.
Gavril Bănar, 222.
Gavril biv vornic glotnii, 191.
Gavril Borș, 132.
Gavril Brandabur, 550.
Gavril Brăescul biv vornic, 42.
Gavril Budai, 396.
Gavril Buhnilea, 113.
Gavril Butuc, 425.
Gavril Cazimir, 391a.
Gavril Călugărul ot Sărățeni, 326.
Gavril Căpățână izbaș, 385.
Gavril căpitan, 295, 430.
Gavril Cărăcaș medelnicer, ispravnicul ținutului Fălciu, 337.
Gavril Cerchez, feciorul lui Neculai, 438.
Gavril Ciorneiu, 279.
Gavril Ciulei, 11.
Gavril clucer, 79.
Gavril Cobucealu ot Mogoșești, 88.
Gavril Cociorjă/ Cociorvă, preot, 393.
Gavril Conachi, 392; *ban*, 413; *spătar*, 434; *vel vornic*, 448, 451, 489.
Gavril Costache *agă*, 92, 94, 95; *vel sulger*, 146; *biv vel clucer*, 164; *vel stolnic*, 177, 179*; biv serdar*, 183; *biv vel comis*, 205; *vornic*, 489.
Gavril Covrig, vornic de Bârlad, 145.
Gavril, cumnatul lui Gheorghi și Aftiniia, 82.
Gavril (…) egumen, 179.
Gavril Dacu, 497, 498.
Gavril diacon din Soholeț, 253.
Gavril Dumbravă ot Spineni, 326.
Gavril, feciorul Fabijii Adam, 163.
Gavril Focșa căpitan, 362.
Gavril de Sărățeni, 50.
Gavril diaconul, 22.
Gavril din Iași, 18.
Gavril, feciorul Alexăi, nepot Grozavului, 379.
Gavril, feciorul lui Bălan, 92.
Gavril, feciorul lui Dămiian, 192.
Gavril, feciorul lui Ilieci și al Tudorei, 192.
Gavril, feciorul lui Neștiut, 82.
Gavril, feciorul lui Simion Agapie, 282, 283, 297.
Gavril, feciorul lui Vasăli țiganul, 74.
Gavril, feciorul lui Vasilie, 192.
Gavril, feciorul Măriei, nepotul Chirilii, 236.
Gavril, fiul fostului căpitan Vasile din Crăsnășeni, 25.
Gavril, fiul lui Arsenie Dobrenchie, 43.
Gavril, fiul lui Dumbravă, nepotul lui Simion din Solești, 49.
Gavril, fratele Todisiicăi Jora, 334.
Gavril Gâscă ruptaș, fiul lui Toader, 321.
Gavril Geanta, 575.
Gavril Hamza, 362, 365.
Gavril Hapcăș chelar, 201.
Gavril Iamandi, 401; *biv vel ban*, 462; *ban*, 485, 489; *spătar*, 509.
Gavril Lambrino biv vătav di stolnicei, 200; *paharnic*, 208, 529.
Gavril Miloș paharnic, 634, 644.
Gavril Luca biv căpitan, 597.
Gavril Mandrea din Bârlad**,** 106, 128.
Gavril Margine, 177.

Gavril Miclescu *biv vel paharnic*, 146, 157; *vel vornic*, 162, 163; *biv vel logofăt*, 194, 227; *răposatul*, 282.
Gavril monah, 371.
Gavril Musteață, 493.
Gavril Mutu, 437.
Gavril Nacul, vornic de Bârlad, 31.
Gavril, nepotul lui Stoian, 7.
Gavril Obreja din Huși, 177.
Gavril Oltenescul pivnicer de Huși, 159.
Gavril Oltian stolnicel de Oltenești, 104.
Gavril ot Băsăști, 190.
Gavril ot Ruși, 123.
Gavril ot visterie, 219.
Gavril Pascal sulger, 123.
Gavril Pascu armaș, 107.
Gavril păharnicul sin Neculai vătavul de copii, 262.
Gavril, **Păladi**, fost sulger, 24.
Gavril Pilat vornic) glotnii, 211, 212, 265.
Gavril Plăcintă, 357; *ot Țif*ul, 358.
Gavril preot/popă, 123, 160, 496.
Gavril, preot din Bârlad, 377.
Gavril preot ot Vârlezi, 560.
Gavril/Gavrilă, *preotul de la biserica domnească din Bârlad*, 8, 16, 31, 37, 38, 64, 100; *fost preot*, 82.
Gavril proin mitropolit Tesalonic, 277.
Gavril Radoveci sulger, 505.
Gavril Rășcanu, 368.
Gavril Sava din Bârlad, 128.
Gavril Sălceanu, 180.
Gavril sin Păcurar, 276; *nepot lui Corlat*, 431.
Gavril sin preotul Ștefan Băloș, 441.
Gavril sin Prodana, 320.
Gavril sin Zoiții, 248.
Gavril Sprânceană paharnicul, 186.
Gavril snă Gligoraș Gheuca ot Ruși, 77.
Gavril, soțul Măricai Gavriloae, 21.
Gavril sărdar, 607.
Gavril Stamatin șetrar, 135; *porucinic*, 314.
Gavril Stălinescu, 594.
Gavril, tatăl lui Ion 236.
Gavril, tatăl lui Ionaș și Apostol, 82.
Gavril, tatăl lui Vasilache, 489.
Gavril Teliman, 436.
Gavril Tudori, 234.
Gavril Tufă, 503.
Gavril țigan, tatăl lui Ion poluță, 339.
Gavril Ugle din Scoposeni, 177.
Gavril Ureche, 493.
Gavril Vântul, 62.
Gavril Velișcu, 128.
Gavril, vornic de gloată ot Ruși, 172.
Gavril, vornicul din Bârlad, 37, 38, 119; *fost vornic*, 62.
Gavril Zgârie Brânză, 130.
Gavrilă Căputar, 330.
Gavrilă Zorilă, 420.
Gavrilaș din Hănăseni, 20.
Gavrilaș mare logofăt, 13, 15.
Gavrilaș snă Savin Boziian, 192.
Gavriil Ariton, 447.
Gavriil Bănulescu-Bodoni, mitropolit al Chișinăului și Hotinului, 504.
Gavriil Buzdugan, 376.
Gavriil Callimachi mitropolit, 278, 292, 293, 306, 307.
Gavril Dodan polcov, 618.
Gavriil Juverdian, 376.
Gavrilaș vornic, 228.
Gavrilă, 212.
Gavrilă Ciobanul, 488.
Gavrilă, fiul Stancăi Buzne, 206.
Gavriliță Adam, 135.
Gavriliță biv sărdar, 44.
Gavriliță Costache *vel spătar*, 47; *mare vornic de Țara de Sus*, 53; *vornic*, 56, 79, 83, 240, 276; *medelnicer*, 303, 502; *vel vornic*, 304; *răposat*, 340.
Gavriliță, Crăste din Bârlad, 37, 38.
Gavriliță, feciorul lui Pascal Temelie, din bătrânul Scăntieștilor, 236.
Gavriliță̆ști, neam, 223, 224, 510.
Gavriloae, Mărica, 21.
Gavriloae, Vărvara, fata lui Gheorghie diac, 36.
Gavrița, 337.
Gavrița, Cârstia, 31.
Gavrița, Vasâli, 337.
Gavrilă Giuncul, 212.
Gavrilă Năstacul, strănepot Sofiicâi, 330.
Gavrița, **Gligori**, 159.
Gădiești, 456, 486.
Găinățoae, Smăranda, 579.
Gălușcă, Ioan, 185.
Gălușcă, Ștefan, 229, 313; *șetrar ot Vaslui*, 316.
Gămălii, 294.
Gănasie, brat Ion Gogonici țigan, 237.
Găozanul Pavăl, 161.
Gărbovăț, feciorul Anghenii, fata lui Marmure din Mărmureni, 236.
Găurma, Necolo, 23.
Gâdeești, hliza, 456.
Gâdei, Ifrim, 256, 326.
Gâdeiu, *bătrân*, 488.
Gâdeiu din Benești, 20.
Gâlcă, a scris în Bârlad, 69.
Gâlcă, Neculai, dregător de Bârlad, 128.
Gâlcă, Toderașco, dregător de Bârlad, 128.
Gâlcă, Vasilie vornicul de Bârlad, 62, 82; vornic de poartă, 106, 120.
Gâlmă, Vasâle, nepotul lui Penișoară, 564.
Gându, Costandin, ginerile lui Pascal căpitan, 210; *șetrar, hotarnic*, 307.
Gândul, Șerban, 318.
Gârde, Ioniță ciohodar, 622.
Gârgul, Toader, 335.
Gârlan, voloaca lui, 231.
Gârnițoai, 486.
Gârzu, 276.
Gâscă, Gavril ruptaș, fiul lui Toader, 321.
Gâscă, Ghervasie, 588.
Gâscă, Toader, tatăl lui Gavril, 321.
Gâsculesc, 588.
Geană Petru, 513.

Geanta, Gavril, 575.
Geanta, Ion, 575.
Geanet, **Manolache** vel spătar, 307.
Geles, Alecsa, 634.
Genet, Antohie vel postelnic, 258.
Gh. Oană cel bătrân, 185.
Ghedeoan, egumenul Mănăstirii Voroneț, 252.
Ghedeon, arhiepiscop și mitropolit, 47.
Ghedeon egumen ot Mănăstirea Siliștteni, 89, 93.
Ghedeon, episcop de Rădăuți, 142, 143, 146, 150; *mitropolit*, 152, 153, 155, 162, 163, 597.
Ghedeoan ieromonah, 278.
Ghelcu, Pavăl, 221.
Ghenadi călugărul (Ghiorghiț Carp), 178.
Ghenghea logofătul, 278.
Gheni pârcălabul, 91.
Ghenovici, **Cârstea**, *fost mare vorn*ic, 83; *vornicul*, 91, 112; *vel vornic*, 216.
Gh. Ghibănescu, 148.
Gheorghe Buzdugan, 569.
Gheorghe Chihaia, 240.
Gheorghe/Gheorghi Cuza postelnic, 350, 351; *ban*, 602; *spătar*, 602.
Gheorghe Duca voievod, 32, 33, 37, 38, 47, 48, 49, 50, 5, 77, 105, 116, 120, 192, 213, 276, 374, 383, 597.
Gheorghe, feciorul lui Pavăl Grecul, 117.
Gheorghe Ghica voievod, 17, 18, 19, 20, 21, 30, 77, 126, 236.
Gheorghe Ghica voievod, fiul lui Scarlat, 266.
Gheorghe Hermeziu, 181; *biv vel clucer*, 182, 183; *agă*, 330.
Gheorghe Iamandi comis, clironomul răposatului Gheorghe Iamandi ban, 592, 593.
Gheorghe erei ot Cârja, 240.
Gheorghe Oprişan paharnic, 569.
Gheorghe Penișoară, 564.
Gheorghe preot zet popa Mihaiu ot Ciocani, 289.
Gheorghe Șerban biv vel căminar, ispravnicul ținutului Fălciu, 484; *căminar*, 602.
Gheorghe Ștefan vel logofet, 10, 11; voievod, 12, 13, 15, 21, 23, 36, 223.
Gheorghe Șușni, 474.
Gheorghe țigan, 400.
Gheorghe, vornic de gloată, 138.
Gheorghe Zota pitar, 540.
Gheorghi, 597.
Gheorghi, armean ot Vaslui, 392.
Gheorghi Avram preot, 560.
Gheorghi Azenicăi, 286.
Gheorghi Bănaga, 349.
Gheorghi biv vel căpitan 273.
Gheorghi Bogdan fost comis, 37, 38; *şetrar*, 156.
Gheorghi Bulze, 437.
Gheorghi Burghele, 341.
Gheorghi Calpacuci din Bârlad, 516.
Gheorghi caminar, 560.
Gheorghi ciohodariul, 385.
Gheorghi Cociorvă preot, 551.
Gheorghi Cojocar, 597.
Gheorghi Cozmița serdar, 456.
Gheorghi diiacon ot Brăițăni, 305.
Gheorghi din Iugani, 82.
Gheorghi din Vâlcănicești, 6.
Gheorghi, feciorul Anei țiganca, 483.
Gheorghi, feciorul lui Scărlătachi Costachi biv vel ban și al Mariei Rusăt, 353; 597.
Gheorghi Galer căpitan, 429.
Gheorghi, ginerele lui Ilii Portariu, 296.
Gheorghi Gociu serdar, 408, 602; *polcovnic*, 602.
Gheorghi Hermeziu agă, 330.
Gheorghi Iconomul căminar, 615.
Gheorghi Ion Paval, 185.
Gheorghi Livendidis dragoman, 602.
Gheorghi Munteanu, 557.
Gheorghi Nistor căpitan, 602.
Gheorghi Popa, calfă de chetrari, 580.
Gheorghi, soțul Aftiniei, 82.
Gheorghi Tacu căpitan, 327.
Gheorghi Vasâliu, 615.
Gheorghi vornic de poartă, 352.
Gheorghii Bănariul, 565.
Gheorghii Buzdugan *biv vel medelnicer, ispravnicul ținutului Fălciu*, 415.
Gheorghii Ceaușu, 341.
Gheorghii Dumbravă, 357.
Gheorghii, fecior lui Toader Banul, 248.
Gheorghii Frățiman, 351.
Gheorghii Grosul, 465.
Gheorghii Guțul, 449.
Gheorghii Lefter ot Cârja, 326.
Gheorghii Liga paharnic, 625, 626.
Gheorghii Potirachi maior, 532, 582, 586, 587.
Gheorghii Vasăliu, 521.
Gheorghii Zănaco, 447.
Gheorghiiaş, tatăl Angheniiei, 236.
Gheorghie Adam, grec ot Vaslui, 406, 407.
Gheorghie Apostu/Apostol *biv vel medelnicer*, 107; *serdar*, 120; *biv serdar*, 123, 132; biv vel vistiernic, 142, 143, 144, 146.
Gheorghie, **Arapolu/Arapu,** 410, 411, 412, 414.
Gheorghie Bodescul din Băsăști, 190.
Gheorghie Boldovici, 489, 492.
Gheorghie Bolea, 512.
Gheorghie Buză din Băsești, 373, 383.
Gheorghie Carp logofăt ot vistierie, 364.
Gheorghie Catargiu paharnic, 504.
Gheorghie Costandachi biv vel stolnic, 381; *biv vel spătar*, 397, 429.
Gheorghie dască din Bârlad, 518.
Gheorghie diacon, 502.
Gheorghie, feciorul lui Enăchiuță vtori vistiernic, 220.
Gheorghie Florința, 305.
Gheorghie, fratele lui Lazor, nepoții lui Mihăilă Horja, 297.
Gheorghie Furcoi, 304.
Gheorghie, ginerele lui Antohi Scărlat căpitan, 281.
Gheorghie, ginerile Năşculesă, 236.
Gheorghie hatman, pârcălab de Suceava, 9.
Gheorghie Hușanu, nepotul Mariei și a lui Gavril Cazimir, 391a.

Gheorghie Jeverdean, 489, 492, 493.
Gheorghie mazil sin Hrizea, 288.
Gheorghie, mitropolit, 177.
Gheorghie Negrul, 303.
Gheorghie, **Penișoară**, 512.
Gheorghie, popa domensc din Vaslui, 117.
Gheorghie preot ot Bârlălești, 97.
Gheorghie preot ot Vaslui, 414.
Gheorghie ot Murgeni, 59.
Gheorghie Roșca biv vistiernic, 36.
Gheorghie sin popa Gavril, 441.
Gheorghie, soțul Aftamiei, 82.
Gheorghie Strătilă căpitan, socrul lui Ion Docan, 317, 326.
Gheorghie Sturdza vel logofet, 365, 383.
Gheorghie Șeptilici nemesnec Bârladului, 489.
Gheorghie Tăune, 442.
Gheorghie Trohin ot Tămășeni, 373.
Gheorghie vel comis, 146.
Gheorghie Vrabii logofăt za taină, 226.
Gheorghiie, feciorul Anghelinii Șăptilicioai, 227.
Gheorghiie Goga, 227.
Gheorghii a Floarii, 40.
Gheorghii Beșliaga, 217.
Gheorghios Ognosturinkas, 46.
Gheorghiță a Canghii, 82.
Gheorghiță, ficiorul Neculei Bădărău, 489.
Gheorghiță, feciorul lui Pătrașcul Spaimă călugărul din Iugani, 82.
Gheorghiță diacon, feciorul lui Iftimi Roșca, 214, 215; 228.
Gheorghiță (Gughiți), feciorul lui Țărnă, 73.
Gheorghiță Ghigă aprod, 257.
Gheorghiță jicniceriul, 65.
Gheorghiță pitar, moșul lui Apostu pitar, 336.
Gheorghiță ot Cârja, 240.
Gheorghiță sin Ciogolea țigan, 237.
Gheorghiță sin Hotin țigan, 237.
Gheorghiță țigan, tatăl lui Parthene, 400.
Gheorghiță Veiga vătav de călărași de Țarigrad, 228.
Gheorghiță vornicel de poartă, 177.
Gheorghiți Stamatin, *fratele lui Costandin*, 340, 442, 462.
Gheorghiu, Anastasis, 419.
Gheorghiu, Iani, 522.
Gheorghiu, Ioan, 579, 592, 593.
Gheorna/Ghiurna, 23.
Gherasim arhiepiscop, 240.
Gherasim, Episcop Hușilor, 428; *Episcop Romanului*, 475.
Gherasim, Epicop Rădăuților, 306.
Gherasim iconomul Episcopiei Hușilor, 525.
Gherasim ot Rânzești, 240.
Gherasim Râșcanu, 493.
Gherghina, femeia lui Gavril Borș, 132.
Gherghiul, Vasâlie ot Podeni, 106.
Gheri, **Crăm,** 403.
Gherma din Poiana Mănăstirii, 67.
Gherman post., 511.
Gherman ot Nicoreștii de Sus, 16.
Gherman postelnicul, 91, 112.
Ghervasie Gâscă, 588.
Ghervasie, **Ioan**, 263.
Ghervasie, Ioniță, 450.
Ghervasie ot Ciorăști, 13, 15.
Ghervasie, nepotul lui Lupeias din Gugești, 48.
Gheuca, Elenco, 505, 506.
Gheuca, prisaca lui, 145.
Gheuca vistiernic, 80, 248.
Gheuca, Bejan, 10, 24; *pitar*, 170; *fost pitar mare*, 37, 38, 434; *fiul lui Dumitrașco Gheuca*, 108.
Gheuca, **Costandin** vistiernic, 347.
Gheuca, Dumitrașco biv vel stolnic, 107; *vornicul*, 108.
Gheuca, Gavril, feciorul lui Gligoraș Gheuca ot Ruși, 77.
Gheuca, Gligoraș ot Ruși, 77.
Gheuca, Iordache biv vel medelnicer, 319; hatman, 370.
Gheuca, Lupul treti logofet, 177.
Gheuca, Oprișan biv sulger, 77, 99, 107.
Gheuca preot, 147.
Gheuca, Simina, 80, 120, 334.
Gheuca, Simion, mare medelnicer, 8.
Gheuca, Șerbu postelnic, 107.
Gheuca, **Vasilie** *vtori logofet*, 491; *treti logofet*, 52, 53; *mare vistiernic*, 72, 80; *biv vel vistiernic*, 120.
Gheucă, Leon mitropolit, 377, 378, 388.
Ghețău, feciorul Mierăi din Todirești, 74.
Ghianghea/Ghenghe, Gligorașco biv vel comis, 42; vel medelnicer, 47.
Ghica, Alecu hatman, 572.
Ghica, Alexandru vel vornic, 523.
Ghica, Alixandru voievod, fiul lui Scarlat, 266, 268.
Ghica, Costache hatman și pârcălab Suceava, 395, 400, 451.
Ghica, Costachi vel logofet, 461.
Ghica, Gheorghe voievod, 17, 18, 19, 20, 21, 30, 77, 126, 236.
Ghica, Gheorghe voievod, fiul lui Scarlat, 266.
Ghica, Gligorașco comisul, 14.
Ghica, Grigorie vornic, 523.
Ghica, Grigorie II voievod, 184, 186, 190, 196, 199, 200, 220, 227, 241, 341, 383, 385, 547, 548.
Ghica, Grigorie Alexandru III voievod, 290, 291, 292, 293, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 315, 316, 317, 321, 322, 324, 326, 329, 358, 359, 396, 431, 472.
Ghica, **Grigorii/Grigorie** voievod, fiul lui Scarlat, 266, 268.
Ghica, Iordachi vel vornic, 547.
Ghica mare vornic al Țării de Jos, 9.
Ghica, Matei voieovd, 196, 244, 245, 247, 249, 489.
Ghica, Mihai voievod, fiul lui Scarlat, 266, 268.
Ghica, Neculai voievod, fiul lui Scarlat, 266, 268.
Ghica, Scarlat Grigorie voievod, 142, 196, 256, 263, 266, 267, 268, 269, 275, 307, 492.
Ghica, Ștefan voievod, fiul lui Scarlat, 268.
Ghica vel vistiernic, 628.
Ghiciu din Nicorești de Jos, 16.

Ghicol, 284.
Ghieze/ Ghieză, 150, 252, 306, 504.
Ghigă, 368.
Ghigă, Gheorghiță aprod, 257.
Ghigulești, 368.
Ghilasie, **Ion**, 160.
Ghilășceasa, 71.
Ghiluș, Lupul, 440b.
Ghilușa, 256.
Ghilțul de la Văleni, 492; *Pavel*, 493.
Ghilțul, Pahomie, 492.
Ghilțul, Pavel călugăr, 489; 493.
Ghimpul, Ion, nepot Ghibanului, 164.
Ghindar, 310.
Ghindă, Ioan logofet di taină, 293, 327.
Ghinea Dămienisa, 276.
Ghinea pârcălabul, 112.
Ghinea țigan, fecior lui Ion Ciogolea și Mărica, 237.
Ghinia din Bârlad, 281.
Ghinie, femeia lui Mărăuțe Petre, 441.
Ghioca, Vasâle logofăt, 307.
Ghiorghe Romașcu stolnic, 600.
Ghiorghi Aliuș mazil, 324.
Ghiorghi biv logofăt, 42.
Ghiorghi Buță ot Băsăști, 358.
Ghiorghi Buza, 385.
Ghiorghi Bostan polcovnicel din Vutcani, 291.
Ghiorghi Chisar, 358.
Ghiorghi Costăndachi spatar, 367.
Ghiorghi Cuza, fiul Saftei Cuza, 574.
Ghiorghi diacon zet Ilie Mâță, 597.
Ghiorghi din Crăești, 55.
Ghiorghi din Potropopești, 48.
Ghiorghi Donici sovetnic, 546.
Ghiorghi, fecior Chirii, 409.
Ghiorghi Gligoraș, 357.
Ghiorghi Grosu, 474.
Ghiorghi Portasă (?), biv porucic, 440b.
Ghiorghi sin Zmultul, 294.
Ghiorghi Spaimă, 429.
Ghiorghi, vornic de poartă, 42.
Ghiorghie Ciochin, 14.
Ghiorghie Căzan, 43.
Ghiorghie Chisar diacon, 449.
Ghiorghie, feciorul lui Costantin Porunbu, 60.
Ghiorghie hatman, 43.
Ghiorghie Mițăle vornic de poartă, 408.
Ghiorghie Păsat, 385.
Ghiorghie popa, 49.
Ghiorghie stolnic, 42.
Ghiorghie/Gheorghi Talpiș/Talpeș, 182, 210, 355; *vornic de poartă*, 441, 442, 449, 462, 465, 488, 512, 602.
Ghiorghie Țiul, 71.
Ghiorghie vornicul ot Roșieci, 68.
Ghiorghi, 462.
Ghiorghi Tolontan, 356.
Ghiorghii Acrodii, 449.
Ghiorghii Ivloghii/Evloghie, 357, 374, 383.
Ghiorghii Sămire, 345.
Ghiorghii sin Vasilie Drăgușanul, 11.
Ghiorghii Zbanțu, 449, 597.
Ghiban, bătrân în Spineni, 164.
Ghibanul, Ion ot Deleni, 87.
Ghibarță, Ioan, 263.
Ghibarțul, bătrân în Brădești, 263.
Ghibănescu, **Gh.**, 148.
Ghiorghi Apostul biv serdar, 137.
Ghiorghi, feciorul lui Costantin Voiniag diacon, 92.
Ghiorghi Buta, 200a, 287, 305, 348, 359, 511; *socrul lui Vasile Plăcintă*, 359.
Ghiorghi Gligoraș ot Tămășeni, 357.
Ghiorghi Horja, 282.
Ghiorghie, **Deli**, 192.
Ghiorghie Beldiman *vel jitnicer, ispravnic ținutului Vaslui*, 244; *biv vel stolnic ispravnicul ținutul Fălciului*, 295, 305, 307, 333; *ban*, 389.
Ghiorghie, fiul Varvarei, 206.
Ghiorghie Ninița, 284.
Ghiorghie Roiul, 284.
Ghiorghi Scolchiag căpitan, 395.
Ghiorghie Strătilă, 256; biv vel căpitan, 285.
Ghiorghiț Carp (Ghenadi călugărul), 178.
Ghiorghiț, feciorul Furnicăi, 90.
Ghiorghiț, feciorul Nastasiei și a lui Iftimii, 79.
Gheorghiț/Gheorghi biv clucer Stredzăscul de Strezăști, 102.
Ghiorghiț Hermeziu, pisar, 134.
Ghiorghiț preot, 180.
Ghiorghiț sin Costantin Voiniag, 92.
Ghiorghiț sin Michiu, 46.
Ghiorghiț sin Mierea, 13, 16.
Ghiorghiț sin Todorii, nepot lui Cioară, 294.
Ghiorghiț Trele, 74; a scris, 93.
Ghiorghiț vornic de poartă, 45, 47, 48; ***Ghiorghie grecul***; 49.
Ghiorghiță *comisul*, 111a; *serdarul*, 137; *pitar*, 352; *a se vedea și Ghiorghi Apostul biv serdar*.
Ghiorghiță Băiceanul, 133.
Ghiorghiță Grecul, protopop la biserica gospod din Vaslui, 173.
Ghiorghiță Luică, 308.
Ghiorghiță Lupan, 345.
Ghiorghiță Rarul, 201.
Ghiorghiță, soțul Vărvarei, fata lui Mănăilă, 62, 90.
Ghiorghiță vornicul de gloată, 49.
Ghiorghiță vornicul din satul Dodești, 358.
Ghiorghiță Vrabie diacon, 551.
Ghiorghiță Zbanțu diiaconul, 200a, 204.
Ghiorghiți, bărbatul Gafiei, 90.
Ghiorghiți căminar, 571.
Ghiorghiți, feciorul lui Arsănie căpitan, 58.
Ghiorghiți Rășcanu, 368.
Ghiorghiți vornicul, 358.
Ghiorma, vornic de Bârlad, 69.
Ghirghioae, 276a.
Ghiust baron, 570.
Ghiuță, jude de țigani, 237.
Gianta, Ștefan, 227.

Gianta, Toader aprod, nepot de fată lui Toader Boțul, 227.
Giuncul, **Darie**, 212.
Giuncul, Gavrilă, 212.
Giuncul, Gligorie, 212.
Giuncul, **Necolaiu**, 212.
Giuncul/Juncul Sandu, 212.
Giuncul, Toader, 212.
Giuncul, Vasilie, 212.
Giurcan, Ionașcu, 8.
Giurchioaia, Nastasiia, fiica Stancăi Buzne, 206.
Giurcu, 192.
Giurgea din Huși, 49.
Giurgea, feciorul lui Stoica, 374.
Ghizdan, Vasâle, 286.
Ghizdavăț, Andrei, 525.
Ghizdavăț, Ion, 525.
Ghizdavăț, Ștefan, 525.
Ghizdavăț, Timothi, 525.
Gliga/Glinga, soțul Dochiței, 62, 90.
Gliginco ot Grumezoaia, 89, 93.
Gligoraș Agărici, vornic de poartă, 274.
Gligoraș aprodul snă Bucioc din Suseni, 64.
Gligoraș Batăr, 324.
Gligoraș Blănariul, feciorul lui Vasile, nepotul lui Marmure, 236.
Gligoraș Bosnea/Bosna diacon, 358, 449.
Gligoraș Bubuce, 526.
Gligoraș căpitan, fiul lui Dabija, 135.
Gligoraș Conoro, 253.
Gligoraș Crudul, 357.
Gligoraș, Ghiorghi, 357; *ot Tămășeni*, 357.
Gligoraș Gheuca ot Ruși, 77.
Gligoraș Mera căpitan, feciorul lui Mera uricarul, 301.
Gligoraș Postolachi, 201.
Gligoraș spătar, 331.
Gligoraș Șălariul ot Băsăști, 190.
Gligoraș, tatăl Stancăi, 159.
Gligoraș Țepiu, tatăl lui Andrei, 238.
Gligoraș Volcenschi, mazil din ținutul Cernăuți, 230.
Gligoraș vornic glotnii, 174.
Gligoraș Zbanțu, 180.
Gligorașco Cărbune, 166.
Gligorașco comisul, fiul lui Ilie Șeptelici biv vel vornic și al Anei, 126.
Gligorașco/Grigori Cucoranul vornicel de poartă, 177; *vornic glotnii*, 180a.
Gligorașco, feciorul Anghenii, 63.
Gligorașco, feciorul lui Gapiei și a Armancei, 489.
Gligorașco, feciorul lui Simion den Solești, 49.
Gligorașco Ghianghea/Ghenghe *biv vel comis*, 42; *vel medelnicer*, 47.
Gligorașco Ghica comisul, 14.
Gligorașco Grosul din Solești, 49.
Gligorașco/Gligoraș Hăbășescul *vel stolnic*, 17, 35; *vel dvornic al Țării de Jos*, 47.
Gligorașco, popă, 117.
Gligorașco postelnicul, 108.
Gligorașco Roșca, 42.
Gligorașco sin protopop, 111a.
Gligorașco vornicul de Podoleni, 177.
Gligorcea diac, 5.
Gligorcea, fiul Cozmoae, 5.
Gligorcea, unchiul lui Chirila cămărașul de jicniță, 21.
Gligorcia ot Stăngaci, 310.
Gligore, feciorul Bolii cel bătrân, 170.
Gligore, feciorul Dumitrei, nepot Cocolii, 236.
Gligore de Gârcini, 236.
Gligore/Grigore Durac, ginerele Merăi, 301, 364.
Gligore sin Condrii, nepot Țâfului, 357.
Gligore șătrar, ginerile Bujoranului, 314.
Gligori, 227.
Gligori Anicăi, 575.
Gligori arman, 117; *din Vaslui*, 407.
Gligori Bădros, 216.
Gligori Bumbariu, 489.
Gligori din Bancovici, 12.
Gligori erei, proin protopop, 419.
Gligori, feciorul Focii uricarul, 325.
Gligori, feciorul lui Albul snă Costachi ot Căpșăști, 192.
Gligori, fiul lui Bălăban, 25.
Gligori Gavrița, 159.
Gligori Gurișanul, 227.
Gligori pisar, 83.
Gligori sin Costandin ot Urdești, 276.
Gligori sin Grozav, nepot lui Dămiian, 192.
Gligori. țigan al Mănăstirii Râșca, 398.
Gligori vornic di poartă, 429.
Gligori Vrabie, fiul lui Ionașco vornic, 214, 215,
Gligori Vrabie, fiul lui Sandul Vrabie, 214, 215, 228, 250, 551.
Gligoricia, 502.
Gligorii Bâgul din Negoești, 25.
Gligorii, fecior lui Dumitru, 227.
Gligorii, fecior lui Ștefan vătămanul, 294.
Gligorie Bole, 22.
Gligorie Buciumaș din Solești, 49.
Gligorie Butiman ot Frénciuci, 11.
Gligori, feciorul lui Arsănie căpitan, 58.
Gligori, feciorul Rudinii, 178.
Gligorie Cârcotă din Roșieci, 241.
Gligorie, feciorul popii Vârlan, 489.
Gligorie, feciorul Sofroniei, 67.
Gligorie, feciorul lui Vasăli țiganul, 74.
Gligorie, fiul Ghiciului din Nicorești de Jos, 16.
Gligorie, ginerele Macrinei din Grozești, 100.
Gligorie Hăgă ot Căpotești, 11.
Gligorie Giuncul, 212.
Gligorie marele paharnic, 30.
Gligorie Mutul, 22.
Gligorie, popa din Iași, 90.
Gligorie ot Scânteia, 11.
Gligorie, tatăl lui Vasilie, 212.
Gligorie Tufeș din Dăncești, 48.
Gligorie Țapul ot Scânteia, 11.
Gligorie țigan, 74.
Gligorțiță, feciorul lui Ionașco Vitoltu din Hulpășeni, 22.
Gociu, 602; *polcov*, 602.

Gociu, fântâna lui, 263.
Gociu, Gheorghi, serdar, 408, 602; *polcovnic*, 602.
Gociul, Vasile zet Ghervasie, 263.
Goe, 276a.
Goești, 276a.
Goga, Gheorghiie, 227.
Goia Apostu, 474.
Goia, bătrân în Țuțcani, 474.
Goia, Toader, 474.
Goian, Costandin, 8, 10.
Goian, feciorul lui Iftimii aprodul din Mircești, 385.
Goian, preot din Scânteia, 385.
Goian, *stegar domnesc, călăraș de Țarigrad*, 385.
Goiuglu, Tudorachi, 554; *Goiu*, 595.
Golăe vătavul, 48.
Golie, 111.
Golii, 385.
Gonoae, Anița, 276a.
Gonga, Istratie ot Podeni, 106.
Gonța popa, 49.
Gorbănești, 431.
Gorciul, **Ignat**, 90.
Gordul, Ion/Ioan vornic de poartă, 327, 340, 346, 380, 529, 597, 602.
Gorghi Beșleagă, 337.
Gorghiu, **Vasâle**, 526.
Gorgul, nepotul Faurului din Urdești, 276.
Gorie, ginerele Macrinei, 95.
Goriie snă Toderiță, 80.
Gorma de Stoișești, 71.
Gorovei, **Ion** vel șătrar, 219.
Gotculeasa, 78.
Grama biv vel stolnic, 84, 85.
Grama, Ioniță sin Pavel cămăraș, 268.
Grapă, Toadir mazil, 418.
Grasu, șontuzul târgului Bârlad, 8.
Gratiani, **Gaspar** voievod, 29.
Grădeneri, 437.
Grăjdian preot din Bârlad, 128.
Grăjdianul pisar, 41a.
Grămuleț din Iași, 47.
Grăubănești, 431.
Grebincea, Pavăl, 213.
Grecean, Alecu vornic, 628, 679.
Greceanu aga, 595.
Greceanu, Costandin, *stolnic*, 295; *ban*, 337; *vel ban*, 332; *ispravnic al ținutului Fălciu*, 332; *logofet*, 451; *vel logofet*, 464.
Greceanu, **Iancul**, 135; *paharnic*, 336, 363, 380, 396, 597; *biv vel paharnic*, 315, 389, 390, 391; *paharnic, ispravnicul ținutului Covurlui*, 336; *ispravnic ot Codru*, 363; *ispravnicul ținutului Fălciu*, 390, 391, 431.
Greceanu, Neculai vornic de aprozi, 679.
Greceanu spatar, 481; *postelnic*, 571.
Grecean, Ioan vornic, 330.
Grecu, Ion polcovnic, ginerele lui Constandin Cuza, 552, 553.
Grecul, Costandin, biv treti comis, 300.
Grecul, **Ghiorghiță**, protopop la biserica gospod din Vaslui, 173.
Grecul din Greci, 107.
Grecul, **Neculai**, 118.
Grecul, **Pavăl**, 117.
Grejdian, preot, 107.
Gribincia, egumen la Dobrovăț, 182, 183.
Grigoraș Agărăci, 206; Gligoraș, *vornic de poartă*, 274.
Grigoraș/Gligoraș Bosna diacon, 449.
Grigoraș, **C.,** 637.
Grigoraș chihaia, 328.
Grigoraș Codrian ot Cârja, 326.
Grigoraș Costachi clucer, 320, 396; *paharnic*, 332, 380, 383, 402, 444, 507, 597, 602; *ispravnic al ținutului Fălciu*, 332, 337, 344, 346, 415; *biv vel paharnic*, 346, 389, 415, 442; *spătar*, 431, 462, 489.
Grigoraș diiacon ot Tutova, nepotul Bustei, 304.
Grigoraș Duca paharnic/ban, 615.
Grigoraș, feciorul lui Toader Piratcu izbașa, 540.
Grigoraș, feciorul lui Toadir Scărlet postelnicel, 348.
Grigoraș Guzganu, 449.
Grigoraș Hăbășăscul, 17.
Grigoraș Jâpiu, 345.
Grigoraș Muste, 558.
Grigoraș Pară postelnicel, răzăș din Oțeleni, 558; 573.
Grigoraș Petrea, mazil din Vaslui, 414.
Grigoraș Razul biv vel pitar, 255.
Grigoraș Savin, 374.
Grigoraș Scărlet șetrar, 499, 503a, 508, 510; *fratele Saftei*, 511.
Grigoraș sin Lupul Hotnog ot Scoposăni, 231.
Grigoraș sin Toader Scărlet pitar ot Fălciu, 415.
Grigoraș Stahie diacon, pre strănepotul Bustii, 305.
Grigoraș Sturza vel vistiernic, 481.
Grigoraș Tilincă, giude al vornicului Mihălache Sturdza, 280.
Grigoraș Tuduri/Tudori, 528.
Grigoraș Zbanțu din Viltotești, 190.
Grigorași Iancul, 495.
Grigore (…), 403, 404.
Grigore Agapie, 282.
Grigore de Nazianz, 570.
Grigore Duracu, 364.
Grigore, fecior lui Bejan chihae, 232.
Grigore, fratele lui Simeon Boaghea, 82.
Grigore Folescu (?), 577.
Grigorie Butucea, sameșul ținutului Fălciu, 642.
Grigorie Ghica vornic, 523.
Grigore, nepot lui Ion, 157.
Grigore Sârbul din Boțoae, 232.
Grigore sin Sandului Vrabie, cumnat lui Vasile logofețăl, 213.
Grigore Tigheci preot, 547, 548.
Grigori biv vel vornic, 180a.
Grigori Borș din Miclești, 373.
Grigori Botcă, ficiorul Ștefului din Micești, 308.
Grigori Botezatu, 612.
Grigori Carp serdar, ispravnicul ținutului Vaslui, 341.
Grigori Corlat, 41a, 374, 383, 431.
Grigori Cuza spătar, 646, 648, 649.
Grigori Enachi, 599.

Grigori, feciorul lui Agapie din Oțeleni, 26a, 180a.
Grigori, feciorul Petricăi armaș și al Antimiei, 313.
Grigori Hristu, registrator la judecătoria ținutului Tutova, 221.
Grigori Hudici, 365.
Grigori Isar, 307.
Grigori Juverdeanu dascăl, 147.
Grigori Negru, 172.
Grigori Popa, 524.
Grigori Polițan, 335.
Grigori Potlog, 505.
Grigori Rizu, 643.
Grigori sin Costandin, nepot Nichitii, 276, 431.
Grigori stolnicel din Polițeni, 335.
Grigori Ureche, 510.
Grigori Vintilă, bărbatul Băluței, 525.
Grigori Vrabii, 551.
Grigorice din Brădeți, 542.
Grigoricești, 502.
Grigorie (...), 492.
Grigorie II Ghica voievod, 184, 186, 191, 196, 199, 200, 220, 227, 241, 341, 383, 385, 547, 548.
Grigorie III Alexandru Ghica voievod, 290, 291, 292, 293, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 313, 315, 316, 317, 321, 322, 324, 326, 329, 358, 359, 396, 431, 472.
Grigorie Bălea, 489.
Grigorie/Grigore Callimachi voievod, fiul lui Ioan Teodor Callimachi voievod, 271, 284, 285, 287, 309, 314, 359, 492.
Grigorie Costache vel comis, 196.
Grigorie, egumen ot Bursuci, 255.
Grigorie/Gligorie vel comis, 9.
Grigori, nepot Sămii, 6.
Grigorie Palade șetrar, 571.
Grigorie Robu teslar, 407.
Grigorie sin Sandu Vrabie, 228.
Grigorie vel armaș, 7.
Grigorie vel postelnic, 196.
Grigorii aprodul, 622.
Grigori baș ciohodariu, 622.
Grigorii Cucul, 333.
Grigorii, feciorul lui Meleșteanu, 333.
Grigorii/Grigorie Ghica voievod, fiul lui Scarlat, 266, 268.
Grigorii Sturdza vistiernic, 451.
Grigorii vătav, a scris, 84.
Grigorii Vrabie, hotarnic, 20.
Grigorovici, Carabet, 571.
Grosu, 409.
Grosu, Ghiorghi, 474.
Grosul, Gheorghii, 465.
Grosul, Gligorașco din Solești, 49.
Groza, 249, 363.
Groza, Dumitrașco, 23.
Groza, **Ștefan** diiacon, 335.
Grozav Chițiga, 429.
Grozav, feciorul lui Ghiorghi din Știfini, 276.
Grozav, Ion, 294.
Grozav, Pavăl, 294.
Grozava, 39.
Grozava, fata Ancuții Scântiloaia, 173.
Grozava, fata Bălaei din Văleni, 489.
Grozava, fata lui Aliuș, 243.
Grozava, femeia lui Iftimie din Călimănești, 77.
Grozava, femeia lui Ionașcu Băltag, 489.
Grozava, fiica Anghenii, 63.
Grozava, nepoata lui Ivan, 6.
Grozava ot Tupilați, 69, 90.
Grozavul, 379.
Grozăvița, 326.
Grozăvițăști, 456.
Grozăviță, Ștefan, 256.
Grozăviți, Sandul, 326, 488.
Groze ot Silișteni, 89, 93.
Grumaz, Trăhilan, 325.
Grumaza marele armaș, 14.
Grumeza, Pavel sandagiu, 341.
Guberschii secritariu Hrisostrat, 546.
Gughiți (Gheorghiță) Begul de Fâșcani, 73.
Gughiți (Gheorghiță), feciorul lui Țărnă, 73.
Gulăian (Gulie), 194.
Gulie (Gulăian), 194.
Gură, Vasilie șoltuzul, 31.
Gurbet, biv armaș, 152, 153.
Gure, nepotul lui Donosă, 368.
Gurea, **Toader** de Bârlad, 51.
Gurișanul, Gligori, 227.
Guriți, Ion, 183.
Gușătul, feciorul lui Colac, 524.
Guța, femeia lui Tiron, 82.
Guțul, 385.
Guțul (…), 341.
Guțul, Dumitrașco vornic de poartă, 120.
Guțul, Gheorghii, 449.
Guțul, Trohin, 380.
Guțul, Vasâle, 449.
Guzganu, Grigoraș, 449.
Hacico arman, 117.
Haganul, Ion, 470.
Hagi Panaite, 42.
Hagi, **Petcu** din Huși, 482.
Hagiovici, Mihălache neguțitor, 307.
Hamza, Chirică, 366, 486.
Hamza, Costandin, 366.
Hamza, Gavril, 362, 366.
Hamza, Mihaiu, 362, 366.
Hamza, Radul, 362, 366.
Hamza, Toader, 362, 366.
Hamza, Vasâle, 362, 366.
Hanganu, via lui, 303.
Hangerli, Alexandru Gheorghii voievod, 475.
Hanos, valea lui, 465.
Hapcăș, Gavril chelar, 201.
Hardon, Toader, 269.
Harnagea, Ștefan, 512
Harting, Ivan Marcovici, general, guvernator civil interimar și military al Basarabiei 602.
Harvat, Mihăilă, 186.
Harvat, Toader, 186.

Hasan din Vaslui, 165.
Hasnaș, 307.
Hăbășăscul, Grigoraș/Gligoraș, 17; vel stolnic, 35; *vel dvornic al Țării de Jos*, 47.
Hăbășescu, Ioniță, 60.
Hăbășescu, Ștefan, 60.
Hăgă, Gligorie ot Căpotești, 11.
Hăidan, Ion vornic, 599.
Hălăucă, Zahariia, 474.
Hărăbor/Hărăbur, Ștefan, 526.
Hărbovoie, 587.
Hărcă, fântâna lui, 456.
Hărcă, Ștefan, 456.
Hărjăi, hliza lui, 228.
Hâncu, Mihalcea, 54.
Hărnagi, Vasâli ot Grumezoaia, 594.
Hârciogani, hotarul, 597.
Hârste din Bârlad, 106.
Heleuți, bătrân în Țuțcani, 474.
Heloto, 305.
Herescu, **Vasăli** baron, 440.
Herescul, Ilii ot vistierie, 274.
Herman pârcălabul,186; *bătrân în Boroșcani*, 385.
Hermezău, Ștefan, vistiernic, 207.
Hermeziu, Andrieș/Andrei logofet, 198; ot vistierie, 211, 212, 219.
Hermeziu, Gheorghe, 181; *biv vel clucer*, 181, 182, 183; *agă*, 330.
Hermeziu, Ghiorghiț, pisar, 134.
Hermeziu, Lupul diac de Divan, 139b.
Herșcu, feciorul lui Sandul sin Marcu din Huși, 513.
Hilafie, feciorul Vântului, 8.
Hileuți, Costantin, 474.
Hilii, bătrân în Mircești, 385.
Hilimon, 309.
Hilimon ot Covurlui, 214.
Hilina, 90.
Hilip Ciudin, 8.
Hilip, fecior Sorii de Coruești, 132.
Hilip, Vasâli, din Grăjdeni, 613.
Hilițăștii, 229.
Hilohi Băldurar, 429.
Hilohie Băcle, 81.
Hilohie Băde, 81.
Hilohie, ginirile Butei, și socrul lui Pascal Corlat, 511.
Hilohii Vântul, 348.
Hirță, Darie, 274.
Hirțu, bătrân în Leoști, 588.
Hobincu, Pinteliiu, 376.
Hogea, 6.
Holban, Ilie, mazil din ținutul Cernăuților, 230.
Hojloban, Neculaiu, ot Hârtop, ținutul Răut, 291.
Horeico, Ion, 177.
Horja din Oțeleni, 26a, 180a, 194, 283.
Horja, Ghiorghi, 282.
Horja, Mihail, 282, 297
Horja, Ștefan, 194, 297.
Hortolomei, ficiorul lui Andonie Bortă, 111a.
Hortolomei, feciorul Savei de Bălănești, 69, 90.
Hortolomei, vornicul de Poncești, 177.
Hotcă, Toader, 167a.
Hotin țigan, 237.
Hotineanu, Ioniță serdar, 643.
Hotnog, Lupul ot Scoposăni, 231; hotarnic, 274.
Hrana de Bârgăoani, 597.
Hrâste Camburu, 643.
Hrisoscoleo (Hrisosculieo), **Aristarho** *vel ban*, 196; *vel spătar*, 223, 226; *vel vistiernic*, 266.
Hrisosculeo/Hrisosculis, Iordache vel comis, 258; vel vistiernic, 307.
Hrisoverghi, Enachi spătar, 436.
Hrisoverghi, Ianachi stolnic, 313.
Hrisoverghi, **Neculai** vel șătrar, 227; *vornic*, 510, 523, 529; *vel vornic*, 547.
Hrisoverghi vel vornic, 481; ban, 561; vornic, 611.
Hrisoverghii, Alecsandru, stolnic, ginerele Mariei Miclescu păhărniceasa, 467, 468, 470, 471; *spătar*, 538, 539, 544, 545; *răposatul spătar*, 646, 648.
Hriste, 8.
Hrizea, 288.
Hristu, Grigori, registrator la judecătoria ținutului Tutova, 221.
Hudici, 276a.
Hudeci/Hudici Bejan, 138, 145, 192.
Hudici, Dionisie (Deonise Hudeci) ieromonah, 278, 283, 297.
Hudici, Grigori, 365.
Huhule, Artenii, din Armăşeni, 118.
Huhule, Ioniță, 222.
Huhule, Toader, bărbatul Tudoscăi, fata lui Vasile Boțul, nepoata lui Vasile Aliuș, 222, 227, 243.
Huhule, Toader, ginerele lui Aliuș, 157.
Huhule, Tudosca, jupâneasa lui Toader, fata lui Vasile Boțul, nepoata lui Vasile Aliuș, 222.
Huhulea, Vasilie, 45.
Huhușăști, 551.
Huidiuman, 96.
Huluba, 228.
Huluba, Enachi, 228.
Huluba, Sandul, fratele lui Enachi, 228, 551.
Hurmuzachi, Anastasăia, soția lui Anastasie Panu, 581.
Hușan, 341.
Hușan, Ioniță, 341, 364.
Hușanu, 185.
Hușanu, Gheorghie, nepotul Mariei și a lui Gavril Cazimir, 391a.
Hușanu, **Ioniți** sin Toader Hușanu, 310; *fratele Catrinii Mircioae*, 436.
Hușanu, Toader, 310.
Hușanul, Vasilie aprod, 131, 161, 313.
Huzum, Lupul, 621.
Huzum, Petre, 621.
Iachim Cogălniceanul, 74.
Iachim Tățescul, 13, 15.
Iachim Tâmpa, 41a.
Iacob din Găgești, 18.
Iacob, feciorul lui Iachim Tâmpa, 41a.
Iacob, feciorul Tofanii, 59.

Iacob Putneanul, mitropolit, 252, 265, 268, 272, 277.
Iacodin, Dumitrachi logofăt di taină, 436.
Iacodin monah, 380.
Iacov Deiorolah (?), 527.
Iacov Papavai zugrav, 476.
Iacov sin Buzii, 294.
Iacov Stamati mitropolit, 101, 597, 602; *episcop de Huși*, 380, 492, 597, 602.
Iacovache Păun biv cămăraș de ocnă, ispravnic al ținutului Fălciu, 492.
Iacomi Corui, 77, 137.
Iacomi C. stolnic, 221, 335.
Ialina Bărboae, 82.
Iamandachi serdar, 304, 368, 373, 374, 380, 431, 597; *ginerele banului Scărlătachi Costachi*, 358, 431.
Iamandi, Alecsandru căminar, 595.
Iamandi capuchehaia, 177.
Iamandi (…) căminar, 569.
Iamandi, Costachi ban, ginerele răposatei stolnicese Theodosiica Costachi, 547, 548; *stolnic*, 597; *răposatul ban*, 592, 593.
Iamandi, Dimitrachi agă, 615.
Iamandi, **Gavril**, 401; *biv vel ban*, 462; *ban*, 485, 489.
Iamandi, **Gheorghe** comis, clironomul răposatului Gheorghe Iamandi ban, 592, 593.
Iamandi grec, 222.
Iamandi, **Ioan** spătar, 248, 610; *ban*, 602.
Iamandi, **Ioniță** șetrar, 230.
Iamandi, **Iordachi** stolnic, 370.
Iamandi serdar, 303, 502.
Iamandi/Emandi, **Toader**, 367, 371.
Ianache biv vel stolnic, ispravnic de Fălciu, 363.
Ianacache Canta vel vistiernic, 365.
Ianacachi/Enăcache Bănar pitar, 505, 506.
Ianacachi Donici serdar, soțul Locsandrei, fiica spătarului Mihălache Cerchez, 472.
Ianachi Donici agă, 505.
Ianachi Hrisoverghi stolnic, 313.
Ianachi, Ilie stolnic, 309.
Ianachi Movilă vatav, 450.
Ianachie visternicul, 67.
Ianacachi treti logofet, 268.
Ianachii/ Enachi vel căminar, 266, 268.
Ianăș, fecior lui Pavăl Găozanul, 161.
Ianciul biv vel armaș, 328.
Iancoleo, Aleco *biv vel agă, ispravnicul ținutului Tutova*, 397.
Iancu Miclescu vel vornic, 547.
Iancu Ralet vornic, 568.
Iancu Sasul voievod, 1, 186.
Iancul, Andrei/Andrii biv vtori paharnic, 363; *căpitan,* 456; 495.
Iancul Chirul sluger, hotarnic, 556.
Iancul din Docolina, 597.
Iancul din Mărmureni, 236.
Iancul, feciorul lui Cozmița, 489.
Iancul Greceanu, 135; *paharnic*, 336, 363, 380, 396, 597; *biv vel paharnic*, 315, 389, 390, 391; *paharnic, ispravnicul ținutului Covurlui*, 336; *ispravnic ot Codru*, 363; *ispravnicul ținutului Fălciu*, 390, 391, 431.
Iancul, Grigorași, 495.
Iancul Lata căpitanul di Hănțăști, 79.
Iancul Darie biv postelnic, 121.
Iancul sin Tănasie, 82.
Iancul Stavru spătar, 571.
Ianculești, 495.
Ianculeu, Alexandru vornic, 451; *vel vornic*, 523, 528.
Iane biv sulger, 36.
Iane, Costandin, 488.
Iane Focșa, 597.
Iane, fost ușer, bărbatul Mariei, fata lui Frătița, fost armaș, 124.
Iane, grec din Trapizon, 290.
Iane sluger, 286.
Iani, feciorul lui Ghiorghiță Luică, 308.
Iani Gheorghiu, 522.
Iani, iconom ot Huși, 191, 482, 583, 622; tatăl lui Ienăcachi, 622.
Iani, **Neculai** vel sulger, 142, 143, 144.
Iani, preot Buți, 488.
Iani Rotariul, 358.
Iani Scumpul, 48.
Iașan, Constandin căpitan, 419.
Iașan, Vasile postelnic, 419.
Ibănescu, Toader, mazil de Hulpășeni, 309.
Ibănescu, Vasâlachi, mazil de Hulpășeni, 309.
Ibănescul, Chirica, 303.
Ichim, bătrân în Onțești, ținutul Tutova, 441.
Ichim diacon ot Toporăști.
Ichim din Răpșeni, 374.
Ichim Jăverdean, 430.
Iconomul, Gheorghi căminar, 615.
Idriceanu, Costandin, 597.
Ienăcachi, fiul lui Iani iconom, 622.
Ieremicea dvornic, 511.
Ieremia Movilă/Moghilă voievod, 1, 29, 83, 91, 112, 255, 517.
Ieremie Arhip din Huși, 612.
Ieroftei ierodiacon, 616.
Ierotei /Borșu vlădica/ episcop de Huși, 459.
Ifrim, 82, 92, 170.
Ifrim, feciorul Măricăi, fata lui Andrieș, 491.
Ifrim Gâdei, 256.
Ifrim, fost vameș în Bârlad, 8.
Ifrim Gâdeiu, 326.
Ifrim, Ionașcu, 492.
Ifrim Lozana, 488.
Ifrim, nepot îi Donesă, 236.
Ifrim Roșca, 36.
Ifrim ot Zmeiani, 8.
Ifrim, tatăl lui Alexandru, 109, 110.
Ifrosin călugărul, 60.
Iftemi Spănachi, 248.
Iftemi Vrabie postelnicel, 435, 465.
Iftemi postelnic zăt Novac, 488.
Iftemie Bogze, feciorul lui Toader Bogze din Giulești, ținutul Neamț, 211.
Iftime, tatăl lui Andreiu și Pentelei, 170.
Iftimi Bănaga, fratele lui Alecsandru, 349.
Iftimi, feciorul lui Toader Piratcu izbașa, 540.

Iftimi, feciorul lui Pintilii Șchiopul, 345.
Iftimi, fiul lui Bălăban, 25.
Iftimi Floria, 488.
Iftimi ot Covurlui, 349.
Iftimi Roșca, fiul Urâtei, 214.
Iftimi Silitră, 601.
Iftimi Vrabie postelnicel, 228, 455, 456, 549.
Iftimie Carp sin Carp și Aniții, fata Athanasii călugăriță, 311.
Iftimie de Călimănești, 77, 137.
Iftimie, tatăl lui Iftimie din Călimănești, 137.
Iftimii aprodul, bărbatul Antiniei, ginerile popii Mătei, 385.
Iftimii, ficiorul popii lui Avrintie din Bertești, 79.
Iftimii Ioaniți, 191.
Iftin(e), **Laptiș,** 201.
Iftinie, fata lui Ștefan vătămanul, 294.
Iftode Șchiopul ciobotarul, 81.
Iftodi Cehan, fratele lui Apostol, 216.
Iftodi Cucul, 441.
Iftodi, fratele lui Toadir, 276.
Iftodi, Ion, 324; *căpitan*, 407; *târgoveț Vaslui*, 414.
Igescul (?), 307.
Ignat, 61, 257.
Ignat Băge, 429.
Ignat, bărbatul Irinii, 517.
Ignat Bostaca, 330.
Ignat de Lungeni, 20.
Ignat din Roșieci, 403.
Ignat Gorciul, 90.
Ignat, nepotul Faurului din Urdești, 276.
Ignat, Popa, 107.
Ignat vornic, 201.
Ignatie preotul, 377.
Ignatie, preotul din târgul Bârlad, 81, 101, 106, 107, 145.
Ileana Carage spatăreasa, 379.
Ileana Catargiu, jupâneasa spătarului Costin Catargiu, fata lui Scărlătachi Costachi biv vel ban și a Mariei Rusăt, 353, 358.
Ileana, fata Grozavii, 243.
Ileana, fata lui Botâcă/Botcă, 308.
Ileana, fata Saftei, 215, 250.
Ileana, fiica Măricăi, 214; *Blăriț ot Bârlad*, 215.
Ileana, jupâneasa lui Păntelei, 109.
Ileana, mama lui Ștefan Tufă, 503.
Ileana, mama Zamfirei, 600.
Ileana, soacra lui Sava Burghele, 280.
Ileana vorniceasa, 597.
Iliana, fata lui Bejan chihae, 232.
Iliana, fata lui Chiriiac țigan, 400.
Iliaș clucerul, 108.
<Iliaș> Alexandru voievod, 29, 34, 36, 38, 39, 41, 41a, 43, 44, 126, 183, 200a, 226, 374, 383, 431, 434, 510.
Iliaș, feciorul Păscălinei din Drăgești, 76.
Iliaș/Ilie *postelnicul*, feciorul lui Enache crucerul, 76; *vel stolnic*, 126, 132.
Iliaș voievod, 453.
Ilie, ținutul Tutova, 335.
Ilie Arap vornic de gloată, 9.
Ilie Bahrim, 305.
Ilie Bogasier din Huși, 513.
Ilie Buznea, 161.
Ilie Buznea cel bătrân, 161.
Ilie Cantacuzino biv vel comis, 129; *biv vel ceașnic*, 142, 143, 144; *vel vistiernic*, 146.
Ilie Catargiul armaș, 456; *biv vel comis*, 142, 143, 144, 146; *vel vistiernic*, 152, 153; *vel logofăt*, 162, 163, 177, 186.
Ilie Cerchez comis, 607.
Ilie Costachi *armaș*, 456, 551, *biv vel armaș*, 208, 213, 214, 215, 228; *biv vel stolnic, ispravnicul ținutului Fălciu*, 224, 225; *stolnic*, 233, 241; *biv vel stolnic*, 255; *spătar*, 282; *vornic de Țara de Sus*, 307; *vel vornic*, 320, 326, 488; 624, 625.
Ilie Enache *biv vel clucer*, 107.
Ilie erei ot Vaslui, 530.
Ilie, feciorul Alexandrei, nepoata popei Edului, 90.
Ilie, feciorul lui Nedelcu, 81.
Ilie, ficiorul Radului, 107.
Ilie Focea din Deleni, 668, 670.
Ilie Ianachi stolnic, 309.
Ilie Holban, mazil din ținutul Cernăuților, 230.
Ilie Mâță, 597.
Ilie Moțoc, 42.
Ilie, nepotul lui Ion Luca, 228.
Ilie, popa din Căbești, 618.
Ilie Pricopi ot Băsești, 373.
Ilie ot vistierie, 178.
Ilie Secuianu, 442, 462.
Ilie Sturdza *vel stolnic*, 44, 47; *biv vel stolnic*, 183.
Ilie Șeptelici, biv vel vornic, răposatul, 126.
Ilie Tudori biv vel medelnicer, 523, 528.
Ilie țigan, 237.
Ilie Zbiera biv vornic ot Botășeni, 77.
Ilie Vârnav, 493.
Ilie vel stolnic, 123, 131; *vel clucer*, 493.
Ilie Vrabie postelnic, 228, 455, 456; *postelnicel*, 551.
Ilieci, fratele lui Dămiian, 192.
Ilieș Cehan biv vătav za păhărnicei, 77.
Ilieș clucer, 102.
Ilieș, feciorul Mierăi din Todirești, 76.
Ilieș vodă, 282.
Ilii Bucătar țigan, 342.
Ilii Burichiu spătar, 601.
Ilii/Ilie Dumbravă, 357.
Ilii, feciorul Alecsandrei, 396.
Ilii Frige Vacă, 289.
Ilii Herescul ot vistierie, 274.
Ilii Mera, fecior lui Gligoraș Mera, 301.
Ilii Portariul, 181, 296, 345.
Ilii Romila, 335.
Iliie Odăbaicul cazălul din Jigoreni, 450.
Ilinca, 276a.
Ilinca, fata lui Previciu/Prebici logofătul, 112.
Ilinca Lambrino, *păhărniceasa răposatului Costantin paharnicul*, 149, 151, 374, 383; *mama lui Gavril Lambrino paharnic*, 208.
Ilinca, jupâneasa răposatului Neculai Jora biv vel stolnic, 489, 492.

Ilinca, mama lui Toader și Ion Volcenschi, 207.
Ilinca Romașcu, sora lui Ioniță, 614.
Ilința, fata Anghelinei și a lui Vasili vel postelnic, 216.
Ilinții îi Bojoae, 109, 110.
Inache Drăgănel, neguitor din Iași, 372.
Inochentie, episcopul Hușilor, 252, 255, 261, 263, 265, 268, 274, 277, 278, 307, 343, 376, 609.
Inochentie monah, 616.
Ioan (…), soț Paraschevei Moviloaia, 450.
Ioan (…) sluger, 554.
Ioan Abăza, postelnicul, 106, 141, 294; *vel postelnic*, 145.
Ioan Angheluță stolnic, 619.
Ioan, arhiepiscop de Constantinopol, 570.
Ioan Barău, 335.
Ioan Bălan stolnic, 408.
Ioan Bărcălavu, 341.
Ioan biv iciciohodar, 298.
Ioan Bogoslov, 263.
Ioan Botezat, 532.
Ioan Calmuțchi, 405.
Ioan Canta/Cantacuzino biv vel vistiernic, 278; *logofăt*, 597; *vel logofet*, 349, 352, 353; *răposa*t, 400, 597.
Ioan Canta vel logofăt, 407.
Ioan căpitan, 221.
Ioan Câmpan (?), 307.
Ioan Căpățină, 456.
Ioan Cărjă/Cârjă, 409, 496.
Ioan Cheșcu sovetnic, 532.
Ioan, Chiriac, 410, 411, 412.
Ioan Ciorneiu diacul, 172.
Ioan Codrianu/Codreanu stolnic, 444, 489, 490, 491, 496, 507, 508, 510; *biv vel stolnic*, 489; *spătar*, 582, 585, 586, 587.
Ioan Condurachi sărdar, 569.
Ioan Crețan, 263.
Ioan Crucerescu postelnic, 248.
Ioan Cuza *paharnic*, 316, 516; *spătar*, 341.
Ioan Cuza postelnic, ispravnicul ținutului Fălciu, 627, 668, 670, 679.
Ioan dascălul, logodit cu Ancuța, fata Ghiorghi Tolontat și a Mariiei, 356.
Ioan diacon, 456.
Ioan Dimofte, 497.
Ioan din Mărtinești, fratele lui Vasili, 517.
Ioan Dobri/Dobre, 223, 224, 225, 233.
Ioan, Episcopul Hușilor, 47.
Ioan, Episcop Romanului, 306.
Ioan erei ot Rânzești, 240.
Ioan, fecior lui Andreiu sin Tofanii, 409.
Ioan, fiul Anușcăi, 503.
Ioan, fiul Ursei Radomițchioaie, 261.
Ioan Focșa, fratele lui Eni, 368.
Ioan, frate la schitul Borosești, 598.
Ioan, fratele Tecliie, 313.
Ioan Gafencu biv vel pitar, 431.
Ioan Galbănul preot, 97, 125.
Ioan Gălușcă, 185.
Ioan Gheorghiu, 579, 592, 593.
Ioan Ghervasie, 263.
Ioan Ghibarță, 263.
Ioan Ghindă logofet di taină, 293, 327.
Ioan Grecean vornic, 330.
Ioan Iamandi spătar, 248, 610; *ban*, 602.
Ioan iconom din neamul Vrăbiesc, 551.
Ioan ieromonah, proegumenul Mănăstirii Moldovița, 252.
Ioan Lazăr căpitan ot Bârlad, 593.
Ioan Jora, 185, 398; *spătar*, 294, 496, 511; *postelnic*, 415; *paharnic*, 489; *biv vel paharnic*, 476; *postelnic*, 514; *fiul lui Antohie*, 421.
Ioan Jora, *pitar*, 531; *postelnic*, 537, 597, 613; *biv vel spătar*, 550; *spătar*, 567, 569; *biv vel postelnic*, 580.
Ioan Liga căminar, 456.
Ioan Miclescu, fiul Mariei Miclescu păhărniceasa, 470, 471; *vornic*, 646, 648.
Ioan Mihalache căminar, 565.
Ioan Moșneagul, 623.
Ioan Mucu vel căpitan, 40.
Ioan Neculai Mavrocordat voievod, 208, 209, 210, 213, 217, 220, 228, 229, 38, 456, 551, 597.
Ioan Negru, 469.
Ioan Negre căpitan, 367.
Ioan Nicoară, 371.
Ioan Onichi, 185.
Ioan Paladi postelnic, 106, 141; *vel vistiernic*, 142, 143, 268; *vel spătar*, 172; *biv vel spătar*, 173; *vornic*, 307, 396, 602; *vel logofet*, 309; *Ioniță*, 259, 260, 265.
Ioan Paladi biv vel vornic, 292, 293, 332; *postelnic*, 569; *vel vornic*, 611.
Ioan Paladi spătar, tatăl vornicului Ioan Păladi, 292, 293.
Ioan Pavlu, 203.
Ioan Pelin dascal, 437.
Ioan Perșă, fratele lui Micul, 41a.
Ioan pisar, 275.
Ioan Ple(…), 248.
Ioan Popa postelnicel, 618.
Ioan, popa ot Jigălia, 304.
Ioan Popov (?), 436.
Ioan Pravilă, preot ot Cozmești, 255.
Ioan preot, 305; 604.
Ioan, preot ot Miclești, 304.
Ioan protopop din Cârja, 465; protopop, 488.
Ioan Razu logofet, 451.
Ioan Rășcanu, 368.
Ioan Rotariu ot Văleni, 496.
Ioan Sandu Sturdza voievod, 578, 583, 587, 597, 602, 608, 611, 626, 629, 630, 632.
Ioan sin Andreiu Pușcașul ot Sărățăni, 326.
Ioan sin Apostol, nepot lui Ioanu Negru, 469.
Ioan sin Grigori Botezatu din Huși, 612.
Ioan sin Vasăli Timofte, 601.
Ioan Smerin șetrar, 622.
Ioan Stamate pitar, 181.
Ioan Stegariu din Vaslui, 183.
Ioan Strezescul, 528.
Ioan Sturdza *spătar*, 37; *serdar*, 142, 143.

Ioan Sturdza vel vornic, 292, 293; *spătar*, 499; *biv vel spata*r, 532; *vărul lui Constantin Sturdza agă*, 537.
Ioan Șoitul, 304, 305.
Ioan Șoldea, 307.
Ioan Tăbușcă, preot, 313, 676.
Ioan Tălăbir călărașul, 139a, 139b, 431, 481.
Ioan Tăutul paharnic, 496; *ban*, 525, 547; *biv vel ban*, 538, 539, 544, 545.
Ioan Teodor Callimachi (Calmașul) voievod, 271, 273, 274, 275, 277, 279, 282, 307, 313, 325, 359, 489, 493.
Ioan, Toader serdar, 568.
Ioan Tufă preot, 503.
Ioan Ursoianu logofăt di taină, 327; *biv treti logofet*, 427, 430.
Ioan voievod (Despot vodă), 374, 383.
Iioan, 371.
Ilie țiganul bucătar, 239, 342.
Ioan Țopa, 107.
Ioan voievod, 41a.
Ioana, din neamul lui Vrabie 214, 215.
Ioana, fata lui Macsăn și Anei, 82.
Ioana, fata lui Mănăilă, 62, 90.
Ioana, fata lui Sâlion Mihaciul, 309.
Ioana, fata lui Topin și a Paraschivei, 72.
Ioana, femeia lui Jiian căpitan, 76.
Ioana, femeia lui Vasili Ciopad, 203.
Ioana, fiică lui Grigorași Iancul și soția răposatului Costandin Cheorpecul din Crețana, 495.
Ioana, fiica popii Avrintie și a preotesei Ana, 2.
Ioana, mama lui Ion Bostaca, 441.
Ioana Mărăias, 284.
Ioana, nepoata Dodei, 325.
Ioana, sora lui Parfenii, 294.
Ioana, soția lui Grigori Botezatu, 612.
Ioana, strănepoata lui Groza, 363.
Ioana Turcului, 556.
Ioana țiganca, 342.
Ionache Costache, 307.
Ionaș, feciorul lui Gavril, 82.
Ionaș, feciorul lui Neștiut, 82.
Ioanăș ieromonah dichiu ot Adam, 437.
Ionichie stareț, 338; *monah*, 375.
Ioanat, 200a, 358, 383, 547.
Ioanichi egumenul de la Mănăstirea Aron Vodă, 140.
Ioanichi Fulga monah, 243.
Ioanichie Botezatul, 184.
Ioanichie, episcopul Romanului, 252, 265, 268, 275, 277, 278, 307.
Ioanichie ierodiacon, 269.
Ioanichie, nacealnicul Schitului Fătăciuni, 338.
Ioaniți, **Iftimii**, 191.
Ioasaf, egumenul mănăstirii Florești, 56, 449; *arhimandrit*, 291, 449.
Ioasaf, dichiul Mănăstirii Doljești, 583.
Iosaf, egumenul Mănăstirii Sfântul Spiridon din Iași, 268.
Iosaf arhimandritul, proestosul mănăstirilor Sfinților Arhangheli Frumoasa și a Prepodoamnii Paraschivii din Iași, 546.
Iosâpăscu, 533.
Ioil arhimandrit, egumenul Mănăstirii Bisericani, 252.
Ion, 48, 49, 71, 77.
Ion Aleuș, 122.
Ion Anicăi, 575.
Ion Arion șetrar din Huși, 177.
Ion Balș vel medelnicer, 129; biv stolnic, 146.
Ion Bașotă, 227.
Ion Bădărău, 289.
Ion Băge, 563.
Ion Băhnariu, 117.
Ion Băisan armaș, 166.
Ion Bălaeș, zet lui Costantin Plăcintă, 357.
Ion Bălan, 449.
Ion, bărbatul Anei din Urdești, 374, 383.
Ion Bărgău/Băzgău ot Suleni, 13.
Ion, bătrân din Vutcani, 12.
Ion Bâzgu, 449.
Ion biv diiacon sân Buciumaș, 172.
Ion Bobeiu, 330.
Ion Bogdan ot Cavadineț, 60.
Ion Bogdan biv vel stolnic, 199.
Ion/Ioan Bogdan vel logofăt, 129, 258, 266, 268, 278, 307; *vel vornic al Țării de Sius*, 223, 226;
Ion Bogos ot Băsăști, 358.
Ion Bole, 309.
Ion Borghiu, 516.
Ion Bosie, văr primar Huhulii, 227.
Ion Bostaca, feciorul Ioanei, 441.
Ion Botoiu de Popești, 299.
Ion Bozic, bărbatul Oprinei, 135a.
Ion Buhuș *biv comis*, 129; *biv vel logofet*, 142, 143, 144, 146.
Ion Bujoranul/Bujoran din Hulpășeni, 64, 71, 85, 98, 99, 123, 139a, 139b, 181, 201, 431, 489.
Ion bulubașa de Huși, 177.
Ion Bunda ogrăzăn la Ochi, 125.
Ion Buzinco/Buzincu ot Șișcani, 87; *bărbatul Oprinei*, 524.
Ion/Ioan Cantacuzino ban, 265; *logofet*, 336; *vel logofăt*, 400.
Ion Carp brat lui Iftimie sin Aniții, 311.
Ion Carp, catihet din Bârlad, 619.
Ion Călămah, 286.
Ion Calmățche, 327.
Ion căpitan, fiul lui Dabija, 135.
Ion Cârji, 419.
Ion Cărlănița, 489.
Ion Chelariul, 80.
Ion Chirica mazil, 337.
Ion Ciogolea, țigan al Mănăstirii Fâstâci, 237.
Ion Ciolpan, 278.
Ion Ciușche, 248.
Ion Codreanu ot Porcișeni, 575.
Ion/Ioan Costachi stolnic, 486; *biv vel stolnic*, 507, 510; *postelnic*, 582, 587.
Ion Costin (?) serdar, 95.
Ion Cozmița, 492.
Ion Curmeiu, feciorul Tudorii, fata Neaniului de Obârșeni, 170.

Ion dascălul, 89.
Ion Dămiian, 429.
Ion de Streşineşti, 70.
Ion diacul, 123.
Ion, diacul de cămară, 98.
Ion Diliu/Deleu, 200a, 204.
Ion Dimoftiu, 527.
Ion din Boteşti, 379.
Ion din Bujorăni, 20.
Ion, din Drăguna, sora lui Ionaşco Vrabii, 214.
Ion din târgul Huşi, 49.
Ion Dobri, 344.
Ion Docan, tatăl Todosăicăi, 270; *mazil de Fălciu*, 317; *ginerele lui Strătilă căpitan*, 317; *hotarnic*, 357, 383.
Ion Dridul, 192.
Ion Drume, giude al Mănăstirii Dubrovăţului, 280.
Ion Dumbravă, 442, 462.
Ion erei, 211.
Ion Faur căpitan, 565.
Ion, feciorul Aniţii, soţul Sofiei, 93.
Ion, feciorul Florii din Urdeşti, 374.
Ion, ficiorul Frâncului din Văleni, 489.
Ion, feciorul Gahii, nepotul Cozmei, 114.
Ion, feciorul Lucăi, 228.
Ion, feciorul lui Gapiei şi a Armancei, 489.
Ion, feciorul lui Gavril, 236.
Ion, feciorul lui Vasăli ţiganul, 74.
Ion, feciorul lui Mihăil din Nicoreşti, 16.
Ion, feciorul lui Albotă, 90.
Ion, feciorul lui Bejan din Fundul Iazărului, 170.
Ion, feciorul Măriiei, fata Măricăi, nepoata lui Andrieş din Vată, 491.
Ion, feciorul lui Nedelcu, 81.
Ion, feciorul lui Solomon din Gârceni, 167.
Ion, feciorul lui Sprânceană Vrabie, 214, 215.
Ion, feciorul lui Vasilii Zghera cimpoeşul şi Alba, 82.
Ion, feciorul Măricăi ţiganca, 147.
Ion, feciorul Petrăi ot Tomineşti, 170.
Ion, feciorul popii Necoară de Brăiţăni, 489.
Ion Florescu dascal, 495.
Ion Florescu diiac, 588.
Ion Focea uricariul, 107.
Ion Frimul, 385.
Ion Frunteş stolnic, 491, 492.
Ion Gâlcă ţigan, fratele lui Burcă, 237.
Ion Geanta, 575.
Ion Ghibanul ot Deleni, 87.
Ion Ghilasie, 160.
Ion Ghimpul, nepot Ghibanului, 164.
Ion Ghizdavăţ, 525.
Ion Gogoniciu ţigan, 237.
Ion/Ioan Gordul vornic de poartă, 327, 340, 346, 380, 529, 597, 602.
Ion Gorovei vel şătrar, 219.
Ion Grecu polcovnic, ginerele lui Constandin Cuza, 552, 553.
Ion Grozav, 294.
Ion Guriţi, 183.
Ion Haganul, 470.
Ion Hăidan vornic, 599.
Ion Horeico, 177.
Ion Iftodi, 324; *căpitan*, 407; *târgoveţ ot Vaslui*, 414.
Ion Lazăr ot Foleşti, 349.
Ion Litră căpitanu sin Athanasii călugăriţă, 311.
Ion Luca, 228.
Ion Mardari pitar, 482; *postelnicel, fiul preotului Mărdari din Huşi*, 541.
Ion Mera/Mira, 166.
Ion/Ioniţă Miclescu biv vel medelnicer, 235, 245, 246, 247.
Ion Mihăilă, 366, 449.
Ion Moaleş diacon, 235, 244, 245, 246, 247, 257.
Ion Moş, 53.
Ion Muntianu, 248.
Ion Nechita, 351.
Ion Neculce vel spătar, 146, 152, 153; *vornic*, 227.
Ion Negoiţi, răzeş di Pâhna, 337.
Ion Negrul, 303.
Ion, nepot Ghibanului, 164.
Ion Niagu din Budeşti, 192.
Ion Nichifor, 437.
Ion Olan, 294.
Ion Pardos, 429.
Ion Păladi vel vistiernic, 144, 145.
Ion Parthene din târgul Soroca, 291.
Ion Pogor vel medelnicer, 146.
Ion Poluţă, feciorul lui Gavril, ţigan, 339.
Ion popa sin Antonichi, 145.
Ion popă, 160.
Ion, popă ot Cristeşti, 114.
Ion Poroşnicul, 385.
Ion Postolachi, 201, 202.
Ion, preotul de Popeşti, 68.
Ion protopop ot Vasluiu, 211, 212; *feciorul Dochiţii*, 219; *ot Glodeni*, 219.
Ion Opincă din Gugeşti, 49.
Ion Racleş, 135a.
Ion Racoviţă *vtori ceaşnic*, 35; *vel comis*, 47, 53; *ceaşnic*, 104; *paharnic*, 192.
Ion Roiul, 190, 489.
Ion Romaşcu/Romaşco armaşul, 177, 186.
Ion Rusul din Vaslui, 414.
Ion Safer, 404.
Ion Sava, 286.
Ion Săcuiun ot Rânzeşti, 240.
Ion Sălceanul ot Popeşti, 66, 68.
Ion Săpoi, 337.
Ion Scahie, 6.
Ion Scântei ot Căţăleşti, 65.
Ion Scroboneţ, 82.
Ion sin Căzăcescu, 22.
Ion sin lui Alecsandru Bănaga, 349.
Ion sin Lupul ţigan, 237.
Ion sin Matei Burghelii ot Orzăşti, 183.
Ion sin Toadir Păladie al doilea postelnic, 85, 120, 123; *vel sulger*, 133; *vel spătar*, 156, 158, 162, 182, 183; *Ion Păladi*, 95.
Ion snă Clipice ot Costeşti, 71.
Ion snă Gangur, 80.
Ion Soari, 441.

Ion Solomon din Huși, ținutul Tutova, tatăl lui Brăescu popa, 179.
Ion stolnicul, 489.
Ion Streche ot Mânjăști, 503; *preot*, 503.
Ion sulger, 429.
Ion Sturdzea, biv vel jitnicer, 129; vel sărdar, 144; *vel stolni*c, 146; *răposatul biv vel vornic*, 218; *treti logofet*, 227; *hatman*, 265.
Ion, tatăl lui Nicolaiu, 212.
Ion Teletin, 627.
Ion Tighece/Tigheci, 357, 449.
Ionu Trileț, 320.
Ion Tufă, preot, 331.
Ion țigan, 218, 334; *sin Pavăl*, 400; *sin Năstăsie*, 400.
Ion țigan, fecior lui Ion Ciogolea și Mărica, 237.
Ion Vacă, răzeș din neamul Gâdieștilor, 488.
Ion Vărnav, 118.
Ion Vintilă, 5.
Ion Vlase postelnic, 486.
Ion Volcenschi, fratele lui Toader, 207.
Ion Zaharia, 575, 599.
Ion zet Alisandrie, 212.
Ion zet Bostaca, 330.
Ion zet popa Sămeon ot Porcișeni, 575.
Ion/Ioniță Zorilă aprodul, 200a, 204, 383.
Ionaș, popa, 16.
Ionașc, fiul lui Căpățînă din Vicoleni, 25.
Ionașc Flore, 456.
Ionașc Prichip, 8.
Ionașco, 358.
Ionașco Anghel, 136.
Ionașco armașul, 58, 71.
Ionașco Balșe biv pârcălab, 42.
Ionașco Bilici, 46.
Ionașco Căpățînă vătavul de târg, 47.
Ionașco *căpitanul*, 236; *ot Dumbrăveni*, 236.
Ionașco căpitanul ot Vaslui, 65.
Ionașco chihaia ot Ghermănești, 13, 15, 28.
Ionașco clucerul, 88.
Ionașco Colța, socrul lui Fone, 213.
Ionașco Coșăscul, moșul cel bătrân, 229.
Ionașco diiacul, 55.
Ionașco din Vutcani, 12.
Ionașco, **Dumitru** ot Tămășeni, 373.
Ionașco Fâstâc, 325.
Ionașco, feciorul lui Costantin Porunbu, 60.
Ionașco, feciorul lui Gherman din Nicoreștii de Sus, 16.
Ionașco, feciorul lui Necoară, 371.
Ionașco, feciorul Știfăniei călugărița, 340.
Ionașco Flori de Sirbi, 256, 456.
Ionașco Mândru, 3.
Ionașco Nacul biv postelnic, 42.
Ionașco, nepotul lui Stoian, 7.
Ionașco ot Ciorăști, 13, 15.
Ionașco popa, 49.
Ionașco, popa de Micșenești, 92.
Ionașco popa din Gănești, 77.
Ionașco, popa din Nicorești, 16.
Ionașco/Ionașcu Scurtul, 133, 309.
Ionașco Scutariul, 39.
Ionașco sin lui Băltag, 276, 431.
Ionașco sin Bozăianul, 11.
Ionașco sin Popa ot Fălciu, 3.
Ionașco Sorea din târgul Huși, 49.
Ionașco șoltuz ot Vaslui, 5.
Ionașco, tatăl lui Miftodi și Răzmiriță, 102.
Ionașcu, puntea lui, 364, 383.
Ionașcu Băltag, bărbatul Grozavei, 489; *tatăl Anghelușei*, 490.
Ionașcu Cehan pitar, 192.
Ionașcu David din Văleni, 489.
Ionașcu Ifrim, 492.
Ionașcu Popențea, 489.
Ionașcu sin Adiul, 307.
Ionașcu sân Băltag, 431.
Ionașcu Țopa, fost armaș, 107.
Ionașco, unchiul lui Chirila cămărașul de jicniță, 21.
Ionașco Vitoltu din Hulpășeni, 22.
Ionașco vornic ot Mărișăști, 170.
Ionașco Vrabie *părcălab*, 213, 228, 551; *vornicul*, 214, 215, 250.
Ionașcu Aliuș, 227.
Ionașcu din Nicorești, 16.
Ionașcu Giurcan, 8.
Ionașcu Stroici, 36.
Ionașcu Șălariul de Susăni, 8.
Ionașcu ungurul, 431.
Ionașcu Zbanțu ot Viltotești, 190; 597.
Ionașcu Zupcul, 8; *șoltuz la Bârlad*, 489.
Ionășcu brat ego Neculai căpitanul din Zmeiani, 64.
Ionașcul Boziian, nepotul lui Doboș, 82.
Ionășcuțe, fiul lui Drăgan ot Zmeiani, 8.
Ionescu G., șeful Arhivei din Iași, 262, 543.
Ionică jupân, 564.
Ionichi, egumenul de la Mănăstirea Aron Vodă, 134.
Ionichii ieromonah Cogălnicianu, 321.
Ionichenti, dichiuL Mănăstirii Fâstâcii, 291.
Ionigă, nepot Andreicăi țigan, 147.
Ioniț, feciorul lui Toadir Huhule și al Tudoscăi, 227.
Ioniță Amagdig (?), 286.
Ioniță Bonteș, 400.
Ioniță Bujoran, mazil de Hulpășeni, 309; *fiul lui Constantin*, 309.
Ioniță Burchi/Burche medelnicer, 464, 486, 488, 543.
Ioniță Burghele, 341.
Ioniță Bușâlă, 495.
Ioniță Cantacuzino vel ban, 258; *vel spătar*, 271; *hatman*, 286, 311.
Ioniță Cantemir beizadea, 314.
Ioniță căpitan, cumnatul lui Costantin Jora sulger, 284.
Ioniță Cârcotă, mazil de Hulpășeni, 309.
Ioniță Cerchez biv vel pitar, 400.
Ioniță Chiriiac, 182; *vătav* (?), 453.
Ioniță Ciochină, 403, 404.
Ioniță Ciorneiu, 318.
Ioniță Codreanu, feciorul Catrinei Codreanu, 391; *șetrar*, 434.
Ioniță Codreanu, nepotul lui Vremi, 337.

Ioniță comisul, feciorul Aniței și al lui Ștefan Scărlet biv vel armaș, 489.
Ioniță Cotae, 503.
Ioniță Cuza *stolnic*, 313; *biv vel stolnic*, 298, 300, 302; *ispravnic al ținutului Vaslui*, 300.
Ioniță Fărâmă, ginerele lui Grigori Sârbu, călăraș, 232.
Ioniță, feciorul lui Bantăș, nepotul lui Salce ușeriul, 192.
Ioniță, feciorul lui Căciulă, 241.
Ioniță, feciorul lui Gligorie Cârcotă din Roșieci, 241.
Ioniță, feciorul lui Ianachie visternicul, 67.
Ioniță, feciorul lui Iftemie Bogze și al Dochiței din Giulești, ținutul Neamț, 211.
Ioniță, feciorul Măricăi și a lui David Zabanoschi, bărbierul din Bârlad, 128.
Ioniță, feciorul lui Tănas Buciumaș și al Nastasâei, 123.
Ioniță, feciorul lui Tănas Pitriul/Petru, 241.
Ioniță, feciorul Tudoscăi și a lui Toader Huhule, 222.
Ioniță, fiiastrul lui Ion Frimul, 385.
Ioniță, frate lui Căputaru, 330.
Ioniță, fratele lui Toadir din Roșiori, 241.
Ioniță Gârde ciohodar, 622.
Ioniță Ghervasie, 450.
Ioniță, ginerele lui Ștefan Pară, 525.
Ioniță Grama sin Pavel cămăraș, 268.
Ioniță Hăbășescul, 60.
Ioniță Hotineanu serdar, 643.
Ioniță Hușan, 341, 364.
Ioniță Iamandi șetrar, 230.
Ioniță Lăzanul, 335.
Ioniță Lungul, 437.
Ioniță Jăverdian polcov., 618.
Ioniță Macovei, 457.
Ioniță Macsânu, 433.
Ioniță Manoli, zapciu, 426.
Ioniță mazil, ficiorul lui Ioan biv iciciohodar, 298.
Ioniță/Ion Miclescul biv vel medelnicer, 235.
Ioniță Negre căpitan, 371; *sulger*, 434.
Ioniță Negruț mazil, 309, 330; *polcovnicel*, 618.
Ioniță Nohit, 357.
Ioniță Oajdea, 235, 244, 245, 247, 257.
Ioniță Palade spătar, 275; *vel vornic*, 364.
Ioniță Păsat, 599.
Ioniță Petre, 441.
Ioniță Pomană serdar, 456.
Ioniță Popa, 419, 464.
Ioniță popa, 341, 488.
Ioniță popa, din Drăguna, sora lui Ionașco Vrabii, 214.
Ioniță Popescu/Popăscu, fiul lui Ștafan Popăscu, vornic de poartă, 492.
Ioniță Precopi, 371.
Ioniță, preot din Oțăleni.
Ioniță Romașcu, 600, 614.
Ioniță Roșca, fratele lui Simion, 42.
Ioniță Sârbul, 258.
Ioniță Sârbușcă, nepotu Nacului, 330.
Ioniță sin Bejul ot Rugineni, 60.
Ioniță sin Ciurlin, 80.
Ioniță sin Iftimi Silitră, 601.
Ioniță sin Iordachi Muréiu, 284.
Ioniță sin Necoară, 80.
Ioniță sin popa Simeon din Huși, 515.
Ioniță Sion sin lui Andrii Sion din Coșăști, 221.
Ioniță Stamatin, 340.
Ioniță Sturdza vel vornic de Țara de Jos, 271.
Ioniță Suflet, 313.
Ioniță șetrar, 125.
Ioniță Timircan, 357; *căpitan*, 358, 362, 380; *căpitan de mazili*, 597.
Ioniță Țarălungă vătav, 413.
Ioniță Vasâliu din Deleni, 668, 670.
Ioniță vel paharnic, 271.
Ioniță Venițiianu serdar, căsătorit cu Profirița, fata lui Ioniță Burchi medelnicer, 543.
Ioniță zăt Trohin, 407, 410, 414.
Ioniță Vidinarul zăt Toadir, 330.
Ioniți Airimii, 470.
Ioniți Băgi/Băge, a scris, 556, 563.
Ioniți Botezatu căpitan din târgul Huși, 445.
Ioniți Buzăscu, 320.
Ioniți Buzincu, 333.
Ioniți Ciocârlan, 304.
Ioniți Ciolpan, 305.
Ioniți Codrianu vameș, 362; *biv vel vamiș*, 366.
Ioniți erei, 312.
Ioniți, fecior lui Ștefăniță Scărlet biv vel armaș, 195.
Ioniți, *feciorul lui Angheluți*; feciorul vitregului Necolaiu Romașcu, 360.
Ioniți Hușanul sin Toader Hușanu, 310; *fratele Catrinii Mircioae*, 436.
Ioniți Miclescul ban, 571.
Ioniți Novac, 317; *vornic ot Cârja*, 326.
Ioniți Pascal, 442, 462.
Ioniți Pavăl, 304.
Ioniți Răzmeriță, 577.
Ioniți sân Pavăl, 304.
Ioniți Sturdza căminar, 434.
Ioniți Șoropul, 227.
Ioniți țigan, 147.
Ioniți Țoș, ginerele Măricăi și a lui David Zabanoschi, bărbierul din Bârlad, 128.
Ioniți Țuvril, 331.
Ioniți Vidră postelnicel, 345.
Ioniți Zbanțu, 358.
Ioniuchi stegar, 599.
Iopul, brat lui Scarlet, 8.
Iorașco, 65.
Iorașcu din Cociuba, 8.
Iordache (…), 422.
Iordache, a scris, 555.
Iordache Balș vel vornic al Țării de Sus, 258; *biv vel vistiernic*, 389, 451; *spătar*, 565.
Iordache Bălăsache vel căminar, 258.
Iordache Bou, 419.
Iordache Cantacuzino vel logofet, 489; *hatman*, 510.
Iordache Carp spatar, 463.
Iordache Catargiu comis, 403, 404; *postelnic*, 511; *vornic*, 602; *vel vornic*, 547; *vistiernic*, 597, 610.
Iordache Cazimir căminar, 565.

Iordache Costache vel stolnic, 258; *biv vel vistiernic*, 307; *răposatul paharnic,* 465.
Iordache Costandin biv vel jicnicer, 223.
Iordache, din Drăguna, sora lui Ionașco Vrabii, 214.
Iordache, fratele lui Toader Poalelungi, popa, 371.
Iordache/Iordachi Gheuca biv vel medelnicer, 319, 370.
Iordache Hrisosculeo/Hrisosculis vel comis, 258; *vel vistiernic*, 307.
Iordache Isar serdar, 512, 519, 531, 534, 557.
Iordache Miclescu medelnicer, bărbatul Măriuței, 379, 443; *biv vel medelnicer*, 382; *căminar*, 489.
Iordache Negre (?) post., 474.
Iordache Negru, 469.
Iordache Oruna, 447.
Iordache Roiul, 493.
Iordache Roset vistiernic, 451, 611; *vornic*, 458, 538.
Iordache Rună, 447.
Iordache treti logofăt, 407.
Iordache vel logofăt, 304.
Iordache, vornicul din Pâhnești, 192.
Iordachi, 487.
Iordachi Balș vel vistiernic, 369.
Iordachi Bădros, 320, 325, 355, 602.
Iordachi *biv vistiernic*, 36; *vel postelnic*, 223*; biv vel paharnic*, 326; *biv vel medelnicer*, 330.
Iordachi Br(…), 505.
Iordachi Canano *biv vel medelnicer*, 347; *ispravnicul ținutului Tutova*, 347.
Iordachi Canta logofăt, 37, 485; treti spătar, 143, 146; 156; *biv vel logofet*, 451.
Iordachi Cantacuzino, *vel vistiernic*, 177; *logofet*, 496; *vel logofet*, 223, 226, 235, 237; *vel vornic*, 227.
Iordachi Catargiu vistiernic, 597.
Iordachi Cerchez, feciorul lui Costachi, 438.
Iordachi Cerchez, feciorul lui Neculai, 438.
Iordachi Cerchez șetrar, 438.
Iordachi Costachi, 510; *vornic*, 582, 585, 679.
Iordachi Costachi *vel clucer*, 177, 203; *biv vel jicnicer*, 208; *biv vel medelnicer*, 249, 250; *paharnic*, 326, 363, 488, 492; *vel medelnicer*, 489; *biv vel paharnic*, 489; *răposatul paharnic*, 493; *fiul lui Gheorghi Costachi*, 597.
Iordachi Darii paharnic, 341.
Iordachi dascălu, 234.
Iordachi diac, 316.
Iordachi din Mircești, 385.
Iordachi Donici sovetnic, 532.
Iordachi Drăghici vel vornic, 611.
Iordachi Filipescu spătar, 457a
Iordachi Furne, 304.
Iordachi Ghica vel vornic, 547.
Iordachi Iamandi stolnic, 370.
Iordachi, Iurașcu pitar, 427, 430.
Iordachi Lambrino *ban*, 203, 597; *paharnic*, 330, 340, 374, 393, 529; *biv vel paharnic*, 304, 361, 371, 373; *ispravnic ținutului Fălciu*, 344, 346, 397; *biv vel stolnic*, 346; *biv vel ban*, 441, 442, 496; *răposat*, 462.
Iordachi Lozonschi, paharnic, 37.
Iordachi Lupul stolnic, 194.
Iordachi Munteanu, 557.
Iordachi Muréiu, 284.
Iordachi medelnicer, 336.
Iordachi Narghilemu (?) căminar, 575.
Iordachi, nepotul și finul lui Gheorghi Costachi, 597.
Iordachi Paiul, 304.
Iordachi Parșov, 597.
Iordachi Patrichi ot Cârja, 326.
Iordachi Poronbui, 526.
Iordachi Putic ot Cârja, 240.
Iordachi Râșcanu, caminar, 326, 488.
Iordachi Roset paharnic, ispravnic, 424.
Iordachi Rosăt vornic, 292, 293; *Rusăt vel vornic*, 544.
Iordachi Ruset/Roset *vel vistiernic*, 94, 95, 138, 274, 435; *vel dvornic Dolnei Zemli*, 142, 143, 144, 146; *ginerele lui Neculai Racoviță*, 192, 193; *vel vornic al Țării de Sus*, 196.
Iordachi sin Abăza Corui, 77.
Iordachi sin Zaharie, vătav ot Mircești, 385.
Iordachi, Toderașco, vel spătar, 13, 15, 35.
Iordachi Todori sulger, 148.
Iordachi Țurcanu din Vaslui, 324, 328.
Iordachi Vartholomei serdar, sovetnic, 546.
Iordachi vistiernicul, 129.
Iordachi Zorilă postelnicel, 509.
Iordachie armașul, 45.
Iordachie bulibaș ot Huș, 115a, 130.
Iordachie vel vistier, 9.
Iorest Alcazi monah, 278.
Iorest Dan/Danul, dichiul de Episcopiei Hușilor, 376, 380, 408, 597, 602.
Iorest, Episcop Rădăuților, 306.
Iorest Movilă, egumenul și ctitorul Mănăstirii Adam, 272.
Iorga Burghelea biv vel armaș, fratele lui Cărăcaș și Manta, 174, 331.
Iorga Caisănu, 303.
Iorga medelnicer, socrul socrului căminarului Ioniți Sturdza, 434.
Iorga, preot din Soholeț, 253.
Iorga ot Horjești, 13, 15.
Iorga, **Tătar** gelepul, 200a, 276, 358, 374, 383.
Iorga vameșul, 67.
Iorga vel postelnic, 120.
Iorgul, 8.
Iorguliasă, **Rubina**, 154.
Iosep de Crăsnășeni, 73.
Iosif (Iosef) Braun, *inginer*, 597.
Iosif monah ot Fâstâci, 229, 589.
Iosip sin Huidiuman, 96.
Iov, 504.
Ioviță ot Toncani, 60.
Iovul, feciorul Anei, 214, 215; 228.
Iovvul ot Cârja, 240.
Ipate călugărul ot Mogoșești, 88.
Ipăta (?), **Nicoară**, 91.
Ipifanie – a scris, 65.
Ipsilanti, 475.
Ipsilanti, Constantin Alexandru voievod, 441, 442, 489.

Ipsilanti, **Alexandru Ioan** voievod, 387, 389, 390, 391, 396.
Irimia căpitan ot Huși, 337.
Irimia din Nicorești, 16.
Irimia din Spineni, 164.
Irimia, feciorul lui Gheorghi și Aftiniia, 82.
Irimia Pârjă țigan, 339.
Irimia Porcea, 82.
Irimia, soțul Avrămiei, 62, 90.
Irimia, tatăl lui Vasilii Zghera cimpoeșul, 82.
Irimie, bătrân, 486; *mahalagiu* din Huși, 612.
Irimiia, 8.
Irimiia Balmuș, 486.
Irimiia Chirilă, 191.
Irimiia din Potropopești, 48.
Irimiia, feciorul Gheorghie și Aftamiia, 82.
Irimincea/Irimicea/ Erimicea, dvornic de poartă, 47, 48, 49.
Irina, 73.
Irina, fata lui Enăchiuță vtori vistiernic, 220.
Irina, fata lui Iurașco, 238, 345.
Irina, fata lui Toader Marmure, 236.
Irina, femeia lui Ignat, 517.
Irina, femeia lui Neculai Grecul, 118.
Irina, jupâneasa Ghenii/Ghinii pârcălabul, 91, 112.
Irina, mama Aftiniei, 429.
Irina, mama lui Andonii, 294.
Irina, mama Mariei, soacra lui Savin Stăncuță din Tăbăcești, 556.
Irina, mama Mării, 385.
Irina, mama Ursului fost aprod, 9.
Irina, mama lui Vasile Corlat, 374, 431.
Irina, sora Anisiei, 511.
Irodia, femeia lui Răzmeriță Adam, 336, 352.
Isac aprod, 77.
Isac, bărbatul Gafiei, 491.
Isac Cocoli de Viltotești, 180.
Isac, feciorul Gahii, nepotul Cozmei, 114.
Isac, feciorul Turcului de Spineni, 67.
Isac, nipot lui Bosâioc, 241.
Isaia arhimandrit, 617, 662.
Isaie călugărul ot mănăstire Stratului, 60.
Isaiia ieromonah ot Pângărați, 236.
Isar, Grigori, 307.
Isar, Iordache serdar, 512, 519, 531, 534, 557.
Isar vătav, 42, 43.
Isăroaia, 195.
Isăroaia, **Anghelușa,** 307.
Istatii, 211.
Istrate Ciobanu, 328.
Istrate sin Simion Bănaga, 349.
Istrati din Nicoreștii de sus, 82.
Istrati, duhovovnicul Măricuței Gheuca, 8.
Istratie, 11.
Istratie Dubău, 74.
Istratie Dumnezeu, 177.
Istratie, feciorul lui Mirăuță și a Catrinei, 41.
Istratie, feciorul Cărsătei ot Nicoreștii de Sus, 16.
Istratie Gonga ot Podeni, 106.
Istratie ot Frénciuci, 11.
Istratie popa, 127.
Istratie snă Vraabie ot Ciorăști, 87.
Iucșescu din Oțeleni, 194.
Iuda, 44, 146, 150, 152, 252, 354.
Iuga, Dimitrachi serdar, 622.
Iuleică, 474.
Iulian Apostatul, împărat roman, 146.

Iurașco de Hodoreni, 236, 238.
Iurașco Bostaca, 330.
Iurașco, Sandul, 330.
Iurașco, socrul lui Sandul, 330.
Iurașco, tatăl Irinii, 238.
Iurașcu de la ținutul Vaslui, 345.
Iurașcu Iordachi pitar, 427, 430.
Iurașcu ot Tătărăni, 73.
Iurcu logofăt, 517.
Iurista, nepoata Mierăi, 166, 364.
Iustina țiganca, 237.
Iuviță sin Elisafta, 61.
Ivan arman, 117.
Ivan, 6, 379; *din Grozești, ținutul Fălciu*, 100.
Ivan, bătrân în Grozești pe Elan, 94.
Ivan din Grozești, 31a.
Ivan Marcovici Harting, general, guvernator civil interimar și military al Basarabiei 602.
Ivan zet Vântul din Bârlad, 106.
Ivașco sulger, 340.
Ivașcu Cărjău, 36.
Ivăneștii, nepoții lui Nistor, 185.
Ivloghii/Evloghie, Ghiorghii, 357.
Ivul Mândrul, 227.
Izmană, Costantin, 221.
Jalobă, gârla lui, 456.
Jămbuleasă, Mărie, 429.
Jăverdean, Ichim, 430.
Jăverdian, Ioniță polcov., 618.
Jâpiu, Andrii, 345.
Jâpiu, Grigoraș, 345.
Jâpiu, Vasâle, 345.
Jepul, Necula, 66.
Jeverdean, Costantin, 493.
Jeverdean, Gheorghie, 489, 492.
Jigălie, Anbrohii, 79.
Jiian căpitan, 76.
Jiianul, Pavăl, ficiorul lui Maftii, 219.
Jora, Anița jicnicereasa, 489, 492.
Jora, Antohie, *tatăl lui Ion*, 421.
Jora, Antiohie, *cămăraș*, 490; *vel cămăraș*, 491; *fost cămăraș*, 83; *vel armaș*, 92; *vel paharnic*, 120; *logofet, 489, 492*; *vel logofet*, 142, 143, 144; *hatman și pârcălab de Suceava*, 146, 152, 153; *logofet*, 496; *vel logofet*, 156, 190, 204, 291, 294, 493.
Jora, Antohi, sulger, 334, 335.
Jora, Costantin sulger, 284.
Jora, Costandin, fratele lui Toader Jora vel șetrar, 210; *sulger*, 320.
Jora, feciorul lui Gligore de Gârcini, 236.
Jora, Gavril, fratele Todosiicăi, 334.
Jora, Ilinca, 489, 492,

Jora, Ioan, 185, 398; *spătar*, 294, 496, 511; *postelnic*, 415; *biv vel paharnic*, 476; *postelnic*, 514; *fiul lui Antohie*, 421.
Jora, Ioan, *pitar*, 531; *postelnic*, 537, 597, 613; *biv vel spătar*, 550; *spătar*, 567, 569; *biv vel postelnic*, 580.
Jora, Manolache jicnicer, 496; *biv vel jicnicer*, 294; *postelnic*, 493; *fiul stolnicesei Ilinca și al lui Neculai Jora biv vel stolnic*, 489, 492, 493.
Jora, Neculache/Neculai, fiul jicniceresei Anița, 492.
Jora, Neculai, fiul logofătului Antiohie Jora, 496.
Jora, Neculai/Necolaiu biv vel medelnicer, 200a, 203, 358, 383, 496; *vtori logofet*, 227; *biv vel stolnic*, 489, 493.
Jora, Toader, 191; *vel șetrar*, 210; *biv vel stolnic*, 232, 234; *Toderașco*, 255; *pitar*, 417, 428; *ban*, 445.
Jora, **Toader**, staroste de Putna, 77.
Jora, Toderașcu, 335.
Jora, **Tudosiica**, 52, 83, 94, 294, 334, 491.
Jora vel logofăt, 448.
Jorăști, 496.
Joroae, 82.
Joseph frater, 261.
Juncul/Giuncul, Toader, 212.
Juncul/Giuncul, Sandul, 212.
Juverdeanu, Grigori dascăl, 147.
Juverdan, preot la Biserica domnească din Vaslui, 182.
Juverdeanu preot, 147.
Juverdenești, 376.
Juverdian, Gavriil, 376.
Kan Mârza, 403.
Kogălniceanu căminar, 571.
Ladie Furcel vătăman, 66.
Lambrino, Costache, ginerele stolnicului Vasile Potlog, 503a; *serdar*, 508, 511.
Lambrino, Costandin paharnic, 374, 383; biv vel paharnic, 304, 361; *comis*, 529.
Lambrino, Enachi, fiul banului Iordachi, 462.
Lambrino, **Gavril** biv vătav di stolnicei, 200; *paharnic*, 208, 529.
Lambrino, Lațcarache, 529.
Lambrino, **Ilinca,** *păhărniceasa răposatului Costantin paharnicul*, 149, 151, 374, 383; *mama lui Gavril Lambrino paharnic*, 208.
Lambrino, Iordachi *ban*, 203, 597; *paharnic*, 330, 340, 374, 393, 529; *biv vel paharnic*, 304, 361, 371, 373; *ispravnic ținutului Fălciu*, 344, 346, 397; *biv vel stolnic*, 346; *biv vel ban*, 441, 442, 496; *răposat*, 462.
Lambrino, **T.,** 408.
Lambrino, **Toader** marele medelnicer, 159; *medelnicer*, 235; *paharnic*, 257; *răposa*t, 244, 245, 246.
Larciu, Neculaiu, 382.
Lascarache Mihalache comis, 321; *căminar*, 456.
Lascarachi Sturdza spătar, 523.
Lascarache *vel comis*, 223, 226; *vel vornic*, 348.
Lascăr Roset treti logofet, 298, 302.
Lata, Iancul căpitanul di Hănțăști, 79.
Lavric, tatăl lui Vasâlachi, 80.
Lazar din Nicorești, 16.
Lazarovici, **Pavăl**, sudit austriac, 634, 645.
Lazăr căpitan, 157.
Lazăr, Ioan căpitan ot Bârlad, 593.
Lazăr, Ion ot Folești, 349.
Lazor Buznea/Buzne, 161, 206.
Lazor căpitan, 227.
Lazor Ciubotaru, 349.
Lazor, fratele lui Toader și a Vaschii, 333.
Lazor, ginerele Burghelii, 28.
Lazor Moșuleț, 53, 69, 90.
Lazor, nepotul lui Mihail Horja, 282, 283, 297.
Lazăr Poronboci, 526.
Lavrentie, *episcopul Rădăuților*, 120, 306; *episcop Romanului*, 142, 143, 144, 146, 150.
Lazor, bărbatul Nastasiiei, 122.
Lăbușco de Spineni, 67.
Lăscărache Rosăt vel comis, 307.
Lăzana, femeia lui Ion, feciorul lui Albotă, 90.
Lăzanul, Ioniță, 335.
Leahul din Nicorești de Sus, 16.
Leca, 42.
Lefter, Gheorghii ot Cârja, 326.
Lefter, ispravnic podului de la Răbâia, 191.
Lefter, Meletie *episcop de Huși*, 457, 459, 460, 475, 501, 525, 629, 630; *episcop de Roman*, 604, 619, 629, 630.
Lefter, Neculaiu, 456.
Lefter ot Cârja, 240.
Lefter ot Cozmești, 177.
Lefter pârcălabul, 96.
Lefter Strătilă, 256, 326.
Leiba jidov orândar din satul Urlați, 452.
Lenghe, Lupul, 446; *țigan*, 446.
Leon Gheucă mitropolit, 377, 378, 388.
Leondari, **Costandin** sulger, 248, 336, 352, 547, 548, 602.
Leonti, bărbatul Saftei, 250.
Leontiasă, 236.
Lepădat din Rânzești, 20.
Lepădatul, Agapii, 350, 351.
Lețcaia, casa lui, 440.
Leuștean, Maftei, 407, 410.
Liahu, Mihălachi, 601.
Liga, **Gheorghii** paharnic, 625, 626.
Liga, Ioan căminar, 456.
Linovici, Costachi, 480.
Lipa, agent consular, 675.
Lipitorești, 67.
Litic, Const., 183.
Litră, Ion căpitanu sin Athanasii călugăriță, 311.
Livendidis, **Gheorghi** dragoman, 602.
Loghin, 248; *bătrân în Mircești*, 385.
Loghin, Toader postelnicul, 88.
Loghina, fata lui Dumitrașcu Brumă, 82.
Loghina, fiica Savei de Bălănești, 69, 90.
Lohănaș, bătrân, 100.
Lohănășița, 100.
Lontie Turcul, 236.
Lontiiasă/Leontiasă din Hodoreni, 236.
Lotie Pojar, 186.
Lozana, Ifrim, 488.

Lozonschi/ Lozenschiie, fiul Mariei și a lui Apostol Durac mare medelnicer, 53, 138, 364.
Lozonschi, Iordachi, paharnic, 37.
Luca, 81, 440b.
Luca, **Adam** *paharnicul*, 151; *sluger*, 597.
Luca Bandovici, 192.
Luca, Costachi, 483.
Luca, Gavril biv căpitan, 597.
Luca, Ion, 228.
Luca, **Mihalache** spătar, 444.
Luca ot Vaslui, 316.
Luca, Ștefan vtorii visternic, 142, 143, 144, 146, 147, 404; *spătar*, 135a, 524.
Luca, tatăl lui Ion, 228.
Luca, Toma comis, 548.
Luca, Toma stolnic, 388, 391, 402, 403, 404, 507, 510, 582; *spătar, fiul lui Ștefan Luca*, 524.
Luca vistiernic, 237.
Luchian, martor, 72.
Luchiiana, femeia lui Dumitru Panovschie, 100.
Luchița, 486.
Luculești, 388.
Luică, Ghiorghiță, 308.
Luică, Miron, 308.
Luică, Vasâle, 308.
Luncănița, 125.
Lungul armașul, 85, 236.
Lungul, Ioniță, 437.
Lungulești, neam, 437.
Lupa, 523.
Lupa, fata lui Lupan, 341.
Lupa, femeia lui Tănasii Porușnicul, fata Păscălinei, nepotul lui Postolachi Bujoranul și al Aniței, 229.
Lupa, sora lui Ioan Cârjă, 496.
Lupan, 341, 489.
Lupan, strămoșul lui Ioniță Hușan, 364.
Lupan Costachi, 80.
Lupan, Ghiorghiță, 345.
Lupan, Neculai, 166.
Lupan, tatăl Tofanei călugărița, 489.
Lupan, Theodosie, 166.
Lupașco, Bogdan agă, 76.
Lupașco Buhuș *vel șătrar*, 35, 45; *vel ceașnic*, 47.
Lupașco, feciorul lui Iftimie din Călimănești, 137.
Lupașco, Manolache, 420; *căpitan*, 437.
Lupașco, protopop ot bisérica gospod, 229.
Lupașcu, Mihalache postelnicel, 509.
Lupănești, 207, 341.
Lupeias, bătrân din Gugești, 48.
Lupeias din Gugești, 48.
Lupșe, **Toader** ot Suleni (Duda), 13, 15.
Lupa de Spineni, 67.
Lupu, 232, 503; *diacon*, 447.
Lupu, **Balș**, 574.
Lupu Bl(...), 474.
Lupu Coroi căpitan, ginerile lui Apostul pitar, 352.
Lupu Costachi postelnic, 502.
Lupu, feciorul lui Iliie Odăbaicul cazălul din Jigoreni, 450.
Lupu, feciorul Sârbului, 63.
Lupu jicnicer, casele de pe valea Pâhneștilor, 274.
Lupu, **Rășcanu,** fratele lui Mihai, 368.
Lupu, Ștefan/Ștefăniță voievod, 23, 26, 26a, 27, 194, 283, 297, 333, 597.
Lupu, Vasile, voievod, 1, 2, 6, 7, 9a, 10, 13, 15, 20, 21, 26, 26a, 27, 29, 32, 36, 41a, 59, 77, 105, 116, 134, 140, 157, 170, 177, 192, 211, 216, 223, 227, 256, 297, 313, 346, 348, 374, 383, 431, 465, 503, 517, 547, 548, 597.
Lupu Timotin, 135a.
Lupul, 326.
Lupul Balș vel vornic, 265, 279, 292, 293, 448, 451; *de Țara de Jos*, 266, 268; *logofăt*, 314; *vornic*, 458, 499; *vel logofet*, 547.
Lupul Boda staroste, 286.
Lupul Bogdan, *hatman*, 92, 172; *fost hatman*, 137; *vel vorni*c, 141; *vel dvornic Vișnei Zemli*, 142, 143, 144.
Lupul, brat lui Costandin, 330.
Lupul Bujoranu, 216; *medelnicer*, 273.
Lupul Butnarul ot Laza zet Ștefan Chiricului, 330.
Lupul căpitan, 209, 307.
Lupul Cârpitul, 43.
Lupul Chirica, 330.
Lupul Cioban, 331.
Lupul Ciorneiu, 330.
Lupul Codreanul/Codrian cel bătrân, tatăl lui Dediul vel armaș, 234.
Lupul Cociorvă, 223.
Lupul Costachi *vtori sulger*, 83; *vel medelnicer*, 97, 489; *hatman i părcălab Suceavschi*, 142, 143, 144, 146; *vornic*, 449, 547; *vel vornic*, 152, 153, 162, 199, 200a, 344, 358, 373, 374, 383, 511; *stolnic*, 248; *vătav za pah.*, 255; *jicnicer*, 282, 297; *biv vel paharnic*, 285; *biv vel ban*, 290, 303; *vel spătar*, 357, 431; *biv vel spătar*, 139b, *vistiernic*, 511.
Lupul, cumnat lui Toader și Costandin Chiricuță, zet Chiricuță, 454.
Lupul Cumpănici, 248.
Lupul din Nicorești, 16.
Lupul Duracul, 305.
Lupul erei, 137.
Lupul, feciorul Alecsandrii, 236.
Lupul, feciorul Anei, 214, 215.
Lupul, feciorul lui Cărsti căminar, 348.
Lupul, feciorul lui Enăchiuță vtori vistiernic, 220.
Lupul, feciorul lui Lazar din Niocrești, 16.
Lupul, fecior lui Toader Banul, 248.
Lupul, fecior Stratului Vântul din Bârlad, 106.
Lupul Gheuca treti logofet, 177.
Lupul Ghiluș, 440b.
Lupul Hermeziu diac de Divan, 139b.
Lupul Hotnog ot Scoposăni, 231; *hotarnic*, 274.
Lupul Huzum, 621.
Lupul, Iordachi, stolnic, 194.
Lupul Lenghe, 446; *țigan*, 446.
Lupului Macovei, 457.
Lupul Naste, 263.
Lupul ot Tălpălăești, 236.
Lupul Perdon, 676.
Lupul Pleș, 429.
Lupul Poghircu cel bătrân, 335.

Lupul popa ot Călimăneaști, 77.
Lupul popa ot Mărișești, 77.
Lupul popa, tatăl lui Vasili, 430.
Lupul Porcescul, 211, 212.
Lupul Poruțchie, vel căpitan, 196.
Lupul Postolachi din Mânzați, 621.
Lupul Pozoli căpitan, 533.
Lupul Prăjăscul, *biv clucer*, 134, 140.
Lupul Romila, nepot lui Iurașco, 330.
Lupul Roset medelnicer, 485.
Lupul Săroiul, 430.
Lupul sin Ghicol, 284.
Lupul sin Oae, 303.
Lupușorul, 440b.
Romila sin Vasâlachi Romila, 305.
Lupul de la Sfeti Dimitrie, 234.
Lupul Tije biv vel vistiernic, 146.
Lupul Timircan, 333.
Lupul treti logofăt, 162.
Lupul Țaul, 263.
Lupul Țică, 234.
Lupul țigan, 237; 241.
Lupul vameșul, ficiorul Iancului, 489.
Lupul Verga armaș, 228; *biv vel armaș*, 551.
Lupul vel vornic, 185.
Lupul vornicul, 276.
Lupul vistiernic, 138.
Lutre Naste, 263.
Luța, Antohi, a scris, 201.
Luți, Antiohie vornic de poartă, 201, 303, 304, 305, 308, 326, 449, 465, 488, 502.
Luți, cumnatul diaconului Scărlat, 396.
M. condicar, 430, 432, 441, 442, 448.
M. Corne serdar, 645.
M. Dimitriu, 103.
Macovei, Costandin, 457.
Macovei, Ioniță, 457.
Macovei, Lupul, 457.
Macovei, Năstase, 457.
Macovei popa, 31a.
Macovei ot Ciorăști, 13, 15.
Macovei, tatăl Petrii celui bătrân, 23.
Macovei, Toader, 457.
Macoveiu, nepot Cozmii și Vărvarii, 227.
Macaria, 90.
Macarie ieromonah ot Silișteni, 89.
Macarie monah (Manolache, vornic de poartă), 229.
Macarie monah, 584.
Macarie popa, 89.
Macarie proin igumen, 305.
Macarie protosinghel, 232.
Macrina, fata lui Panoschii/Panovschie din Grozești, 95, 100.
Macrina, femeia lui Tănasie vătavul, 63.
Macsăn, feciorul lui Ionașcul Boziian, nepotul lui Doboș, 82.
Macsân, tatăl lui Pricopie, 303.
Macsânu, Ioniță, 433.
Macsin, feciorul Niagului din Măzărești, 82.
Maftei, 236; *diacon ot Schitul Orgoești*, 659.
Maftei din Popi, 102.
Maftei, feciorul lui Ignat și Irina, 517.
Maftei Leuștean, 407, 410.
Maftei, nepotul Antimiei, femeia Petricăi, 313.
Maftei, Ștefan, 138.
Mafteiu, nepot Călinii, 6.
Mafteiu/Maftei Roșca, 37, 90, 434.
Maftii, tatăl lui Pavăl Jiianul, 219.
Maftoae, 77.
Magadalina, fiica lui Ion Ciolpan, nepoata Ghenghii logofătului, 278.
Maha (?) Cerchez, feciorul lui Neculai, 438.
Malaha, 368.
Malahie, fata lui Romașci, 198a.
Malcoci sirbul, 78, 320.
Mama, 24.
Manea, Costandin, 376.
Manciul, 276; *fiul lui Stoica din Urdești*, 374, 383.
Manciu, tatăl lui Barsu, 374, 383.
Mandrea, **Gavril** din Bârlad, 106, 128.
Mane, nepot Covăsâi Neculei, 357.
Mania, 325.
Manole, 493.
Manole Chebac, ruptaș din Hoceni, 403.
Manole, Costandin, 194.
Manolesc, neam, 596.
Manoli Furculiți polcovnic, 399.
Manoli, Ioniță, zapciu, 426.
Manoilă, feciorul Rubinei Iorguliasă, 15.
Manolache Bogdan biv vel paharnic, fiul lui Ioan Bogdan biv vel logofăt, 307.
Manolache comis, 167a.
Manolache Costache vel stolnic, 196, 307; *vel vornic*, 228; *vel vornic al Țării de Jos*, 258; *logofet*, 348, 370; *vel logofăt*, 271, 298, 307, 364; *biv vel logofet*, 292, 293; *vel vornic*, 408; *răposatul logofet*, 465, 511.
Manolache Costin, 405.
Manolache Dimache vel vornic, 451, 523.
Manolache Geanet vel spătar, 307.
Manolache Jora jicnicer, 496; *biv vel jicnicer*, 294; *postelnic*, 493; *fiul stolnicesei Ilinca și al lui Neculai Jora biv vel stolnic*, 489, 492, 493.
Manolache Lupașco, 420; *căpitan*, 437.
Manolache Miclescu, *răposatul paharnic*, 538, 544, 545, 646, 648.
Manolache Radu biv vel sărdar, 505, 506.
Manolache (Macarie monah), vornic de poartă 229.
Manolachi (…) agă, 248.
Manolachi, **Andrei** vornic ot Turbătești, 229.
Manolachi Bogos, 305, 358, 373, 374, 383.
Manolachi Conachi biv vel stolnic, ispravnicul ținutului Tecuci, 342; *vel vornic*, 597.
Manolachi Ruset vel postelnic, 142, 143, 144.
Manolachi protopop, 330.
Manolachi, **Tudorachi**, 658, 666, 667, 670, 673.
Manolachi țigan herar, 495.
Manole ot Toderești, 42.
Manta Burghelea, fratele lui Cărăcaș și Iorga, 174.
Manthos Dimitriu, 419.
Mara, fata lui Stoica, 374.

Maranda, ţiganca, fata lui Ion Ciogolea şi Mărica, 237.
Mardari Ion, pitar, 482; postelnicel, fiul preotului Mărdari din Huşi, 541.
Manul, bătrân din moşia Bodescul, 493.
Manulachi Bogos, 305, 358.
Manulachi Costen/Costin, 474.
Marchevici polcovnic, 661.
Marco, feciorul Anghenii, fata lui Marmure din Mărmureni, 236.
Marco, Toadir diacon, 396.
Marcu Băge din Tăbăceşti, 429.
Marcu, bărbatul Chiranei, 192.
Marcu, evreu din Huşi, 577.
Marcu, feciorul lui Dămiian, 192.
Marcu jâdov ot Botoşani, 565.
Marcu sirbul, fratele lui Malcoci, 78.
Marcu, tatăl lui Sandul din Huşi, 513.
Marcu, Toader, 305.
Marcul, martor, 349.
Mardare ig., 61.
Mardari, 102.
Mardari, Ion pitar ot Huşi, 482..
Mardarie, feciorul lui Ionaşcu Ifrim.
Maren ot Băcani, 22.
Margine, Gavril, 177.
Margini, Darii, 459.
Margini,Trifan, 459, 460.
Maria, 557.
Maria, din neamul lui Vrabie 214.
Maria din Stuhuleţ, femeia lui Eoniţii/Ioniţă, 520.
Maria, fata Catrinii, 214.
Maria, fata Frătiţăi, fost armaş, 124.
Maria, fiica Ioanei şi a lui Costantin Cheorpecul, 495.
Maria, fata Irinei din Tăbăceşti, 556.
Maria, fata lui Cojiul, femeia lui Postolachi Topal, 309.
Maria, fata lui Ifrim Roşca, 36.
Maria, fata lui Iordachi vistiernicul, 129.
Maria, fata lui Neculai sin Andoni din Poliţeni, 335.
Maria, fata lui Ştefan Temelie medelnicer, 167a.
Maria, fata serdarului Dediul Codrian, 434.
Maria, fata Ştifăniei călugăriţa, femeia lui Păşcan, 340.
Maria, fiica lui Ştefăniţ(ă) Scărlet biv vel armaş, 195.
Maria, jupâneasa lui Dumitraşco Ursachi biv vel sulger, fata lui Buhuş hatmanul, 129.
Maria, jupâneasa lui Mihalcea Tăban, nepoata lui Stroici logofăt, 36.
Maria, jupâneasa răposatului Ştefan Milescul, 162.
Maria, fata Vărvarii Miră(...)ăţoae, 159.
Maria, fata Zotii sulger, 385.
Maria, mama lui Eni, 337.
Maria, mama Semzanei, 542.
Maria, mama Ştefaniei, nepoata lui Ivan, 379.
Maria/Măriuţa Miclescu păhărniceasa, soacra lui Alecsandru Hrisoverghii stol(ni)c, 467, 468, 470, 471, 538, 539, 544.
Maria Negiloae, 591.
Maria Pară, 573.
Maria Rusăt, jupâneasa lui Scărlătachi biv vel ban, 353.
Maria, sora lui Petre, Roman şi Ana, 313.
Maria, soţia lui Pavăl, 62, 90.
Marie a lui Gheorghii Zănaco, sora lui Sandul, Feleon şi Catrina, 447.
Marie, nepoata lui Ioniţă sin popa Simeon din Huşi, 515.
Marie, sora lui Ioniţă sin popa Simeon din Huşi, 515.
Marie, sora lui Parfenii, 294.
Mariia Cazimir, 391a.
Mariia Costăndăchioai, stolnicească, 401, 410, 411, 412, 416, 422, 423.
Mariia, fata Aniţei şi al lui Ştefan Scărlet biv vel armaş, jupâneasa Radului paharnic, 489.
Mariia, fata lui Arsenie ţigan, femeia lui Parthene, 400.
Mariia, fata lui Gheorghe ţigan, nepoată Strungarului, 400.
Mariia, femeia lui Badiul din Şopârleni, 192.
Mariia, femeia lui Ghiorghii Tolontan, 356.
Mariia, jupâneasa lui Apostol Durac fost medelnicer, 54, 138.
Mariia, fata lui Samson, 285.
Mariia, fata popii lui Ilii, 618.
Mariia, femeia lui Păntelei ţigan, 237.
Mariia, ţiganca lui State potcovar, 314.
Mariia uşeroaia, jupâniasa lui Naneş, nepoata lui Frătiţa armaşul, 192.
Marica, soţia lui Vlad, nepotul lui Micu Bărbosul, 15.
Marin, 68.
Marin brat lui Petre, 349.
Marin de Băcani, 71.
Marin, Necola din Huşi, 515.
Marin, slugă boierească, 201.
Marin sin Gheorghiţă Bănaga, 349.
Marin ţigan, fiul Măricăi, 147.
Marioara Ga(...), 521.
Marmure din Mărmureni, tatăl Anghenei, 236, 236.
Marmure, **Toadir** ot Mărmureni, 236.
Marmure uricar, 45.
Marmuri, Miera, 364.
Marta, 368.
Marta, femeia lui Simeon, feciorul Leontiasăi, 236.
Martin, feciorul Panaghiei, 325.
Maruşca, sora Zmultului, 294.
Matei Burgheli ot Orzăşti, 183.
Matei Canta vistiernic, 400, 531.
Matei Costachi biv vel sulger, 408; *ban*, 448; *biv vel spătar*, 455; *spătar*, 463, 473; *paharnic*, 493; *postelnic*, 508, 510, 597.
Matei Costin condicar, 407.
Matei, feciorul lui Scărlătachi Costachi şi ai Mariei Rusăt, 353, 357.
Matei Ghica voievod, 196, 244, 245, 247, 249, 489.
Matei Negel, vel postelnic, răposat, 512.
Matei Roset hatman, 611, 679.
Mateiaş Sturdzea vel medelnicer, 10.
Matheu, Costandin spătar, 641, 642.
Matheiu, protopop de Bârlad, 447.
Matvei Liovevici Minciaki, general rus, consul general al Rusiei în Moldova şi Ţara Românească, vicepreşedinte al Divanului din Iaşi, 648, 675, 677.

Mavrocordat, Alexandru Constantin, 357, 358, 359, 360, 361, 363, 364, 365, 367, 371, 373, 374, 383, 425.
Mavrocordat Firaris, Alexandru, 597.
Mavrocordat, **Constantin** voievod, 142, 194, 199a, 200a, 202, 204, 227, 229, 358, 383.
Mavrocordat, Ioan Alexandru, 359, 376, 380, 381, 384, 385, 431, 456, 492, 547, 548.
Mavrocordat, **Ioan Neculai** voievod, 208, 209, 210, 213, 217, 220, 228, 229, 385, 456, 551, 597.
Mavrocordat, **Nicolae Alexandru** voievod, 154, 155, 157, 158, 161, 167a, 177, 291, 396, 489.
Mavrodin, **Dumitrașco** vel vistiernic, 120; *vel paharnic*, 142, 143 (*Dimitrie*), 144, 146.
Maxim, fratele lui Biholaș, bătrân în Rânzești pe Jigălia, 305.
Maxut vel postelnic, 146.
Măcarie Bugeag, 524.
Măcărescu, Pavel, cilen, 532.
Măcărescu, Toader, 366; *logofăt,* 366.
Măciucă din Orzești, 4.
Mădici, 276a.
Măgdălina, fata Ganii, nepoata Roabii de Hănăseni, 134, 140.
Mălachi, Toader, 368.
Mălahii, Toader, 357, 368.
Mălai, **Vasilie** 42.
Mălanca țigan, 237.
Mălina, fata lui Onil, sora Măriiei Mârzoaia, 489.
Mălina, fata Tudorei, nepoata lui Gherman post., 511.
Mălinescu, 368.
Mălintiana, fata lui Gligore, feciorului Bolii cel bătrân, 170.
Mănăică ot Rânzești, 240.
Mănăil, preutul de Șișcani, 87.
Mănăilă, 62, 90.
Mănăilă, bătrân din Vutcani, 41.
Măndolec, popă, 2.
Măndzatul, Avram, 10.
Mărăias, Ioana, 284.
Mărăuțe Petre, 441.
Mărciucanu, 307.
Mărculeasă, Anița, fiica Stancăi Buzne, 206.
Mărdari din Părtănoș, 6.
Mărdari, fiul lui Andronic Buzdug, 25.
Mărdari, preot din Huși, 541.
Mărdari snă Dănil ot Șișcani, 87.
Mărdari vornic, 336.
Mărdarie pârcălabul, 49.
Măria de Gârcini, 236.
Măria din Merești, 191.
Măria, fata lui Samson, 256.
Măria, fata Iuristii, nepoata Merăi de Todirești, 166.
Măria, fata lui Gavril și a Ștefaniei, 82.
Măria, fata lui Ion Bole, 309.
Măria, femeia lui Costandin, 238; *cu moșii în Mălinești, pe Bârlăzel*, 345.
Măria, femeia lui Ghiorghie Căzan, 43.
Măria, fiica Anghenii, 63.
Măria, fiica Dochii, 5, 6.
Măria, fiica Drăgunei, sora lui Ionașco Vrabii, 214.
Măria, mama lui Costandin, 251.
Măria, mama lui Costantin și a Ilenii, 214, 215.
Măria, mama lui Gavril, 236.
Măria, nepoată Fetiții, 6.
Măria, sora lui Gheorghie Boldovici, 489.
Măriia, fata Anghenii, fata lui Marmure din Mărmureni, 236.
Măriia, fata lui Gheorghiți și Gafiei, 90.
Măriia, fata lui Ignat Gorciul și Todoscăi, 90.
Măriia, fata Irinii, nepoata popii Mătei, 385.
Măriia, fata Măricăi, nepoata lui Andrieș din Vată, 491.
Măriia, fata lui Samson, 326, 465.
Măriia Mârzoaia, fata lui Onil, nepoata Cozmiții călugărul, 489.
Măriia, preoteasa popii Gligorie din Iași, 90.
Măriia, sora lui Grigorie (…), 492.
Mărica, 63.
Mărica, fata lui Andrieș, 491.
Mărica, fiica Catrinei Pleșasca și a lui Antohie Scărlet căpitan, măritată cu Mihai Duca, 378.
Mărica Edoae preutiasa, 90.
Mărica, fata Bălaei din Văleni, 276, 489.
Mărică, fata Florii, 313.
Mărica, fata Ioanii, fata lui Sâlion Mihaciul, 309.
Mărica, fata lui Caracaș Ugle, soră lui Ghiuță, 237.
Mărica, feta lui Costantin, 511.
Mărica, fata lui Filip din Pardosăști, 82.
Mărica, fata lui Frunteș, 489.
Mărica, fata lui Vasilie, 192.
Mărica, femeia lui David Zabanoschi, bărbierul din Bârlad, 128.
Mărica, femeia lui Pravăț, 192.
Mărica Gavriloae, 21.
Mărica, jupâneasa lui Ion Focea uricar, fata lui Țuțărman, 107.
Mărica, mama lui Toadir, nepotul lui Oțăl, 188.
Mărica, fata lui Herman, nepoata Guțului, mama Negraiei, 385.
Mărica Oloaga, 313.
Mărica ot Petrești, 11.
Mărica stolniceasa, jupâniasa lui Iordachi Lupul, 194.
Mărica, sora lui Petrea, 170.
Mărica, sora lui Simeon Boaghei din Bogești, 82.
Mărica țiganca, 147.
Măricuța Burnăroai, 540.
Măricuța, fata Anghelușii, nepoata lui Istratie popa, 127.
Măricuța, fata lui Ilie Vrabie postelnic, 228.
Măricuța, fata lui Isar și Bilușca, 42, 43.
Măricuța, fata lui Strătulat aga, 519.
Măricuța, fata Mihului, 90.
Măricuța Fulgeroae, soră Acsăniei și Sohiicăi ot Ruși, 172.
Măricuța, jupâneasa lui Todosie Dubău, fost pârcălab, 42, 43.
Măricuța, jupâneasa lui Andoca, 11.
Măricuța Vrabie, 213.
Mărie Bile, fata Golii, nepoata popii Mătei din Mircești, 385.
Mărie, fata *Savva de Șișcani*, 524.

Mărie, fata Varvarei, 206.
Mărie Jămbuleasă, 429.
Mărie Sansoneasă/Samsoneasă, 312, 317, 326.
Mărie, sora Zmultului, 294.
Mărie, soția lui Ștefan Zontie, fata Iuristii, 364.
Mărina, fata lui Dragomir banul, 223, 224.
Mărina, fata lui Neagul pârcălabul, 491, 492.
Mărioara Balş, 565.
Măriuța Canta, 530.
Măriuța din Soholeț, 253.
Măriuța, fata Banului, 248.
Măriuța, fata Badiului din Triponești și al Anei, 82.
Măriuța, fata Chirii, 409.
Măriuța, fată lui Poiană jude de țigani, 237.
Măriuța, lui Vasile, nepotul lui Marmure, 236.
Măriuța, jupâniasa lui Andrei, fiica lui Toader armașul, 51.
Măriuța, jupâneasa lui Iordache Miclescu medelnicer, 379.
Măriuța, jupâneasa lui Simion Gheuca, 8, 9.
Măriuța Miclescu ot Vaslui, 387; *păhărniceasa*, 443.
Măriuța, sora lui Dumitrașcu Bumbariu, 489.
Măriuța, sora lui Ghiorghiță și Miron Luică, 308.
Măriuța, soția lui Mihăilă, fiica Ioanei și a lui Costantin Cheorpecul, 495.
Măriuța, țigancă din neamul Durășceștilor, 280.
Măriuța, țigancă primită de Nastasăica Docan zestre, 270.
Măruşca, 93.
Mătăsăriței, loc de crâșmă în Bârlad, 307.
Mătei căpitan, 599.
Mătei Pară, 573.
Mătei, popa din Mircești, 385.
Mătei Turcu, 321.
Măteiu, nepot Călinii, 6.
Măteiu ogrăzan ochi, 125.
Măteiu ot Iași, 61.
Mătii (..) căpitan, 575.
Mândâu armaș, 36.
Mândru, Ionașco, 3.
Mândrul, Ivul, 227.
Mârza, **Dervici,** 403.
Mârza, Kan, 403.
Mârza, Scărlătache, 492.
Mârzoaia, Măriia, fata lui Onil, nepoata Cozmiții călugărul, 489.
Mârzacul, 31a.
Mârzacul, **Costantin** ot Căpșești, ținutul Fălciu, pe Elan, 93.
Mâță, Ilie, 597.
Mehălachi Dandeș, 474.
Meleghi, Dumitrache vornic di poartă, 489, 490, 491, 492.
Meleșteanu, Grigorii, 333.
Meleșteanu, tatăl lui Grigorii, 333.
Meletie ieromonah ot Pănășești, 447.
Meletie Lefter *episcop de Huși*, 457, 459, 460, 475, 501, 525, 529, 629, 630; *episcop de Roman*, 604, 619, 629, 630.
Melinte chihae, 70.
Melinte, tatăl lui Dumitrașcu 294.
Melintia, fata Dobeșoaei, 81.
Melintie ot Brăteni, 13, 15.
Mera/Miera, 341; *bătrân*, 364.
Mera de Todirești, 166.
Mera, **Gligoraș** căpitan, feciorul lui Mera uricarul, 301.
Mera, Ilii, fecior lui Gligoraș Mera, 301.
Mera/Mira, **Ion**, 166.
Mera, Neculaiu, 296.
Mera/Miera, Ștefan, 296, 300, 364; *paharnic*, 301, 318, 341.
Mera uricarul, 301.
Merăoara, sora lui Parfenii, 294.
Merăuță din Botești, 20.
Merăuță, fiul popii din Voinești, 170.
Merăuță Terle ot Hilimănești, 88.
Michiu, tatăl lui Ghiorghiț, 46.
Michiul, 185.
Michitii, 77.
Miclăuș, nepot Manciului, 276.
Miclescu, 183; *hatman*, 260, 275; *vornic*, 307.
Miclescu, **Căsandra**, fiica Măriuței Miclescu, 443.
Miclescu, **Costandin** spătar, 538, 544.
Miclescu, Dumitrachi stolnic, 410; *ispravnicul ținutului Vaslui*, 411, 412, 414.
Miclescu, Gavril *biv vel paharnic*, 146, 157; *vel vornic*, 162, 163; *biv vel logofăt*, 194, 227; *răposatul,* 282.
Miclescu, Iancu vel vornic, 547.
Miclescu, Ioan, fiul Mariei Miclescu păhărniceasa, 470, 471;*vornic*, 646, 648.
Miclescu, Ioniță/Ion biv vel medelnicer, 235, 245, 246, 247.
Miclescul, **Ioniți** ban, 571.
Miclescu, Iordache medelnicer, bărbatul Măriuței, 379, 443; *biv vel medelnicer*, 382; *căminar*, 489.
Miclescu, Manolache, *răposatul paharnic*, 538, 544, 545, 646, 648.
Miclescu, Maria/Măriuța păhărniceasa, soacra lui Alecsandru Hrisoverghii stol(ni)c, 467, 468, 470, 471, 538, 539, 544.
Miclescu, Măriuța ot Vaslui, 387; *păhărniceasa*, 443, 467, 470, 471.
Miclescu, Profirița, soția spătarului Neculai Dimachi, 516, 522, 579, 592, 593.
Miclescu, Sandul jicnicer, 313, 316; *ban*, 341, 360, 399.
Miclescu, Săndulachi spătar, 646, 648.
Miclescu, Sofronie, episcop, 603, 604, 605, 606, 608, 611, 615, 620, 622, 628, 629, 674, 675.
Miclescu, Vasili, 443; *fratele răposatului Manolache Miclescu*, 538, 539, 544, 545.
Micleștii, familie, 319.
Micotin, feciorul lui Ion din Botești, nepot lui Grozav, 379.
Micro, 8; *bătrân în Docani*, 248.
Micșin, Pătru, 92.
Micul, 41a.
Micul Bărbosul, 15.
Micul Bărgău, 313.
Micul, bătrân în Polițeni, 335.

Micuța, fata Păscălinei, nepotul lui Postolachi Bujoranul și al Aniței, 229.
Melinte Mihalce, 387.
Mih. sulger, 435.
Mihălachi Liahu, 601.
Mihul din Hulpășeni, 133.
Mihul pisar, 51.
Mihul, tatăl Anăsiei, 90.
Miera din Todirești, 76.
Miera Marmuri, 364.
Miera, Ștefan mazil, 321.
Mierea, 13, 15.
Mierla, 80.
Miftodi sin Ionașco, 102.
Mihaciul, Sâlion, 309.
Mihalache ierei, a scris, 77.
Mihalache, Ioan căminar, 565.
Mihalache, Lascarache comis, 321; *căminar*, 456.
Mihalache Luca spătar, 444.
Mihalache Lupașcu postelnicel, 509.
Mihalache Rad agă, 307.
Mihalache Scorțășcu logofet visterie, 365.
Mihalache/Mihail Studrza vel vornic, 519.
Mihalachi Cehan biv vel medelnicer, 255, 274.
Mihalachi/Mihalache Cerchez vel jicnicer, isprav(nic) de Vaslui, 322, 323, 324, 328; *ispravnicul ținutului Tutova*, 329; *biv vel stolnic*, 381; *stolnic*, 386; *biv vel ban*, 397, 401, 437; *spătar*, 438, 472; *tatăl Locsandrei Donici*, 472.
Mihalachi din Mircești, 385.
Mihalachi, fratele lui Luca și Moiseiu, 316.
Mihalachi/Mihălache Pătrunsul, 331, 503.
Mihalachi snă Enachi ot Hurdugi, 89.
Mihalachi vornic, 470.
Mihalce, Melinte, 387.
Mihalce, nepotul lui Stoian, 7.
Mihalcea, 289.
Mihalcea din Glodeni, 65.
Mihalcea Hâncu, 54.
Mihalcea ot Tăt(ă)rănii (?), 77.
Mihalcea Tăban, 36.
Mihale Diliaon de Ocnă, 336.
Mihalcu, bătrân în Polițeni, 335.
Mihalcu, feciorul Florii din Urdești, 374.
Mihai a Dumitroae ogrăzăn la Ochi, 125.
Mihai Burghele căpitan, 198a.
Mihai Ciornei, 221.
Mihai Costandin Suțul voievod, 402, 405, 407, 408, 410, 412, 414, 415, 597, 602.
Mihai Dămiian, 563.
Mihai din Bârlad, 37, 38.
Mihai Duca, bărbatul Măricăi, fata lui Antohie Scărlet și a Catrinei Pleșescu, 378.
Mihai, feciorul lui Corlat uricariul, 46, 276.
Mihai Ghica voievod, fiul lui Scarlat, 266, 268.
Mihai Racoviță caminar, căminar, 454.
Mihai / Mihălachi Racoviță vel spătar, 133; *voievod*, 133, 19b, 140, 142, 143, 144, 149, 150, 163, 167, 167a, 171, 176, 177, 181, 182, 213, 237, 260, 275, 279, 282, 283, 291, 297, 307, 320, 343, 346, 399, 431, 489, 597.
Mihai Rășcanu, fratele lui Lupu, 368.
Mihai Sturdza vel logofăt, 440, 451, 523, 528.
Mihai Suțu voevod, 405.
Mihai treti logofăt, 111a, 126.
Mihai Tigheci diacon, 547, 548.
Mihai Țucă, 164.
Mihai Ungurul, 542.
Mihai Vinitic, 556.
Mihai vodă, 282, 283, 371.
Mihail, bătrân în Hulpășeni, 309.
Mihail Cerchez, feciorul lui Costachi, 438.
Mihail Horja, 282, 297.
Mihail spătar, 331.
Mihail Strilbițchi preot și protopop, 372, 375.
Mihail za isprăvnicie, 330.
Mihailă, nepotul lui Vasile, strănepotul Oanii, 185.
Mihaiu Bușilă, 380, 493, 597, 602.
Mihaiu erei, 310.
Mihaiu Hamza, 362, 366.
Mihaiu popa ot Ciocani, 289.
Mihaiu Smed, 488.
Mihăil aga, 87.
Mihăil, bătrân în Hulpășeni, 309.
Mihăil din Nicorești, 16.
Mihăil/Mihai logofătul al treilea, 94, 95, 100.
Mihăil, popa, 119.
Mihăil Roșca, 56.
Mihăil Spătar, 503.
Mihăilac Comornicul, ficiorul lui Vanghilie din Vaslui, 85.
Mihălachi caminar, 523.
Mihălachi Racoviță spătar, 523, 528, 529.
Mihăilă, 59.
Mihăilă călăraș, 321.
Mihăilă Căța (Cuța), 330.
Mihăilă din Soholeț, 253.
Mihăilă, feciorul Borcii, 357.
Mihăilă, feciorul Ghiciului din Nicorești de Jos, 16.
Mihăilă Harvat, 186.
Mihăilă, Ion, 366, 449.
Mihăilă logofet, 167a, 194.
Mihăilă ot Spineni, 326.
Mihăileasă, Nazariia, fata Căzacului, 192.
Mihăilă ot Frénciuci, 11.
Mihăilă, slugă și vechil, 340.
Mihăilă, soțul Măriuței, 495.
Mihăilă, Toader, 526.
Mihăilă țigan, 242.
Mihălache Hagiovici neguțitor, 307.
Mihălache Pătrunsul, 331.
Mihălache vel postelnic, 271.
Mihălache Roset vel stolnic, 226.
Mihălachi (…), 505.
Mihălachi Bârsă, vornic ot Rânzăști, 164.
Mihălachi Cojocar, 335.
Mihălachi Costachi spătar, 465.
Mihălachi/Mihălache Sturdza vel paharnic, 223; *clucer*, 227; *vornic*, 280.
Mihălachi Țopa, 107, 109, 110.
Mihălachie, fiul Ursei Radomițchioaie, 261.

Mihălăchioai, Nastasiia, 385.
Mihai Zărul (Dzărul), 167a, 241, 276a.
Mihălachi Zmăul, 222.
Mihălachie căpitanul, 45.
Mihnea, Radu voievod, 29, 33, 41a, 48, 226, 602.
Mihuleț Andrei, pisar/uricar, 44, 47, 49.
Mihtescu, 183.
Mile Brânză, 527.
Mile, Vasâli diacon ot Costești, ținutul Tutova, 496.
Milescul, 73.
Milescul, Ștefan vel șetrar, 115; *vel clucer*, 120; *răposatul*, 162.
Miloș, Gavril paharnic, 634, 644.
Milu, N. vel logofet, 602.
Minciaki, Matvei Liovevici, general rus, consul general al Rusiei în Moldova și Țara Românească, vicepreședinte al Divanului din Iași, 648, 675, 677.
Mirăul din Șărbănești, 82.
Mirăuță, 511.
Mirăuță Coșăscul feciorul lui Ionașco, 229.
Mirăuță, feciorul lui Sămiz, 276.
Mirăuță, tatăl lui Istratie, 41.
Miră(...)ățoae, **Vărvara**, 159.
Mirce, **Ștefan** vornic di poartă, 327, 335.
Mirceasca, 185.
Mircioai, Catrina, sora lui Ioniți Hușanu, 436.
Mirkovici, Feodor Iakovlevici (1786-1866), general-maior rus; vicepreședinte al Divanului din Iași, 677.
Mirlici, **Tănasie**, 67.
Miron Barnovschi voievod, 29, 41a, 59, 105, 116, 121, 192, 227, 346, 431, 510.
Miron Beșleagă, 198a.
Miron Beșleaga preot, 337, 597.
Miron brat Luicăi, 308.
Miron Cerchez vel spătar, 438.
Miron Ciuleti, 344.
Miron Costin *vel dvornic al Țării de Sus*, 35; *vel dvornic al Țării de Jos*, 47; *logofăt*, 67, 83.
Miron Cujbă, 355, 385.
Miron, fratele lui Ștefan, 236.
Miron popa, 212.
Miron preot, 125.
Miron, preot domnesc ot Fălciu 164.
Miron Șișman, 294.
Miron, Toader din Mircești, 385.
Miron, văr primar lui Goian, feciorul lui Iftimii aprodul 385.
Miron vornicul de Scoposăni, 177.
Misail, arhiepiscop și mitropolit, 142, 143, 144, 146, 150.
Misail arhimandrit, egumenul Mănăstirii Bisericani, 278.
Misail egumenul Mănăstirii Bârnova, 47.
Misail, egumenul Mănăstirii Vizantea, 252.
Misail, episcopul Romanului, 120, 306.
Misail, fratele lui Bilțu, 178.
Misailă chihaia, 328.
Misleti, Necula din Hănăseni, 20.
Mistrititul din Meseni, 82.
Mitre, Ecaterina stolniceasa, 554, 595.
Mitrea Apostol vel vornic al Țării de Sus, 120.
Mitroai, Săftica, 610.
Mitrofan din Bujorăni, 20.
Mitrofan, episcop Hușilor, 306.
Mitru, 227.
Mițăle, Ghiorghie vornic de poartă, 408.
Mițu țigan, fecior lui Ion Gâlcă, 237.
Moaleș cel bătrân, 245.
Moaleș, Ion diacon, 235, 244, 245, 246, 247, 257.
Moașa Porcea, fata Anghelinei și a lui Vasili vel postelnic, 216.
Mocan Condre, 517.
Modruz, **Toader**, 174.
Modruzul de pe Elan, 519.
Mogâlde vornic, 228.
Mogâldea, Antonie, eguemnul Mănăstirii Florești, 299, 360.
Mogâldea, **Tănasi**, 68.
Mogâldi, Andriiu, vornic de poartă, 389.
Mogâldia judele de țigani, 237.
Mogoș, fratele lui Ghiorghie Ciochin, 14.
Moisa din Părtănoș, 6.
Moisăi, feciorul lui Vrime, 276.
Moisăi preot, 358.
Moisăi vătav, 328.
Moisăiu Săcuenul zet popii Ioniță, 488.
Moise diacon, 447.
Moise Movilă, 12; *Moghilă*, 297.
Moiseiu, fratele lui Luca și Mihalachi, 316.
Moisi, fecior lui Ștefan vătămanul, 294.
Moldovan, 18.
Mojlă, Cozma cămărașul, 77.
Moruzi, **Alexandru Constantin,** 397, 408, 451, 455, 456, 457, 460, 461, 465, 468, 469, 489, 597.
Moș, Ion, 53.
Moș, Ștefan ot Ghermănești, 13, 15, 28.
Moș, Vasâli, 459.
Moșiemultă, Vasile, 310.
Moșneagul, Ioan, 623.
Moșneguț, Nestor, 440b.
Moșuleț, Andrei, 313.
Moșuleț, Lazor, 53, 69, 90.
Moșulețu, Chirila armaș, 232, 313.
Moțoc, Ilie, 42.
Moțoc, Toader ot Divan, 9a, 41a, 139a, 139b, 373, 383, 394, 425, 431, 547, 548.
Movila, Adam, 86, 135, 163.
Movila părcălabul, 511.
Movilă, Constantin voievod, 29, 77, 181, 228, 597.
Movilă, Ianachi vatav, 450.
Movilă/Moghilă, Ieremia voievod, 1, 29, 83, 91, 112, 255, 517.
Movilă Iorest, egumenul și ctitorul Mănăstirii Adam, 272.
Movilă/Moghilă, Moise voievod, 12, 297.
Movilă, Parascheva, femeia lui Ianachi Movilă vatav, 450.
Movilă, Simion voievod, 29, 308.
Movilă voievod, 341.
Movilița, 511.

Mucu, Ioan vel căpitan, 40.
Mucul, **Postolache**, ficior popii lui Ștefan de Spineni, 88.
Mungeul, **Petri** din Bârlad, 498.
Muntian, Neculaiu din Huși, 369.
Munteanu, 263.
Munteanu, Gheorghi, 557.
Munteanu, Iordachi, 557.
Munteanu, Peinu, 557.
Munteanu, Ștefan, 557.
Munteanu, Tudorachi, 557.
Muntianu, Ion, 248.
Muntianul, Chirila căpitan, 368.
Muntianul, **Vasilie** vornicul de Novaci, 177.
Muréiu, Iordachi, 284.
Murgoci, Dima, fost cămăraș, 67.
Murgulet, Epatie, 42, 43.
Murgulet Erimia, 42, 43.
Muruz (Moruzi), **Constantin** voievod, 332, 335, 336, 337, 340, 342, 343, 344, 346, 347, 359, 396, 398.
Muruz, Costachi vel comis, 266, 268.
Mustafa aga, 187, 191.
Mustafa al IV-lea, sultan (29 mai 1807-15 noiembrie 1808), 475.
Muste, Dimitrie, 186.
Muste, Grigoraș, 558.
Musteață, Gavril, 493.
Mușat, 349.
Mutu, Gavril, 437.
Mutul, **Andreiu** ot Nicorești, 16.
Mutul din Nicoreștii de jos, 82.
Mutul, Gligorie, 22.
N. Angheluță, fiul stolnicului Ioan Angheluță, 619.
N. Bălănescu, 175, 200a, 204, 224.
N. Milu vel logofet, 602.
Naciul, **Chiriac**, 185.
Nacul, 8, 330; *rădiul Nacului*, 434.
Nacul biv stolnic, 44.
Nacul, **Dumitrașco** vtori logofăt, 42.
Nacul, Gavril, vornic de Bârlad, 31.
Nacul, Ionașco biv postelnic, 42.
Naftanail ieromonah, egumenului Schitului Grăjdeni, 542.
Naneș ușeriul, 192.
Nanușca, 236.
Narghilemu (?), **Iordachi** căminar, 575.
Nasăi, Dumitru, 303.
Nasoe, **Alicsandru**, 199.
Nasoi, Ștefan, 223.
Nasta, fata lui Toader de Iugani, 81.
Nastasie, care a ținut-o Grigore Duracu, 364.
Naste, Lupul, 263.
Naste, Lutre, 263.
Nastea, fiica lui Pojar cel bătrân, 33.
Nastasăe, fata Aftiniei țiganca Sturzoaei, 339.
Nastasăe, țiganca lui Vasălie, 74.
Nastasâi, fata lui Grigori Bole, 309.
Nastasăia, 39.
Nastasăia, soția lui Crăste Cujbă, 147.
Nastasăica Docan, 270.
Nastasâe Buciumaș, femeia lui Tănas Buciumaș, 123, 172.
Nastasâica/Nastasia, jupâneasa lui Ion Pălade vel sulger, 133, 162.
Nastasâiche, fata lui Enăchiuță vtori vistiernic, 220.
Nastasâia țiganca, fata Ionigăi, 147.
Nastasia, fiica lui Eremia Murgulet, mama lui Tudose Dubău, fost pârcălab, 43.
Nastasia, jupâneasa lui Andrei Hermeziu ot vistierie, 211, 219.
Nastasia, jupâneasa lui Ionașcu Cehan, 192.
Nastasia, sora lui Gheorghie Boldovici, 489.
Nastasiia Bănăsoai, fata Neciului, 404.
Nastasiia, fata Ducăi comisului, mătușa lui Mihai Racoviță voievod, 177.
Nastasiia, fata lui Dimitrachi polcovnic, 403.
Nastasiia, fata lui Postolachi Bujoranul și Aniței din neamul Coșăscul; femeia lui Ștefan Pilat, 229.
Nastasiia, fata Soficăi țiganca, 400.
Nastasiia, femeia lui Marcu, sora lui Dămiian, 192.
Nastasiia, *femeia lui Iftimii*, 79; *femeia lui Lazor*, 122.
Nastasiia Giurchioaia, fiica Stancăi Buzne, 206.
Nastasiia Mihălăchioai, 385.
Nastasie cu feciorul Dumitrașcu, 228.
Nastasie Condroae, 87.
Nastasie, fecior lui Toader Banul, 248.
Nastasie, fiica lui Mihăil Roșca, 56.
Nastasie, jupâneasa vornicului Ghiorghie grecul din Gugești, 49.
Nastasiia, soția lui Mihăilă, feciorul Ghiciului din Nicorești de Jos, 16.
Nașcu, tatăl lui Ștefan și al Tofanei, 236.
Nazarie sin Andronic, 429.
Naze Sava Mancio, 482.
Nazariia, fată lui Poiană jude de țigani, 237.
Nazariia Mihăileasă, fata Căzacului, 192.
Nădăbaicu, nepot lui Ivan, 6.
Năramza, soră Mogâldii judele, femeia lui Ion sin Lupu țigan, 237.
Năsăești, 393.
Năstacul, 8.
Năstacul, fiul Arsănioaei, 8.
Năstacul, Gavrilă, strănepot Sofiicâi, 330.
Năstasă, 88.
Năstasăi, Costachi, nepot lui Chisariu, 358.
Năstasăi/Năstas Tighece/Tigheci, 357, 449.
Năstasca, fata Mihului, 90.
Năstase Macovei, 457.
Năstasie, soțul Cârstinei, 90.
Născuleasa, 236.
Năzacul brat Ursului, 8.
Năzare, Dima, 474.
Neacsoglu, Eni, 554.
Neagoe, bătrân, 60.
Neagul pârcălabul, 491, 492.
Neaniul de Obârșeni, 170.
Neaniul de Sohăleți, 236.
Neaniul fost vornic, 13, 15.
Necâpa, 41a.
Nechifor mitropolit, 496.

Nechifor, neam, 437.
Nechifor ot Rugineni, 60.
Nechifora, stareța Schitului Fătăciuni, 433.
Nechita din Dăncești, fiul lui Nichifor din Gugești, 48.
Nechita din mănăstirea Adam, 61.
Nechita, feciorul Păntii, 374, 383.
Nechifor Costan, 70.
Nechita, Ion, 351.
Nechita din Păncești, 276, 431.
Nechita, pomii lui, 183.
Nechita preot ot Brăițăni, 305.
Nechita Ra (…), 48.
Nechiul, 185.
Neciul, 404.
Necoară, 192, 371.
Necoară a lui Ciorecnegru, 82.
Necoară popa de Brăițeni, 489.
Necoară spătar, 112.
Necoară, tatăl lui Ioniță, 80.
Necoare spatariul, 511.
Necola a Grozavei ot Tupilați, 69.
Necola grădinar, socrul lui Stati Sârbul, 518.
Necola Marin din Huși, 515.
Necolae Calmățche, 327.
Necolai Dediulescul, 407, 503.
Neculai Drăgoiu, 625.
Necolai Stiriian, 441.
Necolai Vârgolici, 405.
Necolaiu Cujbă, 325.
Necolaiu Ducovici, vătav, 440.
Necolaiu Giuncul, 212.
Necolaiu Romașcu, mazil ot ținutul Vaslui, 360; 600.
Necolaiu Topală, 437.
Necolo Găurma, 23.
Necula, 8.
Necula a Cernei din Bârlad, 128.
Necula Bădărău, 489.
Necula Beșleaga, 198a.
Necula, Covăsâi, 357.
Necula, feciorul Anghelinei și a lui Vasili vel postelnic, căsătorit cu Zlata, fata lui Apostol Cehan 216.
Necula, feciorul Grozavei, 90.
Necula Aprodul, 73.
Necula Costandin, 52.
Necula Cuciuc, 8.
Necula de Floreni, 50.
Necula Jepul, 66.
Necula Misleti din Hănăseni, 20.
Necula, Vicol din Tămășăni, 373.
Neculache/Neculai Jora, fiul jicniceresei Anița, 492.
Neculachi Stegar din Bogești, 580.
Neculai, 22.
Neculai Andriieș, 601.
Neculai Antiohi vel șetrar, 88.
Neculai bacal din Bârlad, 518.
Neculai Balș vornic, 451, 467; *vel logofet*, 547.
Neculai Bașotă biv vel medelnicer, 129.
Neculai Băge, 563.
Neculai Beșleagă, 493.
Neculai biv vtori comis, 77.
Neculai Bolea, 493.
Neculai brat Enachi, 349.
Neculai Budac, 492.
Neculai Buhuș mare medelnicer, fiul lui Dumitru, 27; *vel logofăt*, 35, 597; *socrul lui Costandin căminar*, 597.
Neculai <Burghelea> popa, 492.
Neculai Buzdugan treti logofet, 220.
Necula Buta, 71.
Neculai Calmuțchi pitar, 405.
Neculai căpitanul ot Zmeiani, 64.
Neculai Cerchez diac, 136; *clucer*, 438.
Neculai Clucerescul ftori logofet, 146.
Neculai Corozel, 597.
Neculai Costachi agă, 524, 541; *vornic*, 650, 679.
Neculai Costin *treti logofet*, 92; *hatma*n, 113, 120; *biv vel hatman*, 142, 144, 146; vel logofet, 152, 153.
Neculai grecul, cumnatul lui Pilat, 167a.
Neculai de Răspopi, 28.
Neculai Dedilescu, 407, 410, 411, 412, 414.
Neculai Dimache vornic, 565, 611.
Neculai Dimachi spătar, soțul Profiriței Miclescu, 516, 522, 579, 592, 593.
Neculai Dimitriu ban, 615.
Neculai Dobrea preot, 551.
Neculai Docan, 262, 270, 543.
Neculai Donici vel logofet, 138.
Neculai, feciorul Dimei, nepotul lui Pătrașco, 46.
Neculai, ficiorul lui Toader Coțman, 90.
Neculai, fiul Aniței, fiica lui Constantin Bujoreanul, 52.
Neculai Gâlcă, dregător de Bârlad, 128.
Neculai Ghica voievod, fiul lui Scarlat, 266, 268.
Neculai Greceanu vornic de aprozi, 679.
Neculai Grecul, 118.
Neculai Hrisoverghi vel șătrar, 227; *vornic*, 510, 523, 529; *vel vornic*, 547.
Neculai Iani vel sulger, 142, 143, 144.
Neculai Jora, fiul logofătului Antiohie Jora, 496.
Neculai/Necolaiu Jora biv vel medelnicer, 200a, 203, 204, 359, 383, 496; *vtori logofet*, 227; *biv vel stolnic*, 489; 493.
Neculai Lupan, 166.
Neculai popa ot Porcești, 198.
Necolai Oțăl, 194.
Neculai Panhili, 309, 335.
Neculai Paris jicnicer, 552; *biv vel jicnicer*, 553.
Neculai, popa de la biserica Sfântul Gheorghe din Iași, 47.
Neculai popa ot Scânteia, 385.
Neculai postelnic, 169, 187.
Neculai Ruset/Roset vel paharnic, 266, 268; vel vornic, 348, 511; *vel logofet*, 385, 414, 444; *biv vel logofet*, 451; *vistiernic*, 500.
Neculai Savin medelnicer, 257.
Neculai, **Scânteianul**, preot, 385.
Neculai sin Andoni din Polițeni, 335.
Neculai sin Bole, 309.
Neculai sin Șanca, 3.
Neculai, sluga Milescului, 73.
Neculai Stegar, mazil ot Grumezoaia, 594.
Neculai Strătilă, 256, 326.

Neculai Strătulat spătar, 453; *vornic*, 528; *răposatul logofet*, 602.
Neculai Șchiopul diacon, 393.
Neculai Șișman, fiul lui Gligori, 294.
Neculai, unchiul lui Chirila cămărașul de jicniță, 21.
Neculai Tiron vornic de poartă, 489, 493.
Neculai Țărca, 524.
Neculai Ureache, fost spătar, 13, 15.
Neculai, vărul lui Lozănschie, feciorul lui Durac, 364.
Neculai vătavul de copii, 262.
Neculai Ventura, 537.
Neculai vornic de gloată, 9.
Neculai zet Necula ot Tămășeni, 373.
Neculaiu Agărici, 337.
Neculaiu Arteni, 326.
Neculaiu Berescu, 496.
Neculaiu Beşliaga, 380.
Neculaiu Boul, 307.
Neculaiu Canta paharnic, 330, 493; *spătar, ispravnicul ținutului Fălciu*, 394.
Neculaiu Carpu, 344.
Neculaiu Catargiu paharnic, 504.
Neculaiu vel căpitan de Greceni, 383.
Neculaiu diaconul zet Ion Săpoi, 337.
Neculaiu, fecior lui Ursachi, nepot lui Iurașco Bostacăi, 330.
Neculaiu, feciorul Anei țiganca, 483.
Neculaiu, fiul lui Andronic Buzdug, 25.
Neculaiu, fiul Saftei, 214, 215.
Neculaiu Larciu, 382.
Neculaiu Lefter, 456.
Neculaiu Hojloban ot Hârtop, ținutul Răut, 291.
Neculaiu Mera, 296.
Neculaiu Muntian din Huși, 369.
Neculaiu, nepot Sămii, 6.
Neculaiu, nepot lui Ivan, 6.
Neculaiu paharnic, 431.
Neculaiu Pitic, 245, 246, 247.
Neculaiu Pleşan, 330.
Neculaiu preot/Nicodim călugăr, 228; ieromonah, 551, 597.
Neculaiu Rența, 527.
Neculaiu Săvăscu, diacon, 380.
Neculaiu sin Artenii ot Sărățăni, 326.
Neculaiu sin Catrinii, 228.
Neculaiu Strătilă monah, 256, 326.
Neculaiu Talpeș, 180.
Neculaiu Turculețu șetrar, 436.
Neculaiu Ungurianu, ruptaș din Huși, 658.
Neculaiu zet Ioana țiganca, 342.
Neculaiu zet Sanda țiganca, 342.
Neculau Ariton, 474.
Neculce, 8.
Neculce biv vel medelnicer, ispravnicul ținutului Fălciu, 317.
Neculce, Ion vel spătar, 146, 152, 153; *vornic*, 227.
Neculcea, Alexandru paharnic, 307.
Nedea, fata lui Costantin, 511.
Nedelco din Murgeni, 20; *din Sărățeni*, 199.
Nedelcu logofet, 517.
Nedelcul, 81.
Nedelea, fata popii Vârlan, 489.
Nedoba, Fedor, 546.
Negel, Matei, vel postelnic, răposat, 512.
Negel spatar, 90, 292, 293.
Negel, **Șerban** vornic, 582, 586, 602; *biv vel vornic*, 587; *răposatul vornic*, 636.
Negiloae, Maria, 591.
Negoiți, Ion, răzeș di Pâhna, 337.
Negraiia, fata Măricăi, 385.
Negre agă, 262, 370.
Negre, bătrân în Polițeni, 335.
Negre, Costandin, ispravnicul de Vaslui, 503.
Negre, Costantin biv vel stolnic, ispravnicul ținutului Tutova, 371.
Negre, Costin biv vel ban, 409.
Negre, Ioan căpitan, 367.
Negre, Ioniță căpitan, 371; *sulger*, 434.
Negre (?), **Iordache** post., 474.
Negre, Petrachi ban 529, 533.
Negre, Sava, 243.
Negrea/Negri Apostol *căpitan*, 383, 431, 456, 551; *biv vel căpitan* 200, 200a, 204, 208, 213, 214, 228, 358; *jicnicer*, 304, 502.
Negrei brat lui Pisar ot Pogăceni, 68.
Negri, 192.
Negrilă paharnic, 41a, 431.
Negriia, sora lui Tiron, 82.
Negru, 123.
Negru din Polițeni, 335.
Negrul, Gheorghie, tatăl lui Ion, 303.
Negru, Grigori, 172.
Negru, **Iordache**, 469.
Negru, Postu, 469.
Negrul, Alexandru paharnic, 314.
Negrul, Ion/Ioan, 303, 469.
Negrul, **Simion**, ginerele lui Condratu, 99.
Negrul, Toader din Albești, 170.
Negrușa, 69.
Negruț, Enache căminar, 599.
Negruț, Ioniță mazil, 309, 330; *polcovnicel*, 618.
Negruți, 107.
Negruți, **Ștefan** postelnicel zet Gavril Tufă, 503.
Neguța, fata lui Ignat Gorciul și Todoscăi, 90.
Neofit, 23.
Neofit Pilat călugărul, din neamul Coșăscu, 229.
Nestor Moşneguț, 440b.
Neştiut din Pardosăști, 82.
Neştiut, feciorul lui Toader, 82.
Niacșuoglu, Dima ot Bârlad, 496.
Niacşolo, **Eni**, 595.
Niaga, fata lui Stoica, 374.
Niagoiuț, 288.
Niagu, Ion, din Budești, 192.
Niagul din Măzărești, 82.
Niagul, Vasilie uricar, 90, 92, 112, 116, 138.
Nica, bătrân în Docani, 248.
Nica, fiul lui Gligori, 214.
Nica ot Huși, 74.
Nica vameșul, 128.

Nicanor ieromonah de la Schitul Orgoești, 616.
Nică Vrabie, 250.
Nichifor din Gugești, 48.
Nichifor, Ion, 437.
Nichifor Theotokis, 570.
Nichiul din Drăgești, 76.
Nichita, 137.
Nichita Cuh, 470.
Nichita din Penești, 276.
Nichita preot, 304.
Nenciul biv vel armaș, ispravnic de ținutul Vasluiului, 322, 323.
Nenechifor, feciorul lui Ionașco Vitoltu din Hulpășeni, 22.
Nicoară, 597.
Nicoară armașul de Bălănești, 77.
Nicoară, căpitanul de Covurluiu, 37, 38.
Nicoară Du(…), 21.
Nicoară, Ioan, 371.
Nicoară Ipăta (?), 91.
Nicodim monah/călugăr, 190, 217, 228, 602.
Nicola, fiul lui Ifrim Roșca, 36.
Nicolachi, **Costachi**, biv hatman, 143.
Nicolae Alexandru Mavrocordat voievod, 154, 155, 157, 158, 161, 167a, 177, 291, 396, 489.
Nicolae, egumenul de la Mănăstirea Precista din Roman, 267.
Nicolae, feciorul lui Istrati din Nicoreștii de sus, 82.
Nicolae, fratele lui Arhirie, feciorul Ștefănesii, 82.
Nicolae, judele cel bătrân, 237.
Nicolae Pârțar țigan, 237.
Nicolae popa, fiul lui Iftimie Carp, 311.
Nicolae țigan sin Avrămiei, 400.
Nicolai hagiu ot Vaslui, 562.
Nicolai Tudori, fratele lui Ilie Tudori biv vel medelnicer, 523, 528.
Nicolai Tudori medelnicer, Nifon monah, unchiul lui Ilie, Nicoli și Gligori, Tudori, 523, 528.
Nicolaiu sin lui Ion, 212.
Niconos, egumenul Mănăstirii Neamț, 252.
Nicolița Cimbala, 234.
Nicul, feciorul Costesii, nepot Hranei de Bârgăoani, 597.
Nicula banul, 380.
Nicula din Roșiori, 241.
Nicula Țurchi, 89.
Niculai, 200a.
Niculai/Neculai Banul, 248, 597; vornic de poartă, 259, 275, 408.
Niculai diacul, 111a.
Niculai, feciorul Nastasăii, 39.
Niculai, nepot Bodei, 248.
Nicolai/Neculai Racoviță *hatman și parcălab de Suceava*, 35, 47; *vel logofet*, 58; *logofăt*, 62, 74, 192, 193; *biv vel medelnicer*, 259, 260, 275.
Niculai Stratilat spătar, 503.
Niculai Ureache, fost mare spătar, 13, 15.
Niculiță Cinbala, 286.
Ninica de Murgeni, 79.
Ninița, 79.
Ninița Ghiorghie, 284.
Ninul popa, 40.
Nistor, 185.
Nistor brat Costandin, 330.
Nistor din Iași, 18.
Nistor din Spineni, 164.
Nistor, ficiorul Ciocârlii, 82.
Nistor, Gheorghi căpitan, 602.
Nistor Potop, 577.
Nistor, **Oana**, 185.
Nistor, **Tecla**, 185.
Nistor, Vasâle pitar 367, 437.
Nistor Zorilă, fratele lui Iordachi Zorilă, 509.
Nistre, nepot Călinii, 6.
Niță, 368.
Nohit, 23.
Nohit (…) med(e)l(nicer), 423.
Nohit, feciorul popii Vârlan, 489.
Nohit, Ioniță, 357.
Nohit, Simion, 597.
Nohit Șișman, fiul lui Gligori, 294.
Nohitești, 489.
Noria din Huși, 515.
Novac, Ioniți, 317; *vornic ot Cârja*, 326.
Novac, socrul lui Iftemi, 488.
Novac țigan, bărbatul Ruscăi, 237.
Nuor, tatăl Sofroniei, 276, 431.
Oae/Oeștii, 285, 465.
Oae, feciorul lui Lupul, 303.
Oaie, Arteni, 326.
Oaie,Toader, 56.
Oajdea, **Ioniță**, 235, 244, 245, 247, 257.
Oana Nistor, 185.
Oană, 185.
Oană Gh. cel bătrân, 185.
Oance, 66.
Oarga din Orgești, 82.
Oat/Oatul, Sandul pitar, 101, 454; *ispravnic ot Codru*, 363.
Oatu, Ștefan, 540.
Oatu, Ștefancu, 394.
Oatu, Vasâlachi, 540.
Obreja, Costantin, 303.
Obreja, Gavril din Huși, 177.
Obreją, Ștefan, 234.
Obreją, Toader zet Iurașcu, 330.
Obreje din Șerbănești, 82.
Obreji, bătrân în Chirice și Ploești, 190.
Obreji, Vasâlachi, 309.
Ocheanul, **Ștefan** ot Cârja, 240.
Ochiul, Pascal, 524.
Odăbaicul, Iliie cazălul din Jigoreni, 450.
Odochița, fiica Ghiorghie Căzan și Maria, 43.
Oești, fântâna, 465.
Olan, Ion, 294.
Olentie, 11.
Oloaga, Mărica, 313.
Ologul, 256, 326, 465; *bătrân*, 488.
Ologul, Tănasi, 621.
Oltenescu, 168.

Oltenescu, Vasile vornic de poartă, 573.
Oltenescul, **Gavril** pivnicer de Huși, 159.
Oltian, Gavril, stolnicel de Oltenești, 104.
Onaca, bătrân, 190, 488.
Onaca vătămanul din din Potropopești, 48.
Onașco, 11.
Onașco sin Antonii, 11.
Onașco zet Capcea ot Scânteia, 11.
Onașcu, 294.
Onășița, popa din Negrești, 11.
Onceanul, **Ștefan**, 213.
Onciu, 21.
Onciul, unchiul lui Pavăl, 104.
Onică, fiul lui Avrămil, 6.
Onichi, Ioan, 185.
Onil de Crăsnășeni, 73.
Onil, tatăl Măriiei Mârzoaia, 489.
Onilă, negustor din Vaslui, 5.
Onofreiu vornicul, 48.
Onosia, fata Cocolii, 236.
Onosie Carp, 274.
Onosiie, bătrân, 488.
Onosiie Zota, 274.
Opincă, Ion din Gugești, 49.
Oprica căpitan, feciorul Păscălinei, nepotul lui Postolachi Bujoranul și al Aniței, 229.
Oprica pârcălab, 164.
Oprin ot Fălciu, 3.
Oprina Buzne, fata lui Bejan, 206.
Oprina, *fata lui Savva de Șișcani*, 524.
Oprina, feciorul lui Ilieci și al Tudorei, 192.
Oprina, femeia lui Ion Bozic, 135a.
Oprișan biv vel sulger, 107.
Oprișan, feciorul lui Tănas Buciumaș și al Nastasâei, 123.
Oprișan, **Gheorghe** paharnic, 569.
Oprișan Gheuca biv sulger, 77, 99, 107.
Oprișan sân Nastasâia Buciumaș, 172.
Orăș, feciorul Mihului, 90.
Orăș hatmanul, 36; biv hatman, 84, 85.
Orest (Iorest), egumenul Mănăstirii Bistrița, 252.
Orhei, 61.
Orze, 6.
Oruna, Iordache, 447.
Osmechești, 276a.
Ostahie Bodescul, bătrân în moșia Belciugul, 493.
Ostahie, sluga postelnicului Ștefan, 72a.
Ostahie Buzarnii, 138.
Ostahii/Stahii Căuia mazil, 449.
Otimberg Ecaterina, fiica Zoiței Carp, 321.
Oțăl, 180a, 188, 194.
Oțăl, **Necolai**, 194.
Oțăl sin Similache, 194.
Oțăt, Pricopie din Ghermănești, 177.
P. Rășcanu mare vornic, 307.
Pagul, Ștefan iuzbașă, 13, 15.
Pahlen, Feodor Petrovici, conte, general rus, președinte al divanurilor Moldovei și Țării Românești, 647, 662.
Pahomie, egumen ot Fâstâci, 229.
Pahomie, episcopul Romanului, 152, 153, 155.
Pahomie Ghilțul, 492.
Pahomii ot Măgariul, 304.
Paiul, Iordachi, 304.
Palade/Pălade căminar, 396; 609.
Palade, **Constantin** mare vornic, 386, 440, 444, 451, 597; *căminar*, 390; *paharnic*, 396; *biv vel spătar*, 397; *vornic*, 485.
Palade, Ecaterina logofeteasă, 547.
Palade, **Grigorie** șetrar, 571.
Palade, Ioniță spătar, 275; *vel vornic*, 364.
Palade vistiernic, răposat, 273.
Paladi, Costandin vornic, 426, 500; *hatman*, 611.
Paladi, Dimitrașcu/Dumitrașcu, 210; *vel vistiernic*, 260; *biv vel vistiernic*, 275; *vel vornic*, 278, 279, 307.
Paladi polcovnic, 511; *vornic*, 678.
Paladie/Păladi, Costandin, 141; *vel paharnic*, 226; *biv vel paharnic*, 314; *ispravnicul ținutului Tutova*, 329; *paharnic*, 332; *biv vel paharnic*, 347; *ispravnicul ținutului Tutova*, 347; *mare vornic*, 383.
Paladie, Enachi, 141.
Paladie, **Ioan,** postelnic, 106, 141; *vel vistiernic*, 142, 143, 268; *vel spătar*, 172; *biv vel spătar*, 173; *vornic*, 307, 396, 602; *vel logofet*, 309; *Ioniță*, 259, 260, 265.
Paladi, Ioan biv vel vornic, 292, 293, 332; *vel vornic*, 611.
Paladi, Ioan spătar, tatăl vornicului Ioan Păladi, 292.
Paladie *vistiernic*, 8; *fost vistiernic*, 9.
Paladie/Păladie, **Toader**, sin Paladi vistiernic, 8; *pitar*, 10; *fost vistiernic*, 64; *al doilea postelnic*, 85; *vel comis,* 177; *biv vel spătar*, 195; *vel vistiernic*, 196, 216; *hatman și pârcălab de Suceava*, 223; *vel vistiernic*, 226.
Paliș, balta lui, 231.
Pamfili Prăvăliciu, 330.
Pamvon ieromonah, egumăn ot Florești, 330.
Panaghia, mama lui Martin, 325.
Panaite Cazimir serdar, 434; *căminar*, 510; *ban*, 523; *spătar, sovetnic*, 546.
Panaite, Costandin medelnicer ot Bârlad, 593.
Panaite Docan medelnicer, cumnatul lui Ioniță Burchi, 543.
Panaite Docan postelnicel/postelnic, 465, 486, 488; *decedat*, 486.
Panaite, grec din Trabizon, bărbatul Catrinei, nepoata lui Vasili Duca căpitan ot Bârlad, 290.
Panaite pârcălab de Vaslui, 117, 127, 136.
Panaite, preutul din Bârlad, 315.
Panaite vătav, 309.
Panaite vel sluger, 236.
Panaiti Damiian logofet, 330.
Panaiotache Panu, 576.
Panaioti/Panaiote *vel sulger*, 92, 95; *biv vel postelnic*, 142, 144, 146.
Panaiotache vel sluger, 236.
Panaitachi marele postelnic, 117.
Pandeli, tatăl lui Frangoli, 232.
Panhili, Neculai, 309, 335.
Panhilie stolnicul, 177.
Panhilie, Toader vornicul de Cozmești, 177.
Pantazi, Stavro, 234.

Panțir, 496.
Panu, Anastasie, 581.
Panu, Elenco, 576.
Panu, Panaiotache, 576.
Pară, Enea (?), 573.
Pară, Grigoraș, 524, 573.
Pară, Maria, 573.
Pară, Mătei, 573.
Pară, Ștefan de Oțeleni, 524.
Pardos, Ion, 429.
Parfenii, 294.
Paris, **Neculai** jicnicer, 552, 553.
Parthene, Ion din târgul Soroca, 291.
Parthene țigan sin Gheorghiță, 400.
Partheni, Enachi, 349.
Patrec, **Toma**, 324.
Patrichi, Iordachi ot Cârja, 326.
Pavăl, 172, 519.
Pavăl Agărici, 192.
Pavăl Bălan, 512.
Pavăl Buiceale, 291.
Pavăl diacon Gligorii sin Alisardă/Alisandrie, 211, 212.
Pavăl Dumbravă, 164.
Pavăl, feciorul Ilinții îi Bojoae, 109, 110.
Pavăl, feciorul lui Savin Boziian, 192.
Pavăl, feciorul Mării de Gârcini, 236.
Pavăl Găozanul, 161.
Pavăl Ghelcu, 221.
Pavăl Grebincea, 213.
Pavăl Grozav, 294.
Pavăl, Ioniți, 304.
Pavăl Jiianul, ficiorul lui Maftii, 219.
Pavăl Lazarovici, sudit austriac, 634, 645.
Pavăl Rachieriul din Huși, 482.
Pavăl Rugină vel jicnicer, 142, 143, 144, 146.
Pavăl Samdagiu/Sandagiu, 345, 436.
Pavăl sin Ionașco Scurtul, 133, 309.
Pavăl, socrul lui Andrunachi, 304.
Pavăl, tatăl lui Ioniți, 304.
Pavăl țigan, tatăl lui Ion, 400.
Pavăl Ursuleț vel clucer, 146.
Pavăl zet Samson, 488.
Pavlovici, Alexandru (Alecsandr) I, țar al Rusiei (1810-1825), 546.
Pavlu, Ioan, 203.
Păduri, Ștefan diacul, 107.
Pălade Căpățână, 269.
Păladi, Costantinică, 533.
Păladi, Ion, vel vistiernic, 144, 145.
Păladie *postelnicul*, 108; *vornicul de Bârlad*, 110.
Păladie, Ion sin Toadir Păladie al doilea postelnic, 85, 95, 120; *biv vtori logofet*, 123; *vel sulger*, 133, 137; *vel spătar*, 156, 158, 162, 182, 183; *Ion Păladi*, 95.
Păladie, Preda biv vel căminar, 85; 99, 141; *biv vel stolnic, răposat*, 156.
Pălădoae vorniceasa, 273.
Pășcan, 213.
Pășcan, ginerele Știfăniei călugărița, bărbatul Mariei, 340.
Pătru, 374, 431.
Pătru Micșin, 92.
Pătrunsu, socrul lui Strătulat, 331.
Pătrunsul, Mihălache, 331, 503.
Pățcanu, 103.
Păvăloae bătrâna, 519.
Panaite, Hagi, 42.
Panaite, nepot lui Ivan, 6.
Pană, feciorul lui Lazor Moșuleț, 53, 90.
Panfilii, 79.
Panoschi, 82.
Panoschi/Panovschie din Grozești, 95.
Panovschie, **Dumitru**, 100.
Panovschie, **Ștefan**, 100.
Panul, fratele lui Crăstiian, 4.
Pantazi, Costantin; vezi Pendazi, 128.
Papadopulu, 3.
Papavai, Iacov zugrav, 476.
Parascheva, mama lui Andrei Moșuleț, 313.
Parascheva Movilă, femeia lui Ianachi Movilă vatav, 450.
Paraschiv, 597.
Paraschiva, 557.
Paraschiva din Bârgăoani, sora lui Costandin, 597.
Paraschiva din Cojeri, 56.
Paraschiva, fata lui Necolai Stiriian, 441.
Paraschiva, fata Oargăi din Orgești, 82.
Paraschiva, femeia lui Ilie țigan, bucătar, 239, 342.
Paraschiva, femeia lui Sima Sârbul, 442, 462.
Paraschiva, femeia lui Topin, 72.
Parpalia, 294.
Parpalie, 71.
Parșov, Iordachi, 597.
Parthene diacon, feciorul lui Simion Agapie, 282, 283, 297.
Parthenie, egumenul Mănăstirii Secu, 252, 254.
Parvana, feciorul Anghelinei și a lui Vasili vel postelnic, 216.
Pascal, 488.
Pascal căpitan, 172, 210.
Pascal Corlat, 41a, 46, 72, 431; *pisar*, 50; *uricar*, 53, 304; *feciorul lui Vasile Corlat uricar*, 210, 276, 374; *ginerele lui Hilohie Vântul*, 348, 511.
Pascal de Zmeiani, 71.
Pascal, feciorul Drăgunei, sora lui Ionașco Vrabii, 214.
Pascal, feciorul Lucăi, 228.
Pascal, feciorul lui Pavăl Grecul, 117.
Pascal Gane stolnic, 221.
Pascal, **Gavril** sulger, 123.
Pascal, Ioniți, 442, 462.
Pascal Ochiul, 524.
Pascal Temelie, din bătrânul Scăntieștilor, 236.
Pascu din Bârlad, 286.
Pascu, **Gavril** armaș, 107.
Pascul din Bârlad, 106.
Pavăl biv sulger, 107.
Pavăl Ciocărlan biv vel vornic, 142, 146.
Pavăl Grecul, 117.
Pavăl, nepot lui Toadir, 6.
Pavăl, nepotul Onciului, 104.
Pavăl Popița din Părtănoș, 6.

Pavăl snă Ștefan ot Mărișești, 77.
Pavăl, soțul Mariei, 62, 90.
Pavăl uricariul, 53; *Păvălașco uricariul*, 52.
Pavel Bălan baș ceauș, 519.
Pavel Bujoranul, biv vel sulger, 83, 97, 107, 108.
Pavel cămăraș, 268; *clucer*, 566.
Pavel Croitor ot Bârlad, 593.
Pavel Debrici *polcovnic* ot Mitropolie, 36; *clucer*, 44.
Pavel Ghilțul călugăr, 489, 493.
Pavel, ginerele Sandul sin Marcu din Huși, 513.
Pavel Măcărescu, cilen, 532.
Pavel, nepotul lui Lupan, 490.
Pavel Pizani/Pizano, 637, 638, 639, 640, 644, 645, 647, 653, 655, 656, 658, 663, 666, 667, 670, 672.
Pavel, preotul domnesc din Nicorești, 16.
Pavel Tulburi sluger, 456, 624.
Păcurar, 276.
Păcurar, feciorul lui Vrime, 276.
Păcurariu diacul, nepot Sârbului, 357.
Păcurariu, *fiul lui Gavril*, *nepot lui Corlat*, 431.
Pavel Grumeza sandagiu, 341.
Pavel, preot, 441.
Păcurar ot Sărățeni, 59.
Păcurariu, **Corlat,** 41a, 374, 383, 431; *fecior Irinei*, 431.
Păcurariu de Floreni, 50.
Păcurariu, Dragomir, fântâna lui, 177.
Păcurariu ot Ștefeni, 3, 12.
Păcurariu, tatăl lui Dumitrașcul, 82.
Păladi, Dumitrașco vel vistiernic, 258.
Păladi *jicnicer*, fratele lui Gavril, 24.
Păladi, Gavril, fost sulger, 24.
Păladi, vornic de Bârlad, 69.
Pălădeștii, 9.
Păncescu, Sandu, hotarnic, 341.
Păntea de Miclești, 48.
Păntia, tatăl lui Nechita, 374, 383.
Păntelei, feciorul lui Gligore de Gârcini, 236.
Pănteleiu din Potropopești, 48.
Păntelei, fecior Cocăi țigan, 237.
Pănteleiu, feciorul lui Dumitru din Gugești, 48.
Păntelei, strămoșul lui Chiriiac Corui, 109, 110.
Păntelei țigan, 237.
Păpăluț vătavul, 55.
Păpuriș, Costantin, 575.
Păsat, 385.
Păsat, Ghiorghie, 385.
Păsat, Ioniță, 599.
Păscălina, fata lui Postolachi Bujoranul și Aniței din neamul Coșăscul, 229.
Păscălina, femeia Nichiului din Drăgești, 76.
Părasca, fata lui Pojar cel bătrân, 33.
Părasca, fata lui Ifrim Roșca, 36.
Părjă, **Irimia** țigan, 339.
Păscălibul, Dumitrașco, 48.
Păscălici ot Dumești, 11.
Pătrășcan dvornic de poartă, 47, 49, 56.
Pătrașco, 46.
Pătrașco Bașotă biv stolnic, 146.
Pătrașco Buzne, fiul lui Bejan, 206.
Pătrașco Cocoli, 180.
Pătrașco Costin *vel căminar*, 95; *treti logofet*, 120.
Pătrașco Danolovici, al treile logofăt, 26.
Pătrașco pitariul, 54.
Pătrașco Pravilă, vierul domnesc, 177.
Pătrașco sin Lupului ot Tălpălăești, 236.
Pătrașcu diaconul, 183.
Pătrașcu, ginirile lui Andronic din Toderești, 333.
Pătrașcul Buznea, 161.
Pătrașcul Spaimă călugărul din Iugani, 82.
Pătrianul, **Ștefan** diiacul de divan, 82.
Pătru, strămoșul Corlăteștilor, 41a.
Păvălașco uricariul, 52; *Pavăl uricariul*, 53.
Păvălașcu, feciorul Badiului din Triponești și al Anei, 82.
Pântelei din Iași, 47.
Pânteleiu vătavul de fuștași, 48.
Părvul, Alexandru, 313.
Pârvul din Popeni, 31.
Pârvul pitar, 42, 43.
Pârvu postelnic, 289.
Pedi (?), Apostolache, 556.
Peinu Munteanu, 557.
Pelin. Ioan dascal, 437.
Pendazi/**Pendază**, 62; *vornic de Bârlad*, 69; *căpitan*, 128.
Penișoară, 152, 153.
Penișoară, Apostol/Apostul, 186, 333, 531.
Penișoară, Gheorghie, 512, 564.
Penișoară, Enachi, 20.
Penișoresc, neam, 512.
Peniță, bărbatul Măriei, fata Irinii, nepoata popii Mătei, 385.
Pentelei Plesnicuță preot, 551.
Penteleiu, feciorul lui Iftime, 170.
Penteleiu, fiul Aniții, fratele lui Ion, 93.
Perșă, **Ioan**, fratele lui Micul, 41a.
Peatre, 81.
Perdon, Lupul, 676.
Pereschiv, fecior lui Hilohie Băde, 81.
Petcu, fecior lui Toader Zavului, 489.
Petcu Hagi din Huși, 482.
Petcu, tatăl lui Pricopie, 305.
Petcul, 368.
Petra de Tominești, 170.
Petrache Cazimir paharnic, 310; *ban*, 523; *spătar*, 549.
Petrache Cozmița, 496.
Petrache Sturdza vel vistiernic, 571.
Petrache, **Tanasie** logofăt, 258.
Petrache Vameș, ispravnici de ținutul Tutovii, 315.
Petrachi Cârjă, 622; *paharnic*, 625, 626.
Petrachi Negre ban, 529, 533.
Petran (Chetran), 524.
Petre, 15.
Petre brat Marin, 349.
Petre Călinescu din Ghermănești, 28.
Petre căpitanul, 54.
Petre Cheșcu biv vel șetrar, 279.
Petre Chiriac ce se trage din Pascal, 488.
Petre Delean, 524.

Petre Falcă, 313.
Petre, fratele lui Roman, Ana și Maria, 313.
Petre Huzum, 621.
Petre, Ioniță, 441.
Petre, Mărăuțe, 441.
Petre Poiană, nepot Chiricului, 330.
Petre Sălceanu, 147, 180, 190, 597.
Petre, tatăl Trofanei, nepoata Furceleștilor, 90.
Petre Epure zet Ion Bobeiu, 330.
Petre Postolache, 474.
Petre Tălăbir, 358, 383, 384, 425, 431, 449.
Petrea Cehan, tatăl lui Dumitrașco Racoviță hatman, 297.
Petrea cel bătrân, 23.
Petrea Coțman, 90.
Petrea, feciorul lui Vasili Bogze, 211.
Petrea, fiul lui Nohit, 23.
Petrea, fratele Măricăi, 170.
Petrea, Grigoraș, mazil din Vaslui, 414.
Petrea lui Chișotco, 82.
Petrea ot Bărboși, 13.
Petrii Ani, 565.
Petri Mungeul din Bârlad, 498.
Petria Zlătariu, 299.
Petrică armaș, bărbatul Antimiei, 313.
Petrică, fost armaș, feciorul Teclii, 170.
Petriceico, Ștefan biv sulger, 42.
Petriman, 164, 227.
Petrișor sin Chiriaac, răzeș din Coșăști, 229.
Petru din Vaslui, 328.
Petru Dinciu, 598.
Petru Dranga, 305.
Petru, Geană, 513.
Petru Rareș voievod, 313, 374, 383, 431, 511, 551.
Petru voievod, 1, 186.
Piculiț, Zaharie, 357.
Pilat, Costandin ftori comis, 94.
Pilat, Costantin paharnicul de Huși, 115a, 130.
Pilat, cumnatul lui Neculai grecul, 167a.
Pilat, Gavril vornic) glotnii, 211, 212, 265.
Pilat, **Neofit** călugărul, din neamul Coșăscu, 229.
Pilat, Ștefan vornic de poartă, 120; bărbatul Nastasiiei, 229.
Pilătești, 229.
Pinteliiu Hobincu, 376.
Pintilii, călugărul ot Deleni, 137.
Pintilii Șchiopul, 345.
Piratcu, Toader izbașa, tatăl lui Grigoraș, Iftimi și Todosca, 540.
Pisar ot Pogăceni, 68; 200a, 204.
Pistol, Toader, 409.
Pitic, Dumitrașcu, 245, 246, 247.
Pitic, Neculaiu, 245, 246, 247.
Pitic, Ursachi, 245, 246, 247.
Pitricești, 244, 245, 246, 257.
Piticu, 235, 244.
Pitra, femeia Andreicăi, 213.
Pitriul/Petru, **Tănas**, 241.
Pivnicer, Andrei, 333.
Pivniceresc, neam, 519.
Pizani/Pizano, Pavel, 637, 638, 639, 640, 644, 645, 647, 653, 655, 656, 658, 663, 666, 667, 670, 672.
Pizdan, Vasălie vor(ni)c, 234.
Platon, 437.
Platon, bătrân în moșia Troianul, 311.
Platon, tatăl Angheliței, 102.
Plăcintă, 200a.
Plăcintă, Alicsandru, 357.
Plăcintă, Arhirie, 383.
Plăcintă, Costantinu, fratele lui Gavril, 357.
Plăcintă, Gavril, 357; *ot Țiful*, 358.
Plăcintă, Vasâli zet Gheorghi Buta, 305, 348, 359, 511.
Plăcintoae, Sanda călugărița, 186.
Plesnicuță, 223, 224.
Plesnicuță, Pentelei preot, 551.
Plesnicuțești, 393.
Pleş, Lupul, 429.
Pleșan, Neculaiu, 330.
Pleșan, Toader, 330.
Pleșasca/Pleșescu, **Catrina,** fiica căpitanului Antohie Scărlet, 375, 377, 378.
Pleșca, Vasilie treti logofet, 146.
Poalelungi, Toader popa, 371.
Plopu, Toadir, 243.
Pobircu de Murgești, 503.
Podariul, Andrii, 191.
Pozoli, Lupul căpitan, 533.
Pogonatul, **Alexandru**, magistrat din Bârlad, 81.
Poghircu, Lupul cel bătrân, 335.
Pogor, Ion vel medelnicer, 146.
Poiană, 211.
Poiană de Mărcești, 102.
Poiană, Petre, nepot Chiricului, 330.
Poiană jude de țigani, 237.
Poiană pisar, 42, 43, 49.
Poiană, Ștefan ot Băsăști, 190; 493.
Pojar, 333.
Pojar cel bătrân, 33.
Pojar, Lotie, 186.
Polei, Savin, 588.
Policarp, feciorul preotului Mihail Strilbițchi, 372.
Polițan, Grigori, 335.
Poluță, Ion, feciorul lui Gavril, țigan, 339.
Pomană, **Ioniță** serdar, 456.
Pomană, Tudor căpitan, 363.
Pomană, Vasâle, 551.
Popa, Gheorghi, calfă de chetrari, 580.
Popa, Grigori, 524.
Popa, **Ignat,** 107.
Popa, Ioan postelnicel, 618.
Popa, Ioniță, 419, 464.
Popa, **Vasâlachi** isprăvnicel, 540.
Popa, Vasilache uricar, 174.
Popa, Vasilie uricar, 155, 177.
Popăscu, bătrân în moșiile Floreni și Mihoane, 303.
Popăscu/Popescu Ioniță, fiul lui Ștafan Popăscu, vornic de poartă, 492.
Popăscu, Ștefan vornic glotnii, 233, 234, 289, 307, 309, 325, 340, 489, 492, 493, 496, 529.
Popențea, Ionașcu, 489.

Popița, **Pavăl**, din Părtănoș, 6.
Poponeț iuzbașa, 13, 15.
Porcea, **Moașa**, 216.
Porcea, **Irimia**, 82.
Porcea, Toader din Iugani, 82.
Porcescu, 436.
Porcescu, Ursachi, 333.
Porcescul, Lupul, 211, 212.
Porcescul, Ștefan, 198, 211, 212.
Porcescul, Ursache, 357.
Porhirie de Boghicești, 82.
Porneală, Zaharie, 429.
Poronboci, Costantin, 526.
Poronboci, Lazăr, 526.
Poronbui, Iordachi, 526.
Poroschi, tatăl lui Trohin, 135a.
Poroș, 419.
Poroșnicul, Ion, 385.
Porpșorul, Enache, 489.
Porușnicul, Tănasii, bărbatul Lupei, 229.
Porunbu, Costantin, 60.
Portariu, 296.
Portariul, **Ilii**, 181, 296, 345.
Portariul, Ștefan, 181.
Portariul,Toader, 341; *fratele Rucsandei*, 341.
Portasă, Alexandru (Alesandru), 596.
Portasă (?), Ghiorghi biv porucic, 440b.
Portase, Costandin căpitan 409, 440a, 440b; *biv vel căpitan*, 437.
Portasie a Dobeșoae, 81.
Portărești, neam, 341.
Poroțchioae, 276a.
Poroțchie, 276a.
Poroțchie, Chiriac, 276a.
Poruțchie, Lupul, vel căpitan, 196.
Postolache, 325.
Postolache, fiul lui Drăgan ot Zmeiani, 8.
Postolache, fratele lui Strătulat și Aniței, 170.
Postolache Mucul, ficior popii lui Ștefan de Spineni, 88.
Postolache, Petre, 474.
Postolachi Budace, 503.
Postolachi Coșescul/Coșăscul, 118, 138, 185, 229.
Postolachi Cujbă, tatăl lui Necolaiu, 325; *nepotul lui Cârste*, 355.
Postolachi Dodiță, 228.
Postolachi Durac, 207; *medelnicer, fecior lui Gligore Durac,* 301, 364.
Postolachi Bicher, 191.
Postolache Budaci/Budace, 331, 503.
Postolachi Bujoranul, bărbatul Aniței, cu care are două fete: Păscălina și Nastasiia, 229.
Postolachi de Mircești, 385.
Postolachi de Sărățeni, 50.
Postolachi, feciorul Anghelinei și a lui Vasili vel postelnic, 216.
Postolachi, feciorul lui Stratulat, nepotul lui Tiron, 82.
Postolachi, Gligoraș, 201.
Postolachi, Ion, 201, 202.
Postolachi, **Lupul** din Mânzați, 621.
Postolachi Topal, 309.
Postolachi vel paharnic, 44.
Postolachie, 96.
Postu Negru, 469.
Postul, feciorul Sofroniei, 170.
Potic, din Drăguna, sora lui Ionașco Vrabii, 214.
Potirachi, **Gheorghii**, maior, 532, 582, 586, 587.
Potlog, Grigori, 505.
Potlog, Vasile stolnic, 503a; *căsătorit cu Safta, fata lui Toader Scârlet postelnic*, 511.
Potole, 371.
Potolie, a scris, 96.
Potop, Nistor, 577.
Potop, **Tofan**, 165.
Potorac/Poturac, 491.
Potorac, Apostul ot Crăciunești, 88.
Potorac sin lui Parpalii, 294.
Potrachi, 71.
Praja din Povicești, 6.
Praja, Vasile, 128.
Pranali căminar, 128.
Prangati/Pangrati, Costin, postelnic, 452.
Prat negustor, 607.
Pravăț, bărbatul Măricăi, 192.
Pravilă, Ioan, preot ot Cozmești, 255.
Pravilă, Pătrașco, vierul domnesc, 177.
Prăcopie monah, 89.
Prăjăscul, **Lupul**, *biv clucer*, 134, 140.
Prăjescu clucer, 9.
Prăvăliciu, Pamfili, 330.
Prăvăliciu, Ștefan, 330.
Prăvăliciu, Vasâli, 330.
Prebici logofătul, 61, 83, 91, 112, 262; *Costantin*, 262.
Precop, fratele Sămdzanei, 90, 542.
Precopi, Ioniță, 371.
Preda vel armaș, 99.
Preda Păladie biv vel căminar, 85; 99, 141; *biv vel stolnic, răposat*, 156.
Prichip, Ionașc, 8.
Pricopi, 192.
Pricopi Ciorne erei, 621.
Pricopi, **Ilie** ot Bășești, 373.
Pricopi snă Lazor, 192.
Pricopie, a scris, 68.
Pricopie de Necorești, 99.
Pricopie, feciorul Gheorghie și Aftamiia, 82.
Pricopie, feciorul lui Gheorghi și Aftiniia, 82.
Pricopie Oțăt din Ghermănești, 177.
Pricopie sin Macsân, 303.
Pricopie sin Petcu, 305.
Pripie, nepoata Dodei, 325.
Proca din Bârlad, 37, 38.
Proca, ginerele lui Pătrașco Cocolii, 180.
Procope, 23.
Procopie, fiul lui Toma și al Dorothei, 89.

Procotealea, 89.
Prodana, mama lui Gavril, 320.
Profir vornic ot Rânzești, 240.

Profirița, fata lui Ioniță Burchi medelnicer, măritată cu Ioniță Venițiianu, 543.
Profirița Miclescu, soția spătarului Neculai Dimachi, 516, 522, 579, 592, 593.
Prohir, Costandin, blănar din Huși, 541.
Prohira, sora lui Savin, fost hotnog, 94, 100.
Prohirie di Șerbăcani, feciorul Tomșii, 276.
Prohiroaia, 82.
Protarce, 23.
Pruncul, Enacachi căminar, 510.
Pulalai țigan, 237.
Purcariul, răzeș în Sârbi, pe Elan, 68.
Pușcaș, 526.
Pușcașul, Andrei, ot Sărățăni, 326.
Putic, Iordachi ot Cârja, 240.
Putneanul, **Iacov**, mitropolit, 252, 265, 268, 272, 277.
Putnianul, bătrân în moșiile Floreni și Mihoane, 303, 309.
R. Ursul, protocolist coll., 532.
Ra(…), Nechita, 48.
Raab, **Joseph von**, consul austriac (1811-1821) și girant al consulatului englez în Moldova (1818-1821), 675.
Rachear, Toader, 564.
Rachieriu, Alicsandru, 349.
Rachieriul, Pavăl din Huși, 482.
Racleș, Ion, 135a.
Racovanul din Gănești, 20.
Racoviț, feciorul lui Vasâli Barbălată, 456.
Racoviță, Ana doamna, 197.
Racoviță Cehan vtori logofet, 9, 59, 105, 116; vel logofet, 15, 18, 20, 26, 27; 282; *răposatu*l, 32.
Racoviță, **Constantin Mihai Cehan** voievod, 223, 224, 225, 226, 229, 230, 234, 235, 237, 238, 239, 254, 257, 258, 259, 266, 267, 268, 271, 275, 343, 345, 489, 551.
Racoviță Cihan, 282.
Racoviță, Dumitrașco vel comis, 142, 143, 144; *hatman*, 162; *hatman și pârcălab Sucevii*, 177; 188, 283, 297, 307.
Racoviță, Ion vtori ceașnic, 35; *vel comis*, 47, 53; *ceașni*c, 104; *paharnic*, 192.
Racoviță, Mihai, caminar, 454.
Racoviță, Mihai/Mihălachi vel spătar, 133; *voievo*d, 133, 139b, 140, 142, 143, 144, 149, 150, 163, 167, 167a, 171, 176, 177, 181, 182, 213, 237, 260, 275, 279, 282, 283, 291, 297, 307, 320, 343, 346, 399, 431, 489, 597.
Racoviță, **Mihălachi** spătar, 523, 528, 529.
Racoviță, Nicolai/Neculai *hatman și parcălab de Suceava*, 35, 47; *vel logofet*, 58; *logofăt*, 63, 74, 192, 193; *biv vel medelnicer*, 259, 260, 275.
Racoviță, Radul *vel paharnic*, 196; *vel vistiernic*, 223, 232; *vel vornic al Țării de Jos*, 226; *vel logofet*, 256, 258, 265, 489; *biv vel logofet*, 259, 275.
Racoviță, Roxanda spătăroae, mama doamnei Ana Racoviță, 197, 205.
Racoviță vel logofet, 236, 297, 326, 465, 488.
Racoviți, fecior lui Andrunachi Cârjă, 456.
Racovițești, 283.
Rad, Mihalache agă, 307.
Radomițchioaie, Ursa, 261.
Radoveci, **Gavril** sulger, 505.
Radu, tatăl lui Ilie,107.
Radu, Manolache biv vel sărdar, 505, 506.
Radu Mihnea voievod, 29, 33, 41a, 48, 226, 602.
Radu voievod, 105, 107, 116, 203, 313, 358, 431.
Radul (…) paharnic, ispravnic de Vaslui, 328.
Radul biv vtori paharnic, ginerele Aniței și al lui Ștefan Scărlet biv vel armaș, însurat cu Mariia, 489.
Radul Hamza, 362, 366.
Radul Racoviță *vel paharnic*, 196; *vel vistiernic*, 223, 232; *vel vornic al Țării de Jos*, 226; *vel logofet*, 256, 258, 265, 489; *biv vel logofet*, 259, 275.
Radul Rutariul, 526.
Radul țigan, 400.
Radul vtori logofet, 138.
Ralet vornic, 611.
Ralet, Dimitrie vel vornic, 523; *vornic*, 615.
Ralet, **Iancu** vornic, 568.
Ralu Calimah, domnița, 400.
Ramandi, Alexandru vel vornic, 113; ușeriul, 192.
Rareș Petru voievod, 313, 374, 383, 511, 551.
Rarul, Ghiorghiță, 201.
Razul, Costache hatman și pârcălab de Suceava, 196; *vel vornic al Țării de Jos*, 223, 226; *hatman,* 529.
Razu, Costandin spatar, 448.
Razu, Ioan logofet, 451.
Razul, Grigoraș biv vel pitar, 255.
Razul, Vasilie hatman și pârcălab Sucevii, 258, 265, 266, 268, 292, 293; *vornic de Țara de Jos*, 307; *vel vornic*, 307; *vel logofet*, 336, 340, 343, 348, 457a, 511.
Răcican popă, 431.
Răciul, Toadir, 76.
Răcle, Ursachi vornic, 380.
Răcoviță, Andrii, 192.
Răducanu Cazimir spătar, 607.
Răducanu Roset hatman, 451.
Răgle, Ursachi din Băsești, 597.
Rășcanu, Agachi, 368.
Rășcanu, Costandin, 368.
Rășcanu, Gavril, 368.
Rășcanu, Ghiorghiți, 368.
Rășcanu, Ioan, 368.
Rășcanu, Lupu, fratele lui Mihai, 368.
Rășcanu, Mihai, fratele lui Lupu, 368.
Rășcanu popa, bătrân în Râșcani și Miclești, 365.
Rășcanu, P., mare vornic, 307.
Rășcanu, Vasilachi, 368.
Rătunzelul, Craiște, 32.
Rățăși, bătrân în Mircești, 385.
Răzmeriță Adam, 336, 352.
Răzmeriță, Ioniți, 577.
Răzmiriță sin Ionașco, 102.
Rânduneci, prisaca lui, 183.
Râșcan paharnic, 542.
Râșcanu, **Alecsandru** biv vel paharnic, ispravnicul ținutului Fălciului, 391.
Râșcanu, Gherasim, 493.
Râșcanu, Iordachi căminar, 326, 488.
Râșcanu, Ștefan, 320, 597.

Râșcanul, **Dimitrii** pameșnic, 546.
Refei, Avrintie, 203.
Rența, Neculaiu, 527.
Rizu, Grigori, 643.
Roaba de Hănăseni, 134, 140.
Robu, Grigorie teslar din Vaslui, 407.
Robul de Costești, 108.
Robul, Vasăle, 313.
Rocsanda Buzne, fiica lui Bejan, 206.
Rocsanda, fata lui Costantin Porunbu, 60.
Roeștii, neam, 493.
Rogodan, 82.
Roiu, 396.
Roiul, Costantin, feciorul lui Ion, 493.
Roiul, Ghiorghie, 284.
Roiul, Ion, 190, 489, 493.
Roiul preot ot Belciug, 492.
Roiul, Iordache, 493.
Roiul, Vasile diacon, feciorul lui Ion, 493.
Roman, bătrân în Brădești, 263.
Roman, bătrân în Pâhnești, 274.
Roman, David, moșan din Albești, 201.
Roman de Sărățeni, 50.
Roman *dvornic*, 42; *vornic de poartă*, 45, 48.
Roman, fratele lui Petre, Ana și Maria, 313.
Roman, tatăl lui Costachie, 46.
Roman, tatăl Vărvarei, 49.
Romașco, feciorul Mihului, 90.
Romașcu, 198a.
Romașcu, *feciorul lui Savva de Șișcani*, 524.
Romașcu, Ghiorghe stolnic, 600.
Romașcu/Romașco, Ion, armașul, 177, 186.
Romașcu, Ilinca, sora lui Ioniță, 614.
Romașcu, Ioniță, 600, 614..
Romașcu, Necolaiu, mazil ot ținutul Vaslui, 360; 600.
Romașcu, Toader diacon, 186; *din bătrânul Colac*, 524.
Romașcu, **Vasile,** *din bătrânul Colac*, 524; *din Stănilești*, 601.
Romășceasa din Tomești, 82.
Romila, bătrân în Rânzești pe Jigălia, 305.
Romila, Ilii, 335.
Romila, Lupul, nepot lui Iurașco, 330.
Romila, Vasâlachi, 305.
Rosăt, Alexandru agă, ispravnicul ținutului Fălciu, 594.
Rosăt, Dracachi spătar, 523.
Rosăt, Iordache, vel vornic, 292, 293; *Rusăt vel vornic*, 544.
Rosăt, **Lăscărache** vel comis, 307.
Rosăt, Ștefan *logofăt*, 313, 333; *vel logofăt*, 292, 293; *paharnic*, 385.
Rosăt, Vasilie *vel spatar*, 258; *hatman*, 292, 293; *vel paharnic*, 307; *vel vornic*, 523.
Roset, **Alecsandru** agă, 615.
Roset, **Alecu,** 565; *spătar*, 627; 669.
Roset, Catrina vorniceasa, 445.
Roset, Costandin biv vel clucer, ispravnicul ținutului Făcliu,407.
Roset, **Iordache** vistiernic, 451, 611; vornic, 458, 538.
Roset, Iordachi paharnic, ispravnic, 424.
Roset, Lascăr treti logofet, 298, 302.
Roset, **Lupul** medelnicer, 485.
Roset, **Matei** hatman, 611, 679.
Roset, **Mihălache** vel stolnic, 22.
Roset, Raducanu hatman, 451.
Roset, Ștefan/Rosăt, răposat boier, 385; *paharnic*, 385.
Roset, Ștefăniță, 597.
Roset, Vasile hatman, 547; *logofet*, 611.
Roset vel vornic, 481.
Rosăt, Ștefan, *clucer,* 410; *ispravnicul ținutului Vaslui*, 411, 412, 414.
Rosomac / Rosomacin, 186.
Roșca cel bătrân, 38.
Roșca, Dumitrașco, *vornicul*, 14; *vornic de poartă*, 42, 48, 49, 53.
Roșca, Gheorghie biv vistiernic, 36.
Roșca, **Gligorașco**, 42.
Roșca, Ifrim, 36.
Roșca, Iftimi, fiul Urâtei, 214.
Roșca, **Ioniță,** fratele lui Simion, 42.
Roșca, Mafteiu/Maftei, 37, 90, 434.
Roșca, Mihăil, 56.
Roșca popa, 82, 337.
Roșca, Simion, 42.
Roșca, Ștefan ot Coruești de pe Bogdana, 496.
Rotariu, Ioan ot Văleni, 496.
Rotariul, Iani, 358.
Roxanda spătăroae, mama doamnei Ana Racoviță, 197, 205, 226.
Rubina Iorguliasă, 154.
Rucsanda, fata lui Costandin Hamza, 362.
Rucsanda, fata Păscălinei, nepotul lui Postolachi Bujoranul și al Aniței, 229.
Rucsanda, nepoata Oanii, 185.
Rucsanda, sora lui Constantin Mihai Cehan Racoviță voievod, 226, 242.
Rucsanda, sora lui Toader Portariul, 341.
Rudina, 178.
Rughe, Vasilie ftori paharnic, 146.
Rugină, 99.
Rugină biv șetrar, 42.
Rugină, Pavăl vel jicnicer, 142, 143, 144, 146.
Rugină, Strătulat pisar/uricar, 35, 48, 49, 53, 59.
Rugină, Vasilie, diac, 81.
Rună, Iordache, 447.
Rus, **Ștefan** din Poicești, 231.
Rusanda, fiica lui Mihăil Roșca, 56.
Rusca, femeia lui Novac țigan, nepoată Uglii, 237.
Rusea din Putredeni, 77.
Rusăt/Ruset, Costantin *vel paharnic*, 177; *vel vornic al Țării de Jos*, 196; *vel logofăt*, 364.
Rusăt, Maria, jupâneasa lui Scărlătachi biv vel ban, 353.
Rusăt, Ștefan *vel vornic de Țara de Sus*, 177.
Ruset, Alexandru, fiul domnului Antonie Ruset, 152, 153.
Ruset, Antonie voievod, 59, 63, 67, 105, 106, 116, 151, 152, 153, 361.
Ruset/Rosăt, **Costandin** vornic, 227; *vel logofet*, 361.

Ruset, Iordachi *vel vistiernic*, 94, 95, 138, 274, 435; *vel dvornic Dolnei Zemli*, 142, 143, 144, 146; *ginerele lui Neculai Racoviță*, 192, 193; *vel vornic al Țării de Sus*, 196.

Ruset, Manolachi vel postelnic, 142, 143, 144.

Ruset/Roset, **Neculai** *vel paharnic*, 266, 268; *vel vornic*, 348, 511; *vel logofet*, 385, 414, 444; *biv vel logofet*, 451; *vistiernic*, 611.

Ruset, Ștefan, vtori postelnic, 227; *hatman și pârcălab Sucevii*, 271.

Ruset, Ștefăniță, 241; *logofăt,* 313; *vel logofăt*, 274.

Ruset, Vasile vel vornic de Țara de Sus, 266, 268, 271.

Rusoae, 11.

Rusu, feciorul Măricăi țiganca, 147.

Rusu, Simion, 324.

Rusul, dvornic de poartă, 47, 48, 49, 50, 56; *vornicu*l,192.

Rusul, **Ion** din Vaslui, 414.

Rusul, Vasile ot Cremenciuc, ținutul Soroca, 191.

Rusul, Toader, 223.

Russu, Dimitrie din Dumești, ținutul Vaslui, 604.

Rutariul, Radul, 526.

Ruxanda, moașa lui Ștefan Popăscu vornic de poartă, 493.

S. Bașotă, 532.

StoicaSacotă, 192.

Safer, Dima, 404.

Safer, Ion, 404.

Safer, Vasile, 404.

Safta, 326.

Safta Bogdan spătăreasa, 448.

Safta Bujorănița/Bujoreanu, 341.

Safta, cumnata lui Ioniță sin popa Simeon din Huși, 515.

Safta Cuza, 574.

Safta Duca băneasă, 610.

Safta, fata Ilenii, 215, 250.

Safta, fata Malahii, ce a ținut-o Ștefan ban, 198a.

Safta, fata lui Strătulat din Mircești, 385.

Safta, fata lui Vasili Vrabie, 214, 215.

Safta, fata răposatului Bugoși, vel stolnic, 169.

Safta, lui Vasile, nepotul lui Marmure, 236.

Safta, fata lui Toader Scârlet postelnic, soția lui Vasile Potlog stolnic, 503a, 511.

Safta, sora Lupăneștilor, 207.

Safta Sturdza, spătăreasa din Bârlad, 480.

Saider uricarul, 511.

Salce ușeriul, 192.

Salomca, sora Ștefăniei, 82.

Salomeia, fiica lui Crăste Cujbă/Cușbă și al Nastasiei, căsătorită cu Gligori Bădros, 147, 216, 355.

Samdagiu/Sandagiu, Pavăl, 345, 436.

Samfira, 81.

Samoil vornicul din Zorleni, 234.

Samoilă, 248.

Samoilă, feciorul Samfirei, nepotul lui Echim, 81.

Samoilă, nepotul Faurului din Urdești, 276.

Samson, 313.

Samson, 256, tatăl Măriei, 256, 285, 465; *socrul lui Pavăl*, 488.

Samson Burghelea, 492.

Samson sin Gheorghie Negrul, 303.

Samson, Ștefan, 466.

Samsonești, 465.

Sanda călugărița Plăcintoae, 186.

Sanda, fata lui Bejan sin Leontiiasă, 236.

Sanda, fata lui Ion Poroșnicul, 385.

Sanda, fata lui Sandul Vrabie, femeia lui Zaharie logofet ot Iași, 214, 250.

Sanda, fata Urâtei, 214, 215.

Sanda, femeia lui Ioniți Toș din Bârlad, 128.

Sanda, jupâneasa lui Mihăil aga, 87; lui Mihăilă/Mihai treti logofet, 100.

Sanda, soră lui Trohin diiaconul, 368.

Sanda țiganca, 342.

Sandu Adam neguțitoriul, 154.

Sandu Bălăban sulger, 618.

Sandu Bou, 419, 500, 527.

Sandu brat Roman și Doroftei din Brădești, 263.

Sandu Buzdugan, 318.

Sandu, feciorul lui Toadir, țigan, 147.

Sandu, fratele lui Feleon, Marie și Catrina, 447.

Sandu Păncescu, hotarnic, 341.

Sandu Sturdza vel vistiernic, 451; *logofet*, 620.

Sandul, 160.

Sandul Albotă clucer, 279.

Sandul Alevra, feciorul lui Tomii, 265.

Sandul Anton ot Cârja, 240.

Sandul Buhuș marile pitar, 45.

Sandul Ciomărtan, 279.

Sandul Codreanul, 304.

Sandul Cote, 357.

Sandul Crupenschie *vel jitnicer*, 120, 132.

Sandul Darii, 456.

Sandul Dranga, 304, 305.

Sandul, feciorul lui Gapiei și a Armancei, 489.

Sandul, feciorul Savii armanul papucariul, 167a.

Sandul Grozăviți, 326, 488.

Sandul Huluba, fratele lui Enachi, 228, 551.

Sandul Iurașco, 330.

Sandul Juncul, 212.

Sandul Miclescu jicnicer, 313, 316; *ban*, 341, 360, 399.

Sandul Oat/Oatul pitar, 101, 454; *ispravnic ot Codru*, 363.

Sandul sin Burdujii, 183.

Sandul sin Marcu din Huși, 513.

Sandul, **Sturdzea,** vel ban, 177; *vel logof*et, 196, 200a, 227, 228, 358, 551; vornic, 458; *fratele Catrinei postelniceasa*, 218; 611.

Sandul șetrar, ispravnic de Vaslui, 328, 329.

Sandul Tamvoia din Roșieci, 201, 202.

Sandul vornicul de Ghermănești, 177.

Sandul Vrabie, 213, 228, 250, 551; *feciorul Ștefanei și a lui Hilimon ot Covurlui*, 214.

Sandul zet Iurașco, 330.

Sansoneasă/Samsoneasă, Mărie, 312, 317, 326.

Sasul, Iancu voievod, 1, 186.

Samoil de Micșinești, 92.

Samoil din Știubeni, 6.

Saulea, căminarul cel mare, 24; *spătar*, 423.

Safta, fata Macrinei, nepoata lui Panoschii/Panovschie din Grozăști, 95, 100.
Safta, fiica lui Isar și Bilușca, 42, 43.
Saloca, sora Ștefaniei, 82.
Sava, 11.
Sava armanul papucariul, 167a.
Savei Badiu, 526.
Sava Burghele, ginerele Ilenii, 280.
Sava călugărul, feciorul lui Gapie și al Armancăi, 489.
Sava cămăraș, 36.
Sava călugărul de Agapie, 61.
Sava de Bălănești, 69, 90.
Sava diacul, 497.
Sava, din bătrânul Ciolac/Deleni, 135a.
Sava din Hărăgești, 72.
Sava, episcopul Hușilor, 152, 153, 155.
Sava, feciorul Melintiei, fata Dobeșoaei, 81.
Sava, feciorul Mistrititului din Meseni, 82.
Sava, **Gavril** din Bârlad, 128.
Sava, Ion, 286.
Sava, mitropolit, 120.
Sava monah, ginerele Ghilușii, 256.
Sava Negre, 243.
Sava, tatăl lui Costandin, 396.
Sava Turbatul, 243.
Sava, Ursul, staroste din Bârlad, 128.
Sava, Vidră, 286.
Sava zet Simion Bănaga, 349.
Sava zet Băncilă, 330.
Savva de Șișcani, 524.
Savva din Deleni, 668, 670.
Savva, egumenul Mănăstirii Pângărați, 252; proin egumen, 278.
Savin Băsăscu, 597.
Savin Boziian, 192.
Savin Cujbă, *feciorul lui Cârste*, 355; 597.
Savin, feciorul Măriiei, fata Măricăi, nepoata lui Andrieș din Vată, 491.
Savin, fiul lui Crăste Cujbă/Cușbă și al Nastasiei, 147, 216.
Savin, fost hotnog, 94, 100; *vel ban*, 142, 143, 144, 146.
Savin, Grigoraș, 374.
Savin, Neculai medelnicer, 257.
Savin Polei, 588.
Savin Stăncuță, 556.
Savin, tatăl Urâtei, 236.
Savin Tighece, 357.
Săcuenul, Moisăiu zet popii Ioniță, 488.
Săcuiun, **Ion** ot Rânzești, 240.
Săferi, Vasili ot Rănceni, 97.
Săftica Mitroai, 610.
Sălăvăstru, feciorul lui Nedelcu, 81.
Sălceanu, Gavril, 180.
Sălceanu, Petre, 147, 180, 190, 597.
Sălceanu, Toadir, 147.
Sălceanul Ion ot Popești**,** 66.
Sălceanul, Toader, 66, 68.
Sălion, **Dumitru** căpitan, 540.
Săma, 6 (Sima).
Sămdzana, fata Macarii, 90, 263.
Sămeon popa ot Porcișeni, 575.
Sămina, fata lui Pobircu de Murgești, 503.
Sămina, fata popii lui Ion Tufă, 503.
Sămina, mama Tofanei, 228.
Săminachi medelnicer, 565.
Sămion Cazalcun architect, 473.
Sămion Cearna, fost șoltuz în Bârlad, 8.
Sămion Ușerelul, 308.
Sămire, Ghiorghii, 345.
Sămișalu, Toader, 191.
Sămit, 276.
Săndulachi Miclescu spătar, 646, 648.
Sănin din Gârcini, 236.
Săpoi, Ion, 337.
Sărăcuța, fata lui Iurașcu de la ținutul Vaslui, 345.
Săroiul, Lupul, 430.
Săvăscu, **Costandin**, preot, 380, 597.
Săvăscu, Neculaiu, deacon, 380.
Săverica, femeia lui Vasile, 294.
Săverin clucerul, 177, 291.
Săvești, neam din Băsești, 597.
Săvin, 597.
Sâlion Mihaciul, 309.
Sâlion Strătilă zet Ologul, 488.
Sâmion brat Sava de Bălănești, 69.
Sânbotin, poiana lui, 183.
Sârbu, 357.
Sârbu, Stati, grădinar din Bârlad, 518.
Sârbul, Dacul, 482.
Sârbul, Grigore din Boțoae, 232.
Sârbul, **Ioniță**, 258.
Sârbul, Sima, 442, 462.
Sârbușcă, Ioniță, nepot Nacului, 330.
Sârghie Cainu, 305.
Scahie, Ion, 6.
Scarlat/Scărlet, 8, 10, 91, 112.
Scarlat Alexandru Callimachi voievod, 503a, 507, 524, 525, 536, 539, 542, 545, 548, 551, 553.
Scarlat diiacon, 332.
Scarlat Grigorie Ghica voievod, 142, 196, 256, 263, 266, 267, 268, 269, 275, 307, 492.
Scarlatachi/Scărlătachi Costachi crucerul, fiul vornicului Lupu, 200, 200a, 203; biv vel clucer, 204, 208, 223; *ban*, 340, 431. 449, 511; biv vel ban, 353, 357, 358, 368, 373, 374, 383, 384; *biv vel stolnic*, 489.
Scăntiești, bătrân în Băcești, 236.
Scărlătache Mârza, 492.
Scărlătachi, Costachi, feciorul lui Scărlătachi Costachi biv vel ban și ai Mariei Rusăt, 353, 357, 444, 597.
Scăfar, Stratul, cumnatul lui Ioniță și Toader Ibănescu, 309.
Scărlat preot, 396.
Scărlat, Toader biv vel postelnic, 305; *a ținut-o pe Catrina, nepoata Micleștilor*, 319.
Scărlăteștii, 83, 91, 273, 499.
Scărlet/Scărlat, Antohi căpitan, 273, 281; *tatăl Catrinei Pleșescu*, 377, 378.
Scărlet, Bejan, feciorul Aniței și al lui Ștefan Scărlet biv vel armaș, 489.

Scărlet, Dabija *biv logofet*, 99; *vtori logofet*, 309; *biv vtori logofet*, 107, 108, 112; *pitar*, 120; *vel clucer*, 132; *vel paharnic*, 146. 170, 489; *biv vel paharnic*, 149, 195.
Scărlet din Zorleni, 39, 83, 91, 489.
Scărlet, Enache medelnicer, feciorul Aniței și al lui Ștefan Scărlet biv vel armaș, 489.
Scărlet, fratele lui Aiupul, cumpără o parte din Văleni, 489.
Scărlet, Grigoraș, *feciorul lui Toader Scărlet pitar*, 415.
Scărlet, **Grigoraș** șetrar, 499, 503a, 508, 511.
Scărlet, Ioniță comisul, feciorul Aniței și al lui Ștefan Scărlet biv vel armaș, 489.
Scărlet, Șerbu postelnic, 47.
Scărlet, Ștefan *postelnic*, 62; *vel armaș*, 83, 91, 99, 499; *biv vel armaș*, 103, 112, 489.
Scărlet, Ștefăniță biv vel armaș, tatăl lui Bejan, 195.
Scărlet, Toader pitar ot Fălciu, 415.
Scărlet, Toadir postelnicel, 348.
Scărlet vel comis, 169.
Scărletu, **Costandin** biv vătaf de stolnicei, 235; *nepotul lui Toader Lambrino medelnicer*, 245.
Scărlit, 91.
Scărlit/Scărlat Climent monah, 244, 245, 246, 247, 257, 307.
Scântei, 492.
Scântei, Ancuța, femeia lui Dumitrașco, 173.
Scăntei, **Ștefan** medelnicer, 569.
Scântei, Toader, 335.
Scânteianul, **Neculai**, preot, 385.
Scânteie, Dumitrașco, 55, 173.
Scântei, Ion ot Cățălești, 65.
Scârlet, Toader post., strănepot lui Hilohie Vântul, 511.
Schiva, fata lui Cârstea Ghenovici vel vornic al Țării de Jos, 216.
Schiva, sora lui Andrei Cujbă, 355.
Scolchiag, **Ghiorghi** căpitan, 395.
Scorțăscu, Mihalache logofet visterie, 365.
Scorțăscul, **Toadir** ot visterie, 219.
Scorţescu, 272.
Scrălete (?) din Costești, 70.
Scroboneț, Ion, 82.
Scumpul, Iani, 48.
Scurtul, Ionașco/Ionașcu, 133, 309.
Scurtul, Vasile, 294.
Scutariul, Ionașco, 39.
Secuianu, Ilie, 442, 462.
Selevestru, patriarhul Antiohiei, 232.
Semzana, 263; *fata Mariei*, 542.
Semzaniciu/ Semzanițu, 263, 542.
Sevestian de Agapia, 61.
Sfrediiaș, **Vasilie** ost căpitan, 49.
Signat, feciorul Florii din Urdești, 374.
Silion orbul, feciorul lui Ifrim, 491.
Silion ot Călimănești, 72.
Silion, **Ștefan** biv vel clucer, 132; *vel medelnicer*, 142, 143, 144; *biv vel medelnicer*, 146.
Silion, vornic de poartă, 42.
Silitră, Iftimi, 601.
Silvestru ieromonah, 252, 598.
Sima din Botești, 344.
Sima din Orzești, 4, 6 (Săma).
Sima Sârbul, 442, 462.
Simachi neguțitorul, 136.
Simeon Boaghei din Bogești, 82.
Simeon Burghele/Burghelea pisar, 298, 302; diac, 492.
Simeon Cozmița, 489, 492, 493.
Simeon, egumenul de Sfeti Arhanghel, vechilul mănăstirii Fâstâci, 237.
Simeon, feciorul Leontiasăi, 236.
Simeon popa, 491.
Simeon popa din Huși, 515.
Simeon Soare, bătrân din moșia Bodescul, 493.
Similache (a se vedea Oțăl), 194.
Simina, fata Albii a Drăgănesii din Boghicești, 82.
Simina, fata Gușătului, feciorul lui Colac, 524.
Simina, fata lui Toader și al Hilinei, 90.
Simina, visternicasa Gheucăi, 80, 120, 334.
Simion, 11, 374.
Simion, a scris în Huși, 73.
Simion Agapie, 26a, 180a, 282, 297.
Simion Bănaga, tatăl lui Istrati, 349.
Simion Cerne, 37, 38.
Simion Cheșco pisar, 196; uricar, 249, 263.
Simion Chiricea, 597.
Simion Corui, 137.
Simion Cozmița, 489, 492.
Simion din Mogășești, popă, 11.
Simion de Olășei, 46.
Simion din Băcești, 236.
Simion din Oțeleni, 189.
Simion din Solești, 49.
Simion erei, 310.
Simion, feciorul lui Agapie din Oțeleni, 26a, 180a, 282, 297.
Simion, feciorul Florii din Urdești, 374.
Simion, feciorul lui Ignat și Irina, 517.
Simion, feciorul lui Savin Boziian, 192.
Simion Gheuca, mare medelnicer, 8, 10.
Simion Movilă voievod, 29, 308.
Simion Negrul, ginerele lui Condratu, 99.
Simion Nohit, 597.
Simion Roșca, 42.
Simion Rusu, 324.
Simion sin Chiricii, 597.
Simion, soțul Ioanei, fata lui Mănăilă, 62, 90.
Simion Star din Nicorești, 16.
Simion Stativă, 676.
Simion Șurelor din Cârlomănești, 82.
Simioan Chiricea din Idrici, 190.
Simioan Chiriță, 190.
Sinadon, vlădica de Dancul, 307.
Sin Dodie, 190.
Sinica, fiica lui Crăste Cujbă/Cușbă și al Nastasiei, căsătorită cu un grec, 147, 216, 355.
Sirbu, bătrân în Viltotești, 180.
Siriian, 196.
Sion C., paharnic, 663.
Sion, **Andrii**, 185; *din Coșăști*, 221.

Sion, Antohi spătar, 663.
Sion, **Costache**, 571.
Sion, Ioniță sin lui Andrii Sion din Coșăști, 221.
Sion, moșul lui Gălușcă, 313.
Sion, ginerele stolnicesei Ecaterina (Catrina) Mitre, 595.
Sion, Toader, fratele lui Ioniță sin lui Andrii Sion din Coșăști, 221, 229.
Smaranda Costachi, fata lui Scărlătachi Costachi biv vel ban și a Mariei Rusăt, 353.
Smăranda/Zmăranda jicnicereasa, jupâneasa lui Lupu Costachi jicnicer, 283, 297.
Smăranda Găinățoae, 579.
Smed, Mihaiu, 488.
Smerin, Ioan șetrar, 622.
Spătar, Mihăil, 503.
Soare, Simeon, bătrân din moșia Bodescul, 493.
Soare, Vasile, bătrân din moșia Bodescul, 493.
Soari, Ion, 441.
Soari, Toma, 441.
Sofia, din neamul lui Vrabie 214.
Sofia, fiica lui Nica Vrabie, 214, 215.
Sofica țiganca, mama Nastasiiei, 400.
Sofie, sora Todosiei, fata lui Vasilachi Vrabie, 250.
Sofiia, soția lui Ion, 93.
Sofiica, 330.
Sofronia, mama lui Gligorie, 67.
Sofronie, Episcop Hușilor, 306.
Sofronie, fata lui Nuor, 276, 431.
Sofronie, fecior clucerului Pavel, 566.
Sofronie ieromonah, 278.
Sofronie Miclescu, episcop, 603, 604, 605, 606, 608, 611, 615, 620, 622, 629, 630, 674, 675.
Sofroniia, fata Țugului de Deleni, 170.
Sofroniia, fata lui Vicol, 82.
Sofroniia, femeia lui Toader, feciorul Hilinei, 90.
Sohiica, fata Drăgușanului, 11.
Sohiica, sora Acsăniei ot Ruși, 172.
Solomiia, fata lui Erimia Murguleț, jupâneasa lui Arsenie Dobrenchie, 43.
Solomon, 357.
Solomon Bârlădeanul vel dvornic al Țării de Jos, 35; *vel logofăt*, 36, 39, 47, 48; *vorn*ic, 50.
Solomon biv vătav de aprozi, 113.
Solomon căpitanul den Mărtureni, 55.
Solomon, Chiril/Chirila, 410, 412.
Solomon Costache *vtori postelnic*, 120; *biv vel șetrar*, 129.
Solomon din Gârceni, 167.
Solomon, feciorul Anăsii de Puțeni, 90; 396.
Solomon vel clucer, 9.
Solonca, sora lui Costantin și Toadir Tamvoe, 276.
Sora de Coruești, 132.
Sora, fata Crețului, 170.
Sora, fata lui Sănin din Gârcini, 236.
Sora răpărița, 157.
Sora, sora lui Dumitru sin Toporoae, 213.
Sorea, **Ionașco** din târgul Huși, 49.
Sotir, 568.
Spaimă, Ghiorghi, 429.
Spaimă, **Pătrașcul** călugărul din Iugani, 82.
Spanciul bulucbașă de otmeni de Bârlad, 128.
Spănachi, Iftemi, 248.
Sperlia, Aftenie, din Puricani, 352.
Spiridon, bărbatul Dodei, fiica Focii uricarul, 325.
Spiridon Dămiian, 563.
Spiridon, Forțilă, 320.
Spiridon ot Tominești, fiul Sorei, fata Crețului, 170.
Spiriu căminar, 629.
Sprânceană, fiul lui Gligori Vrabie, 214, 215.
Sprânceană, **Gavril** paharnicul, 186.
Sprânceană, Toader, 186.
Stafie Căuia, 597.
Stafii Căue, 357.
Stahie, feciorul lui Frățiman, 60.
Stahie, Grigoraș diacon, pre strănepotul Bustii, 305.
Staicu Stanciu, 494.
Stamate, Chirica stolnic, 217; 519.
Stamate, Ioan pitar, 181.
Stamati, Iacov, mitropolit, 101, 597, 602; *episcop de Huși*, 380, 492, 597, 602.
Stamati pârcălabul, feciorul lui Gavril, vornic de gloată ot Ruși, 172.
Stamatie vel postelnic, 35, 47.
Stamatin, Costandin, răzeș, 340, 442, 462.
Stamatin, **Gavril** șetrar, 135; *porucinic*, 314.
Stamatin, Gheorghiți, 340, 462; *fratele lui Costandin*, 442.
Stamatin, Ioniță, 340.
Stamatin spătar, 571.
Stamatinești, 415.
Stan aprod, 117.
Stan, fratele lui Toader paharnicul, 431.
Stan, poiana lui, 434.
Stan sin Mihăilă țigan, 242.
Stana, fata lui Dragomir banul, 223, 224.
Stana din Bogheni, 597.
Stanca, bătrân în Onțești, ținutul Tutova, 441.
Stanca Buzne, fiica lui Bejan, 106.
Stanca, fată lui Gligoraș, 159.
Stanca, *fata lui Gligore/Grigore Durac,* 364.
Stanca, fata Pârvului pitar, 42, 43.
Stanciu, Stancu, 494, 559.
Stanciul bulucbaș, 117.
Stancul Stanciul din Bârlad, 518, 559.
State, țigan potcovar, 314.
Stati Sârbu, grădinar din Bârlad, 518.
Statie abăgeriul din Iași, 46.
Statie *vtori vistiernic*, 9; *biv clucer*, 84, 85.
Simion Stativă, 676.
Statii diac, 161.
Statii, feciorul lui Onașcu, nepot lui Gămălii, 294.
Stavăr *vornic*, 12; *biv vornic*, 134, 140.
Stavro Pantazi, 234.
Stavru, **Iancul** spătar, 571.
Stavru, Tudori, 410, 411, 412.
Stegar, Neculachi din Bogești, 580.
Stegar, Neculai, mazil ot Grumezoaia, 594.
Stegariu, Ioan din Vaslui, 183.
Stegariul, Chiriiac, ficior Mării, fata lui Ion Bole, 309.

Sterian aprodul, 108, 294.
Sterian ot Bohotin, 231.
Stiriian, **Necolai,** 441.
Savin Stăncuță, 556.
Stălinescu, Gavril, 594.
Stănoaia, 85.
Stâncescu, Costandin vornic de poartă, 602.
Stângă țigan, 205.
Stârce, Toader vornic de poartă, 385.
Stoian căpitan, 74.
Stoica *din Urdești, tatăl lui Manciul*, 374, 383.
Stoica zet Ștefan Hărăbur, 526.
Stoice, **Drăgan,** 41a.
Stoiș/Stoișan, Drăgan, 200a.
Stoișan, Drăgan, 374, 384.
Storce, Ursache, 405.
Strahiciia, 192.
Strahiniia, fiica lui Ionașco Vitoltu din Hulpășeni, 22.
Stratiia, fiica lui Tiron și al Guței, 82.
Stratica, fiica Savei de Bălănești, 69, 90.
Stratia, a feta lui Necoară a lui Ciorecnegru, 82.
Stratie, fata Portasie ai Dobeșoae, 81.
Stratilat, Niculai spătar, 503.
Stratina, fata lui Dumitrașcu, ficiorul lui Melinte, 294.
Stratul Chiricea, 597; *feciorul lui Chiriac biv căpitan*, 597.
Stratul Scăfar, cumnatul lui Ioniță și Toader Ibănescu, 309.
Stratul, 71.
Stratul, 3; *pisar*, 41, 52.
Stratul Craveci din Nicorești, 16.
Stratul, Darie, 597.
Stratul de Bârzăști, 57.
Stratul de Băcani, 71.
Stratul erei, 262.
Stratul Fochi din Nicorești, 16.
Stratul Focșa, 148.
Stratul, nepotul lui Simion din Solești, 49.
Stratul pârcălabul, feciorul lui Iorașco, 65.
Stratul popa, 227.
Stratul Vântul din Bârlad, 106.
Străiu, Crăste, post(elnic) (?), 419.
Străjescu, **Toader**, 185.
Strătilat, 12.
Strătilă, Antohi/Antohie, 326, 340, 529.
Strătilă, Crâste post*.,* 437.
Strătilă, cumnatul Nastasiei, femeia lui Iftimii, 79.
Strătilă Gheorghie căpitan, socrul lui Ion Docan, 317, 326.
Strătilă, Ghiorghie, 256; *biv vel căpitan*, 285.
Strătilă, Lefter, 256, 326.
Strătilă, Neculai, 256; monah, 326.
Strătilă, Sâlion zet Ologul, 488.
Strătilă, Tănas, 326.
Strătileștii, 256, 326, 465, 486.
Strătulat, 194.
Strătulat aga, 519.
Strătulat Agarici, 115a, 130; *fiul Stancăi Buzne*, 206.
Strătulat Bliojul, 294, 441.
Strătulat, cumnatul lui Vasâli, ficiorul lui Tudosie Timotiu, 100.
Strătulat din Mircești, 385.
Strătulat, fratele lui Andrei, 168.
Strătulat, fratele lui Postolache și Aniței, 170.
Strătulat Neculai spătar, 453; *vornic*, 528; *răposatul logofet*, 602.
Strătulat, nepotul Boaghei, 82.
Strătulat Rugină pisar/uricar, 35, 48, 49, 52, 53, 59.
Strătulat popa, feciorul Anghelinii Șăptilicioai, 227.
Strătulat sulgeriul, 177.
Stratulat, tatăl lui Postolachi, 82.
Strătulat, Vasăli, 456.
Strătulat vornicul, 33.
Strătulat zet Pătrunsu, 331.
Strătulești, 371.
Streche, Ion ot Mânjăști, 503; *preot*, 503.
Strezescul, Ioan, 528.
Strilbițchi, **Mihail** preot și protoiereu, 372, 375.
Strilbițchi, Policarp, feciorul preotului Mihail, 372.
Stroe, răzeș ot Coșăști, 229.
Stroescul vornic de gloată, 9.
Stroici, Ionașcu, 36.
Stroici logofăt, 36; vel logofet, 227; *spătar*, 279.
Strungar țigan, 400.
Sturdza (…) spătar, 570.
Sturdza, Alecu spătar, 456, 570, 576; *vistiernic*, 603.
Sturdza, Alexandru agă, 611, 620.
Sturdza, Catrina spătăreasa, 335, 347; *serdăreasa*, 339.
Sturdza, Costache vel vornic de aprozi, 451; *vornic*, 602.
Sturdza, **Costandin/Costantin** *vel armaș*, 223; *ftori paharnic*, 313; vel paharnic, 258; *vel ban*, 266, 268; agă, 537; biv *vel agă*, 532; *biv vel medelnicer*, 287; *spătar*, 313, 315; *biv vel spătar*, 319; *biv vel comis*, 507, 510; *agă*, 582, 586, 587.
Sturdza, Dimitrie treti logofet, 196; *vel logofet*, 450, 519, 523; *vel logofet de Țara de Jos*, 525; *logofăt*, 582.
Sturdza, Dimitrii postelnic, 451.
Sturdza, Dumitrașcu hatman și pârcălab de Suceava, 307.
Sturdza, Gheorghie vel logofet, 365, 383.
Sturdza, **Grigoraș** vel vistiernic, 481.
Sturdza, Grigorii vistiernic, 451.
Sturdza, Ilie vel stolnic, 44, 47; *biv vel stolnic*, 183.
Sturdza, Ioan *spătar*, 37; *serdar*, 142, 143.
Sturdza, Ioan Sandu voievod, 578, 583, 587, 597, 602, 608, 611, 626, 629, 630, 632.
Sturdza, Ioan vel vornic, 292, 293; *spătar*, 499; *biv vel spatar*, 532; *vărul lui Constantin Sturdza agă*, 537.
Sturdza, Ioniță vel vornic de Țara de Jos, 271; *căminar*, 434.
Sturdza, Lascarachi spatar, 523.
Sturza, Mihail/Mihalache vel logofăt, 440, 451, 523, 528.
Studrza, Mihalache/Mihail vel vornic, 519.
Sturdza, Mihălachi vel paharnic, 223; *clucer*, 227; *vornic*, 228.
Sturdza, Petrache vel vistiernic, 571.

Sturdza, Sandu vel vistiernic, 451; *logofăt*, 620.
Sturdza, Safta spătăreasa din Bârlad, 480.
Sturdza, **Ştefan/Ştefănache** biv vel ban, 441, 444, 507; *răposatul spătar*, 489, 532.
Sturdza, Teodor comis, 504.
Sturdza, Vasile *vtori logofet*, 177; *biv vel stolnic*, 200, 217.
Sturdza, Theodor *vel spatar*, 525.
Sturdze, Toderaşcu, paharnic din Huşi, 118.
Sturdzea hatman, 227.
Sturdzea/Sturza, Ion, biv vel jitnicer, 129; *vel sărdar*, 144; *vel stolnic*, 146; *răposatul biv vel vornic,* 218; *treti logofet*, 227; *hatman*, 265.
Sturdzea, Mateiaş vel medelnicer, 9.
Sturdzea, Sandul vel ban, 177; *vel logofet*, 196, 200a, 227, 228, 359, 551; *vornic*, 485; *fratele Catrinei postelniceasa*, 218; 611.
Sturzeştii din Bârlad, 315*; boieri*, 510.
Suciul, Dumitrașco, staroste de Focșani, 314.
Suflet, Ioniță, 313.
Surdeliasca, 236.
Surdul, Vasâlachi, 304, 305.
Suțu, Alexandru Neculai voievod, 449.
Suțul, Mihai Costandin voievod, 402, 405, 407, 408, 410, 412, 414, 415, 597, 602.
Szymanowski, Adalbert pater, 261.
Șachir bei, 571.
Șaidăr uricarul, 348.
Șanca ot Mălăești, 3.
Șarpe/Șearpe, 174.
Șălariul, Gligoraș ot Băsăști, 190.
Șăptilicioai, Anghelina, 227.
Șărban căminar, 602.
Șărban, feciorul lui Apostu pitar din ținutul Neamț, 336; *nepotul lui Ghiorghiță pitar*, 352.
Șărban jicnicer, 336; *logofăt de taină*, 352.
Șărbanu Buhăescu, 533.
Șăverdian, Alecu, 341.
Șchiopul, Costandin, 393.
Șchiopul, **Iftode** ciobotarul, 81.
Șchiopul, **Neculai** diacon, 393.
Șchiopul, Pintilii, 345.
Șchiopul, Vasile, 199, 200a.
Șeptilici, Gheorghie nemesnec Bârladului, 489.
Șeptelici, Ilie, biv vel vornic, răposatul, 126.
Șerban, bătrân în moșia Troianul, 311.
Șerban Candre, 596.
Șerban Costachi spătar, 459.
Șerban Găndul, 318.
Șerban, Gheorghe biv vel căminar, ispravnicul ținutului Fălciu, 484; *cămina*r, 602.
Șerban Negel vornic, 582, 586, 602; *biv vel vornic*, 587; *răposatul vornic*, 636.
Șerban pârcălab, 74.
Șerban protopop ot Onțești, 311.
Șerbu Gheuca postelnic, 107.
Șerbu, Scărlet, postelnic, 47, 91, 99.
Șișman, Gligori, tatăl lui Neculai și Nohit, 294.
Șișman, Miron, 294.
Șișman, Neculai, fiul lui Gligori, 294.
Șișman, Nohit, fiul lui Gligori, 294.
Șlier (?), evreu din Huși, 577.
Șoica, tatăl Cobancului, 597.
Șoitul, neam, 303, 502.
Șoitul, **Costantin** din Bicani, 97, 98, 309.
Șoitul, Alixandru, fiul lui Constantin, 309.
Șoitul, Ioan, 304, 305.
Șoitul, Toader, 79.
Șoldea, Ioan, 307.
Șoropul, Ioniți, 227.
Ștefan, 71, 454.
Ștefan (…), 107.
Ștefan a Aniții, 194.
Ștefan a Iuleică, 474.
Ștefan Abăza sulger, 40, 307.
Ștefan Agărici, 573.
Ștefan Bahrim, 305.
Ștefan ban, bărbatul Saftei, 198a; 380.
Ștefan Banul, 66, 217, 597, 602; din Puțăni, 191.
Ștefan banul, fost hotnog, 492, 597.
Ștefan Băloș preot, 441.
Ștefan Bejan, 263.
Ștefan biv armaș, 36.
Ștefan biv logofăt, pârcălab de Soroca, 504.
Ștefan Bobială, 393.
Ștefan Boclean, 217.
Ștefan Bogatul, fiul Saftei, 214, 215.
Ștefan Bogze, 211.
Ștefan Bosie cămăraș, 227, 228, 236, 250, 251.
Ștefan Bosnea/Bosna, 358, 373, 383, 384, 431.
Ștefan Bozgor, 190.
Ștefan, Brăescul, 42.
Ștefan Bucșănescu spătar, 571.
Ștefan Bugiag căpitan, 363.
Ștefan Buhăescul treti logofet, 258.
Ștefan Bujoranu, 71.
Ștefan Buzdugan, 160.
Ștefan Cainu, 305.
Ștefan Capră, vornic ot Cârjă, 456.
Ștefan Caracaș serdar, 341.
Ștefan Catargiul, biv vel clucer, 162, 370; *vel ban*, 383; *vel vornic*, 611.
Ștefan Cărăiman, 147.
Ștefan Căsul, fost șoltuz în Huși, 177.
Ștefan cel bătrân, satul lui, 374.
Ștefan Cerchez *comis*, 36, 37, 38, 52, 53, 62, 263, 396, 434, 542; *paharnic*, 69; *mare comis*, 90, 94, 95, 120, 292, 293; *stolnic*, 106; *răposatul*, 158.
Ștefan Chichiță, 493.
Ștefan Chiricul, 330.
Ștefan Chitariul din Iași, 464.
Ștefan Coatu mazil, 368.
Ștefan Cucul brat lui Toader monah, 441.
Ștefan Cornea, 108, 294.
Ștefan Cucul ot Onțăști, 496.
Ștefan Darii, strănepot lui Hilimon, 309.
Ștefan Dămiian, 172.
Ștefan de Bodești, 73.
Ștefan deacon, 364.
Ștefan Deniș/Deiniș, 612.

Ștefan diacon sin preotului Juverdianu, 147.
Ștefan diiacul de Orhei, 61.
Ștefan de Banca, 71.
Ștefan, feciorul Anei țiganca, 483.
Ștefan, feciorul Anghelușei, fata lui Ionașcu Băltag, 490.
Ștefan, feciorul Anghenii, 63.
Ștefan, feciorul lui Dumitru Panovschie, 100.
Ștefan, feciorul lui Gavril și a Ștefaniei, 82.
Ștefan, feciorul Horjii din Oțeleni, 194, 297.
Ștefan, feciorul Irimiei, din Nicorești, 16.
Ștefan, feciorul Nașcului, 236.
Ștefan, feciorul lui Iftode Șchiopul ciobotar, 81.
Ștefan, feciorul lui Nedelcu, 81.
Ștefan, feciorul lui Pătrașcul Spaimă călugărul din Iugani, 82.
Ștefan, feciorul popei Ionașco de Micșenești, 92.
Ștefan, feciorul Sofroniei, 170.
Ștefan, feciorul Stratiei, 82.
Ștefan, feciorul lui Tiron și al Guței, 82.
Ștefan Feștilă, ce se trage din Durac, 341; *medelnicer,* 364.
Ștefan, fiul lui Ștefăniță Scărlet biv vel armaș, 195.
Ștefan Focșa, 368.
Ștefan Fone, 488.
Ștefan, fratele lui Apostol, 192.
Ștefan, fratele lui Miron, 236.
Ștefan Frățiman, 350.
Ștefan Frătița medelnicer, 274.
Ștefan Gălușcă, 229, 313; *șetrar ot Vaslui*, 316.
Ștefan, Gheorghe vel logofet, 9, 10; voievod, 12, 13, 15, 21, 23, 36, 223.
Ștefan Ghica voievod, fiul lui Scarlat, 268.
Ștefan Ghizdavăț, 525.
Ștefan Gianta, 227.
Ștefan, ginerele Lupului din Nicorești, 16.
Ștefan Groza diiacon, 335.
Ștefan Grozăviță, 256.
Ștefan Hărăbor/Hărăbur, 526.
Ștefan Harnagea, 512.
Ștefan Hăbășescul, 60.
Ștefan Hărcă, 456.
Ștefan Hermezău vistiernic, 207.
Ștefan, hiastrul lui Ion Moaleș diacon, 257.
Ștefan hotnogul, 74.
Ștefan Luca vtorii visternic, 135a, 142, 143, 144, 146, 147, 404; *spătar*, 524.
Ștefan/Ștefăniță Lupu, domn, 23, 26, 27, 194, 283, 297, 333, 597.
Ștefan Maftei, 138.
Ștefan Mera/Miera, 296, 300, 364; *paharnic*, 301, 318, 327, 341; *mazil ot Vaslui*, 327.
Ștefan Miera mazil, 321, 327.
Ștefan Milescul *vel șetrar*, 115; *vel clucer*, 120; *răposatul*, 162.
Ștefan Mirce vornic di poartă, 327, 335.
Ștefan Moș ot Ghermănești, 13, 15, 28.
Ștefan Munteanu, 557.
Ștefan Nasoi, 223.
Ștefan Negruți postelnicel zet Gavril Tufă, 503.
Ștefan, nepotul Armașului, 68.
Ștefan, nepotul lui Chiriac, 99.
Ștefan, nepotul lui Eni Focșa, 368.
Ștefan Pară de Oțeleni, 524.
Ștefan Oatu, 540.
Ștefan Obrejă, 234.
Ștefan Ocheanul ot Cârja, 240.
Ștefan Onceanul, 213.
Ștefan ot Mărișești, 77.
Ștefan ot Păhnești, 13, 15.
Ștefan ot Onești, 13, 15.
Ștefan ot Rânzești, 240.
Ștefan Pagul iuzbașă, 13, 15.
Ștefan Panovschie, 100.
Ștefan Păduri diacul, 107.
Ștefan Pătrianul diiacul de divan, 82.
Ștefan Petriceico biv sulger, 42.
Ștefan Pătru voievod, 126.
Ștefan Pilat, bărbatul Nastasiiei, 229.
Ștefan Pilat vornic de poartă, 120; *bărbatul Nastasiiei*, 229.
Ștefan Poiană ot Băsăști, 190; 493.
Ștefan popa, 228, 551.
Ștefan, popa din Roșiori, 192.
Ștefan Popăscu vornic glotnii, 233, 234, 289, 307, 309, 325, 340, 489, 492, 493, 496, 529.
Ștefan Porcescul, 198, 211, 212.
Ștefan Portariul, 181.
Ștefan popa de Spineni, 88.
Ștefan postelnic, 72a.
Ștefan Prăvăliciu, 330.
Ștefan, preot de la Tupilați, 380.
Ștefan preotul, nepotul lui Neculaiu, 228.
Ștefan preot/popa, 123, 219.
Ștefan, preot la Biserica Domnească din Vaslui, 183.
Ștefan preot ot Belciug, 492, 493.
Ștefan Râșcanu, mazil, 320, 597.
Ștefan Rosăt *logofăt*, 313, 333; *vel logofăt,* 292, 293; *paharnic*, 385.
Ștefan Roset; vezi Rosăt, răposat boier, 385; *paharnic*, 385.
Ștefan Rosăt/Ruset, *clucer,* 410; *ispravnicul ținutului Vaslui*, 411, 412, 414.
Ștefan Roșca ot Coruești de pe Bogdana, 496.
Ștefan Rus din Poicești, 231.
Ștefan Rusăt *vel vornic de Țara de Sus*, 177.
Ștefan Ruset, vtori postelnic, 227; *hatman și pârcălab Sucevii*, 271.
Ștefan Samson, 466.
Ștefan Scărlet *postelnic*, 62; *vel armaș*, 83, 499; *biv vel armaș*, 103, 112, 489.
Ștefan Scăntei medelnicer, 569..
Ștefan, **Silion** *biv vel clucer*, 132; *vel medelnicer*, 142, 143, 144; *biv vel medelnicer*, 146.
Ștefan sin Maftei din Popi, 102.
Ștefan snă Mihalcea ot Tăt(ă)rănii (?), 77.
Ștefan soțul Mariei, fata Vărvarii, 159.
Ștefan/Ștefănache Sturdza biv vel ban, 441, 444, 507; *răposatul spătar*, 489, 532.
Ștefan sulger, 422.

Ștefan Știucă, 77.
Ștefan Temelie medelnicer, 167a.
Ștefan Tiucă, ficior Vasâlcăi, nepot Lupului Perdon, 676.
Ștefan Tomșa voievod, 32, 59, 105, 116, 149, 213, 214, 223, 296.
Ștefan Tufă, 503.
Ștefan țigan, feciorul lui Stângă, 205.
Ștefan vătămanul, 294.
Ștefan vel medelnicer, 120.
Ștefan voievod, 121, 186, 341, 459.
Ștefan voievod, *cel bun*, 77, 223, 227, 232, 249, 252; *cel b*ătrân, 203; 374, 383, 491, 492.
Ștefan vornicul din Potropopești, 48.
Ștefan Vrabie, 286.
Ștefan Zătreanul, 319; *diac de Divan*, 327.
Ștefan zet Cocolea, 77.
Ștefan Zontie, 166, 364.
Ștefana, fata Anii, sora Edoaei, preoteasa din Pițcani, 90.
Ștefana, fata lui Ionașcu David din Văleni, 489.
Ștefana, fata lui Vasili Vrabie, 214, 215.
Ștefana, femeia lui Hilimon ot Covurlui, 214, 215.
Ștefania, fata Mariei, nepoata lui Ivan, 379.
Ștefania, mătușa lui Macsăn, 82.
Ștefania, soția lui Gavril, cumnatul lui Gheorghie și Aftamiia, 82.
Ștefaniia, fata Anăsiei, 90.
Ștefancu Oatu, 394.
Ștefăneasa, mama lui Nicolae și Arhirie, 82.
Ștefăniță logofet, 293.
Ștefăniță Roset, 597.
Ștefăniță Ruset/Rusăt, 241; *logofăt*, 313; *vel logofăt*, 274.
Ștefăniță Scărlet biv vel armaș, tatăl lui Bejan, 195.
Șteful din Micești, 308.
Știfănie călugărița, mama lui Ionașco, 340.
Știucă, **Ștefan**, 77.
Șulete, Antohi, 304.
Șurelor, Simion din Cârlomănești, 82.
Șurinescul, **Dămiian**, ot Scânteia, 11.
Șușni, Gheorghe, 474.
Șușnia, Toadir, 474.
Șuverdean popă, 160.
T. Ciuhuraru, 436.
T. Lambrino, 408.
Tacre, Dostasie, 263.
Tacu, **D.,** 458.
Tacu, Gheorghi căpitan, 327.
Tacu, Vasile, 340.
Tacul, fecior Dumitrii, 309.
Tacul Zorilă, 383, 384, 431.
Taivanesc, neam, 596.
Talasii monah, 617.
Talpă din Dăncești, 63.
Talpă, răzeș din Hănăseni, 256, 326; *Vasâle Talpă*, 326.
Talpă, Vasâle, vornic di Sărățăni, 326.
Talpeș, 108; *vornic de gloată*, 138; *vornic de poartă*, 496.
Talpeș/Talpiș, Apostol, vornic de poartă, 117, 190, 489, 597; *de Horăeta*, 210, 294.
Talpeș, Costandin, 210; *de pe Horăeta*, 284; *Costantin*, 325; *mazil ot Fălciu*, 489, 492, 493.
Talpeș, Neculaiu, 180.
Talpeș, Vasili, 160, 210, 284.
Talpiș, 200a, 216.
Talpiș/Talpeș, Ghiorghie/Gheorghi, 182, 210, 216, 355; *vornic de poartă*, 441, 442, 449, 462, 465, 488, 512, 602.
Tatul, feciorul lui Stoica, 374.
Tălăbasca, Alecsandra, 327.
Tălpișeșeti, 210, 376.
Tamvoe, **Costantin,** fratele lui Toadir și Soloncăi, 276.
Tamvoe, Toadir, 276
Tamvoia, **Sandul** din Roșieci, 201, 202.
Tașcă, Coste căpitan de mazili din ocolul Târgului, 514.
Tazlău, Toader, 107.
Tăban, Mihalcea, 36.
Tăbușcă, Ioan, preot, 313, 676.
Tălăbir, 200a, 204; *din Ordești/Urdești*, 383.
Tălăbir, Ioan călărașul, 139a, 139b, 431, 481.
Tălăbir, Petre, 358, 383, 384, 425, 431, 449.
Tălgiroae, fântâna de la Oțeleni, 180a.
Tălmaci, Vasilie, vornicel ot Vadul lui Cârjă, 164.
Tălmăzanul, **Fătul**, 88.
Tănacul de Murgeni, 20.
Tănas, feciorul lui Dămiian, 192.
Tănas, ficiorul lui Alexandru, nepotul lui Ifrim, 110.
Tănas, ginerele Tofanei și a răposatului Dediul spătar, 138.
Tănas Pitriul/Petru, 241.
Tănas sin Erimii zet Ion țigan, 334.
Tănas Strătilă, 326.
Tănas, **Vasăli** ot visterie, 219.
Tănasă, 454.
Tănasă Buciumaș, 123; ot Zmeieni, 172.
Tănasă Carp, 385.
Tanasă Fanul ot Micești, 330.
Tanasă, nepot Fanului, 330.
Tănasă postelnicel, răzeș de Fâstâci, 602.
Tănasăe, feciorul Irimii Porcei, 82.
Tănase vornicelul din Scânteia, 136.
Tănasi Bosie, 72, 138, 192.
Tănasi Ciobotar, 579.
Tănasi Mogâldea, 68.
Tănasi Ologul, 621.
Tănasie Bosie căpitan di curteni, 524, 525.
Tănasie, feciorul lui Ghiorghi din Știfini, 276.
Tănasie, feciorul lui Rogodan, 82.
Tănasie, fratele lui Toadir, 276.
Tănasie Mirlici, 67.
Tanasie Petrache logofăt, 258.
Tănasie țigan, 237.
Tănasie, unchiul lui Chirila cămărașul de jicniță, 21.
Tănasie vătavul, 63.
Tănasie vornic, 74.
Tănasii Porușnicul, bărbatul Lupei, 229.
Tăpălagă, nepotul lui Donosă, 368.

Tărbuțul din Fruntișeni, 72.
Tătar Iorga gelepul, 200a, 276, 358, 374, 383.
Tătarul, Toader, 474.

Tățescul, Iachim, 13, 15.
Tăune, Gheorghie, 442.
Tăutul, Costandin, 440; *diac*, 503a, 508.
Tăutul, **Ioan** paharnic, 496; *ban*, 525, 547; *biv vel ban*, 538, 539, 544, 545.
Tăutul, Toader, 279.
Tăutul, Vasile, 20, 279.
Tâmpa, **Iachim**, 41a.
Tâlvă, Drăgăilă, 597.
Tecla, 170.
Tecla, fetei Oanii celui bătrân, 185.
Tecla, fiica lui Toader din Solești, 49.
Tecla Nistor, 185.
Tecliie, sora lui Ioan, 313.
Tecuci, 164.
Tele, fost stolnic, 9, 236.
Teletin, Ion, 627.
Teliman, Gavril, 436.
Temelie, 236.
Temelie, Pascal, din bătrânul Scăntieștilor, 236.
Temelie, **Ștefan** medelnicer, 167a.
Temelie, Toader, tatăl lui Domulachii, 236.
Temelie, Vasile/Vasili, 236.
Teodor Sturdza comis, 504.
Teodosie, egumenul Schitului Grăjdeni, 440a.
Teofil, egumenul Mănăstirii Aron Vodă, 346.
Teofil, episcopul Hușului, 227.
Teofilat, 89.
Teofilact monah, 674.
Terchiloai, Anița, 540.
Terciul, nepot Fetiții, 6.
Terle, **Merăuță** ot Hilimănești, 88.
Theodor Balș vornic,602; *logofet*, 523, 528; *vel vornic*, 383, 451, 525, 528, 539; *vel logofet*, 611.
Theodor Buhuș agă, 586, 587.
Theodor, directorul Judecătoriei ținutului Fălciu, 304.
Theodor Gașpar biv vel serdar și condicar de Divan, 303, 375, 377, 611.
Theodor Sturdza *vel spatar*, 525.
Theodosăe egumănul de Tazlău, 1.
Theodosiica Costachi, 597.
Theodosie Lupan, 166.
Theofanis/Theofan ieromonah/istoriografos, 121, 124.
Theodosios/Teodosie, 128.
Theotokis, **Nichifor,** 570.
Thodosie, sora lui Ioniță sin popa Simeon din Huși, 515.
Tiacă, 368.
Tica, sora Zmultului, 294.
Ticul, tatăl lui Vasilii, 160.
Tighece/Tigheci, Ion, 357, 449.
Tighece/Tigheci, Năstasăi/Năstas, 357, 449.
Tighece, Savin, 357.
Tigheci, Grigore preot, 547, 548.
Tigheci, **Mihai** diacon, 547, 548.
Tilincă, Grigoraș, giude al vornicului Mihălache Sturdza, 280.
Tije, Lupul biv vel vistiernic, 146.
Timircan, Ioniță, 357; *căpitan*, 358, 362, 380; *căpitan de mazili*, 597.
Timircan, Lupul, 333.
Timofte, Vasăli, 601.
Timofti erei, 450.
Timoftie snă Vreme căpitan, 87.
Timoftie Vremi preot, 159.
Timoftii popa, 168.
Timoftii, popa din Târzii, 174.
Timoftii snă popii Șuverdean, 160.
Timothi Ghizdavăț, 525.
Timotiu, Tudosie, 100.
Timotin, Dumitrachi, 135a.
Timotin, Lupu, 135a.
Timul, **Enachi**, secretar, 532, 546.
Timuș, feciorul lui Enache Porpșorul, 489.
Timuș vornicul de Cârligați, 177.
Tincul, 370.
Tirnii; vezi **Frim**, 91.
Tiron, 9.
Tiron, feciorul lui Neștiut din Pardosăști, 82.
Tiron pisar, 26, 32, 36, 49; *diacul*, 45.
Tiron, Neculai vornic de poartă, 489, 493.
Titea, fata lui Sănin din Gârcini, 236.
Tița, 294.
Tiucă, Ștefan, ficior Vasâlcăi, nepot Lupului Perdon, 676.
Toader, 6; 71, 288, 296.
Toader, argintarul de la Huși, 566.
Toader Banul, 248.
Toader Balș vornic, 523, 538.
Toader Băltag, **Corlat**, 41a, 431; Toadir, feciorul lui Corlat uricarul, 276, 374.
Toader Bârlădianul, fost șoltuz în Vaslui, 85.
Toader Beldiman, 82.
Toader Bezenic din Huși, 612.
Toader Bliojul sân Anii, nepot lui Vasile Bliojul, 294.
Toader Bogze din Giulești, ținutul Neamț, 211.
Toader Bolea, 170.
Toader Bostaca diacon, 303.
Toader Botezatul, nepotul Savii armanul papucariul, 167a.
Toader Boțul, 227.
Toader Boul căpitan, 234.
Toader brat lui Tanasă Fanului ot Micești, 330.
Toader Buhuș comis, 523.
Toader Burne, 477.
Toader Buta, 597.
Toader Carpu biv vel medelnicer, ispravnicul ținutului Vaslui, 407; *ban*, 523.
Toader căpitanul de menzil, 106.
Toader crâcimar sau Gahiul din Bârlad, 579.
Toader Chihae, 366.
Toader Chiricuță, 454.
Toader Ciohodar polcovnic, 572.
Toader Ciupag, 180.
Toader Ciurlan, 313.

Toader Clinciu, fecior Agafii, 192.
Toader Codreanu, 623.
Toader Corodeanu vamiș, 516; 522; *stolnic*, 592, 593; 602.
Toader Costachi postelnic, 164; *vel spătar*, 196.
Toader Coșăscul, feciorul lui Mirăuță, 229.
Toader Coțman, 90.
Toader Crudul, 357.
Toader Cucul monah, 441.
Toader Cujbă vornicel de poartă, 177.
Toader Cumpănă ot Borăști, 88.
Toader Curălar, 335.
Toader Cuzea (Cuza) postelnic, 236.
Toader Dabija, *fratele lui Vasili Dabija postelnic*, 236; *unchiul lui Grigoraș Scărlet*, 415.
Toader de Iugani, 81.
Toader diacon, 288.
Toader din Mărtinești, 517.
Toader din neamul lui Sandu Grozăviți, 488.
Toader din Piscani, 71.
Toader din Roșiori, 192.
Toader Dinteli, 81.
Toader Drănaci, 191.
Toader erei, 357.
Toader erei ot Cârja, 240.
Toader, fecior Bulircăi, 191.
Toader, feciorul Aftanei și a lui Costandin, 82.
Toader, feciorul Alecsandrii, 236.
Toader, feciorul Anghenii, 63.
Toader, feciorul Dumitrei, sora lui Miron, 236.
Toader, feciorul Furnicăi, 90.
Toader, feciorul Hilinei, 90.
Toader, feciorul Irinei, 431.
Toader, feciorul Măriuțăi, sora lui Ghiorghiță și Miron Luică, 308.
Toader, feciorul lui Bantăș, nepotul lui Salce ușeriul, 192.
Toader, feciorul lui Precop, frateli Sămdzanei/Semzaniciu, 90, 263, 542.
Toader, fecior lui Ștefan Bogze, 211.
Toader, feciorul lui Vasăli țiganul, 74.
Toader, feciorul preotului Timoftie Vremi, 159.
Toader, feciorul Zanfirei și a lui Dumitrașco Chiriiachi, 170.
Toader, fiul Ursei Radomițchioaie, 261.
Toader, fratele lui Ioniță Sion sin lui Andrii Sion din Coșăști, 221, 229.
Toader, fratele lui Lazor și a Vaschii, 333.
Toader, fratele lui Tiron, 82.
Toader Gârgul, 335.
Toader Gâscă, 321.
Toader Gianta aprod, nepot de fată lui Toader Boțul, 227.
Toader Giuncul, 212.
Toader Goia, 474.
Toader grec, 222.
Toader Hamza, 362, 366.
Toader Hardon, 269.
Toader Harvat, 186.
Toader Hotcă, 167a.
Toader Huhule, bărbatul Tudoscăi, fata lui Vasile Boțul, nepoata lui Vasile Aliuș, 222, 227, 243.
Toader Huhule, ginerele lui Aliuș, 157.
Toader Hușanu, 310.
Toader Iamandi/Emandi, 367, 371.
Toader Ibănescu, 309.
Toader ierodiacon, 123.
Toader Ioan serdar, 568.
Toader Lambrino marele medelnicer, 159; medelnicer, 235; *paharnic*, 257; *răposat*, 244, 245, 246.
Toader Loghin postelnicul, 88.
Toader logofăt ot visterie, moșul lui Vasili Dabija postelnic și Toader Dabija, 236.
Toader Jora pitar, 417, 428; *ban*, 445.
Toader Juncul, 212.
Toader Macovei, 457.
Toader Marcu, 305.
Toader Măcărescu, 365; *logofăt*, 366.
Toader Mălachi, 368.
Toader Mălahii, 357, 368.
Toader Mihăilă, 526.
Toader Miron din Mircești, 385.
Toader Modruz, 174.
Toader Moțoc ot Divan, 9a, 41a, 139a, 139b, 373, 383, 394, 425, 431, 547, 548.
Toader Negrul din Albești, 170.
Toader, nepotul lui Vasili Duca căpitan, 290.
Toader Oaie, 56.
Toader Obrejă zet Iurașcu, 330.
Toader ot Cârjă, 326.
Toader ot Popești, 68.
Toader paharnic, 41a; *fratele lui Stan*, 431.
Toader Panhilie vornicul de Cozmești, 177.
Toader Pleșanu, 330.
Toader Piratcu izbașa, tatăl lui Grigoraș, Iftimi și Todosca, 540.
Toader Pistol, 409.
Toader Poalelungi popa, 371.
Toader popa, 167a.
Toader Porcea din Iugani, 82.
Toader Portariul, 341.
Toader preot, 449.
Toader, preot ot Suseni, 145.
Toader preot, zet Chisar, 357.
Toader Rachear, 564.
Toader Romașcu diacon, 186; *din bătrânul Colac*, 524.
Toader Rusul, 223.
Toader Sămișalu, 191.
Toader Scărlat biv vel postelnic, 305; *a ținut-o pe Catrina, nepoata Micleștilor*, 319.
Toader Scărlet pitar ot Fălciu, 415.
Toader Scărlet post., strănepot lui Hilohie Vântul, 511.
Toader Scântei, 335.
Toader sin Covrig țigan, 242.
Toader sin Drăgălinii, nepoata Cocolii ot Băcești, 236.
Toader sin preotul Pavel, nepot Paraschivii, fata lui Necolai Stiriian, 441.
Toader Sion, 221, 229.
Toader snă Avram căpitanul, 176.
Toader, soțul Sofroniei, fata lui Vicol, 82.

Toader Sprânceană, 186.
Toader Stârce vornic de poartă, 385.
Toader Străjescu, 185.
Toader Șoitul, 79.
Toader, șoltuzul din Vaslu, 117.
Toader Tazlău, 107.
Toader Tătarul, 474.
Toader Tăutul, 279.
Toader, Temelie, tatăl lui Domulachii, 236.
Toader Țăfărdat, 281.
Toader Țugulia ot Scânteia, 136.
Toader, unchiul lui Hotcă, 167a.
Toader, vărul lui Lozănschie, feciorul lui Durac, 364.
Toader Vârgolici vornic di poartă, 455, 488, 625.
Toader Volcenschi, 207.
Toader Zavul, 489.
Toader Zărul (Dzărul), 111a.
Toader Zlătariul, țigan 237.
Toadir, 213.
Toadir Barbă, 597.
Toadir, bărbatul Antimiei, 276.
Toadir Buzne, fiul lui Bejan, 206.
Toadir Cantacuzino medelnicer, 227.
Toadir Caplan, 597.
Toadir Cârjă (Crăjă), 213.
Toadir Chiric, 419.
Toadir Ciobanul, 337.
Toadir Ciobanul, nepot Chiricului, 330.
Toadir Cucul zet Corangâi, 330.
Toadir Cujbă, fiul lui Necolaiu, 325.
Toadir Donici polcovnic, 530.
Toadir, fecior popii Ghiorghiță Grécul, protopop la biserica gospod din Vaslui, 173.
Toadir, feciorul Măricăi, nepotul lui Oțăl, 188.
Toadir, popii Roșcăi, 337.
Toadir, fratele lui Ioniță din Roșiori, 241.
Toadir din bătrânul lui Galation, 192.
Toadir, fecior Aniții Cergăriț ot Crăngu, 214, 215.
Toadir, feciorul lui Pavăl Jiianul, 219.
Toadir Grapă mazil, 418.
Toadir Marco diacon, 396.
Toadir Marmure ot Mărmureni, 236.
Toadir, nepotul lui Crâste Cujbă, 320.
Toadir paharnic, 174.
Toadir Plopu, 243.
Toadir/Toader popa, din neamul Vrabie, 213, 228, 551; *feciorul Anei*, 214, 215.
Toadir, popă, 119.
Toadir preot ot Mălăești, 147.
Toadir Răciul, 76.
Toadir Sălceanu, 147.
Toadir Scorțăscul ot visterie, 219.
Toadir sin Neculachi Stegar din Bogești, 580.
Toadir Șușnia, 474.
Toadir Tamvoe, 276.
Toadir Țifol vornic de Miclești, 470.
Toadir țigan, 147.
Toadir Urdi, 276.
Toadir Vătut, 211.
Toadir Vremi, 206, 337.
Toderache de Zorileni/Zorleni, 489.
Toderachi, **Antohi** călugărul, 304.
Toderachi din Stoișești, 71.
Toderaș Bădros, 355.
Toderaș sin Gheorghiț cliuceriul, 102.
Toderașcu Bașotă paharnic, 425.
Toderașcu Jora, 335.
Toderașcu, nepotul Măriei Sansones, 313.
Toderașcu, pivniceriul de Huși, 177.
Toderaşcu Sturdze paharnic din Huşi, 118.
Toderaşcul călugărul, 82.
Todică, Costandin, 304, 305.
Todora, 294.
Todori, **Iordachi** sulger, 148.
Todosâia, fata Bolii, 309.
Todosăia, fata Ionigăi țigan, 147.
Todosca, fata lui Toader Piratcu izbașa, 540.
Todosca, fata lui Ionașco armașul din Fruntișeni, 71.
Todosăica Căpățânoi, 340.
Todosăica/Todosiica, fiica banului Scărlătachi Costachi și a Mariei Rusăt, 340, 353, 358, 374, 383, 529; *jupâneasa lui Constantin Donici biv treti vistiernic*, 383, 597; *vistierniceasa*, 394, 408; *stolniceasa*, 425, 431, 449; *Teodosăica stolnicea*sa, 448, 481; *răposata Theodosiica, soacra lui Costachi Iamandi ban*, 547, 548.
Todosca, fata Merăi, 301.
Todosca, femeia lui Ignat Gorciul, 90.
Todosie, 67.
Todosie Băge, 429.
Todosie Căpățânoi, 340.
Todosie căpitanul de mazili de Bârlad, 128.
Todosie, fata lui Vasilachi Vrabie, 250.
Todosie vameșul, 51.
Toader, fiul lui Bălăban, 25.
Toader, fiul Ghiorghie Căzan și Maria, 43.
Toader Bujoranu, *vornic de Bârlad*, 22, 46; *sin Bujoranu din Hulpășeni*, 64; 71; 83, 85; *fost armaș*, 83; *armaș*, 97, 107; *vornic de poartă*, 123; *biv vornic*, 133, 172, 173, 175; 216, 309.
Toader Ciohodariul, 52.
Toader Davidescul, fost șoltuz în Bârlad, 8.
Toader din Bujoreni, 52.
Toader din Crăsnășeni, 35.
Toader din Solești, 49.
Toader **Dragotă** vornic, 42, 43.
Toader Gurea de Bârlad, 51.
Toader Lupșe ot Suleni (Duda), 13, 15.
Toader Jora, 191; *vel șetrar*, 210; *biv vel stolnic*, 232, 234; *Toderașco*, 255.
Toader Jora, staroste de Putna, 77.
Toader, nepotul Teclei din Solești, 49.
Toader Paladi/Păladie sin Paladi vistiernic, 8; pitar, 10; *fost vistiernic*, 64; *al doilea postelnic*, 85; *vel comis*, 177; *biv vel spătar*, 195; *vel vistiernic*, 196, 216; *hatman și pârcălab de Suceava*, 223; *vel vistiernic*, 226.
Toader Sălceanul, 66.
Toader, soțul Antemiei, fata lui Băluții, 65.
Toader Vetreș vornic, 42.
Toader vornicul, 65.

Toderaşco Gâlcă, dregător de Bârlad, 128.
Toderaşco mare logofăt, 13, 15; ***Toderaşco Iordachi***, vel spătar, 35.
Toderaşco, nepotul lui Simion din Soleşti, 49.
Toderaşco ot Rădeni, 77.
Toderiță, movila lui, 274.
Toderiță ot Brăteni, 13, 15.
Toderiță, tatăl lui Gorie, 80.
Toadir, 112.
Toadir Adivăr diiacul, 25.
Toadir Scărlet postelnicel, 348.
Todăr din mănăstirea Adam, 61.
Todireasa/Todereasa, 69, 90.
Toderachi din Vicoleni, 25.
Toderiță, feciorul popei din Mirceşti, 48.
Todiraşco, 208.
Todiraşco din Soleşti, 49.
Todiraşcu, 520.
Todiraşcu Delciul, 466.
Todiriță, Costandin, 601.
Todos din Orzeşti, 4.
Todosie Dubău, fost pârcălab, 42, 43; *vel logofăt*, 76, 81, 82, 83, 90, 94, 95, 100, 112, 120.
Tofan Băhnar, 183.
Tofan, feciorul lui Albul snă Costachi ot Căpşăşti, 192.
Tofan, ginerele lui Şarpe, 174.
Tofan, nepotul Faurului din Urdeşti, 276.
Tofan popa, 222; *din Răspopi*, 167a.
Tofan Potop, 165.
Tofana, 59.
Tofana Anii, 396.
Tofana călugărița, fata lui Lupan, 489.
Tofana, fata Grozavii, 243.
Tofana, fata lui Avrintie Refei, 203.
Tofana, fata lui Toadir Coşăscul, sora lui Postolachi, 229.
Tofana, fata Naşcului, 236.
Tofana, fata Săminii, 228.
Tofana, fiica lui Isar şi Biluşca, 42, 43.
Tofana, jupâneasa pârcălabului Panaite, 127.
Tofana, jupâneasa răposatului Dediul spătarul, 138.
Tofana, mama Aniței, 409.
Tofana, mătuşa lui Dumitraşco din Buhăeşti, 57.
Tofana, sora lui Andrei Cujbă, 355.
Tofana, sora lui Dumitraşcu, feciorul lui Gheorghiță a Canghii, 82.
Tofana, sora lui Potrachi, 71.
Tofana, sora lui Vasile Moşiemultă, 310.
Tofana, sora lui Vasile safer, 404.
Tofana țiganca, 205.
Togoşa din Poiana Mănăstirii, 67.
Tohilat, 89.
Tolontan, Ghiorghi, 356.
Tolontan, tatăl lui Costandin, 320.
Toma, 228.
Toma Alevra, tatăl lui Sandul, 265.
Toma armaşul, 320.
Toma Barta, 213.
Toma Cantacuzino vel vornic, 177.
Toma Călcâiu, 350, 351.
Toma Corciovă, 555.
Toma, Dimitrachi, 480.
Toma Dumea, 477.
Toma, feciorul Alicsandrii, fratele lui Pafenii, 294.
Toma, feciorul Florii din Urdeşti, 374.
Toma, fost armaş, 68.
Toma Luca comis, 548.
Toma Luca stolnic, 388, 391, 402, 403, 404, 507, 510, 582; *spătar, fiul lui Ştefan Luca*, 524.
Toma, nepot Călinii, 6.
Toma ot Fălciu, 3.
Toma Patrec, 324.
Toma Soari, 441.
Toma, soțul Dorothei, fata lui Dragan, nepoata Albii, 89.
Toma, staroste din Bârlad, 37, 38.
Toma Vade, hotarnic, 371.
Toma vatav de vânători, 28.
Toma *vel vornic al Țării de Sus*, 9; *fost vornic*, 21.
Tomşa, bătrân, 190.
Tomşa, Ştefan voievod, 32, 59, 105, 116, 149, 213, 214, 223, 296.
Tomşa, tatăl lui Prohirie din Şerbăcani, 276.
Topal, Postolachi, 309.
Topală, Necolaiu, 437.
Topală, Vasâli zet Bostacâi, 330.
Topin, feciorul Tărbuțului din Fruntişeni, 72.
Toporoae ot Crăhăneşti, 213.
Țoş, Ioniți, ginerele Măricăi şi a lui David Zabanoschi, bărbierul din Bârlad, 128.
Trăhilan Grumaz, 325.
Trele, Ghiorghiți, 74; a scris, 93.
Tricut, 454.
Trif, feciorul lui Avram de Tătarca, 51.
Trif ot Fălciu, 3.
Trifan Cozmița din Viltoteşti, 489.
Trifan Margini, 459, 460.
Trifan post., 517.
Triful Boroda vornic, 72.
Trileț, Ionu, 320.
Trincu, 71.
Trofana, fata Edului.
Trofana, fata Petrei, 90.
Trofana, fata lui Dumitraşcu Frunteş, 489.
Trofin Băzgul, 368.
Trohin Băzgul din Cărpeşti, 190.
Trohin diaconul, 368.
Trohin, feciorul Ilinii, fata Grozavii, 243.
Trohin, Gheorghie ot Tămăşeni, 373.
Trohin Guțul, 380.
Trohin sin Poroschi, 135a.
Trohin țigan, fiul Solomeii, 147.
Trohin, prisaca lui, 183.
Trohin sin Stroe, răzeş ot Coşăşti, 229.
Trohin, socrul lui Ioniță, 407, 410, 414.
Trohin țigan, feciorul Todosăei, 147.
Truchin, nepot lui Ivan, 6.
Trufana Iunuc Frunteş de Văleni, 489.
Trufanda, bărbatul Alecsandrei, fata Albului de Dumeşti, 236.

Tudor Chiriiachi vel căminar, 91, 112.
Tudor Costandin, ruptaș din Tămășeni, 672.
Tudor Pomană capitan, 363.
Tudora, fata Anei și a lui Costin, 517.
Tudora, fata lui Ignat Gorciul și Todoscăi, 90.
Tudora, fata lui Toader Bârlădianul, fost șoltuz, femeia lui Caraiane, 85.
Tudora, fata lui Gheorghie și Aftamiia, 82.
Tudora, fata lui Gheorghi și Aftiniia, 82.
Tudora, fata Neaniului de Obârșeni, 170.
Tudora, femeia lui Bosie căpitan, 297.
Tudora, femeia lui Ilieci, 192.
Tudora, mama Mălinei, 511.
Tudorache, Costantin, 357.
Tudorache din Țara Muntenească, 307.
Tudorache, **Vasilache**, 357.
Tudorachi Goiuglu, 554; **Goiu**, 595.
Tudorachi Manolachi, 658, 666, 667, 670, 673.
Tudorachi Munteanu, 557.
Tudorachi, preot din Bârlad, 555.
Tudorei, grec din Trapizon, 290.
Tudori, blănar grec din vaslui, 386.
Tudori, **Constantin** neguțitoriul, 216.
Tudori, *feciorul Lupului căpitan, nepot lui Vasilachi vornicu*l, 209.
Tudori, **Gavril**, 234.
Tudori, **Ilie** biv vel medelnicer, 523, 528.
Tudori, Gligori/Grigoraș, fratele lui Ilie Tudori biv vel medelnicer și Nicolai, 523, 528.
Tudori, Nicolai, fratele lui Gligori și Ilie Tudori biv vel medelnicer, 523, 528.
Tudori, Nicolai medelnicer, Nifon monah, unchiul lui Ilie, Nicoli și Gligori, Tudori, 523, 528.
Tudori Nifon/Nicolai monah, 523, 528.
Tudori Stavru, 410, 411, 412.
Tudorii vornic ot Bârlălești, 303.
Tudorica, fiica lui Ștefăniț(ă) Scărlet biv vel armaș, 195.
Tudos din Bălteni, 117.
Tudosă, feciorul lui Tiron și al Guței, 82.
Tudosă sin Chirica ot Covurluiu, 303.
Tudosca, fata lui Macsăn și Anei, 82.
Tudosca, fata lui Marmure uricar, 45.
Tudosca, fata lui Panoschi, 82.
Tudosca Huhule, jupâneasa lui Toader, fata lui Vasile Boțul, nepoata lui Vasile Aliuș, 222, 227.
Tudosi, din neamul lui Vrabie 214.
Tudosie, ginerele lui Lazor Moșuleț, 90.
Tudosie Timotiu, 100.
Tudosiia, fata lui Onil, sora Măriiei Mârzoaia, 489.
Tudosiica, fata Anghelinei și a lui Vasili vel postelnic, 216.
Tudosiica Jora, 52, 83, 294, 334, 491.
Tudura, 248.
Tufă, Costantin, fiul preotului Ion Tufă, 331.
Tufă, Gavril, 503.
Tufă, Ion/Ioan, preot, 331, 503.
Tufă, Ștefan, 503.
Tufeș, Gligorie din Dăncești, 48.
Tulburi, **Pavel** sluger, 456, 624.
Tulea șoltuzul de la Bârlad, 489.
Turbatul, **Sava**, 243.
Turcea, **Costantin**, 97.
Turcinul, 262.
Turcu de Spineni, 67.
Turcu, Mătei, 321.
Turcul, Lontie, 236.
Turcul, **Zaharia**, 170.
Turculețu, Neculaiu șetrar, 436.
Turcului, Ioana, 556.
Țapul, Gligorie ot Scânteia, 11.
Țaranul, Costandin, 31.
Țarălungă, **Ioniță** vătav, 413.
Țaul, Lupul, 263.
Țăfărdat, Toader, 281.
Țăni țigan, 237.
Țărca, Neculai, 524.
Țărișoară, 213.
Țărnă, 73.
Țâful, 357.
Țânboi, Vasilie, giude al Mănăstirii Dobrovăț, 280.
Țepiu, Andrei, ficior lui Gligoraș, 238.
Țepiu, Gligoraș, tatăl lui Andrei, 238.
Țică, Lupul, 234.
Țifol, **Toadir** vornic de Miclești, 470.
Țigan, Vasilie, 170.
Țigănaș din Sărățeni, 164.
Țiul, **Andoniie** ot Coruești, 80.
Țiul, Ghiorghie, 71.
Țoițili (?), 486.
Țonța, fata Neaniului de Obârșeni, 170.
Țonță, 81.
Țopa, Ioan, 107.
Țopa, Ionașcu, fost armaș, 107.
Țopa, **Mihălachi**, 107, 109, 110.
Țopa, Vasilii armaș, 79.
Țucă, Mihai, 164.
Țucă, Vasilie, 164.
Țugul de Deleni, 170.
Țugulea, fratele lui Gheorghiți, 90.
Țugulia, **Toader** ot Scânteia, 136.
Țurcanu, Iordachi din Vaslui, 324, 328.
Țurchi, Nicula, 89.
Țuțărman, 107.
Țuvril, Ioniți, 331.
Ugle, Caracaș, soră lui Ghiuță judele, 237.
Ugle, **Gavril** din Scoposeni, 177.
Ungurianu, Neculaiu, ruptaș din Huși, 658.
Ungurul, Mihai, 542.
Urâta, fata Cocolii, 236.
Urâta, fata lui Botâcă, 308.
Urâta, fata lui Gheorghiți și Gafiei, 90.
Urâta, fata lui Savin, 236.
Urâta, fata lui Vasili Vrabie, 214, 215.
Urâta, femeia lui Enache, nora popii Ștefan din Roșiori, 192.
Urâta, femeia lui Savin, fost hotnog, 94, 100.
Urdi, Toadir, 276.
Ureche, mare vornic, 109, 203, 542.
Ureche, Gavril, 493.

Ureche, Grigori, 510.
Ureche, Vasilie, vornicul de Duda, 177.
Ureache, Neculai/Niculae, fost mare spătar, 13, 15.
Ursa Radomițchioaie, 261.
Ursache Porcescul, 357.
Ursache Storce, 405.
Ursachi, 330.
Ursachi Borcescul, 320.
Ursachi, Dumitrașco *sulger*, 120; *biv vel sulger*, 129.
Ursachi Pitic, 245, 245, 247.
Ursachi Porcescu, 333.
Ursachi Răcle vornic, 380.
Ursachi Răgle din Băsești, 597.
Ursachi, **Vasâli** călugărul, 203.
Ursachi vel vistiernic, 35, 47, 203; *răposat*ul, 129.
Ursoianu, **Ioan** logofăt di taină, 327; *biv treti logofet*, 427, 430.
Ursu Bumbariu, 489.
Ursu curălar, 307.
Ursu ot Horjești, 13, 15.
Ursul, 22, 112.
Ursul Chiratcu, 249, 313.
Ursul Cimbala, 106; staroste de săponari, 128.
Ursul, fecior Bulircăi, 191.
Ursul, feciorul lui Ignat Gorciul și Todoscăi, 90.
Ursul, fecior lui Ion Bole, 309.
Ursul, fratele Năzacului, 8.
Ursul fost aprod, fiul Irinei, 9.
Ursul de Zlătărești, 192.
Ursul din Băcești, 236.
Ursul dvornic, 42.
Ursul, nepotul popii lui Toadir, 119.
Ursul ot Brăițeni, 56.
Ursul ot Petrești, 88.
Ursul ot Ruși, 172.
Ursul ot vistierie, 178.
Ursul, R., protocolist coll., 532.
Ursul Sava, staroste din Bârlad, 128.
Ursul ot Scânteia, 11.
Ursul, tatăl Băluței, 524.
Ursul, Vântul, 8.
Ursul vel vistiernic, 47.
Ursul, vornic de poartă, 45, 48, 48, 49, 52.
Ursuleț, Pavăl vel clucer, 146.
Ușerelul, Sămion, 308.
Vacă, Ion, răzeș din neamul Gâdieștilor, 488.
Vacă, Vasâle, 488.
Vade, Toma, hotarnic, 371.
Vamă țigan, 237.
Vameș, Petrache, ispravnici de ținutul Tutovii, 315.
Vangiul, 180.
Vanghilie din Vaslui, 85.
Vapii, 374.
Varlam, călugărul de la mănăstirea Adam, 61.
Varlam ieromonah, 278.
Varlam preot, 597.
Varlaam Bosna călugărul, 200a, 204.
Varlaam, episcopul de Huși, 111, 111a, 115a, 118, 120, 121, 122, 124, 125, 130, 142, 143, 144, 146, 150, 306.
Varnava, egumenul Mănăstirii Sfântul Sava din Iași, 354, 363.
Vartic arman, 117.
<Vartic>, **Calistru,** episcop Hușilor, 306.
Vartholomei, **Iordachi** serdar, sovetnic, 546.
Vartolomei, feciorul lui Toader Dinteli, 81.
Vartolomei sovetnic, 532.
Varvara, 227.
Varvara, fata lui Irimia Porcea, 82.
Varvara, fata Stancăi Buzne, 206.
Varvara, mătușa Ursului fost aprod, 9.
Vasălachi Băge din Tăbăcești, 429.
Vasăle, bărbatul Anușcăi din Florintești, 313.
Vasăle Buhle, 300, 301.
Vasăle Burghele/Bărghele biv medelnicer, 157.
Vasăle/Vasili Bușilă, 337, 380, 602; *căpitan*, 493; *biv căpitan*, 597.
Vasăle Buzdugan mazil, 321.
Vasăle Coroiu paharnic, 602.
Vasăle Cuza, fratele lui Costandin postelnicel, 321.
Vasăle din Florinteștii de Sus, 313.
Vasăle Hușanul, 313.
Vasăle, nepotul Antimiei, femeia Petricăi, 313.
Vasăle Robul, 313.
Vasăli Aliuș, 222.
Vasăli Antohi, 358.
Vasăli Arsănii, 449.
Vasăli bejinar, 217.
Vasăli Epuri, 410, 411, 412.
Vasăli Herescu baron, 440.
Vasăli Strătulat, 456.
Vasăli Tănas ot visterie, 219.
Vasăli vel vornic, 103; vornic, 107.
Vasălie biv armaș, 107.
Vasălie Pizdan vor(ni)c, 234.
Vasălie țiganul, 74.
Vasăliu, Gheorghii, 521.
Vasâlachi Ciocan, 330.
Vasâlachi Ibănescu, mazil de Hulpășeni, 309.
Vasâlachi Oatu, 540.
Vasâlachi Obreji, 309.
Vasâlachi Popa isprăvnicel, 540.
Vasâlachi snă Lavric, 80.
Vasâlachi Romila, 305.
Vasâlachi Surdul, 304, 305.
Vasâlca, fata Vârgolițoaia, 289.
Vasâlca, fiica Măriuții, țigancă din neamul Durășceștilor, 280.
Vasâlca, fiica Savei de Bălănești, 69, 90.
Vasâlca, mama lui **Ștefan Tiucă**, nepotul Lupului Perdon, 676.
Vasâle Anastasiu sluger din Iași, 629, 630.
Vasâle Bănuțul, 357.
Vasâle Bohnilă, 479.
Vasâle Bugan, 623.
Vasâle comisul, 181.
Vasâle Corne, 459, 460.
Vasâle Crețan, 440b.
Vasâle, fecior lui Miron brat Luicăi, 308.

Vasâle, *feciorul lui Angheluți*; *feciorul vitregului Necolaiu Romașcu*, 360.
Vasâle, fiul Arsănioaei, 8.
Vasâle Gâlmă, nepotul lui Penișoară, 564.
Vasâle Ghioca logofăt, 307.
Vasâle Ghizdan, 286.
Vasâle Gorghiu, 526.
Vasâle Guțul, 449.
Vasâle Hamza, 362, 366.
Vasâle Jâpiu, 345.
Vasâle Luică, 308.
Vasâle Pomană, 551.
Vasâle Talpă, vornic di Sărățăni, 326.
Vasăli Timofte, 601.
Vasâle țigan, feciorul lui Gligori și Catrina, 398.
Vasâle Vacă, 488.
Vasâle Vraghii, 575.
Vasăli Boțul, 222.
Vasâli Agărici, 340.
Vasâli Balmuș, 486.
Vasâli Balș, 574.
Vasâli Barbălată, 456.
Vasâli blănar din Bârlad, 464.
Vasâli Bularda, 305.
Vasâli Bulichi, 286.
Vasâli capitan, 221.
Vasâli căpitan ot Ștefănești, 172.
Vasâli Hărnagi ot Grumezoaia, 594.
Vasâli Coroiu, 618.
Vasâli Cuța, 330.
Vasâli di Ciorăști, 533.
Vasâli/Vasilie, feciorul Savei de Bălănești, 69, 90.
Vasâli, feciorul lui Bălăban, 25.
Vasâli, feciorul lui Tudosie Timotiu, 100.
Vasâli Ganea, 60.
Vasâli Gavrița, 337.
Vasâli Hilip din Grăjdeni, 613.
Vasâli ierei ot Porcișeni, 575.
Vasâli Mile diacon ot Costești, ținutul Tutova, 496.
Vasâli Moș, 459.
Vasâle Nistor/Nestor pitar, 367, 437.
Vasâli Plăcintă zet Gheorghi Buta, 305, 348, 359, 511.
Vasâli Prăvăliciu, 330.
Vasâli sin Mihăilă ot Spineni, 326.
Vasâli Topală zăt Bostacâi, 330.
Vasâli Ursachi călugărul, 203.
Vasâli vel stolnic, 123.
Vasâlie biv vornic de Bârlad, 106; *vornic*, 113.
Vasâlie Gherghiul ot Podeni, 106.
Vasâliu, Gheorghi, 615.
Vasâliu, Ioniță din Deleni, 668, 670.
Vaschii, sora lui Toader și Lazor, 333.
Vasilache, feciorul lui Gavril, 489.
Vasilache, ginerele Vărvarii din Târzii, 174.
Vasilache logofătul al treilea, 76.
Vasilache/Vasâli Popa uricar, 174, 291.
Vasilache post., 350, 351.
Vasilache Tudorache, 357.
Vasilache zet Bejul ot Rugineni, 60.
Vasilachi Adam, călugărul, fratele lui Movila Adam, 86, 163.
Vasilachi Bunbari, 597.
Vasilachi Ciută, 597.
Vasilachi Crupenschi staroste, 230.
Vasilachi, feciorul lui Nica Vrabie, 214, 215.
Vasilachi, feciorul lui Vasilii Zghera cimpoeșul și Alba, 82.
Vasilachi Rășcanu, 368.
Vasilachi vornicul, 209; *medelnicer*, 316.
Vasilachi Vrabie, 250.
Vasilașco logofăt, 55.
Vasile, 185, 227.
Vasile Adam, 135.
Vasile Alexandri căminar, 571.
Vasile Bănuț ot Pâncești, 431.
Vasile Bănuțul ot Murgeni, 59.
Vasile Bliojul, 294.
Vasile Bogos, 597.
Vasile Bușilă, 489, 597.
Vasile Buta, 383.
Vasile Cabur, 324.
Vasile Capră, 228.
Vasile Carp sulger, 364; *vornic de poartă*, 385.
Vasile Cațiche, judecător Orhei, 532.
Vasile Căldărariul țigan, 237.
Vasile Cherchez cămăraș, 438.
Vasile Chicoș, hotarnic, 371.
Vasile, Ciujdilă din Buhăești, 57.
Vasile Codrianul, 547, 548.
Vasile/Vasilie Corlat,1, 431; *uricar*, 9a; *fost uricar*, 50; *cămăraș*, 374, 383, 547, 548; *biv cămăraș*, 431.
Vasile Crucean, 476.
Vasile Curcă, 356.
Vasile Dabija, 340; postelnicul, 489.
Vasile Danu, 33.
Vasile Danu, *fiul dichiului Iorest Danu*, 408.
Vasile de Nicorești, 82.
Vasile, Deliu pisar, 597.
Vasile diaconul, feciorul lui Ion Roiul, 493.
Vasile Dorobăț ot Tulești, 77.
Vasile, fecior lui Dragoș, 82.
Vasile, fecior Irinei, 431.
Vasile, fecior popii Ghiorghiță Grécul, protopop la biserica gospod din Vaslui, 173.
Vasile, fost căpitan, din Crăsnășeni, 35.
Vasilie, fratele lui Silion orbul, feciori lui Ifrim, 491.
Vasile Gociul zet Ghervasie, 263.
Vasile Iașan postelnic, 419.
Vasile Lupu voievod, 1, 2, 6, 7, 9a, 10, 13, 15, 20, 21, 26, 26a, 27, 29, 32, 36, 41a, 59, 77, 105, 116, 134, 140, 157, 170, 177, 192, 211, 216, 223, 227, 256, 297, 313, 346, 348, 374, 383, 431, 465, 503, 517, 547, 548, 597.
Vasile Moșiemultă, 310.
Vasile, nepotul Sandei călugărița, 186.
Vasile, nepotul lui Marmure, 236.
Vasile Oltenescu vornic de poartă, 573.
Vasile paharnic, 304; *pisar*, 383, 597.
Vasile Potlog stolnic, 503a; *căsătorit cu Safta, fata lui Toader Scârlet postelnic*, 511.

Vasile, potropopul ot Rădeni, 77.
Vasile Praja, 128.
Vasile preot ot Tălaba, 403, 404.
Vasile Romașcu, din bătrânul Colac, 524; *din Stănilești*, 601.
Vasile Roset hatman, 547; *logofet*, 611.
Vasile Ruset vel vornic de Țara de Sus, 266, 268, 271.
Vasile Rusul ot Cremenciuc, ținutul Soroca, 191.
Vasile Safer, 404.
Vasile Scurtul, 294.
Vasile sin Antohi Măcărată (?), 601.
Vasile sin Grozava, 173.
Vasile sin lui Temelie, nepot lui Toadir Marmure ot Mărmureni, 236.
Vasile Soare, bătrân din moșia Bodescul, 493.
Vasile Sturdza *vtori logofet*, 177; *biv vel stolnic*, 200, 217.
Vasile Tacu, 340.
Vasile Tăutul, 20, 279.
Vasile Vărzariu, 310.
Vasile Vidinariu, 621.
Vasile vistiernic, 72a.
Vasile Zbanțu, 358.
Vasile zet Gheorghie Buta, 287.
Vasili (...) sulger, 516.
Vasili, 60, 133.
Vasili a Cosințoae, 136.
Vasili a Negrușii, 69.
Vasili Adam biv vel jitnicer, 295.
Vasili Anddrișco aprod, 232.
Vasili Bogze, 211.
Vasili Buhlea, hotarnic, 341.
Vasili Burghele, 227.
Vasili Buzilă biv camaraș, 227.
Vasili Buzne, bătrân, 206.
Vasili Călmățuian, 28.
Vasili camaraș de izvoadi, 227.
Vasili Ciopad, 203.
Vasili Codrean, 206.
Vasili Coșăscul, feciorul lui Mirăuță, 229.
Vasili Crâste, 531.
Vasili Cujbă, 355.
Vasili Dabija postelnic, fratele lui Toader, 236.
Vasili de Gugești, 73.
Vasili de Măzărești, 82.
Vasili de Tătărăni, 73.
Vasili din Mărtinești, fratele lui Ioan, 517.
Vasili din Scânteia, 385.
Vasili Duca căpitan ot Bârlad, 290.
Vasili erei, protopop ot Vaslui, 253.
Vasili, fecior lui Ștefan vătămanul, 294.
Vasili, feciorul Leontiesăi, 236.
Vasili, feciorul lui Pătrașcul Spaimă călugărul din Iugani, 82.
Vasili Fele, 248.
Vasili Miclescu, 443; *fratele răposatului Manolache Miclescu*, 538, 539, 544, 545.
Vasili, nepot egumenului ot Gălata, 88.
Vasili, nepotul lui Pisar, 200a, 204.
Vasili paharnic, 416.
Vasili Săferi ot Rănceni, 87.
Vasili sin popa Lupul, 430.
Vasili sin Poiană, 211.
Vasili sin popii lui Miron, 212.
Vasili Talpeș, 160, 210, 284.
Vasili vel postelnic 216.
Vasili Vrabiie, fiul Stancăi Buzne, 206.
Vasilie, 11.
Vasilie Beșăn, 11.
Vasilie Bolat părcălabul, 74.
Vasilie Buhăescul biv vel medelnicer, 237; *biv vel paharnic*, 274, 278.
Vasilie Boțul, 192, 222.
Vasilie Cantacuzino vel spătar, 120.
Vasilie căpitanul, 49.
Vasilie Ceaur agă, 146.
Vasilie Cociorvă preot din Sărățeni, 199.
Vasilie Cogălniceanul, 13, 15; *nepotul lui Mihai Dzărul*, 167a.
Vasilie Corlat, 50.
Vasilie Costache vornic, 502.
Vasilie/Vasâle, **Costachi** vel vornic, 86, 92, 97, 113, 451, 474; *vel vornic de Țara de Jos*, 120, 163, 164, 170; *vel stolnic*, 266, 268; *vel ban*, 307; *căminar*, 357, 362, 374; *spătar*, 396, 492; *biv vel spătar*, 421; *biv vel paharnic, ispravnicul ținutului Fălciu*, 489; *logofăt*, 597.
Vasilie diaconul din Vaslui, 5.
Vasilie de Băsăști, 90.
Vasilie Dop, 48.
Vasilie Drăgușanul, 11.
Vasilie Faur, 13, 15.
Vasilie, feciorul Aftanei și a lui Costandin, 82.
Vasilie, ficiorul lui Costandin, 111a.
Vasilie, feciorul Lupei de Spineni, 67.
Vasilie, feciorul Măricăi, nepotul lui Dragotă din Mânzați, 64.
Vasilie, feciorul lui Toderașco, nepotul lui Simion din Solești, 49.
Vasilie, ficiorul Zaharii Turcului, nepotul lui Ciolpan, 170.
Vasilie, fratele lui Dămiian, 192.
Vasilie, fratele Ștefanei, 90.
Vasilie Gâlcă vornicul de Bârlad, 62, 82, 100; vornic de poartă, 106, 120.
Vasilie Gheuca *vtori logofet*, 491; *treti logofet*, 52, 53; *mare vis*tiernic, 72; *biv vel vistiernic*, 120.
Vasilie, ginerili Cârstii vornicul, 91, 112.
Vasilie Gură șoltuzul, 31.
Vasilie Huhulea, 45.
Vasilie Hușanul aprod, 131, 161.
Vasilie Giuncul, 212.
Vasilie jicnicer, 489.
Vasilie Mălai, 42.
Vasilie Muntianul vornicul de Novaci, 177.
Vasilie, nepotul lui Antohi Scărlat căpitan, 281, 377, 378.
Vasilie Niagul uricar, 90, 92, 112, 116, 138.
Vasilie ot Mogoșești, 13, 15.
Vasilie pitar, 42, 108.

Vasilie Pleșca treti logofet, 146.
Vasilie popa, 48; *din Vaslui*, 407.
Vasilie, popa din Petrești, 11.
Vasilie Popa uricar, 155, 177.
Vasilie preotul de la Sfeti Nicolai din Iași, 372.
Vasilie/Vasile Razul hatman și pârcălab Sucevii, 258, 265, 266, 268, 292, 293; *vornic de Țara de Jos*, 307; *vel vornic*, 307; *vel logofet*, 336, 340, 343, 348, 457a, 511.
Vasilie Rosăt/Rusăt vel spatar, 258; *hatman*, 292, 293; *vel paharnic*, 307; *vel vornic*, 523.
Vasilie Rughe ftori paharnic, 146.
Vasilie Rugină diac, 81.
Vasilie Sfrediiaș fost căpitan, 49.
Vasilie sin Gligorie Giuncul, 212.
Vasilie sin Rusoae, 11.
Vasilie sin Toader Juncul/Giuncul, 212.
Vasilie sin Tudorii vornic ot Bârlălești, 303.
Vasilie snă ego popa Gavril din Bârlad, 64.
Vasilie Șchiopul, 199, 200a.
Vasilie Tălmaci, vornicel ot Vadul lui Cârjă, 164.
Vasilie Țânboi, giude al Mănăstirii Dobrovăț, 280.
Vasilie Țucă, 164.
Vasilie vornic de gloată, 9.
Vasilie vtori logofet, 47.
Vasilie Țigan, 170.
Vasilie Ureche, vornicul de Duda, 177.
Vasilie vornicul, fecior preotului Gavril din Bârlad, 377.
Vasilii, nepotul lui Șearpe, 174.
Vasilii snă Ticul, 160.
Vasilii uricarul, 174.
Vasilii Țopa armaș, 79.
Vasilii Vrabie, fiul lui Ionașco vornic, 214, 215.
Vasilii zet Fane fost lui Lupan, răzăș, 341.
Vasilii Zghera cimpoeșul, 82.
Vatut erei, feciorul lui Toadir Vătut, 211.
Vărlam călugărul, bătrân în Râșcani și Miclești, 365.
Vărnav, **Ion**, 118.
Vărvara din Giulești, ținutul Neamț, 211.
Vărvara din Târzii, 174.
Vărvara, fata Alecsii, nepoata lui Călnău al spătariului, 212.
Vărvara, fata lui Mănăilă, soția lui Gheorghiță, 62, 90.
Vărvara, fata lui Roman, 49.
Vărvara Gavriloae, fata lui Gheorghie diac, 36.
Vărvara Miră(...)ățoae, 159.
Vărzariu, Vasile, 310.
Văscan, bătrânul, 81.
Văscan din Vârlez, ținutul Cocurlui, 491.
Văsiica țiganca, fata lui Toader Zlătariul, 237.
Vătut, Toadir, 211.
Vântul, 8.
Vântul, Gavril, 62.
Vântul, Hilohii, 348, 511.
Vântul, Stratul din Bârlad, 106.
Vântul, Ursul, 8.
Vârgolești, 228, 250.
Vârgolici, Necolai, 405.
Vârgolici, **Toader** vornic di poartă, 455, 488, 625.
Vârgolițoaia, 289.
Vârlan Cheșchinul, 357.
Vârlan din deleni, 135a.
Vârlan popa, 489.
Vârlan, preotul din Podeni, 234.
Vârnav, Costandin ban, 504.
Vârnav, Ilie, 493.
Vârnava, egumenul Mănăstirii Sfântul Sava, 339.
Vârtan Antonaș, 574.
Vârtej, **Costantin**, ginerele lui Bălan din Sărățeni, 97.
Vârvara, soră lui Nicolae jude, femeia lui Mițu țigan, 237.
Veiga, Gheorghiță vătav de călărași de Țarigrad, 228.
Veisa agă, 307.
Velica, fiica lui Șerban pârcălab, soția lui Stoian căpitan, 74.
Velicico (Velișco) Costin *hatman*, 76, 195; *vel vornic*, 91, 92, 94, 95, 112, 489; *biv vel vornic*, 141; *Anița, jupâneasa lui*, 141.
Velișc, Dimitrii condicar, 503a.
Velișcu, Gavril, 128.
Velișcu biv vel vornic, 273.
Venitic, Costandin (a se vedea și Vinitic), 556.
Venițiianu, **Ioniță** serdar, căsătorit cu Profirița, fata lui Ioniță Burchi medelnicer, 543.
Veniamin Costachi mitropolit, 457a, 475, 523, 525, 547, 578, 584, 589, 597, 611, 616, 629, 659, 674.
Veniamin, egumenul Mănăstirii Răchitoasa, 77, 107.
Veniamin ieromonah, egumenul Mănăstirii Doljești, 535, 536, 558, 561.
Ventilă, 31.
Ventura, Neculai, 537.
Verga, Lupul armaș, 228; biv vel armaș, 551.
Vergulești, 551.
Vetreș, Toader vornic, 42.
Vezeteița, fântâna, 301.
Vicol Ernul, 349.
Vicol Necula din Tămășăni, 373.
Vicol ot Rânzești, 240.
Vicol, tatăl Sofroniei, 82.
Vicol vel șetrar, 146.
Vicol, Zaharie, 251.
Vidinarul, **Ioniță** zăt Toadir, 330.
Vidinariu, Vasile, 621.
Vidrașcu Canțer vornic de poartă, 362.
Vidrașcu Cațichi vornic de poartă, 357, 35, 383.
Vidră, Ioniți postelnicel, 345.
Vidră Sava, 286.
Vincler, Emanuel E., 185.
Vinitic, Mihai, 556.
Vintilă din Polițeni, 335.
Vintilă, Grigori, bărbatul Băluței, 525.
Vintilă, Ion, 5.
Vișan, fratele lui Costandin, 40.
Vitoltu, Ionașco din Hulpășeni, 22.
Vlad, 40.
Vlad Cucanul, 522.
Vlad de Bărboși, 13; nepot lui Micu Bărbosul, 15.
Vlahuță, Alexandru, scriitor, 81.
Vlaicu, 32.

Vlaicu, fratele lui Pătru, strămoșul Corlăteștilor, 41a, 374, 431.
Vlasăi, fiul popei Ninul, 40.
Vlase, Ion postelnic, 486.
Vlasie culărariul, 47.
Vlasie din Băsești, 492.
Vlasie, Eni, 374.
Vlasie, feciorul Ciocârlăniței, 489.
Vlasie zet Focșăi ot Scânteia, 11.
Vlăsești, neam din Băsești, 597.
Voiniag, **Costantin** diacon, 92.
Volcenschi, Gligoraș, mazil din ținutul Cernăuți, 230.
Volcenschi, Ion, fratele lui Toader, 207.
Volcenschi, Toader, 207.
Vrabie, 116; *postelnic*, *cel bătrân*, 228; *posteln*ic, 251.
Vrabie, Chirica, fiul lui Gligori, 214.
Vrabie, Costandin, 250, 251.
Vrabie, Drăguna, sora lui Ionașco Vrabii, 214.
Vrabie, dregătoriul de Bârlad, 109.
Vrabie, Ghiorghiță diacon, 551.
Vrabie, Gligori, fiul lui Sandul Vrabie, 214, 250, 551; *Grigorie*, 228.
Vrabie, Grigorii, hotarnic, 20; Gligorii, *fiul lui Ionașco vornic*, 214, 215; 551.
Vrabie, **Iftemi** postelnicel, 435, 455, 465, 549.
Vrabie, Ilie postelnic, 228, 455, 456; *postelnicel*, 551.
Vrabie, Ion, fiul lui Sprăncean, 214.
Vrabie, Ionașco părcălab, 213, 228, 551; *vornicul*, 214, 215, 250.
Vrabie, Măricuța, 213.
Vrabie, Nica, fiul lui Gligori, 214; *fiicele sale Sofia și Catrina*, 214; 250.
Vrabie, Sandul, 213, 228, 250, 551; *feciorul Ștefanei și a lui Hilimon ot Covurlui*, 214.
Vrabie, Sprănceană, fiul lui Gligori, 214, 215.
Vrabie, Ștefan, 286.
Toadir/Toader Vrabie popa, 213, 228, 551; *feciorul Anei*, 214, 215.
Vrabie, Vasilachi, feciorul lui Nica, 214; 250.
Vrabie, Vasili, fiul Stancăi Buzne, 206.
Vrabie, Vasilii, fiul lui Ionașco vornic, 214, 215.
Vraabie ot Ciorăști, 87.
Vrabii, Costandin preot, 456.
Vrabii, Gheorghie logofăt za taină, 226.
Vasâle Vraghii, 575, **Vasâle Valhi**, 575.
Vrăbiești, neam, 213, 218, 456, 551.
Vrăghieni, 459.
Vrânceanu de Văleni, 489.
Vreme căpitan, 87.
Vremi, 337.
Vremi, **Timoftie** preot, 159.
Vremi, Toadir, 206, 337.
Vrime, 276.
Zabanoschi, David, bărbierul din Bârlad, 128.
Zagura, D., 368.
Zaharia din Borăști, 52.
Zaharia, Ion, 575, 599.
Zaharia Turcul, 170.
Zaharia uricar, 549, 551; diacul de cămară, cumnatul lui Grigorie sin Sandu Vrabie, 228.
Zaharie, Dumitru vornic de poartă, 363.
Zaharie logofețăl, 213; logofet ot Iași, bărbatul Sandei, fiica lui Sandul Vrabie, 214, 215, 251.
Zaharie Piculiț, 357.
Zaharie Porneală, 429.
Zaharie țigan, feciorul lui Ion Poluț, 339.
Zaharie Vicol, 251.
Zaharie vornic de Huși, 115a, 130.
Zaharii zet Sandului Vrabie, 250.
Zahariia Hălăucă, 474.
Zamfira, soția lui Dumitrachi Darie, fata Ilenii, 600.
Zamfira țiganca, fata lui Ion Ciogolea și Mărica, 237.
Zancași, Costantin, 185.
Zanfira, jupâneasa lui Dumitrașco Chiriiachi, 170.
Zanhereu (?) post., 533.
Zavul, **Toader,** 489.
Zăgan, 80.
Zăgan din Streșinești, 70, 294.
Zănaco, Gheorghii, 447.
Zane Frâncul din Bârlad, 542.
Zănica, fată lui Arsănii țigan, 400.
Zărul (Dzărul), 276a.
Zărul (Dzărul), Mihai, 167a, 241, 276a.
Zărul (Dzărul), **Toader**, 111a.
Zătreanul, Ștefan, 319; *diac de Divan*, 327.
Zbanțu, **Ghiorghii** 449, 597.
Zbanțu, Ghiorghiță diiaconul, 200a, 204.
Zbanțu, Gligoraș, 180.
Zbanțu, Grigoraș din Viltotești, 190.
Zbanțu, Ionașcu ot Viltotești, 190; 597.
Zbanțu, Ioniți, 358.
Zbanțu, Vasile, 358.
Zberia, 370.
Zbiera, Ilie biv vornic ot Botășeni, 77.
Zbiere, Costantin biv șetrar, 162.
Zgăboiu, 305.
Zgărbaci, Alexandru, 442, 462, 459.
Zgârie Brănză, Gavril, 130.
Zghera, Vasilii cimpoeșul, 82.
Zlata, fata lui Apostol Cehan, jupâneasa lui Necula, feciorul Anghelinii și a lui Vasili vel postelnic, 216.
Zlătariu, Petria, 299.
Zlătariul, Toader, țigan 237.
Zmăranda/Smăranda jicnicereasa, jupâneasa lui Lupu Costachi jicnicer, 283, 297.
Zmăul, Mihălachi, 222.
Zmultul, 294.
Zoglu, Costandin Piapa blănariul, 328.
Zoița Carp, mama Ecaterinei Otimberg, 321.
Zoița Cuza căminărasă, 610.
Zoița, mama lui Gavril, 248.
Zoița țiganca, 314.
Zontie, Ștefan, 166, 364.
Zorilă, 383, 449.
Zorilă, Catinca, soția lui Iordachi Zorilă, 509.
Zorilă, Gavrilă, 420.
Zorilă, Ion/Ioniță aprodul, 200a, 204, 383.
Zorilă, Iordachi postelnicel, 509.
Zorilă, Nistor, fratele lui Iordachi Zorilă, 509.
Zorilă, Tacul, 383, 384, 431.

Zoschie, sora lui Miron Beșleagă, 198a.
Zosim călugărul, fost sulger, 385.
Zota Băbuț, 360.
Zota Cucoș, 185.
Zota, feciorul lui Gavril Zgârie Brănză, 130.
Zota Gheorghe pitar, 540.
Zota, Onosiie, 274.
Zota sulger, 385.
Zupcul, Ionașcu, 8; *șoltuz la Bârlad*, 489.
Zviștală vornic, 348.

CUPRINS

Introducere 7
Rezumatul documentelor 9
Documente 41
Indice toponimic 679
Indice de nume 696
Cuprins 779